Digitized by Google

SIGILLVM ACADEMIÆ HARVARDIANÆ IN NOV: ANG:
CHRISTO ET ECCLESIÆ

Digitized by Google

FRAGMENTA

COMICORUM GRAECORUM.

COLLEGIT ET DISPOSUIT

AUGUSTUS MEINEKE.

VOLUMINIS V

COMICAE DICTIONIS INDICEM ET SUPPLEMENTA CONTINENTIS

PARS II.

BEROLINI.

TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCCLVII.

COMICAE
DICTIONIS INDEX.

COMPOSUIT

HENRICUS IACOBI.

PARS ALTERA.

K — Ω

BEROLINI.
TYPIS ET IMPENSIS G. REIMERI.
MDCCCLVII.

1850. [illegible] 14

[illegible]

K.

κα: ὅ τι κἂν (f. κα) *λέγῃ τὰ γράμμαθ', ἑρμήνευε Philyll. 2, 862 (3).
Κάβαισος: Cratin. 2, 78 (7).
καββαλὼν τριώβολον Amips. 2, 706 (1).
καγχάζω: v. καχάζω.
καδίσκιον: πόλλ' -λέπτ' ἔχον καδίσκια κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1).
καδίσκος: τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω Cratin. 2, 122 (8). Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ'-ἐκ καδίσκου Stratt. 2, 771 (1). τοὺς δ' ἐκ καδίσκου Cratin. 2, 127 (16). Σοφοκλέους-ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα Aristoph. 2, 1176 (2). ὁ καδίσκος-ὁ μὲν ἀπολύων- ὁ δ' ἀπολλύς Phryn. 2, 593 (2).
κάδος: cf. καλός. κἀνύδρευσαι τὸν κάδον Pher. 2, 286 (11). κάδους ἀνασπῶν Pher. 2, 358 (86). ἁρπάσαντες τοὺς κάδους τοὺς στρογγύλους ὕδρευον Men. 4, 78 (1). [κάδους οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀντλιαντλητῆρας ib.]. τόν τε τοῦ λάκκου κάδον λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος Apollod. Gel. 4, 438. ἐσχάραν, *κλίνην, κάδον Diph. 4, 401. εἰς κάδον-τιν' οὔρει πίττινον Aristophan. 2, 1057 (3). τοὺς Κορινθίους κάδους Diph. 4, 404 (2, 3). τρίποδα καὶ κάδον παραθέμενος Antiph. 3, 61 (1). τὸν -κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν ib. (2). τοὺς κάδους-καλοῦσι γαυλοὺς Antiph. 3, 132 (1, 6). ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις Alexid. 3, 386. κρατῆρες, κάδοι, ὁλκεῖα Epigen. 3, 539. τράπεζαν, ἁρπάγην, κάδον Men. 4, 281 (210). κάδοι μείζους ἐμοῦ Philippid. 4, 476 (5).
καθά: ψυχῆς ἐπιμελοῦ-καθὰ δύνῃ mon. 551.
καθαγίζω: εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγχελυν Men. 4, 161 (1). τάλαντ' -κατεπύκνωσα- Β. τοῦτο δὲ τί ἐστιν;- Α. *καθήγισα (vulg. καθήγησαι) Damox. 4, 530 (v. 5).
καθαιρῶ: ἔργον καθεῖλες *πλουσίου πτωχὸς λόγῳ Philem. 4, 40 (18).
κάθαλος: κάθαλος, κάτοξος (coquus) Posidipp. 4, 513 (v. 7). κάθαλα ποιήσας-κἀσκοροδισμένα Diph. 4, 381 (1, 13).
καθάπερ: ἧττον-νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις Amips. 2, 701 (1). καθάπερ ἰατρὸς κακός-τυφλοὺς ποιεῖ Antiph. 3, 153 (61^b). τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανεὶς ἀνέπαυσε Diph. 4, 418 (5). καθάπερ αἱ γυναῖκες Antiph. 3, 48. καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν Pher. 2, 327 (1, 11) cf. ib. 334 (1, 16). *ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχημάτων Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). καθάπερ οἱ νοσοῦντες-τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι, οὕτως-; Philem. 4, 42 (24). καθάπερ ἡ παροιμία Plat. 2, 674 (2).
καθάπτω: ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας Philem. 4, 31 (1, 10).
καθαρείως: cf. 4, 295. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ *καθαρείως (legeb. καθαρίως) ὅ τι ἂν ᾖ Eubul. 3, 258 (1) = Ephipp. 3, 334 (1, 3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα-ἀγόρασον καὶ νηττία Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3).
καθαρεύω: ἃ δ' *ἀνάγκα 'σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν Phryn. 2, 606 (14).
καθάριος: ἐὰν | ἡ σκευασία καθάριος ᾖ Men. 4, 218 (1). καθαρίως: ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι- Amphid. 3, 316. Cf. καθαρείως.
κάθαρμα: αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγοὺς Eup. 2, 466 (15, 8).
καθαρός: τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρὸν Philyll. 2, 864 (1, 3). καθαρώτερον -τὸν κέραμον εἰργαζόμην ἤ- Eubul. 3, 220 (2). ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τἀσθητήρια- Machon. 4, 497 (v. 5). ἔργοις-καθαροῖς καὶ τρόποις Antiph. 3, 151 (56). εἰς τὰ καθαρὰ (f. καθάρεια) λιμὸς εἰσοικίζεται Men. 4, 294 (290). καθαρὸς δοῦλος Antiph. 3, 6 (10). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ Alexid. 3, 483 (2, 10). τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν Crobyli 4, 565 (2). ἐκ καθαρῶν ἀχύρων anon. 4, 699 (379).

καθάρυλλος: ἄρτους-μὴ τῶν καθαρύλλων Plat. 2, 644 (1). καθαρύλλως: πνῖξον καθαρύλλως Cratin. 2, 35 (7).
καθέζομαι: cf. βαδίζω. ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί [Stratt. 1, 227]. Aristophan. 2, 1145 (15). λογίσασθαι-βούλομαι καθεζόμενος ἐνταῦθα- Alexid. 3, 470 (1, 2). καθεδοῦμαι δ' ἐνθαδί Men. 4, 280 (207). καθεδοῦμαι Telecl. 2, 379 (29). τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεί Men. 4, 228 (3, 10). καθεστέον Pher. 2, 360 (92).
καθείργνυμι: ἐς τὸν καλιόν-καθείργνυται Cratin. 2, 63 (4).
καθέλκω: ἄκρας τῆς κόμης καθέλκων (al. καθεῖλκεν) Cratin. 2, 217 (138). τὰς σκάφας-καθελκύσας Eup. (?) 2, 577 (v. 24).
κάθεμα v. κάθημα.
καθετήρ: ἁλύσεις, καθετῆρας, δακτυλίους Nicostr. 3, 289 (7).
καθεύδω: *οὗτος, καθεύδεις; Cratin. 2, 51 (10). ὦ δυστυχής, τί οὐ καθεύδεις; Men. 4, 172 (10). κάθευδε τὰς (cf. 5, 27) μεσημβρίας Pher. 2, 287 (1). ἐὰν-σῦκά τις μεσημβρίας τρώγων καθεύδῃ Nicoph. 2, 850 (1). ὥσπερ λύχνος- *καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς Aristophont 3, 361 (1, 9). τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν Baton. 4, 501. ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ'- Antiph. 3, 116 (1, 8). κἂν τοῦ καθεύδειν οὗτος (timor) οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). αὐτόματα-τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον ῥεῖ κἂν καθεύδῃς Men. 4, 205 (2). κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει Men. (?) 5, 109 (518). ἐπ' ἀμφότερα-μέλλει καθευδήσειν Men. 4, 189 (1). ἡδὺν-καὶ πρᾷόν τινα | ὕπνον καθεύδειν Men. 4, 149 (1). μαλακῶς καθεύδειν-δεδοικότα Antiph. 3, 102. σκληρῶς *καθεῦδον Timocl. 3, 603 (4). κάθευδ' ἀηδῶς Philippid. 4, 476 (6). καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων anon. 4, 625 (83). γυνὴ καθεύδουσ' Plat. 2, 629 (1, 1).
καθηγεῖσθαι: Pher. 2, 351 (40). Cf. καθαγίζω.
καθῆκον: ἐμὲ-ποιεῖν τὸ καθῆκον Men. 4, 249 (48).
κάθημα (an κάθεμα? i. q. καθετήρ) Antiph. 3, 157 (78).
κάθημαι: μυροπωλεῖν- καθήμενον ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδείῳ Pher. 2, 276 (1). τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι τοὺς ἰχθυοπώλας Alexid. 3, 439 (4, 15). *ὀκλὰξ καθημένη Pher. 2, 285 (10). αἰγιάζεις ἐνθαδὶ καθήμενος *Eup. 2, 430 (9ᵇ). μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους Theophil. 3, 629 (2). ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται anon. 4, 653 (200). ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου Men. 4, 283 (222). πρὸς τὸ πῦρ καθημένη Men. 4, 286 (235). πλευρὰ-ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις Telecl. 2, 370 (2). καθῆσθαι-εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσας Eup. (?) 2, 577 (v. 20). ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid. 3, 310 (1). εἰς-ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον εἰσδὺς-ἐσθίει καθήμενος Anaxil. 3, 353 (1). δεκατεύουσι-ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι Alexid. 3, 475. ἀργοὶ κάθηνταί μοι- anon. 4, 652 (194). ἐμποδὼν καθήμενοι Pher. 2, 263 (3). μὴ κλάων κάθῃ Cratin. 2, 231 (176). οἰμώζων κάθου Aristophan. 2, 1190 (62). πυξίον λαβὼν κάθου Anaxand. 3, 167 (1). κάθου Alexid. 3, 487 (7). Men. 4, 317 (429). Diph. 4, 378 (4). ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας Cratin. 2, 150 (6). νεμομένων δὲ πλησίον αὐτῶν κάθηται- ὁ δῆμος Antiph. 3, 112 (1, 11). ἀκροατὴς ἀσύνετος καθήμενος Philem. 4, 46 (34ᵇ). θεωρῶ πλησίον καθήμενος Damox. 4, 531 (v. 46). πολλούς-οἶδα τῶν καθημένων, οἵ- Hegesipp. 4, 480 (v. 29). ἐπεί ποτ' ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις Damox. 4, 536 (v. 4). †μισχοῦν καθήμενοι Eup. 2, 483 (7). †τί κάθῃ (f. κλῖθητι) καὶ πίωμεν anon. 4, 676 (305) cf. 5, 121.
καθιζάνω: σὺ δὲ καθίζανε Pher. 2, 360 (91). καθιζάνει- εἰς τὰ σήσαμα Men. 4, 328 (486).

καθίζω: ἀτόπως καθίζων Pher. (?) 2, 348 (30). Eup. 2, 499 (3). ἐνταῦθα-δεῖ-ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν Alexid. 3, 402 (1). φέρε καθίζωμεν (f. καθίζωμ') ἐνθαδί Archipp. 2, 729 (9). κἂν καθίζεσθαι λάβοις Cratin. 2, 231 (177). καθίσω *Apollod. 4, 451 (2). ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' Pher. 2, 320 (4). εἰς τὴν ὁδὸν ἐκάθισαν *αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου Men. 4, 102 (4).

καθίημι: βούλει τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ-; Plat. 2, 622 (4). ὁ πατήρ *(μ') ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ-καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). καρῖδα καθῆκα κάτω Eubul. 3, 244 (4). τὴν σπάθην-καθῆκε Alexid. 3, 409 (2). καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα-λαθών Euphron. 4, 487 (v. 24). ἀμφὶ-*στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις-; Philetaer. 3, 300 (1). τὸν Κυκλοβόρον *καθιέναι (legeb. κατιέναι) Aristophan. 2, 1196 (86).

καθίστημι: cf. ἀνίστημι. τὰς-τῶν ὀμμάτων (int. κόρας), ἃς οὐδ' ὁ Μελάμπους-καταστήσειεν ἂν Alexid. 3, 431 (2). πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν (int. οἶνον) Alexid. 3, 405 (6). ἐπὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκὼς τινι Philem. 4, 54 (58). ποιμὴν *καθέστηκ' αἰπόλος-Cratin. 2, 182 (20). ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς μόνος καθέστηκ' Alexid. 3, 452 (1, 3). ὁ φθονερὸς αὑτῷ πολέμιος καθίσταται Men. 4, 254 (70). δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται Men. 4, 292 (276).

καθορῶ: ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα-Eup. 2, 484 (1, 7). κατόψεταί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον Men. 4, 252 (64).

καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος Ephipp. 3, 323 (1, 11).

καθυστερῶ: ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει mon. 396.

καί: 1) crases: *κἀβδελυρεύσω v. βδελυρός. *κἀδωρησάμην. κἀκέλευον. *κἄλαθες 2, 1059 cf. 5, 64. *κἀμαρτύρησας. κἀποίησεν 4, 383. *κἀσκοροδισμένα. *κἄφησε 3, 226. κἀγαθοῦ, κἀγαθήν sim. v. ἀγαθός. *κἀγγραφήσεται 4, 584 (v. 39). κἄγειν 2, 1029. *κἀγκύλον v. ἀγκύλος. κἀγοράζειν. κἄγροικος. κἀγρυπνεῖ. κἀγχειριδίου. κἀγώ. (†κἀγώ 3, 285). κἄγωγε. κἀδίκημα. *καὶ 2, 249 (5). κἀίδου (?) mon. 538. κἀκ (κἀξ) v. ἐξ, adde 4, 56 (70). *κἀκκλησιαστής. *κἀξαιρῶν. †κἀξαίφνης. κἀξευρήμασιν. κἀξήμαρτεν. κἀξημύστισεν. κἀξῆν. κἀκεῖ. κἀκεῖνο sim. v. ἐκεῖνος. κἀκόλαστον. κἀκολουθεῖ. κἀκρόαμα. κἀκροκώλιον. κἀκρότητα. κἀκροῶ. κἄλεκτ'. κἀλιτήριος. *κἄλλην. κἀμελής. κἀμέριμνον. κἀμοί 4, 437. *4, 4. κἀμοῦ 4, 584 (v. 40). *κἀμός. κἀμπιμπλάμενοι. κἀμπιπλάμενος. κἀν v. ἐν, adde 2, 5 (1). 2, 469 (20). *2, 593 (4) cf. supra p. 170. 2, 683 (8). 4, 17. 4, 259 (95). 262 (118). Vide infra. κἄν v. p. 170. cf. *4, 170 (7). *4, 698. 4, 144 (4). 5, 172, adde 2, 467 (16). 484 (1, 9). 632 (4). 665 (2, 5). 686 (19). 3, 16 (1). 70 (1). †226 (3). 362 (3). 453. 552 (v. 10). 4, 159 (2). 257 (88). 262 (114). 505. κἀνακρέοντος. κἀνακρούουσαι. *κἀναμισθαρνεῖν. κἀνδρείως. κἀνεμώναις. κἀνθάδε. κἀνθένδ'. κἀνθρύσκου. κἀνθρώπου, κἄνθρωπον. κἀνίοτε. *κἀνοχλήσεις. κἀνταῦθα. κἀντραγεῖν cf. κἀγγ. κἀγχ. κἀνύδρευσαι. κἀπ' ἀνθρακιᾶς (? *κἀπανθρακίσας) 2, 95. κἀπέβρυξε. κἀπεγλαψάμην. κἀπέδειξεν. κἀπέδραν. κἄπειτα, adde *2, 539. κἀπέπαρδεν. κἀπεσθίειν. κἀπί 2, 948. cf. *κἀφ'. κἀπιβόα. *κἀπιγράμματος. κἀπιθειάζει. κἀπιθυμίας. κἀπικνῆν. *κἀπιπακτοῦν. κἀπό. *κἀποκλάσαι. κἀπονίψει. κἀπόστα. κἀργάζεται. κἀργούς. κἄρτοι. κἀς 2, 389. [κἀσεβής Philem. 4, 67]. κἀσθίειν. κἀσθίονθ'. κἀστίν. κἀσύντακτον. *κἀφ' ὅρμον ὦσαι 4, 537. κἀχύρων. κἠντιβόλουν. *κἰχθύδια. κὠδύνας. κὠλίγα. κὠμνύουσι. κὠμφαλωτάς. *κὠπιτήσας 2, 95. *κὠπτός. κἀσχύνεται. κἆτα. καὐτομάτην. καὐτός v. p. 226, adde 3, 631 (1). 4, 16 (1). [4, 67 (2)]. 4, 97 (5). 4, 460 (v. 21). καὖθις (*κεὐθύς) 2,

389 (1). *κεἴ τις (?) 3, 37. κεἴ τι 3, 103 (1). κεἰς mon. 545. κεὐθύ. †κεἶποι 3, 64. κού. κοὐδαμῶς. κοὐδέ. κοὐδείς, κοὐδέν. κοὐδέποτε. κοὐκέτ'. κοὔτε. κοὐχί. κοὐρανῷ. κῴσπωτήν. *χἄμ' v. ἅμα. *Χαμυνίας. χἄτερος sim. v. ἕτερος. χἠμεῖς. χώ, χοί, χἠ, χαί, v. ὁ. *χἦδ' 3, 456. *χὤν 4, 4 (1, 15). *χὤττι 2, 335. χὠπόταν 2, 679. *χοὖτοι 2, 537. χοὔτω 3, 195. *χὐποτρίμματα. 2) ἅπαντα δ' εἶναί μοι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια Cratin. 2, 82 (5). ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα | καὶ μύρτα καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς | καὶ μυελόν Pher. 2, 338 (6). καί ter repetitum Eup. 2, 519 (32). bis 2, 521 (2). quater (f. quinquies) 2, 550 (5. 6). καὶ τάς ter repet. Pher. 2, 347 (25). μὲν-καὶ-καὶ-καὶ Eup. 2, 488 (5). ἀγροὺς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς Eup. 2, 497 (25ª). γυναῖκ' ἐκίνουν-καὶ παῖδα καὶ γέροντα, | κἀξῆν- Eup. 2, 510 (5). κᾆτ' ἐν κλίναις-καὶ στρώμασι-κἀν φοινικίσι-κατάκεινται Plat. 2, 683 (8). καὶ septies rep. prosa oratione, Archipp. 2, 719 (2). τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας Archipp. 2, 722 (10). ἀποτῖλαι χρή | καὶ-κᾆτ'-καὶ- Aristophan. 2, 1184 (31). *κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα καί | ἀνθεσιπότατα *μέλεα-ποιοῦσιν Antiph. 3, 121 (v. 7). τέτταρες δ' αὐλητρίδες-καὶ μάγειροι δώδεκα, καὶ δημιουργοί Antiph. 3, 132 (2). καὶ sexies rep. sequuntur τε-*(τε) Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). περίνησα καὶ περίλευκα καὶ πεντέκτενα Antiph. 3, 157 (76). καὶ συμπαίζει καριδαρίοις μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων, καὶ-μετὰ-, καὶ-μετὰ- Anaxand. 3, 172. καὶ γὰρ μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ μετ'-καὶ μετὰ-καὶ μετὰ-καὶ-μετὰ- anon. 4, 685 (330). πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων *κἀπὸ κιναβευμάτων Aristophan. 2, 1201 (106) cf. vs. 1. εὐθύς, ὡς βούλει *σὺ χὤν βούλει τρόπον Philem. 4, 4 (1, 15). πότε δεῖ πυκνότερον-καὶ πότε βάδην, καὶ πῶς ἔχουσι-καὶ πότε ‖ -ταῦτα πάντα δή- Sosip. 4, 484 (v. 50 sqq.). ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας καὶ κάρδαμ' Eubul. 3, 222. τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ-καί | λοπάδια καὶ πατάνια-κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι Eubul. 3, 223 (1). κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον-ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 9). ἔστιν ἀνήρ μοι-κἀγώ | γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς-, *χἦδ' ἡ χρηστή Alexid. 3, 456 (1). οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν. καὶ βάψομαι καὶ παρατιλοῦμαι-καὶ γενήσομαι Κτήσιππος-. *κᾆθ'-κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους Men. 4, 178 (1). ἅπαντα μοχθεῖ κἀγρυπνεῖ κἀργάζεται Men. 4, 247 (40). καὶ στρατηγὸν καὶ-καὶ-καὶ-ἀνατρέπει cf. seq. Diph. 4, 385 (1). Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδαν Euphron. 4, 493 (v. 7). *Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις Alexid. 3, 425 (2). καί quater rep. Posidipp. 4, 525 (3). καὶ quinquies, quarto membro adhaeret τέ, Polioch. 4, 590. ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος, καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου-κριτής | ὁ δεσπότης Men. 4, 250 (56). γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον Pher. 2, 313 (7). γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ πτερύττομαι Diph. 4, 404 (2, 6). ἕπεται κἀκολουθεῖ καὶ λέγει Cratin. 2, 117 (3). ἀκούετ'-*τἀμὰ καὶ ξυνίετε *ῥήματ' Eup. 2, 546 (1). πρόσεχε τὸν νοῦν κἀκροῶ Pher. 2, 340. ξίφιζε καὶ *πόδιζε καὶ διαρρικνοῦ Cratin. 2, 142 (4). πύρεττε-, καὶ-τρῶγε-, κἀμπιπλάμενος κάθευδε, κᾆτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1). πρίω*(μοι) πουλύπουν, καὶ δὸς καταφαγεῖν κἀπὸ τηγάνου γόνον Hegem. 2, 743. παῦσαι κυβεύων-καὶ τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν Theop. 2, 813 (1). καὶ τοὺς μὲν ὄφεις-κατασήμηναι καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν Aristophan. 2, 956 (11). ἕψε, καὶ γεύου πυκνά Machon. 4, 497 (v. 6). ἀλλὰ-ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς, καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτόν Eubul. 3, 228 (1). λῦε τἀλαβά-

στια-καὶ τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον Eubul. 3, 253 (7). ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ Men. 4, 118 (7). πιεῖν τις-ἐγχεάτω, καὶ ματτύην ποιεῖτε Philem. 4, 6. δότε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς-κτυπήσατε anon. 4, 694 (362). αὔλει σύ, καὶ *(σὺ) τὴν ἄμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1). χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει Aristophan. 2, 1010 (14). ὦ *(καὶ) κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς Phryn. 2, 593 (3). *ὦ καὶ λέων καὶ *μυγαλῆ καὶ σκορπίος Cephisod. 2, 885 (1). ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ anon. 4, 657 (219). ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ Aristophan. 2, 958 (17). ὦ *πορνεία καὶ ἀναιδεία Aristophan. 2, 1031 (14). *ἀλλ' εἶ (f. ἢ) σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι Aristophan. 2, 1033 (16, 1). ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν ἀναπνέων δ' ὑάκινθον, καὶ-καὶ-· ὦ φιλῶν μὲν-, -δὲ-, γελῶν δ'-καὶ-, ἔγχει κἀπιβόα- Pher. 2, 318 (2). †τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα Chionid. 2, 8 (4). καὶ σισυμβρίοις ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς Cratin. 2, 72 (1). εἰς ἅλμην τε καὶ-κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην Cratin. 2, 95 (5). καὶ-ἀείδει μουσικήν τε μανθάνει Cratin. 2, 221 (142). καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρὴ... ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους, -δ' Cratet. 2, 239 (3). ἀσπαλάθους πατοῦντες-κύπειρόν τε-κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων λείμακα καὶ τριφύλλου Pher. 2, 305 (2). κύτισόν τ' ἠδὲ *σφάκον- καὶ- Eup. 2, 426 (1, 3. cf. v. 1. 2). ἀνὴρ ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ- νικᾷ τε- Eup. 2, 467 (16). ἔν *(τε) ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς ὀξυθυμίοις-κάεσθαι Eup. 2, 469 (20). τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε Eup. 2, 481 (3). σκαφεῦσι *κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις καὶ-προσέτι- Archipp. 2, 727 (2). κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον-, sequuntur asyndeta, Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). σκάψαι *κἀποκλάσαι *(τε) καὶ -διελκύσαι Aristophan. 2, 987 (8). πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν-, *Συρακοσίαν τράπεζαν, Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον- Aristophan. 2, 1038 (19). βέβαιον *ἕξεις τὸν βίον-χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις *Aristophan. 2, 1181 (19). πλέω γράσου τε [καὶ ψοθοίου] καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου Aristophan. 2, 1223 (285). οὐ φθονεῖ, μετέχειν δὲ- εὔχετ'-. κἀστὶν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα Antiph. 3, 45 (2, 7). οὐχὶ παιδίου, κυάθους θεῶν τε (f. δὲ) καὶ θεαινῶν μυρίους· ἔπειτ'-, καὶ τοῦ-βασιλέως διμοιρίαν Antiph. 3, 45 (3). ἔστιν ὄψον χρηστόν-οἰνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα Antiph. 3, 144 (28). Κότυν περιεζῶσθαι ζωμόν τε φέρειν-καὶ γευόμενον-μεθύειν Anaxand. 3, 183 (1, 14). τὸ νέκταρ *ἐσθίω -διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ διακονῶ καὶ σεμνός εἰμ'-Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος Anaxand. 3, 198 (7). ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' Eubul. 3, 205. περδίκια-τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, *(καί) | -δασύποδας στρουθάριά θ'.....*(καὶ) βιττάκους *(καὶ) σπίνια *(καὶ)- Eubul. 3, 268 (14). παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ | ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι Amphid. 3, 310 (1). διεχώριζον ζῴων τε βίον δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη-κᾆτ' ἐν τούτοις- Epicrat. 3, 370 (1, 16). κατάβαλλε τἀκάτια *(καὶ) κυλίκια αἶρου-, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον-τε-καὶ τοὺς *κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα Epicrat. 3, 372 (2). καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ-κεράννυται, καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει, ἐν ταῖς συνουσίαις τε- anon. 4, 605 (16). ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί τε καί | πληγὰς λαβεῖν Timocl. 3, 607 (v. 5). συμφορὰς πολλὰς ἔχει, φθόνον τ' ἐπήρειάν τε καὶ-, πράγματά τε πολλὰ *κἀνοχλήσεις-, πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε- cf. seqq. Philem. 4, 35 (7). ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καί | ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαι Philem. 4, 35 (6). ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους, στρώννυ τε-καὶ-φλέξον-, κρα-

τῆρά τ' αἶρου καὶ-κέρα anon. 4, 605 (17). γέρων γέροντι-, παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή, νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι, καὶ- anon. 4, 668 (284). τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ Cratin. 2, 88 (4). ἔτνους τρύβλιον καὶ τῆς ἀθάρης Cratet. 2, 235 (2). λέκιθον *ἕψουσ' ἢ φακῆν ἀναμένει καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ'-ταρίχιον Pher. 2, 263 (4). τράπεζαν εἴσφερε, καὶ κύλικα κἀντραγεῖν Pher. 2, 280 (1). ἔρρεον αὐταῖσι μυστίλαισι, καὶ ναστῶν τρύφη Pher. 2, 299 (1, 5). χορδαῖς-φυλλοροήσει, καὶ τευθιδίοις-κίχλαις τ' Pher. 2, 316 (1, 10). ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἰ καὶ-λυπηρόν *Pher. 2, 359 (88). δυσχερῆ-πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). ῥαφανίς τ'-ὑπάρχει, καὶ-καὶ-καὶ καρύκη Pher. 2, 341 (3). πολὺ πλεῖστα παρέχειν- καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθά Eup. 2, 486 (2). ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον *λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας Eup. 2, 526 (3). εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην Eup. (?) 2, 577 (v. 19). κοὐδὲν ἀφ' ὑὸς γίγνεται πλὴν ὕστριχες καὶ πηλὸς *ἡμῖν καὶ βοή Plat. 2, 624 (1). ὦ-Μόρυχε, *πῶς (cf. 5, 46) γὰρ εὐδαίμων ἔφυς; καὶ Γλαυκέτης-καὶ Λεωγόρας- Plat. 2, 652 (1). οὐχὶ-Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα; Philetaer. 3, 294 (1, 5). Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων | καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος Alexid. 3, 483 (2, 15. 16). †αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ (f. αὐτοῖς-ὁρμᾷ) καὶ γλωττοκομείῳ Lysipp. 2, 745 (4). εὐωδίαν ἔχουσα *χἄμ' ἀηδίαν anon. (5, 52) 2, 746 (2, 5). ἐκδότω-καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ- Aristophan. 2, 1093 (4). τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν Antiph. 3, 61 (2). οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον Aristophan. 2, 1160 (6). καὶ τὸν ἱμάντα μου | ἔχουσι καὶ τἀνάφορον Aristophan. 2, 1168 (3). ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος Aristophan. 2, 1194 (77). ἣν τοῖς-βουσὶ σταθμός | καὶ τοῖς ὄνοις Antiph. 3, 10 (2). ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν-καὶ λέοντα καὶ λύκον Antiph. 3, 21. ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ | καὶ τίμιον Antiph. 3, 33 (1, 9) = Eriph. 3, 556. *ὕστατον *(πόπανον ἁ)πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Antiph. 3, 90 (2). μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν- | καὶ στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι Antiph. 3, 103 (1). ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις καί τι καὶ μελίσκιον Antiph. 3, 119 (1). τυφλόν τι κἀσύντακτον Nicostr. 3, 285. δρᾷ τι καὶ νεανικὸν | καὶ θερμὸν Amphid. 3, 316 (1, 9). ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην Philem. 4, 7 (2). γάμοι δ' *ἐκείνοις καὶ πότοι-ἦσαν Antiph. 3, 104 (v. 20). Πηλεῖ δὲ ταὖτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν Antiph. 3, 106 (v. 22). περιστέρια-εἰσάγων καὶ στρουθία Anaxand. 3, 164. δὸς-τὸν *χόα | αὐτῷ- καὶ τὸ κυμβίον φέρων Anaxand. 3, 174. ἀσφάραγον σχῖνόν τε *τεμὼν καὶ ὀρίγανον Anaxand. 3, 193 (2). χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης-ὁδός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (5). τρίκλινον-συνήγετο | καὶ συναυλίαι γέροντι Anaxand. 3, 201 (19). †πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ †φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί | καὶ *καρτερῆμεν, τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν Eubul. 3, 208 (1). ἠφάνικε πηλίκον τινὰ | οἴεσθε-; μέγαν πάνυ, καὶ ξηρὸν ἐποίησ'-τὸν κάνθαρον Eubul. 3, 245 (3). †ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος | οἰνίσκος Eubul. 3, 265 (8). τὴν κέρκον μόνην | καὶ μηρὸν-θύετε Eubul. 3, 270 (18). δασύποδα, ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία, -καὶ κίχλας καὶ κοψίχους, ὀρνιθάριά τε Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). ὀσμὴ δέ-ἐβάδιζ' ἄνω καὶ μέλιτι *μεμιγμένη | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας Nicostr. 3, 284 (1). κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας καὶ στέφανον Nicostr. 3, 287. *ἡ | ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἂν τῇ λύρᾳ Ephipp. 3, 327 (2). ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος Ephipp. 3, 339 (3). καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους εἶναι τὸ φυτόν; Epicrat. 3, 370 (1, 18). κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν Phi-

lisci 3, 580 (2). ὀβολοῦ τὸ πρῶτον-* ἐνέχεεν | καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα Philem. 4, 19 (2). τοῦτο *(τό) με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν Philem. 4, 51 (47). [ἀνήρ τ' ἀχρεῖος, *χἠ γυνὴ διοίχεται Men. 4, 226]. διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίγνεται πολλοῖσι καὶ νοσήματ' Philem. 4, 43 (27^b). κάθαλα *ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα Diph. 4, 381 (1, 13). ὦ πᾶσι -προσφιλέστατε | Διόνυσε καὶ σοφώταθ' Diph. 4, 415 (1). τὴν μέλην-* ἔνεγκον-μανθάνεις; καὶ κατάχεον Anaxipp. 4, 466. μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια | καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων cf. seqq. Phoenicid. 4, 509. ἂν-ὑποδιακόνους ἔχων πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ Posidipp. 4, 521 (v. 11). εἰς τὰς * ῥοδιακὰς-ἀπηνέχθην ἐγὼ | καὶ τοὺς ἐφήβους Steph. 4, 544. τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου | ἡμᾶς-ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς ἀλληλοφαγίας Athenion. 4, 557 (v. 5). ἅμα δ' οὐ ῥᾴδιον νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ Men. 4, 86 (1). *ὡς εὔγνωστον ἡ γυνή μ' ἔχει (H. I. 5, 104) δέσποινα καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο Men. 4, 189 (1, 7). εὐλοιδόρητον- τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). τόν τε τοῦ λάκκου κάδον λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος Apollod. Gel. 4, 438. ὅμοια πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. Προιτίδας ἁγνίζων-καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν, Προῖτον-, καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, -ἀπηγξάμην Arched. 4, 437 (2, 5). Παλαμηδικόν-τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου Eup. 2, 547 (2, 6). κεράτινον-σκευοφορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. κἀγκύλον) Plat. 2, 633 (8). ὑβριστὸν χρῆμα κἀκόλαστον Plat. 2, 648 (2). καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας Plat. 2, 626 (5). ἄκρατον *κοὐ τεταργανωμένον ἔπινε κἀξημύστισεν Plat. 2, 684 (9). τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν τηλιῶν Pher. 2, 320 (7). οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων Telecl. 3, 362 (1, 15). οἷόν γέ που 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος Eup. 2, 554 (12). ἀρκεῖ μία σκόνιζα καὶ θύμω δύο Pher. 2, 353 (51). ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες Plat. 2, 625 (4). τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα-καὶ βολβός εἰς τις καὶ παροψίδες τινές Antiph. 3, 133 (1). ὄψῳ-χρῆσθαι *σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις Aristophan. 2, 1108 (1, 8). φύσκαι-καὶ-τόμοι σίζοντ' ἐκέχυντ' Pher. 2, 299 (1, 9). θήσω-νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3). ᾠὰ μὲν *καὶ πέμμα καὶ τράγημα νικητήριον Antiph. 3, 29 (1, 3). εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης Anaxand. 3, 165 (2). *(ἔν') Ἀντιγόνου-νίκης -καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου Alexid. 3, 432 (3). *κἂς τοῦ καπήλου 'γὼ φέρω -καὖθις (κεὐθὺς?) γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο Herm. 2, 389 (1). εἰμὶ πέντε καὶ δύο Amips. 2, 702 (3). πέντε καὶ δύο, κἀγώ τε καὶ σὺ συμπόται γενοίμεθα Nicoch. 2, 842. τρία καὶ τέτταρα (bibam) Ephipp. 3, 329. καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους Aristophan. 2, 948 (12). καὶ τριγώνους καὶ λύρας Pher. 2, 272 (8). καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις Philonid. 2, 422 (2). βατίς τε καὶ σμύραινα Plat. (Canth.) 2, 666 (6). Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος Plat. 2, 656 (1). κυσί τε καὶ κυνηγέταις Plat. 2, 675 (2, 16). *κνέφαλλά τε καὶ θέρμαυστριν Eup. 2, 520 (36). κέστραι τε καὶ λάβρακες Nicoph. 2, 850 (2). βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ Epilyci 2, 889 (4). ἕνῃ τε καὶ νέᾳ *Aristophan. 2, 1106 (10). πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 129. ἔξεστιν δέ μοι καὶ βούλομαι τοῦτ' Men. 4, 170 (5). καὶ ξυννένοφε καὶ-βροντᾷ Aristophan. 2, 963 (13). αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (2). τὸν ἄλεισον *(τε) καὶ τὰ γράμματα Aristophan. 2, 1191 (66). adde corrupt. Eup. 2, 443 (9). τί οὐκ ἐπανεχώρησα-κἀπέδραν; Pher. 2, 279 (4). οὐ βαλεῖς πάλιν εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; An-

tiph. 3, 12 (1). εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης-καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως ἔχω; Antiph. 3, 54. βούλει-πλεκτὴν καθῶ, κᾆπειτ' ἀνελκύσω σε-; Plat 2, 622 (4). ἤδη φαγών τι-ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι; Plat. 2 648 (1). ἐνθάδ' οἴσεις καταφαγεῖν-εἶθ'-ἐνθάδ' ἔδομαι-καί τις ὄψεται; Antiph. 3, 146 (31). οὐκ-τὼ χεῖρ' ἀποίσεις-ἀπὸ τοῦ σκυταλίου *(τε) καὶ τῆς διφθέρας; Nicoph. 2, 848 (2). κοὐδείς σοὐστὶν-*προσομοίως καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος- Amips. 2, 707 (1). *οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θειώσας Lysipp. 2, 745 (5). τίς πολίτης δ' ἐστὶ-πλὴν *ἄρ ἢ Σάκας-καὶ τὸ Καλλίου νόθον; Metag. 2, 758 (2). *οὐ-τιτθὰς εἰσάγουσι-καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις Antiph. 3, 86 (v. 5). οὐδὲ θρυμματὶς-καὶ λοπάδες Antiph. 3, 101 (5). κἀγὼ γὰρ οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ-οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205. *Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω Philetaer. 3, 294 (1, 6). φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν οὐδεὶς- Aristophont. 3, 363 (5). θύραν δι' ἧς γυνὴ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγὼ Anaxand. 3, 162 (3). μή μ' ἄφρονα κρίνῃ καὶ διδοὺ αἰτεῖν δοκῶ Men. 4, 267 (142). μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε Men. 4, 268 (152). μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἀμαρτὼν-συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 12). τίς ἥδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις; Telecl. 2, 375 (9). τίς *ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία Archipp. 2, 725 (2). τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος καὶ-, πρὸς τίσι-διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1). καλήν τε κἀγαθήν et sim. v. ἀγαθός. εὖ κἀνδρείως v. ἀνδρείως, item εὖ. ὦ γῆ καὶ θεοί, item γῆ τε κοὐρανῷ v. γῆ. *ἅλιμα καὶ κακὰ τοιαῦτα Antiph. 3, 87. ἐσθίειν δι ἡμέρας-καὶ *κοπρῶνος πλησίον Eubul. 3, 237. βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν *ἱείς anon. (?) 4, 652 (195). πόλεως τῆς ἐριβώλακος-, καὶ κύν καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν Cratin. 2, 44 (3). καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστι βαθύ τι καὶ καμπύλον (f. κἀγκύλον) Eup. 2, 564 (50). καὶ τότε περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον Antiph. 3, 21. ἔχων *σανδάλια κα σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 3, 103 (v. 2). ἓν δ' ἐστὶν κα πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος Eubul. 3, 254 (1, 4). ἀχθόμεθ'-κα ὑποβλέπομεν παρεόντα *χὤττι τάχιστα-ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν. εἰτ γνούς-ὑποδεῖται, κᾆτά τις εἶπεν-ὁ δ' ἄχθεται-καὶ εὐθὺς ἔλεξ'- Phe 2, 335 (3). σπονδὴ *μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές εἰσι πόρρω. κα δ'-δ'-*κἄλλην-εἶδον-εἶτ'- Plat. 2, 638 (1). δὲ-δ'-καὶ-ἀλλὰ- *δ' δ' Antiph. 3, 12 (1). εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν κα παρέθηκε γέμουσαν Antiph. 3, 94 (1). αὐλεῖν δ'-Ἀντιγενίδαν, Ἀργᾶ δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν Κηφισόδοτον Anaxand. 3, 183 (1, 17). ἤδεα ἐνταῦθά πως-διεφθάρην. κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα Eubul. 3, 229 (1). κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε-ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε-εἶτα-δεύσετε-κα τοὺς πόδας ἀλείψατ' (f. ἀλείψετ') Eubul. 3, 247 (1). λοπάς ἐστ' αὐτῷ | καὶ περιοίκους εἶναι ταύτης | Ἰνδοὺς Ephipp. 3, 323 (1, 6). ἐσθίουσι *δὲ | λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ·-δὲ- Aristophont. 3, 363 (5). ἐπὶ τοὺς νεὰς ἵζουσι-κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας. | κα Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 13. 14). τό ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες-διεφρόντιζον. *κᾆτ' ἐξαίφνης (libr. κἀξαίφνη) ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων-τις ἔφη Epicrat. 3, 371 (1, 21—24). Τηλέμαχος συνετύγχανεν. καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος-ἔπειτα-φησί-. κα ταὐτά τε *εἴρητο καὶ-ἐπόππυσεν Timocl. 3, 606. Μνησίλοχός *ἐσ ἐκεῖνος *ὃς φρύγει-καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν Telecl. 371 (2). εἰ δ' ἦν τὸ γένος-τοιόνδε-καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' -καὶ πλευρὸν ὕειον- Herm. 2, 399 (3). εἰ δυνατὸν καὶ μή τι-πράττουσα τυγχ

νει Eup. 2, 438 (5). cf. infra καὶ μή. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν-. κἄν τι τύχῃ λέγων-ἐπαινῶ, καὶ καταπλήττομαι-. εἶτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ'- Eup. 2, 484 (1). εἰς δ'-ἀνίησιν, κἂν μὲν πίπτῃσι- Plat. 2, 665 (1, 5). φορεῖτε *γλῶτταν-*στεφανοῦσθ'-κἂν καλλιερῆτε-πέμπετε Plat. 2, 632 (4). κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κἀμελής, κἀνίοτ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν-κἂν Ἐλπινίκην-καταλιπών Eup. 2, 512 (10). πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν, μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν Eup. 2, 546 (1). ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου-καὶ πέπεικας ἐλθεῖν-, καὶ πότους ἑωθινοὺς πίνει- Baton. 4, 502. ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶδον-κἄπειτ' ἀφῆκεν Plat. 2, 629 (2). cf. ἔπειτα. καὶ σὺ μὲν ... ἦλθες-καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος Amips. 2, 706 (1). ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ τὴν ἄρκτον ἄρτον *Aristophan. 2, 1195 (83) = anon. 4, 628 (97). ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος ἔσται- Antiph. 3, 29 (1, 11). *ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ Νικομήδης-ἔλεγε-ἐγκώμιον Euphron. 4, 494 (1, 13). παράθες-κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους, ἐθέλω κρέμασθαι Aristophont. 3, 362 (3). ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι Euphron. 4, 492 (v. 7). φησι γράψειν κρεμαμένους· καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι Alexid. 3, 439 (4, 18). φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι. καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν- Alexid. 3, 495 (1). ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καί | *λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ- Philem. 4, 22 (v. 4). σιγᾶν νυν ἅπας ἔχε σιγᾶν, καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει Cratin. 2, 100 (15). πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω Athenion. 4, 557 (v. 8). Οἰδίπουν-ἂν *γε φῶ, *(καὶ) τἄλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 106 (v. 6). ἂν-εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία πάντ' εὐθὺς εἴρηχ' ib. (v. 9). αἴρουσιν-τὴν μηχανήν, καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει ib. (v. 16). ἓν-τοῦτό μοι τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). μὴ μόνον κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει Men. 4, 241 (27[a]). εἰ γὰρ ἐπιδοίμι τοῦτο, καὶ (κἂν?) ψυχὴν πάλιν λάβοιμ' ἐγώ Men. 4, 170 (7). ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις Men. 4, 325 (472). λαβὼν ἀπόδος-καὶ λήψῃ πάλιν mon. 317. φιλόπονος ἴσθι, καὶ βίον κτήσῃ καλόν mon. 527. ξένον προτίμα, καὶ φίλον κτήσῃ καλόν mon. 618. Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥᾴων ἔσει Philippid. 4, 472. ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας προσάγουσιν ἤδη Athenion. 4, 558 (v. 21). ἐρείδετον, κἀγὼ-ἕψομαι Aristophan. 2, 1151 (6). ἔφευγε, κἀγὼ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην Aristophan. 2, 1187 (50). τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος, καὶ τοῖς (?) κόλαξι πᾶσι-εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1). aliter habet Eup. 2, 447 (1). μεταλλάξαι διάφορα βρώματα | ἔσθ' ἡδύ, καὶ-τὸ παραγεύσασθαί τινος καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν Antiph. 3, 140 (14). τὸ δ' ἔτνος-τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον Aristophan. 2, 1153 (11). καὶ καλοῦσί μ'-σκηπτόν· ἀλλ' οὐδὲν μέλει Antiph. 3, 111 (v. 10). ἑταίρα -προσηγορεύθη· καὶ σὺ νῦν οὐχ-πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2). ἀεί γ'-τιν' εὑρίσκει τέχνην· καὶ νῦν πορίζεταί γε Alexid. 3, 501. ἀπέρχετ' οἴκαδ'-. κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ' Diod. 3, 544 (v. 14). ὅμοιον*. καὶ δίκαιον τοὺς ξένους πίνειν ξενικόν Alexid. 3, 488 (1). ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων ὄνησις Philem. 4, 55 (64). *δεῖ (legb. καὶ) γὰρ ἀποδύρασθαί τι μὴ γελώμενον· καὶ συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν- ὁρᾷ-, παύεται-τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13). ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν Euphron. 4, 486 (v. 17). δωρεὰν ἔφη τινά-λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεὶ ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). (καί μοι [an κἀμοὶ?] λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν-) Philem. 4, 4 (1, 4). θὲς ἑπτάκλινον. B. ἑπτάκλινος οὑτοσί. A. καὶ πέντε κλίνας- A. -προσκεφάλαια πέντε- A. *(καὶ πέντε τρίποδας)- A. καὶ πέντε- Eubul. 3, 267 (12). κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο- A. καὶ τρίτη

Λακωνική Aristophont. 3, 359. *δαπίδιον ἕν- B. ἐς κόρακας- A. καὶ κόνδυ καὶ †ψυκτῆρα καὶ κυμβίον* Hipparch. 4, 431. adde Dioxipp. 4, 542 (1). **ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;* Alexid. 3, 464 (2, 13). *νοεῖς τὸν τύπον; B. Ἄπολλον*. A. καὶ τί φαίνεται;* Damox. 4, 531 (v. 52). *καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς. A. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός* Damox. 4, 531 (v. 33. 34). *ὁ νόθος δέ μοι ζῇ; M. καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ-* Eup. 2, 461 (9). *σὺ δέ-φῄς-προσλελαληκέναι; A. καὶ πρᾶγμά γ' ἠρώτα με-* Henioch. 3, 562 (v. 4). *καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα-* Calliae 2, 736 (3). *καὶ λέγ' ὅτι-φέρεις* Stratt. 2, 775 (1). *καὶ στῆτ' ἐφεξῆς* Theop. 2, 796 (1). *καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ* (f. *κατὰ* 5, 63) *τὸν Πετόσιριν* Aristophan. 2, 1047 (1). *καὶ σὺ μὲν τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει* Nicostr. 3, 287. *ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ (?) φυλάττου-* Phryn. 2, 602 (2, 1). *καὶ μὴ προσίσχε-* Cratin. 2, 206 (82). *καὶ μὴ πονηροὺς-προξένει* Eup. 2, 558 (26). *καὶ μὴ προφάσεις-μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω"* Alexid. 3, 437 (2). *οὗτος, πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει* Nicomach. 4, 584 (v. 29). *καὶ μηκέτ'-ἐάσατ' ἄρχειν-* Eup. 2, 464 (13). *καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν* Pher. 2, 293 (15). **ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε* Aristophan. 2, 1028 (6). *δεῖ-οἰνόν τε μικρὸν ἐγχέαι* (al. *-έας*), *καὶ μὴ πολύν-* Antiph. 3, 30 (1, 16) vid. annot. *ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν* Mnesim. 3, 569 (v. 25). **ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης* Men. 4, 253 (68). *ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ* mon. 48. *ὄψῳ-χρῆσθαι *σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις, καὶ μὴ περιμένειν -ἰχθύδια* Aristophan. 2, 1108 (1, 8). *ἐξὸν-μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν, καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν-διώκειν* Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8). *προσδοκᾶν ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ* Alexid. 3, 521 (42). *ἂν δύνῃ μόνος φέρειν καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην-ποιῇς* Men. 4, 254 (72). *Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ* (?) Men. 4, 282 (216). *ἐχρῆν-πλεῖν τοῦτον ἤδη- καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς* Men. 4, 175 (2). *νὴ τὼ θεώ, κοὐκ ἔστιν* Pher. 2, 311 (3, 3). cf. Eup. 2, 535 (9). *ἦν πολίτης ἀγαθός-κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν* Phryn. 2, 603 (3). *εὐθὺς *χἠ τύχη προσγίγνεθ' ἡμῖν-· κοὐκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην* Philem. 4, 6. *βδελυρὸν-τὸ πρᾶγμα, κοὐκ ἂν ἐβουλόμην λαχεῖν* anon. 4, 650 (187). *τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοὐ φρονοῦσιν εὖ* Philem. 4, 48 (40[c]). *ἃ-εἴασε κοὐκ ἐχρήσατο* Men. 4, 270 (158). *ἐσμὲν-ἀβέλτεροι, κοὐκ ἴσμεν οὐδέν* Anaxand. 3, 171. *οὕτω παρέζων †χρηστῶς οὐκ* (f. *Χρηστέ, κοὐκ*) *ἔζων τότε* Anaxand. 3, 162 (3). *ὅτι-λυπῶ κοὐ φιλῶ* Diph. 4, 422 (18). *ἀναπετῶ-κοὐκ ἀνέξομ' οὐκέτι* Men. 4, 77 (14). *τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον-, κοὐκ ἔπαθεν οὐδέν* Plat. 2, 637 (2). *οἶνον πολὺν-πίνεις-κοὐκ ἐξεμεῖς;* Alexid. 3, 459. *περιαγγέλλειν *τ' οὐχ* (libr. *τε κοὐχ*) *ὑποκάειν* (f. *κοὐ παρακούειν*) Ephipp. 3, 323 (1, 18). *εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει* Philem. 4, 37 (10, 8). *κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ* Antiph. 3, 104 (v. 19). *πείσθητε κοὐ μέμψεσθέ με* Men. 4, 213 (3, 6). *μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ, *κοὐ μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον* Men. 4, 272 (168). *ἄκρατον κοὐ τεταργανωμένον* Plat. 2, 684 (9, 3). *στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε | ὥσπερ ἱερεῖον* Philem. 4, 55 (63[a]). *ἱστοὶ γυναικῶν ἔργα κοὐκ ἐκκλησίαι* mon. 260. *πεπλασμένως-παρακεντοῦσι κοὐκ ἀληθινῶς* Baton. 4, 504 (1, 6). *γίγνετ' ὀξύχειρ κοὐκ ἐγκρατής* Nicomach. 4, 584 (v. 33). *δεινὸν-κοὐκ ἀνασχετόν* Eup. (?) 2, 577 (v. 14). *δεινὰ κοὐκ ἀνασχετά* Xenarch. 3, 617 (1, 1). *πολλούς-*κοὐ κατὰ σὲ νεανίας* Chionid. 2, 5 (1). *καὶ-οὐ* [Philem 4, 67 (2)]. *εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ *ἄλλως ἐρῶ, καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς ἔμπειρος* Men. 4, 97 (5). [Men.

4, 78 (1)]. καὶ τοῦτο θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην Men. 4, 242 (30). συντρίψω γὰρ-καὶ-καὶ-κοὐδ' ὀξύβαφον-ἔτι κεκτήσεται Cratin. 2, 122 (8). ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν [Pher. 2, 348 (30)]. Eup. 2, 499 (3). ἀναρίστητος ὢν κοὐδὲν βεβρωκώς Eup. 2, 447 (3). λέγ' -*κοὐδὲν (al. οὐ γὰρ) ἀτυχήσεις ἐμοῦ Eup. 2, 472 (25). κοὐδὲν ἦν τούτων-πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν Phoenicid. 4, 509 (v. 4). ζητοῦσιν-κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω Philem. 4, 22 (v. 3). καὶ πόδα βόειον *οὐδὲ εἷς ὀπτᾷ Diph. 4, 428 (44). ἐρίζεις καὶ συνιεῖς οὐδὲ ἕν [Philonid. 2, 425]. cf. Men. 4, 117 (3) et add. 5, 102. βληχητά-κοὐδαμῶς τοῦ (f. γε σοῦ) τρόπου Eup. 2, 477 (38). νὴ τὸν Ποσειδῶ *κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα Eup. 2, 535 (9). ἐμαυτὸν ἀδικῶ κοὐκέτ' εἰμὶ *θεοσεβὴς Diph. 4, 422 (18). ποτήρια πλατέα-κοὐχὶ *χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην Pher. 2, 324 (1, 3). οἶδα-κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν Aristophan. 2, 958 (18). ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ'-, κοὐχὶ λοπάδος προσῷζεν οὐδ' ἡδυσμάτων Philem. 4, 13 (1). τῆς δειλίας σημεῖα *κοὐχὶ τοῦ θράσους anon. 4, 687 (335b). ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα anon. 4, 613 (41). κοὔτε respondet δέ Xenarch. 3, 614. καὶ μήν: vide μήν, γέ. καὶ νὴ Δία: vide νή, γέ. καὶ μάλα vide μάλα. καὶ πάνυ τις εὐκαίρως-φησί Nicon. 4, 578. ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ | ἐκεῖνο θράττει μ' Pher. 2, 270 (2). ὥστε καὶ μόλις πάνυ | ὑπεδησάμην Eubul. 3, 220 (1). ὅλην ἐπίνομεν τὴν νύκτα-καὶ σφόδρ' ἄκρατον Men. 4, 88 (2). ἕνα λίθον-· καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω Diph. 4, 392 (1, 6). πολλάς-καὶ καλὰς τραγῳδίας Phryn. 2, 592 (1). καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς (al. πολλαῖσι παρ. καὶ καιναῖς) Metag. 2, 756 (1). *κατέφαγεν πάμπολλα καὶ ταχύτατα Antiph. 3, 48. πολλὰ κἀγάθ' Antiph. 3, 89 (1, 6). adde Chionid. 2, 5 (1). vid. πολύς. καὶ πῶς *ἀπορραίσας λυχνοῦχον *κἄλαθες; Aristophan. 2, 1059 (4) cf. 5, 64. ὀβελίσκους-δύ'-ἀποσβέσας | καὶ πρὸς (?) τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες Euphron. 4, 487 (v. 31). caeterum cf. ἔπειτα.

καὶ τοῦ μὲν *ἐν κύκλῳ γε παύσομαι λόγου, φράσω δέ- Eup. 2, 467 (18). καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν- Archipp. 2, 721 (8). καὶ σὺ μὲν τὴν-τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει Nicostr. 3, 287. adde Aristophan. 2, 956 (11). καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν-ἀλλά- Antiph. 3, 33 (1, 1)=Eriph. 3, 556 (1, 1). καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι-, Εὐριπίδου δέ- Stratt. 2, 763 (1). καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις-θηρίοις ἐκοῦσα παρέχει Philem. 4, 33 (4, 5). *κοὔτοι μέν εἰσ' ἑκκαίδεκ'- Eup. 2, 537 (4). καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες Magnet. 2, 9 (1). καὶ ταῦτα πάντα μὲν-ἤρετο ὁπόσου- Timocl. 3, 598 (v. 8). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον· ἀλλ'- Antiph. 3, 67 (1, 12). καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). καὶ πρῶτα μὲν Cratin. 2, 152 (8). Antiph. 3, 3 (1). Timocl. 3, 598 (1). μίαν εἵλκυσε πέρκην· καὶ ταύτην ψευσθείς Antiph. 3, 109 (v. 3). καὶ δή: v. δή. καὶ δῆτα: v. δῆτα. καὶ-δέ: v. δέ. adde †κεῖποι δέ πώ τις- Antiph. 3, 64 (1, 13). vid. et Antiph. 3, 77. καὶ σὲ τί χρὴ παραταιναρίζειν; Herm. 2, 391 (7). καὶ τῷ Πυριλάμπους †ἄρα κυψέλη ἔνεστιν; Eup. 2, 515 (17). καὶ τίς-ἔτλη κατελθεῖν; Aristophan. 2, 1005 (1, 1). καὶ τίνες ἂν εἶεν; ib. (1, 8). καὶ πῶς-φάγοιμ' ἄν-; Aristophan. 2, 1009 (9). adde 2, 1059 (4). Anaxil. 3, 354 (4). καὶ πόθεν ἐγὼ-λήψομαι; Aristophan. 2, 1160 (5, 3). καὶ τί τοῦτο διαφέρει | ἤ-; Antiph. 3, 151 (57). καὶ τί δεῖ λέγειν ἔθ'-; Alexid. 3, 437 (1). ταῦτα -κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεως ἔδει; Alexid. 3, 454 (1). κἄπειτα τί; Eup. 2, 512 (9). κᾆτα τρεῖς μόνας καὶ *τάσδ' ἐκόμισας; Eriphi 3, 557 (1, 13). καὶ-γέ: vid. γέ. καὶ γάρ: καὶ γὰρ αἰσχρόν- Eup. 2, 557 (24). καὶ γὰρ πά-

λαι πέττει Eubul. 3, 203 (1). καὶ γὰρ ὁ ταῶς-θαυμάζεται Eubul. 3, 259. καὶ γὰρ βούλομαι | ὕδατός σε γεῦσαι Alexid. 3, 468 (2). καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον- Eubul. 3, 260. καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν Cratin. 2, 183(23) = Cratet. 2, 248 (3). στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις | ἀποχρῶσαν Aristophan. 2, 1149 (2). λάβεσθε· καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ Aristophan. 2, 1163 (1). καὶ γὰρ ἀξιωτέρους πωλοῦσιν-τοὺς ἄρτους ἐκεῖ Eubul. 3, 208 (2). καὶ γὰρ *παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν Ephipp. 3, 328 (1, 6). εἴσω πάραγε· καὶ γὰρ οὑτοσὶ προσέρχεθ' ὁ γέρων Euphron. 4, 493 (v. 15). ἐγὼ δέ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὄν- καπηλεῖον μέγα, ἐνταῦθ' ἐπετήρουν Eubul. 3, 244 (1). καὶ γὰρ ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμά πως-ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους Antiph. 3, 88 (1). οἷς ὡσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν Eup. 2, 466 (15). λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως Henioch. 3, 562. ἀπολεῖ τοῦτό σε, τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους Men. 4, 114 (3). καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον *πολλή 'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι-ἀφυβρίσαι τ' Alexid. 3, 405 (6). διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίγνεται πολλοῖσι καὶ νοσήματ'- Philem. 4, 43 (27^b). ἐτάραττε κἀκείνους γὰρ Aristophont. 3, 361 (2, 3). ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ mon. 400. Cf. γάρ. καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 696 (71). καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν Archipp. 2, 715 (1). καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύποus καὶ- Aristophan. 2, 1018 (6). "παῖ παῖ" καλεῖσθαι-, καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί Epicrat. 3, 368. al. οὐ βουλεύεται ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοὔτω γαμεῖ Anaxand. 3, 195 (1). καὶ πρός: vide πρός, adde τί ἄλλο; καὶ | ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον Alexid. 3, 396 (1, 6). ἂν δ' ἀληθινὸν σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει Posidipp. 4, 521 (v. 14). καὶ ἅμα, ἅμα καί: vid. ἅμα. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς *Ἀερόπην ἐλθοῦσα-καὶ παρ' Ὤκιμον Nicostr. 3, 285 (1). οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). οὐχὶ τὴν αὐτὴν *(ἔχει) διάνοιαν αἰτῶν-καὶ λαβών Men. 4, 325 (471) cf. (472). [εἰ -δίκαιος κἀσεβὴς ἕξουσιν ἕν Philem. 4, 67 (1, 8)]. ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος; Men. 4, 149 (1). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν-ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί; Nicomach. 4, 584 (v. 24). ἴσον ἐστὶν εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἐμπεσεῖν mon. 575. ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει Men. 4, 198 (2). ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν Sosip. 4, 483 (v. 42). τίν' ἔχει διαφορὰν-γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 18). *κἀκείνους-συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ *κἀδωρησάμην Eup. 2, 453 (16). βοὴν ἵστησι γεγωνόν | καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης Antiph. 3, 112 (1, 3). δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον, προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον Epicrat. 3, 366 (2, 22 s.). τὸ-ἡδὺ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ κἀνθάδε Alexid. 3, 453. ἅπασιν-καὶ τοῖς εὐλόγως καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν Men. 4, 81 (1). κἂν βροτοῖσι καὶ (f. κἂν) θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα *Philem. 4, 17. κρίσει δικαίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111^a). καὶ τἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ-γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). δυοῖν -δοῦλος (servit), καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ Men. 4, 268 (150). ὁ μὴ φυλαχθεὶς (int. νόμος) καὶ νόμος καὶ δήμιος ib. (151). ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους mon. 266. κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν mon. 284. καὶ περιβόητον πᾶσιν-ποιεῖ αὐτὸν ὁ Κράτης, καὶ-ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). καὶ τἄλλα δεινούς φασι-εἶναι τὸ νομίσαι τ'- Antiph. 3, 80. Caeterum v. Alexid. 3, 439 (3, 9). ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους Chionid. 2, 7 (2). τῷ κοττάβῳ πρόσεστι καὶ μάνης τις-; Antiph. 3, 29 (1, 13). ἥκει τις, ἵνα καὶ τὰς τραπέζας

καταφάγῃ Mnesim. 3, 578 (2). εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας Euphron. 4, 493 (v. 14). καὶ τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν *καταμήσονται Pher. 2, 313 (6). Μενδαίῳ μὲν ἐνουροῦσιν καὶ (f. τοῦ μὲν καὶ ἐνουρ.) θεοὶ αὐτοί Herm. 2, 410 (2) cf. 5, 33. τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει Men. 4, 249 (47). μισῶ δ᾽ ἐγὼ καὶ *Σωκράτην Eup. 2, 553 (10). γίγνεται *κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος Antiph. 3, 115 (2). *τότ᾽ ἦν καὶ Θεολύτη μάλ᾽ εὐπρόσωπος καὶ καλή Anaxand. 3, 165 (1). ἔπειτα κἀκροκώλιον ὕειον Ἀφροδίτῃ Antiph. 3, 68. τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν Amphid. 3, 318 (3). ἐνῆν-κἀν οἴνῳ λόγος Amphid. 3, 318 (5). ὃν ἂν τις ὀνομάσειε καὶ Δία Philem. 4, 31 (2) cf. 4, 875. [Plat. 2, 696]. οἴει σὺ τοὺς θανόντας-καὶ γῆν καλύψειν-; [Philem. 4, 67 (1)]. τὸ καλῶς ἔχον-κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου Men. 4, 146 (5). εἰρήνη-κἀν πέτραις τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἀν πεδίῳ κακῶς Men. 4, 259 (95). κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας Men. 4, 262 (118). δειλοῦ -ἀνδρὸς δειλὰ καὶ φρονήματα mon. 128. τὸ πολλὰ πράττειν *κὠδύνας πολλὰς ἔχει mon. 723. γαμῶ γέρων- καὶ τοῖς γείτοσιν anon. 4, 673 (300). οὐ καὶ σιτία πάρεστιν-; anon. 4, 676 (305). ἐν-διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ anon. 4, 698 (374). οὐκοῦν ταῦτα καί | ὁ γρῖφος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 10). εὐθὺς *χἠ τύχη προσγίγνεθ᾽ ἡμῖν Philem. 4, 6. ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ φέρων καλῶς κακά anon. 4, 607 (23). βασιλεῖς ἐγένοντο χοἱ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 614 (42). τὸν-μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει Philem. 4, 62 (104). ὁ χρηστὸς-καὶ χρηστοὺς ποιεῖ Men. 4, 127 (3). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ Men. 4, 207 (2) cf. 4, 244 (34). ὁ γράμματ᾽ εἰδὼς καὶ περισσὸν νοῦν ἔχει mon. 403. πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι Straton. 4, 546 (v. 29). καὶ γνήσιος ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος Men. 4, 151 (1). νῦν *δέ γ᾽ εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι Pher. 2, 258 (8). ἵνα σοι καὶ (al. σοί τι, f. τί σοι) τραγικώτερον λαλῶ Men. 4, 227 (2). ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα Eubul. 3, 246 (1). αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα anon. 4, 663 (252). διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351 (1). ἥκεις καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς-; Amips. 2, 703 (1). βούλει καὶ σὺ-πιεῖν; Antiph. 3, 90 (3). ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς Anaxand. 3, 168. χαῖρ᾽ ὦ *Γλυκέριον. Γ. καὶ σύ Men. 4, 167 (9). μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο Posidipp. 4, 521 (v. 24). εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 580 (v. 40). εἶναι δ᾽ ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippid. 4, 472. ἐγὼ δὲ-ἀφειλόμην ἄν. Α. κἄγωγε- *δρῶ ταῦτα Aristophan. 2, 1171 (1, 12). ἀπέρχετ᾽ οἴκαδ᾽-. κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ᾽ Diod. 3, 544 (v. 14). εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι Men. 4, 129 (5). διάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ Nicomach. 4, 584 (v. 40). εἶτα χἠμεῖς ὕστερον εἰς ταὐτὸ *καταγωγεῖον-ἥξομεν Antiph. 3, 29 (2, 4). τούτῳ *πρόπιθ᾽, ἵνα *καὐτὸς ἄλλῳ Alexid. 3, 406 (1). καὐτὸς κιθαριστρίας *ἐρῶν Theophil. 3, 631 (1). καὐτὸς φιλοσοφῶ Anaxipp. 4, 460 (v. 21). *καὐτόν τι πράττειν- χρή Philem. 4, 16 (1). Cf. αὐτός 5, 226. καὶ τοὐθ᾽ ἡμέτερον ἦν παίγνιον Anaxand. 3, 164 (1). καὶ τοῦτ᾽ ἔστι σόν Dionys. 3, 552 (1, 10). καὶ τάδε νῦν ἄκουσον Eup. 2, 516 (23). adde Cratin. 2, 231 (172). Eubul. 3, 235 (3). κᾆτα τρεῖς μόνας καὶ *τάσδ᾽ ἐκόμισας; Eriphi 3, 557 (1, 14). ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν-; Cratin. 2, 181 (17). ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33 (1) = Eriph. 3, 556 (1). ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθύς Antiph. 3, 98. ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ Eubul. 3, 249 (1, 10) μέλαινα δ᾽ οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος Diph. 4, 418 (6). τἄλλα καὶ φιλώμεθα anon. 4, 660 (233). εἰ θνητὸς εἶ-θνητὰ καὶ φρόνει Antiph. 3, 148 (42[a]) = mon. 173. ὅστις ἥδεται-δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων ἐπά-

ξιόν τι Alexid. 3, 520 (36). *ἐσθλῷ-ἐσθλὰ καὶ διδοῖ θεός* mon. 141 *τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν* mon. 497. *ἡ δοῦσα πάντα κα κομίζεται φύσις* mon. 668. *οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσετα* (f. *κἀγγραφήσεται*) Nicomach. 4, 584 (v. 39). *ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ κα λέξομεν* Pher. 2, 349 (31). *διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριο* Aristophan. 2, 1148 (1, 9). *κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχετα* Philem. 4, 56 (70). *ὀμνύω σοι- ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκι* Men. 4, 248 (46). *ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας* Plat. 2, 677 (6) *εἶτα καὶ νῦν-τούτων φάγοις ἄν;* Antiph. 3, 36 (1, 9). *ἥρων-' καὶ νῦ δ' ἐρῶ* Men. 4, 333 (512). *τὴν νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι | ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν* Men. 4, 103 (1). *ὅθεν ἔτι καὶ νῦν-ὀπτῶ σιν* Athenion. 4, 558 (v. 17). Caeterum cf. Anaxil. 3, 350 (2). Damox 4, 536 (v. 12). Alexid. 3, 501. Nicol. 4, 580 (v. 44). Men. 4, 115 (5) Philippid. 4, 469 (v. 9). *ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε-ἐγένετο, καὶ νῦ ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν* Hegesipp. 4, 480 (v. 21). *ἄτοπόν *γε κηρύτ τουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν *κήρυγμ', οὗ καὶ νῦν τις ἐκκεκράγει* Antiph. 3 68 (2, 2). *οἶνος-, οὗ καὶ ἀπὸ στόματος-ὄζει ἴων-* Herm. 2, 410 (2, 7 *†ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν* Pher. 2, 261 (1, 5). *ὥσπερ κα προτοῦ* Phryn. 2, 594 (2). *ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστί σοι* Philem. 4, 5 (64). *δράσω τοῦθ' ὅπερ *(χοἱ Λέσβιοι)* Stratt. 2, 778. *κωρυκίς, καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει* Aristophan. 2, 1123 (17). *ὃν καὶ τὰ ἔθνη τῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη* Nausicr. 4, 575 (1). *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσ* ib. (2). *τοιαῦτ'-ἐξαμαρτάνειν, ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν* Men. 4, 254 (75 *τίνα τρόπον; ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ* Anaxand. 3, 161 (1 *ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, *κωπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν* Philem. 4, 26 (v. 7). *ἡμῶ δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ-τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν* Philen 4, 32 (3). *ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν-, εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχ* Philem. 4, 36 (8, 6). *ὡς γὰρ πέφευγας προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν* Phi lem. 4, 59 (82). *ὡς προσδιδάσκεις ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις* Men. 4 240 (22). *ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει* Euphron. 4, 493 (v. 16). *οἱ δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται* Men. 4, 244 (34). *πῶς δὲ καὶ κεχρ μένον πίνειν-δεῖ με;* Diocl. 2, 839 (2). *ἴτω δὲ καὶ τραγῳδίας ὁ Κλε μάχου διδάσκαλος* Cratin. 2, 163 (2). *ἡ μὲν φύσις-, ἔπειτα δὲ κἀγ συνελάμβανον* Eup. 2, 457 (4). *ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κ μὸς αὐτοῦ* Eup. 2, 484 (1, 4). *ὦπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας* Antiph. 3, 1 (27). *νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους-ὁρῶ πονοῦντας* Men. 4, 149 (1, 6 *οὐ μονοσιτῶν-, ἀλλὰ †κἀνίοτε δειπνῶν-* Plat. 2, 692 (44). *ὥστ' *στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον-βαδίζειν ὑπολάβοι* Diph. 4, 40 *ἀλλὰ καὶ τῷ τῇ τύχῃ συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ* Philem. 17 (1). *οὐχὶ-ἀλλὰ καί | ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα* Philem 4, 6. *οὐ τοῖς πλέουσι-γίγνεται μόνοισι χειμών-ἀλλὰ καί | τοῖς περ πατοῦσί που-καὶ τοῖς μένουσιν ἔνδον-* Philem. 4, 10 (1). *μὴ μόν ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις* mon. 613. Caeterum cf. Pher. 2, 31 (5). Alexid. 3, 384 (3). Eubul. 3, 235 (3). Men. 4, 182 (2). 194 (8 214 (6). *ἄλλως τε καί*: v. *ἄλλως*. *πρὶν καί*: v. *πρίν*. *εἰ κα εἰ γάρ τι κἀξήμαρτεν* Pher. 2, 327 (1, 18). *λῆρος, εἰ *κἄφησέ* (lib *κἂν φήσειέ*) *τις* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *εἰ καὶ σφόδρ' εὔπορ γάρ,-* Men. 4, 96 (1). *εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς-* Men. 4, 241 (25). *δ γὰρ ἠριστηκότας πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ* Antiph. 3, 1 (1, 26). *ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς* Men. 4, 161 (1, 8). de κ vide supra in crasibus. *καί *(κ') ἐπιθυμήσειε νέος νῆς-* Aristopha 2, 947 (8). *καί* num postponatur, v. 4, 435 (1, 5) et 5, 113. *καί* fine versuum: Aristophan. 2, 1191 (63). Antiph. 3, 114 (1). A

phid. 3, 316. *Ephipp. 3, 332 (v. 2). Alexid. 3, 507 (8, 5). Mnesim. 3, 568 (v. 4). Mnesim. 3, 577 (1, 7). Xenarch. 3, 622 (2). Philem. 4, 22 (v. 4). Clearch. 4, 563 (2). Antiph. 3, 121 (v. 7). Eubul. 3, 223 (1). Alexid. 3, 462 (1, 17). Cratet. 2, 233 (1). Eup. 2, 529 (7). Antiph. 3, 91 (2). Timocl. 3, 607 (v. 5). Philem. 4, 35 (6). Men. 4, 102 (3). *243 (32). 283 (222). Antiph. 3, 109 (v. 10). Alexid. 3, 384 (3). 396 (1, 6). Philem. 4, 6. 4, 10 (1, 2).

καινός: ἐν *καινῷ (libr. κενῷ) λυχνούχῳ Aristophan. 2, 947 (10). σὺ δὲ μικρολόγος *(ἄρ') οὐ θέλων καινὰς (int. ἐμβάδας) πρίασθαι Men. 4, 101 (2). ἕτερον-καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον Philippid. 4, 470 (1). ὕφασμα καινὸν *Ὡρῶν Herm. 2, 381 (3). [καινὰς] τύλας Antiph. 3, 124. καινὸν καπηλεῖον μέγα Eubul. 3, 244 (1). ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας Alexid. 3, 422 (1, 4). πάλιν χρόνῳ τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται Nicostr. 3, 288 (3). καινόν-Χαιρεφῶντ' Apollod. Car. 4, 447. καινός-οὑτοσὶ Παλαίφατος Athenion. 4, 558 (v. 27). τὸ παραγεύσασθαί τινος καινοῦ Antiph. 3, 140 (14). λέγων-τι-καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν Hegesipp. 4, 479 (v. 3). *φρύγει τι δρᾶμα καινόν Tel. 2, 371 (2). ἐξευρήματι καινῷ Pher. 2, 283 (5). ἓν καινὸν ἐγχείρημα Antiph. 3, 16 (1). καινὸν ἐξεύρημά τι | ἡμέτερον Amphid. 3, 306 (1). ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι Anaxand. 3, 196 (3). οὐδὲ ἓν | καινὸν-εὑρίσκουσιν Xenarch. 3, 621 (1). τίθεμεν τὸν ἀγῶνα-καινῶν πραγμάτων Aristophan. 2, 1159 (3). ἀεὶ καινὸν πόρον *εὑρεῖν Antiph. 3, 143 (24). ἀεί τι καινὸν-*θηρίον τίκτει Anaxil. 3, 352 (1). καινόν *τι φῖτυ Eup. 2, 442 (8). ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519. καινή τις ὀψαρτυσία Plat. 2, 672 (1). καιναῖσι παροιμίσι καὶ πολλαῖς (al. πολλαῖσι παροιμ. καὶ καιναῖς) εὐωχήσω Metag. 2, 756 (1). ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας Eup. 2, 440 (1). καινήν-διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93. ὀνόματα καινά Antiph. 3, 106 (v. 18). καινὰ ῥήματα πεπορισμένος Philem. 4, 48 (40b)=Straton. 4, 545. ὀνόμασιν *ἰδίοισι καὶ καινοῖσι (libr. καινοῖς) χρῆται Antiph. 3, 121 (v. 3) cf. 5, 78. σφόδρ' ἠγανάκτησ'-εἰ μὴ κέκληκα Λιτυμόνας. καινὸν πάνυ Straton. 4, 545 (v. 18). φιλοσοφίαν καινήν-φιλοσοφεῖ Philem. 4, 29. καταλιπεῖν συγγράμματα-καινὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 22). καινοὺς πορίζου-θεούς Euphron. 4, 491. καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά | χρυσοῦν Alexid. 3, 439 (4, 14). κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν Timocl. 3, 611. κατὰ νόμον καινόν τινα Men. 4, 147 (1). καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον; Steph. 4, 544. τὸ παναρμόνιον τὸ καινόν Alexid. 3, 524 (62). ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν (an κενὴν?)-ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 11). καινὸς θεατροποιός (?) Anaxand. 3, 177 (2, 9). καινῶς: μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει Alexid. 3, 449 (5). φύεσθαί τ' ἀεὶ καινῶς φθίνειν τε Alexid. 3, 493 (1, 4).

καινότης: ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ Anaxand. 3, 196 (3).

καινουργῶ: *ἐπὶ τὸ καινουργεῖν *φέρου Antiph. 3, 15 (1).

καίπερ: καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγὼ | οὐκ ἐρῶ Tel. 2, 371 (1, 4).

καιρία: ἦσαν-πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι δόξας καταπίπτει Xenarch. 3, 621 (1, 11).

καιρός: cf. κύριος. ἐὰν *(ὁ) καιρὸς ᾖ Arar. 3, 276 (2). ἵν' ὅταν ᾖ καιρὸς τυθῇς Philem. 4, 55 (63a). καιροῦ τυχὼν-πτωχός mon. 281. καιρῷ τρυγώμενα mon. 7. ἡ ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται Men. 4, 267 (143). καιρῷ *τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος, καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου Men. 4, 267 (145). κρίνει φίλους ὁ καιρός mon. 276. πολλοὺς ὁ καιρὸς-ποιεῖ φίλους mon. 446. τὰ πατρῷα-ποιεῖ καιρός ποτε ἀλλότρια Men. 4, 89 (4). οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ

anon. 4, 690 (347). χάριν-ἐν καιρῷ δίδου mon. 746. ὡς μέγα τὸ μικρὸν-ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. καιρῷ σκόπει τὰ πράγματ' mon. 307. καιρῷ τιθέμενον κέρδος Diph. 4, 425 (30). κατὰ καιρὸν Plat. 2, 673 (1, 16). εἰς καιρὸν ἥκεις Alexid. 3, 451. ἂν-τύχῃ-εἰς καιρὸν ἐλθὼν Alexid. 3, 452 (1, 9). εἶεν. καλὸς ὁ καιρός Nicostr. 3, 287. ὁ καιρὸς εὐκτός Euphron. 4, 493 (v. 12). ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ Men. 4, 115 (2). ἂν-τὸν-καιρὸν εὖ λάβῃ ib. (3). καιρῷ πονηρῷ Philem. 4, 57 (74). τὸν καιρὸν-ἵλεων ἔχειν mon. 720. ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν anon. 4, 690 (345). ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον anon. 4, 697 (370). ἐν παντὶ δεῖ καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν Men. 4, 119 (1). ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν *ἐν παντὶ καιρῷ Men. 4, 214 (7). ἐφόδιον ἀσφαλές | εἰς πάντα καιρόν Men. 4, 178 (2). καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον mon. 273. ἐπὶ καιροῦ τινος-ἀφείλεθ' Alexid. 3, 507 (8). *ὅ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν-ἔδωκε, τῶν -δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τὸν τῆς *τύχης καιρόν Dionys. 3, 548 (v. 35). τὸν καιρὸν-τῆς συγκράσεως Alexid. 3, 464 (2, 10). τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν Sosip. 4, 483 (v. 49). καιρὸν λαβὼν mon. 397. καιρός ἐστιν ἡ νόσος ψυχῆς Men. 4, 236 (14). καιρὸς vocatur θεός Men. 4, 331 (500). πολλῶν ὁ καιρὸς-διδάσκαλος mon. 449. καιρὸς-τῶν νόμων κρεῖττον mon. 676. ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα mon. 729. καιρῶν μεταβολήν mon. 609. καιροὶ-καταλύουσι τὰς τυραννίδας mon. 677. πρὸ τῶν καιρῶν ἀεί | πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9).

*καιροσπάθητον (libr. κηροσπ.) ἀνθέων ὕφασμα Herm. 2, 381 (3).

καίτοι: καί τοι φορεῖτε *γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4). καίτοι *πέπραχε τῶν τρόπων-ἄξια Plat. 2, 669 (2). καί τοι πολύ γε πονοῦμεν Anaxand. 3, 165 (2). καί τοι παρέλαβον ἰχθῦς ποταμίους-Philem. 4, 27 (v. 18). καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην κἀγὼ Men. 4, 178 (1). καί τοι πολύ γ' ἔσθ' ἥδιον Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. καί τοι τί παθὼν ἂν εἶδεν-; Eup. 2, 500 (5). καίτοι πόθεν-λήψομαι; Pher. 2, 260 (11). καί τοι τίς οὐκ ἂν-εὖ πράττοι-; Theop. 2, 812 (2). καί τοι τί λογίζομ'-; Men. 4, 241 (27[a]).

κακηγόρος: μῦθον-πολὺ κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16). κακηγορίστατος Ecphant. 2, 14 (4).

κακηλόγος: mon. 117.

κακία: ὑπὸ τῆς ἰδίας-κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12).

κακκάβη: Herm. 2, 387 (7) an κάκκαβος? κακκάβη Aristophan. 2, 1019 (13). κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην Aristophan. 2, 1029 (8). τὴν κακκάβην-*κᾶε Aristophan. 2, 1144 (10). κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης Antiph. 3, 125 (1, 3).

κακκάβιον: τρύβλια-καὶ βατάνια καὶ κακκάβια Eubul. 3, 223 (1).

κάκκαβος: κακκάβους Nicoch. 2, 845 (4). κάκκαβον λέγω Antiph. 3, 99 (1, 4). εἴτε κάκκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον ibid. θυείαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν Antiph. 3, 146 (32). cf. κακκάβη.

κακοδαίμων: οἴμοι κακοδαίμων Pher. 2, 314 (9). Aristophan. 2, 1059 (3). Antiph. 3, 135 (6). Timocl. 3, 596 (1). οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας Aristophan. 2, 1084 (13). ὦ κακόδαιμον (ad duos) Archipp. 2, 715 (2). *(ὦ) κακόδαιμον Aristophan. 2, 1189 (57). καπρᾷς κακόδαιμον Men. 4, 302 (320). κακόδαιμον Philem. 4, 51 (50). ὦ *κακοδαίμων (legeb.-μον), ὅστις-ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19). ὦ (al. ὦ) τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ Men. 4, 192 (4) = mon. 757. ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ἐκ φειδωλίας κατέθετο μῖσος Men. 4, 256 (80[b]). *(τί) λογίζομ' ὁ κακοδαίμων-; Men. 4, 241 (27[a]). οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι-οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων Aristonym. 2, 699 (2). κακοδαίμων σφόδρα | ὅστις γαμεῖ γυναῖκα Antiph. 3, 32. ὁ δ' ἠδικη-

κῶς-τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ' Men. 4, 96 (1). οὗτος (asinus) κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως Men. 4, 230 (5). ἐνιαυτὸν ἔσχε μ' ὁ κακοδαίμων δωρεάν Phoenicid. 4, 511 (v. 10). corrupt. Men. 4, 99 (1).

κακόδουλος Cratin. 2, 65 (7).

κακοήθης: ὁ κακοήθης τρίτα λέγει Men. 4, 135 (2, 17). τὸ κακόηθες πρόσοδον-ποιεῖν Men. 4, 260 (107).

κακολόγος: γραῦς τις κακολόγος Men. 4, 144 (5).

κακομαθής: Anaxand. 3, 164.

κακόνωτος: † κακόνωτα πλοῖα Antiph. 3, 70 (2, 7) cf. 5, 77.

κακοπαθῶ: τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που Alexid. 3, 483 (2, 13).

κακοπρόσωπος: Posidipp. 4, 527 (9).

κακός: πάνυ λεπτῷ κακῷ *τε τὴν ἰδέαν Eup. 2, 536 (3). κιθαρῳδός τίς κάκιστος ἐγένετο; Pher. 2, 257 (4). καθάπερ ἰατρὸς κακός Antiph. 3, 153 (61^b). κυβερνήτην κακόν Men. 4, 271 (166). μάγειρος οὐ κακός Euphron. 4, 493 (v. 11). πεφροντικὼς *αὐτοῦ-οὐκ ἔσται κακός (coquus) Machon. 4, 497 (v. 4). ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυνός Men. 4, 135 (2, 11). κακὸν φέρουσι καρπόν mon. 293. κακός-τῆς ὥρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). κακὸς-ἀνήρ Pher. 2, 335 (2). τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ Eup. 2, 435 (1). κακὸς-οὐκ ἦν Eup. 2, 512 (10). ἔπλευσε κακὸς ὢν Eup. 2, 513 (11). ἄσπουδος-ἀνὴρ *σπουδαρχίδου κακίων Eup. 2, 518 (29) cf. 5, 38. ὅστις δ' ἐρυθριᾷ-οὐκ ἔστιν κακός Antiph. 3, 152 (58^a). οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός Alexid. 3, 513 (16). κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρός mon. 282. κακοῦ-ἀνδρὸς δῶρ' mon. 292. κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει mon. 302. κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός mon. 274. συζῆν κακοῖσι mon. 630. σύμβουλος-κακῶν mon. 631 cf. 715. τοὺς κακοὺς φεύγων ἀεί Philem. 4, 41 (19). ζῆν ἡδέως οὐκ ἔστιν ἀργὸν καὶ κακόν mon. 201. τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν mon. 255. μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε mon. 345. ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην mon. 14. ἴσον δέ γ' εἰσὶν ἀμφότεροι *κακοί Anaxand. 3, 197 (4). ἀδίκοις φίλοισιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκου mon. 54. κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι mon. 293. φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς κακούς mon. 737. σοφιστιᾶς, κάκιστε Eubulid. 3, 559. κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις-Eubul. 3, 260 (1). cf. Aristophont. 3, 359. μὴ *ὥρασι-μετὰ τῶν κακῶν (?) ἴχοιθ' Alexid. 3, 507 (9). πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν Eubul. 3, 260. κακὸν-δαίμον' Men. 4, 238 (18^a). κακή: κακὴ μὲν ὄψις Philem. 4, 8. = Men. 4, 201 (5). κακὴ τύχη Philem. 4, 62 (104). ἐσχάτη κακὴ τύχη mon. 90. κακὴ-αἰδὼς ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ Diph. 4, 425 (29). ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν anon. 4, 672 (296^a). εἰ δ' ἐγένετο κακὴ γυνὴ Μήδεια Eubul. 3, 260 (2, 9). ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή ibid. (2, 10). χειμὼν κατ' οἴκους-κακὴ γυνή mon. 540. adde mon. 233. 261. ψυχὴν κακήν Men. 4, 271 (166). διαβολὴ κακή mon. 626. ὁμιλίαι κακαί Men. 4, 132 (2) = mon. 738. ἐπιθυμίαι κακαί Men. 4, 231 (6). κακόν: ἐλαφρὸν *τὸ γένος (mulierum)-καὶ λίαν κακόν Philem. 4, 58 (78). κακὸν φυτὸν-γυνή mon. 304. φεῦγε-κέρδος κακόν mon. 204. χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν Men. 4, 289 (249) vid. 5, 108. ὅστις οὐδὲν δρᾷ κακόν mon. 234. βουλομένῳ κακόν τι δρᾶν Phryn. 2, 602 (2). λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι; Eup. 2, 501 (5, 8). οὐδὲ ἓν ποιῶν οὔτε κακὸν *οὔτ' ἄρ' ἐσθλόν ad Philem. 4, 32. ὁ-ἀδίκως τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν | αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν Men. 4, 268 (147). ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν mon. 145. ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος (male-

ficium int.) τοῦτον Diph. 4, 389 (1, 12). βίον πορίζου πάντοθεν πλὴν ἐκ κακῶν mon. 63. [τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Men. 4, 226 (1, 9)]. ὀργὴ-πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά mon. 429. ἡ-σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά Philem. 4, 56 (69). τὸ κακὸν ἡδέως ποιεῖ (mulier) Men. 4, 269 (156). αὐτὸς τὰ σαυτοῦ-ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162). τἀλλότριον-κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις anon. 4, 671 (291). οὐδεὶς *ἐφ' αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ Men. 4, 256 (85). ἀγαθοὶ-τὸ κακόν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (1). πολυπραγμονεῖν τἀλλότρια κακά mon. 583=703. ἀκήκοα τὰ τῶν μαγείρων πάντα-κακά Posidipp. 4, 513 (v. 2). de pravitate generis humani Men. 4, 306 (341). κρεῖττον-ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν Men. 4, 292 (270). κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὠρωπίοις Xenon. 4, 596. ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν Pher. 2, 270 (2). οὐδὲν ὑπομείνας κακόν Phryn. 2, 592 (1). τὸ τῆς πόρνης-κακόν Eup. 2, 461 (9). τουτὶ τὸ κακὸν-κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1). τὸ κακὸν-τὸ τῶν πονηρῶν Men. 4, 237 (15). οὐδὲν κακὸν-ῥᾳδίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). ἡ πόλις ὅλη-ᾄδει τὸ κακόν Men. 4, 332 (506). ἀίδρυτον κακὸν ἄλλοις Cratin. 2, 135 (3). οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν Plat. 2, 672 (1, 12). ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα Theop. 2, 816 (1). εὐφραίνεται-κακὸν ἔχων-μέγα Antiph. 3, 4 (2). κακόν τί μοι δώσει μέγα θαλάττιον Antiph. 3, 123 (2). κακόν τί σοι δώσοντα Men. 4, 279 (205). τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα Axionici 1, 417. adde *Cratet. 2, 247 (1). Philem. 4, 50 (44). πολύζωον κακόν anon. 4, 666 (273). δῆμος ἄστατον κακὸν anon. 4, 615 (48). κακὸν γυναῖκες sim. vid. γυνή. adde ὁ μὲν-ἦν ἄπειρος-τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 4). εἰς προὔπτον-αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν Aristophont. 3, 359. cf. εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα-κακὸν Phoenicid. 4, 511 (v. 18). μὴ μόνον κακόν τι προσλάβοιμι (a muliere Men. 4, 241 (27a). ἀγαθὸν *μέγ' ἕξεις ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν Men 4, 260 (102). φοβοῦ παρ' αὐτῆς (a femina) *πλεῖον' ὧν λέγει κακ *Sosicrat. 4, 592 (3). τερπνὸν κακὸν-γυνή mon. 493. προσκοπεῖσθ πηλίκον κακόν | λήψεσθ' Men. 4, 229 (3, 15). τὸ γῆμαι καὶ τὸ μ γῆμαι κακόν et sim. v. γαμῶ. γάμος. adde πολλῶν κακῶν-ἐστι ἀρχὴ τῷ βίῳ Anaxand. 3, 195 (1, 3). ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρ τεῖν γίγνεται ib. (1, 13). αὗται (meretrices) δ' ἁπάντων ὑπερέχουσ τῶν κακῶν Anaxil. 3, 347 (1, 7). *ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ δι πλάσιον κακόν ib. 348 (1, 14). ἐπείσακτον κακόν-πεπορισμένος (no vercam) anon. 4, 618 (50, 5). cf. mon. 127. οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζο -κακόν Euphron. 4, 495 (2). ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγ *Cratet. 2, 247 (1). τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν Antiph. 155 (69) cf. πρὸς-τὸ γῆρας-ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά ib (68). ὑπεργηρᾶν κακόν mon. 608. γέροντα-τῶν αὑτοῦ κακῶν ἐπαγ μενον λήθην Men. 4, 208 (2). οὐκ ἔστι πενίας-μεῖζον κακόν mo 436. τὸ κουφότατον-τῶν κακῶν πάντων-πενία Men. 4, 149 (2). τ πενίας-ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ Aristophont. 3, 35 πᾶς-πένης-μεγάλα κερδαίνει κακά Philem. 4, 35 (7, 10). πλουσιακ τούτῳ *(τι) προσπίπτει κακόν Alexid. 3, 509 (10). ὁ πλοῦτός ἐστι πα ρακάλυμμα τῶν κακῶν Antiph. 3, 91 (2). πλοῦτος-πολλῶν ἐπικάλυμμ ἐστὶν κακῶν Men. 4, 94 (3). cf. ἐπισκοτεῖ-πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπ κακοῖς Men. 4, 214 (5). ἔστω κακόν (int. argentum) Phoenicid. 4, 51 (v. 20). πολλῶν φύσει-κακῶν ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακ Men. 4, 263 (123). οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον-κακόν mon. 414. πολ πουν-ἡ λύπη κακόν Posidipp. 4, 519 (2). πολλῶν-αἰτία κακῶν λύ Philem. 4, 43 (27b). οἷόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν Men. 4, 175 (5). μ

γιστον ἀγαθόν-. *Γ.* κακὸν μὲν οὖν μέγιστον Aristophan. 2, 1171 (1, 9). μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν (artem) Antiph. 3, 66. ὧν (int. paedagogos) *μεῖζον *(κακὸν οὐκ ἔστιν οὐδέν-) Antiph. 3, 86 (v. 5). οἷον *ἀνθρώποις κακόν | ἔστιν ἡ γαστήρ Alexid. 3, 479 (1). κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία mon. 277. τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν (lurco) Alexid. 3, 520 (36). τὸ μεθύειν κακὸν μέγιστον ἀνθρώποισι Alexid. 3, 403. ἡ-ἀργία πέφυκεν ἀνθρώποις κακόν mon. 602. πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν Men. 4, 243 (31). ἁρπαγὴ μέγιστον ἀνθ. κακόν mon. 212. ὑπερηφανία μέγιστον ἀνθ. κ. mon. 515. ὕβρις κακὸν μέγιστον ἀνθ. mon. 517. ὃ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων, φθόνος- Men. 4, 235 (12). τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν (avaritiam) Apollod. 4, 439 (2). γέλως ἄκαιρος-δεινὸν κακόν mon. 88. δεινότερον οὐδὲν-μητρυιᾶς κακόν mon. 127. †ὕπνος-δεινὸν-κακόν mon. 523, vide 732, ubi ὑπόνοια δεινόν-ἀνθρώποις κακόν. προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν mon. 706. ἐμοὶ-ἦρξε τῶν κακῶν Pher. 2, 326 (1, 3). τὰ νῦν κακά ib. (1, 7). κακά μοι παρέσχεν ib. 327 (1, 22). πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς φλῶσιν-ἄνδρες Aristophan. 2, 948 (11). τὴν νύκτα τήν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 189 (1, 10). ἐπισκοτεῖ-τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (int. νύξ) Aristophont. 3, 364 (2). διὰ τὰς γυναῖκας πάντα τὰ κακά mon. 134. sim. v. γυνή. ἡ μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά mon. 224. εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά mon. 662. κακὰ τοιάδε πάσχουσιν Eup. 2, 519 (33). κακά | πάμπολλα πάσχων (lippiens) Antiph. 3, 151 (55). τριῶν κακῶν γοῦν (f. ἕν) ἦν ἑλέσθ' αὐτῷ τι-ἀνάγκη Polyz. 2, 867 (1). ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι ibid. ἕν τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν Men. 4, 281 (213). οὐ-κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ' Antiph. 3, 97 (2). τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς Anaxand. 3, 181 (v. 12). ἔχει κάπνην. *A.* ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν Alexid. 3, 464 (2, 15). εἰ-τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες Men. 4, 100 (1). οὐδὲ ἓν κακόν | ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσ' (mulieres) Alexid. 3, 450 (v. 10). τί τὸ κακόν; Aristophan. 2, 1183 (29). τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν Xenarch. 3, 624 (1). πολὺ μεῖζον-τοῦ κακῶς ἔχειν κακόν Philem. 4, 15. τὸ-ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν Diph. 4, 402. κακόν | ἠλίβατον-ἀλλοιώματα-ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 21). κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ-ἔμεινα Damox. 4, 536 (v. 11). πιοῦσα χυλὸν ἀναπαύου κακῶν Cratin. 2, 211 (111). ἐκ τοῦ κακοῦ σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1). ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑόρακεν κακόν Posidipp. 4, 520. οἴμοι τῶν κακῶν Eup. 2, 534 (6). ὦ τάλαιν' *ἐγὼ κακῶν Alexid. 3, 422 (3). ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν Athenion. 4, 557 (v. 9). τί τούτων τῶν κακῶν-γλίχει; Aristophan. 2, 987 (7). [πρὸς κακοῖσι τοῦτο-μέγας γέλως Men. 4, 226 (1)]. ὑπὸ τῶν κακῶν-τοῦ τε συμβάντος πάθους Philem. 4, 40 (16). ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῆς ἀπορίας Alexid. 3, 495 (1). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον Philem. 4, 23 (1). ἀνάπαυσις-τῶν κακῶν-ὕπνος mon. 596. ἀπραξία mon. 644. ἀναπλάσαι-διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά Philem. 4, 57 (71). μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι-ἢ πέφυκε τῇ φύσει Philem. 4, 34 (5, 1). *τοσοῦτο γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ἦν ib. (5, 6). κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν-ἕτερα συλλέγει ib. (5, 9). τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει ib. (5, 11). εὕροις δ' ἂν οὐδὲν-ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις Men. 4, 194 (8). πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά- Philem. 4, 56 (66). οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3 (1). adde Men. 4, 252 (62). πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ Philem. 4, 50 (46[a]). οὐ-θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 692. *ὧν (hominum) ἐστ'

οὐδὲ εἷς | ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται Philem. 4, 42 (23) cf. vs. 3. τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά Philem. 4, 50 (45). οὐκ ἔστι βίος ὃς *οὐχὶ κέκτηται κακά Diph. 4, 418 (5). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν κακοῦ Philem. 4, 36 (8, 9). οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς (brutis) κακόν ibid. τούτῳ (asino) κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται ‖ ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν-ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5). caeterum cf. ἀναγκαῖος. ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά Men. 4, 230 (5, 13). εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά Philem. 4, 13 (1). παρηγοροῦσαι τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν Philem. 4, 53 (52 c). cf. Men. 4, 239 (19). τὰ νυνί τ' ἐστὶ μέτριά σοι κακά Men. 4, 227 (2, 17). βλέπων-εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακά mon. 651. κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας Men. 4, 262 (118). καὶ τἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ-γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126). ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ φέρων καλῶς κακά (an καλά?) anon. 4, 607 (23). τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν Philem. 4, 56 (67). κἂν κακοῖσιν ἡδονῆς μέτρον mon. 182. ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά Philem. 4, 55 (61). οὐ χρὴ φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά mon. 435. ἀρχὴ-τῶν-κακῶν ἀγαθά, τὰ λίαν ἀγαθά Men. 4, 275 (184). ἐπὰν-ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά Men. 4, 272 (171). τὰ πλεῖστα-τῶν κακῶν αὐθαίρετα mon. 499. ἄνευ προφάσεως οὐδὲν-κακόν mon. 35. κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς, μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίγνεται Philem. 4, 17. φίλον ἐν κακοῖσι μὴ προδῷς mon. 529. cf. 533, ubi μὴ φοβοῦ. adde mon. 147. 341. τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἑκάστῳ (deos) Men. 4, 120 (5). πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται; Men. 4, 161 (1). τί τὸ κακόν *ποτ' ἢ τί τἀγαθόν | ἔστ' ἀγνοοῦσα (int. τύχη) Apollod. Car. 4, 441 (v. 6). ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα (int. τύχη) τρί' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26). τῶν κακῶν παροψίδες Magnet. 2, 9. ἅλιμα καὶ κακὰ τοιαῦτα συλλέγοντες Antiph. 3, 87. κακῶν-ξυνελέγη μοι σώρακος Aristophan. 2, 1049 (6). προσόζειν-κακοῦ τού μοι δοκεῖ Aristophan. 2, 1049 (5). ὄζει κακόν Pher. 2, 280 (1, 5). † κακὸν ὄζει τἀμά Pher. 2, 292 (14). πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς Diocl. 2, 838 (2). πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὑτῷ κακά Aristophan. 2, 1030 (11). τὸν ἐπὶ κακῷ γιγνόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν Men. 4, 203 (3). † Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά Cratin. 2, 62 (2). † κακὰς (an κακῶς 5, 20) εἴποι πρὸς ἑτέραν Cratin. 2, 116 (1, 3). μισῶ κάκιστον (an κάκιστα) γραμματικὸν *ἔκπωμ' Eubul. 3, 239.

κακῶς: κακῶς ᾄδοντος Pher. 2, 262 (2). ᾄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19). κακῶς ὠπτημένον Cratin. 2, 167 (10). κεχόρτασμαι-οὐ κακῶς Eubul. 3, 220 (1). οὐ κακῶς-στῆσαί τινας Nicostr. 3, 287. κρεῖττον-ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν γυναῖκ'-ἢ κακῶς Diod. 3, 546. εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς *φήσει με κρίνειν Alexid. 3, 484 (3, 6). [δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς (pauper) Philem. 4, 39 (15 a)]. κακῶς-βεβούλευται πάνυ Men. 4, 193 (6). πιστεύσας κακῶς Men. 4, 258 (90). ὁ-τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον Euphron. 4, 490 (1). ἐράνους-φέρομεν-κακῶς Alexid. 3, 446 (1, 5). πλουτεῖν κακῶς Antiph. 3, 154 (62) = mon. 300. λεπτῶς-ζῆν κρεῖσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς mon. 682. τὰ κακῶς τρέφοντα χωρί' Men. 4, 87 (3). cf. 259 (95). κακῶς ποιεῖν πολεμοῦντες ἀλλήλους Apollod. Car. 4, 441 (v. 2). τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν Timocl. 3, 612 (1). κακῶς ἄνδρας λέγεις Aristophan. 2, 1033 (16, 7). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις Antiph. 3, 51. εἶτ' ἐγὼ *κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναῖκας; Eubul. 3, 260 (2, 6). Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις Eubul. 3, 261 (2, 12). ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς Men. 4, 254 (73). τοῦ κακῶς λέγειν-ἀρχὴ γίγνεται Alexid. 3,

454 (1). τοῖς εἰρημένοις ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς Men. 4, 235 (13). ὅσα τ' εἴρηκέ με κακῶς Axionici 3, 534 (1, 11). παράσιτον-κακῶς λέγειν Timocl. 3, 594. ἂν εἴπῃ κακῶς *ὀργιζόμεσθ' Men. 4, 230 (5). τοὺς-δαπανῶντας-τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255 (79). κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται Men. 4, 273 (177). κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). κακῶς φρονεῖν: v. φρονῶ. πρᾶξαι κακῶς Men. 4, 133 (1). κακῶς πράττων Antiph. 3, 54. ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει Men. 4, 135 (2, 8). κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς Philem. 4, 17. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος mon. 32. ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα Apollod. 4, 453 (1). πράττων κακῶς Men. 4, 155 (1). κακῶς ἔχω: vid. ἔχω p. 429. adde ὡς κακῶς ἔχει | ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ Philem. min. 4, 68 (2). ἴσθι-ὅτι κακῶς ἔχει (senex) Philem. 4, 44 (30) = πάντα-κακῶς ἔχει 47 (37). τῷ κακῶς διακειμένῳ | εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα "μὴ κακῶς ἔχε" Philippid. 4, 471. παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι anon. 4, 664 (264). τῷ-τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς Men. 4, 252 (65). ὅστις-παρὸν ζῆν ἡδέως, κακῶς διάγει Apollod. 4, 456 (3). ὅσοι ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον Philetaer. 3, 297 (1). ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς Men. 4, 265 (135). *λύπη-καὶ τὸ ζῆν κακῶς Antiph. 3, 52 (1). κακῶς-γηρῶν Men. 4, 212 (2, 14). πεινῶντες κακῶς Epicr. 3, 366 (2, 12). μαίνει-κακῶς Men. 4, 90 (5). κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις-Eubul. 3, 260 (1, 2). cf. κακὸς κακῶς γένοιθ'-Aristophont. 3, 359. οἱ κακῶς, sive κάκιστ' ἀπολούμενοι, sim. v. supra v. ἀπόλλυμι.

κακόσιτος: ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει Eubul. 3, 213 (1).

κακοτεχνίζων Alcaei 2, 827 (7).

κακότροπος: κακότροπον-βίον Aristophan. 2, 1201 (104).

κακοῦργος: *πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνήρ Men. 4, 253 (67). οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὢν mon. 158. ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1).

κακουργῶ: *πλείονα κακουργεῖ, πλεῖον' οἶδ' (int. πόρνη) Men. 4, 245 (36).

κακουχία: Alexid. 3, 415 (3).

κακῶ: ὅταν-τοῦτο (int. τὸ σεμνὸν)-ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). τὸν γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς Baton. 4, 499 (1, 10).

κάκωσις: γραφὴν κακώσεως Men. 4, 166 (6).

καλαθίσκος: Eup. 2, 520 (35). καλαθίσκος (saltationis genus) Men. 4, 314 (408). δεῖνος-καὶ καλαθίσκος Apolloph. 2, 879 (1).

†Καλαΐδη v. Καλλιάδης.

καλάμινος: καλάμινοι αὐλοί Aristophan. 2, 999 (12). καλαμίνη σῦριγξ Aristophan. 2, 1212 (181). καλάμινα σκέλη Plat. 2, 679 (2).

κάλαμος: κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται Eubul. 3, 251 (2). λιβάνου, μάρου, σμύρνης, καλάμου Mnesim. 3, 570 (v. 61). ὁρμιὰ (f. λίνον) καὶ κάλαμος Plat. 2, 617 (3). κερκώπην θηρευσαμένη καλάμῳ λεπτῷ Aristophan. 2, 961 (7). ποῖον μόναυλον; Α. τὸν κάλαμον Anaxand. 3, 194.

καλαμώμενον Cratin. 2, 213 (119).

καλάσιρις: ἔχων καλάσιριν Cratin. 2, 31 (1).

†καλαύειν scr. σκαλεύειν Aristophan. 2, 1145 (13).

†καλέτας Pher. 2, 336 (4).

καλίδιον: οἰκοῦσι-ἐν τρισὶν καλιδίοις Eup. 2, 442 (5).

καλιός: ἐς τὸν καλιόν-καθείργνυται Cratin. 2, 63 (4).

καλλαβίς: καλλαβίδας βαίνει Eup. 2, 494 (17).

Κάλλας: μετὰ *Κάλλα γέγονα anon. 4, 685 (330).

Καλλιάδης: *βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ †Καλαΐδη* (l. *Καλλιάδη*) Axionici 3, 532 (1, 14).
Καλλίας: I Hipponici filius, Cratin. 2, 24 (13). II Melitensis, Aristophan. 2, 1175 (14). Cratin. 2, 220 (140). *παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία* Eup. 2, 488 (5). *τὸ Καλλίου νόθον* Metag. 2, 758 (2). de Meleto et Callia Aristophan. 2, 993 (19).
καλλιερῶ: *κἂν καλλιερῆτε* Plat. 2, 632 (4). *ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς* Men. 4, 161 (1).
Καλλικλῆς: *τὴν ναῦν *ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς ὁ Καλύμνιος* Men. 4, 174 (1).
Καλλιμέδων: *ὦ Καλλιμέδων* Antiph. 3, 12 (1, 7). *ἧττόν τ' ἀποσταίην ἄν-ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον* Antiph. 3, 43. *Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον-καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας* Alexid. 3, 497. *ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἰς τῶν συγγενῶν* (int. *τῆς ἐγχέλυος*) Men. 4, 161 (1). *χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα | στῆσαι-ἐν τοῖς ἰχθύσιν* Alexid. 3, 407 (1). *Καλλιμέδων μετ' *Ὀρφέως ὁ Κάραβος* Alexid. 3, 433 (5). *Καλλιμέδων ὁ Κάραβος* Alexid. 3, 449 (3). 461. 473. *ὁ Καλλιμέδων-ὁ Κάραβος* Timocl. 3, 609. *μήτραν σκευάσας παρέθηκε Καλλιμέδοντι* Euphron. 4, 492. *τῷ Καλλιμέδοντι-θεραπεύω τὰς κόρας* (oculorum) Alexid. 3, 431 (2). cf. 481 (3).
καλλίμορφος: *τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους *ταῶς* Antiph. 3, 96.
Καλλιππίδης: Aristophan. 2, 1145 (15).
Καλλισθένης: *ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους* Antiph. 3, 12 (1, 10). *εἴληφε καὶ Δήμων *τι καὶ Καλλισθένης* Timocl. 3, 591. *φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης* anon. 4, 696 (368).
Καλλίστρατος: *ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν* Theop. 2, 802 (1). *Καλλίστρατον μαγείρῳ* (suppl. *ἐξελαύνειν*) Antiph. 3, 139 (13, 4). *μύρῳ-, οὗπερ ἀπέδοτο-Μελανώπῳ-, ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου* Anaxand. 3, 190 (2). *Καλλίστρατός *τίς ἐστιν-οὗτος οὖν πυγὴν μεγάλην *εἶχ'-καὶ καλήν **Eubul. 3, 209 (3). *τί ἐστι τοῦτο; Α. τί ἀπορεῖς; Β. Καλλίστρατος. Α. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος* Eubul. 3, 254 (1, 5).
Καλλιστώ: de Iove sub Dianae specie Callistonem comprimente Amphid. 3, 320 (11).
καλλιτράπεζος: Amips. 2, 707 (1). *ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία* Calliae (Diocl.) 2, 736 (2).
καλλιχέλωνος: *ὀβολὸν τὸν καλλιχέλωνον* Eup. 2, 482 (4).
καλλιώνυμος: a Mnesimacho non commemoratus 3, 576. *ἔχειν χολὴν-καλλιωνύμου πλείω* Men. 4, 79 (2). *ἐὰν ποιήσῃς τὴν χολὴν ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι* Anaxipp. 4, 463. *καλλιώνυμος* (obsceno sensu) anon. 4, 638 (133).
κάλλος: *εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ* Cratin. 2, 35 (8). *κόρης-κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης* Theophil. 3, 631 (1). *τὸ-πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει* Men. 4, 269 (155). *ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ* Cratin. 2, 125 (13). *πέρας *τι κάλλους* Damox. 4, 536 (v. 9). *μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει-*κἀπὶ κάλλει σωμάτων* Men. 4, 233 (9). *ὅταν-τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος χρηστός* Men. 4, 259 (99). *μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος* mon. 333. *ὡς ἡδὺ κάλλος ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα* mon. 555. *ἀκοήν, ὅρασιν, κάλλος* (senectus debilitat) ad Men. 4, 362. *ὅστις ἂν πλάσαι κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει* Philem. 4, 22. *μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται* (int. *τὰ δένδρα*) Antiph. 3, 138 (10). *τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα* Eup. 2, 563 (45).

*καλοκἀγαθῶ: ἄνδρας *καλοκἀγαθεῖν (vulg. καλοκἀγαθίαν) ἀσκοῦντας Aristophan. 2, 1033 (16, 8).
καλός: ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλός Phryn. 2, 604 (5). φαιὸς χιτωνίσκος καλός Antiph. 3, 17. καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς anon. 4, 616 (49). κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης anon. 4, 676 (305). ὁ δὲ καλὸς πῖλος *καλὸς (f. κάδος), ψυκτήρ (int. ἐστὶν ἡμῖν) Antiph. 3, 57 (1). τοὺς τυροὺς ποιεῖν καλούς Philem. 4, 25 (2). κυάμους-τακεροὺς καὶ καλούς Aristophan. 2, 1098 (1). λάβρακα-καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 585 (1, 8). ἁπαλοὶ καὶ καλοί (int. γλαῦκοι) Nausicrat. 4, 575 (1). καλοί γε-οἱ νεφροί Philippid. 4, 468 (1, 4). καλῶν ζωμῶν πλέας anon. 4, 606 (19^b). ὡς καλοὶ καὶ φιβαλέοι Telecl. 2, 363 (3). βάπτεται θέλων καλὸς εἶναι Nicol. 4, 580 (v. 34). ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός (an καλὸς νεανίας) anon. 4, 673 (297). παῖς-κάλλιστος-θαυμαστότατός τε Plat. 2, 615 (1). δεύτερον δ' εἶναι καλόν, τρίτον δὲ πλουτεῖν Anaxand. 3, 169 (1). καλὸς δὲ πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον ibid. ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακών Men. 4, 180 (4). δούλου-χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ mon. 133. (cf. 413). τοὺς καλοὺς φιλοῦσ' *ἀεί Cratet. 2, 242 (2). εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἄν τις βλέπῃ Anaxand. 3, 177 (2, 9). τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός Aristophont. 3, 357 (1, 7). τοῦ καλοῦ Καλλισθένους Antiph. 3, 12 (1, 10). Πολύευκτος ὁ καλός Anaxand. 3, 192 (1). ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 4). ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ἐνθάδε συνόντων Alexid. 3, 428 (1). γυναικὸς-καλοὺς τρόπους mon. 675. τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ Men. 4, 244 (34). φίλον κτήσῃ καλόν mon. 618 cf. 527: βίον κτήσῃ καλόν. βίον καλὸν ζῇς Philem. 4, 62 (106). τὸν καρπὸν ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν Nicostr. 3, 287. τοὺς καλοὺς θριάμβους Cratin. 2, 36. γλῶτταν-καλῶν λόγων ἀείνων anon. 4, 609 (27^d). *πάντ' ἐστὶ τῷ καλῷ λόγῳ | ἱερόν Men. 4, 90 (6). καλή: cf. καλῶς. ἡ καλὴ Κρήτη Herm. 2, 407 (1, 14). Χίος, καλὴ πόλις Eup. 2, 509 (2). ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς Alexid. 3, 485 (4). ὦ καλλίστη πόλι πασῶν Eup. 2, 535 (1). καλὴν ἔχει ναῦν Men. 4, 271 (166). τὰς *φιβάλεως-πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας Apolloph. 2, 880 (1). ἐν καλαῖς θριδακίναις Cratin. 2, 178 (13). λήκυθον τὴν-τὴν *καλήν (f. ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1). *δέλφακ'-καὶ μάλα καλήν Eup. 2, 540 (11). τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς Sotad. 3, 585 (1, 11). ὁ-ἱερεὺς-τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων Eubul. 3, 240. μαλακαῖς καλαῖς τε χερσί Antiph. 3, 54. πυγὴν μεγάλην *εἴχ'-καὶ καλήν *Eubul. 3, 209 (3). ὁ τὴν καλὴν (? κωλῆν ?) ἔχων Eup. 2, 537 (4, 1). γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν Antiph. 3, 25. πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλήν Antiph. 3, 13 (1, 20). Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή Anaxand. 3, 165 (1). κόρης-κάλλει καλῆς Theophil. 3, 631 (1). θεράπαιναν-καλήν Philem. 4, 45 (31). γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν Baton. 4, 500 (2). ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναί Men. 4, 327 (480). καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσῃς Men. 4, 269 (155). οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς mon. 413. (cf. 133). ὁρῶ καλὴν σφόδρα Diph. 4, 415. γυναῖκ'-μάλα καλήν τε κἀγαθήν Eup. 2, 472 (26). γυναῖκ' Ἀθηναίαν καλήν τε κἀγαθήν Canth. 2, 836 (1). τῶν ζωγράφων-ἡ καλὴ χειρουργία Anaxand. 3, 175 (1, 1). πολλὰς-καὶ καλὰς τραγῳδίας Phryn. 2, 592 (1). ἐλπίδας καλάς Philem. 4, 60 (90). ἀπόδοσις καλή mon. 611. τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλήν Aristophont. 3, 362 (3). φορὰ-τούτου γέγονε καλή Men. 4, 285 (231). τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ Baton. 4, 499 (1, 11). καλόν: cf. κακόν. καλόν-καὶ θαυμαστὸν-ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2). τὸ χρῆμα

τῆς νεολαίας ὡς καλόν Aristophan. 2, 972 (1). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι Alexid. 3, 423 (1, 19). *ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα Men. 4, 271 (166). τὸ καλὸν-χρῶμα (int. ζωμοῦ μέλανος) Alexid. 3, 447 (1, 9). καλὸν πάνυ ἐγχειρίδιον Men. 4, 77 (13). καλὸν-τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49). ταυτὶ λάμβανε-τὰ μῆλα. B. καλά γε. A. καλὰ δῆτ' Antiph. 3, 33 (1, 3) = Eriph. 3, 556 (1, 3). τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν Pher. 2, 300 (1, 26). ἣ κάλλιστα φέρει δύο Alexid. 3, 393 (1). τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι Aristophan. 2, 1148 (1, 14). ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν-καὶ τίμιον Antiph. 3, 33 (1, 8) = Eriph. 3, 556 (1, 8). ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά Men. 4, 97 (4). ἱερεῖον-ὁποῖον ἂν κάλλιστον-ἔχῃ Alexid. 3, 475 (2). ἅπαντ' ἐνῆν τἀκεῖ-ἐν ταύτῃ καλά, ἰχθῦς, ἔριφοι Alexid. 3, 502 (1, 8). πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πέπονα καὶ καλά (i. e. σῦκα) Alexid. 3, 437 (1). ἀμίαν-θηρίον καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 586 (v. 26). εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι Men. 4, 228 (3, 8). καλόν γε δῶρον Pher. 2, 339 (8). τοὔνομα βλάπτουσι-ὄντως ὂν καλόν (int. ἑταίρας) Antiph. 3, 124 (1, 7). Ἐφεσήια γράμματα καλά Anaxilae 3, 345 (1). τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος Plat. 2, 679 (1). καὶ τοὐρανοῦ-ἔστιν ἐν καλῷ anon. 4, 616 (49). ὡς ἐς (l. εἰς 5, 104) καλόν | τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα-πρῶτος λέγω σοι Men. 4, 174 (1). τὰ τοῦ θεοῦ καλά Phryn. 2, 583 (1). καλὸν ἦν ἂν οὕτως Men. 4, 181 (3). καλόν γ' ἂν εἴη Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). οὐδὲ ἓν τούτων καλόν *Alexid. 3, 394 (v. 3). μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά Antiph. 3, 22. ἅπαντα συλῶν τὰ καλὰ τῆς εὐμορφίας Men. 4, 239 (21). τὸ σὸν ταπεινὸν-καλόν | ἔξω φανεῖται Men. 4, 115 (1). φόβος, πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 688 (339). εἰ-μηδὲν-τι τῶν καλῶν πειράσεται Philem. 4, 49 (41). πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν Philem. 4, 39 (14[a]). ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν | ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). διὰ τοὺς τοιούτους-τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν Diod. 3, 545 (v. 42). ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν (int. parasitorum) ibid. 3, 544 (v. 21). εἰ-ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν Timocl. 3, 595 (v. 4). πόσῳ κάλλιον-τρέφειν ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον-ἢ χῆνα Eubul. 3, 260. οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου mon. 423. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον (servo fideli) Men. 4, 259 (98). κοινὸν †δὲ καλόν (f. γὰρ ἀγαθόν) ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν mon. 681. ὅταν πέσῃ (homo) -πλεῖστα συντρίβει καλά Men. 4, 227 (2). ἐχρῆν-εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον Men. 4, 128 (2). καλὸν-τὸ ζῆν, ἄν- anon. 4, 599 (2[a]). καλὸν τὸ νήφειν mon. 680. καλόν γε γαστρὸς-κρατεῖν mon. 607. καλὸν τὸ γηρᾶν mon. 608. cf. 283. καλὸν τὸ γῆρας Philem. 4, 47 (36). καλὸν τὸ θνήσκειν ibid. (37). καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν- Anaxand. 3, 200 (18). καλόν γ' *ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον Philetaer. 3, 299. καλὸν τὸ Κείων νόμιμον Men. 4, 265 (135). καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν Men. 4, 257 (89). καλόν γε βασιλεύς Men. 4, 265 (132). καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους mon. 675. ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν *Philonid. 2, 425. τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν Men. 4, 326 (473). πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Men. 4, 280 (209). καλὰ δὴ παταγεῖς Aristophan. 2, 994 (24). κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν mon. 284. πάντ' ἐπίστασθαι καλά mon. 33. ἐν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις mon. 176. ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίγνεται anon. 4, 689 (343[a]). ταὐτόματον ἡμῶν καλλίω βουλεύεται mon. 726.

καλῶς: ὃς καλῶς-τυμπανίζει Eup. 2, 447 (1). ἄρξει-διποδία *(καλὴ) καλῶς Cratin. 2, 109 (5) cf. 5, 20. βαδίζειν ἀρρύθμως-, ἐξὸν καλῶς Alexid. 3, 506 (7). ἀνδριάντος-καλῶς πεπλασμένου Philem. 4, 22

(v. 4). οἷα παίζουσιν- †κάλλιστ' ἂν (al. †καλλίσταν) Autocrat. 2, 891. εἰ-πᾶν ἔχει καλῶς anon. 4, 694 (362). γλαῦκον ἀρτῦσαι καλῶς Cratin. 2, 178 (12). κρέα κάλλιστ'-ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς Mnesim. 3, 578 (3). θοινᾶσθαι καλῶς Cratin. 2, 107 (1). ἐξένισεν ἡμᾶς καλῶς Demetr. 2, 876 (1). καλῶς ἠρίσταμεν Aristophan. 2, 1154 (17). καλῶς (f. κακῶς 5, 89) πεπραγόσιν ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν Alexid. 3, 428 (1). προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον Sosicr. 4, 591. ἀγρὸς τρέφων καλῶς Men. 4, 207 (1). εἰρήνη γεωργὸν κἀν πέτραις τρέφει καλῶς Men. 4, 259 (95). ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς Men. 4, 265 (135). θέλων καλῶς ζῆν mon. 232. cf. 236. χωρίς-θορύβου-ζήσεις καλῶς *Aristophan. 2, 1181 (19). οὐ-γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς Men. 4, 209 (2). πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας Men. 4, 270 (159). καλῶς -ἐτελεύτησ' Phryn. 2, 592 (1). τὸν καλῶς εὐδαίμονα Theop. 2, 806 (3). Cratin. min. 3, 375 (1). Men. 4, 111 (6). 250 (54). τὸ καλῶς ἀκούειν Men. 4, 255 (79). μὴ μόνον κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει Men. 4, 241 (27[a]). μνημονεύω γὰρ καλῶς Cratin. 2, 86 (1). τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). καλῶς διεπηνίκισας Cratin. 2, 184 (24). πρόφασις καλῶς *εὑρημένη Archipp. 2, 724 (1). μάστιξον εὖ *τε καὶ καλῶς Alexid. 3, 443. ὅστις εἰκάζει καλῶς Men. 4, 288 (243[b]). ἓν καλῶς μεμαθηκέναι Men. 4, 326 (474). κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον Men. 4, 139 (1). γυναῖχ' ὁ διδάσκων *γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ Men. 4, 269 (154). τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς Nicol. 4, 579 (v. 3). τοὺς ὄψεις καλῶς γέ μοι | ἠγόρασας Men. 4, 184 (8). καλῶς λέγεις Plat. 2, 668 (3, 3). *οὑτωσὶ καλῶς Theop. 2, 804 (v. 7). οὑτωσὶ καλῶς Men. 4, 160 (4). σπονδή· καλῶς Men. 4, 153 (3). ἴσον ἴσῳ μικροῦ. καλῶς Alexid. 3, 488 (1). μηδαμῶς. καλῶς ἔχει Clearch. 4, 563. κάλλιστ' ἐπαινῶ *Eup. 2, 498 (30). βούλει καὶ σύ-; B. καλῶς †ἔχοιμι (f. ἔχει μοι 5, 77) Antiph. 3, 90 (3). *(ἕν') Ἀντιγόνου-νίκης καλῶς (f. καλῆς, int. κύαθον) Alexid. 3, 432 (3). ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eup. 2, 510 (7, 3). χρῆται-ταύτῃ (i. e. οὐσίᾳ) καλῶς Men. 4, 103 (2). πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 43). καλῶς ἐπιστατήσει Theop. 2, 813 (3). πειθαρχεῖ καλῶς Eup. 2, 509 (2). καλῶς πένεσθαι Antiph. 3, 154 (62) = mon. 300. χὠ φέρων καλῶς κακά (an καλά ?) anon. 4, 607 (23). κακά, ἃ καλῶς ὅταν ἐνέγκῃς Philem. 4, 56 (66). τὸ λυποῦν ἤνεγκεν καλῶς Antiph. 3, 54. ἐν τῷ καλῶς ἑκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου Men. 4, 146 (5). τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς Men. 4, 262 (118). ἔχοντας οὐσίας, καλῶς βεβιωκότας Diod. 3, 544 (v. 30). εὐγενίζεις τὴν πόλιν πράσσων καλῶς Philem. 4, 60 (89). †καλῶς ποιήσας καλῶς ὠνείδισας Philem. 4, 40 (18[a]).

κάλπις: ἐκ χρυσοκολλήτου-κάλπιδος Antiph. 3, 56.

κάλυμμα: κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι' Aristophan. 2, 1078 (6, 5). *λεπτοσυνθέτοις-μυρίοις καλύμμασιν Antiph. 3, 27 (1, 10). †καλύψας καλύμματος (f. καλυψάμενος) τριβωνίῳ *Antiph. 3, 43.

καλυμμάτιον: καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν Aristophan. 2, 979 (20).

Καλύμνιος: Καλλικλῆς ὁ *Καλύμνιος Men. 4, 174 (1).

κάλυξ: ἀνεμωνῶν κάλυξί τ' ἠριναῖς Cratin. 2, 72 (1). σταθερὰ-κάλυξ νεαρᾶς ἥβης Aristophan. 2, 1137 (1).

καλυπτός: νύμφα-τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά Eubul. 3, 222.

καλύπτω: cf. κάλυμμα. [οἴει σὺ τοὺς θανόντας-καὶ γῆν καλύψειν-; Philem. 4, 67 (1)].

Κάλχας: fluvius, fort. Κάλχις vel Καλχηδών Stratt. 2, 790 (9).

Καλχηδών: vid. Κάλχας. αἰτεῖσθαι-ἑκατὸν εἰς Καλχηδόνα *Eup. 2, 577 (v. 12).

Κάλχις: vid. Κάλχας.

καλῶ: cf. ἐπικαλῶ. τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε *χρῆσται καλεῖν Pher. 2, 299 (8). τί καλεῖς *(Ἑκάτην) τὴν Ἔμπουσαν; Aristophan. 2, 1153 (15). [ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός] ad Metag. 2, 754 (1, 3). γέρων-Λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1). οἱ Θρᾷκες Λιβύτρωες καλοῦνται Men. 4, 208 (5). ἔνθα Διὸς-θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται Cratin. 2, 18 (4). χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας Pher. 2, 281 (2). πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς-ἃ καλεῖτε-ἄλφιθ' Sannyr. 2, 873 (1). τοὺς κάδους-καλοῦσι γαυλοὺς Antiph. 3, 132 (1, 6). τὰς ταινίας-καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι Alexid. 3, 449 (4). καπάνας Θετταλοὶ-καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2). οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, *ὑμεῖς δ'-κράμβην Apollod. Car. 4, 449. τοὺς βόακας-λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589. οἶνος, τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν Herm. 2, 410 (2, 6). τοὺς-ἰχθῦς μοι κάλει ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει ὀψάριον Mnesim. 3, 568. καλεῖ τὴν ἄρκτον ἄρτον κτλ. Aristophan. (?) 2, 1195 (83) = anon. 4, 628 (97). ἐπὰν-καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν, τὸ *τευτλίον δὲ σεῦτλα κτλ. Euphron. 4, 489. τί καλοῦσι κόρυμβα; -τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα; -τί καλοῦσιν *ἰδυίους; -τί καλοῦσιν *ἀποινᾶν; Aristophan. 2, 1031 (15). λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι Euphron. 4, 491. βίος κέκληται-ὃς βίᾳ πορίζεται mon. 66. τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν Alexid. 3, 518 (31). ταύτην (fortunam) καὶ φρένας δεῖ καὶ πρόνοιαν-καλεῖν μόνην Men. 4, 213 (2, 10). εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ Men. 4, 144 (2). ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη Men. 4, 249 (51). γένος-σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου (?) καλούμενον Alexid. 3, 434 (1, 4). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο Alexid. 3, 484 (3, 4). τὸ ζῆν-τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15). ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη Philyll. 2, 859. τοὺς μακαρίους καλουμένους ὑμᾶς Men. 4, 149 (1). καλοῦνται μακάριοι Aristophan. 2, 1148 (1, 9). βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος Men. 4, 250 (55). πλούσιος καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός Men. 4, 266 (140). αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ Philem. 4, 49 (41, 6). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὅς- Dionys. 3, 548 (v. 11). καλοῦσα φίλτατον Men. 4, 238 (17). ἐὰν-τὴν Μυρτίλην ταύτην τις-τιτθὴν καλῇ Men. 4, 89 (3). *κεκλήσῃ καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων Men. 4, 271 (167). καλεῖται γλυκύτατος Men. 4, 323 (460). ὃν κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3). ἵνα μὴ-βωμολόχοι καλώμεθα Pher. 2, 325 (2). ψίθυρος-καλοῦ (f. καλεῖ) Aristophan. 2, 1011 (15). τοῦτον-ἀσκὸν καλοῦσι πάντες Antiph. 3, 8 (2). καὶ καλοῦσί μ'-σκηπτὸν Antiph. 3, 111 (v. 10). τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι-Κεραυνὸν Anaxipp. 4, 464 (1). ὥστ' ἤδη πάλαι ***ζωμὸς καλοῦμαι Aristophont. 3, 357 (1, 3). καλοῦσι δ' αὐτὸν-παράσιτον ὑποκόρισμα Alexid. 3, 467 (1). σὲ-καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην Diph. 4, 399 (1). μετὰ *Θίβρωνα-τὸν καλούμενον Πέρας Philosteph. 4, 589. συκοφάντης εὐθὺς-καλεῖται Men. 4, 96 (2). τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα Aristophan. 2, 1144 (9). ἂν-ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε Anaxand. 3, 177 (2). ὑφεῖλετ' ἄρνα ποιμένος-, Ἀτρεὺς ἐκλήθη ibid. Ὄρνις κεκλήσει Anaxand. 3, 191 (1). Σφίγγα Θηβαίαν-πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 22). ὅθεν

ἐκλήθη Κάραβος Euphron. 4, 492. κυμινοπρίστας πάντας-καλῶν Posidipp. 4, 521 (v. 12). Μώμαξ καλοῦμαι *(καὶ 5, 121) Μίδας anon. 4, 688 (338b). "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον Epicrat. 3, 368. πρόσεισιν αὖθ' ἕκαστον-ὅταν καλῇ τι Cratet. 2, 237 (1, 5). παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει Pher. 2, 354 (55). τί με καλεῖς σύ; Theop. 2, 804 (1, 5). τὸν Ἐρεχθέα μοι-κάλει Aristophan. 2, 1042 (27). κατάκεισο κἀκείνας κάλει Alexid. 3, 499. τὴν θύραν κόψας ἐγὼ | καλῶ τιν' αὐτῶν Men. 4, 105 (2). τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ Baton. 4, 499 (1, 1). καλῶ δ' *Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς, καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ, ἄκλητος ἥξει Apollod. Car. 4, 449. ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα Pher. 2, 335 (2). ἤν τινά τις καλέσῃ-ἐπὶ δεῖπνον ibid. (3). †ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορός Aristophan. 2, 1202 (109) cf. 5, 70. οὐκ ἔσται,-ὅταν *θύσῃς-, *καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103). καλέσας-παρατίθησιν-βολβούς Antiph. 3, 34 (3). ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας Eubul. 3, 240. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος (int. ἀπαρνεῖται), *ἂν καλῇ τις Alexid. 3, 404 (2). ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ Alexid. 3, 492. ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα ibid. ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν Diph. 4, 404 (2). καλεῖ-αὐτὸν-ὁπόταν-ξενίσῃ Timocl. 3, 600 (1). *(μὴ προσέλθω-αὐτῆς καλούσης;) Men. 4, 123 (1). πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον;-ἐγὼ κέκληκα Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον;-Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.-ἠγανάκτησ'-εἰ μὴ κέκληκα Λαιτυμόνας Straton. 4, 545 (v. 6. 7. 10. 18). κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον Eubul. 3, 261 (1, 5). κληθείς ποτε | εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος Men. 4, 179 (2). οἷον Ῥοδίους κέκληκας Diph. 4, 381 (1, 7). κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας Diph. 4, 394 (2, 6). πολλάκις αὐτὸν ὁ κεκληκὼς-εὔχεται λῆξαι πνέοντα Alexid. 3, 467 (1). συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 19). οἱ σοφοὶ κεκλημένοι Eubul. 3, 249 (1, 5). τῶν κεκλημένων δύο | ἐπὶ δεῖπνον Eubul. 3, 261 (1). τοῖς κεκλημένοις δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν | πλείους τις-ἑστιῶν τύχῃ Men. 4, 147 (1). πόσοι-εἰσὶν οἱ κεκλημένοι εἰς τοὺς γάμους Diph. 4, 381 (1). ὁ θύων-Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος Lyncei 4, 433 (v. 2). ὠμῶν κειμένων τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι Arched. 4, 435 (1). τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων Posidipp. 4, 521 (v. 16). στρόφοι καὶ πνευμάτια-τὸν κεκλημένον ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 26). †καλεῖται (l. καταχεῖται) σκότος anon. 2, 746. †καλέω δὲ φυλάττειν Eubul. 3, 255 (1, 27).

καλώδιον: τὰ καλώδια-ἀρκυωρεῖ Eup. 2, 555 (18).

κάλως: τοὺς *κάλως ἔκλυε Epicrat. 3, 372 (2).

κάμαξ: ξυστὴ κάμαξ Aristophan. 2, 1119 (7).

κάματος: καμάτων ἄλις Plat. (?) 2, 697 (v. 3).

κάμηλος: ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην Philyll. 2, 865 (5). θερμὴν παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. ζεύγη, καμήλους, στρώματ' Antiph. 3, 131 (1, 3).

κάμινος: βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως Aristophan. 2, 1185 (39). κάμινος βαλανείου Aristophan. 2, 1212 (182). κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος Crobyli 4, 568 (1). κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι anon. 4, 665 (269).

κάμμορον: Stratt. 2, 770 (8).

καμμύειν: Alexid. 3, 525 (71).

κάμνω: ἢν κάμῃ τις Eup. 2, 428 (2). ἤδη φαγὼν τι-ὀψάριον ἔκαμες-; Plat. 2, 648 (1). κάμνοντα-αὐτὸν-ἰδὼν-ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα Aristophan. 2, 1138 (4). κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε Alexid. 3, 450.

καμπή: ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν Pher. 2, 326 (1, 9) cf. 334 (1, 14).
κάμπη: ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε κάμπη Aristophont. 3, 361 (1, 4).
κάμπτω: τὴν πίτυν ἔκαμπτεν Cratin. 2, 217 (138). ὁ χρόνος μ' ἔκαμψε Cratet. 2, 248 (2). κάμπτων με καὶ στρέφων Pher. 2, 327 (1, 15) cf. 334 (1, 9). κάμπτων με κατεμέστωσε Pher. 2, 334 (1, 26). τὴν ἄκραν *κάμπτοντας Men. 4, 76 (9).
καμπύλος: βακτηρία-Περσὶς ἀντὶ καμπύλης Aristophan. 2, 999 (11). αὕτη-καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη Anaxand. 3, 180 (1). αἵ τε καμπύλαι καρῖδες Arar. 3, 274 (1). κεράτινον-σκευοφορεῖον [καὶ] καμπύλον (f. et κἀγκύλον) Plat. 2, 633 (8). πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι *καὶ καμπύλον (f. κἀγκύλον) Eup. 2, 564 (50).
κἄν: vide p. 170. 172. item καί.
κανάβευμα: vid. 5, 70.
κάναστρα Nicoph. 2, 854 (2).
†*καναταλής* f. καὶ τὺ λῇς Cratet. 2, 249 (5).
καναχῶ: καναχοῦσι πηγαί Cratin. 2, 119 (7). ὥραν πᾶσαν καναχῶν -ἀλέκτωρ Cratin. 2, 162 (1).
κάνδαυλος: θρῖον-καὶ κάνδαυλον Nicostr. 3, 284. κάνδαυλόν τινα παραθήσομεν. Β. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα *(κάνδαυλον) οὐδ' ἀκήκο' *οὐδεπώποτε Alexid. 3, 462 (1). κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ βατάνια ib. (1, 17). φύσκην ποιῶ, κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον Philem. 4, 18 (1). ὑποστάσεις ποιῶν, κάνδαυλον Men. 4, 206 (1).
κάνδυλος: *κάνδυλος (libr. κάνδυτος) Aristophan. 2, 1212 (183). cf. 5, 71. οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν Men. 4, 222 (1). κάνδῦλον, ᾠά τ', ἀμύλιον Euangeli 4, 572 (v. 8).
κανδύταλις: Men. 4, 92 (8). ὁ-κανδύταλις οὗτος τί δύναται; Diph. 4, 393.
κάνης: ὁ κάνης-τῆς κοίτης ὑπερέχειν-δοκεῖ Cratet. 2, 236 (5).
κανηφόρος: ὥσπερ αἱ κανηφόροι Herm. 2, 389 (2).
κανθαρίδιον: vide ad Epigen. 3, 538 (1).
κανθάριον: vide κάνθαρος.
κανθαρίς: τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων-οὐδὲν ἐλάττους Plat. 2, 624 (2).
Κάνθαρος: ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,-Κανθάρου Philetaer. 3, 293.
κάνθαρος: *ἔκαεν οἴνου κανθάρους Phryn. 2, 586 (1). παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον Eubul. 3, 245 (1). ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται ib. (2). ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον ib. (3). τῶν *ἁδρῶν τούτων τινά | κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4). τοὺς κανθάρους-ἐκείνους τοὺς ἁδροὺς Epigen. 3, 538 (1). εἰς τὸν κάνθαρον-ἔγχει νὴ Δία, †νὴ τὸν κάνθαρον Xenarch. 3, 623. λεκάνη, θυεία, κάνθαρος (al. κάνθαρον, f. κανθάριον) Axionici 3, 535 (3). φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους Amips. 2, 701 (2). ἡ ναῦς-*πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος ἢ κάνθαρος; Nicostr. 3, 282. τόν-χρυσοῦν κάνθαρον. Σ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον Men. 4, 174 (1). αὔρα-προσῆγε πράως-τὸν κάνθαρον Sosicr. 4, 591. κανθάρου μελάντερος Men. 4, 138 (5). κάνθαρος (muliebre ornamentum) Antiph. 3, 34 (4).
κανθήλιος: ὄνον κανθήλιον Herm. 2, 384 (5). στέλεχος εἶ, ‖ εἰ δ'-ἀποτρέχεις, κανθήλιος Lysipp. 2, 746 (1).
κανίσκιον: πλεκτῷ κανισκίῳ Aristophan. 2, 1010 (13).
κάννα: οὐ δύνανται-νεωσοίκων λαχεῖν, οὐδὲ κάννης Cratin. 2, 124 (12).

σκηνὴ περίερκτος *περιβόλοις κάνναισι Pher. 2, 280 (8). κάννας (al. κλίνας) ἑκατόν Eup. 2, 520 (36).
καννάβιδες, κόγχαι, χυλός Ephipp. 3, 330 (2).
κάνναβος: de Sannyrione, Stratt. 2, 769 (3).
κανοῦν: πρόσαιρε τὸ κανοῦν Pher. 2, 323 (7). ἀνηρπάκασ' ἁπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ Plat. 2, 618 (1). τοῦτ' ἐμοὶ δεῖξον τὸ κανοῦν Plat. 2, 647 (2). κανοῦν-πάντ' ἀνεσκευασμένον, σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον Diph. 4, 417 (4). τὸ πάχος (int. τοῦ ναστοῦ) ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ Nicostr. 3, 284 (1). τὸ κανοῦν-τηνάλλως ἔχων Philem. 4, 16.
κανών: τὸν Ἐπικούρου κανόνα Damox. 4, 530 (v. 15).
*Καπαῖον-Δία *Antiph. 3, 58 (3).
Καπανεύς: ἀναβῆναί τι πρός | κλιμάκιον-Καπανεύς Aristophont. 3, 357 (1, 6).
καπάνη: ἑπτὰ-καπάνας ἔτρεφον - B. τί λέγεις; *(καπάνας; A. ναί·) καπάνας Θετταλοί | -καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2).
καπανικός: τὰ Θετταλικὰ-πολὺ καπανικώτερα Aristophan. 2, 1150 (4).
καπηλεῖον: καινὸν καπηλεῖον μέγα Eubul. 3, 244 (1).
κάπηλις: vide κάπηλος.
κάπηλος: γείτων ἐστί τις κάπηλος Antiph. 3, 11. κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα Eubul. 3, 245 (1, 4). ὁ κάπηλος οὐκ τῶν γειτόνων Nicostr. 3, 286. *κὰς τοῦ καπήλου 'γὼ φέρω Herm. 2, 389 (1). ὑμῖν -οὐδέν, -ἐν τῷ *καπήλῳ (-λου) νοῦς ἐνεῖναι-δοκεῖ Plat. 2, 674 (2). †μέχρι ἂν-εἰς λοιπὸς ἡ κάπηλος Diph. 4, 376 (1). μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Archipp. 2, 718 (1). παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον Herm. 2, 412 (4). ἐν κωμήτισι καπήλοις ἐπίχαρτον (f. κωμήτισιν καπήλισίν τ' ἐπίχαρτον ἦν) Aristophan. 2, 1058 (8).
Κάπηλος: Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ καὶ Τιμοκλῆς Alexid. 3, 428 (2).
κάπνη: Eup. 2, 450 (11). κάπνην ἔχει; - B. ἀλλ' ἔχει κάπνην. A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν Alexid. 3, 464 (2, 13 sq.).
καπνίας: Plat. 2, 692 (43). ὕων οἴνῳ καπνίᾳ Pher. 2, 316 (1, 6). γλυκὺς αὐθιγενὴς ἡδὺς καπνίας Anaxand. 3, 185 (1, 70). Ἐκφαντίδης Καπνίας Cratin. 2, 224 (149).
καπνίζω: καπνιζομένη τυραννὶς *αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη Demetr. 4, 539.
καπνοδόκη: Eup. 2, 473 (28b). ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην Pher. 2, 325 (2).
καπνός: καπνὸς-*εὐωδέστερος Cratin. min. 3, 374 (1). τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν Diph. 4, 404 (2, 4). ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ Sosip. 4, 483 (v. 42). καπνὸν οὐ φέρων, *πῦρ οὐ φέρων Posidipp. 4, 513 (vs. 8). ὄζειν καπνοῦ Damox. 4, 531 (v. 44). γέμων καπνοῦ *(τε) καὶ μαρίλης anon. 4, 697 (369). τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός Aristophont. 3, 357 (1, 7). ἡ πρόνοια-ἡ θνητὴ καπνὸς καὶ φλήναφος Men. 4, 212 (3, 5). καπνοὺς-καὶ σκιάς Eup. 2, 444 (14). κάπνοι (i. q. ἄλφιτα) Pher. 2, 351 (31). 41
Καπνός i. e. Θεογένης Eup. 2, 474 (35).
καπνοσφράντης anon. 4, 630 (102).
Καππαδοκία: ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν-τρὶς ἑξέπιον Men. 4, 152 (1).
καππάριον: πρὸς καππάριον ζῇς anon. (389) 5, 122.
κάππαρις: τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν Antiph. 3, 35 (3). καππάριδος, φῶν, ταρίχους Antiph. 3, 78 (1, 4). ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν Nicostr. 3, 278 (1). ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν Alexid. 3, 437 (2, 6). κάππαριν, βληχώ, θύμον Aristophont. 3, 364 (2). ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν Demetr. 4, 539. κάππαριν, θύμον, ἀσπάραγον

Philem. 4, 38 (12). *κάππαριν χαλκῶν τριῶν* Philippid. 4, 469. *ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν συνέλεγεν* Timocl. 3, 607 (1).
κάπραινα: *πασιπόρνη καὶ κάπραινα* Herm. 2, 384 (2). *κάπραινα καὶ περίπολις* Phryn. 2, 593 (3).
καπρίδιον: *καπριδίου νέου κόλλοπά τιν'* Aristophan. 2, 1151 (9).
καπρίσκος: *ἧπαρ *καπρίσκου σκατοφάγου* Crobyli 4, 567 (2).
κάπρος: *αἱ δολιχαί-κάπρου †φλογίδες* (f. *σχελίδες*) Archipp. 2, 717 (2). *θερμάς-κάπρου φλογίδας* Stratt. 2, 767 (1). *ἧπαρ κάπρου* Aristophan. 2, 1077 (3, 5). Eubul. 3, 234 (1). *ἀρνός, οἰός, κάπρου* Mnesim. 3, 570 (v. 48). *κάπρος ἐκτομίας* Antiph. 3, 73 (2, 5). *ὀχευομένους-τοὺς κάπρους-θεωροῦσ' ἄσμενοι* Anaxand. 3, 192 (2). *Μελιτεὺς κάπρος* Aristophan. 2, 1002 (24). *κάπρος* (piscis): *ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον* Philem. 4, 27 (v. 21).
καπρῶ: *καπρᾷς κακόδαιμον* Men. 4, 302 (320).
κάπτω: **παύσειν-κάπτοντά σε* Aristophan. 2, 1072 (9). *κάπτε τῶν θυλημάτων* Tel. 2, 370 (4). *τὰ λιπαρὰ κάπτων* Aristophan. 2, 1151 (9). *τυροὺς κάπτων* Anaxil. 3, 345 (1). *Διόνυσον, *(ὂν) σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ* Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). *κάπτοντες αὔρας* Eubul. 3, 208 (2).
καπυρός: **χοιρίων σκέλη καπύρ'* Antiph. 3, 100 (2).
Κάρ: *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον* Cratin. 2, 30 (4). Philem. 4, 8 (2). *θύραζε Κᾶρες* ad anon. 4, 676.
κάρα: *κάρα-πυκάζομαι* Cratin. 2, 73 (1, 7). *πιναρὸν ἔχοντ'-κάρα* Eup. 2, 529 (7). *ὦ γλαύκων κάρα* Sannyr. 2, 873 (2). *μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν †παρά* (f. *κάρα*) Eubul. 3, 231 (1). *κισσῷ *κάρα βρύουσαν* ibid. *κάτω κάρα* f. Men. 5, 103.
κάραβος: *κάραβον φαγών* Plat. 2, 648 (1). *κάραβον, ἀστακόν, *ὄστρειον* Philyll. 2, 861 (1). *οὐδ' ἐγχέλειον οὐδὲ κάραβον μέγαν-;* Aristophan. 2, 1077 (3, 7). *οὐχὶ κάραβον πρίασθαι* Aristophan. 2, 1099 (5). *ἡ μᾶζα-καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος* Aristophan. 2, 1194 (77). *κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει | *ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν* Ephipp. 3, 334 (1, 5). *πίννας, κάραβον, βολβοὺς* Alexid. 3, 513 (18). *κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι* Mnesim. 3, 570 (v. 44). *οἰνάριον εἰς λάγυνον* (int. *ἐμβαλεῖς*), *ἀλλ' οὐ κάραβον* Diph. 4, 403 (1, 8). *κάραβοι καὶ βατίδες* Eup. 2, 488 (5). *ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς* Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). *ῥεῖ τευθίσιν-καὶ φάγροις καὶ καράβοις* Metag. 2, 753 (1, 6). *κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί* Anaxand. 3, 184 (1, 45). *περαίνειν *ἐγχέλεια, καράβους* Posidipp. 4, 517. *ἄρτοι, κάραβοι, βολβοί* Aristophan. 2, 1008 (6). *Σκύριοι-κάραβοι* Antiph. 3, 108. *θύννεια νάρκας καράβους* Timocl. 3, 598. *τὸν κάραβον-πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος* Antiph. 3, 12 (1, 5). *πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε* Theophil. 3, 627. *Ἀγύρριος-παρατεθέντος καράβου,-"χαῖρε πάππα φίλτατε" εἶπας* Philem. 4, 14 (2). *Καλλιμέδοντος εἰκόνα ‖ ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ* Alexid. 3, 407 (1). *ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος* (Callimedon) Euphron. 4, 492. *ἕτεροι-μετὰ Καράβου σύνεισιν* Eubul. 3, 207. **Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός* Alexid. 3, 425 (2). *Καλλιμέδων ὁ Κάραβος* Alexid. 3, 433 (5). 449 (3). 461. 473. Timocl. 3, 609.
καραιβαρᾶν Pher. 2, 345 (15).
Καραιός: *ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ *Καραιέ* (vulg. *μακάριε*) Cratin. 2, 85 (10).
κάρδαμον: *κάρδαμον Μιλήσιον* Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. 3, 141 (16). *κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες* Anaxand. 3, 184 (1, 59). *καρδάμων πλείστων ποιεῖται-ἀβυρτάκη* Theop. 2, 798 (1). *καρδάμων, θρίων, ὅπου* Antiph. 3, 78 (1). *ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα* Eubul. 3, 222. *ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων* Henioch. 3, 562.

καρδία: cf. καρδιώττω. ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία *Pher. 2, 313 (8). ἁ πονηρὰ καρδία Anaxand. 3, 198 (8). ὃ γὰρ *(ἂν)-μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν Antidoti 3, 529. ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας anon. 4, 653 (198). ἔργοις-καθαροῖς καὶ τρόποις τὴν καρδίαν (int. λαμπρύνειν) Antiph. 3, 151 (56). [ἥτις-καρδίαν θύραζ' ἔχει Men. 4, 226]. τοῦ δευτέρου (hoedi) -τὴν καρδίαν-καταπίνοντ' Euphron. 4, 487 (v. 29). μὴ καρδίαν μηδ' *ἐπιπόλαιον Eubul. 3, 250 (3).

καρδιώττω: *ἡ καρδιώττεις; (legeb. ἡ καρδία τε τίς;) Aristophan. 2, 1101 (11).

καρδοπεῖον: καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (8).

Καρδοπίων: f. Cratet. 2, 241.

καρδοπογλύφος: Cratet. 2, 234 (3).

κάρδοπος: νεόκοπος κάρδοπος Eup. 2, 434 (22). καρδόπους *δέκα Eup. 2, 520 (36).

καρηβαρικόν: Telecl. 2, 374.

καρηβαριῶ: καρηβαριᾶν Aristophan. 2, 1212 (184).

καρηβαρῶ: Men. (?) 4, 334.

κάρηνα: ἀμενηνὰ κάρηνα Aristophan. 2, 1031 (15).

καριδάριον: συμπαίζει καριδαρίοις Anaxand. 3, 172.

καριδῶ: καριδοῖ τὸ σῶμα Anaxand. 3, 180 (1).

Καρικός: Καρικὸν μέλος Plat. 2, 638 (1, 12). ἐλαίῳ Καρικῷ Ophelion. 3, 381 (3).

καρίς: καρίδος μασθλητίνης *Cratin. 2, 184 (26). Eup. 2, 470 (21). ἔφαγον καρίδας Eup. 2, 429 (3). τῶν πλατειῶν καρίδων Aristophan. 2, 1076 (3). μαινίς, καρίς, τρίγλη Antiph. 3, 72 (1, 7). καρίς, τευθίς, ψῆττα Ephipp. 3, 330 (1, 6). Mnesim. 3, 570 (v. 41). ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῆς Anaxand. 3, 171. καρῖδα καθῆκα κάτω Eubul. 3, 244 (4). καρῖδα, φύκην, κωβιόν Alexid. 3, 429 (1, 13). αἵ τε καμπύλαι | καρῖδες Arar. 3, 274 (1). καρῖδας-τῶν κυφῶν Eubul. 3, 259 (4). καρῖδες-κυρταί Ophel. 3, 380. κυρταὶ-καρῖδες ib. καρῖδας ἡ ζάψ ἐκφέρει Cratin. min. 3, 379 (2). καρῖδας ἔλαβον-, *ἀπεταγήνισα ταύτας ἁπάσας Sotad. 3, 585 (1, 1). πέμπω-ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν ib. (1, 25).

Καρίων: coquus, Euphron. 4, 492 (v. 1. 5). de Carione coquo, anon. 4, 701 (385).

καρκινοβήτης: ὁ-Σικελὸς-ὁ *καρκινοβήτης (libr. -βαίτης et -βάτης) Aristonym. 2, 698 (1).

καρκίνος: καρκίνοι ποδάνεμοι Cratet. 2, 244 (1, 3). καττύομαι (an καττύομεν 5, 30) τοὺς καρκίνους Pher. 2, 356 (75).

Καρκίνος: ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου Plat. 2, 661 (1).

καρκινῶ: αὐλητικῶς-καρκινοῦν τοὺς δακτύλους Antiph. 3, 30 (1, 15).

καρπεῖα Aristophan. 2, 1013 (27).

καρπεύειν Aristophan. 2, 1156 (31).

κάρπιμος: καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις Alexid. 3, 435.

καρπός: καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν Herm. 2, 408 (1, 22). τοιούτῳ μύρῳ καρποῦ-οἷόν φασι τὰς περιστερὰς τρώγειν Antiph. 3, 117 (2, 10). καρπὸν βλίτου Antiph. 3, 141 (18). ἡ λύπη-ἔχει-καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1). σπείρειν καρπὸν Χάριτος ἡδίστης θεῶν Antiph. 3, 134 (4, 4). τὸν καρπὸν-ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). ἀνδρὸς δικαίου καρπός mon. 27. ἔρως δίκαιος καρπὸν-φέρει mon. 140. καρπὸς-ἀρετῆς mon. 298. καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι mon. 303. κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι mon. 293. κέρδος ὡς καρπὸν φέρει (?) Diph. 4, 425 (30). καρπῶν παρθένου *φορήματα Diph. 4, 402.

κάρτα: σὺ δὲ κάρτα φείδῃ (f. φειδός) Amips. 2, 710 (1).
καρτερικός: καρτερικός-εἶ; Amips. 2, 703 (1).
καρτερός: ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον Men. 4, 257 (88).
καρτερῶ: μᾶλλον-θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (5, 52) 2, 746. οὐκ ἀπεκαρτέρησε γάρ-ἀλλ' ἐκαρτέρησ' Timocl 3, 604. τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον Philem. 4, 51 (46b). ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Philem. 4, 37 (10). παθόντα καρτερεῖν mon. 471. *πονεῖν-καὶ *καρτερῆμεν Eubul. 3, 208 (1).
καρυάτιδες: anon. (398) 5, 124.
καρύδιον: ἀμύγδαλα (f. -λαι), καρύδι', ἐπιφορήματα Philyll. 2, 864 (2).
καρυκεύω: οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν Men. 4, 222 (1). τοῖς-κεκαρυκευμένοις ὄψοισι Alexid. (Antidot.) 3, 458. τὰς ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα Men. 4, 206 (1).
καρύκη: ταρίχη-καὶ †κάρυα (l. καρύκη) Pher. 2, 341 (3). ἀβυρτάκην-καὶ Λυδίαν καρύκην Pher. 2, 359 (89).
κάρυον: cf. καρύκη. τὰ κάρυά μοὐξέπιπτεν Aristophan. 2, 1185 (38). *λεκίθων, καρύων, ζωμοῦ Metag. 2, 759 (1). *φά, κάρυα, ἀμυγδάλαι Philyll. 2, 864 (3). κάρυα, ῥόας, φοίνικας Ephipp. 3, 340 (3). κάρυ' *ἐντραγεῖν, ᾠ', ἐγκρίδας Antiph. 3, 143 (21). χορίων, πυρῶν, καρύων, χόνδρου Anaxand. 3, 184 (1, 45). ἐπιτίθει-κάρυα καὶ τραγήματα Clearch. 4, 563. κάρυα Καρύστια Eubul. 3, 268 (13). πυραμίδες, μῆλον, κάρυον Ephipp. 3, 330 (2). κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν Philisci 3, 580 (2).
Καρύστιος: μαινίδες Καρύστιαι Antiph. 3, 108. κάρυα Καρύστια Eubul. 3, 268 (13).
Κάρυστος: Καρύστου θρέμμα Antiph. 3, 99 (1).
καρχαρίας: συνόδοντά τε καρχαρίαν τε Plat. 2, 672 (1, 13). κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν Mnesim. 3, 569 (v. 36).
Καρχηδόνιος: διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν Καρχηδόνιον Men. 4, 146 (6).
Καρχηδών: Καρχηδὼν δάπιδας καὶ-προσκεφάλαια Herm. 2, 408 (1, 23). καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. 3, 141 (16).
καρχήσιον: Cratin. 2, 37 (1). τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια Antiph. 3, 132 (1, 4). κεὐθὺ τοῦ καρχησίου ἄνελκε τὴν γραῦν Epicrat. 3, 372 (2).
καρῶ: μέστ' ἀκράτου κυμβία | ἐκάρωσεν ὑμᾶς Anaxand. 3, 162 (2).
κασαλβάζω: κασαλβάζουσαν εἶδον Herm. 1, 98 (5).
κασαλβάς: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα Aristophan. 2, 1144 (9).
κασία: κούραν (f. κούρα) κασίας-ὀσμή Mnesim. 3, 570 (v. 58).
κασιόπνους: κασιόπνουν-αὔραν δι' αἴθρας Antiph. 3, 27 (1, 14).
κασωρῖτις: Antiph. 3, 160 (95).
κατά: 1) gen. τὴν ἔνθεσιν χωρεῖν-κατὰ τοῦ λάρυγγος Pher. 2, 299 (1, 7). τὸν χοῦν κατὰ τῆς κεφαλῆς *καταμήσονται Pher. 2, 313 (6). κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει Pher. 2, 316 (1, 6). κατὰ χειρὸς ὕδωρ, ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός, κατὰ χειρῶν sim. v. χείρ. κατέχεε κατὰ τῶν ἰχθύων-ἀπαξάπαν Xenarch. 3, 621 (1, 16). ἀγάπημα φέρων κατὰ τῶν ὤμων Axionici 3, 531 (1). τὴν-αἰσχύνην-ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας Apollod. 4, 454 (1, 9). [καθ' Ἅιδου δύο τρίβους νομίζομεν Philem. 4, 67 (1, 6)]. ὁ -θανὼν-ἐστι-σκιὰ κατὰ χθονός anon. 4, 607 (20b). κατὰ κόρρης anon. 4, 623 (73b). καθ' αὐτῆς ἀναπλάσαι-κακά Philem. 4, 57 (71). ὁ-ἀδίκως *τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν Men. 4, 268 (147). ἐπείσακτον κακὸν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος anon. 4, 618 (50). τὸ καθ' ὅλον Posidipp. 4, 521 (v. 5). τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ'

ἰχθύων Epicrat. 3, 369. 2) accus. ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν-πόλιν Cratin. 2, 149 (5). ἥ τε κατὰ πόλιν αὕτη τρυφή Men. 4, 207 (1). νῦν δὲ κατὰ πόλιν εὕρηκε-τὸν ἐμὲ τουτονί Men. 4, 210 (4). τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων Men. 4, 97 (5). κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες Phryn. 2, 580 (1, 4). τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). κατὰ τὴν ἀγορὰν-ὑπεστρῶσθαι *στρώμαθ' Anaxand. 3, 183 (1, 6). κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι Posidipp. 4, 520 (1). συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν Diph. 4, 389 (1, 16). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν Diph. 4, 416 (2). τὸ κατὰ τοὐμπόριον-γένος Diph. 4, 394 (2, 9). κατ' ἀγρούς Cratin. 2, 232 (178). κατ' ἀγρόν Amphid. 3, 305. σκεύη τὰ κατὰ *τὴν οἰκίαν Eup. 2, 495 (20). χειμὼν κατ' οἴκους mon. 540. *ἐς τὴν Πάρνηθ' -φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν Aristophan. 2, 1104 (1). αἰδὶ κατ' αὐτὴν-τὴν εἴσοδον Aristophan. 2, 1109 (2). κατ' ἀντικρύ | τῆς οἰκίας Eubul. 3, 244 (1). ὁ-λόγος σου-κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ Men. 4. 324 (467). κατ' ἰδίαν Philem. 4, 57 (76). παρέχει κατὰ πρᾶσιν Herm. 2, 407 (1, 15). στῆσαι-γυναῖκας κατὰ τόπους Philem. 4, 4 (1, 8). κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν Men. 4, 214 (8). κατὰ τὴν στάσιν-στάντες Antidot. 3, 528 (1). κατὰ στοίχους κεκράξονται Aristophan. 2, 974 (7). ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον Eubul. 3, 255 (1, 25). κατὰ κοιλίαν νοσεῖ anon. 4, 665 (267). ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχήν mon. 622. τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους mon. 674. ἐδίωκον κατὰ πόδας Philem. 4, 27 (v. 16). κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1). κύψας καθ' αὑτόν Men. 4, 280 (206). βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γενόμενος Men. 4, 202 (1). ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν anon. 4, 693 (660). κατὰ νύκτα μοι φλόγ' ἀνασειράζεις Aristophan. 2, 1168 (2). ῥήσεις-κατὰ δεῖπνον-μοι λέγοι Ephipp. 3, 335 (2, 3). κατὰ καιρόν Plat. 2, 673 (1, 10). καθ' ὥραν Damox. 4, 531 (v. 24). ὁ καθ' ἡμᾶς βίος Men. 4, 294 (286). ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς (suppl. τέχνῃ)-ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47). *κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον Aristophan. 2, 1082 (7). πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους Aristophan. 2, 1180 (17). φθέγγου *κατὰ τὸν Πετόσιριν Aristophan. 2, 1047 (1) cf. 5, 63. φιάλην *Ἄρεος, κατὰ Τιμόθεον Antiph. 3, 58. κατὰ-Πλάτων' οὐκ' οἶδ', ὑπονοῶ δ' Cratin. min. 3, 378 (1). κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι Straton. 4, 546 (v. 29). κατά-τὴν παροιμίαν Alexid. 3, 417 (1). ἀπόλλυμαι κατὰ μυὸς ὄλεθρον Philem. 4, 64 (118). πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον Timocl. 3, 612 (1). ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον Men. 4, 251 (61). οὐδὲν κατὰ λόγον γίγνεθ' Men. 4, 288 (247). τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον Men. 4, 161 (1). κατὰ φύσιν: v. φύσις. κατὰ τὸν νόμον τὸν καινόν Timocl. 3, 611. cf. Men. 4, 147 (1). [νόμοις, καθ' οὓς κρίνει Men. 4, 176]. ἢ κατὰ τοὺς νόμους, ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ-ἔθει τινί Men. 4, 114 (2). κατὰ τύχην Nicostr. 3, 289 (6) ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην Philem. 4, 62 (98). θνήσκει-κατ' ἰδίαν εἱμαρμένην Philem. 4. 47 (38). τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν Men. 4, 234 (11, 7). κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν mon. 306. μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν Damox. 4, 531 (v. 54). νέμουσ'-τὴν κατ' ἀξίαν-μερίδα anon. 4, 693 (358). κατ' εὐχὴν σήν-εὐφημείσθω τέμενος Men. 4, 158 (1). κατὰ τρόπον: v. τρόπος. κατὰ πολλοὺς τρόπους mon. 198. 395. πανταχῇ λυπηρόν, οὐ καθ' ἓν μόνον Pher. (?) 2, 359 (88). μακάριόν ἐστιν-ποίημα κατὰ πάντ' Antiph. 3, 105 (v. 2). κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον-Amphid. 3, 316 (1). κατὰ πόλλ'-ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον Men. 4, 139 (1). κατ' ἀμφότερα-τὴν καταλλαγὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1, 14). τῶν δ' *αἰγιδίων κατὰ *ταῦθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 4). καθ' ὅσον corrupt. Antiph. 3, 29 (1, 5). καθ'

ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς mon. 635 cf. 747. cf. καθόσον. ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην Anaxipp. 4, 460 (v. 25). ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). μερίσαι κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 27). κατὰ μέρος τὰς πόλεις-σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 16). λαβὼν ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damox. 4, 531 (v. 39). *κατὰ μέλη στρεβλούμενοι anon. 4, 622 (67). κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην Straton. 4, 545 (v. 14). καθ' ἕκαστον, καθ' ἓν ἕκαστον, καθ' ἕκαστα, καθ' ἑκάστην sim. v. ἕκαστος. τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη Posidipp. 4, 517. καθ' ἕνα πᾶσι-λέγειν Philem. 4, 15 (v. 2). ἡμῶν-ὅσα-τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν καθ' ἑνός (f. ἕνα) Philem. 4, 32 (3). ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν ib. καθ' ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν: v. ἡμέρα. ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θηρίον τίκτει Anaxil. 3, 352 (1). κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα λίθον Diph. 4, 392 (1, 5). καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν Diph. 4, 417 (4). φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον Diph. 4, 406. πεπωκέναι-τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας Alexid. 3, 468 (3). συνάγουσι κατὰ μόνας Men. 4, 115 (5). κατὰ μικρὸν ἀεί-φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6). κατ' ἀντιβολίαν-ἀπετισάμην Eup. 2, 555 (16). τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1). κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον Metag. 2, 756 (1). πολλοὺς-κοὐ κατὰ σὲ νεανίας Chionid. 2, 5 (1). ὅστις-μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1). χρηστόν-μὴ κατὰ Μειδίαν Plat. 2, 653 (4). ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (an κατάχρεων) κεφάλαιον Philem. 4, 33 (4). κατά in tmesi, v. κατεσθίω, κατέχω.

καταβαίνω: *τί μὴ καταβῶμεν; Amips. 2, 712 (6). εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει Aristophan. 2, 1148 (1, 8). καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω Aristophont. 3, 362 (4). ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους-καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 7). †ἓν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι καταβαίνει Diph. 4, 417 (4).

καταβάλλω: *ἀλεκτρυὼν τὴν κύλικα καταβέβληκεν Aristophan. 2, 953 (1). κατάβαλλε τἀκάτια Epicrat. 3, 372 (2). μᾶζαι-κατεβέβληντο δρυπεπεῖς Cratin. 2, 108 (2). χλανίδες-οὖλαι καταβέβληνται Herm. 2, 397 (2). λάινα τείχη-καταβάλλειν Telecl. 2, 372 (4). ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον Demetr. 2, 877 (2). τὴν-κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' Alexid. 3, 423 (1, 9). **ἦλθες καββαλὼν τριώβολον Amips. 2, 706 (1). ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς Diod. 3, 544 (v. 13). *ἀπέδωχ' (ager) ὅσας (i. e. κριθάς) ἂν καταβάλω Men. 4, 97 (4). cf. τὰ δ' ἄλλ' *ἐάν τις καταβάλῃ Men. 4, 332 (505). ἀρραβῶνα-καταβαλεῖν Men. 4, 283 (223). ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς Diph. 4, 407 (1, 11). *τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι Sosip. 4, 483 (v. 39).

καταβαυκαλίζω: κατεβαυκάλισέ με anon. 4, 621 (64).

καταβιβρώσκω: καταβεβρωκὼς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων Antiph. 3, 44 (1). οἳ καταβεβρώκασ'-τὰς οὐσίας Hegesipp. 4, 480 (v. 30).

καταβρέχω: Ἀσκληπιὸς κατέβρεξεν Antidot. 3, 529.

καταβροχθίζω: κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν Herm. 2, 399 (3). καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη Antiph. 3, 104 (v. 6).

καταβρύκω: †ἔβρυχέ (f. κατέβρυξέ) τε πάνθ' ἅμα Stratt. 2, 767 (1).

†καταβρύω: v. βρύω.

καταγελῶ: οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν Men. 4, 236 (14). [καταγέλα ὡς κενοῦ] Damox. 4, 530 (v. 14). μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις anon. 4, 625 (84). ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι-πολὺ | *αἴσχιστόν ἐστι Men. 4, 120 (3).

κατάγελως: οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται Men. 4, 115 (1). ὀρ-

γανα-εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ πεπλασμένα Men. 4, 140 (1). γέλωτος -κατάγελως Men. 4, 274 (181).
καταγηράσκω: ἐνταῦθα καταγηράσομαι Eup. (?) 2, 577 (v. 17).
καταγλαΐζω: ἀβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι anon. 4, 621 (60).
καταγλυκαίνομαι: ταῖτ' οὐ-Γνήσιππος-ἐν *ἐννέ' ἂν χορδαῖς κατεγλυκήνατο Chionid. 2, 6 (1).
κάταγμα: τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν Philyll. 2, 865 (4).
κατάγνυμι: cf. καταγνύω. Ναξίαν ἀμυγδάλην κατᾶξαι Phryn. 2, 603 (4). τὰς ἀμυγδαλᾶς-τασδὶ κάταξον *τῇ κεφαλῇ Aristophan. 2, 1178 (9). οὐ-*κατάξει (legeb. -ξεις) τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα Eup. 2, 559 (30). ἵνα μὴ καταγῇς *(τὸ) σκάφιον Aristophan. 2, 1182 (24). δορατίων -λείψανα κατεαγότ' Mnesim. 3, 577 (1).
καταγνύω: ᾠὰ λαμβάνων-τὸν γόνον *καταγνύει (olim κατάγνυσι) Eubul. 3, 254 (1, 14).
καταγοράζω: βούλει δραμὼν εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι (f. κᾆτ' ἀγοράσαι) μοι; Ephipp. 3, 339 (2).
κατάγω: μειράκιον-*κατάγεις ἀναγκόσιτον (libr. κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ) Nicostr. 3, 289 (6). τῶν ἐρίων καὶ-κατάγωμεν Pher. 2, 271 (7). τρεῖς μόνους σκώληκας-καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. παρὰ *τηδεδὶ σὺ-κατηγάγου; Eup. 2, 568 (62). κατάγου ῥοθιάζων Aristophan. 2, 975 (9). ὁ πλέων κατήχθη Men. 4, 201 (4).
καταγωγεῖον: εἰς ταὐτὸ *καταγωγεῖον (libri καταγώγιον) αὐτοῖς ἥξομεν Antiph. 3, 29 (2, 5).
καταδαρθάνω: ὁ μακαρίτης οἴχεται, κατέδαρθεν Aristophan. 2, 1148 (1, 11).
καταδείκνυμι: ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν Antiph. 3, 66. τὰς δ' ἄλλας τέχνας οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν Diodor. 3, 543 (v. 4). τοῦτ' (i. e. mattyam) εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες κατέδειξαν ἡμῖν, εἴτε- Machon. 4, 496. τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θνητοῖς καταδεῖξαι-ἀγαθὸν μέγιστον anon. 4, 604 (16).
κατάδεσμος: κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον Theop. 2, 807 (1).
καταδέχομαι: *καταδέχεσθε τοὺς φακοὺς Eup. 2, 559 (29).
καταδιαφθείρω: τὰ πατρῷα καταδιέφθορα Eup. 2, 444 (10).
καταδουλῶ: παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ' Men. 4, 169 (3). ἡ-τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39).
καταδύω: ἐμπίπτων καὶ καταδύων Pher. 2, 258 (6). δειπνεῖ-καταδύς, πῶς δοκεῖς; Diph. 4, 419 (8).
κατάθρυπτος: *παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι Eubul. 3, 257 (2).
καταθρύπτω: v. κατατρίβω.
καταιγίζω: ἐκνεφίας καταιγίσας-ἐς τὴν ἀγοράν Alexid. 3, 403 (1). Καλλιμέδοντ' εἰς τοὖψον-καταιγίζοντα Alexid. 3, 497.
καταίρω: κατᾶραι Theop. 2, 821 (21).
καταισιμῶ: κατησίμωκα πῶμα Epinici 4, 505. κατησίμωται πάντα τἀκροκώλια Eubul. 3, 211 (v. 6).
καταιτιῶμαι: τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν *τύχην καταιτιᾷ; Men. 4, 262 (116).
κατακαλύπτω: λανθάνουσαν ἀτυχίαν-κατακαλύπτειν Men. 4, 264 (128).
κατακάω: κατακάει-ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ (int. πῦρ ὀξύ) Philem. min. 4, 68 (1). μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἑαυτόν Alexid. 3, 426. ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην-τὰ στόματα τῶν νεωτέρων *κατακάετ'-; Anaxand. 3, 175 (1, 6).
κατάκειμαι: κατάκειμαι-δεκάπαλαι Philonid. 2, 423 (2). ἐν κλίναις-καὶ στρώμασι-κἂν φοινικίσι-κατάκεινται Plat. 2, 683 (8). κατακείμενοι-ἐπὶ

τρικλινίῳ Theop. 2, 816 (2). κατάκεισο κἀκείνας κάλει Alexid. 3, 499. ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος Diod. 3, 545 (1, 38). γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν Baton. 4, 500 (2). κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου Alexid. 3, 511 (13). ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον Eubul. 3, 257 (2).

κατακείρω: ὁ κουρεὺς-κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν Eup. 2, 539 (6).

κατακερματίζω: οὐδ' *ἀργύρι' ἐστὶ *κατακεκερματισμένα Aristophan. 2, 1043 (30).

κατακλάω: κατακεκλασμένος (codd. -νως) πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν anon. 4, 611 (38).

κατακλείω: εἰς τὸν νεὼν κατέκλεισεν αὐτόν Philem. 4, 46 (35). νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν τῶν ἰχθύων Antiph. 3, 104 (v. 15). cf. κατακλιῶ.

κατακλίνω: cf. συγκατακλίνω. φέρε δὴ κατακλινῶ (κατακλίνω?) Pher. 2, 280 (1). ἵν' ἐκεῖ κατακλιθεὶς ἐπιδορπίσηται Sophili 3, 581.

κατακλιῶ: εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ Eup. 2, 544 (19).

κατακλύζω: ἅπαντα-κατακλύσει ποιήμασιν Cratin. 2, 119 (7, 5).

κατακοιμίζω: ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ Phryn. 2, 590 (6).

κατακοιμῶμαι: v. καταμῶμαι.

κατακολουθῶ: κατακήκοα †κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου Dioxipp. 4, 542.

κατακόπτω: Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου-κατέκοψεν —. ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν Heraclid. 3, 565. ἐμὲ κατακόψεις (loquendo), οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). κατηδέσθημεν ἂν καὶ κατεκόπημεν Plat. 2, 627 (8). ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν Antiph. 3, 116 (1, 8). ὅτι ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης Anaxand. 3, 192 (1).

κατακοτταβίζω: τότε μὲν-σου κατεκοττάβιζον *(ἄν) Aristophan. 2, 1015 (16).

κατακούω: μὴ κατακούσειεν *δέ μου | ὁ Κωρυκαῖος. B. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα-σου Dioxipp. 4, 542.

κατακρατῶ: τούτῳ κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἴωθεν γυνή Men. 4, 259 (100).

κατακρέμαμαι: ἐν-ταῖς λέσχαισι φῦσκαι κατακρέμανται Cratin. 2, 107 (1, 4).

κατακροῶμαι: τί κατακροᾶσθέ μου τὰ μουσοδονήματα; Eup. 2, 523 (4).

κάτακτος κότταβος Pher. 2, 280 (9).

κατακύπτω: *ἀνακῦπτον (libr. ἀνακύπτων f. recte 5, 70) καὶ *κατακῦπτον (κατακύπτων 5, 70)-κηλώνειον Aristophan. 2, 1185 (40).

κατακωλύω: ἄχθεται-τῷ κατακωλύοντι Pher. 2, 335 (3, 7).

κατάλαβρος: ὦ *κατάλαβρ' Eup. 2, 540 (9).

καταλαλεῖν: Aristophan. 2, 1002 (20).

καταλαμβάνω: αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβεν †τὸ κούδυλον (l. τὸν κόντιλον 5, 40) Eup. 2, 562 (43). τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν αὐτὴν κατέλαβον Philyll. 2, 865 (4). *ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας Eubul. 3, 247 (2). καταλαμβάνομεν-κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας καὶ στέφανον Nicostr. 3, 287. φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους-ἢ *μαινίδ' Anaxand. 3, 175 (1, 11). μόλις | ὀπτωμένους κατέλαβον (panes) Alexid. 3, 436 (1). σωρὸν-κυάμων καταλαβὼν Timocl. 3, 603 (4). βουνὸν-καταλαβὼν ἄνω τινά Philem. 4, 46 (34[a]). τὸν Λοξίαν *τοῦτον καταλαβὼν Men. 4, 280 (207). κατέλαβον-παρὰ τοῦ βασιλέως-δωροδοκήματα Plat. 2, 656 (1).

καταλέγω: ἕτερα μυρία τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἂν Diph. 4, 395 (2, 38). κατέλεγεν ἐκ τῶν πολιτῶν-ἄνδρας Diod. 3, 544 (v. 27). τοῦτον *καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας *Eubul. 3, 209 (3).

καταλείπω: Ἐλπινίκην τήνδε (f. τῇδε) καταλιπὼν μόνην Eup. 2, 512 (10). οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα Alexid. 3, 519 (35). οὐ γαμεῖς-τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον Men. 4, 88 (1). κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην Aristophan. 2, 1100 (9). ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά *(τε) κατέλιπον Antiph. 3, 130. ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτιὴ κατέλιπεν Alexid. 3, 507 (9). σοι-αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377. ταύτης (int. ἡμικραίρας)-οὐχὶ κατέλιπον-ἐγὼ | οὐδέν Crobyli 4, 568 (3). καταλείπετ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51) cf. Theoph. 3, 630 (1). τὴν *Μαραθῶνι *κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν Eup. 2, 516 (24). ἄλλοις καταλείψας-τὴν οὐσίαν Philem. 4, 35 (7). οὐσίδιον-καταλιπόντος μοι *πατρός Nicomach. 4, 587 (1). *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν Men. 4, 156 (1). *σεαυτῷ καταλιπεῖν εὐδοξίαν mon. 187. καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον Aristophan. 2, 1111 (6). ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα Philem. 4, 6. καταλιπεῖν συγγράμματα-σπεύδων-καινά Anaxipp. 4, 460 (v. 21). φροντίζομεν τί *Σόφων καταλέλοιπ' ἤ- Baton. 4, 501. τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην; Men. 4, 298 (302).

καταληρῶ: κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα Eubul. 3, 229 (1).

καταλιμπάνω: κατελίμπανον αὐτὸν περὶ μύρον Antiph. 3, 18 (2).

καταλλαγή: κατ' ἀμφότερα-τὴν καταλλαγὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1, 14). ὥσπερ χρυσίου φωνῆς ἀπότισον-καταλλαγήν Euphron. 4, 489.

κατάλογος: νεῶν-κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν Apollod. 4, 454 (1, 17).

κατάλοιπος: τοῦτο γάρ-ἐστι κατάλοιπον Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν Straton. 4, 545 (v. 10).

καταλοῶ: κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5).

κατάλυσις: φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). κατάλυσις Antiph. 3, 7 (3). ἀπήντων-εἰς τὴν κατάλυσιν *ἦγον (5, 87) Alexid. 3, 383 (2). ἂν πρῶτον ἀπίῃς καταλύσεις Men. 4, 212 (2, 11) cf. 5, 105.

καταλύω: καιροὶ-καταλύουσι τὰς τυραννίδας mon. 677. ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμῳδία Philippid. 4, 475 (2). προνοησάτω-ὅπως -νέος ὢν-*ὥρᾳ καταλύσει Diocl. 2, 841 (1, 4). ἀπέτυχον·-καταλῦσαι θέλω Phoenicid. 4, 511 (v. 3). cf. anon. 4, 618 (50).

καταλῶ: δεύω, πέττω, καταλῶ Aristophan. 2, 1057 (4).

καταμανθάνω: πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον γενόμενον Timocl. 3, 593 (v. 10). γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα ib. (v. 16). τὴν ἡδονὴν-καταμαθὼν τῆς λοπάδος Philem. 4, 26 (v. 14). καταμαθὼν-κειμένην-σκάφην-ἥσθιον Timocl. 3, 612. περιάγεις τὴν λήκυθον καταμανθάνων τοὔλαιον Baton. 4, 500 (1).

καταμασῶμαι: οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο Alexid. 3, 427.

καταμβλυῶ: τό-νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2).

καταμελῶ: ὁπόθεν-καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν Eup. 2, 553 (10).

καταμένω: ἐθέλει-παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος Eubul. 3, 216 (1).

καταμεστῶ: ὥσπερ-τὰς ῥαφάνους-με-κατεμέστωσε Pher. 2, 334 (1, 26).

καταμηλῶ: ἔμει καταμηλῶν Phryn. 2, 604 (9).

καταμπέχω: μηκάδων μέλη, χλόην καταμπέχοντα Antiph. 3, 3 (1). ἄρτους ἰπνὸν καταμπέχοντας Antiph. 3, 96 (1).

καταμύξαι: μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες Phryn. 2, 580 (1, 6).

καταμῶμαι: τὸν χοῦν- †κατακοιμήσονται (f. καταμήσονται) Pher. 2, 313 (6).

καταμωραίνω: ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν (int. τὰ πατρῷα) Antiph. 3 156 (71).
κατανίζω: χόνδρος *γάλατι κατανενιμμένος Pher. 2, 300 (1, 18).
κατανοῶ: κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17. κατανοεῖς; Alexid. 3, 488 (1). οὔ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι- Men. 4, 23: (12). οὐ-εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη, ἂν κατανοήσῃς, ἐστίν Sosip. 4 482 (v. 2). ἡ-ἀπειρία-κατανόει- *οἷα 'στίν Damox. 4, 531 (v. 35) οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' Diph. 4, 404 (2, 2).
καταντιβολῶ: καταντιβολεῖτον αὐτόν Aristophan. 2, 1192 (68).
καταντλῶ: ἑξῆς πυκνὰς ἕλκει καταντλεῖ Alexid. 3, 417 (1).
καταντῶ: πᾶς δ' ἀγὼν ἐπ' ἐμὲ κατήντα Alexid. 3, 503 (1, 13).
κατανυστάζω: κατανύστασον· παύσει γάρ Alexid. 3, 515 (22).
καταξῆναι: Plat. 2, 693 (52).
καταπαίζω: χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν Aristophan. 2, 1010 (14).
κατάπαστος: *ψαιστὰ-ἡδυσματίοις κατάπαστα Telecl. 2, 362 (1, 11).
καταπάττω: καταπάττειν χύδην Pher. 2, 357 (78). ἀψινθίῳ κατέπασας-μέλι Men. 4, 270 (160). κατέπλησα (l. κατέπασα 5, 113) τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ Lyncei 4, 433 (v. 16).
καταπαύω: τὸ Δωδωναῖον ἄν *τις χαλκίον- *καταπαῦσαι θᾶττον ἰ ταύτην λαλοῦσαν Men. 4, 89 (3). εὐημερῶν κατάπαυσον (an κατάλυσον) anon. 4, 618 (50).
καταπέλτης: *καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα Mnesim. 3, 577 (1). ἐ τοὺς καταπέλτας-ἐσθίων Timocl. 3, 598 (1).
καταπέρδομαι: ἰατρός τις- *κατέπαρδ' αὐτῶν ὡς ληρούντων Epicrat 3, 371 (1, 28).
καταπέσημα: τραγικὸν †καταπέσημα anon. 4, 615 (44).
καταπίμπλημι: cf. καταπάττω. ἡδύσμασιν *ἄρνεια καταπεπλησμέν Antiph. 3, 101 (5, 4).
καταπίνω: τὸν ἐγκέφαλον-καταπίνει Plat. 2, 627 (9). καὶ δύ' (int ὄρχεις) ἁρπάσασα κατέπιεν Philippid. 4, 468 (1). τοῦ-δευτέρου (hoedi -τὴν καρδίαν-καταπίνοντ' Euphron. 4, 487 (v. 29). ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἄν (f. ᾠὸν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν) Antiph. 3, 77. ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ Aristophan. 2, 1184 (33). κίχλαι-ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν Pher. 2, 300 (1, 24). μᾶζαι-ἱκετεύουσαι καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1, 5). τὴν ἔνθεσιν-ἁπαλὴν καταπίνειν ib. (1, 10). λιπαρὸν ψωμὸν (al. ζωμὸν) καταπίνειν Amips. 2, 707 (1). ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες αὐτοὶ τἄλλα καταπίνουσ' ἀεί Men. 4, 108 (3). *ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν (int. pisces) Anaxand. 3, 175 (1, 8). δύναται καταπιεῖν-ἀθρόους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι. — καταπιεῖν *δ' ἐσπούδακεν Philem. 4, 26 (v. 11. 12). ἂν-ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως (int. pisces) Alexid. 3, 413. τὴν ἀφύην (f. Ἀφύην) καταπέπωκεν-ἑψητός (f. Ἑψητός) Archipp. 2, 721 (8). τὸν-ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει Anaxil. 3, 348 (1, 19). τὸν πολίτην κατέπιεν anon. 4, 616 (48). γαλῆν *καταπέπωκεν Aristophan. 2, 1208 (148). ὄψον δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν Mnesim. 3, 577 (1). τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι *κατεπίνετο Antidoti 3, 528 (1).
καταπίπτω: ἅττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός Aristophan. 2, 1070 (2). καιρίαν-εἰληφέναι δόξας καταπίπτει Xenarch. 3, 621 (1, 12). λεπομένους ὁρᾷν αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκροὺς Apollod. 4, 442 (v. 11). ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν Philippid. 4, 468 (1). κατέπεσον ἀχαρὴς τῷ δέει anon. 4, 600 (3).
καταπιττῶ: ὄψει-αὐτὴν-καταπιττουμένην Cratin. 2, 127 (17).

κατάπλασμα: Aristophan. 2, 1013 (28). ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα Aristophan. 2, 1079 (6, 12).
κατάπλαστον: ἀπαμφιεῖ-τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου Men. 4, 171 (9).
καταπλάττω: μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ Alexid. 3, 423 (1, 17).
καταπλέω: τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως Phoenicid. 4, 509.
καταπλήξ: ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2).
καταπλήττομαι: πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ καὶ καταπλήττομαι Eup. 2, 484 (1, 10).
καταπλίσσομαι: *καταπλιγήσει (legeb. -πληγήσει) τῷ *χορῷ Aristophan. 2, 1033 (16, 3). τὸ *καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων ib. (16, 4).
καταπλυντηρίζω: πλύνον καταπλυντήριζε anon. 4, 647 (170).
καταπλύνω: ἀποτῖλαι-καὶ καταπλῦναι *κἀτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι Aristophan. 2, 1184 (31).
καταπνέω: ὅταν βορρᾶς καταπνεύσῃ Cratin. 2, 132 (1). μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ Plat. 2, 673 (1, 14).
καταπνίγω: κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον (piscem) Sotad. 3, 586 (1, 21).
καταποντῶ: ἡ τοῦ-σωτῆρος Διὸς-κατεπόντωσέν μ' Xenarch. 3, 616 (1).
καταπονῶ: πάντα-ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα Men. 4, 276 (191).
καταπράττω: ὅπως *καταπράξεται τὸν γάμον Men. 4, 139 (3).
κατάπτυστος: τοῦ καταπτύστου γένους Anaxil. 3, 347 (1, 6).
καταπυγοσύνη: καταπυγοσύνην μυὸς Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4). καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17). Ἀσπασίαν τίκτει *Καταπυγοσύνη Cratin. 2, 148 (4).
καταπυκνῶ: τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα Damox. 4, 530 (v. 4). Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν ib. 532 (v. 62).
κατάρατος: ὁ κατάρατος Ἀττικός Pher. 2, 326 (1, 8). ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ Nicostr. 3, 286. ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος Euangeli 4, 572 (v. 7). ταῦτα-πολυπραγμονῶν-ὁ κατάρατος περιπατεῖ anon. (393) 5, 123. πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας Amphid. 3, 313 (1, 4). ἡ κατάρατος μαστροπός Epicrat. 3, 369. κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ | κατάρατος Philem. 4, 45 (32). ὦ κατάρατε Pher. 2, 282 (4).
κατάρδω: Θρῄκης (f. -κην) κατάρδων ποταμός Antiph. 3, 55.
καταρρέω: τὴν ἀτραπὸν κατερρύην Aristophan. 2, 963 (14). *καχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν Eubul. 3, 216.
κατάρχομαι: καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν Athenion. 4, 558 (v. 40).
κατασείω: Ῥόδη-κατασέσειχ' ὑμᾶς ἄνω Philem. 4, 29 cf. 5, 99. ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος Men. 4, 72 (11).
κατασημαίνω: τοὺς-ὄφεις ἐν κίστῃ-κατασήμηναι Aristophan. 2, 956 (11).
κατασήπομαι: Ἰσθμιὰς-καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα Philetaer. 3, 294 (1, 5).
κατασιγάζω: ? v. Eup. 2, 563 (47).
κατασκεδάννυμι: κατασκεδῶ-τὴν μεγίστην ἀρύταιναν ὑμῶν Antiph. 3, 11.
κατασκευάζω: ἁρπαγὴν αὐτῷ (puero) κατασκευάζομεν Men. 4, 128 (5). γυναῖκας-κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας Philem. 4, 4 (1, 9). κατεσκευασμένον συνέδριον Pher. 2, 276 (1). πόρρωθεν κατεσκευασμέναι αὐθ', ὅπως- Pher. 2, 324 (1, 6). κατεσκευασμένος-ἰατρεῖον- *λουτηρίοισιν Antiph. 3, 120 (2).

κατασκήπτω: ἐς Οἰδίπου- *παῖδε-Ἄρης κατέσκηψ' Aristophan. 2, 1167 (1). κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς (mensis) τῇ γνάθῳ Anaxipp. 4, 464 (1).
κατάσκοπος: στρεβλοῦν-ὡς κατάσκοπον Antiph. 3, 141 (17).
κατασπείρω: τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοὐ φιλῶ Diph. 4, 422 (18).
κατασπῶ: τοὺς γλιχομένους-ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους-ὁ Χάρων Antiph. 3, 47 (2). τὴν ἔνθεσιν ἐντὸς-τῶν ὀδόντων-κατεσπακὼς Antiph. 3, 116 (1, 13).
κατασταμνίζω: τῶν κατεσταμνισμένων ἡμῖν λαγύνων Nicostr. 3, 283 (1).
κατάστασις: τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων Eup. 2, 533 (4). cf. Plat. 2, 668 (5).
καταστέλλω: ἅπαντα λήξει καὶ καταστελήσεται Apollod. 4, 457 (7).
*κατάστικτον (de veste) Men. 4, 309 (360).
καταστρέφω: ὁρῶ τὸν Ἑρμαΐσκον-κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4). κἂν ἡ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω Sotad. 3, 586 (1, 33). ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον Diph. (?) 4, 424 (24).
καταστροφή: τὰ διφκημένα πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν, τὴν εἰσβολὴν Antiph. 3, 106 (v. 19). ἂν τέτταρας ἢ πέντε γεγαμηκὼς *τύχῃ καταστροφῆς τις Men. 4, 232 (8).
κατατέμνω: τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν Ephipp. 3, 338 (1). τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους Alexid. 3, 471 (3).
κατατήκω: κισσὸς-ὀλολυγόνος ἔρωτι κατατετηκὼς Eubul. 3, 251 (2).
κατατίθημι: λάσανα καταθεὶς Pher. 2, 291 (12). ἀσκὸν εἰς μέσον **καταθέντες Eubul. 3, 216. σὲ-παλινδορίαν παίσας-καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολὰς Antiph. 3, 12 (1, 8). συμβολὰς οὐ κατατιθεὶς Dromon. 3, 541 (1). οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες Antiph. 3, 67 (1, 14). ὅσον εἵλκυσεν, *τοσοῦτο καταθεὶς-ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2). ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην Philem. 4, 12. κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80[b]). ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας-κατατίθου mon. 154. τούτου-αὐτὴν (i. e. χάριν) *ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311). τὴν ἀκμὴν-πρός τί *κατατιθέμενος; Apollod. 4, 454 (1, 4).
κατατρέχω: εἰς πολεμίαν ἄγω σε· θαρρῶν κατάτρεχε Dionys. 3, 551 (1, 5).
κατατρίβω: κατέτριβεν ἱμάτια Aristophan. 2, 1092 (1). ἅ-τὸν βίον ἅπαντα κατατρίψαντες Nicolai 4, 579 (v. 23). αὐλοῖς καὶ *λύραισι κατατέτριμμαι (an -τέθρυμμαι) χρώμενος Aristophan. 2, 1037 (17).
κατατρώγω: ὃς ἂν ὀπτότατός μοι-φαίνηται, κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5).
καταφαγᾶς: ἀνάπηρος πορνοβοσκὸς καταφαγᾶς Myrt. 2, 419 (1).
καταφαγάς: Men. 4, 197 (4).
καταφαίνομαι: δεινότερος οὗτος-μοι κατεφάνη Phoenicid. 4, 511 (v. 14).
καταφανής: ἵνα πρὸς τὸ φῶς ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον Timocl. 3, 611. τοὺς ἀρνουμένους-καταφανεῖς ποιεῖ Antiph. 3, 139 (12).
†καταφαντισγός Cephisod. 2, 886 (5).
καταφέρω: ὁ-ποταμὸς-ἡμῖν καταφέρει μάζας Metag. 2, 753 (1).
καταφεύγω: πάντ' ἐστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69). ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). *ἄνω μάλ' εἰσὶ καταφυγών (int. ἀτμός) Alexid. 3, 440 (5, 17).
καταφθείρω: καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον Men. 4, 120 (4).
καταφρονῶ: ἡ μὲν-καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει Amphid. 3, 301. ἐὰν ἐπιχώριος ἰατρὸς εἴπῃ-καταφρονοῦμεν εὐθέως Alexid. 3, 448 (2). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, -οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ Antiph. 3, 149 (43). πάντων ἂν οὗτος *κατεφρόνησε (an καταφρονή-

σαι) τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (58b). μὴ καταφρονήσῃς *(τῶν) θεῶν Men. 4, 119 (1). πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει Men. 4, 71 (9). μήτε τῶν πτωχῶν-ἡμῶν καταφρόνει Men. 4, 156 (1). οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν Men. 4, 94 (1). μὴ καταφρόνει-*ἐθῶν γεροντικῶν Apollod. 4, 452 (1). τῶν-μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων ἀεὶ καταφρονῶν Laon. 4, 574. τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει (noli spectare) Antiph. 3, 22.

καταφυγή: τοῖς-πεπονθόσιν κακῶς ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι Men. 4, 236 (13). ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος ‖ ὁ δεσπότης Men. 4, 250 (56).

κατάφυλλος: *καταφύλλους ἀνὰ κήπους Stratt. 2, 787 (1).

καταχέζω: κατέχεσον [τῆς] Νηρηΐδος Alc. 2, 826 (4). τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι καὶ καταχέσονται Aristophan. 2, 1011 (16).

καταχέω: κατάχεον αὐτῆς-τὸν κάδον Pher. 2, 286 (11). τὴν μέλην -κατάχεον Anaxipp. 4, 466. τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς κατέχεε, κατὰ τῶν ἰχθύων δ' ἁπαξάπαν Xenarch. 3, 621 (1, 16). τὰ καταχύσματα ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου Theop. 2, 797 (3). τοιοῦτο τῶν ξένων τι *καταχεῖται (libr. καλεῖται) σκότος anon. (vide 5, 52) 2, 746 (2, 12).

κατάχρεως: vid. κατά.

καταχρίω: κατακεχριμένοι *(μύροις) Aristophan. 2, 1148 (1, 7).

κατάχρυσος: ὁ κατάχρυσος-Εὐριπίδης Diph. 4, 402 (1).

καταχρῶμαι: τὴν σχολὴν εἰς τοῦτο τὸ μέρος-καταχρώμενον Dionys. 3, 553 (2). Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον ἐν συμποσίοις *ἤδη 'στί Amphid. 3, 306 (1, 4). εὐθὺς καταχρήσεσθαι Men. 4, 208 (3).

κατάχυσμα: βολβοὺς-καταχύσματι δεύσας Plat. 2, 672 (1, 9). τὰ καταχύσματα-ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). τὰ καταχύσματα κατάχει τοῦ νυμφίου Theop. 2, 797 (3).

καταχυσμάτιον: τεμάχη-καταχυσματίοισι-εὐπρεπῆ Pher. 2, 299 (1, 11).

κατάχυτλον: ἐν καταχύτλοις λεκάναισι Pher. 2, 300 (1, 19). κατάχυτλον τὴν ῥῖν' ἔχεις Eup. 2, 541 (13).

καταχυτρίσαι Aristophan. 2, 1212 (185).

κατάχωλε Alcae. 2, 825 (1).

κατεγγυπωμένως Men. 4, 309 (361).

κατεικάζω: κατεικάζουσιν ἡμᾶς *ἰσχάδι Eup. 2, 560 (35).

κάτειμι: κατιέναι vid. καθιέναι et ad Dionys. 3, 553 (2). 5, 93.

κατειπεῖν: αἰσχύνη τὸ κατειπεῖν Pher. 2, 261 (1). τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε Pher. 2, 299 (8). μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ Men. 4, 272 (168).

κατελαύνω: πρὶν *κατελάσαι τὴν σπαθίδα Aristophan. 2, 1027 (4).

κατεμῶ: νυνὶ δέ *(σου) κατεμοῦσι Aristophan. 2, 1011 (16).

κατεργάζομαι: *κατείργασται μέγα καὶ περιβόητον ἔργον Men. 4, 189 (1, 2).

κατερύκω: μηδένα-ἀέκοντα μένειν κατέρυκε Pher. 2, 335 (3, 8).

κατέρχομαι: χαράδρα κατελήλυθεν Pher. 2, 275 (4, 3). τίς νεκρῶν κευθμῶνα-ἔτλη κατελθεῖν; Aristophan. 2, 1005 (1).

κατεσθίω: ὁπόθεν-καταφαγεῖν ἔχοι Eup. 2, 553 (10). *(κατεσθίοντι) δεῖ-πολλῶν πουλύπων Amips. 2, 703. ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν Amips. 2, 710 (1, 5). ἐνθάδ' οἴσεις [τι] καταφαγεῖν-; Antiph. 3, 146 (31). κύνα-τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). κατεδηδόκασι τὰ *λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες Alexid. 3, 389 (1, 12). πόδας -καταφαγεῖν ἑφθοὺς ὑός Ecphant. 2, 12. πουλύπουν-δὸς καταφαγεῖν κἀπὸ τηγάνου γόνον Hegem. 2, 743. κατέφαγον *ἕψουσαν αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας Eubul. 3, 247 (2). ὁ-θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφα-

γεν Plat. 2, 641 (1). σικύους †κατήσθιον (l. κἀτ' ἤσθιον) Aristophan. 2, 1200 (101). *τιλτὸν μέγιστον-ὃν (f. ὃ γ') οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν-*κατεσθίοντες δώδεκα Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 6. 7). τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον Anaxil. 3, 347. κατεδηδεσμένοις (piscibus) εὐθὺς ταφῆναι Antiph. 3, 87 (v. 3). καταφαγεῖν-τοσοῦτ' ἀργύριον. οὐδ' εἰ γάλα *λαγοῦ εἶχον-καὶ ταῶς, κατήσθιον Alexid. 3, 436 cf. 5, 89. κύνας κατεσθίει Alexid. 3, 483 (1, 4). ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγὼν Alexid. 3, 507 (9). *ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγὼν Diod. 3, 545 (v. 36). κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο Arched. 4, 437 (2, 11). κατεσθίω μόλις-πένθ' ἡμιμέδιμν'- Pher. 2, 252 (1). *κατέφαγεν πάμπολλα καὶ τάχιστα Antiph. 3, 48. ὄντως ὁ Κρανὸς Κτησίου κατεσθίει ἔλαττον-; Anaxil. 3, 353. τίς ποτε, ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδεται ἄρα τῶν φίλων; Antiph. 3, 12 (1, 7). τὸν πατέρα (carabum) κατήσθιεν Philem. 4, 14 (2). τὸν γέλωτα κατέδομαι Aristophan. 2, 1193 (75). κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους Aristophont. 3, 362 (3). κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας Euphron. 4, 493 (v. 14). ἵνα *(καὶ) τὰς τραπέζας καταφάγῃ Mnesim. 3, 578 (2). ἆρά που | ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν; ibid. κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους -οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνον Men. 4, 178 (1). εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν γῆν καταφάγοι Men. 4, 175 (2). δεκατάλαντον καταφαγὼν Men. 4, 183 (6). τἀκπώματα κατεδήδοκεν Leucon. 2, 749 (1). κατεσθίει τὴν οὐσίαν Antiph. 3, 12 (1, 11). καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν Anaxand. 3, 191 (1). πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει Anaxipp. 4, 460 (v. 32). οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). σου κατέδεται-ἃ νῦν ἔχεις Timocl. 3, 600 (2). κατηδέσθημεν ἂν Plat. 2, 627 (8). ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε- Amips. 2, 725 (2). ὃ γὰρ *(ἂν)-μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν Antidot. 3, 529.

κατεύχεσθαι: (i. q. εὔχεσθαι) Philippid. 4, 467 (3).

κατέχω: τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι; Cratin. 2, 94 (1). *ὀδμὴ θεσπεσίη κατὰ πᾶν δ' ἔχει-δῶ Herm. 2, 410 (2, 9). τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει Mnesim. 3, 570 (v. 64). χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἔστιν βίος Men. 4, 117 (2). *μηδ' αὖ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον Men. 4, 325 (470). διέφθορεν αὐτὰς-ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον Henioch. 3, 563 (v. 14). ἐκ χερὸς μεθέντα-λίθον-κατασχεῖν Men. 4, 257 (88). ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς κατεῖχέ θ' αὑτόν Antiph. 3, 8 (1). τὸ-κατασχεῖν-τὴν ὀργήν Philem. 4, 54 (59b). τὸ κατέχειν-τὴν ὀργήν Men. 4, 294 (285). εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν mon. 662. περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους Sosip. 4, 482 (v. 17). μάγειρον-τὰς δυνάμεις κατέχοντα (artis) ib. (v. 8). ὁ-κατέχων τὰ τοιαῦτα ib. 483 (v. 33). μὴ Δημόκριτον-διανεγνωκότα [μᾶλλον δὲ κατέχοντα] Damox. 4, 530 (v. 14).

κατηγορῶ: *πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα Eup. 2, 510 (6) cf. 5, 38. κατηγορεῖν-καὶ κρίνειν ὁμοῦ mon 287. διὰ τῆς σιωπῆς-κατηγορεῖ mon 659. τι-τὸν πέλας κατηγορεῖν Men. 4, 270 (162).

κατιλλώπτω: παρακολουθοῦντά τε ταύτῃ κατιλλώπτειν (f. 'γκατιλλ.) τινά Philem. 4, 45 (31).

κάτοιδα: δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι Epicrat. 3, 370 (1, 19). τάδε-, εἴ τι κατειδὼς ἥκεις, λέξον ib. (1, 6). κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν | ὡς -ἥδεται Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος Men. 4, 256 (83). τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν Men. 4, 326 (473).

κατοικῶ: ἐκ (l. ἐν 5, 79) γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς-ἑταίρας An-

tiph. 3, 123 (1). *Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον* Anaxand. 3, 174 (1).

κατονομάζω: *λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται* Anaxand. 3, 177 (2, 5).

κάτοξος: *κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός* Posidipp. 4, 513 (v. 7).

κατόπιν: *κατόπιν σφῷν ἕψομαι* Aristophan. 2, 1151 (6). *θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν* Philem. 4, 45 (31).

κάτοπτρον: *ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα* Aristophan. 2, 1078 (6, 1). *ἰδοὺ κάτοπτρον* Alexand. 4, 553. **στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους* Antiph. 3, 103 (2). *κάτοπτρον *φύσεος* Theop. 2, 804 (1, 3).

κατορύττω: **σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν* Aristophan. 2, 1050 (8). *πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις* Men. 4, 107 (2, 16). *ὅταν-σε κατορύττωσιν* Pher. 2, 260 (11). *ὁ-Τιμόθεός μ'-κατορώρυχεν καὶ διακέκναικ'* Pher. 2, 327 (1, 19).

κατόχως: Herm. 2, 387 (8).

κάττυμα: *οὐρανοῦ καττύματα* Cratet. 2, 244 (1).

καττύς: Aristophan. 2, 1061 (7).

καττύω: *καττύομαι* (an *καττύομεν* 5, 30) *τοὺς καρκίνους* Pher. 2, 356 (75).

κάτω: *ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω* Aristophan. 2, 1110 (3). *κάτω βλέποντας* Alexid. 3, 391 (2, 6). *ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν ἑλκύσει κάτω* Philem. 4, 58 (81). *τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει* Aristophan. 2, 1148 (1, 5). *καρίδα καθῆκα κάτω* Eubul. 3, 244 (4). *καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα-λαθὼν* Euphron. 4, 487 (v. 24). *δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω* Aristophont. 3, 361 (2). *†τοῖν ἰσχίοιν τὸ μὲν κάτω, τὸ δ' αὖ εἰς ἄνω ἐξαίρουσα* Autocr. 2, 891. *τὰς φλέβας-, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω *τεταμένας* Antiph. 3, 20 (1). *παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν, κάτω, ἄνω* Antiph. 3, 136 (7). *δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ* Stratt. 2, 776 (2). *ἄνω κάτω* et sim. v. supra p. 188. *ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός* Eubul. 3, 255 (1, 23). *τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει* Aristophan. 2, 1147 (1, 3). *καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω* Aristophont. 3, 362 (4). *εἰ-θανοῦσίν ἐστί τις *(κάτω τρυφή)* Amips. 2, 712 (6). *τί τῶν κοινῶν κάτω-δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;* Alexid. 3, 397 (1). *κάτω -ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων* Eubul. 3, 247 (1). *διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπατάγγην* Aristophan. 2, 1119 (10). *Λαμπτρεὺς-τῶν κάτω* Aristophan. 2, 954 (5). *παρ' αὐτὴν τὴν-συχῆν κάτω* Antiph. 3, 114. *κάτω κάρα* f. Men. 5, 103.

κάτωθε: *τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι;* Eubul. 3, 213. *κάτωθε* (al. *κάτωθεν*) *μὲν τὰ σκληρὰ-τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ-* Alexid. 3, 437 (1).

κάτωθεν: *ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες* Eup. 2, 458 (5). *κάτωθεν *εἰσδῦναι στέγης* Xenarch. 3, 617 (1, 11). *θύννης τὰ πρὸς τῇ B. *ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω* Antiph. 3, 70 (2, 4). *κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει* Eubul. 3, 254 (1, 16). *πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω* Mnesim. 3, 569 (v. 20).

κατωνάκη: *Theop. 2, 821 (26).

κατωτέρω: *θερμοτέροις χαίρεις-τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω; B. κατωτέρω* Alexid. 3, 464 (2, 2).

καυκίζομαι: v. *βαυκίζομαι*.

καυλίζω: *λόγχαι δ' ἐκαυλίζοντο* Aristophan. 2, 1119 (7).

καυλός: *ἐκ-Κυρήνης καυλὸν* Herm. 2, 407 (1, 4). *σιλφίῳ,-καυλῷ, κέλησι, *μασπέτοις* Antiph. 3, 48. *καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος* Eubul. 3, 214 (1). al. Antiph. 3, 141 (16). *Λίβυς-καυλὸς ἐξηρασμένος-σιλφίου* Antiph. 3, 125 (1, 13). *νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον* Alexid. 3, 437 (2, 5).

σκόροδον, καυλός, κολοκύντη Mnesim. 3, 569 (v. 30). βολβοί, καυλ σίλφιον Anaxand. 3, 184 (1, 57). οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ-ἐμαυτ χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 3).
καῦμα: πῶμα καύματος λύσιν Epinici 4, 505.
καυνάκαι πορφυροῖ Men. 4, 332 (509).
καῦνος: ἀπὸ *ποτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20 πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος; Aristophan. 2, 1199 (95).
καυσία: χλαμύδα, καυσίαν, λόγχην Men. 4, 167 (11).
καύσιμα ξύλα Alexid. 3, 526 (73).
καυχῶμαι: καυχήσασθαι (al. καυχήσεται) Eup. 2, 473 (31). κταμένο ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα *Cratin. 2, 72. οὔτε Σικελία καυχήσει τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον Epicrat. 3, 369. μηδέποτε καυχῶ πλοῦτ ἔχων mon. 616. καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ Philem. 40 (18).
καχάζω: *καχάζετε (legeb. καγχάζετε) ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν Eub 3, 216.
καχεξία: καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους Diph. 4, 385 (1). τοια της-καχεξίας-παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης Nicolai 4, 579 (v. 12).
†καχέτας vid. Λάχης.
κάχρυς: φρύγουσιν-τὰς κάχρυς Cratin. 2, 217 (139a).
καχύποπτος: Aristophon. 2, 1212 (186).
καψιδρώτιον: anon. 4, 683 (323).
κάω: κάεται-μοι τὸ πῦρ Alexid 3, 452 (1, 15). *κάεται λύχνος, κ *βιβλί' ἐν ταῖς χερσὶ Baton. 4, 501. *ἔκαεν (legeb. ἔκλαεν) οἶν κανθάρους Phryn. 2, 586 (1). τὴν κακκάβην- *κᾶε Aristophan. 1144 (10). ὃν χρῆν-κάεσθαι *τετριγότα Eup. 2, 469 (20). *καόμεν (legeb. καιομ.) τὸν *ἀχυρμὸν anon. 4, 629 (100). ἐσχάρας κεκα μένος πλείστας-ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2). ἰατρόν. οὗτος-ἔτεμ ἔκαε Phoenicid. 4, 511 (v. 12).
κε: καὶ *(κ') ἐπιθυμήσειε νέος νῆς Aristophan. 2, 947 (8).
κέαρ: τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eup. 2, 457 (2).
κεβλήπυρις Herm. 1, 99 (6).
κέγχρος: cf. κέρχνος. *ἕτερον (f. νίτρον, an κέγχρον?)-λεπτὸν ἐν ἀλ κεκομμένον Stratt. 2, 768 (2).
κέδρος: θῦε τοὺς κέδρους anon. 4, 601 (5).
κεῖμαι: ὁρᾶν-κείμενα | ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε Antiph. 3, (1) = Epicrat. 3, 368. ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας (int. οἱ ἰχθύες) A tiph. 3, 87 (v 6). κειμένων ἰχθυδίων μικρῶν-ἐπριάμην γλαῦκον μέγ Alexid. 3, 429 (1, 5). ὠμῶν κειμένων τῶν ἰχθύων Arched. 4, 435 (1 κειμένην-σκάφην-ἰπνιτῶν Timocl. 3, 612. πλησίον-κείμενον στρωμ τέα καὶ γύλιον αὐτοῦ Alexid. 3, 433 (4). οἰκεῖον-ἐπὶ τραπέζῃ κείμεν Philem. 4, 8 (1). τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι κειμένην ἄν τις Antiph. 116 (1, 12). κεκρυμμένη *κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον Men. 4, 253 (67 κείσεσθον ὥσπερ πηνίω Aristophan. 2, 1104 (2). κύαθον-κλέψας ἀπ ρῶν κεῖται Stratt. 2, 785 (3). λιποψυχεῖν δοκῶν ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύ Xenarch. 3, 621 (1, 13). παχὺς-ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα Men. 4, 74 (1 ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι παχύν ib. (3). ἔχων τὴν ἀσπίδα | ἔκει συντετριμμένην Men. 4, 91 (1). ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον mon. 34 οἰκίαν-κειμένην ὑπώβολον Pher. 2, 277 (2). δραχμὴν ὑπόθες. Α. κεῖτ πάλαι Diph. 4, 411 (1, 2). κειμένη χάρις mon. 295. τοὔνομα | τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον Alexid. 3, 468 (1). τὴν ἐν ἑτέρῳ-κε μένην ἁμαρτίαν Men. 4, 249 (50).
†κεινέου Cratin. 2, 83 (6).

κεῖνος: κεῖνος-εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ' Eup. 2, 481 (3). ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν anon. (394) 5, 123. †κείνη μεμνήσθω Phryn. 2, 583 (2).
Κεῖος: καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι Men. 4, 265 (135).
κείρω: κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας Cratin. 2, 38 (2). πρὸς φθεῖρα κείρασθαι Eubul. 3, 221 (3). οὐδ' ὁ-Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται Timocl. 3, 592. κόραι-τὰ ῥόδα κεκαρμέναι Pher. 2, 300 (1, 29). τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος; Herm. 2, 385 (1).
Κεκροπίδης: πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι Eubul. 3, 208 (2). ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας (f. ἄνδρες) Κεκροπίδας ἐπείσαμεν-ἐξελθεῖν Eubul. 3, 215 (2).
Κέκροψ: ὦ πόλι φίλη Κέκροπος Aristophan. 2, 990 (13). Cecropem esse aquarium et ante regnasse quam vinum sit inventum, *Eubul. 3, 267 (11).
κεκρύφαλος: κεκρύφαλοί τε καὶ †τύλη (l. τύλαι) Eup. 2, 496 (21). τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον Aristophan. 2, 1079 (6, 6). *ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροῦς κεκρυφάλους Antiph. 3, 63. κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους Antiph. 3, 103 (2).
†κεκυκκᾶν Stratt. 2, 767.
κελαδῶ: ἐκπιοῦσ' ἄκρατον-τέττιξ κελαδεῖ Theop. 2, 808 (1).
κελέοντες: Aristophan. 2, 1212 (187).
κέλευσμα: *καχάζετε | -ἀπὸ κελεύσματος Eubul. 3, 216.
κελεύω: ἔστην δὲ κἀκέλευον †ἐγχέασθαι Pher. 2, 298 (5). ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος Antiph. 3, 93. τὸ κελεῦσαι ῥᾴδιον Philem. 4, 10 (2). τῶν δυνατῶν τι κέλευ' Telecl. 2, 375 (11). ἀγοράσω-*ὅσ' ἂν κελεύῃς Aristophan. 2, 944 (2). κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1). τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν-; Aristophan. 2, 1139 (5). θύη πέττειν τινά | κέλευ' Eup. 2, 470 (22). κέλευσόν μοί τινα φέρειν ἀπονίψασθαι Antiph 3, 74 (1). τὴν-παῖδ'-τοὺς πόδας | ἐκέλευ' ἀλείφειν Antiph. 3, 84 (1). ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ -χορδήν τιν'-σκευάσαι ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophili 3, 582. πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω Nicoph. 2, 851 (2, 4). χρηστόν τι-κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1). ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα-τὸν ἰχθυοπώλην Antiph. 3, 118 (v. 5). κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα Eubul. 3, 245 (1, 4). πέμψαι *στρώματ' αὐτὴν *(αὐτίκα) *κέλευε Nicostr. 3, 285 (1). ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας Timocl. 3, 606 (v. 7). δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας αὐτήν Timocl. 3, 600 (2). ἀναπεσεῖν ἐκέλευον αὐτήν Alexid. 3, 516 (26). εἶτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1037 (17). κοφίνους-ἐκέλευες ἡμᾶς *(ἱμᾶν) Aristophan. 2, 1093 (5). πλέκειν κέλευε πόρκων πυκνοτέρους Diph. 4, 410. τοὺς κελεύοντας λέγειν γρίφους Antiph. 3, 66 (1). κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν anon. (? 5, 119) 4, 640 (138). κελεύει βῆ λέγειν Aristophan. 2, 1201 (107). πίνειν *(αὐτὸν) Πρωταγόρας *ἐκέλευ' Eup. 2, 491 (11). Ζῆθον-ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει Eubul. 3, 208 (2). θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' (i. e. ἰχθύδια) Alexid. 3, 429 (1, 7). τὸ-εὖ κελευόμενον-*δοῦλον ποιεῖν Men. 4, 196 (1).
κέλης: ἵππον κέλητ' ἀσκοῦντα Eup. 2, 497 (25[b]). συνωρίσιν, καυλῷ, κέλησι Antiph. 3, 48. περιπλεῖν-πέντε κέλητας πεντασκάλμους Ephipp. 3, 323 (1, 17).
Κέλης: ἥρῳ Κέλητι δέρμα Plat. 2, 675 (2, 18).
Κελτός: *σβέννυ Κελτούς, μὴ *προσκαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 21).
κεναγγία: Plat. 2, 667 (10). μὴ κεναγγίαν ἄγειν *Aristophan. 2, 1183 (30).
κενέβρειον ὅταν *θύσῃς τι Aristophan. 2, 1201 (103).
κενολογήσω Eup. 2, 573 (98).

κενός: *ἀμφορέα κενὸν λαβών* Aristophan. 2, 1072 (6). *τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία* Aristophan. 2, 1148 (1, 5). *ὁ-κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται* Eubul. 3, 245 (2). *κρατὴρ-ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν* Alexid. 3, 435. *λάγυνον ἔχω κενόν* Diph. 4, 379 (1). *οὐδεὶς εἶχε-κωβιὸς ὅλως-ἧπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί* Euphron. 4, 492 (v. 4). *χλωρὸν ἐρέβινθον-κενὸν ὅλως* Crobyli 4, 569 (2). *ἐσθίει-ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν* Anaxil. 3, 353 (1). *οὔθ' ὑπεργέμων ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός* Alexid. 3, 481. *κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν* Philisci 3, 580 (2). *ταῖς *σιπύαισι ταῖς κεναῖς* Pher. 2, 325 (3). *οὐδὲν *κενὸν τρύπημ'* Eup. 2, 562 (44). *μάτην ἔξεστιν-διὰ κενῆς κινητιᾶν* Plat. 2, 675 (2, 21). *μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν* Cratin. 2, 74 (2). *κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν* *Alexid. 3, 395 (v. 9). *ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς* Men. 4, 213 (3, 11). *τῶν-πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί* mon. 512. *ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν* Men. 4, 327 (478). *κενῆς δόξης* mon. 289. *τὰ γεγραμμένα κενὰ μᾶλλον †ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα* Dionys. 3, 548 (v. 29). *τὸ φάρμακον εὕρηκας κενὸν πρὸς τὸ κενόν* Men. 4, 101 (1). *εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων* mon. 51. *τῷ κενῷ χώραν δίδου* Posidipp. 4, 521 (v. 15). *αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν* mon. 42. [*καταγέλα ὡς κενοῦ* Damox. 4, 530 (v. 14)]. *μὴ κενῶς πόνει* Men. (?) 5, 109 (518).

κενταυρίδες: anon. (398) 5, 124.

Κένταυρος: *οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν* Telecl. 2, 375 (11). *Κένταυρος* (de parte muliebri) Theopomp. 2, 820 (14).

κέντρον: *τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις* Eup. 2, 458 (6, 7). *ἔχουσι-τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις* Phryn. 2, 580 (1).

κεντρωτός, *ἱερός, ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας* Eubul. 3, 232 (2).

κεντῶ: *κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει* Eubul. 3, 254 (1, 16). *σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ* Mnesim. 3, 570 (v. 55).

κεραμεία: *ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν* Aristophan. 2, 1139 (8).

Κεραμεικός: *τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας* Alexid. 3, 476 (3). *κεραμεικὴ* (l. *κεραμικὴ*) *μάστιξ* anon. 4, 638 (134). cf. *κεράμινος*.

κεράμεος: v. *κεραμεοῦς*.

κεραμεοῦς: *μάνην-κεραμεοῦν ἁδρόν* Nicon. 4, 578. *ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων* (l. *κεραμεῶν* 5, 77) Antiph. 3, 89 (1, 5). *κύλικα κεραμέαν* (*κεραμεᾶν*? H. I.) *τινά* Theophil. 3, 627.

κεραμεύς: *ἄγαμαι †κεραμεῖ* (l. *κεραμέως*) Eup. 2, 573 (90). *(*ὁ κεραμεὺς*) *Ὑπέρβολος* anon. (392) 5, 123. *ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως* Philetaer. 3, 293.

κεραμεύω: *κεραμεύων-*ἔκαεν οἴνου κανθάρους* Phryn. 2, 586 (1). *ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους-ἐκείνους τοὺς ἁδρούς* Epigen. 3, 538 (1). **ἐκεραμεύσαντο-ποτήρια* Pher. 2, 324 (1). *†κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις* (f. *κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας*) Aristophan. 2, 1094 (7). [*ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος* Nicostr. 3, 282].

κεραμικός: *κεραμικὴν γαῖαν* Sannyr. 2, 874 (4). cf. *Κεραμεικός*.

κεράμινος: *οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο κεράμινον* Anaxil. 3, 342 (1). *κεράμιναι* (l. *Κεραμεικαί*) anon. 4, 639 (134).

κεράμιον: *κεράμιον ὀξηρόν* Aristophan. 2, 1186 (41). *οἴνου κεράμιον* Alexid. 3, 409 (1). *τὸ κεράμιον ἀνέῳχας* Men. 4, 133 (3). *Κνίδια κεράμια* Eubul. 3, 265 (7) f. Antiph. 3, 141 (16).

κεραμίς: *ὦ γαῖα *κεραμί* Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). *διακύψας-διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος* Diph. 4, 415.

κεραμοπωλεῖν Alexid. 3, 524 (60).
κέραμος: κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει Pher. 2, 316 (1, 6). κοφίνους-λίθων- *(ἱμῶν) ἐπὶ τὸν κέραμον Aristophan. 2, 1093 (5). καθαρώτερον-τὸν κέραμον εἰργαζόμην ἢ- Eubul. 3, 220 (2). ὅπου-ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος ὁ τοῖς μαγείροις Alexid. 3, 501. ἕτερα-ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον Diph. 4, 395 (2, 29).
κεράννυμι: κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς Apollod. Car. 4, 442 (v. 25). κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε Alcaei 2, 829 (2). κύλικα- *κεραννύει καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν Theophil. 3, 627. οἶδ' ὡς *γ' ἐμοὶ κεράννυται Antiph. 3, 11. τοῖς ποτοῖς-φαρμάκοις κεράννυται (int. οἶνος) anon. 4, 605 (16, 7). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἕν, ἂν μὴ κεράσῃ τις Antiph. 3, 46 (1). κέρασον εὐζωρέστερον Antiph. 3, 77 (2). φιάλην-ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ephipp. 3, 329 (3). κεράσαι-χόα | ὀβολοῦ Eubul. 3, 245 (1, 4). χοῦς κεκραμένος ψιθίου Anaxand. 3, 201 (20). χοῦς κεκραμένου | οἴνου Men. 4, 129 (6). πῶς-κεκραμένον πίνειν τὸν οἶνον-; Diocl. 2, 839 (2). τοῖς-μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον anon. 4, 605 (16, 10). οἶνον πολὺν οὐ κεκραμένον *(σὺ) πίνεις-; Alexid. 3, 459. πωλοῦσι-εὐθέως κεκραμένον Alexid. 3, 386. ἴσον ἴσῳ κεκραμένος et similia v. supra p. 478. *νεοκρᾶτά τις ποιείτω. | καὶ δὴ κέκραται Plat. 2, 638 (1, 9). τὸν ἥδιστον κέρα anon. 4, 605 (17). τοῖς ἤθεσιν-τούτοις ἡ φύσις κεράννυται Alexid. 3, 407 (3). ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (f. τῇ κρόκῃ) κεκραμένη Men. 4, 244 (33). τὰ μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν ὡς εὖ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 5). συνέσει χρηστότης κεκραμένη Men. 4, 292 (274).
κέρας: ἐκ-τοῦ κέρατος-δὸς πιεῖν Herm. 2, 400 (5). Ἀμαλθείας κέρας Antiph. 3, 57 (1). τὸ τῆς Ἀμαλθείας-κέρας οἷον γράφουσιν-κέρας βοός Philem. 4, 20 (1). ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246. cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6).
κερατίνης: κερατίνας ἐρωτῶν anon. 4, 618 (51).
κεράτινος: κεράτινον-σκευοφορεῖον Plat. 2, 633 (8).
κεραυνίας: anon. 4, 639 (135).
κεραυνοπλήξ: Alcae. 2, 825 (1).
κεραυνός: τύπτειν κεραυνός Antiph. 3, 110 (v. 4). δεινὸν-κεραυνὸν ἐν γλώττῃ *φέρει anon. 4, 677 (307).
Κεραυνός: τοῦτον (Damippum) οἱ φίλοι καλοῦσί σοι-δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν Anaxipp. 4, 464 (1).
Κέρβερος: de Cleone, Plat. 2, 690 (33).
κερδαίνω: οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι Alexid. 3, 386. μὴ πάντοθεν κέρδαιν' Men. 4, 255 (80[a]). κέρδαιν' ἑταῖρε anon. 4, 689 (340). πᾶς -πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει (compendifacit 5, 99) κακά Philem. 4, 35 (7).
κέρδος: κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον Calliae 2, 735. εἰς-τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' (int. ἡ πονηρία) Demetr. 2, 878 (2). τοῦ κέρδους χάριν | ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας Alexid. 3, 422 (1, 1). μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει mon. 59. †πρὸς τὸ κέρδος-βλέπειν mon. 364. ὁ μὲν διὰ κέρδος (suppl. ἐξειπών τι), ἄδικος Anaxand. 3, 197 (4). ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς Men. 4, 268 (148). κέρδος ἄδικον ὂν φέρει βλάβην mon. 6. φεῦγε-κέρδος κακόν mon. 204. κέρδος πονηρόν mon. 288. 301. τοῦ κέρδους-δοῦλος Diph. 4, 421 (14). τὰ πονηρὰ κέρδη Antiph. 3, 148 (40). τὰ μεγάλα κέρδη-ἢ πλουσίους-ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). τὰ μικρὰ κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει mon. 496. τὰ-αἰσχρὰ κέρδη mon. 586 = 719. μέγ' ἐστὶ κέρδος, ἢν

διδάσκεσθαι μάθῃς mon. 359. τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἂν δίκαιον ᾖ mon. 503. καιρῷ τιθέμενον κέρδος (?) Diph. 4, 425 (30).
Κέρδων: Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην Euphron. 4, 493 (v. 7).
κερκίς: περὶ τὴν ἐσχάτην-κερκίδα καθιζούσας θεωρεῖν Alexid. 3, 402 (1).
κέρκος: κέρκοι Plat. 2, 663 (11). τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν-θύειε Eubul. 3, 270 (18).
Κερκυραῖος: Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν Herm. 2, 407 (1, 10). Κερκυραῖαι-μάστιγες Phryn. 2, 597 (2).
Κερκύων: τὸν Κερκύονα-ἀποπατοῦντ'-ἀπέπνιξα Cratin. 2, 48 (8).
Κέρκωπες ap. Cratin. 2, 24 (14) cf. 5, 15.
κερκώπη: Epilyci 2, 887 (1). *ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν καὶ κερκώπην Aristophan. 2, 961 (7). σοῦ-λαλιστέραν οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι Alexid. 3, 420.
Κερκώπη: οὐχὶ Κερκώπη-ἤδη *γέγον' ἔτη τρισχίλια-; Philetaer. 3, 294 (1).
κέρμα: ἐκήλησεν-κέρμα φίλον *διαδοὺς Theop. 2, 802 (1). κέρμα-τι Antiph. 3, 74 (3). μικρόν τι κέρμα Amphid. 3, 302 (3). μικροῦ πρίασθαι κέρματος Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 7) = 246 (v. 7). ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον Alexid. 3, 437 (1). *φιλῳδοὺς κερμάτων παλευτρίας Eubul. 3, 245 (v. 1). ἂν δ' αὐτὸν δέῃ κέρματ' ἀποδοῦναι Diph. 4, 407 (1, 13).
κερμάτιον: περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ Philippid. 4, 474 (2).
κεροῦχος: δελφινοφόρος- *κεροῦχος Pher. 2, 258 (6).
*κερχνήδιον v. κερχνής.
κερχνής: σπίνια καὶ κερχνῆδας (f. κερχνήδια) Eubul. 3, 268 (14).
κέρχνος: κέρχνων (vulg. κέγχρων)-χύτραν (l. σιρόν 5, 81) Anaxand. 3, 183 (1, 27).
Κέσκος: Κέσκον *οὐκ ἔχειν (οἰκεῖν?) anon. 4, 656 (214).
κέστρα: κέστραν-ὑμεῖς-κικλήσκετε (int. σφύραιναν) Stratt. 2, 773 (2). κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). κέστρας ὀσφὺς Antiph. 3, 72 (1, 6). ἡ δὲ *κέστρα; κτὼ βολῶν (ὀβολῶν al.) Amphid. 3, 313 (1, 12). κέστραι τε καὶ λάβρακες Nicoph. 2, 850 (2).
κεστρεύς: κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος Philyll. 2, 861 (1, 3). κεστρεὺς *τμητός (lib. ὑμήττιος) Antiph. 3, 72 (1). κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί Anaxand. 3, 184 (1, 46). κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς Mnesim. 3, 570 (v. 45). τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον Anaxil. 3, 347. ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς Ephipp. 3, 330 (1, 8). πόσου τοὺς κεστρέας πωλεῖς δύ' ὄντας; Alexid. 3, 391 (2). κεστρέας, πέρκας, ὄνους Henioch. 3, 561. φέρων-κεστρέας-ἰχθῦς ἀσίτους Plat. 2, 625 (3). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην κεστρεὺς Antiph. 3, 125 (1, 10). νήστεις, κεστρέας Archipp. 2, 718 (5). νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν Philem. 4, 28. νῆστις καθάπερ κεστρεὺς Amips. 2, 701 (1, 3). νῆστιν *πονήρου κεστρέως-βίον Eubul. 3, 238. ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας Diph. 4, 401. Μίδας-κεστρεύς ἐστι Euphron. 4, 489. κεστρέων νῆστις χορός Theop. 2, 796 (1). ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία Aristophan. 2, 1007 (4). κεστρεῖς ἔχων †ἄλλους (f. ἀλλ' οὐ) στρατιώτας Antiph. 3, 76 (1). κεστρεῖς Athenienses, anon. 4, 639 (136). ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεὺς Diocl. 2, 839. †ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν ἦγεν Antiph. 3, 109 (v. 3). κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος ib. (v. 5).
κεστρῖνος: τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις Anaxand. 3, 177 (2, 8).
κευθμών: νεκρῶν κευθμῶνα Aristophan. 2, 1005 (1).

κεφάλαιον: ὅ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες Eup. 2, 458 (5). λογιστέον. τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἄνθρωπος εἶ Men. 4, 227 (2). κεφάλαιόν ἐστι Men. 4, 321 (453ᵃ). σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν (avaritiam) Apollod. 4, 439 (2). τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ Antiph. 3, 59. ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (f. τι κατάχρεων) κεφάλαιον ἐκτίνει τὸ σπέρμα Philem. 4, 33 (4). θύννου-κεφάλαιον τοδί Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου τεμάχια Amphid. 3, 316. γλαύκου κεφάλαια παμμεγέθη δύο Sotad. 3, 585 (1, 5). Cf. 4, 436 (2). 5, 90.

κεφαλή: cf. κέφαλος. Κέφαλος. ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου Telecl. 2, 373 (6). τὴν κεφαλὴν [ὅσην] ἔχει | ὅσην κολοκύντην Herm. 2, 415 (6). Ἰόλεως-ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς τῶν ῥητόρων Plat. 2, 681 (4). ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς Aristophan. 2, 1161 (10). ἐκρέματο-ὑπὲρ κεφαλῆς Pher. 2, 300 (1, 27). τὸν χοῦν κατὰ τῆς κεφαλῆς *καταμήσονται Pher. 2, 313 (6). *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα Eup. 2, 559 (30). τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν-κάταξον *τῇ κεφαλῇ (legeb. τὴν κεφαλὴν) σαυτοῦ λίθῳ Aristophan. 2, 1178 (9). πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθείς Pher. 2, 291 (12). κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι Cratin. 2, 72 (1). περὶ τὴν κεφαλὴν *ἐξήμμεθα πηνίκην *Aristophan. 2, 1176 (3). τὴν κεφαλὴν ψάθαλλέ μου Herm. 2, 414 (4). οἱαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν ἐπὶ τὴν κεφαλήν Antiph. 3, 117 (2, 13). τήν-κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' Alexid. 3, 423 (1, 9). ἀλγεῖν τὴν κεφαλήν Clearch. 4, 563. ἀνίσταμαι-τέτταρας κεφαλὰς ἔχων Men. 4, 88 (2). κεφαλὰς ἔχοντες (?) τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον Diph. 4, 427 (42). τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς-ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386. εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον Eubul. 3, 255 (1, 24). κεφαλὴ-δείπνου Alexid. 3, 462 (1, 15). τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος Plat. 2, 634. γόγγρου κεφαλή Antiph. 3, 72 (1, 4). γόγγρου κεφαλὴν (f. κεφάλαιον) Arched. 4, 436 (2). κεφαλὴν θύννου (cf. 5, 90) Alexid. 3, 455 (2). τὴν κεφαλὴν (int. γλαυκίσκου) ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος Baton. 4, 502 (v. 18). κεφαλὰς ἀρνῶν Aristophan. 2, 1128 (6). *σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν Aristophan. 2, 1050 (8).

κεφαληγερέτας: ὃν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν Cratin. 2, 147 (3).

κέφαλος: cf. ἐγκέφαλος. κεστρέας, κεφάλους Archipp. 2, 718 (5). γόγγρου, *κέφαλος, πέρκη (libr. κεφαλῆς, πέρκης. fort. κεφάλου, πέρκης) Ephipp. 3, 329 (1).

Κέφαλος: βόσκει δυσώδη *Κέφαλον (legeb. κεφαλήν) Plat. 2, 681 (5ᶜ).

†κεχειρῶν Alexid. 3, 389 (1, 10).

Κέως: ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; Cratet. 2, 244 (1, 5). Aristophon Ceos vexat, anon. 4, 688 (337).

κηδεμών: κηδεμὼν τῶν δακτύλων Alexid. 3, 451. κηδεμόν'-ἕξεις βίου Men. 4, 70 (3).

κήθιον: ἔχων *(τὸ) κήθιον Herm. 2, 391 (6).

Κηκείδης: Cratin. 2, 106 (6).

κηλῶ: οὕτως ἐκήλει (Pericles) Eup. 2, 458 (6, 5). ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν, ‖ οἷον δ' αὖ κήλησε-Ῥαδάμανθυν Theop. 2, 802 (1). φιλόσοφον-*μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ'-κηλούμενον Baton. 4, 502 (v. 12). Ἑκάτη-τρίγλαις κηλευμένα Chariclid. 4, 556.

κῆλον: χρυσόκερω βαβάκτα κήλων, Πάν Cratin. 2, 182 (22).

κηλώνειον τοῖς κηπουροῖς Aristophan. 2, 1185 (40).

κηπαῖος: παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας Herm. 2, 398 (2, 9).

κηπεύς: κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς Philyll. 2, 863 (5).

κηπεύω: οἵας Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246.

Κῆπις: *Κήπιδος σκέλος* anon. (158) 5, 120.
* *κῆπος*: *καταφύλλους ἀνὰ κήπους Stratt. 2, 787 (1). *κάλλιστον ἐν κήποισι φύεται ῥόδον* mon. 286.
κηπουρός: *σκαφεῦσι, κηπωροῖσι* (f. *κηπουροῖσι*) Archipp. 2, 727 (2). *κηλώνειον τοῖς κηπουροῖς* Aristophan. 2, 1185 (40). *οἱ δ'-ὕδρευον ἀνδρειότατα* *κηπ(ουροὶ) *πάλιν* Men. 4, 78 (1).
κηπωρός: v. *κηπουρός*.
κηροπλαστῶ: *ὁ γράψας-ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3).
†*κηροσπάθητον* vid. *καιροσπάθητον*.
κήρυγμα: *ἄτοπόν* *γε κηρύττουσιν-*κήρυγμ' (libr. *κήρυγμα*. f. *ἄτοπά γε-κηρύγμαθ'*) Antiph. 3, 68 (2, 2).
κηρύκιον: Aristophan. 2, 1154 (21).
κήρυνος (? al. *κήρυννος, κήδρυνος*), *εὐδαίμων* (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2).
κῆρυξ: cf. *κηρύττω*. 1) *εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος* *ἀλφάνει* Aristophan. 2, 1084 (13). *τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα* (int. *ἐξελαύνειν*) Antiph. 3, 139 (13, 2). *πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι* Antiph. 3, 151 (57). 2) *κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες* Anaxand. 3, 184 (1, 59). *ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων* Anaxil. 3, 345 (1). *κήρυκας, κτένας, βολβοὺς* Alexid. 3, 461 (1). *βολβούς, κοχλίας, κήρυκας* Alexid. 3, 513 (18).
Κῆρυξ *Θαλάσσης τρόφιμος* Archipp. 2, 721 (6).
κηρύττω: *ἐκήρυξεν (libri *κῆρυξ μὲν ἐβόαξ, κῆρυξ μὲν ἐβόασεν*, al. al. fort. *κῆρυξ μὲν ἐβόησεν*) *βόαξ* Archipp. 2, 722 (11). *ἄτοπόν* *γε κηρύττουσιν-*κήρυγμ'* Antiph. 3, 68 (2). *περιτυχὼν δ' ἡμῖν-κηρυττομένοις-ἐπρίατο* Antiph. 3, 92 (1, 4).
κηρωτή: *κηρωτήν*, **λίτρον* Aristophan. 2, 1078 (6, 1).
κήτιον: Cratin. 2, 165 (6 annot.)
κηφήν: *ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω* Diph. 4, 416 (3).
Κηφισιακός: *Κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν* Cratet. 2, 243 (1).
Κηφισόδοτος: *κιθαρίζειν Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν* Anaxand. 3, 183 (1, 17).
Κηφισόδωρος: *Κηφισόδωρον-τὸν πλάνον* Nicostr. 3, 287. *Κηφισόδωρον-ἐπικαλούμενον πλάνον* Dionys. 3, 553 (2). *(ὥσπερεὶ) *Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο* Timocl. 3, 603 (4).
Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε Aristophan. 2, 1177 (4).
κῆχος: *ποῖ κῆχος;* Pher. 2, 349 (33). Aristophan. 2, 1193 (73).
κιβωτός: *κόρημα, κιβωτόν, λύχνον* Eup. 2, 520 (36, 4).
κιγκλίς: *εἷρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα* Aristophan. 2, 1042 (26).
κιγκλισμός: Men. 4, 210 (6).
κιγκλοβάταν ῥυθμόν Aristophan. 2, 997 (6).
κίγκλος: *οἷα κίγκλος ἅλλεται* Autocrat. 2, 891 (1, 9). *ὀσφὺν-διακίγκλισον ἠύτε* *κίγκλος (legeb. *κίγκλου*) *ἀνδρὸς πρεσβύτου* Aristophan. 2, 955 (8). *πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος* Anaxand. 3, 185 (1, 65). *πτωχύτερος κίγκλου* Men. 4, 132 (4).
κιθάρα: *δότω τὴν κιθάραν* Plat. 2, 617 (2). *κιθάρας, λύρας*, **σκινδαψὸν* Anaxil. 3, 345 (2).
κιθαραοιδότατος: *ὦ κιθαραοιδότατε* Eup. 2, 540 (9).
κιθαρίζω: *οὐ-κιθαρίζειν-αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας;* Phryn. 2, 581 (3). *ἀναρίστητος εὐθὺς κιθαριεῖ* Antiph. 3, 78 (2). *Ἀργᾶν δ' ᾄδειν καὶ κιθαρίζειν Κηφισόδοτον* Anaxand. 3, 183 (1, 17).
κιθαρίστρια: *κιθαριστρίας* **ἐρῶν, παιδὸς κόρης* Theophil. 3, 631 (1).
κίθαρος: *κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν. B. ἀγαθόν γ' ὁ*

κίθαρος Pher. 2, 270 (2). *ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν* ibid. *κίθαρος ὀπτός* Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). *ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί* Antiph. 3, 13 (1, 15).

κιθαρῳδός: *κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;* Pher. 2, 257 (4). *κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατ' Ἀράβιον χορόν* Canth. 2, 835 (1). *τοῖς κιθαρῳδοῖς -ἅπασιν-ἐπιπεφυκώς* Antiph. 3, 13 (1, 17). *οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ' ἐγώ* Alexid. 3, 383 (1). *μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται* Diph. 4, 412 (3).

κίκιννος: *στημονίας κικίννους* Cratin. 2, 209 (96). *κικίννους* Eup. 2, 573 (96). *χρυσοῦς ἔχων κικίννους* Aristophan. 2, 1039 (20). *κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν* Diph. 4, 409 (f. Philem. 4, 26).

κίκκαβος: Pher 2, 288. *κίκκαβοι* anon. 4, 630 (105).

κικλήσκω: *χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί* Cratin. 2,198(62). *κέστραν-ὔμμες -κικλήσκετε* Stratt. 2, 773 (2).

Κιλίκιος: *ἄρτους-μεγάλους Κιλικίους* Plat. 2, 644 (1). *Κιλίκιοι τράγοι* anon. 4, 657 (215).

Κίλιξ: *ὁ-Κίλιξ ὅδ' Ἱπποκλῆς* Alexid. 3, 402 (2).

κιλλός: *εὔχρων τι κιλλόν-θερίστριον* Eubul. 3, 254 (8).

Κιμώλιος: *ἰσχάδες Κιμώλιαι* Amphid. 3, 318 (4).

Κίμων: *σὺν ἀνδρὶ θείῳ καὶ φιλοξενωτάτῳ Κίμωνι* Cratin. 2, 15 (1). *Περικλέης, Κόδρος, Κίμων* *Alexid. 3, 395 (v. 12).

Κιμώνιος: *ἐν τοῖς Κιμωνίοις* (*Κιμωνείοις*) - *ἐρειπίοις* Cratin. 2, 104 (4) cf. 5, 20.

κινάβευμα: *ἀπ' ἀκροφυσίων* **κἀπὸ κιναβευμάτων* (legeb. *καὶ τῶν ἀποκινναβευμάτων*, an *καναβευμάτων* 5, 70) Aristophan. 2, 1201 (106).

κίναιδος: *ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε* anon. 4, 611 (38).

κίνδος: **λίνδου, κίνδου, κισθοῦ* Mnesim. 3, 570 (v. 63).

κινδυνεύω: **κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον*- Pher. 2, 257 (5). *ἐχθὲς κεκινδύνευκας* Euphron. 4, 492 (v. 3).

κίνδυνος: *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ-πειρᾶσθαι* Cratin. 2, 30 (4). *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον* Philem. 4, 8 (2). *κίνδυνος λαθεῖν-γενομένους παλιναιρέτους* Archipp. 2, 720 (3). *ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις* Antiph. 3, 79 (2, 4).

Κινέας: v. *Κινησίας*.

Κινησίας: †*Εὐαγόρου παῖς ἐκ πλευρίτιδος* (f. *παῖς Εὐαγόρου 'κ Πλευρίτιδος*) *Κινησίας* Plat. 2, 679 (2). *Κινησίας-ὁ κατάρατος Ἀττικός* Pher. 2, 326 (1, 8). *ἀπὸ τῶν* **κυκλίων Κινησίας* Aristophan. 2, 1005 (1, 10). *τοῦ χοροκτόνου Κινησίου* Stratt. 5, 53 sq. de Cinesiae impietate, Stratt. 2, 769 (4). *ὦ φίλε* †*Κινησία* (f. *Κνησία*) Anaxil. 3, 344 (2). *τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία* (f. *Κινέα*) anon. 4, 685 (330).

κίνησις: *αἱ μεταβολαὶ-αἵ τε κινήσεις* Damox. 4, 530 (v. 21).

κινητιῶ: *διὰ κενῆς κινητιᾶν* Plat. 2, 675 (2, 21).

κιννάβαρις: *τὸν κιννάβαριν* Anaxand. 3, 168 (2).

κιννάμωμα: v. *κινναμώμινος*.

κινναμώμινος: *τὰ* **κινναμώμινα* (legeb. *κιννάμωμα*) *ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα* Antiph. 3, 18 (2).

Κίνναρος: *Ἡγέλοχον τὸν* **Κιννάρου* (legeb. *Κινυάρου*) Stratt. 2, 763 (1).

†*Κινυάρου* vid. *Κίνναρος*.

Κινύρας: *ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων* Plat. 2, 615 (1).

κινῶ: *ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ* Cratin. 2, 218 (139b). *οὐδ' ἀφύην κινεῖν* Herm. 2, 386 (3). *ἀσύμβολος κινεῖν ὀδόντας* Timocl. 3, 596 (1). *Ἀράβιον-κεκίνηκ' ἄγγελον* Men. 4, 79 (5). *ἐὰν-κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τις* Men. 4, 89 (3). *γλῶτταν-ἢ πάντα κινήσεις* (an *νικήσεις*)

λέγων anon. 4, 609 (27[d]). ἐάν με κινῇς καὶ ποιήσῃς τὴν χολὴν-ζέσαι Anaxipp. 4, 463. μάλιστ' ἐμοὶ-κινοῦσιν χολήν Baton. 4, 503 (1, 3). κινεῖται-μοι χολή Pher. 2, 282 (3, 5). ὁ συμπίνων ὄχλος. *κινεῖ (vulg. πίνει)-ἀθρόος οὗτος Posidipp. 4, 523 (1, 7). *γυναῖκ' ἐκίνουν-καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eup. 2, 510 (5). μειράκια κινούμενα Eup. 2, 464 (13, 2). κείσεσθον-κινουμένω (al. βινουμένω) Aristophan. 2, 1104 (2).
κιόκρανα: Plat. 2, 641 (4).
κίρνημι: κιρνάντες-τὴν πόλιν Aristophan. 2, 1186 (42). ἐν δ' ἐκίρνατο vid. ἐγκιρνάναι.
κίσηρις: μύρον, κίσηριν, *στρόφι' Aristophan. 2, 1078 (6, 4). ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους Alexid. 3, 440 (5, 9).
Κισθήνη: Κισθήνης ὄρος ὄψει Cratin. 2, 136 (5).
κισθός: κισθόν, θύμα, θύμβραν Eup. 2, 426 (1, 5). κίνδου, κισθοῦ, μίνθου Mnesim. 3, 570 (v. 63).
[Κισσεύς †Telecl. 1, 90 n. 41].
κισσόπλεκτος: *κισσόπλεκτα (libri -πληκτα) -μέλεα Antiph. 3, 121 (v. 7).
κισσός: μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων-κισσῷ *κάρα βρύουσαν Eubul. 3, 231 (1). καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις ἔστεψα Alexid. 3, 435. κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται Eubul. 3, 251 (2). cf. κιττός.
κισσοχαίτης: εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ Ecphant. 2, 13 (2). Cratin. 2, 194 (52).
κισσύβιον: *Philem. 4, 66 (128).
κίστη: κίστην-φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ Theop. 2, 792 (1). τοὺς-ὄφεις -ἐν κίστῃ-κατασήμηναι Aristophan. 2, 956 (11).
†κίσχος Antiph. 3, 72 (1, 7).
κίττα: κίττα, κολοιός, κόψιχος Antiph. 3, 145 (30). κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι Anaxand. 3, 185 (1, 64). κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου Mnesim. 3, 570 (v. 49). λαλιστέραν-οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', *οὔτε τρυγόν' Alexid. 3, 420.
κιττός: cf. κισσός. κιττόν, ἐρείκην Eup. 2, 426 (1, 4). κιττόν, δάφνην Men. 4, 97 (4).
κίχλη: 1) ὀπταὶ κίχλαι Pher. 2, 300 (1, 23). κίχλαις ἀναβράστοις Pher. 2, 316 (1, 10). ὀπταὶ-κίχλαι-εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12). κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα Men. 4, 223 (1). ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458. κίχλαι-μέλιτι *μεμιγμέναι Plat. 2, 674 (2, 8). μυρισάμενος-δειπνεῖ †τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις (f. μελίπηκτα τὰς κίχλας) Men. 4, 223 (1). *σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις Aristophan. 2, 1108 (1, 7). τίλλειν-φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 8). πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας Aristophan. 2, 1171 (1, 3). κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι Anaxand. 3, 185 (1, 64). νηττία, ὁπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας καὶ κοψίχους Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 25). κωφότερος κίχλης Eubul. 3, 220 (5). 2) piscis: τρίγλας καλὰς-καὶ κίχλας καλάς Sotad. 3, 585 (1, 11). σαπέρδης-πολλὰ *(χαίρειν?) ταῖς κίχλαις -λέγει Diph. 4, 406.
κιχλιδιᾶν (?) anon. 4, 683 (321).
κιχλίζομαι: ἄλλα-τοιαῦθ'-ἐκιχλίζετο Aristophan. 2, 1085 (15, 4).
κιχόρεια: Aristophan. 2, 1062 (5).
κίχρημι: χρῆσόν *μοι τὴν χλαμύδα Plat. 2, 691 (38). χρῆσόν μοι σὺ τὰς χύτρας Timocl. 3, 606. χρῆσαι τὴν-θυγατέρα ἀντάλλαγον Men. 4,

143 (3). *παιδίον ᾐτήσατ' ἢ κέχρηκεν* Men. 4, 205 (1). *χρήματα γυναῖκα καὶ-, ἅ σοι *τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο* Men. 4, 247 (41).
κίων: *τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω-ἐπὶ κιόνων* Cratet. 2, 238 (2).
κλαγγά: *μολπὰ κλαγγὰ θράττει* Mnesim. 3, 570 (v. 57).
κλαγκτός: *κλαγκταῖσι φωναῖς* Antiph. 3, 136 (7).
κλάδος: *ἑλιχρύσου κλάδοις* Cratin. 2, 72 (1, 4). *δάφνης κλάδοι* Amips. 2, 711 (3). *καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις* Alexid. 3, 435. *στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον* Men. 4, 270 (163). *ἄκαρπος-ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος* Men. 4, 274 (182).
Κλαζομεναί: *ἐς Κλαζομενάς* Aristophan. 2, 1164 (2, 4).
Κλαζομένιοι: anon. 4, 639 (137).
κλαίω: v. *κλάω*.
'κλασαυχενεύεταί τε καὶ τραυλίζεται Archipp. 2, 728 (3).
Κλαυσαμενός: Cratin. 2, 80 (9).
κλάω: *μὴ *κλᾶ'* (libr. *κλαῖ'*) Aristophan 2, 961 (1). *τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς, *κλάεις* Anaxand. 3, 181 (v. 13). *νυνὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω, *κλάω* Apollod. 4, 451 (1). *Γλυκέρα τί κλάεις;* Men. 4, 248 (46). *ἐάν τε *κλάῃς ἄν τε μὴ* Philem. 4, 23 (1). *εἰ-ἀεί-ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο* ibid. *ἐξετύφην κλαίουσα* (f. *κλάουσα*) Men. 4, 122 (10). *μὴ κλάων κάθῃ* Cratin. 2, 231 (176). *εἰ μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω* Aristophan. 2, 1041 (25). *χάμυνίας-ἀμέλει κλαύσεται* Eup. 2, 513 (11). *κλαίειν εἴπωμεν* Eup. 2, 568 (64) cf. 5, 40. *ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω* Plat. 2, 673 (1, 18). *τὸν Ἄδωνιν κλάομεν* Pher. 2, 358 (84). *μὴ κλᾶε τοὺς θανόντας* Men. 4, 269 (157).
Κλεαίνετος-ὁ τραγικός Alexid. 3, 507 (9).
Κλεάνθης philosophus, Baton. 4, 504 (2).
κλειδίον: Aristophan. 2, 949 (14).
Κλεινίας: **Κλεινία* (libr. *Κυάνια*) Polyz. 2, 868 (4).
κλεινός: *ἡ κλεινὴ πόλις* Eup. 2, 463 (11). *κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν* Eubul. 3, 208 (2).
κλείς: *κλεῖν παρακλείδιον* Plat. 2, 643 (1). *κλεῖδα* Diph. 4, 378 (5). *ἀγοράζει κλεῖδ' ἔχων* anon. 4, 620 (57). *Λακωνικὴ κλείς* Men. 4, 172 (12). *κλεῖδες-ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι.* ‖ *-καὶ τρίτη Λακωνική* Aristophont. 3, 359.
Κλεισθένης: *γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων* Cratin. 2, 125 (13). *ὦ περιστέριον ὅμοιον Κλεισθένει* Pher. 2, 322 (2). *Στράτων *(καὶ Κλεισθένης)* Aristophan. 2, 1121 (12).
Κλειταγόρα: Aristophan. 2, 1055 (21). *Κλειταγόρας ᾄδειν* Cratin. 2, 154 (10).
Κλειτοφῶν: Philem. 4, 48 (40c). Men. 4, 251 (59).
κλείω: *κλεῖδες-ὀπταὶ δύο-. B. αἷς τὰς θύρας κλείουσιν;* Aristophont. 3, 359. *κλείεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς* Apollod. Car. 4, 444 (1). *κόρακι κλείεθ'* (vid. var. lect.) *ἡ θύρα* Posidipp. 4, 515 (1). *κεκλεισμένον-τὰλειπτήριον* Alexid. 3, 425. *ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον* Men. 4, 223 (2).
Κλεόκριτος: Eup. 2, 475 (36). 490 (8d).
Κλεόμαχος: *τῷ Κλεομάχῳ* (l. *Κλεομάχου*) Cratin. 2, 27 (2). *ὁ Κλεομάχου* Cratin. 2, 163 (2).
Κλεόμβροτος: *τὸν Κλεόμβροτον* Phryn. 2, 599 (3).
Κλεομένης: *οὐ-Γνήσιππος οὐδὲ Κλεομένης* Chionid. 2, 6 (1). **τάρωτίχ'-Σαπφοῦς, *Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου* Epicrat. 3, 367 (3).
κλέος: vid. *Μεγακλῆς*. *κλέος* de mala fama, Aristophan. 2, 1212 (188).

τοῦ κλέους τοῦ τῆς ἑορτῆς Antiph. 3, 89 (1, 3). τὸ *Σαράβου κλέος Posidipp. 4, 525 (3).

Κλεοφῶν: Cleophontis mater, ad Archipp. 2, 719. βαρβαρίζουσα Plat. 1, 172.

κλέπτης: ὁ μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ Myrt. 2, 419. ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεῖαι Men. 4, 212 (2, 10). ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται anon. 4, 608 (27 c).

κλεπτίδης Pher. 2, 357 (79).

κλεπτίσκος (al. κλεπτίστατος) Eup. 2, 574 (114).

κλεπτίστατος: vid. κλεπτίσκος.

κλέπτρια: Sotad. 3, 588 (2).

κλέπτω: οἰνοχόην ἔκλεψεν Eup. 2, 552 (9). κυάθους ὅσους *ἐκλεπτέτην Plat. 2, 657 (2*). κύαθον χαλκοῦν κλέψας Stratt. 2, 785 (3). γαλαθήν' ἔκλεπτον Pher. 2, 270 (3). σκευάρια-κλέψας Plat. 2, 657 (4). ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν; Cratin. 2, 62 (2). τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας Cratin. 2, 63 (3). κλέπτειν τὰ *κοίν' Plat. 2, 618 (1). [ἅρπαζ'-κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα Philem. 4, 67 (1)]. κλέπτει, τελωνεῖ, ῥαδιουργεῖ Apollod. 4, 454 (1, 13). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις Nicol. 4, 580 (v. 33).

κλεψύδρα: κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί Eubul. 3, 241. τῶν ῥυτῶν-τρία πίνειν-πρὸς κλεψύδραν Epinici 4, 506 (v. 2).

Κλέων: Eup. 2, 506 (22). δηχθεὶς αἴθωνι Κλέωνι Herm. 2, 395 (1, 7). καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ Eup. 2, 525 (1). Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα Eup. 2, 556 (20). πρῶτος-, ὦ Κλέων, χαίρειν προσεῖπας Eup. 2, 556 (21). Κλέωνι πόλεμον ἠράμην Plat. 2, 653 (2). Cleo, Κέρβερος Plat. 2, 690 (33). μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος anon. (392) 5, 123. ὦ Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν Philem. 4, 30 (1, 1).

Κλεωναί: ἐν-Κλεωναῖς *ὀξίδες εἰσίν Aristophan. 2, 1179 (10).

Κλεωναῖος: ὀξὶς-τῶν Κλεωναίων Diph. 4, 419 (8).

Κλεώνυμος: Eup. (?) 2, 577 (v. 5).

κλῄζω: Παλλάδα περσέπτολιν κλῄζω Phryn. 5, 42.

κληροῦχος: Ἑρμῆ-Φιλιππίδου κληροῦχε Alexid. 3, 419.

κληρωτήριον: Aristophan. 2, 1002 (21). μύρτα, κληρωτήρια, ὑάκινθος Eubul. 3, 241.

κλητήρ: *σῦκα, *κλητῆρες, βότρυς Eubul. 3, 241. ὁ δ' ὄγδοος (crater) *κλητῆρος (libr. κλήτορος) Eubul. 3, 249 (1, 9).

κλιβανίτης ἄρτος Amips. 2, 702 (5).

*κλιμακίδια (vulg. κλιμακίδα) Amips. 2, 706 (6).

κλιμάκιον: ἀναβῆναί τι πρὸς κλιμάκιον Aristophont. 3, 357 (1, 6).

κλιμακτῆρες: Aristophan. 2, 1058 (11).

κλῖμαξ: κλίμακα *στησάμενον εἰσβῆναι Xenarch. 3, 617 (1, 10). ἐπὶ κλίμακα (an -κος vel -κι) πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων Men. 4, 245 (37). τῇ κλίμακι διαστρέφονται anon. 4, 622 (67).

κλινάριον: Aristophan. 2, 1046 (38).

κλίνη: κλίνην τὴν παράπυξον Cratin. 2, 42 (11). κλίνην ἀμφίκολλον πυξίνην Plat. 2, 628 (10). ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν Plat. 2, 683 (8). στρώματα, κλίνας, τύλας Antiph. 3, 124. ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός Telecl. 2, 361 (1, 8). κάννας (al. κλίνας) ἑκατόν Eup. 2, 520 (36, 4). πέντε κλίνας Σικελικάς Eubul. 3, 267 (12). οὐ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ Diod. 3, 544 (v. 9). ἐπὰν κλίνας ἴδω ἐστρωμένας ib. (v. 14). ἐσχάραν, *κλίνην, κάδον Diph. 4, 401. πιθανοὺς

ἔχειν ἔωθεν ἡ κλίνη λόγους Philisci 3, 579. ὦ φιλτάτη κλίνη anon. 4, 671 (293).
κλινίς: ἀλυσκάζουσιν ἐπὶ (f. ὑπὸ) ταῖς κλινίσιν Cratin. 2, 99 (10).
κλιντήριον: τί-*μ' ἐξορίζεις (f. ἐκκορίζεις) ὥσπερεὶ κλιντήριον; Aristophan. 2, 1103 (1).
κλίνω: ἀσύμβολον κλίνειν-ἀναγκάζει φύσιν Anaxand. 3, 176 (1, 18). *κλίθητι καὶ πίωμεν anon. 4, 676 (305) cf. 5, 121.
κλισίον: *(τῆς) οἰκίας τὸ κλισίον-πεποίηκεν ἐργαστήριον Antiph. 3, 10 (2).
κλοιός: ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιόν (an κλῳόν) Eup. 2, 485 (1, 16).
κλύδων Αἰξωνικός Nausicrat. 4, 575 (2).
Κλύμενος, medicus, Aristophan. 2, 1213 (189).
Κλυταιμνήστρα: ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή Eubul. 3, 260 (2, 10).
κλύω: cf. κόραξ. κλύειν-θυμὸς ἡδονὴν ἔχει Pher. 2, 326 (1, 1).
κλών: κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης anon. 4, 676 (305).
κλῳομάστιξ: anon. 4, 665 (269).
κλῳός: v. κλοιός.
κνάπτω: τῇ μάστιγι κνάψειν Cratin. 2, 212 (116). κνάπτειν-γλῶσσαν anon. (? 5, 119) 4, 640 (138).
κνάφος: †μέγαν περὶ κνάφον Alcae. 2, 833 (2).
κνέφαλλον: de cervicali plumis sufferto, Eubul. 3, 204 (1). *κνέφαλλά (legeb. κνέφαλά) τε καὶ θέρμαυστριν Eup. 2, 520 (36). φέρε κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον Aristophan. 2, 957 (14). Cratin. 2, 74 (3) vid. γνάφαλλον. *κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος Plat. 2, 650 (4). ὅλον †σάξαι κνεφάλῳ (f. κνεφάλλων ἔσαξε) Theop. 2, 809 (2).
κνέωρον: (obsceno sensu) anon. 4, 640 (139).
κνῆκος: κνῆκος, ἐλᾶαι, στέμφυλ' Anaxand. 3, 184 (1, 55).
κνήμη: αὐταῖσι (αὔαισι ?) ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι Eup. 2, 475 (37). σικυοῦ πέπονος-κνήμας ἔχων Plat. 2, 636 (1, 4). **κνήμης ἱμάντων-ἑλίγμασιν Ephipp. 3, 332 (v. 9).
κνημιοπαχὲς (κνημοπαχὲς ?) ξύλον Aristophan. 2, 1213 (190).
κνημίς: †κνημίδες (κνημῖδε? an κνημὶς δὲ-ἀρθροῦται) περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται Herm. 2, 397 (2, 3).
Κνήμων: Men. 4, 322 (457).
Κνησίας: vid. Κινησίας.
κνηστά: κνίστ' (al. κνήστ' recte) ἢ στέμφυλα *Antiph. 3, 44.
κνίδιος: cf. κόκκος. κόκκον-κνίδιον ἢ τοῦ *πεπέριδος Eubul. 3, 269 (15ᵇ).
Κνίδιος: Κνίδια κεράμια Eubul. 3, 265 (7), fort. Antiph. 3, 141 (16).
κνῖσα: οὐ *κνῖσα (libri κνίσα) κρούει ῥινὸς ὑπεροχάς-; Ephipp. 3, 325 (2, 3). παρέχουσαι κνῖσαν (legeb. κνίσσαν)-πλείονα (an πίονα) παροψίδες Alexid. 3, 502 (1, 4).
κνισολοιχία: ὑπὸ κνισολοιχίας χορδήν τιν' - σκευάσαι | ἐκέλευσε Sophili 3, 582.
κνισολοιχός: Antiph. 3, 35 (2). Εὐρύβατε κνισολοιχέ Amphid. 3, 304 (2). ὀψοφάγος-καὶ κνισολοῖχος (al. κνισσολοιχός) Sophili 3, 583 (2).
κνῖσος: τὸ *κνῖσος ὀπτῶν anon. 4, 687 (335ᵃ).
κνισοτηρητής: anon. 4, 665 (269).
κνιστά: vid. κνηστά.
κνύειν: Men. 4, 309 (362).
κνώδαλον: τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ Cratin. 2, 152 (8).
κόβαλος: κόβαλος de Midia, Phryn. 2, 582 (4). ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον Pher. 2, 347 (23).
κόγχη: 1) κόγχη (al. κόγχην) διελεῖν Telecl. 2, 366 (2). ἀνέχασκον

-ἐμφερέστατα | ὀπτωμέναις κόγχαισιν Aristophan. 2, 976 (15). κόγχαι τε καὶ σωλῆνες Arar. 3, 274 (1). καντάβιδες, κόγχαι, χυλός Ephipp. 3, 330. ὁ δὲ (int. πινακίσκος ἔχει) κόγχας δέκα Lync. 4, 433 (v. 8). καράβους, κόγχας, ἐχίνους Posidipp. 4, 517. 2) ποτήρια-χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην Pher. 2, 324 (1, 3).

κογχίον-μικρόν (cibus est) Antiph. 3, 39 (1).

κόγχος: κόγχος-ἁλῶν Aristonym. 2, 698. κόγχος Phryn. 2, 598 (5).

κογχυλίας λίθος Aristophan. 2, 1020 (14).

Κόδρος: cf. Κρόνος. Περικλέης, Κόδρος, Κίμων *Alexid. 3, 395 (vs. 12).

κόθορνος: βλαύτη, κοθόρνῳ Lysipp. 2, 744 (2).

κοιλία: κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις Theop. 2, 813 (1). κοιλίαν ἁδρὰν ἔχει Alexid. 3, 423 (1, 12). τοὔνδυτον τῆς κοιλίας (?) ibid. (1, 14). ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κὠλίγα mon. 226. κατὰ κοιλίαν νοσεῖ anon. 4, 665 (267). †σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν Aristophan. 2, 1202 (108). ὤπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας Antiph. 3, 144 (27).

κοιλιοδαίμων: Eup. 2, 487 (4a).

κοῖλος: *γεννικῇ τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ (λεπάστῃ?) Antiph. 3, 23. θηρίκλειον-κοίλην ὑπερθύουσαν Alexid. 3, 385 (4). κύλικος-κοῖλον κύτος Plat. 2, 684 (9, 2). κοίλης λαγόνος εὐρύτας βάθος Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). κοίλοις ἐν βυθοῖσι καρκάβης Antiph. 3, 125 (1, 3). †κοίλης φάραγγος (f. κοίλην φάραγγα)-σύρει Eubul. 3, 242 (1, 11). θάλασσα κοίλη (de theatro) anon. 4, 628 (95a).

κοιλοσώματον κύτος Antiph. 3, 26 (1, 2).

κοιλοφθαλμία: Phryn. 2, 608 (23).

κοιλοφθαλμιῶν Cratin. 2, 110 (107).

κοιμίζω: κοιμίσαι τὸν λύχνον Nicoph. 2, 850 (7). *ἂν δ' εὐκόλως (int. φέρῃ τὸ γῆρας), ἐνίοτε *κοιμίζειν (cod. κομίζειν) ποιεῖ Anaxand. 3, 196 (2, 4).

κοιμῶμαι: κἂν σάμακι κοιμωμένους Chionid. 2, 5 (1). μετὰ κορίσκης -τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607.

κοινοθυλακεῖν: Aristophan. 2, 1213 (191).

κοινός: cf. καινός. ἡδύ τι *(τὸ?) κοινόν ἐστιν Antiph. 3, 24. πιεῖν χωρὶς-ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν Eubul. 3, 236. ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων κρεῶν βατανίων Alexid. 3, 462 (1, 8). στῆσαι πριάμενον -γυναῖκας-κοινὰς ἅπασι Philem. 4, 4 (1, 9). τῶν κοινῶν κάτω καὶ συγγενικῶν Alexid. 3, 397 (1). τὸν ἥλιον τὸν κοινόν Men. 4, 211 (2). τὸν ἥλιον τὸν κοινὸν ἡμῖν Men. 4, 266 (139). εἰ-ἔσπασας τὸν ἀέρα τὸν κοινόν Men. 4, 227 (2). κοινὸν τὸν ᾅδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί Men. 4, 233 (9). μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης mon. 8. κοινὴ γὰρ τύχη mon. 356. κοινὸν τύχη mon. 679. γαῖα-κοινὴ τροφός mon. 617. κοινὸν †δὲ καλὸν-χρηστὸς εὐτυχῶν mon. 681. ὁ κοινὸς ἰατρὸς-χρόνος Philippid. 4, 477 (8). ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ Men. 4, 119 (1). εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου Men. 4, 192 (4). τὰ κοινὰ **κοινῶς** δεῖ φέρειν συμπτώματα Men. 4, 293 (281c). κοινὰ-τἀτυχήματα mon. 369. κοινὰ τὰ τῶν φίλων Men. 4, 72 (12). ἐν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον (parasitorum genus) Alexid. 3, 433 (1). μὴ παιδὶ τὰ κοινά Eup. 2, 467 (17). ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν Aristophan. 2, 1204 (125). κλέπτειν τὰ *κοίν' Plat. 2, 618 (1). ἐκ κοινοῦ-τρέφειν Antiph. 3, 134 (5, 4). δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν Euphron. 4, 492 (v. 4).

κοινῇ: κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον Antiph. 3, 29 (2, 6). κοινῇ μετὰ τούτου-δαίσῃ Cratin. min. 3, 377. κοινῇ (Eubul. ὁμοῦ) -χναύειν τευθίσιν (Eub. μαινίσιν) σηπίδια Ephipp. 3, 325 (2, 9). cf.

Eubul. 3, 268 (15[a]). ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ-προπίομαι Alexid. 3, 515 (24). τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος Philem. 4, 22 (v. 12). εἰλόμεθα κοινῇ Aristophan. 2, 1005 (1, 3). κοινῶς: Men. 4, 293 (281[c]).
κοινοῦμαι: μηδὲν-κοινοῦ τῇ γυναικὶ χρήσιμον mon. 361.
κοινωνία: ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν Amphid. 3, 308 (1). λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά Alexid. 3, 522 (45). ἔστιν *αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει κοινωνίαν Damox. 4, 532 (v. 56).
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2).
κοινωνῶ: τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν Diph. 4, 389 (1, 15). οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ κοινωνεῖ *τύχη Philem. 4, 54 (57). κοινωνεῖ γάρ-*ἡ-μουσικὴ-τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις Ephipp. 3, 327 (2).
κόιξ: ἔσαττε τεῦχος ἢ *κόικ' Pher. 2, 286 (12). ἀγγεῖον ἀλφιτήριον κόιξ Antiph. 3, 34 (1).
κοίτη: ὁ κάνης-τῆς κοίτης ὑπερέχειν-δοκεῖ Cratet. 2, 236 (5). †κοίτας τὰς ἐν ἐμοὶ (f. κοίταις ἐν ἐμαῖσιν) Pher. 2, 312 (5). τὰς κοίτας-σεσαγμένας Eup. 2, 450 (12). θύουσι-κοίτας φέροντες, σταμνί' Men. 4, 108 (3). στρώννυ-κοίτας anon 4, 605 (17).
κοιτὼν ἁπάσαις εἰς-ἀρκέσει Aristophan. 2, 947 (9). κοιτών, vox Menandro improbata, 4, 314 (401).
κοκκίζω: κοκκιεῖς ῥόαν Aristophan. 2, 1184 (35).
κόκκος: κόκκον ἐν χιόνι ῥόας Herm. 2, 394 (3). κόκκον-κνίδιον ἢ τοῦ *πεπέριδος Eubul. 3, 269 (15[b]). καὶ μετὰ δεῖπνον κόκκος *(κνίδιος), ἐρέβινθος Ephipp. 3, 330 (2). μήκωνος-κόκκους μελαίνης-δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 11). ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' Dromon. 3, 541 (1).
κοκκύζω: κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρυόν' Cratin. 2, 186 (31). κοκκύζων *(ὄρθρι') ἀλέκτωρ Plat. 2, 687 (20). κοκκύζειν τοὺς ἀλεκτρυόνας Diph. 4, 407. cf. *ἐκόκκυζ' ἀρτίως *ἀλεκτρυὼν 4, 421 (12), vid. 5, 112. Ἀλεκτρυόνα-ἀωρὶ κοκκύζοντα Heraclid. 3, 565. Cf. κοχύζω.
κοκκυμηλέα: (? κοκκύμηλος, ὁ) de arbore, Arar. 3, 277 (1).
κοκκύμηλον: de fructu, Arar. 3, 277 (1). ἡ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω; Aristophan. 2, 1183 (29). στεφάνῳ *κυλιστῷ κοκκυμήλων-πεπόνων (?) Alexid. 3, 504 (2). κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων ib. (3, 10).
κοκκύμηλος: vid. κοκκυμηλέα.
κόκκυξ: vide ad Plat. 2, 636 (1). item ὀρθριοκόκκυξ. γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι Anaxand. 3, 184 (1, 51). κόκκυξ, φάγρος, μύλλος Ephipp. 3, 330 (1). κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα Mnesim. 3, 570 (v. 39).
κολάζω: Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν Eup. 2, 500 (4). κολάσομαί γέ σε | καὶ τὸν σὸν Ἄττιν Theop. 2, 801 (5). γυνὴ-, ἣν μὲν αὐτὴν | *ἀεὶ κολάζῃς Plat. 2, 648 (2). ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα mon. 17. κόλαζε κρίνων mon. 576. κόλαζε τὸν πονηρὸν mon. 278. καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται mon. 294.
Κολαινίς: ἱερεὺς-τῆς Κολαινίδος Metag. 2, 752 (4).
κολακεία: *νικᾷ-αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν Anaxand. 3, 193 (1). κολακείας ἀγὼν Alexid. 3, 434 (1, 10).
κολακεύω: οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι Amips. 2, 703 (1, 4). εἴ τις κολακεύει *περιιὼν Aristophan. 2, 1188 (53). τὸ-κολακεύειν-*ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς Antiph. 3, 79 (2, 2). κολακεύειν-καὶ πάντ' ἐπαινεῖν Diod. 3, 544 (v. 34). *τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος Men. 4, 267 (145). φοιτῶν καὶ κολακεύων *(ἐμέ τε καὶ) τὴν μητέρ' Men. 4, 243 (32). γυνὴ-κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. ἔπειτά γ' εἰσιόντ'-ἐκολάκευσεν ἡδέως Ephipp. 3, 326 (1). κολακεύει μᾶλλον (int. πόρνη) Men. 4, 245 (36).

Κολακοφοροκλείδης (al. Κορακοφοροκλείδης) *Herm. 2, 394 (6).

κόλαξ: δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες Eup. 2, 484 (1, 1). δεῖ χαρίεντα πολλὰ τὸν κόλακ'-λέγειν ib. (1, 13). ὁ δὲ κόλαξ *(ἔσθ') Phryn. 2, 588 (2, 4). ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ Anaxand. 3, 177 (2, 7). τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε *(εἰς) αὐτόν Eubul. 3, 217 (1). *οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας σκώληκες Anaxil. 3, 353 (1). κόλακος-βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ Alexid. 3, 502 (2). πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων Men. 4, 135 (2, 16). ὁ-κόλαξ καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην-ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1).

κολάπτω: φὰ κολάπτων Anaxil. 3, 345 (1).

κόλασμα: Aristophan. 2, 1106 (6).

Κολέαρχος (f. Κωλέαρχος) anon. 4, 640 (140).

κολεασμός (an κωλ.) anon. 4, 640 (140).

†κολέκαν Stratt. 2, 789 (7).

κολίαι, *λεβίαι, μύλλοι Aristophan. 2, 1123 (18).

κόλλαβος: γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς Philyll. 2, 858 (2). λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος Aristophan. 2, 1151 (8). ἡτριαίαν φέρετε-μετὰ κολλάβων χλιαρῶν ib. 1151 (9, 5).

κόλλημα: βιβλιδίου κόλλημα Antiph. 3, 88.

κόλλιξ: κόλλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν Nicoph 2, 852 (2). κόλλικα φαγών Ephipp. 3, 322.

κολλοπεύω: κεκολλόπευκας Plat. 2, 681 (4, 5).

κόλλοψ: καπριδίου νέου κόλλοπά τιν' Aristophan. 2, 1151 (9, 3). οἶμαι -αὐτὸν (Aeschylum) κόλλοπι | ἐοικέναι Aristophan. 2, 1193 (72). τοῦτον *καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας τοὺς ἐκδρομάδας *Eubul. 3, 209 (3). ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς Diph. 4, 395 (2, 22).

κόλλυβος: *γυναῖκ' ἐκίνουν κολλύβου Eup. 2, 510 (5, 3).

κολλύρα: κολλύραν τοῖσι περῶσιν Aristophan. 2, 1122 (14).

κολλῶ: λόγος-εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων Philem. 4, 42 (25b).

κολλώδης: *γόγγρων-λευκῶν πᾶσι τοῖς κολλώδεσι Clearch. 4, 563 (2).

κολοβωθῆναι Arar. 3, 273 (3).

κολοιός: κίττα, κολοιός, κόψιχος Antiph. 3, 145 (30).

κολόκυνθα: vid. κολοκύντη.

κολοκύντη: πολφῶν, οἴνου, κολοκύνθης (an κολοκύντης) Metag. 2, 759 (1). σκόροδον, καυλός, κολοκύντη Mnesim. 3, 569 (v. 30). κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 6). τὴν κολοκύντην ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους Epicrat. 3, 370 (1, 16). τὴν κεφαλὴν [ὅσην] ἔχει | ὅσην κολοκύντην Herm. 2, 415 (6). ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην Men. 4, 331 (504). *αὐτὸν-σοι-θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον Diph. 4, 420 (11).

κολοκύντιον: μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου Phryn. 2, 604 (7).

Κολοφώνιος: χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος Aristophan. 2, 1095 (8).

κόλπος: βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 1). σαυτὸν *ἀποσάξεις τόν τε κόλπον Diph. 4, 395 (2, 41).

κολυμβήθρα: εἰς κολυμβήθραν μύρου Alexid. 3, 516 (28).

κολυμβῶ: κολυμβᾶν-εἰς [τὸν] Τάρταρον Pher. 2, 300 (1, 21). κολυμβᾶν (f. -βῶν) εἰς κολυμβήθραν μύρου Alexid. 3, 516 (28).

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος Antiph. 3, 80.

Κολωνός: εἰς Κολωνὸν ἵεμην Pher. 2, 321 (1).

κόμαρος: κομάρου-πτόρθους Eup. 2, 428 (1, 1). ὁ κόμαρος μιμαίκυλα (int. φορεῖ) Amphid. 3, 318 (6).

κόμη: ὠμολίνοις κόμη (an κόρη?) βρύουσ' Cratin. 2, 20 (8). κοῦφα πηδῶσαι κόμαν (πόδας?) Autocr. 2, 891 (1, 3). κόμη-νεανικῇ Herm.

2, 402 (1, 5). *ἀμαρακίνῳ* (int. *μύρῳ λοῦται*)-*τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην* Antiph. 3, 56. *τὴν κόμην ἠψήσατο* anon. 4, 680 (312). *τὴν Ἑκτόρειον τὴν *ἐφίμερον κόμην* Anaxil. 3, 355 (6). *κόμην τρέφων-ἱερὰν τοῦ θεοῦ* Diph. 4, 407 (1, 6). Graecae puellae coma ob luctum tonsa, Apollod. Car. 4, 446 (3). *ἄκρας τῆς κόμης καθέλκων* Cratin. 2, 217 (138).

κομήτης: *κομῆται καὶ *φιλορχικοὶ τότε* Pher. 2, 258 (7, 1).

κομιδῇ: *οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ-σ' ἐκπιεῖν; Α. ἐγώ | κομιδῇ γε* Antiph. 3, 41 (2, 12). *ἐστίν-κομιδῇ μεσημβρία* Aristophan. 2, 1093 (2). *κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ* Antiph. 3, 71 (2, 10). *οὕτως ἀνεβίω κομιδῇ τεθνηκώς* Timocl. 3, 604. *ὅταν-κομιδῇ-*ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν* Antiph. 3, 106 (v. 14). *ἑφθὸν κομιδῇ πεποίηκεν* (int. *με*) Antiph. 3, 137 (9). *ὀσφὺν κομιδῇ ψιλὴν* Pher. 2, 261 (1, 4). *ἐὰν σαπροὺς *κομιδῇ δέ* (int. *ἰχθῦς πωλῶσιν*) Antiph. 3, 128 (2). *Θετταλὸν λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα* Antiph. 3, 142 (20). *ἔστιν-οὔτε κοῦφος οὔτε ῥᾴδιος-βαρὺς δὲ κομιδῇ* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3).

κομίζω: cf. *κοιμίζω*. *κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα* Pher. 2, 322 (2). *κομίσας-οἴκαδε* Antiph. 3, 88 (v. 9). **πῶς ἂν κομίσειέ μοί τις-ὧδε -ἐσχάραν;* Stratt. 2, 786 (5). *μοι-προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον-κομιοῦντ' ἐκεῖθεν* Alexid. 3, 409 (1). *τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακὰ κόμισον* Epigen. 3, 539 (2). *ἄλλον δ' ἰχθύν-τοῖσδε τόποις ἥκει κομίσας* Axionici 3, 531 (1). *κᾆτα τρεῖς μόνας καὶ *τάσδ' ἐκόμισας;* Eriphi 3, 557 (1, 14). *κομίζειν* (al. *πρίασθαι*) Philem. 4, 52 (51[a]). *ἠρῷον εἴ πως μοι κομίσαιο* Eup. (?) 2, 558 (27). *χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι* Men. 4, 241 (27[a]). *γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται* mon. 89. *χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται* mon. 539. *ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις* mon. 668.

κομμάτιον: Eup. 2, 559 (31).

κόμμι: *τὸν πλακοῦντα κόμμιδι-διεκόσμει* Crobyli 4, 569 (3).

κομμοῦσθαι: Eup. 2, 576 (141).

κομμώτριον: *βάραθρον, ἐγκυκλον, *κομμώτριον* (libri *κομμωτρίδιον*, al. *χιτώνιον*) Aristophan. 2, 1079 (6, 8).

κόμπος: *κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν* *Alexid. 3, 395 (v. 9). *ἔμφρονος λόγου κόμποις παφλάζων* Timocl. 3, 602 (3).

κομψός: *κομψός γε μικρὸς κωμακίσκος *οὑτοσί* Antiph. 3, 125. *τὰ κομψὰ-ταῦτα νωγαλεύματα* Arar. 3, 274 (1). *περιστερὰς-πάνυ κομψὰς* Alexid. 3, 408 (2). *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ* Alexid. 3, 423 (1, 21). *ῥήματά τε κομψὰ-ἐπιδεικνύναι* Aristophan. 2, 1201 (106). *τι κομψὸν ἢ σοφὸν ἢ γλαφυρὸν-τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων* Dionys. 3, 551 (1, 1). *κομψόν-δεξιῶς θ' εὑρημένον* Alexid. 3, 386. *κομψῶν-θεατῶν* Cratin. 2, 111 (1, 3). *κομψός τις-θεατής* Cratin. 2, 225 (155). *ὦ τὰ μὲν κομψοὶ τὰ δὲ φαυλότεροι* Telecl. 2, 363 (2). *ὡς ἐσμὲν *ἅπαντα κομψοί | ἄνδρες* Eup. 2, 484 (1, 2). *ὁ κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν* Men. 4, 162 (2). *ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα* Alexid. 3, 469. *κομψὸς στρατιώτης-οὐδεὶς γένοιτ' ἂν* Men. 4, 277 (192).

κομῶ: *μᾶζαι-βώλοις κομῶσαι* Cratin. 2, 108 (2). *ξανθοτάτοις *βοτρύχοισι κομῶν* Pher. 2, 355 (67).

Κοναλλίς: *Χρυσίς, Κοναλλίς, Ἱερόκλεια* Timocl. 3, 608 (1).

κόνδυ: *κοτύλας χωροῦν δέκα-κόνδυ χρυσοῦν* Men. 4, 152 (1). *κόνδυ καὶ † ψυκτῆρα καὶ κυμβίον* Hipparch. 4, 431.

κόνδυλος: *κονδύλοισι παίζετε* Pher. 2, 272 (9). *πληγὰς-*κονδύλων* (libr. *κονδυλίων*) *καὶ τρυβλίων* Axionici 3, 534 (1, 3). *κονδύλους πλάττειν-Τελαμών* Aristophont. 3, 357 (1, 7).

κονιορτός: κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα Aristophan. 2, 1171 (1, 2). χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν Anaxand. 3, 177 (2, 6). ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι *μήθ' ὁρᾶν κονιορτός Aristophont. 3, 361 (1, 8).
κόνις: *ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων Men. 4, 233 (9).
Κονίσαλος: Κονισάλῳ-μύρτων πινακίσκος Plat. 2, 674 (2, 13).
Κοννᾶς-φιλοστέφανος Cratin. 2, 222 (143) cf. 5, 24.
κόντιλος: vid. κούδυλον.
κοντός: εὐτρεπῆ-τὸν κοντὸν ποιοῦ Epicrat. 3, 372 (2). ὥσπερεὶ κοντοῖσι-εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον Alexid. 3, 423 (1, 15).
κοπετός: ὅσος *(δ') ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετός Eup. 2, 492 (13).
κοπίς (culter): κἀγχειριδίου-†παραθηγομένης βρύχεις κοπίδος (f. παραθηγομένου-κοπίδας) Herm. 2, 395 (1, 6). κοπίδι τῶν μαγειρικῶν Aristophan. 2, 999 (13). δορίδα, κοπίδας τέτταρας Anaxipp. 4, 465 (1).
κοπίς (convivium): Philyll. 2, 863 (7). ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι Cratin. 2, 107 (1). γένηται-σάμερον κοπίς Eup. 2, 481 (1). *ποττὰν κοπίδ'-σῶμαι Epilyci 2, 887 (2).
κοπιῶ: κοπιῶ τὰ σκέλη Alexid. 3, 451. ὁ προσδιατρίβων δ' *ἐκοπίασεν ἀπολέσας Men. 4, 212 (2, 13). *κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι (f.-μεναι) Aristophan. (f. Chionid. 5, 15) 2, 1181 (20). γυναιξὶ *κοπιώσαισιν Aristophan. 2, 1077 (3, 8).
κόπος: κόπῳ κόπον (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 3). ἐκ-κόπου *γλυκεῖ' ἀνάπαυσις anon. 4, 684 (327).
κοππατίας: ψῆχ' (f. ψήχειν 5, 59)-τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν Aristophan. 2, 961 (2).
κοπραγωγάς Aristophan. 2, 1213 (192).
κοπραγωγός: ῥιπίδι κοπραγωγῷ Cratet. 2, 236 (6). κοπραγωγοὶ γαστέρες Plat. 2, 693 (54).
κοπρία: ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον Stratt. 2, 779 (2).
κοπρολογῶ: κοπρολογεῖ Aristophan. 2, 1213 (193).
κόπρος: ἐκάθισαν *αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου Men. 4, 102 (4).
κοπρών: *κοπρῶν' ἔχει | ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος Eubul. 3, 230 (2). ἐσθίειν-*κοπρῶνος πλησίον Eubul. 3, 237.
κοπτός: ἰσχάδα κοπτὴν Cratin. 2, 211 (112). τυρὸς κοπτός Antiph. 3, 73 (2).
κόπτω: ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε-κόπτετον Chionid. (an Men. 5, 14) 2, 7 (3). κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα; Eup. 2, 525 (1, 3). τῶν τοὺς ἀλετῶνας-κοπτόντων ὄνους Alexid. 3, 387 (1). τὴν θύραν κόψας Men. 4, 105 (2). κόψω τὴν θύραν Men. 4, 280 (208[a]). τούτους δ' ὕλην κόπτειν Ephipp. 3, 323 (1, 9). ἕτερον (νίτρον? κέγχρον?)-ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον Stratt. 2, 768 (2). ἀσταφίδα κεκομμένην Alexid. 3, 437 (2, 4). *σεσέλλισαι †κεκομμένα πολλάκις Phryn. 2, 584 (5). σφάττε δεῖρε κόπτε Cratin. 2, 224 (150). τίλλει, κόπτει, τέμνει Mnesim. 3, 570 (v. 53). μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ κρέα Alexid. 3, 464 (2, 12). μὴ κόπτ' ἐμέ (obtunde) Hegesipp. 4, 479 (v. 3). ἆρα σύ με κόπτειν οἷος εἶ γε Sosip. 4, 482 (v. 20). τί κόπτεις ὦ μέλε; Men. 4, 204 (1).
κοπώδης: βαρὺ καὶ κοπῶδες (int. ὠμὸν ὕδωρ) Alexid. 3, 474 (1).
Κόρα: ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, τὰν *Φερσέφατταν Epicrat. 3, 369. cf. Κόρη.
κοράκεως: τῶν φιβάλεων-ἢ τῶν κοράκεων Herm. 2, 406 (10).
κορακινίδιον: συνὼν κορακινιδίοις Pher. 2, 274 (2). συμπαίζει καριδαρίοις (al. κορακινιδίοις, vid. annot.) Anaxand. 3, 172.
κορακῖνος: κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος Philyll. 2, 861 (1, 3). σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι Philyll. 2, 865 (3). μελανοπτερύγων κορακίνων

Aristophan. 2, 1161 (9). *φρυκτοὺς-ἢ κορακίνους ὠνίους* Anaxand. 3, 175 (1, 11). *ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον* Amphid. 3, 310 (3). *τῶν-κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;* Alexid. 3, 392 (4). **φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος* Mnesim. 3, 569 (v. 33).

Κορακίωνες: *Ἀναγυρουντόθεν τοὺς *Κορακίωνας* (libr. *κορακιῶνας, κορακιῶντας*) Archipp. 2, 719 (2).

Κορακοφοροκλείδης: vid. *Κολακοφ.*

κόραξ: *τοὺς κόρακας-κλέπτοντας ἔπαυσεν* Cratin. 2, 63 (3). *ἔρρ' ἐς κόρακας* Pher. 2, 282 (4, 5). Amips. 2, 711 (2). *ἐς κόρακας ἔρρειν-ἐκ τῆς Ἀττικῆς* Alexid. 3, 421 (1). *βάλλ' ἐς κόρακας* Aristophan. 2, 1138 (3). *πλείτω-ἐς κόρακας* Eup. (?) 2, 577 (v. 23). *οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις-;* Nicoph. 2, 848 (2). *οὐκ *εἶ-ἐς κόρακας ἐντευθενί;* Aristophan. 2, 1186 (43). *ἐς κόρακας, ἥξω-* *Antiph. 3, 111. *ἐς κόρακας* Men. 4, 305 (337). f. Diph. 1, 450. *ἐς κόρακας, ὦ μαστιγία* Hipparch. 4, 431. *κόρακι κλείεθ' ἡ θύρα* (al. *κλύεται θύρα* et *κρούεθ' ἡ θύρα*) Posidipp. 4, 515 (1).

κοράσιον: Philippid. 4, 477 (12).

κορδακισμός: Nicoph. 2, 855 (5).

κόρδαξ: **λέπεται κόρδαξ* (al. *σκόρδαξ*) Mnesim. 3, 569 (v. 18).

κόρη: cf. *κόμη*. 1) **virgo**: *ὦ κόρη* Nicoch. 2, 845 (3). Antiph. 3, 97 (3). Philetaer. 3, 296. Alexid. 3, 493 (1). *κόρη-ἤθεος* Eup. 2, 561 (40). **ὡρικὴ κόρη* (f. *ὡρικῶς*) Aristophan. 2, 1047 (45). *κόραι-ἀρτίως ἡβυλλιῶσαι* Pher. 2, 300 (1, 28). *ἦσαν κόραι θυγατέρες αὐτῷ;* Alexid. 3, 431 (2). *κόρης ἀπαλλαττόμεθα* Anaxand. 3, 200 (13) = Diph. 4, 426 (34). *τὰ καταχύσματα-κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης* Theop. 2, 797 (3). *κιθαριστρίας-παιδὸς κόρης* Theophil. 3, 631 (1). *τὴν κόρην διεφθορώς* Men. 4, 70 (6). *ὁμοῦ *(τι) τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη* Men. 4, 279 (204). *κόρης ἐλευθέρας εἰς ἔρωθ' ἥκων* Men. 4, 97 (6). *Παναθήναι' *ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε-μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης* Men. 4, 211 (1). *λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης* Alexid. 3, 401. *φίλαι παρθένοι Λυδῶν κόραι* Autocr. 2, 891 (1). *οἵας Ἠριδανὸς-κηπεύει κόρας* Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = 246. *ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης* (farinae) Antiph. 3, 27 (1, 9). *μεμαγμένη-Δήμητρος κόρη* Eubul. 3, 242 (1, 10). *τῆς τροχηλάτου κόρης-λοπάδος* Xenarch. 3, 614. *τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη* Eubul. 3, 242 (1, 4). *αὔρα, κόρη Σκείρωνος* Sosicrat. 4, 591. 2) **de oculis**: *τῷ Καλλιμέδοντι-θεραπεύω τὰς κόρας-* *B. ἦσαν κόραι θυγατέρες αὐτῷ; A. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων* Alexid. 3, 431 (2). *τῷ δ'-βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι* Timocl. 3, 609. [*Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας* Men. 4, 226].

Κόρη: cf. *Κόρα*. *θεὰν-φωσφόρον Κόρην* Nausicr. 4, 575 (2).

κόρημα: *παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας ἐν τοῖσι κορήμασιν* Herm. 2, 398 (2, 10). *ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι* [Stratt. 1, 227] Aristophan. 2, 1145 (15). *λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει* Eup. 2, 490 (9). *κόρημα, κιβωτόν, λύχνον* Eup. 2, 520 (36, 4).

***Κοριαννοῖ** Pher. 2, 282. 1, 83.

κορίαννον: *ὀρίγανον, ὅς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ* Anaxand. 3, 193 (2). *κορίαννον *εἰς τί λεπτόν;* Alcaei 2, 829 (1). *κορίαννον αὖον, ῥοῦν* Alexid. 3, 437 (2, 6). *σίλφιον, τυρόν, κορίαννον* Anaxipp. 4, 459 (v. 8). *κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας* Antiph. 3, 39 (2).

κορινθιάζομαι: Aristophan. 2, 1095 (9).

Κορίνθιος: *Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ* Men. 4, 282 (216). *νόμιμον τοῦτ' ἐστί-ἐνθάδε Κορινθίοισιν* Diph. 4, 388 (1, 2). *ὁ-Κορίνθιος* (int. *οἶνος*) *βασανισμός ἐστι* Alexid. 3, 515 (23). *τοὺς Κοριν-*

θίους κάδους Diph. 4, 404 (2, 3). τῷ Κορινθίῳ πέει Cratin. 2, 179 (16, 4). ἥκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶ δὲ Κορίνθιαι Stratt. 2, 774 (5). Κορίνθιαι anon. 4, 640 (141).

Κόρινθος: Διὸς Κόρινθος Aristophan. 2, 1156 (28). ἐκ Κορίνθου στρώματα Antiph. 3, 138 (11). Κόρινθον ἦλθον Eubul. 3, 229 (1). ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθών Alexid. 3, 480 (2). ἐξιέναι-ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον Apollod. Car. 4, 442 (v. 21). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Anaxand. 3, 164 (1). τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς Eriphi 3, 559.

κόρις: ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω Diph. 4, 416 (3, 6).

κορίσκη: αὐλοὺς ἔχουσά τις κορίσκη-μελίζεται Plat. 2, 638 (1, 12). μετὰ κορίσκης-κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607.

Κόρμος: οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν (ita gestiebat) Timocl. 3, 596 (1).

κόρος: κόρους πλεκτοὺς-μυρρίνης *Lysipp. 2, 748 (3).

κόρος: cf. χορός. Οἰδίπου-*παῖδε, διπτύχω κόρω Aristophan. 2, 1167 (1). πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι Eubul. 3, 208 (2).

κόρρη: κατὰ κόρρης anon. 4, 623 (73b).

κόρσακις (l. κορσάτης 5, 23) Cratin. 2, 198 (61).

κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες Posidipp. 4, 521 (v. 22).

Κορυδεύς: Κορυδέως εἰδεχθέστερος anon. 4, 699 (378).

κόρυδος: κόρυδοι, κίτται, κύκνοι Anaxand. 3, 185 (1, 64). Quod 2, 690 (31) exhibetur, non est Platonis comici.

Κόρυδος: Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο Cratin. min. 3, 377. μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου-δαίσῃ, τοῦ Κορύδου ib. αἰσχύνομαι τὸν Κόρυδον Alexid. 3, 404 (2). Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων Alexid. 3, 461. βούλομαι-γελᾶσθαι μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Alexid. 3, 469 (2). ὁ Κόρυδος-ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος λέγειν Alexid. 3, 487 (2). Κόρυδος ἀσύμβολος κινεῖν ὀδόντας Timocl. 3, 596 (1). ὁ-Κόρυδος ἄκλητος -γενόμενος ὠψώνει-οἴκαδε Timocl. 3, 598. ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νείλου βία; Euphron. 4, 492 (v. 6).

κορυζᾶς: Men. 4, 315 (413).

κόρυμβα: τί καλοῦσι κόρυμβα; Aristophan. 2, 1031 (15).

κορύσσω: δῆμος-*πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται anon. 4, 616 (48).

κορυφή: τὰς-ὀφρῦς ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς Alexid. 3, 391 (2). ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις Philippid. 4, 475 (3).

κορῶ: τὴν αὐλὴν κόρει Eup. 2, 490 (9).

κορώνη: Δαυλία κορώνη Aristophan. 2, 1209 (156). ὑπὲρ τὰς κορώνας βεβιωκώς anon. 4, 680 (311b).

Κορώνη: *Κοσσύφας-καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω Philetaer. 3, 294 (1, 6). τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν Ephipp. 3, 334 (1, 13). Χρυσίδα, Κορώνην,-Ἰσχάδα Men. 4, 154 (4).

κορωνιδεύς: Cratin. 2, 115 (10).

κοσκινομάντεις: Philippid. 4, 478 (15).

κόσκινον: κόσκινον ἠπήσασθαι Aristophan. 2, 1044 (32). κόσκινον αἰρόπινον Aristophan. 2, 1145 (12). τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14).

κοσκινοποιός, κηπεύς Philyll. 2, 863 (5).

κοσκινοπώλης: κοσκινοπώλαις, ἐγκριδοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 4).

κόσμιος: χρηστὸς εἰ καὶ κόσμιος Nicoph. 2, 852 (3). *οὐκ ἂν λαλῇ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος,-ὁ δ' ἡλίκον-ἡ φύσις φέρει λαλῶν-οὗτος κόσμιος Philem. 4, 5 (2). ἥτις ἐστὶ κοσμία γυνή Anaxand. 3, 197 (5). κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε Antiph. 3, 48. κοσμίως-ἑκάστου μικρὸν ἂν | *ἀπεγεύεθ' Eubul. 3, 227 (4). *συγκατακλιθεὶς κοσμίως Diodor. 3, 544 (v. 11).

κόσμος: ναῦς ὅταν-ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ Aristophan. 2, 975 (10). οὐδενὶ κόσμῳ *περιόντες Aristophan. 2, 1200 (101). φέρει-κόσμον-τῷ βίῳ Alexid. 3, 506 (7). κόσμον-μακάρεσσι λίθον Alexid. 3, 393 (1). τράπεζαν-ποικίλων παροψίδων κόσμου βρύουσαν Alexid. 3, 418 (2). †ὅταν-τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ Philem. 4, 58 (79). γυναιξὶ -κόσμον ἡ σιγὴ φέρει mon. 83. γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος mon. 92. ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181.
κοσμοσάνδαλον: *κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις Cratin. 2, 72 (1). περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε Pher. 2, 253 (2). κοσμοσάνδαλα βαίνων Pher. 2, 318 (2, 4).
κοσμῶ: κόσμησον αὐτήν (i. e. δευτέραν τράπεζαν) Nicostr. 3, 287. αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα Men. 4, 324 (463). κἂν φοινικίσι -κοσμησάμενοι κατάκεινται Plat. 2, 683 (8). μυρίζεται, κοσμεῖτ', ἀλείφετ' Antiph. 3, 81.
Κοσσύφα: *Κοσσύφας-καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας Philetaer. 3, 294 (1, 6).
κότινος: κότινον, σχῖνον Eup. 2, 426 (1, 4).
κοττάβειον: ἄνω-ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι Eubul. 3, 213.
κοτταβεῖον: cf. κοττάβιον. *τίθημι (cf. 5, 44) κοτταβεῖα-τασδί-τὰς κρηπῖδας Plat. 2, 630 (1, 7). χαλκίον-*ἐς τὸ (?) κοτταβεῖον ἱστάναι καὶ μυρρίνας Aristophan. 2, 1038 (18).
κοτταβίζω: κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; Antiph. 3, 29 (1, 4). ἐρέβινθόν τινα | ἐκοττάβιζον κενόν Crobyli 4, 569 (2). [μέλλων κοτταβίζειν Plat. (?) 2, 631 (2). cf. 5, 44].
κοτταβικός: ῥάβδον-τὴν κοτταβικὴν Herm. 2, 397 (2, 5). 403 (2).
κοττάβιον: ὁ *διαγρυπνήσας λήψεται τὰ κοττάβια (al. -βεῖα) Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. τῶν κοτταβίων τὰ πολλά anon. 4, 623 (75).
κότταβος: corrupt. Cratin. 2, 83 (6). de praemiis cottabi, Herm. 1, 99 (7). Eup. 2, 454 (21). Calliae (Diocl.) 2, 737 (6). Cephisod. 2, 884 (3). Cf. Antiph. 3, 29 (v. 3). κότταβος (ludus): πρὸς κότταβον παίζειν-βούλομαι Plat. 2, 630 (1, 1). τὸν κότταβον παροίσω Plat. 2, 637 (1, 4). κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε ib. 638 (1, 11). τῷ κοττάβῳ πρόσεστι καὶ μάνης τις-; Antiph. 3, 30 (vs. 12). κάτακτος κότταβος Pher. 2, 280 (9). cf. Antiph. 3, 29 sq. κότταβος (vas): χαλκῷ *περὶ κοττάβῳ Eup. 2, 454 (20). κότταβος τὸ λυχνίον ἐστί Antiph. 3, 29 (v. 1). Cf. Cratin. 2, 83 (6). κότταβος (i. q. λάταξ): *πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον Plat. 5, 44. τὸν κότταβον ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα Antiph. 3, 29 (v. 5).
κοτύλη: cf. Κότυς. †κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις (f. κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας) Aristophan. 2, 1094 (7). κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει Stratt. 2, 785 (3). ἀλφίτων-τρεῖς χοίνικας κοτύλης δεούσας Aristophan. 2, 1139 (7). δειπνοῦσι-ἀλφίτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). *κοτύλας τέτταρας-ὄξους Δεκελικοῦ Alexid. 3, 514 (20). δειπνεῖ-ὄξους δὲ κοτύλην Diph. 4, 419 (8). ἀκράτου δώδεκα κοτύλας Theophil. 3, 629 (1). πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' ἀγαθῆς τύχης Theophil. 3, 630. κοτύλας χωροῦν δέκα-κόνδυ χρυσοῦν Men. 4, 152 (1). μάνην-χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως Nicon. 4, 578. ἐλαδίου κοτύλης -παραναλωμένης Arched. 4, 436 (1, 11).
κοτυλίζω: μηδὲν κοτυλίζειν Pher. 2, 357 (78). κιρνάντες-τὴν πόλιν -κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν Aristophan. 2, 1186 (42).
κοτυλίσκη: *λάβω-τὴν κοτυλίσκην; Pher. 2, 282 (3).
κοτυλίσκος: μηδὲ στέψω κοτυλίσκον Aristophan. 2, 1105 (3).
κότυλος: Cratet. 2, 243 (3). τόν-κότυλον-*ἤνεγκ' ἐνέχυρον Herm. 2, 390 (4). τὸν κότυλον τὸν σόν Plat. 2, 630 (1, 9). τὸν κότυλον φέρει

Plat. 2, 631 (3). τὸν κότυλον τοῦτον φέρε Aristophan. 2, 979 (18). οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240.
Κότυς: αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι ζωμόν τε φέρειν Anaxand. 3, 183 (1, 12). ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι Κότυν ἐν Θρᾴκῃ ib. (1, 31). Δημοφῶντος *ἅττ' ἐποίησεν εἰς *Κότυν (libr. κοτύλην) Ephipp. 3, 335 (2).
Κοτυττώ: Eup. 2, 450 (9).
†κούδυλον (l. κόντιλον) Eup. 2, 562 (42) cf. 5, 40.
κούρα: κούραν (f. κοῦρα) κασίας-ὀσμὴ σεμνή Mnesim. 3, 570 (v. 58). Προιτίδας-κούρας Diph. 4, 416 (3).
κουρεῖον: πόλλ' *ἔμαθον ἐν τοῖσι κουρείοις Eup. 2, 499 (3). τὸ Σπογγίλου κουρεῖον Plat. 2, 662 (2).
κουρεύς: ὁ κουρεὺς-κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν Eup. 2, 539 (6). κοσκινοποιός, κηπεύς, κουρεύς Philyll. 2, 863 (5). tonsorem puellae ob luctum se nuper comam abstulisse narrantem fecit Apollod. Car. 4, 446 (3).
κουρίς: 1) μάχαιραι κουρίδες Cratin. 2, 38 (2). 2) i. q. κομμώτρια: κουρίδα Men. 4, 319 (442).
κουριῶ: ἐν χρῷ κουριῶντες Pher. 2, 355 (69).
κουροτρόφος: ἐμοὶ-κουροτρόφῳ προθύεται Plat. 2, 674 (2, 7).
κουφίζω: τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν Timocl. 3, 593 (v. 14). ψυχῆς πόνος-ὑπὸ λόγου κουφίζεται Philem. 4, 63 (112).
κούφισμα: ψυχῶν (al. ψυχῆς)-ἔχει κουφίσματα (al. θελκτήρια) Men. 4, 240 (23).
†κουφόνωτος: v. κυφόνωτος.
κοῦφος: πέτεται κοῦφος ὢν Eubul. 3, 255 (1, 21). κουφότερος-φελλοῦ σκιᾶς anon. 4, 652 (ad 196). *ἔνεστ' ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις Men. 4, 233 (9). ἔστιν-οὔτε κοῦφος οὔτε ῥᾴδιος ἀπαλλαγῆναι Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *λύπην (f. κοῦφον)-ποιῶν, *εἴτι δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3, 196 (2, 7). τὸ κουφότατον-τῶν κακῶν πάντων-πενία Men. 4, 149 (2). δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ Men. 4, 187 (1). κοῦφα πηδῶσαι Autocr. 2, 891 (1, 3). κούφως: ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται Eubul. 3, 254 (1, 18). κούφως ἀνήλλετο Arar. 3 275 (1). ᾄττουσιν-κούφως πρὸς αἰθραν Alexid. 3, 452 (1, 17). κούφως φέρειν-τὰς-τύχας mon. 280.
†κοφίναις Stratt. 2, 768 (1) vid. κόφινος.
κόφινος: Plat. 2, 629 (15). κοφίνους-λίθων Aristophan. 2, 1093 (5) κοπρολογεῖ κόφινον λαβὼν Aristophan. 2, 1213 (193). τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; Β. τεττάρων δραχμῶν-τὸν κόφινον. Α.-μέτρῳ | ἐχρῶντο κοφίνῳ; Stratt. 2, 768 (1). †οἴνου κόφινος δυνάμενο τρεῖς χόας πυρρῶν ταὐτὰ ταῖς κοφίναις ibid.
κοχλίας: κοχλίας γενομένου ψακαδίου | ἠγρεύετ' ἂν Polioch. 4, 590 βολβούς, κοχλίας, κήρυκας Alexid. 3, 513 (18). σκόμβροι, κοχλίαι, κοραχῖνοι Philyll. 2, 865 (3). οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας ib. (2). ὦ εὐφυὲς ζῷον κοχλίας Philem. 4, 41 (19). ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶ Anaxil. 3, 354 (2). ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς Amphid. 3, 305.
κοχυδῶ: ποταμοὶ-μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ Pher. 2, 316 (1, 4).
κοχύζω: οἶνος †κοκκύζει (f. κοχύζει) τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν Stratt. 2 788 (3).
κοχώνη: συσπᾶσθαι-τὰς κοχώνας (an τὰ κοχώνα) Aristophan. 2 1145 (14).
κόψιχος: κίττα, κολοιός, κόψιχος Antiph. 3, 145 (30). νηττία-καὶ κίχλε καὶ κοψίχους Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). βλέμμα καὶ φωνὴ γι

ναικός, τὰ (f. τὼ) σκέλη δὲ κοψίχου Anaxil. 3, 348 (1, 21). ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος Aristophont. 3, 361 (1, 5).

κράββατος: Criton. 4, 537.

κραδαφάγος: anon. 4, 640 (142).

κράζω: τί κέκραγας-; Eup. 2, 474 (34). οὐ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει (al. †ἐκβεβοάγει) μέγα-φάσκων Antiph. 3, 68 (2). οὗτοι κεκραγότες-τὰ διαπόντια ‖ ἕλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 8). κεκραγότα (int. μειράκια) "ὀψάριον-ποιεῖν τίς βούλεται;" Diph. 4, 395 (2, 30). ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν Phoenicid. 4, 509. σπερχυλλάδην κέκραγας anon. 4, 702 (387). ξένῳ-σιγᾶν κρεῖττον ἢ κεκραγέναι mon. 401. κεκράξεται Eup. 2, 428 (2, 3). κεκράξονταί τι βαρβαριστί Aristophan. 2, 974 (7). κεστρεύς-σίζει κεκραγώς Antiph. 3, 125 (1, 12). κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ κατάρατος (int. μῦς) Philem. 4, 45 (32). ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα Men. 4, 118 (5).

Κρᾶθις: ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις Metag. 2, 753 (1).

κραιπάλη: βαλάνιον, ἵνα νῷν *ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 846 (1). ὡς ἄν τις ἄλλως-†τοῦ *διαβάλοι κραιπάλην Antiph. 3, 101 (4). τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386. εἰς ἐμὲ-τὴν κραιπάλην-ἀφεῖναι πᾶσαν Eubul. 3, 266 (9). τὴν κραιπάλην-ἀπερυγγάνω *Men. 4, 334. ὧν ἐστι τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη anon. 4, 611 (35).

κραιπαλῶ: †ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν Philyll. 2, 865 (6). ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς Alexid. 3, 515 (22). εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν παρεγίγνεθ' ἡμῖν Alexid. 3, 500 (1). καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν mon. 680.

κράμβη: ναὶ μὰ τὰς κράμβας Telecl. 2, 368 (4). Eup. 2, 451 (13), ubi al. τὴν κράμβην. καλοῦμεν ῥάφανον, *ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι κράμβην Apollod. Car. 4, 449.

κραμβίδιον ἑφθὸν χάριεν Antiph. 3, 5 (6).

κραναός: κραναὰς ἀκαλήφας Aristophan. 2, 1169 (4).

Κραναός: Μυγδονιώτας, Κραναούς (?), Παφίους Ephipp. 3, 323 (1, 8). ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει ἔλαττον-; Anaxil. 3, 353.

κράνεια: μῆλα, κράνειαι, ῥόαι Anaxand. 3, 184 (1, 53).

κράνειον: *κράνεια (libr. κρανία) μέσπιλα *Amphid. 3, 318 (6).

†κράνην: παρέθηκε †κράνην Pher. 2, 275 (5).

κρανιόλειος: anon. 4, 665 (269).

κρανίον: τῴδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου | ἔχων Cratin. 2, 61 (1). κρανία δισσὰ φορεῖν Cratin. 2, 102 (2). κρανίον λάβρακος Aristophan. 2, 1099 (5). Eriphi 3, 558 (3). λάβρακος κρανίον εὐμέγεθες Eubul. 3, 258 (1). κρανίον σινόδοντος Antiph. 3, 21. γλαύκου-κρανίον Antiph. 3, 43. ῥαχιστὰ κρανίων μέλη Amphid. 3, 307. τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον Anaxil. 3, 347. τούτων (pisciculorum) ἀποκνίσας τὰ κρανία Sotad. 3, 586 (1, 23). κρανία τ' ἀρνῶν Eubul. 3, 234 (1). αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24).

κραπάταλος: λήψει-κραπάταλον τριωβόλου Pher. 2, 288 (4).

κράσπεδον: τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα Diph. 4, 395 (2, 30).

κρᾶστις: Aristophan. 2, 1213 (194).

Κραστός: venustarum mulierum ferax, Philem. 4, 66 (124).

κραταιός: ἔχει-χεῖρα κραταιάν Cratin. min. 3, 377.

Κράτεια: vid. ad Men. 4, 331 (501).

κρατευτής: μολύβδινοι κρατευταί Eup. 2, 496 (22).

κρατήρ: κρατῆρας ὀκτώ, δὲ (f. δέκα) χύτρας Eup. 2, 520 (36). φαιδρὸς-κρατὴρ θηρίκλειος Alexid. 3, 435. κρατῆρες, κάδοι, ὁλκεῖα Epigen. 3, 539. κρατῆρες ἀργυροῖ Philippid. 4, 476 (5). κρατῆρά τ' αἴρου

anon. 4, 605 (17). τέλειος (crater) Aristophan. 2, 1156 (33). τρεῖς -μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω Eubul. 3, 248 (1). γενόμενον τῶν κρατήρων Anaxand. 3, 183 (1, 14). κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου Mnesim. 3, 569 (v. 17).

Κράτης: Κράτητι-τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν *ἐνομίζετ' Aristophan. 2, 1085 (15). Κράτης (cynicus) Philem. 4, 53. anon. 4, 619 (52). συμπεριπατήσεις-ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή Men. 4, 104 (1) cf. (2). ὁ *Κράτης-πορνιδίῳ-ἑαυτὸν-παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). Δημέας Κράτην (al. Κράτειαν) aliquem captivum solvit, Men. 4, 331 (501).

κράτιστος: τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός-τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής Alexid. 3, 444 (1, 15). οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνήρ-ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίσταιτ' Men. 4, 96 (3). ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε Hegesipp. 4, 481. οἴνου-κρατίστου Amphid. 3, 317 (1). ζήσεις βίον κράτιστον mon. 186. ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει | ἑτέρου θεραπείαν Men. 4, 135 (2, 9). τὴν κρατίστην δαίμον' Aristophan. 2, 1100 (7). μύρον-κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ Dexicrat. 4, 571. τῶν ἡδυσμάτων-κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ | ἀλαζονεία Posidipp. 4, 521 (v. 4). *ἐμοί | κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν Aristophan. 2, 1172 (2). κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν-τὸν δίφρον Philippid. 4, 470 (1). ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα Alexid. 3, 492. τὸ μὴ γενέσθαι-κράτιστόν ἐστ' ἀεί Alexid. 3, 447 (1, 15). ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν Men. 4, 214 (7). ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον mon. 650. κρείττων suo loco est.

κράτος: σπονδὰς δύναμιν κράτος Telecl. 2, 372 (4).

κρατῶ: φθέγμα κεκράτηκε Aristophan. 2, 1183 (28). αὕτη (ira) κρατεῖ νῦν Men. 4, 252 (64). ἔνθα *τἀναιδὲς κρατεῖ Diph. 4, 425 (29). ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως Philem. 4, 37 (10). γαμῶν κράτει mon. 215. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται Antiph. 3, 30 (1, 9). τὸ κρατοῦν -νῦν νομίζεται θεός Men. 4, 144 (2). βασιλεὺς τῇ-ἀνδρείᾳ κρατῶν Men. 4, 265 (132). τὴν τῶν κρατούντων-ἐξουσίαν mon. 727. ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν Ζεύς Men. 4, 128 (1). τοῦ-πατρὸς κρατεῖν -αἰσχύνην φέρει *Antiph. 3, 152 (58ᶜ). γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει Men. 4, 157 (2). ἐμπειρία-τῆς ἀπειρίας κρατεῖ mon. 169. ἡ φύσις-τῶν διδαγμάτων κρατεῖ mon. 213. ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν mon. 206. ἔπαινον ἕξεις ἂν κρατῇς ὧν δεῖ κρατεῖν mon. 139. γλώσσης-κρατεῖν mon. 80. ὀργῆς-ἀλογίστου κρατεῖν Men. 4, 241 (25). τῆς ὀργῆς κρατεῖν mon. 20. ἂν θυμοῦ κρατῇς mon. 186. θυμοῦ κρατῆσαι κἀπιθυμίας mon. 254. γαστρὸς κἀπιθυμίας κρατεῖν mon. 607. γαστρὸς-πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν mon. 81.

Κράτων: Men. 4, 134 (2). ὦ Κράτων Men. 4, 85 (6).

κραυγασμός: Diph. 4, 381 (2).

κραυγή: τίς ἥδε κραυγή-; Telecl. 2, 375 (9).

κραῦρος: θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον Eubul. 3, 205 (v. 1).

κρεάγρα: κρεάγραν, θυείαν, τυρόκνηστιν Anaxipp. 4, 465 (1).

κρεάδιον: κρεάδιόν τι φαῦλον Cephisod. 2, 885 (2). κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα Men. 4, 223 (1). ἡμίοπτα μέν | τὰ κρεάδι' ἐστί Alexid. 3, 466 (4). ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' *ἧψες ἐζωμευμένα Aristophan. 2, 1185 (36). τὰ *κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα Alexid. 3, 440 (5, 11). κρεάδι' ἀρνός-πίονος Alexid. 3, 396 (1, 5). ἀφύαι, κρεάδι', ἐντερίδι' Alexid. 3, 416. *κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά Alexid. 3, 429 (1, 15).

κρέας: οὐδὲν κρέας-ἐδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3). οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον Antiph. 3, 133 (2, 7). παράθες *αὐτοῖσιν ἰχθῦς

ἢ κρέας Aristophont. 3, 362 (3). οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας Posidipp. 4, 514 (1). κρέας ἐξ ἅλμης ἐξῄρηται Mnesim. 3, 569 (v. 13). ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν-κρέας Aristophan. 2, 1127 (2). μήτραν-πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας Antiph. 3, 129. κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα Eubul. 3, 205 (v. 8). χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας-κρέας Philetaer. 3, 296. ἄρνειον κρέας Pher. 2, 269 (1, 4). κρέας ἐρίφειον; B. ὀπτόν Antiph. 3, 130. θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν *κρέας. | ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν, - Athenion. 4, 557 (v. 11. 12). κρεᾶ (?) δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; Antiph. 3, 9 (1). ὠψώνησ'-ἡμιωβολίου κρέα Eup. 2, 493 (16). ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ-φέρω Aristophan. 2, 957 (15). ἡ μᾶζα-σᾶ καὶ τὰ κρέα Aristophan. 2, 1194 (77). τῶν κρεῶν ἀπέβρυχον αἰσχρῶς Eubul. 3, 227 (4). πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστί Ephipp. 3, 334 (1, 11). ταρίχους ἰχθύων κρεῶν βατανίων Alexid. 3, 462 (1, 9). μὴ κόπτε μ', ἀλλὰ τὰ κρέα Alexid. 3, 464 (2, 12). τέτταρα *λήψει κρέα *μίκρ' ὀβολοῦ Antiph. 3, 94. ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα Dionys. 3, 551 (1, 6). οὐκ ἦν ἐκφορά-κρεῶν τότ' Euphron. 4, 487 (v. 21). κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον) Mnesim. 3, 570 (v. 46). εἰς-τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους Euang. 4, 572 (v. 6). *ἄνειρε τὰ κρέα Plat. 2, 687 (22) v. 5, 50. ἀναβραστὰ κρέα Aristomen. 2, 732 (4). ἀλίπαστα -*(κρέα) Aristomen. 2, 733 (2). ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα-; Pher. 2, 292 (13). μερὶς κρεῶν Pher. 2, 269 (1, 7). κρεῶν χύτραν Antiph. 3, 26 (1, 6). ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων Telecl. 2, 361 (1, 8). κῦμα γαστῶν καὶ κρεῶν Metag. 2, 753 (1). ζωμὸς-κυλινδείτω κρέα Nicoph. 2, 851 (2). τὰ-κρέα | ἥδιστ' ἔχουσι (sues) Plat. 2, 624 (1). διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα Eubul. 3, 211 (v. 4). κρέα δελφακίων Eubul. 3, 234 (1). δελφάκων κρέα | κάλλιστ'-ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369. οὐδ' ἧψεν κρέα (Homerus) Antiph. 3, 144 (27). κρέα δὲ μόνον ὤπτων Eubul. 3, 262 (2). κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17).

κρεῖος: v. κριός.

κρεῖσκον: τριωβόλου κρεῖσκον-ὕειον Alexid. 3, 472 (4).

κρείττων: ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα (gallum) Men. 4, 135 (2, 13). ῥᾷον φέρειν-κρειττόνων τυραννίδα Men. 4, 253 (68). μὴ κρείττον' εἶναι τἀνδρὸς ἀλλ' ὑπήκοον Philem. 4, 50 (44). χεῖρα-πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377. αὐτῶν κρείσσονας ἀνάγκη ποιεῖ mon. 22. καιρὸς-τῶν νόμων κρεῖττον πολύ mon. 676. τὸ καλῶς ἔχον-κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου Men. 4, 146 (5). τοῦ πατρὸς-κρεῖττον -λέγειν Diph. 4, 422 (18). ἡμέρας δρόμῳ κρείττων Alexid. 3, 388. κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου Ἀριστονίκου Alexid. 3, 438 (3, 1). κρείττων οὐδὲ εἷς Ἀριστονίκου νομοθέτης Alexid. 3, 439 (4, 11). ἔρως σοφιστοῦ γίγνεται διδάσκαλος-πολὺ κρείττων Anaxand. 3, 199 (10). ἐν ταῖς ἀνάγκαις χρημάτων κρείττων φίλος mon. 143. ἐνίοτε κρείττων γίγνεται θύννου βόαξ Nicomach. 4, 584 (v. 23). κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων Pher. 2, 324 (1, 10). ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς-πολὺ κρείττων Plat. 2, 673 (1, 17). τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν Axionici 3, 535 (2). τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει Aristophan. 2, 1147 (1, 3). νικᾷ διαβολὴ τὰ κρείττονα mon. 376. τὸ πάντων κρεῖττόν ἐστι νοῦν ἔχειν mon. 637. πίνειν μένοντα-κρεῖττον Cratin. min. 3, 375 (1). μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν ἔχειν Alexid. 3, 474. ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν (?) Nicomach. 4, 583 (v. 17). ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ-ἢ Δημέᾳ Alexid. 3, 476 (1). θλαστὰς-εἶναι κρεῖττόν *ἐστ' ἢ γ' ἁλμάδας Aristophan. 2, 1111 (9). †στάδια ἑκατὸν ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ- Antiph. 3, 52 (1). ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον (al. κρεῖττον = mon. 664) ἢ πλουτοῦντα πλεῖν An-

tiph. 3, 53 (2). *κρεῖττόν ἐστι-ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν* Alexid. 3, 519 (34). *γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν* mon. 95 = anon. 4, 690 (348). *κρεῖττον-ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν-ἢ κακῶς* Diodor. 3, 546. *ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν ἢ-* Philem. 4, 55 (63^b) = Men. 4, 274 (179) cf. Philippid. 4, 478. *ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ-* Men. 4, 135 (2, 18). *κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ-* Men. 4, 292 (270). *τῇ γῇ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς* Philem. 4, 52 (51^c). *νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν* Philem. 4, 63 (110). cf. mon. 383. *κρεῖττον-ἐστιν-μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν, πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν* Men. 4, 252 (61). adde 263 (120). mon. 682. *πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἓν καλῶς μεμαθηκέναι | ἢ-* Men. 4, 326 (474). *οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν* Amphid. 3, 319 (9). cf. mon. 387. 401. *λέγε τι σιγῆς κρεῖττον* mon. 208. cf. 370. *ἐπὰν-ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει* Men. 4, 272 (171). †*ἐπὰν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρεῖττον γένῃ* Men. 4, 275 (183). *πολλῷ-κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος ἢ πλοῦτος ἀφανής* Men. 4, 107 (2, 15). *τοῦ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι* Apollod. 4, 451. *τοῦ-μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν ἀγαθόν* Hegesipp. 4, 481. *τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται* Posidipp. 4, 519 (1). adde mon. 408. κράτιστος supra positum.

κρείων: *κρείων Διομήδης* Cratin. 2, 59 (5).

κρεμάννυμι: *κρεμάσω* Alcae. 2, 827 (6). *τὰ-μῆλ' ἐκρέματο-ὑπὲρ κεφαλῆς* Pher. 2, 300 (1, 26). *στεφάνους-κρεμαμένους μελιλωτίνους* Alexid. 3, 433 (6). *μήτρας δύο κρεμαμένας δείξας* Dioxipp. 4, 541. *οὗπερ αἱ χύτραι κρέμανται* Polyz. 2, 869. *Χία κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται* Herm. 2, 403 (3). *τῶν ζωγράφων-ἡ-χειρουργία | ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται* Anaxand. 3, 175 (1, 2). *εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους* (piscarios vendere) Alexid. 3, 439 (4, 17). *ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι* Antiph. 3, 41 (2). *ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις* Aristophont. 3, 362 (3). *ἐξ ἱσταρίου *δ' ἐκρέματο φιλοπόνως* Men. 4, 111 (3).

κρεμαστός: *τὰ κρεμαστά | ἱστία* Herm. 2, 407 (1, 12).

κρεμβαλιάζω: **κρεμβαλιάζουσι* (libr. *-λίζουσι*) Herm. 2, 390 (5).

κρέξ: Eup. 2, 575 (118).

κρεοστάθμη: v. *κρεωστ.*

Κρέων: *ὦ Κρέων* Stratt. 2, 776 (2).

***κρεωστάθμη** (cod. *κρεοστάθμη*) Aristophan. 2, 1213 (195).

κρηναῖος: **κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα-μέλεα* Antiph. 3, 121 (v. 7).

κρήνη: *ὁ τὰς κρήνας ἄγων* Phryn. 2, 589 (3). *μὰ γῆν, μὰ κρήνας* Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4).

κρηπίς: **τίθημι* (cf. 5, 44) *κοτταβεῖα-τασδί-τὰς κρηπῖδας* Plat. 2, 630 (1, 8).

Κρής: *τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν* Plat. 2, 626 (6).

κρησερίτης: *ἄρτους σποδίτας κρησερίτας* Diph. 4, 387.

Κρήτη: *ἡ-καλὴ Κρήτη κυπάριττον* Herm. 2, 407 (1, 14). *τῆς περικλύστου-ἁλίας Κρήτης* Ephipp. 3, 323 (1, 3). *τετάρτη-ἡ Διὸς Κρήτη τροφός* Alexid. 3, 517 (30).

Κρητικός: *ἀκίδας Κρητικάς* Mnesim. 3, 577 (1). *ἔγειρε-κρητικὸν μέλος* Cratin. 2, 144 (10). **ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν* Eup. 2, 560 (36).

κριβανίτης: *κριβανίτας, ὦ τέκνον* Aristophan. 2, 996 (2).

κρίβανον: *ὡς *ἀνεκὰς τὸ κρίβανον* Pher. 2, 357 (80).

κρίβανος: *ἵν' ἐστὶ κριβάνων *ἐδώλια* Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11)

μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους (int. ἄρτους) Antiph. 3, 96 (1). κόλλικα φαγὼν κρίβανος ἄρτων Ephipp. 3, 322.
κριδδέμεν: τὸ γελᾶν *δὲ κριδδέμεν (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 7).
κρίζω: χαμαιτύπη κρίζει τις Men. 4, 295 (294).
κριθή: ἔσπειρα-κριθῶν (an κριθῆς vel κριθὴν c. cod. 5, 122) μεδίμνους εἴκοσιν anon. 4, 691 (350). κριθὰς δ' *ἐὰν σπείρω Men. 4, 97 (4). "τὰς οὐλοχύτας-." τοῦτο δ' ἐστὶ τί; "κριθαί." Straton. 4, 546 (v. 35). antiquissimum in cibis hordeum, Men. 4, 307 (345). ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ Pher. 2, 345 (18).
κριθοπομπία: Ῥοίκου κριθοπομπία anon. 4, 648 (176).
κρίνον: ῥόδοις, *κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις Cratin. 2, 72 (1, 2). ἁπαλὸν-σισύμβριον ἢ κρίνον Cratin. 2, 146 (2). ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην Men. 4, 331 (504). *αὐτὸν-σοι-θέλω παρασχεῖν *(ἢ) κολοκύντην ἢ κρίνον Diph. 4, 420 (11). κρίνον (saltationis genus) Apolloph. 2, 879 (2).
κρίνω: τοῖς-κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι Pher. 2, 293 (16). ἀδίκως κρίνειν ibid. [νόμοις καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα Men. 4, 176]. νόμῳ τὰ πάντα-κρίνεται mon. 368. ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος Men. 4, 201 (4). κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ mon. 287. κόλαζε κρίνων mon. 576. κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον mon. 678. ἡ-ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται Men. 4, 267 (143). κρίνει φίλους ὁ καιρός mon. 276. ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς mon. 753. ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους mon. 266. ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη anon. 4, 608 (26). ἄκουσον-καὶ κρῖνον αὐτή Aristophan. 2, 1143 (5). ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ *κρινεῖν Alexid. 3, 452 (1, 8). ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε-σοφὸν ἢ χρηστὸν ἄνδρα Philem. 4, 48 (40c). δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ Men. 4, 251 (58). μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος mon. 333. εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς *φήσει με κρίνειν Alexid. 3, 484 (3, 6). τοῦτον ἐγὼ κρίνω-εἶναι ἄριστον Herm. 2, 410 (2, 4). τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα-πίνειν Antiph. 3, 82. τὸ-τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν Men. 4, 76 (8). μή μ' ἄφρονα κρίνῃ Men. 4, 267 (142). ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4). οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν κρίνων Men. 4, 214 (6). μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται Diph. 4, 412 (3). ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ Diph. 4, 423 (22). εἰ μεθ' ὧν *κρίνῃ τις ἂν (vivat) Men. 4, 220 (5). εὔτολμος εἶναι κρῖνε mon. 153. γαμεῖν κεκρικότα Men. 4, 260 (102). σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι Nicol. 4, 580 (v. 45).
κριός: θῦσαι-κριόν Eup. 2, 502 (7). κριὸς τομίας Antiph. 3, 73 (2). κριοὺς ἐκτομίας anon. 4, 701 (385). κριοῦ τ' ὄρχεις Eubul. 3, 234 (1). ἐὰν δὲ κριόν (int. ὑφέληται), Φρίξος (vocatur) Anaxand. 3, 177 (2, 11). κριὸς ἀσελγόκερως Plat. 2, 688 (24). κριοὺς-ἐκγεννᾶν τέκνα Eup. 2, 463 (10). κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν Men. 4, 304 (333). *προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός Aristophont. 3, 357 (1, 5). ὁ πατὴρ -μέγιστός ἐστι *κριὸς (legeb. κρεῖος) ἐρέβινθος Sophili 3, 583 (1).
κρίσιμος: κρίσιμος-αὕτη (septima dies) γίγνεται Men. 4, 296 (296).
κρίσις: ἔστι κρίσις ἄδικος-κἂν θεοῖς Men. 4, 184 (7). [ἔστι κἀν Ἅιδου κρίσις Philem. 4, 67 (1)]. κρίσει δικαίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111a). τὰ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει Men. 4, 265 (132). αἱ κρίσεις-ἡμῶν νοσοῦσι Diph. 4, 385 (1). ἡ-μετάνοια-κρίσις mon. 667. [ἀνδρείας κρίσις Philonid. 2, 425]. κρίσιν-τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει Men. 4, 236 (14).
κριτής: τοῖς-κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι Pher. 2, 293 (16). τῆς ἡμετέ-

ρας σοφίας κριτὴς ἄριστε Cratin. 2, 192 (51). οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν Anaxand. 3, 196 (3). μάταιός ἐστιν *ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). τὸν ἀκροατὴν καὶ συνετὸν ὄντως κριτήν Apollod. 4, 454 (1). ἀλόγιστός ἐστι τῆς ἀληθείας κριτὴς Men. 4, 92 (4). ὁ χρόνος ἐπιμελὴς-πάντων κριτής mon. 620. τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής | ὁ δεσπότης Men. 4, 250 (56). δύο φίλων εἶναι κριτής mon. 343.

κριτικός: οὐκ ἔχει ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον Posidipp. 4, 513 (v. 4).

Κρίτων: Alexid. 3, 487 (1). ὦ Κρίτων Diodor. 3, 543.

κροαίνω: *Aristophan. 2, 1213 (196).

Κροῖσος: Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ Philem. 4, 61 (94).

κρόκη: *νῆσαι μαλθακωτάτην κρόκην Eup. 2, 556 (19). κρόκην-νήσεις Men. 4, 298 (301). οὐδ' ἐτρύπησεν κρόκην anon. 4, 646 (168). κρόκης πέντε στατῆρας εἶχε (f. ἦγε) Eup. 2, 529 (7). ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (f. τῇ κρόκῃ) κεχρωμένη Men. 4, 244 (33).

κροκόδειλος: τῶν-κροκοδείλων-ᾠὰ λαμβάνων Eubul. 3, 254 (1, 13).

κρόκος: ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις Cratin. 2, 72 (1, 4).

κροκυδίζω: τὸ κάταγμα κροκυδίζουσαν Philyll. 2, 865 (4).

κροκύλεγμος: anon. 4, 641 (143).

κροκύς: τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν Aristophan. 2, 1188 (53). ἀνήσεις κροκύδα μαστιγουμένην (an μαστιγουμένη?) Aristophan. 2, 1185 (37).

κροκωτός: θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον Cratin. 2, 37 (1). φορῶν κροκωτοὺς (al. κροσωτοὺς) καὶ γυναικείαν στολήν Arar. 3, 273 (1).

κρομβῶ: χοιρίδια-κρομβώσας ὅλα Diph. 4, 419 (7).

κρόμμυον: κρόμμυον *λέποντα (legeb. βλέποντα) Eup. 2, 526 (3). κρόμμυον Σαμοθράκιον Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). σήσαμον, ἔλαιον, *κρόμμυον (libr. κρόμυον), ὄξος Philem. 4, 46 (33). τυρόν, κρόμμυα, κάππαριν Antiph. 3, 35 (3). κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας Antiph. 3, 39 (2). *γήτειον, κρόμμυα, φύστη Anaxand. 3, 184 (1, 56). εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα Eup. 2, 550 (5). ἤκασεν-*κρομμύου λεπυχάνῳ Theop. 2, 806 (2). γνώσει λίτρον καὶ κρόμμυον Alexid. 3, 382.

Κρομμυών: Philem. 4, 11 (2).

κρονικός: anon. 4, 680 (311^{b}). *πρᾶγμά τι γιγνόμενον ἀεί, κρονικόν Alexid. 3, 410 (1).

κρονοδαίμων: anon. 4, 665 (267).

κρονοθήκη: anon. 4, 665 (267).

κρονόληρος: anon. 4, 680 (311^{b}).

Κρόνος: οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν Cratin. 2, 108 (2). πρεσβυγενὴς Κρόνος Cratin. 2, 147 (3). ab Saturni sacro et mulieres et canes et muscae prohibitae, Men. (?) 5, 110 (522). οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν ἐχρᾶτο Anaxipp. 4, 459 (v. 8). Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος Nicoph. 2, 854 (1). Κρόνος anon. 4, 680 (311^{b}). πρεσβύτερος Κρόνου (Κόδρου Bk.) ibid. ὑπερφυὴς Κρόνος ib.

κροσωτός: vid. κροκωτός.

κροταλίζειν: Ephipp. 3, 341.

κρόταφος: ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον Plat. 2, 645 (2).

κρότος: ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος Antiph. 3, 76. τῷ παιγνίῳ δότε κρότον anon. 4, 694 (362). πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις Amphid. 3, 306 (1, 8).

κρότων: ὑγιέστερος κρότωνος Men. 4, 161.

Κροτωνιάτης: Φορμίων ὁ Κροτωνιάτης ap. Cratin. 2, 143 (9).

κροῦμα: τοιαῦτα-γιγλαρεύων κρούματα Eup. 2, 472 (27). αὐλεῖ-σαπρὰ -*κρούμαθ' (an κρουμάτι' 5, 55) Theop. 2, 811 (2).
κρουμάτιον: v. κροῦμα.
κρουνεῖον: ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί Epigen. 3, 539.
κρουνίζομαι: τῶν ῥυτῶν-τρία πίνειν-κρουνιζόμενον Epinici 4, 506 (v. 3).
κρουνός: ἀπὸ κρουνῶν τριῶν ὕδατι *περίρραν' Men. 4, 101 (1).
κρουνεζοφόρον γένος Cratin. 2, 225 (153).
κρούω: cf. κόραξ. ἔκρουσε *πουλύπουν τίν' Amphid. 3, 313 (1, 10). οὐ *κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς-; Ephipp. 3, 325 (2, 3). ἀκράτῳ κροῦε-αὐτόν Eubul. 3, 228 (1). κρούων-ἐωνούμην Eup. 2, 505 (15).
κρυπτός: ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν ἢ μόνος ποίει mon. 225. τὰ κρυπτὰ μὴ *φάνῃς φίλου Philem. 4, 53 (52ᶜ) = mon. 406. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα †εἰς φάος ἄγει Philem. 4, 61 (97) = πρὸς τὸ φῶς ἄγει mon. 592.
κρύπτω: θυλήμασι κρύπτετε Pher. 2, 261 (1, 6). τέμαχος ἐν τεύτλου -κρύπτεται στεγάσμασιν Antiph. 3, 99. κρύψαι-ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν Antiph. 3, 139 (12). κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε μηδέποτ' ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). [τό-ἄρσεν-τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Men. 4, 226]. κεκρυμμένη *κεῖται παγίς Men. 4, 253 (67). δίκτυον κεκρυμμένον mon. 587.
κρύσταλλος: σοφία-ἴδιον (homini), κρύσταλλος Theognet. 4, 549 (v. 4).
Κρωβύλη: ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ *Κρωβύλης πρόσωπον Men. 4, 189 (1, 5). οἴμοι *Κρωβύλην λαβεῖν ἔμ' ib. (1, 10). Κρωβύλη τῇ μητρὶ πείθου Men. 4, 283 (224).
κρωβύλος: κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους Antiph. 3, 103 (2).
Κρώβυλος: παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ Sotad. 3, 588.
κρωμακίσκος: κρωμακίσκος *οὑτοσί | γαλαθηνός Antiph. 3, 125.
κτάμενος: vid. κτείνω.
κτέανον: ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες Eubul. 3, 269 (16).
κτείνω: ἄκων κτενῶ σε τέκνον (cf. 5, 70) Aristophan. 2, 1194 (81). κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι *Cratin. 2, 72.
κτείς: 1) στρόφιον-κτένα Pher. 2, 296 (1). 2) βελόναις τε τοῖς *κτεσίν τε Archipp. 2, 721 (5). πίννας, κτένας ἐκ Μυτιλήνης (al. Μηθύμνης) Philyll. 2, 861 (1). *μύες, ὄστρεια, κτένες, ὄρκυνες Anaxand. 3, 184 (1, 61). κήρυκας, κτένας, βολβούς Alexid. 3, 461 (1).
κτενίζω: κτενίζομεν Τελέσιππον Anaxil. 3, 355 (7). *σμῆται, κτενίζετ' Antiph. 3, 81. λούσησθε καὶ κτενίσησθε Aristophan. 2, 1182 (23).
κτῆμα: ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ Antiph. 3, 116 (1, 2). *παλαιὸν οἴκων κτῆμα Alexid. 3, 466 (5). σκεύη-καὶ κτήματ'-φέρειν Philem. 4, 25 (2). χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν.-κτήματ', οἰκίαι Philem. 4, 31 (1, 7). δικαιότατον κτῆμ' ἐστὶν-ἀγρός Philem. 4, 44 (28). ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς Men. 4, 207 (1). γυνὴ-ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον Plat. 2, 648 (2). γυναῖκας-πάντων ἄριστον κτημάτων Eubul. 3, 260 (2, 8). χρηστὴ γυνὴ κτῆμ' mon. 634. χαλεπόν -θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον Men. 4, 76 (6) = mon. 750. θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί Men. 4, 86 (2). οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου mon. 423. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα (servo fideli) κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἰ (terra)-κτῆμα Men. 4, 175 (2). τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον Antiph. 3, 150 (47) = mon. 717. κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία mon. 275. ἀναφαίρετον κτῆμ' (eadem) mon. 2. οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον mon. 416. σοφία -πλούτου κτῆμα τιμιώτερον mon. 482. πάντων κτῆμα τιμιώτατον-εἰς τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431.

Κτησίας: τὸν Κτησίαν-τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ Philetaer. 3, 292. διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351 (1). ὄντως ὁ Κρανὸς Κτησίου κατεσθίει | ἔλαττον-; Anaxil. 3, 353. *ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι πλὴν Κτησίου Anaxil. 3, 353 cf. 5, 86.
κτήσιος: τὸν-Δία τὸν κτήσιον Men. 4, 223 (2).
Κτήσιππος: ὁ Χαβρίου Κτήσιππος Timocl. 3, 592. Diph. 4, 391 (1). καὶ γενήσομαι Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος Men. 4, 178 (1).
κτῆσις: οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' ἱλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη mon. 743.
***Κτήσων**: Alexid. 3, 461 (1).
κτίζω: κτίζε Βοιωτῶν πόλιν Eubul. 3, 222.
κτίστωρ: ἀγαθῶν τοσούτων εὑρετὴν καὶ κτίστορα Diph. (?) 4, 429 (52).
κτυπῶ: πάντες-μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε anon. 4, 694 (362).
κτώ: v. ὀκτώ.
κτῶμαι: κτώμεθ' αὐτὰς (mulieres) ὡς ἀναγκαῖον κακόν mon. 305. τὸ τοιοῦτον γέρας τίς οὐκ ἂν αὑτῷ κτῷτο-; Alexid. 3, 506 (7). βίον κτήσῃ καλὸν mon. 527. ξένον προτίμα, καὶ φίλον κτήσῃ καλόν mon. 618. διὰ τὴν τέχνην-γνωρίμους ἐκτησάμην πολλούς Posidipp. 4, 526 (6). τοῖχον ἄρας κτήσομαι (? στήσομαι) Philem. (?) 4, 41 (21). μοχθεῖ-ἵν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ †κτήσηται (f. κτήσεται) Men. 4, 247 (40). ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτήσατο Plat. 2, 632 (6). μύρον-οἷον-οὐδὲ Δεινίας-οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο Stratt. 2, 775 (1). ὅστις-μὴ ἔχει τοῦτο (argentum) μηδ' ἐκτήσατο Timocl. 3, 612 (2). τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο Men. 4, 189 (1, 7). τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι Men. 4, 214 (5). παρασίτῳ τόπος οὗτος τρία-ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). οὐκ ἔστι βίος ὃς *οὐχὶ κέκτηται κακά Diph. 4, 418 (5). ἀβεβαιότατον-ἐστιν ὧν κεκτήμεθα Alexid. 3, 520 (37). ἐφημέρους-τὰς τύχας κεκτήμεθα Diph. 4, 397 (3). τὰς-εὐθύνας-ἐφημερινὰς-κεκτήμεθα Alexid. 3, 519 (34). τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον Dionys. 3, 555 (3). κεκτημένον ζευγάριον-βοοῖν Aristophan. 2, 1108 (1, 4). *τῷ σατραποπλούτῳ-νυμφίῳ, κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους Antiph 3, 131 (1). εὐτυχῶν-καὶ βίον κεκτημένος Philem. 4, 49 (41). "εὖ βίον κεκτημένος" Diph. 4, 411 (1, 7). (argentum) *ὃ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). ὁ πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον εἰς ἕτερον ἦθος Men. 4, 251 (60). κεκτημένος (i. q. δεσπότης) Phryn. 2, 598 (6). οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5). ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη-τόπον-παρθένε Diph. 4, 388. ποταμὸς-μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος Antiph. 3, 55. τρεῖς δ' εἰσὶν αἵγε τὴν δύναμιν κεκτημέναι (int. ἡδοναί)- Alexid. 3, 518 (31). ἑταίρας-ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). γνώμη-τῶν κεκτημένων mon. 679. κοὐδ' ὀξύβαφον-ἔτι κεκτήσεται Cratin. 2, 122 (8). δοῦλον-κεκτήσετ' Cratet. 2, 237 (1).
κυαθίζω: οὐκ ἔτι | ἔξεστι κυαθίζειν Antiph. 3, 61 (2). ὥσπερ κυαθίζουσ'-ἡ τύχη ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26).
κυάθιον: κυάθιον ἀργυροῦν (libr. κύαθον ἀργυροῦν, al. κυάθιον ἀργύρου) Pher. 2, 298 (6).
κύαθος: cf. κυάθιον. de κυάθῳ Cratin. 2, 179 (15), Herm. 2, 412 (5), Eubul. 3, 244 (5). ἔγχει κύαθε Cratet. 2, 237 (1, 7). κυάθους ὅσους *ἐκλεπτέτην Plat. 2, 657 (2). κύαθον χαλκοῦν κλέψας Stratt. 2, 785 (3). κύαθος ἀργυροῦς Alexid. 3, 383 (2). ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία Epigen. 3, 539 (2). τῷ στόματι τὸν κύαθον-εἰληφότας Plat. 2, 677 (5). κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου Archipp. 2, 723 (13). ἐπεχεάμην-κυάθους θεῶν-καὶ θεαινῶν μυρίους Antiph. 3, 45 (3, 3). ἐπιχέας

φιλίας κυάθους - τέτταρας Alexid. 3, 432 (3). τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου ibid. * Χίου δύο κυάθους-ὑπόχει Sophili 3, 581. ὀκτὼ-ὑποχεῖν-καὶ δώδεκα κυάθους Men. 4, 72 (11). κυάθους προπίνων εἴκοσιν Alexid. 3, 393 (2). ἐπὰν κυάθους πίνῃ τις-δέκα Diodor. 3, 543. ἧς-πιεῖν κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyli 4, 567 (1). εἰς ἑτέραν -ἀποστέλλων πόλιν κἂν κύαθον Alexid. 3, 505 (6). ὕδατος ἀπέφθου κύαθον Alexid. 3, 474 (1). εἷς κύαθος-ὕδατος ἐπιχυθείς Sotad. 3, 586 (1, 31). κύαθον (cucurbitulam) λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις Apolloph. 2, 880 (1).

κυαμίζω: ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν Aristophan. 2, 1182 (22).

κυάμινος: ἔτνος κυάμινον Henioch. 3, 562.

κύαμος: κύαμος, χόνδρος, τυρός Ephipp. 3, 330 (2). κύαμος, θέρμος, λάχανον (?) Alexid. 3, 456 (1, 11). κυάμους, †φακῆν (f. ἀφάκην), ζείας Pher. 2, 345 (17). κυάμων, λαθύρων, ὤχρων Anaxand. 3, 184 (1, 43). κυάμους-ταχεροὺς καὶ καλούς Aristophan. 2, 1098 (1). σείσων-κυάμων μεστός Alexid. 3, 443. σωρὸν-κυάμων καταλαβών Timocl. 3, 603 (4). ὡς δ' ἀεί ποτε περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' Henioch. 3, 562. τὰς χύτρας ἐν *αἷσιν ἧψες τοὺς κυάμους Timocl. 3, 606. *κυάμων χύτρας σιτούμενος anon. 4, 607 (21[a]). ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις Pher. 2, 259 (9).

κυάνεος: πόντου κυανέαις δίναις Xenarch. 3, 614.

†Κυάνια: vid. Κλεινίας.

κυανοβενθής: †λεπαστὴν-σφόδρα κυανοβενθῆ Aristophan. 2, 1010 (12).

Κύβδασος: Κυβδάσῳ τριώβολον Plat. 2, 675 (2, 17).

κυβεία: κλέπται, κυβεῖαι, διατριβαί Men. 4, 212 (2, 10).

κυβερνήτης: καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν (int. ψυχήν) Men. 4, 271 (166).

κυβερνῶ: Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος Men. 4, 174 (1). τοῦτ (i. e. fortuna) ἔστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον Men. 4, 212 (3). τύχη κυβερνᾷ πάντα ib. 213 (3[b]). τὰς φλέβας-δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος Antiph. 3, 20 (1).

κυβευτής: ἄγριος κυβευτής Men. 4, 305 (335). de Hyperide aleone Philetaer. 3, 292 (2).

κυβεύω: γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων Cratin. 2, 125 (13). παῦσαι κυβεύων, μειράκιον Theop. 2, 813 (1). μεθύει, διαγραμμίζει, κυβεύει Philem. 4, 64 (115).

κύβηβος: Cratin. 2, 65 (9).

κυβηλικὸν τρόπον anon. 4, 641 (145).

κύβηλις: ἄνδρες δὲ κύβηλιν (vocant) Cratin. 2, 198 (62). μαγείρου-κύβηλιν καὶ σκάφην Philem. 4, 7 (2). τὴν κύβηλιν τὴν ἀγωνιστηρίαν Anaxipp. 4, 465 (1).

κύβιον: τὸ κύβιον τριωβόλου Alexid. 3, 389 (1, 9). κύβια Posidipp. 4, 519 (2).

κύβος: πρὸς κύβους ἕστηκ' Herm. 2, 391 (6). πότοι συνεχεῖς, κύβοι Men. 4, 307 (350). τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι Alexid. 3, 399 (2). ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1). τρὶς ἓξ-κύβοι Pher. 2, 315 (13). δύο κύβω καὶ τέτταρα Eup. 2, 566 (57). Μίδας-*ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος Eubul. 3, 233 (4). ἀνερρίφθω κύβος Men. 4, 88 (1). πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος Aristophan. 2, 1199 (97). τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους Alexid. 3, 471 (3).

κύδαροι: Antiph. 3, 159 (89).

Κυδίας: Ἑλλάδος-ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 11).

Κυδώνιος: *Κυδώνιον μῆλον* Philem. 4, 12 (2). *Κυδώνια μῆλα* Aristophan. 2, 1213 (197). *Κυδωνίοις μήλοισιν* Canth. 2, 836 (2).

Κύζικος: *Κύζικος πλέα στατήρων* Eup. 2, 510 (5, 1).

Κύθηρα: *κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα* Pher. 2, 322 (2).

Κυθήριος: *Ἀφροδίτης-Κυθηρίας* Archipp. 2, 722 (12).

Κύθνιος: *τυροῦ-Κυθνίου* Alexid. 3, 462 (1, 12).

Κύινδα: *ἐκ *Κυΐνδων χρυσίον* Men. 4, 74 (4).

κύκλιος: *ἀπὸ δὲ τῶν *κυκλίων* (int. *χορῶν*) *Κινησίας* Aristophan. 2, 1005 (1, 10).

Κυκλοβόρος: *τὸν Κυκλοβόρον *καθιέναι* Aristophan. 2, 1196 (86).

κύκλος: *περιγράψεις-κύκλον* Eup. 2, 525 (1). *πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι* Antiph. 3, 39. *κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος* Eubul. 3, 211 (v. 5). *κύκλους-συναγείροντες ἔλεγον *(ἂν) τάδε* Antiph. 3, 104 (v. 9). *περιέρχεται κύκλῳ* Herm. 2, 380 (1). *περιτρέχει κύκλῳ* Philem. 4, 26 (v. 11). *κύκλῳ-περιτρέχειν-καὶ βοᾶν* Alexid. 3, 465 (3). *κύκλῳ τρέχοντα* Men. 4, 125 (1). *δέπας μεστόν, κύκλῳ χορεῦον* Antiph. 3, 140 (15). *πίνει τὴν κύκλῳ* Men. 4, 188 (5). *πετόμεναι-κύκλῳ | ἔρραινον* Alexid. 3, 410 (1). *ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ* Philem. 4, 27 (v. 15). *ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ* Alcaei 2, 830 (1). *ἐκυμβάλιζον δ' ἑπτὰ θεράπαιναι κύκλῳ* Men. 4, 166 (5). *ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ* Amphid. 3, 311. *περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ* Alexid. 3, 443. *κύλιξ, στέφανον κύκλῳ | ἔχουσα χρυσοῦν* Alexid. 3, 421 (2). *ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ'* (int. *ποτήριον*) Alexid. 3, 510 (12). *τὸ χωρίον -τόδ' ἐστὶ πᾶν* (f. *πᾶν τόδ' ἐστὶν ἐν*) *κύκλῳ | Ὀλυμπία* Henioch. 3, 563 (v. 6). *†περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστήν* Aristophan. 2, 1010 (12). *περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ* Metag. 2, 753 (1, 11). *ἐν-κύκλῳ νιν *παρθενικαὶ-τὸν πόδ'-τρίψουσι* Eubul. 3, 257 (2). *περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ* Men. 4, 101 (1, 5). *τοῦ-*(ἐν) κύκλῳ-λόγου* Eup. 2, 467 (18). *†περιστείχει ἕνα κύκλον* Alcaei 2, 833 (2). *ποῖ δή μ' ἄγεις διὰ τῶν κύκλων;* Alexid. 3, 426. *ἐν τοῖς κύκλοις-ἐκδεδυκότα-καὶ πωλούμενον* Men. 4, 125 (1). *κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν* Diph. 4, 401. *τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε* Cratet. 2, 245 (2).

κυκλοτερής: *κυκλοτερῆ-κώθωνα* Henioch. 3, 560.

κυκλῶ: *κυκλῶν-ἀεὶ τὸ σῶμα* Herm. 2, 380 (1, 5). *πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ* Men. 4, 182 (1). *περιφοραῖς κυκλούμενος* Eubul. 3, 241.

Κύκλωπες: *Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων* (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2).

κυκνοκάνθαρος: Nicostr. 3, 282.

κύκνος: *κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι* Anaxand. 3, 185 (1, 64). *ἡ ναῦς δὲ *πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος, ἢ κάνθαρος;* Nicostr. 3, 282.

κυκῶ: *ταράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς ἀντιθέτοις* Cratin. min. 3, 376. [*ἅρπαζ' -κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα* Philem. 4, 67 (1)].

κυλικεῖον: Anaxand. 3, 174 (2). *ὥσπερ κυλικείου-προπέπταται* Aristophan. 2, 959 (11). *ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια* Eubul. 3, 235 (4). *Ἑρμῆς-λίθινος, ὃν-ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρόν* Eubul. 3, 249 (3). *εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην* Cratin. min. 3, 377. *τὰ κυλικεῖα-ἐξεῦρεν ἡμῖν* Eubul. 3, 261.

κυλίκιον: *κυλίκια* (f. *κυμβία*), *αἶρου τὰ μείζω* Epicrat. 3, 372 (2).

Κυλικρᾶνες: *Κυλικράνων-†σπληνόπεδον* Herm. 1, 97 (4).

κυλίνδω: *ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων* Telecl. 2, 361 (1, 8). *ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα* Nicoph. 2, 851 (2). *ῥάβδον-ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην* Herm. 2, 397 (2, 6). 403 (2). *εἰκῇ-ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον* Apollod. Car. 4, 441 (v. 8).

κύλιξ: *Χία-κύλιξ* Pher. 2, 344 (13). Herm. 2, 403 (3). *κύλικ' ἀρύστι-*

χον Phryn. 2, 595 (2). ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων Cratin. 2, 157 (13). *ἀλεκτρυών | τὴν κύλικα καταβέβληκεν Aristophan. 2, 953 (1). Θηρίκλειός τις κύλιξ Alexid. 3, 421 (2). καθαρώτερον-τὸν κέραμον εἰργαζόμην ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας (al. τἀκπώματα) Eubul. 3, 220 (2). φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες Alexid. 3, 427. ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμα-τῆς κύλικός ἐστιν Antiph. 3, 89 (1, 3). ποῦσθ' ἡ κύλιξ; Cratet. 2, 237 (1, 7). ἀπονίζων τὴν κύλικα Pher. 2, 270 (4). τράπεζαν εἴσφερε, καὶ κύλικα Pher. 2, 280 (1). ἰδοὺ κύλιξ σοι ibid. πλήρεις κύλικας οἴνου-ἤντλουν Pher. 2, 300 (1, 30). βαθείας κύλικας Pher. 2, 324 (1, 4). ἵησιν-κύλικος εἰς κοῖλον κύτος Plat. 2, 684 (9). ᾔτησε κύλικα Alexid. 3, 417 (1). κύλικα κεραμέαν τινὰ-κεραννύει Theophil. 3, 627. οὐδεμίαν ἡ γραῦς -κύλικα παρῆκεν Men. 4, 188 (5). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατὴρ Men. 4, 237 (17). οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα-φέρει *(;) Ephipp. 3, 328 (2). πίνειν-πολλὰς κύλικας *εὐζωροτέρας Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 11). ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι Alexid. 3, 432 (3). φιλοτησίαν-κύλικα προπίομαι Alexid. 3, 515 (24).

κυλιστὸς στέφανος Antiph. 3, 26 (2). Eubul. 3, 241. Alexid. 3, 478. σύκων κυλιστὸν στέφανον Alexid. 3, 384 (3). στεφάνῳ *κυλιστῷ (libr. κυλιστῇ) κοκκυμήλων Alexid. 3, 504 (2, 5).

κυλίχνη: τὸ δ' ἔτνος *τοὐν ταῖς κυλίχναις Aristophan. 2, 1153 (11).

κυλιχνίς: κυλιχνίσιν, σικύαισιν, ὑποθέτοισιν Antiph. 3, 120 (2).

κυλίω: λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων anon. 4, 618 (51).

κυλλάστις: τὸν κυλλάστιν φθέγγου Aristophan. 2, 1047 (1).

Cyllenus et Tities Dactyli, Men. (?) 4, 319 (441).

Κύλλος: Κύλλου πήρα Cratin. 2, 79 (8). τὸ-πορνεῖον Κύλλου πήρα Aristophan. 2, 1058 (9).

κῦμα: κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν αὔρα Sosicrat. 4, 591. ἧψε-πευκίνοισι κύμασιν Cratet. 2, 244 (1). ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν Metag. 2, 753 (1). ἐκ κυμάτων-γαλῆν ὁρῶ Sannyr. 2, 874 (1). cf. Stratt. 2, 788 (2).

κυμβαλίζω: ἐκυμβάλιζον-ἑπτὰ θεράπαιναι Men. 4, 166 (5).

κύμβαλον: ἕλκει τὸν θεὸν τοῖς κυμβάλοις Men. 4, 140 (1). κἀκρότητα κύμβαλα anon. 4, 606 (19[a]).

κυμβίον: cf. κυλίκιον. κυμβίον Theop. 2, 803 (2) cf. 5, 54. δὸς-τὸν *χόα | αὐτῷ-καὶ τὸ κυμβίον Anaxand. 3, 174. οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης *(;) Ephipp. 3, 328 (2). κυμβία-παρέχοιμ'-*Εὐριπίδῃ Ephipp. 3, 335 (2, 5). ἔπιεν ἡ Ῥόδη κυμβίον ἀκράτου Philem. 4, 29 cf. 5, 99. μέστ' ἀκράτου κυμβία Anaxand. 3, 162 (2). κυμβίον-τέτταρας (int. ἦγεν δραχμάς) Alexid. 3, 383 (2). ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία Epigen. 3, 539 (2). κόνδυ καὶ † ψυκτῆρα καὶ κυμβίον Hipparch. 4, 431. κυμβία-πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ Alexid. 3, 422 (3). κυμβία, φιάλαι, τραγέλαφοι Alexid. 3, 427. κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά Dionys. 3, 554 (1). κυμβία (in cottabi ludo) Pher. 2, 280 (9).

κυμινοδόκη: *κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖον Apollod. Gel. 4, 438.

κυμινοδόκον: πόλλ' ἐν αὐτῷ-ἔχον καδίσκια κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1).

κυμινοκίμβιξ: anon. 4, 630 (105).

κύμινον: σησάμου, νίτρου, κυμίνου Antiph. 3, 78 (1, 2). ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν Alexid. 3, 437 (2, 6). οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον Alexid. 3, 465 (3). χλόην, κύμινον, ἅλας, ὕδωρ Sotad. 3, 585 (1, 7). κύμινον, ὄξος, σίλφιον Anaxipp. 4, 459 (v. 7). κύμινον (i. q. κυμινοπρίστης) Men. 4, 310 (363).

κυμινοπρίστης: κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν Posidipp. 4, 521 (v. 12). κυμινοπρίστης ὁ τρόπος-σου Alexid. 3, 499.
κυναγός: ὁ Κύπριος κυναγός *Timoth. 3, 589.
κυνάριον: Theop. 2, 820 (19). Alcae. 2, 833 (4).
κύνειρα: anon. 4, 630 (104).
†κυνέπασαν (? κύν' ἔσπασαν) anon. 4, 641 (146) cf. 5, 119.
κυνῆ: παρδαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ Anaxand. 3, 200 (14). τὴν *κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν Aristophan. 2, 1165 (7). θύρσου *κυνῆ (f. γονή) Aristophan. 2, 1112 (13).
κυνηγέτης: κυσί τε καὶ κυνηγέταις Plat. 2, 675 (2, 16).
κυνητίνδα: παίζειν τὴν *κυνητίνδ' Cratet. 2, 242 (2).
κυνίδιον: ἔοικεν-τοῖς *κυνιδίοισι Eup. 2, 511 (8). κυνίδιον *λεπτόν (libr. λεπρὸν λευκόν) Aristophan. 2, 1030 (12).
κυνικός: Κράτητι τῷ κυνικῷ Men. 4, 104 (1).
κυνόφαλοι (f. κυνόφαλλοι) anon. 4, 642 (147).
κυντατώτατος: ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα Eubul. 3, 246 (1).
κυντερώτερος: ἕτερα-πολλὰ κυντερώτερα Pher. 2, 297 (2).
κυνῶπις: παλλακὴν κυνώπιδα Cratin. 2, 148 (4).
†κυνῶτας: εὐδαίμων, †κυνῶτας (al. κυνῶτες, κυνωτός. num κυνώτας?), ἄρτια (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2).
κύος: κύουσ'-κύος τοσουτονί Aristophan. 2, 1184 (34).
*κυπαρισσόροφος: ἐκ θαλάμων *κυπαρισσορόφων Mnesim. 3, 570.
κυπάριττος: κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν Herm. 2, 407 (1, 14).
κύπασσις: Aristophan. 2, 1157 (34).
κύπειρος: κύπειρον-δροσώδη Pher. 2, 305 (2).
Κύπριος: γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον *ἐκθανούμενος Men. 4, 153 (2). Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων Plat. 2, 615 (1). Cyprii ἐλύμοις αὐλοῖς utuntur, Cratin. min. 3, 375. Κυπρίους ἄρτους Eubul. 3, 243 (2). τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον Aristophan. 2, 1187 (45). νᾶπυ Κύπριον (al. Κύπρου) Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). Κύπριον (salsamentum) Posidipp. 4, 519 (3).
Κύπρις: τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. Κύπριδι παρακαθήμενος Anaxand. 3, 198 (7). ὁ Κύπριος (f. Κύπριδος) κυναγός *Timoth. 3, 589. πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας Eubul. 3, 245 (v. 2). ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι Xenarch. 3, 617 (1, 21). ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις mon. 159. λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην *νόσων Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8).
Κύπρος: vid. Κύπριος. ἕκτη Κύπρος Alexid. 3, 517 (30). κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα καὶ Κύπρον Pher. 2, 322 (2). ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν (Venus) Antiph. 3, 68. τὴν-Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ δένδρον φυτεῦσαι τοῦτο (malum)-ἓν μόνον Eriphi 3, 557 (1, 11). ἡ Κύπρος ἔχει πελείας διαφόρους Antiph. 3, 96. ἐν *(τῇ) Κύπρῳ-διήγετε πολὺν χρόνον; Antiph. 3, 116 (2). ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ πράττων Men. 4, 169 (2).
κύπτω: ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω Aristophan. 2, 1110 (3). ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος-σιωπῇ Amphid. 3, 313 (1, 6). κύψαντες χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον. *κᾆτ' ἐξαίφνης ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων-τις ἔφη Epicrat. 3, 371 (1, 21. 23). κύψας καθ' αὑτὸν-ἔφλα Men. 4, 280 (206). ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ Euphron. 4, 487 (v. 27).
Κυραννή: Men. 4, 310 (364).
κυρβασία: τὴν *κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν Aristophan. 2, 1165 (7).
κύρβεις: φρύγουσιν-τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν Cratin. 2, 217 (139[a]).
κυρηβάσασθαι: Cratin. 2, 200 (69).

κυρήβια: κυρήβι' ἐσθίων Cratin. 2, 184 (27).
κυρηβιοπώλης: κυρηβιοπῶλα | Εὔκρατες Aristophan. 2, 1197 (87).
Κυρηβίων: Alexid. 3, 461.
Κυρηναῖος: de Cyrenaeis Eup. 2, 504 (9). Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά τις-Ἀρίστιππος Alexid. 3, 400 (1, 3). ἄνθρωπος-Κυρηναῖος Alexid. 3, 492.
Κυρήνη: ἐκ-Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον Herm. 2, 407 (1, 4).
κυρία (domina): Philem. 4, 65 (121). reliqua v. s. κύριος.
κυριβάσασθαι: rectius κυρηβάσασθαι, Cratin. 2, 200 (69).
κυριεύω: κἂν μυρίων γῆς *κυριεύῃς πήχεων Men. 4, 273 (176).
κύριος: cf. κυρία. ἐμοῦ-ἐστι κύριος-εἷς ἀνήρ Philem. 4, 11. οὐδὲ σαυτοῦ κύριον ἔξεστιν εἶναι Alexid. 3, 519 (34). κύριος τῆς ἡδονῆς Alexid. 3, 451 (1, 2). ὅρον-οὐκ ἔσχηκεν †οὗ ὁ καιρός (f. οὐδὲ κύριον) Dionys. 3, 548 (v. 32) de arte coquinaria. φύλαττε μηδενὶ | ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὢν δὲ κύριος Men. 4, 107 (2, 4). ὅσον χρόνον εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως ibid. ὢν (int. χρημάτων) ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου Criton. 4, 537. κυρίαν τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἀγρῶν-ἔχομεν Men. 4, 191 (2). τὴν ἐπιμέλειαν παντὸς-κυρίαν mon. 632.
†κυρίσοι Pher. 2, 282 (3, 4).
Κύρνος: τρίτη Κύρνος Alexid. 3, 517 (30).
κῦρον: οὐδ' εἶπον οὐδὲν *(πρὸς σὲ κῦρον) Aristophan. 2, 1093 (3).
Κυρτονεφέλη: anon. 4, 624 (76ᵃ).
κυρτός: καρῖδες-κυρταί Ophel. 3, 380. κυρταὶ-καρῖδες ibid. κυρτοῖς-κύμασιν Sosicrat. 4, 591.
κυσθοκορώνη: anon. 4, 642 (148).
κύσθος: τὸν *κύσθον ἐκκορίζειν Eup. 2, 510 (5).
κυσιᾷ anon. 4, 642 (149).
κυσοβάκχαρις: anon. 4, 642 (150).
Κυσολάκων: anon. 4, 642 (151).
κυσονίπται: anon. 4, 642 (152).
κυσοχήνη: anon. 4, 642 (153).
κύστις: αἷμα, κύστιν Eubul. 3, 250 (3). λύων κύστιν ὑείαν Aristophan. 2, 1153 (13).
κύτισος: κύτισος αὐτόματος-ἔρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8). ἀσφάραγον κύτισόν τε Cratin. 2, 215 (135). κύτισόν τ' ἠδὲ *σφάκον Eup. 2, 426 (1, 3).
κύτος: κύλικος-κοῖλον κύτος Plat. 2, 684 (9). κοιλοσώματον κύτος πλαστὸν ἐκ *γαίης Antiph. 3, 26 (1, 2). λοπάδος *στερροσώματον κύτος Xenarch. 3, 614.
'κυφόνωτος: τῆς *κυφονώτου (libr. κουφ.) σηπίας Antiph. 3, 126 (1, 18).
κυφός: καρῖδας-τῶν κυφῶν Eubul. 3, 259 (4).
κύφων: ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχέν' ἔχων Cratin. 2, 84 (8). κύφωνες (vestis genus) Posidipp. 4, 528 (16).
Κύψελα: προὔπιεν-ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος Damox. 4, 529.
κυψέλη: †ἆρα κυψέλη ἔνεστιν; (f. ἆρ' ἔνεστι κυψέλη; an ἆρ' ἐν ὠσὶ κυψέλη;) Eup. 2, 515 (17). κυψέλην-ἔχεις ἄπλατον ἐν τοῖς ὠσίν anon. 4, 609 (28). κυψέλαι φρονημάτων anon. 4, 665 (268).
κύω: κύουσα δέλφαξ Nicoch. 2, 847 (6). κύουσ' ἐφάνη κύος Aristophan. 2, 1184 (34). ποίμνης-ἐν *αὐτῇ πνικτὰ-*τακεροχρῶτ' εἴδη κύουσαν Antiph. 3, 26 (1, 5).
κυῶ: γυνὴ κυεῖ δεκάμηνος *(;) Men. 4, 192 (3). κεκύηκέ [τις], οὐ κεκύηκέ [τις] Philem. 4, 41 (22).

κύων: cf. κυνέπασαν. item Κρόνος. 1) ὦ κύων Archipp. 2, 716 (6). † κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι Antiph. 3, 160 (98). κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 8). πῶς ἂν-σώσειεν ἶβις ἢ κύων; Timocl. 3, 590. Ἐπιχαρίδης-κύνας κατεσθίει Alexid. 3, 483 (1, 4). ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλῃ, κύων, πρόβατον, τράγος Men. 4, 135 (2). ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων, ἐντιμότερος εἰ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ ib. (2, 10. 11). κυνὸς φωνὴν *ἱεὶς anon. 4, 652 (195). τὸν σπόνδυλον-ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν Pher. 2, 261 (1, 5). ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα anon. 4, 613 (41). ἡ κύων *ἔσηνε καὶ προσῆλθ' Apollod. 4, 455 (2). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (5). τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν-κυνός ἐστ' ἔργον Men. 4, 141 (2). χεῖρον-ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα Men. 4, 290 (258). Δωδωναίῳ κυνί Cratin. 2, 20 (6). κύων ἀκράχολος, Ἑκάτης ἄγαλμα Aristophan. 2, 1195 (82). οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί (Procridis); Eubul. 3, 247 (1). οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος-κύων Cratin. 2, 155 (11). πόλεως-κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν Cratin. 2, 44 (3). κύνα δέρειν δεδαρμένην Pher. 2, 341 (1). κυσί τε καὶ κυνηγέταις (translat.) Plat. 2, 675 (2, 16). τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων Anaxil. 3, 347 (1, 4). ῥιπὶς-ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας Eubul. 3, 242 (1, 7). πυκνοὶ-ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες Alexid. 3, 452 (1, 16). de Canis sidere cf. *Amphid. 3, 320 (12). πρὸ τοῦ κυνός Eup. 2, 491 (11). 2) piscis: γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων Cratin. 2, 109 (3). κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν Mnesim. 3, 569 (v. 36). κυνὸς οὐραῖον Men. 4, 154 (5). *διαφέροντ' οὐδὲ ἓν ξιφίου κυνός Anaxipp. 4, 463.

Κύων-τις ἐβόα Lysipp. 2, 748 (4).

***κωβιδάριον**: v. κωθάριον.

κωβίδιον: συμπαίζει-σκινδαρίοις μετὰ *κωβιδίων Anaxand. 3, 172. κωβίδι' (βι) ἄττα Sotad. 3, 586 (1, 22).

κωβιός: ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς Antiph. 3, 118 (v. 4). τεττάρων δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). οὐδεὶς εἶχέ σοι κωβιὸς ὅλως-ἧπαρ Euphron. 4, 492 (v. 4). μύραιν' ἑφθή, κωβιοὶ ἑφθοί Anaxand. 3, 184 (1, 48). κωβιός, ἀφύαι, βελόναι Ephipp. 3, 330 (1, 8). καρῖδα, φύκην, κωβιὸν Alexid. 3, 429 (1, 13). κωβιούς, σπάρους, ψῆττας Henioch. 3, 561. θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες Mnesim. 3, 569 (v. 35). κωβιός, ἠλακατῆνες Men. 4, 154 (5). *ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν-πρὸς Πυθιονίκην-πέμψαι Antiph. 3, 13 (1, 19).

Κωβιός: cf. Κωβίων. *Κωβιοῦ (libr. κωβιοῦ) τοῦ Σαλαμινίου τόκον Archipp. 2, 719 (2). *Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός Alexid. 3, 425 (2).

Κωβίων: Κωβίων (al. f. rectius Κωβιός), Κυρηβίων Alexid. 3, 461.

κωδάριον: νακότιλτος ὡσπερεὶ κωδάριον Cratin. 2, 41 (8). *ἂν δὲ κωδάριον (int. ὑφέληται, vocatur) Ἰάσων Anaxand. 3, 177 (2, 11).

κωδία: ἀγαθήν γε κωδίαν Aristophan. 2, 986 (4).

κώδιον: σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον Philem. 4, 10 (1).

κωδωνίζω: βούλομαι κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168.

κωδωνοφορῶν Nicoph. 2, 855 (7).

***κωθάριον**: συμπαίζει-*ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων (libr. κωβιδαρίων) Anaxand. 3, 172.

κώθων: *κώθωνα (legeb. κώθωνι)-λεπαστήν Theop. 2, 802 (1, 4) cf. 5, 54. κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος Theop. 2, 812 (1). τετρακότυλον-κώθωνα Alexid. 3, 466 (5). πυριγενῆ-βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον κώθωνα Henioch. 3, 560.

κωθωνίζω: βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος Eubul. 3, 263 (5).

κωθωνόχειλος: μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων - * κωθωνόχειλον (legeb. -χειρον) Eubul. 3, 231 (1).
κωθωνόχειρος: v. κωθωνόχειλος.
κωλέα: τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας Anaxipp. 4, 460 (v. 38).
*Κωλέαρχος: v. Κολέαρχος.
*κωλεασμός: v. κολεασμός.
κωλῆ: κωλῆ, τὸ πλευρὸν Amips. 2, 705 (3). ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας Plat. 2, 619 (3). κωλᾶς - ἐρίφων Aristophan. 2, 1128 (6). δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ Aristophan. 2, 1026 (1). ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας - ὑείους Theophil. 3, 629 (1). ὁ τὴν καλὴν (? κωλῆν) ἔχων Eup. 2, 537 (4, 1).
κωλήν: σκέλη - καὶ κωλῆνες Eup. 2, 441 (2).
κωλύω: ἐθέλω γεωργεῖν. * εἶτα τίς * με κωλύει; Aristophan. 2, 985 (1). οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν - Antiph. 3, 68 (2). διαρραγήτω χἄτερος - μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γάρ σε κωλύει; Anaxil. 3, 351 (1). τί δειπνεῖν κωλύει τοὺς παρόντας; Men. 4, 179 (3). εἴ τις - * δειπνιεῖν μέλλοντα κωλύσαι τινά Diph. 4, 405 (3).
κωμάζω: * κωμάζειν (libr. ἐγκωμιάζειν, ἐγκωμάζειν) ἄδειπνος Antiph. 3, 114 (1). ταῖς ἡμέραις ταύταις - κωμάζειν ἔθος ἐστίν Alexid. 3, 499 (1). διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω - πρὸς τὸ * τηλικοῦτο φῶς; Alexid. 3, 495. κωμάσαι πρὸς τὴν Ταναγρικὴν Sophili 3, 581.
κώμη: ἤλουν - ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν Pher. 2, 254 (1). περιστατὸν βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ Theop. 2, 808 (2). τὰς κώμας ἐπόρθουν Men. 4, 91 (2). τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά ‖ κώμη - τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν Steph. 4, 544.
κωμῆτις: † ἐν κωμήτισι - ἐπίχαρτον Aristophan. 2, 1058 (8).
κωμικός: * στηθί - τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί Alexid. 3, 423 (1, 13).
κῶμος: ἐπὶ κῶμον - ἴωμεν Antiph. 3, 114 (1). ἐπὶ κῶμον - ἀνθρώπων - πλῆθος προσιὸν Alexid. 3, 428 (1). ἐξιέναι - ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον Apollod. Car. 4, 442 (v. 21). πρόφασιν ἐπὶ κῶμον (?) Axionici 3, 531 (2). ὁ δὲ πέμπτος (int. crater) βοῆς· ἕκτος δὲ κώμων Eubul. 3, 249 (1, 8). [κῶμος] ad anon. 4, 611 (35).
Κῶμος: δὸς δὴ τὸν * χόα | αὐτῷ * σύ, Κῶμε (vulg. σύγκωμε) Anaxand. 3, 174.
κώμυς: † κώμυθος τὴν λοιπὴν ἔχει Cratin. 2, 226 (157).
κωμῳδία: Μεγαρικῆς κωμῳδίας ᾆσμ' Ecphant. 2, 12. ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμῳδία Philippid. 4, 475 (2).
κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον Aristophan. 2, 958 (19).
κωμῳδῶ: κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν Phryn. 2, 590 (8). τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον (parasitorum genus) Alexid. 3, 434 (1, 2).
κώνειον: πιεῖν κώνειον Polyz. 2, 867 (1).
κωνῆσαι (f. περικωνῆσαι) Aristophan. 2, 1157 (35).
Κῷος: Χῖος - Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν Stratt. 2, 771 (3). νεανίας τις ἐσφαίριζεν - Κῷος Damox. 4, 536 (v. 3).
Κωπᾶδες: Κωπάδων ἁπαλῶν τεμάχη Stratt. 2, 779 (1). Κωπᾶδας λέγεις Antiph. 3, 70 (2, 7). παρθένου Βοιωτίας Κωπᾶδος Eubul. 3, 236.
κωπαῖοι: Aristophan. 2, 1214 (198).
κώπη: τροποῦσθαι κώπην Eubul. 3, 229 (6). ἐν κώπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2).
κωπητήρ: χωρεῖν * (τὸν) κωπητῆρα λαβόντα καὶ προσκεφάλαιον Herm. 2, 404 (5).
Κωρυκαῖος ἠκροάσατο Men. 4, 113 (2). μὴ κατακούσειεν * δέ μου | ὁ Κωρυκαῖος Dioxipp. 4, 542.
κωρυκίς: σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς Aristophan. 2, 1123 (17).

κώρυκος: cf. Κώρυκος. ἔσαττε-ἢ κόικ' ἢ κωρύκους Pher. 2, 286 (12). συλλέγοντες *(ἐν τῷ κωρύκῳ) Antiph. 3, 87. ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων *δέρειν παρέχοντες Timocl. 3, 610.
Κώρυκος: Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ *Κωρύκῳ (cf. 5, 118. legeb. κωρ.) anon. 4, 603 (10).
κῶς: πλέομεν ὦ κόρη 'πὶ κῶς Nicoch. 2, 845 (3).
κωτιλάς: κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας Stratt. 2, 781 (3, 6).
κωφός: παρὰ κωφὸν-λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3). κωφότερος κίχλης Eubul. 3, 220 (5). κωφὴν-ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν Antiph. 3, 112 (1, 5). φύσει-ἐστ' ἔρως τοῦ νουθετοῦντος κωφόν Men. 4, 86 (1).

Λ.

Λάβδακος: ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος Anaxipp. 4, 459 (v. 3).
λαβράκιον: τὸ δὲ λαβράκιον; Β. ὀπτᾶν ὅλον Antiph. 3, 130. λαβρακίου τεμάχια Amphid. 3, 316.
λάβραξ: λάβραξ, ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). λάβρακα-ἐπριάμην καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 585 (1, 8). ἰχθῦς *ἐώνημαι-ὀκτὼ λάβρακας Eup. 2, 492 (14). πόσου | ὁ λάβραξ, δέκ' ὀβολῶν Diph. 4, 407 (1, 10). τοὺς λάβρακας ἐντερεύων Archipp. 2, 718 (1). κέστραι τε καὶ λάβρακες Nicophont. 2, 850 (2). λάβρακά θ' ἑφθὸν Eubul. 3, 225 (1). κρανίον λάβρακος Aristophan. 2, 1099 (5). Eriphi 3, 558 (3). λάβρακος κρανίον εὐμέγεθες Eubul. 3, 258 (1).
λαβρώνιος: διάλιθοι λαβρώνιοι Men. 4, 219 (1). τραγέλαφοι, λαβρώνιοι (al. λαβρώνια) Men. 4, 74 (4). τραγέλαφος,-λαβρώνιος. ‖ ὁ λαβρώνιος χρυσῶν-εἴκοσιν Diph. 4, 414. ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις *(;) Hipparch. 4, 432. ὦ περιβοήτου-λαβρωνίου ibid.
λαγαρίζομαι: τὸν χοῦν-*καταμήσονται †λαγυριζόμενοι (l. λαγαριζόμενοι) Pher. 2, 313 (6).
λαγγάζει Antiph. 3, 19.
Λαγίσκα: cf. Λαγίσκιον. τὴν Λαγίσκαν (al. Λαγίσκην) τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν Stratt. 2, 764 (1).
Λαγίσκιον: ἤνθει τότε *Λαγίσκιον (libr. Λαγίσκη) Anaxand. 3, 165 (1).
λάγνης: *ὦ λάγνα Eubul. 3, 230. λάγνην τὸν ὀφθαλμόν anon. 4, 657 (216).
λάγνος: λάγνης γυναικός ἐστιν-τόδε Anaxand. 3, 199 (9).
λαγύνιον: ὦ τοιχωρύχον ἐκεῖνο-λαγύνιον (?) Diph. 4, 376 (1).
λάγυνος: τῶν κατεσταμνισμένων-λαγύνων πηλίκοι τινές; Nicostr. 3, 283 (1). τὸν μεστὸν-φέρε λάγυνον ib. (2). δυσχερὴς λάγυνος οὗτος ib. 284 (1). λάγυνον ἔχω κενὸν Diph. 4, 379 (1). λάγυνος ib. 387 (2). οἰνάριον εἰς λάγυνον (immittes) ib. 403 (1, 8).
λαγχάνω: βουλεύειν ὀλίγου "λαχες Plat. 2, 670 (3). *ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες ib. ἀρχὴν λαχόντας Alexid. 3, 519 (34). φυλὴν-φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 7). οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου Eubul. 3, 255 (1, 26). εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν (Pluto) Aristophan. 2, 1147 (1, 2). θεούς-γέρας λαχεῖν τόδε anon. 4, 613 (41). Λέσβος -τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30). οὐ δύναται-νεωσοίκων λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12). ὕπνου λαχεῖν μέρος Cratin. 2, 141 (2). οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν (an -χον?) Aristophan. 2, 1190 (62). βδελυρὸν-τὸ πρᾶγμα, κοὐκ ἂν ἐβουλόμην λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην anon. 4, 650 (187).

λαγῷα: λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις Telecl. 2, 370 (2). λαγῷα δώδεκ' Plat. 2, 674 (2, 10). ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας Alexid. (Antidot.) 3, 458.

λαγών: θύννου λαγόνες Antiph. 3, 72 (1, 5). κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος (poculi) Eubul. (Arar.) 3, 226 (2).

λαγώς: 1) ὁ λαγώς με βασκαίνει Pher. 2, 343 (8). ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν Aristophan. 2, 1051 (11). πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγώς | μετέωρ' ἀναρπάζοντες Epicrat. 3, 365 (2, 9). λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας Diph. 4, 389 (1, 24). λαγῷ Eup. 2, 481 (2). κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῷ Eup. 2, 488 (5). μόσχον-, δέλφακας, χοίρους, *λαγώς Euangeli 4, 572 (v. 6). γαστήρ τε λαγὼ Eubul. 3, 234 (1). γάλα λαγοῦ-καὶ ταῶς Alexid. 3, 436. δειλοὶ-πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί (f. λαγῴ) Philem. 4, 32 (3). δειλότερος λαγὼ Φρυγός anon. 4, 652 (ad 196). ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχῃ δ' ἐστὶν λαγώς Posidipp. 4, 521 (v. 9). 2) lepus marinus: λαγὸν (al. λαγὼν)-πῖθι τὸν θαλάσσιον Amips. 2, 708 (2). τίλλων τὸν λαγὼν Aristophan. 2, 1042 (28).

Λαέρτης: *παῖδα Λαέρτα φίλον Cratin. 2, 97 (8).

λάθρα: συγκατέκλεισεν (vid. 5, 55) ἀνθ' αὑτῆς λάθρα Alcaei 2, 831 (2). ὅστις λέχη-σκότια νυμφεύει λάθρα Eubul. (Philipp.) 3, 237. κλίμακα 'στησάμενον εἰσβῆναι λάθρα Xenarch. 3, 617 (1, 10).

λαθραῖος: λαθραίαν κύπριν-διώκειν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8).

λάθριος: λαθρίοις ἐρετμοῖς Plat. 2, 615 (1, 4). λάθριοι-ἐπιθυμίαι κακαί Men. 4, 231 (6).

λαθροφαγεῖν Metag. 2, 758 (4).

λάθυρος: κυάμων, λαθύρων, ὤχρων Anaxand. 3, 184 (1, 43). ὦχρος, λάθυρος, φηγός Alexid. 3, 456 (1, 12).

λαικάσομαι: βάκχαριν-ἐγὼ πρίωμαι; *λαικάσομ' ἄρα Cephisod. 2, 883 (1, 5). οὐχὶ *λαικάσει; Straton. 4, 546 (v. 36).

λαικάστρια: ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας Pher. 2, 339 (8).

*λαιμὰ (libr. λαῖμα) βακχεύει Men. 4, 100 (1).

λάινος: λάινα τείχη-οἰκοδομεῖν Telecl. 2, 372 (4).

Λάιος: ὁ πατὴρ Λάιος, μήτηρ Ἰοκάστη Antiph. 3, 106 (v. 6). Meletus Laii filius, Aristophan. 2, 1126 (1).

Λαΐς: Plat. 2, 678 (10). Λαῒς μὲν *ἡδὶ Μεγακλέους Stratt. 2, 774 (5). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Anaxand. 3, 164 (1). οὐχὶ Λαῒς μὲν πέρυσι πιεντῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη-; Philetaer. 3, 294 (1, 4). αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις Epicrat. 3, 365 (2, 5). καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας ib. 366 (2, 14). τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαῒς Eriphi 3, 559. τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα φερόμενον Theophil. 3, 631 (2).

Λαισποδίας: Phryn. 2, 587 (3). Stratt. 2, 769 (6). Theop. 2, 808 (3). Philyll. 2, 860. anon. 4, 643 (154). Λαισποδίας καὶ Δαμασίας Eup. 2, 475 (37). ὑπὸ *λαισποδιῶν-εἰσιν ἀνατετραμμέναι Apollod. 4, 454 (1, 16).

Λάκαινα: Χῖον ἐκ Λακαινᾶν Aristophan. 2, 1038 (19). Λάκαινα, de terra, Alexid. 3, 412 (2).

λακεδαιμονιάζω: Aristophan. 2, 983 (33).

Λακεδαιμόνιοι: παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν Herm. 2, 407 (1, 7). Λακεδαιμόνιοί θ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον Demetr. 2, 877 (2).

Λακεδαίμων: Cratin. 2, 201 (70). ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαίμονι Eup. 2, 512 (10). ἐν Λακεδαίμονι γέγονας; Antiph. 3, 22. ὃν ἡ Λακε-

δαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν anon. 4, 608 (27ᵃ). ἰὼ Λακεδαίμων Aristophan. 2, 1068 (5). ἰὼ Λακεδαῖμον Aristophan. 2, 1124 (20).

λακιστός: ἐν τεύτλου λακιστοῖς-στεγάσμασιν Antiph. 3, 99.

λακκαῖος: ὕδατος-λακκαίου Anaxil. 3, 341 (1). τὸ λακκαῖον-ὕδωρ ib. (2).

λακκόπεδον: *Aristag. 2, 762 (7).

λακκόπλουτος: anon. 4, 643 (155).

λακκοπρωκτία: πολλήν γε λακκοπρωκτίαν *ἐπίστασ'-εὑρών Eup. 2, 547 (2).

λακκόπρωκτος: *ὦ λακκόπρωκτε Cephisod. 2, 883 (1).

λάκκος: λέβητας-μείζους λάκκων δωδεκακλίνων Anaxand. 3, 183 (1, 11). ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον-τὸν νεφρόν Euphron. 4, 487 (v. 25). οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ Alexid. 3, 465 (3). τόν-τοῦ λάκκου κάδον Apollod. Gel. 4, 438.

λακπατεῖν ὠθεῖν δάκνειν Pher. 2, 323 (6).

Λάκων: ἐν τοῖς Λάκωσι φοβερὸν ἀνθρώποις (?) Cratin. 2, 72. οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρρητοί ποτε-; Antiph. 3, 63. Λάκωνες, ἀντίτευχος, Ἀργεῖος (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2).

λακωνίζω: μισῶ λακωνίζειν Eup. 2, 547 (2). cf. Aristophan. 2, 1088 (26).

Λακωνικός: χλαῖναν-παχεῖαν-Λακωνικήν Theop. 2, 796 (5). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς Aristophan. 2, 986 (2). κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο-καὶ τρίτη Λακωνική Aristophont. 3, 359. Λακωνικὴ κλείς Men. 4, 172 (12). ἐπιστολῆς Λακωνικῆς anon. 4, 652 (196). Λακωνικῶς: δειπνεῖ-Λακωνικῶς Diph. 4, 419 (8).

λάλημα: παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι Eubul. 3, 259. vid. ad Pher. 2, 349.

λαλιά: πέρας *(οὐ) ποιεῖ λαλιᾶς Men. 4, 89 (3).

λάλος: οὗτος γάρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος Eubul. 3, 254 (1, 7). τοῖς-λάλοισιν-ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη anon. 4, 653 (197). τρυγόνος λαλίστερον Men. 4, 195 (13). σοῦ-λαλιστέραν οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην Alexid. 3, 420. ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν, ἐὰν τύχῃ, λάλον Men. 4, 228 (3). †ἄλλων (l. λάλων) γραδίων Philyll. 2, 858 (3). ἆρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον; Men. 4, 116 (1).

λαλῶ: cf. λαμβάνω. κεῖσθαι-ὕπτιον, μόλις λαλοῦντα Men. 4, 74 (3). ὑπὸ-τῶν κακῶν ‖ οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα Philem. 4, 40 (16). ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος Eubul. 3, 254 (1, 1). ἄφωνα δ' ὄντα-τοῖς πόρρω λαλεῖ Antiph. 3, 112 (1, 19). μεσημβρίας λαλεῖν τέττιξ (int. sum) Aristophont. 3, 361 (1, 6). ἡ-χελιδὼν *τὸ θέρος-λαλεῖ Philem. 4, 64 (114). πίννη καὶ τρίγλη-πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16. 17). πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας ib. (v. 18). μὴ σύ καινῶς μοι λάλει Alexid. 3, 449 (5). καινὴν-διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93. "οὕτω λαλεῖν εἴωθα". μὴ τοίνυν λάλει | οὕτω παρ' ἐμοί γ' ὤν Straton. 4, 546 (v. 31). ἀνθρωπίνως λαλεῖν ib. (v. 46). ἵνα σοι καὶ (f. τί σοι) τραγικώτερον λαλῶ Men. 4, 227 (2). †καί του λαβὼν ὅλα | τὰ ῥήματ' (f. κᾆτ' οὐ λαλῶν τὰ ῥήματα | ὅλ') Amphid. 3, 313 (1, 10). αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν Alexid. 3, 474. λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς *αὐτοὺς ἡδέως Alexid. 3, 386. λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων Pher. 2, 253 (2). συνέδριον τοῖς μειρακίοις †ἐλάλει (f. -ίοισιν λαλεῖν) Pher. 2, 276 (1). τότε πλεῖστα λαλοῦμεν Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). σε-πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν Ephipp. 3, 340 (4). ὀλίγα μὲν †ἄλλων (f. λαλῶν)-πολλὰ δ' ἐσθίων Mnesim. 3, 567. ὅταν τις ὢν *πίῃ πλέον λαλῇ Men. 4, 256 (83). τὸ Δωδωναῖον ἄν *τις χαλκίον-*καταπαῦσαι θᾶττον ἢ | ταύτην λαλοῦσαν Men. 4, 89 (3). λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον Men. 4, 116 (1). λαλεῖν τἀλλότρια ex Men. 4, 330 (496). λαλῶν τὰ ναῦλα Diph. 4, 395 (2, 21).

μελιλώτινον λαλῶν Pher. 2, 318 (2). *τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν* Nicostr. 3, 288 (1). *ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν* Men. 4, 324 (466). *ἡδὺ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει* mon. 221. *σιγᾶν ἄμεινον ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει* mon. 484. *νέῳ-σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει* mon. 375. cf. 387. *λάλει μέτρια καὶ μὴ λάλει ἃ μή σε δεῖ* mon. 328. *εἰκῇ λαλεῖν* mon. 417. *λαλεῖν μάτην* Philonid. (?) 2, 425 = mon. 290. *τοὺς ἰατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα πάντας λαλοῦντας* Philem. 4, 24 (1). *τί δ' ὄφελος* *(*εὖ*) λαλοῦντος-;* Men. 4, 324 (464). *σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν-;* Philem. 4, 43 (27[a]). *περὶ χρημάτων λαλεῖς* Men. 4, 107 (2). *οἷοι λαλοῦμεν ὄντες (?) οἱ τρισάθλιοι* Men. 4, 157 (2). *πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν* Theognet. 4, 549 (v. 9). *ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς* Hegesipp. 4, 480 (v. 28). *ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον* Sosip. 4, 483 (v. 23). *ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι* Posidipp. 4, 521 (v. 3). *ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν* (?) Nicomach. 4, 583 (v. 17). *καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει* ib. 584 (v. 29). *λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν* Eup. 2, 461 (8). *οὐ-παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι* Cratin. 2, 17 (3). *μηδ' ἐὰν αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί* Strattid. 2, 783 (1, 3). *ἀποστραφέντι μοι λαλεῖν πρὸς αὐτούς* Antiph. 3, 91 (1, 6). *Ἥρᾳ λαλῶν* Anaxand. 3, 198 (7). **λαλῶ Πτολεμαίῳ* (an *λάβ' ὦ Πτ.* 5, 88) Alexid. 3, 419 (2). *Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ* Philem. 4, 61 (94). *ἐμβλέπων δ' ἐμοί-πρὸς ἕτερον-ἐλάλει* Timocl. 3, 609. *ἐμοὶ λαλῶν-ἠσχολεῖτο* Alexid. 3, 503 (1, 11). *τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος | εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι* Men. 4, 209 (1). *τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;* ib. *ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν* Men. 4, 215 (12). *οὐχὶ μόνον-εὗρε πῶς λαλήσομεν* **αὐτοῖς* Philem. 4, 6. *παρατηροῦντ'-τίς ἔπταρεν ἢ τίς ἐλάλησεν* Philem. 4, 38 (13). *αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται | ἕκαστος ἡμῶν* ib. *οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε* Men. 4, 229 (3, 15). *οὐκ ἄνω* (f. *ἐὰν*) *ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ* (f. *λαλῇ*) Men. 4, 242 (29). *ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ* Diph. 4, 421 (16). *οὐδὲ εἷς νῦν μοι λαλεῖ* Posidipp. 4, 526 (5). *ἂν λαλῇ τις μικρόν* Philem. 4, 5 (2). *ὁ-ἥλικον-ἡ φύσις φέρει λαλῶν* ib. *κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ, διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα-λέγει* Men. 4, 262 (114). *ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε* mon. 521. *ἀγαθὰ -καὶ λάλει καὶ μάνθανε* mon. 565. *ὁ νοῦς-ἐστιν ὁ λαλήσων θεός* Men. 4, 90 (6). *μάγαδιν* (f. *μαγάδι* 5, 81) *λαλήσω* (canam) Anaxand. 3, 179 (1).

Λάμαχος: **Λάχητας, Μεγακλέας καὶ* **Λαμάχους* (libr. *μαλακούς*) Aristophan. 2, 991 (16).

λαμβάνω: cf. *λαλῶ*. *λελάβηκα* Eup. 2, 570 (76). *λάμβανε χερσὶν | σχῖνον* Cratin. 2, 151 (7). *λαβοῦσα* (f. *λαθοῦσα*)*-τὸν πύνδαχ' εἰσέκρουσεν* Pher. 2, 298 (7). *χωρεῖν* *(*τὸν*) *κωπητῆρα λαβόντα* Herm. 2, 404 (5). *λαβὼν τὸ κόρημα* Eup. 2, 490 (9). *τὰς μαχαιρίδας λαβὼν* Eup. 2, 539 (6). *λαβὼν-τὸν σκύλακα-δῆσον* Plat. 2, 622 (5). *ὠτογλυφίδα λαβοῦσ'* Plat. 2, 666 (3). *σχοίνους λαβὼν ἀνεῖρε* Plat. 2, 687 (22). *ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν-σύρραψον* Archipp. 2, 725 (4). *ἔξιτ'-μὴ λαβόντες λαμπάδας* Stratt. 2, 776 (1). *χλαῖναν* *(*δέ*) *σοι λαβὼν-ἐπιβαλῶ* Theop. 2, 796 (5). *λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον* Eunici 2, 856. *εἰς χάδον λαβὼν τιν' οὐρεῖ* Aristophan. 2, 1057 (3). *τρέχ'-ἀμφορέα κενὸν λαβὼν* Aristophan. 2, 1072 (6). *λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον* Aristophan. 2, 1073 (10). *ἐπὶ τοὔψον ἧκε τὴν σπυρίδα λαβὼν* Aristophan. 2, 1165 (6). *κόφινον λαβὼν* Aristophan. 2, 1213 (193). *ὅταν-λευκὸς ἄνθρωπος-ἀργός, λάβῃ δίκελλαν* Sosicrat. 4, 591. *τὰς ἀμυγδαλᾶς λα-*

βὼν-κάταξον Aristophan. 2, 1178 (9). κἀπονίψει-εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν Antiph. 3, 21. λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον Antiph. 3, 21. τὸ ποτήριόν μοι-προσφέρει λαβών Antiph. 3, 45 (3). τὸν-κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβών Antiph. 3, 61 (2). λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα Aristophan. 2, 1186 (43). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3). πυξίον λαβὼν κάθου Anaxand. 3, 167 (1). *οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον; Anaxand. 3, 193. κρατὴρ-ὃν λαβὼν ἐγὼ κενὸν | τρίψας-ἔστειψα Alexid. 3, 435. κόκκον λαβοῦσα κνίδιον-διάπαττε τὴν *ὁδόν Eubul. 3, 269 (15[b]). λαβών τι τῶν παρακειμένων Amphid. 3, 313 (1, 5). βιβλίον ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει-λαβέ Alexid. 3, 443 (1). τουτὶ λαμβάνω ibid. 444 (1, 8). παρεὶς τοσαῦτα γράμματα Σίμου τέχνην ἔλαβες ib. (1, 12). ὥστε με τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων σκοπεῖν Straton. 4, 546 (v. 43). ὃ γὰρ *(ἂν) *λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν Antidot. 3, 529. κατακάει-ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ (int. πῦρ ὀξύ) Philem. min. 4, 68 (1). λάμβανε τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ Men. 4, 153 (3). τά τ' ἔνδον *εὐτρεπῆ ποίει λαβών Athenion. 4, 558 (v. 46). ὄξος λαβὼν-εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας Alexid. 3, 440 (5, 5). *ἔγχει-λαβὼν -κώθωνα Henioch. 3, 560. λαβὼν *τοδὶ δώσεις-ἐμοί | παρακαταθήκην Diph. 4, 384 (3). τὴν μέλην-λαβών | ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνῆμ' Anaxipp. 4, 466. σφαῖραν λαβὼν τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε Antiph. 3, 136 (7). ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς Damox. 4, 536 (v. 5). κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας Epigen. 3, 539 (2). λαβὼν ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damox. 4, 531 (v. 38). *ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών Alexid. 3, 486 (4, 10). λαβὼν ἀνῆκέ με Pher. 2, 326 (1, 4). διψῶντα λαβὼν ὄξει παίει Eubul. 3, 264 (6). ἄν τιν' ἰδιώτην-λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. ἐπειδὰν ἀσχολουμένους λάβω Alexid. 3, 477 (5). οὔτε-ὕπνος-οὐδέν' ἂν λάβοι Alexid. 3, 511 (13). ὅταν-νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ anon. 4, 669 (286). δυσπραξίᾳ ληφθείς anon. 4, 668 (284). ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον Eup. 2, 501 (5, 6). ὑμεῖς-λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι; ibid. (5, 8). δεινὰ-ἔργα δρῶσαι λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11). ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν Alexid. 3, 505 (6). τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, ἀπόλωλας Euphron. 4, 493 (v. 13). ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν anon. 4, 608 (27[a]). οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν; Anaxil. 3, 348 (1, 17). τόν-ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ'-ib. (1, 19). ἂν ἀνατραπῇ-πλοῖον, εἶθ'-ληφθῇ νέων τις (piscibus) Alexid. 3, 413. αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων ib. πουλύποδος πλεκτὴ †ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρόν Plat. 2, 673 (1, 16). τὸ-ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). τοὺς δασύποδας οὓς ἂν λάβωμεν Alcaei 2, 829 (1). τοὔψον πριάμενος οἴχεται φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν Alexid. 3, 403 (1). τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους Demetr. 2, 877 (2). πόλιν μίαν (f. βίᾳ) λαβόντες Eubul. 3, 263 (2). τῶν κροκοδείλων-ᾠὰ λαμβάνων Eubul. 3, 254 (1, 13). λαμβάνοντες βασιλικοὺς φόρους Alexid. 3, 475. εἰ δεκάτην ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4, 390 (2). ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε Theop. 2, 801 (3). ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4). adde Antiph. 3, 156 (73). πάντα-ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν Antiph. 3, 92 (2). λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν Alexid. 3, 507 (8, 8). *λάβω σοι τὴν κοτυλίσκην; Pher. 2, 282 (3, 4). ταχὺ δὴ λαβὼν ὄπτα μύκητας πρινίνους Antiph. 3, 133 (3, 10). τοὔψον οἰχήσει λαβών Arched. 4, 435 (1). λαβὼν γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτά Euphron. 4, 494

(1, 6). εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως σκάρον ἤ- Philem. 4, 27 (v. 20). ὀπὸν εἰλήφαμεν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). *ἂν δὲ δὴ λάβω τὰ δέοντα Hegesipp. 4, 479 (v. 18). σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβὼν-ἀργύριον Antiph. 3, 36 (1, 2). τἀργυρώματα-λαβεῖν βουλόμενος Men. 4, 210 (3). λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα καὶ σιτί' Eubul. 3, 215 (2). πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον Antidot. 3, 528 (1). ταδί μοι *πρῶτον ἀμπίσχου λαβών anon. 4, 615 (43b). ἔλαβον *σακίον Men. 4, 102 (4). παντευχίαν-λαβεῖν καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν *ἕσταθι Aristomen. 2, 732 (1). ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας Theop. 2, 811 (3). χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν· εἶτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες- Aristophan. 2, 1150 (5). δᾷδα καί | στεφάνους λαβόντες Antiph. 3, 114 (1). τοὺς στεφάνους-λαβόντες ἐστεφανούμεθα Dromon. 3, 541 (2). σπυρίδα λαβὼν καὶ στέφανον-δεδειπνηχ'-εἰσπεσών Apollod. Car. 4, 447. ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | *αὕτη τε λήψεσθ' Antiph. 3, 24. ὡς δ' *εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον | εἶτ' ἐσχεδίασε Anaxand. 3, 168. ᾆσον-σκόλιόν τι λαβών Aristophan. 2, 1030 (13). τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότας Plat. 2, 677 (5). λαβὼν τὸ ποτήριον Antiph. 3, 30 (1, 14). ἕκαστος δεξιτερᾷ-ἔλαβεν Antiph. 3, 95 (1, 6). λαβοῦσα-χρυσίαν-φιάλην Theop. 2, 793 (2). τὴν ἄμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1). τὸν ᾠδὸν λάμβανε Antiph. 3, 46 (1). λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ Nicostr. 3, 285 (2). πρὶν ἀγαθοῦ δαίμονος λαβεῖν Eriphi 3, 558 (4). ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος-; Eubul. 3, 245 (3). ᾔτησε *κύλικα, καὶ λαβὼν-πυκνὰς ἕλκει Alexid. 3, 417 (1). λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον Men. 4, 129 (6). λαβὼν τὴν κύλικα Men. 4, 237 (17). τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη Cratin. 2, 96 (6). τοὐδε-γεῦσαι λαβών Eup. 2, 433 (17). Θάσιον ἢ Χῖον λαβών Eubul. 3, 263 (4). Λεσβίου *χυτρίδε λαμβάνειν δύο Baton. 4, 500 (2). ἔντραγε τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα Theop. 2, 794 (2). τοὔψον λαβοῦσαι-σκευάζετ', εὐωχεῖσθε Alexid. 3, 404 (5). τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ-ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος Aristophan. 2, 1151 (8). ταυτὶ λάμβανε-τὰ μῆλα Antiph. 3, 33 (1, 2) = Eriphi 3, 556 (1, 2). μάζης-μερίδα λαμβάνων λέπει Antiph. 3, 75 (3). τέτταρα *λήψει κρέα *μικρ' ὀβολοῦ Antiph. 3, 94. τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν Euangeli 4, 572 (v. 10). λαβόντα-ἐσχαρίτας-βάπτειν εἰς γλυκύν (convivam) Antidot. 3, 529 (3). σκάφην λαβών τινα τῶν ἐσχαριτῶν Crobyli 4, 565 (2). λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός - λάβ' ὠγάθ' Clearchi 4, 563. μετὰ *(τὸ) δεῖπνον-τοῦτο-λαβεῖν (i. e. τὸ κατὰ χειρός) Demonici 4, 570. κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας καὶ στέφανον Nicostr. 3, 287. κατὰ χειρῶν λαβόντες Men. 4, 208 (4). πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι; Pher. 2, 260 (11). πόθεν ἂν λάβοιμι-φλέων; Aristophan. 2, 954 (4). πόθεν-τρίπουν τράπεζαν λήψομαι; Aristophan. 2, 1160 (5). κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις Apolloph. 2, 880 (1). *ἐάν ποτ' ὠνητὴν-λάβωσιν (pisces) Antiph. 3, 88 (v. 8). πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 40). δι' ἐνιαυτοῦ | ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 9). ἀλείμματα παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν Antiph. 3, 84 (1). πάντα-λήψει σχεδόν | ἀεὶ γάρ Dionys. 3, 548 (v. 21). τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci 3, 580 (1). ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην Philem. 4, 6. ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἡ τέχνη λάβῃ Philem. 4, 22. ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον (artes) Men. 4, 209 (2). ἡνίκ' ἄν τις-θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον anon. 4, 663 (253). ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ Men. 4, 115 (2). ἂν-τὸν-καιρὸν εὖ λάβῃ ib. (3). καιρὸν λαβών mon. 397. χρόνον-εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς Apol-

lod. 4, 457 (7). ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον Sosip. 4, 483 (v. 23). τὸ φῶς λαβεῖν ὅσον δεῖ ib. (v. 40). διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα | μερίσαι κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 26). κἂν καθίζεσθαι λάβοις Cratin. 2, 231 (177). λήψει-κραπάταλον τριωβόλου Pher. 2, 288 (4). παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον Herm. 2, 412 (4). περιστέριον αὐτῷ-λαβὲ τριωβόλου Phryn. 2, 599 (4). λαβεῖν ὀσμύλια καὶ μαινίδια Aristophan. 2, 1050 (9). *ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι Antiph. 3, 12 (1, 4). τὸν γόγγρον-*τουτονὶ *τίς λήψεται-; ib. 13 (1, 13). κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν Ephipp. 3, 334 (1, 5). ἐγχελύδια-ἐνίοτ' ἔρχεται, τούτων λαβέ ib. (1, 7). *ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ *τινα | ἰδὼν-ἔλαβον ἐχίνους τ' Alexid. 3, 429 (1, 3). ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ib. (1, 9) = 404 (3). καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα-. γαλεὸς εἴληπται μέγας Sotad. 3, 585 (1). ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον Men. 4, 145 (1). ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν ὀψάριον Men. 4, 125 (2). *εἰ κεφαλὴν θύννου λάβοι Alexid. 3, 455 (2) cf. 5, 90. περδίκια λάβε τέτταρ' Eubul. 3, 268 (14). στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ Nicostr. 3, 287. λήψομαι-πάντ' ἐγώ. Α.-λάβ' ἐλθὼν σήσαμα Alexid. 3, 437 (2). τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν Arched. 4, 437 (2, 5). εἰς-τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας Euangeli 4, 572 (v. 6). γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβών Enioch. 3, 560. δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι Alexid. 3, 480 (1). Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν εἴληφ' Philem. 4, 48 (40ᵇ) = Straton. 4, 545. μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν Sosip. 4, 482 (v. 6). ὥστε μηδένα | μισεῖν με-ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν Euphron. 4, 486 (v. 15). μάγειρον *ἕνα λαβὼν Posidipp. 4, 513 cf. 5, 115. εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα· τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι Alexand. 4, 554. τιμὴν δόντα-ἑτέρων λαβεῖν Alexid. 3, 506 (7). *ἵνα παρ' ἡμῶν-*(καὶ) τὸν ἴκτινον λάβῃς Men. 4, 329 (493). ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός Cratin. 2, 229 (169). εἴληφε χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16). ὁ *διαγρυπνήσας λήψεται τὰ κοττάβια Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων Eup. 2, 533 (4). τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Epicrat. 3, 366 (2, 25). ὀκτὼ λάβοις ἂν (int. obolos); -ὦ τᾶν λαβὲ καὶ μὴ παῖζε Alexid. 3, 391 (2). εἰς *(τοὺς) τέτταρας εἴληφεν *ὑμῖν-τριώβολον Philem. 4, 19 (1). δύ' εἰ λάβοι τάλαντα Philem. 4, 60 (91). εἰ τὸ χρυσίον λάβοι | ὁ γέρων Men. 4, 87. τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 687 (334). πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν· ὁ δὲ λαμβάνει μὲν (ager), ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἕν anon. 4, 691 (350). αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα *(σπέρματα) Philem. 4, 33 (4). κρίσει δικαίᾳ καὶ δίδου καὶ λάμβανε Philem. 4, 63 (111ᵃ). φερνάς-λαβεῖν δύο-ἵππων ἀγέλας Anaxand. 3, 183 (1, 23). τὴν γυναῖκα χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν Anaxand. 3, 195 (1, 5). ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν-πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ Men. 4, 226 (1). τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; anon. 4, 668 (282). βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα Men. 4, 100 (1). δωρεὰν ἔφη τινά | παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν Metag. 2, 755 (1). καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ. Β. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων. Α. εἴληφε καὶ Δήμων *τι Timocl. 3, 591. ἃ νῦν ἔχεις λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' Timocl. 3, 600 (2). συκοφάντης μνᾶς δύο λαβὼν Philippid. 4, 476 (7). εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδ' ἂν εἷς πονηρὸς ἦν mon. 665. cf. Diph. 4, 421 (14). ἐπισκοτεῖ-τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν Antiph. 3, 148 (41). πρὸς τῷ λαβεῖν-ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ Diph. 4, 421 (13). πολλὰ (i. e. χρήματα)-μετ' ὀνείδους λαβεῖν Men. 4, 263 (120). κέρδος πονηρὸν-λαβεῖν mon. 288. ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς Men. 4, 268 (148). εἰ-αὐτὸς ἀπολαύει

πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις Men. 4, 250 (53). οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο, | ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Philem. 4, 37 (10). ὡς πένης ἄνθρωπος-οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2). τούτου-λέγειν ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος (pauper) τοῦ λαβεῖν Men. 4, 96 (2). ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις Men. 4, 294 (284). γυνὴ-κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. τοῦ λαβεῖν-μηδὲ ἕν | τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται Men. 4, 248 (45). ἐὰν τροφὴν δοὺς τὸν λαβόντ' ὀνειδίσῃς Men. 4, 270 (160). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6). οὐδὲ Κόρμος (ita cupiebat) ἱμάτιον λαβεῖν, οὐ Νεῖλος *ἄλφιτ' Timocl. 3, 596 (1). οὐχὶ τὴν αὐτὴν *(ἔχει) διάνοιαν αἰτῶν-καὶ λαβών Men. 4, 325 (471). λαβὼν ἀπόδος-καὶ λήψῃ πάλιν mon. 317. χάριν λαβών mon. 746. 749. χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε mon. 748. λόγους παρακαταθήκην-λαβών Anaxand. 3, 197 (4). ἀπέδωκας, ἐνέχυρον-λαβών Alexid. 3, 385. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων Alexid. 3, 478. ἀπεδώκαμεν. *Α.* τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν ib. 479. παρ' Ὀλυμπίχου-Θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ (?) Dioxipp. 4, 543 (2). φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβὼν Eubul. 3, 240. στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ δύναμιν Dionys. 3, 548 (v. 11). λαβεῖν-ἀπόκρισιν *(ὧν) ἂν ἐπερωτᾷ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). ψυχὴν *(πάλιν) λάβοιμ' ἐγὼ Men. 4, 170 (7). γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). λάβε πρόνοιαν mon. 331. παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ Men. 4, 102 (4). τεκμήριον-τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε Philem. 4, 37 (11). *τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν ‖ τῶν ἑστιωμένων Timocl. 3, 611 (v. 3). ἐπαριστέρως-αὐτὸ λαμβάνεις Men. 4, 164 (1). *ἂν μὲν λάβῃ (an λαλῇ) τοῦτ' "ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν" Philem. 4, 34 (5). τὴν ἐν ἑτέρῳ κειμένην ἁμαρτίαν-μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν-λαβεῖν Men. 4, 249 (50). ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν-ὧν Nicomach. 4, 583 (v. 12). στρατιώτην ἔργον-λαβεῖν ἔστιν διευτυχηκότ' Apollod. 4, 450. ὡς-τῆς ἡδονῆς ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον Athenion. 4, 557 (v. 15). πεῖραν λαμβάνειν v. πεῖρα. ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν Amphid. 3, 308 (1). ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν Philem. 4, 59 (85). μήποτε λάβῃς γυναῖκας εἰς συμβουλίαν mon. 355. εὖ τεθραμμένην λαβεῖν γυναῖκ' ἄπροικον Diod. 3, 546. ἢν δ' αὖ λάβῃ μηδὲν φερομένην Anaxand. 3, 195 (1, 6). ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχράν ib. (1, 9). ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις ib. (1, 11). *ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω Men. 4, 69 (1). μὴ λαμβάνειν γυναῖκα Philippid. 4, 468 (2). οἴμοι *Κρωβύλην λαβεῖν *ἔμ' Men. 4, 189 (1, 11). εἰκῇ λαβεῖν, ἀγνώμον', ὀργίλην Men. 4, 228 (3). αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). οὐχ-γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ *τῇδ' ἐπεισκομίζεται λαβὼν καὶ δαίμον' anon. (?) 4, 690 (349). γυνὴ πολυτελής-οὐδ' ἐᾷ ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ' Men. 4, 164 (1). ὁ διδοὺς (socer) ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων Posidipp. 4, 521 (v. 20). οὔπω-εἰδὼς-οἷον ἦν κακόν | ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν Aristophont. 3, 359. οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν λήψεσθ'-ἀλλ' εὐτυχὴς ἔσθ' ὁ μετριώτατον λαβών Men. 4, 228 (3). ἀγαθὸν *μέγ' ἕξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν Men. 4, 260 (102). κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον Damox. 4, 536 (v. 11). δραχμῶν ἀγαθὸν-λαβεῖν δέκα Men. 4, 161 (1). τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει Philem. 4, 34 (5, 11). καιρίαν-εἰληφέναι δόξας καταπίπτει Xenarch. 3, 621 (1, 11). λαβεῖν πληγάς: v. πληγή. †τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον Timocl. 3, 597 (2). εἴ τις ὥσπερ χῆνα-λαβὼν ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2). οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις Men. 4, 150 (5). σιτό-

κουρον, ἄθλιον-εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν Men. 4, 196 (1). ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ- Philem. 4, 20 (2). ἀφεὶς τοῦτον, λαμβάνω *(δ') ἄλλον τινά Phoenicid. 4, 511 (v. 11). μαθητὰς λαμβάνει Philem. 4, 29. πειράσομαι-ἔργον λαβεῖν Amips. 2, 701 (1). ἐπιπονώτερον *(ἔργον)-οὐκ εἴληφ' ἐγώ Alexid. 3, 474. ζυμουμένη-λήψεται διεξόδους σομφάς (olla) Alexid. 3, 440 (5, 9). οὐ (int. hominem) μεταβολὴν θᾶττον-ζῷον οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2). ὁ-νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβών Timocl. 3, 592 (v. 5). τὰ-ὄψα-ἑτέραν ἐν *αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν Sosip. 4, 483 (v. 32). med. λαβόμενος (i. q. λαβών) Alexid. 3, 394 (2). λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς-μου Plat. 2, 681 (5). λάβεσθε· καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ Aristophan. 2, 1163 (1). ἀποκναίσειεν ἂν | *κἂν ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9). τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι; Eubul. 3, 213. ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον Alexid. 3, 415 (1). ναυαγός ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος Philem. 4, 30 (1).

λάμβδα: στίλβοντα τὰ λάμβδα Eup. 2, 561 (37). cf. Theop. 2, 820 (16).

Λάμια: 1) femina: Cratet. 2, 240 (1). ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμιαν Men. 4, 191 (2). Λάμια ἑλέπολις anon. 4, 678 (309). 2) urbs: ἔφερεν (al. ἔφθειρεν)-τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας Men. 4, 85 (5).

Λάμιος: Λάμιον τὸν πρίονα, Λάμιος ὁ πέλεκυς anon. 4, 643 (156. 157).

λαμπαδηφάρος: τῶν λαμπαδηφόρων-τοῖς ὑστάτοις Aristophan. 2, 1130 (1).

λαμπάς: ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον-μὴ λαβόντες λαμπάδας Stratt. 2, 776 (1). γίγνετ' αὐτῷ λαμπάς (Prometheo) Men. 4, 231 (6). τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; *(Cratin.) 2, 101.

Λαμπετία: Herm. 1, 96 (1).

λαμπήνη: Men. 4, 78 (17). ἀορτάς-λαμπήνας, ὄνους Posidipp. 4, 516.

Λαμπρίας: Λαμπρία Men. 4, 71 (9). ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ Euphron. 4, 486 (v. 8).

Λαμπροκλῆς: Lamproclis carmen, Phryn. 2, 607 (17) cf. 5, 41 sq.

Λάμπρος: Phryn. 2, 601 (1).

λαμπρός: cf. εὔχαλκος. πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας Pher. 2, 253 (2). βορρᾶς ἢ νότος-λαμπρός Alexid. 3, 403 (1). κατεσκευασμένος λαμπρότατον ἰατρεῖον Antiph. 3, 120 (2). Ἑρμῆς-, ὃν προσεύγμασιν-λαμπρὸν ἐκτετριμμένον Eubul. 3, 249 (2). τρίψας, ποιήσας λαμπρόν (craterem) Alexid. 3, 435. τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν anon. 4, 604 (15). τοῖς λαμπροῖσι-δείπνοις Antiph. 3, 134 (4, 6). λαμπροῖς δείπνοις *δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182 (1, 2). τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον καὶ λαμπρότερον Anaxand. 3, 184 (1, 33). τὸ περίδειπνον-λαμπρὸν ποιῶ Anaxipp. 4, 460 (v. 42). λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους Euangeli 4, 572 (v. 3). δῶρα λαμπρά Men. 4, 270 (158). Κρήτη-τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν *ἐνομίζετ' Aristophan. 2, 1085 (15). ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' *Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ Anaxand. 3, 165 (1). ξένος-χαρίεις-†μέγας καὶ λαμπρός Demetr. 2, 876 (1, 4). λαμπρός τις ἐξελήλυθ',-ὄλολυς οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2, 4). Κτήσιππος-ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρός, οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν *(λαμπροί) Men. 4, 263 (122). ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 66. αἱ λαμπραὶ τύχαι mon. 755. λαμπρῶς: σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις Alexid. 3, 476 (2). τὸν Ἡρακλέα τιμῶσι λαμπρῶς ἡ πόλις Diod. 3, 544 (v. 23). λαμπρῶς-ἔνιοι *ζῶσιν Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). λαμπρῶς κακῶς (int. ζῆν) mon. 682. ὀψωνοῦντ'-λαμπρῶς Diph. 4, 388 (1, 3). ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ [λαμπρὰ] πράττων Men. 4, 169 (2).

λαμπρόψυχος: Arar. 3, 276 (3).

λαμπρύνω: *χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν Antiph. 3, 151 (56).

Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω Aristophan. 2, 954 (5).

λάμπω: ἥλιος λάμπων φλογί anon. 4, 628 (95[b]). τὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν Cratin. 2, 94 (3). ἡ-τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον Men. 4, 207 (1).

Λάμπων: Cratin. 2, 85 (11). Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος δύναται-δείπνου-ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). heluo, Calliae 2, 739 (4). Lysipp. 2, 745 (6). οὐξηγητής Eup. 2, 545 (23). Λάμπων, Κύκλωπες, ἐπιφέρων (iact. tal.) Eubul 3, 232 (2).

Λαμύνθιος: *τἀρωτίκ'-Σαπφοῦς, *Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου Epicrat. 3, 367 (3).

λάμυρος: γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον Epicrat. 3, 368.

λανθάνω: cf. λαμβάνω. *ἐλελήθεισαν Eup. 2, 435 (26[a]). ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν Philem. 4, 45 (32). [πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας Philem. 4, 67 (1)]. λεληθέναι σφόδρα | οἰόμενος Men. 4, 199 (8). τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου καὶ λανθάνειν βουλόμενον Men. 4, 171 (9). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθέναι Men. 4, 215 (9). ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι Men. 4, 248 (44). λαθεῖν ζητῶν τι Antiph. 3, 151 (57). ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν Men. 4, 264 (128). ἀδύνατον-τἀληθὲς λαθεῖν Men. 4, 326 (477). *ἐνέκαψα λανθάνων τὴν διφροφόρον Herm. 2, 389 (2). οὐδέν με λανθάνοις ἄν Men. 4, 82 (3). ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ Antiph. 3, 156 (72). [λάθοι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Men. 4, 226]. τοὺς τῶν φθονούντων-ὀφθαλμοὺς λαθεῖν Nicomach. 4, 587. τοὺς τῆς φύσεως οὐκ ἔστι λανθάνειν νόμους mon. 492. λανθάνει τὰ πράγματα τοὺς λέγειν-ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεί Men. 4, 266 (138). ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν Philem. 4, 31 (2). θεὸν ἐπιορκῶν-λεληθέναι mon. 253. οὐδεὶς ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν mon. 582. ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον mon. 547. λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι-παρακεντοῦσι Baton. 4, 504 (1, 5). λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὢν mon. 329. καὶ πῶς *ἀπορραίσας λυχνοῦχον *κἄλαθες; Aristophan. 2, 1059 (4) cf. 5, 64. τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα-ἐπιπεφυκὼς λανθάνει Antiph. 3, 13 (1, 18). καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα-λαθών Euphron. 4, 487 (v. 24). οἶδα-ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν Aristophan. 2, 958 (18). αὑτοῦ (f. αὑτὸν) λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς Amphid. 3, 302 (1). τὸν ἀγρὸν ἰατρὸν ἐλελήθειν ἔχων Philem. 4, 38 (12). ἀποστερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν anon. 4, 691 (350). ἐλάνθανον πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς Alexid. 3, 477 (4). μὴ γέλων ὄφλων λάθω *Aristophan. 2, 1176 (3). τὸ-ἔψημα-γευόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας Plat. 2, 666 (4). ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1). ἐσθίει μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς Phoenicid. 4, 510. εἰ δὲ μή-ἡμῶν ὁ βίος λήσει μεταστραφεὶς ὅλος Men. 4, 70 (4). κίνδυνος λαθεῖν ἀπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους Archipp. 2, 720 (3). ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβὰν αὐτὸν λάθῃ anon. 4, 620 (58). med. ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσει ποιῶν Philem. 4, 30 (1).

Λαομέδων: ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος-Λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1).

λάπη: βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης Diph. 4, 381 (1, 15).

λάπτω: τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν Aristophan. 2, 1180 (15). λεπαστὴν *λαψαμένοις μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι Pher. 2, 294 (17).

λάρκος: λάρκον ἠμφιεσμένον τῶν ἀνθρακηρῶν Alexid. 3, 478.

λάρος: λάρους θρηνεῖν Phryn. 2, 601 (1). ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους Timocl. 3, 591.
λαρυγγικόν τιν'-ξένον Pher. 2, 266 (1).
λάρυγξ: λάρυγγα Eup. 2, 575 (119). χωρεῖν-κατὰ τοῦ λάρυγγος Pher. 2, 299 (1, 7). τὸν λάρυγγ'-πυριῶ τεμαχίοις Crobyli 4, 568 (1). ἀνόσιοι λάρυγγες Eubul. 3, 269 (16). *ψωλὸν-μέχρι λάρυγγος Diph. 4, 393 (2).
λάσανα: 1) ἀπὸ λασάνων (i. e. χυτρόποδος) θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). 2) λάσανα (i. q. ἀπόπατος): Plat. 2, 655 (8). Pher. 2, 351 (43) = λάσανα καταθεὶς πέρδεται Pher. 2, 291 (12). πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι; Aristophan. 2, 1138 (3). οὐδὲ †λάσανον (l. λάσαν') ὅπου χέσω Eup. 2, 519 (31). ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις (f. λασάνοις) Cratin. 2, 48 (8).
λάσιον ἐπιβεβλημένος Theop. 2, 806 (4).
λάταξ: ἵησι λάταγας Cratin. 2, 179 (16). Μανῆς δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει Herm. 2, 398 (2, 7).
λαυροστάται: Cratin. 2, 201 (71).
λαφυγμός: λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον Eup. 2, 492 (12).
†λαφυροπώλη Dionys. 3, 552 (1, 16).
λαφύσσομαι: λαφύσσεται λαφυγμόν Eup. 2, 492 (12).
λάχανον: v. λάσανα. οὐδὲ λάχανον οὐδὲν-ἔτι | ὁρῶ Cratin. 2, 129 (19). ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ-τὸν Ἄδωνιν-προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον Eubul. 3, 229 (1). λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι (int. τὴν κολοκύντην) Epicrat. 3, 371 (1, 25). κύαμος, θέρμος, λάχανον (?) Alexid. 3, 456 (1, 11). τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων-δριμύτητες Arched. 4, 435 (1, 6). λάχανον, τάριχος, χόνδρον Athenion. 4, 558 (v. 33). δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη Epicrat. 3, 370 (1, 15). εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί Hegesipp. 4, 479 (v. 9). ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ *λαχάνοισιν Cratin. 2, 177 (10). λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι Theop. 2, 796 (1). ἀπολαῦσαι θύμων λαχάνων τε Aristophont. 3, 361 (1, 4). κατεδηδόκασι τὰ *λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες Alexid. 3, 389 (1, 12). ἐσθίουσι-λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ Aristophont. 3, 363 (5). λαχάνων-τι καὶ-τὰ *πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια Philem. 4, 38 (12). τοὺς-πυριέφθας καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων Philippid. 4, 470. λάχανα τῶν αὐτοχθόνων Polioch. 4, 590. *συνῆχας εἰς τὰ λάχανα (forum olitorium) τὴν πόλιν Diph. 4, 389 (1, 22). γίγνεται | ἐν τοῖς λαχάνοις-ἡμῖν ἡ μάχη Alexid. 3, 403 (1).
Λαχάρης: Λαχάρους †τινός, ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους Demetr. 4, 539. γυμνὴν ἐποίησε *(τὴν) Ἀθηνᾶν Λαχάρης anon. 4, 607 (21 b).
Λάχης: *Λάχητας (libri καχέτας καὶ), Μεγακλέας Aristophan. 2, 991 (16). *Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν Ephipp. 3, 335 (2). Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ Alexid. 3, 476 (1). Λάχης (vocat.) Philem. 4, 10 (1). Crobyli 4, 567 (1). ὦ Λάχης Philem. 4, 54 (56). Men. 4, 150 (4). 259 (101). ὦ Λάχης Λάχης Men. 4, 315 (409).
Λέαγρος: ὁ *μὲν Λέαγρος (legeb. Μελέαγρος), Γλαύκωνος ὢν-γένους Plat. 2, 636 (1).
λέαινα: Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα Anaxil. 3, 347 (1, 5). ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης mon. 267.
Λεβάδεια: Λεβάδειαν Βοιώτιον οὖθαρ ἀρούρης Cratin. 2, 142 (3).
λεβηρίς: τυφλότερος λεβηρίδος Aristophan. 2, 956 (13). cf. Stratt. 2, 782 (4).

λέβης: *χαλκοῦς ποδανιπτὴρ* *(*ἡ*) *λέβης* Diocl. 2, 838 (1). *τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι* Anaxand. 3, 183 (1, 10). *ἀρύταιναν-ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος* Antiph. 3, 11. *ἐξ Ἄργους λέβης* Antiph. 3, 138 (11).

λεβήτιον: Men. 4, 332 (510). *οὐ μὴ πρότερον* **οἴσεις-τὸ λεβήτιον* Anaxipp. 4, 465 (1).

λεβίας: *σκόμβροι, κολίαι*, **λεβίαι* (libr. *λέβιοι*) Aristophan. 2, 1123 (18). *φάγρος, μύλλος, λεβίας* Ephipp. 3, 330 (1, 4) = Mnesim. 3, 570 (v. 40). *ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν* Diph. 4, 381 (1, 9).

λέγω: cf. *ἐλέγχω*. *βῆ βῆ λέγων βαδίζει* Cratin. 2, 40 (5). *κελεύει βῆ λέγειν* Aristophan. 2, 1201 (107). *ὑπὲρ-οἴνου μηδὲ γρῦ-λέγε* Men. 4, 224 (4). *οἴμοι λέγειν* Men. 4, 149 (1, 4). *ὁπότε-χρείη* **διηγώμην λέγειν* Plat. 2, 669 (1). **ὀλίον ἔλεγεν* ib. *ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε"* Stratt. 2, 781 (2). *λέξεις ἄρα-, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε* Aristophan. 2, 1110 (4). *λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου* Aristophan. 2, 1019 (9). *λυπουμένῳ δ' ὅταν τις-λέγῃ χαῖρ'* Philem. 4, 5 (v. 3). *ὦ θύγατερ*, **ἔλεξ' Ἰασοῖ* Aristophan. 2, 954 (7). *ἐξολοίμην*, **φαθὶ λέγων* Aristophan. 2, 990 (12). **ὁ-λέγων φεύγωμεν* et *λέγων μένωμεν* Eup. (?) 2, 554 (12). *ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ* Stratt. 2, 788 (2). *πᾶς-λέγει τις, ὁ μακαρίτης οἴχεται* Aristophan. 2, 1148 (1, 10). *ἕπεται-καὶ λέγει, οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός* Cratin. 2, 117 (3). *ἔλεξεν "ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός"* Ephipp. 3, 332 (v. 13). *καλὸν τὸ θνήσκειν ἐστὶν* (f. *ἔστιν*) *ἐπὶ τούτῳ λέγειν* Philem. 4, 47 (37). *"κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο" πρὸς ἐμαυτὸν* **λέγων* Arched. 4, 437 (2, 11). *οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντά* *(*σε*) *"ἥμαρτον"* Philippid. 4, 475 (4). *οὐκ ἔχει νεφρόν, ἔλεγον* Euphron. 4, 487 (v. 27). *ἠγόρακά σοι περιστέρια λέγων* Men. 4, 182 (3). *"σκέψομαι" λέγοντες* Men. 4, 205 (2). *ἐσθίοντα καὶ λέγοντα "σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς"* Men. 4, 74 (3). *μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν-· οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ'-;* Eup. (?) 2, 577 (v. 10). *εἴ τις προσελθών μοι θεῶν λέγοι "Κράτων κτλ."* Men. 4, 134 (2, 1). *λέγει γέ τοι* (Euripides) *"ἀνὴρ γὰρ κτέ."* Diph. 4, 411 (1, 6). *Σουσαρίων λέγει τάδε-· κακὸν γυναῖκες* Susar. 2, 3. *Χαρώνδαν-τά τ' ἄλλα καὶ* **ταυτὶ λέγειν* anon. 4, 618 (50). *ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς αὐτοῦ τιν'* Posidipp. 4, 524 (2). *μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον-λέξει* Pher. 2, 293 (16). *ἔλεξ' ἐλεγεῖα* Pher. 2, 335 (3, 7). *ῥήσεις-κατὰ δεῖπνον-μοι λέγοι* Ephipp. 3, 335 (2). *λέξον Ὁμήρου* *(*ἐμοὶ*) **γλώττας* Aristophan. 2, 1031 (15, 1). *λέγειν γρίφους* Antiph. 3, 66 (1, 1). cf. 3, 109 (v. 14). *γελοῖα λέγειν* Anaxand. 3, 165 (2). *γελοῖ' ἀεὶ λέγειν* Alexid. 3, 469 (2). *ὁ τὰ γελοῖ' εἰθισμένος λέγειν* Alexid. 3, 487 (2). *χαρίεντα πολλὰ-λέγειν* Eup. 2, 484 (1, 13). *μῆλα καὶ ῥόας λέγεις* Epilyci 2, 888 (3). *τί οὖν-περιπλοκὰς λέγεις;* Straton. 4, 546 (v. 25). *ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων* Eubul. 3, 254 (1, 3). *λέγων ἄκουσμα κἀκρόαμα* Diph. 4, 428 (43). *μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια* Phoenicid. 4, 509. *ἀφυής-ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον* Euphron. 4, 494 (1, 14). *ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν* Phoenicid. 4, 511 (v. 15). *ἐρρωγότας λέγειν λόγους* anon. 4, 665 (265). *λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος* anon. 4, 654 (203). *τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν* Stratt. 2, 763 (1). *ὁ κακοήθης τρίτα λέγει* Men. 4, 135 (2, 17). *τὰ δεύτερ' ἀεὶ τὴν γυναῖκα-λέγειν* Men. 4, 213 (4). *ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν* Pher. 2, 349 (31). *λέξω-οὐκ ἄκουσα* Pher. 2, 326 (1, 1). *ἐμοί-λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει* ib. (1, 2). *Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν* Stratt. 2, 771 (3). *ἐκ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἑτέρων ἀκούειν -φύονται φρένες* Philem. 4, 35 (6). *τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος* Men. 4, 209 (1). **πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ* **λέγομεν ἢ πράττομεν τύχη 'στίν* Men. 4, 213 (3, 7). *ἐν τῷ τι* **πράττειν ἢ λέγειν* Damox. 4,

536 (v. 8). πρὸ τοῦ λεγομένου τὸν βίον διασκοπεῖν, ποῖός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1). ἕτερόν τι *τὸ λέγειν ἐστὶ *τοῦ πεπονθέναι Philippid. 4, 471. κράτιστος-λέγειν Eup. 2, 458 (6, 1). ᾔρει λέγων τοὺς ῥήτορας ib. (6, 3). ἀδυνατώτατος λέγειν Eup. 2, 461 (8). λέγουσι-τὰ μειράκια Eup. 2, 465 (14). ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, τοῖς κυνιδίοισι Eup. 2, 511 (8). τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν καὶ μικρὰ φαγέμεν (int. ἀνδρικοί) Eubul. 3, 208 (1). γλῶτταν-ἣ πάντα κινήσεις λέγων anon. 4, 609 (27[d]). μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω Men. 4, 258 (91). οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν Ephipp. 3, 332 (v. 5). λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα Alexid. 3, 382. τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν μακρὸν νόμιζε-τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν Philem. 4, 37 (11). οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε | ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα Antiph. 3, 149 (46). νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει (al. φθέγγεται) Plat. 2, 668 (2). εὖ λέγουσιν ἀδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40[c]). κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν (καὶ?) λέγῃ τι συμφέρον Philem. 4, 39 (15). εὐκαταφρόνητόν ἐστι-πένης, κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν ἕνεκα μόνου νομίζεθ'-τοῦ λαβεῖν Men. 4, 96 (2). λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις Men. 4, 294 (284). τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ τὸ μισθάριον; Men. 4, 158 (3). ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή Men. 4, 326 (475). κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν mon. 284. πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω mon. 464. οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν-πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν Posidipp. 4, 526 (7). οἷς ἐξουσία | ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις Diph. 4, 388. τοῦ πατρὸς-κρεῖττον-λέγειν Diph. 4, 422 (18). φοβοῦ παρ' αὐτῆς *πλεῖον' ὧν λέγει κακά *Sosicr. 4, 592 (3). γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε Men. 4, 269 (156). γυνὴ λέγουσα χρήσθ' Men. 4, 278 (197). χρηστὰ λε (λέγειν? an λέγων?) Phryn. 2, 581 (2). χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ ποιήσειν Men. 4, 275 (186). τὰς ἀληθείας, τἀληθῆ λέγειν sim. v. ἀλήθεια, ἀληθής. adde ἡ γλῶσσ' ἁμαρτάνουσα τἀληθῆ λέγει mon. 228. τὸ ψευδῆ λέγειν Men. 4, 292 (271). τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ λεγόμενον Diph. 4, 399. ληρεῖν-λέγοντας οὐδέν Antiph. 3, 66 (1, 3). οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· οὐδὲν λέγεις γάρ Antiph. 3, 109 (v. 5. 6). δοξάζεται-ὡς λέγων τι χρήσιμον, τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει Dionys. 3, 548 (v. 25. 26). περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν τ' ᾤοντο λέγειν τι Antiph. 3, 109 (v. 16). *λέγουσι (libr. πλέκουσι) πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 5). οὐκ ἂν γενόμενον-*ᾤμην πρᾶγμα-λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). ὃ λέγεις οὐ λέγεις Alexid. 3, 440 (5, 19). ἄκουσον ἤν τί σοι μέλλω (al. δοκῶ) λέγειν Timocl. 3, 592 (v. 1). ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε mon. 208. διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα-λέγει Men. 4, 262 (114). ἢ λέγων φαίνου τι δὴ καινὸν-ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 2). τί μακρὰ δεῖ λέγειν; Antiph. 3, 17. *μὴ μακράν, μηδὲ *τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων Antiph. 3, 27 (1, 15). αὐτὸ τοὔμπαλιν λέγεις anon. 4, 662 (244). τάδε μοι πινυτῶς-λέξον Epicrat. 3, 370 (1, 7). ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς ib. (1, 8). καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33 (1, 1) = Eriph. 3, 556 (1, 1). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια | *λέγειν-; Anaxand. 3, 161 (1). μὴ λέγ'-ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4). καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν Philem. 4, 4 (1, 4). ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν) Philem. 4, 45 (32). εἴσομαι δέ γ' *ἂν λέγῃς Nicomach. 4, 583 (v. 7). ἄκουσον, *ἂν λέγω σοι Eup. 2, 516 (23). *ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν Alexid. 3, 511 (13). οὐδὲ ἓν-ὥνπερ λέγει συνίημι Philem. 4, 48 (40[b]) = ὅσ' ἂν λέγῃ

Straton. 4, 545 (v. 3). Ἐφ' ἕνια τοῖς γαμοῦσιν-λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2). *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν-; Cratin. 2, 181 (17). τοιαυτὶ λέγομεν Pher. 2, 335 (3, 10). κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ Eup. 2, 484 (1, 9). μέτρια λέγουσα Anaxil. 3, 350 (2). τὸ πέρας σοι λέγω Hegesipp. 4, 479 (v. 10). λέγω τὰς αἰτίας καὶ τἀποβαῖνον Damox. 4, 531 (v. 47). †χυμὸς λέγεις Δημόκριτος Damox. 4, 531 (v. 31). Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω Baton. 4, 500 (2). τὰς σκευασίας-δεικνύειν, λέγειν, προῖκα προδιδάσκειν Alexid. 3, 430 (1, 25). ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 482 (v. 18). διαπαντὸς-τὰς μάχας ἔλεγεν, *ἐδείκνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ βατάνια Alexid. 3, 462 (1, 17). ὑπὲρ εὐσεβείας-*ἀφεὶς παῦσαι λέγων Athenion. 4, 558 (v. 44). λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον Baton. 4, 502 (v. 12). Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα; - ἐξῆν ὃ βούλοιτ' - αὐτῷ λέγειν Straton. 4, 546 (v. 26. 27). ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν ib. (v. 37). ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα τοιαῦθ' ib. (v. 40). λέξω-βίον ἐξ ἀρχῆς - Telecl. 2, 361 (1, 1). δίαιταν ἣν ἔχουσ' - πρὸς ὑμᾶς λέξομεν Eup. 2, 484 (1). πιθήκους *οἶδ' ἑτέρους-λέγειν Phryn. 2, 588 (2). *ἄλλ(α πολλά θ'), ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Aristophan. 2, 1079 (6, 15). κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι Eubul. 3, 223 (1). τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους (i. e. πάππους)-τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4). ὅλην *λέγοντ' ἂν μ' ἐπιλίποι τὴν ἡμέραν Philippid. 4, 473. καθ' ἕκαστον λέγε sim. v. ἕκαστος. πέντε κλίνας- Β. λέγ' ἄλλο τι. Α. προσκεφάλαια πέντε. *(Β. λέγ' ἕτερον) Eubul. 3, 267 (12). λέγ' ἄλλο et λέγ' ἕτερον Theophil. 3, 629 (1). λέγε-λέγ' ἕτερον.- λέγε Alexid. 3, 389 (1). λέγ' ἕτερον ibid. ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202). τίς εἶ; λέγε ταχύ Plat. 2, 682 (6). πρῶτον-μοι λέξον-· σὺ γάρ-ἐξέθρεψας Περικλέα; Plat. 2, 683 (7). ἀλλὰ δὴ λέγε Antiph. 3, 112 (1, 16). ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ Antiph. 3, 117 (2, 3). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον *νῦν ἐστε; λέγετε Anaxand. 3, 161 (1). πόσους κέκληκας μέρωπας-; λέγε Straton. 4, 545 (v. 6). διάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ. Α. λέγε Nicomach. 4, 584 (v. 40). εἰπεῖν-βούλομαι γρῖφον. Α. λέγε Antiph. 3, 109 (v. 14). λέγ' αὐτό Henioch. 3, 562 (v. 6). λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη Apollod. Car. 4, 442 (v. 13). χαιρέτω· μή μοι λέγε· ἀπέτυχον Phoenicid. 4, 511 (v. 2). ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγε Cratet. 2, 246 (2). λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς Eup. 2, 472 (25). σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε Anaxand. 3, 167. ὅ τι βούλει λέγε Alexid. 3, 444 (2, 17). λέγ' ὅτου δεῖ Alexid. 3, 437 (2, 2). λέγ' ὅτι μύρον αὐτῇ φέρεις Stratt. 2, 775 (1). μὴ λέγ' *ὅτι δώσεις· οὐ δίδωσι γὰρ λέγων Philem. 4, 57 (72). μὴ λέγε-ὅτι †καὶ φεύξομαι πάλιν Philem. 4, 59 (82). μὴ λέγε *τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ Philem. 4, 59 (84). †λέγε πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει (f. λέγ' εἴ τι βούλει) Philem. 4, 20 (1). εἰ ξύνοισθά τι, ταχέως λέγειν χρή Antiph. 3, 41 (2). ὁ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι Men. 4, 144 (4). πᾶσι-δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν Philem. 4, 15. γῇ τε κοὐρανῷ λέξαι-τοὔψον ὡς ἐσκεύασα Philem. 4, 26 (v. 2). ὅτι χωλός ἐστι-οὐ λέγεις (al. εὖ σφόδρα) Eup. 2, 567 (61). ἀκολουθεῖν-λέγονθ' ὅτι | τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίγνεται κτλ. Antiph. 3, 64. λέγειν βοᾶν θ' ὅτι πωλοῦσι- Antiph. 3, 68 (2, 5). κύκλους-συναγείροντες ἔλεγον *(ἂν) τάδε, ὡς- Antiph. 3, 104 (v. 9). ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς-ὁ δ'- Posidipp. 4, 513 (v. 3). χαλεπή, λέγω σοι, καὶ προσάντης-ὁδός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (5).

λέγεις ἔσεσθαι *(τὸν) Τιθύμαλλον πλούσιον Antiph. 3, 122 (1). βασιλέως υἱὸν - λέγεις ἀφῖχθαι; Epigen. 3, 539. ὡς εἰς καλὸν τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα - πρῶτος λέγω σοι Men. 4, 174 (1). τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; ib. (1, 6). δωρεὰν ἔφη τινὰ - λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεὶ ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 9). ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε *Sosicrat. 4, 592 (3). κάμνειν λέγουσ' ἑκάστοτε Alexid. 3, 450. τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει | ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν Men. 4, 233 (10). λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ - σοφώτατοι | ἀστεῖον εἶναι φάρμακον Men. 4, 240 (23). λέγεται - λόγος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν Alexid. 3, 392 (1). λόγος - ἐστ' ἀρχαῖος -, οἶνον λέγουσι - πείθειν χορεύειν Eriphi 3, 556. σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον Philem. 4, 4 (1, 2). ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι Philem. 4, 32 (3, 1). ὃ λέγουσιν ἡγεῖν Men. 4, 89 (3, 4). οὗ δὴ λέγεται - Σαπφὼ - ῥῖψαι Men. 4, 158 (1). ὥσπερ. λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον Philetaer. 3, 295 (2). ὡς λέγουσ' Cratin. 2, 107 (1). Stratt. 2, 781 (3). ὡς λέγουσι Antiph. 3, 131 (1). Alexid. 3, 401. Nicolai 4, 579 (v. 2). ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί Baton. 4, 502 (v. 6). Anaxil. 3, 351 (1) = 353. ὡς λέγουσιν ἡμῖν Archipp. 2, 718 (1). ὡς ὑμεῖς λέγετ' Cratet. 2, 239 (3). ὡς λέγεις Eubul. 3, 237. Men. 4, 77 (11). οὐχ ὡς λέγεις πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα Anaxil. 3, 350 (2). ὡς λέγω σοι Dionys. 3, 552 (1, 8). οὐδὲ *δειπνῶν, ὡς λέγουσ', *ἐμπίμπλαται Eubul. 3, 224 (3).

τὸ λεγόμενον Eup. 2, 541 (12). Mnesim. 3, 578 (4). τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Philem. 4, 25 (3). Men. 4, 283 (221). *Men. 4, 334. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον anon. 4, 601 (6). τὸ λεγόμενον τοῦτ' Men. 4, 221 (1). ὄνος ἐν πιθήκοις *ἐστὶ δὴ τὸ λεγόμενον Men. 4, 189 (1, 8). ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος Men. 4, 139 (2). τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα Men. 4, 156 (1, 6). ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν Pher. 2, 270 (2). ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). τοὺς ξένους - λέγετε ποιητὰς σοφοὺς Eup. 2, 546 (1, 3). τὸ - τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ λέγω θεόν mon. 490. λέγειν τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δεῖν' ὑπέρφοβα *Men. 4, 217 (3). λέγειν - μακάριον Apollod. 4, 453. τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω Men. 4, 211 (2, 1). αἱ χελιδόνες ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι Nicostr. 3, 288 (1). ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τἀγαθά anon. 4, 607 (22). πληγαὶ λέγονται (?) πουλύπου πιλουμένου Aristophan. 2, 1018 (8). τὴν σκάφην σκάφην λέγων anon. 4, 653 (199). τὰ γράμματα τὴν ἐγγύην ἄτην *(λέγοντ') Cratin. min. 3, 379 (1). ὅ τι κἂν (l. κα) *λέγῃ (libr. λέγοι) τὰ *γράμμαθ' *ἑρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). οὐκοῦν ταῦτα καὶ | ὁ γρῖφος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 11). *πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, *(χύτραν) λέγω, ἢ -; Antiph. 3, 26 (1, 1). σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3). ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει | ὀψάριον Mnesim. 3, 568. [ἤντλουν λέγειν δεῖ καὶ κάδους οὐ δεῖ λέγειν ἀλλ' - Men. 4, 78 (1)]. ῥήτωρ - ὅν γ' ἔστιν λέγειν Eup. 2, 460 (7). *ταχὺν λέγεις μέν Eup. 2, 458 (6, 4). πόλεως -, οἶσθ' ἣν λέγομεν Cratin. 2, 44 (3). †Σπάρτην λέγω γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον Cratin. 2, 84 (9). μανθάνεις; τυρὸν λέγω Antiph. 3, 25. *τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης Antiph. 3, 29 (1, 1). adde ib. (1, 8). θύννης τὰ πρὸς τῇ B. *ποῖα; Γ. τὰ κάτωθεν λέγω Antiph. 3, 70 (2, 4). Κωπᾶδας λέγεις ib. (2, 7). τίνα λέγεις; Antiph. 3, 99 (1). κάκκαβον λέγω ib. πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα ib. Τιμόθεος ἔφη ποτ' - τὴν χύτραν *οἶμαι λέγων Anaxand. 3, 163. γλαῦκον λέγεις et τρίγλας λέγεις Nausicr. 4, 575 (1. 2). εὐχερῆ θεὸν λέγεις, εἰ - Aristophont. 3, 363 (4). δεσμωτηρίου λέγεις δίαιταν Alexid. 3, 483 (2, 12). ὑδαρῆ λέγεις Alexid. 3, 487 (1). συμφορὰν λέγεις *ἄκραν Alexid. 3, 485 (4). σχολῇ

γε-, σχολῇ λέγεις Alexid. 3, 496 (2). πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2, 6). δεινὸν σὺ φράγμα-λέγεις Men. 4, 298 (305). σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις, μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις Alexid. 3, 497. λέγεις μάγειρον ζῶντα; Antiph. 3, 125 (1, 8). Θετταλὸν λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα Antiph. 3, 142 (20). ἀκούεις ἅ *(με) λέγει | ὁ πανοῦργος υἱός; Pher. 2, 285 (8). ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ | ὡς ἔφυ-ἐκ *βαλλαντίου Telecl. 2, 371 (1). ὁτιὴ λέγεις με *τάσχρά Aristomen. 2, 731 (3). κακῶς ἄνδρας λέγεις Aristophan. 2, 1033 (16, 7). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὃς σοφῶς (f. σαφῶς) λέγει Antiph. 3, 51. ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς Men. 4, 254 (73). κακῶς λέγειν Alexid. 3, 454 (1, 4). Timocl. 3, 594 (v. 2). καλῶς λέγεις Plat. 2, 668 (3). εὖ πάνυ λέγεις Theop. 2, 797 (3, 3). εὖ λέγεις Antiph. 3, 27 (1, 7). πῶς λέγεις; Aristomen. 2, 730 (2). τί λέγεις σύ; Archipp. 2, 720 (4). Alexid. 3, 464 (2, 3). τί σὺ λέγεις; Aristophan. 2, 1109 (2). *Antiph. 3, 130. Anaxil. 3, 346. τί λέγεις; Stratt. 2, 768 (1). Antiph. 3, 3 (1). Xenarch. 3, 624 (2). Straton. 4, 545 (v. 16). τί οὖν λέγω; Men. 4, 156 (1, 8). τί δῆτα λέξεις τἀπίλοιπ' ἤνπερ πύθῃ; Pher. 2, 300 (1, 22). οὐκ ἔχω τί λέξω Eup. 2, 466 (15, 1). εἰ μὴ-τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεταί *γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). *Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω Philetaer. 3, 294 (1, 6). τί δεῖ λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς τὰ σῦχ'-πωλοῦντας; Alexid. 3, 437 (1). τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα; Dionys. 3, 552 (1, 18). ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά Philem. 4, 25 (2, 4). ἅπαντας οὓς λέγω παρελήλυθ' Pher. 2, 327 (1, 22). διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω Athenion. 4, 558 (v. 34). εἴ τι γρύξομαι | ὧν σοι λέγω πλέον τι Alcae. 2, 831 (1). παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω τούτων ἁπάντων Alexid. 3, 405 (6, 5). οὗτος δ' ὃν λέγω-ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 123 (1). διὰ ταύτην ἣν λέγω τὴν δωρεάν-ἔσχε μ'-δωρεάν Phoenicid. 4, 511 (v. 9). διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου Alexid. 3, 476 (3). ἡ-φύσις-ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις Antiph. 3, 112 (1, 6). προσιόντα μοι Λάμιππον. Β. *(ἢ) τοῦτον λέγεις τὸν *πέτρινον; Anaxipp. 4, 464 (1). τὰς Ἱππονίκας-τὰς Ἀθηναίας λέγω Philem. 4, 20 (2). οἷον λέγω κύμινον, ὄξος-πάντ' ἀφεῖλον Anaxipp. 4, 459 (v. 7). τοῖς-κριταῖς-λέγω, μὴ 'πιορκεῖν Pher. 2, 293 (16). σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν Eup. 2, 500 (4). ἔλεγον ἐγώ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως Philippid. 4, 468 (2). ἐρρῶσθαι λέγων ἅπασιν Antiph. 3, 48. πολλὰ *(χαίρειν?) ταῖς κίχλαις-λέγει Diph. 4, 406. οἰμώζειν λέγ' Philem. 4, 4 (1, 16). ἐξ ἀνάγκης-οἰμώζειν λέγει Philem. 4, 5. δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ | μηδέν Apollod. 4, 455 (2). μέμνησ' ἃ λέγω Mnesim. 3, 569 (v. 21). οἶνος-ἤδη σαπρός, λέγων (? cf. 5, 90), γέρων Alexid. 3, 460. corrupt. Stratt. 2, 789 (7). Alexid. 3, 458. Men. 4, 121 (7).

λεγωνῆσαι: Aristophan. 2, 1214 (199).

λεία: Μυσῶν λεία Stratt. 2, 776 (3).

Λειβηθρίων ἀνοητότεροι *Thugenid. 4, 594 (3).

λείβω: ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων Cratin. 2, 157 (13).

λεῖμαξ: κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων λείμακα Pher. 2, 305 (2).

λειμών: ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ Pher. 2, 305 (2).

λειόβατος: κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος Plat. 2, 662 (4).

λεῖος: δασύς, ἄλλοτε λεῖος Eubul. 3, 254 (1, 2). τρωτός, ἄτρωτος, δασύς, λεῖος ib. (1, 9). ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος Baton. 4, 504 (1, 9). ἐψάθαλλε λεῖος ὢν Plat. 2, 635 (4). λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς

Aristophan. 2, 1039 (20). τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ ἐγχέλεις Eup. 2, 565 (52).
λειπωγωνία: v. λιποπωγωνία.
λειποτάξιον: v. λιποταξίου.
λείπω: cf. λέπω. λείψας *Antiph. 3, 16. ὁ δὲ λιπὼν βέβηκε Cratin. 2, 15 (1, 5). ἥκω-ἀρτοπώλιον λιπὼν Aristophan. 2, 946 (7). 1009 (11). ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον-βάθος Men. 4, 174 (1). τὸ Θήβης-πέδον λιπὼν Eubul. 3, 237. ὅταν ἡ-τύχη λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν Antiph. 3, 154 (65). τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν Amphid. 3, 318 (3). οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος Eup. 2, 565 (53). ἄμητας-ὀρνίθειά τε, ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. *εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν Eubul. 3, 212 (v. 10). ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται Alexid. 3, 454 (1).
λείριον: ἐρέπτομαι λειρίοις, ῥόδοις, *κρίνεσιν Cratin. 2, 72 (1).
λειριοπολφανεμώνη: σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις Pher. 2, 316 (1, 8).
λείψανον: ἡμίβρωτα λείψανα συντιθείς Axionici 3, 535 (2). δορατίων-λείψανα κατεαγότ' Mnesim. 3, 577 (1).
λεκάνη: λεκάνης *παραθραύσμασι Aristophan. 2, 1101 (12). πτερὸν-καὶ λεκάνην Cratin. 2, 165 (6). σπόγγος, λεκάνη, πτερόν Theop. 2, 808 (1). τὰ θυγάτρια περὶ τὴν λεκάνην-περιπεπλιγμένα Stratt. 2, 788 (5). λεκάνη, θυεία, κάνθαρος Axionici 3, 535 (3). ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον Antiph. 3, 146 (32). ὄξος-εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας Alexid. 3, 440 (5, 5). τρυγός-εἰς λεκάνην ὠθουμένης Aristophan. 2, 1108 (1, 6). ἐν καταχύτλοις λεκάναισι Pher. 2, 300 (1, 19). ὀρνίθων λεκάνη Theop. 2, 823 (37).
λεκάνιον: λεκανίῳ-*ἐναπονίψεις, *ἐνεξεμεῖς Polyz. 2, 868 (4).
λεκανίσκη: Aristophan. 2, 1214 (200). *λεκανίσκαισιν δ' ἀνάπαιστα (? ἂν ψαιστὰ) παρῆν Telecl. 2, 362 (1, 11).
λέκιθος: Canth. 2, 837 (2). λέκιθον ἕψουσ' ἢ φακῆν Pher. 2, 263 (4). ἀμύλου, *λεκίθων (f. λεκίθου, legeb. λεκύθων), καρύων Metag. 2, 759 (1). λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης Anaxand. 3, 184 (1, 41). λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα Alexid. 3, 501.
λελεπασμένον Stratt. 2, 791 (19).
†λελυθημαι ὅθεν Telecl. 5, 31.
λέμβος: anon. 4, 651 (192). ἄγκυρα, λέμβος Anaxand. 3, 167. ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ *τῳ, λέμβος ἐπικέκληται Anaxand. 3, 177 (2, 7).
λέμμα: ἐσθίει-ἕως ἂν-ἀποδείξῃ κενόν. ἐπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστὶν Anaxil. 3, 353 (1). τὰ λέμμαθ' ὅτι κατέλιπεν (int. τῶν θέρμων) Alexid. 3, 507 (9).
λέμφος: Men. 4, 215 (13).
λέξις: οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν Plat. 2, 647 (1). †οἴκους λέξεις Pher. 2, 257 (5).
λεοντῆ: ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ Anaxand. 3, 200 (14).
†Λεόντινος: †ὁ τρίμετρος ὡς Λεόντινος (Λεόντιος?) Theop. 2, 800 (1).
Λεπάδιον: v. Λοπάδιον.
λεπάς: λεπάδας-πετρῶν ἀποκόπτοντες Herm. 2, 390 (5). λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις Archipp. 2, 721 (5). χήμας, λεπάδας, σωλῆνας Philyll. 2, 861 (1). πίνναι, λεπάδες, *μύες, ὄστρεια Anaxand. 3, 184 (1, 60). ὄστρει', ἀκαλήφας *(καὶ) λεπάδας Philippid. 4, 468.
λεπαστή: λεπάσται Cratin. 2, 201 (72). de accentu cf. 3, 23. *κώθωνα-λεπαστήν Theop. 2, 802 (1). φιάλην τε λεπαστήν Anaxand. 3, 183 (1, 26). *γεννικῇ τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ (λεπάστῃ?) Antiph. 3,

23. λεπαστὴν - μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι Pher. 2, 294 (17). μεγάλαισιν οἴνου χαίροντα λεπασταῖς Philyll. 2, 858 (3). οἶνον ἕλκειν ἐξ ἡδύπνου λεπαστῆς Telecl. 2, 368 (2). *λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ Apolloph. 2, 881 (2). τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιὼν Herm. 2, 400 (6). λεπαστὴ πάνυ πυκνή, ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον Theop. 2, 808 (1). cf. (2), ubi λεπ. μάλα συχνή. †λεπαστὴν-σφόδρα κυανοβενθῆ Aristophan. 2, 1010 (12).

λεπίζω: κεστρεύς, λεπισθείς, *(ἐκπλυθείς), πασθείς Antiph. 3, 125 (1, 10).

λέπος: οὐδενὸς-ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος Alexid. 3, 507 (9).

λεπρᾶν κεράμιον Aristophan. 2, 1186 (41).

λεπρός: v. λεπτός.

†λέπτει v. λέπω.

λεπτολογία: Herm. 2, 386 (4).

λεπτόπηνος: ἐν λεπτοπήνοις *ὕφεσιν Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 5) = 246.

λεπτός: λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους Herm. 2, 381 (4). τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις Plat. 2, 620 (1). διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 8). ξυλήφιον μυρρίνης-λεπτόν Alexid. 3, 423 (1, 25). καλάμῳ λεπτῷ Aristophan. 2, 961 (7). κύλικας-λεπτάς Pher. 2, 324 (1, 5). ψυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον Nicostr. 3, 282. ψυκτηρίδιον-Φιλιππίδου λεπτότερον Alexid. 3, 383 (2). Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν Men. 4, 180 (4). ἀνάπηρα-βοίδια Λεωτροφίδου λεπτότερα Herm. 2, 393 (1). κυνίδιον *λεπτόν (libr. λεπρὸν λευκόν) Aristophan. 2, 1030 (12). λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν Euphron. 4, 487 (v. 20). ἀφύας-λεπτὰς-Θεανοῖ-ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 23). λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ (int. meretrici) Xenarch. 3, 617 (1, 8). πάνυ λεπτῷ κακῷ *τε τὴν ἰδέαν Eup. 2, 536 (3). δέμας λεπτὸν Ῥαδαμάνθυν Theop. 2, 802 (1). μετὰ σοφιστῶν-λεπτῶν ἀσίτων συκίνων Antiph. 3, 64. σφάττει με, λεπτὸς γίγνομ' Men. 4, 246 (38). λεπτότατον περὶ σῶμα Eubul. 3, 251 (2). ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων *ὠχεῖσθ' Aristophan. 2, 1005 (2). πόλλ'-λέπτ' ἔχον καδίσκια Nicoch. 2, 842 (1). ὡς λεπτός-ἐσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος Cratin. 2, 126 (15). τεμὼν-λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα Sotad. 3, 586 (1, 32). ταύτην (i. e. rapam) ἔτεμε λεπτὰ *καὶ μακρά Euphron. 4, 494 (1, 7). *ἕτερον (f. νίτρον, an κέγχρον)-λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον Stratt. 2, 768 (2). ἡδύσμασιν *λεπτοῖσι χλωροῖς Alexid. 3, 416. κορίαννον *εἰς τί λεπτόν; Alcaei 2, 829 (1). σμήσας-λεπτοῖς ἁλσί Alexid. 3, 471 (3). cf. Aristonym. 2, 698. ὄξος-ἢ ξηροὺς (al. λευκοὺς et λεπτοὺς) ἅλας Aristophan. 2, 1009 (9). λόγοι λεπτοὶ-τρέφουσ' ἐκείνους Alexid. 3, 483 (2, 8). ἂν-πλάγιος καὶ λεπτός (int. fumus feratur) Diph. 4, 404 (2, 7). λεπτὴ-αὔρα Sosicrat. 4, 591. λεπτῶς: λεπτῶς-ζῆν mon. 682. διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1, 5). λεπτοτέρως Anaxand. 3, 180 (2).

λεπτοσύνθετος: *λεπτοσυνθέτοις-μυρίοις καλύμμασιν Antiph. 3, 27 (1, 10).

λεπτοσχιδής: σανδάλια-τῶν λεπτοσχιδῶν Cephisod. 2, 884 (2).

λεπτύνω: τρέφει τὸ-βρῶμα καὶ λεπτύνεται Damox. 4, 531 (v. 28).

λεπύχανον: ἤκασεν-*κρομμύου λεπυχάνῳ Theop. 2, 806 (2).

λέπω: κρόμμυον *λέποντα (legeb. βλέποντα) Eup. 2, 526 (3). μάζης -μερίδα λαμβάνων λέπει (i. e. ἐσθίει) Antiph. 3, 75 (3). †λέπτει (f. λέπει, edit: 3, 76) Eup. 2, 575 (120). λέπει (verberat) τραχεῖαν ἔχων Plat. 2, 617 (5). cf. ad Timocl. 3, 610. λεπομένους ὁρᾶν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν Apollod. Car. 4, 442 (v. 10). προπόσεις πίνετε, λέπεσθε (exul-

tate), *ματτυάζετε* Alexid. 3, 404 (5). **λέπεται* (libr. *λείπεται*) *κόρδαξ* Mnesim. 3, 569 (v. 18).

Λέρνη: *θεατῶν* Cratin. 2, 201 (73).

Λέσβιος: *μετὰ Λέσβιον ᾠδόν* Cratin. 2, 159 (19). *τῷ στόματι δράσω -ὅπερ* *(*χοἱ Λέσβιοι*) Stratt. 2, 778. *παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα* Stratt. 2, 778 (1). **σόφισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων εὑρεῖν* Theop. 2, 805 (1). cf. *Λεσβίς*. *παρέξω Λέσβιον, Χῖον* Philyll. 2, 865 (6). *Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ* Eubul. 3, 263 (4). *Πράμνιον οἶνον Λέσβιον* Ephipp. 3, 339 (1). *πολλὴ-Λεσβία σταγών* ib. (2). *Λεσβίου -*πώματος* Alexid. 3, 505 (4). *Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις* ib. (5). *τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου ποιῶν* ib. (6). *Λεσβίου *χυτρῖδε λαμβάνειν δύο* Baton. 4, 500 (2). *οἶνος Λέσβιος* Clearch. 4, 564.

Λεσβίς: *γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας* (al. *Λεσβίας*) Pher. 2, 339 (8).

Λέσβος: *τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου* Antiph. 3, 95 (1). *Λέσβος-τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει* Alexid. 3, 517 (30).

λέσχη: *ἐν-ταῖς λέσχαισι φύσκαι-κατακρέμανται-;* Cratin. 2, 107 (1). *τὸ -ἐν λέσχαις ταῖσδε *τοιαυτὶ ποιεῖν ἀπρεπές* Epicrat. 3, 371 (1, 32). *λύω λέσχας* Plat. (37) 5, 50.

Λευκάδιος: *ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος οἰνίσκος* (?) Eubul. 3, 265 (8).

Λευκάς: *Λευκάδος ἀκτῆς* Men. 4, 158 (1).

λευκαυγής: *λευκαυγῆ φύσιν σαρκός* Antiph. 3, 126 (1, 20).

λευκερίνεως: *τὰς *λευκερίνεως* (legeb. *λευκερινεῶς*)-*ἰσχάδας* Herm. 1, 97 (2).

λεύκη: *ὅταν-τὴν λεύκην τις-ἁλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπῃ* anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 8).

Λευκολοφίδης: *τὸν *Λευκολοφίδου* (legeb. *Λευκολόφου*)-*τοῦ Πορθάονος* Eup. 2, 513 (12).

Λευκολόφου: v. *Λευκολοφίδης*.

λευκομαινίδες: *τοὺς βόακας-λευκομαινίδας καλεῖν* Polioch. 4, 589.

Λευκονοιεύς: *Μέτων ὁ Λευκονοιεύς* (v. d. *Λευκονοεύς*) Phryn. 2, 589 (3).

λευκόπρωκτος: *οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς* Calliae 2, 738 (1).

λευκόπυγος: Alexid. ap. Eust. Il. p. 863, 29.

λευκός: cf. *λεπτός*. *γάλα λευκόν* Cratin. 2, 95 (4). *λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν* Herm. 2, 389 (2). *ᾠὰ λευκὰ* Eriph. 3, 557 (2). *εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας* (int. *μάζας*) Telecl. 2, 361 (1, 6). *γλιχόμεθα-τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ* Alexid. 3, 447 (1, 7). *γαστὸς-λευκός* Nicostr. 3, 284 (1). *λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους* (panes) Alexid. 3, 436 (1). *τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ* Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). *ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός* (int. *οἰνίσκος* item *νεανίσκος*) Cratin. 2, 117 (3). *οἶνοι-λευκός*** Anaxand. 3, 185 (1, 69). *λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς* Alexid. 3, 435. *λευκὸν οἶνον ἐπιχέας* Alexid. 3, 470 (1, 8). *ἅλμη-λευκή* Philem. 4, 13 (1). *θρῖον τὸ λευκόν* Euphron. 4, 486 (v. 7). *λευκῶν* (?) *ὑπογαστριδίων* Eubul. 3, 269 (16). *θύννων-λευκῶν Σικελικῶν* Theop. 2, 811 (1). **γόγγρων-λευκῶν* Clearch. 4, 563 (2). *λευκὸς Ἀφροδίτης-περιστερός* Alexid. 3, 481 (2). *μῦς λευκός* Philem. 4, 45 (32). *λευκὴ-θρίξ* anon. 4, 674 (301). *αἱ τρίχες-αἱ λευκαί* Men. 4, 258 (92). *λευκοὺς-ἔχων πίλους* Cratin. 2, 77 (5). *βλαύτης-λευκῆς* Herm. 2, 397 (2, 4). *χλανίδ'-λευκήν* Aristophan. 2, 1150 (5). *λευκὴ χλανίς* Antiph. 3, 17. *ὄστρακον-ἀνίησιν, κἂν μὲν πίπτῃσι τὰ λεύκ' ἐπάνω-* Plat. 2, 665 (2, 5). *μετὰ τὴν πορφύραν τοῦτ' ἔστιν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα* Men. 4, 244 (33). *ἄνθρωπε*

ποίει λευκά (praecedit, ἔρια-ποιήσομεν) Alexid. 3, 462 (1, 6). τὰ λευκά (i. e. τῶν ὀφθαλμῶν cf. 5, 91)-*ἀναβάλλονθ' Alexid. 3, 486 (4). λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς Sosicrat. 4, 591. λευκὴ ἡμέρα Eup. 2, 498 (29). Men. 4, 160 (6).
λευκοσώματος: ἄρτους λευκοσωμάτους Antiph. 3, 96 (1).
λευκόχρως: νύμφα-ἀπειρόγαμος-λευκόχρως-ἔγχελυς Eubul. 3, 222. λευκόχρως λίαν τίς ἐστι (meretrix) Alexid. 3, 423 (1, 18).
Λεύκων: μαθητὰ Λεύκων Posidipp. 4, 521 (v. 1).
†λεύσομαι: τοὺς βιβλιοπώλας †λεύσομαι (f. πεύσομαι) Theop. 2, 821 (25).
λέχος: γαμηλίῳ λέχει-μοιχὸς ἐντρυφῶν Men. 4, 231 (6). λέχη-σκότια νυμφεύει λάθρᾳ Eubul. (Philipp.) 3, 237.
λεχὼ στρατιῶτις Eup. 2, 529 (8).
Λεωγόρας: Eup. 2, 444 (11). Γλαυκέτης *ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας Plat. 2, 652 (1).
λέων: ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι Philem. 4, 32 (3). ἐπανάξω σύαγρον-καὶ λέοντα καὶ λύκον Antiph. 3, 21. *θηρᾶν λέοντας Men. 4, 296 (297). ἐν τῇ-Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε λέοντας-; Nausicr. 4, 578. ἄλλους ἀγρώστας λύκους *(καὶ) λέοντας (int. ποιήσει) Anaxil. 3, 343 (1). λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν mon. 327. *ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ Cephisod. 2, 885 (1). Θούδιππος †ὁ λέων (f. βδέων) Timocl. 3, 603 (4).
λεώς: ἀκούετε λεῴ Susar. 2, 3.
Λεωτροφίδης: βοίδια Λεωτροφίδου λεπτότερα Herm. 2, 393 (1). Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος (?) Theop. 2, 800 (1).
λεωφόρος: de meretrice, anon. 4, 631 (106).
λήγω: αὐτὸν ὁ κεκληκὼς-εὔχεται λῆξαι πνέοντα Alexid. 3, 467 (1). ἅπαντα λήξει καὶ καταστα λήσεται Apollod. 4, 457 (7).
Λήδα: Λήδα, σὸν ἔργον Cratin. 2, 82 (2). ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν (int. ᾠά) Eriphi 3, 557 (2).
λήδιον: Men. 4, 332 (507).
ληθαργος: Men. 4, 320 (447).
λήθη: ὁ-νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβών Timocl. 3, 592 (v. 5). τῶν-αὐτοῦ κακῶν ἐπαγόμενον λήθην Men. 4, 208 (2). χρόνος-ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει mon. 545.
λήια: ἵνα τὰ λήια (an λῇα) | συγκαρκινωθῇ Pher. 2, 264 (8).
λήκυθος: φρυγεύς, θυεία, λήκυθος Theop. 2, 811 (4). καὶ πλείονα, κἂν ἡ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω Sotad. 3, 586 (1, 33). ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον, -ὥστε περιφέρειν ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 12. 14). ἑτέρου λυχνοῦχός *(ἐστιν), ἑτέρου λήκυθος Men. 4, 176. στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος Aristophan. 2, 1042 (29). λήκυθον ξύστιν *(τ') ἔχεις; Diph. 4, 400 (2). τῆς μυρηρᾶς ληκύθου Aristophan. 2, 1027 (4). λήκυθος ad pecuniam condendam usurpata, Diph. 4, 381 (1). de ampullae unguentariae loro Men. 4, 207 (4). λήκυθον (poculum) τὴν ἑπτακότυλον Aristophan. 2, 1141 (1).
ληκῶ: ληκῆσαι Pher. 2, 352 (44). ληκούμεσθ' ὅλην τὴν νύκτα ibid.
λῆμμα: τὰ διαπόντια | τὰκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα | ἕλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). λῆμμα et ἀνάλωμα Anaxand. 3, 172.
Λῆμνος κυάμους τρέφουσα Aristophan. 2, 1098 (1).
Ληναιον: τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρὸν Sannyr. 2, 873 (3).
ληνός: 1) i. q. σορός: πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι; Pher. 2, 260 (11, 4). 2) = κάρδοπος: Men. 4, 104 (3).
*λῆον: v. λήια.

λῆρος: *αὐθημερινῶν* (f. *αὐθημερινὸν*) *ποιητῶν λῆρον* Cratin. 2, 174 (5). *Λύκειον*, *'*Ἀκαδήμειαν-λήρους σοφιστῶν* *Alexid. 3, 394 (v. 3). *ἐγέλων νομίζων λῆρον* Antiph. 3, 67 (1, 5). *πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά-; λῆρος, εἰ* *χἄφησέ τις* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἰς ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος* Philem. 4, 4 (1, 14). *σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους-δοκεῖν* Amphid. 3, 317 (2). *παροψίδες καὶ λῆρος* Alexid. 3, 502 (1, 5). *τὸ-φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς* Aristophan. 2, 1133 (1). *οἱ-ποιηταὶ λῆρός εἰσιν* Xenarch. 3, 621 (1). *ἆρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον* Antiph. 3, 152 (60). *λῆρος* (i. e. *κόσμος*) anon. 4, 682 (319).

ληρῶ: *λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς* **αὐτοὺς ἡδέως* Alexid. 3, 386. *τί ταῦτα ληρεῖς;* *Alexid. 3, 394. *τοὺς κελεύοντας λέγειν γρίφους-ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς* Antiph. 3, 66 (1, 2). **κατέπαρδ' αὐτῶν ὡς ληρούντων* Epicrat. 3, 371 (1, 29). *ληρεῖς-φιλοσοφῶν* anon. 4, 690 (345). *τί ληρεῖς;* Pher. 2, 311 (3). Eup. 2, 494 (18). *ληρεῖς ἔχων* Cratin. 2, 125 (13). *σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων* Eubul. 3, 254 (1, 6).

λῃστοσαλπιγκταί: Men. 4, 313 (399).

Λητώ: *Λητοῦς Διός τε-παρθένε* Diph. 4, 388.

***ληψιλογομίσθῳ** *τέχνῃ* Ephipp. 3, 332 (v. 4).

λίαν: *εἰ-μὴ λίαν-ἠναγκαζόμην* Plat. 2, 647 (1). *δέδοικα μὴ λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν* Philem. 4, 38 (12). *περιπλοκὰς λίαν ἐρωτᾷς* Antiph. 3, 41 (2). *μηδεὶς-λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ* Men. 4, 155 (1). [*λίαν φυλάσσειν ἄλοχον* Men. 4, 226]. *λίαν φιλῶν σεαυτόν* mon. 310. *οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ* Antiph. 3, 101 (4). *τίς ὧδε-λίαν ἀνειμένος* (an *ἀνειμένως?*) *εὔπιστος-;* anon. 4, 613 (41). *ὁ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους λίαν ἀκριβῶς* Men. 4, 257 (89). *τὸ πῦρ πολὺ λίαν* Archipp. 2, 717 (3). *σὺ-λίαν πολυτελής* Ephipp. 3, 334 (1, 10). *ὡς δὲ λίαν ἦν θρασὺς* Aristophont. 3, 361 (2). *λευκόχρως λίαν τίς ἐστι* Alexid. 3, 423 (1, 18). *ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν, μηδ' ἄγρια λίαν* Mnesim. 3, 568. *ἐλαφρόν-ἐστι καὶ λίαν κακόν* Philem. 4, 58 (78). *τὸ-ὀξύθυμον-καὶ λίαν πικρόν* Men. 4, 96 (3). *λίαν πικρός* Men. 4, 286 (237). *ἅπαν τὸ λίαν συνετόν* Dionys. 3, 555 (v. 4). *ἀγαθά, τὰ λίαν ἀγαθά* Men. 4, 275 (184). *ἀπὸ τοῦ πότου-, τοῦ λίαν πότου* Cratin. 2, 122 (8). *ἡ λίαν τρυφὴ* Men. 4, 251 (60). *τὰ λίαν μειράκια* Theop. 2, 803 (2).

λιβανίδιον: **ἐπιθυμιάσας τῷ Βορέᾳ* *(λιβαν)ίδιον* Men. 4, 145 (1).

λίβανος: *λιβάνου-πνοαί* Anaxand. 3, 184 (1, 37). *ὀσμὴ-λιβάνου, μάρου, σμύρνης* Mnesim. 3, 570 (v. 60).

λιβανωτοπωλεῖν: Aristophan. 2, 1214 (201).

λιβανωτοπώλης: Cratin. min. 3, 374 (1).

λιβανωτός: *ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν* Herm. 2, 407 (1, 13). *λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς-ἀπονέμων* Antiph. 3, 118 (v. 2). *ψαιστὰ λιβανωτόν* anon. 4, 679 (310). *ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές* (al. *-βής*) Men. 4, 108 (3). *φέρε τὸν* (al. *τὴν*) *λιβανωτόν* Men. 4, 200. *λιβανωτὸς ἐπετέθη* Antiph. 3, 90 (2). *τὸν λιβανωτὸν* † *ἐπιτίθεις* (an *ἐπιτίθει*) Plat. 2, 638 (1, 9). *μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν-λαβέ* Nicostr. 3, 287. *μύρον, σπονδή, λιβανωτός* Alexid. 3, 498. caeterum cf. anon. 4, 701 (385). *περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα-καὶ τὸν λιβανωτόν* (de fori parte) Eup. 2, 550 (5).

λιβάς: *λιβάδα* **νυμφαίαν δροσώδη* Antiph. 3, 27 (1, 13).

λίβηθρα: Eup. 2, 575 (121).

Λιβύη: *ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα-παρέχει* Herm. 2, 407 (1, 15). *ὥσπερ Λιβύη-ἀεί τι καινὸν-*θηρίον τίκτει* Anaxil. 3, 352 (1).

Λιβυκός: *πέλαγος-οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον* Men. 4, 88 (1). *Λιβυκόν-πέπερι* Ophel. 3, 381 (2).
Λίβυς-καυλός Antiph. 3, 125 (1, 13).
Λιβύτρωες: *οἱ Θρᾷκες Λιβύτρωες καλοῦνται* Men. 4, 208 (5).
λιθάζειν: Anaxand. 3, 169.
λίθινος: *λιθίνην μάκτραν* Herm. 2, 403 (4). *Ἑρμῆς ὁ Μαίας λίθινος* Eubul. 3, 249 (2). *λιθίνης-κόρης* Alexid. 3, 401. cf. *τοῦ λιθίνου ζῴου* Philem. 4, 46 (35). *λίθινος εὐθὺς γίγνομαι* Antiph. 3, 91 (1, 4).
λιθοκόλλητος: *χρυσοῦν ἐπόρισας. εἶθε λιθοκόλλητον ἦν* Men. 4, 181 (3).
λίθος: cf. *λίνον*. *λίθον-τὴν Νιόβην* Philem. 4, 39 (16). *προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος* ib. (v. 6). *σύ με παντάπασιν *ἡγεῖ -λίθον* Apollod. Car. 4, 445 (2). *μὴ πολλάκις-πρὸς τὸν αὐτὸν-λίθον παίειν* anon. 4, 697 (370). *ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον-κατασχεῖν* Men. 4, 257 (88). *κάταξον *τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ* Aristophan. 2, 1178 (9). *οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον* Men. 4, 163 (3). *κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους ἀπαξάπαντας* Men. 4, 178 (1). *κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα λίθον | ἁμαξιαῖον* Diph. 4, 392 (1). *λίθος δεκατάλαντος* Aristophan. 2, 1057 (7). *κοφίνους-λίθων* Aristophan. 2, 1093 (5). *κόσμον-μακάρεσσι λίθον* Alexid. 3, 393 (1). *λυχνίας λίθος* Plat. 2, 663 (8). *κογχυλίας λίθος* Aristophan. 2, 1020 (14). *λίθοι πώρινοι* Aristophan. 2, 1154 (20). *λίθος τις *ὤζησεν* Aristophan. 2, 1196 (85). *μαγνῆτις-λίθος* Eubul. 3, 243 (2). *ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου* Epinici 4, 505.
λιθωμόται δημηγόροι anon. 4, 644 (159).
λιμήν: *ἁπαλὸς εἴσπλους λιμένος* Cratin. 2, 214 (126). *ἐς τὸν λιμένα* Aristophan. 2, 976 (12). **ἡ 'φάνη λιμήν* Philem. 4, 10 (1). *ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν* Criton. 4, 537. *λιμὴν πλοίου-ὅρμος* mon. 318. *κἂν-ὁρμισθῇ-εἰς λιμένα τὸν τῆς *τέχνης* Philem. 4, 31 (1). *λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν-τέχνη* mon 309. *λιμὴν πέφυκε-παιδεία* mon. 312. *ἕτερον λιμέν' ἔχουσ'* (uxor) Theophil. 3, 628 (1).
λίμνη: *παρὰ λίμνην γεωργῶν τυγχάνω* Antiph. 3, 71 (2, 8). *λίμνην δ' ἐπάγειν ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην* Ephipp. 3, 323 (1, 12).
λιμνοσώματος: *αἵ τε λιμνοσώματοι* (an *λιχνοσώματοι*)-*ἐγχέλεις* Eubul. 3, 223 (2).
λιμοκίμβιξ: anon. 4, 630 (105).
λιμοκόλακες: anon. 4, 666 (270).
λιμός: *δείπνου προφήτην λιμὸν* Antiph. 3, 126 (1, 24). *πολεμία λιμοῦ -τράπεζα* Timocl. 3, 599 (2). *ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ* Cratin. 2, 222 (143). *οὐκ Ἀττικηρῶς-λιμῷ παρελθεῖν* Alexid. 3, 480 (1). *ὁ λιμὸς ἥπτετο* Timocl. 3, 603 (4). *δίφρῳ-δυναμένῳ λιμὸν ποιεῖν* Nicol. 4, 579 (v. 5). *λιμός, ἀπόνοια, τόλμα* Nicol. 4, 580 (v. 43). *ὁ-λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον* Antiph. 3, 47 (2). *ὁ λιμὸς-τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν* Men. 4, 180 (4). *ἔρωτα παύει λιμός* mon. 156. *εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται* Men. 4, 294 (290). *λιμὸς μέγιστον ἄλγος* mon. 320. *λιμῷ-οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος* mon. 321. *ἅπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὐτοῦ ποιεῖ* Antiph. 5, 80 (101). *Λαχάρους-ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους* Demetr. 4, 539. *κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν* Posidipp. 4, 521 (v. 12).
λίνδος: **λίνδου, κίνδου, κισθοῦ* Mnesim. 3, 570 (v. 63).
λινεύς, *ἀχαρνώς* Calliae (Diocl.) 2, 735 (1).
λίνον: *τὸν γέρονθ'-ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν* (?) Pher. 2, 312 (4). *ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν* Archipp. 2, 725 (4). *πόθεν ὁρμιὰ* (f. *λίνον*) *καὶ κάλαμος;* Plat. 2, 617 (3). *οὐ* (?) *λίνον λίνῳ συνάπτεις* Stratt. 2,

777 (2). ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς *λίνοις (libr. λίθοις) αἱ μαστροποὶ Theophil. 3, 631 (2).
λινόσαρκος: τροφαλίδας-λινοσάρκους (an λιχνοσάρκους) Antiph. 3, 25.
λινουργός: γυνὴ λινουργός Alexid. 3, 399.
λινοῦς: κνέφαλλον-καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν Aristophan. 2, 957 (14).
λιπαίνω: μύροις χρῶτα λιπαίνων Anaxil. 3, 345 (1). τῆς-ἅλμης *πάσμασι σῶμα λιπάνας Axionici 3, 532 (1).
λιπαρός: λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός Aristophan. 2, 990 (13). ῥαφάνους-ἕψουσι λιπαράς Antiph. 3, 101 (5, 6). ῥάφανος λιπαρά Diph. 4, 380. τὴν ἔνθεσιν χωρεῖν λιπαράν Pher. 2, 299 (1, 7). λιπαρὸν ψωμὸν (al. ζωμὸν) καταπίνειν Amips. 2, 707 (1). ἔσται (i. e. λάβραξ) δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ Sotad. 3, 585 (1, 9). ἅλμῃ -λιπαρᾷ ib. (1, 13). λιπαροῖς ἐπιπάστοις Pher. 2, 316 (1, 3). ἄρτον λιπαρόν Aristophan. 2, 987 (8). τὰ λιπαρὰ κάπτων Aristophan. 2, 1151 (9). λιπαρὸν γῆρας εὐωχούμενος Cratin. 2, 15 (1). λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς Anaxand. 3, 177 (2, 5). φρόνημα λιπαρόν mon. 536.
λιπαρῶ: ξυγγενέσθαι-*μ' ἐλιπάρει-μάζαις Telecl. 2, 374 (7).
λιπερνής: ὦ λιπερνῆτες (an λιπέρνητες) πολῖται (? v. 5, 21) Cratin. 2, 123 (11).
*λιποπωγωνία (editur λειποπωγωνία) Cratet. 2, 242.
λιποταξίου: Aristophan. (f. Antiph.) 2, 1214 (202): cf. τὰ δ' *ἐγκλήματα γράψομαι λιποταξίου Antiph. 3, 71 (2, 9). λειποτάξιον (rectius λιποτάξιον, 'an λιποταξίου?' H. I.) Plat. 2, 616 (3).
λιποψυχεῖν δοκῶν ἔκειτο Xenarch. 3, 621 (1, 12).
λιπῶ: λιπῶσι στεμφύλοις Phryn. 2, 595 (1).
λίστρον (an λίστριον?) Aristophan. 2, 1214 (203).
λιτανεύω: μὴ λιτάνευε Men. 4, 83 (7).
λιτός: λιτόν-χλαμύδιον Men. 4, 200 (2). ἀπραξία-λιτὸν οὐ τρέφει βίον Men. 4, 258 (93). λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει Dionys. 3, 555 (v. 5). λιτῶς προσαγαγὼν χλόην κύμινον ἅλας Sotad. 3, 585 (1, 6).
λίτρα: Posidipp. 4, 516 (2). κικίννους ἀξίους λίτραιν δυοῖν Diphil. (an Philem. 4, 25. 26) 4, 409.
λίτρον: γνώσει λίτρον καὶ κρόμμυον Alexid. 3, 382. ψαλίδα, κηρωτήν, *λίτρον (vulg. νίτρον) Aristophan. 2, 1078 (6). λίτρον (num νίπτρον?) παραχέων *ἔρχομαι Plat. 2, 637 (1, 3). cf. νίτρον.
λιτυέρσης: ᾄδοντα λιτυέρσην Men. 4, 146 (4).
λίχνος: ὀψοφάγων †καὶ λίχνων ἀνδρῶν Axionici 3, 531 (1, 5). [τό -ἄρσεν-τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Men. 4, 226].
*λιχνόσαρκος: v. λινόσαρκος.
*λιχνοσώματος: v. λιμνοσώματος.
*λιχνοφειδάργυρος (cod. λιχνοφυλάργυρος) Philyll. 2, 863 (8) cf. 5, 57.
λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι Euphron. 4, 491.
λογάρια: Aristophan. 2, 1214 (204). τῶν-ἐκ τῆς-στοᾶς λογαρίων Theognet. 4, 549.
λογγάζειν: Aristophan. 2, 1214 (205).
λογίδες σεμναί Alexid. 3, 525 (69).
λογίζομαι: ἕνα-ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι, μεγάλους Eubul. 3, 261 (1, 3). λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν-τὴν ὀψωνίαν Alexid. 3, 470 (1). τούτων-ὀβολόν-τίθημι. λογιοῦμαι γάρ Eriphi 3, 557 (1, 10). ἐλογιζόμην, ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος Straton. 4, 545 (v. 12). ὅστις

-ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν-λογίζεται Antiph. 3, 115 (1). *(τί) λογίζομ'-προσδοκῶν χάριν-κομιεῖσθαι; Men. 4, 241 (27[a]). τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Antiph. 3, 103 (v. 3). οἰστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον Men. 4, 227 (2). ἕκαστός ἐστι *τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον ἄρχων, στρατηγός Men. 4, 142 (2). νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς mon. 381.

λόγισμα: μὴ προσέχων λογίσμασιν Antiph. 3, 143 (23).

λογισμός: ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις Antiph. 3, 119 (1, 2). τοὺς λογισμοὺς *δ' ἐξεμεῖ Diod. 3, 543. πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ Men. 4, 182 (1). τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). ἔχει | ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους Men. 4, 115 (2). μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος Men. 4, 291 (267). φιλανθρώπου λογισμοῦ anon. 4, 602 (7). ὁ-τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν Philem. 4, 34 (5). οὐκ ἔστιν οὐδὲν-μεῖζον λογισμοῦ Men. 4, 141 (1). ὁ διαφέρων λογισμῷ πάντ' ἔχει Men. 4, 142 (2). λογισμός ἐστι φάρμακον λύπης mon. 315. νίκα λογισμῷ τὴν-συμφοράν mon. 685.

λογιστής: λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν Eup. 2, 518 (30).

λογογράφος: ἀμείνων-ἦσθ' ἄρα λογογράφος ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 19).

λογοποίημα: τὰς Γοργόνας εἶναί τι λογοποίημα Antiph. 3, 91 (1, 2).

λογοποιῶ: οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι Antiph. 3, 67 (1, 13).

λόγος: cf. ὄχλος. συνάπτειν τὸν λόγον Theop. 2, 799 (2). μεταξὺ τῶν λόγων δέ Apollod. Gel. 4, 438. ἅπαντες ἀνδροφόνοι-εἰσιν ἐνὶ λόγῳ Amphid. 3, 313 (1, 8). μὴ πέρα προβῇς λόγου Cratin. 2, 60 (6). τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; Cephisod. 2, 886 (1). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ Men. 4, 237 (17). τοῦ-*(ἐν) κύκλῳ-παύσομαι λόγου Eup. 2, 467 (18). σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι Cephisod. 2, 883 (1). ἐφιππάσασθαι λόγοις Cratin. 2, 215 (131). ἀξιωθῆναι λόγου, λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν Amphid. 3, 312 (1, 2). πρὸς ὃν μὲν ἦν †αὐταῖς (corr. οὐκ ἦν) ὁ λόγος Antiph. 3, 109 (v. 18). ξυνελθεῖν εἰς λόγον Eup. (?) 2, 577 (v. 9). περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος Antidot. 3, 528 (1). δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν Eup. 2, 484 (1, 10). μαίνεται-τῷ σῷ λόγῳ Eup. 2, 546 (1, 6). *εἰσπράξεται-μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου Antiph. 3, 122 (1). οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα κἀνθρώπου λόγος Eup. 2, 554 (12). ἡ γλῶττα δύναμιν τοὺς λόγους ἐκτήσατο, ἐκ τῶν λόγων δ' ἄττ'-ἐπιθυμεῖς ἔχεις Plat. 2, 632 (6). τὴν τοῦ λόγου-δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον-ἔχειν Men. 4, 250 (52). ἰσχυρότερον-οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου mon. 258. λόγος διοικεῖ τὸν-βίον mon. 314. *πειστικὸν λόγος Men. 4, 209 (1). τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος ib. ἐμὲ-ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,-ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). εἰς τὸ μεταπεῖσαι-πιθανοὺς ἔχειν-λόγους Philisci 3, 579. ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται τίσιν-; Anaxand. 3, 175 (1, 13). ἅμα δ' οὐ ῥᾴδιον νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ Men. 4, 86 (1). παιδισκάριον θεραπευτικὸν-λόγου Men. 4, 189 (1, 15). λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε mon. 311. λόγῳ με πεῖσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ mon. 313. θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος mon. 37. ὀργῆς-φάρμακον λόγος mon. 346. οὐκ ἔστιν ὀργῆς-φάρμακον ἄλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου Men. 4, 256 (84). ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος mon. 550. τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος Philem. 4, 42 (25[a]). λόγος εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων ib. (25[b]). ψυχῆς πόνος-ὑπὸ λόγου κουφίζεται Philem. 4, 63 (112). λύπης ἰατρός ἐστιν-λόγος Men. 4, 240 (23) = mon. 326. cf.

622. 674. λύπην-εὔνους οἶδε θεραπεύειν *λόγος (libr. φίλος) Men. 4, 252 (65). cf. mon. 319. ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις Men. 4, 291 (266). λύει-λύπην-λόγος mon. 610. λόγος εὐχάριστος mon. 330. 611. ῥηθεὶς λόγος πατρὸς πρὸς υἱόν Men. 4, 262 (115). ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα *δυσφήμῳ λόγῳ Men. 4, 272 (169). ὁ-κόλαξ καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην-ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1). ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος mon. 214. χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις mon. 542. τιτρώσκει-τὸν-νοῦν λόγος mon. 393. ἀρετῆς ἁπάσης σεμνὸς ἡγεῖται λόγος mon. 594. ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται Men. 4, 91 (8) = 111 (4). mon. 26. ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε-σοφόν | ἢ χρηστὸν ἄνδρα Philem. 4, 48 (40c). μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον mon. 352. ὅταν *(τι) περιπλάττωσι (mulieres) τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106). γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). [τῶν-πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος Philem. 4, 39 (15)]. τῶν-πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί mon. 512. λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον mon. 325 = 683. φιλοκηδῆ λόγον Aristophan. 2, 1222 (278). λόγοισι προάγει-, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218 (139b). λόγους-περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει-Herm. 2, 395 (1). *λόγῳ-ἠγωνιζόμεσθ' Aristophan. 2, 1160 (4). ἔργον καθεῖλες *πλουσίου πτωχὸς λόγῳ Philem. 4, 40 (18). ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς ib. τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον mon. 177. ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). τοὺς φιλοῦντας πίστιν οὐ λόγους ἔχειν mon. 115. ὁ-λόγος σου συνέσεως-γέμει Men. 4, 324 (465). ὁ-λόγος σου-κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ ib. (467). ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας-μόνον (philosophos) Anaxipp. 4, 465 (2). εἰ φρονούντων τοὺς λόγους ἀνδρῶν ἐρῶ Men. 4, 258 (91). οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν Men. 4, 324 (463). ὅτε | ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα Antiph. 3, 149 (46). τοῖς ἀναιδέσιν-λόγοις Men. 4, 115 (3). σιγή ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου mon. 477. ὅταν τις-ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους Men. 4, 257 (87). ἀπὸ γλώσσης λόγον (int. μεθέντα κατασχεῖν) ib. (88). ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν mon. 710. τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους Men. 4, 93 (2). ὅστις λόγους παρακαταθήκην-λαβὼν ἐξεῖπεν Anaxand. 3, 197 (4). μηνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων Antiph. 3, 139 (12). †θανόντων-καὶ λόγοι φίλοι προδόται Men. (?) 4, 292 (275). ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος Cratin. 2, 149 (5). †ὅθεν (l. ἔνθα 5, 43) τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας-*ἔστιν λόγος Plat. 2, 624 (2). Σικελία-, ὡς λόγος, ἐστὶν μεγίστη Alexid. 3, 517 (30). ὡς ὁ λόγος Eubul. 3, 210. λόγος-ἐστ' ἀρχαῖος- Eriphi 3, 556. ὡς ὁ παλαιὸς λόγος Cratin. 2, 111 (1). ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς γέρων Cratin. 5, 16 (13). ὀρθῷ τῷ λόγῳ Theop. 2, 818 (7). ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον Aristophan. 2, 1127 (3). λόγος-ἀμαθὴς *συοβαύβαλος Cratin. 2, 187 (33b). λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος anon. 4, 654 (203). εἴ γε-οἱ λόγοι ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 2). ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν Cratin. 2, 226 (156). ἕτερος σεμνὸς-λόγος ἄλλος Cratet. 2, 242 (1). κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον Metag. 2, 756 (1). στροφὴ *λόγων παρελθέτω τις Antiph. 3, 119 (1, 4). *ἐπανατρέψαι-εἰς τὸν *(νῦν) λόγον Cratin. 2, 116 (1). πάντα λόγον τάχα πεύσει Cratin. 2, 100 (15). οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων Cratin. 2, 155 (11). τοῦτον-καλῶς διεπηνέκισας λόγον Cratin. 2, 184 (24). ὁ-ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης Timocl. 3, 591. ἔμφρονος λόγου κόμποις παφλάζων (?) Timocl. 3, 602 (3). γλῶτταν-καλῶν λόγων ἀείνων

anon. 4, 609 (27[d]). *μισῶν λόγους ἄνθρωπος* Timocl. 3, 598 (1). *ῥῆξαι-**(φωνὴν) καὶ φράσαι-*(τὸν) λόγον* anon. 4, 648 (175). *ἐρρωγότας λέγειν λόγους* anon. 4, 665 (265). *πόθεν γὰρ-τούτους ἀνεσπάκασιν-τοὺς λόγους;* Men. 4, 199 (7). *ἀργυροκοπιστῆρας λόγων* Cratin. 2, 143 (7). *σκῆψις εὑρεθήσεται, λόγος* (i. e. *ἀπολογία*) *τις* anon. 4, 654 (204). *λόγων ἀλαζόνα* anon. 4, 648 (179). *ψευδαλάζοσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων* anon. 4, 618 (51). *Στίλπωνος-βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος* *Diph. 4, 386 (2). *διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης* Cratin. min. 3, 376. *τὰς τῶν λόγων, ὥς φασι, δυνάμεις* Alexid. 3, 421 (1). *ἤκουσα λόγων ἀφάτων, ἀτόπων* Epicrat. 3, 370 (1, 12). *λέγεται-λόγος ὑπὸ τῶν σοφιστῶν* Alexid. 3, 392 (1). *οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων* Theognet. 4, 549 (v. 10). *περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους* Sosip. 4, 482 (v. 17). *φιλοσόφῳ πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον* Phoenicid. 4, 511 (v. 17). *ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται-;* Epicrat. 3, 370 (1, 4). *λόγοι λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες* Alexid. 3, 483 (2, 7). *τοῦ λόγου τριβὴν ἔχοντι τούτου* Damox. 4, 530 (v. 10). *περὶ λόγους-διέτριψε* Alexid. 3, 400 (1, 1). *πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει* (f. *ἄρ' εἰ*) Antiph. 3, 143 (22). *λογιστέον. τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἄνθρωπος εἶ* Men. 4, 227 (2). *σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὑρέθη λόγος* mon. 487. *ἐνῆν ἄρ'-κἀν οἴνῳ λόγος* Amphid. 3, 318 (5). *ὁ λόγος φρονοῦντος* Alexid. 3, 496 (1, 11). **πάντ' ἐστὶ* (?) *τῷ καλῷ λόγῳ | ἱερὸν* Men. 4, 90 (6). *οὐδὲν κατὰ λόγον γίγνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη* Men. 4, 288 (247). *ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον* Men. 4, 251 (61). *πολίτης ἀγαθὸς ἔσται κατὰ λόγον* Timocl. 3, 612 (1). *τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον* Men. 4, 161 (1). *δίκαιος ὁ λόγος* Alexid. 3, 389 (1). *διδόναι-τῆς νυκτὸς λόγον* Ephipp. 3, 338. *τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος* Philem. 4, 36 (8). *ὅστις αὐτῆς* **(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον* Alexid. 3, 411. *κἀν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος* mon. 308. *λόγον ἔχειν εὐφημίας* Men. 4, 262 (118). *οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω* Men. 4, 284 (225). *μήτε μετεχέτω λόγου παρὰ τοῖς πολίταις* anon. 4, 618 (50). *ἥμην τῶν σφριγώντων ἐν λόγοις* anon. 4, 654 (205). [*λόγῳ τὰ πάντα-καὶ πνεύματι στήσας* Plat. 1, 196].

λόγχη: *λόγχαι-ἐκαυλίζοντο* Aristophan. 2, 1119 (7). *χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων* Antiph. 3, 7. *λόγχην, ἀορτήν, ἱμάτια* Men. 4, 167 (11). *μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς* Apollod. Gel. 4, 439. *ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων* Timocl. 3, 598 (1).

λόγχια (?) Herm. 2, 417 (17).

λοιγός: *ἵνα οἵ ποτε λοιγὸν* **ἀμύναιντ'* Cratin. 2, 112 (2).

λοιδορημάτιον: Aristophan. 2, 982 (30).

λοιδορία: *(*ἡ*) *λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν;* Aristophan. 2, 1093 (3).

λοίδορος: *πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι* Men. 4, 188 (4).

λοιδορῶ: *ὅστις φακῆν-λοιδορεῖς* Aristophan. 2, 953 (3). *ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα* **δυσφήμῳ λόγῳ* Men. 4, 272 (169). *μὴ λοιδόρει γυναῖκα* mon. 353. *δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν· ὁ λοιδορῶν γάρ, ἂν ὁ λοιδορούμενος μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν* Philem. 4, 9 (1). *λοιδοροῦνται, κωμνύουσι* Pher. 2, 324 (1, 9). *εἰς-τὴν ὁδὸν τρέχειν ἔτι λοιδορουμένην* Men. 4, 141 (2). *νεμομένων-πλησίον αὐτῶν-λοιδορουμένων τ' ἀεί* Antiph. 3, 112 (1, 11). *ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται* Alexid. 3, 454 (1).

λοιμός: *λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν* Eup. 2, 506 (21).

λοιπός: *λοιπὸς γὰρ οὐδείς* Eup. 2, 538 (5). †*μέχρι ἂν-εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος* Diph. 4, 376 (1). *τρεῖς ἡμεῖς μόνοι | ἐσμὲν ἔτι λοιποὶ* Sosip. 4,

482 (v. 11). λοιπή τις ὀξίς ἐστι Nicostr. 3, 282. ὅπερ-λοιπὸν μόνον *(ἔτ') ἦν-διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν- Plat. 2, 641 (1). †τὴν λοιπὴν ἔχει τῷ στεφάνῳ Cratin. 2, 226 (157). ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν ἕψω Sotad. 3, 585 (1, 3). τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο ib. (1, 34). ἕν-τοῦτό μοι τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν (i. e. τοῦ βίου) μικρόν, ὄξος γίγνεται Antiph. 3, 155 (68). τρεῖς ἡμεῖς μόνοι-. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου Sosip. 4, 482 (v. 12). τὰ λοιπὰ-ὀξαλείους χωρία συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους Apollod. Car. 4, 448. κατ' ἐκεῖνον-πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι Straton. 4, 546 (v. 29). πιὼν *δ' ἐρῶ τὰ λοιπά Clearch. 4, 562 (1). ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά Damox. 4, 532 (v. 68). πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει Nicomach. 4, 584 (v. 29). ἵνα-ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον Cratin. 2, 33 (3). τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν-μέρος Alexid. 3, 505 (5). πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς *δ' ἐξεμεῖ Diodor. 3, 543. δεῖ-τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο Anaxand. 3, 195 (1, 8). γίγνεται | ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν-ἡ μάχη Alexid. 3, 403 (1). Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν-μεμνημένοι-ἐμβάλλουσιν Herm. 2, 413 (2). οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει | ἡμᾶς τὸ λοιπόν Plat. 2, 624 (1). τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν Theop. 2, 813 (1). ἀνὰ μέσον-καὶ τὸ λοιπὸν-φέρε Men. 4, 227 (2, 18). λάθριοι *(τὸ) λοιπὸν -ἐπιθυμίαι κακαί Men. 4, 231 (6). λοιπὸν τὸν σπόνδυλον αὐτὸν-ἐνέμεθ' Pher. 2, 261 (1, 4).

†λολλοῦν Herm. 2, 417 (17).

Λοξίας: ὡς Πυθαγοριστῇ θύομεν τῷ Λοξίᾳ Mnesim. 3, 567. τὸν Λοξίαν αὐτὸν καταλαβών Men. 4, 280 (207). *ἀπὸ Λοξία-μυρρίνας τασδὶ λαβών Men. 4, 83 (10) cf. 5, 100.

*λοπαδάγχαι (vulg. λοπαδάγχναι) λευκῶν ὑπογαστριδίων Eubul. 3, 269 (16).

λοπάδιον: τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον Axionici 3, 535 (3). λοπάδια καὶ πατάνια πυκνά Eubul. 3, 223 (1). εἰς λοπάδιον-ἐνθεὶς τὸ τέμαχος Alexid. 3, 470 (1, 7). καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων-τεμαχίτας Eubul. 3, 207. εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ-τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 430 (1, 22). Ἀρκάδικὸς-ἐν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται Men. 4, 206 (1, 9).

Λοπάδιον: Κυναλλίς, Ἱερόκλεια, Λοπάδιον (al. Λεπάδιον) Timocl. 3, 608 (1).

λοπαδοφυσητής: Δωρίων-λοπαδοφυσητής Mnesim. 3, 578 (4).

λοπάς: κάκκαβον λέγω. σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ' Antiph. 3, 99 (1). προσγελῶσα-λοπὰς παφλάζει Eubul. 3, 259. [cf. Pher. 2, 349]. μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphron. 4, 491. ἡ πρώτη λοπὰς ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως Damox. 4, 531 (v. 50). τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ Arched. 4, 435 (1, 4). ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν (an κενὴν)-ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 11). διανίζειν λοπάδας Damox. 4, 531 (v. 44). ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ Philem. min. 4, 68 (1). κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν Philem. 4, 13 (1). οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν Plat. 2, 672 (1, 12). *αὕτη (piscatoria ars)-σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 3). τὴν ἡδονὴν-καταμαθὼν τῆς λοπάδος, ἀνεπήδησε κἄφευγεν-τὴν λοπάδ' ἔχων Philem. 4, 27 (v. 15. 16). τὴν-εὐπρόσωπον λοπάδα Eubul. 3, 225 (1). γλαύκου φέρω κεφάλαια-ἐν λοπάδι μεγάλῃ Sotad. 3, 585 (1, 6). λοπὰς ἔστ' αὐτῷ δυνατὴ-χωρεῖν ἑκατόν (int. pisces) Ephipp. 3, 323 (1, 4). λοπάδος *στερροσώματον κύτος Xenarch. 3, 614. τῆς λοπάδος ἔνεισι δ' ἑψητοί τινες Eup. 2, 430 (6). ἑψητῶν λοπάς Aristophan. 2, 962 (8). λοπάδος ἑψητῶν Aristophan. 2, 1059 (2). θρυμματὶς τεταραγμένη

καὶ λοπάδες Antiph. 3, 101 (5). λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ Diph. 4, 394 (1). λοπάδ' αἰτούμενος Men. 4, 110 (9) = 210 (5). εἰς λοπάδα νεανικήν Alexid. 3, 471 (2). *ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 6). τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον ib. 503 (1, 14). πολλῶν-λοπάδων τοὺς ἄμβωνας (metaph.) περιλείξας Eup. 2, 440 (1) cf. 5, 34. λοπάς (i. q. σορός): Theop. 2, 820 (15).

λορδός: λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν Aristophan. 2, 1190 (60).

λορδῶ: σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 55). *λορδοῦ (libr. λόρδου) κιγκλοβάταν ῥυθμόν Aristophan. 2, 997 (6).

Λόρδων: Λόρδωνι δραχμή Plat. 2, 675 (2, 17).

λουτῆρες: anon. 4, 683 (324).

λουτήριον: ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια (i. q. λουτῆρες) Anaxil. 3, 346 (4). *εὐχάλκοις πάνυ λουτηρίοισιν (medicorum), ἐξαλείπτροις Antiph. 3, 120 (2). ὁλκεῖα, κρουνεῖ'-. λουτήρι' (pocula) Epigen. 3, 539.

λούτριον: μήτε *ποδάνιπτρον-ἐκχεῖτε *μήτε λούτριον Aristophan. 2, 1071 (3).

λουτρίς: λουτρίδες (? f. πλυντρίδες) Aristophan. 2, 1215 (206). περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα Theop. 2, 807 (2).

λουτρόν: λουτρὸν θεραπαίνας ἀργυρώματα Men. 4, 111 (2). *ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν Antiph. 3, 137 (9). τὰ θερμὰ λουτρά Cratet. 2, 238 (2, 2). θερμὰ λουτρά Pher. 2, 341 (3). λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος Alexid. 3, 386. γαμήλια λουτρά Men. 4, 85 (2). 216 (14).

λούω: cf. λύω. λούσατ' αὐτὴν *αὐτίκα Men. 4, 83 (6). λούσαντα-καὶ βακκάριδι κεχριμένον Magnet. 2, 10 (1) cf. 5, 15. πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος Aristophont. 3, 361 (1, 4). οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας Men. 4, 178 (1). *λοῦται (vulg. λούεται), σκοπεῖται Antiph. 3, 81. λοῦται δ' ἀληθῶς *(; B.) ἀλλὰ τί; Antiph. 3, 56. ψάγδανι τρὶς λελουμένη Eubul. 3, 253 (6). λελουμένη-καὶ διαφανὲς χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 287 (241). λούσησθε καὶ κτενίσησθε Aristophan. 2, 1182 (23). λουσάμενοι-πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας Pher. 2, 253 (2). εἰ γάρ ἐμοὶ-γένοιτο-λουσαμένῳ διελκύσαι τῆς τρυγός Aristophan. 2, 987 (8). τῷ *χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν Aristophan. 2, 990 (15). ἐὰν λούσησθε νῦν-παύσετε τὸ βάρος Anaxand. 3, 197 (6). δειπνῶμεν-ἵνα λουώμεθα anon. 4, 675 (304). ᾤαν λουμένῳ προζώννυται (an προζώννυτε) Pher. 2, 279 (7).

λοφοπωλεῖν Aristophan. 2, 1215 (207).

λόφος: οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον (Alectryo Philippi) Heraclid. 3, 565.

λοχαγός: Ἀτρεστίδας τις-λοχαγὸς ἦν Theophil. 3, 627.

λοχῶ: πρὸς τοῖσι βωμοῖς-λοχῶντες Pher. 2, 325 (2).

λυγίζω: λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα Eup. 2, 566 (54).

Λυγκεύς, Aegypti filius, Aristophan. 2, 1048 (3).

Λυδίαν καρύκην Pher. 2, 359 (89).

Λυδιστί: παρατιλτριῶν-Λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη Cratin. 2, 163 (2).

Λυδός: Hyperbolus Lydus, Plat. 2, 672 (8). παρθένοι Λυδῶν κόραι Autocr. 2, 891 (1). τὰ Λυδῶν δεῖπνα Aristophan. 2, 1150 (4). ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ Nicol. 4, 580 (v. 44).

Λύκα: παρὰ-Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ Amphid. 3, 310 (1). Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα Timocl. 3, 608 (1).

Λυκαβηττός: *ἐς τὴν Πάρνηθ'-φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν Aristophan. 2, 1104 (1).

Λυκαμβὶς ἀρχή Cratin. 2, 92 (12).

Λυκέας: Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον Phryn. 2, 588 (2).

Λύκειον: *εὐθὺς Λυκείου Pher. 2, 306 (3). ἀκολουθεῖν-ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν Antiph. 3, 64. Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας *Alexid. 3, 394.
Λύκιος: Ἰνδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας Ephipp. 3, 323 (1, 7). Λυκίων πρυτάνεις ib. (1, 19).
*Λυκιτᾶς: v. λύω.
λύκος: ἐπανάξω σύαγρον-καὶ λέοντα καὶ λύκον Antiph. 3, 21. ἀγρώστας λύκους, *(καὶ) λέοντας Anaxil. 3, 343 (1). λύκος ἔχανεν Aristophan. 2, 1087 (20). ὡς λύκος χανών Eubul. 3, 212 (v. 11). τοῦ-μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς Euphron. 4, 487 (v. 31). τῶν ὤτων ἔχω τὸν λύκον *Apollod. Car. 4, 446 (5). ὁ συκοφάντης ἐστὶ-λύκος mon. 440. οἱ δ' ἐνοικοῦντες (Argis) λύκοι Diph. 4, 426 (39). τανύπτεροι λύκοι Cratet. 2, 244 (1). τί δ' ἦν λύκον; (?) Eup. 2, 428 (2).
Λύκος: ἡρῷον-τοῦ Λύκου Eup. (?) 2, 558 (27).
Λύκος, coquus: Λύκε Euphron. 4, 486 (v. 1). οὐκ ἦν ἐκφορὰ Λύκῳ κρεῶν τότ' ib. 487 (v. 21).
Λυκοῦργος: φέρων δίφρον Λυκοῦργος Cratin. 2, 31 (1). τοῖσι Λυκούργου πατριώταις Pher. 2, 257 (5).
λυκοφίλιοι-διαλλαγαί Men. 4, 279 (203). λυκοφιλίως: ibid.
Λύκων: Cratin. 2, 131 (23). Eup. 2, 444 (13). Λύκων-*ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται Metag. 2, 755 (1). ἐπὶ τὴν Λύκωνος Eup. 2, 515 (18). cf. 2, 535 (10).
Λύλλος: anon. 4, 657 (217).
λυμαίνομαι: τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον Machon. 4, 496. μὴ μέλλειν τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ' Mnesim. 3, 569 (v. 26). ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις (al. τοὺς νόμους) λυμαίνεται mon. 709. ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται mon. 553. τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὑτοῦ τρόπων λυμαίνεται (int. φθόνος) μάλιστα Philem. 4, 50 (43). πάντα †τὰ λυμαινόμεν' ἔστιν ἔνδοθεν Men. 4, 235 (12). ὑπὸ τῶν τοιούτων-ἡ τέχνη λυμαίνεται Sosip. 4, 482 (v. 5).
λύπη: τῶν μετρίων αἱ μείζονες λῦπαι ποιοῦσι τῶν φρενῶν μετάστασιν Alexid. 3, 522 (46). λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά Alexid. 3, 522 (45). λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ Antiph. 3, 154 (64). πολλῶν-αἰτία κακῶν λύπη· διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίγνεται-αὑτοὺς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές Philem. 4, 43 (27 b). ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ Philem. 4, 51 (47). πολλῶν-κακῶν ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν Men. 4, 263 (123). ἀγαθὴ-ἡ λύπη-ἀναπλάσαι-κακά Philem. 4, 57 (71). οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον-κακόν mon. 414. πολύπουν-ἡ λύπη κακόν Posidipp. 4, 519 (2). οὐκ ἔστι λύπης-ἄλγημα μεῖζον Men. 4, 263 (121). νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν Philem. 4, 63 (110) cf. mon. 383. λῦπαι-τίκτουσιν νόσους mon. 316. λύπης ἰατρός ἐστιν-λόγος Men. 4, 240 (23) = mon. 326. cf. 577, ubi ἐστιν-φίλος. λύπην-εὔνους οἶδε θεραπεύειν *λόγος Men. 4, 252 (65). cf. mon. 319. λύει-λύπην-λόγος mon. 610. λογισμός ἐστι φάρμακον λύπης μόνος mon. 315. λύπης-πάσης-ἰατρὸς χρόνος Diph. 4, 426 (36). φεῦγε τὰς λύπας Philem. 4, 42 (22). ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν Posidipp. 4, 519. ὅταν-νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ anon. 4, 669 (286). οὐ-τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον λύπην Men. 4, 234 (11). *λύπη γὰρ (libr. λυπηρὸν)-καὶ τὸ ζῆν κακῶς-τὰ χρώματα-ἀφανίζουσιν Antiph. 3, 52 (1). ἡ λύπη-ἔχει-καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1). ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος; Men. 4, 149 (1) = mon. 640. λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς Diph. 4, 418 (5). λύπας ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας Philem. 4, 36 (9). ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην mon. 151. ὅταν-λύπαις πε-

ριπέσῃ καὶ πράγμασιν Men. 4, 239 (20). τὸ προσπεσεῖν ἄφνω λύπην τιν' Amphid. 3, 317 (2). λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθεὶς (suppl. τῷ γήρᾳ)· λύπην (f. κοῦφον) δὲ ποιῶν, *εἶτι δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3, 196 (2, 6. 7). τὰ πονηρὰ κέρδη-ἔχει-λύπας μακράς Antiph. 3, 148 (40). ἀντὶ τῶν τόκων *ἔχει λύπας Axionici 3, 536 (1). αὐθαιρέτοις-συνέχεται λύπαις (int. ὁ φθονερός) Men. 4, 254 (70). αὐθαίρετος λύπη-ἡ τέκνων σπορά mon. 641. λύπη, φόβος, φροντίς Men. 4, 196 (2). λύπη-ἐστὶν ἡ γυνή mon. 324.

λυπηρός: cf. λύπη. γῆρας-ἀνθρώποισιν εἶ-πανταχῇ λυπηρόν Pher. (?) 2, 359 (88). γῆρας-, δυσχερῆ-πόλλ' ἔχεις τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει Timocl. 3, 592 (v. 3).

λυπησίλογος: Cratin. 2, 190 (42).

λυπῶ: εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν αὐτοῦ τὸ λυποῦν Ephipp. 3, 326 (1). μὴ *λύπει σεαυτόν Philem. 4, 39 (14[a]). οὐδέν με λυπεῖ μᾶλλον ἢ χρηστὸς τρόπος-ὅταν- Men. 4, 263 (124). ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου Men. 4, 194 (9) cf. mon. 3. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν-νόσος Antiph. 3, 57 (1). ὃ μὲν-τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν Antiph. 3, 54. αὑτοὺς-ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές, ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ἢ τὸ σῶζον ᾖ Philem. 4, 44 (27[b]). τὰ δυσχερῆ-καὶ τὰ λυπήσαντά σε | ὁρᾷς ἐν αὐτῷ Men. 4, 164 (1). ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν ibid. ἂν δ' ἐκλέγῃ | ἀεὶ τὸ λυποῦν-ὀδυνήσει διὰ τέλους ibid. λυπεῖ με δοῦλος μείζον οἰκέτου φρονῶν Men. 4, 289 (255). cf. mon. 323. ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν Men. 4, 189 (1, 4). οὐ λυποῦντα δεῖ παιδάριον ὀρθοῦν Men. 4, 69 (2). τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοὐ φιλῶ Diph. 4, 422 (18). τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως mon. 9. λυποῦντα λύπει mon. 322. πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν Eup. 2, 556 (21). ἡ σκῶψις-λυπεῖ πλεῖον ἢ τέρπει πολύ Alexid. 3, 454 (1). ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-; Alexid. 3, 509 (10). λυποῦμαι: ἐὰν λυπούμενος τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν Ephipp. 3, 326 (1). οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει τοῦτ' εὐθύς-τὸν λυπούμενον. λυπουμένῳ δ' ὅταν τις-λέγῃ χαῖρ' - Philem. 4, 5. μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην Men. 4, 247 (41). λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις Men. 4, 230 (5). ὅταν-τύχωμεν (int. γήρως et γάμου)-λυπούμεθα anon. 4, 690 (346). ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος, ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ Philem. 4, 42 (24). λόγος-εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ ib. (25). ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις Men. 4, 291 (266). τοῖς-μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις Apollod. 4, 451. τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον Philem. 4, 51 (46[b]). λυποῦμαι-εἰς ὑπερβολὴν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν Philem. 4, 51 (47). *εὔπιστόν ἐστι δυστυχὴς λυπούμενος mon. 183. εὐφραινόμεσθ' ἔλαττον (homines) ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65). πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). ἀεὶ τὸ λυπεῖσθαι-μεῖζον γίγνεται Philem. 4, 10 (1). εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται Men. 4, 234 (11). τὸν-μὴ λυπούμενον (felicem praedicare) Apollod. 4, 453. ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα mon. 754. τόκους δίδωσιν (terra) οὐ λυπουμένη Philem. 4, 52 (51[c]).

λύρα: καὶ τριγώνους καὶ λύρας Pher. 2, 272 (8). κιθάρας, λύρας, *σκινδαψόν Anaxil. 3, 345 (2). αὐλοῖς καὶ *λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος Aristophan. 2, 1037 (17). *ἡ | ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ Ephipp. 3, 327 (2). ὥσπερ λύραν *ἐπίτειν' (cibum) Machon. 4, 497 (v. 9). ἔχων λύραν-τιταίνει-νόμον *Aristophan. 2, 1189 (59). *(ᾄδων) Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν Eup. 2, 552 (9). ὄνος λύρας Men. 4, 225 (2). *ὄνοι δ' ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας Cratin. 2, 150 (6).

λυρωνία: Aristophan. 2, 1046 (39).
Λύσανδρος: δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν Λύσανδρον Theop. 2, 802 (1), sed cf. 5, 54 ubi λύσανδρον *κώθωνα fort. coniungendum esse coniicitur.
λύσις: πῶμα, καύματος λύσιν Epinici 4, 505.
Λυσιστράτη: v. Ναυσιστράτη.
Λυσίστρατος: σορέλλη τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου Aristophan. 2, 1033 (16).
λυσιτελής: τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι Axionici 3, 534 (1, 8).
λυσιτελῶ: πληγὰς *ὑπέμενον-ἐλυσιτέλει γάρ Axionici 3, 534 (1, 6).
λυχναψία: Cephisod. 2, 885 (4).
λυχνεῖον: τῶν λυχνείων ἠ'ργασία Pher. 2, 288 (5). λυχνεῖον ἐζητοῦμεν Diph. 4, 376 (2). φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ *λυχνείῳ (libr. λυχνίῳ) Aristophan. 2, 1168 (2). λυχνεῖον (al. λυχνίον) Herm. 2, 412 (5). τῶν δ' ἀκοντίων συνδοῦντες-τρία λυχνείῳ χρώμεθα Antiph. 3, 57 (2).
λυχνίας λίθος Plat. 2, 663 (8).
λυχνίδιον: οὐκ ἔστι μοι λυχνίδιον Cratet. 2, 234 (5). δυοῖν λυχνιδίοιν Aristophan. 2, 949 (15). ὥσπερ λύχνος-*καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). ὦ λυχνίδιον Herm. 2, 411 (3).
λυχνίον: v. λυχνεῖον. κότταβος τὸ λυχνίον ἐστί Antiph. 3, 29 (1, 2).
λυχνοκαΐα: Cratin. 2, 143 (8). Men. 4, 134 (6).
λυχνοκῶσα Telecl. 2, 377 (20).
λυχνοποιός: ὄνομα κεραμέως, ξηροῦ λυχνοποιοῦ Philetaer. 3, 293.
λύχνος: v. λυχνοῦχος. κόρημα, κιβωτόν, λύχνον Eup. 2, 520 (36). σίφιον, χύτρας, λύχνους Antiph. 3, 39 (2). κάνθαρος, σείσων, λύχνος Axionici 3, 535 (3). ἐπώλει τοὺς λύχνους Eup. (?) 2, 577 (v. 24). ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον Cratin. 2, 126 (14). ὠνήσομαι λύχνον τιν' Herm. 2, 392 (8). οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων Philonid. 2, 422 (5). *λύχνον δίμυξον οἴσω Philyll. 2, 866 (9) cf. 5, 57. vid. et Metag. 2, 758 (3). ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον δίμυξον Plat. 2, 645 (2). *λύχνοι ἀδηφάγοι Alcaei 2, 830 (2). τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον Pher. 2, 271 (5). ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον Alexid. 3, 426. *(οἶσ')-πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον Men. 4, 87 (5). ὥσπερ λύχνος-*καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). ὃς-λύχνους ἑτοιμάσει Antiph. 3, 83. *οὔκουν-ἅψεις μοι λύχνον; Anaxand. 3, 193. ἅψαντες λύχνον λυχνεῖον ἐζητοῦμεν Diph. 4, 376 (2). *κάεται λύχνος Baton. 4, 501. †λυχνοῦχος (l. ὁ λύχνος) ἡμῖν οἴχεται Aristophan. 2, 1059 (3). ἐπειδὰν τὸν λύχνον κατακοιμίσῃ Phryn. 2, 590 (6). κοιμίσαι τὸν λύχνον Nicoph. 2, 850 (7). λύχνων-ὀσμάς Plat. 2, 675 (2, 15). Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε anon. 4, 671 (293). *σαφὴς ὁ χειμὼν ἐστι τῆς πενίας λύχνος Aristophont. 3, 356.
λυχνοῦχος: cf. λύχνος. de λυχνούχῳ Philippid. 4, 477 (11). διαστίλβονθ'-ὥσπερ ἐν *καινῷ λυχνούχῳ πάντα Aristophan. 2, 947 (10). τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεὶς τὸν λύχνον Pher. 2, 271 (5). ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον Alexid. 3, 426. *(οἶσ')-πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον Men. 4, 87 (5). μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν τῆς νυκτός Alexid. 3, 451. διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω ἄνευ *λυχνούχου (libri λύχνου)-; Alexid. 3, 495. ἕξουσιν οἱ *πομπῆς λυχνούχους Plat. 2, 645 (3). †ἐπιρράσας (f. ἀπορραίσας) λυχνοῦχον Aristophan. 2, 1059 (4) cf. 5, 64. ἑτέρου λυχνοῦχός *(ἐστιν), ἑτέρου λήκυθος Men. 4, 176.
λύω: ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος-λυθεῖσαν Alexid. 3, 398 (2). τὸν-κάδον λύσασα-εὐπρεπεῖς τὰς ἱμονιὰς *πεποίηκα Apollod. Gel. 4, 438. τοὺς στρωματεῖς ἔλυον Apollod. Car. 4, 440. τὸ στρόφιον λυθέν Aristophan. 2, 1185 (38). λύων κύστιν ὑείαν Aristophan. 2, 1153 (13). λύσας (l. λύ-

σασα 5, 49) -στάμνον-ποτοῦ Plat. 2, 684 (9). οἷον *ἔπνευσεν ὁ-φάσκωλος εὐθὺς *λυόμενος (legeb. λουόμενος) Aristophan. 2, 1078 (4). λῦε τἀλαβάστια Eubul. 3, 253 (7). λύσας (f. Λυκιτᾶς) ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν Aristophan. 2, 1051 (11). ἔλυσ' ἐμαυτὸν εἶτ' ἀπέδραν Men. 4, 134 (4). λύω λέσχας Plat. (37) 5, 50. μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ Men. 4, 277 (193). λύουσιν ἡμῶν συμφοραὶ τὰς συμφοράς Philem. 4, 53 (52c). λύει-λύπην-λόγος mon. 610. ὑπὸ γούνατα-ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα Diph. 4, 388 (1, 5). οὐδ' ἐλύσατο πορνίδιον Antiph. 3, 156 (71).

λῶ: †καναταλῆς (f. καὶ τὸ λῆς) Cratet. 2, 249 (5).

λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης anon. 4, 644 (160).

λωποδύτης: τοῖς λωποδύταις-πεινῶσι Cratin. 2, 136 (4).

λωποδυτῶ: λωποδυτεῖν τὰς νύκτας Diph. 4, 388 (1, 14).

λῷστος: ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι Telecl. 2, 364 (4).

λωτοφόρος: ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ Pher. 2, 305 (2).

M.

μά: cf. μάτην. μαρτύρομαι *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτονί Men. 4, 281 (212). ναὶ μὰ τὰς Νύμφας. B. -ναὶ μὰ τὰς κράμβας (al. τὴν κράμβην) Eup. 2, 451 (13). ναὶ μὰ τὰς κράμβας Telecl. 2, 368 (4). *ἀλλ' ἐξολεῖς με ναὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλῆν Eup. 2, 449 (7). πέντε στατῆρας εἶχε, ναὶ μὰ τὸν Δία Eup. 2, 529 (7). πέπωκας οὗτος; A. *ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγώ Eubul. 3, 263 (5). †καὶ ναί γε μὰ Δία vid. νή. καὶ νὴ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρι' Alcaei 2, 832 (2). μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4). μὰ τὸν Διόνυσον Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι-μάχην χαίρων τις-τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eup. 2, 457 (2). εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι -ἀλλ'- Alexid. 3, 489 (2). μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδαμῶς Men. 4, 189 (1, 13). ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ Anaxand. 3, 162 (3). καὶ ταῦτ' ἐγώ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς, οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν Alexid. 3, 496 (1). μὰ τὴν Ἀθηνᾶν-*εἰκόν' οὐκ ἔχω | *εὑρεῖν Men. 4, 231 (7). οὐκ ἔλαττον, οὔ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν Men. 4, 152 (1). μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι Phoenicid. 4, 511. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔτι *γέ μοι δοκῶ-διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). μὰ *(τὸν) Δί' οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρή Herm. 2, 413 (1). μὰ τοὺς θεούς, Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη Timocl. 3, 596 (1). *(μὰ Δί') οὐκ ἔσθ' ὅπως-Amphid. 3, 304 (2). ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ οἶδ'- Cratin. 2, 86 (1). *(ἀλλὰ) μὰ Δί' οὐ- Pher. 2, 258 (7). ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον-οὐδέν Crobyli 4, 568 (3). σύκῳ, μὰ τὴν Δήμητρα, σῦκον οὐδὲ ἓν | οὕτως ὅμοιον anon. 4, 610 (31). ἐπιπονώτερον *(ἔργον) μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ' ἐγώ Alexid. 3, 474. ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἂν Straton. 4, 546 (v. 41). ἐγὼ-, μὰ τοὺς θεούς, οὐδέποτ' ἐπείσθην-Philem. 4, 39 (16). μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι- Eubul. 3, 250 (1). *ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέον γναφάλλων Cratin. 2, 75 (3). ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος-*κατεγλυκήνατο Chionid. 2, 6 (1). *οὐ (libr. οὐχὶ) μὰ Δία πιθὰς εἰσάγουσι Antiph. 3, 86 (v. 4). οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς *βλίτοις ὅμοια Diph. 4, 380. ῥῆμα-οὐδὲν ἐμφερὲς μὰ τὸν Δία τῷ γνῶθι σαυτόν Men. 4, 142 (1). ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταὐτὸν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον Alexid. 3, 410 (1). οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος Aristo-

phan. 2, 1059 (2). οὐ κακῶς, μὰ τὸν Δία Nicostr. 3, 287. οὐδὲ ἕν, μὰ τοὺς θεούς, -συνίημι Philem. 4, 48 (40 b) = Straton. 4, 545. οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος, μὰ τοὺς θεούς-ὅστις Philem. 4, 22. κοὐδεὶς *σοὔστιν-, μὰ τὸν Ἥφαιστον, *προσομοίως- Amips. 2, 707 (1). οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι μὰ τὸν Ἀσκληπιόν Alexid. 3, 458. οὐκ ἔστιν ἐκτεὺς *τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν Men. 4, 94 (4). οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς οὕτως *μὰ τὴν γῆν- *ἐνώμα Theophil. 3, 627. οὐδ' εἰ γάλα *λαγοῦ εἶχον μὰ τὴν γῆν καὶ ταὼς, κατήσθιον Alexid. 3, 436. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ | ἔπεισεν ἡ πειθὼ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι Straton. 4, 546 (v. 47). οὗτός *ἐστ' οὐκ Ἀργόλας. B. μὰ Δί' *οὐδέ γ' Ἕλλην Aristophan. 2, 1071 (5). πίοις ἂν-ὑδαρῆ. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα Ephipp. 3, 329. *ἰχθὺς ἐώνηταί τις-; B. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' Aristophan. 2, 1076 (3, 4). "μῆλα θυσιάζεις ἄρα;" μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ (?) Straton. 4, 545 (v. 21). πρότερον ἐπύθου-; B. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν *οὔ Nicomach. 4, 583 (v. 5). οὐκ οἶδας-; B. μὰ Δία. Philem. 4, 14. μή μοι φακούς, μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἥδομαι Pher. 2, 280 (1, 4). *μὰ τὴν γῆν, μὴ σύγε δῷς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. ἐστὶν ὄνομα κεραμέως -ἀλλ' οὐ τυράννου νὴ (an μὰ) Δία Philetaer. 3, 293.

μαγαδίζω: μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους Theophil. 3, 629 (2).

μάγαδις: μάγαδιν (f. μαγάδι 5, 81) λαλήσω μικρὸν-καὶ *μέγα Anaxand. 3, 179 (1).

μάγαρον: Men. 4, 310 (365).

Μάγας: γράμμαθ' ἥκει σοι Μάγα. | B. *Μάγας-γράμματ' οὐκ *ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50).

μαγείραινα: οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε Pher. 2, 277 (1).

μαγειρεῖον: ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων Antiph. 3, 118 (4).

μαγειρικός: κοπίδι τῶν μαγειρικῶν Aristophan. 2, 999 (13). μαγειρική: οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς Dionys. 3, 548 (v. 30). πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς εἰρημέν' ἐστίν Hegesipp. 4, 479 (v. 2). τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς- *εὑρηκέναι ib. (v. 4). τῶν ἡδυσμάτων πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ | ἀλαζονεία Posidipp. 4, 521 (v. 4). ἐπιπόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς ib. (v. 23). πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' Athenion. 4, 557 (v. 1). ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην ib. (v. 16). ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγ. τ. ib. 558 (v. 26). ἐγένονθ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι διὰ τὴν τέχνην-τὴν μαγειρικήν ib. (v. 38). μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ *τινα τέχνης ἑτέρας τέχνας Nicomach. 4, 583 (v. 15). ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς (an εἰδέν' ἀριθμητικῆς) ib. 584 (v. 38).

μάγειρος: ἐξ Ἤλιδος μάγειρος Antiph. 3, 138 (11). μάγειρος Σικελικὸς Cratin. min. 3, 374 (1). ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ μάγειρος Epicrat. 3, 369. μάγειροι δώδεκα, καὶ δημιουργοί Antiph. 3, 132 (2). δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι Alexid. 3, 480 (1). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι-πάντας μαγείρους Men. 4, 147 (1). ὁ μάγειρος οὗτος *Πατανίων Philetaer. 3, 298 (2). ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν; Posidipp. 4, 520 (1). ὅπου-ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος ὁ τοῖς μαγείροις Alexid. 3, 501. χύτρον μέγαν παρὰ τοῦ μαγείρου Diph. 4, 393. μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην Philem. 4, 7 (2). τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν Diph. 4, 404 (2, 4). τοῦ μαγείρου πυθόμενος τὸν ἑστιῶντα Alexid. 3, 501. ἄριστον ἐν ὅσῳ-ὁ μάγειρος ποιεῖ Antiph. 3, 144 (25). ὁ μάγειρος-παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. τούτοις (cibis) μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται Alexid. 3, 430 (1, 18). λέγεις μάγειρον ζῶντα; Antiph. 3, 125 (1, 8). Καλλίστρατον μαγείρῳ (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13). μάγειρ' Lyncei 4, 433 (v. 1).

*ὦ μάγειρ' Straton. 4, 546 (v. 27). τῷ-μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ' Mnesim. 3, 569 (v. 26). οὐδὲ εἰς μάγειρον ἀδικήσας ἀθῷος διέφυγεν Men. 4, 108 (4). οἰμώξει μακρά | πρῶτος μαγείρων Diph. 4, 395 (2, 37). ὅ τι ἂν τύχῃ | *(ὁ) μάγειρος ἀδικήσας Philyll. 2, 862 (2). *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται-* αὐλητής Eubul. 3, 235 (3). μάγειρον *ἵνα λαβὼν ἀκήκοα τὰ τῶν μαγείρων πάντα-κακά Posidipp. 4, 513. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν εἴληφ' Philem. 4, 48 (40b) = Straton. 4, 545. *πολλῷ γ' ἀμείνων-ἦσθ' ἄρα λογογράφος ἢ μάγειρος Alexid. 3, 440 (5, 19). εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω Alexid. 3, 452 (1, 14). πάντες σχεδὸν | εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες Sosip. 4, 482 (v. 4). μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινὸν ib. (v. 6). δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι-περὶ τῶν μετεώρων ib. (v. 25). ἔγωγε τὸν μάγειρον ib. (v. 45). καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν Athenion. 4, 558 (v. 40). μάγειρος ἦν κἀκεῖνος (Epicurus) - B. ποῖος μάγειρος; Damox. 4, 530 (v. 7). μάγειρον-ἀγράμματον ib. (v. 12). ἡ-ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων-* οἷα 'στίν ib. 531 (v. 35). ἁρμονικός, οὐ μάγειρος ib. (v. 49). ἄπει γεγονὼς μάγειρος-ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί Euphron. 4, 486 (v. 3). ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός Euphron. 4, 493 (v. 11). οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει ib. 494 (1, 15). ὅσον *μαγείρου διαφέρει μάγειρος Nicomach. 4, 583 (v. 6. 7). ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις ib. (v. 11). τὸν μάγειρον εἰδέναι -δεῖ-πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν τὸ δεῖπνον Dionys. 3, 547 (v. 2). *οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί *που ib. (v. 9). ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι ib. (v. 18). μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν ἔχων τις ἔλθῃ-ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι Philem. min. 4, 68 (1). τίνος; ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ Men. 4, 205 (1). μάγειρ', ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι Men. 4, 222 (1). ὁ μάγειρος-ἐγχύτους ποιεῖ, πλακοῦντας ἕψει ib. τί δαὶ τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Diph. 4, 381 (1, 4). ὁ μάγειρος ἂν-εἰσίῃ, κυμινοπρίστας πάντας-καλῶν, ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθὺς Posidipp. 4, 521 (v. 10). ὥσπερ τοῖς μαγείροις (laniis) ἐ παράκειθ'-αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 23).

μαγίς: ὁ βοῦς ἐκεῖνος χὴ μαγὶς (i. e. τράπεζα) καὶ τἄλφιτα Cratin. 2, 31. μαγίδες (i. q. μᾶζαι) Aristophan. 2, 1215 (208).

Μάγνης: Μάγνητα-μειλιχόδωρον Herm. 2, 410 (2, 2).

μαγνῆτις-λίθος ὡς ἕλκει Eubul. 3, 243 (2).

μᾶζα: ἀνάβαινε μᾶζα Cratet. 2, 237 (1, 8). κόψομεν τὴν μᾶζαν-; Eup. 2, 525 (1). ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ Aristophan. 2, 1194 (77). αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν Antiph. 3, 3 (1). εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς Diph. 4, 403 (1, 7). συγκοινωνοῦμεν μάζης μικρᾶς Alexid. 3, 456 (1, 6). τῆς-πλείστης τοὐβολοῦ μάζης μελαγχρῆ μερίδα Antiph. 3, 75 (3). μεμαγμένην μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην Poliochi 4, 590. μᾶζα κεχαρακωμένη | ἀχύροις Antiph. 3, 133 (1, 1). γλιχόμεθα-τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ Alexid. 3, 447 (1, 7). μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας Metag. 2, 753 (1, 2). ξυγγενέσθαι-† δρυπεπέσι μάζαις καὶ διασκανδικίσαι Telecl. 2, 374 (7). τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' - Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς Cratin. 2, 108 (2). μᾶζαι - ἄρτοις ἐμάχοντο Telecl. 2, 361 (1, 4). Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες Pher. 2, 316 (1, 4). ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην Nicoph. 2, 852 (2). τερενοχρῶτες μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων Anaxand. 3, 184 (1, 38). τετριμμένη μᾶζα χαριτοβλέφαρος Eubul. 3, 258 (2). μᾶζα καὶ παροψίδες Plat. 2, 625 (4). μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Theop. 2, 795 (4). ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ' - μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον Eup. 2, 485 (1, 12).

μαζίον: μαζίου τι μικρὸν Phryn. 2, 604 (7).

μαζονομεῖον: Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα Aristophan. 2, 1123 (16).

μάθημα: ἐπὶ τοῦ μαθήματος-ἑστηκὼς ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον χρημάτων· τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα Philem. 4, 53 (52[a]). τὰ μαθήματα | ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ' Sosip. 4, 482 (v. 8). ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν-μαθήμασιν ib. 484 (v. 56).

μάθησις: φιλόσοφός (suppl. ἂν γένοιτο) τινι μαθήσει χρώμενος Men. 4, 234 (11). ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ mon. 557.

μαθητής: τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον, † ἔχε τὴν σιγήν Men. 4, 274 (180). τούς-μαθητὰς τοὺς ὡραίους Mnesim. 3, 568 (v. 5). τίνος μαθητὴς γέγονας; (parasite) Nicol. 4, 579 (v. 20). πλείους-τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ | ἕξειν *Πατανίων Philetaer. 3, 298 (3). ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος Dionys. 3, 552 (1, 19). πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί-ἄπει γεγονὼς μάγειρος- Euphron. 4, 486 (v. 1). ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός ib. 493 (v. 11). ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου ib. 494 (1, 1). μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι Posidipp. 4, 521 (v. 1). ὁ μάγειρος ἂν-ὑποδιακόνους ἔχων-καὶ μαθητὰς εἰσίῃ ib. (v. 11). Ἐπικούρου-με | ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα Damox. 4, 530 (v. 2). τούτῳ (Aristippo) τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίγνεται Alexid. 3, 400 (1, 7). πεινῆν διδάσκει (Zeno) καὶ μαθητὰς λαμβάνει Philem. 4, 29.

μάθος: Aristophan. 2, 1215 (209).

μαῖα: *(-μετά) γε μαίας-' αὗται δ' ὑπερβάλλουσι Antiph. 3, 86 (v. 6).

Μαῖα: Ἑρμῆς ὁ Μαίας Eubul. 3, 249 (2).

Μαιμακτηριών: τίς ἐστι Μαιμακτηριών; B. μὴν δικάσιμος Philetaer. 3, 297.

μαινίδιον: κορακινιδίοις καὶ μαινιδίοις Pher. 2, 274 (2). ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια Aristophan. 2, 1050 (9).

μαινίς: μαινίδες **σκόμβροι Philyll. 2, 865 (3). τὸν κάραβον-πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 5). φέρων-μαινίδας καὶ τριγλίδας Antiph. 3, 36 (v. 7). ἃ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας ib. (v. 15). μαινίς, καρίς, τρίγλη Antiph. 3, 72 (1, 7). μαινίδες Καρύστιαι Antiph. 3, 108. φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους ἢ *μαινίδ' (libr. μηδέν) Anaxand. 3, 175 (1, 12). ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν (Ephipp. τευθίσιν) σηπίδια Eubul. 3, 268 (15[a]). cf. Ephipp. 3, 325 (2, 9).

μαίνομαι: ὃς μόνος τὰς Προιτίδας ἔπαυσε μαινομένας Alexid. 3, 431 (2). μανεὶς ἀπέκτονεν τὴν μητέρ' Antiph. 3, 106 (v. 10). μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα Philem. 4, 54 (59[a]). τὸ-ἁλιακὸν † ἔτος (l. ἔτνος) με μαίνεσθαι ποιεῖ anon. (vid. 5, 52) 2, 746 (2, 7). μετὰ μαινομένων-χρῆναι μαίνεσθαι Calliae 2, 740 (1). μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν Eup. 2, 546 (1, 6). τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα Plat. 2, 626 (6). ὁ μαινόμενος ἐκεινοσὶ Διονύσιος Polyz. 2, 871 (1). ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται Antiph. 3, 149 (44). δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς μαίνει Men. 4, 290 (260). τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο Anaxand. 3, 169 (1). ὅστις-ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται Amphid. 3, 311. μαίνει-κακῶς Men. 4, 90 (5). μαίνεται | ἐπὶ τῷ Διονύσῳ Alexid. 3, 486 (5).

μαιώτης: καὶ μαιώτας καὶ σαπέρδας Archipp. 2, 722 (10).

μάκαρ: κόσμον-μακάρεσσι λίθον Alexid. 3, 393 (1). μάκαρας-θεοὺς Eriphi 3, 558 (3). μάκαρ Ἀήρ Diph. 4, 416 (3). μάκαρ *Σοφοκλέης, ὃς- Phryn. 2, 592 (1). ἴθι μάκαρ-εἰς ἔριν anon. 4, 649 (184). ὦ μάκαρ ἥτις- Eubul. 3, 251 (2).

Μακαρεὺς ἔρωτι-πληγείς Antiph. 3, 7.

μακαρία: *ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν Antiph. 3, 137 (9).

μακαρίζω: σὺ σαυτὸν μακαριεῖς Pher. 2, 260 (11). οὗτοι δὲ μακα-

ριοῦσί με ibid. *ὁ-Διονύσιος-παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται* Polyz. 2, 871 (1).

μακάριος: v. *Καιριός*. *μακάριος τῶν παιδικῶν* Cratin. 2, 166 (7). *μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί* Timocl. 3, 591. *ὦ μακάριόν μ' *ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω* Men. 4, 69 (1). *μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου* mon. 357. *μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὤν* mon. 614. *μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει* Men. 4, 103 (2) = mon. 340. *οὐ δεῖ λέγειν-μακάριον τὸν χρήματα | ἔχοντα πλεῖστα* Apollod. 4, 453. *καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους ὑμᾶς ὁρῶ *πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ* Men. 4, 149 (1). *πλούσιος καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός* Men. 4, 266 (140). *βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος* Men. 4, 250 (55). *ἀλόγιστός ἐστιν *οὐχὶ μακάριος* Men. 4, 255 (77). *οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται* Men. 4, 157 (2). *μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ* mon. 350. *μακάριος ἐκεῖνος δεκατάλαντον καταφαγών* Men. 4, 183 (6). *ὦ μακάριε* Alexid. 3, 389 (1, 11). Men. 4, 172 (11). *ὦ μακάρι'* Diph. 4, 376 (2). *μακάριος ἦν ὁ-βίος* Cratin. 2, 145 (1). *μακάριος *ὁ βίος* Antiph. 3, 143 (24). *μακάριος βίος καὶ σεμνός* Apollod. 4, 450. *μακάριόν ἐστιν-ποίημα* Antiph. 3, 105 (v. 1). *μακάριόν γ' ἡ χρηστότης πρὸς πάντα* Men. 4, 209 (1). **ὡς μακάριον φρόνησις* Diph. 4, 425 (32). *μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν* mon. 342. *ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστι *μακαριώτερα-ἀνθρώπου* Men. 4, 230 (5). *καλοῦνται μακάριοι* (mortui) Aristophan. 2, 1148 (1, 9).

μακαρίτης: *ὁ μακαρίτης οἴχεται* Aristophan. 2, 1148 (1, 10). *μακαρῖται* Men. 4, 310 (366).

Μακεδόνισσα: Stratt. 2, 773 (4).

Μακεδών: *Μακεδὼν ἄρχων* Ephipp. 3, 323 (1, 20). *εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες-κατέδειξαν* (mattyam) *ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί* Machon. 4, 496.

μακκοῶν: anon. 4, 680 (311b).

μακροθυμία: *μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν αἰτοῦ-ἀλλὰ τὴν μακροθυμίαν* Men. 4, 238 (19).

μακρόκερκος: *σατυριδίων μακροκέρκων* Stratt. 2, 787 (1).

μακρολογῶ: *ἵνα μὴ-πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας* Timocl. 3, 595 (v. 13).

μακρός: *ἔχων τὸ ῥύγχος-μακρόν* Archipp. 2, 715 (1). *μακρά τις* (meretrix), *διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ* Alexid. 3, 423 (1, 8). *παχεῖα, στρογγύλη, μακρᾷ, ῥικνῇ* Xenarch. 3, 617 (1, 8). *χαλκίον μακρόν* Eup. 2, 497 (24). *μακρᾶς τριήρους* Pher. 2, 252 (1, 4). *ναῦς μακράς* Eup. 2, 509 (2). *ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά* Euphron. 4, 494 (1, 7). *μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν-τῆς σκιᾶς* Eubul. 3, 262 (1, 9). *τοῖς-μεριμνῶσιν-ἅπασα νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά* Apollod. 4, 451. *ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν* Sosip. 4, 483 (v. 28). *ἐν μακρῷ χρόνῳ* Eup. 2, 549 (4). *μακρὸς-αἰών* mon. 351. *μακρὰν συνήθειαν-λῦσαι* Men. 4, 277 (193). *ἡ μακρὰ συνουσία* Alexid. 3, 454 (1). *λύπας μακράς* Antiph. 3, 148 (40). [*ἐκ μακρᾶς ἀταξίας* Plat. 1, 196]. *τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν | μακρὸν νόμιζε-, τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν* Philem. 4, 37 (11). *οὐδὲ εἰς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν* ibid. *μακρὸν ποιῶ* Philippid. 4, 473. *τί μακρὰ δεῖ λέγειν;* Antiph. 3, 17. *σμύρναν εἰπέ, *μὴ μακράν* Antiph. 3, 27 (1, 14). *οἰμώζειν μακρά* (al. *μακράν*) Antiph. 3, 128 (2, 6). *οἰμώξει μακρά* Eup. 2, 551 (8). *οἰμώξει μακρά* Diph. 4, 395 (2, 36). *χεζητιῶν μακρὰν βαδίζων* Eubul. 3, 230 (2). *ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν* Antiph. 3, 136 (7). *† μακρὰν οἰκίζει θεοῦ* mon. 572. *ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων* mon. 191. *κἂν ᾖ τοῦ γένους μακράν* Plat. 2, 686 (19). *μακρῶς*: *οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς* Antiph. 3, 149 (46).

μακροτράπεζοι: v. μικροτράπεζος.

μάκτρα: νικᾷ δ' ᾧα λιθίνην μάκτραν (int. κάρδοπον) Herm. 2, 403 (4). σκαφίδας, μάκτρας Aristophan. 2, 1123 (16). †τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν (i. e. πύελον) Eup. 2, 480.

μάλα: cf. μαλακός. μάλ' εὔκηλος Pher. 2, 335 (2). μάλα καλήν τε κἀγαθήν Eup. 2, 472 (26). Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή Anaxand. 3, 165 (1). μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος Alexid. 3, 444 (1, 13). μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν Xenarch. 3, 617 (1, 3). λεπαστὴ μάλα συχνή Theop. 2, 808 (2). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων-εἶλκον Eubul. 3, 231 (1). *δωμός τις μάλα ἁδύς Epilyc. 2, 887 (2). ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα ἡδύς γ' Alexid. 3, 460. μάλα ταχέως-πρίω *(μοι)- Hegem. 2, 743. ἵνα-πατήσω-μάλ' αὐτίκα Plat. 2, 659 (2). κνάψειν εὖ μάλα Cratin. 2, 212 (116). πλυτέον εὖ μάλα Alexid. 3, 470 (1, 6). χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ (f. μάλ' αὖ 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13). *ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγών Alexid. 3, 440 (5, 17). μάλ' εἰκότως Anaxipp. 4, 459 (v. 18). πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως Amphid. 3, 301. ἀπὸ τῆς τραπέζης-ἀπεστράφη || καὶ μάλα δικαίως Nicol. 4, 579 (v. 10). μεταβολὴν θᾶττον-ζῷον οὐδὲν λαμβάνει. | καὶ μάλα δικαίως Men. 4, 227 (2). ὁ Πλάτων-καὶ μάλα πράως οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπίταξ' αὐτοῖς- Epicrat. 3, 371 (1, 35). εἶδον-τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν Herm. 1, 97 (4). *δέλφακ' ᾠδὸν-καὶ μάλα καλήν Eup. 2, 540 (11). "Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;" καὶ μάλα | ἐξῆν ὃ βούλοιτ'-αὐτῷ λέγειν Straton. 4, 546 (v. 26). Β. καὶ μάλα | *τρί' ἡμιωβόλι' ἐστί Philem. 4, 19 (2). νοεῖς *(σὺ) τὸ γένος-; Ν. καὶ μάλα Alexid. 3, 434 (1, 8). **μᾶλλον**: κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον-ἧπερ ὑμῶν Amphid. 3, 316 (1). τὰ-σφύρ' ᾦδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων Anaxil. 3, 354 (3). οὐδέν με λυπεῖ μᾶλλον ἢ- Men. 4, 263 (124). χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας Diph. 4, 381 (1, 10). ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eup. 2, 510 (7). νέῳ -σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει mon. 375. οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος (?) anon. 4, 603 (12). τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών Alexid. 3, 426. φιλεῖς δήπου με; Σ. μᾶλλον τοῦ πατρός Alexid. 3, 476 (2). εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ-ἑτέρους ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). τῶν ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος οὐκ ἔστιν-οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 5). ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστι-νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ Men. 4, 230 (5). ἔστιν-μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Men. 4, 261 (112). ὑπώμνυτο-τὸ-ὄξος οἶνον *αὐτὸ μᾶλλον (suppl. εἶναι) θατέρου Eubul. 3, 236. *ἐρῶντι-τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). ὡς ἂν μᾶλλον-πειθαρχῇ Cratin. 2, 94 (2). ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει Eup. 2, 535 (1). ἄν σ' *ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι Alexid. 3, 434 (1, 15). τὸν πλησίον-οἴεται μᾶλλον φρονεῖν Men. 4, 183 (4). αἰσχύνεται | οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον Men. 4, 245 (36). κατόψεταί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον Men. 4, 252 (64). οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου | ἠρτυμένοισι anon. 4, 671 (292). ἵνα πρὸς τὸ φῶς ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον Timocl. 3, 611. ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον-ἡσυχῇ, ἔπειτα **μᾶλλον μᾶλλον** Alexid. 3, 397 (2). μᾶλλον μᾶλλον ib. 3, 468. Anaxil. 3, 353. Men. 4, 310 (367). οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι-, τραγήμασιν *χαίρω δὲ μᾶλλον Alexid. 3, 458. ξένον προτιμᾶν μᾶλλον mon. 686. πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο-λεπομένους ὁρᾶν || ἐξὸν ἱλαρούς-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 9). τὰς δ' ὀνθυλεύσεις-μᾶλλον προσεδέξατ' Men. 4, 206 (1, 8). πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7). κρεῖττον-ἐστιν-μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν, πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρὸν Men.

4, 252 (61). εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι-ἄτιμον εἶναι μᾶλλον ἢ γυναῖκ' ἔχειν; Alexid. 3, 519 (34). ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον (al. κρεῖττον) ἢ πλουτοῦντα πλεῖν Antiph. 3, 53 (2). καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς Antiph. 3, 154 (62) = mon. 300. ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν ἀποκαρτερεῖν ἢ- anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 10). δύσμορφος εἴην μᾶλλον ἢ κακηλόγος mon. 117. καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε mon. 285. δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε mon. 114. φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε mon. 744. μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον [ἢ] χρημάτων Philem. 4, 53 (52ᵃ). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποιεῖ Men. 4, 267 (146). ἅπαντα μᾶλλον-ποίει με πλὴν ἄνθρωπον Men. 4, 135 (2, 6). βούλομαι-*ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν Diph. 4, 416 (2). *κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1). *λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 5). οὐδὲν γίγνεται μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων Anaxand. 3, 195 (1, 12). ἅπασι δ' ἀργαλέα 'στίν-υἱῷ, πολὺ μᾶλλον θυγατρί Men. 4, 191 (2). τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον (l. μεῖζον 5, 86) εἶναί μοι δοκεῖ | ἰχθύδι' ὀπτᾶν Anaxil. 3, 346. ἐὰν πένητα-ἐνδύσῃς, μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἂν ὀνειδίσῃς Philem. 4, 59 (83). οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν-ἔστ', ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν Men. 4, 264 (128). οὐ γὰρ *ἔμαθε ταῦτ'-ἀλλὰ μᾶλλον | πίνειν Aristophan. 2, 1038 (19). οὔποτ' ὄλβιον καλῶ, φύλακα δὲ μᾶλλον Philem. 4, 49 (41). οὐκ ἂν τις εἴπῃ πολλὰ θαυμασθήσεται, ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον anon. 4, 690 (344). δεῖ-γαμεῖν τὸν *ἐπιμελῆ- Β. τὸν ἀμελῆ μᾶλλον anon. 4, 602 (8). Β. ἀπαρτὶ δή που προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 289 (7). σοφιστὴς εὐφυής, μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων Alexid. 3, 400 (1, 5). ἕνα-ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι, μεγάλους †μᾶλλον δὲ τρεῖς Eubul. 3, 261 (1, 4). μὴ-διανεγνωκότα [μᾶλλον δὲ κατέχοντα] Damox. 4, 530 (v. 14). μάλιστα: ἀνδρῶν ἄριστος καὶ μάλιστ' ἐμοὶ ξένος Archipp. 2, 716 (1). †ἐμφερὴς τῷ πατρὶ μάλιστα Archipp. 2, 728 (3). οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς Calliae 2, 738 (1). τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 43). πονεῖν-δυναμένους τοῖς σώμασιν μάλιστα Alexid. 3, 490 (2). μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων ὁ χρόνος Antiph. 3, 156 (72). ἐπιτρίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ μάλιστα τοὺς γήμαντας Men. 4, 165 (4). ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις μάλιστά πως-ὁμόνοιαν ποιεῖ Men. 4, 324 (468). πολλῶν σφόδρ' ὄντων-μάλιστ' ἐμοὶ-κινοῦσιν χολὴν οἱ- Baton. 4, 503 (1). ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν mon. 392. γλώσσης μάλιστα πανταχῇ πειρῶ κρατεῖν mon. 80. πάντες μὲν οἱ Θρᾷκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται | ἡμεῖς ἁπάντων-οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς | ἐσμέν Men. 4, 232 (8). πάνυ τι βούλομαι-γελᾶσθαι-μάλιστ' Ἀθηναίων πολὺ Alexid. 3, 469 (2). τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς ἡμῖν ὑπακούειν Straton. 4, 558 (v. 41). τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν Herm. 2, 406 (10). τοὺς ἀρνουμένους μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ Antiph. 3, 139 (12). ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι μάλιστα τούτοις Anaxand. 3, 181 (v. 8). μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν Apollod. 4, 454 (1, 6). πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν Men. 4, 209 (1). οὕτω-μάλιστα σῶς ἂν εἴη Aristophan. 2, 1194 (76). μάλιστα γὰρ οὕτω σῴζεται τὸ συμφέρον Philippid. 4, 469 (3). τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, ὅταν- Men. 4, 260 (106). ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ φρόνει μέγα mon. 432. ὀργῆς-κρατεῖν ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ Men. 4, 241 (25). *ἐντευθενὶ δίδοται μάλισθ' ἱερώσυνα Amips. 2, 705 (3). *ὅπου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; Aristophan. 2, 988 (9). ἐν *(τῇ) Κύπρῳ-διήγετε-; -ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; Antiph. 3, 117 (2). δηλώσεις-τὴν φύσιν, ἐπὶ

τί μάλισθ' ὥρμησε Alexid. 3, 444 (1, 8). εἰσὶ γάρ τινες–; Β. νὴ Δία | μάλιστά γ' Aristophan. 2, 1005 (1, 7). μάλιστα (certe) δέ | Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' Alexid. 3, 507 (9). παύεται τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13). ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου Cratin. 2, 179 (16). πῶς ἐπώλουν; Β. τεττάρων δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον Stratt. 2, 768 (1).

μαλακία: τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει *μαλακίᾳ Men. 4, 126 (1).

μαλάκιον: πλάστρα, μαλάκιον (al. μαλάχιον), βότρυν Aristophan. 2, 1079 (6, 10).

μαλακός: cf. Λάμαχος. μαλακῶν-ἴων Pher. 2, 305 (2). ἱμάτιον-μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). σπογγιᾶς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον anon. 4, 669 (285). ὡς-μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3). μαλακαῖς καλαῖς τε χερσί Antiph. 3, 54. στρώμασιν ἐν μαλακοῖς Herm. 2, 410 (2, 2). *παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι Eubul. 3, 257 (2). μαλακὰς (al. μᾶλλον) σφόδρα (praecessit ἀμυγδάλας) Antiph. 3, 77. βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά Arar. 3, 275 (2). ὡς τακερόν-καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetaer. 3, 293. †οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει Apollod. 4, 454 (1, 14). ἅπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος Philippid. 4, 476 (7). *ὅσ' ἐστὶ μαλακὰ (de supellectile) συλλαβὼν Men. 4, 187 (3). εἶτα μαλακὸν-ἔχεις, σκευάριον, ἐκπωμάτιον Diph. 4, 384 (3). ἐὰν δ' ἔχῃ τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται Men. 4, 201 (4). μαλακῶς: οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί; Eubul. 3, 247 (1). ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον Eubul. 3, 257 (2). κατακείμενοι μαλακώτατ' Theop. 2, 816 (2). μαλακῶς καθεύδειν Antiph. 3, 102. πρὸς ὄψιν μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ σώματος Herm. 2, 402 (1).

μαλάττω: θέρμους μαλάξας Timocl. 3, 604. σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται mon. 31.

μαλάχη: μαλάχας-ἐξερῶν Pher. 2, 318 (2).

μαλάχιον: v. μαλάκιον.

μάλη: ὑπὸ μάλης τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών Alexid. 3, 426. λαγύνιον †ἔχον βαδίζειν ὑπὸ μάλης Diph. 4, 376 (1).

μάλθα: τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον Aristophan. 2, 1007 (3). cf. μάλθη.

μαλθακευνίαι: *μαλθακευνίαις ἁβροί anon. 4, 661 (241).

Μαλθάκη: ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα || ἢ *Ναννάριον ἢ Μαλθάκην Theophil. 3, 631 (2).

μαλθακός: μαλθακωτάτην κρόκην Eup. 2, 556 (19). μαλθακωτέρα πέπονος σικυοῦ Theop. 2, 817 (5). μαλθακόν (i. q. ἀγαθόν) Aristophan. 2, 1215 (210).

μάλθη: Cratin. 2, 131 (24).

μαλλωταὶ χλαμύδες Plat. 2, 617 (4).

μαλός (l. βαλός) anon. 4, 620 (56).

μαμμᾶν: Calliae 2, 742 (11).

μάμμη: ὦ μάμμη Pher. 2, 282 (4).

μάνα: v. μάνη.

μανάκις τῆς ἡμέρας Plat. 2, 696 (71).

Μανδράβουλος: ἐπὶ Μανδραβούλου (l. Μανδροβόλου 5, 44) Plat. 2, 633 (9).

Μανέρως: Eubul. 3, 228 (6).

μάνη (an μάνα?) Aristophan. 2, 1215 (211).

Μάνης (Μανῆς): 1) servus: οὔτε Μάνης οὔτε *Σηκίς (v. 5, 26) Pher. 2, 254 (1). τύρβαζε, *Μανῆ (libr. μανήν) *Alexid. 3, 395 (v. 6). βαῖν'

ἐκ θαλάμων-ἔξω, **Μάνη** Mnesim. 3, 568 (v. 2). 2) **cottabi:** Nicoch. 2, 845. *Μανῆς δ' οὐδὲν λαιάγων ἀίει* Herm. 2, 398 (2, 7). *ἐὰν *θίγῃ μόνον | αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται- B. -τῷ κοττάβῳ πρόσεσι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;* Antiph. 3, 30 (1, 11. 13). 3) *Μάνης* **iactus tal.** Eubul. 3, 233 (3). 4) **vas:** *μάνην* (al. *μανὴν*)-*κεραμεοῦν, ἀδρόν* Nicon. 4, 578.

μανθάνω: *γράμματα μαθεῖν δεῖ καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν* Philonid. (?) 2, 425 = mon. 96. *δι' ὃν-ἔμαθον γράμματ'* Theophil. 3, 626. *οἱ μαθόντες γράμματα* mon. 657. *ἐπαρίστερ' ἔμαθες-γράμματα* Theognet. 4, 549 (v. 7). *μουσικήν τε μανθάνει* Cratin. 2, 221 (142). *μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς* Eup. 2, 431 (10). *ἅπασι τοῖς μαθοῦσι* (musicam) *παιδευθεῖσί τε* Theophil. 3, 628. *πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν* Eup. 2, 533 (4). *οὐ γὰρ *ἔμαθε ταῦτ'-, ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν* Aristophan. 2, 1038 (19). *ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν* Philem. 4, 30 (1). *ἀνὴρ πένης γεγὼς | μὴ οὐ τέχνην μαθὼν* ibid. *πρὸ τῆς τέχνης-ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν* Sosip. 4, 482 (v. 19). *ὧν* (i. e. *τεχνῶν*) *τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς* Nicomach. 4, 583 (v. 13). *καὶ μαγειρικῆς πρότερον μαθεῖν δεῖ *τινα τέχνης ἑτέρας τέχνας* ib. (v. 16). *οὐ-παρέργως ἔμαθον-ἔχων περίζωμ'* Hegesipp. 4, 479 (v. 6). *οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν* Euphron. 4, 492 (v. 2). *οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. A. ἀλλὰ μάνθανε* Antiph. 3, 30 (1, 20). *μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε* Dionys. 3, 548 (v. 27). *ἓν καλῶς μεμαθηκέναι* Men. 4, 326 (474). *καλὸν-καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά* mon. 297. *οὐκ ἔστιν αἰσχρὸν ἀγνοοῦντα μανθάνειν* mon. 405. *σοφία-καὶ μαθεῖν ἃ μὴ νοεῖς* mon. 481. *χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς-σοφόν τι μανθάνειν* mon. 546. *νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε* mon. 373. *κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν* mon. 284. *ἀγαθὰ-καὶ λάλει καὶ μάνθανε* mon. 565. *ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε* mon. 521. *αἰσχρὸν-μηδὲν πράττε μηδὲ μάνθανε* mon. 23. *πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ* Men. 4, 240 (22). *μέτρῳ-πάντα μανθάνων δίκη ποίει* mon. 615. *δείπνου-ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε* Anaxil. 3, 351 (1). *οὕτως μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος* Antiph. 3, 114 (1). *ὅταν-ἀλλότριον-ὄψον ἐσθίειν μάθῃ* Ephipp. 3, 338. *οὕτως-ὀψοποιεῖν εὐφυῶς-ἔμαθον* Alexid. 3, 394. *ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν-μόνος* Men. 4, 127 (3). *οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα, καὶ πλοῦτον φέρειν* Men. 4, 163 (1). *ἅπαντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει, πονηρὸς ἔσται* Men. 4, 181 (1). *ἣν διδάσκεσθαι μάθῃς* mon. 359. *μάθε φέρειν ἐξουσίαν* mon. 727. *εἰ μεμάθηκε-ζῆν, ἐγκαλεῖς;* Baton. 4, 502 (v. 5). *ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ* anon. 4, 599 (2b). *βοιωτιάζειν ἔμαθες* anon. 4, 689 (341). *ηὔλουν ἔτι μαθόντες* Antiph. 3, 24. *τὰς σκευάσεις-ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν-ἂν θέλῃ τις μανθάνειν* Alexid. 3, 430 (1, 26). **ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν* Men. 4, 274 (180). ***μανθάνειν. — τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν* Men. 4, 326 (473). *ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή, τὸ σὸν διδάξας τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει* ib. (475). *ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω* Philem. 4, 55 (62). *πόλλ' *ἔμαθον* (legeb. *ἀγάθ'*) *ἐν τοῖσι κουρείοις* Eup. 2, 499 (3). *τίς ἔσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω* Philem. 4, 46 (34a). *ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν* Alexid. 3, 452 (1, 5). *μάθοις δ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν | *ἔστιν ἡ γαστήρ* Alexid. 3, 479 (1). *εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν* Philem. 4, 43 (26). *τίς ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν· ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων* Philem. 4, 59 (86). *μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε* Men. 4, 268 (152). *ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ* mon. 756. *μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας-πάλαι* Aristo-

phan. 2, 1165 (9). *οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν Alexid. 3, 511 (13). ἁπλᾶ-καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493 (1, 7). ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (v. 15). πρὸς ὃν τ' ᾤοντο λέγειν τι οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν Antiph. 3, 109 (v. 17). μανθάνεις; οὐ μανθάνω τούτων **οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι Straton. 4, 545 (v. 23). μανθάνεις; Cratet. 2, 241 (3). Pher. 2, 281 (2). Antiph. 3, 25. Eubul. 3, 254 (8). Alexid. 3, 440 (5, 15). ib. 453. Anaxipp. 4, 466. Damox. 4, 530 (v. 23). ib. 531 (v. 53). μανθάνω in responsis: Plat. 2, 629 (1, 1). Alexid. 3, 409. Xenarch. 3, 624 (2). τί γὰρ μαθὼν-βούλει παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 17). μυροπωλεῖν τί μαθόντ' (an παθόντ') *ἄνδρ' ἐχρῆν-; Pher. 2, 276 (1). τί παθὼν (al. μαθὼν) ἂν εἶδεν-; Eup. 2, 500 (5, 4). ὅ τι †μαθόντες (l. παθόντες)-λέγετε Eup. 2, 546 (1, 3). ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθὼν ***Euphron. 4, 491.

Μανία: Μανίαν θρεπτήν Pher. 2, 315 (12). *ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα Amips. 2, 701 (2).

μανία: δέκατος (crater)-μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ Eubul. 3, 249 (1, 10). ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 12). τὸ-ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ mon. 696. ἡ δ' ἄνοια μανίας Alexid. 3, 496 (1, 11). λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ Antiph. 3, 154 (64). λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά Alexid. 3, 522 (45). διὰ λύπην καὶ μανία-γίγνεται πολλοῖσι καὶ νοσήματ' Philem. 4, 43 (27 b). †φοιτητῆς μανίας ἐπιδείπνων anon. 4, 610 (34).

μανικός: μανικὸν τὸ *πεῖραν-λαβεῖν anon. 4, 618 (50). οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταὼς-; Anaxand. 3, 173 (1). ὁ νοσῶν τι μανικόν (al. δὲ μανικῶς) Timocl. 3, 593 (v. 12).

μανιόκηπος: anon. 4, 631 (106).

μανιώδης: εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπει' Alexid. 3, 484 (3, 9).

μανόν: Telecl. 2, 379 (30).

†μαντίλη Plat. 2, 681 (5 b).

Μαντινεύς: Ἀτρεστίδας τις Μαντινεύς Theophil. 3, 627.

μάντις: ὡς-τίν' ἔλθω-τῶν μάντεων; Eup. 2, 514 (15). καὶ τί μάντεως ἔδει; Alexid. 3, 454 (1). μάντις *(τ') ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα Men. 4, 134 (1). μάντις-ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Men. 4, 288 (243 b). μάντεις εἰσὶ γὰρ θαλάσσιοι; B. γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4).

μάραγδος: μάραγδον-καὶ σάρδια Men. 4, 181 (4).

*μαράγνα: Plat. 2, 636 (7).

μάραθον: ἐμβάλλουσιν-μάραθον εἰς τὰς ἁλμάδας Herm. 2, 413 (2). μάραθ', ᾠά, φακῆ Anaxand. 3, 184 (1, 58).

μάραθρον: μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ Alexid. 3, 437 (2).

Μαραθών: Μαραθῶνος-ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι Herm. 2, 413 (2). μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην Eup. 2, 457 (2). τὴν [ἐν] Μαραθῶνι *κατέλιφ'-οὐσίαν Eup. 2, 516 (24). διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον Aristophan. 2, 1122 (14).

μαραίνω: [πάνθ' ὁ χρόνος-μαραίνει Philem. 4, 64 (117)].

Μαργίτης: de hoc Cratin. 2, 188 (34).

Μαρδόνες: Παιόνων καὶ Μαρδόνων Eup. 2, 519 (32).

Μαριανδυνία: *θεῶ-*τήνδε Μαριανδυνίαν Eup. 2, 540 (10).

Μαριανδυνοί: ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις Pher. 2, 281 (2).

Μαρικᾶς: ὁ περσέπτολις-Μαρικᾶς Eup. 2, 499 (1). λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν Eup. 2, 500 (4).

μαρίλη: μαρίλης τὴν *φάρυγα πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9). γέμων καπνοῦ *(τε) καὶ μαρίλης anon. 4, 697 (369).
Μαρμάριον: Men. 4, 310 (368).
marmora versicolora Men. 4, 306 (344).
μάρον: λιβάνου, *μάρου, σμύρνης Mnesim. 3, 570 (v. 61).
μαρσίππιον (μαρσίπιον?) τι μικρόν Apollod. Car. 4, 445.
μαρτύρομαι: μαρτύρομαι-Ζηνὸς-χύτρας Aristophan. 2, 1048 (4). μαρτύρομαι τὸν φίλιον-Δία Men. 4, 85 (6). μαρτύρομαι *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω Men. 4, 281 (212).
μαρτυρῶ: *ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον τύχῃ τις εἰπάν Antiph. 3, 111 (v. 8). ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ Apollod. 4, 454 (1, 12). καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος Amips. 2, 706 (1). μαρτυρεῖν ψευδῆ Diph. 4, 389 (1, 16). ἡ-σιωπὴ μαρτυρεῖ τὸ μὴ θέλειν mon. 223.
μάρτυς: Men. 4, 310 (369), qui fort. μάρτυν vel μάρτυρα. μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα Eubul. 3, 241. φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες Philem. 4, 20 (1). πάντα σοι γενήσεται-φίλοι, δικασταί, μάρτυρες· μόνον δίδου Men. 4, 234 (10). τοὺς ἐν τῇ πόλει μάρτυρας ἔχω-ὅτι- Philem. 4, 18 (1). πλουτεῖν ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν τοὺς ὁρῶντας Men. 4, 282 (219).
Μαρψίας: *Eup. 2, 490 (8c).
Μάρων: οἶνος Λέσβιος, | ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων Clearch. 4, 564. Οἰνοπίων τις ἢ Μάρων τις ἢ Κάπηλος Alexid. 3, 428 (2). οὔπω πιον τοσοῦτον-Μάρωνα Cratin. 2, 97 (7).
μάσημα: *ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 3, 143 (24).
μασθλήτινος: καρίδος μασθλητίνης *Cratin. 2, 184 (26). Eup. 2, 470 (21).
μάσμα: Cratin. 2, 202 (74).
μάσπετον: σιλφίῳ-καυλῷ, κέλησι, *μασπέτοις (libr. μαστοῖς) Antiph. 3, 48.
†μαστάω: Παν̀ὶ †κακὸν δεῦρο μαστάω τινά Cratin. 2, 62 (2).
μαστιγιᾶν: Eup. 2, 574 (105).
μαστιγίας: μαστιγίας ἔγχαλκος mon. 365. εὐτυχῶν μαστιγίας anon. 4, 614 (41a). μαστιγίας-ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος-τάριχον-δυοῖν ὀβολῶν ἐσθοντας Philippid. 4, 469. ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου Diph. 4, 420 (10). μαστιγία Philem. 4, 52 (51a). ἐς κόρακας ὦ μαστιγία Hipparch. 4, 431.
μαστιγῶ: ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον anon. 4, 669 (285). ἀνήσεις κροκύδα μαστιγουμένην (f. -μένη 5, 70) Aristophan. 2, 1185 (37).
μαστίζω: *ῥύμβοισι μαστίξας ἐμέ Eup. 2, 452 (15). τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ *τε καὶ καλῶς (int. σαῦρον) Alexid. 3, 443.
μάστιξ: τῇ μάστιγι κνάψειν Cratin. 2, 212 (116). μάστιγος οὔσης ὅρκον οἰκέτῃ δίδως; Apollod. 4, 457 (6). μάστιγα-ἔχων *τευτάζεται Phryn. 2, 594 (1) τραχεῖαν ἔχων (f. add. μάστιγα) Plat. 2, 617 (5). ἀστραγαλωτὴ μάστιξ Cratet. 2, 246 (3). Κερκυραῖαι-μάστιγες Phryn. 2, 597 (2). *κεραμικὴ μάστιξ anon. 4, 638 (134).
μαστίχη: μαστίχην τρώγοντες anon. 4, 611 (37).
μαστός: v. μάσπετον.
μαστροπός: ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν Diph. 4, 395 (2, 22). ἡ κατάρατος μαστροπός Epicrat. 3, 369. cf. ad Philem. 4, 45. ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς *λίνοις αἱ μαστροποί Theophil. 3, 631 (2).
μασχάλη: ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν Cratin. 2, 198 (63).
μασῶμαι: μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας Eup. 2, 525 (2). γογγυλίδα μασώμενος Euphron. 4, 494 (1, 13). διὰ τοὺς *ἀναιδῶς τἀλλότρια

*μασωμένους Nicol. 4, 580 (v. 25). τοῦτον (f. τοὔψον?) μασᾶται Sotad. 3, 588. *αὐτοὺς-οὐκ ἐμασῶντο Athenion. 4, 557 (v. 13). *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν Ephipp. 3, 328 (1). ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους Antiph. 3, 126 (1, 16). ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς (Epicurus) Damox. 4, 532 (v. 63). τοῦ-μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν | ἀγαθὸν Hegesipp. 4, 481. κάθευδ' ἀηδῶς ἡδέως μασώμενος Philippid. 4, 476 (6).

μάταιος: Σώκρατες-πολλῶν-ματαιόταθ' Amips. 2, 703 (1). ὦ μάταιε Philisci 3, 580 (1). μάταιός ἐστιν *ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς κριταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). [μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Men. 4, 226]. ματαίους-λόγους Men. 4, 257 (87). γλώσσῃ ματαίᾳ mon. 111. δαπάνην ματαίαν Antiph. 3, 90 (2, 6).

μάτην: μάτην ἔξεστιν-διὰ κενῆς κινητιᾶν Plat. 2, 675 (2, 20). μάτην δὲ-πουλύπους-πίμπλησι-κύτος Xenarch. 3, 614. διπλάσια-ἐσθίει μάτην Men. 4, 119 (2). μάτην *ποθουμένους-γάμους Men. 4, 97 (6). μάτην *(ἄρ')-εὔχονται θανεῖν Men. 4, 271 (164). μὴ λυποῦ μάτην Men. 4, 247 (41). τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην mon. 508. μὴ μάτην τρέχε Men. (?) 5, 109 (518). λαλεῖν μάτην Philonid. (?) 2, 425 = mon. 290. οὐ μάτην-τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν-ἔχει Philem. 4, 55 (60). οὐ μάτην (f. μὰ τὴν) Men. 4, 180 (7).

ματρυλεῖον: καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον Men. 4, 120 (4).

ματτυάζω: λέπεσθε, ματτυάζετε Alexid. 3, 404 (5).

ματτύη: ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης Machon. 4, 496. περιφέρειν ματτύην *(καὶ) ποδάριον anon. 4, 608 (27[b]). ἵν'-ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας Sophili 3, 581. οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην; Alexid. 3, 477 (5). ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας Philem. 4, 21 (2). τούτοισι ποιῶν ματτύην Dionys. 3, 547. ματτύην ποιεῖτε θᾶττον Philem. 4, 6. τῇ ματτύῃ | οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' Nicostr. 3, 281. θρῖον-καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284.

ματτύης: διὰ τριῶν ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω Philem. 4, 7 (1).

μάττω: αἴνειν, ἀλέσαι, μᾶξαι Pher. 2, 345 (18). βράττω, μάττω, δεύω Aristophan. 2, 1057 (4). μάττει, πέττει, τίλλει Mnesim. 3, 570 (v. 52). *(μάττειν) τρεῖς χοίνικας-ἀλεύρων Phryn. 2, 593 (4). ὥρα μάττειν-καὶ τὴν ᾤαν περιδεῖσθαι Herm. 2, 405 (6). μάττε θυλακίσκε Cratet. 2, 237 (1, 6). κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει Aristophan. 2, 1123 (17). κοτύλη δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει Stratt. 2, 785 (3). μάττει γὰρ ἤδη Eup. 2, 566 (55). μεμαγμένη-Δήμητρος κόρη Eubul. 3, 242 (1, 10). μάζας αὐτομάτας μεμαγμένας Metag. 2, 753 (1, 2). μεμαγμένην-μᾶζαν ἠχυρωμένην Poliochi 4, 590. τὸ νέκταρ *ἐσθίω πάνυ μάττων Anaxand. 3, 198 (7).

Μάτων: ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος Μάτων Antiph. 3, 62 (2). *νυνὶ δὲ *Μάτων (libr. Μάτρων) συνήρπακεν τοὺς ἁλιέας Antiph. 3, 104 (v. 16). κατεδήδοκεν τὸ κρανίον ἀναρπάσας Μάτων Anaxil. 3, 347.

μάχαιρα: μάχαιρα λόγχη στρωματεύς Apollod. Gel. 4, 439. μάχαιραν ἄρ' ἐνέθηκας; Pher. 2, 292 (13). δεῖξον τὸ κανοῦν- † πῆ (μὴ?) μάχαιρ' ἔνι Plat. 2, 647 (2). Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). τὴν μάχαιραν παρακονῶν anon. 4, 658 (222). ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος Alexid. 3, 465 (3). οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν | ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν Philem. min. 4, 68 (1). ἐκ τοῦ πυρός | εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσὶ διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513. μάχαιραι κουρίδες Cratin. 2, 38 (2). εὐ-μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα Ephipp. 3, 332 (v. 6).

μαχαίριον: ἀσπίδιον-καὶ μαχαίριον Men. 4, 284 (227). μαχαίρια (medicorum) anon. 4, 682 (318).

μαχαιρίς: τὰς μαχαιρίδας λαβὼν-κατακερεῖ Eup. 2, 539 (6).

Μαχάων: Herm. 1, 96 (1).

μάχη: μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην Eup. 2, 457 (2). διαπαντὸς-τὰς μάχας ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 5). μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας πάσας μάχονται (Argivi) Ephipp. 3, 322. ὅτῳ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη, | οἵ- Mnesim. 3, 577 (1). *μάχῃ μάχην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 5). μάχαι-καὶ πόνοι Cratin. min. 3, 375 (1). ἐν πράγμασιν ἐν μάχαις Men. 4, 98 (9). γίγνεται | ἐν τοῖς λαχάνοις-ἡμῖν ἡ μάχη Alexid. 3, 403 (1). μάχην *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς (piscibus) Xenarch. 3, 621 (1, 9). χαλεπὸν-ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη Men. 4, 245 (36).

μάχιμος: μάχιμος-*ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει Alexid. 3, 497. φίλος γενναῖος-, οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς Antiph. 3, 45 (2, 8).

μάχομαι: εἰ δ' ἦν τὸ γένος-τοιόνδε μάχεσθαι Herm. 2, 399 (3). οἵ (Argivi) μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας πάσας μάχονται Ephipp. 3, 322. ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται mon. 45. πύκτῃ-ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ (non difficile), | *αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥᾴδιον Philippid. 4, 471. περὶ τᾶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις Diph. 4, 389 (1, 23). περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος Cratin. 2, 109 (4). μαχέσθω περὶ ἕδρας παροψίδι Nicoph. 2, 851. τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο Cratin. 2, 43 (2). μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο Telecl. 2, 361 (1, 4). θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ mon. 247. τοῖς κακοῖς τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους Alexid. 3, 482. φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι Axionici 3, 534 (1, 9). γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' ἀεί Men. 4, 157 (2). μὴ σύγκρουε μαχομένους φίλους mon. 122.

Μεγάβυζος: ἐν Μεγαβύζου Cratet. 2, 246 (1). οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅστις γένοιτο ζάκορος Men. 4, 105 (3).

Μεγακλῆς: ὁ (l. ὦ) Μεγάκλεες Leucon. 2, 749 (1). *Λάχητας, Μεγακλέας καὶ *Λαμάχους Aristophan. 2, 991 (16). Λαῒς μὲν *ἤδη *Μεγακλέους (int. serva: legeb. μέγα κλέος) Stratt. 2, 774 (5).

μεγαλεῖος: οὐκ οἶδ' ὅ τι | οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος Men. 4, 187 (1). ὠψώνηκ'-μεγαλείως (al. μεγαλείους) Antiph. 3, 108. παρατιθέντα μεγαλείως (al. μεγαλλίως) Alexid. 3, 480 (1).

Μεγάλλιος: μύροις Μεγαλλίοισι-ἀλείφεται Anaxand. 3, 192 (3). τοὺς πόδας | ἀλείψατ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ Eubul. 3, 247 (1, 6). ἀλείφειν τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ Amphid. 3, 311.

Μέγαλλος: μύρον-οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε | ἥψησεν Stratt. 2, 775 (1). μύρον εὕρημα Μετάλλου (al. Μεγάλλου) Aristophan. 2, 1161 (8). Μέγαλλος (al. Μέταλλος) Pher. 2, 322 (4).

μεγαλόπλουτος: θύννων μεγαλόπλουτ'-ὑπογάστρι' Eubul. 3, 223 (2).

Μεγαλόπολις: v. ad anon. 4, 693 (361).

Μεγαρῆς: πορνοτελῶναι, Μεγαρῆς, δεινοὶ πατραλοῖαι Philonid. 2, 421 (1). τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέων Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). μηδεὶς-Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (382).

Μεγαρικός: κίστην-φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ Theop. 2, 792 (1). χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός Antiph. 3, 18 (1). γλαῦκοι (al. θύννοι) Μεγαρικοί Antiph. 3, 108. Μεγαρικὰ πιθάκνια Eubul. 3, 265 (7), f. Antiph. 3, 141 (16). Μεγαρικῆς κωμῳδίας *ᾆσμ' Ecphant. 2, 12 (1). τὸ δρᾶμα Μεγαρικὸν ποιεῖν ib. τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικόν [Myrt. 2, 418 (1)]. Eup. 2, 521 (2).

Μεγαρόθεν: υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Susar. 2, 3. ἥκουσιν Μεγαρόθεν Stratt. 2, 774 (5).

μέγας: cf. *Μεγακλῆς*. †*Πείσανδρος μέγας αὐτός* Herm. 2, 384 (5). *Πείσανδρος-ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος* Eup. 2, 501 (6). *ἕνα-ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι, μεγάλους* Eubul. 3, 261 (1, 4). *κόρης-μεγέθει μεγάλης* Theophil. 3, 631 (1). *μέγα χρῆμα γιγάντων* Telecl. 2, 362 (1, 15). *πρᾶγμα-μέγα φρέατος* Alexid. 3, 468 (2). *πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς* Antiph. 3, 5 (7). *μείζων-ἡ νῦν δή 'στί, καὶ δοκεῖ δέ μοι-μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου* Herm. 2, 401 (7). *ναστὸν Ἀστίωνος μείζονα* Diph. 4, 397. *κάδοι μείζους ἐμοῦ* Philippid. 4, 476 (5). *ἰχθύν τιν'-τῆς περικλύστου-Κρήτης μείζω μεγέθει* Ephipp. 3, 323 (1, 4). *ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ τὸν μέγαν ἰχθύν* ib. (1, 10). *ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ μεγάλη πόλις* (al. *Μεγαλόπολις*) anon. 4, 693 (361). *τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μέν-ἐστὶν μεγίστη* Alexid. 3, 517 (30). *ὡς μέγα-*πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι* Plat. 2, 624 (2). *ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν* Philisci 3, 580 (2). *ὁ πατὴρ-πολὺ μέγιστος-*κριὸς ἐρέβινθος* Sophili 3, 583 (1). *μεῖζον τὸ *πέος παλαστῆς* Cratin. 2, 90 (9). *πυγὴν μεγάλην *εἶχ'-καὶ καλήν ** Eubul. 3, 209 (3). *μέγας ἥξει τις ἰσοτράπεζος* (int. *κάκκαβος*) Antiph. 3, 99 (1). *λέβητας-μείζους λάκκων δωδεκακλίνων* Anaxand. 3, 183 (1, 11). *βοῦς-μέγας* Stratt. 2, 790 (8). *δέλφακας μεγάλους* Cratin. 2, 100 (12). *ὄρνιθα-μέγαν* Cratin. 2, 80 (1). *τοὺς-μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς* Antiph. 3, 36 (1, 11). *βατὶς-ὀπτὴ μεγάλη* Herm. 2, 399 (3). *πολλοὺς-μεγάλους τε φάγρους* Stratt. 2, 771 (2). *ἁδρούς-μεγάλους τε φάγρους* Stratt. 2, 779 (1). *κάραβον μέγαν* Aristophan. 2, 1077 (3, 7). *μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος* Antiph. 3, 55. *γλαῦκον μέγαν* Alexid. 3, 429 (1, 8). *γαλεὸς-μέγας* Sotad. 3, 585 (1, 2). *θύννον μέγαν* Men. 4, 77 (12). *σαπέρδης μέγας* Diph. 4, 406 (v. 4). *μέγαν-πουλύπουν* Alexid. 3, 461 (1). *κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν* Philem. 4, 28. *σκόμβρους-μεγάλους* (?) Timocl. 3, 600 (1). *ἐπριάμην-*τιλτὸν μέγιστον* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 5). *ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἦν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων* Plat. 2, 673 (1, 17). *πολυτελὲς τμητὸν μέγα γλαύκου πρόσωπον* Anaxand. 3, 174 (1). *κρέας βόειον ἑφθὸν-μέγα* Eubul. 3, 205 (v. 8). *ἄρτους-μεγάλους Κιλικίους* Plat. 2, 644 (1). *μάζας μεγίστας* Metag. 2, 753 (1). *ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι* Philem. 4, 26 (v. 11). *ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν* Aristophan. 2, 1016 (4). *ᾠὰ λευκά γε καὶ μεγάλα* Eriphi 3, 557 (2). *σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον* Cratin. 2, 97 (8). *σχῖνον μεγάλην* Cratin. 2, 151 (7). *καπνοδόκην μεγάλην πάνυ* Pher. 2, 325 (2). *καινὸν καπηλεῖον μέγα* Eubul. 3, 244 (1). *ἐν χύτραισι μεγάλαις* Aristophan. 2, 1198 (92). *τρύβλιον μεστὸν μέγα* Diph. 4, 406 (v. 2). *ἐν λοπάδι μεγάλῃ* Sotad. 3, 585 (1, 6). *παρέθηκε πίνακα-μέγαν* Lyncei 4, 433 (v. 5). cf. (v. 18). *πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται* Nicostr. 3, 278 (1). *ὑδρίαν-πεντέχουν ἢ μείζονα* Aristophan. 2, 1000 (15). *κατασκεδῶ-τὴν μεγίστην ἀρύταιναν ὑμῶν* Antiph. 3, 11. *τὸ ποτήριον-τὸ μέγα* Antiph. 3, 45 (3, 1). *μεγάλ'-ποτήρια* Anaxand. 3, 162 (2). *ποτηρίοις μεγάλοις* Timocl. 3, 606. *εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα* (i. e. *κοτυλίσκην*) Pher. 2, 282 (3, 7). †*κοτύλαις μεγάλαις* Aristophan. 2, 1094 (7). *μεγάλαισιν οἴνου-λεπασταῖς* Philyll. 2, 858 (3). *τῆς Θηρικλείου (-κλείας) τῆς μεγάλης* Dioxipp. 4, 542 (1). *δεῖνος μέγας* Dionys. 3, 554 (1). *κυλίκια αἶρου τὰ μείζω* Epicrat. 3, 372 (2). *μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον* Antiph. 3, 5 (5). *τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία πίνειν* Epinici 4, 506 (v. 1). *μέγα σκύφος* Alexid. 3, 442 (2). *μεστὴν-μετανιπτρίδα μεγάλην* Philetaer. 3, 292 (1). *παραθεῖναι-ὡς μέγιστον κάνθαρον* Eubul. 3, 245 (1). *ἠφάνικε πηλίκον*

τινά | οἴεσθε μέγεθος-; μέγαν πάνυ ib. (3). ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ· πάλιν τὴν μείζον' ᾔτουν Sophili 3, 581. ἄκρατον, ἐβόων, τὴν μεγάλην Men. 4, 220 (2). τὴν μεγάλην δός Alexid. 3, 432 (3). δός-τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι Diph. 4, 381 (1, 8). θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον Aristophan. 2, 1165 (6). μεγάλου κύριον βαλλαντίου Criton. 4, 537. μέγα-γλωττόκομον Apollod. Car. 4, 444 (2). †μέγαν περὶ κνάφον Alcaei 2, 833 (2). μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες Phryn. 2, 580 (1). τῶν ἡδονῶν-μεγάλα τὰ διαστήματα Nicomach. 4, 584 (v. 22). †ὁ χρόνος ὁ μέγας Philem. (?) 4, 64 (117). μεγάλην σχολὴν ἄγει anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 6). μεγάλη δαπάνη Antiph. 3, 109 (v. 2). μέγιστος ἔρανος Alexid. 3, 522 (47). οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον Men. 4, 289 (251). θυσία μεγίστη τῷ θεῷ †τὸ εὐσεβεῖν mon. 246. ἅπαν διδόμενον δῶρον-μέγιστόν ἐστι- Philem. 4, 57 (75). ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν ἐκλήψῃ μέγα mon. 124. εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ', ἀπολεῖς τὰ μείζονα mon. 172. ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Philem. 4, 37 (10). ζημίας μεγάλας φέρει mon. 496. τὰ μεγάλα κέρδη Men. 4, 259 (97). μέγ' ἐστὶ κέρδος mon. 359. μέγας θησαυρός-καὶ βέβαιος μουσική Theophil. 3, 628. *ἦν μέγα τι *χρῆμ' (legeb. βρῶμ') ἔτι τρυγῳδοποιομουσική Aristophan. 2, 1085 (15). Πηνελόπεια-μέγα πρᾶγμ' Eubul. 3, 260 (2, 10). μέγα τὸ φορτίον Antiph. 3, 4 (4). οὗτοι τὸ γῆράς ἐστιν-τῶν φορτίων μέγιστον Anaxand. 3, 195 (2). Διὸς μεγάλου, τὸν Δία τὸν μέγιστον: v. Ζεύς. μεγάλην θεόν Aristophan. 2, 1100 (8). μέγιστος -τῶν θεῶν Ἔρως Men. 4, 137 (1). θεοὶ μέγιστοι-οἱ γονεῖς mon. 238. τῶν θεῶν μέγιστος (int. λύχνος) anon. 4, 671 (293). ὦ μεγίστη τῶν θεῶν νῦν οὖσ' ἀναίδει' Men. 4, 144 (2). ὁ τοῦτο ποιῶν ἐστι μείζων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα, ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ Anaxand. 3, 181 (v. 5. 6). οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος-κύων Cratin. 2, 155 (11). μέγιστον τίκτετον τύραννον Cratin. 2, 147 (3). ὦ μεγίστη γλῶττα Cratin. 2, 173 (4). μεγάλη τυραννὶς-γυνή mon. 363. μεγάλῳ βασιλεῖ Antiph. 3, 94. τὸ ψεῦδος ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει-μείζω Men. 4, 255 (78). πάντα-ὅλως ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα Philem. 4, 11. λύπας-ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας Philem. 4, 36 (9). ξένος-χαρίεις ἦν †ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρός Demetr. 2, 876 (1). Γλαύκωνος-μεγάλου Plat. 2, 636 (1). ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν Eup. 2, 466 (15, 5). ἐὰν μεγίστην- *(ἣν) λέγῃ πόλιν Philem. 4, 40 (17). ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων-τοὺς μὲν ἡ τύχη-μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 12). †μεγίστοις οἰκονομεῖται πράγμασιν Men. 4, 227 (2, 14). ἄνθρωπε, μέγας εἶ Dionys. 3, 548 (v. 36). μέγας εἶ τεχνίτης Hegesipp. 4, 480 (v. 28). πάλαι μέγας εἶ Euphron. 4, 487 (v. 30). ἰδιώτης μέγας | αὐτοῖς ὁ Σεύθης Posidipp. 4, 523 (1). μεγάλους πιθήκους Phryn. 2, 588 (2). πόρνους μεγάλους anon. 4, 599 (1). καταπυγοσύνη ταῦτ' ἔστι πρὸς κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17). τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας Pher. 2, 289 (8). *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς Eubul. 3, 222. μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος Plat. 2, 630 (1, 10). προ | βούλευμα-μέγα Eup. 2, 448 (6). εἰ-μή τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει Eup. 2, 438 (5). δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον Antiph. 3, 27 (1, 16). οὐ-τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά Antiph. 3, 79 (2, 7). τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν Eubul. 3, 205 (v. 2). οὐκ ἔστιν οὐδὲν-ἐν ἀνθρώπου φύσει | μεῖζον λογισμοῦ Men. 4, 141 (1). *μεῖζον (libr. μείζω) μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ Alexid. 3, 519 (35). *κατείργασται μέγα καὶ περιβόητον ἔργον Men. 4, 189 (1, 2). ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181. μεγάλην χρείαν τιν'- Sosip.

4, 483 (v. 41). ψυχῆς μέγας χαλινὸς-ὁ νοῦς mon. 549. οὐκ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). [τοῦτο δὴ μέγας γέλως Men. 4, 226]. βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας Posidipp. 4, 517. οὐ τῶν καθ' ἡμέραν μόνον-μείζονος δ' ἄλλου τινός Men. 4, 156 (1). φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα *Men. 4, 217 (3). τῶν μετρίων αἱ μείζονες λῦπαι Alexid. 3, 522 (46). τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' Timocl. 3, 593 (v. 17). μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι-ἢ πέφυκε τῇ φύσει Philem. 4, 34 (5). Caeterum κακὸν μέγα, μεῖζον, μέγιστον sim. vid. supra p. 500. 501. μεγάλων κακῶν θησαυρός Philem. 4, 57 (76). τὴν νόσον μείζω ποιεῖ anon. 4, 672 (294). τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν Men. 4, 289 (250). οὐκ ἔστι λύπης-ἄλγημα μεῖζον Men. 4, 263 (121). πενίας-οὐδεὶς ἔστι μείζων πολέμιος *Diph. 4, 424 (24). οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί Men. 4, 261 (109). υἱῷ μέγιστον ἀγαθόν ἔστ' ἔμφρων πατήρ mon. 525. Caeterum de ἀγαθὸν μέγα, ἀγαθὰ μεγάλα, μεῖζον ἀγαθόν, μέγιστον ἀγαθόν vid. ἀγαθός. μέγιστον ὀργῆς-φάρμακον mon. 346. ὅπλον μέγιστον mon. 433. 619. φιλίας μέγιστος δεσμός mon. 736. λιμὸς μέγιστον ἄλγος mon. 320. ἀρχὴ μεγίστη τῶν-κακῶν Men. 4, 275 (184). πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται Ephipp. 3, 327 (2). πολλῶν-θηρίων ὄντων μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή Men. 4, 214 (8). ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος Philyll. 2, 864 (1). ὑγιείας μέρος μέγιστον Alexid. 3, 472 (5). ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστόν *(ἐστ'), ἔπειτα δὲ κἀγὼ-συνελάμβανον Eup. 2, 457 (4). τὸ μέγιστον οὐχ εὕρηκα Demetr. 4, 539. τὰ μέγιστα-οὐχ εὕρηκα τούτων Aristophan. 2, 1079 (6, 9). αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί; Α. τὰ μέγιστα Baton. 4, 501. μέγιστόν ἐστιν-τοῖς ἐπταικόσιν τὸ παρόντας -βλέπειν Men. 4, 264 (129). [τὸ μὲν μέγιστον οὔποτ' ἄνδρα χρὴ- Men. 4, 226]. μέγ' ἀχρειόγελως Cratin. 2, 192 (51). *(μέγ') ὑπερέβαλλεν-Ὑπέρβολος anon. 5, 123 (392). μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα Apollod. 4, 452 (1, 3). ὁ *μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113). μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208 (1). Ἀλεξάνδρου πλέον-πέπωκας. Β. οὐκ ἔλαττον, οὔ — Σ. μέγα γε Men. 4, 152 (1). προσβλέψας μέγα Straton. 4, 545 (v. 5). μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν (f. μαγάδι-μέγα 5, 81) Anaxand. 3, 179 (1). *ἀνακράγοι τ' ἂν-μέγα Sannyr. 2, 874 (1). ἐκεκράγει μέγα Antiph. 3, 68 (2, 2). Men. 4, 118 (5). καυχᾶσθαι μέγα *Cratin. 2, 72. οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα Men. 4, 157 (2, 2). φρονεῖν μέγα, μεῖζον, μέγιστον vid. φρονῶ. μεῖζον μεῖζον, μικρὸν μικρόν Antiph. 3, 6 (11). † ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8).

μέγεθος: ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις Anaxand. 3, 167. μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 5). ἠφάνικε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος-; μέγαν πάνυ Eubul. 3, 245 (3). *γεννικῇ τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ Antiph. 3, 23. νᾳστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος Nicostr. 3, 284 (1). ἀλτῆρσι θυλάκοισι χρῆται τὸ μέγεθος Cratet. 2, 236 (4). πληγὰς-τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε- Axionici 3, 534 (1, 4). πόσον ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). κόρης -μεγέθει μεγάλης Theophil. 3, 631 (1). ἰχθύν τιν'-τῆς περικλύστου -Κρήτης μείζω μεγέθει Ephipp. 3, 323 (1, 4). ἰχθὺν μεγέθει πίσυνον Axionici 3, 531 (1). τοῖς παρισώμασιν, τοῖς ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσιν Cratin. min. 3, 376.

μεγιστᾶνες: Men. 4, 320 (446).

μέδιμνος: ἔσπειρα-κριθῶν (al. κριθὴν cf. 5, 122) μεδίμνους εἴκοσιν anon. 4, 691 (350).
Μέδων: κύτισος-παρὰ Μέδοντος ἔρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8).
μέθη: φάρμακον μέθης Amphid. 3, 317 (2). τὴν τιμωρίαν-τῆς μέθης Alexid. 3, 500 (1). ἀπαμφιεῖ-τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου-ἡ μέθη ποτέ Men. 4, 171 (9). Μέθη f. Cratin. 2, 117.
μεθίημι: ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον et ἀπὸ γλώσσης λόγον Men. 4, 257 (88). μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον Men. 4, 249 (51).
μεθίστημι: ἄνοιαν ἡμέρᾳ μεταστῆσαι μιᾷ Men. 4, 146 (3). ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ Men. 4, 219 (3).
μεθύσκω: οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον Alexid. 3, 481 (2). μεθύσκεται Antiph. 3, 61 (1). εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν παρεγίγνεθ' ἡμῖν Alexid. 3, 500 (1). εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν Clearchi 4, 563.
μέθυσος: πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ Men. 4, 88 (2).
μεθυσοχάρυβδις anon. 4, 666 (271).
μεθύστερος: μεθυστέρῳ ἐν χρόνῳ Cratin. 2, 86 (14).
μεθύστρια: Theop. 2, 823 (36).
μεθύω: cf. Μιλήσιος. οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ τὸν ἀγαθόν Herm. 2, 413 (1). τὸν θεόν, ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται Antiph. 3, 102. μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν Ephipp. 3, 340 (4). εἶτ' οὐχ ἁπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν μέγιστον-; Alexid. 3, 403 (1). οὐδεὶς-μεθύων-ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). ἐμέθυον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν Philem. 4, 62 (100). "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα-"ἥμαρτον" Philippid. 4, 475 (4). *ἑόρακας οὖν φιλόσοφον-τινα μεθύοντ'-; Baton. 4, 502 (v. 11). τὸ-ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει-; Crobyli 4, 566 (2). μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι Pher. 2, 265 (9). ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1). ὁ δὲ μεθύων ἥμει Aristophan. 2, 996 (3). γενόμενον τῶν κρατήρων πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων Anaxand. 3, 183 (1, 15). τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον ὑμῶν Alexid. 3, 389 (1, 18). μέσως μεθύων Men. 4, 136 (4). εἰ-μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ- Dexicrat. 4, 571. μεθύει γὰρ οὐδὲν *ἧττον Alexid. 3, 428 (2). τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ Baton. 4, 499 (I, 11). μεθύει, διαγραμμίζει, κυβεύει Philem. 4, 64 (115). νόμος-τὰς ἑταίρας- *(μεθύειν) μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 499 (1). μεθύουσα-ἡ σοφωτάτη-κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1). οἱ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας πάσας μάχονται Ephipp. 3, 322. *οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν Alexid. 3, 514 (2).
μειαγωγός: ὥσπερ μειαγωγὸς ἐστιῶν (? v. 5, 36) Eup. 2, 456 (1).
Μειδίας: μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον Plat. 2, 653 (4). cf. Phryn. 2, 596 (6). Plat. 2, 644 (2). Metag. 2, 755 (2). πτωχαλαζών Phryn. 2, 582 (4).
μειλιχόδωρος: Μάγνητα-μειλιχόδωρον Herm. 2, 410 (2, 2).
μειράκιον: παῦσαι κυβεύων, μειράκιον Theop. 2, 813 (1). μειράκιον (vocativo) Men. 4, 156 (1). 235 (12). ὦ μειράκιον Ephipp. 3, 327 (2). ὅτε μειράκιον ἦν, τοὺς ἀώρους ἠλέουν Apollod. 4, 451 (1). *ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων Aristophan. 2, 1197 (88). μελαγχρὲς μειράκιον Men. 4, 306 (340). μειράκιον-ὑποσκαφιόκαρτόν τι *κεχλαμυδωμένον Nicostr. 3, 289 (6). ἀπωλεσίοικον μειράκιον anon. 4, 664 (257). μειράκιον ἐρῶν-τὰ πατρῷα βρύκει Diph. 4, 395 (2, 26). μειράκιον ἐρωμένην ἔχον πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει Anaxipp. 4, 460 (v. 31). ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών Baton. 4, 502 (v. 1). *μέστ' ἀνδρῶν *(καὶ) μειρακίων πινόντων Philyll. 2, 858 (3). δειπνεῖ καὶ

ζῇ θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων Ephipp. 3, 336 (1). ἀκολασταίνει νοῦς *μειρακίων Mnesim. 3, 569 (v. 19). μειράκια κινούμενα Eup. 2, 464 (13). τὰ λίαν μειράκια χαρίζεται τοῖς ἡλικιώταις Theop. 2, 803 (2). συνέδριον τοῖς μειρακίοις Pher. 2, 276 (1). λέγουσι-τὰ μειράκια Eup. 2, 465 (14). ἰδὼν ἀγέλην μειρακίων **ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας Epicrat. 3, 370 (1, 10). ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων ib. 371 (1, 24). οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις ib. (1, 34).
μειρακίσκος: περὶ λόγους-διέτριψε μειρακίσκος ὤν Alexid. 3, 400 (1). χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις Alexid. 3, 467 (1).
μειρακύλλιον: ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί Epicrat. 3, 368. ὡς τὸ μειρακύλλιον anon. 4, 651 (188). ὡραῖον-μειρακύλλιον Anaxand. 3, 175 (1, 12). τηγάνων-σύντροφα *τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια Eubul. 3, 242 (1, 3).
μεῖραξ: ὦ μείρακες Cratin. 2, 47 (6). μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν Xenarch. 3, 617 (1, 3). μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9).
μείων: τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε Cratet. 2, 245 (2).
μελαγχολῶ: ἢ μελαγχολᾷ, | ἢ πτωχός ἐστιν ἢ θανατᾷ Alexid. 3, 480 (3).
μελαγχρής: Cratin. 2, 202 (75). Eup. 2, 569 (69). μελαγχρὲς μειράκιον Men. 4, 306 (340). μάζης μελαγχρῆ μερίδα Antiph. 3, 75 (3). μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην Polioch. 4, 590.
†Μέλαινα: v. Ἑλένη.
†μελαίνας: ἐγὼ-εἰμι θυννὶς ἢ μελαίνας (μελαινὰς?) ἢ- Cratin. 2, 109 (3).
μελάμπεπλος: νυκτός-τῆς μελαμπέπλου Alexid. 3, 419.
Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας ἔπαυσε μαινομένας Alexid. 3, 431 (2).
μελάμπυγος: ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι Eubul. 3, 234 (2).
†μελαναίων (l. μελανεών) Aristophan. 2, 1215 (212).
Μελάνθιος: Pher. 2, 322 (3). Leucon. 2, 750 (2). Eup. 2, 436 (2). Archipp. 2, 723 (15). Eup. 2, 489 (8ᵃ). Plat. 2, 661 (5). τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι; Calliae 2, 738 (1).
Μελανιππίδης: 1) ἐμοὶ-ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης Pher. 2, 326 (1, 3). 2) Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων Alexid. 3, 483 (2, 15).
μελανοπτερύγων κορακίνων Aristophan. 2, 1161 (9).
μελάνουρος: οὐδὲ δεινοῦ φυὴν μελανούρου Cratin. 2, 141 (1). θύννους, μελανούρους, σηπίας Henioch. 3, 561. βουλομένη δ' ἕπεται πέρκη μελανούρῳ Antiph. 3, 109 (v. 4). κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος ib. (v. 5).
Μελάνωπος: μύρῳ-, οὗπερ ἀπέδοτο | ἐχθὲς Μελανώπῳ Anaxand. 3, 190 (2).
μέλας: ζωμὸς μέλας v. ζωμός. οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου Pher. 2, 300 (1, 30). οἶνος-μέλας Σκιάθιος Stratt. 2, 788 (3). Θασίου μέλανος et μέλανος οἴνου ἀκράτου Aristophan. 2, 1094 (7). νὴ μελαίνῃ Herm. 2, 407 (1, 3). μάλ' ἀνδρικὴν τῶν θηρικλείων-μέλαιναν, εὐκύκλωτον Eubul. 3, 231 (1). μέλαιναν δέρριν ἠμφιεσμένη Eup. 2, 561 (39). οἱ μέλανες ἡμεῖς (int. parasiti) Alexid. 3, 433 (1, 3). συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν (meretricem) Alexid. 3, 423 (1, 17). μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος Diph. 4, 418 (6). μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεττία Aristophan. 2, 1193 (74). ἰσχάδας-τῶν μελαινῶν Pher. 2, 281 (2). τὰς μελαίνας ἰσχάδας ib. ἀλφίτων μελάνων Aristophan. 2, 1203 (118). μήκωνος-μελαίνης Euphron. 4, 494 (1, 11). ὑδρορρόαι δύο ῥέουσι μέλανος Eubul. 3, 250 (1, 5). κανθάρου μελάντερος Men. 4, 138 (5). Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε Aristophan. 2, 1177 (4) cf. 5, 69.
μέλε: τί κόπτεις ὦ μέλε; Men. 4, 204 (1).
†Μελέαγρος: v. Λέαγρος.

μελέδημα: τό-θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ μελέδημ' ἰσχάς Alexid. 3, 456 (1, 15).
μέλει: μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι (f. πόνος) μέλοι Cratin. min. 3, 375 (1). οὐθὲν μέλει σοι Men. 4, 302 (324). πόθεν ἐστὶ ταῦτα; *A*. τί δέ σοι μέλει; Diph. 4, 411 (1, 10). τῷ δ' οὐδὲν μέλει Alexid. 3, 467 (1). οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις Epicrat. 3, 371 (1, 34). τῶν-ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν Stratt. 2, 763 (1). οὐδὲν μέλει τῶν σκωμμάτων μοι Antiph. 3, 111 (v. 11). ἢ νόμων οὐδὲν μέλει Anaxand. 3, 200 (16). αἰσι (an αἷς) μέλουσιν ἑψητοί Eup. 2, 430 (8). †αὐτῷ μελητέον Plat. 2, 689 (28) f. αὐτῷ Μελιτέων ad Aristophan. 2, 994 (25).
μέλεος: ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν ποιοῦσιν Antiph. 3, 121 (v. 8).
μελετητήριον: λαβὼν τὸ μελετητήριον εἶτ' ἐσχεδίασε Anaxand. 3, 168.
μελετῶ: cf. ἐκμελετῶ. †κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι Antiph. 3, 160 (98). τῷ μελετῶντι μηδὲ ἓν πονηρόν Men. 4, 207 (1). οὓς ἀναβαίνειν-μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 7).
μέλη (poculum): τὴν μέλην-ταυτηνὶ λαβὼν-κατάχεον Anaxipp. 4, 466.
μέλη (artus): μεταχαράττον τὴν-ἀνδρίαν μελῶν εἰς *τἀπρεπές Men. 4, 239 (21). *κατὰ μέλη στρεβλούμενοι anon. 4, 622 (67). πνικτὰ-μηκάδων μέλη Antiph. 3, 3 (1). θερμὰ χηνίσκων μέλη Eubul. 3, 211 (v. 3). γόγγρου-σωρευτὰ-μέλη Alexid. 3, 416. ῥαχιστὰ κρανίων μέλη | εὔσαρκα Amphid. 3, 307.
Μέλης: *(ὁ) Πεισίου Μέλης. *B*. μετὰ *(τὸν) Μέλητα δ' ἦν- Pher. 2, 257 (4).
Μέλητος: de Meleto et Callia Aristophan. 2, 993 (19). Meletus Laii filius, Thrax, Aristophan. 2, 1126 (1). Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν Sannyr. 2, 873 (3). ἀπὸ-τῶν τραγικῶν χορῶν Μέλητος Aristophan. 2, 1005 (1, 10). *τάρωτίκ' - Σαπφοῦς, *Μελήτου Epicrat. 3, 367 (3).
μέλι: μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια Phoenicid. 4, 509. τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα Antiph. 3, 98. ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Timocl. 3, 613 (5) = Diph. 4, 417 (4). ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι Philem. 4, 44 (28). γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι Antiph. 3, 143 (21). μέλι, πέρδικες (f. μελιπέρδικες), φάτται, νῆτται Antiph. 3, 145 (30). μέλιτος, τυροῦ, χορίων Anaxand. 3, 184 (1, 44). μετὰ δεῖπνον-χόνδρος, τυρός, μέλι, σησαμίδες Ephipp. 3, 330 (2). λάχανον, τάριχος, χόνδρον, μέλι Athenion. 4, 558 (v. 33). παρετέθη-ἐν ἀργυρῷ-τρυβλίῳ μέλι Antiph. 3, 79 (1). ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι Men. 4, 161 (1). ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου Antiph. 3, 78 (1). τυρόν, μέλι, σήσαμον, ἔλαιον Philem. 4, 46 (33). τὸν πλακοῦντα κόμμιδι, οὐ μέλιτι διεκόσμει Crobyli 4, 569 (3). δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας Antiph. 3, 132 (2). ταγηνίας-σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι Magnet. 2, 10 (2). τυρὸς ἐν μέλιτι Pher. 2, 269 (1, 7). κίχλαι-μέλιτι *μεμιγμέναι Plat. 2, 674 (2, 9). μέλιτι **μεμιγμένη (f. διαμεμιγμένη) | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας (ibat) Nicostr. 3, 284 (1). οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι, σεμίδαλιν, ᾠά Men. 4, 222 (1). μέλιτος ὀξύβαφον Alexid. 3, 462 (1, 11). †δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βίᾳ Antiph. 3, 77. μέλιτος γλυκυτέρας *μεμβράδας Antiph. 3, 68 (2, 3). πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν *μεμβράδων ib. (2, 6). ἀψινθίῳ κατέπασας ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἡ τῶν-ἀνδρῶν (int. χολή) ἐστι πρὸς ἐκείνην μέλι Alexid. 3, 450. Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου Aristophan. 2, 1176 (2).
μελία: κότινον, σχῖνον, μελίαν Eup. 2, 426 (1, 4).
μελίζομαι: Καρικὸν μέλος *(τι) μελίζεται τοῖς συμπόταις Plat. 2, 638 (1, 13).

μελικήρα: ὄζειν-* μελικήρας Pher. 2, 264 (7).
μελιλώτινος: στεφάνους-μελιλωτίνους Alexid. 3, 433 (6). μελιλώτινον λαλῶν Pher. 2, 318 (2).
μελίλωτον: τῷ-ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι Cratin. 2, 73 (1, 7).
*μελιπέρδικες: v. μέλι.
μελίπηκτον: σησαμίδας ἢ μελίπηκτα *(;) Antiph. 3, 44 (2). μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Antiph. 3, 77. δειπνεῖ †τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις (f. μελίπηκτα τὰς κίχλας) Men. 4, 223 (1).
μελίσκιον: λογισμός-τις καί τι καὶ μελίσκιον Antiph. 3, 119 (1).
μέλισσα (μέλιττα): ξουθῆς μελίσσης νάμασιν Antiph. 3, 27 (1, 7). ἑσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν Epinici 4, 505. ὄνος ἐν μελίτταις Cratet. 2, 247 (6).
Μελιτεύς: Φιλωνίδην-*τὸν Μελιτέα Plat. 2, 637 (2). ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης Theop. 2, 793 (1). Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως Nicoch. 2, 843 (2). Μελιτεὺς κάπρος (i. e. Eucrates) Aristophan. 2, 1002 (24). †αὐτῷ μελητέον Plat. 2, 689 (28) f. αὐτῷ Μελιτέων ad Aristophan. 2, 994 (25).
μελιτήριον ἄγγος Aristophan. 2, 1157 (36).
μελιτοπώλης: οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν Antiph. 3, 68 (2, 5).
μελιτοῦττα: ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους Nicoph. 2, 852 (2).
μέλιττα: v. μέλισσα.
μελιχρός: μελιχρὸν οἶνον ἕλκειν Telecl. 2, 368 (2).
μελλονύμφιος (f. μελλόνυμφος) Phryn. 2, 608 (22).
μέλλω: a μέλλομεν †ἀριστῆσιν (f. ἀριστήσειν) Pher. 2, 312 (5). εἰ μέλλεις-φῴζειν-*σαυτόν Stratt. 2, 789 (6). μέλλει-πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμὴν Aristophan. 2, 1206 (136). μέλλει τε-σοι φέρειν- Antiph. 3, 18 (2). μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Plat. 2, 681 (5). [μέλλων κοτταβίζειν Plat. 2, 631 (2) cf. 5, 44]. οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὗν θύειν μέλλεις Pher. 2, 263 (6). †θύτην μέλλει Aristophan. 2, 1201 (107). ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν-ἐρωτᾷς Men. 4, 222 (1). μέλλοντα δειπνίζειν Alexid. 3, 480 (1, 3). εἴ τις-*δειπνιεῖν μέλλοντα *κωλῦσαι τινά Diph. 4, 405 (3). τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; Damox. 4, 532 (v. 60). συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; Anaxil. 3, 346. μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί Men. 4, 269 (153). εἶπον τί ποιεῖν μέλλετε Men. 4, 297 (300). γαμεῖν-μέλλων βλέψον εἰς τοὺς γείτονας mon. 103. γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται mon. 91. cf. Philem. 4, 62. ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν Antiph. 3, 26 (1, 1). ἄκουσον ἥν τί σοι μέλλω λέγειν (al. λέγειν δοκῶ) Timocl. 3, 592. εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι Eubul. 3, 266 (9). τὸ δ' ἀγαθόν-οὗ σὺ τυγχάνειν μέλλεις διὰ ταύτην Amphid. 3, 302. ἐπ' ἀμφότερα *νῦν-μέλλει καθευδήσειν Men. 4, 189 (1, 2). τὸν μάγειρον εἰδέναι-δεῖ-πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν τὸ δεῖπνον Dionys. 3, 547 (v. 3). ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ *κρινεῖν Alexid. 3, 452 (1, 8). ὑπεσχόμην μέλλων ἀσύμβολος-δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1). μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν mon. 349. τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ-; Antiph. 3, 133 (3, 9). οὐδεὶς τὸ μέλλον-ἐπίσταται mon. 412. *(ὡς) ὀκνηρός, πάντα μέλλων Men. 4, 139 (4). ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν Aristophan. 2, 944 (2). ὥστε γ' εἴσιθι· μὴ μέλλε, χώρει Antiph. 3, 126 (1, 25). ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν Mnesim. 3, 569 (v. 25). τί *μέλλεις; σπεύδετε (f. σπεῦδε δή) Timocl. 3, 604.

μέλος: 1) μέλη (artus): v. supra. 2) carmen: αὔλει μοι μέλος Amips. 2, 710 (1). μέλη πάραυλα anon. 4, 606 (19ᵃ). ὅταν Ἁρμοδίου μέλος αὐλῇ Cratin. 2, 154 (10). Ἁρμοδίου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). Τελαμῶνος οἰμώζοντες-μέλη Theop. 2, 816 (2). ἔγειρε-Κρητικὸν μέλος Cratin. 2, 144 (10). Καρικὸν μέλος *(τι) μελίζεται Plat. 2, 638 (1, 12). *ᾖδεν-μέλος Ἰωνικόν τι ib. (1, 14). παρατιλτριῶν-Λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη πονηρά Cratin. 2, 163 (2). *(τὰ) μέλη (Philoxeni) μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν ὡς εὖ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 4). *κισσόπλεκτα καὶ κρηναῖα-μέλεα μελέοις ὀνόμασιν ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη ib. (v. 8. 9). μὴ ποθοῦντ' (f. ποιοῦντ') ᾠδὰς *ποιητὴν καὶ μέλη Alexid. 3, 509 (11). τῶν-ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν Stratt. 2, 763 (1). οὕτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου-νοσοῦσιν Axionici 1, 417. μέλη γιγγραντά ib. †συμβαλούμενος (l. συμβαλοῦμαι μέλος) Alexand. 4, 555 (4). οὐδεὶς-ταὐτὸν ᾄσεται μέλος Theophil. 3, 629 (2).

μέλπω: μέλπειν (al. πέμπειν)-ᾠδαῖς-Σπάρτην τὴν εὐρύχορον Anaxand. 3, 183 (1, 19).

μέλω: v. μέλει.

μελῳδία: συνεποίεις (Euripidi)-τὴν μελῳδίαν Aristophan. 2, 1177 (4).

μελῳδῶ: παῦσαι μελῳδοῦσ' anon. 4, 659 (228).

μεμβραδοπώλης: μεμβραδοπώλαις, ἀχραδοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1).

μεμβράς: cf. βεμβράς. μεμβράς, σκόμβρος, θυννίς Mnesim. 3, 569 (v. 34). μεμβράδες Eup. 2, 430 (7). μέλιτος γλυκυτέρας *μεμβράδας (olim βεμβ.) Antiph. 3, 68 (2, 3). πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν *μεμβράδων ib. (2, 6). *μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν ἔχειν Alexid. 3, 474. λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα Alexid. 3, 501. ἀπότρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας (de fori parte) Timocl. 3, 598.

μεμβραφύαι: v. βεμβραφύη.

†μέμφειραν (f. μέμπτειραν) Telecl. 2, 376 (12ᵇ).

μέμφομαι: πείσθητε κοὐ μέμψεσθέ με Men. 4, 213 (3, 6). ὑπὸ-ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται Philem. 4, 46 (34ᵇ). μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην Philem. 4, 57 (74). οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται mon. 621. μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι- Men. 4, 275 (186). τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3) cf. 5, 114.

μέμψις: μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν-λαβεῖν Men. 4, 249 (50).

μέν: σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία πάνυ φέρει Antiph. 3, 98. "μῆλα θυσιάζεις ἄρα;" μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ (f. ἔγωγε μέν) | οὐδέτερον αὐτῶν Straton. 4, 545 (v. 21). μὰ Δί' ἐγὼ μὲν *οὔ Nicomach. 4, 583 (v. 5). ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν κτλ. Nicoph. 2, 852 (2). θνητῶν δ' ὅσοι ζῶσιν κακῶς-ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνη | οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (1, 19). *ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν-; B. ἐμοὶ μὲν *αἰνεῖν μολγόν Aristophan. 2, 988 (9). οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). *σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, -παίσας-καταθήσω Plat. 2, 667 (1). ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς *(μὲν οἱ) πεπρακότες- Alexid. 3, 450. ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς; B. κέστραν μὲν ὑμμες-κικλήσκετε Stratt. 2, 773 (2). ὑμᾶν εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3). ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφὼς ἐστί σοι Plat. 2, 668 (3). ἐν τῇδε μέν | ὁ-τύραννος οἰκῶν τυγχάνει Antiph. 3, 40 (1). ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). τοῦτο μέν σοι πείσομαι Antiph. 3, 88 (1, 1). ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 4, 469. τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ, τίθημι Eriphi 3, 557 (1, 9). τουτὶ μὲν ᾔδειν anon. (372) 5, 122. ἀλλ' ἡ μὲν Ἐλλει-

θυια συγγνώμην ἔχει Theop. 2, 815 (2). μάλιστα δέ | Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' Alexid. 3, 507 (9). εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται τοῖς παιδίοις Stratt. 2, 781 (2). ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' -Φιλωνίδης Theop. 2, 793 (1). τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γιγνώσκετε Cratin. 2, 118 (4). σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν Cratin. 2, 153 (9). κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί-; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός Antiph. 3, 17. ὡς μὲν-λόγος Cratin. 2, 149 (5). ἀπὸ μὲν βλεφάρων-λῆρον ἀφέντα Cratin. 2, 174 (5). τὸ μὲν δόρυ-ἀπέβαλεν Amips. 2, 708 (3). ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος θαλάττιον *μὲν (f. ὄψον) οὗτος οὐδὲν ἐσθίει Antiph. 3, 70 (2, 1). ἔνδοθι μέν ἐστι Πρωταγόρας-, ὃς ἀλαζονεύεται μὲν-, τὰ δὲ *χαμᾶθεν ἐσθίει Eup. 2, 490 (10). cf. Aristophan. 2, 1190 (61). ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν Xenarch. 3, 616 (2). λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα Pher. 2, 326 (1, 1). δεῖ μέν-πολλῶν πουλύπων Amips. 2, 703. δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι Eubul. 3, 243 (2). μικροῦ μὲν ἀρραβῶνά με | ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν Men. 4, 283 (223). ἤδη μὲν ᾠὰν-προζώννυται Pher. 2, 279 (7). πεπέρακεν μὲν-ἤδη Μαρικᾶς Eup. 2, 499 (1). ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν-εἷλκον Eubul. 3, 231 (1). τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη τένθου Cratin. 2, 179 (14). εἰ μὲν μὴ λίαν-ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην- Plat. 2, 647 (1). κἂν μὲν πίπτῃσι τὰ λεύκ' ἐπάνω, φεύγειν-τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 5). εἰ †μὴ (f. μὲν)-ἐστί τις *(κάτω τρυφή), *τί μὴ καταβῶμεν; Amips. 2, 712 (6). *ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρῃ τις- Antiph. 3, 141 (17). εἶτ' (an εἰτ') ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ Theophil. 3, 630 (2). εἰ μὲν σὺ-ἀποδώσεις-ἑκών, εἰ δὲ μὴ-ἀπολέσω Plat. 2, 621 (2). εἰ μὲν οὖν τάδε προσσυίσετ', -' εἰ δὲ μή- Plat. 2, 675 (2, 19). ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς *φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἂν *(σοι) φράσαι· | ἔγνωκα δ' οὖν- Alexid. 3, 484 (3, 6). γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτὴν *ἀεὶ κολάζῃς-, ἐὰν δ' ἀνῇς- Plat. 2, 648 (2). προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ πωλῶν τις ἰχθῦς-ἐὰν σαπροὺς κομίσῃ δέ- Antiph. 3, 128 (2). ὅταν-ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς *ᾖ, -ἀπεκινδύνευσεν-. ἡμεῖς δ'- Antiph. 3, 66 (v. 3). ὅταν ἡ μὲν τύχη λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ Antiph. 3, 154 (65). ὁπότε μὲν χρείη -λέγειν, -ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι- Plat. 2, 669 (1). αὕτη γὰρ ὁπότ' ἦν *(μὲν) νεοττὸς-. ἐπεὶ δὲ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει-, ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾳόν ἐστι-' ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη-, δέχεται δέ- Epicrat. 3, 366 (2, 15 sqq.). *οὗ μὲν ἦμεν ἄρτι γάρ | ἐξ ὀξυβαφίων-ἐπίνομεν· τούτῳ δέ- Antiph. 3, 89 (1, 4). *εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι Antiph. 3, 24. ὁ δ' ἡλίκον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν, μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος Philem. 4, 5 (2). ὥστε πρὸς ὃν μέν | ἦν †αὐταῖς (l. οὐκ ἦν) ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας Antiph. 3, 109 (v. 17). δεσμῷ μὲν-οὐδενί | †τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι Herm. 1, 97 (3). κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δέ-, κἄνίοτ' *(ἂν) ἀπεκοιμᾶτ' ἄν- Eup. 2, 512 (10). ἔργον εἶναι μεῖζον -αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ-ἔνδον κάθητ'- Amphid. 3, 310 (1). *αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα θύοντες ὤπτων Athenion. 4, 557 (v. 13). τοῖς ὑπερβάλλουσι γάρ | τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ Alexid. 3, 500 (2). ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν Men. 4, 324 (466). οὐδεὶς δ' νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. ἴσχυε μὲν μή, χρῶ δὲ συντόνως θράσει mon. 604. ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν Pher. 2, 338 (7). μεταβολὴ μὲν ἡδὺ δ' οὔ anon. 4, 685 (327). ἀπαρτὶ μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν, σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα Pher. 2, 284 (6).

τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν-τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ μὴ τὸν παλαιὸν- Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). λόγους μὲν-δεινοὺς παρέχει, ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης Herm. 2, 395 (1). πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ-ἀνάξια Plat. 2, 669 (2). λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον Men. 4, 207 (1). σὺ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96. τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202). ἐγὼ κεχόρτασμαι μέν-οὐ κακῶς, ἀλλ' εἰμὶ πλήρης Eubul. 3, 220 (1). αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). ἐγὼ τέως μὲν ᾤόμην τὰς Γοργόνας εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν ἔλθω πεπίστευκ' Antiph. 3, 91 (1). ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 7). κακὸν μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν Men. 4, 260 (105). τραυλὴ μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη Calliae 2, 741 (3). τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου-, ἀλλὰ τοῖς φίλοις *τοιουτοσί τίς εἰμι Antiph. 3, 110 (v. 1). ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μέν-ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ Philem. 4, 51 (47). δεῖ-τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον, ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν Men. 4, 250 (52). τέκτων μὲν (cf. 5, 25) σοφός, ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Cratet. 2, 248 (2). ταχὺν λέγεις μέν, πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει- Eup. 2, 458 (6, 4). ἐτύγχανον μέν-φέρων ‖ ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων Alcaei 2, 830 (1). ὁρῶν μὲν ἄρτους-, ὁρῶν δὲ μορφὴν-ἠλλαγμένους Antiph. 3, 96 (1). ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ'-, καὶ-καὶ-· ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα, γελῶν δ'-καὶ- Pher. 2, 318 (2). ὃς χαρίτων *μὲν ὄζει, καλλαβίδας δὲ βαίνει,-δὲ-δὲ- Eup. 2, 494 (17). ἐκ μὲν Κυρήνης-· ἐκ δ' Ἑλλησπόντου-· ἐκ δ' αὖ-· καὶ παρὰ-, καὶ παρὰ-. ‖ ταῦτα μὲν (f. μὲν οὖν) ἐντεῦθεν. ἐκ δ'-κτλ. Herm. 2, 407 (1). κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε -ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε-κᾆτα-καὶ Eubul. 3, 247 (1). εὖ μὲν-ξύστ' ἔχων τριχώματα, εὖ δ' *ὑποκαθιεὶς-πώγωνος βάθη, εὖ δ'- Ephipp. 3, 332 (v. 6). *ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος ἄνθρωπός (ἄνθρ.?) ἐστι Alexid. 3, 417 (1). πρὸς μὲν τὸ πεινῆν-νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον-. ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος Aristophont. 3, 360 (1). καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν-κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός-τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής Alexid. 3, 444 (1, 14). τακτῆς τροφῆς δὲ-γλιχόμεθα *(μὲν) τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ, ζωμὸν δὲ-μέλανα μηχανώμεθα-. καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν, τὸ δ' *ὄψον-διασύρομεν. καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν, ἐπὶ ταῖς-δ' ἐκβακχεύομεν Alexid. 3, 447 (1). καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ-τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος Philem. 4, 53 (53). πρῶτον μέν, πρῶτα μέν, πρώτιστα μέν sim. v. πρῶτος, πρώτιστος. εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν —. ἡ γῆ δ'- Telecl. 2, 361 (1). οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον (an πρῶτον 5, 65)-, ἔπειτ' ἀκούειν-, *ὄψῳ δὲ χρῆσθαι- Aristophan. 2, 1108 (1). τέως μὲν ἐπεκράτει-εἶτα- Antiph. 3, 7 (1). τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς Antiph. 3, 148 (40). πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ'- Anaxand. 3, 163 (1). τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν -ἀσπίδα-προσφέρων ἔδωκεν-. εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκε Aristophont. 3, 363. ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν-ἠράσθη τις, εἶτ' εἰς τὸν νεὼν κατέκλεισεν αὐτόν Philem. 4, 46 (35). ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστόν *(ἐστ'), ἔπειτα δὲ κἀγὼ-συνελάμβανον Eup. 2, 457 (4). σπονδὴ *μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές *εἰσι πόρρω. καὶ- Plat. 2, 638 (1, 10). καὶ τοὺς μὲν ὄφεις-κατασήμηναι καὶ παῦσαι φαρμακοπωλᾶν Aristophan. 2, 956 (11). οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν Aristophan. 2, 958 (18). ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς

μὲν αὐθαδέστερος, καὶ τοῖς κόλαξι-εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1). κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο-καὶ τρίτη Λακωνική Aristophont. 3, 359. ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῴ | καὶ- Eup. 2, 488 (5). ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει καὶ διαψάλλει τριγώνοις Eup. 2, 447 (1). καὶ σὺ μὲν *** ἦλθες-, καὶ τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος Amips. 2, 706 (1). τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς ἔχειν-κόμη τε- *σφρίγει τε- (?) Herm. 2, 402 (1). νιφέτω μὲν *ἀλφίτοις, ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει- Nicoph. 2, 851 (2). λοῦται-μύρῳ | Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας-φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους-σισυμβρίνῳ δὲ-κτλ. Antiph. 3, 56. ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν-ἐκ δὲ τῶν γνάθων- ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ'- Eubul. 3, 250 (1). ἐν ταῖς τρισὶν μὲν- Antiph. 3, 18 (1). τὸν μὲν *ὑγιείας ἕνα-τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε Eubul. 3, 248 (1). *ἐπιχέας-κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3). γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον Anaxil. 3, 348 (1, 13). οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον-ἕψειν ἐν ἅλμῃ; -τὸ δὲ λαβράκιον; -κτέ. Antiph. 3, 130. οὐχ ὁρᾷς ὅτι | ὁ *μὲν Λέαγρος-ἠλίθιος περιέρχεται-; *Φιλωνίδην *δ' οὐ τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον-; Plat. 2, 636 (1) cf. 5, 45. οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη *γέγον' ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ Διοπείθους ἀηδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία; -οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη, Ἰσθμιὰς δὲ-κατασέσηπε καὶ *Φίλα; Philetaer. 3, 294 (1). οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι *Ζεὺς-; Νικόστρατος δ' Ἀργεῖος-Ἡρακλῆς; Ephipp. 3, 337 (2). *ἐνμεντευθενὶ (libr. ἐν μὲν ἐντεῦθεν) ῥεῖ τευθίσιν-, ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι Metag. 2, 753 (1). ὁ μὲν-ὁ δέ sim. v. ὅ. ὁ μέν γε *δειλός, ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος Phryn. 2, 588 (2). ὦ τὰ μὲν κομψοὶ τὰ δὲ φαυλότεροι- Telecl. 2, 363 (2). ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί Phryn. 2, 593 (2). †πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ †φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί, καὶ καρτερῆμεν, τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν Eubul. 3, 208 (1) cf. 5, 82. ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει, ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων- *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν Xenarch. 3, 616 (2). λιμὴν πλοίου μέν, ἀλυπία δ' ὅρμος βίου mon. 318. τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια πλατέα-. *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας Pher. 2, 324 (1). ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ | ἔμοιγε-. Κινησίας δέ κτλ. Pher. 2, 326 (1, 6) cf. ib. 334. ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω Aristophan. 2, 1031 (15, 3). *ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε Archipp. 2, 725 (2). Caeterum de μὲν οὖν v. οὖν. θήλεια μὲν *νύν (libr. οὖν) ἐστι φύσις ἐπιστολή-δ'-δ'-δ'- Antiph. 3, 112 (1, 17). μὲν δή: v. δή supra p. 301. βολβοὺς μὲν σποδιᾷ δαμάσας-ὡς πλείστους διάτρωγε-. καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέχν' ἄνειμι Plat. 2, 672 (1, 9. 11). καὶ-μέν: v. καί p. 493. adde Alexid. 3, 444 (1, 14). 447 (1). Philem. 4, 53 (53). μὲν γάρ: v. γάρ p. 257. 258, item πρῶτος. adde Cratet. 2, 233 (1). Eup. (?) 2, 577 (v. 6). Aristophan. 2, 1007 (4). Anaxand. 3, 168. Epicrat. 3, 365 (1). anon. 4, 674 (303). 684 (327). ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις γάρ Antiph. 3, 124 (1, 6). †ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδών Philippid. 4, 476 (5). [μὲν] γάρ- Antiph. 3, 146 (33).

Μενδαῖος: Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως οἰνίσκον Cratin. 2, 117 (3). †Μενδαίῳ μὲν ἐνουροῦσιν καὶ θεοὶ αὐτοί Herm. 2, 410 (2) cf. 5, 33. †Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον Philyll. 2, 865 (6). †Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγχέλεις Men. 4, 161 (1). *ναὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγὼ | Μενδαῖον Eubul. 3, 263 (5).

Μενέδημος: τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος, πρὸς τίσι *νυνὶ διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1).

Μενεκράτης: οὐ Μενεκράτης-ἔφασκεν εἶναι *Ζεὺς θεός-; Ephipp. 3, 337 (2). de Menecrate Alexid. 3, 445 (2).
Μενέλεως: ὁ-Μενέλεως *ἐπολέμησ' ἔτη δέκα τοῖς Τρωσί Antiph. 3, 25.
Μένιππος: Μενίππου γυνή anon. 4, 678 (308).
Μενοικεύς: ab Sphinge interfectus, Nicostr. 3, 291 (13).
Μενοίτας: μετὰ *Μενοίτα (int. γέγονα) anon. 4, 685 (330).
μένος: πυρὸς φλέξον μένος anon. 4, 605 (17).
μέντοι: τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα Eup. 2, 472 (27). τοιαῦτα μέντοι πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει πάσχειν anon. 4, 657 (216). ὡς μέγα μέντοι *πάνυ-ὅρος εἶναί φασι τεκμαίρου- Plat. 2, 624 (2). ἀλλὰ νὴ Δία χρηστὴ *τίς (legeb. τις) ἦν μέντοι, τίς; Eubul. 3, 261 (2, 13). οὐ-μέντοι-ἐδίδαξας; Phryn. 2, 581 (3). μὰ *(τὸν) Δί' οὐ μέντοι μεθύειν-χρή Herm. 2, 413 (1). οὐκ ἀσκίῳ μέντἄρ' *ἐμορμολύττετο Cratet. 2, 235 (1) cf. 4, 658. ταχέως ἀπετίσατο-. οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν-ἔοικε λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3). οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι Amips. 2, 703 (1). ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος- Eup. 2, 529 (7). ἄφωνος ἐγένετο, ἔπειτα μέντοι-ἀνηνέχθη Theop. 2, 819 (12). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ'-, ὁ μέντοι δυνάμενος-στρατηγός ἐστιν Dionys. 3, 548 (v. 12). οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν- B. Ἐπιχαρίδης μέντοι κύνας κατεσθίει Alexid. 3, 483 (2, 4).
μένω: ὅταν ἡ μὲν τύχη λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ Antiph. 3, 154 (65). λέγων μένωμεν (al. μίμνωμεν) Eup. (?) 2, 554 (ad 12). μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ Eup. 2, 549 (4). ἐνθάδε μείνας Eup. 2, 539 (7). ἐκεῖ δ' ἕως ἂν *πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν Aristophan. 2, 1172 (2). μηδένα-ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν Pher. 2, 335 (3, 8). ἡ μὲν νύμφ-ἔνδον μένει Amphid. 3, 301. τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις Philem. 4, 10 (1). πίνειν μένοντα-κρεῖττον Cratin. min. 3, 375 (1). οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον Men. 4, 111 (6). τὸν δίκαιον δεῖ θεὸν | οἴκοι μένειν Men. 4, 127 (2). ἐν οἰκίᾳ γέρων [μένων] Men. 4, 292 (272). ἐντὸς πυλῶν-*ἂν μένων ἄδειπνος ἦν Posidipp. 4, 520 (1). κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον ἔμεινα Damox. 4, 536 (v. 12). οὐδὲ *μέχρι τοῦ τέλους πάλιν ἔμεινεν εὐτυχῶν (? ἀτυχῶν 5, 116) Posidipp. 4, 525 (4). μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν mon. 349. μένω-ἐξ ἐχθιζινοῦ Men. 4, 158 (3). μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε mon. 344.
Μενωνίδαι: ἐκ Μενωνιδῶν anon. 4, 645 (161).
μερίζω: τοῦτο (i. e. τοὐπτάνιον) διελέσθαι καὶ-μερίσαι κατ' εἶδος Nicomach. 4, 584 (v. 27).
μέριμνα: πάντα τὰ ζητούμενα δεῖσθαι μερίμνης Men. 4, 124 (4). λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς Diph. 4, 418 (5). μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει Men. 4, 260 (103).
μεριμνῶ: τὰ-*ἀφανῆ μεριμνᾷ Aristophan. 2, 1190 (61). τοῖς-μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις Apollod. 4, 451.
μερίς: μάζης μελαγχρῆ μερίδα Antiph. 3, 75 (3). μερὶς κρεῶν Pher. 2, 269 (1, 7). μερίδα-νέμει τῆς οὐσίας Men. 4, 137 (1, 5). νέμουσ' -ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη μερίδα anon. 4, 693 (358). τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 194 (6). καὶ τῶν χρωμένων συμβάλλεταί τις-μερίς (i. e. τῆς ἡδονῆς) Alexid. 3, 452 (1, 4).
μέροπες: πόσους κέκληκας μέροπας-; -ἐγὼ κέκληκα *Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; -τοὺς δὲ *Μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς; -τοῦτο γάρ-ἐστι κατάλοιπον, *Μέροπας-καλεῖν Straton. 4, 545 (v. 6. 7. 8. 10) cf. 5, 116.
μέρος: τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος Diph. 4, 395 (2, 16). τῶν μὲν ἀνιαρῶν ἔχων τὸ μέρος ἁπάντων, τῶν δ' ἀγαθῶν *οὐδὲν

μέρος (libr. οὐ δυνάμενος) Men. 4, 192 (4, 8. 9). *σύ-πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν μετέχεις *(μέρος) Men. 4, 278 (199). χαλκοῦ μέρος δωδέκατον Alexid. 3, 389 (1). τὰ-διανεκῆ σώματος μέρη Anaxand. 3, 163. εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' (?) ἡμῶν τὸ μέρος (ventrem) ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1). λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος Men. 4, 209 (1). τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν-μέρος Alexid. 3, 505 (5). ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον Cratin. 2, 35 (7). οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος Cratin. 2, 141 (2). εὑρήκασιν-μέρος τι τῶν θείων Alexid. 3, 397 (1). τὸ τοιοῦτον-μέρος ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται Alexid. 3, 462 (1, 14). τὰ μέρη-ἡμῶν χῆ σύνταξις τοῦ βίου Alexid. 3, 456 (1, 9). μέγιστον -ὑγιείας μέρος Philyll. 2, 864 (1). ὑγιείας μέρος μέγιστον Alexid. 3, 472 (5). τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ | εἰς ἀσφάλειαν-πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7). τὴν σχολὴν | εἰς τοῦτο τὸ μέρος-καταχρώμενον Dionys. 3, 553 (2). τούτου τοῦ μέρους ἔχειν πρόνοιαν Men. 4, 119 (1). μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν Alexid. 3, 493 (1). μικρὰ διάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ Nicomach. 4, 584 (v. 40). κατὰ μέρος τὰς πόλεις-σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 15). λαβὼν ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damox. 4, 531 (v. 39). ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). πρὸς τέλος [μέρος] δρόμου περῶν Antiph. 3, 125 (1, 11).

μεσάγκυλον: πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; μεσαγκύλῳ Men. 4, 245 (37).

μεσαῖος: ἐκτεμὼν χορδῆς μεσαῖον Antiph. 3, 40 (3). μεσαῖον θυννάδος-τέμαχος Antiph. 3, 99.

μέσατος: (i. q. μέσος) Men. 4, 146 (8).

μεσαύχενες (al. βυσαύχενες) νέκυες Aristophan. 2, 1215 (213).

μεσημβρία: ἐστίν-κομιδῇ μεσημβρία Aristophan. 2, 1093 (2). μεσημβρίας λαλεῖν Aristophont. 3, 361 (1, 6). κάθευδε τὰς (v. 5, 27) μεσημβρίας Pher. 2, 287 (1). ἐὰν-σῦκά τις μεσημβρίας τρώγων καθεύδῃ Nicoph. 2, 850 (1). ἔτρωγ'-σῦκα τῆς μεσημβρίας Aristophan. 2, 1138 (4). φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας Eubul. 3, 258 (3).

μεσόκοπος: νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ Xenarch. 3, 617 (1, 9). μεσόκοπος (masc.) Cratin. 2, 172 (2).

μεσόμφαλος: *χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην Theop. 2, 793 (2).

*μεσοπέρδην: anon. 4, 681 (317), ubi μέσον πέρδειν.

μεσοπορεῖν Men. 4, 320 (447).

μέσος: cf. μεσοπέρδην. μέσος ἀριστεροῦ Cratin. 2, 138 (9). ὤπτησα τὰ μέσα (int. γαλεοῦ) Sotad. 3, 585 (1, 3). διάλεκτον-μέσην πόλεως Aristophan. 2, 1199 (98). τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας Theop. 2, 800 (3). δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον τῶν παροινούντων Aristophont. 3, 357 (1, 3). μέσην ἔρειδε Aristophan. 2, 980 (21). ὁ πέπλος ἐρράγη μέσος Philippid. 4, 475 (2). κύλικας-λεπτάς, μέσας *γαστροειδας Pher. 2, 324 (1, 5). πληγεὶς εἰς μέσην τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7). ἀφνὴς ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου Euphron. 4, 494 (1, 4). χειμῶνος μέσου Aristophan. 2, 1171 (1, 1). δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις Alexid. 3, 514 (20). ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος Antiph. 3, 11. πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. ἐν μέσοις αὐτοῖσιν (f. ἀστοῖσιν) ἑστὼς Eubul. 3, 240. ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ Aristophan. 2, 976 (14). κρατὴρ-ἐν μέσῳ | ἕστηκε Alexid. 3, 435. παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ Alexid. 3, 443. τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ πῖον Antiph. 3, 100 (3). κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος Eubul. 3, 211 (v. 5). συνάψαι-*τὰν μέσῳ Antiph. 3, 95 (1). ἀνὰ μέσον *Antiph 3, 6 (2). ἀνὰ μέσον-τὸ λοιπὸν-φέρε Men. 4, 227 (2, 18). θερμοτέροις χαίρεις-τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω; Alexid. 3, 464 (2, 2). οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω

δηλαδή ib. (2, 6). διὰ μέσου | ἠρτυμένοισι anon. 4, 671 (292). ἀμφοτέρων-εἰς μέσον ἑστὼς Plat. 2, 664 (2, 4). ἀσκὸν εἰς μέσον **καταθέντες Eubul. 3, 216. ἕλκ' *ἐς μέσον τὸν φιμὸν Diph. 4, 413 (4). παρατίθημ'-ἄρν' ἐς μέσον *συμπτυκτὸν Diph. 4, 419 (7). εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης Diph. 4, 406. λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις Antiph. 3, 119 (1). ἐκ μέσου τὰ θερμὰ-ἁρπάσαι Euphron. 4, 492 (v. 5). τὴν θυείαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου Anaxipp. 4, 459 (v. 6). τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα Men. 4, 143 (2). σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον Alexid. 3, 434 (1, 5). μέσως: θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον Eubul. 3, 205 (v. 1). τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως, τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 53). μέσως μεθύων Men. 4, 136 (4).

μέσπιλον: μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες Eubul. 3, 241. κράνεια μέσπιλα *Amphid. 3, 318 (6).

Μεσσάπιοι: εἰς τὴν Ἰταλίαν-διεβάλομεν-εἰς Μεσσαπίους Demetr. 2, 876 (1).

μεστός: cf. μέτα. ἀραχνίων μεστὴν-τὴν γαστέρα Cratin. 2, 129 (18). γαστέρα μεστὴν βοάκων Aristophan. 2, 1143 (6). θυμαλώπων-μεστὴν ἐσχάραν Stratt. 2, 786 (5). σείσων-κυάμων μεστὸς Alexid. 3, 443. οἰκεῖον-πυρῶν τι μεστὸν Philem. 4, 8 (1). ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος Men. 4, 87 (4). cf. Diph. 4, 377 (2). λίμνην δ' ἐπάγειν ὕδατος μεστὴν Ephipp. 3, 323 (1, 13). φακῆς-τρύβλιον μεστὸν μέγα Diph. 4, 406 μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphron. 4, 491. θύλακον-μεστὸν Diph. 4, 379 (1). ποιῶν-μεστὴν-ἔνδοθεν τὴν χεῖρα Antiph. 3, 48. λεπαστὴν-μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι Pher. 2, 294 (17). χρυσοκόλλητον δέπας μεστὸν Antiph. 3, 140 (15). τὸν μεστὸν-φέρε λάγυνον Nicostr. 3, 283 (2). κοτύλας χωροῦν δέκα-κόνδυ χρυσοῦν-τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ' Men. 4, 152 (1). τήνδ' ἐγὼ | μεστὴν-προπίομαι Clearch. 4, 562 (1). μὴ μεστὰς ἀεὶ | ἕλκωμεν Antiph. 3, 119 (1). *ἔγχεον μεστὴν Diph. 4, 384 (1). τῆς φιλοτησίας-μεστὰς προπίνω Alexid. 3, 408 (3). μετανιπτρίδα | μεστὴν Διὸς σωτῆρος Diph. 4, 409 (1). μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα Philetaer. 3, 292 (1). μέστ' ἀκράτου κυμβία Anaxand. 3, 162 (2). μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον Alexid. 3, 385 (4). ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι Alexid. 3, 432 (3). † Θασίου μέλανος μεστὸν Aristophan. 2, 1094 (7). *κοτύλας τέτταρας μεστὰς-ὄξους Δεκελικοῦ Alexid. 3, 514 (20). μεστὴν-τὴν πόλιν νεωτέρων Philem. 4, 4 (1, 5). πάντα γὰρ ἦν *μέστ' (libr. μετ') ἀνδρῶν Philyll. 2, 858 (3). μεστὸν κακῶν-φορτίον mon. 334. πολλῶν-μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). πικράν-καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς (int. τιμήν) Alexid. 3, 450. μεστοὶ λάπης Diph. 4, 381 (1, 15). τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν Aristophont. 3, 363 (4). ὄχλος-ὁρμῆς μεστός Posidipp. 4, 523 (1, 9). οἶνον πολύν-πίνεις μεστὸς ὢν Alexid. 3, 459. μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι-πέμψαι σ' Anaxand. 3, 168.

μετά: cf. μεστός. παρά. 1) gen. λιποψυχεῖν δοκῶν ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων Xenarch. 3, 621 (1, 13). ἐτάραττε κἀκείνους-ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν Aristophont. 3, 361 (2). μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ Timocl. 3, 612 (2). μετὰ μαινομένων-μαίνεσθαι Calliae 2, 740 (1). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν Men. 4, 215 (9). δειπνεῖ καὶ ζῇ θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων Ephipp. 3, 336 (1). ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην μεθ' ἑπτὰ *Antiph. 3, 156 (74). Ἀδώνια | ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν Diph. 4, 395 (2, 40). οὐδὲ τῶν πράσων-ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 494 (3). μεθύειν *(μεθ' ἡμῶν) Alexid. 3, 499 (1). *μεμ-

βράδας-ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένου λαλεῖν Alexid. 3, 474. κοινῇ μετὰ τούτου-δαίσῃ Cratin. min. 3, 377. ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 2). συνακρατίσασθαι-μετ' ἐμοῦ Antiph. 3, 144 (26). ἕτεροι-μετὰ Καράβου σύνεισιν Eubul. 3, 207. μετ' ἀνδρῶν-Ἑλλήνων-συνάγειν Sophili 3, 581. ἀκολουθεῖν-μετὰ σοφιστῶν Antiph. 3, 64. συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν Men. 4, 184 (9). Νίκη μεθ' ἡμῶν-ἕποιτ' Men. 4, 282 (218). †ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ Aristomen. 2, 730 (2). †μετὰ δικαίου-διατριβὰς ποίει mon. 367. περιπατῶν ἔξω θεὸς μετὰ γραός Men. 4, 127 (2). *ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος Diodor. 3, 545 (v. 38). μετὰ κορίσκης ἢ μετά | χαμαιτύπης-κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς βιώσεται Men. 4, 228 (3, 5). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν *κρίνῃ τις ἂν Men. 4, 220 (5). μακάριος βίος-ἂν ᾖ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων Apollod. 4, 450. μετ' ἐμοῦ διῆγες Cratin. 2, 164 (4). ὥρα-μετ' ἐμοῦ χωρεῖν Herm. 2, 404 (5). μετ' Εὐδήμου τρέχων (?) Cratin. 2, 226 (157). μετ' ἀδελφῆς-ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1, 1). τὰ μετὰ γυναικὸς-εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). ὅταν-τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα Men. 4, 251 (57). λαβεῖν γυναῖκ'-μετὰ χρημάτων Diod. 3, 546. μετὰ τῶν σωμάτων ἡμῶν-εὐθὺς χἠ τύχη προσγίγνεθ' ἡμῖν Philem. 4, 6. μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ μετ'-καὶ μετὰ-καὶ-μετὰ- anon. 4, 685 (330). ὅτε τοῦ παρασιτεῖν-ἠράσθην μετὰ | Φιλοξένου Axionici 3, 534 (1). δῶρ' *αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν Aristophan. 2, 981 (26). μετ' Ἀριστοτέλους-τέτταρας-ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν Alexid. 3, 468 (3). ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνη ποιῇ Philem. 4, 17 (1). Καλλιμέδων μετ' *Ὀρφέως Alexid. 3, 433 (5). ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ ναστίσκων-ὀχετεύσονται Pher. 2, 316 (1, 7). ὀπταὶ-κίχλαι μετ' ἀμητίσκων-εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12). cf. ad Pher. 2, 317 (1, 7). ἠτριαίαν φέρετε-μετὰ κολλάβων Aristophan. 2, 1151 (9, 5). συμπαίζει καριδαρίοις μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων, καὶ *ψητταρίοις μετὰ *κωθαρίων, καὶ σκινδαρίοις μετὰ *κωβιδίων Anaxand. 3, 172. μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς -αἱ ξανθοχρῶτες Nausicr. 4, 575 (2). μετὰ πρημνάδων Plat. 2, 629 (2). τάττειν-πλευρὰν μετ' αὐτῶν Antiph. 3, 108. τὸ-δόρυ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου-ἀπέβαλεν Amips. 2, 708 (3). μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν Alexid. 3, 451. χύτραις, μεθ' ὧν (al. παρ' αἷς) ὁ βωμὸς-ἱδρύθη Aristophan. 2, 1048 (4). φθόνος, μεθ' οὗ ζῇ πάντα τὸν βίον γυνή Men. 4, 231 (6). ἡμῖν-μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς Antiph. 3, 79 (2, 6). πολλὰ-μετ' ὀνείδους λαβεῖν Men. 4, 263 (120). μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε Timocl. 3, 593 (v. 7). χρήσῃ-αὐτοῖς-μεθ' ἡδονῆς Philem. 4, 58 (80). πάντες-μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε anon. 4, 694 (362). καθ' ἕνα δεξιουμένη μετὰ δακρύων Posidipp. 4, 517. μετ' ὀδύνης εἴασε Men. 4, 270 (158). κρῖνον-μὴ μετ' ὀξυρεγμίας Aristophan. 2, 1143 (5). οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται mon. 415. ὅταν μετ' εὐνοίας *τι μὴ πονηρίᾳ πταίσωσιν Men. 4, 102 (3). μετὰ λογισμοῦ-πράττουσιν Men. 4, 291 (267). μετὰ νοῦ χρηστότης Men. 4, 288 (246[c]). †τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως Nicomach. 4, 584 (v. 36). μὴ ὥρασι **μετὰ τῶν κακῶν (?) ἔχοιθ' Alexid. 3, 507 (9). πίνειν τὸν οἶνον δεῖ †μετά (l. με;) Diocl. 2, 839 (2). 2) accus. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν Cratin. 2, 159 (19). μετὰ *(τὸν) Μέλητα δ' ἦν- Pher. 2, 257 (4). ὧν *μεῖζον *(κακὸν οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετά) γε μαίας-· αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε-τοὺς *μητραγυρτοῦντάς γε Antiph. 3, 86 (v. 6. 7). μετά γε τοὺς τραπεζίτας ib. (v. 11). ἄριστον τῶν ἄλλων οἴνων, μετ' ἀμύμονα Χῖον Herm. 2, 410 (2, 5). ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9).

μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1). *νικᾷ-αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ-μετὰ *Θίβρωνα Philosteph. 4, 589. μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται Diph. 4, 412 (3). γελοῖ' ἀεὶ λέγειν μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων Alexid. 3, 469 (2). οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων-Ἀριστονίκου νομοθέτης Alexid. 3, 439 (4, 11). οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς-γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί Euphron. 4, 486 (v. 11). τὴν πορφύραν πρῶτον ἐνυφαίνουσ'· εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν τοῦτ' ἔστιν Men. 4, 244 (33). Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα Eup. 2, 556 (20). μετὰ τὴν δόσιν-γηράσκει χάρις mon. 347. τῶν-μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων Laon. 4, 574. μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος anon. 5, 123 (392). δευτέραν μετ' εἰκάδα Men. 4, 162 (2). μετὰ ταῦτα Phryn. 2, 589 (3). Men. 4, 117 (4). Theop. 2, 816 (2). Ephipp. 3, 327 (1). Eubul. 3, 223 (2). 230 (2). Alexid. 3, 516 (26). Sotad. 3, 585 (1, 8). Philem. 4, 19 (2). Athenion. 4, 558 (v. 28). ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς -Philem. 4, 35 (7). Sosip. 4, 482 (v. 16). μετὰ ταῦτα δέ-Κινησίας Plat. 2, 679 (2). τῇ ματτύῃ | οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ'- Nicostr. 3, 281. μετὰ τοῦτο Men. 4, 81 (2). ἑψητὸν δὲ μετὰ *ταύτας (i. e. σηπίας καὶ τευθίδας) τινά Sotad. 3, 585 (1, 18). χόνδρον ἕψει καὶ φέρει μετὰ τὸ τάριχος Men. 4, 222 (1). εἶτ'-μετ' ὀλίγον Epigen. 3, 537 (1). μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν Timocl. 3, 606. μετὰ δεῖπνον Ephipp. 3, 330 (2). Mnesim. 3, 570 (v. 50). 577 (1, 5). μετὰ | τὸ δεῖπνον Demonici 4, 570 (v. 3). τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' (?) ἄριστον φίλων Eup. 2, 489 (7). ἀδεῶς, εὐτελῶς, μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους Xenarch. 3, 617 (1, 17).

μέτα: † ζωμῶν ἀλφίτων μέτρα (cod. μεστά. f. ζωμὸς ἀλφίτων μέτα) Eup. 2, 574 (108[a]). ὀρθῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα Men. 4, 293 (278).

μετάβα Alexid. 3, 387 (2).

μεταβάλλω: πείθεσθε-μεταβαλόντες τοὺς τρόπους Eup. 2, 546 (1, 7). μεταβάλλω τὸν λόγον Metag. 2, 756 (1). τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν (l. μεταβάλλοντας 5, 81) Anaxand. 3, 183 (1, 22). φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν mon. 531. εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν Apollod. Car. 4, 442 (v. 18). χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν mon. 751. *ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 45). μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον Axionici 3, 534 (1, 10).

μεταβολή: "μεταβολὴ πάντων γλυκύ" anon. 4, 684 (327). μεταβολὴ μὲν ἡδὺ δ' οὔ. | ὥστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ *δὴ γλυκύ ib. 685. *ἡδύ τοι | ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός Antiph. 3, 119 (1, 5). τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολήν Diph. 4, 423 (23). μεταβολὴν-πρὸς ὕψος καὶ πάλιν ταπεινότητα Men. 4, 227 (2). μεταβολὰς δ' ἔχει (int. ὁ βίος) Alexid. 3, 399 (2). τύχης-μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς Philem. 4, 31 (1). ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη Men. 4, 252 (63). μεταβολαὶ τύχης Hipparch. 4, 431. τὰ θνητὰ-μεταβολὰς πολλὰς ἔχει mon. 489. † ἐπὰν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρεῖττον γένῃ Men. 4, 275 (183). καιρῶν μεταβολὴν-σκοπεῖν mon. 609. κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρός mon. 282. διά τινα τόπου μεταβολήν Men. 4, 229 (4). αἱ μεταβολαὶ-κακόν | ἠλίβατον-ἀλλοιώματα | ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 21). *(τὰ) μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν ὡς εὖ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 4).

μεταγενής: ἔπειθ' ὁ δεύτερος, εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής Men. 4, 114 (1).

μεταδίδωμι: ἢ μετάδος ἢ μέτρησον Theop. 2, 801 (3). † λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου Dionys. 3, 552 (1, 16). μακάριος, εἴπερ μετα-

δίδωσι μηδενί Timocl. 3, 591. φύλαττε (int. χρήματα) μηδενί | ἄλλῳ μεταδιδούς Men. 4, 107 (2, 4). μεταδίδου παρρησίας (servo) Men. 4, 181 (1). Caeterum v. Eup. 2, 551 (7).
μετάκερας: Philyll. 2, 866 (12). Sophili 3, 581 (1). Philem. 4, 13 (2). ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας Amphid. 3, 303. ἡ μὲν τὸ θερμόν, ἡ δ' ἑτέρα *(τὸ) μετάκερας Alexid. 3, 445 (1).
μεταλαμβάνω: τοῦτ' ἠδίκηκεν οὗ τυχὸν μεταλήψεται (i. e. πενίας) Men. 4, 96 (1). [τρυφῆς ἁπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ Philem. 4, 67 (1)]. οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν Diph. 4, 389 (1, 21). τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι Euphron. 4, 492 (v. 7). ἅπαντα μοχθεῖ-ἵν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ †κτήσηται Men. 4, 247 (40). εἰ μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον Aristophan. 2, 1041 (25). ἱματίω-*οἶν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον Eup. 2, 484 (1, 6). πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον Philem. 4, 64 (113). μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον Anaxand. 3, 196 (2, 5).
μεταλλαγή: πολλά-*γίγνεται *μεταλλαγῇ πραγμάτων Eup. 2, 549 (4).
μεταλλάττω: μεταλλάξαι *διάφορα βρώματα Antiph. 3, 140 (14). τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν Antiph. 3, 126 (1, 20).
Μετάλλειον μύρον f. Pher. 2, 323 (4).
μέταλλον: μετάλλου στόμα Calliae 2, 741 (4).
Μέταλλος: v. Μέγαλλος.
μεταμέλεια: ἅπαντα μεταμέλειαν-φέρει et μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει Men. 4, 269 (153).
μετανιπτρίς: μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας Calliae 2, 736 (3). Antiph. 3, 82. μετανιπτρίδ'-τῆς ὑγιείας ἔγχεον Nicostr. 3, 279 = 285 (2). ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μετανιπτρίδα μεγάλην Philetaer. 3, 292 (1). μετανιπτρίδα μεστὴν Διὸς σωτῆρος Diph. 4, 409 (1).
μετάνιπτρον: δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον Antiph. 3, 76.
μετάνοια: γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται mon. 91. cf. Philem. 4, 62 (105). ἡ-μετάνοια γίγνετ'-κρίσις mon. 667.
μεταξύ: *ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ | χαμαιτύπης-κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. μεταξὺ πίνων Eup. 2, 547 (2, 5). μεταξὺ τῶν λόγων δέ Apollod. Gel. 4, 438.
μεταπείθω: εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται Philisci 3, 579.
μεταπέμπομαι: μεταπέμπου-ταῦτα σπουδῇ Aristophan. 2, 1161 (8).
μεταπεττεύω: μεταπεττεύσας αὐτὸν *διακλιμακίσας τε Plat. 2, 656 (2).
μεταπίπτω: τὸ τῆς τύχης-ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ Men. 4, 96 (1). ἅπανθ' ὁρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε anon. 4, 692 (355).
μεταπλάττω: μεταπλάττων (int. χρόνος) πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα Diph. 4, 414.
μετάπτωσις: ὁ βίος ἀδήλους τὰς μεταπτώσεις ἔχει mon. 581.
μετάστασις: ποιοῦσι τῶν φρενῶν μετάστασιν Alexid. 3, 522 (46).
μεταστρέφω: μεταστρέψας σεαυτόν Cratet. 2, 237 (1, 10). ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη *Philem. 4, 39 (14b). τἄνω κάτω-ὁ βίος -μεταστραφεὶς ὅλος Men. 4, 70 (4).
μετατρέχω: βούλει Διοπείθη μεταδράμω-; Phryn. 2, 583 (1).
μέταυλος: Aristophan. 2, 1102 (15). Men. 4, 132 (5).
μεταφέρω: τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα mon. 729. τύχη -πάντα μεταφέρει τὰ σώματα Anaxand. 3, 162 (1). μεταφέρει | ἕκαστος αὐτῶν (poetarum) *ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω Xenarch. 3, 621 (1). ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα Nicomach. 4, 584 (v. 28).
μεταφορά: μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης Nicomach. 4, 584 (v. 35).
μεταφυτεύω: δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν Philem. 4, 54 (54).

μεταχαράττω: γῆρας-μεταχαράττον τὴν-ἀνδρίαν μελῶν εἰς *τἀπρεπές Men. 4, 239 (21).
μέτειμι: v. μετόν.
μέτειμι: *εἴσειμ'-κἂν μὴ μετίῃ Eup. 2, 539 (7). τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην Alexid. (Antidot.) 3, 458.
μετεκβολή: Cratin. 2, 202 (76).
μετέρχομαι: †μετέρχεθ' αὕτη, προσέρχετ', οὐ μετέρχεται Antiph. 3, 81 cf. 5, 77.
μετέχω: cf. ἔχω. ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ, μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' Antiph. 3, 45 (2, 6). μετέχειν-τῶν κακῶν Philem. 4, 17. *σὺ-πλεῖστον Ἀφροδίτης-μετέχεις *(μέρος) Men. 4, 278 (199). φόβος -ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 688 (339). μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν (poculum) Alexid. 3, 408 (1). μήτε μετεχέτω λόγου παρὰ τοῖς πολίταις anon. 4, 618 (50). ἂν-ἀπαίδευτος μετάσχῃ πνεύματος Philem. 4, 31 (1). καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν Damox. 4, 531 (v. 33). ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον ἐστίν Antiph. 3, 22.
μετεωρολέσχαι: *Aristophan. 2, 1106 (7).
μετέωρος: ἀφικνεῖ μετέωρος ὑπ' αὔρας Cratin. 2, 132 (1). τὴν νύμφην-μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος *ἀναθήσεις φέρων Arar. 3, 276 (2). ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι-μετέωρ' ἀναρπάζοντες (int. ἀετοί) Epicrat. 3, 365 (2, 10). ἀλαζονεύεται-περὶ τῶν μετεώρων Eup. 2, 490 (10). δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι-περὶ τῶν μετεώρων Sosip. 4, 483 (v. 26).
μετοίκιον: libertorum Aristomen. 2, 734 (3). Men. 4, 80 (7). 104 (5). peregrinorum Eubul. 3, 246.
μέτοικοι: σκάφας portant, Men. 4, 312 (385).
μετόν: οὐ μετὸν αὐτῷ *Aristophan. 2, 1106 (9). ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν Men. 4, 301 (315).
μετόρχιον (al. μετόρχμιον) Aristophan. 2, 987 (6).
μέτοχος: Aristophan. 2, 1013 (29). τὴν ἐσομένην-μέτοχον τοῦ βίου Diod. 3, 546.
μετρητής: οὑτοσὶ δέ σοι-ἐλαίου Σαμιακοῦ | ἔστιν μετρητὴς Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). δεῖνος μέγας χωρῶν μετρητὴν Dionys. 3, 554 (1). σοὶ-τήνδ', ἀμφορεῦ, δίδωμι τιμήν,-τοῦτ' αὔτ' ἔχειν ὄνομα μετρητὴν Philyll. 2, 859.
μετριάζειν (i. q. ἀσθενεῖν) Men. 4, 320 (448).
μέτριος: cf. ἡμέριος. οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί Alexid. 3, 477. μέτριος ἀγοραστὴς Men. 4, 217 (2). τῶν μετρίων αἱ μείζονες λῦπαι Alexid. 3, 522 (46). τὰ *νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακὰ Men. 4, 227 (2). εὐτυχὴς ἔσθ' ὁ μετριώτατον λαβὼν (int. κακόν) Men. 4, 229 (3, 17). μετρίοισι-ποτηρίοις Alexid. 3, 386. οἶνον-πλεῖον τοῦ μετρίου Alexid. 3, 500 (1). τοῖς-μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον anon. 4, 605 (16, 10). ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον Alexid. 3, 481. ἔχειν-μέτρια Philem. 4, 35 (7). λάλει μέτρια mon. 328. μέτρια λέγουσα Anaxil. 3, 350 (2). ἐπίταττέ μοι-μέτρια- B. πῶς ἔτι μετριώτερ'-; Mnesim. 3, 568. *μετρίως*: πενθεῖν-μετρίως Antiph. 3, 29 (2, 1). ὀψωνοῦνθ' -οὐχὶ μετρίως-ἀλλ' ὑπερηφάνως Diph. 4, 389 (1, 20). σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις Men. 4, 215 (9). *εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως Men. 4, 74 (4). *πράττειν μετρίως φάσκοντας Alexid. 3, 507 (8). ὁ μετρίως πράττων Men. 4, 71 (9).
μετριότης: τοῦτ' αὔτ' ἔχειν ὄνομα μετρητὴν μετριότητος οὕνεκα Philyll. 2, 859.
μέτρον: cf. μέτα. μέτρῳ | ἐχρῶντο κοφίνῳ; Stratt. 2, 768 (1). ἐξαχοίνικον μέτρον Aristophan. 2, 1198 (93). ὀξὶς μέτρον χωρεῖ τοσοῦτο (int.

κοτύλην) Diph. 4, 419 (8). πιεῖν χωρὶς μέτρῳ | ὀξύβαφον Eubul. 3, 236. καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον mon. 273. μέτρῳ πάντα μανθάνων mon. 615. κἂν κακοῖσιν ἡδονῆς μέτρον mon. 182.

μετρῶ: ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ Eubul. 3, 261 (1, 7). εὐθὺς ἡλίου μετρεῖν ἀνέχοντος ib. 262 (1, 9). ἢ μετάδος ἢ μέτρησον (i. e. δάνεισον) ἢ τιμὴν λάβε Theop. 2, 801 (3). μετρῆσαι (i. q. ἀριθμῆσαι) Alcaei 2, 834 (8).

Μέτων, ὁ Λευκονοιεύς Phryn. 2, 589 (3).

μέτωπον: σκέψαι-μου τὸ μέτωπον Pher. 2, 359 (90). *τουδί-διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 68). τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον (al. πρόσωπον) Alexid. 3, 504 (3, 11). ῥυσότερον βαλλαντίων | ἔχων τὸ μέτωπον *Men. 4, 334. ἐστιγμένος πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν (i. e. κόμην) ἔχει Diph. 4, 407 (1, 8). τῶν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1, 3).

μέχρι: τὼ μηρὼ περιλάψαντες μέχρι βουβώνων Pher. 2, 261 (1, 3). *ψωλὸν-μέχρι λάρυγγος Diph. 4, 393 (2). κατὰ τὴν ἀγορὰν-ὑπεστρῶσθαι στρώμαθ'-μέχρι τῆς ἄρκτου (? ἄκρας) Anaxand. 3, 183 (1, 7). ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν Men. 4, 243 (32). κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς Philem. 4, 58 (81). μέχρι -τριῶν-τιμᾶν τοὺς θεοὺς Antiph. 3, 90 (3). ὀψωνῶν-μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 19). μέχρι γήρως mon. 661. *μέχρι τοῦ τέλους Posidipp. 4, 525 (4). δεῖ τοὺς *πενομένους † μέχρι (al. μέχρις) ἂν ζῶσιν πονεῖν Men. 4, 258 (93). ἐσθίει μέχρι ἂν διδῷ τις Phoenicid. 4, 510. πάλιν γεύου *σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ Machon. 4, 497 (v. 8). μέχρι ἂν-εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος Diph. 4, 376 (1).

μή: cf. μήπω. μὴ 'κπιεῖν Pher. 2, 324 (1, 9). μὴ 'κφάνῃς mon. 418. μὴ 'ξαπατηθῇς Philem. 4, 4 (1, 10). μὴ 'ξελθεῖν Antiph. 3, 111 (v. 7). μὴ 'ξετάζων mon. 474. μὴ 'μβαινε mon. 356. μὴ 'ναγχος Eup. 2, 500 (5). μὴ 'νοχλεῖν Diod. 3, 544 (v. 18). μὴ 'πί Men. 4, 291 (269). mon. 152. μὴ 'πίβαλλε Cratin. 2, 231 (176). μὴ 'πίδηλον Men. 4, 254 (72). μὴ 'πιορκεῖν Pher. 2, 293 (16). μὴ 'πιορκῇς Euphron. 4, 491. *μὴ 'πίχαιρε Men. 4, 264 (127). μὴ 'πιχεῖν Stratt. 2, 780 (1). μή 'στιν Philem. 4, 31 (2). μή 'στι 49 (42). μὴ ἔχει Timocl. 3, 612 (2). μὴ 'χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). μὴ ἀδικῶν Philem. 4, 37 (10). *εἰ μὴ ᾐσχυνόμην Ecphant. 2, 13 (1) cf. 5, 15. μὴ οὐ Philem. 4, 30 (1). μὴ αἴτιος Men. 4, 127 (4). μὴ εὐλαβοῦ Diph. 4, 426 (35). μὴ *ὥρασι Alexid. 3, 507 (9). μὴ νόμισον Thugenid. 4, 593 (2). μὴ πολυπραγμόνει Pher. 2, 340. τήνδε νῦν μοι μὴ δίδου Herm. 2, 400 (5). μὴ παρατίθει μοι *θριδακίνας Eubul. 3, 210. μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ Alexid. 3, 488 (1). μὴ τρηχὺς ἴσθι Eup. 2, 554 (14). μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον ib. (15). μὴ *κλᾶ' Aristophan. 2, 961 (1). τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει Antiph. 3, 22. ὥστε γ' εἴσιθι· μὴ μέλλε, χώρει Antiph. 3, 126 (1, 25). μὴ *χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε Antiph. 3, 151 (56). ἄνθρωπε, μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην Men. 4, 247 (41). μὴ | *λύπει σεαυτόν (legeb. λυπῇς σαυτόν) Philem. 4, 39 (14ᵃ). μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει Alexid. 3, 449 (3). μὴ τοίνυν λάλει | οὕτω παρ' ἐμοί γ' ὢν Straton. 4, 546 (v. 31). χαιρέτω· μή μοι λέγε Phoenicid. 4, 511 (v. 2). μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε Men. 4, 268 (152). μὴ 'πὶ μικροῖς - αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Men. 4, 291 (269). μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει mon. 59. ταῖς ἀτυχίαισι *μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). μὴ 'μβαινε δυστυχοῦντι mon. 356. μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ,

μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε mon. 344. μὴ *φθονεῖθ' Eup. 2, 546 (1, 8). μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖτ' Aristophan. 2, 1066 (4). μὴ γεύεσθ' (f. γεύεσθε) Aristophan. 2, 1070 (2). *εἴσφερε τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22). ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon. 40. μὴ θαυμάσῃς Pher. 2, 256 (3). †μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντα- Eup. 2, 480. μή μ' ἀτιμάσας γένῃ Phryn. 2, 605 (10). μὴ σύγε δῷς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. *σβέννυ Κελτούς, μὴ *προσκαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 21). μὴ 'ξαπατηθῇς Philem. 4, 4 (1, 10). σύγγνωθί μοι καὶ μὴ *χαλεφθῇς anon. 4, 615 (47). σὺ μὴ γενηθῇς τῆς δίκης προηγέτης Philem. 4, 57 (73). μή μοι φθονήσητ' Alexid. 3, 410 (1, 7). τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς φίλου Philem. 4, 53 (52[b]) = μὴ 'κφάνῃς mon. 418. μὴ μεστὰς ἀεί | ἕλκωμεν Antiph. 3, 119 (1). ξενίας ἀεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει mon. 396. διάλυε, μὴ σύγκρουε mon. 122. γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δέ mon. 98. ἴσχυε μὲν μή, χρῶ δὲ-θράσει mon. 604. ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν, μηδ' ἄγρια λίαν-μέτρια δέ Mnesim. 3, 568. ἀγόρασον εὐτελῶς· ‖ μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ *καθαρείως Ephipp. 3, 334 (1). cf. Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). Eubul. 3, 258 (1). ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ 'πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 152. ἔργοις φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον mon. 177. διαρραγήτω χἄτερος-, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351 (1). κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε mon. 678. σύμβουλος ἀγαθῶν μὴ κακῶν εἶναι θέλε mon. 631. cf. 715. 714. *ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης Men. 4, 253 (68). Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ (?) Men. 4, 282 (216). λάλει μέτρια καὶ μὴ λάλει ἃ μή σε δεῖ mon. 328. Caeterum v. καί p. 492. θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζήτει δὲ μή Philem. 4, 43 (26). ἴσχυε σοφίᾳ-, χρόνῳ δὲ μή mon. 606. εὔτολμος εἶναι κρῖνε, τολμηρὸς δὲ μή mon. 153. φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως mon. 535. cf. 742, ubi μισήσῃς δὲ μή. κρῖνον-μὴ μετ' ὀξυρεγμίας Aristophan. 2, 1143 (5). ἔξιτ'-μὴ λαβόντες λαμπάδας Stratt. 2, 776 (1). σέβου τὸ θεῖον, μὴ 'ξετάζων πῶς ἔχει mon. 474. μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι Cratin. 2, 110 (7). μή μοι φακοὺς Pher. 2, 280 (1). ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ. μή μοι βρέφη Ephipp. 3, 339 (2). μὴ παιδὶ τὰ κοινά Eup. 2, 467 (17). *καὶ μὴ (f. μὴ μὴ) προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω" Alexid. 3, 437 (2). δηλονότι. A. μή μοι δῆλον Alexid. 3, 464 (2, 14). σμύρναν εἰπέ, *μὴ (legeb. μοι) μακράν Antiph. 3, 27 (1, 14). σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν Eup. 2, 500 (4). ἔλεγον ἐγώ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως Philippid. 4, 468 (2). τοῖς -κριταῖς-λέγω, μὴ 'πιορκεῖν Pher. 2, 293 (16). ὀρφών, αἰολίαν-μὴ τέμνειν Plat. 2, 673 (1, 14). παραινέσαι-βούλομαι-· ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν, τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ' Mnesim. 3, 569 (v. 25. 26). ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 8). εἰ †μὴ (f. μὲν) θανοῦσίν ἐστί τις *(-τρυφή), *τί μὴ (libr. τιμὴ) καταβῶμεν; Amips. 2, 712 (6). τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; anon. 4, 668 (282). *μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν-; *Men. 4, 123 (1). γέροντα-δὲ μὴ ταχέως-συναρπάσομαι; Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). μὴ *ὥρασι-*μετὰ τῶν κακῶν (?) ἵκοιθ' Alexid. 3, 507 (9). μὴ μόνον κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει Men. 4, 241 (27[a]). μὴ γένοιτό μοι μόνῳ-ἀπαντῆσαι-ὑμῖν Alexid. 3, 428 (1). μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ' ἀλλ' ἃ συμφέρει mon. 366. μὴ κατακούσειεν *δέ μου | ὁ Κωρυκαῖος Dioxipp. 4, 542. τὴν χεῖρα μὴ 'πίβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ Cratin. 2, 231 (176). μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις-καταπνεύσῃ Plat. 2, 673 (1, 14). μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς πένης γένῃ mon.

358. μὴ γέλων ὄφλων λάθω,- *ἐξήμμεθα πηνίκην *Aristophan. 2, 1176 (3). οὐ βαλεῖς πάλιν εἰς τὴν θάλατταν-; μὴ φῶσί σε-*ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι Antiph. 3, 12 (1, 3). ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ'-καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν-συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 11). ἵνα* μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ Timocl. 3, 595 (v. 13). ἵνα τοὺς παλαιοὺς μὴ 'πιορκῇς πολλάκις Euphron. 4, 491. ἵν' ἐπαγλαΐσῃ-καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ Aristophan. 2, 1184 (33). Vide ἵνα p. 475. 476. *φυλάττου μὴ-σαυτὸν παρακρούσῃ Phryn. 2, 602 (2). δέδοικα μὴ | -με ποιήσῃ νεκρόν Philem. 4, 38 (12, 6). οὐ μὴ παραλάβω *σ' οὐδαμοῦ-*οὐ μὴ διατελεῖς- Diph. 4, 394 (2, 1). *κοὐ μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον Men. 4, 272 (168). οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις-τὸ λεβήτιον Anaxipp. 4, 465 (1). †πλουτεῖν ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν Men. 4, 282 (219). ὥστε σύμμετρον αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 17). ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα Nicostr. 3, 287. ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην Diod. 3, 544 (v. 18). οὐ πῦρ *οὐδὲ σίδηρος-*ἀπείργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eup. 2, 487 (3). κώμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι Plat. 2, 640 (3). γυναικὶ δ' ἕν τι πιστεύω-μὴ βιώσεσθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. λέγεται-λόγος-μὴ πέτεσθαι τὸν θεόν Alexid. 3, 392 (1). οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι-ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος Philem. 4, 50 (45). ἐξὸν -μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν, καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν-διώκειν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8). ἔδει-*σ' ἐκβληθεῖσαν-μὴ παρέχειν-πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). τοῦτον-τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει-. οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα-· ἀλλ' ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ'-, τῆς-δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεί | μὴ δοκιμάσασθαι μηδέν Men. 4, 228 (3). προσδοκᾶν ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ Alexid. 3, 521 (42). μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν *(δεῖ) λίθον παίειν anon. 4, 697 (370). μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ (sum) Antiph. 3, 111 (v. 7). πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος Aristophont. 3, 361 (1, 4). τοῦ-μὴ χανεῖν λύκον-σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην Euphron. 4, 487 (v. 30). τῷ *μὴ γὰρ (libr. γὰρ μὴ) ἀποχρῆν ἀποθανεῖν-σήπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 2). διὰ τὸ μὴ σαφῶς-διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 7). τὸ μὴ συνειδέναι-ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει Antiph. 3, 149 (42 b). ἀστεῖον τὸ μή | συνάγειν γυναῖκας Men. 4, 202 (1). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ mon. 585. τὸ τῶν ἀδικημάτων μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας (?) Antiph. 3, 156 (73). ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν-τὸν παλαιόν, ἄνδρα δέ | μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). κρεῖττον-ἐστιν-μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). γέλοιον ἄνδρα *μου *(μὴ) φροντίσαι μηδέν Plat. 2, 645 (4). *μή τἄρ' εἶναί μ' (legeb. μήθ' ἅρμα εἶναι) ἐγχριδοπώλην Aristophan. 2, 1053 (14). τὸν Πειραιᾶ *(δὲ) μὴ κεναγγίαν ἄγειν Aristophan. 2, 1183 (30). ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν Pher. 2, 274 (1). Cf. καί p. 492. εἰ μή: cf. p. 336. εἰ μή τις-κατακλιεῖ Eup. 2, 544 (19). εἰ μὴ-δεύσειε Eup. 2, 561 (40). εἰ μὴ *παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις Aristophan. 2, 962 (9). εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις Eubul. 3, 253 (5). εἰ μὴ τεθέασαι-στέλεχος εἶ, εἰ δὲ τεθέασαι μὴ τεθήρευσαι δ', ὄνος Lysipp. 2, 746 (1). εἰ-μὴ λίαν-ἠναγκαζόμην-, οὐκ ἂν παρέβην Plat. 2, 647 (1). καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ, εἰ μὴ-ὑπωρρώδει- Eup. 2, 461 (9). οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν Aristophan. 2, 986 (2). πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; Aristophan. 2, 1147 (1, 2). οὐ γὰρ ἄν ποτε-προὐκείμεθ'-, εἰ μὴ-πίνειν ἔδει ib. 1148 (1, 8) cf. 5, 67.

ἀποκτενεῖς *ἀρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως-φράσεις Antiph. 3, 26 (1, 6). εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν; Alexid. 3, 453 (2). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι-, τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4, 8). εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, τί ἂν φθονοίης-; Men. 4, 107 (2, 5). de *μὴ δέ cf. supra Timocl. 3, 595 (v. 13). εἰ δὲ μή: cf. p. 336. Plat. 2, 675 (2, 20). Philem. 4, 31 (1, 15). εἰ μή, ποιήσω νυστάσαι Dionys. 3, 549 (v. 43) cf. 5, 93. εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός Aristophan. 2, 1039 (21). εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, ἀπόλωλας Euphron. 4, 493 (v. 14). εἰ δυνατὸν καὶ μή τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει Eup. 2, 438 (5). *ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν Anaxand. 3, 175 (1, 8). κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). ἐάν τε *κλάῃς, ἄν τε μή Philem. 4, 23 (1, 6). Caeterum v. ἄν p. 172. *ἤν τε σωθῶ γ' ἤν τε μή Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. *ἂν μὲν γὰρ ἔν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον-, μὴ *προΐδηται τοῦτο (alterum illud) μηδὲ φροντίσῃ, *οὐκέτι μάγειρος -ἐστι Dionys. 3, 547 (v. 8). ἢν μὴ **ἁλῷ τοῖς παρανόμων Antiph. 3, 112 (1, 14). *ἐὰν δὲ μὴ θεὸς διδῷ, *(τοῦ μὴ διδόντος,) οὐ τρόπου 'σθ' ἁμαρτία Men. 4, 198 (1). ἐπὰν-ἴδῃς-μὴ ποδοῦντ' ᾠδὰς *ποιητὴν καὶ μέλη Alexid. 3, 509 (11). ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή Men. 4, 326 (475). ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες- **μὴ καρδίαν μηδ' ἐπιπόλαιον- Eubul. 3, 250 (3). ὅταν μετ' εὐνοίας *τι μὴ πονηρίᾳ πταίσωσιν Men. 4, 102 (3). ὅταν ἔχῃς ποθὲν | τἀλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν Antiph. 3, 143 (23). μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον | μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, | ᾧ μὴ σύνοιδε-ἐπιωρκηκότι Antiph. 3, 149 (43). ὅστις-τοιοῦτον-μὴ σφόδρα βδελύττεται, | οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ-πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 1). ὅστις γὰρ ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί- Antiph. 3, 152 (58[b]). ὅστις-μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν-, μάταιός ἐστιν- Amphid. 3, 309 (2). ὅστις δὲ μὴ ἔχει- Timocl. 3, 612 (2). ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος -φέρειν δεῖ γνησίως Men. 4, 127 (4). οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται Timocl. 3, 595 (v. 18). τί ζῆν ὄφελος ᾧ μή 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). φημὶ-τοὺς πλουσίους - οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν Men. 4, 149 (1). οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς Antiph. 3, 12 (1, 8). οὐκ ἔστιν τόπος, οὗ μή 'στιν Ἀήρ Philem. 4, 31 (2). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται· — ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων Philem. 4, 37 (10). τῶν- *αἰγιδίων-ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1). ἀνήσομαι στίλβην-ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15). εἰπεῖν-ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει Antiph. 3, 67 (1, 4). σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, τοῦτ' ἔστιν ib. (1, 10). ἁμαρτάνοντας -εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν Philem. 4, 4 (1, 7). *οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία *Cratet. 2, 247 (1). οὐ γὰρ ἄν ποτε θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά Alexid. 3, 428 (1, 6). οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς | μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν Philem. 4, 30 (1). ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν-ὁρᾶν-μὴ πλέοντα μηδαμοῦ Archipp. 2, 727 (1). ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα Antiph. 3, 102. οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες Antiph. 3, 67 (1, 14). προσπεπονθέναι τι δεῖ τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον Machon. 4, 496 (v. 3). Ἔρως-ὁ μὴ τίνων-ὀρκίων δίκας *Timoth. 3, 589. ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν Men. 4, 324 (466). ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους mon. 266. ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος (an πικρόστομος) Eubul. 3, 254 (1, 10). χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν Plat. 2, 653 (4).

ἄρτους πριάμενος μὴ τῶν καθαρύλλων ἀλλὰ- Plat. 2, 644 (1). μή τι πέντε καὶ δύο; Eup. 2, 429 (4). †μή τί γ' ἀλλὰ γλυκὺ Pher. 2, 292 (14). †μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει Alcaei 2, 833 (2). † μὴ (l. μοι) Antiph. 3, 70 (1).

μηδαμοῦ: τὴν θάλατταν-ὁρᾶν-μὴ πλέοντα μηδαμοῦ Archipp. 2, 727 (1). ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν Philem. 4, 41 (20).

μηδαμῶς: λάβω-τὴν κοτυλίσκην; Α. μηδαμῶς | μικράν γε Pher. 2, 282 (3). οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς Canth. 2, 836 (1). ψυχρά σοι-παραθῶ; Β. μηδαμῶς Alexid. 3, 464 (2, 5). λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. Β. μηδαμῶς Clearchi 4, 563. ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς Antiph. 3, 41 (2, 9).

μηδέ: cf. μήτε. προνοησάτω δ' ὅπως-*ὥρᾳ καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα τρίψει Diocl. 2, 841 (1). δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων ἐπάξιόν τι, *μηδὲ περινοστεῖν σχολὴν ἄγοντα Alexid. 3, 520 (36). πεφύλαξο-μηδ' ὄψον-πώποτε δαίσῃ Cratin. min. 3, 377. οὐ-κακὸν ἔχω μηδ' ἔχοιμ' Antiph. 3, 97 (2). ἀμφὶ *(δὲ) *στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις-, μηδ'-ἄνω *(τοῦ) γόνατος ἀμφέξει; Philetaer. 3, 300 (1). τοὺς βύστακας μὴ καταφρόνει, μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά Antiph. 3, 22. μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ, μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε mon. 344. μὴ λοιδόρει γυναῖκα μηδὲ νουθέτει mon. 353. μὴ 'πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως κρίνειν Pher. 2, 293 (16). ἔξιτ'-μὴ λαβόντες λαμπάδας μηδ' ἄλλο μηδὲν- Stratt. 2, 776. σμύρναν εἰπέ, *μὴ μακράν, μηδὲ *τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων Antiph. 3, 27 (1, 15). μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον Antiph. 3, 46 (1). αἰσχρὸν-μηδὲν πρᾶττε μηδὲ μάνθανε mon. 23. μηδέποτε πεῖραν-εὔχου λαβεῖν-τοιούτου μηδενός, μηδ' εἰδέναι | ὡς- anon. 4, 692 (354). μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῇ τύχῃ διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (2). μὴ καρδίαν, μηδ' ἐπιπόλαιον Eubul. 3, 250 (3). μηδ' (an μήτ') αὐτός-πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν-καταφρόνει Men. 4, 156 (1, 8). μηδὲ σύγ' -ἄχθου ὁρῶν Pher. 2, 335 (2). μηδὲ σὺ ζήτει πυθέσθαι anon. 4, 656 (212). †μηδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι Plat. 2, 685 (12). μηδὲ στέψω κοτυλίσκον Aristophan. 2, 1105 (3). μηδὲ *τὰ Φαληρικὰ-ἀφύδια Aristophan. 2, 1152 (10). μηδέποτ'-μηδ' *ἣν αἰτῶ παραθῇς μοι Pher. 2, 311 (2). μηδὲν-μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας-ἤσθιεν-εἰσφέρειν Antiph. 3, 92 (1, 7). μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν, μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλά Philem. 4, 37 (11, 4). *μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν-; *Men. 4, 123 (1). εἰ μηδὲ χέσαι γ'-σχολὴ γενήσεται, μηδ' εἰς *ἀσωτεῖον τραπέσθαι, μηδ' ἐὰν | -λαλῆσαι μηδενί Stratt. 2, 783 (1). ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν Antiph. 3, 125 (1, 5). εἰς αὔριον δὲ *(μηδὲ) φροντίζειν *ὅ τι | ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, 8). ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα Alexid. 3, 492. *ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα Philem. 4, 49 (41). πάντα δέ | τὰ μηδὲ προσδοκώμεν' ἔκστασιν φέρει Men. 4, 112 (1). πλεῖν-διὰ τέλους, καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς Men. 4, 175 (2). καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς Aristophont. 3, 361 (1, 9). κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει mon. 302. μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς Eup. 2, 431 (10). ὄψου δὲ μηδὲν *(μήποτ') εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13). ὑπὲρ-οἴνου μηδὲ γρῦ-λέγε Men. 4, 224 (4). μηδὲ εἷς Philem. 4, 6. Polioch. 4, 589. mon. 684. μηδὲ ἕν: cf. εἷς p. 347. Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). Diph. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). Philem. 4, 37 (11, 1). 55 (62). Men. 4, 207 (1). 248 (45, 1. 2).

Μήδεια: εἰ δ' ἐγένετο κακὴ γυνὴ Μήδεια Eubul. 3, 260 (2, 9).

μηδείς: cf. μαινίς. μηδὲ εἷς. μηδεὶς ποθ' ὑμῶν-ἐπιθυμησάτω γέρων γενέσθαι Diocl. 2, 841 (1). μηδεὶς-πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ Men. 4, 155 (1). μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε-μήθ' - Pher. 2, 335 (3, 8). ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι Antiph. 3, 97 (2). μηδ' ἐὰν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί Stratt. 2, 783 (1). †παρέξω Λέσβιον-, ὥστε μηδένα κραιπαλᾶν Philyll. 2, 865 (6). στῆσαί τινας ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα Nicostr. 3, 287. φύλαττε μηδενί | ἄλλῳ μεταδιδούς Men. 4, 107 (2, 3). ἄειδε τοιαύτην, θεά,- αἰτοῦσαν πυκνά, | *μηδενὸς (libr. μηθένος) ἐρῶσαν Men. 4, 131 (1). μηδέποτε μηδεὶς *γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (382). δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ μηδέν Apollod. 4, 455 (2). ἀξιοῖ τοῦ μηδενός Pher. 2, 336 (4). ὁ-θανὼν τὸ μηδέν ἐστι anon. 4, 607 (20[b]). ἂν-τιθῇς ἐν μηδενί Men. 4, 115 (1). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον-αὐτὸ μὲν μηδέν Antiph. 3, 27 (1, 17). γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν Philem. 4, 31 (1, 15). μηδὲν ὑπέρφευ Cratin. 2, 215 (133). τὸ μηδὲν εἰκῇ mon. 728. σμύρναν εἰπέ, *μὴ μακράν, μηδὲ *τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων Antiph. 3, 27 (1, 15). τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω Antiph. 3, 72 (1, 9). μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων τούτων περάνῃς Antiph. 3, 46 (1). ἔξιτ'-μὴ λαβόντες λαμπάδας μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φιλυλλίου Stratt. 2, 776 (1). φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών Eubul. 3, 240. μηδέποτε πεῖραν-εὔχου λαβεῖν-τοιούτου μηδενός anon. 4, 692 (354). γέροντι *μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν anon. 4, 699 (380). χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν Men. 4, 289 (249) cf. 5, 108. μηδὲν κοτυλίζειν Pher. 2, 357 (78). ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ- Eup. 2, 526 (3). οἷος μηδὲν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiph. 3, 92 (1, 6). οὐδ' ἀνασχετὸν-ὄψου-μηδὲν *(μήποτ') εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13). τὸ μὴ συνειδέναι -ἀδίκημα μηδέν Antiph. 3, 149 (42[b]). οἴομαι μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι Cratin. 2, 74 (2). *εἰ (cf. 5, 87) μή σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377. εἰ-εὐτυχῶν τις-μηδὲν δ' ὅμως τι τῶν καλῶν πειράσεται Philem. 4, 49 (41). ἢν δ' αὖ λάβῃ μηδὲν φερομένην Anaxand. 3, 195 (1, 7). ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι Antiph. 3, 106 (v. 13). οἷς ἂν-ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν Men. 4, 229 (4). γυναικὶ δ' ὅστις ὅρκον ὀμνύων-μηδὲν ποιεῖ δίκαιον- Men. 4, 325 (469). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα-ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει Antiph. 3, 153 (61[a]) = Men. 4, 256 (81). πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51[d]) = Diph. 4, 421 (15). ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ-λαλεῖν Men. 4, 215 (12). εὗρε-ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἷς πάλιν ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν Philem. 4, 6. ὅστις -ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται Amphid. 3, 319 (8). μηδὲν φροντίσαι sim. v. φροντίζω. μηδὲν ἀδικεῖν: v. ἀδικῶ. καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν mon. 279. μηδὲν *ὀδύνα τὸν πατέρα Men. 4, 262 (113). σὺ μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ Nicomach. 4, 584 (v. 41). [μηδὲν πλανηθῇς Philem. 4, 67 (1, 10)]. οὐκ ἐξετάζειν-τὰ μηδὲν χρήσιμα Men. 4, 228 (3, 3). Cf. ὠφελῶ. ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα Diph. 4, 403 (1, 10). δεῖ σ' ὅπως-ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 82 (2).

μηδέποτε: μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει Anaxand. 3, 199 (9) = mon. 578. μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην Philem. 4, 57 (74). μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν αἰτοῦ παρὰ *θεῶν Men. 4, 238 (19). μηδέποτε πεῖραν-εὔχου λαβεῖν-τοιούτου μηδενός anon. 4, 692 (354). κέρδος πονηρὸν μηδέποτε βούλου λαβεῖν mon. 288. μηδέποτε πλούτει mon. 612. μηδέποτε καυχᾶ πλοῦτον-ἔχων mon. 616. μηδέποτ' ἐρῶτα τοῦτ' Philem.

4, 44 (30). μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον Men. 4, 270 (163). μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής mon. 343. πονηρὸν -μηδέποτε ποιοῦ φίλον mon. 453. τὸν κρύπτοντά σε μηδέποτ' ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). μηδέποτ' ἰχθύν-παραθῇς μοι Pher. 2, 311 (2). μηδέποτε γήμῃ μηδὲ εἷς εὔνους ἐμοί mon. 684. ξένον ἀδικήσεις μηδέποτε καιρὸν λαβών mon. 397. εἰ δὲ *(μή), μηδέποτ' ὕδωρ πίοιμι | ἐλευθέριον Antiph. 3, 11. μηδέποτε μηδεὶς *γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (382). γέροντι *μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν anon. 4, 699 (380). ἐξεῦρε-κἀργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. εὗρε-ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἷς πάλιν ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν Philem. 4, 6. τὸ γενέσθαι μηδέποτ' Plat. (?) 2, 697 (v. 10).

μηδέπω: ὅτι πονηρῷ καὶ ξένῳ | ἐπέλαχες ἀνδρί, *μηδέπω (legeb. οὐδέπω) γὰρ ἐλευθέρῳ Plat. 2, 670 (3, 5).

Μῆδος: Μήδων γαῖαν Theop. 2, 798 (1).

Μήθυμνα: κτένας ἐκ Μυτιλήνης (al. ἐκ Μηθύμνης) Philyll. 2, 861 (1).

μηκάδες: πνικτὰ-μηκάδων μέλη Antiph. 3, 3 (1). μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 8).

μηκέτι: καὶ μηκέτ'-ἐάσατ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα Eup. 2, 464 (13). σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει-εἷς- Xenarch. 3, 623. *μηκέτ' αἰτιῶ θεόν, ἤδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει *μαλακίᾳ Men. 4, 126 (1). οἴκοι μένειν χρὴ-ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα Men. 4, 111 (6). τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους, ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Demetr. 2, 877 (2). οὐ μηκέτι (i. q. οὐκέτι) Men. 4, 311 (374).

μῆκος: τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). [ὃς τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου (al. βίον) δίδωσιν Philem. 4, 67 (1)].

μήκων: μήκων, ἀχράδες, κνῆκος Anaxand. 3, 184 (1, 54). μήκωνος-κόκκους μελαίνης-δώδεκα Euphron. 4, 494 (1, 10).

μηκώνιον: μηκώνια, πίννας, τραχήλους Posidipp. 4, 517.

Μηκωνίς: ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' Theophil. 3, 631 (2).

μῆλα (i. e. πρόβατα): "μῆλα θυσιάζεις ἄρα;"-"οὐκοῦν-τὰ μῆλα πρόβατα." Straton. 4, 545 (v. 21. 23).

μῆλον: τὰ-μῆλ' ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν ὑπὲρ κεφαλῆς Pher. 2, 300 (1, 26). ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα Pher. 2, 338 (6). πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι Anaxand. 3, 184 (1, 53). πυραμίδες, μῆλον, κάρυον Ephipp. 3, 330 (2). γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα Eubul. 3, 241. ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα Herm. 2, 408 (1, 17). νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε Eubul. 3, 203 (3). παρὰ χερσὶ-μῆλον-ἔχων σκίπωνά τ' Cratin. 2, 146 (2). στρυφνὰ μῆλα Antiph. 3, 103 (1). φαύλια μῆλα Theop. 2, 798 (2). φαυλότεροι φαυλίων μήλων Telecl. 2, 363 (2). μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή Herm. 2, 410 (2, 3). μῆλα-χρέμπτεται Eup. 2, 494 (17). μῆλα καὶ ῥόας λέγεις Epilyci 2, 888 (3). ὡρικώτατα τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα Cratet. 2, 248 (4). ἅπαντα δ' εἶναί μοι δοκεῖ ῥοδωνιά, καὶ μῆλα καὶ σέλινα- Cratin. 2, 82 (5). Κυδωνίοις μήλοισιν † εἰς (? ἴσα) τὰ τιτθία Canth. 2, 836 (2). Κυδώνια μῆλα Aristophan. 2, 1213 (197) cf. 5, 72. Κυδώνιον μῆλον Philem. 4, 12 (2). μῆλα *στρούθεια Philem. 4, 3. ταυτὶ λάμβανε-τὰ μῆλα Antiph. 3, 33 (1, 3) = Eriph. 3, 556 (1, 3). φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι ib. (1, 7).

μηλῶ: τὴν φάρυγα *μηλῶν Aristophan. 2, 1187 (48).

μηλωτή: στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει Philem. 4, 9.

μήν (mensis): μὴν δικάσιμος Philetaer. 3, 297. ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμὼν εἰς μῆν' ἕνα Philippid. 4, 474 (1). μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους φρουρᾷ

Alcaei 2, 827 (1). τἀργύριον-ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται Men. 4, 228 (3). ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας Men. 4, 138 (4). τοὺς δ' ἅλας-ζεύγη προσάγειν μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν Ephipp. 3, 323 (1, 15). γεγονὼς μάγειρος-ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί Euphron. 4, 486 (v. 3). ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα Damox. 4, 530 (v. 3). οὐσίδιον-οὕτω συνεστρογγύλικα-ἐν μησὶν ὀλίγοις Nicomach. 4, 587 (1).

μήν (vero): ἦ μήν, v. ἦ p. 437. καὶ μὴν οἴκαδε-πολλοσταῖος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20). καὶ μὴν ἑστιάσω-ὑμᾶς ἐγώ Antiph. 3, 36 (v. 1). καὶ μὴν παρῆν ἀνθράκιον Alexid. 3, 443. καὶ μὴν (al. νῦν) ὄμοσόν μοι- Plat. 2, 640 (3). καὶ μὴν ἄκουσον Aristophan. 2, 1143 (5). καὶ μὴν τὸ δεῖν'- Aristophan. 2, 945 (5). καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν- Pher. 2, 299 (1, 10). καὶ μὴν ἀληθῶς-ὡς σφόδρα-ἐπιπεφυκὼς λανθάνει Antiph. 3, 13 (1, 17). B. καὶ μὴν ἀκριβῶς *ᾠόμην ἐγνωκέναι Antiph. 3, 112 (1, 15). A. καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493 (1, 7). καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς Antiph. 3, 101 (5, 6). καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὔψον παντελῶς Aristophont. 3, 359. καὶ μὴν ἐνύπνιον οἴομαί γ' *ἑορακέναι νικητικόν Alexid. 3, 503 (2). καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο-; Aristophan. 2, 1147 (1, 1). καὶ μὴν χθὲς *γ' (libr. γὰρ) ἦν Πέρδιξ Aristophan. 2, 962 (11). †καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον Timocl. 3, 597 (2, 5). Caeterum v. ad Amips. 2, 706 (1). Aristophan. 2, 964 (17). καὶ μὴν-οὐδὲν ἔτι *γέ μοι δοκᾶ | ἄγνου διαφέρειν Chionid. 2, 6 (2). καὶ μὴν ἐγὼ-οὐκ ἔχω τί λέξω Eup. 2, 466 (15, 1). οὐ μὴν ὅ γε σὸς (f. ὁ σός γ' 5, 67) ἀδελφός Aristophan. 2, 1151 (7). οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε-, οὐ (an οὐδέ?) μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν Pher. 2, 277 (1). ἀλλὰ μήν: cf. ἀλλά. μὴ κατακούσειεν-. B. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα- Dioxipp. 4, 542. παντοίοις γε μὴν-ἀνθέμοις ἐρέπτομαι Cratin. 2, 72 (1, 1). κρούων γε μὴν-ἐωνούμην Eup. 2, 505 (15). τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; A. *ἔγωγε μὴν (libr. ἐγὼ τὴν ἐμὴν) τὴν ναῦν ἐκείνην- Men. 4, 174 (1, 6).

μῆνις: μῆνιν ἐκτίνει θεῶν Men. 4, 250 (55). φιλόνεικός ἐστι-γυνή | εἰς μῆνιν Men. 4, 330 (499).

μήνυσις: πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως mon. 705.

μηνυτής: de muliere, Cratin. 2, 202 (77).

μήνυτρα δοῦναι τῷ-ξένῳ Phryn. 2, 602 (2).

μηνύω: Ἡγέλοχος-με μηνύσειεν *(ἄν) Sannyr. 2, 874 (1, 3). ἀμφότερα μηνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ Philem. 4, 61 (96).

μήποτε: μήποτε θρέψω-τοιόνδε ταὼν Eup. 2, 437 (4). *ἢ μήποτ'-ἐς *ταὐτὸν μόλῃς Stratt. 2, 778 (1). λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον mon. 325 = 683. μήποτε λάβῃς γυναῖκας εἰς συμβουλίαν mon. 355. ὄψου-μηδὲν *(μήποτ') εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13). "ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών" Diph. (ex Eurip.) 4, 411 (1, 9). τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Ἀΐδα φερόμενον Theophil. 3, 631 (2).

μήπω: ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, | οὐκ *ἔστι· πῶς γὰρ γέγονεν ὅ γε μὴ γέγονέ πω; Antiph. 3, 64 (v. 8. 9).

μηρία: οὐκ ἐσθίω *γλυκεῖαν οὐδὲ *μηρία (legeb. μηρίαν) Eubul. 3, 250 (3) cf. 5, 83.

μηρός: τὼ μηρὼ περιλάψαντες μέχρι βουβώνων Pher. 2, 261 (1). αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν-θύετε Eubul. 3, 270 (18).

μήτε: cf. ἄρα p. 206. μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε-, μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε Pher. 2, 335 (3, 8). μήτε *ποδάνιπτρον-*ἐκχεῖτε *μήτε (vulg. μηδὲ) λούτριον Aristophan. 2, 1071 (3). σὺ μηδὲν ἐνόχλει

μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ Nicomach. 4, 584 (v. 41). *ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα* mon. 39. *μήτ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου* anon. 4, 618 (50). *μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν-μήτε Χάριτας βοᾶν* Aristophan. 2, 1086 (16). *τὸν δὲ τρόπον-μήτ' ἐξετάσαι μήτ' *εἰσιδεῖν* Men. 4, 228 (3, 6). *ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι *μήθ' ὁρᾶν* Aristophont. 3, 361 (1, 7). *μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν* anon. 4, 658 (220). *καὶ μήτ' ἔχειν *πλοῦτόν με μήτε πράγματα* Philem. 4, 35 (7, 9). *ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν* Alexid. 3, 493 (1, 2). *ὥστε μήτε τοὺς τρόπους μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι* Alexid. 3, 422 (1, 5). *τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς, οὕτως ἀνερρίπιζον* Antiph. 3, 117 (2, 15). *τῶν προβάτων-οἷς ἔνι μήτ' ἔρια μήτε τυρός* Antiph. 3, 9 (1). *ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει, μήτ' ἂν ἀτυχήσας-ἐπαμφιάσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν* Men. 4, 192 (4, 3). *οὐ μήτε πράττεται τέλος μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε *τιμὴν δόντα δεῖ | ἑτέρων λαβεῖν* Alexid. 3, 506 (7, 3). *μήτε-τε* Alexid. 3, 426.
ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος, †μήθ' ὁ (f. *μηδ' αὖ*) *πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον* Men. 4, 325 (470).

μήτηρ: *μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν* Pher. 2, 295 (19). *ἔφυ τῇ μητρὶ-ἐκ *βαλλαντίου* Telecl. 2, 371 (1). *μήτηρ τις αὐτῷ-ταινιόπωλις *ἦν* Eup. 2, 521 (1). *Φιλωνίδην-τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον* Plat. 2, 637 (2). *ὄνῳ μιγείσης μητρὸς *ἔβλαστεν* Theop. 2, 793 (1). *ὅτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ'* Men. 4, 227 (2, 2). *ἔτεκές με, μῆτερ* Philem. 4, 55 (64). *μῆτερ* Men. 4, 229 (4, 2. 12). *ὦ μῆτερ* Antiph. 3, 91 (2). Alexid. 3, 383 (1). Archipp. 2, 727 (1). *†τὴν ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων* Stratt. 2, 789 (7). *Κρωβύλῃ τῇ μητρὶ πείθου* Men. 4, 283 (224). *μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης* Men. 4, 211 (1). *κολακεύων *(ἐμέ τε καί) | τὴν μητέρ' ἔγνω μ'* Men. 4, 243 (32). *ἐκάθηντ'-μήτηρ τε καὶ παρθένος* Men. 4, 283 (222). *μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν* et *ἄβρα τῆς μητρός* Men. 4, 224 (3). *τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί* Philem. 4, 34 (5). *ὁ πατὴρ Λάιος, μήτηρ Ἰοκάστη* Antiph. 3, 106 (v. 7). *μανεὶς ἀπέκτονεν τὴν μητέρ'* (Alcmaeo) ib. (v. 11). *υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα-μαγαδίζειν* Theophil. 3, 629 (2). *ἄρχεται λόγου πατήρ-εἶτα μήτηρ δευτέρα* Men. 4, 237 (17). *ἔστιν-μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός* Men. 4, 261 (112). *οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα* Alexid. 3, 519 (35). *μητρὸς *μεῖζον οὐκ ἔστιν ποτέ* ibid. *ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός* ib. 520 (35). *μήτηρ ἁπάντων γαῖα* mon. 617. *ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ* Men. 4, 175 (2). *αὕτη* (i. e. *γαστήρ*) *πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη* *Alexid. 3, 395 (v. 7). *εὐδαίμον' ἔτικτέ σε* (f. *με*) *μήτηρ ἐκρίων ψόφησις* Cratin. 2, 192 (51). *κύτος πλαστὸν ἐκ *γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ* Antiph. 3, 26 (1, 3).

Μητίοχος: anon. 4, 674 (303).

μήτρα: *μήτρας-τόμοις-*ἂν ἠστραγάλιζον* Telecl. 2, 362 (1, 14). *μήτραν -πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας* Antiph. 3, 129. *ὑπὲρ-μήτρας-ἑφθῆς-ἀποθανεῖν* Alexid. 3, 473. *μήτραν σκευάσας παρέθηκε Καλλιμέδοντι* Euphron. 4, 492. *νῆστις, πλεύμονες, μήτρα* Eubul. 3, 217. *νῆστίν τινα, μήτραν, *χόρια, πῦον* Eubul. 3, 258 (1). *ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας* Dioxipp. 4, 541. *μήτρας δύο κρεμαμένας δείξας* ibid. *γαστρίον ταχερόν τι καὶ μήτρας ἴσως* anon. 4, 608 (27 b). *γαστέρας* (avium) *αὐταῖσι μήτραις* anon. 4, 606 (19 b).

μητραγυρτῶ: *μετά γε νὴ Δία τοὺς *μητραγυρτοῦντάς γε* Antiph. 3, 86 (v. 8).

**Μητρᾶς* (vulg. *Μήτρας*) *ὁ Χῖος* Antiph. 3, 129.

μητρίς: de patria, Pher. 2, 352 (45).

Μητρόβιος ὁ γραμματεύς Cratin. 2, 15 (1).

'Μητρόπολις (vulg. μητρόπολις) Antiph. 3, 129.
μητρυιά: δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυιᾶς κακόν mon. 127. ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρυιὰν (an μητρυὰν 5, 118) ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50).
μητρυιός: Theop. 2, 796 (6).
μητρῷος: μητρῷον-μελέδημ' ἰσχάς Alexid. 3, 456 (1, 14).
μηχανή: αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν Antiph. 3, 106 (v. 15). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες Alexid. 3, 439 (4, 19). ἀπὸ μηχανῆς θεός Men. 4, 136 (6). 148 (8). ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς Cratin. 2, 215 (129).
μηχανοποιός: ὁ μηχανοποιός Aristophan. 2, 1019 (9).
μηχανῶμαι: ζωμὸν-ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα Alexid. 3, 447 (1, 8).
μηχι: Eubul. 3, 216 (2).
μιαρός: ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα Aristophan. 2, 958 (17). μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος Archipp. 2, 718 (1). γένος μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (v. 9). γυναῖκας ἔπλασεν-ἔθνος μιαρόν Men. 4, 231 (6). ὁ μιαρὸς φάσκωλος Aristophan. 2, 1078 (4). ἰχθὺς τί σοι | ἐφαίνεθ'-; Β. *μιαρὸς (libr. μικρὸς) ἦν Philem. 4, 13 (1).
μίγνυμι: μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν Damox. 4, 532 (v. 54). τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ibid. (v. 60). τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης ib. 531 (v. 41). †οὐ μιγεὶς πόμ' Ἀχελώῳ Aristophan. 2, 1094 (6) cf. 5, 64. οἶνον-χιόνι μεμιγμένον Stratt. 2, 784 (1). κίχλαι -μέλιτι *μεμιγμέναι (libr. διαμεμιγμέναι) Plat. 2, 674 (2, 9). μέλιτι **μεμιγμένη (f. διαμεμιγμένη) | ἀτμίς τις Nicostr. 3, 284 (1). ὀρίγανον, ὅς δή | σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ Anaxand. 3, 193 (2). ὄνῳ μιγείσης μητρός Theop. 2, 793 (1). ἀλλήλοισι μιγέντε Cratin. 2, 147 (3).
Μίδας: Κροίσῳ-καὶ Μίδᾳ καὶ Ταντάλῳ Philem. 4, 61 (94). μώμαξ καλοῦμαι Μίδας anon. 4, 688 (338 b) cf. 5, 121. Μίδας-κεστρεὺς ἐστι Euphron. 4, 489. Μίδας-ἐν *κύβοισιν εὐβολώτατος *Eubul. 3, 233 (4).
Μικίων: παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον Alexid. 3, 415 (1).
μικρολόγος: ὡς μικρολόγος εἰ Ephipp. 3, 334 (1, 10). σὺ δὲ *μικρολόγος (libr. σμικρ.)-οὐ θέλων καινὰς πρίασθαι Men. 4, 101 (2).
μικρολογοῦμαι: μικρολογεῖσθαι Eup. 2, 573 (99). μικρολογήσομαι Cratin. 2, 209 (99).
μικροπολιτικόν: τὸ μικρ. Aristophan. 2, 1216 (214).
μικρός: cf. μιαρός. σμικρός. ἐλάττων, ἐλάχιστος v. p. 359. adde τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων-οὐδὲν ἐλάττους Plat. 2, 624 (2). τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται Pher. 2, 258 (7). μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον Anaxand. 3, 177 (2, 3). Ἐπιχαρίδης ὁ μικρός Alexid. 3, 496 (2). τυγχάνει μικρά τις οὖσα (meretrix), φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν ἐγκεκάττυται Alexid. 3, 423 (1, 7). χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν Archipp. 2, 717 (2). κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος Antiph. 3, 125. λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν Euphron. 4, 487 (v. 20). *μίκρ' ἄττ' (legeb. μικρά γ') ὀρτύγια Eup. 2, 512 (9). τὰ μίκρ' ὀρνίθια Stratt. 2, 784 (2). τούτων (i. e. piscium) φάγοις ἄν; Φ. *κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ Antiph. 3, 36 (v. 10). κειμένων ἰχθυδίων μικρῶν Alexid. 3, 429 (1, 6). *τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια Aristophan. 2, 1152 (10). τὰ-μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' Metag. 2, 753 (1, 5). σπυρὶς οὐ μικρά Aristophan. 2, 1123 (17). εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθείς Eubul. 3, 249 (1, 11). μηδαμῶς μικράν γε (int. κοτυλίσκην) Pher. 2, 282 (3, 5). οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). στρογγύλον, μικρὸν πάνυ (poculum) Alexid. 3, 510 (12). σταμνάριά τ' οἴνου μικρά Ephipp. 3, 340 (3). πίνακα-μέγαν, ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν *οἷ Lyncei 4, 433 (v. 6). τοῦτο τοὐπικείμενον ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινα-

κίσκιον Antiph. 3, 29 (1, 8). οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν (int. σῦκον), εἰ μὴ μισόδημον ἦν Aristophan. 2, 986 (2). ῥιζίον τρίψας τι μικρόν Antiph. 3, 23. πλεκτάνια μικρὰ *πουλύποδος Eubul. 3, 258 (1). ποιῶν τὴν ἔνθεσιν μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε Antiph. 3, 48. σιτάρια μικρὰ προσφέρων (ager) Philem. 4, 38 (12, 3). μάζης μικρᾶς Alexid. 3, 456 (1, 6). μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν Polioch. 4, 590. τέτταρα-κρέα *μίκρ' Antiph. 3, 94. κογχίον-μικρόν Antiph. 3, 39 (1). μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον Antiph. 3, 66. μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ Alexid. 3, 502 (2). μικρὸν ἰσχύει χρόνον mon. 410. μικρὸν ἡδύνας χρόνον Diph. 4, 385 (1, 3). ἐν μικρῷ-χρόνῳ Men. 4, 219 (3). μικροῦ-βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι anon. 4, 607 (20b). ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν (vitae) μικρόν, ὄξος γίγνεται Antiph. 3, 155 (68). οἶνον-μικρὸν ἐγχέαι Antiph. 3, 30 (1, 16). μικρόν τι κέρμα Amphid. 3, 302 (3). μικροῦ πρίασθαι κέρματος Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 7) = 246 (v. 7). μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι Antiph. 3, 20 (1). ὁ μισθὸς μικρὸς Euphron. 4, 493 (v. 13). ἅπαν-δῶρον εἰ (?) καὶ μικρὸν ᾖ, μέγιστόν ἐστι- Philem. 4, 57 (75). ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρόν mon. 124. τὸ-μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 7). μικρὰς τίθημι συμβολάς Men. 4, 265 (134). ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο Philem. 4, 37 (10). τὰ μικρὰ κέρδη mon. 496. εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ' mon. 172. ὁρῶν ἠσχύνετο τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). μικρά-πρόφασις Men. 4, 133 (1). μὴ 'πὶ μικροῖς-αὐτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Men. 4, 291 (269). τὰς-ἡδονὰς ἔχει μικράς Antiph. 3, 148 (40). ἀγαθὸν *μέγ' ἕξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν Men. 4, 260 (102). στρέφει-πάντα-μικρὰ τύχη mon. 712. τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια Mnesim. 3, 579. μικρὰ Παναθήναι' Men. 4, 211 (1). μαζίον τι μικρόν Phryn. 2, 604 (7). τῶν πονηρῶν μικρόν *ἐστι τοὐβολοῦ Eup. 2, 506 (20). στεατίου μικρὸν παραμίξας Alexid. 3, 416. ἀντακαίου μικρόν Lyncei 4, 433 (v. 9). ἑκάστου μικρὸν ἂν *ἀπεγεύεθ' Eubul. 3, 227 (4). ἀκρατιοῦμαι μικρόν Aristomen. 2, 734 (1). μικρὰ φαγέμεν Eubul. 3, 208 (1). μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν (f. μαγάδι-μέγα) Anaxand. 3, 179 (1) cf. 5, 81. ἂν λαλῇ τις μικρόν Philem. 4, 5 (2). ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν anon. 4, 690 (344). μικρὰ διάκουσον-κἀμοῦ Nicomach. 4, 584 (v. 40). μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος Sosip. 4, 483 (v. 22). μικρόν τι τὸ βίου-ζῶμεν Men. 4, 194 (9). μικρὸν *ἐπιμείνας Men. 4, 182 (3). ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ Men. 4, 252 (64). μικρὸν ὀψιαίτερον-ἥκειν Eubul. 3, 262 (1, 11). ἀπόστα μικρόν Men. 4, 182 (6). ἐπαίρουσαι -μικρόν, οὐ πολύ Antiph. 3, 117 (2, 14). μεῖζον μεῖζον, μικρὸν μικρόν Antiph. 3, 6 (11). κατὰ μικρὸν ἀεί-φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6). ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κἀμός Eup. 2, 484 (1, 4). καθεύδειν μηδὲ μικρόν Aristophont. 3, 361 (1, 9). οὐδὲ μικρὸν πείθεται | ἑνὶ πηδαλίῳ Theophil. 3, 628 (1). οὐδὲ μικρὸν ἀλλὰ σχήματι (differt) Philem. 4, 3. μικροῦ κατακαύσας *ἔλαθ' ἑαυτόν Alexid. 3, 426. μικροῦ μὲν-με | ἔπεισεν Men. 4, 283 (223). μικροῦ τάλαντον γίγνεται Men. 4, 161 (1). ἴσον ἴσῳ μικροῦ Alexid. 3, 488 (1).

μικροσιτία: ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν (libr. μικρὸν ἀσιτίαν), ῥύπον, ῥῖγος Alexid. 3, 475 (3).

μικροτράπεζος: Ἕλληνες μικροτράπεζοι (al. μακροτράπεζοι) Antiph. 3, 94.

μικρόφωνος: Alexid. 3, 396.

μικροψυχία: τὸ δ' ὀξύθυμον-δεῖγμ' ἐστιν-μικροψυχίας Men. 4, 96 (3).

μίλαξ: (i. q. ἧλιξ) Herm. 2, 392 (10).

μῖλαξ: v. σμῖλαξ.

Μιλήσιος: Milesios ὑβριστὰς μεθυσθέντας vocat Eubul. 3, 229 (4). Μιλήσιός τις Πυρρίας Pher. 2, 327 (1, 21). ὥσπερ παρθένος Μιλησία Eubul. 3, 227 (4). †ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος οἰνίσκος Eubul. 3, 265 (8). κάρδαμον Μιλήσιον Eubul. 3, 214 (1), f. Antiph. 3, 141 (16). τῶν Μιλησίων ἐρίων Eubul. 3, 247 (1). ἐρίοισι-Μιλησίοις Amphid. 3, 311. Μιλησία σμάραγδος anon. 4, 611 (36).

μῖλος: Cratin. 2, 73 cf. 5, 17.

Μιλτιάδης: *ὦναξ *Μιλτιάδη καὶ *Περίκλεες Eup. 2, 464 (13).

μίλτος: ἡ μίλτος-καὶ τὸ τιγγάβαρι Diocl. 2, 840 (4). τιγγάβαρι καὶ μίλτος ἀναμεμιγμένη ib. (5).

μιλτώδης: ἄλοχα μιλτώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6).

μιλτωρυχία: Amips. 2, 707 (3).

μιμαίκυλον: ὁ κόμαρος μιμαίκυλα (fert) Amphid. 3, 318 (6). ἐν τοῖς ὄρεσιν-τὰ *μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά Aristophan. 2, 1178 (8). μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα Theop. 2, 817 (3). ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα Pher. 2, 338 (6). ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα Cratet. 2, 248 (4).

μίμαξ: v. ad anon. 4, 688 (338[b]).

μίμαρκυς: Pher. 2, 350 (35). *γλυκεῖα-ἡ μίμαρκυς Diph. 4, 375 (1).

μίμημα χειρὸς ἀττικῆς (panes) Antiph. 3, 96 (1).

μιμνήσκομαι: μεμνοῖτο Cratet. 2, 249 (9). χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. μέμνησ'; Philem. 4, 24 (2). ταῦτα *νῦν μέμνησό *μοι Pher. 2, 291 (10) cf. 5, 27. μέμνησ' ἃ λέγω Mnesim. 3, 569 (v. 21). μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα Dionys. 3, 552 (1, 20). μέμνησο τῆς δυσπραξίας Men. 4, 270 (159). μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης mon. 8. μέμνησο τῆς προτέρας τύχης Men. 4, 275 (183). ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' ἀεί Philem. 4, 62 (101). χάριν λαβὼν μέμνησο mon. 749. μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ mon. 354. μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν mon. 348. εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ mon. 118. †μεμνήσθω με ξύλον- Phryn. 2, 583 (2). Μαραθῶνος-ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι Herm. 2, 413 (2). ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι-ὀπτῶσιν Athenion. 4, 558 (v. 17). τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς σωτῆρος Diph. 4, 395 (2, 24). Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥάων ἔσει Philippid. 4, 472.

*μίμνωμεν ad Eup. 2, 554 (12).

μιμοῦμαι: Ἀρκάδας μιμεῖσθαι Plat. 2, 651 (7). τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι Diod. 3, 544 (v. 31). ἃ ψέγομεν-ταῦτα μὴ μιμώμεθα mon. 5. μιμοῦ τὰ σεμνά, μὴ κακοὺς μιμοῦ τρόπους mon. 336. τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη Eubul. 3, 242 (1, 12). τὴν ὄψιν-τῆς ἀφύης μιμούμενος Euphron. 4, 494 (1, 8).

μίνδαξ: τὴν βασιλικὴν θυμιᾶτε μίνδακα Amphid. 3, 311.

μίνθα: τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ Cratin. 2, 88 (4).

μίνθος: *λίνδου, κίνδου, κισθοῦ, μίνθου Mnesim. 3, 570 (v. 63).

μινθῶ: μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον-*μινθώσας (libr. μισθώσας) ἄφες Damox. 4, 530 (v. 15).

μινυρὸς ὑπερσοφιστής Phryn. 2, 601 (1).

μιξόφρυς: Cratin. 2, 209 (97).

μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης Phryn. 2, 580 (1).

Μισγόλας: Μισγόλας-οὐ πάνυ τούτων ἐδεστής (int. τῶν γόγγρων) Antiph. 3, 13 (1, 14). μὴ 'πίσειέ μοι τὸν Μισγόλαν Alexid. 3, 383 (1). ὁ Μισγόλας-ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος Timocl. 3, 610.

μίσημα: ὦ δύσθεον μίσημα Aristophan. 2, 1012 (19).

μισηταὶ (al. μίσηται)-γυναῖκες Cratin. 2, 202 (78).

μισθάριον: Eup. 2, 575 (123). ἀποτρώγειν-ἐμοῦ τὸ μισθάριον Men. 4, 158 (3). τὸ μισθάριον-ἂν ἀπαιτῇς Diph. 4, 395 (2, 34).
μισθόδωρος: Χοῶν-τῶν μισθοδώρων Eubulid. 3, 559.
μισθός: ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός Cratin. 2, 229 (169). μισθὸς διδάσκει γράμματ' mon. 337. τελῶ τὸν μισθὸν Eup. 2, 431 (12). δοὺς μισθὸν ὃν *(μ') ᾔτησας (de coquo) Philosteph. 4, 589. μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν *αἰτήσῃς Euphron. 4, 493 (v. 8). ὁ μισθὸς μικρός ib. (v. 13). τέτταρες-αὐλητρίδες | ἔχουσι μισθὸν Antiph. 3, 132 (2). ἐσάλπιγξ' ἐπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων Archipp. 2, 722 (11). ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ (f. μισθῷ) ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). δέξεται-ἐπὶ μισθῷ σῖτον Cratet. 2, 246 (1). τοῦτον-ἄγω-ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). *εἰσπράξεται-μισθὸν-*σύλλεξιν συχνὴν Antiph. 3, 122 (1). ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος Eubul. 3, 216 (1). μισθοῦ-ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ anon. (390) 5, 122.
μισθοφόρος: τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος (libr. μισθοφόρων)-; Antiph. 3, 150 (49).
μισθῶ: cf. μινθῶ. μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν Aristophan. 2, 1072 (6). εἰς ποῖα (i. e. genera) μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ Diph. 4, 394 (2, 8). κἂν ἴδῃ μισθούμενον | εἰς ἑστίασιν Alexid. 3, 501. μεμίσθωταί με δείλης πρωίας Philem. 4, 64 (116). ἢ πρότερον ἐπύθου -οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Nicomachi 4, 583 (v. 5). Ἡγέλοχον-μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν Stratt. 2, 763 (1). τί μισθοῖ (al. †τιμῆς εἴποι) Eup. 2, 534 (7).
μισθώσιμος: ὅπου-ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος Alexid. 3, 501.
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3). de μισθωτῶν ᾠδῇ Telecl. 2, 365 (8).
*μισθώτριαι γυναῖκες Phryn. 2, 608 (24).
μισόδημος: οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν (int. σῦκον), εἰ μὴ μισόδημον ἦν Aristophan. 2, 986 (2).
μῖσος: φθόνον *τ' ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολύ Philem. 4, 35 (7). ἐκ φειδωλίας κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80b). ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς μῖσος ἐξεργάζεται mon. 690.
μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ' Straton. 4, 546 (v. 42).
μιστύλλω: *δάπτοντα, μιστύλλοντα Aristophan. 2, 1119 (10).
†μισχοῦν καθήμενοι Eup. 2, 483 (7).
μισῶ: μισῶ-καὶ *Σωκράτην Eup. 2, 553 (10). μισεῖς-τὰς γυναῖκας Cratin. 2, 105 (5). ὁ μισεῖν οἶμ' ἅπαντας τοὺς θεούς, γυναῖκας ἔπλασεν-, ἔθνος μιαρόν Men. 4, 231 (6). μισῶ *σ' ὁτιὴ λέγεις με *τἀσχρά Aristomen. 2, 731 (3). εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα μισεῖν με διὰ τοῦτ' Euphron. 4, 486 (v. 15). *(ὃν) οἱ χοροὶ μισοῦσιν Calliae 2, 739 (3). μισοῦσι-Θράσων' Men. 4, 173 (13). μισῶμεν ἀλλήλους Men. 4, 266 (141). ἔνιοι-καὶ μισοῦσι τοὺς εὐεργέτας mon. 171. χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε mon. 28. μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον Men. 4, 267 (144) = mon. 360. μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός mon. 332. μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον mon. 352. τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους Men. 4, 207 (1). φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως mon. 535. cf. 742. μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). ψεῦδος-μισεῖ πᾶς σοφός mon. 554. μισῶν λόγους ἄνθρωπος Timocl. 3, 598 (1). μισῶ κάκιστον (an κάκιστα?) γραμματικὸν ἔκπωμ' Eubul. 3, 239. στόματα μισεῖ Plat. 2, 673 (1, 20). τὰ περιττὰ μισῶ Alexid. 3, 502 (1). τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν τὰ περιττὰ μισῶ Alexid. 3, 500 (2). μισῶ λακωνίζειν Eup. 2, 547 (2).

μίτρα: *μίτραν ἁλουργῆ* Pher. 2, 296 (1). *ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα* Aristophan. 2, 1078 (6).

μνᾶ: **Χαρικλέης-ἔδωκε μνᾶν-. τέτταρας δὲ μνᾶς ἔδωκε Νικίας* Telecl. 2, 371 (1). *ὁ-συκοφάντης-μνᾶς δύο λαβὼν ἄπεισιν* Philippid. 4, 476 (7). *εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι* Diph. 4, 395 (2, 20). †*σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν* Eup. 2, 504 (9). *οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν* Eup. 2, 493 (15). *στακτὴ δυοῖν μναῖν* Antiph. 3, 131. *μύρου κοτύλη* decem minis venit, Men. 4, 165 (2), quinque minis, Hipparch. 4, 432 (1). *ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος ἄγοντος μνᾶν* Philippid. 4, 469. *ἐφθῶν-σχεδόν | τρεῖς μνᾶς* Theophil. 3, 629 (1). *σύκων δύο μνᾶς* ib.

μναιαῖος: **τρῆμα μναιαῖον* Amips. 2, 709 (5).

μναδάρια: Diph. 4, 385 (2).

μναρόν: Cratin. 2, 203 (79).

μνῆμα: *ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς τὸ μνῆμα* Diph. 4, 392 (1). *τὴν μέλην-*ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνῃ* Anaxipp. 4, 466. [*μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους* Philem. 4, 41 (21)]. *ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ' ὡς ὁδοιπορεῖς* Men. 4, 233 (9). *ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα καὶ τὸ γένος* Men. 4, 229 (4). *τῶν-μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων* Laon. 4, 574.

μνήμη: *φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά* mon. 435.

μνημονεύω: *μνημονεύω-καλῶς* Cratin. 2, 86 (1). *εἰ μνημονεύεις εὖ παθών* anon. 4, 679 (311).

μνημονικός: *ἐπιλήσμοσι μνημονικοῖσιν* Cratin. 2, 103 (3).

Μνησίθεος-φησι δεῖν | φεύγειν-τὰς ὑπερβολάς Alexid. 3, 481. *(*ὁ*) *Μνησίθεος-ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς θνητοῖς καταδεῖξαι-ἀγαθὸν μέγιστον* anon. 4, 604 (16).

*Μνησίλοχος-*φρύγει τι δρᾶμα καινὸν Εὐριπίδῃ* Telecl. 2, 371 (2).

Μνήσιππος: *Λέρκιππε καὶ Μνήσιππε* Men. 4, 235 (13).

μνοῦς: †*τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς* (f. r. *χοίρων μνοῦς ἔρι'*) *ἐστιν* Aristophan. 2, 1054 (16). *μνοῦς, πυραμίδες, μῆλον* Ephipp. 3, 330 (2).

μνῶμαι: *μνώμενος* et *ἐμνήσατο* Eup. 2, 575 (124).

μόγις: *τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν* Plat. 2, 626 (6).

μοιμυλλᾶν et *μοιμύλλειν* anon. 4, 681 (315).

μοῖρα: *μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ'* Straton. 4, 546 (v. 42). *μοίρας ἔλαχον βίου* Eubul. 3, 255 (1, 26). *ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας* Alexid. 3, 484 (3, 6). *ῥᾷόν ἐστι μυρίας μοίρας* Amphid. 3, 312 (1, 2).

Μοῖρα: *ὦ Μοῖραι* (an *Μοῦσαι*?) *φίλαι* Plat. 2, 669 (1) cf. 5, 47 sq.

Μοιροκλῆς: *καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ* Timocl. 3, 591.

μοιχεία: *μοιχείας γραφαὶ πέμπτῃ φθίνοντος* institutae, Men. 4, 221.

μοιχός: *Ἀλκιβιάδην-ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν* anon. 4, 608 (27[a]). *ἐκλελάκτικεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός* Men. 4, 77 (10). *ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχόν* Calliae 2, 735. *γυναιξὶν-ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος* Aristophan. 2, 1016 (3). *γαμηλίῳ λέχει-μοιχὸς ἐντρυφῶν* Men. 4, 231 (6). *θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται* Apollod. Car. 4, 444 (1). *οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς* Baton. 4, 500 (2). *οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζον-κακόν* Euphron. 4, 495 (2). *οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα *τιμιώτερον* Men. 4, 180 (5). *ὅρκους-μοιχῶν* Philonid. 2, 423 (1). *νυκτερίν' εὗρε μοιχοῖς ἀείσματ'* Eup. 2, 481 (3).

μολγός: **αἴνειν μολγόν* Aristophan. 2, 958 (9). *μολγοὶ ἔσονται* ibid. 1066 (4).

μολεῖν: v. *βλώσκω*.

μόλις: *ὡς μόλις ἀνήρρησ'* Eup. 2, 517 (27[a]). *μόλις *δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλόν | λάβωσιν-* Antiph. 3, 88 (v. 7). *ἃ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον*

ἅπαντα κατατρίψαντες Nicol. 4, 579 (v. 22). αὕτη πότ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις Men. 4, 118 (6). *πεφαρμάκευσ'-ἀναλυθεὶς μόλις Men. 4, 129 (4). ὥστε καὶ μόλις πάνυ | ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). πάνυ μόλις-ἐκτίνει τὸ σπέρμα Philem. 4, 33 (4). διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις Posidipp. 4, 517. μόλις λαλοῦντα Men. 4, 74 (3). τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις Philippid. 4, 475 (3). ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις Alexid. 3, 510 (11). ξυγγενεῖς-εὑρὼν μόλις -ἐνεγράφην Cratin. min. 3, 377. μόλις ὀπτωμένους κατέλαβον Alexid. 3, 436 (1). γενόμενος-ἔννους μόλις ᾔτησε κύλικα Alexid. 3, 417 (1). δυοῖν *(ἐν) ἐτοῖν-μόλις ἐξεπονήθη Cratin. 2, 161 (22). κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις; Pher. 2, 252 (1). τὰ δὲ δύο μόλις ἕν ἐστιν Theop. 2, 796 (2).

μολόχη: τρώγοντες μολόχης ῥίζαν Antiph. 3, 85.

μολπὰ κλαγγὰ θράττει Mnesim. 3, 570 (v. 57).

μολύβδινος: μολύβδινοι κρατευταί Eup. 2, 496 (22). μολυβδίνην Cratin. 2, 232 (178). *ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον (int. τρίποδα) *Cratin. 2, 232 cf. 2, 1230. μολυβδίνας ἔχων πέδας anon. 4, 653 (200).

μολυβδοῦς: ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστι μολυβδοῦς Pher. 2, 258 (6).

μολύνω: ἐμόλυν' ἀλεύρῳ-τοιούτῳ τινί (pisciculos) Sotad. 3, 586 (1, 24). τὰ-τήγανα (f. τὰ τηγάνια 5, 30) σίζοντά σοι μολύνεται (an μωλύεται? 5, 30) Telecl. 2, 365 (1).

Μόλωνες, duo, anon. 4, 627 (91).

†μόμφιν (l. μόμφον vel μομφήν) Telecl. 2, 376 (12[a]).

μόναυλος: ἀναλαβὼν μόναυλον ηὔλουν Anaxand. 3, 170 (2). τὸν *(ἐμὸν) μόναυλον ποῖ τέτροφας; - B. ποῖον μόναυλον; Anaxand. 3, 194. ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς Arar. 3, 275 (1).

μονθυλεύω: †ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον Alexid. 3, 504 (3, 9).

Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος-σοφός, ἀδοξότερος Men. 4, 142 (1).

μονογέρων: anon. 4, 666 (270).

μονομάχος: μονομάχον πάλης ἀγῶνα Aristophan. 2, 1167 (1).

μονομαχῶ: τῶν μονομαχούντων-ἀθλιώτεροι Posidipp. 4, 520.

μονόμματος: de Cyclope (al. μονόφθαλμος) Cratin. 2, 100 (14).

μονοπείρας: Men. 4, 310 (370).

μόνος: βαδιζούσῃ μόνῃ Pher. 2, 327 (1, 24). μὴ γένοιτό μοι μόνῳ | νύκτωρ ἀπαντῆσαι-ὑμῖν Alexid. 3, 428 (1). Ἐλπινίκην-καταλιπὼν μόνην Eup. 2, 512 (10). ἐπὰν ἴδῃς γέροντα καὶ μόνον Philem. 4, 47 (37). τὸν -μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει Philem. 4, 62 (104). ἢ δεῖ μόνον ζῆν ἢ- Men. 4, 117 (4). ἀπείλημμαι μόνος Men. 4, 155 (7). ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν ἢ μόνος ποίει mon. 225. τὸ δ' εὖ φέρειν | ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν Men. 4, 254 (72). κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἰσοίσεις (f. εἶτ' οἴσεις) μόνος ψυκτῆρα- Epigen. 3, 539 (2). *βλέπω μόνην θεράπαιναν κατόπιν ἀκολουθεῖν Philem. 4, 45 (31). ἀπέδραν μόνος Men. 4, 134 (4). οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον (int. τὸ γῆρας) mon. 491. ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνη, ποιῇ Philem. 4, 17 (1). κατὰ μόνας v. κατά p. 516. εἷς μόνος, ἓν μόνον v. εἷς p. 346. δένδρον φυτεῦσαι τοῦτο-ἓν μόνον Eriphi 3, 557 (1, 12). πανταχῇ λυπηρόν, οὐ καθ' ἓν μόνον *Pher. 2, 359 (88). ὅπερ-λοιπὸν μόνον *(ἔτ') ἦν-διώβολον Aristophan. 2, 944 (3). δύο δραχμὰς ἕξει μόνας Aristophan. 2, 1187 (48). τρεῖς μόνους σκώληκας ἔτι-καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. τρεῖς-μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω Eubul. 3, 248 (1). κατὰ τρεῖς μόνας καὶ *τάσδ' ἐκόμισας; Eriphi. 3, 557 (1, 13). τρεῖς ἡμεῖς *(μόνοι) | ἐσμὲν ἔτι λοιποί Sosip. 4, 482 (v. 10). τῶν ταῶν-ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον Antiph. 3, 117 (3). μόνος-ἄγευστος

-*ἐνιαυτίζομἀπλάκουντος Plat. 2, 654 (1). οὔποτ᾽-σηπίαν-τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). ἀπῆλθεν εὐθὺς-, σώζεται δ᾽ ἄκων μόνος Anaxil. 3, 348 (1, 28). αὐτὸς-μόνος sim. v. p. 226. τὴν κέρκον μόνην καὶ μηρὸν-θύετε Eubul. 3, 270 (18). ἕξεις δ᾽ ὅσ᾽ ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα *Alexid. 3, 395 (v. 11). ἐγὼ-εἰμι *τῶν ἐμῶν ἐμὸς μόνος Apollod. Car. 4, 447 (8). κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους-, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην Men. 4, 178 (1, 8). διαρραγήτω χἄτερος-, μὴ Κτησίας μόνος Anaxil. 3, 351 (1). μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ mon. 585. cf. Men. 4, 290 (257). ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ mon. 48. cf. βούλου δ᾽ ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον mon. 76. μὴ μόνος ἐπίστασ᾽ mon. 613. ἅπασι δ᾽ ἀργαλέα 'στίν, οὐκ ἐμοὶ μόνῳ Men. 4, 191 (2). οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίγνεται μόνοισι χειμών Philem. 4, 10 (1). τοὺς πένητας ζῆν μόνον (al. μόνους) ὀδυνωμένους Philem. 4, 36 (9). φημι-τοὺς ἰχθυοπώλας-εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1). διαφέρειν-τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι (f. τῶν νεκρῶν μόνοισι) γὰρ | τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν Aristophont. 3, 362 (4). οἶνόν τ᾽ οὐχὶ πίνουσιν μόνοι Alexid. 3, 483 (1, 3). τούτοις ἐν ᾅδου-μόνοις ἐξουσία | ἀφροδισιάζειν ἐστίν Philetaer. 3, 299. τραγῳδοί-οις ἐξουσία | ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις Diph. 4, 388. μόνῳ δ᾽ ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ | *ἔξεστ᾽ Philem. min. 4, 68 (3). *οἷς τὸ γίγνεσθαί θ᾽ ἅμα καὶ τὴν τελευτὴν-συνῆψέ τις μόνοις ἀνάγκης θεσμός Alexid. 3, 452 (1, 19). τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους Alexid. 3, 490 (2). διὰ τὸ παρέχειν πράγματα | μόνους (nos) *ἑαυτῇ Philem. 4, 33 (4, 13). ἡγεῖται-τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). μόνος-θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6). μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε Eup. 2, 458 (6). ὃς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν- Eubul. 3, 207. δείπνου-οὗτος-ἀρχήν, τελευτὴν δ᾽ οὐκ ἐπίσταται μόνος Anaxil. 3, 353. οὗτος εὐθύς-μόνος *οἶδ᾽ ὥς *γ᾽ ἐμοὶ κεράννυται Antiph. 3, 11. ἐλεεῖν -ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος (?) Men. 4, 127 (3). μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους ex Apollod. Car. 4, 447 (6). οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος-ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). *ὃς (int. Διόνυσε) τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν *ποιεῖς μόνος Diph. 4, 415 (1). μόνος ἔστ᾽ ἀπαρηγόρητον-ἔρως Men. 4, 277 (196). ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην Antiph. 3, 59. τὸ πέρας-*εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 5). τοῦ-μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην Euphron. 4, 487 (v. 31). Ἆγις-ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως Euphron. 4, 486 (v. 5). μόνος φύσκην ποιῶ, κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον Philem. 4, 18 (1). ὡς αὐτὸν ὄντ᾽ αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον σωτῆρα Alexid. 3, 407 (1). εἶδε τἀγαθὸν μόνος ἐκεῖνος (i. e. Epicurus) οἷόν ἐστιν Damox. 4, 532 (v. 63). μόνος-ἦν λέγων ἄκουσμα κἀκρόαμα Diph. 4, 428 (43). Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας ἔπαυσε μαινομένας Alexid. 3, 431 (2). πενίαν-συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος (int. ager) Amphid. 3, 308 (1). οὐκ-φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός Men. 4, 276 (187). λόγος διοικεῖ τὸν-βίον μόνος mon. 314. add. Men. 4, 240 (23). λογισμός ἐστι φάρμακον λύπης μόνος mon. 315. οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς μόνος καθέστηκ᾽, ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων συμβάλλεταί τις-μερίς Alexid. 3, 452 (1, 3). μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται | εὐθάνατος Men. 4, 74 (3). εἰ-ἐγένου σύ-τῶν πάντων μόνος-ἐφ᾽ ᾧ *τε- Men. 4, 227 (2, 1). τόπος | οὗτος τρία *μόνος (legeb. μόνον) ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). αἰσχύνομαι τὸν πατέρα -μόνον-, τὰ δ᾽ ἄλλα ῥᾳδίως χειρώσομαι Men. 4, 251 (59). αὗται δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον Epicrat. 3, 365 (1). *ἀλλ᾽ οὐ μόνη γὰρ

τὰς συνουσίας ποιεῖ | εὔωψος ἀγορά; Anaxand. 3, 175 (1, 9). αὕτη (i. e. γαστήρ) πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη *Alexid. 3, 395 (v. 7). ταύτην (i. e. fortunam) καὶ φρένας δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν (f. θεῶν) καλεῖν μόνην Men. 4, 213 (3, 10). μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει Men. 4, 269 (153). ἢ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη Men. 4, 129 (3). ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ μόνον τοῦ σώματος Anaxand. 3, 198 (8). ἀδίκως εὐτυχεῖ κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον Men. 4, 135 (2, 8). τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ-· τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται Men. 4, 214 (5). † καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον Timocl. 3, 597 (2, 5). οὐ-τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον λύπην- Men. 4, 234 (11, 7). εἰς-τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσ' ἀεί Demetr. 2, 878 (2). *ἄν-ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον- Dionys. 3, 547 (v. 5). *ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον Alexid. 3, 481 (2). ὃ βούλεται-μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Men. 4, 92 (4). τούτου-λέγειν ἕνεκα μόνου νομίζεθ'-τοῦ λαβεῖν Men. 4, 96 (2). τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον Antiph. 3, 116 (1, 14). τοῦ-δικαίου κἂν βροτοῖσι καὶ (κἂν ?) θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Philem. 4, 17. μόνον-αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεί | τὸ χρῶμα ταὐτό Antiph. 3, 152 (60). τοῦτο-δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος -μόνον Alexid. 3, 457 (2). ὅ τι *προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, | τὸν ὕπνον anon. 4, 670 (289). ἅπερ ἡμῖν μόνα | ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 23). ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305. τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 7). ὀρχεῖσθαι μόνον | βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 425 (2). βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1). τοὺς ὧδε μόνον στιασιάζοντας Cratin. 2, 46 (5). ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ φύει' ἄμπελος Antiph. 3, 32. δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον Herm. 2, 400 (5). τρία | μόνον ἐστίν Antiph. 3, 33 (1, 8). Eriph. 3, 556 (1, 8). δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς *ἐώνημαι μόνον | ὀκτὼ λάβρακας- Eup. 2, 492 (14). κρέα δὲ μόνον ὤπτων Eubul. 3, 262 (2). τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον δεῖ *τοὔψον, ἄλλο δ' οὐδέν Alexid. 3, 452 (1, 6). ὀψοποιὸς δ' οὐ μόνον | ἐστὶν ὁ τοιοῦτος Dionys. 3, 548 (v. 17). πεφυτευμένη δ' αὕτη 'στὶν ἡ ψιλὴ μόνον (?) Eup. 2, 509 (3). τὴν πλατεῖάν σοι μόνον ταύτην πεποίηκεν-; Philem. 4, 18 (1). τῶν μόνον | ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1). *οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον Alexid. 3, 514 (21). καλὸν τὸ γηρᾶς ἐστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον Philem. 4, 47 (36). ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον Diph. 4, 376 (2). διαφέροντα τοῖς-δαπανήμασιν † δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον Philem. 4, 36 (9, 6). τούς *γε φιλοσόφους ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον, ἐν τοῖσι δ' ἔργοις- Anaxipp. 4, 465 (2). τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ μόνον anon. 4, 691 (350, 10). τούτων δὲ-*ὀσφρέσθαι μόνον Antiph. 3, 80. δειπνεῖ δ' ἄφωνος-νεύων μόνον | πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3, 467 (1). ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). ἔργοις φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον mon. 177. τὸ πεπρωμένον γὰρ οὐ μονον † βροτοῖς ἄφευκτόν ἐστιν, ἀλλὰ- Philem. 4, 41 (20). ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα | αὔξει-ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα Philem. 4, 54 (55). *καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῇ τύχῃ χρή-πάντως ἔχειν Philem. 4, 16 (1). οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον-μείζονος δ' ἄλλου τινός Men. 4, 156 (1). οὐχ-γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ- anon. 4, 690 (349). οὐχὶ μόνον-εὗρε πῶς λαλήσομεν *αὐτοῖς-ἀλλὰ καί- Philem. 4, 6. οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον (int. δίκαιός ἐστιν) Philem. 4, 37 (10, 6). τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585.

ὡς ὑπομνῆσαι μόνον δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἂν *(μόνον) φω (f. γὰρ ἄν γε φῶ, καὶ), τἄλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 105 (v. 4. 5). ἐὰν *θίγῃ μόνον αὐτῆς-πεσεῖται Antiph. 3, 30 (1, 10). ἂν νεύσω μόνον Alexid. 3, 420. ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον | ὀσμὴν ἴδωσιν Alexid. 3, 485 (4). ἐπιλαθέσθαι-πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον Dionys. 3, 548 (v. 39). ἐὰν-κινήσῃ μόνον-ταύτην τις-πέρας *(οὐ) ποιεῖ λαλιᾶς Men. 4, 89 (3). μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον τύχῃ τις εἰπών Antiph. 3, 111 (v. 8). μόνον ἄν τις τοῦτ' *ἔχῃ Antiph. 3, 156 (73). μὴ μόνον κακόν τι προσλάβοιμι Men. 4, 241 (27[a]). ἆψαι μόνον- Plat. 2, 659 (2). ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου Alexid. 3, 462 (1, 16). ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα. φεῦγε τὰς λύπας *(μόνον) Philem. 4, 42 (22). ἔασαθ' οὕτως *ὡς ἔχει. τὸ πῦρ μόνον ποιεῖτε- Philem. min. 4, 68 (1). φῶς μόνον πολὺ ποίει Men. 4, 87 (5). πάντα σοι γενήσεται-· μόνον δίδου Men. 4, 234 (10). τὰς-εὐθύνας μόνον | ἐφημερινὰς-κεκτήμεθα Alexid. 3, 519 (34). ἔχει-μόνον *(οὐ) δακτύλους αὐλητικούς Plat. 2, 685 (12). μόνον (an μὰ τὸν Δί'?) οὐχὶ δεκατεύουσι γάρ | τὰς οὐσίας-, ὅλας δ' ἀφαιροῦνται Alexid. 3, 475. † εἰσὶν αἱ παροιμίδες | αὗται μόνον κρείττους- Plat. 2, 629 (1, 3).

μονοσιτῶ: οὐ μονοσιτῶν ἑκάστοτε Plat. 2, 692 (44). ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' Alexid. 3, 509 (11).

Μονότροπος: ὄνομα δέ μοὔστι Μονότροπος Phryn. 2, 587 (1).

μονοφάγος: μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε Amips. 2, 711 (2).

μονοφαγῶ: μονοφαγεῖς ἤδη τι Antiph. 5, 80 (100).

μονόφθαλμος: v. μονόμματος.

μονῳδία: χόρταζε τῶν μονῳδιῶν Aristophan. 2, 1008 (8).

μορία: ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν Anaxand. 3, 170 (1).

μόριον: ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν πλέον διδῷ, δέξαι τὸ μόριον Men. 4, 248 (45).

μορμολυκεῖον: κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον Aristophan. 2, 958 (19). ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται Aristophan. 2, 1001 (18).

μορμολύττομαι: οὐκ ἀσκίῳ-*ἐμορμολύττετο | αὐτούς Cratet. 2, 235 (1) cf. 5, 25.

Μόρσιμος: 1) tragicus, Plat. 2, 659 (2). 2) medicus, Aristophan. 2, 1213 (189).

Μόρυχος: ὦ θεῖε Μόρυχε Plat. 2, 652 (1). de Morycho *Telecl. 5, 30.

μορφή: μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους (int. ἄρτους) Antiph. 3, 96 (1).

Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα Aristophan. 2, 1123 (16).

μοσχῆ: παρδαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ Anaxand. 3, 200 (14).

μοσχίον: τὸ μοσχίον τὸ τῆς Κορώνης Ephipp. 3, 334 (1, 12).

Μοσχίων: ὁ Μοσχίων ὁ παραμασήτης Alexid. 3, 492 (2). Μοσχίων φίλαυλος Axionici 3, 532 (1). ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος Straton. 4, 545 (v. 13). Μοσχίων Men. 4, 211 (1).

μόσχος: μόσχον-, δέλφακας, χοίρους, *λαγώς Euangeli 4, 572 (v. 6). πεζὰς μόσχους Eup. 2, 489 (6).

Μοῦσα: ἔγειρε-Μοῦσα κρητικὸν μέλος. B. χαῖρε δὴ Μοῦσα Cratin. 2, 144 (10). Μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1). Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους Aristophan. 2, 1086 (16). Μοῦσαι φίλαι Alexid. 3, 458 (4). cf. ad Plat. 2, 669 (1). Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον anon. 4, 655 (209). Μουσῶν σκελετός Phryn. 2, 601 (1). πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει Antiph. 3, 143 (22).

μουσική: †τὴν μουσικὴν-ἐπιφέρειν ὀργάς Cratin. 2, 156 (12). μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι Eup. 2, 564 (50). ἡ μουσικὴ-ἀεί τι καινὸν-*θηρίον τίκτει Anaxil. 3, 352 (1). πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἔστ' ἔρωτος μουσική

Men. 4, 138 (2). *ἡ | ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ Ephipp. 3, 327 (1). μέγας θησαυρός ἐστι-μουσική Theophil. 3, 628. εἰδὼς *τὴν ἀληθῶς μουσικὴν Antiph. 3, 121 (v. 6). οἱ-τοὺς τρόπους ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ Philetaer. 3, 299. μουσικὴν-μανθάνει Cratin. 2, 221 (142). μαθόντι μηδὲ τἄγυρι μουσικῆς Eup. 2, 431 (10). cf. de Hyperbolo Eup. 2, 499 (2). ὅταν τις-μουσικῇ χαίρῃ νέων Eup. 2, 546 (1, 8). ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική anon. 4, 699 (377).

μουσικός: μουσικώτερος τρύχνου anon. 4, 660 (235). τὸν-μουσικώτατον-Ἀμφίονα Eubul. 3, 208 (2). οὐκ οἶδα· *πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινὸς (inventum mattya) Machon. 4, 496. ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον | ἔστ'- Philem. 4, 9 (1). οἵων-ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν Dioxipp. 4, 541. ὄψον-σκευάσαντα μουσικῶς Nicomach. 4, 583 (v. 9). ἅλας δοὺς μουσικῶς Euphron. 4, 494 (1, 10).

μουσοδονήματα: τί καταχροᾶσθέ μου τὰ μουσοδονήματα; Eup. 2, 523 (4).

μοχθηρία: ἐννοοῦμαι-*τὰς μοχθηρίας τῆς † ἠλιθιότητος τῆς ἐμῆς Cratin. 2, 123 (9).

μοχθηρός: ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν-εἶ ποθεινόν,-εἶθ' ὅταν παρῇς, ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν Antiph. 3, 51. μοχθηρὸς ὢν καὶ-ἀχερδούσιος anon. 4, 621 (63). ὁ (f. ὦ) μοχθηρός Eup. 2, 440 (1). ὦ μοχθηρέ Plat. 2, 667 (1). τιν'-ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην Eup. (?) 2, 577 (v. 13). τοὔνομα | ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον Alexid. 3, 468 (1). πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν ibid. τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων Alexid. 3, 437 (1). ἱμάτιον μοχθηρόν Cratin. 2, 132 (1).

μοχθῶ: μοχθεῖν *ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ Pher. 2, 254 (1). ἅπαντα μοχθεῖ (pauper) κἀγρυπνεῖ κἀργάζεται, | ἵν'- Men. 4, 247 (40). μοχθεῖν-τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν mon. 338. ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων mon. 51.

μοχλεύω: μοχλεύω (f. μόχλευε) τὰς πέτρας Plat. 2, 639 (2). θύρας μοχλεύειν σεισμός Antiph. 3, 110 (v. 8).

μοχλίον: anon. 4, 684 (325).

μοχλίσκος: τοῖχον μοχλίσκῳ *σκαλεύειν Aristophan. 2, 1145 (13).

μοχλός: κλεῖεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς Apollod. Car. 4, 444 (1). [ὅστις-μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων σῴζει δάμαρτα Men. 4, 226].

μοχλῶ: μόχλωσον τὴν θύραν Aristophan. 2, 1103 (18).

μυάγρα: Aristophan. 2, 1169 (5) cf. 5, 69.

μυγαλῆ: δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ Anaxand. 3, 181 (v. 14). *ὦ καὶ λέων καὶ *μυγαλῆ καὶ σκορπίος Cephisod. 2, 885 (1).

Μυγδονιώτης: Ἰνδούς, Λυκίους, Μυγδονιώτας Ephipp. 3, 323 (1, 7).

μύδρος: τύπτεσθαι μύδρος Antiph. 3, 110 (v. 3).

μυελός: καὶ σέλινα κἀξ οἴνου βότρυς καὶ μυελόν Pher. 2, 338 (6). εἶθ' ἕψων ποιῶ μυελόν (ut sit molle veluti medulla) Alexid. 3, 470 (1, 10).

μύζουρις: anon. 4, 631 (106).

μύζω: ἔμυξεν Men. 4, 92 (7).

μῦθος: *μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον-λέξει-κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16). ὁ μῦθος ἀπώλετο Cratin. 2, 52 (12). Cratet. 2, 241 (4).

μυῖα: cf. Κρόνος. δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα Antiph. 3, 111 (v. 7). *ὥσπερεί | Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν Antiph. 3, 134 (5, 6). χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλών Aristophan. 2, 1029 (10).

Μυῖα: ἡ *Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτόν anon. 4, 653 (198).

μυιοσόβη: ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν Men. 4, 219 (1). μυιοσόβην λαβὼν *παράστηθ' ἐνθάδε Anaxipp. 4, 466 (2).

μύκης: μύκητας ὠμοὺς-φαγεῖν Antiph. 3, 103 (1). μύκης τις ἔνιοτ'

ἄν | ἀπτᾶτο Polioch. 4, 590. σόγχος τις ἢ μύκης τις Antiph. 3, 133 (1, 4). ὄπτα μύκητας πρινίνους ib. (3, 11). ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε Ephipp. 3, 340 (5).

Μυκόνιος: Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου Cratin. 2, 175 (6). Μυκόνιος ἀνὴρ anon. 4, 630 (105). Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν anon. 4, 696 (367). Myconium hospitem calvum dixit Apollod. Car. 5, 113 (5). εἴσαγε διὰ πασῶν *Νικολᾷδας Μυκονίας Machon. 4, 497 (v. 11).

μυκτήρ: χαλκοῦς ἔχων μυκτῆρας Antiph. 3, 125 (1, 6). ὀσμὴ-πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη | ᾄσσει Eubul. 3, 242 (1, 9). ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 60).

μυκτηρισμός: Men. 4, 314 (402).

μυλαβρίδες (rectius μυλακρίδες) Plat. 2, 641 (5).

μυλακρίς: σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας Aristophan. 2, 1183 (25). cf. μυλαβρίδες.

Μυλασεύς: Men. 4, 147 (1).

μύλη: ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας Pher. 2, 254 (1).

μυλήκορον: τὴν ἀγορὰν μυληκόρῳ Archipp. 2, 723 (18).

μύλλος: φάγρος, μύλλος, λεβίας Ephipp. 3, 330 (1, 4) = Mnesim. 3, 570 (v. 40). μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες Aristophan. 2, 1123 (18).

Μύλλος (vulg. Μύλος) πάντ' ἀκούων Cratin. 2, 70 (5).

Μυνίσκος-ὁ Χαλκιδεύς Plat. 2, 668 (3).

μύξα: (i. q. μυκτήρ) Aristophan. 2, 1216 (215).

μυόχοδος: ὁ μυόχοδος γέρων Men. 4, 199 (8).

μύραινα: θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ | μύραιναν-δώσει Antiph. 3, 123 (2). μύραιν' ἐφθή Anaxand. 3, 184 (1, 47). ὦ πρόδοτι καὶ-καὶ μύραινα σύ anon. 4, 657 (219).

μυρηρός: τῆς μυρηρᾶς ληκύθου Aristophan. 2, 1027 (4). ἄγγη μυρηρά (al. μυροφορικά) ibid. (5).

μυριάς: οὗτος (Homerus)-ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει Philem. 4, 37 (11).

μυρίδιον: Aristophan. 2, 1157 (37).

μυρίζω: τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον Eubul. 3, 253 (7). *μυρίσασα συγκατέκλεισεν (cf. 5, 55) ἀνθ' αὑτῆς λάθρᾳ Alcaei 2, 831 (2). στέλλεται, μυρίζεται Antiph. 3, 81. οὐ-ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου Alexid. 3, 410 (1). μυρισάμενος-καὶ στεφανωσάμενος πάλιν δειπνεῖ Men. 4, 223 (1). ἔχων *σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 3, 103 (v. 2).

μυρίκη: v. ἐρείκη.

μυρίνης: μυρίνην προσεγχέας Diph. 4, 381 (1, 10). *μυρίνης (libr. μυρρινίτης) Philippid. 4, 478 (17). διψηρός, ἄτοπος (?) ὁ *μυρίνης ὁ τίμιος Posidipp. 4, 526 (8).

μυρίοι: ἀπολεῖ τοῦτό σε, -καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους Men. 4, 114 (3). τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος (dominus) Philem. 4, 11. ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' Aristophan. 2, 1085 (15). ἕτερα μυρία τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν Diph. 4, 395 (2, 37). οὐχὶ-*γέγον' ἔτη τρισχίλια, ἡ δὲ Διοπείθους-Τέλεσις ἕτερα μυρία; Philetaer. 3, 294 (1, 2). ἐπεχεάμην-κυάθους θεῶν-καὶ θεαινῶν μυρίους Antiph. 3, 45 (3). *λεπτοσυνθέτοις-μυρίοις καλύμμασιν Antiph. 3, 27 (1, 10). κἂν μυρίων γῆς *κυριεύῃς πήχεων Men. 4, 273 (176). πράγματά τε πολλὰ *κἀνοχλήσεις μυρίας Philem. 4, 35 (7). ἐν μυρίοισι-πόνοις mon. 176. μυρίας δίκας scribere, ex Apollod. Car. 4, 447 (9). ῥᾷόν ἐστι μυρίαις μοίραις Amphid. 3, 312 (1).

μυριοπληθής: ἄνδρας-αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς Anaxand. 3, 183 (1, 9).

μυρίς: *Aristophan. 2, 1216 (219).

μυρμηκιά: **ἄδων ἐκτραπέλους* **μυρμηκιάς* (libr. *μυρμηκίας*) Pher. 2, 327 (1, 23).

μύρμηξ: *εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν-ἐπὶ μύρμηκας* Eubul. 3, 215 (2).

μύρον: *ἀλάβαστος-μύρου* Cratet. 2, 238 (2, 6). *μύρου ἀλάβαστρον* *Aristophan. 2, 1216 (218). *τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε* Alexid. 3, 409 (2). *πρὶν* **κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου* Aristophan. 2, 1027 (4). *οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν* Men. 4, 178 (1). *ὄζοντες μύρου* anon. 4, 611 (37). **ὦζε βασιλείου μύρου* Cratet. 2, 234 (2). *βρένθιον* (f. *βρένθειον*)*-μύρον* Pher. 2, 298 (5). *τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;* Aristophan. 2, 1027 (3). *Μεγάλλιον μύρον, μύροις Μεγαλλίοισι* sim. v. *Μεγάλλιος*, *Μέγαλλος*, *Μετάλλειον*. *ἡδὺ τὸ μύρον-; B. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ; | νάρδινον* Men. 4, 148 (3). *οἷον ἔπνευσεν ὁ-φάσκωλος-τοῦ μύρου | καὶ βακκάριδος* Aristophan. 2, 1078 (4). *μύρον, κίσηριν,* **στρόφι'* Aristophan. 2, 1078 (6, 4). *μύρον -κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ* Dexicrat. 4, 571. *λοῦται-μύρῳ | Αἰγυπτίῳ μὲν-, φοινικίνῳ δὲ-, σισυμβρίνῳ δὲ-, ἀμαρακίνῳ δὲ-, ἑρπυλλίνῳ δὲ-* Antiph. 3, 56. *μύρον Αἰγύπτιον* Ephipp. 3, 327 (1). *τὸ μύρον-†παράχεον βαδίζων* (f. *παραχέων βαδίζω*) | *Αἰγύπτιον, κᾆτ' ἴρινον* Plat. 2, 638 (1, 6). *κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι* Philyll. 2, 857 (1). *μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν* Nicostr. 3, 287. *μύρον, στέφανος, αὐλητρίς* Amphid. 3, 303 (1). *μύρον, σπονδή, λιβανωτός* Alexid. 3, 498. *μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον* Men. 4, 147 (2). *αὐλητρίδας-καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας* Men. 4, 161 (1). *στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον* Apollod. Car. 4, 442 (v. 22). *οἶνος-Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα* Antiph. 3, 144 (28). *οἴνου-Χίου στάμνον-καὶ μύρον* Aristophan. 2, 1160 (6). *οἶνον, αὐλαίαν, μύρον* Men. 4, 279 (201). *ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω | μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον* Cephisod. 2, 883 (1). *μύρῳ* (al. *μύρον*)*-παρὰ Πέρωνος-, ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου* Anaxand. 3, 190 (2). *τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι* **μύροις τρίψουσι* Eubul. 3, 257 (2). *ξανθοῖς-μύροις χρῶτα λιπαίνων* Anaxil. 3, 346 (1). *ἠλείφετο | ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ-* Antiph. 3, 117 (2, 9). *περιστερὰς-ἀποβεβαμμένας εἰς οὐχὶ ταὐτὸν-τὴν αὐτὴν μύρον* Alexid. 3, 410 (1, 4). *ἠλειφόμην* **ὑόμενος* **ἰρίνῳ μύρῳ* ib. (1, 8). telinum unguentum Men. 4, 306 (343). †*ζῶν γὰρ ἀσκοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα* Philem. 4, 58 (80). *οὐδ' ἂν* (int. *προὐκείμεθα*) *κατακεχριμένοι* *(*μύροις*) Aristophan. 2, 1148 (1, 7). *σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι* Aristophan. 2, 1033 (16). *κολυμβᾶν* (f. *-βῶν*) *εἰς κολυμβήθραν μύρου* Alexid. 3, 516 (28). *κατελίπαινον αὐτὸν περὶ μύρον* Antiph. 3, 18 (2). *μύρον ἐξ Ἀθηνῶν* Antiph. 3, 139 (11). *μύρου κοτύλην* decem minis constare, Men. 4, 165 (2); quinque minis, Hipparch. 4, 432 (1). *ἐν τῷ μύρῳ* (in foro unguentario) Pher. 2, 253 (2). Polyz. 2, 871 (1). *ἕσταται πρὸς τῷ μύρῳ* Eup. 2, 513 (11). *ὅταν φακῆν ἕψητε μὴ 'πιχεῖν μύρον* Stratt. 2, 780 (1).

μυροπώλης: *πρὸς τῷ μυροπώλῃ* (f. *Πέρωνι*) *γενόμενον* Antiph. 3, 18 (2).

μυροπώλιον: *Aristophan. 2, 1216 (217).

μυροπωλῶ: *μυροπωλεῖν τί μαθόντ'* (an *παθόντ'*) **ἄνδρ' ἐχρῆν-;* Pher. 2, 276 (1). *μυροπωλεῖν* Aristophan. 2, 1216 (216).

μυροφορικός: v. *μυρηρός*.

Μυρρίνα, Leogorae *ἑταίρα*, Eup. 2, 444 (11).

Μυρρίνη: *Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη* Timocl. 3, 608 (1).

μυρρίνη: *ξυλήφιον μυρρίνης-λεπτόν* Alexid. 3, 423 (1, 25). *τῶν μυρρινῶν-, ἃς διαμασῶμ'-, τὰς φιβάλεως* *Apolloph. 2, 880 (1). *ὑπὸ μυρ-*

ρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι (int. κίχλαι) Pher. 2, 300 (1, 25). κόρους πλεκτοὺς-μυρρίνης *Lysipp. 2, 748 (3). *ἀπὸ Λοξία-μυρρίνας τασδὶ *(λαβὼν) ὑπότεινε Men. 4, 83 (10) cf. 5, 100. χαλκίον-ἱστάναι καὶ μυρρίνας Aristophan. 2, 1038 (18). ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην Aristophan. 2, 1127 (3).
μυρρινίτης: v. μυρίνης.
Μυρτίλη: ἐὰν-κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην ταύτην τις- Men. 4, 89 (3).
Μυρτίλος: ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος (?) Eubul. 3, 244 (3).
μύρτινος: στεφάνους-' *πότερ' ἐρπυλλίνους ἢ μυρτίνους-; Β. τῶν μυρτίνων βουλόμεθα *τουτωνί· σὺ δέ | *τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων Eubul. 3, 252 (4).
μυρτίς: μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα Diph. 4, 413.
μύρτον: μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια Phoenicid. 4, 509. *ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν (Athenis) νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα Aristophan. 2, 1171 (1, 5). βοσκήματ', ἔρια, μύρτα Antiph. 3, 98. πυός, πυριάτη, μύρτα, κληρωτήρια Eubul. 3, 241. τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα Theop. 2, 817 (3). μῆλα καὶ μιμαίκυλα, καὶ μύρτα καὶ σέλινα Pher. 2, 338 (6). μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων (de parte muliebri) Plat. 2, 674 (2, 14).
myrtus sativa: eius semen editur, Men. 4, 204 (8).
Μυρωνίδης apud Eup. 2, 462.
μῦς: 1) γαλαθηνοῦ μυός Alcaei 2, 831 (1). *ἂν μῦς διορύξῃ βωμόν anon. 4, 612 (40). ἀπόλλυμαι κατὰ μυὸς ὄλεθρον Philem. 4, 64 (118). κατὰ μυὸς ὄλεθρον Men. 4, 132 (3). μῦς λευκός, ὅταν αὐτήν τις Philem. 4, 45 (32). καταπυγοσύνην μυὸς-Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4). 'Caeterum v. infra μύω.' H. I. 2) mytulus: σωλῆνας, μῦς, πίννας Philyll. 2, 861 (1). πίννας, τραχήλους, μύας Posidipp. 4, 517. λεπάδες, *μύες, ὄστρεια Anaxand. 3, 184 (1, 60). μῦς Ποντικοί Antiph. 3, 108. μῦς ἑπτὰ χαλκῶν Alexid. 3, 389 (1, 5).
Μυσικάρφης (al. Μυσίκαρφος) Apolloph. 2, 881 (4).
*μυσίκαρφι (al. μυσικάρφει: videtur μυσικαρφί): Cratin. 2, 168 (12).
Μύσιος: τὸν-Μύσιον | Ἀκέστορ' Theop. 2, 815 (1).
Μυσός: *Σάκας ὁ Μυσός Metag. 2, 758 (2). Μυσῶν λεία Stratt. 2, 776 (3). ὁ Μυσῶν ἔσχατος Magn. 2, 11. Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος Men. 4, 86 (7). ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν Men. 4, 327 (481). τὸ -λεγόμενον τοῦτο Μυσῶν ἔσχατον Philem. 4, 25 (3).
μυσταγωγός: δαίμων-μυσταγωγὸς τοῦ βίου | ἀγαθός Men. 4, 238 (18ⁿ).
μύσταξ: φῴζειν ὥσπερ μύστακα *σαυτόν Stratt. 2, 789 (6). μύστᾰκα Eubul. 3, 259 (3).
μυστήριον: μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ Men. 4, 272 (168). ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια Mnesim. 3, 579.
μυστίλη: ποταμοὶ-ἀθάρης-πλέῳ-ἔρρεον αὐταῖσι μυστίλαισι Pher. 2, 299 (1, 5).
μυστριοπώλαις, βιβλιοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1).
Μυτιλήνη: κτένας ἐκ Μυτιλήνης (al. Μηθύμνης) Philyll. 2, 861 (1).
μυττωτός: μυττωτὸν πολὺν Eup. 2, 498 (an Eubul. 1, 115. 365 ?) cf. 5, 37.
μυχός: ἕλκε μοιχὸν ἐς μυχόν Calliae 2, 735. *ἐν ταὐτῷ μυχῷ Calliae 2, 741 (7). [φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Men. 4, 226].
μύω: μύων ('an μυῶν? cf. μῦς.' H. I.) ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν Herm. 2, 399 (4). ὅλην μύσας ἔκπινε Antiph. 3, 4 (4). φέρειν μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ Men. 4, 226 (1).
μυῶ: τὸν-δεσπότην-δι' ὃν-ἐμυήθην θεοῖς Theophil. 3, 626.

μυωνία: ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία | *(ὕλη?) Epicrat. 3, 369.
μῶλυ: ἔχων-ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ anon. 4, 624 (76b).
μωλύω: v. 5, 30.
μώμαξ καλοῦμαι Μίδας anon. 4, 688 (338b) cf. 5, 121.
μῶν: μῶν *βδελυγμία σ' ἔχει; Cratin. 2, 165 (6). μῶν *ἔδακέ τί σε; Archipp. 2, 725 (2). μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο; Aristophan. 2, 964 (16).
μωρία: ἡ μωρία δίδωσιν ἀνθρώποις κακά mon. 224.
μῶρος: de accentu v. 4, 658. 5, 17. γελᾷ-ὁ μῶρος mon. 108. θαύματα μώροις anon. 4, 606 (20a). τίς ὧδε μῶρος καὶ-εὔπιστος ἀνδρῶν-; anon. 4, 613 (41). ὦ μῶρε, μῶρε Aristophan. 2, 1108 (1, 1). πᾶς πατὴρ μῶρος Men. 4, 111 (5). μηδὲν (an μηδέν'?) οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν Cratin. 2, 74 (2). μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μῶρον anon. 4, 658 (220).

N.

νάβλας: ἔδει παρεῖναι-αὐλητρίδ' ἢ | νάβλαν τίν'. B. ὁ δὲ νάβλας τί ἐστι; — A. -οὐκ οἶσθα νάβλαν; Philem. 4, 14.
ναέτης: ναέται χώρας Ephipp. 3, 323 (1, 1).
ναί: ναὶ μά vid. μά. *πειρᾷς με; A. ναί, τοιοῦτό τι Theop. 2, 804 (v. 8). σησαμίδας ἢ μελίπηκτα † ἢ τοιοῦτό τι (f. μελίπηκτα; B. ναί, τοιοῦτό τι) Antiph. 3, 44 (2). μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; B. τρώγοιμι καί- (f. τρώγοιμι, ναί.) Antiph. 3, 77. ἤδη πότ' ἤκουσας βίον ἀληλεμένον; *B. ναί Amphid. 3, 303 (1). ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος-; *A. ναί Alexid. 3, 389 (1, 7). ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί Epigen. 3, 539. τί λέγεις; καπάνας; *(A. ναί· καπάνας)-καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2). διακονικῶς γὰρ-προελήλυθας. B. ναί· πλάττομεν γὰρ πλάσματα Men. 4, 103 (1).
ναικισσῆρεις (al. ναικισσήρεις) Pher. 2, 352 (46). Herm. 2, 417 (18).
Ναΐς: Aristophan. 2, 1012 (21). περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει Philetaer. 3, 294 (1, 7).
ναίω: τὴν *εὐτειχῆ ναίων Πάρον Alexid. 3, 393 (1).
νακοτίλτης: Philem. 4, 7 (3).
νακότιλτος ὡσπερεὶ κωδάριον ἐφαινόμην Cratin. 2, 41 (8).
νακοτιλτοῦντας Archipp. 2, 723 (17).
νᾶμα: ξουθῆς μελίσσης νάμασιν Antiph. 3, 27 (1, 7). μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4).
Νανvάριον: *Νανvάριον (libr. Νάννιον) ἢ Μαλθάκην Theophil. 3, 631 (2). Ἰσχάδα, καὶ Νανvάριον (al. Νάννιον) ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα Men. 4, 154 (4).
Νάννιον: cf. Νανvάριον. παρὰ-Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ Amphid. 3, 310 (1). Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα Timocl. 3, 608 (1). ἡ δὲ Νάννιον τί *νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). Νάννιον δὲ μαίνεται | ἐπὶ τῷ Διονύσῳ Alexid. 3, 486 (5). οὐκ ἐπείρα Νάννιον; Men. 4, 225 (6).
νάνοι Aristophan. 2, 1095 (11).
Νάξιος: Ναξίαν ἀμυγδάλην κατᾶξαι Phryn. 2, 603 (4). Ναξίας ἀμυγδάλας, οἶνόν τε-Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eup. 2, 525 (2).
ναός: ναοὶ (an νεῴ?) δύ' εἰσὶ καὶ στοά Posidipp. 4, 525 (3).
νάπη: *νάπαισι δ' (libr. ἐν ἅπασιν) ἀνθέρικος ἐνηβᾷ Cratin. 2, 215 (135).
νᾶπυ: νᾶπυ Κύπριον Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. cf. 3, 141 (16). μάραθρον, ἄνηθον, *νᾶπυ Alexid. 3, 437 (2, 5).

νάρδινος: ἡδύ (int. τὸ μύρον)· πῶς γὰρ οὔ; | νάρδινον Men. 4, 148 (3). τὰ *κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα (int. μύρα) Antiph. 3, 18 (2).
νάρδος Βαβυλωνιακή Alexid. 3, 523 (55).
νάρκα: ὑπελήλυθέν τέ μου | νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1).
νάρκη: γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' Antiph. 3, 70 (2, 3). νάρκη, βάτραχος, πέρκη Mnesim. 3, 569 (v. 37). θρίσσαι, νάρκαι, ῥίνης τεμάχη Anaxand. 3, 184 (1, 51). ἐγχέλεις ὀρῶν θύννεια νάρκας καράβους Timocl. 3, 598. νάρκη-*ἑφθή Plat. (Canth.) 2, 667 (7). νάρκη πνικτή Antiph. 3, 72 (1, 2). νάρκην-ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν Alexid. 3, 401 (2). ἔπειτα νάρκην ἔλαβον Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 9).
ναρκίσσινος: †ναρκισσίνους ὀλίσκους Cratin. 2, 181 (19).
ναστίσκος: ναστίσκων πολυτύρων Pher. 2, 316 (1, 7).
ναστοκόπος: Plat. 2, 693 (51).
ναστός: ναστῶν τρύφη Pher. 2, 299 (1, 5). κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν Metag. 2, 753 (1, 3). *ναστοὺς (libr. μαστοὺς) τροφαλίδας ἀμφιφῶντας anon. 4, 621 (62). *τονδὶ δὲ ναστόν, Ἀστίωνος *μείζονα Diph. 4, 397. ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος-λευκός Nicostr. 3, 284 (1).
νάττω: ἐν σαργανίσιν ἄξω (an σαργανίσι νάξω? 5, 16) ταρίχους Cratin. 2, 41 (7).
ναυάγιον: ναυαγίου δ' ἂν *ἐπιλάβοι' Men. 4, 232 (7).
ναυαγός: οὔτε-ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται-, οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν Philem. 4, 30 (1).
ναυαγῶ: ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου Eubul. 3, 244 (3).
ναύαρχος: ἣ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 11).
ναύκληρος: 1) τόν-ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει Anaxil. 3, 348 (1, 19). Φοίνικα-ναύκληρον-ποιήσας ἄπλουν Criton. 4, 537. ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν Diph. 4, 394 (2, 10). 2) pecul. signif. Sannyr. 2, 874 (5). Diph. 4, 391 (5).
ναυκληρῶ: ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος-ὅσσ' ἀγάθ'-δεῦρ' ἤγαγε Herm. 2, 407 (1, 2). ναυκληρεῖν pecul. Alexid. 3, 446 (2).
Ναυκράτης: Ναύσων Ναυκράτη (v. 5, 24) Cratin. 2, 230 (171).
ναῦλον: λαλῶν τὰ ναῦλα Diph. 4, 395 (2, 21).
ναῦλος: ἡ ναῦλος-τῆς νεώς anon. 4, 686 (332).
ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ Aristophan. 2, 976 (14).
Ναύπακτος: Λύκων-προδοὺς Ναύπακτον Metag. 2, 755 (1).
ναῦς: ὡς ἂν-τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς-πειθαρχῇ Cratin. 2, 94 (2). ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας *ῥοθιάζῃς Herm. 2, 404 (5). ναῦς ὅταν-ῥοθιάζῃ (f. ναῦν-ῥοθιάζῃς) Aristophan. 2, 975 (10). περὶ τὰ χείλη τῆς νεώς Eup. 2, 559 (32). ἡ ναῦς δὲ *πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος-; Nicostr. 3, 282. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Α. *ἔγωγε μὴν τὴν ναῦν ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς Men. 4, 174 (1). πηδάλια συντρίψας νεώς Diph. 4, 394 (2, 11). *κἀφ' δρομον ὦσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο Criton. 4, 537. ἡ ναῦλος-τῆς νεώς anon. 4, 686 (332). ἤγαγε νηὶ μελαίνῃ Herm. 2, 407 (1, 3). ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς ib. (1, 8). ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς ib. (1, 11). πέμπει-ναῦς μακράς Eup. 2, 509 (2). προδόντα τὴν ναῦν Polyz. 2, 867 (1). *ἅμιλλ'-τῶν νεῶν Plat. 2, 679 (1, 4). νεῶν-κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν Apollod. 4, 454 (1, 17). καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν Men. 4, 271 (166).
Ναυσινίκη: τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας Philem. 4, 20 (2).
Ναυσίνικος: δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη Alexid. 3, 433 (1, 1). ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ'; ib. 434 (1, 14).

Ναυσιστράτη: *τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας* (al. *Λυσιστράτας*) Philem. 4, 20 (2).
Ναύσων: *Ναύσων Ναυκράτη* Cratin. 2, 230 (171) cf. 5, 24. *Ναυφάντης-τῆς Ναύσωνος* Eup. (?) 2, 577 (v. 18).
ναύτης: *ἡ τοῦ-σωτῆρος Διὸς-ἀπώλεσε *ναύτην* Xenarch. 3, 616 (1).
ναυτίλος: *τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις-φανέντος* (dei) Nausicr. 4, 575 (1). *δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι* ib. (2).
ναυτίς: *γυναῖκας ναυτίδας* Theop. 2, 823 (38).
ναυτοδίκαι: *παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ'* Cratin. 2, 152 (8). *βάψας πρὸς ναυτοδίκας* Aristophan. 2, 1041 (24).
ναύτριαι: Aristophan. 2, 1216 (220).
Ναυφάντη: *Ναυφάντης-τῆς Ναύσωνος* Eup. (?) 2, 577 (v. 18).
ναυφύλαξ: Aristophan. 2, 1103 (17).
νεάζω: *νεάζων τῷ τρόπῳ πατήρ* Men. 4, 276 (190).
Νέαιρα: *Ἰσθμιὰς-καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα* Philetaer, 3, 294 (1, 5).
νεᾱλής: Men. 4, 310 (371). *νεᾱλής-αὐτὴν τὴν ἀκμήν* Aristophan. 2, 1100 (10).
νεανίας: *πολλοὺς *ἐγφ̔δα-νεανίας φρουροῦντας ἀτεχνῶς* Chionid. 2, 5 (1). *εὔστοχος νεανίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις* Ephipp. 3, 332 (v. 1). *νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἰς* Damox. 4, 536 (v. 1). *ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ* Cratin. 2, 69 (3). **ὑπερείδοντα τοὺς νεανίας* anon. (230) 5, 120. *ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός* (f. *καλὸς νεαν.*) anon. 4, 673 (297).
νεανιεύεσθαι: Aristophan. 2, 1216 (221).
νεανικός: *πότοι νεανικοί* Antiph. 3, 104 (v. 20). *δρᾷ τι καὶ νεανικόν | καὶ θερμόν* Amphid. 3, 316 (1, 9). *κόμη-νεανικῇ* Herm. 2, 402 (1, 5). *λοπάδα νεανικήν* Alexid. 3, 471 (2).
νεανικοῦντος (al. *νεανισκεύοντος*) *ἐπεθύμησέ μου* Eup. 2, 472 (26).
νεανισκεύομαι: *νεανισκεύεται* Eup. 2, 434 (21). Amphid. 3, 308 (3). Posidipp. 4, 516. Cf. *νεανικοῦντος*.
νεανίσκος: *τὸν *νεανίσκον* (cod. *νεανίσκων*) *συνὼν διέφθορεν* Eup. 2, 565 (51). *πᾶς-φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων* (?) Theophil. 3, 627. *τοῦ νεανίσκου-Δημητρίου* Alexid. 3, 432 (3).
νέαξ: Nicoph. 2, 850 (3).
νεαρός: *νεαρᾶς ἥβης* Aristophan. 2, 1137 (1).
*νεασπάτωτον-ἦν τι *νεοκάττυτον ἢ* Stratt. 2, 781 (3, 8).
νεάτην Cratin. 2, 93 (14).
νεβλάρεται (cod. *νεβλάρετοι*) Aristophan. 2, 1046 (40).
νεβρίς: Aristophan. 2, 1154 (19).
νεῖκος: *νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες* Plat. (?) 2, 697 (v. 2).
Νεῖλος: *οὐ Νεῖλος ἄλφιτ'* Timocl. 3, 596 (1). *ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νείλου βία;* Euphron. 4, 492 (v. 6).
νείφω: **νεῖψον* (libr. *νῆψον*), *ἵνα τὰ λήια | συγκαρκινωθῇ* Pher. 2, 264 (8).
νεκρός: *νεκρόν*, de muliere, Diph. 4, 429 (47). *καταπίπτοντας νεκροὺς* Apollod. Car. 4, 442 (v. 11). *ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς* Phoenicid. 4, 511 (v. 15). *οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;* Aristophont. 3, 360. *δέδοικα μὴ λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν* (ager) Philem. 4, 38 (12). *ὁ λιμὸς-Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν* Men. 4, 180 (4). *ποιεῖ πάντας νεκρούς | δείπνῳ* Nicol. 4, 580 (v. 37). *τὰ-κέρδη-ἢ πλουσίους τοὺς-πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ* Men. 4, 259 (97). *τοὺς ἤδη νεκρούς-ποιῶ ζῆν πάλιν* Philem. 4, 27 (v. 25). *οὐ γάρ ἄν ποτε | *οὔτω *(στεφάνοισιν) ἐστεφανωμένοι*

*(νεκροί) | προὐκείμεθ' Aristophan. 2, 1148 (1, 6) cf. 5, 67. τὴν ἔνθεσιν χωρεῖν-κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς Pher. 2, 299 (1, 7). νεκρῶν κευθμῶνα Aristophan. 2, 1005 (1, 1). οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος Philetaer. 3, 297 (1). διαφέρειν-τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν (cf. μόνος) Aristophont. 3, 362 (4). τί δ' ἂν ἔχοι νεκρός | ἀγαθόν-; Men. 4, 117 (3). οὐ-ὠφελεῖ τὰ δάκρυ' ἀναισθήτῳ γεγονότι καὶ νεκρῷ Men. 4, 269 (157). ὅταν-ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναί τιν' ἢ τάχα δὴ νεκρόν Men. 4, 239 (19). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν Men. 4, 187 (2) = mon. 411. *συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς anon. 4, 686 (333). εὔχρως-καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός Theop. 2, 800 (1). Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν Sannyr. 2, 873 (3). πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός Men. 4, 276 (188). εἰσήνεγκα-μίαν-περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν (?) Dionys. 3, 547. τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν (de piscibus) Antiph. 3, 88 (v. 8). φαγεῖν-νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 35).

νέκταρ: ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' ἐστὶ τὸ νέκταρ | τούτου (f. ὁμοῦ τοῦτ' ἐστί· τὸ νέκταρ τουτί) χρὴ παρέχειν Herm. 2, 410 (2, 10). λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς Alexid. 3, 435. τὸ νέκταρ *ἐσθίω Anaxand. 3, 198 (7).

νεκταροσταγής: †πέπονι νεκταροσταγεῖ Aristophan. 2, 1202 (108) cf. ib. p. 1076. Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ Eubul. 3, 263 (4).

νέκυς: νεκύων βρῶμα Eubul. 3, 210. μεσαύχενες νέκυες Aristophan. 2, 1215 (213).

νέμεσις: μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ Plat. 2, 673 (1, 14). νέμεσιν φυλάσσου mon. 374. Ἀδράστεια diversa ab Νεμέσει Nicostr. 3, 291 (14). Men. 4, 316 (418).

νέμω: τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν νέμειν ἑκάστῳ (deos) Men. 4, 120 (5). νέμουσ'-ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη | μερίδα anon. 4, 693 (358). οὐ τὼ μηρὼ-καὶ τὴν ὀσφὺν-ψιλὴν- †ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν; Pher. 2, 261 (1). ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει τῆς οὐσίας Men. 4, 137 (1). γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν mon. 378. †τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι νέμω πλεῖστα τύχης Cratin. 2, 83 (6). τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα | ἕλκουσι δεῦρο (int. ῥήτορες), νεμομένων δὲ πλησίον | αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεί | ὁ δῆμος Antiph. 3, 112 (1, 10). νέμεται δ' ἀμέριμνος (int. κοχλίας) Philem. 4, 41 (19).

νένοφεν v. ad Aristophan. 2, 963 (13).

νεογενής: μηκάδων μέλη, -σάρκα νεογενῆ Antiph. 3, 3 (1). νεογενοῦς ποίμνης-πνικτὰ-*εἴδη Antiph. 3, 26 (1, 4).

νεογύνης: (i. q. νεόγαμος) Amips. 2, 713 (9).

νεοκάτοικος: Eup. 2, 545 (21).

νεοκάττυτος: νεασπάτωτον (vocatis) -ἤν τι *νεοκάττυτον ᾖ Stratt. 2, 781 (3, 8).

Νεοκλείδης: Aristophan. 2, 1129 (12). χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος Men. epigr. 4, 335.

νεόκοπος κάρδοπος Eup. 2, 434 (22).

νεοκρᾶς: *νεοκρᾶτά (libr. νεόκρατα) τις ποιείτω Plat. 2, 638 (1, 8).

νεολαία: τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας Aristophan. 2, 972 (1).

νέομαι: μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται v. ad Mnesim. 3, 570 (v. 57).

νεοπένης: (al. †νεοπεινής) anon. (224) 5, 120.

νεοπλουτοπόνηρος: ἀνδρῶν νεοπλουτοπονήρων Cratin. 2, 133 (2).

νέος: Θηρικλῆς-ἡνίκ' ἦν νέος Eubul. 3, 220 (2). προνοησάτω-ὅπως *(ἔτι) νέος ὢν-*ὥρα καταλύσει Diocl. 2, 841 (1). ὅταν-ὢν νέος | ἀλλό-

τριον-ὄψον ἐσθίειν μάθῃ Ephipp. 3, 338. *ὃν *ἂν δ' ἴδῃ-πένητα καὶ νέον-ἐγχέλεις ὠνούμενον* Alexid. 3, 415 (1). *ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην-νέος ἔτ' ὤν* Axionici 3, 534 (1, 2). *καίτοι νέος πότ' ἐγενόμην κἀγώ* Men. 4, 178 (1). *νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν* (Amor) Men. 4, 137 (1). *ἀποθνήσκει νέος* Men. 4, 105 (4). mon. 425. *καί *(κ') ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο* Aristophan. 2, 947 (8). *προσίεται-καὶ γέροντα καὶ νέον* Epicrat. 3, 366 (2, 23). *ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν-νέος* Men. 4, 274 (182). *νέος πεφυκὼς-χρηστὰ μάνθανε* mon. 373. *νέος ἂν πονήσῃς* mon. 388. *μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ* mon. 354. *νέῳ-σιγᾶν-πρέπει* mon. 375. *νέοις τὸ σιγᾶν κρεῖττον* mon. 387. *νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε* mon. 384. *οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;* Apollod. 4, 452 (1, 5). *ὅταν τις *ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων* Eup. 2, 546 (1, 8). *παρ' *ὑμῖν τοῖς νέοις* Aristophan. 2, 1121 (13). *τοὺς τὰς τῶν λόγων-δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις* Alexid. 3, 421 (1). *ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος* Timocl. 3, 610. *γνώμη γερόντων ἀσφαλεστέρα νέων* mon. 107. *σκληρὸς-ἐν νέοις γέρων* mon. 693. *νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν* (senum *στόματα*) *ἢ τὰ τῶν νέων* Anaxipp. 4, 460 (v. 44). *ἐν πλήθει *νέων* Euphron. 4, 491. **ὑμεῖς δ' ἀπολαύειν, ὧν ἔχουσιν* (senes), *οἱ νέοι* anon. 4, 692 (351). *ἡνίκα -τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών* Aristophan. 2, 1093 (2). *καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι-σκηπτόν* Antiph. 3, 111 (v. 10). *καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι παράσιτον* Alexid. 3, 467 (1). *τὰ στόματα τῶν νεωτέρων* Anaxand. 3, 175 (1, 6). *φθείρας δὲ καὶ-οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων* Aristophont. 3, 363 (5). *δεινὰ-πράττουσιν οἱ νεώτεροι* Xenarch. 3, 617 (1, 2). *τοὺς δ' ἀφφάρια, τοὺς νεωτέρους* (appellant meretrices) ib. (1, 15). *μεστὴν-τὴν πόλιν νεωτέρων* Philem. 4, 4 (1, 5). *ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος* Baton. 4, 504 (1, 8). *ἐγὼ-ἠνίκ' *ἦ νεώτερος* Pher. 2, 338 (7, 3). *ὅτ' ἦν μέντοι νεώτερος* Eup. 2, 529 (7). *μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω, ἀλλ'-* Men. 4, 258 (91). *εὐδοκιμεῖν-παρὰ ταῖς ἑταίραις-ἄνδρα-μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον* Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). *γέρων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα* Philem. 4, 60 (88). *πολλῶν μαγείρων γενομένων ἐμοί -ἅπει γεγονὼς μάγειρος-πολὺ νεώτατος* Euphron. 4, 486 (v. 4). *νέᾳ γυναικί* Aristophan. 2, 1180 (18). *οὐ συμφέρον νέα 'στι πρεσβύτῃ γυνή* Theophil. 3, 628 (1). *γέρων-μὴ γάμει νεωτέραν* mon. 110. *εἰ νεωτέρα τῶν τότε χρόνων εἰ* Posidipp. 4, 517. *ὁπότ' ἦν-νεοττὸς καὶ νέα* Epicrat. 3, 366 (2, 15). *νέα δ' ἔτ' ἐστίν-καὶ γνώμ' ἔχει* anon. 4, 627 (93). *τίς δὲ παρθένος νέα | δέξαιτ' ἄν;* anon. 4, 673 (299). *νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ* Xenarch. 3, 617 (1, 9). *τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον* Epicrat. 3, 372 (2). *οὗτοι* (i. e. *οἱ ἀετοί*) *γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι, πρόβατ' ἐσθίουσι* Epicrat 3, 365 (2, 8). *καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον πολλή *'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι* Alexid. 3, 405 (6). **οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον· εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν* Alexid. 3, 481 (2). *οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς* et *νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι* (int. *ὁ πάππος*) Eubul. 3, 254 (1, 17). 255 (1, 20). *σῦκον -νέον* Pher. 2, 319 (3). *καπριδίου νέου* Aristophan. 2, 1151 (9). *ἄριστον-ἐκλελεγμένον, εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν* Diph. 4, 394 (1). *αἱ νέαι φιλίαι* ex Antiph. (?) 3, 160 (99). *νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις* mon. 386. *ἔνῃ τε καὶ νέᾳ **Aristophan. 2, 1106 (10). *δεῦρο παρ' ἐμέ-, παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον* Theop. 2, 804 (v. 7).

νεότης: *ἅμα δ' οὐ ῥᾴδιον νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ* Men. 4, 86 (1). *αἱ νεότητες ἄφρονες* Plat. (?) 2, 697 (v. 7).

νεότροφος: *νεοτρόφοιο †γένας* (al. *γέννας*) *Cratin. 2, 226 (158).

νεόττιον: φῶν-διέτρεχεν νεόττια Diph. 4, 427 (40). τεττάρων φῶν- †τὸν νεοττόν (f. τὸ νεοττίον, an τὸν νοττόν) Men. 4, 81 (2).
νεοττός: cf. νεόττιον. ὄρνεις- *ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί (gignere) Eup. 2, 463 (10). Ἄρεος νεοττός Plat. 2, 651 (6). ὁπότ' ἦν-νεοττὸς καὶ νέα (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 15).
νεοχμόν-ἄθυρμα Cratin. 2, 101 (16).
νεῦρον: νεύρων ἐπιήρανος Plat. 2, 673 (1, 19).
νεύω: ὅρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον Alexid. 3, 420. νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3, 467 (1).
νεφέλη: *αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι Aristophan. 2, 1044 (31).
νέφος: νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι Cratin. 2, 94 (1). τὸν ἥλιον-, *ἄστρ', ὕδωρ, νέφη Men. 4, 211 (2). κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς Philem. 4, 58 (81). διὰ τῶν νεφέων διάπεμψον *Ἀντικύραν Diph. 4, 416 (3). διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος ἐπὶ τοῦ προσώπου Anaxand. 3, 197 (5).
νεφρός: ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον-τὸν νεφρόν.-οὐκ ἔχει νεφρόν, ἔλεγον Euphron. 4, 487 (v. 25. 26). καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί (int. ὄρχεις) Philippid. 4, 468 (1).
νέω (nato): νεῖν ἐξ ὑπτίας Aristophan. 2, 1216 (223). ἂν ἀνατραπῇ -πλοῖον, εἶθ'-ληφθῇ νέων τις Alexid. 3, 413.
νέω (i. q. νήθω): τῇ χειρὶ *νῆσαι (vulg. νῶσαι, al. νῆθε) μαλθακωτάτην κρόκην Eup. 2, 556 (19). κρόκην δὲ νήσεις | καὶ στήμονα Men. 4, 298 (301).
νεῶ: σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν Eup. 2, 430 (9ᵃ).
νεώνητος: ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις Timocl. 3, 594.
νεώριον: ὡς δὴ καλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49).
νεώς: cf. ναός. ἐγκατέκλεισέ θ' αὐτὸν τῷ νεῷ Alexid. 3, 401. εἰς τὸν νεών | κατέκλεισεν αὐτόν Philem. 4, 46 (35).
νεώσοικος: νεωσοίκων λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12).
νεωστί: νεωστὶ-τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον-ἐστί Antiph. 3, 33 (1, 4). Eriph. 3, 556 (1, 4).
νέωτα: εἰς νέωτά φησι γράψειν- Alexid. 3, 439 (4, 17). ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος Philem. 4, 29 (1).
νή: ἢ νὴ τὸν φίλιον *μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον-λέξει Pher. 2, 293 (16). ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία Antiph. 3, 67 (1, 15). εἶτ' ἐγὼ *κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναῖκας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα Eubul. 3, 260 (2, 7). ἀλλὰ μήν, νὴ τὼ θεώ, ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ' Alexid 3, 459. καὶ νὴ Δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με | *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον- Arched. 4, 436 (2, 4). οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί' Alexid. 3, 430 (1, 19). νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα-πῶς ποτ' -Alexid. 3, 475. ὡς εὐφυὲς ζῷον κοχλίας νὴ τὸν θεόν Philem. 4, 41 (19). νὴ τὴν Δήμητρ' ἀνιαρόν *(γ') ἦν Pher. 2, 262 (2). *γλίσχρον τέ *μοὐστὶ τὸ σίαλον νὴ τὼ θεώ Pher. 2, 281 (3). ἠκούσαμεν καὶ τοῦτο, νὴ τὴν Ἑστίαν Eubul. 3, 235 (3). νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν ἐν ἅπασιν Philem. 4, 26 (v. 3). νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν *(γ') ἡ χρηστότης Men. 4, 209 (1). νὴ τὴν Ἀθηνᾶν συντόμως γε-ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 288 (2). νὴ τὴν Ἀφροδίτην-βλοσυρὰν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις Nicostr. 3, 290 (9). ἡδύ γε | νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον Timocl. 3, 607. νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον φήμην- Philem. 4, 36 (9). νὴ (al. μὰ) τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι Men. 4, 220 (4). σφόδρα μοι *κεχάρισαι- νὴ τοὺς θεοὺς | ταυτὶ προείπας Dionys. 3, 547 (v. 1). καὶ νὴ Δί' ἤρεσεν σφόδρα Antiph. 3, 36 (v. 8). παρέθηκε *νὴ Δί' ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν Euphron. 4, 494 (1, 5). νὴ τὸν Δί'

ὥσπερ αἱ παροψίδες **τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ- Pher. 2, 336 (4). πίνομεν οἰνάριον εἶδος (ἧδος?), νὴ Δι', οἰκίας τρόπον (?) Antiph. 3, 75 (2). τὸν κάραβον-ἀπόδος· παχύς γε, νὴ Δι' Antiph. 3, 12 (1, 6). καλοί γε-οἱ νεφροί, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα Philippid. 4, 468 (1). σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις Alexid. 3, 496 (2). νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη στρηνιῶ Sophili 3, 582 (1). ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ, νὴ τοὺς θεούς, -ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα | ὁρᾶν Men. 4, 125 (1). πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς, ὅσῳ διαφέρει- Henioch. 3, 562. ἀχαρὴς νὴ *Δία | περιλιππίδωσαι Alexid. 3, 449 (5) cf. 4 p. 600. διακονικῶς γὰρ νὴ Δία προελήλυθας Men. 4, 103 (1). τοῦτο γὰρ νὴ τὸν Δία | ἔστι κατάλοιπον- Straton. 4, 545 (v. 9). ἀκολουθεῖν *ἐρεῖς -μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία, λεπτῶν ἀσίτων συκίνων Antiph. 3, 64 (v. 3). ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις, νὴ Δία, | ἔρανον εἰσοίσουσιν Philem. 4, 31 (1, 13). ὧν *μεῖζον *(κακὸν οὐκ ἔστιν οὐδέν, μετά) γε μαίας νὴ Δία· | αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε νὴ Δία | τοὺς *μητραγυρτοῦντάς γε Antiph. 3, 86 (v. 6. 7). εἰ μὴ νὴ Δία τοὺς ἰχθυοπώλας *βούλεταί γέ τις λέγειν ib. (v. 9). ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νὴ Δί' ἕτερά που | ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον Diph. 4, 395 (2, 28). λαχάνων τ' ἀεί τι καὶ νὴ τὸν Δία τὰ *πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια Philem. 4, 38 (12, 4). καὶ βάψομαι, καὶ παρατιλοῦμαι νὴ Δία καὶ γενήσομαι Κτήσιππος Men. 4, 178 (1). *νυνὶ δὲ Μάτων συνήρπακεν-, καὶ *(δὴ?) Διογείτων νὴ Δία | *ἅπαντας ἀναπέπεικεν- Antiph. 3, 104 (v. 17). μετὰ *Κάλλα-καὶ μετ'-καὶ μετὰ-καὶ μετὰ-, καὶ † ναί γε μὰ Δία τρίτον ἔτος (f. νὴ Δί' τρίτον ἔτος γε) μετὰ Κινησία anon. 4, 685 (330) cf. 5, 121. τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί, | ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις Philem. 4, 34 (5). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι | ἔστιν-ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 25). τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς-ἅπαντα χρυσᾶ-, νὴ τὸν οὐρανόν, ὑπερήφανα Philippid. 4, 476 (5). ἄνπερ νὴ Δία παρρησίαν μοι δῶτε Nicol. 4, 579 (v. 14). καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης κλέπτειν- Plat. 2, 618. *σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; B. νὴ Δί', ὀλίγας ἡμέρας Aristophan. 2, 998 (9). εἰσὶ γάρ τινες-; B. νὴ Δία | μάλιστά γ' Aristophan. 2, 1005 (1, 6). *(ἆρ') ἦν-; B. νὴ τὸν Δί' ἦν γάρ Alexid. 3, 422 (3). νὴ τὸν Δί' ἠσθένουν γάρ Eubul. 3, 258 (3). φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν γέ φασι-. B. νὴ τὼ θεώ, κοὐκ ἔστιν- Pher. 2, 311 (3). νὴ τὸν Ποσειδῶ, *κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα Eup. 2, 535 (9). παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε. *Γ. νὴ τὴν Φωσφόρον (Ἄρτεμιν Eriph.), φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι Antiph. 3, 33 (1, 6) = Eriph. 3, 556 (1, 6). B. νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν | ὁποῖον *ἂν κάλλιστον-ἔχῃ Alexid. 3, 474 (2). ἄρ'-ἐστι-ἁπλῆ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία (?) Anaxil. 3, 350 (2). B. ἀστεῖόν γε νὴ τὴν Ἑστίαν ἄριστον Antiph. 3, 100 (2). B. ὀρθῶς γε νὴ Δί' Diph. 4, 389 (1, 18). B. περιέργως γε νὴ τὸν οὐρανόν Timocl. 3, 599 (2). B. σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία | πάντ' φέρει Antiph. 3, 98. A. νὴ τὸν Δί' ἤνθει τότε *Λαγίσκιον Anaxand. 3, 165 (1). *καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε- Aristophan. 2, 957 (14). εἰς τὸν κάνθαρον, παιδάριον, ἔγχει νὴ Δία, νὴ (f. ἔγχει. B. νὴ Δί', εἰς) τὸν κάνθαρον Xenarch. 3, 623. εὐζωρότερόν γε νὴ *Δί', ὦ παῖ, δός Diph. 4, 402. ἀλλὰ νὴ Δία χρηστὴ *τίς (legeb. τις) ἦν μέντοι, τίς; Eubul. 3, 261 (2, 12). ἐστὶν ὄνομα κεραμέως-ἀλλ' οὐ τυράννου νὴ (an μὰ?) Δία Philetaer. 3, 293. καὶ νὴ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρι' Alcaei 2, 832 (2).

νῆ (i. e. νέα): καί *(κ') ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο Aristophan. 2, 947 (8).

νήθω: v. ἠθῶ. cf. νέω.

Νήρειος: μεστὴν-λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphron. 4, 491.

Νηρεύς: *ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς-γλαύκου πρόσωπον-Νηρεύς* Anaxand. 3, 174 (1). **ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ *τινα | ἰδὼν* Alexid. 3, 429 (1, 1). *Νηρεὺς ὁ Χῖος γόγγρον ἧψε τοῖς θεοῖς* Euphron. 4, 486 (v. 6).
Νηρηΐς: *κατέχεσον* [*τῆς*] *Νηρηΐδος* Alcae. 2, 826 (4).
νησιάρχης: *τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν* (an *νησιάρχων*?) *ἐστι*; Antiph. 3, 104 (v. 14).
νησίγδα v. ad Philem. 4, 16.
νησιωτικός: *τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια* Men. 4, 206 (1).
νῆσος: *οἰκέω δὲ νῆσον* Cratin. 2, 149 (5). *ἀπ' *Αἰγίνης νήσου χωρεῖ* Telecl. 2, 373 (5). *ταῖς νήσοις *ἐπιπηδᾷ* anon. 4, 677 (306). *νεανίας τις ἐσφαίριζεν-Κῷος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν* Damox. 4, 536 (v. 3). *τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις θνητοῖς μεγίστας* Alexid. 3, 517 (30). *πῶς γυνή, ὥσπερ *θάλαττα, νῆσον ἀμφιέννυται*; Anaxil. 3, 354 (4).
νηστεία: *κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας* Diph. 4, 401.
**Νῆστις* (legeb. *Νήστης*), dea, Alexid. 3, 524 (61).
νῆστις: 1) *νήστεις*, *κεστρέας* Archipp. 2, 718 (5). *πλεκτάνια μικρὰ *πουλύποδος*, *νῆστίν τινα* Eubul. 3, 258 (1). *νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν* Philem. 4, 28. *νῆστις καθάπερ κεστρεύς* Amips. 2, 701 (1). *κεστρεῖς ἔχων †ἄλλους* (f. *ἀλλ' οὐ*) *στρατιώτας τυγχάνεις | νήστεις* Antiph. 3, 76 (1) v. annot. *ὡς-εἰσι νήστιδες γιγνώσκεται* (de hominibus) Aristophan. 2, 1007 (4). *κεστρέων νῆστις χορός* Theop. 2, 796 (1). *νῆστιν-κεστρέως-βίον* Eubul. 3, 238. *κεστρῖνός ἐστι νῆστις* Anaxand. 3, 177 (2, 8). *ἐγὼ-κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω* Alexid. 3, 500 (2). *Μίδας-κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ* Euphron. 4, 489. 2) *ἡ νῆστις* (i. e. *ἔντερον*) *ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός-*; Aristophan. 2, 1076 (3, 3). *γλῶτταν, ἢ *σπλῆνα **(*γ'*) *ἢ νῆστιν* Aristophan. 2, 1151 (9). *ὁ σπλήν*; *Β. σεσάχθω. Α. νῆστις*; *Β. ἀπολεῖ μ' οὑτοσί* Antiph. 3, 130. *ἡπάτια*, *νῆστις*, *πλεύμονες* Eubul. 3, 217. *ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα προσέθηκεν* Aristophont. 3, 356. *νῆστίς τ' ἐρίφου* Eubul. 3, 234 (1).
νῆττα: *νήττας*, *σχαδόνας*, *κάρυ'* Antiph. 3, 143 (21). *φάτται*, *νῆτται*, *χῆνες* Antiph. 3, 145 (30). *ὀρνιθαρίων-πλῆθος*, *νηττῶν*, *φαττῶν* Anaxand. 3, 185 (1, 63). *ἀλεκτρυόνος*, *νήττης*, *κίττης* Mnesim. 3, 570 (v. 48).
νηττάριον: Men. 4, 316 (422).
νηττίον: *δασύποδα-ἀγόρασον καὶ νηττία*, | *ὁπόσα σὺ βούλει* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3).
νήφω: *οὔτε-νήφοντα δεῖ | οὐδαμοῦ-παροινεῖν* Antiph. 3, 20 (1). *καλὸν τὸ νήφειν* mon. 680. *διὰ τί συμβολὰς ἔχων νήφεις*; Baton. 4, 499 (1, 6).
νιγλαρεύω: *τοιαῦτα-νιγλαρεύων κρούματα* Eup. 2, 472 (27).
νίγλαρος: **ᾄδων-νιγλάρους* Pher. 2, 334 (1, 25).
νίκη: cf. *ἐπανήκω*. *τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον ἑλκύσαι σταθμόν* Eup. 2, 456 (1). ***(*ἔν'*) *Ἀντιγόνου-νίκης καλῶς* (f. *καλῆς*) Alexid. 3, 432 (3).
Νίκη: *τὰς-πτέρυγας ἃς εἶχε* (Amor) *τῇ Νίκῃ φορεῖν ἔδοσαν* Aristophont. 3, 361 (2). *ἡ-εὐπάτειρα φιλόγελώς τε παρθένος Νίκη* Men. 4, 282 (218). *καλῶ δ' *Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς* Apollod. Car. 4, 449.
Νικήρατος: *Νικίας Νικηράτου* Telecl. 2, 371 (1, 3). *ἥξει Φιλῖνος*, *Μοσχίων*, *Νικήρατος* Straton. 4, 545 (v. 13). [*ὦ Νικήρατε* Philem. 4, 67 (1)].
νικητήριον: *ᾠὰ μέν | **(*καὶ πέμμα καὶ τράγημα*) *νικητήριον* Antiph. 3, 29 (1, 3) cf. 5, 74. *θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα* Eubul. 3, 203 (3). *πέττει τὰ νικητήρια* ib. (1).
νικητήριος: *δόξα νικητήριος **Antiph. 3, 152 (58c).

νικητικός: ἐνύπνιον-νικητικὸν Alexid. 3, 503 (2).
Νικίας: τέτταρας-μνᾶς ἔδωκε Νικίας Νικηράτου Telecl. 2, 371 (1). δισχίλιαι-εἰσι (drachmae) σὺν ταῖς Νικίου Aristophan. 2, 985 (1, 4). πόσου χρόνου-συγγεγένησαι Νικίᾳ; Eup. 2, 500 (5, 1). ὁμολογεῖ Νικίαν *ἑορακέναι ib. (5, 3). ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον ib. 501 (5, 6). ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν Phryn. 2, 589 (4). κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν, ὥσπερ Νικίας Phryn. 2, 603 (3). Nicias ap. Eup. 2, 457 (4).
**Νικολᾷδας* Μυκονίας Machon. 4, 497 (v. 11) cf. annot. et 5, 114.
Νικόμαχος: Νικόμαχε anon. 4, 669 (285).
Νικομήδης: ἀπὸ θαλάττης Νικομήδει δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 2). Νικομήδης, γογγυλίδα μασώμενος ib. (1, 13).
Νικοστράτη: Νικοστράτην-Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην Arched. 4, 435. ὦ Νικοστράτη Philem. 4, 50 (44).
Νικόστρατος-Ἀργεῖος Ephipp. 3, 337 (2).
Νικοφῶν: Philem. 4, 13 (1). 49 (42). Apollod. 4, 455 (2). *Νικοφῶν (legeb. Νικόφρων) anon. 4, 693 (359).
νικῶ: cf. κινῶ. φιλῶ. τοῖς τὠλύμπια νικῶσι Timocl. 3, 595 (v. 17). ἀνὴρ ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ-, νικᾷ τε *(πάντας) χρηστὸς ὤν- Eup. 2, 467 (16). ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς Anaxand. 3, 168. νικᾷ-ᾠὰ λιθίνην μάκτραν Herm. 2, 403 (4). *νικᾷ-αὕτη τὰς τέχνας πάσας Anaxand. 3, 193 (1). νικᾷ-διαβολὴ τὰ κρείττονα mon. 376. νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις mon. 386. γυνὴ-νικῶσ' ἄνδρα Philem. 4, 50 (44). "νικᾷ-χρεία μ' ἡ-τέ μου | γαστήρ" Diph. 4, 402 (1). ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη *Philem. 4, 39 (14[b]). νεότητα νικᾶν-καὶ θεὸν λόγῳ Men. 4, 86 (1). νίκησον ὀργήν mon. 381. νίκα λογισμῷ τὴν-συμφοράν mon. 685. οἱ-θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας | ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι Men. 4, 243 (31). ἱκανὸν τὸ νικᾶν †ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων mon. 262. [καλὸν τὸ νικᾶν mon. 299].
νίμμα: νίμματα | ἐπέχει τις Dromon. 3, 541 (2).
νίν: ἐν δὲ κύκλῳ νιν | *παρθενικαὶ-τὸν πόδ'-τρίψουσι Eubul. 3, 257 (2). φιάλην· Τελέστης δ' *ἄκατον ὠνόμαζέ νιν Theop. 2, 793 (2).
Νιόβη: τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν Timocl. 3, 593 (v. 14). de Niobidarum numero Aristophan. 2, 1059 (1). ἐγὼ λίθον-τὴν Νιόβην-οὐδέποτ' ἐπείσθην- Philem. 4, 39 (16).
νίπτρον: v. λίτρον.
νίπτω: χεὶρ χεῖρα νίπτει mon. 543.
νίτρον: v. κέγχρος. λίτρον. σησάμου, νίτρου (al. λίτρου), κυμίνου Antiph. 3, 78 (1). *τάχ τοῦ νίτρου Anaxipp. 4, 465 (1).
νίφειν: νιφέτω-ἀλφίτοις Nicoph. 2, 851 (2). *ὀριχοὺς-ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα Aristophan. 2, 1171 (1, 5).
νοητικός: v. 5, 91.
Νόθιππος: tragicus, Telecl. 2, 366 (3). πέμπειν-Νόθιππον ἕν' ὄντα Herm. 2, 399 (3, 3).
νόθος: ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος (est) Men. 4, 151 (1). ὁ δὲ κόλαξ *(ἔσθ'), ὁ δὲ νόθος Phryn. 2, 588 (2). ὁ νόθος δέ μοι (i. e. Pericli) ζῇ; Eup. 2, 461 (9). τὸ Καλλίου νόθον Metag. 2, 758 (2).
νομίζω: ἀποκρίνετε **τὸ νομιζόμενον Pher. 2, 261 (1). Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται | ὀπτᾶν- Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 4). τραγήματ'-ὅτι νομίζεται τοῖς νυμφίοις-παρέχειν Alexid. (Antidot.) 3, 458. πέρας-αὔλιος θύρα | ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας Men. 4, 141 (2). ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον καὶ τῶν θεῶν εὕρημα Diod. 3, 543 (v. 2). τὸ νομίσαι-ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν

Antiph. 3, 80. *Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε* anon. 4, 671 (293). *τὸ κρατοῦν-νῦν νομίζεται θεός* Men. 4, 144 (2). *κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας* Epicrat. 3, 366 (2, 14). *καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας* ib. (2, 15). *θεὸν νόμιζε καὶ σέβου* Philem. 4, 43 (26). *κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον εἶναι* Men. 4, 238 (18ᵃ). *νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς* mon. 379. *ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν* Men. 4, 160 (3). *νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους* mon. 377. *φίλους ἔχων νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν* mon. 526. **ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος* Men. 4, 325 (470) = mon. 40. *ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς* mon. 263 = 673. *νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονός | ἀδίκημα* Men. 4, 237 (15). *νόμιζε κοινὰ πάντα τἀτυχήματα* mon. 369. *ἀνδρὸς φίλου-οἰκίαν αὐτοῦ νομίζειν δεῖ* Diph. 4, 423 (21). *δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς* Timocl. 3, 595 (v. 8). *τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν* mon. 497. *Κράτητι-τάριχος-λαμπρὸν *ἐνομίζετ'* (vulg. *ἐνόμιζεν*) Aristophan. 2, 1085 (15). *οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται* Men. 4, 157 (2). *χρηστοὺς νομιζομένους* Men. 4, 178 (2). *τούτου-λέγειν ἕνεκα μόνου νομίζεθ'-τοῦ λαβεῖν* Men. 4, 96 (2). *οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται* Men. 4, 115 (1). *ἐγχέλεων νομίζων λῆρον* Antiph. 3, 67 (1, 5). *Κρόνον-παππεπίπαππος νενόμισται* Nicoph. 2, 854 (1). *τοὺς-μεγάλους-νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς* Antiph. 3, 36 (v. 11). cf. ib. 70 (2, 5). *ἔσχατον νόμιζέ με Μυσῶν* Men. 4, 327 (481). *Μυσῶν ἔσχατον ἐνόμιζεν* (f. *νόμιζ'*) *ὁρᾶν* Philem. 4, 25 (3). *παλαιστὴν νόμισον *Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν* Aristophont. 3, 357 (1, 4). *νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον* ib. 360 (1, 2). **τηνδὶ-σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν *νομίζετε* Henioch. 3, 563 (v. 8). *τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον Φυλήν* Men. 4, 106 (1). *ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην μέλλεις ἀφεῖναι* Eubul. 3, 266 (9). *ὕδατος-λακκαίου-τουτί γέ σοι | νόμιζ'* (al. *γένοιθ'*) *ὑπάρχειν* Anaxil. 3, 341 (1). *ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν* Alexid. 3, 455 (2). *τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε-μόνον* Antiph. 3, 116 (1, 14). *τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν* Men. 4, 268 (148). *νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι διὰ βίου* mon. 382. *τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα* Axionici 3, 534 (1, 8). *τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς-*εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ* Hegesipp. 4, 479 (v. 5). *τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν* Amphid. 3, 318 (3). *διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον* Ephipp. 3, 338. *τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν ἀπολωλεκέναι νόμιζε* Alexid. 3, 510 (11). †*ἣν* (l. *εἰ* cf. 5, 87) *μή σοι νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν* Cratin. min. 3, 377. *μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς, τὸν δ' εὖ λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρόν* Philem. 4, 37 (11). *ἓν-νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι* Alexid. 3, 506 (7). *Πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον* Men. 4, 211 (2, 8). cf. mon. 444. [*καθ' Ἅιδην δύο τρίβους νομίζομεν* Philem. 4, 67 (1, 6)]. *μὴ νόμισον* Thugenid. 4, 593 (2). †*εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντες* Men. 4, 158 (4).

νομικός: Alexid. 3, 401 (4).

νόμιμον: *καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι* Men. 4, 265 (135). *νόμιμον τοῦτ' ἐστί-ἐνθάδε | Κορινθίοισιν* Diph. 4, 388 (1).

νόμισμα: *μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι* Antiph. 3, 20 (1). *σιδαρέοισι *(τοῖς) νομίσμασιν χρῶνται* Plat. 2, 649 (3) cf. 5, 46.

νομοθεσία: *Χαρώνδαν ἔν τινι νομοθεσίᾳ-λέγειν* anon. 4, 618 (50).

νομοθέτης: *τὸν νομοθέτην-Χαρώνδαν* anon. 4, 618 (50). *κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου | Ἀριστονίκου* Alexid. 3, 438 (3, 1). *οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς Ἀριστονίκου νομοθέτης* ib. 439 (4, 12). *Δημητρίῳ καὶ τοῖς νομοθέταις* Alexid. 3, 421 (1).

νομοθετῶ: *τά τ' ἄλλα-νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα *δή* Alexid. 3, 439 (4, 13).

νόμος: **εἴξασιν-οἱ νόμοι τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις* Plat. 2, 620 (1). Caeterum cf. Plat. 2, 692 (42). *ἡ πόλις-, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει* Anaxand. 3, 200 (16). *κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί* Eubul. 3, 241. *τῶν Δρακοντείων νόμων ὁπόταν ἀναμνησθῶσι* Xenarch. 3, 617 (1, 22). *νόμῳ-καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει* (uxor) Amphid. 3, 301. *τοὺς-ἀτίμους οὐκ ἐᾷ-ὁ νόμος ἄρχειν* Alexid. 3, 519 (34). *τίθησι-νυνὶ νόμον-εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον* Alexid. 3, 438 (3, 2). *νυνί-καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά | χρυσοῦν* ib. 439 (4, 14). *ἀπείρηται-τοῦτο τῷ νόμῳ* Xenarch. 3, 621 (1, 7). *κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν* (gynaeconomus) Timocl. 3, 611. *ἀπογεγράφθαι-πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα* Men. 4, 147 (1). *εἰσηγησάμην νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον* Diph. 4, 392 (1). *νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο* Antiph. 3, 104 (v. 15). *ἐν Λακεδαίμονι γέγονας; ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον | ἐστίν* Antiph. 3, 22. *οὔθ' οἱ τρόποι-ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν* Anaxand. 3, 181 (v. 2). *τοὺς ἱερέας ἐνθάδε-ὁλοκλήρους νόμος εἶναι* ib. (v. 10). *ταῦτα γὰρ θύειν νόμος τοῖς Πυθαγορείοις* Alexid. 3, 474 (2). *ἀδικεῖν-καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον* Alexid. 3, 397 (1, 9). *οὐδὲν ἡδέως ποιεῖ-ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν* Diph. 4, 395 (2, 14). *ταῖς ἡμέραις ταύταις-κωμάζειν ἔθος | ἔστιν, νόμος τε τὰς ἑταίρας-*(μεθύειν) μεθ' ἡμῶν* Alexid. 3, 499 (1). *δι' ὃν* (dominum) *εἶδον* (?) *νόμους Ἕλληνας* Theophil. 3, 626. *ἢ κατὰ τοὺς νόμους, ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ-ἔθει τινί* Men. 4, 114 (2). *δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους* Philem. 4, 36 (8, 8). *δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι, | ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά* Men. 4, 230 (5). *οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου* (hominis natura) Philem. 4, 3. *ἣν-ἂν εἰσενέγκηται φύσιν ἕκαστον* (animal), *εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει* Philem. 4, 36 (8, 6). *τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος* (dominus) Philem. 4, 11. *ἐλεύθερος- ἑνὶ δεδούλωται, νόμῳ, δυσὶν δὲ δοῦλος, καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ* Men. 4, 268 (150). *ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος-ὁ δεσπότης* Men. 4, 250 (56). *νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος, ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος* Men. 4, 268 (151). *νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ* Men. 4, 288 (244). *οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς ὁ δεδοικὼς νόμον* Philonid. (?) 2, 425. *μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε* Men. 4, 268 (152). *ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου* Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). *δίκαιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ* mon. 135. *καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν· ὁ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους λίαν ἀκριβῶς συκοφάντης φαίνεται* Men. 4, 257 (89). *ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται* mon. 709. *ὅπου βία πάρεστιν,* (f. *βία, παρ'*) *οὐδὲν ἰσχύει νόμος* mon. 409. *καιρὸς-τῶν νόμων κρεῖττον πολύ* mon. 676. *νόμῳ* (al. *χρόνῳ*) *τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται* mon. 368. [*οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα* Men. 4, 176 (2, 3)]. *τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου* Men. 4, 146 (5). *νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν* mon. 378. *τοὺς τῆς φύσεως οὐκ ἔστι λανθάνειν νόμους* mon. 492. *εἰ δ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα* Men. 4, 227 (2, 6). *νόμοις ἕπεσθαι πάντα δεῖ τὸν σώφρονα* mon. 580. cf. 380, ubi *νόμων ἔχεσθαι π. δ. τ. σ. νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις* (*ἐπιχωρίοις?*) *καλόν* mon. 372. *ξένος ὢν ἀκολούθει τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις* mon. 394. *τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί | τίθεμαι* Diod. 3, 546. †*ἐν πατρικοῖσι νόμοις* (de cottabo) Cratin. 2, 83 (6). **ἀλλ' ἃ νόμος ἔστ'; A. ἀλλ' εἰς θυείαν παιστέον* Plat. 2, 630 (1, 3). *ᾧ δεῖ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ* Antiph. 3, 30 (1, 14). *ἔγχει *κἀπιβόα τρίτον παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν*

Pher. 2, 318 (2). πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος Cratin. 2, 194 (52). τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον *Aristophan. 2, 1189 (59). τοὺς ἐξοδίους-ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους Cratin. 2, 230 (170). αὐλούσας-Ἀπόλλωνος νόμον, ***Διὸς νόμον·-αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον Epicr. 3, 365 (1). νόμον ἐκ νόμου ἕλκων Eubul. 3, 254 (1, 3). νόμῳ (?) τεθαύμακ'-εἰ δὶς πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92).

νοσακερόν: anon. 4, 681 (317).

νοσηλεύω: συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν; Anaxil. 3, 346.

νόσημα: νοσημάτων ταλαντιαίων Alcaei 2, 828 (3). πολυχέσου νοσήματος anon. 4, 696 (365). ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει Antiph. 3, 142 (20). νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα Philem. 4, 43 (27b). τὸ γῆρας-νόσημα ex Apollod. Car. 4, 447 (7).

νοσημάτιον: Aristophan. 2, 982 (30).

νόσος: νόσῳ βιασθεὶς Aristophan. 2, 954 (6). ἀναβιῶν (an ἀναβιῶν') ἐκ τῆς νόσου Plat. 2, 660 (4). ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον Sophili 3, 583 (2). ἐκφυγοῦσα δ' ἣν εἶχεν νόσον Men. 4, 93 (2). γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72). ἐλθόντ' εἰς νόσον τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν Men. 4, 164 (1). ὕπνος-πάσης-ὑγιεία νόσου mon. 522. τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ anon. 4, 672 (294). ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους Telecl. 2, 361 (1, 3). λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς,-νόσους Diph. 4, 418 (5). νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν Philem. 4, 63 (110). cf. mon. 383. λῦπαι-τίκτουσιν νόσον mon. 316. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος Antiph. 3, 57 (1). πενία-τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος f. Diph. 4, 424. πλευμονίαν νόσον (de amore) anon. 4, 659 (228). ἔστιν-οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην *νόσων (libr. ὅσων) πασῶν, διώκειν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 8). καιρός ἐστιν ἡ νόσος ψυχῆς Men. 4, 236 (14). νόσων χαλεπώτατος φθόνος Men. 4, 231 (6). †γάμος-ὁ σώζων τὴν ἄλλου νόσον Men. 4, 270 (161). †νόσον σώζων ibid. λόγος-ἀνθρώποισιν ἰᾶται νόσους vel ἰατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων ad Men. 4, 240 (23). ἰατρὸς ἀδόλεσχος ἐπὶ νόσῳ νόσος mon. 268. *Κέφαλον, αἰσχίστην νόσον Plat. 2, 681 (5c).

νόστος: "νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν *τυχών" Diph. (ex Eurip.) 4, 411 (1, 9). νόστον προμαθόντες anon. 4, 645 (162).

νοστῶ: ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα-; Pher. 2, 292 (13).

νοσῶ: ὁ νοσῶν τι μανικὸν (al. δὲ μανικῶς) *Ἀλκμέων' ἐσκέψατο Timocl. 3, 593 (v. 12). γυναικὶ πρόσφορον γυνή, νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι anon. 4, 668 (284). καθάπερ οἱ νοσοῦντες-τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι Philem. 4, 42 (24). τοὺς ἰατροὺς-ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν-πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1). βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν mon. 75. ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος mon. 550. ἆρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος Philem. 4, 42 (25a). *τῷ-θεάτρῳ 'νόσησαν αἱ φρένες Cratin. 2, 172 (1). αἱ κρίσεις-ἡμῶν νοσοῦσι Diph. 4, 385 (1). τῶν-ἐκ τῆς-στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς Theognet. 4, 549. κατὰ κοιλίαν νοσεῖ anon. 4, 665 (267). παρ' ἡλικίαν νοσεῖ Nicol. 4, 580 (v. 34). οὕτω-ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου | ἄμφω νοσοῦσιν Axionici 1, 417. †νόσον σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161).

νότιον τεῖχος ap. Aristophan. 2, 1166 (12).

νοτίς: ἕλκει δι' αὐτῆς νοτίδα (olla) Alexid. 3, 440 (5, 8).

νότος: ἀνέμῳ νότῳ | διεβάλομεν τὸ πέλαγος Demetr. 2, 876 (1). εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος-λαμπρός Alexid. 3, 403 (1).

*νοττός: v. νεόττιον.
νουβυστικῶς: ταράττειν καὶ κυκᾶν-νουβυστικῶς Cratin. min. 3, 376.
νουθέτησις: Eup. 2, 446 (27).
*νουθετησμός (vulg. νουθετισμός) Men. 4, 313 (398).
νουθετῶ: ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί mon. 46. γίγνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν ὅπου τρέχεις mon. 82. ὑπὲρ-ἑνὸς *ἀλγῶν ἅπαντας νουθετῶ Men. 4, 192 (4). ἔρως τοῦ νουθετοῦντος κωφόν Men. 4, 86 (1). ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν Men. 4, 261 (108). μὴ νουθέτει γέρονθ' ἁμαρτάνοντά τι Philem. 4, 54 (54). μὴ λοιδόρει γυναῖκα μηδὲ νουθέτει mon. 353.
Νοῦθος: Men. (?) 5, 105 sq.
νουμηνία: καί σε *τῇ νουμηνίᾳ-ἀγαλοῦμεν Theop. 2, 810 (1). πῶς οὐ δέχονται-τῇ νουμηνίᾳ-τὰ πρυτανεῖ'-; *Aristophan. 2, 1106 (10).
νουνεχόντως: Men. 4, 317 (426).
νοῦς: v. Chionid. 2, 9. ἀκολασταίνει νοῦς *μειρακίων Mnesim. 3, 569 (v. 19). τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν Men. 4, 234 (11). ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος Philem. 4, 56 (70). ὁ-νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν-μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε Timocl. 3, 592 (v. 5). ἐπὶ τοῦ μαθήματος -ἑστηκὼς ὁ νοῦς Amphid. 3, 302 (1). ὁ νοῦς-ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον Alexid. 3, 511 (13). πρὸς τῷ λαβεῖν-ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ Diph. 4, 421 (13). πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1, 3). πρόσεχε τὸν νοῦν Cratin. 2, 189 (40). Pher. 2, 340. Antiph. 3, 29 (1, 2). τὸν νοῦν πρόσεχε δή Alexid. 3, 503 (2). πρόσσχετε τὸν νοῦν ἐξευρήματι καινῷ Pher. 2, 283 (5). προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε Eup. 2, 575 (125). ἥβης ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου (al. δὲ τοῦδε) καὶ φρενῶν Cratin. 2, 56 (1). νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7, 6). ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς mon. 690. οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ νοῦν ἔχειν (int. δεῖ) Antiph. 3, 20 (1). ὅμως ἔλαχες, ἢν νοῦν ἔχῃς. B. πῶς *ἢν ἔχω νοῦν; Plat. 2, 670 (3). ἄνπερ νοῦν ἔχῃς mon. 244. 245. 307. οὐ γαμεῖς ἂν νοῦν ἔχῃς Men. 4, 88 (1). τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). ἐγὼ-καὐτὸς κιθαριστρίας *ἐρῶν-οὐ νοῦν ἔχω-; Theophil. ib. 631 (1). ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ Men. 4, 93 (1). τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε γαμεῖν-; εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι τῷ γ' ἔχοντι νοῦν ἄτιμον εἶναι μᾶλλον-; Alexid. 3, 519 (34). τῶν μόνον ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1, 3). φάσκων νοῦν ἔχειν Alexid. 3, 506 (7). νοῦν ἔχων Alexid. 3, 484 (3, 2). νοῦν γ' ἔχων Alexid. 3, 487 (2). ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἰ τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα Men. 4, 175 (2). ὀκνεῖ-νοῦν ἔχουσ' ἴσως *Men. 4, 237 (16). τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος Men. 4, 242 (29). *εὐδαιμονία τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων Men. 4, 86 (2). μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει Men. 4, 103 (2) = mon. 340. εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν mon. 207. ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων μάντις-ἄριστός ἐστι Men. 4, 134 (1). γράμματα -μαθόντα νοῦν ἔχειν *Philonid. 2, 425 = mon. 96. ὁ γράμματ' εἰδὼς καὶ περισσὸν νοῦν ἔχει mon. 403. τὸ πάντων κρεῖττόν ἐστι νοῦν ἔχειν mon. 637. πολλοὶ-εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν Posidipp. 4, 526 (7). ὄχλος-οὐκ ἔχει-νοῦν mon. 265. ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, | ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 4) cf. 5, 48. νοῦν -πουλύποδος ἔχειν Alcaei 2, 824. ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστι *μακαριώτερα καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ Men. 4, 230 (5). παύσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον | ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν *ἄλλο τῆς τύχης, εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς Men. 4, 212 (3). θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς-ὁ νοῦς Men. 4, 72 (14). ὁ νοῦς-ἐστιν ὁ λαλήσων

θεός Men. 4, 90 (6). ὁ νοῦς-ἐν ἑκάστῳ θεός mon. 434. *Προμηθία (al. Προμηθεύς v. 5, 47) -ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς Plat. 2, 662 (3). ὁ νοῦς-ἐστιν ἑκατέρῳ-τέχνη Euphron. 4, 494 (1, 16). ψυχῆς μέγας χαλινὸς-ὁ νοῦς mon. 549. νοῦς ἐστι πάντων ἡγεμὼν τῶν χρησίμων mon. 579. ὑγίεια καὶ νοῦς mon. 519. ἐπὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκώς τινι Philem. 4, 54 (58). ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ mon. 557. μετὰ νοῦ χρηστότης Men. 4, 288 (246[c]). τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως Nicomach. 4, 584 (v. 36). κάλλος ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα mon. 555. φῶς-τῷ νῷ mon. 589. ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος mon. 393. οὐδὲ φύεται | αὐτόματον ἀνθρώποισιν-νοῦς Philem. 4, 34 (6). οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα Diph. 4, 411 (1, 11). τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ Aristophan. 2, 1142 (4).

νοῶ: ἐρινὸν οὖν-αὐτῆς πλησίον νενόηκας ὄντα; Stratt. 2, 779 (2). [θεὸν -ποῖον-νοητέον; Philem. 4, 67 (2)]. νόει | ὄχλου τοιούτου *ῥαχίαν ἠθροισμένην Posidipp. 4, 523 (1, 10). νοεῖς *(σὺ) τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Alexid. 3, 434 (1, 8). νοεῖς τὸν τύπον; Damox. 4, 531 (v. 51). ἄρτι γὰρ νοῶ Men. 4, 121 (7). σοφία-καὶ μαθεῖν ἃ μὴ νοεῖς mon. 481. διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ ψυχὴν ἔχειν Euphron. 4, 486 (v. 2). νοεῖν -ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν mon. 370. τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ Men. 4, 255 (76). εὐθέως νοῶ | ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 7). νενόηκ' ἐγώ· μισῶμεν ἀλλήλους Men. 4, 266 (141). *πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν Men. 4, 213 (2, 7). οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν mon. 424. δύναται-ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). νοεῖ μὲν ἕτερ' ἕτερα δὲ-λέγει Plat. 2, 668 (2).

νυκτερεύω: νυκτερεύσας-ἀθλίως Timocl. 3, 603 (4).

νυκτερινός: νυκτερίν'-ἀείσματ' Eup. 2, 481 (3).

νυκτερίς: καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς Aristophont. 3, 361 (1, 9).

νύκτωρ: εἰς Ἄτραγα νύκτωρ Eup. 2, 573 (92). νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). οὔτε νύκτωρ-οὔθ' ἡμέραν Aristophan. 2, 1197 (90). νύκτωρ ἀναστὰς Antiph. 3, 8 (1). νύκτωρ ἀπαντῆσαι-ὑμῖν Alexid. 3, 428 (1).

νύμφα: v. νύμφη.

Νυμφαῖον: τὸ Νυμφαῖον-Φυλασίων Men. 4, 106 (1).

νυμφαῖος: λιβάδα *νυμφαίαν (cod. νῦν φαιὰν) δροσώδη Antiph. 3, 27 (1, 13).

νυμφεύω: ὅστις λέχη-σκότια νυμφεύει λάθρᾳ Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 1).

Νύμφη: ναὶ μὰ τὰς Νύμφας Eup. 2, 451 (13). ταῖς νύμφαις ἰσῆλιξ anon. 4, 680 (311[b]). δρυμίδες νύμφαι Alexid. 3, 525 (69).

νύμφη: οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη (desponsata) Anaxand. 3, 192 (3). ὅπως δὲ τὴν νύμφην-μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος *ἀναθήσεις φέρων Arar. 3, 276 (2). τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην Alexid. (Antidot.) 3, 458. παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων ἥκειν Apollod. Car. 4, 447. νύμφη-ἄπροικος mon. 371. δεινὸν-*φράγμα τῆς νύμφης Men. 4, 298 (305). τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; anon. 4, 673 (299). νύμφα ἀπειρόγαμος-λευκόχρως-, ἔγχελυς Eubul. 3, 222 cf. 5, 82.

νυμφίος: *ἀποπλευστέ' οὖν ἐπὶ τὸν νυμφίον Aristophan. 2, 997 (7). τὰ καταχύσματα-κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης Theop. 2, 797 (3). τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην Alexid. (Antidot.) 3, 458. *τῷ σατραποπλούτῳ-νυμφίῳ Antiph. 3, 131 (1). οἰκόσιτον νυμφίον-ἐξευ-

ρήκαμεν Men. 4, 99 (2). †*ἦν δῆλον οὔ τι νυμφίος τε ἀλφάνει* Men. 4, 178 (3). *γαμοῦντι νυμφίῳ* mon. 129. †*ἡδυπότατον* (f. *ἡδύτατον*) **περὶ νυμφίον εὔτριχα* Eubul. 3, 251 (2).

νῦν: cf. *νυμφαῖος. νύν. νυνί.* *τῆ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη* Cratin. 2, 96 (6). *τῆ νῦν* **καταδέχεσθε* Eup. 2, 559 (29). *ἔγειρε δὴ νῦν-κρητικὸν μέλος* Cratin. 2, 144 (10). *ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι* Herm. 2, 407 (1, 1). *ἄκουε νῦν* Cratin. 2, 231 (172). Eup. 2, 501 (6). *καὶ τάδε νῦν ἄκουσον* Eup. 2, 516 (23). **θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν* Eup. 2, 540 (10). *εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον* Pher. 2, 282 (3, 7). *οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον; τήνδε νῦν μοι μὴ δίδου* Herm. 2, 400 (5). *τοῦδε νῦν γεῦσαι* Eup. 2, 433 (17). *μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ* Aristophan. 2, 1161 (8). *φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα* **τόνδ'* Nicoch. 2, 843 (1). *φέρε νῦν ἀγήλω-* Herm. 2, 383 (1). *ἄγε δή-, νῦν εἴ τι κομψὸν-οἶσθα-, φανερὸν ποίησον—. νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ* Dionys. 3, 551 (1, 1. 4). *ταῦτα* †*σὺ* (l. *νῦν*) *μέμνησό* **μοι* Pher. 2, 291 (10) cf. 5, 27. *θὲς νῦν ἀγρούς* Eup. 2, 497 (25[a]). *νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι φαίνησθ' εἶναι-ὡς ἀκίνητοι* †*νῦν εἶναι βοᾶν-, γυμνοῦθ' αὑτούς* Alexid. 3, 490 (1). *νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην-χορεύσετε* Eubul. 3, 203 (3). *νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον* Men. 4, 182 (4). *νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε* Men. 4, 265 (133). *καὶ μὴν* (al. *νῦν*) *ὄμοσόν μοι* Plat. 2, 640 (3). *ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν* Aristophan. 2, 990 (15). *ἀναθῶμεν νῦν-τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας* Eup. 2, 468 (19). *νῦν δ' ἐπιχεῖσθαι-δεῖ* Pher. 2, 345 (18). *νῦν δεῖ* **περιόντα πέπερι-ζητεῖν* Antiph. 3, 141 (18). *εἴσελθε κἂν νῦν* Men. 4, 172 (11).

δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν Eup. 2, 438 (7). *νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ' ἐπιλήσμων* Metag. 2, 752 (3). *τίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον* **νῦν ἐστε;* Anaxand. 3, 161 (1). *ἐὰν λούσησθε νῦν-διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος* Anaxand. 3, 197 (6). *οὔ-νῦν βαδίζομεν -ἀνδροφόνον* (esse oportet). — *εἴ σε λήψομαι νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, ἀπόλωλας* Euphron. 4, 493 (v. 9. 14). *οὐ δὲ νῦν σ' ἄγω, πορνεῖόν ἐστι* Diph. 4, 395 (2, 38). *διακονοῦμεν νῦν γάμους* Posidipp. 4, 521 (v. 19). *τί μᾶλλον συμφέρει ὧν νῦν φέρων πάρειμι;* Alexid. 3, 461 (1). *οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς* Alexid. 3, 464 (2, 8). *οὐκ εὐψυχία τοῦτ' ἐστὶν ὃ ποιεῖς νῦν γάρ* Philem. 4, 51 (46[b]). *αὕτη* (int. *ὀργή*) *κρατεῖ νῦν* Men. 4, 252 (64). *ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν χρυσῆν* Men. 4, 327 (478). *Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω* Baton. 4, 500 (2, 4). *διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω* Athenion. 4, 558 (v. 34). *διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω | ἄνευ* **λυχνούχου-;* Alexid. 3, 495. **μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν, αὐτῆς καλούσης;* *Men. 4, 123 (1). *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν-;* anon. 4, 610 (33). *ὅ τι πότ' ἐνθάδε | νῦν εἰσι* Henioch. 3, 563 (v. 5). *πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ νῦν θύραις ἕστηκ' ἐγώ* Men. 4, 295 (293). *νῦν δὲ κατὰ πόλιν εὕρηκε τὸν ἕτερον-* Men. 4, 210 (4). *φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε* (f. *γέγ. τούτου*) *καλή* Men. 4, 285 (231). **ὀλίγας-οἶμαι νῦν βεβινῆσθαί γέ σοι* Eup. 2, 547 (2) cf. 5, 39. *(*ἐς*)-*ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν* Aristophan. 2, 1167 (1). *κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω-. ἐν ἀγρῷ διατρίβων-ἐγώ | νῦν εὗρον* Philem. 4, 22 (v. 7). *νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος* Archipp. 2, 725 (3). *πέραινε. σωθείης δὲ νῦν· ἀληθινόν | (f. δέ· νῦν ἀλ.) εἰς πέλαγος αὑτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων* Men. 4, 88 (1, 5). *ἐγὼ γάρ-νῦν φράσω* Plat. (Canth.) 2, 664 (1). **ἐπ' ἀμφότερα νῦν-μέλλει καθευδήσειν* Men. 4, 189 (1, 1). *οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται* Men. 4, 264 (131).

πρὸς παιδικὰ τρέπη (f. *τρέπει*) *νῦν* Cratin. 2, 105 (5). *νῦν δ' ἦν ἴδῃ-ἡβῶντ'-, ἕπεται κἀκολουθεῖ* Cratin. 2, 117 (3). *νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν*

παιδικῶν ἅλις-ἐστι Cratet. 2, 233 (1). ἄρχων εἰμὶ νῦν Ἀθηναίοις Cratin. 2, 195 (53). νῦν οὖν (f. ἂν) γένοιτ' ἀστεῖος Alcaei 2, 832 (1). περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστι; Aristophan. 2, 1019 (10). *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίγνεται Antiph. 3, 64. τὰ νῦν παρόντα Antiph. 3, 106 (v. 19). τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι Men. 4, 153 (3, 6). καί σου κατέδεται-ἃ νῦν ἔχεις λαβὼν-δῶρ' Timocl. 3, 600 (2). adde Timocl. 3, 607 (1). ἄσμενος ἔχοις ἂν-ἃ νῦν ἔχεις Philem. 4, 13 (1). οὐχ-ὁ νῦν ἔχων-τὴν ψάλτριαν ἔγημ' ἔναγχος; Men. 4, 300 (312). οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; Anaxil. 3, 348 (1, 12). ταῦτα γὰρ πολυπραγμονῶν νῦν-περιπατεῖ anon. 5, 123 (393). ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἷς ὄνος φέρει anon. 4, 691 (350, 12). αἳ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον Henioch. 3, 563 (v. 3). ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται Eubul. 3, 238. ἐπὶ τραγῳδίαν ὥρμηκε νῦν Alexid. 3, 444 (1, 14). κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ' Diod. 3, 544 (v. 14). νῦν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην Philem. 4, 6. τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι Men. 4, 209 (1, 4). ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν-· νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν Pher. 2, 338 (7). πρότερον ἤ, νῦν δ' οὐκέτι Cratin. 2, 117 (2). νῦν δ' οὐδ' ἀφύην κινεῖν δοκεῖς Herm. 2, 386 (3). νῦν δὲ δρῶσιν οὐδέν Plat. 2, 659 (1). οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβράς Aristonym. 2, 699 (2). ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν Antiph. 3, 109 (v. 11). τὴν χλανίδα πάντες-προσηγόρευον· οὐδὲ εἷς νῦν μοι λαλεῖ Posidipp. 4, 526 (5). οὐδὲ νῦν ἔτι ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 579 (v. 23). νῦν *δέ γ' εἰσὶ καὶ φιλορχικώτεροι Pher. 2, 258 (7). ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει Eup. 2, 535 (1). ὀρχηστρίδας εἶπον-πρότερον, νῦν δ' οὐχ (f. αὖθ') ὑμῖν ἀγορεύω- Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). οὐκ ὢν ἀνὴρ-ἀνὴρ ἁπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστι νῦν Pher. 2, 342 (5). ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι Herm. 2, 415 (5). εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην Philem. 4, 55 (61). πότους ἑωθινοὺς πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον Baton. 4, 502 (v. 4). οὐκ ἐλούμην-τότ'· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1). νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα Eup. 2, 529 (7, 5). νῦν δ' ὥσπερ ἡ θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 884 (2). συμβαίνει δέ τι νῦν μοι διακονοῦντι-ἀστεῖον Posidipp. 4, 514 (1). μὴ λέγε *τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ Philem. 4, 59 (84[a]). μύρῳ-, οὗπερ ἀπέδοτο | ἐχθὲς Μελανώπῳ-, ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου Anaxand. 3, 190 (2). πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς Anaxand. 3, 163 (1). πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν αὔριον ἐπλούτησ' Philem. 4, 44 (29[a]). οὐκ ἐφύσων-ὡς ἀπόρθητοί ποτε, νῦν δ' *ὁμηρεύουσ'-; Antiph. 3, 63. οἷσι νῦν φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς Cratin. 2, 217 (139[a]). [νῦν] οἱ γὰρ πενόμενοι | ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια Herm. 2, 393 (1). ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις-; Eup. 2, 460 (7). τίς πολίτης δ' ἐστὶ *(νῦν an ἔστ' ἔτι? 5, 53)—; Metag. 2, 758 (2). εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων ἀνὴρ τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1100 (7). πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3). πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους-ἐκείνους τοὺς ἁδρούς Epigen. 3, 538 (1). καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον; Steph. 4, 544. τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι | ἐν ταῖς Ἀθήναις-ἐπιχώριον Alexid. 3, 485 (4). νῦν δὲ καὶ χαχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους Diph. 4, 385 (1, 4). τοὐναντίον γὰρ νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί Antiph. 3, 149 (44). τὸ-κολακεύειν νῦν *ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191.

ὦ μεγίστη τῶν θεῶν νῦν οὖσ' ἀναίδει'-· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός Men. 4, 144 (2). ἡ νῦν-χρηστότης καλουμένη Men. 4, 249 (51). adde Crobyl. 4, 566 (1). τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν Men. 4, 221 (1). πάντα-τἀναντία νῦν ἐστιν Men. 4, 222 (1, 9). νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν ἴδω παράσιτον- Men. 4, 223 (2). διὰ τοὺς τοιούτους-τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν (al. νυνί) Diod. 3, 545 (v. 42). εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει Dionys. 3, 555 (v. 6). συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος Men. 4, 294 (286). τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν Herm. 2, 399 (3). οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 15). οἱ νῦν δέ (poetae) Antiph. 3, 121 (v. 7). ἡ-ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων Damox. 4, 531 (v. 34). μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ *βίος-πρὸς τὰ νῦν Cratin. 2, 145 (1). πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 7). ἔστιν δ' αὐτούς *(γε) φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον Phryn. 2, 580 (1). ὅσῳ δ' ἡδίονα τὰ πράγματ'-ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν, εἰ- Apollod. Car. 4, 442 (v. 17). τὴν *(νῦν) διάθεσιν ᾠδῆς Eup. 2, 548 (3). τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος Men. 4, 220 (2). ἡ νῦν ἡμέρα Men. 4, 327 (482). εἰς τὸν *(νῦν) λόγον Cratin. 2, 116 (1). ἄχρι τοῦ νῦν Timostr. 4, 595. ταννῦν v. ad anon. 4, 679 (310). ad Calliae 2, 738 (8) cf. 5, 52. τὸ νῦν εἶναι Theop. 2, 820 (18). καὶ νῦν: v. καί p. 496. νῦν δή: v. δή p. 301. εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ'-. νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίγνεται τὰ δυσχερῆ Alexid. 3, 479 (1). εἰ μέν τι κακὸν-εἶχες-· νῦν δ' οὐκ ἔχεις Men. 4, 101 (1). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν-ἦν φάρμακον-· νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ'- Philem. 4, 23 (1).

νύν: σιγᾶν νυν ἅπας ἔχε σιγάν Cratin. 2, 100 (15). ταχύ *νυν (legeb. νῦν) *ποτὸν-φέρε Aristophan. 2, 1028 (6). ἄγε *νυν (vulg. νῦν) -λαβὼν-κάταξον Aristophan. 2, 1178 (9). θήλεια μὲν *νύν (libr. οὖν) ἐστι φύσις ἐπιστολή Antiph. 3, 112 (1, 17).

νυνί: cf. νῦν. νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα *δὸς ἐμπιεῖν Pher 2, 270 (4). νυνί τέ μοι-προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον-κομιοῦντ' ἐκεῖθεν (?) Alexid. 3, 409 (1). *νυνὶ (libr. νῦν) μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν Stratt. 2, 774 (5). τοῖς-κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι Pher. 2, 293 (16). τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος-πρὸς τίσι *νυνὶ (libr. νῦν) διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 3). τίθησι-νυνὶ νόμον Alexid. 3, 438 (3). νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον ib. 439 (4). νυνὶ δὲ Κρόνου-παππεπίπαππος νενόμισται Nicoph. 2, 854 (1). ἡ δὲ Νάννιον τί *νυνὶ (libr. νῦν) διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι νυνὶ-Κεραυνόν Anaxipp. 4, 464 (1). τότε μὲν-σου κατεκοττάβιζον *(ἄν), νυνὶ δέ *(σου) κατεμοῦσι, τάχα δ'- Aristophan. 2, 1011 (16). τὰ νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακά Men. 4, 227 (2, 17). ἐγὼ πρότερον μὲν-ᾠόμην-. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι | ἀληθὲς ἦν Antiph. 3, 67 (1, 7). ᾤμην-ἐγὼ πρότερον μὲν-· νυνὶ δὲ-ὁρῶ Philem. 4, 36 (9). cf. Men. 4, 149 (1). ὅτε μειράκιον ἦν-, νυνὶ δ'- Apollod. 4, 451 (1). πέρυσι πτωχὸς ἦσθα-, *νυνὶ (vulg. νῦν) δὲ πλουτεῖς Men. 4, 276 (188). ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς Alexid. 3, 515 (25). πρότερον μὲν-· *νυνὶ (libr. νῦν) δὲ-προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403. νυνὶ δ', ὅποι τύχοιμεν, στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα Eup. 2, 466 (15). οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, νυνὶ στρατηγοὺς *(ἔχομεν) Eup. 2, 510 (7). νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις-τὰς Ἱππονίκας τάσδε- Philem. 4, 20 (2). πότερα-ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη | ἄγροικος ἡμῶν-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 7). δεῖ | νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο-, *νυνὶ (libr. νῦν) δὲ *Μάτων συνήρπακεν Antiph. 3, 104 (v. 16). ἔδει γάρ-. νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν | ἀπορεῖν πεποί-

ηκε- Alexid. 3, 468 (1). εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν παρεγίγνεθ' ἡμῖν-. νυνὶ δὲ- Alexid. 3, 500 (1). εἰ τοῖς μεθυσκομένοις-ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν-. *νυνὶ δὲ-ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ Clearch. 4, 563. εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ (κἂν?) ψυχὴν πάλιν λάβοιμ' ἐγώ· νυνὶ γὰρ ἀλλὰ ποῦ θεοὺς οὕτως δικαίους ἐστὶν εὑρεῖν-; Men. 4, 170 (7).

νύξ: στίλβη θ' ἡ κατὰ νύκτα μοι φλόγ' ἀνασειράζεις Aristophan. 2, 1168 (2). μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν τῆς νυκτὸς Alexid. 3, 451. τῆς νυκτὸς -τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ γυμνοὺς ἅπαντας Alexid. 3, 414 (1). οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτός ἐστι-ἔνδον παρ' ἡμῖν Mnesim. 3, 578 (4). ἐπανάξω σύαγρον-τῆς νυκτὸς αὐτῆς Antiph. 3, 21. διὰ νυκτός Aristophan. 2, 943 (1). τὴν νύκτ' ἐκείνην *διεκαραδοκήσαμεν Diph. 4, 391 (4). τὴν νύκτα-ἠγρυπνήκαμεν Men. 4, 103 (1). τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 33). μετὰ χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι Timocl. 3, 607. ληκούμεσθ' ὅλην τὴν νύκτα Pher. 2, 352 (44). στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1). νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην-χορεύσετε Eubul. 3, 203 (3). δειπνεῖν-διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην Alexid. 3, 491 (1). ὅλην ἐπίνομεν τὴν νύκτα Men. 4, 88 (2). ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην | κεστρεύς Antiph. 3, 125 (1, 9). τὴν νύχθ' ὅλην τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι Eubul. 3, 230 (2). νύκτα-προσλαμβάνει Men. 4, 89 (3, 6). ὅσα δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται Antiph. 3, 138 (10, 4). ἡμέραν μίαν ἢ νύκτα χειμασθέντες Philem. 4, 10 (1, 6). τοὺς πλουσίους-οὐ στένειν τὰς νύκτας Men. 4, 149 (1). λωποδυτεῖν τὰς νύκτας Diph. 4, 389 (1, 14). τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν Baton. 4, 501. ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' Theophil. 3, 628 (1). διδόναι νόμιζ' αὐτὸν-τῆς νυκτὸς λόγον Ephipp. 3, 338. τὴν νύκτα τήν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 189 (1, 9). ὦ νύξ, *σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν μετέχεις *(μέρος) Men. 4, 278 (199). τὸ τέλος ἅπασίν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ Aristophont. 3, 364 (1). τοῖς-μεριμνῶσιν-ἅπασα νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά Apollod. 4, 451. ἐν νυκτὶ βουλὴ-γίγνεται mon. 150. νὺξ ἀναπαύει (ἀναλύει?) mon. 385. νυκτὸς παῖς (Chaerepho) Aristophan. 2, 1175 (15). νυκτός-ὄμμα τῆς μελαμπέπλου Alexid. 3, 419.

νυστάζω: ποιήσω νυστάσαι παροψίδι Dionys. 3, 549 (v. 43). *ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). ὅταν-νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ anon. 4, 669 (286).

νύσταλον γερόντιον anon. 4, 614 (43).

νώ: νὼ γάρ-οὐχ ἱππεύομεν Eup. 2, 505 (13). εὐφρανῶ δὲ νώ Eup. 2, 532 (1). ἐγχέασθαι (f. ἐγχέασθε) νῷν *βρένθειον Pher. 2, 298 (5). *νῷν φέρε κνέφαλλον Aristophan. 2, 957 (14). προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα Nicoph. 2, 853 (5). νῷν-τερετιῶ *(τι) πτιστικόν Phryn. 2, 587 (2). ἵνα νῷν *ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 846 (1). *οὐδὲ τὰ βίου νῷν ἴσως δεῖ φροντίσαι Men. 4, 167 (10). ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναί Men. 4, 327 (480). ἐγὼ † δὲ νᾶν πέμψω (l. δ' ἰὼν πέψω) πλακοῦντ' Aristophan. 2, 1027 (2).

νώγαλα: ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα Antiph. 3, 35 (1). Ephipp. 3, 340 (3, 1), ubi legeb. νωγαλίσματα.

νωγάλευμα: τὰ κομψὰ-ταῦτα νωγαλεύματα Arar. 3, 274 (1).

νωγαλίζω: οἰναρίοις-τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος καὶ νωγαλίζει Alexid. 3, 505 (5). ἐνωγάλισται (f. νενωγάλισται) σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος Eubul. 3, 211 (v. 7).

νωδογέρων: anon. 4, 680 (311 b).

νωδός: Phryn. 2, 608 (21). Eubul. 3, 272 (28).

νώθουρος: anon. 4, 631 (107).
νωθρός: νωθρότερον Amips. 2, 707. *νωθρότερα πολλῷ - ἢ τὰ τῶν νέων (senum στόματα) Anaxipp. 4, 460 (v. 44).
νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2).
νωμῶ: οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς οὕτως - εὐρύθμως - *ἄρας ἐνώμα (poculum) Theophil. 3, 627.
Νωνακριεύς (an Νωνακρεύς?) Aristophan. 2, 1216 (234).
νῶσαι: v. νέω.
νῶτον: βατίδος νῶτον Antiph. 3, 72 (1, 6).
νωτοπλήξ: Aristophan. 2, 1216 (225). νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν Pher. 2, 293 (15).

Ξ.

ξαίνω: ἔξαινε τῶν ἐρίων Aristophan. 2, 1216 (226).
Ξανθίας: ἄγαμαι Ξανθία (al. Ξανθίου) Cephisod. 2, 883 (1). Xanthias servus ap. *Alexid. 3, 395. Caeterum cf. Eup. 2, 531 (13).
ξανθός: ξανθοτάτοις *βοτρύχοισι Pher. 2, 355 (67). τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133). δύο - ξανθῶν ἵππων ἀγέλας Anaxand. 3, 183 (1, 23). ξανθοῖς - μύροις Anaxil. 3, 345 (1). ξανθαῖσιν αὔραις Antiph. 3, 126 (1, 22).
ξανθοχρώς: αἱ ξανθοχρῶτες - B. τρίγλας λέγεις Nausicrat. 4, 575 (2).
ξείνη: ἐπὶ ξείνης Plat. (?) 2, 697 (v. 4).
ξειρίς (lib. ξειρης) Aristophan. 2, 1217 (227).
ξεναγὸς οὗτος Posidipp. 4, 521 (v. 7).
ξένη: ὦ ξένη Nicostr. 3, 290 (9). τὸ θυγάτριον - *σεσινάπικεν διὰ τῆς ξένης Xenarch. 3, 624 (1). ξένη γυνὴ γραῦς Pher. 2, 315 (11). ἐνταῦθα - δεῖ - ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας Alexid. 3, 402 (1). †ξένην ἐξαίφνης Aristophan. 2, 1041 (24). Ἀθηναία ξένη (de Themistoclis filia) Diph. 4, 378. ξένης ἀπὸ χθονός Eup. 2, 453 (18). Cf. ξείνη.
ξενηδόχος: τοὺς ξενηδόχους σέβου mon. 402.
ξενία: ξενίας ἀεὶ φρόντιζε mon. 396. ξενία χαλεπή mon. 395.
ξενίζω: ξένους ξένιζε mon. 400. Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένισεν (al. ἐξένιζ') ἡμᾶς καλῶς Demetr. 2, 876 (1, 3). διέφθορεν αὐτὰς ξενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀβουλία Henioch. 3, 563 (v. 13). †ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ Timocl. 3, 600 (1). στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων - χορός, λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι Theop. 2, 796 (1). ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον - Philem. 4, 40 (17) cf. 5, 99.
ξενικός: *ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικόν Metag. 2, 755 (1). θεοὶ ξενικοί Apolloph. 2, 881 (3). οἶνος ξενικὸς παρῆν Alexid. 3, 515 (23). δίκαιον τοὺς ξένους πίνειν ξενικόν Alexid. 3, 488 (1). τὸν ξενικὸν οἶνον Diph. 4, 389 (1, 27). ἀηδία γάρ ἐστιν ἀττικὴ *(; A.) ὥσπερ ξενικὴ Lyncei 4, 433 (v. 5).
ξένιος: ὦ Ζεῦ ξένιε Cratin. 2, 85 (10).
Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος Cratin. 2, 194 (52).
ξενιτεύομαι: ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην Antiph. 3, 51 (2).
Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος Plat. 2, 661 (1).
ξενοκοπεῖν (an ξυνεκόπην?) Metag. 2, 754 (4).
Ξενοκράτης: τοῦτ' ἔστιν *Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης; Alexid. 3, 421 (1).

ξένος: ἀνδρῶν ἄριστος καὶ μάλιστ' ἐμοὶ ξένος Archipp. 2, 716 (1). ξένος γε χαρίεις ἦν Demetr. 2, 876 (1, 4). ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας Eubul. 3, 240. ἀπήντων τῷ ξένῳ Alexid. 3, 383 (2). τοῦτον-ἄγω-ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς (f. -χή) Men. 4, 205 (1). εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ ξένους ἑτέρους ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων Eriph. 3, 559. ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν mon. 390. ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ mon. 400. ξένον προτίμα mon. 618. ξένον προτιμᾶν μᾶλλον mon. 686. δίκαιος ἴσθι καὶ φίλοισι καὶ ξένοις mon. 570. ξένον ἀδικήσεις μηδέποτε mon. 397. ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς mon. 389. ξένοις ἐπαρκῶν mon. 391. εὐλοιδόρητον - σχῆμα - τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). ξένος ὢν ἀκολούθει τοῖς-νόμοις mon. 394. ξένῳ -συμφέρει τὸ σωφρονεῖν mon. 392. ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι mon. 399. ξένῳ - σιγᾶν κρεῖττον mon. 401. ξένος - τοὺς ξενηδόχους σέβου mon. 402. ξένε Men. 4, 134 (5). 293 (281 b). ὦ ξένε Diph. 4, 414. ποῖόν τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν Alexid. 3, 452 (1, 5). Φείδιππος -τις ταριχηγὸς ξένος Alexid. 3, 482. δίκαιον τοὺς ξένους πίνειν ξενικόν Alexid. 3, 488 (1). τοῖς ξένοισιν ἔστιν-ἐκεῖ-ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς Cratin. 2, 107 (1). τοιοῦτο τῶν ξένων τι *καταχεῖται σκότος anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 12). ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι Aristophan. 2, 1163 (2). καλοῦμεν ῥάφανον, *ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι κράμβην Apollod. Car. 4, 449. αὐτοὺς (?) τοὺς ξένους τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550. τοὺς ξένους-λέγετε ποιητὰς σοφοὺς Eup. 2, 546 (1, 3). Τεύκρῳ τῷ παλαμναίῳ ξένῳ Phryn. 2, 602 (2). πονηρῷ καὶ ξένῳ-ἀνδρί Plat. 2, 670 (3, 4). Caeterum v. Phryn. 2, 588 (2, 5). οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ †ξένος ξένος anon. 4, 603 (12). ξένη suo loco est.

Ξενοφῶν: καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4).

ξενύδριον: τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια Men. 4, 206 (1).

ξενών: ξενῶνας οἶγε anon. 4, 605 (17).

ξέω: στήμων ἐξεσμένος Aristophan. 2, 1220 (256).

ξηραίνω: ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται Eubul. 3, 245 (2). πάνυ ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς Xenarch. 3, 621 (1, 9). καυλὸς ἐξηρασμένος ἀκτῖσι θείαις σιλφίου Antiph. 3, 125 (1, 13).

ξηρασία: οἱονεὶ δίψαν τινά | ἢ ξηρασίαν *σχόντ' (int. δένδρα) Antiph. 3, 138 (10, 7).

ξηρός: ξηροὺς (al. λευκοὺς v. λεπτοὺς) ἅλας Aristophan. 2, 1009 (9). τυρὸς ξηρός Antiph. 3, 73 (2, 7). ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί Mnesim. 3, 569 (v. 11). ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον Eubul. 3, 245 (3). ξηρὰν -τὴν *φάρυγα Pher. 2, 281 (3). ἐν ξηρῷ πέδῳ Ophel. 3, 380. *ἀξυνακόλουθος, ξηρός, αὐτολήκυθος Antiph. 3, 7. ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου Philetaer. 3, 293.

ξιφηφόρος: ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη τευθίς Antiph. 3, 126 (1, 19).

ξιφίας: v. ξίφιος.

ξιφίζω: ξίφιζε καὶ σπόδιζε (f. πόδιζε) Cratin. 2, 142 (4).

ξίφιος: *διαφέροντ' οὐδὲ ἓν ξιφίου κυνός Anaxipp. 4, 463. κέστρας ὀσφύς, †ψήττας κίσχος (f. ψῆττα, ξίφιος vel ξιφίας) Antiph. 3, 72 (1, 7).

ξιφομάχαιρα: ξιφομαχαίρας πικρᾶς Theop. 2, 794 (1). ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας Theop. 2, 800 (2).

ξίφος: ἀπρόστομον ξίφος Magnet. 2, 11. τὰ ξίφη δειπνοῦμεν *ἠκονημένα Mnesim. 3, 577 (1). ξίφος τιτρώσκει σῶμα mon. 393.

ξουθός: ξουθῆς μελίσσης νάμασιν Antiph. 3, 27 (1, 7).

ξυγγενής: ξυγγενεῖς καὶ φράτερας καὶ δημότας Cratin. min. 3, 377.
ξυγγίγνομαι: *ξυνεγιγνόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν Eup. 2, 438 (6). ξυγγενέσθαι-*δρυπεπέσι Telecl. 2, 374 (7).
ξυγκόπτω: v. ξενοκοπεῖν.
ξυζῆν: σὺ δὲ *ξυνέζης (cod. συνέζεις)-Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4).
ξυλεύομαι: δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται mon. 123.
ξυλήφιον μυρρίνης-λεπτόν Alexid. 3, 423 (1, 24).
ξύλινος: †χαλκοῦν ἢ ξύλινον et οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος Cratin. 2, 62 (2). Ἑρμῆς ἔγωγε-ξύλινος Plat. 2, 682 (6).
ξυλλαμβάνω: τούτους-ξυλλαβὼν ὁ-ποταμὸς *οἰχήσεται Aristophan. 2, 1005 (2).
ξύλλογος: χαῖρε-ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε Plat. 2, 646 (1).
ξυλοκύμβη: anon. 4, 626 (87).
ξυλολυχνοῦχος: Alexid. 3, 517 (29).
ξύλον: ἔμμητρον *ἂν ᾖ τὸ ξύλον Antiph. 3, 129. ὁ-θρὶψ τὸ ξύλον Men. 4, 235 (12). ἐκ πεύκης-καὶ ξύλων ἐπηγνύμην Eup. (?) 2, 577 (v. 19). εἶμ' ἐπὶ ξύλα Aristophan. 2, 1118 (2). οἷπερ ᾗ ἐπὶ ξύλα ib. 1119 (6). ἀγκαλίδας *(ξύλων) ib. 1118 (5). καύσιμα ξύλα Alexid. 3, 526 (73). οὐ ξύλ' (al. ξύλον), οὐ σκάφην, οὐ τήγανον Alexid. 3, 465 (3). κνημιοπαχὲς (κνημοπαχὲς?) ξύλον Aristophan. 2, 1213 (190). πληγεὶς ξύλῳ Aristophan. 2, 1182 (24). †ξύλον ὑποτεταγός Phryn. 2, 583 (2). τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον; Men. 4, 327 (478). δίκρουν ξύλον Timocl. 3, 597 (2). ξύλον ἐφέλκειν Polyz. 2, 867 (1). *ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ τοῦ ξύλου Alexid. 3, 486 (4). ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 384 (5).
ξύμμαχος: Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις Pher. 2, 267 (4).
ξυμπίνω: κᾆτά τις εἶπεν τῶν ξυμπινόντων Pher. 2, 335 (3, 5).
ξυμπλάττω: μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν Herm. 2, 399 (4).
ξυμπότης: στέφανον-ἑκάστῳ δώσω-τῶν ξυμποτῶν Plat. 2, 638 (1, 8).
ξυναντῶ: ἐάν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις Stratt. 2, 783 (1).
ξυναρπάζω: ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν Aristophan. 2, 1051 (11).
ξύνδουλος: δεῦρο παρ' ἐμὲ-, παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον Theop. 2, 804 (1, 7).
ξύνειμι: εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών Aristophont. 3, 363 (4). †ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ Aristomen. 2, 730 (2). ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἥδεσθον βίῳ Aristophan. 2, 1183 (25). ξύνεστι-δεσμῷ-οὐδενί Herm. 1, 97 (3).
ξυνείσειμι: δεῦρο σὺ *ξυνείσιθι | ἐμοί Athenion. 4, 558 (v. 45).
ξυνέρχομαι: ἀλλήλαις ξυνελθεῖν-εἰς λόγον Eup. (?) 2, 577 (v. 9). ἢν †πολλῷ (l. πολὺς) ξυνέλθῃ-ὁ-ποταμός Aristophan. 2, 1005 (2).
ξυνετός: ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων Eubul. 3, 254 (1, 3). ξυνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν πανουργίαν mon. 398.
ξυνέχω: ἵνα μὴ ξυνέχῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις Pher. 2, 257 (5).
ξυνήγορος: τίς *τοῦτο τῶν ξυνηγόρων *τερθρεύεται; Aristophan. 2, 1033 (16, 9).
ξυνίημι: τἀμὰ δὴ ξυνίετε *(ῥήματ' 5, 21) Cratin. 2, 123 (11). cf. Eup. 2, 546 (1, 1). ξυνίετ' οὐδέν Stratt. 2, 781 (3). ὄξος λαβὼν ἦν-ἐγχέας ψυχρόν, *ξυνίης; εἶτα- Alexid. 3, 440 (5, 6). τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξυνῆκας; Nicol. 4, 579 (v. 19).
ξυννένοφε Aristophan. 2, 963 (13). ξυννενοφυῖα βαδίζει Aristophan. 2, 1110 (3).
ξύνοιδα: τῆς ἁρπαγῆς-εἰ ξύνοισθά τι et εἰπεῖν-τῆς ἁρπαγῆς-εἰ ξύνοιδέ

τι Antiph. 3, 41 (2). οὐδεὶς ξύνοιδεν-πόσον ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2).
ξυνουσία: τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ *Aristophan. 2, 1073 (11).
ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι Cratin. 2, 110 (7).
ξυνωρίς: τέθριππα καὶ ξυνωρίδας anon. 4, 629 (98).
ξυρόν: ξυρόν, κάτοπτρον Aristophan. 2, 1078 (6). ἐν πεδίλῳ *πόδα τιθεὶς †ὑπὸ ξυρόν (f. ὑποξύλῳ) Ephipp. 3, 332 (v. 8).
ξυρός: Archipp. 2, 726 (3).
ξυρῶ: πιττοκοπούμενον-ἢ ξυρούμενον Alexid. 3, 508 (10).
ξυστίς: Cratin. 2, 169 (15). τρύφημα *παρυφές, ξυστίδα Aristophan. 2, 1079 (6, 7). ὥσπερ ξυστίδα Antiph. 3, 52 (2). ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα Eubul. 3, 247 (1). ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις Eubul. 3, 271 (19). Caeterum v. ξύστρα.
ξυστός: τυρὸς ξυστός Antiph. 3, 73 (2, 8). ξυστὴ κάμαξ Aristophan. 2, 1119 (7). ξυστόν-βέλος Antiph. 3, 58. εὐ-μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα Ephipp. 3, 332 (v. 6).
ξύστρα: Archipp. 2, 728 (6). λήκυθον ξύστιν τ' ἔχεις; *(B.) ἐγὼ δὲ καὶ ξύστραν Diph. 4, 400 (2).

Ο.

ὁ, ἡ, τό: v. ὅδε. ὅς. crases: *ἀλεκτρυών 4, 421 cf. 5, 112. *ἀλιτήριος. *ἀνδρών. ἀνήρ: 2, 371 (1, 5). 583 (1). [Men. 4, 226]. *ἀνθρώπινος. *ἄνθρωπος 3, 301. *417 (1). 428 (2). 444 (1, 17). 4, 179 (2). ἀπόλλων. *Ἀργεῖος. οὐκ 3, 286. *οὐξ Ἀθηνῶν 4, 486 (v. 7). οὐξεγείρας. οὐξηγητής. οὑμός. οὑπί. *οὑπιβάτης. οὑπίτριπτος. οὑριστικός. *οὑφθός. οὑνοκίνδιος. οὑψώνης. *αὑλητής. αὑτός. *ᾦνος. *ἀλεκτρυών. *ἡ 'τέρα (ἡτέρα) 4, 287 (241). *ἡ 'ταίρα. ἡ 'μή 4, 505. ἡ 'ργασία. ἡ ἀλήθει'. ἡ ἀρετή mon. 433. *ἀγαθοί. *ἄνδρες 2, 637. 3, 365. *οὑπιχώριοι. *ὡττικοί 2, 773 (2) cf. 5, 54. *ἀρεταί. *ἀρχαί. τἀλειπτήριον. τἀληθές. *τἀναιδές. τἀνάφορον. τἀνόητον 4, 93 (1). 289 (248). τἀξιούμενον. τἀπεσταλμένον. τἀποβαῖνον. *τἀποβύσεται. *τἀπρεπές. τἀργυρίδιον. τἀργύριον. τἀργυροῦν. τἀσφαλέστατον. τἀτυχεῖν. τοὔδαφος. τοὔλαιον. τοὐλάχιστον. *τοὐλεύθερον. τοὐμόν. τοὔμπαλιν. τοὐμπόριον. τοὔμπροσθεν. τοὖν 2, 1122. *1153. τοὐναντίον. τοὔνδυτον. †τοὐνθένδεν. *τοὐνύπνιον. τοὐξεύρημα. *τοὐπ' ἀνθράκων (?) 2, 999. τοὐπίβλημ'. τοὐπίγραμμα. τοὐπίθημα. τοὐπικείμενον. τοὐπίλοιπον. τοὐπίπεμπτον. *τοὐπιπόρπαμα. τοὔπος. τοὐργαστήριον. τοὔργον. τοὐφήμερον. τοὐθόνιον. τοὔνομα. τοὔξος. τοὐπίσω. τοὐπτάνιον. τοὔστρακον. τοὐψάριον. τοὔψον. †τοὐκ ὄν 3, 64 (v. 14). ταὔριον. ταὐτόματον. ταὐτόν. ταὐτό. τῴδεῖον. θἀμαρτάνειν. θἄτερον. *θἠμῶν? 2, 1153 (12). θοἰμάτιον. θὔδωρ. (cf. infra θὔδατος). τἀγαθά. τἀδικήματα. τἀκάτια. τἀκροκώλια. τἀλαβάστια. τἀλγεινά. τἀληθῆ. τἄλλα. τἀλλότρια. τἄλφιτα. τἀναγκαῖα. τἀναλώματα. τἀνθρώπεια. τἀνθρώπινα. τἀνθρώπων 3, 484 (3, 9). τἀνιαρά. τἄνω. τἀπό. τἀπόρρητα. τἀργυρώματα. [τἀρσένων 4, 226]. τἀρχαῖα. τἀτυχήματα. τἀφανῆ. τἀκ (τἀξ). τἀκπώματα. τἀκεῖ. τἀμά. τἀμαυτοῦ. τἄμπαλιν. τἀμπόρια. τἀν. τἀναντία. τἄνδοθεν. τἀντός. τἀπί. τἀπιδόσιμ'. τἀπίλοιπ'. *τἀρωτίκ'. θἄτερα. θαἰμάτια. τὠλύμπια. ταὐτά sim. τᾀσθητήρια 4, 497 (v. 5). *4, 383 (2, 6). ταἰσχρά. *τᾀσχρά. τὠφθαλμώ. τἀγαθοί. τἀνδρός 4, 50 (44). τοὐ-

λαίου. *τοὐμπορίου. τοὐνιαυτοῦ. τοὐβολοῦ. τοὐνόματος. τοὐρανοῦ. ταὐτοῦ. θατέρου. θατέρᾳ. *θὔδατος 2, 701 (2). *θἠστίᾳ. τῇ ῥημίᾳ. τῷ πικλίντρῳ. ταὐτῷ. χὠ 2, 1194 (77). 4, 607 (23). χἠ 2, 31. 3, 456 (1, 10). *4, 6. [4, 226]. χοἰ *2, 778. 4, 10 (1, 5). 614 (42). f. 4, 117 (3) cf. 5, 102. χαἰ 3, 219 (4). *Χάμυνίας 2, 513 (11). τοῖσι θεοῖσιν Herm. 2, 407 (1, 14). τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις Herm. 2, 410 (2, 12). τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις Plat. 2, 677 (4). τοῖσι θεοῖς Pher. 2, 261 (1, 1). τοῖσι-πατριώταις Pher. 2, 257 (5). τοῖσι λόγοισι Eup. 2, 484 (1, 10). τοῖσι χοροῖς Aristophan. 2, 1177 (5). τοῖσι πένησιν Aristophan. 2, 1186 (42). τοῖσιν αὐλοῖς Ephipp. 3, 327 (2). τοῖσι τοίχοις Plat. 2, 620 (1). πρὸς *τοῖσι βωμοῖς Pher. 2, 325 (2). τοῖσι βουλομένοις Pher. 2, 300 (1, 31). τοῖς *βουλομένοισι Telecl. 2, 361 (1, 9). τοῖσι χρωμένοις anon. 4, 605 (16, 4). τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ib. (16, 8). ἐν τοῖσι *πρῶτος ὅς- Pher. 2, 326 (1, 4). παρὰ τοῖσιν Epicrat. 3, 370 (1, 5). τοῖς σοῖσι-κορακινιδίοις Pher. 2, 274 (2). τοῖς *κυνιδίοισι *τοῖσιν ἐπὶ τῶν *τειχίων Eup. 2, 511 (8). τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις Plat. 2, 620 (1). ἐν τοῖσι κορήμασιν Herm. 2, 398 (2, 10). ἐν τοῖσι κουρείοις Eup. 2, 499 (3). ἐν τοῖς (f. τοῖσι) βαλανείοις Stratt. 2, 775. ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν Xenarch. 3, 617 (1, 4). ἐν τοῖσι συνδείπνοις Aristophan. 2, 1009 (10). ἐν τοῖσι δ' ἔργοις Anaxipp. 4, 465 (2). τοῖσι στρουθίοις Ephipp. 3, 326 (1). τοῖσι corrupt. Cratin. 2, 110 (6) cf. 5, 20. ἐν ταῖσιν ὁδοῖς Plat. 2, 664 (2). τὰς (f. τᾶς) θύρας Plat. 2, 687 (23). *τᾶς πινακίδος Philyll. 2, 862 (3). λέξον, πρὸς γᾶς (f. τᾶς γᾶς 5, 87) Epicrat. 3, 370 (1, 7). ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, τὰν *Φερσέφατταν Epicrat. 3, 369. τὰν-βοάν Phryn. 2, 598 (4). *ποττὰν κοπίδ' Epilyci 2, 887 (2). τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21). τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὀρθοῖ Plat. 2, 672 (1, 10). †τῶν οὐ μάλα τέθηκα κεκυκκᾶν Stratt. 2, 767. ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 5). πρὸ τοῦ 2, 145 (1). 510 (7). 594 (2). 1040 (22). [ἀπὸ τοῦ Philem. 4, 67 (1, 3)]. θύννης τὰ πρὸς τῇ *B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω Antiph. 3, 70 (2, 4). Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος δύναται-ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). ἡ μὲν *δὴ πίννησι-ὁμοίη Cratin. 2, 19 (5). ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται Anaxand. 3, 168. ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει Pher. 2, 354 (55). †ὁ δὲ μετ' εὐδήμου τρέχων- Cratin. 2, 226 (157). ὁ δ' ἀλφίτων *(γε) πριάμενος τρεῖς χοίνικας-εἴκοσ' ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7). adde anon. 4, 671 (292). ὁ δ' εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρειψε Aristophan. 2, 1060 (6). *τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν **Antiph. 3, 64. τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάσατο Men. 4, 113 (2). τῷ δ' ἄρα βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι Timocl. 3, 609 (v. 5). ἐπομνύουσα-ὡς δάμαλις-· ἡ δ' ἄρ' ἦν μυωνία Epicrat. 3, 369. τὸν δ' οὐκ ἂν-ἔπεισεν ἡ πειθώ Straton. 4, 546 (v. 46). Cf. δέ p. 289. ὁ δ' οὐ γὰρ ἠττίκιζεν Plat. 2, 669 (1, 1). ἄκων κτενῶ σε, τέκνον· ὁ δ' ὑπεκρίνατο- Aristophan. 2, 1194 (81) cf. 5, 70. τὼ δ' οὐκ ἐβοάτην anon. 4, 615 (45). ὁ δὲ λιπὼν βέβηκε πρότερος Cratin. 2, 15 (1, 5). ἐβλίμαζον αὐτήν, ἡ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν Cratin. 2, 183 (23). *Cratet. 2, 248 (3). ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Pher. 2, 335 (3, 6). ἡ δὲ κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων Pher. 2, 324 (1, 10). φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἑρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων-οὐκ ἂν ἐξελθεῖν-· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν Eup. (?) 2, 577 (v. 7). ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο ib. (v. 14). ἐπέταξ' αὐτοῖς-ἀφορίζεσθαι-· οἱ δὲ διῄρουν Epicrat. 3, 371 (1, 39). τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται | ὅμοια Eubul. 3, 239. τί-ἕστηκας-; τοῖς δὲ-πάλαι διεσπάρακται-χηνίσκων μέλη Eubul. 3, 211. adde anon.

4, 676 (305). ἔργον *(ἐστὶν) εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν-. ὁ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις Men. 4, 238 (17). ὁ βοῦς *(ὁ) χαλκοῦς ἦν *ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι, ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβὼν Henioch. 3, 560. ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς κατέχει, κατὰ *τῶν ἰχθύων δ' *ἀπαξάπαν Xenarch. 3, 621 (1, 14. 15). τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν, τούτων δὲ- Antiph. 3, 80. τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν ἀπολωλεκέναι-, τὸν δὲ (int. poetam) τῆς τέχνης τὴν ἡμίσειαν Alexid. 3, 509 (11). ὁ μὲν-ἀηδὴς γίγνεται, οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν· ὁ μὲν δάκνει γάρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ Alexid. 3, 512 (15). ὁ μὲν γὰρ αὐτῷ συλλέγει-, ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει Men. 4, 155 (6). ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἴεται Men. 4, 261 (112). ὁ μὲν γὰρ χρηστὸς ἡ δ' *ἐφίμερος Laon. 4, 574. τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει Antiph. 3, 154 (62). ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος-, ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν *πεπυσμένος Eubul. 3, 260 (1). ἐσθίει καθήμενος, ἕως ἂν-ἀποδείξῃ κενόν. | ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' *ἕτερον δάκνει Anaxil. 3, 353 (1). εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν-τιμήν, ὁ δ'-ἐρίν' ἀπέδοτο Alexid. 3, 437 (1). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά Antiph. 3, 128 (2). αἱ δὲ παῖδες παρέχεον | ἡ μὲν τὸ θερμόν, ἡ δ' ἑτέρα *(τὸ) μετάκερας Alexid. 3, 445 (1). τοῖν ἰσχίοιν †τὸ μὲν κάτω τὸ δ' αὖ | εἰς ἄνω ἐξαίρουσα Autocr. 2, 891. ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὃ μὲν-ὃ δ'- Antiph. 3, 54. δύο δ' αὐτὸν δαίμον' *ὀλεῖτον, ἡ μὲν ἐλαυνομένη-ὁ δ' ἐλαύνων Plat. 2, 615 (1). ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον-, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος Aristophan. 2, 1127 (3). ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς Phoenicid. 4, 511 (v. 15). ὁ δ' (l. μὲν) ἐξυφαίνεθ' *ἱστόν, ὁ δὲ διάζεται Nicoph. 2, 849 (1). ὁ μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ, ὁ δ'-πορνοβοσκός Myrt. 2, 419. ὁ μέν γε *δειλός, ὁ δὲ κόλαξ *(ἔσθ'), ὁ δὲ νόθος Phryn. 2, 588 (2, 4). *ἔλεγον ὁ μὲν ὡς-, ὁ δ'-, ὁ δὲ- Posidipp. 4, 513. τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ'-, ὁ δὲ-, ὁ δὲ-, ὁ δ'- Lyncei 4, 433 (v. 7. 8. 9). ὁ μέν τις-ὁ δ'- anon. (391) 5, 122. ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον-κλέψας-κεῖται Stratt. 2, 785 (3). †ὁ δὲ (?) τὸν ἐγκέφαλόν τις ἐξαύσας καταπίνει Plat. 2, 627 (9). τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ'-, τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ'- Antiph. 3, 136 (7). ἑστᾶσ', αὐτῶν οἱ μὲν ἐκεῖθεν-οἱ δ' αὖ ἐκεῖθεν Plat. 2, 664 (2). φεύγειν-τοὺς ἑτέρους δεῖ, τοὺς δὲ διώκειν ibid. ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ λαλεῖτε Pher. 2, 253 (2). οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ, οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα Philem. 4, 27 (v. 17). ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, οἱ δ' ἐκ καδίσκου Stratt. 2, 771 (1). τοὺς μὲν-ὑμῶν-, τοὺς δὲ-, ἄλλους- Anaxil. 3, 343 (1). αὐτάς τε πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν, λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν †τὰ δὲ (l. τάχα δ' 5, 31) αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν Telecl. 2, 372 (4). πότε | εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν | θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως, | τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα Sosip. 4, 484 (v. 52—54). ὦ τὰ μὲν κομψοὶ τὰ δὲ φαυλότεροι- Telecl. 2, 363 (2). adde Herm. 2, 402 (1). ἵνα ταὐτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος Lync. 4, 433 (v. 22). τοῖς μὲν ἡ τύχη | τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι Men. 4, 252 (62). δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς τοὺς δ' εὐτυχεῖς mon. 125. τοὺς μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν· εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν οἱ δ' ἀλῶμεν Alexid. 3, 434 (1, 11—13). ὧν ὁ μὲν ὑμῶν-, ὁ δ'- Men. epigr. 4, 335 (1). βοὴν ἵστησι γεγωνόν- οἷς ἐθέλει θνητῶν, τοῖς δ' οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν ἔξεστιν Antiph. 3, 112 (1, 4). ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ | ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα

Men. 4, 135 (2, 13) cf. 5, 103. ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις-, ὁ δ' ἕτερος-. τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι'- Metag. 2, 753 (1). τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 687 (334). ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι-φρόνησις οὖσα-δέδιεν-, ἡ δὲ- Amphid. 3, 316 (1). ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός -τοιοῦτος γέγονεν-· ὁ δ' ἕτερος Alexid. 3, 428 (2). δημοκρατία θατέρᾳ | ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατίᾳ θατέρᾳ Henioch. 3, 563 (v. 16. 17). τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι | πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους Xenarch. 3, 617 (1, 14. 15). ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί Phryn. 2. 593 (2). εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν-. οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι Anaxil. 3, 348 (1. 27. 29). τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης-τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει. | ὁ νοσῶν τι μανικὸν (al. δὲ μανικῶς) *Ἀλκμέων' ἐσκέψατο. | ὀφθαλμιᾷ τις- Timocl. 3, 593 (v. 9). ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς *ὁδὶ προσέρχεται | ὁ Περικλέης Cratin. 2, 61 (1). ἐμέ | τὸν *Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος Eup. 2, 513 (12). τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ | Πέρδικος υἱόν Phryn. 2, 599 (3). Φειδίππον πάνυ | τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν Timocl. 3, 606 (v. 6). πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν | Τηλέμαχον Ἀχαρνέα Timocl. 3, 603 (4, 5). ὁ Βουζύγης ἄριστος *ἀλιτήριος Eup. 2, 460 (7). Πρωταγόρας ὁ Τήιος, ὃς ἀλαζονεύεται μέν, *ἀλιτήριος Eup. 2, 490 (10). Πείσανδρος-Β. ὁ στρεβλός; *Α. οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας, ὀνοκίνδιος Eup. 2, 501 (6). Φιλωνίδην-τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον | τὸν Μελιτέα Plat. 2, 637 (2). *Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ Archipp. 2, 719 (2). τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον Aristophan. 2, 1173 (3). τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν Plat. 2, 626 (6). Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος, ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου Plat. 2, 661 (1). ὁ-Σικελὸς-ὁ *καρκινοβήτης Aristonym. 2, 698 (1). ὁ δὲ Κίλιξ ὅδ' Ἱπποκλῆς, ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής Alexid. 3, 402 (2). ὁ Πυθόδηλος *οὑτοσί | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1). ὁ Μοσχίων ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος Alexid. 3, 492 (2). ὁ Καλλιμέδων ἄφνω | ὁ Κάραβος προσῆλθεν Timocl. 3, 609. μετὰ *Θίβρωνα-τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας Philosteph. 4, 589. ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος-ὁ τρισμακαρίτης Antiph. 3, 92 (1, 7). ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον, | τὸν ἰχθυοπώλην Antiph. 3, 118 (v. 5. 6). τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα Aristophan. 2, 1144 (9). τοῦτον *καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας | τοὺς ἐκδρομάδας *Eubul. 3, 209 (3). τὴν-γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν-, τὴν βρυτικήν Antiph. 3, 23. τὴν Ἑκτόρειον τὴν *ἐφίμερον κόμην Anaxil. 3, 355 (6). λήκυθον τὴν ἑπτακότυλον, τὴν *χυτραίαν, τὴν καλήν (v. annot.) Aristophan. 2, 1141 (1). τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον, τὸ ποικίλον Aristophan. 2, 1187 (45). *τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια Aristophan. 2, 1152 (10). τοῦτο τοὐπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον Antiph. 3, 29 (1, 7. 8). τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην, τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα Theophil. 3, 626. adde Timoth. 3, 589. *Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς, τὰς σωκρατογόμφους *Telecl. 2, 372 (3). οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον-τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται | ὁ τὸν Ἡράκλειτον -ἐξηγούμενος, ὁ τὴν Θεοδέκτου-ἀνευρηκὼς τέχνην, ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων- Antiph. 3, 59. ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμών-, ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανδοκεῖον ὑπολαβών Philippid. 4, 474 (1). τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας-, τοὺς ἀγαθὸν αὑτοῖς οὐ διδόντας-, τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας Baton. 4, 499 (1). οἱ τὰ φρούρια τηροῦντες, οἱ (an ἢ) τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5, 3. 4). *(ὁ) Πεισίου Μέλης. Β. μετὰ *(τὸν)

Μέλητα *(*δ'*) *ἦν*- Pher. 2, 257 (4). *ὁ-Τιμόθεος-Δ. ποῖος οὑτοσί* | *(*ὁ*) *Τιμόθεος;* Pher. 2, 327 (1, 19. 21). *πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος* | *ὁ Φιλόξενος* Antiph. 3, 121. *λέγεις ἔσεσθαι* *(*τὸν*) *Τιθύμαλλον πλούσιον* Antiph. 3, 122 (1). *τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων* Straton. 4, 546 (v. 43). *τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν* Stratt. 2, 764 (1). *τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι;* Calliae 2, 738 (1). *ὁ Χῖος-ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ* Aristomen. 2, 733 (1). *μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος* Plat. 2, 630 (1, 10). *θύμον-τῶν Ὑμηττίων* Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. 3, 141 (16). *περιστερὰς-τρέφων τῶν Σικελικῶν τούτων* Alexid. 3, 408 (2). *ὄξις-τῶν Κλεωναίων* Diph. 4, 419 (8). *γρῦπας ἐξώλεις τινάς* | *τῶν Περσικῶν* Hipparch. 4, 431. *λάχανα τῶν αὐτοχθόνων* Poliochi 4, 590. *ἰσχάδας-τῶν πεφωγμένων* Pher. 2, 281 (2). *ἰσχάδας-τῶν μελαινῶν* ibid. *σῦκα τῶν διφόρων* Pher. 2, 291 (11). *στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων* Archipp. 2, 726 (1). *ἄρτους-μὴ τῶν καθαρύλλων* Plat. 2, 644 (1). *ὑποδήματα-τῶν ἁπλῶν* Stratt. 2, 772 (4). *σανδάλια-τῶν λεπτοσχιδῶν* Cephisod 2, 884 (2). *προσκεφάλαιον τῶν λινῶν* Aristophan. 2, 957 (14). *ὥσπερ ξυστίδα,* †*ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον* (f. *τῶν ποικ. ὑφασμένων*) Antiph. 3, 52 (2). *καρίδας-τῶν κυφῶν* Eubul. 3, 259 (4). *λάρκον-τῶν ἀνθρακηρῶν* Alexid. 3, 478. *κοπίδι τῶν μαγειρικῶν* Aristophan. 2, 999 (13). *τῶν Θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα* Aristophont. 3, 363. *μάλ' ἀνδρικὴν τῶν Θηρικλείων -εἷλκον Διὸς σωτῆρος* Eubul. 3, 231 (1). *ὀνοκόπος τῶν τοὺς ἀλετῶνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους* Alexid. 3, 387 (1). *ἀμφορέα-λαβὼν* | *τῶν ἔνδοθεν* Aristophan. 2, 1072 (6). *τῶν* *'*ἀν'* *ὀκτὼ τοὐβολοῦ θέρμους μαλάξας* Timocl. 3, 604. *Λαμπτρεὺς-τῶν κάτω* Aristophan. 2, 954 (5). *Βάθιππε τῶν ἀωρολείων* Cratin. 2, 22 (9). *ὁρῶ-τῶν φίλων προσιόντα μοι Δάμιππον* Anaxipp. 4, 464 (1). *πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων* Cratin. 2, 87 (2). *πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται* Nicostr. 3, 278 (1). *ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). *(*στεφάνους*) *ἐνεγκεῖν-τῶν χρηστῶν δύο* Antiph. 3, 145 (29). *εὔστοχος νεανίας, τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις* Ephipp. 3, 332 (v. 2). *ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι* Eubul. 3, 234 (2). *τῶν περὶ τάγηνον-φίλων* Eup. 2, 489 (7). *οὐχὶ τῶν μετρίων, ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαί* Alexid. 3, 477. *οἴνου κεράμιον* | *τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ'* Alexid. 3, 409 (1). *τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὠπτημένων* Aristophan. 2, 1192 (70). **ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον* | *ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων-;* Aristophan. 2, 1076 (3). *τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων* Pher. 2, 287 (1). *τῶν φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων* Herm. 2, 406 (10). *ἐνεγκεῖν-τῶν* **ῥοῶν* | *τῶν σκληροκόκκων* Antiph. 3, 34 (2). *στεφάνους -βούλεσθε·* **πότερ' ἑρπυλλίνους-ἢ τῶν* **διεξηνθισμένων;* Eubul. 3, 252 (4). *τῶν μυρτίνων βουλόμεθα* **τουτωνί* ibid. *ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων* Eubul. 3, 247 (1). *οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων* Philonid. 2, 422 (5). *τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων* Theop. 2, 813 (1). *τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας* Theop. 2, 800 (3). **ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια-,* **ταύρου τ'-φλογίδες, αἱ δολιχαί τε κάπρου φλογίδες* (an *σχελίδες*?) Archipp. 2, 717 (2). *ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε* Archipp. 2, 721 (5). *σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταῖς ποαστρίαις* Archipp. 2, 727 (2). **τριχίας-καὶ τὰς* **πρημνάδας τὰς θυννίδας* Nicoch. 2, 845 (1). †*εἶτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον* Nicostr. 3, 279 (2). *οἷα δ' ἡ χώρα φέρει* | *διαφέροντα-, τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα* Antiph. 3, 98. *τοῖς βλίτοις διαχρῶ τὸ λοιπόν* Theop. 2, 813 (1). *σκάφην-τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν* Crobyl. 4, 565 (2). *παρ' Ἀγαθοκλεῖ-πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ* | *τῷ Σικελιώτῃ* *(*τὴν*)*

τυραννικὴν φακῆν Demetr. 4, 539 (v. 6). ἔτνους - τρύβλιον - καὶ τῆς ἀθάρης Cratet. 2, 235 (2). ἐγὼ δὲ τὸν *γίγγραντα τὸν σοφώτατον Amphid. 3, 306 (1). οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος Magn. 2, 11. ὑμῖν-οὐδέν, καθάπερ ἡ παροιμία, ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2) cf. 5, 48. παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6). τὸν αὐλητὴν λαβεῖν | πληγάς Philyll. 2, 862 (2). οὐδ' ἂν συναγάγῃς | τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα Men. 4, 156 (1). adde anon. 4, 660 (234). τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον Eup. 2, 545 (20). περιπατῶν ἀνδριάς-, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις Alexid. 3, 477 (4). τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν *κατάγωμεν Pher. 2, 271 (7). τοὺς ἑψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους Nicoph. 2, 853 (4). τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων (al. τοῦ ῥεύματος) Cratin. 2, 119 (7). Ἡράκλεις τῶν βεμβράδων Plat. 2, 658 (6). ὅσον οὐ *τέθνηκα. Α. τοῦ ταλαιπώρου πάθους Alexid. 3, 449 (5). ὦ Ζεῦ φίλτατε, τῆς ἐπαφροδίτου-θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 8). ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας Alexid. 3, 423 (1, 11). ἡ *τ' εὐρυθμία τό *τ' ἦθος ἡ *τάξις θ' ὅση-ἐφαίνετο Damox. 4, 536 (v. 7). τὴν χεῖρα μὴ 'πίβαλλε Cratin. 2, 231 (176). λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν Eunici 2, 856. ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι Alexid. 3, 495 (1, 1). ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον Philem. 4, 40 (17, 1) cf. 5, 99. ὁ-κόλαξ καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις ἀνατρέπει Diph. 4, 385 (1). ἐκγεννᾶν-ὄρνεις-*ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί Eup. 2, 463 (10). βοᾶν-ὅτι πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν *μεμβράδων Antiph. 3, 68 (2,6). ἀξιωτέρους πωλοῦσιν -τοὺς ἄρτους ἐκεῖ Eubul. 3, 208 (2). εὖ λέγουσιν-, τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα Philem. 4, 48 (40c). τὰς-ἡδονὰς ἔχει μικράς Antiph. 3, 148 (40). πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς-ἕξειν Philetaer. 3, 298 (3). τὴν *κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν Aristophan. 2, 1165 (7). Caeterum v. ἔχω p. 424. φορῶ. Κυδωνίοις μήλοισιν † εἰς (f. ἴσα) τὰ τιτθία Canth. 2, 836 (2). μέγα τὸ φορτίον Antiph. 3, 4 (4). σεμνὸν τὸ βρῶμα Aristophont. 3, 359. τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους εἶναι τὸ φυτόν; Epicrat. 3, 370 (1, 19). ἐλαφρὸν *τὸ γένος γάρ ἐστι Philem. 4, 58 (78). ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν Anaxipp. 4, 460 (v. 39). καιρός ἐστιν ἡ νόσος (amor) ψυχῆς Men. 4, 236 (14, 7). πέπλυται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 482 (v. 3). cf. ib. (v. 7). (v. 10). vid. πρᾶγμα. τῷ παιγνίῳ | δότε κρότον anon. 4, 694 (362). ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται Sosip. 4, 483 (v. 37). τὸ φάρμακον εὕρηκας κενὸν πρὸς τὸ κενόν (?) Men. 4, 101 (1). τὸν καρπὸν-ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1, 4). ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν πλέον διδῷ, δέξαι το μόριον Men. 4, 248 (45). τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Epicrat. 3, 366 (2, 25). τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). τὴν ὥραν ἰδὼν | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 33). τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' *οὗ ζητεῖ φαγεῖν | ἕκαστος ὑμῶν ib. (v. 48). ἡ δ' ἡμέρα | ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519. τῆς ἡμέρας v. p. 449. εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι Diph. 4, 395 (2, 20). τῶν-πονηρῶν μικρόν *ἐστι τοὐβολοῦ Eup. 2, 506 (20). τῆς-πλείστης *τοὐβολοῦ μάζης-μερίδα Antiph. 3, 75 (3). τῶν *ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ θέρμους Timocl. 3, 604 (v. 3). ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος mon. 393. ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ mon. 557. τὠφθαλμὼ *τούτω περιμάττομεν *(τὼ) τῶν παιδίων Pher. 2, 319 (3). ἐκ τῶν σῖγμα τῶν (vulg. σιγμάτων) Εὐριπίδου Plat. 2, 626 (7). Caeterum cf. Eubul. 3, 218 (2). ἄξιόν

τε τοῦ κλέους | τοῦ τῆς ἑορτῆς Antiph. 3, 89 (1, 3. 4). ὁ πατὴρ ὁ ταύτης Sophil. 3, 583 (1). φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν Alexid. 3, 507 (8, 2). τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον ἐφημερινὰς *(τὰς) τοῦ βίου κεκτήμεθα Alexid. 3, 519 (34, 8). εὐλοιδόρητον-τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). τόν τε τοῦ λάκκου κάδον | λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος Apollod. Gel. 4, 438. ἡ τἀγαθοῦ δαίμονος-φιάλη-, ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διός- Timocl. 3, 616 (1). μεστὴν γυναικείας χολῆς. ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς *ἐκείνην μέλι Alexid. 3, 450 (v. 6). ἦσαν κόραι θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων Alexid. 3, 431 (2). δισχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου (praec. δραχμάς) Aristophan. 2, 985 (1, 4). ἀκήκοα | τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' *ἕκαστον κακά Posidipp. 4, 513. τὰς τῶν θεῶν τιμάς Philippid. 4, 475 (2). ὡς οὐψώνης διατρίβειν ἡμῶν [τὸ] ἄριστον (f. θἡμῶν ἄρ.) ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). εἰς τὸ Κρωβύλης πρόσωπον Men. 4, 189 (1, 5). ἔχων Δημοσθένους τὴν *ῥωποπερπερήθραν anon. 4, 618 (51). εἰ δεκάτην *ἐλάμβανες αὐτῶν ἀπὸ τῆς τιμῆς Diph. 4, 390 (2, 3). τῶν μὲν ἀνιαρῶν ἔχων τὸ μέρος ἁπάντων Men. 4, 192 (4, 8). εἰς λιμένα τὸν τῆς *τέχνης Philem. 4, 31 (1, 9). ὁμιλίας-τὰς γεραιτέρων φίλει mon. 421. ἤθη τὰ πάντων ἐν χρόνῳ πειράζεται mon. 573. τὸ πάντων κρεῖττόν ἐστι νοῦν ἔχειν mon. 637. τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου Axionici 3, 534 (1, 16). τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων-δριμύτητες Arched. 4, 435 (1, 6). ἔχοντα τούς | χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν ib. 436 (1, 9). τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις | καὶ τὰς ἐπιτολάς Sosip. 4, 483 (v. 26). διαφέροντα τῇ τέχνῃ τῇ τ' ὀξύτητι Philosteph. 4, 589. τά δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα | εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28, 4). γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος | ἑσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν Epinici 4, 505. τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει Timocl. 3, 593 (v. 19). τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46ᵃ). μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην et τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eup. 2, 457 (2). οὑμὸς υἱός Eubul. 3, 239. οὑμὸς διδάσκαλος Euphron. 4, 492. ἡ δύναμις ἡ 'μή Epinici 4, 505. τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν Aristophan. 2, 1180 (15). μαίνεται-τῷ σῷ λόγῳ Eup. 2, 546 (1, 6). Cf. ἐμός. σός. ὄλεθρον τὸν βαθύν Aristophan. 2, 1078 (6, 3). σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ *φοινικίνου Ephipp. 3, 340 (3). τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών Antiph. 3, 45 (3). ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v. 11). ἐπὰν-τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον *βαυκιζόμενον Alexid. 3, 486 (4, 8). τοὺς στεφάνους πάλιν | *τοὺς ἰρίνους λαβόντες Dromon. 3, 541 (2). εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως Diod. 3, 543 (v. 5. 6). τῆς μερίδος ὧν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 194 (6). σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο, τὸ δ' ἀθάνατον *ἐξῆρε- Alexid. 3, 455. ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν-τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). οἶνον τὸν νέον πολλή *'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι Alexid. 3, 405 (6, 2). τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους Cratin. 2, 230 (170). τὸν πέπλον-ἕλκουσ'-εἰς ἄκρον ὥσπερ *ἱστίον (legeb. ἱστίου) τὸν ἱστόν Stratt. 2, 772 (1). ἄρξαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). κἀπονίψει-εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν Antiph. 3, 21. δὶς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ Theop. 2, 818 (7). ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε Cratet. 2, 245 (2). κυλίκια | αἴρου τὰ μείζω Epicrat. 3, 372 (2). ἅπαντα-τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος Timocl. 3, 593 (v. 17). τὰ κοινὰ

κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα Men. 4, 293 (281c). ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων, ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ Men. 4, 135 (2, 11). cf. (2, 9). νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις mon. 386. χόνδρος Μεγαρικός. Α. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ; Antiph. 3, 18 (1). δούλου-χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ mon. 133. cf. 413. εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 543 (v. 8). τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν ἐπάνεισι Sosip. 4, 483 (v. 28). αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν mon. 42. τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία πίνειν Epinici 4, 506 (v. 1).

λάβραξ, ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). Γλαυκέτης *ἡ ψῆττα Plat. 2, 652 (1). φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). τὴν νύκτα τήν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 189 (1, 9). τὸ χρυσοῦν-ὀρνίθων γένος, τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους *ταὼς Antiph. 3, 96. ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι Men. 4, 236 (13). ὅ τι *προῖκα μόνον ἔδωκαν-, τὸν ὕπνον, τί τοῦτο πολυτελὲς *σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). ἔγωγ' ὁ δυστυχής Timocl. 3, 607 (1). ἐγευσάμην-ὁ δύστηνος Aristophan. 2, 1138 (2). οἷαν ἀδικῶ γυναῖχ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ Men. 4, 186 (4). ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγώ ib. (5). ὁ δὲ τάλας ἐγώ | κεστρεὺς ἂν εἴην Diph. 4, 401. τί λογίζομ' ὁ κακοδαίμων-; Men. 4, 241 (27a). ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν-, μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ Mnesim. 3, 568 (v. 3). πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, ἃ καλεῖτε-ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί Sannyr. 2, 873 (1). τηρεῖν μὲν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα, *ὑμεῖς δ' *ἀπολαύειν, ὧν ἔχουσιν, οἱ νέοι anon. 4, 692 (351). παρ' *ὑμῖν τοῖς νέοις Aristophan. 2, 1121 (13). ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον | τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον | ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1). ἓν μὲν τὸ κοινὸν- (int. γένος), οἱ μέλανες ἡμεῖς Alexid. 3, 433 (1, 3). ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς *(μὲν οἱ) πεπρακότες τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν Alexid. 3, 450. μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθα Apollod. 4, 452 (1, 3). οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν Posidipp. 4, 524 (2). ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες Men. 4, 254 (75). οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί Eup. 2, 517 (27a). μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι | ὑμεῖς Posidipp. 4, 521 (v. 1). ὁ *Φιλῖνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; Eup. 2, 518 (28). ὁ μηχανοποιός, -λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου Aristophan. 2, 1019 (9). *ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους Amips. 2, 701 (2). *(ἡ) παῖς ἐπιτίθει Clearch. 4, 563. Cf. δεῖνα. †ἀσέβιον ὁ μοχθηρὸς (f. ἀσεβῶν βίον, ὦ μοχθηρός,) ἔτριβες Eup. 2, 440 (1). †ὁ (l. ὦ) Μεγάκλεες Leucon. 2, 749 (1). οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε Men. 4, 228 (3, 14). πᾶς -λέγει-, ὁ μακαρίτης οἴχεται Aristophan. 2, 1148 (1, 10). ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν Plat. 2, 641 (1). adde Eubul. 3, 244 (3). οὗτοι-οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | ἐπαμφοτερίζουσ' Pher. 2, 263 (3). ταῦτα -πολυπραγμονῶν νῦν ὁ κατάρατος περιπατεῖ anon. 5, 123 (393). ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος Euang. 4, 572 (v. 7). ὡς Πριαμίδαισιν (5, 118) ἐμφερὴς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53). adde anon. 4, 616 (49). τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε *χρῆσται καλεῖν Pher. 2, 299 (8). Caeterum v. ὄνομα. ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς; Stratt. 2, 773 (2). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν μέλλεις-, ἧττον οἶδα τοῦτ'-ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν Amphid. 3, 302. τί τὸ κακόν; Aristophan. 2, 1183 (29). πόθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά; Aristophan. 2, 1065 (1). οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1). τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; Eup. 2, 551 (8). τί τὸ ψοφῆσάν *ἐσθ'; Aristophan. 2, 953 (1). τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων;

Phryn. 2, 589 (3). *Μέτων-. Α. οἶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων* ibid. *τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων-ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν* Anaxand. 3, 169 (1). *ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς-γλαύκου πρόσωπον-Νηρεύς* Anaxand. 3, 174 (1). Cf. *πρῶτος*. *κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει·-ὁ δ' ὕστερον λαβὼν εἰς προὖπτον-αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν* Aristophont. 3, 359. cf. Eubul. 3, 260 (1). *ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ | *ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος, εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής* Men. 4, 114 (1). *αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνὶς ἡ Ῥόδοις *ἴσην εὐωδίαν ἔχουσα *χἄμ' ἀηδίαν* anon. (v. 5, 52) 2, 746. *ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' *ἐπισκοποῦσ' ἀεὶ | καὶ νέμουσ'-ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη | μερίδα* anon. 4, 693 (358). *βούλεσθε-ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ; | ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη* Philyll. 2, 859. *ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη* Men. 4, 249 (51). *τοὺς τὰς τῶν λόγων, ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις* Alexid. 3, 421 (1). *ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις συντιθεμένους κεκραγέναι-δοκεῖν* Phoenicid. 4, 509. *τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἔψειν Μεγαρέων* Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). *ἡ-συνώνυμος τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία* Antiph. 3, 125 (1). *τὰς φλέβας-ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω τεταμένας* Antiph. 3, 20 (1). *τρίτος ὁ τὴν καλὴν* (?) *ἔχων* Eup. 2, 537 (4, 1). *ὄγδοος ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων* ib. (4, 6). **τουδὶ τοῦ χάσκοντος* Anaxand. 3, 185 (1, 66). *ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος θαλάττιον μὲν* (f. *ὄψον*) *οὗτος οὐδὲν ἐσθίει* Antiph. 3, 70 (2). *οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν* Antiph. 3, 133 (2, 8). *αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε-τοὺς *μητραγυρτοῦντάς γε* Antiph. 3, 86 (v. 8). *γέρα-αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια | νικῶσι δίδοται* Timocl. 3, 595 (v. 16). *οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν;* Anaxil. 3, 348 (1, 12). *οἷα λογοποιοῦσιν-οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες* Antiph. 3, 67 (1, 14). *τοὺς κελεύοντας λέγειν γρίφους-ᾤμην ληρεῖν* Antiph. 3, 66 (1, 1). **καχάζετε | ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν* Eubul. 3, 216. *ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς *βουλομένοισι παρῆσαν* Telecl. 2, 361 (1, 9). *εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι-, τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;* Men. 4, 229 (4, 10). *τούτοις-μόνοις ἐξουσία | ἀφροδισιάζειν ἐστίν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους ῥυπαροὺς ἔχοντες-εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον* Philetaer. 3, 299. *τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς | θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις | ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοὔμπαλιν* anon. 4, 604 (16). *τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι-εὐθυμίαν, ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν κτλ.* ibid. (16, 10). *γευόμενον τῶν κρατήρων πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων* Anaxand. 3, 183 (1, 15). *ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας* Eubul. 3, 249 (1, 12). *δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον τῶν παροινούντων* Aristophont. 3, 357 (1). *ἐὰν δέ τις-τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ* Anaxil. 3, 350 (2). *γεγόνασιν ἄβατοι τοῖς ἔχουσι μηδὲ ἕν* Aristophont. 3, 358 (2). *μαγνῆτις-λίθος ὡς ἕλκει τοὺς πεινῶντας* Eubul. 3, 243 (2). *οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας σκώληκες* Anaxil. 3, 353 (1). Caeterum v. *ἔχω*. *ἐνοχλῶν πολλάκις τοῖς εὐποροῦσιν* Amphid. 3, 307 (2). *τρεῖς -μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὖ φρονοῦσι* Eubul. 3, 248 (1). *ὅταν-εὖ συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον* Ephipp. 3, 327 (2). *μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων ὁ χρόνος* Antiph. 3, 156 (72). *ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ἣν *ἐβούλετο* Men. 4, 189 (1, 4). *ἐπαβελτερώσας τόν *ποτ' ὄντ' ἀβέλτερον* Men. 4, 187 (1, 4). *ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων* Philem. 4, 59 (86). *τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεί | μὴ δοκιμάσασθαι μηδέν* Men. 4, 228 (3, 10). *οὐδὲν γίγνεται μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων* Anaxand. 3, 195 (1, 12).

λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια Anaxand. 3, 161 (1). οὐχ ἱκανὸς ἦν τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 11). οὔ φασι τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, -πωλεῖν Alexid. 3, 494 (2). συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 19). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ | Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος Lync. 4, 433 (v. 1. 2). οἱ σοφοὶ κεκλημένοι | οἴκαδε βαδίζουσ' Eubul. 3, 249 (1, 5). ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 42). ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων Posidipp. 4, 521 (v. 20). φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων ἥκειν Apollod. Car. 4, 447. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται Antiph. 3, 30 (v. 9). τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος Men. 4, 209 (1, 7). δεῖ τὸν ἀκροατὴν-πρὸ τοῦ λεγομένου τὸν βίον διασκοπεῖν, ποῖός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1). τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἱρούμενον Men. 4, 250 (52). εἶναί θ' ὑπέλαβον τὸν τοῖς *(τοιούτοις) παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 10). οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51[d]) = Diph. 4, 421 (15). οὐ δεῖ λέγειν-μακάριον τὸν χρήματα | ἔχοντα πλεῖστα, τὸν δὲ μὴ λυπούμενον Apollod. 4, 453. συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον | ἔχων καλεῖται Men. 4, 96 (2, 4). ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος Men. 4, 201 (4). οὐδεὶς δειλὸς ὁ δεδοικὼς νόμον Philonid. (?) 2, 425. ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος, ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται Antiph. 3, 149 (44). cf. ibid. (44, 4). γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μετάνοιαν ἔρχεται mon. 91. ὁ γῆρας αἰτῶν-ἁμαρτάνει Philem. 4, 60 (87). ὁ *μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men. 4, 262 (113). ὁ-εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι-ποιῶν ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ Philippid. 4, 476 (4). τὸν πλησίον-οἴεται μᾶλλον φρονεῖν ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς ἐστιν ἀχάριστον φύσει Men. 4, 325 (472) cf. mon. 34. ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίγνεται anon. 4, 689 (343[a]). ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει *πόνος ib. (343[b]). ἔστ' ἔρως τοῦ νουθετοῦντος κωφόν Men. 4, 86 (1). ὁ τυχὼν v. τυγχάνω. τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13). τὸν *(δὲ) μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει Philem. 4, 62 (104). τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὑτοῦ τρόπων λυμαίνεται μάλιστα Philem. 4, 50 (43). τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς *χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου Men. 4, 252 (65). νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος, ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος Men. 4, 268 (151). ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται mon. 45. ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος πονεῖν πάντ' ἂν γένοιτο Men. 4, 234 (11). τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ *γεύει χαρίεντος ὄψου Axionic. 3, 532 (1, 16). ἢ τὸ πνεῦμα γάρ | αὐτοὺς τὸ σῷζον *ἧκεν Philem. 4, 10 (1, 8). ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ᾖ τὸ σῷζον ᾖ Philem. 4, 44 (27[b]). τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν Antiph. 3, 54. Cf. λυπῶ. τοῦτο *(τό) με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν Philem. 4, 51 (47). τὸ λεγόμενον v. λέγω. τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον Alexid. 3, 447 (1, 14). τὸ μέλλον v. μέλλω. τὸ δὲ | ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 530 (v. 23). τὸ δ' εὖ κελευόμενον-ἐστιν ἀσφαλέστατον *δοῦλον ποιεῖν Men. 4, 196 (1). ἀκριβῶς-ἐγνωκέναι τὸ ῥηθέν Antiph. 3, 112 (1, 16). *εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν Eubul. 3, 212 (v. 10). λαβών τι τῶν παρακειμένων Amphid. 3, 313 (1, 5). τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον Antiph. 3,

116 (1, 14). τοῖς ὑπερβάλλουσι-τέρψις-οὐκ ἔνεστι Alexid. 3, 500 (2). cf. 502 (1). τὸν ἄτοπον (i. e. ἀτοπίαν 4, 368) φεύγειν Men. 4, 127 (3) = mon. 339. οὐ πανταχοῦ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ mon. 691. cf. 4, 196 (2). adde Baton. 4, 499 (1, 3). 502 (v. 14). 500 (2, 3). παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ *τὸν ἀρκεσίγυιον Antiph. 3, 120 (1, 7). φέρουσα τὸν γλυκύν Alexid. 3, 408 (1). τὸν ἥδιστον κέρα anon. 4, 605 (17). *ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν *ποιεῖς μόνος, τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν, τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν Diph. 4, 415 (1). τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Anaxand. 3, 165 (2). τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός Aristophont. 3, 357 (1, 7). οἱ δ' *ἑαυτοῖσιν σοφοί Anaxand. 3, 196 (3). τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξένων Aristophont. 3, 363 (4). τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω τοῖς ἐμοῖς Cratet. 2, 238 (2). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; B. πῶς γὰρ οὔ; τὴν *ἡμετέρειον Anaxand. 3, 164 (1). τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας πλήρωσον Epicrat. 3, 372 (2). ὁ τὴν καλὴν (?) ἔχων Eup. 2, 537 (4). τὴν -πολιάν v. πολιός. τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 98. τήν τ' ἐναύλιον anon. 4, 676 (305, 6) cf. 5, 121. παῖ τὴν μεγάλην δός Alexid. 3, 432 (3). adde Diph. 4, 381 (1, 8). v. supra p. 607. τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμόν Plat. 2, 643 (1). adde Aristophan. 2, 980 (21). Dionys. 3, 553 (2). τὸ μέσον v. supra p. 618 sq. τὸ κοινόν p. 538. διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται Eubul. 3, 259. τὸ καλόν supra p. 506. τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1). χρῶμαι-αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ Aristophan. 2, 1142 (4). ἓν γάρ τοῦτό μοι τὸ λοιπόν ἐστι Antiph. 3, 123 (2). adde 3, 155 (68). τῶν χερσαίων-ἥξει-ταυτί Antiph. 3, 73 (2). *εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμι *(τι) Antiph. 3, 103 (1). τὰ πατρῷα-κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). *ὡς τἄλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα δαπάνην ματαίαν οὖσαν Antiph. 3, 90 (2, 5). ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά Antiph. 3, 12 (1, 9). ὄστρακον-ἀνίησιν, κἂν μὲν πίπτησι τὰ λεύκ' ἐπάνω Plat. 2, 665 (2, 5). v. λευκός. τὰ δὲ μῆλ' ἐχρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν Pher. 2, 300 (1, 26). πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς Diocl. 2, 838 (2). τὸ πέρας (adv.) v. πέρας. item τὸ πρότερον. τὸ πρῶτον. τὸ τρίτον. τὸ τελευταῖον. τὸ λοιπόν. τοὐπίλοιπον. τὸ-ὅλον. τὸ σύνολον. τοὐλάχιστον. τοὐναντίον. τοὐφήμερον. τὸ πολύ, τὰ πολλά suo loco posita. τοῖς δέκα ταλάντοις Pher. 2, 339 (9). Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους Timocl. 3, 600 (1). ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν Men. 4, 224 (3). *ἐξ θηρικλείους ἔλαβεν, εἶτα τοὺς δύο ψυκτῆρας Dioxipp. 4, 543 (2). διὰ τὰς τέτταρας δραχμάς Straton. 4, 546 (v. 32). ἡ δὲ κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων Pher. 2, 324 (1, 10). τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα, | οἱ δ' ἕπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν anon. 4, 691 (350). φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3). τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον Alexid. 3, 385 = Alexand. 4, 553. τοὺς ἓξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). εἰς *(τοὺς) τέτταρας εἴληφεν *ὑμῖν -τριώβολον Philem. 4, 19 (1). πένθ' οἱ πάντες. τούτων οἱ τρεῖς (an τρεῖς μὲν) δειπνοῦμεν Alexid. 3, 456 (1, 4). οὐδ' Αἰγαῖον (int. πέλαγος)-οὗ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοιάρια Men. 4, 88 (1). τὸν μὲν *ὑγιείας ἕνα, -τὸν δὲ δεύτερον-Eubul. 3, 248 (1). v. εἷς. ὁ πολύς-, οἱ πολλοί, τὸ πολύ, τὰ πολλά v. πολύς. ὁ πᾶς-, οἱ πάντες, τὸ πᾶν, τὰ πάντα v. πᾶς. τὸ μηδέν v. μηδείς. *ὁ ποῖος; Timocl. 3, 598 (1, 4) cf. 5, 96. τὸ ποῖον; Alexid. 3, 386 (v. 3). ὁ τοιοῦτος sim. v. τοιοῦτος. εὕρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί (?) Men. 4, 210 (4). ὁ θάτερος Men. 4, 278 (200). ἐγὼ-ἀκούσας τὸν τρόπον

ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι Eup. 2, 549 (3). *ὧν μὲν (an τῶν ὧν) *πεπόρικεν οἴεται χάριν τινά | ἔχειν Alexid. 3, 507 (8). πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷσι νῦν φρύγουσιν-τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν Cratin. 2, 217 (139ᵃ). ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λογον διέφθορεν Cratin. 2, 226 (156). adde Leucon. 2, 749 (1). τῷ Πυριλάμπους -*Δήμῳ Eup. 2, 515 (17). ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυνταώτατα Eubul. 3, 246 (2). ἡ-Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις Philetaer. 3, 294 (1, 2). τὴν Λύκωνος Eup. 2, 515 (18). *Σηπίαν τὴν *Θύρσου Archipp. 2, 719 (2). τὰ Στησιχόρου-ἀείδειν Eup. 2, 481 (3). τῶν Αἰσχύλου Anaxil. 3, 346. ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων (?) Eup. (?) 2, 577 (v. 6). μικρόν τι *τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον Men. 4, 194 (9). *οὐδὲ τὰ βίου νῷν ἴσως δεῖ φροντίσαι Men. 4, 167 (10). ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). τὰ τοῦ θεοῦ καλά Phryn. 2, 583 (1). adde Men. 4, 162 (2, 5). τοὐρανοῦ-ἔστιν ἐν καλῷ anon. 4, 616 (49). μὴ τὰ τῶν φαύλων φρόνει mon. 232. adde mon. 448. 454. ὅπου-ἔστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος ὁ τοῖς μαγείροις Alexid. 3, 501. πίνει τὴν κύκλῳ Men. 4, 188 (5). v. κύκλος. μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην Eup. 2, 457 (2). adde 2, 516 (24). τοὐν Μαραθῶνι τροπαῖον Aristophan. 2, 1122 (14). τὸ δ' ἔτνος *τοὐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον Aristophan. 2, 1153 (11). *ἡ | ἐν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ Ephipp. 3, 327 (2). *τὰ δὲ -δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν Pher. 2, 316 (1, 9). τἀν Σάμῳ Eup. 2, 493 (16). *τἀν μέσῳ Antiph. 3, 95 (1). πυνθάνεσθε ταῦτ'-τἀν τῇ πόλει Eup. (?) 2, 577 (v. 11). *(πρὸς) τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει Antiph. 3, 134 (5, 1). cf. πόλις. εὐνοῦχος ἄλλο θηρίον τῶν ἐν βίῳ mon. 185. τί τῶν ἐν τῷ βίῳ ξυνῆκας; Nicol. 4, 579 (v. 18). ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης Timocl. 3, 591 (v. 7). τοὺς ἰχθυοπώλας-τοὺς Ἀθήνησιν Diph. 4, 407 (1). λαμπροῖς δείπνοις-οὐδὲν *ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους τοῖς ἐν Θρᾴκῃ Anaxand. 3, 183 (1, 4). κεκραγότες-τὰ διαπόντια τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα ἕλκουσι δεῦρο Antiph. 3, 112 (1, 9). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Anaxand. 3, 164 (1). Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν Anaxand. 3, 183 (1, 18). ὁ κάπηλος-οὐκ τῶν γειτόνων Nicostr. 3, 286. σωφρονοῦντα-ἰδεῖν τινα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). Cf. ἐξ. τἀκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ' Philem. 4, 6 (v. 5). Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων anon. 4, 631 (108). τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου *σεμνοπότου σταγόνος πλῆρες Antiph. 3, 95 (1). τὰ (an τἀπὸ τῆς 5, 79) τύχης φέρειν-*γνησίως Antiph. 3, 155 (66). cf. ἀπό. πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν Aristophan. 2, 1206 (136). θρῖον-καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284. ὀλίγος οὐπὶ γῇ χρόνος Amphid. 3, 303. οὐπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 384 (5). v. ἐπί. πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ Diph. 4, 413 (5). πλὴν τῶν παρὰ γῆν (int. piscium) Antiph. 3, 70 (2). ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς mon. 690. σκεύη τὰ *κατὰ τὴν οἰκίαν Eup. 2, 495 (20). τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). ἰατρὸς-τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους mon. 674. cf. mon. 622. ἐν ταῖς συνουσίαις-ταῖς καθ' ἡμέραν anon. 4, 605 (16, 9). v. ἡμέρα p. 449. νέμουσ'-τὴν κατ' ἀξίαν τύχη μερίδα anon. 4, 693 (358). πεπωκέναι-τὸν κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). μικροῦ τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον Men. 4, 161 (1, 6). τὸ καθ' ὅλον δὲ-*ὄψει-τοὐθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 5). τῶν *ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ θέρμους Timocl. 3, 604 (v. 3). τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον Cratin. 2, 122 (8, 5). ὁ πρὸ τοῦ βίος Cratin. 2, 145 (1). οἱ πρὸ τοῦ Aristophan. 2, 1040 (22). τὸ πρὸς χάριν πολύ Diph. 4, 385 (1). τὴν-ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ Men. 4, 251 (58).

Cf. πρός. τῶν-μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων Laon. 4, 574. οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' Nicostr. 3, 281. οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἔστι τοῦ βίου πικρόν Men. 4, 117 (4). ὅταν-τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα Men. 4, 251 (57). τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν (?) Nicomach. 4, 584 (v. 36). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). ἐν τῷ καλῶς-τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66). πίνωσι τὴν ἐπιδέξια Eup. 2, 560 (33). τίνα τρόπον; -A. βούλεσθε -τὸν ἐπιδέξι'; Anaxand. 3, 161 (1, 4). cf. (1, 5). τὸ παράπαν Pher. 2, 311 (3). Anaxand. 3, 195 (1, 10). ὅστις λόγους-ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν ἢ ἀκρατὴς ἄγαν· ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα, ἀκρατής Anaxand. 3, 197 (4). τὸν ἐπὶ κακῷ γιγνόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν Men. 4, 203 (3). τὴν δύναμιν-, τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ Alexid. 3, 518 (31). εἰδὼς *τὴν ἀληθῶς μουσικὴν Antiph. 3, 121 (v. 6). τὸν ὀρθῶς συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). τοῦ λίαν πότου Cratin. 2, 122 (8). sim. v. λίαν. τὴν ἑξῆς θύραν Ephipp. 3, 335 (2). v. ἐφεξῆς. τοὺς ἤδη νεκρούς-ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 25). ὁ πρὶν Καλλισθένης anon. 4, 696 (368). ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων Hegesipp. 4, 479 (v. 20). λέγων φαίνου τι δὴ καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ib. (v. 3). τὰ πρόσθεν-κακά, τὸ πρόσθεν v. πρόσθεν. ἔμπροσθεν. οἴμοι-τῆς τόθ' ἡμέρας Aristophan. 2, 1084 (13). v. τότε. ἡ νῦν ἡμέρα, οἱ νῦν-, τὸ νῦν-, τὰ νῦν- sim. v. νῦν. τὴν αὔριον, ταὔριον v. αὔριον. τοὺς πάλαι ποτέ | τοὺς Πυθαγοριστὰς *γενομένους (?) Aristophont. 3, 362 (3). τὸν πέλας sim. v. πέλας, item πλησίον. τοῖς πόρρω λαλεῖ | οἷς βούλεθ' Antiph. 3, 112 (1, 19). εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε Antiph. 3, 48. Caeterum v. ἄνω. κάτω. κατωθεν. ἐκεῖ. ἔξω. ἔνδοθεν. ἔνδον. μεταξύ. δεῦρο. τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Eup. 2, 546 (1, 4). τὰ-*χαμᾶθεν ἐσθίει Eup. 2, 490 (10). Aristophan. 2, 1190 (61). τὴν ἐπιτάξ anon. 4, 623 (71). παίζειν-τὴν κυνητίνδ' Cratet. 2, 242 (2). τὸ μηδὲν εἰκῆ mon. 728. τὸ γνῶθι σαυτόν v. γιγνώσκω. δύναται-ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν Aristophan. 2, 1199 (99). πρὸς τῷ λαβεῖν-ὢν ὁ νοῦς Diph. 4, 421 (13). πρὸς τῷ φιλεῖν-τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37). ἐπισκοτεῖ-τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν Antiph. 3, 148 (41). *τὸν-οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ (int. χρόνος) Men. 4, 264 (130). τὸ φρονεῖν-οὐκ ἔχει (int. θυμός) mon. 574. νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς mon. 381. ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν Philem. 4, 30 (1, 1). ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν Diph. 4, 395 (2, 25). τὸ δὲ ζῆν-τί ἐστι; B. τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ Antiph. 3, 138 (10). τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ † στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν Antiph. 3, 66. ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστιν ἀνθρώποις ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος Antiph. 3, 150 (49). *λύπη-καὶ τὸ ζῆν κακῶς Antiph. 3, 52 (1). ἦν-τοῖνδε δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν- Plat. (?) 2, 697 (v. 9. 10). τὸ-ὑγιαίνειν Anaxand. 3, 169 (1). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει ibid. μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν Alexid. 3, 518 (31). τοῦ-πιεῖν-καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς | ἔχομεν ὁμοίας· οὐχὶ *τοῖς λαμπροῖσι δὲ | δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4). τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν τὰ περιττὰ μισῶ Alexid. 3, 500 (2). τὸν Κτησίαν-τῷ φαγεῖν ὑπερβραμῷ Philetaer. 3, 292. ἐξ οὗ τὸ μεθύειν-*γίγνεται Antiph. 3, 102. ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). τὸ γῆμαι καὶ τὸ μὴ γῆμαι κακόν Susar. 2, 3 (v. 5). τὸ-ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναι

μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεί | πάρεχε σεαυτὸν-ἄξιον Men. 4, 156 (1, 10). τὸ-κολακεύειν-*ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς Antiph. 3, 79 (2, 2). οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν Amphid. 3, 319 (9). τὸ συμφέρον-οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν Men. 4, 202 (1). τὴν θεὸν ἐξιλάσαντο τῷ *τεταπεινῶσθαι σφόδρα Men. 4, 102 (4). πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). ἔστιν τὸ τολμᾶν-ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ mon. 175. θυσία μεγίστη τῷ θεῷ †τὸ εὐσεβεῖν mon. 246. πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). πρός-τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἕν Aristophont. 3, 360 (1). πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ibid. 361 (1, 4). σοφόν-τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1). διὰ τὸ μὴ σαφῶς τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται | διαλελογίσθαι ibid. εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται Philisci 3, 579. *ἐπὶ τὸ καινουργεῖν *φέρου Antiph. 3, 15 (1). ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν Philem. 4, 56 (67). ἐν τῷ δὲ πράττειν-τὴν τέχνην ἐξηύρατο Men. 4, 115 (2). ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν Damox. 4, 536 (v. 8). κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος (metus) οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). ἐκ τοῦ-ἐσορᾶν γίγνετ'-ἐρᾶν anon. 4, 645 (164). ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν Antiph. 3, 64 (v. 10). ἀνιαρόν *(γ') ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν Pher. 2, 262 (2). περὶ-ὄψου-ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33 (1, 1) = Eriph. 3, 556 (1, 1). μανικὸν τὸ *πεῖραν-λαβεῖν πάλιν anon. 4, 618 (50). καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον mon. 273. ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' Philem. 4, 24 (1). οἷς χαλεπώτερον τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). *ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1). μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47). ἀνανδρία | τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον Philem. 4, 51 (46ᵇ). οὐκ ἔστιν-φάρμακον μέθης οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2). τὸ-φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς Aristophan. 2, 1133 (1). τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστι φανερὰ ζημία Antiph. 3, 150 (48). τὸ γὰρ κατασχεῖν ἐστι τὴν ὀργὴν πόνος Philem. 4, 54 (59ᵇ). cf. Men. 4, 294 (285). εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον Nicostr. 3, 288 (1). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν-ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ Men. 4, 150 (4). Caeterum v. ἀδικῶ. τῆς τέχνης ἡγεμονία τίς ἐστιν-τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι Diph. 4, 381 (1, 6). τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν εὐψύχου τέχνης, οὐ *τοῦ (libr. τὸ) διανίζειν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ Damox. 4, 531 (v. 43. 44). ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος, τὸ τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρόν Philyll. 2, 864 (1). τὸ-πεπαιδεῦσθαι-ἀληθές ἐστι †καὶ τὸ *(τῶν) ἀδικημάτων μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73). τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε *τοιαυτὶ ποιεῖν *ἀπρεπές Epicrat. 3, 371 (1, 32). τῶν πολλάκις θρυλουμένων διάμεστον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος καινοῦ *παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονήν Antiph. 3, 140 (14). τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ *αὑτοῦ τῷ βίῳ | ἀδίκημα μηδὲν ἡδονὴν πολλὴν ἔχει Antiph. 3, 149 (42ᵇ). τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων-πατέρα μερίμνας-πολλὰς φέρει Men. 4, 260 (103). τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ-σαπρόν mon. 722. adde 723. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. τὸ γὰρ προθύμως μὴ *πονήσαντ' εὐτυχεῖν *εὐδαιμονίας εἴωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν Men. 4, 143 (1). ἀπολεῖ τουτό σε, τὸ δοκεῖν τιν' (τις?) εἶναι Men. 4, 114 (3). οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον, τὸ *διορίζεσθ' οὐ βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21). καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά-τὸ μὴ

πωλεῖν καθημένους ἔτι Alexid. 3, 439 (4, 15). καὶ τἆλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν Antiph. 3, 80. τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 6). τό *(τε) μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν *δέ τι | ἀγωνιᾶσαι Timocl. 3, 607 (v. 4). τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων | ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγειρικὴν τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25). τῶν ὠνουμένων προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν Alexid. 3, 386. τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα φερόμενον Theophil. 3, 631 (2). τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην Euphron. 4, 487 (v. 30). τοῦ δύνασθαι (int. οὕνεκα) παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις Antiph. 3, 134 (4, 3). ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ, | τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς, | οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε- Antiph. 3, 117 (2. 15). τῷ *μὴ γὰρ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν αὐτοῖς ἁλοῦσιν-παραδοθέντες-σήπονθ' Antiph. 3, 87. τῷ τῇ τύχῃ | συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ Philem. 4, 17 (1). οὐκ ἔστιν οὐδέν-μεῖζον λογισμοῦ τῷ διαθέσθαι πράγματα Men. 4, 141 (1). θύομεν, | σπονδὰς ποιοῦμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς | ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὑρηκέναι | τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 41—43). articulus in fine versuum positus: Phryn. 2, 599 (3). Antiph. 3, 46 (1). 68. Nicostr. 3, 284. Amphid. 3, 313 (1, 5). *Ephipp. 3, 327 (2). Alexid. 3, 393 (1, 4). 394 = 430 (1, 21). 500 (1). Philem. 4, 45 (32). Men. 4, 118 (5). 161 (1, 11). 162 (2). 189 (1, 9). (1, 12). Diph. 4, 380 (?). 413 (5). Arched. 4, 436 (1, 8). † Damox. 4, 531 (v. 31). Aristophan. 2, 1168 (2).

ὀά: τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο Aristophan. 2, 1044 (33).

ὀβελίας: ἄρτον ὀπτῶν-ὀβελίαν Aristophan. 2, 989 (10). ὀβελίαν σποδεῖν Pher. 2, 274 (1). ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους Nicoph. 2, 852 (2).

ὀβελισκολύχνιον: ἀπαλλαχθέντας-ὀβελισκολυχνίου Theop. 2, 794 (1).

ὀβελίσκος: *οἶσ' ὀβελίσκους δώδεκα Anaxipp. 4, 465 (1). *ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10). χορδῆς ὀβελίσκους-δύ' -ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 487 (v. 32).

ὀβελός: μοίρας, δίπτυχ', ὀβελοὺς Straton. 4, 546 (v. 42).

ὀβολίας ἄρτους Aristophan. 2, 1129 (9).

ὀβολός: ὀβολοῦ χίμαιρ' ἐν Ἅιδου *Pher. 2, 296. βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). τέτταρα *λήψει κρέα *μίκρ' ὀβολοῦ Antiph. 3, 94. λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς-ἀπονέμων Antiph. 3, 118 (v. 2). κεράσαι-χόα | ὀβολοῦ Eubul. 3, 245 (1). ὀβολοῦ-ἡμῖν *ἐνέχεεν Philem. 4, 19 (2). τούτων-ὀβολόν, εἰ πολύ, τίθημι Eriph. 3, 557 (1, 9). τῶν ἐχίνων ὀβολός Alexid. 3, 389 (1, 6). τῶν *ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ θέρμους μαλάξας Timocl. 3, 604. τῶν-πονηρῶν μικρόν *ἐστι τοὐβολοῦ Eup. 2, 506 (20). τῆς-πλείστης *τοὐβολοῦ μάζης Antiph. 3, 75 (3). εἷς ὀβολός· εἰσπήδησον Philem. 4, 4 (1, 13). δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον Aristophan. 2, 964 (16). δυοῖν ὀβολοῖν *ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον Amips. 2, 702 (4). ἐπριάμην-*τιλτὸν μέγιστον-δυοῖν ὀβολοῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 6). τάριχον-δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας Philippid. 4, 469. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολοὺς Alexid. 3, 389 (1, 8).

ὀβολῶν *δεουσῶν τεττάρων Aristophan. 2, 1072 (7). τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). συλλαβὴν ἀφελών, τάρων ὀβολῶν (v. d. βολῶν) γένοιτ' ἄν· ἡ δὲ *κέστρα; κτὼ βολῶν (scr. ὀβολῶν) Amphid. 3, 313 (1, 11. 12). ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν (ita libr.) Lync. 4, 433 (v. 20). ὀκτὼ *'βολοί (libr. ὀβολοί) Cratet. 2, 241 (3).

ἑπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων Archipp. 2, 722 (11). ψυκτηρίδιον-δέκ' ὀβολοὺς (int. ἦγεν) Alexid. 3, 383 (2). γόγγρος δέκ' ὀβολῶν Alexid. 3,

389 (1, 15). δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς ib. (1, 19). πόσου τοὺς κεστρέας πωλεῖς-; δέκ' ὀβολῶν Alexid. 3, 391 (2). πόσου | ὁ λάβραξ, δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ *προσθεὶς ὁποδαπῶν Diph. 4, 407 (1, 10). ὀβολὸν τὸν καλλιχέλωνον Eup. 2, 482 (4). ὀβολὸν εὗρε Παρνύτης (an Παρνοπίς? cf. 5, 122) anon. 4, 700 (384).

ὀβολοστάτης ὧν ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (1, 4).

ὄγδοος: ἕβδομος (crater) δ' ὑπωπίων· ὁ δ' ὄγδοος *κλητῆρος Eubul. 3, 249 (1, 9). ὄγδοος (duodevicesimus) ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων Eup. 2, 537 (4, 6).

ὄγε: τρεῖς δ' εἰσὶν αἵγε τὴν δύναμιν κεκτημέναι Alexid. 3, 518 (31).

ὀγκᾶσθαι: ὄνος-ὀγκᾶθ' ὁ-Φιλωνίδης Theop. 2, 793 (1).

ὄγκιον: ἴσον ἀσπίδιον ὀγκίῳ Herm. 2, 386 (2).

ὄγκος: ὄγκῳ-χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος Ephipp. 3, 332 (v. 10). φέρει-δόξης τιν' ὄγκον Alexid. 3, 506 (7). εἰς τὸν ἴσον ὄγκον (an οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2).

ὀδάξ: ἀποδάκνειν ὀδάξ Cratin. 2, 107 (1, 4).

ὅδε: *ὅδ' ἔστ' ἐφ' οὗ- Pher. 2, 279 (6). τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; Pher. 2, 289 (7). προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ibid. τῆς τοῦδε νίκης Eup. 2, 456 (1). χορηγὸν-ῥυπαρώτερον τοῦδ' εἶδες; Eup. 2, 551 (7). εἰ-μὴ λίαν *(ὑπὸ τοῦδ')-ἠναγκαζόμην- Plat. 2, 647 (1). αὐτόκακον ἔοικε τῷδε anon. 4, 662 (247). γένηται τοῖσδε-κοπίς Eup. 2, 481 (1). Προιτίδας-καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν Προῖτον-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). τήνδε νῦν μή μοι δίδου Herm. 2, 400 (5). τήνδ'-ἐκκανάξει Eup. 2, 534 (8). τήνδ' ἐκπίομαι Amips. 2, 710 (1). τήνδ' ἐγὼ-προπίομαι Clearch. 4, 562 (1). ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' (i. e. pace) ἔνι Aristophan. 2, 1108 (1). ἐν τῇδε μὲν ὁ-τύραννος *οἰκῶν τυγχάνει Antiph. 3, 40 (1). ἔφευγε, κἀγὼ τῆς (l. τῇσδ' 5, 70) ὑπαντάξ εἰχόμην Aristophan. 2, 1187 (50). *ἂν τις ἀφέλῃ *(τὴν) τέχνην τὴν τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 15). *νικᾷ-αὕτη τὰς τέχνας πάσας-μετὰ τὴν κολακείαν. ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει Anaxand. 3, 193 (1). οὐχ-γυναῖκα λαμβάνει μόνον, ὁμοῦ δὲ *τῇδ' ἐπεισκομίζεται-καὶ δαίμον' anon. 4, 690 (349). *σηπίας τόσας-τρίς. τῶν δὲ (l. τῶνδε 5, 90) τὰς-πλεκτάνας-ἑφθὰς ποιῶ Alexid. 3, 471 (3). καὶ τῶνδ' *ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς- Xenarch. 3, 617 (1, 16). κᾆτα τρεῖς μόνας καὶ *τάσδ' ἐκόμισας; Eriphi 3, 557 (1, 14). τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη Cratin. 2, 96 (6). τοῦδε-γεῦσαι Eup. 2, 433 (17). ἐπὶ τῷδ' *ἐπῴζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν-ἐκ τοῦδ' ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2). ἀναμετρήσασθαι τάδε Aristophan. 2, 1188 (51). καὶ τῶνδ' †ἕκαστος (l. ἑκάστων) εἰ φάγοι τις Pher. 2, 300 (1, 32). ταῦτ' ἐστι τἀναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε προσοίσετ' Plat. 2, 675 (2, 19). ἔπειγε, μή ποθ'-καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν-συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 12). ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ μάγειρος Epicrat. 3, 369. κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει Pher. 2, 335 (2). λάγνης γυναικός ἐστιν-τόδε Anaxand. 3, 199 (9). τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε Philem. 4, 37 (11). τάδ' ἔστ' ἀνεκτέον Cratin. 2, 231 (173). τάδ' ἔστ' ἀληθῆ Cratet. 2, 235 (1). μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα Dionys. 3, 552 (1, 20). ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν (an αὐτοῖς?) τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος Men. 4, 233 (9, 7). ποία φροντίς-διερευνᾶται-; τάδε μοι-λέξον- B. ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς Epicrat. 3, 370 (1, 6. 8). Σουσαρίων λέγει τάδε-· κακὸν γυναῖκες Susar. 2, 3. ἔλεγον *(ἂν) τάδε, ὡς- Antiph. 3, 104 (v. 9). καὶ τάδε νῦν ἄκουσον, *ἃν λέγω σοι Eup. 2, 516 (23). πόλος *τόδ' (libr. τοῦτ') ἐστίν; Aristophan. 2, 1008 (5). τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαῒς Eriphi 3, 559. νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι Cratin. 2, 94 (1).

ὅδ' ἐγὼ πάρα Herm. 2, 405 (8). οἵδ' (οἱ δ' 5, 20) αὐθ' ἡμεῖς- Cratin. 2, 111 (1). ὅδ' ἀπ' *Αἰγίνης-χωρεῖ Telecl. 2, 373 (5). ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ'; Β. ἥδε Κύζικος Eup. 2, 510 (5) cf. 5, 38. δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι | Φαίδραν Aristophan. 2, 1134 (2). τίς ἥδε κραυγή-; Telecl. 2, 375 (9). παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία Eup. 2, 488 (5). *θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν Eup. 2, 540 (10). ὄρεα βαθύκομα τάδ' Aristophan. 2, 1201 (105). ἐξελθεῖν-* ἐκ τῆσδε στέγης Antiph. 3, 96 (1). ἄλλον δ' ἰχθύν-τοῖσδε τόποις ἥκει κομίσας Axionici 3, 531 (1). ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα-τόπον-παρθένε Diph. 4, 388. νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε Men. 4, 265 (133). ἀφύας-λεπτὰς τάσδε -*δεῦρ' ἔθηκ' Antiph. 3, 13 (1, 23). δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους Cratin. 2, 49 (9). φιλοτησίαν-*(τήνδε) σοι προπίομαι Theop. 2, 804 (v. 9). ἔγχεον-Διός γε τήνδε σωτῆρος Alexid. 3, 489 (3). βούλει τήνδε *σοι πλεκτὴν καθῶ-; Plat. 2, 622 (4). φέρε νῦν-χιτῶνα *τόνδ' (cod. τὸν δὲ) ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1). σὺ δὲ τόνδε φορήσεις στέφανον Eubul. 3, 252 (3). ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω Diph. 4, 416 (3). ἐν τῇδε τοῦ κάλλους ἀκμῇ Cratin. 2, 125 (13). τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε τοιαυτὶ ποιεῖν *ἀπρεπές Epicrat. 3, 371 (1, 32). θεοὺς ὀστῶν-χαίρειν *ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε anon. 4, 613 (41). [ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη Men. 4, 226]. τῶνδε βουλευτὶς πόνων Plat. 2, 646 (3). γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντην νόσου anon. 4, 623 (72). τοῖς-τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς-λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστίν Cratet. 2, 242 (1). ἦν-τοῖνδε δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις Plat. (?) 2, 697 (v. 9). σοὶ-τήνδ'-δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν- Philyll. 2, 859. τἄλλα δέ | ἤδη *τάδ' εὐτελέσταται' ἔστ' Plat. 2, 674 (2, 11) cf. 5, 48. τῷδε τῷ χορῷ Cratin. 2, 194 (52). ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν anon. 4, 630 (101). κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον Anaxand. 3, 174 (1). τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὀλυμπία Henioch. 3, 563 (v. 6). ὁ δὲ παῖς *(ὅδ')-σοβεῖ Plat. 2, 619 (2). ἢν-πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών Herm. 2, 400 (6). δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα Diph. 4, 409 (1). †τόδε ῥῆγμα σύρραιψον (f. τὸ ῥ. σύρρ. τόδε) Archipp. 2, 725 (4). τὸν κάραβον-τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 5). ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε-κόπτετον Chionid. 2, 7 (3). ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα; anon. 4, 630 (103) v. et 2, 1196 (84). ἐν τῇδε-τῇ πόλει-ἐκίνουν Eup. 2, 510 (5, 2). *τόδε δ'-τὸ γένος ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει Diph. 4, 407 (1, 3). τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων Eup. 2, 533 (4). τοῦ σχήματος *οὕνεκα τοῦδε Aristophan. 2, 1185 (40). φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). *τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια Aristophan. 2, 1152 (10). τὰς Ἱππονίκας τάσδε-καὶ Ναυσινίκας Philem. 4, 20 (2). πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον mon. 444. οὐ-τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον ὥσπερ τέως ἦν Aristophan. 2, 1159 (3). ἄκουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν Cratin. 2, 231 (172). φοβερὸν ἀνθρώποις †τόδ' αὖ *Cratin. 2, 72. †οὐκ ἰδίᾳ τάδ' (v. ἴδιος) Cratin. 2, 98 (9). *ἐπὶ τοῖσδ' (?) Pher. 2, 300 (1, 23). Ἐλπινίκην τήνδε καταλιπὼν μόνην v. τῇδε. τόδε (l. τὸ δὲ) τυραννεῖν ἐστιν **Antiph. 3, 64 (1, 1). λοπάδα [τοῦδε] τοῦ θαλαττίου | γλαύκου φέρουσαν- Eubul. 3, 225 (1). ὅταν ἐγγὺς *ᾖ δ' ὅδ' ὕστερος (?), ἀρτύω φακῆν Anaxipp. 4, 460 (v. 41). Caeterum v. ad Ephipp. 3, 323 (1, 12).

ὁδί: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὁδὶ προσέρχεται Cratin. 2, 61 (1). ταδὶ-τὰ δένδρα-ἀκολουθοῦσί μοι Eup. 2, 475 (37). ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί Phryn. 2, 593 (2). ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι Plat. 2, 668 (3). *ταδὶ-χοίρων ἀκροκώλια Archipp. 2, 717 (2). ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν Alcaei 2, 831 (1). εἰσὶν δὲ

ποῦ; B. αἱδὶ Aristophan. 2, 1109 (2). ἐκλέγει-τὰς πολιὰς †τοῦ Διός (f. τουδί 5, 65) Aristophan. 2, 1120 (11). *τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίῃς Antiph. 3, 29 (1, 1). περιτυχὼν-ἡμῖν ὁδί-ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (1). *οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τοδὶ δώσεις τ' ἐμοί-; Diph. 4, 384 (3). ταδί μοι-ἀμπίσχου λαβών anon. 4, 615 (43b). εἰσὶ δὲ Κορίνθιαι· Λαῒς μὲν *ἡδὶ Μεγακλέους Stratt. 2, 774 (5). θύννου-κεφάλαιον τοδί Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα Calliae 2, 736 (3). τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα Theop. 2, 807 (2). ὄπτα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο Antiph. 3, 133 (3, 11). *τονδὶ δὲ ναστὸν-ἤδη -δωδέκατον ἠριστηκότα Diph. 4, 397. *(γυναικὶ) τηδὶ μὴ παρέχειν -πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). *τουδὶ τοῦ χάσκοντος-διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 65). Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί Alexid. 3, 388. *τωνδὶ διδύμων *(τῶν) ἐκγόνων σεμιδάλιδος Stratt. 2, 764 (2) cf. 5, 53. τὴν ἀργυρίδα τηνδί Pher. 2, 320 (6). *τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν *νομίζετε Henioch. 3, 563 (v. 7). ἔντραγε τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδὶ τὸ πουλυπόδειον Theop. 2, 794 (2). τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον Aristophan. 2, 1194 (78). ἀναθῶμεν-τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας Eup. 2, 468 (19). τασδί-τὰς κρηπῖδας, ἃς αὐτὴ φορεῖ Plat. 2, 630 (1, 8). τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν τασδί Aristophan. 2, 1178 (9). παρὰ *τηδεδὶ (vulg. τηδὶ)-τῇ σοβάδι Eup. 2, 568 (62).

†ὅδιστα Men. 4, 83 (6).

ὀδμή: cf. ὀσμή. μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή Herm. 2, 410 (2, 3). *ὀδμὴ (vulg. ὀσμὴ) *θεσπεσίη ibid. (2, 9). σμύρνης [καὶ] Συρίας ὀδμαί Anaxand. 3, 184 (1, 36).

ὁδοιπόρος: οἶνος *κοχύζει τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν Stratt. 2, 788 (3).

ὁδοιπορῶ: ὁδοιποροῦντα-τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω Cratet. 2, 237 (1, 3). ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ', ὡς ὁδοιπορεῖς Men. 4, 233 (9). κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει mon. 302. ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην *ὁδοιπεπορήκαμεν (legeb. ὡδοιπορήκαμεν) Philippid. 4, 471 (2).

ὁδός: ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ Aristophan. 2, 1164 (2, 6). εἰς τὴν ὁδόν | ἐκάθισαν *αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου Men. 4, 102 (4). τὸ-ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν Men. 4, 141 (2). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν Diph. 4, 416 (2). κόκκον λαβοῦσα κνίδιον-διάπαττε τὴν ὁδόν (?) Eubul. 3, 269 (15b). ἐν ταῖς ὁδοῖς ἁρπαζέτω τὰς ἐγχελίδας Pher. 2, 287 (3). γραμμὴν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες Plat. 2, 664 (2). τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς Alexid. 3, 506 (7). ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω κρέα Nicoph. 2, 851 (2). Μητίοχος-τὰς ὁδοὺς-ἐποπτᾷ (?) anon. 4, 674 (303). [μίαν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν Philem. 4, 67 (1, 7)]. πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς Alexid. 3, 476 (1). τὴν ὁδὸν προφορουμένω (al. -ρούμενα) Calliae 2, 737 (7). τὴν αὐτὴν ὁδόν-προεληλύθασιν Antiph. 3, 29 (2, 2). ὅθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν Antiph. 3, 62 (3). πέμπω-ταῖς χαρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν (i. e. ἀποταγηνίζω) Sotad. 3, 586 (1, 25). τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἐάν τε κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται Philem. 4, 23 (1). τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα-καὶ παρ' Ὤκιμον Nicostr. 3, 285 (1). εἴ τις μὴ *φράσει' ὀρθῶς ὁδόν Diph. 4, 405 (3). τῆς ὁδοῦ-τὴν ἐπιτάξ anon. 4, 623 (71). χαλεπή-καὶ προσάντης-ὁδός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (5). ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν-; anon. 4, 610 (33). ἀπὸ θαλάττης-δώδεκα | ὁδὸν ἀπέχοντι-ἡμερῶν Euphron. 4, 494 (1, 3).

ὀδός: ἐπὶ *γήρως ὀδῷ Men. 4, 264 (125).

ὀδούς: εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν Alexid. 3, 423 (1, 20). ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός (int. οἶνος) Alexid. 3, 460. τὴν ἔνθεσιν ἐντὸς-τῶν ὀδόντων -κατεσπακώς Antiph. 3, 116 (1, 13). οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν

anon. 4, 666 (272). ἀσύμβολος κινεῖν ὀδόντας Timocl. 3, 596 (1). εἰς τὰ *βατάνι' ἐμβαλεῖν-τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394. cf. 430 (1, 23).

ὀδύνη: ἃ μετ' ὀδύνης εἴασε Men. 4, 270 (158). τὸ πολλὰ πράττειν *κὠδύνας (legeb. καὶ λύπας) πολλὰς ἔχει mon. 723.

ὀδυνηρόν ἐστιν εὐτυχοῦντα-ἔχειν ἔρημον-τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111).

ὀδυνῶ: μηδὲν *ὀδύνα τὸν πατέρα Men. 4, 262 (113). ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ Philem. 4, 42 (24). ἂν δ' ἐκλέγῃ | ἀεὶ τὸ λυποῦν-ὀδυνήσει διὰ τέλους Men. 4, 164 (1). ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός Men. 4, 157 (2). τοὺς πένητας ζῆν μόνον ὀδυνωμένους Philem. 4, 36 (9). τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον Men. 4, 120 (3).

ὀδύρομαι: *ἕκαστος-ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).

Ὀδυσσεύς: ἅμ' Ὀδυσσέι θείῳ Cratin. 2, 100 (15).

ὄζος: δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40).

ὄζω: λίθος τις *ὤζησεν (legeb. ὄζ.) Aristophan. 2, 1196 (85). *ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 6). ὄζειν καπνοῦ Damox. 4, 531 (v. 44). ὄζοντες μύρου anon. 4, 611 (37). ὅς χαρίτων *μὲν ὄζει Eup. 2, 494 (17). †κακὸν ὄζει τἀμά Pher. 2, 292 (14). ἢν-τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν Pher. 2, 280 (1, 5). ὄζεις-οἴνου πολύ Men. 4, 133 (3). γλυκύτατον-*ὦζε βασιλείου μύρου Cratet. 2, 234 (2). τῆς γῆς ὡς γλυκύ | ὄζει Cratin. min. 3, 374 (1). ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος *μελικήρας Pher. 2, 264 (7). οὗ καὶ ἀπὸ στόματος-ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου Herm. 2, 410 (2, 8).

ὅθεν: ἐκεῖσε *διαπλέω | ὅθεν διεσπάσθημεν Antiph. 3, 48. εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥαδίως ἔξειμι Antiph. 3, 62 (3). τὸ Νυμφαῖον (esse)-ὅθεν προέρχομαι Men. 4, 106 (1). θεωρήσας ἀλύπως -ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν ταχύ Men. 4, 211 (2). ὡς μέγα-ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου, †ὅθεν (l. ἔνθα 5, 43) τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας-ἐστὶν λόγος Plat. 2, 624 (2). εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν, πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; Antiph. 3, 64 (vs. 10). οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην *ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν; Men. 4, 295 (292). ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος Euphron. 4, 492. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν-τα σπλάγχνα-ὀπτῶσιν φλογί | ἅλας οὐ προσάγοντες Athenion. 4, 558 (v. 17). ὅθεν ἐπιχειρεῖ πάντ'-ἕκαστος αὐτῶν Apollod. 4, 454 (1, 10). ὅθεν (quamobrem) Alexid. 3, 520 (35). Philem. 4, 35 (7).

*ὀθόνινον πρόσωπον Plat. 2, 663 (9) cf. 5, 47.

ὀθόνιον: τοὐθόνιον προπέπταται Aristophan. 2, 989 (11).

οἷ: ἵνα οἷ ποτε λοιγὸν *ἀμύναιντ' Cratin. 2, 112 (2). Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει Cratin. 2, 148 (4). πίνακα-ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους *ἐν οἷ Lync. 4, 433 (v. 6).

Οἴαγρος: *Aristophan. 2, 1217 (228) cf. 5, 72.

οἴαξ: τὸν-οἴακα στρέφει δαίμων ἑκάστῳ Anaxand. 3, 163 (1).

οἴγω: ξενῶνας οἶγε anon. 4, 605 (17).

οἶδα: ἐγῷδα *Chionid. 2, 5 (1). Cratin. 2, 122 (8). Pher. 2, 257 (4). f. Phryn. 2, 589 (3). Stratt. 2, 776 (2). f. Aristophan. 2, 999 (14). †Stratt. 2, 778. οἶσθας Cratin. 2, 80 (10). Alexid. 3, 389 (1, 11). *Men. 4, 174 (1). *Philem. 4, 14 (v. 5). οἶδας ib. (v. 3). Phoenicid. 4, 510. Straton. 4, 546 (v. 26). ᾔδησθα Eup. 2, 570 (72). *ᾖσμεν Aristophan. 2, 1005 (1, 4). τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; Anaxand. 3, 164 (1). *βασίλισσ' ἔσει —. τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον. Philem. 4, 7. ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον *οἶσθα Philem. 4, 8 (2). οὐκ οἶδας-; -οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν οὖν *οἶσθας ἀγαθὸν σύγ'

Philem. 4, 14. *οὐδὲν οἶσθας ἄθλιε Men. 4, 174 (1). κοὐκ ἴσμεν οὐδὲν Anaxand. 3, 171. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ *οἶδ', ὑπονοῶ δ' *(ὧδ') ἔχειν Cratin. min. 3, 378 (1). ἐμβλέψας-τὰκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ' Philem. 4, 6. οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν ἢ πάντ' εἰδέναι Men. 5, 110 (521). πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε Philem. 4, 31 (2, 10). πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9). τἄλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 106 (v. 6). ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ πλέον Men. 4, 97 (5). *πλείονα κακουργεῖ, πλεῖον' οἶδ' Men. 4, 245 (36). ὁ μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἐξαμαρτάνει mon. 430. πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51^{d}) = Diph. 4, 421 (15). εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά Philem. 4, 13 (1). κἂν-σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε μηδέποτ' ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι ibid. οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν mon. 424. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Antiph. 3, 30 (1, 10). τουτὶ-ᾔδειν πρὶν Θέογνιν γεγονέναι anon. (372) 5, 122. πολλοὺς *ἐγᾦδα-νεανίας φρουροῦντας Chionid. 2, 5 (1). τίς ἄρ' *ἐρῶντά μ' οἶδεν Cratin. 2, 74 (2). οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα Eup. 2, 485 (1, 14). τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε-συλλυσόμενοι-ἦλθον-, πολλὰ-σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). *οὓς ᾔσμεν ὄντας ᾀδοφοίτας Aristophan. 2, 1005 (1, 4). οὐκ οἶσθά μ' ὄντα-Τιρύνθιον Ἀργεῖον-; Ephipp. 3, 322. Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα; Straton. 4, 546 (v. 26). εἰδώς σε πάντων διαφέροντα-δοὺς μισθὸν-ἥκω δεῦρ' ἄγων Philosteph. 4, 589. τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγώ-εὖ σφόδρα πάντας λαλοῦντας, εἶτ'- Philem. 4, 24 (1, 3). εἰ-οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι-, φύλαττε- Men. 4, 107 (2, 2). πολλοὺς δι' ἀνάγκην-πονηροὺς οἶδ' ἐγώ-γεγονότας Men. 4, 254 (71).

οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους ἰδὼν Diph. 4, 390 (2). οἶδα-ἀρχαῖόν τι δρῶν Aristophan. 2, 958 (18). ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι Philem. 4, 62 (101). †ὅτι-ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται Eup. 2, 513 (11, 3). πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα Antiph. 3, 99 (1). οἶδα γὰρ | ὅτι-ἀνατριαινώσει Amphid. 3, 306 (1, 7). οἶδ' ὅτι καλοῦμεν-, ὑμεῖς δ'- Apollod. Car. 4, 449. ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος *ἄνθρωπός ἐστιν ἤ- Amphid. 3, 301. ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς ἔχει Philem. 4, 44 (30). εἰ μὲν ᾔδεις †ὅτι ('f. διότι' H. I.)-τὸν βίον-ζῶν διευτύχησεν ἄν- anon. 4, 669 (287). μηδέποτε μέμφου-, εἰδὼς ὅτι | -δυστυχεῖ Philem. 4, 57 (74). οὐκ οἶσθ' ὅτι | *ἥδιστόν ἐστιν-; Philetaer. 3, 295 (2, 1). οὐκ οἶσθ' ὅτι | -; Diph. 4, 412 (3). οὐκ οἶσθ' ὅτι-; Athenion. 4, 557 (v. 1). οἶσθα *(δ') ὦ βέλτισθ' ὅτι | -Posidipp. 4, 523 (1, 2). ἆρ' οἶσθ' ὅτι *(τὸ 5, 84) τῆς πενίας ὅπλον | παρρησία; Nicostr. 3, 289 (5). ἆρ' οἶσθ' ὅτι | -; Alexid. 3, 483 (2, 14). ἆρ' *(οὐκ) οἶσθ' ὅτι | -; ib. 484 (3, 3). ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ-; Mnesim. 3, 577 (1). οὐκ οἶσθ' ὁτιὴ-; Ephipp. 3, 339 (2). οὐκ ἴστε ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι | -καθέστηκ'-; Alexid. 3, 451 (1). τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι | καὶ καταχέσονται Aristophan. 2, 1011 (16). ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι | κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι Alexid. 3, 499. Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι | ὁ τραγικὸς αὐτούς Alexid. 3, 507 (9). τὸν δ' οὐκ ἂν ταχύ | ἔπεισεν ἡ πειθὼ-οἶδ' ὅτι Straton. 4, 546 (v. 47). οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ Hipparch. 4, 431. γαμῶ-εὖ οἶδα καὶ τοῖς γείτοσιν anon. 4, 673 (300). πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις· εὖ οἶδα Men. 4, 191 (2). εὖ οἶδα in respons. Dioxipp. 4, 542 (1). ὡς εὖ οἶδ' ἐγώ Phryn. 2, 603 (3). ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἶδ' ἀκριβῶς Anaxand. 3, 177 (2, 1). εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς Men. 4, 249 (48). εὖ ἴσθ' ὅτι Philem. 4, 55 (60). εὖ ἴσθι Men. 4, 129 (5). πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι Alexid. 3, 444 (1, 18). † ἐνίοτε (f. εὖ ἴστε· 5, 42) πολλαὶ-τίκτουσιν-πολλάκις Plat. 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5).

ἦλθες οὐ πρίν *γε δεῖν, ἴσθι σαφές Cratin. 2, 144 (10). ἐγῷδα. συντρίψω γάρ- Cratin. 2, 122 (8, 3). ἐγῷδα· Χαῖρις Pher. 2, 257 (4). ἐγῷδα· δείνῳ- Stratt. 2, 776 (2). ὁ Λευκονοιεύς. Α. οἶδ' (an Λευκονοιεύς. Α. ἐγῷδ'), ὁ τὰς κρήνας ἄγων Phryn. 2, 589 (3). οἶδα δ' (f. οἶδ' 5, 73) ἐγώ ποτε πιοῦσα Antiph. 3, 11. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ Pher. 2, 256 (3). εἶπον, ἄξιον γὰρ εἰδέναι Nicol. 4, 579 (v. 19). ὥσπερ οἶδας Phoenicid. 4, 510. ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι** Eubul. 3, 218 (2). ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγώ | οὐκ ἐρῶ Tel. 2, 371 (1, 4). ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ; Aristomen. 2, 733 (1). †νσθάτου (f. οἶσθ' ἃ τοῦ) Παάπιδος-τἀκπώματα κατεδήδοκεν Leucon. 2, 749 (1). οἶσθ' ᾧ προσέοικεν-τὸ βρέγμα σου; Stratt. 2, 776 (2). οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ-σ' ἐκπιεῖν; Antiph. 3, 41 (2, 11). οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ | γύναι; Antiph. 3, 101 (5). οἶσθ' οὓς φράζω; Mnesim. 3, 568 (v. 8). πόλεως-, οἶσθ' ἣν λέγομεν Cratin. 2, 44 (3). ὅσον *μαγείρου διαφέρει | μάγειρος οὐκ οἶσθ'. Β. εἴσομαι δέ γ' *ἂν λέγῃς Nicomach. 4, 583 (v. 7). εὔχου-μηδ' εἰδέναι | ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥᾴδιον παραινέσαι anon. 4, 692 (354). οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον; Herm. 2, 400 (5). οἶσθ' ὅ τι ποίησον; Men. 4, 297 (298). οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7). οὗτος-μόνος *οἶδ' ὥς γ' ἐμοὶ κεράννυται Antiph. 3, 11. τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ' Antiph. 3, 109 (v. 7). ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν, οὐδ' ὅσα δέδωκας ibid. (v. 11). οὔπω-εἰδὼς-οἷον ἦν κακόν | ἐλάμβανεν γυναῖκ' Aristophont. 3, 359. εἰς προὖπτον εἰδὼς αὑτὸν ἐνέβαλεν κακόν ibid. οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς Eubul. 3, 254 (1, 17). πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα-, οἳ- Hegesipp. 4, 480 (v. 29). εἴ τι κομψὸν ἢ σοφόν-οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων Dionys. 3, 551 (1, 2). τὸν μάγειρον εἰδέναι-δεῖ-οἷς μέλλει ποιεῖν τὸ δεῖπνον Dionys. 3, 547 (v. 2). τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες-κατέδειξαν-, εἴτε-, οὐκ οἶδα· πλὴν *γ' ὅτι- Machon. 4, 496. οὐκ οἶδ' ὅ τι | οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος Men. 4, 187 (1). οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἀργυρίῳ Apollod. 4, 456 (4). τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Antiph. 3, 103 (v. 3). τὸν τρόπον-οἶσθά μου | ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 1). οὐκ οἶσθας-τὴν ἀγοράν, ὅτι- Alexid. 3, 389 (1, 11). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetaer. 3, 294 (1, 3). αὑτὸν-οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο Men. 4, 145 (2). ἡ μὲν-αὑτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἴεται Men. 4, 261 (112). ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9). τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ-; Antiph. 3, 133 (3, 9). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν-ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ-ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν Amphid. 3, 302. ζητοῦσι συνεχῶς οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες Damox. 4, 532 (v. 65). ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου Baton. 4, 502 (v. 16). οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία Philem. 4, 6. ἦ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων-; Nicomach. 4, 583 (v. 4). ᾧ μή 'στι τὸ (an μή 'στιν τί τὸ) ζῆν εἰδέναι Philem. 4, 49 (42). δεῖ-εἰδέναι-περὶ τῶν μετεώρων, τάς τε-δύσεις καὶ τὰς ἐπιτολάς, καὶ τὸν ἥλιον πότε || ἐπάνεισι Sosip. 4, 482 (v. 25). τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι, τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον- Damox. 4, 530 (v. 16). τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις-ἐντεῦθεν εἴσει-πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ- Nicomach. 4, 583 (v. 20). ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς (f. εἰδέναἀριθμητικῆς) ib. 584 (v. 38). αὐτοὶ-οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπων φύσιν Men. 4, 157 (2). τοῖς-ὀρθῶς εἰδόσιν τὰ θεῖα Alexid. 3, 519 (35). οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι Cratin. 2, 86 (1). ὁ γράμματ' εἰδώς mon. 403. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις Antiph. 3, 109 (v. 5). οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν

ibid. (v. 10). πάντες σχεδὸν | εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες Sosip. 4, 482 (v. 4). τὰ μαθήματα | ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ' ib. (v. 9). ἑτέρας τέχνας, ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν Nicomach. 4, 583 (v. 17). εἰδὼς *τὴν ἀληθῶς μουσικὴν Antiph. 3, 121 (v. 6). οὔτε παιδείαν ὅλως εἰδυῖα (fortuna) Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. πιθήκους *οἶδ' ἑτέρους-λέγειν Phryn. 2, 588 (2). ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς Epicrat. 3, 370 (1, 8). οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *ὁ-Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον Alexid. 3, 481 (2). ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305. ὅς-οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν (al. ἐπίσταται v. ad Diph.) οὔτε δεδιέναι Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). λύπην-εὔνους οἶδε θεραπεύειν *λόγος Men. 4, 252 (65) cf. mon. 319. χρυσὸς-οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρί Men. 4, 267 (143). Caeterum v. ad Aristophan. 2, 999 (14).

Οἰδίπους: ἐς Οἰδίπου-*παῖδε-Ἄρης κατέσκηψ' Aristophan. 2, 1167 (1). Οἰδίπουν γὰρ ἂν *γε φῶ Antiph. 3, 105 (v. 5). ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ *(Οἰδίπους) Anaxil. 3, 348 (1, 27). Oedipus Thriasius Men. 4, 303 (329).

οἶδμα: διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης Antiph. 3, 112 (1, 3).

οἰδῶ: τὰ-*σφύρ' ᾤδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων Anaxil. 3, 354 (3). τοὺς πόδας καὶ γαστέρα | οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). ᾤδουν *ἐμαυτῷ (an ἐπ' ἐμαυτῷ?) Men. 4, 304 (331).

οἴκαδε: οἱ-ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες Telecl. 2, 361 (1, 6). οἴκαδ' ἐλθὼν Eup. 2, 494 (18). κομίσας-οἴκαδε Antiph. 3, 88 (v. 9). ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε Timocl. 3, 598. ἀπεβάδιζον οἴκαδε Aristophan. 2, 1143 (6). φεύγειν οἴκαδε Aristophan. 2, 980 (22). ἀθῷος-ἀπέρχεται-οἴκαδε Archipp. 2, 726 (1). σαπροὺς *ἅπαντας ἀποφέρωσιν οἴκαδε Alexid. 3, 438 (3, 8). νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω Alexid. 3, 500 (2). οἴκαδ'-ἄπιθ' ἀμπαλίνορος (an ἀμπαλίνορρος) Philetaer. 3, 296. ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολὰς Diod. 3, 544 (v. 13). ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος ib. (v. 20). ὃν ἐκπιόντες-οἴκαδε βαδίζουσ' Eubul. 3, 249 (1, 6). ὁ Χαιρεφῶν-παντελῶς οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ' Timocl. 3, 597 (2). ἡμᾶς ἀπόπεμπ' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε anon. 4, 650 (185). οἴκαδε-πολλοσταῖος ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20). ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' *ἥκων Cratin. min. 3, 377. ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε παρ' ἀνδρὸς Anaxand. 3, 197 (5).

οἴκει (domi) Men. 4, 322 (456).

οἰκεῖος: v. οἰκία. οἰκεῖοι (i. q. συγγενεῖς) Men. 4, 311 (372). τὸν τῇ φύσει οἰκεῖον anon. 4, 690 (347). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν-ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). τὸ-οἰκεῖον συνίστησιν τρόπος Men. 4, 185 (2). κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν Aristophan. 2, 1108 (1, 4). οἰκείων ἀνέμων ταμίας Eubul. 3, 254 (1, 2). σχῆμ'-ἐπικαθεὶς-ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον,-ἔλεξεν Ephipp. 3, 332 (v. 12). οἷς ἂν-ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν Men. 4, 229 (4). οἰκεῖος-κατάγελως Men. 4, 115 (1). ἅπας-ἐστιν οἰκεῖος τόπος ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι Posidipp. 4, 521 (v. 2). οἰκείως: ἀποθανόντα-ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως Men. 4, 164 (1). συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ Men. 4, 236 (13). σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθέν Philem. 4, 42 (25). ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω Damox. 4, 532 (v. 58).

οἰκειότης: οἰκειότητα-ἐμβλέπων ὠλίσθανον anon. 4, 673 (297).

οἰκειῶ: τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις ἀνθινόν Sotad. 3, 585 (1, 17).

οἰκέτης: *οικετην λαβων Men. 4, 70 (5). ὅρκον οἰκέτῃ δίδως; Apollod. 4, 457 (6). τῷ κοττάβῳ πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; An-

tiph. 3, 30 (1, 13). τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις Plat. 2, 685 (14). τὸ-γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου Men. 4, 259 (96). ὅταν τύχῃ τις εὐνοοῦντος οἰκέτου Men. 4, 259 (98). ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν Antiph. 3, 116 (1, 8). οἰκετῶν-στάσιν-πρᾶγμα χρησιμώτατον Men. 4, 242 (30). ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας ἔχοντας-τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις Alexid. 3, 407 (3). δοῦλος μεῖζον οἰκέτου φρονῶν Men. 4, 289 (255).

οἴκημα: οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ'-οἴκημ' ἔχων ἕκαστος Eup. 2, 442 (5).

οἰκητήριος: σκευάρι' οἰκητήρια Alcaei 2, 832 (2).

οἰκήτωρ: πόθεν οἰκήτωρ; Antiph. 3, 50.

οἰκία: cf. οἶκος. περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας (int. οἱ κοχλίαι) Anaxil. 3, 354 (2). ἐργαστήριον *(τῆς) οἰκίας Antiph. 3, 10 (2) v. annot. τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας Phoenicid. 4, 510. πέρας -αὔλιος θύρα-οἰκίας Men. 4, 141 (2). τὴν οἰκίαν-εὗρον-κίστην γεγονυῖαν Theop. 2, 792 (1). τὴν-οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα Theop. 2, 816 (1, 3). τῶν † οἰκείων (f. οἰκιῶν)-ἐν τῇδε μὲν- Antiph. 3, 40 (1). ἔτυχεν ὂν κατ' ἀντικρὺ | τῆς οἰκίας-καπηλεῖον Eubul. 3, 244 (1). ἁρπάξουσιν ἐκ τῆς οἰκίας Eup. 2, 495 (19). σκεύη τὰ *κατὰ τὴν οἰκίαν ib. (20). ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν Antiph. 3, 21. μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ Pher. 2, 254 (1, 2). μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiph. 3, 92 (1, 6). ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταὼς Anaxand. 3, 173 (1). ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν Philem. 4, 31 (2). τὴν οἰκίαν-κειμένην *ὑπώβολον Pher. 2, 277 (2). ἀπεσημηνάμην τὰς τῶν κακούργων οἰκίας Aristophan. 2, 1128 (4). "ἀλλὰ χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν" -"κτήματ', οἰκίαι" Philem. 4, 31 (1, 7). ἱδρυσάμενος τούτους-εἰς τὴν οἰκίαν Men. 4, 234 (10). πάντα σοι γενήσεται, ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες ibid. ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29[b]). κυρίαν τῆς οἰκίας καὶ τῶν ἀγρῶν-ἔχομεν Men. 4, 191 (2). τὰ μετὰ γυναικὸς-εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν Men. 4, 250 (54). οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3. ἄνευ κακῶν-οἰκίαν οἰκουμένην Men. 4, 252 (62). οὐδ' εἴσοδος-εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 195 (1, 10). ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν Men. 4, 189 (1, 3). οὐδὲν *κενὸν τρύπημ'-ἐν ταῖς οἰκίαις Eup. 2, 562 (44). ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν τὰς Ἱππονίκας τάσδε Philem. 4, 20 (2). αἱ τῶν ἑταιρῶν-διοπετεῖς οἰκίαι Aristophont. 3, 358 (2). πάντα τὰ σκεύη-ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας Anaxil. 3, 348 (1, 11). τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις Philem. 4, 10 (1). εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου Apollod. 4, 455 (2). ἀνδρὸς φίλου-οἰκίαν αὑτοῦ νομίζειν Diph. 4, 423 (21). οὗτος (int. ὁ Ζεὺς)-εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται Diod. 3, 544 (v. 7). θεός-εἰς οἰκίαν παρεισιὼν ἐπὶ τοῦ σανιδίου Men. 4, 127 (2). πικρόν ἐστι θρέμμ' ἐν οἰκίᾳ γέρων Men. 4, 292 (272). σιτόκουρον, ἄθλιον-εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν Men. 4, 196 (1). *προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ Aristophont. 3, 357 (1, 5). τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας Timocl. 3, 611. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον εἰς τὴν οἰκίαν εἴληφ' Philem. 4, 48 (40[b]) =Straton. 4, 545. ἄπει γεγονὼς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας Euphron. 4, 486 (v. 3). πίνομεν-οἰκίας τρόπον Antiph. 3, 75 (2, 4). τοῦτο -οὐδεπώποτ' εὐξάμην-τὸ σῷζον τὴν ἐμὴν οἰκίαν (συνοικίαν?) Men. 4, 242 (30). σῴζειν οἰκίαν mon. 84. πηδάλιον-οἰκίας (proba mulier) mon. 99. δοῦλος οἰκίας mon. 168. ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν Men. 4, 261 (111). πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά Philem. 4, 56 (66). δύ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων Men. 4, 77 (11). ἦσαν-ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν Eup. 2, 466 (15, 5).

οἰκίζω: † μακρὰν οἰκίζει θεοῦ mon. 572.

οἰκίσκος: Metag. 2, 753 (5). Aristophan. 2, 1129 (10). *τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον* ib. 1119 (8). *οἰκίσκον περδικικόν* ib. (9).
οἰκοδεσπότης: Alexid. 3, 487 (6).
οἰκοδόμος: *τοὺς οἰκοδόμους* Aristophan. 2, 1013 (30).
οἰκοδομῶ: *λάινα τείχη-οἰκοδομεῖν* Telecl. 2, 372 (4).
οἴκοθεν: *δύο-ἧγον οἴκοθεν* Alexid. 3, 383 (2). *φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών* Eubul. 3, 240.
οἴκοι: *κεραμεύων †αν οἴκῳ* (l. *ἂν οἴκοι*) Phryn. 2, 586 (1). *κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα* Antiph. 3, 4 (2). *οἴκοι μένειν* Men. 4, 111 (6). 127 (2). *ἠκούσαμεν καὶ τοῦτο-οἴκοι ποθ'* Eubul. 3, 235 (3).
οἰκονόμος: *ἵν' ἔχων οἰκονόμον* (uxorem) *ἀδεῶς περιπατῇ* anon. 4, 602 (8).
οἰκονομῶ: *ὁ-τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον* Euphron. 4, 490 (1). *ἐγὼ σοφῶς ταῦτ'* (i. e. cibos) *οἰκονομήσω* Alexid. 3, 430 (1, 20). *οἰκονομεῖν ὄχλον πλείω* anon. 4, 602 (8). *μεγίστοις οἰκονομεῖται* (?) *πράγμασιν* (homo) Men. 4, 227 (2, 14).
οἶκος: cf. *ὄγκος*. *οἴκοι*. *†ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον* Plat. 2, 689 (28), vid. Aristophan. 2, 994 (25). *†οἴκους λέξεις* Pher. 2, 257 (5). *ἑπτάκλινος οἶκος-, εἶτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος* Phryn. 2, 604 (5). *ὡς *εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν* Aristophan. 2, 979 (20). **παλαιὸν οἴκων κτῆμα* Alexid. 3, 466 (5). *νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε* Men. 4, 265 (133). *πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει* Mnesim. 3, 570 (v. 52). *χειμὼν κατ' οἴκους-κακὴ γυνή* mon. 540. **οἶκος δ' ἐν ᾧ* (libr. *οἰκία δ' ἐν ᾗ*) *τὰ πάντα πρωτεύει γυνή* Men. 4, 213 (4). *γυνὴ-οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία* mon. 85. *στῦλος-οἴκου* mon. 713. *ἄστυτος οἶκος* Xenarch. 3, 614.
οἰκόσιτος: *υἱὸς-οἰκόσιτος* Anaxand. 3, 171. *Τελέσιππον οἰκόσιτον* Anaxil. 3, 355 (7). *γίγνεται *κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος* Antiph. 3, 115 (2). *οἰκόσιτον νυμφίον οὐδὲν δεόμενον προικός* Men. 4, 99 (2). *οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις* Men. 4, 150 (5). *οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι* Men. 4, 202 (1).
οἰκουρῶ: *τοὺς μὲν-ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν* Herm. 2, 399 (3).
οἰκτείρω: *μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε* mon. 345.
οἰκτρός: *βίον ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν* Men. 4, 92 (5). *ὡς οἰκτρόν, ἢ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ* Men. 4, 129 (3). *οἰκτρότατόν ἐστι πεῖραν-ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος* Men. 4, 264 (125).
οἰκῶ: *οἰκεῖν-ἐν ἀγρῷ-ἐν τῷ γηδίῳ* Aristophan. 2, 1108 (1, 2). *ἐν ἀγρῷ-οἰκῶν* Men. 4, 193 (6). *οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις* Eup. 2, 442 (5). *ἐν τῇδε-ὁ-τύραννος *οἰκῶν* (lib. *ὤκων*) *τυγχάνει* Antiph. 3, 40 (1). *οἰκεῖ-ἐν τῷ χάσματι λιβανωτοπώλης* Cratin. min. 3, 374 (1). *οἰκῶν ἐν πόλει* Alcaei 2, 832 (1). *χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις* Plat. 2, 649 (3). **ἐν γειτόνων οἰκῶ γάρ* Men. 4, 285 (232). *παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ* Alexid. 3, 498 (1). *ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει* Eubul. 3, 208 (2). *χωρὶς-*οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν* anon. 4, 667 (280). *παντοδαπὸν οἰκοῦντ'* (?) *ὄχλον* Criton. 4, 538 (v. 7). *†τοὐνθένδεν ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν* Aristophan. 2, 1174 (7). *οἰκοῦσιν φεύγοντες, ἀίδρυτον κακόν* Cratin. 2, 135 (3). *οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ* Susar. 2, 3. *ἄνευ κακῶν-οἰκίαν οἰκουμένην* Men. 4, 252 (62). *οἰκέω δὲ νῆσον* Cratin. 2, 149 (5). *πόλιν-θεοφιλεστάτην οἰκοῦσιν* Eup. 2, 554 (13). *Κέσκον †οὐκ ἔχειν* (*οἰκεῖν*?) anon. 4, 656 (214). *ἐγένοντ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι* Athenion. 4, 558 (v. 37). *τῆς οἰκουμένης* Antiph. 3, 98. **Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἑξῆς θύραν* Ephipp. 3, 335 (2). *τὴν*

θέαν *ᾠκεῖτ' ἐκεῖ anon. 4, 658 (226). οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν Eup. 2, 466 (15, 3).
οἶμαι: v. οἴομαι.
οἴμοι: οἴμοι Archipp. 2, 725 (2). mon. 698. οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει τοῦτ' εὐθύς Philem. 4, 5. στρεφομένους ἄνω κάτω | οἴμοι λέγειν Men. 4, 149 (1). οἴμοι λαλεῖ Men. 4, 242 (29). οἴμοι τῶν κακῶν Eup. 2, 534 (6). οἴμοι κακοδαίμων: v. κακοδαίμων. οἴμοι τάλας: v. τάλας. οἴμοι δείλαιος Eubul. 3, 261 (2, 13). οἴμοι τί δράσω-; Herm. 2, 385 (1). οἴμοι *Κρωβύλην λαβεῖν *ἔμ' Men. 4, 189 (1, 10). οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' Pher. 2, 300 (1, 20). *οἴμ', ὦ Θρασύμαχε Aristophan. 2, 1033 (16, 8). οἴμοι περιπλοκὰς λίαν ἐρωτᾷς Antiph. 3, 41 (2). οἴμοι φιλοσοφεῖς Anaxipp. 4, 465 (2). διαπυτιοῦσ' οἶνον -χαμαί. | οἴμοι. Arched. 4, 437 (2, 13). οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός Cratin. 2, 117 (3). ἦν-τὸ πάθος γελοῖον, οἴμοι- Timocl. 3, 598 (v. 5).
οἶμος: τὸ-ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται Men. 4, 324 (467).
οἰμώζω: βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22). λυπουμένῳ-ὅταν-λέγῃ χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει Philem. 4, 5. οἰμώζων κάθου Aristophan. 2, 1190 (62). τιθασὸς οἰμώζων ταὼς Anaxil. 3, 351. Τελαμῶνος οἰμώζοντες-μέλη Theop. 2, 816 (2). οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι Philem. 4, 4 (1, 14). τὴν κύλικα καταβέβληκεν. A. *οἰμώζουσά (legeb. οἰμώξουσά) γε Aristophan. 2, 953 (1). οἰμώξει μακρά, | ὅτιή μ' ἀνέστησ' (?ἀνίστης?) Eup. 2, 551 (8). τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά Antiph. 3, 128 (2, 6). οἰμώξει μακρά Diph. 4, 395 (2, 36). οὐκ ὄψεται. οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί' Alexid. 3, 430 (1, 19). Μητίοχος δ' οἰμώξεται anon. 4, 674 (303). οὐκ οἰμώξεται | καταφθαρεὶς-τὸν βίον; Men. 4, 120 (4).
οἰναγωγός: οἰναγωγὸν πλοῖον Cratin. 2, 211 (110). ὁλκάδας οἰναγωγοὺς Pher. 2, 324 (1, 5).
οἰνάνθη: οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε Cratin. 2, 73 (1, 5).
οἰνάριον: οἰνάριον εἰς λάγυνον (int. ἐμβαλεῖς) Diph. 4, 403 (1, 8). Θασίοις οἰναρίοις καὶ Λεσβίοις Alexid. 3, 505 (5). τό γ' οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν Apollod. Car. 4, 448. οἰνάριον-ἀμφίβολον Polioch. 4, 590. οἰνάριον εἶδος (ἦδος?) Antiph. 3, 75 (2, 4).
οἴναρον: τὴν ἴσην ἔχων-διῆγες †οἴναρον ἕλκων τῆς τρυγός Cratin. 2, 164 (4).
Οἰνεύς: γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 16). ἔχοντα κλοιὸν (κλῳὸν) παρέδωκεν Οἰνεῖ Eup. 2, 485 (1, 16).
οἰνηρός: ὀξύβαφον οἰνηρόν Cratin. 2, 122 (8, 6). οἰνηρὸν ἀγγεῖον Alexid. 3, 407.
οἰνιαστήρια: v. οἰνιστήρια.
οἰνίσκος: Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως οἰνίσκον Cratin. 2, 117 (3). ὁ Λευκάδιος πάρεστι καὶ Μιλήσιος οἰνίσκος Eubul. 3, 265 (8).
οἰνιστήρια (parum recte οἰνιαστήρια) Eup. 2, 473 (28).
οἰνογευστεῖ, περιπατεῖ Antiph. 3, 46 (4).
Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε Nicoch. 2, 842.
Οἰνοπίων τις ἢ | Μάρων τις Alexid. 3, 428 (2).
οἰνόπτης: οὔς-οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ Eup. 2, 510 (7).
οἰνοπώλης: κάπηλος ἠδικημένος ὑπ' οἰνοπώλου Diph. 4, 376 (1).
οἶνος: v. ἀρκεσίγυιος. Βρομιάδος-ἱδρῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπὲ συντεμών Antiph. 3, 27 (1, 12). σῖτον, οἶνον, ἡδονήν | αὕτη (i. e. pax) δίδωσι Philem. 4, 22. προσφέρων οἴνου-ὅσον ὀσμήν (ager) Philem. 4, 38 (12). πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας Philem. 4, 44 (28). στυππεῖον, *ἐλέφαντ', οἶνον Men. 4, 279 (201). ζωμοῦ, πολφῶν, οἴνου (?)

Metag. 2, 759 (1). οἴνου-Χίου στάμνον Aristophan. 2, 1160 (6). οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; Antiph. 3, 77. οἶνος-Θάσιος Antiph. 3, 144 (28). Θάσιον-, τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον | τῶν ἄλλων οἴνων, μετ' ἀμύμονα Χῖον Herm. 2, 410 (2, 5). ἔστι δέ τις οἶνος, *τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν ib. (2, 6). ὕων οἴνῳ καπνίᾳ Pher. 2, 316 (1, 6). οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου Pher. 2, 300 (1, 30). οἶνος ἀνθοσμίας Aristophan. 2, 1076 (2). οἶνος *κοχύζει-μέλας Σκιάθιος Stratt. 2, 788 (3). Φλιάσιος οἶνος Antiph. 3, 138 (11). Ἰκάριος οἶνος Amphid. 3, 318 (4). οἶνον-με Ψίθιον γεύσας Eubul. 3, 264 (6). οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου (Acanthium dicit) Amphid. 3, 317 (1). οἶνος Λέσβιος Clearch. 4, 564. οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος (Lesbio) ἡδίων πιεῖν Alexid. 3, 505 (4). τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε ib. (6). Πράμνιον οἶνον Λέσβιον Ephipp. 3, 339 (1). οἶνον-πίνειν-Πράμνιον Aristophan. 2, 1076 (1). † Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις Aristophan. 2, 1202 (108). οἰνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eup. 2, 525 (2). οἶνος ξενικὸς παρῆν Alexid. 3, 515 (23). τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας Diph. 4, 389 (1, 27). σταμνάριά τ' οἴνου-τοῦ *φοινικίνου Ephipp. 3, 340 (3). πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον Alexid. 3, 516 (27). ὀξίνην οἶνον Diph. 4, 415 (2). ὑπώμνυτο | ὁ μὲν οἶνος ὄξος *αὐτὸν εἶναι γνήσιον, τὸ δ' ὄξος οἶνον *αὐτὸ μᾶλλον θατέρου Eubul. 3, 236. τὸν-ὀξὺν οἶνον ἐκπυτίζομεν Alexid. 3, 447 (1, 12). διαπυτιοῦσ' οἶνον-τοιοῦτον χαμαί Arched. 4, 437 (2, 12). οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eup. 2, 560 (34). δευτέριον (f. δευτερίαν) οἶνον Nicoph. 2, 853 (6). τροπίαν οἶνον Aristophan. 2, 1028 (6). σάκτος (l. σακτὸς) οἶνος Eup. 2, 574 (107). μελιχρὸν οἶνον ἕλκειν Telecl. 2, 368 (2). λευκὸν οἶνον ἐπιχέας Alexid. 3, 470 (1, 8). οἶνοι δέ σοι λευκὸς *** γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 69). ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά Amphid. 3, 303 (1). πικρότατον οἶνον-*πίει Aristophan. 2, 1179 (14). οἶνον-πιεῖν οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν, ἀλλὰ-ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι *(καὶ) χιόνι μεμιγμένον Stratt. 2, 784 (1). ἐς τὸ φρέαρ,-ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους, καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). τρίποδα καὶ κάδον-ψυκτῆρά τ' οἴνου ** Antiph. 3, 61 (1). ψῦξον τὸν οἶνον Diph. 4, 402. κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς Apollod. Car. 4, 442 (v. 25). δύ' ὕδατος- B. τί δ' οἴνου; Γ. τέτταρας Pher. 2, 282 (4). πῶς δὲ καὶ κεκραμένον πίνειν τὸν οἶνον δεῖ *με; Diocl. 2, 839 (2). οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολύ | ὑδαρῆ Ephipp. 3, 329. τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον Anaxil. 3, 351. ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος- *B. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας Alexid. 3, 487 (1). χοῦς κεκραμένου | οἴνου Men. 4, 129 (6). ἐν δ' ἐκίρνατο | οἶνος anon. 4, 676 (305). † ὁ οἶνος ὤκερας (f. οἶνος, ὦ κέρας,) γενοῦ Herm. 2, 389 (1). πιεῖν -θάνατος οἶνον *ἦν ὕδωρ ἐπῇ Cratin. 2, 179 (16). οἶνος † οὐ μιγεὶς πόμ' (cf. 5, 64) Ἀχελῴῳ Aristophan. 2, 1094 (6). οἶνον πολὺν οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις Alexid. 3, 459. μέλανος οἴνου ἀκράτου Aristophan. 2, 1094 (7). *ἔκαεν οἴνου κανθάρους Phryn. 2, 586 (1). ὕρχας (ὕρχας?) οἴνου Aristophan. 2, 1125 (26). οἴνου κεράμιον Alexid. 3, 409 (1). κατεσκευασμέναι | *αὔθ' (pocula), ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ. | -ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν Pher. 2, 324 (1, 7. 8). μεγάλαισιν οἴνου χαίροντα λεπασταῖς Philyll. 2, 858 (3). οἴνου-μέγα σκύφος Alexid. 3, 442 (2). κρατὴρ ἐξερροίβδηκ' οἴνου Mnesim. 3, 569 (v. 17). *τὰ ποτήρια | αὔτ' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Epigen. 3, 538 (1). χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον Herm. 2, 393 (2). ὁ -ἱερεὺς-οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240. τρέχ' εἰς τὸν οἶνον Aristophan. 2, 1072 (6). *γεύματ' οἴνων Ephipp. 3, 337 (3). οἶνον θὲς-μνᾶν Eup. 2, 493 (15). πρόσθες τὸν οἶνον-χόας τρεῖς Alexid. 3,

389 (1, 18). *ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι* Nicostr. 3, 286. †*οἴνου κόφινος* Stratt. 2, 768 (1). *κἀξ οἴνου βότρυς* Pher. 2, 338 (6). *βότρυς-ἐξ οἴνου συχνούς* Eubul. 3, 228 (1). *ἡμίβρωτα λείψανα-*οἴνῳ διαίνων* Axionici 3, 535 (2) cf. 5, 93. *οἶνον-μικρὸν ἐγχέαι* (de cottabo) Antiph. 3, 30 (1, 16). *οἴνῳ-ἅπασ' ἔρρει χαράδρα* Tel. 2, 361 (1, 4). *οἶνος-πολύς* Eup. 2, 471 (24). *ὄζεις-οἴνου πολύ* Men. 4, 133 (3). *ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον-ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν* Men. 4, 203 (2). *οἶνος οὐκ ἔνεστι* Axionici 3, 531 (2). *οἶνον-οὐχὶ πίνουσιν μόνοι* (Pythagorei) Alexid. 3, 483 (1, 3). *γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ πίνειν διαρκής* Alexid. 3, 459. *ὅρκον-γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω* Xenarch. 3, 620 (3). *ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον* ibid. (2). *ὑπὲρ-οἴνου μηδὲ γρῦ, τιτθή, λέγε* Men. 4, 224 (4). *γυναῖκες,-ὡς ὑμῖν πάλαι | οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι* Plat. 2, 674 (2). *τὸν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεί* (Alexid. *σφόδρα*) *παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν* Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). *οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν* Alexid. 3, 512 (15). *οἶνον-τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν* ibid. *ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν τρόπον τίν' ἐστί* Alexid. 3, 405 (6). *οἶνον τὸν νέον* ibid. **σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής* Antiph. 3, 155 (68). *οἶνος Ἀφροδίτης γάλα* Aristophan. 2, 1179 (13). *παραλαβών ποτε | οἶνον στρατηγόν* Antiph. 3, 8 (1). *οἰνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών* Antiph. 3, 139 (12). *οἴνου σε πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν* Ephipp. 3, 340 (4). vini maior potio *φιλολόγους* nos reddit, Alexid. 3, 512 (17). vini hanc esse vim ut animorum sensus aperiat, Men. 4, 308 (354). *ἐνῆν ἄρ' - κἀν οἴνῳ λόγος* Amphid. 3, 318 (5). *οἶνον-τοὺς γέροντας-πείθειν χορεύειν* Eriphi 3, 556. **τὸν-οἶνον-τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν* Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). sunt qui vinum non solum propinquorum cum detrimento sed et suo bibant, anon. 4, 655 (268). *πολὺς-οἶνος* (al. *ὁ οἶνος*, f. *ᾦνος*) *πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ* Alexid. 3, 416. *πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ'* Philem. 4, 62 (99). *ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι* Philem. 4, 49 (42). *οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος* anon. 4, 694 (363). *οἶνος-ἐμποδίζει* mon. 427. *οἴνῳ τὸν οἶνον ἐξελαύνειν* Antiph. 3, 139 (13). *οὐδ' ἂν εἷς οἰνόν ποτε προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου* Alexid. 3, 500 (1). *φέρειν τὸν οἶνον* (i. e. *νήφειν*) Demonici 1, 492. *τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς | θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοὔμπαλιν* anon. 4, 604 (16). *ἐπ' οἴνοις τοιαυτὶ λέγομεν* Pher. 2, 335 (3, 9).

οἰνοφλυγία: *δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος* Antiph. 3, 8 (2).

οἰνοχόη: Herm. 2, 412 (5). *οἰνοχόην ἔκλεψεν* Eup. 2, 552 (9).

οἰνοχόος: *ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ* Antiph. 3, 82.

οἰνοχοῶ: **βατράχοισιν οἰνοχοεῖν* Pher. 2, 282 (4).

οἶνοψ: *ἐπ' οἴνοπα πόντον* Herm. 2, 407 (1, 2).

οἰνωμένοι (f. *ᾠνωμένοι*) Cratin. 2, 211 (109).

οἴομαι (*οἶμαι*): cf. *οἰῶ*. *οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν-* Pher. 2, 257 (5). *οἶμαι-αὐτὸν κόλλοπι | ἐοικέναι* Aristophan. 2, 1193 (72). *πολλὰς-οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι **** Eup. 2, 547 (2) v. 5, 39. *οἶμαί *γ' ἐπιτιμᾶν-τινάς* Alexid. 3, 418 (1). *οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι-γεγονέναι* Nicol. 4, 580 (v. 40). *ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα | οἶμαι* Men. 4, 97 (4). *ὃ μισεῖν οἶμ' ἅπαντας τοὺς θεούς, γυναῖκας ἔπλασεν-, ἔθνος μιαρόν* Men. 4, 231 (6). **οὐδὲν γένους γένος-οἶμαι διαφέρειν* Men. 4, 151 (1). *αἰσχρὸν-οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος* Nicol. 4, 580 (v. 32). *ἤδη-αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι* Aristophan. 2, 1139 (6). *ἀβάτους ποιεῖν-τὰς τραπέζας οἴομαι | αὐτόν* Anaxipp. 4, 464 (1). *οἴομαι-μηδὲν οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενόν* Cratin. 2, 74 (2). *οὕτω δια-*

θήσω-, ὥστ' οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι Nicostr. 3, 281. ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν Antiph. 3, 152 (59). καὶ μὴν *ἐνύπνιον οἴομαί *γ' ἑορακέναι | νικητικὸν Alexid. 3, 503 (2). ἐγὼ δ' ᾤμην σε-λέγειν Stratt. 2, 788 (2). ᾤμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον *καθιέναι Aristophan. 2, 1196 (86). ᾤμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι-, θεράπαιναν εὐθὺς-ἅβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην *ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους-οὐ στένειν τὰς νύκτας Men. 4, 149 (1). ᾤμην-ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς πένητας ζῆν μόνον ὀδυνωμένους Philem. 4, 36 (9). ᾤμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον- Diph. 4, 407 (1, 1). ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν γρίφους-ᾠόμην ληρεῖν Antiph. 3, 66 (1). οὐκ ἂν γενόμενον | οὐδέποτέ γ' *ᾤμην (libr. οἶμαι) πρᾶγμα-λέγειν ib. 67 (1, 6). ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην τὰς Γοργόνας εἶναί τι λογοποίημα Antiph. 3, 91 (1, 1). ἐγὼ πρότερον μὲν *ᾠόμην (libr. ᾤμην)-Philem. 4, 25 (2). καὶ μὴν ἀκριβῶς *ᾠόμην (libr. ᾤμην) ἐγνωκέναι | τὸ ῥηθὲν Antiph. 3, 112 (1, 15). ἀφιγμένον-ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως. Β. παρ' Ἑσπερίδων, ᾤμην γε Antiph. 3, 33 (1, 6) = Eriph. 3, 556 (1, 6). χαίρεις, οἶμαι, μετακαπεττεύσας Plat. 2, 656 (2). ἡ μίλτος οἶμαι καὶ τὸ τιγγάβαρι Diocl. 2, 840 (4). Τιμόθεος ἔφη ποτ'-τὴν χύτραν *οἶμαι (vulg. εἶναι) λέγων Anaxand. 3, 163. ἡπάτια-προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβὼν Aristophont. 3, 356. ἐμοὶ μὲν-τῶν θηρικλείων-ἀσπίδα-ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα Aristophont. 3, 363. δούλῳ γὰρ οἶμαι-ἐστι *δεσπότης πατρίς Antiph. 3, 150 (50). ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ Eubul. 3, 260 (1, 4). *δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν τὸν *ἐπιμελῆ anon. 4, 602 (8). ὅταν γάρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος-λάβῃ δίκελλαν -γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicrat. 4, 591. πότερα-ἐπιστατεῖ τις-τύχη | ἄγροικος-; οἶμαί γε Apollod. Car. 4, 441 (v. 9). πλείστους φέρων-*ὡς ἄν, οἴομ', εἴκοσιν Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. ἕτερος οὐδεὶς-ποιεῖ. Β. οὐκ οἴομ' Alexid. 3, 464 (2, 8). "οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;" οὐκ οἴομαί γε Δαιτυμὼν Straton. 4, 545 (v. 12). ἐγένετ' ἐμβρόντητος, *(ὡς) οἶμαι δικαίως Antiph. 3, 149 (44). οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, πάτερ, τῶν φορτίων μέγιστον Anaxand. 3, 195 (2). ἐμοὶ δὲ τοὔνομα | οἴει διαφέρειν-; Antiph. 3, 99 (1). γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων ἄνθρωπον; Philem. 4, 3 (v. 3). [οἴει σὺ τοὺς θανόντας-καὶ γῆν καλύψειν-; Philem. 4, 67 (1)]. οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν-; Men. 4, 120 (5). πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα-τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν ἑκόντας-; Aristophont. 3, 362 (3). τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7). ἠφάνικε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος-; Eubul. 3, 245 (3). οὐκ ᾤου *(σύ) με χολὴν ἔχειν Eubul. 3, 234 (2). τὸν πλησίον-οἴεται μᾶλλον φρονεῖν Men. 4, 183 (4). ἡ μὲν-αὑτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἴεται Men. 4, 261 (112). περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι Antiph. 3, 109 (v. 16). ὁ Χαιρεφῶν-παντελῶς οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ' Timocl. 3, 597 (2). λεληθέναι σφόδρα | οἰόμενος Men. 4, 199 (8). οὐ περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι | ἀγαθὸν ἕκαστος Men. 4, 241 (24). τὸ φάρμακον εὕρηκας κενόν -· οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε Men. 4, 101 (1). ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον-πολλοῖς ἐπιβάλλων, οἰηθείς Antiph. 3, 109 (v. 2). ὁ-θεὸς-ὢν-*πεπόρικεν οἴεται χάριν τινά | ἔχειν ἑαυτῷ Alexid. 3, 507 (8). οἴεται περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ Philippid. 4, 474 (2). †οἴονται ἄνω (l. οἴνῳ διαίνων 5, 93) Axionici 3, 535 (2).

οἱονεὶ δίψαν τινά | ἢ ξηρασίαν *σχόντ'-ἀπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 6).

οἷος: *οἷον (libr. οἶον) δ' οὐ κήλησε-λεπτὸν Ῥαδάμανθυν Theop. 2, 802 (1).

οἷος: cf. οἶος. † ἔτ' ἄλλ' οἷον κύτισόν τ' Eup. 2, 426 (1). πλείστους φέρων-† ὅσον οἷον εἴκοσι Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. ἔξω τις δότω | ἱμάτια-. *A.* † οιον οὐκ ἔγνων ἴσως (l. ποῖον; *B.* οὐκ ἔγνως ἴσως) Antiph. 3, 41 (2, 8). τὰ † σκώμμαθ' οἷα (l. σκωμμάτια) τὰ σοφά Men. 4, 246 (38). μύρον-τοιοῦτον, οἷον οὐ Μέγαλλος-ἥψησεν Stratt. 2, 775 (1). τοιούτῳ μύρῳ | καρποῦ-* οἷόν φασι τὰς περιστερὰς τρώγειν Antiph. 3, 117 (2, 10). τίνα τρόπον; ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ Anaxand. 3, 161 (1). κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει Philem. 4, 22. δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε Men. 4, 283 (220). ποῖος γάρ ἐστι φανός-τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος; Alexid. 3, 418 (1). οἷον ὑμεῖς ἀρτίως εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν Alexid. 3, 428 (2). ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν, * κώπτος ὢν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). † οὐκετόνθοι (l. οὐκέτ' ὄνθ' οἷα) τἀπὶ Χαριξένης Cratin. 2, 98 (9). cf. Theop. 2, 811 (2). τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας | οἷον γράφουσιν-κέρας βοός; Philem. 4, 20 (1). οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν Men. 4, 222 (1). θεωρήσαντι-γυμνὰς-, οἵας | Ἠριδανὸς-κηπεύει κόρας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 5) = 248. εἰς τὰς τριήρεις-ἀναλοῦν-καὶ τὰ τείχη, | εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ Aristophan. 2, 1040 (22). τοιοῦτος οἷος μηδὲν-εἰσφέρειν ἔξω θύμου Antiph. 3, 92 (1, 6). ἄνδρες-* ὀψοφαγίστατοί τινες, οἷοι καταβροχθίζειν-τὰ τεμάχη Antiph. 3, 104 (v. 6). οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος Diph. 4, 385. παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν (int. περιστεραί) ἐπικαθιζάνειν ἐπὶ τὴν κεφαλήν Antiph. 3, 117 (2, 12). ἆρα σύ με κόπτειν οἷος εἶ γε Sosip. 4, 482 (v. 20). πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ Antiph. 3, 64 (1, 11). οὐ ζῶντος, οὐχ οἷόν τε γάρ Alexid. 3, 396 (1, 6). στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν Eubul. 3, 268 (14). ἤδη-, οἷα γίγνεται,-ἔκαμες-; Plat. 2, 648 (1). οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν τὰ φαῦλα μείζω * Men. 4, 217 (3). οἷα παίζουσιν-παρθένοι Λυδῶν Autocr. 2, 891 (1, 1). οἷα κίγκλος ἅλλεται ib. (1, 9). οἷα νύμφη-μύροις-ἀλείφεται Anaxand. 3, 192 (3). χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ anon. 4, 697 (369). οἷον (exempli gratia): Axionici 3, 534 (1, 9). Philem. 4, 34 (5). Diph. 4, 381 (1, 7). Men. 4, 206 (1, 3). 235 (12). Diph. 4, 394 (2, 9). οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον-πάντ' ἀφεῖλον Anaxipp. 4, 459 (v. 7). οὐδὲ τριχίδων; οὐδ' οἷον ἑψητῶν τινῶν; (int. πεῖραν λαμβάνεις;) Alexid. 3, 392 (4). πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδοὺς Alexid. 3, 476 (1). βούλομαι-προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους Aristophont. 3, 357 (1). οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ, γύναι; Antiph. 3, 101 (5). ζητοῦσι συνεχῶς (bonum) οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες Damox. 4, 532 (v. 65). οὔπω-εἰδὼς-οἷον ἦν κακόν | ἐλάμβανεν γυναῖχ' Aristophont. 3, 359. οἷον ἦν γυνὴ κακὸν * πεπυσμένος Eubul. 3, 260 (1, 5). μάθοις-ἂν οἷον-κακόν | * ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα Alexid. 3, 479 (1). εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἄττα βαΰζει; Cratin. 2, 17 (3). εἶδε τἀγαθὸν μόνος-οἷόν ἐστιν Damox. 4, 532 (v. 64). ὁρᾷς-ὅσα δένδρων ἀεὶ-βρέχεται μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται Antiph. 3, 138 (10, 5). ἡ δ' ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων κατανόει-* οἵα 'στίν Damox. 4, 531 (v. 36). ἵν' οὕτως ᾔσθετο | οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο Men. 4, 175 (2). ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων Timocl. 3, 595 (v. 9). ἰχθὺς ἁπαλὸς οἷος γέγονέ μοι | οἷον παρατέθεικ' Philem. 4, 26 (v. 4. 5). τὸν-ἀγαπησμόν, οἷος ἦν Men. 4, 203 (3). οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται, | ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἷον θηρίον Men. 4, 244 (34). οἷος δ' ἀλαζών ἐστιν * ἀλιτήριος Men. 4, 246 (38). οἷοι λαλοῦμεν ὄντες (?) οἱ τρισάθλιοι Men. 4, 157 (2). οἵαν ἀδικῶ γυναῖχ' * Men. 4, 186 (4). οἵαν δίκην διδόασιν

Men. 4, 92 (5). οἷον πατάγημ' ἥκεις Men. 4, 301 (314). οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφήσατε Cratin. 2, 16 (2). οἷον *αὖ τὸ πνῖγος, ὡς ἀσελγές Pher. 2, 348 (29) cf. 5, 29. οἵων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν Dioxipp. 4, 541. οἷα δ' ἡ χώρα φέρει | διαφέροντα Antiph. 3, 98. ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι Antiph. 3, 67 (1, 13). ὦ Ζεῦ-, οἷόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν Men. 4, 175 (5). οἷόν γέ πού 'στι γλῶττα Eup. 2, 554 (12). οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν *(ἄρα) Men. 4, 196 (2). οἷον (quam miserum) ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἓν δ' ἔχειν Diph. 4, 409 (f. Philem. 4, 26). οἷον *ἔπνευσεν ὁ-φάσκωλος Aristophan. 2, 1078 (4). οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει Antiph. 3, 75 (2, 5).

οἷπερ ἢ' ἐπὶ ξύλα Aristophan. 2, 1119 (6).

οἶς: χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός (οἶ) Mnesim. 3, 570 (v. 47).

οἰσπωτή: βόλιτα χλωρὰ κᾠσπωτὴν (cf. 5, 16) πατεῖν Cratin. 2, 41 (6).

οἰστός: [θᾶσσον-οἰστοῦ καὶ πτεροῦ Men. 4, 226].

οἶστρος: σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2).

οἰστρῶ: οἰστρῶντι πόθῳ Men. 4, 158 (1).

οἰσυουργός: Eup. 2, 574 (112).

οἴχομαι: οἴχεταί μοι τυρὸς- Eup. 2, 562 (42). *ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται Aristophan. 2, 1059 (3). ὁ μακαρίτης οἴχεται Aristophan. 2, 1148 (1, 10). ὅταν-ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς οἴχεται Men. 4, 138 (3). εἰς Κολωνὸν ἱέμην (al. ᾠχόμην) Pher. 2, 321 (1). ὡς ὅμοιον-ᾤχετο | ἔχων φιάλιον Eubul. 3, 239. πάντα τὰ σκεύη-ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας Anaxil. 3, 348 (1, 11). ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο | ἄρασ'. Men. 4, 203 (2). τὴν ἀλεκτρυόνα †μοι δοὺς ᾤχετο Men. 4, 328 (487). τοὔψον πριάμενος οἴχεται Alexid. 3, 403 (1). τοὔψον οἰχήσει λαβὼν Arched. 4, 435 (1, 3). τἀλλότρι' οἰχήσει φέρων Plat. 2, 635 (3). τούτους -ξυλλαβὼν ὁ-ποταμὸς *οἰχήσεται (libr. ἐξοιχήσεται) Aristophan. 2, 1005 (2).

οἰῶ: *ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σῶμαι Epilyc. 2, 887 (2).

οἰωνίζομαι: ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι Epinici 4, 506 (v. 3).

οἰωνός: εἷς οἰωνὸς ἄριστος Metag. 2, 759 (2).

ὀκλάξ: *ὀκλὰξ (cod. ὁ βλὰξ) καθημένη Pher. 2, 285 (10).

ὀκνηρός: *(ὡς) ὀκνηρός, πάντα μέλλων Men. 4, 139 (4).

ὄκνος: γῆρας-μεταχαράττον-τὸ-τάχος εἰς ὄκνον πολύν Men. 4, 239 (21).

Ὄκνος: f. ap. Cratin. 2, 204 (80).

ὀκνῶ: ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσ' ἴσως *Men. 4, 237 (16). ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες Men. 4, 254 (75). τοὺς λέγειν-ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας Men. 4, 266 (138). ἂν ὀκνῇς τὸ μανθάνειν Philem. 4, 30 (1).

*ὀκτάπους: v. ὀκτώπους.

ὀκτώ: ὀκτὼ 'βολοί (libr. ὀβολοί) Cratet. 2, 241 (3). ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν (ita libr.) Lync. 4, 433 (v. 20). ἡ δὲ *κέστρα: κτὼ ὀβολῶν (libr. κέστρ' ὀκτὼ vel κέστρα ὀκτὼ ὀβ.) Amphid. 3, 313 (1, 12). ὀκτὼ λάβρακας Eup. 2, 492 (14). κρατῆρας, ὀκτὼ δὲ (f. κρ. ὀκτώ, δέκα) χύτρας Eup. 2, 520 (36). πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι Antiph. 3, 39. ὀκτὼ -ὑποχεῖν-καὶ δώδεκα κυάθους Men. 4, 72 (11). προσάγειν μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς Ephipp. 3, 323 (1, 15). ὥστε με | ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα | ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5). ὀκτὼ *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1, 4).

ὀκτωκαίδεκα: ἄν τις-ἕνα καλῇ, πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι Alexid. 3, 492.

ὀκτώπηχυς: *Philem. 4, 66 (126).

ὀκτώπους: ὀκτώπουν ἀνεγείρεις Cratin. 2, 65 (10). ὀκτώπους (an ὀκτάπους?) Philem. 4, 66 (126).

ὄκως: παιδικῶν ἅλις | ὄκως περ ἀρνῶν ἐστι Cratet. 2, 233 (1). κὴν-τιβόλουν-*ὄκως (codd. ὅπως)-τὸν παῖδα *πωλήσει 'ς Χίον, ἕτερος δ' *ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' *ὄκως εἰς Ἔφεσον Aristophan. 2, 1164 (2).

ὀλαί: σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον Diph. 4, 417 (4).

ὀλβιογάστωρ: οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ Amphid. 3, 304 (2).

ὄλβιος: ὄλβιε πρέσβυ Alexid. 3, 393 (1). ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ Philem. 4, 49 (41).

ὄλεθρος: κατὰ μυὸς ὄλεθρον Philem. 4, 64 (118). Men. 4, 132 (3). στρατιώτην-εὑρεῖν πρόφασιν ὀλέθρου-εὔπορον Men. 4, 91 (3). ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν mon. 205. ψυχῆς ὄλεθρος mon. 593. πρὸς χάριν ὁμίλει-ἐπ' ὀλέθρῳ (h. e. πάσῃ τέχνῃ 5, 117) Nicol. 4, 580 (v. 36). ὄλεθρος ἄνθρωπος Eup. 2, 570 (78). πόλεως ὄλεθροι *Cratin. 2, 140 (13). Σκύθης *τίς; ὄλεθρος Men. 4, 229 (4). *ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον Aristophan. 2, 1078 (6, 3).

ὀλεκρανίζεσθαι: anon. 4, 681 (316).

ὀλίγος: ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι | ὀλίγον, *(ὀλίον) ἔλεγεν Plat. 2, 669 (1). ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ Antiph. 3, 33 (1, 8). Eriph. 3, 557 (1, 8). ὀλίγος οὑπὶ γῇ χρόνος Amphid. 3, 303. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Men. 4, 178 (1, 6). *τοῦτ' ὀλίγον χρόνον *φύσας Aristophan. 2, 1171 (1, 11). ἐς δ' ὀλίγον χρόνον Men. 4, 207 (1). χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον Epicrat. 3, 371 (1, 22). εἶτ' ἔρχεται-μετ' ὀλίγον Epigen. 3, 537 (1). ὀλίγον ἄναγε (f. ἀνάγαγε vel ὄναγε δή) | ἀπὸ τῆς διφροφόρου Nicoph. 2, 852 (3). βουλεύειν ὀλίγου 'λαχες πάνυ Plat. 2, 670 (3). ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων Amips. 2, 703 (1). πολλοὺς-δι' ὀλίγους ἀπώλεσεν mon. 443. *ὀλίγας-βεβινῆσθαί γέ σοι γυναῖκας Eup. 2, 547 (2) cf. 5, 39. *ὀλίγαις ἐραστὴς γέγον' ἑταίραις-βέβαιος Apollod. Car. 4, 444 (1). ὀλίγας ἡμέρας Aristophan. 2, 998 (9). ἐν ἡμέραις ὀλίγαις Aristophont. 3, 360. ἐν μησὶν ὀλίγοις Nicomach. 4, 587 (1). ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους Men. 4, 211 (2, 6). ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων Plat. 2, 641 (1). ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κὠλίγα mon. 226. ὀλίγα *τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων anon. 4, 687 (335b). κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν Men. 4, 263 (120). μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν Men. 4, 252 (61). ὀλίγα μὲν ἄλλων (f. λαλῶν) Mnesim. 3, 567. ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν mon. 420. μείονα suo loco vide.

ὀλιγόσιτος: ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ' Pher. 2, 252 (1). ὁ-ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς Phryn. 2, 590 (5).

ὀλίγωρον-πεποίηκάς τι Nicomach. 4, 583 (v. 2).

*ὀλίον v. ὀλίγος.

ὀλισβοκόλλιξ: anon. 4, 645 (163).

ὄλισβος: ὀλίσβοισιν χρήσονται Cratin. 2, 202 (78). ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 13).

ὀλισθαίνω: [τὰ πάντα-στήσας ὀλισθαίνοντα Plat. 1, 196].

ὀλισθάνω: οἰκειότητα-ἐμβλέπων ὠλίσθανον anon. 4, 673 (297).

†ὀλίσκους Cratin. 2, 181 (19).

ὁλκάς: δρομάδες ὁλκάδες Aristophan. 2, 1126 (28). κύλικας ὥσπερ ὁλκάδας οἰναγωγούς Pher. 2, 324 (1, 4). σπονδὴ-παρὰ τῶν ὁλκάδων Cephisod. 2, 886 (5).

ὁλκεῖον: χαλκοῦν μέγα | *ὁλκεῖον Men. 4, 91 (9). ὁλκεῖον-πυρῶν τι μεστόν Philem. 4, 8 (1). κάδοι, | ὁλκεῖα, κρουνεῖ' Epigen. 3, 539.

ὁλκή: ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου Men. 4, 183 (5).

ὁλκός: ἕλκουσι γνάθοις ὁλκοῖς ἀπαύστοις Antiph. 3, 140 (15).

ὄλλυμι: τὸ *κνῖσος ὀπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας anon. 4, 687 (335a).

δύο δ' αὐτὸν δαίμον' *ὀλεῖτον (an ἐλεῖτον) Plat. 2, 615 (1). "ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών" Diph. (ex Eur.) 4, 411 (1, 9). ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας mon. 181.

ὅλμος: ῥέγκειν-τοὺς ὅλμους Eup. 2, 534 (6).

ὁλόκληρος: ὁλόκληρος οὗτός σοι Men. 4, 134 (5). τοὺς ἱερέας-ὁλοκλήρους νόμος εἶναι Anaxand. 3, 181 (v. 10). κίχλαι | ἐκκαίδεχ' ὁλόκληροι Plat. 2, 674 (2, 9).

ὁλόκνημος: σχελίδες-ὁλόκνημοι Pher. 2, 300 (1, 13).

ὁλόλευκος: τάριχος ἀντακαῖον-ὁλόλευκον Antiph. 3, 100 (3). χλαμὺς ὁλόλευκος Philetaer. 3, 300 (2).

ὅλολοι (i. q. δεισιδαίμονες) Theop. 2, 816 (3). Men. 4, 103 (6).

ὀλολυγών: κισσὸς-ὀλολυγόνος ἔρωτι κατατετηκώς Eubul. 3, 251 (2).

ὀλολύζω: ἐξῆν ὀλολύζειν (eiulare) Philem. 4, 27 (v. 17). ἐκυμβάλιζον δ' ἑπτὰ θεράπαιναι-· αἱ δ' ὠλόλυζον Men. 4, 166 (5). Cf. ὀλολύττω.

ὅλολυς: Men. 4, 311 (373). λαμπρός τις ἐξελήλυθ'-ὅλολυς οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2, 4).

ὀλολύττω: ὀλολύττουσιν Men. 4, 330 (495). Cf. ὀλολύζω.

ὁλομελής: ἔχων-ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας Diph. 4, 391 (3).

ὅλος: cf. μυωνία. ὀρφών, αἰολίαν-μὴ τέμνειν-· ἀλλ' ὅλον-παράθες Plat. 2, 673 (1, 15). τὸ-λαβράκιον; B. ὀπτᾶν ὅλον Antiph. 3, 130. νάρκην-ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν ὅλην Alexid. 3, 401 (2). θύννου τεμάχη, γλάνιδος-, *φοξῖνος ὅλος, κορακῖνος ὅλος Mnesim. 3, 569 (v. 33). διαπτύξας-ὅλον (int. σαῦρον) Alexid. 3, 443. γλαῦκοι δ' ὅλοι Amphid. 3, 307. ὅλους βοῦς *ὤπτων Antiph. 3, 94. ὅλον τέρας ὀπτήσας ibid. χοιρίδια *περιφόρινα κρομβώσας ὅλα Diph. 4, 419 (7). ὅλην μύσας ἔκπινε Antiph. 3, 4 (4). † καί του λαβὼν ὅλα τὰ ῥήματ' (f. κᾆτ' οὐ λαλῶν τὰ ῥήματα | ὅλ') Amphid. 3, 313 (1, 10). ὅλον (i. e. δέρμα) † σάξαι κνεφάλῳ (f. κνεφάλλων | ἔσαξε) Theop. 2, 809 (2). κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν Pher. 2, 327 (1, 15). ὅλην κάμπτων με κατεμέστωσε ibid. 334 (1, 25). εἰς τὰς *ῥοδιακὰς ὅλος ἀπηνέχθην ἐγώ Steph. 4, 544. ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον anon. 4, 669 (285). ὅλον τὸ πρόσωπον Philippid. 4, 473. ὑπελήλυθεν-νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). τὴν οἰκίαν-ὅλην κίστην γεγονυῖαν Theop. 2, 792 (1). φέρων-δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον *Antiph. 3, 111. περιάξω τὴν-θυγατέρα τὴν πόλιν ὅλην Men. 4, 228 (3). ἡ πόλις ὅλη -ᾄδει τὸ κακόν Men. 4, 332 (506). † οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ-ἀνατρέπει Apollod. 4, 454 (1, 14). πόλεις ὅλας ἠφάνισε διαβολή mon. 626. ὅλας δ' ἀφαιροῦνται (int. τὰς οὐσίας) καθ' ἑκάστην ἡμέραν Alexid. 3, 475. τἄνω κάτω ἡμῶν ὁ βίος-μεταστραφεὶς ὅλος Men. 4, 70 (4). τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον mon. 466. μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον Men. 4, 249 (51). φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον mon. 131. εἰς τὸ ζῆν -ὅλον (int. χειμάζομαι) Philem. 4, 10 (1). ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν νύκτα sim. v. ἡμέρα, νύξ. τὸν χειμῶν' *ὅλον Aristophan. 2, 1092 (1). σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους Alcaei 2, 827 (1). ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί Euphron. 4, 486 (v. 4). ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα Damox. 4, 530 (v. 3). τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα anon. 4, 691 (350). ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως Sosip. 4, 483 (v. 31). στοιχεῖα-τῆς ὅλης τέχνης Nicol. 4, 580 (v. 30). τὴν ἡγεμονίαν τῶν ὅλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν Men. 4, 213 (4). ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων Philippid. 4, 469. τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς-; Philem. 4, 43 (27a). τὸ δ' ὅλον οὐκ ἐπίσταμαι | ἐγὼ ψιθυρίζειν anon. 4, 611 (38). τὸ καθ' ὅλου δὲ-ὄψει- Posidipp. 4, 521 (v. 5). ὅλως: τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα (apponere) Sosip. 4, 484 (v. 54). χλωρὸν

ἐρέβινθόν τινα | ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως Crobyl. 4, 569 (2). ἡγεῖταί *μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι Men. 4,79(3). τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως | αὐτὴν ὁρᾶν-τὴν Ἀκαδημίαν (?) δοκῶ Antiph. 3, 17. εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως Alexid. 3, 484 (3, 9). πάντα-ὅλως ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον'- Philem. 4, 11. πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως Athenion. 4, 557 (v. 2). τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 3, 555 (v. 2). γήμας δ' οὐδὲ εἷς σέσωσθ' ὅλως Men. 4, 88 (1). οὐδεὶς εἶχέ σοι κωβιὸς ὅλως-ἧπαρ Euphron. 4, 492 (v. 4). ὅσον-εἴργασμ' ἐγὼ | οὐδεὶς ὑποκριτής ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος Demetr. 4, 539 (v. 2). οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως; Straton. 4, 545 (v. 11). οὐδεμίαν-ὅλως κύλικα παρῆκεν Men. 4, 158 (5). οὐδενὸς χρὴ πράγματος τὸν εὖ πονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε Men. 4, 109 (5ª). κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν Phoenicid. 4, 509. κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ Men. 4, 262 (114). ἰδών τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως mon. 271. ὅλως τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται mon. 106. τύχη | ἄγροικος-οὔτε παιδείαν ὅλως | εἰδυῖα Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως mon. 535. κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει mon. 302.

ὁλοσίδηρος: σκεῦός τι ὁλοσίδηρον Antiph. 3, 125.

ὁλοσχερής: παρατίθημ' ὁλοσχερῆ | ἄρν' - *συμπτυκτόν Diph. 4, 419 (7). ὁλοσχερῶς: Diph. 4, 387.

ὁλοφυτίς (l. ὁλοφυκτίς) Myrt. 2, 419 (3).

ὀλόφωνος (an ὀλόφωνος?) ἀλέκτωρ Cratin. 2, 162 (1).

ὁλόχρυσος: γαυλοὺς ὁλοχρύσους Antiph. 3, 132 (1, 5).

Ὀλυμπία: τὸ χωρίον-τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὀλυμπία Henioch. 3, 563 (v. 7). ἑπτὰ-καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν Xenarch. 3, 624 (2).

Ὀλυμπίασι: *ὡσπερεί | *Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν Antiph. 3, 134 (5, 6).

Ὀλυμπίειον (an Ἀσκληπίειον) Aristophan. 2, 1217 (229).

Ὀλύμπιος: τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον: v. Ζεύς. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις Men. 4, 153 (3). Pericles Olympius Telecl. 2, 367 (4). Χάριτας-Ὀλυμπίας Aristophan. 2, 1086 (16). Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι Herm. 2, 407 (1, 1). τοῖς τὠλύμπια νικῶσι Timocl. 3, 595 (v. 16).

Ὀλύμπιχος: παρ' Ὀλυμπίχου-θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ (?) Dioxipp. 4, 543 (2).

ὅλως: v. ὅλος.

ὅμαιμος: Cratin. 2, 182 (21). οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος Plat. 2, 686 (19).

ὁμαλίζω: ἐπίτεινον τὸ πῦρ. ὁμαλιζέτω (?) τοῖς τάχεσιν Damox. 4, 531 (v. 50).

ὁμαλῶς: εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται Damox. 4, 531 (v. 30).

ὄμβρος: ἐρᾷ-ὄμβρων γαῖα Men. (?) 4, 319 (440).

ὁμέστιος: σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; Aristophan. 2, 1189 (58).

ὁμηρεύω: νῦν δ' *ὁμηρεύουσ' ἔχοντες-κεκρυφάλους Antiph. 3, 63.

Ὁμηρικός: *Ὁμηρικὸς (legeb. Ὁμηρικῶς) γάρ (int. sum) Straton. 4, 546 (v. 30). κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς Ephipp. 3, 329 (3).

Ὅμηρος: de Homeri Margite Cratin. 2, 188 (34). Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος (?) Alexid. 3, 444 (1, 6). τεκμήριον-τουδὶ τὸν Ὅμηρον λάβε· | οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει, | ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν Philem. 4, 37 (11). ζωμὸν οὐκ ἐποίει Ὅμηρος ex Antiph. 3, 144 (27). *ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ | τίνα τῶν

Ἀχαιῶν; Eubul. 3, 262 (2). χιτῶνα-δν ἤκασεν ἄρισθ' Ὅμηρος Theop. 2, 806 (2). λέξον Ὁμήρου-*γλώττας Aristophan. 2, 1031 (15, 1). Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα; Straton. 4, 546 (v. 26).
ὁμιλία: ὁμιλίαι κακαί Men. 4, 132 (2) = mon. 738. ὁμιλίας•τὰς γεραιτέρων mon. 421. ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πυκναῖς ὁμιλίαις Philem. 4, 40 (17).
ὅμιλος: ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε Cratin. 2, 192 (51).
ὁμιλῶ: πῶς-οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾶδε πόλει- Eup. 2, 536 (3). [ὅστις-ὁμιλῶν ἥδεται Men. 4, 195 (11)]. κακοῖς ὁμιλῶν mon. 274. σοφοῖς ὁμιλῶν mon. 475. πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος Nicol. 4, 580 (v. 36). ἐὰν γυνὴ γυναικὶ κατ' ἰδίαν †ὁμιλεῖ (f. συνῇ) Philem. 4, 57 (76).
ὁμίχλη: τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει Mnesim. 3, 570 (v. 64).
ὄμμα: cf. χρῶμα. Ἑρμῆ-νυκτός τ' ὄμμα Alexid. 3, 419. τὰς-τῶν ὀμμάτων (int. κόρας) Alexid. 3, 431 (2). ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως *Timoth. 3, 589.
ὄμνυμι: ὀμώμοκα Archipp. 2, 724 (2). ὀμνύω σοι τὸν Δία-καὶ τὴν Ἀθηνᾶν-ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις Men. 4, 248 (46). ὄμνυμι δ' ὑμῖν-αὐτὸν τὸν θεόν-*ἦ μὴν ἐλέσθαι-ἄν- Antiph. 3, 102. ὄμνυμί σοι τὸν ἥλιον ἦ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως Men. 4, 166 (6). ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1). ἑκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ Diph. 4, 421 (16). κὠμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν Pher. 2, 324 (1, 9). γυναικὶ-ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ Men. 4, 325 (469). ὤμνυς μὴ γεγονέναι Magn. 2, 10. καὶ μὴν (al. νῦν) ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι Plat. 2, 640 (3). οὐ τοῖς-ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ-πιστεύειν Alexid. 3, 458 (3). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ-δοκεῖ -πρότερον ὀμόσας αὐτὸς *ἐπιωρκηκέναι Antiph. 3, 149 (43). ὅστις -ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται Amphid. 3, 319 (8).
†ὁμοιοπαθεῖς ad Apollod. 4, 452 (2).
ὅμοιος: ἡ μὲν δὴ πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη Cratin. 2, 19 (5). σύκῳ-σῦκον οὐδὲ ἓν οὕτως ὅμοιον γέγονεν anon. 4, 610 (31). Κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ Cratet. 2, 243. ὦ περιστέριον ὅμοιον Κλεισθένει Pher. 2, 322 (2). *ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί Eup. 2, 463 (10). ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ὅμοιος ὁμοίῳ vel sim. quid Men. 4, 201 (8). λαμπροῖς δείπνοις-οὐδὲν *ὁμοίοις (vulg. ὁμοίως) τοῖς Ἰφικράτους Anaxand. 3, 183 (1, 3). οὐδὲν τοῖς -*βλίτοις ὅμοια πράγματ' Diph. 4, 380. *εἰκόν' οὐκ ἔχω *(εὑρεῖν) ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι Men. 4, 231 (7). τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν Plat. 2, 676 (3). ἄστατον κακόν | καὶ θαλάττῃ πάνθ' ὅμοιον anon. 4, 615 (48). ὁμοιότατος (al. -τον) ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν-ἐστί Alexid. 3, 405 (6). ὅμοιον (perinde est). Alexid. 3, 488 (1). ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ-. ταὐτὸν ἦν. Philem. 4, 26 (v. 10). ὅμοια πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν; Men. 4, 161 (1). ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο | ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται | ὅμοια Eubul. 3, 239. ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις Men. 4, 324 (468). τοῦ-πιεῖν-καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς ἔχομεν ὁμοίας Antiph. 3, 134 (4, 6). οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων *χάριν ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν Dionys. 3, 548 (v. 23). ὥστε μήτε τοὺς τρόπους, μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι Alexid. 3, 422 (1, 6). ὁμοίως: τοῖσι στρουθίοις *χαυνοῦσ' (f. χναύουσ') ὁμοίως Ephipp. 3, 326 (1). ὥσπερ λύχνος ὁμοιότατα *καθηῦδ' Aristophan. 2, 1059 (5). καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει Men. 4, 117 (2). τῶν φίλων-τοὺς τρόπους οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι Antiph. 3,

152 (60). τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως Eup. (?) 2, 577 (v. 8). μετὰ μαινομένων-μαίνεσθαι πάντας ὁμοίως Calliae 2, 740 (1).
ὁμόλογος: ὅστις-ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί Antiph. 3, 152 (58[b]).
ὁμολογῶ: ἀνὴρ ὁμολογεῖ Νικίαν *ἑορακέναι Eup. 2, 500 (5). ἀδικεῖν *ὁμολογῶ (libr. προσομολογῶ) καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9). σιτόκουρος ὁμολογῶν παρατρέφεσθαι Men. 4, 139 (4). ἥρων, ὁμολογῶ Men. 4, 333 (513). ὁμολογεῖν *πονηρὸς εἶναι ex Plat. 2, 692 (41) cf. 5, 50. ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν mon. 158. *οὐδὲ εἰς-ὁμολογεῖ | αὐτῷ προσήκειν Men. 4, 71 (8). ὅσα-εἴρηκέ με | κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως Axionici 3, 534 (1, 11). ὥστε πάντας ὁμολογεῖν-κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν Axionici 3, 535 (2). εἰ-ἐγένου σύ-ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν πράττων ἃ βούλει-καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι Men. 4, 227 (2). εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς ἀσεβοῦντες Timocl. 3, 590. ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον anon. 4, 697 (370). *ἐμβαλεῖν πάντ' ἔσθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα Diph. 4, 403 (1, 10). ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως Diod. 3, 544 (v. 6). οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως Men. 4, 230 (5).
ὁμόνοια: ἡδύ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστιν ὁμονοίας ἔρως Men. 4, 290 (262). τέτταρα χυτρίδι' ἀκράτου-καὶ τῆς ὁμονοίας (f. add. δύο) Alexid. 3, 495. τὴν-ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ Men. 4, 251 (58). τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ Men. 4, 324 (468).
ὁμονοῶ: οὐθ' οἱ τρόποι-ὁμονοοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν Anaxand. 3, 181 (v. 2).
ὁμοπαθής: ἥδιστα *πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).
ὁμόπτεροι (i. q. ὁμήλικες) Stratt. 2, 791 (17).
ὁμόσπορος: ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς πληγείς Antiph. 3, 7 (1).
ὁμότεχνος: τοὐθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ Alexid. 3, 464 (2, 7). ἐπρίατο-τις ὁμότεχνός με γνώριμος Posidipp. 4, 520 (1). ἐξάρας πρόχουν τῶν ὁμοτέχνων τις Xenarch. 3, 621 (1, 15).
ὁμότοιχος: λύπη μανίας ὁμότοιχος Antiph. 3, 154 (64).
ὁμότροπος φίλος Men. 4, 185 (1).
ὁμοῦ: ἐν τῷ-αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται | ἐν ταῖς Ἀθήναις Eubul. 3, 241. πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). πάντα γὰρ ἦν *μέστ' ἀνδρῶν *(καὶ) μειρακίων-ὁμοῦ †δ' ἄλλων (f. δὲ λάλων) γραδίων *(πλήθη) Philyll. 2, 858 (3). *ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα. | ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 5. 6). ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ Ophel. 3, 380. γόγγρου-ὁμοῦ σωρευτὰ-μέλη Alexid. 3, 416. βακκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ Epilyc. 2, 889 (4). ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ *τοῦτ' ἐστί Herm. 2, 410 (2, 10). ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη-πηδᾷ χορεύει Eubul. 3, 242 (1, 4). τίλλειν-φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 8). ὁμοῦ (Ephipp. κοινῇ) τε χναύειν μαινίσιν (Ephipp. τευθίσιν) σηπίδια ibid. κόκκον λαβοῦσα κνίδιον-τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ Eubul. 3, 269 (15[b]). ὀρίγανον ὃς δή | σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ Anaxand. 3, 193 (2). πολφοὺς-οὐχ ἥψον ὁμοῦ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). *ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ *πίσοις Aristophan. 2, 953 (2). πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ-*παραθραύσμασι Aristophan. 2, 1101 (12). ὁμοῦ δὲ *τῇδ' ἐπεισκομίζεται-καὶ δαίμον' anon. (?) 4, 690 (349). ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται Diph. 4, 395 (2, 15). κατηγορεῖν-καὶ κρίνειν ὁμοῦ mon. 287. ὁμοῦ-συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον Alexid. 3, 470 (1, 3). ἔστιν δ' ὁμοῦ (i. e. ἐγγύς) τὸ χρῆμα Men. 4, 305 (334). καὶ γὰρ ἔσθ' ὁμοῦ Aristophan. 2, 1163 (1). ὁμοῦ *(τι) τῷ τίκτειν παρεγένεθ' (?) ἡ κόρη Men. 4, 279

(204). *ὁμοῦ τι πάντ' ad Diph. 4, 417 (4). κεστρεύς, λεπισθείς-στραφείς, χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος *δρόμου περᾶν Antiph. 3, 125 (1, 11). ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἑξήκοντά σοι (int. ἔτη) Men. 4, 110 (1).
Ὀμφάλη: de Aspasia *Cratin. 2, 148 sq.
ὀμφαλός: ἐὰν-στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν Antiph. 3, 97 (2).
ὀμφαλωτός: κὠμφαλωτὰς χρυσίδας Pher. 2, 320 (5).
ὄμφαξ: τὰς ὀφρῦς-καὶ τὰς ὄμφακας Plat. 2, 626 (5). ὡς ὄμφακα (an στόμφακα? 5, 70) διασαυλούμενον Aristophan. 2, 1192 (67).
ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς Eubul. 3, 254 (1, 1).
ὅμως: Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν πληγάς Cratin. 2, 68 (1). ὅμως λογίσασθαι-βούλομαι-τὴν ὀψωνίαν Alexid. 3, 470 (1). ἀλλ' ὅμως-οὐκ ἔστιν οἰκεῖν-ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται Antiph. 3, 13 (1, 21). ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι τοιοῦτον Alexid. 3, 496 (1, 15). ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω Sosip. 4, 483 (v. 38). ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν- Pher. 2, 326 (1, 6). †ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις οὕτως ἦν ὅμως ὅμως (l. ἀλλ' οὖν ἀνεκτὸς χοὖτος ἦν ὅμως ἐμοί) ib. (1, 13) vid. 334 (1, 18). *ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες Plat. 2, 670 (3, 3). χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ' ἦλθες οὐ πρίν γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10). ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν ** λέγε τι Alexid. 3, 487 (1). ὅμως δὲ δοῦναι-κέλευσον Timocl. 3, 600 (2). ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί Men. 4, 185 (3). ὅμως δὲ-ἐδίδουν Diph. 4, 390 (2). οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως Alexid. 3, 404 (2). εἰ δ' εὐτυχῶν τις-μηδὲν δ' ὅμως τι τῶν καλῶν πειράσεται- Philem. 4, 49 (41). πάντες εἰς σὲ δέ | ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). ὄνειδος-ὅμως κἂν ἡδὺς ᾖ Men. 4, 282 (217). χάριν χαρίζου, καθ' ὅσον ἰσχύεις ὅμως mon. 747.
ὀνάριον: ἓν ὀνάριον-πάντ' ἀνεσκευασμένον Diph. 4, 417 (4).
ὀνειδίζω: ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ'-οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; Apollod. 4, 452 (1, 5). ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1). καλῶς ποιήσας *(οὐ) καλῶς ὠνείδισας Philem. 4, 40 (18). †ἐὰν -πένητα-ἐνδύσῃς, μᾶλλον ἀπέδυσας αὐτόν, *ἂν ὀνειδίσῃς Philem. 4, 59 (83). ἐὰν τροφὴν δοὺς τὸν λαβόντ' *ὀνειδίσῃς Men. 4, 270 (160). τέχνην-ὀνειδίζεις Alexid. 3, 440 (5, 20).
ὄνειδος: βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον Axionici 3, 532 (1, 14). σόν ἐστ' ὄνειδος τοὔθ' Men. 4, 252 (63). θεοῦ †ὄνειδος mon. 255. ὄνειδος αἰσχρὸς βίος Men. 4, 282 (217). πολλὰ φανερῶς, *ἀλλὰ μετ' ὀνείδους λαβεῖν Men. 4, 263 (120). μηδ' εἰς ὄνειδος *ἕλκε τὴν σεμνὴν †πολιάν Philem. 4, 60 (88).
†ὀνεῖν κεχειρῶν Alexid. 3, 389 (1, 10).
ὄνειος: τὰς ὀνείας ματτύας Sophili 3, 581.
ὀνείρατα: κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων *Alexid. 3, 395 (v. 9).
ὀνειρόμαντις: ὀνειρομάντεσιν ἀναλύταις Magnet. 2, 10 (2).
ὀνεύω: τὸν πέπλον-*ἕλκουσ' ὀνεύοντες (libr. δεσμεύοντες, δονεύοντες) τοπείοις Stratt. 2, 772 (1).
ὀνηλατεῖν: Aristophan. 2, 1207 (144).
ὀνηλάτης: σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις Archipp. 2, 727 (2).
Ὀνήσιμος: *Ὀνήσιμε (vulg. Ὀνήσιμος) Men. 4, 300 (312). φιλῶ σ' Ὀνήσιμε Men. 5, 110 (520).
ὄνησις: γένοιτό σοι τέκνων ὄνησις Philem. 4, 55 (64). διδόναι-τῶν ὄντων-νῦν ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι Men. 4, 153 (3). κακοῦ-ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει mon. 292.
ὀνησιφόρος: ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο Alexid. 3, 474. ὀνησιφόρα γένοιτο anon. 4, 691 (350).

ὀνθύλευσις: τὰς-ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα Men. 4, 206 (1).
ὀνθυλεύω: τὰς-τευθίδας-ὠνθύλευσα Alexid. 3, 416. ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη Sotad. 3, 585 (1, 15). νάρκην-ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν Alexid. 3, 401 (2). γαστρίον-ὠνθυλευμένον Athenion. 4, 558 (v. 28). ἆρ' -*συμπτυκτόν, ὠνθυλευμένον Diph. 4, 419 (7). ὠνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ Diph. 4, 426 (38).
ὀνίνημι: ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ-οὐδὲν *μ' ὀνήσει Alexid. 3, 489 (3). ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνήμεθα Men. 4, 228 (3).
ὀνόγαστρις ἄνθρωπος anon. 4, 666 (272).
ὀνοκίνδιος: Πείσανδρος-ὁ μέγας, οὑνοκίνδιος Eup. 2, 501 (6).
ὀνοκόπος: Alexid. 3, 387 (1).
ὄνομα: τοὔνομά μ' εὐθὺς ἠρώτα Cratin. 2, 96 (6). τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε Pher. 2, 299 (8). σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Aristophan. 2, 1065 (2, 4). *δίδωμι Παλλὰς-τοὔνομα Herm. 2, 382 (6). Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα Aristophan. 2, 1083 (9). ὄνομα δέ † τῳ τοῦτ'-ἔστω 'φιάλτης Phryn. 2, 581 (2). ὄνομα δέ μοὔστι Μονότροπος Phryn. 2, 587 (1). *ἐπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα Philetaer. 3, 292 (1). ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως Philetaer. 3, 293. τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). ναοὶ δύ' εἰσὶ καὶ στοά, καὶ τοὔνομα (Plataeis) Posidipp. 4, 525 (3). κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην Straton. 4, 545 (v. 14). ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἑκάστην-λέξωRanioch. 3, 563 (v. 1). ἐάσας ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα Alexid. 3, 520 (35). [οὐ (dei) τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ Philem. 4, 67 (1)]. τοῦτ' αὔτ' ἔχειν ὄνομα μετρητήν Philyll. 2, 859. δημοκρατία θατέρᾳ | ὄνομ' ἐστί, τῇ δ' ἀριστοκρατία θατέρᾳ Henioch. 3, 563 (v. 17). ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας Amphid. 3, 303 (1). ὄψων ὀνόματα καὶ σιτίων ἔχοντες Alexid. 3, 425 (2). *ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ' - Α. ἥκιστά γε. | ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα Diph. 4, 414. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα | οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον; Antiph. 3, 99 (1). Θηρικλέους πιστὸν τέκνον·-ὄνομά σοι τί θώμεθα; Theop. 2, 803 (v. 2). ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα | ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον Alexid. 3, 468 (1). ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα τοὔνομα προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). τοὔνομα βλάπτουσι τοῖς τρόποις-ὄντως ὂν καλόν Antiph. 3, 124 (1, 6). τὸ-κολακεύειν -*ἀρέσκειν ὄνομ' ἔχει Anaxand. 3, 191. νόσος ὀνόματ' ἔχουσα πολλά Antiph. 3, 57 (1). ἓν ὄνομα πολλοῖς Eubul. 3, 254 (1, 7). ἐγγύς τ' εἰμὶ τοὐνόματος Alexid. 3, 496 (1, 16). εἰ μή τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς Men. 4, 213 (3, 11). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο-ὄνομ' ἐστίν Alexid. 3, 484 (3, 5). ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων Cratin. 2, 185 (29). πάντα δεῖ | εὑρεῖν, ὀνόματα καινά Antiph. 3, 106 (v. 18). ὀνόμασιν *ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται Antiph. 3, 121 (v. 2). ἀνθεσιπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασιν ποιοῦσιν ib. (v. 8).
ὀνομάζω: πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο-; Aristophan. 2, 1147 (1, 1). Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία [Plat. 2, 696 cf. 4, 875] Philem. 4, 31 (2). σοῦ-ἐπώνυμός τις-ποταμὸς ὠνομασμένος, Στρυμὼν Antiph. 3, 55. ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός Herm. 2, 380 (1, 4). ὀνομάζειν-αἰδοῦμαι θεάν Eubul. 3, 236. [οὐ τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ Philem. 4, 67 (1)]. τὴν σηπίαν ὀπισθοτίλαν-ὀνομάζετε Stratt. 2, 781 (3). Τελέστης-*ἄκατον ὠνόμαζέ *νιν Theop. 2, 793 (2). εἴτε κάκκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες (al. χαίροντες ὀνομάζουσιν) εἴτε σίττυβον Antiph. 3, 99 (1). θατέρου βίου-ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν Alexid. 3, 476 (3). ὁ δ' ἕτερος-τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; Alexid. 3, 428 (2). τὸ-ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (an ὂν 5,

80) ὠνόμασεν ὀρθῶς Anaxand. 3, 169 (1). οἷα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη (desponsata) Anaxand. 3, 192 (3).
ὄνος: 1) ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμός | καὶ τοῖς ὄνοις Antiph. 3, 10 (2). ἔνθ' ὄνων ἵππων [τε] στάσεις Ephipp. 3, 337 (3). τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί Men. 4, 230 (5). ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ- Men. 4, 135 (2, 18). ὃ-φέρει νῦν οὗτος (ager), εἷς ὄνος φέρει anon. 4, 691 (350). ἀορτάς-λαμπῆνας, ὄνους Posidipp. 4, 516. εἰ μὴ δύναιο βοῦν *(ἐλᾶν) ἔλαυν' ὄνον anon. 4, 698 (376). Ἀντρώνιος ὄνος Pher. 2, 260 (12). Φιλωνίδην-τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον Plat. 2, 637 (2). ὄνος -ὀγκᾶθ'-Φιλωνίδης. ὄνῳ μιγείσης μητρὸς *ἔβλαστεν πόλει Theop. 2, 793 (1). ὄνον κανθήλιον Herm. 2, 384 (5). στέλεχος εἰ, | εἰ δὲ τεθέασαι μὴ τεθήρευσαι δ', ὄνος Lysipp. 2, 746 (1). ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ -ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4). ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων Philem. 4, 61 (93). Cf. Eup. 2, 545 (22). ὄνος ἐν μελίτταις Cratet. 2, 247 (6). ὄνος ἐν πιθήκοις *ἐστὶ δὴ τὸ λεγόμενον Men. 4, 189 (1, 8). ὁ δ' ὄνος ὕεται Cratin. 2, 48 (7). ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι Cephisod. 2, 883 (1). ὄνος ἀκροᾶται (f. ἀκροᾷ) σάλπιγγος Eup. 2, 530 (10). ὄνος λύρας Men. 4, 225 (2). ὄνοι *(δ') ἀπωτέρω (al. ὡς ὄνος ἀπ.) κάθηνται τῆς λύρας Cratin. 2, 150 (6). ὄνου γνάθος Eup. 2, 572 (85) cf. ad Men. 4, 297 (299). ὄνου πόκαι (?) Cratin. 2, 203 (80). περὶ ὄνου σκιᾶς Aristophan. 2, 1019 (10). ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς Men. 4, 113 (5). ὄνου παρακύψεως Men. 4, 141 (3). fabula de asino et dipsade Apolloph. 2, 882 (1). 2) piscis: συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται Anaxand. 3, 184 (1, 50). κεστρέας, πέρκας, ὄνους Henioch. 3, 561. 3) ἀλέτων (l. ἀλετών) ὄνος Alexid. 3, 477 (4). ὀνοκόπος τῶν τοὺς ἀλετῶνας τῶνδε κοπτόντων ὄνους Alexid. 3, 387 (1).
ὀνοστύπταξ: anon. 4, 646 (165).
ὄντως: ὄντως ἑταίρας Antiph. 3, 124 (1, 6). τοὔνομα βλάπτουσι-ὄντως ὂν καλὸν ib. (1, 7). τοὐθ' ἑταιρός ἐστιν ὄντως Men. 4, 179 (2). σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους *ὄντως (libr. οὕτως) δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). συνετὸν ὄντως κριτὴν Apollod. 4, 454 (1). οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον Aristophan. 2, 1180 (16). οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων ὄντως γυναικός Antiph. 3, 151 (53). *ἐρωτῶσίν με-ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει | ἔλαττον-; Anaxil. 3, 353. καὶ νὴ Δί' ὄντως εὐθὺς ἐξέπεμπέ με *ὄρθριον Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112.
ὀνυχίζομαι: ὠνυχισμένος Cratin. 2, 214 (127). ὀνυχίζεται (i. e. ἀκριβολογεῖται) Aristophan. 2, 1217 (230).
ὀνυχιμαῖα τέμνειν anon. 4, 666 (271).
ὀνυχιστήρια: Posidipp. 4, 528 (18).
ὄνωνις: εἰς *(τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα; anon. 4, 630 (103) cf. 2, 1196 (84).
ὀξάλειος: ὀξαλείους-συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους Apollod. Car. 4, 448.
ὀξάλμη: εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην-ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5).
ὀξερίας τυρός anon. 4, 682 (320).
ὀξηρός: κεράμιον ὀξηρὸν Aristophan. 2, 1186 (41).
ὀξίνης: ὀξίνην οἶνον Diph. 4, 415 (2). ὀξίνην Herm. 2, 417 (19). Philonid. 2, 424 (4). ὀξίνην Ὑπέρβολον Eup. (?) 2, 577 (v. 13).
ὀξίς: ὀξίς-τῶν Κλεωναίων Diph. 4, 419 (8). ἐν-Κλεωναῖς *ὀξίδες εἰσίν Aristophan. 2, 1179 (10). ὀξίς, χοῦς, ἀμίς (ἄμις) Axionici, 3, 535 (3). λοιπή τις ὀξίς ἐστι καὶ ψυκτήριον Nicostr. 3, 282.
ὄξος: βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν Antiph. 3, 78 (1, 3). βολβοί, καυλοί, σίλ-

φιον, ὄξος Anaxand. 3, 184 (1, 57). κύμινον, ὄξος, σίλφιον Anaxipp. 4, 459 (v. 7). † οὔτε ἅλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον Alexid. 3, 465 (3). ἔλαιον, *κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον Philem. 4, 46 (33). ἄρτων, ἀλφίτων, ὄξους, ἐλαίου Men. 4, 156 (1). τὰ *καταχύσματα-ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). ὄξος ἡ φακῆ | οὐκ εἶχεν Diph. 4, 395 (2, 35). εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος Aristophan. 2, 1009 (9). παῖς δ' ἐφέστηκε *ῥανῶν ὄξει Antiph. 3, 125 (1, 13). τῆς ὀριγάνου-τὸ τρίμμ'-δευόμενον ὄξει Alexid. 3, 471 (2). ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων Axionic. 3, 535 (2). ἔστιν *ἔνδον ὄξος ὀξὺ σοι; Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). δυσχερὴς λάγυνος-πλησίον ὄξους Nicostr. 3, 284 (2). ὄξος-ἐγχέας ψυχρόν Alexid. 3, 440 (5, 5). θερμὴν τὴν χύτραν εἰς τοὔξος *ἐνθῇς ib. (5, 7). ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος Nicostr. 3, 286. ὑπώμνυτο | ὁ μὲν οἶνος ὄξος *αὐτὸν εἶναι γνήσιον, τὸ δ' ὄξος οἶνον *αὑτὸ μᾶλλον θατέρου Eubul. 3, 236. ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν (vini et vitae) μικρόν, ὄξος γίγνεται Antiph. 3, 155 (68). δειπνεῖ-ὄξους-κοτύλην Diph. 4, 419 (8). οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eup. 2, 560 (34). *κοτύλας τέτταρας -ὄξους (h. e. vini) Λευκαδικοῦ Alexid. 3, 514 (20). ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη Eubul. 3, 264 (6). *ἥδιστον ποτόν | ἐλευθερίας γεύσαντες ὄξος ἐνέχεαν Theop. 2, 819 (13).

ὀξυβάφιον: ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ('κεραμεῶν?' H. I.) ἐπίνομεν Antiph. 3, 89 (1, 5).

ὀξύβαφον: φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους (de cottabo) Amips. 2, 701 (2). † τὸ κεινέου ὀξυβάφοις βάλλειν Cratin. 2, 83 (6). † κᾶν (f. κἂν) ὀξυβάφῳ † χρῆσθαι (f. χρῆσται μάττειν) Phryn. 2, 593 (4). ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ Antiph. 3, 75 (2, 6). ὀξύβαφον οἰνηρόν Cratin. 2, 122 (8, 6). *ὀξυβάφω δύο Aristophan. 2, 978 (17). ὀξύβαφα χρυσᾶ Plat. 2, 656 (1, 3). πιεῖν-ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν Eubul. 3, 236. μέλιτος ὀξύβαφον Alexid. 3, 462 (1, 11).

ὀξυγλύκειαν-κοκκιεῖς ῥόαν Aristophan. (ex Aeschylo) 2, 1184 (35).

ὀξυδορκῶ: τἀλλότριον-κακὸν ὀξυδορκεῖς anon. 4, 671 (291).

ὀξυθύμια: ἐν *(τε) ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς ὀξυθυμίοις-κάεσθαι Eup. 2, 469 (20). ἀντὶ *ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν anon. 4, 647 (174).

ὀξύθυμος: μὴ 'πὶ μικροῖς-αὑτὸν ὀξύθυμον δείκνυε Men. 4, 291 (269). βίον-ὀξύθυμον Phryn. 2, 587 (1). τὸ-ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν Men. 4, 96 (3).

ὀξυλίπαρον-χυμίον Sotad. 3, 585 (1, 19). ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι Timocl. 3, 591.

ὀξύπεινος: ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον Demonici 4, 570. σὺ δ' ὀξύπεινος Eubul. 3, 208 (2). ἀεὶ-ὀξύπεινός ἐστι Antiph. 3, 142 (20) γυμνοὺς ὁρῶν τοὺς ὀξυπείνους Diph. 4, 420 (9).

ὀξυπύνδαξ: μέλαιναν, εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα (int. κύλικα) Eubul. 3, 231 (1).

ὀξυρεγμία: κρῖνον-μὴ μετ' ὀξυρεγμίας Aristophan. 2, 1143 (5).

ὀξύς: ἄγαλμα-ὀξὺ *διαπρό Eubul. 3, 255 (1, 24). τὸ πῦρ-ποιεῖτε-μήτ' ἀνειμένον-μήτ' ὀξύ Philem. min. 4, 68 (1). πῦρ-ὀξὺ-ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 12). ὀξὺ τὸ περίκομμ' Damox. 4, 531 (v. 48). ὄξος ὀξύ Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). τὸν-ὀξὺν οἶνον Alexid. 3, 447 (1, 12). τὸ *γ' οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν Apollod. Car. 4, 448. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς-ὁρᾶν mon. 695.

ὀξύτης: διαφέροντα τῇ τέχνῃ τῇ τ' ὀξύτητι Philosteph. 4, 589.

ὀξύχειρ: Men. 4, 314 (404). γίγνετ' ὀξύχειρ κοὐκ ἐγκρατής Nicomach. 4, 584 (v. 33).

ὀξυχειρία: Alexid. 3, 523 (52).

ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός Aristophan. 2, 1000 (17).

ὀπαία: διακύψας-διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος Diph. 4, 415.

ὅπερ: †ὅπερ ἀρχιλόχειον Nicoch. 2, 844. Caeterum v. ὅσπερ.

†ὀπεύσεσθαι v. πυνθάνομαι.

ὀπή: δι' ὀπῆς Aristophan. 2, 948 (12). δι' ὀπῆς κάτωθεν *εἰσδῦναι στέγης Xenarch. 3, 617 (1, 11). τίς ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι; Sannyr. 2, 874 (1).

ὁπηνίκα: ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν-τὸ στοιχεῖον ᾖ, | ἥκειν Eubul. 3, 261 (1, 6). ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς *κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι (f. -ναι) Aristophan. 2, 1181 (21), f. Chionid. 5, 15. οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7).

ὀπήτιον: τοῖς *τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον Nicoch. 2, 844.

ὄπισθεν: τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων Λυκοῦργος Cratin. 2, 31 (1). ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ *τῳ Anaxand. 3, 177 (2, 7). αὐτοῦ δ' ὄπισθεν (al. ὄπισθε 5, 40) κατέλαβεν τὸν κόντιλον Eup. 2, 562 (43) cf. 5, 40.

ὀπίσθιος: σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους (int. πόδας) Philem. 4, 52 (51[a]).

ὀπισθοσφενδόνη: *στρόφι', ὀπισθοσφενδόνην Aristophan. 2, 1078 (6, 4).

ὀπισθοτίλα: τὴν σηπίαν ὀπισθοτίλαν (al. ὀπιτθοτίλαν)-ὀνομάζετε Stratt. 2, 781 (3).

ὀπίσω: ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα Antiph. 3, 41 (2, 13). τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249.

ὀπιτθοτίλα v. ὀπισθοτίλα.

ὅπλον: λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα Eubul. 3, 215 (2). ὅπλα βαστάζειν Men. 4, 296 (297). *(τὸ) τῆς πενίας ὅπλον παρρησία Nicostr. 3, 289 (5). ὅπλον μέγιστον-ἡ ἀρετή mon. 433. ὅπλον μέγιστον -τὰ χρήματα mon. 619.

ὁποδαπός: δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν Diph. 4, 407 (1, 10).

ὁπόθεν: ὁπόθεν-καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν Eup. 2, 553 (10). ἡδέως ζῆν τὸν βίον-ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν Philetaer. 3, 295 (2, 6). ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα Plat. 2, 625 (4). διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ-ἐσθίει Eup. (?) 2, 577 (v. 5).

ὅποι: πρόαγε. Β. ποῖ; Α. *ὅποι μ' ἐρωτᾷς; Crobyli 4, 567 (1). ἂν σκοπῇ-τὰς φλέβας *(θ') ὅποι φέρονται Antiph. 3, 20 (1). ὅποι τύχοιμεν στρατευόμεσθ' Eup. 2, 466 (15, 7).

ὁποῖος: cf. ποῖος. ἱερεῖον-ὁποῖον ἂν κάλλιστον-ἔχῃ Alexid. 3, 475 (2).

ὀπός: σκαμωνίας ὀπόν Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). ὀπὸν εἰλήφαμεν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). καρδάμων, θρίων, ὀποῦ Antiph. 3, 78 (1, 4). ᾠά, φακῆ, τέττιγες, *ὀποί (vulg. ὀπτοί) Anaxand. 3, 184 (1, 58). *μασπέτοις, πυρετοῖς, ὀποῖς Antiph. 3, 48.

ὁπόσος: πιοῦσα-ὁπόσον ἂν σοι θυμὸς ᾖ Theop. 2, 804 (v. 10). ἀγόρασον-νηττία, | ὁπόσα σὺ βούλει Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει anon. 4, 604 (15). ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με Diph. 4, 390 (2). διαλογίζεται | τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος Diph. 4, 395 (2, 16). ταῦτα πάντα-ἤρετο | ὁπόσου Timocl. 3, 598.

ὁπόταν: ὁπόταν σχολάζῃς. *νεῖψον Pher. 2, 264 (8). εἶθ' ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν *δοκῇ, εἴσαγε- Machon. 4, 497 (v. 10). ὁπόταν δ' ἤδη πεινῶσι σφόδρα-περιτρώγειν Pher. 2, 255 (2). τούτῳ δ' ὁπόταν ναέται χώρας ἰχθύν τιν' *ἕλωσ'-, λοπάς ἐστ' αὐτῷ Ephipp. 3, 323 (1, 1). τούτους δ' ὕλην κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ τὸν μέγαν ἰχθύν ib.

(1, 9). †καλεῖ-αὐτόν-ὁπόταν-τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ Timocl. 3, 600 (1). χὠπόταν *ἅμιλλ' ἡ τῶν νεῶν θεάσεται Plat. 2, 679 (1). μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα Philem. 4, 54 (59ª). συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν-ὁρᾷ-παύεται-τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13). ἅς πῶς ποτ'-βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων ὁπόταν ἀναμνησθῶσι-; Xenarch. 3, 617 (1, 23).

ὁπότε: ὁπότε βούλει-*ἐλᾶν ἀνεκάς, λέγε, χαῖρε- Aristophan. 2, 1019 (9). αὕτη-ὁπότ' ἦν-νεοττὸς-, ὑπὸ τῶν σιατήρων ἦν ἀπηγριωμένη Epicrat. 3, 366 (2, 15). ὁπότε παρέλθοι-ᾖρει Eup. 2, 458 (6). ὁπότε μὲν χρείη-λέγειν, ἔφασκ'-, ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι-, -ἔλεγεν Plat. 2, 669 (1). ὁπότε *προστάττοιτό τις εἰπεῖν-ἐγέλων Antiph. 3, 66 (1, 3). ἅς εἰ φάγοι τις-ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν, στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1).

ὅπου: cf. οὗ. ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον; Β. ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται Aristophan. 2, 1001 (18). ὅπου-ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος-ἕστηκεν ἐλθών Alexid. 3, 501. οὐκ ἔστ' οὐδὲ *λάσαν' ὅπου χέσω Eup. 2, 519 (31). ἐν Βυζαντίοις, ὅπου- Plat. 2, 649 (3). τί δ' ἂν Ἕλληνες-δράσειαν; ὅπου-*λήψει Antiph. 3, 94. εὕροις δ' ἂν οὐδὲν -ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1). ὅπου γυναῖκές εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά mon. 694. cf. mon. 623. ὅπου βία †πάρεστιν, (f. παρ') οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. πρὸς Μούσαισι-, ὅπου τε (an τι) σοφίας ἔργον ἐξετάζεται Antiph. 3, 143 (22). γίγνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν ὅπου τρέχεις mon. 82. ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων-, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν- Xenarch. 3, 617 (1, 3) v. annot. ὅπου γὰρ-ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν-δίκην, τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν; Timocl. 3, 590. τί δ' ἂν ἔχοι νεκρὸς | ἀγαθόν, ὅπου γ' οἱ (an χοἱ 5, 102) ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἕν; Men. 4, 117 (3). ὅπου γὰρ εὑρήκασιν-μέρος τι τῶν θείων-, τί τῶν κοινῶν κάτω-δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1). εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν; | ὅπου γε τοῖς θεοῖς -ἄγω προβάτιον- Men. 4, 161 (1). ἐξενεχθεῖσιν †ὅπου (f. πότου) Antiph. 3, 101 (4).

Ὀπούντιος: 1) Atheniensis, Eup. 2, 531 (14). Stratt. 2, 767 (7). 2) Bacchylides, Opuntius tibicen, Plat. 2, 663 (13).

ὀπτάνιον: *ὀπτάνιον (libr. ὀπτανεῖον) ἐστιν; Alexid. 3, 464 (2, 13). περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίγνεθ' ἡ *σκευωρία Philem. 4, 18 (2). *ἂν-*τοὐπτάνιον ἁρμόσωμ' ἅπαξ Hegesipp. 4, 479 (v. 19). *τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι Sosip. 4, 483 (v. 39). *τοὐπτάνιον-σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα Nicomach. 4, 584 (v. 25). εἰς *τοὐπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι Damox. 4, 531 (v. 45).

ὀπτανός: *ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά (vulg. ὄπτανα) Sotad. 3, 585 (1, 10).

ὀπτήσιμος: ὀπτήσιμον γογγυλίδα Eubul. 3, 204 (4).

ὀπτός: cf. ὀπός. κρέας ἐρίφειον; Β. ὀπτὸν Antiph. 3, 130. χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις Pher. 2, 316 (1, 9). †ὀπτὰ δελφάκια | ἀλίπαστα *τρία Eubul. 3, 205 (v. 9). ὀπτὸν θερμὸν εὔχυλον τέρεν ὅταν ᾖ (de suilla) Alexid. 3, 472 (4). ὀπταὶ-κίχλαι Pher. 2, 300 (1, 23). Telecl. 2, 362 (1, 12). σπλῆν' (?) ὀπτὸν μεμονθυλευμένον Alexid. 3, 504 (3, 9). ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον Alexid. 3, 397 (1, 7). ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτόν Philem. 4, 28. τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 389 (1, 16). οἷος ἦν ζῶν (piscis), *χὠπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν Philem. 4, 26 (v. 7). ἰχθὺ βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω *'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι Cratet. 2, 237 (1, 9). συνόδων ὀπτός Antiph. 3, 72 (1, 3). βατὶς-ὀπτὴ μεγάλη Herm. 2, 399 (3). ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν (int. τὴν βατίδα) ποιήσω;

(an *ποιῶ σοι;* 5, 86) Ephipp. 3, 338 (1). *κίθαρος ὀπτός* Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). *θύννων μεγαλόπλουτ'-ὑπογάστρι' ὀπτῶν* Eubul. 3, 223 (2). *κλεῖδες-ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι* (int. thynni) Aristophont. 3, 359. *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς* Metag. 2, 753 (1, 6). *κάραβοι ὀπτοί, τευθίδες ὀπταί,-θυννίδες ὀπταί* Anaxand. 3, 184 (1, 45. 46. 48). *χαλκῆν-εἰκόνα-ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ* Alexid. 3, 407 (1). *καρῖδος ὀπτῆς* Anaxand. 3, 171. *πουλύποδος πλεκτὴ-ἐφθὴ τῆς ὀπτῆς-πολὺ κρείττων, ἣν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω* Plat. 2, 673 (1, 17. 18). *ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων* Mnesim. 3, 569 (v. 27). *ὀπτῶν ἐπῆγε σωρός* Diph. 4, 394 (1). *οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἐφθοῖς ἄγαν-χαίρων* anon. 4, 671 (292). *τὸ πῦρ-ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον, τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ· μήτ' ὀξὺ* Philem. min. 4, 68 (1). *γογγυλίδος ὀπτῶν* (al. *ὀπτῆς*) *τόμους* Alexid. 3, 419 (2). *ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων ὑμῶν φαίνηται* Cratin. 2, 95 (5, 4). *ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν;* Mnesim. 3, 578 (2).

ὀπτῶ: cf. *ὀπτός*. *ἑταίρους φρύξας ἑψήσας *κἄπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας* (an *κἀπανθρακίσας *κὠπτήσας*) Cratin. 2, 95 (5). *θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν *κρέας* Athenion. 4, 557 (v. 11). *τὰ-βοσκήματα θύοντες ὤπτων* ib. (v. 14). *τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν* ib. 558 (v. 18). *τὸ *κνῖσος ὀπτῶν* anon. 4, 687 (335[a]). *ὤπτα* (Homerus) *δὲ καὶ τὰς κοιλίας* Antiph. 3, 144 (27). *κρέα δὲ μόνον ὤπτων* (heroes) Eubul. 3, 262 (2, 2). *ὅλους βοῦς *ὤπτων, σῦς, ἐλάφους, ἄρνας* Antiph. 3, 94. *ὅλον τέρας ὀπτήσας* ibid. *σπλάγχν' ὀπτᾶται* Mnesim. 3, 569 (v. 12). *πόδα βόειον *οὐδὲ εἰς ὀπτᾷ* Diph. 4, 428 (44). *ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους* Cratet. 2, 239 (3). *σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον* Pher. 2, 263 (4). *τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπτημένων* Aristophan. 2, 1192 (70). *ὀπτῶν τὸν ἰχθύν* Philem. 4, 26 (v. 9). *ἰχθύδι' ὀπτᾶν* Anaxil. 3, 346. *Ἆγις-ὤπτηκεν* (f. *ὤπτα μὲν*) *ἰχθὺν-ἄκρως* Euphron. 4, 486 (v. 5). *ὀρφὼν, αἰολίαν-ὅλον ὀπτήσας παράθες* Plat. 2, 673 (1, 15). *νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός-;* Aristophan. 2, 1076 (3, 3). *τὸ δὲ λαβράκιον; B. ὀπτᾶν ὅλον* Antiph. 3, 130. *πρόσεστι θύννου τέμαχος; B. ὀπτήσεις* ibid. *νάρκην-ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν ὅλην* Alexid. 3, 401 (2). *ὤπτησα τὰ μέσα* (int. *γαλεοῦ*) Sotad. 3, 585 (1, 3). *πτερύγι' *ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα* ib. (1, 16). *ὀπτωμέναις κόγχαισιν* Aristophan. 2, 976 (15). *ὄπτα μύκητας πρινίνους* Antiph. 3, 133 (3, 11). *μύκης τις ἐνίοτ' ἂν | ὠπτᾶτο* Polioch. 4, 590. *ὀπτᾶν-τυροῦ Χερρονησίτου τόμον* (Ephipp. *τόμους*) Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 5). *ὁ μάγειρος-ἐγχύτους ποιεῖ, πλακοῦντας ὀπτᾷ* Men. 4, 222 (1). *ἄρτον ὀπτῶν-ὀβελίαν* Aristophan. 2, 989 (10). *μόλις ὀπτωμένους* (panes) *κατέλαβον* Alexid. 3, 436 (1). *κύτος-ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ* Antiph. 3, 26 (1, 3). *κακῶς *(τ') ὠπτημένον* (vas) Cratin. 2, 167 (8).

ὀπώρα: *σικυούς, βότρυς, ὀπώραν* Aristophan. 2, 1171 (1, 1).

Ὀπώρα f. ap. Amphid. 3, 320 (12).

ὀπωρινός: *δέλφακος ὀπωρινῆς* Aristophan. 2, 1151 (9, 4).

ὅπως: cf. *ὅκως*. † *ὡς* (f. *ὅπως*) *παρασκευάζεται *τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν* Pher. 2, 269 (1). *οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ *τοῦτό σ' ἐκπιεῖν;* Antiph. 3, 41 (2, 11). *οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας* Alexid. 3, 522 (43). *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος* Arar. 3, 276 (1). *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ* Amphid. 3, 304 (2). *κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται* Eubul. 3, 251 (2). *προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι* Polyz. 2, 867 (1). *φιλοσοφεῖ-τοῦθ' ὅπως | *καταπράξεται τὸν γάμον* Men. 4, 139 (3). *δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον *εὑρεῖν*

ὅπως (vulg. εὑρίσκειν ὡς) μάσημα-ἔχω Antiph. 3, 143 (24). προνοησάτω δ' ὅπως | -*ὥρᾳ καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα τρίψει Diocl. 2, 841 (1). πόρρωθεν κατεσκευασμέναι | *αὔθ', ὅπως-πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ Pher. 2, 324 (1, 7). πολλά με διδάσκεις-, ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω Philem. 4, 55 (62). *ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με anon. 4, 691 (350, 1). †ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ Aristomen. 2, 730 (2). τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους,' ὅπως | μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Demetr. 2, 877 (2). τί οὐκ ἀπήγξω | †ἵνα Θήβησιν (f. Θήβησιν ὅπως) ἥρως γένῃ; Plat. 2, 642 (2). †ὅπως ἐμφερὴς τῷ πατρὶ-δόξειεν εἶναι, *κλασαυχενεύεται Archipp. 2, 728 (3). ἦλθες οὐ πρίν γε δεῖν-ἀλλ' ὅπως** Cratin. 2, 144 (10). †δεῖ-πλουτεῖν, ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν Men. 4, 282 (219). δεῖ σ' ὅπως -ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις Cratin. 2, 82 (2). ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδὲν' ὄψομαι Antiph. 3, 97 (2). ὅπως δὲ σπεύσεθ' (al ὀπεύσεσθαι, f. πεύσεσθ')-Eubul. 3, 224. εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως-χορεύσετε Eubul. 3, 203 (3). ὅπως δὲ τὴν νύμφην-*ἀναθήσεις Arar. 3, 276 (2). ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς- Polioch. 4, 589.

ὅρασις: ἀκοήν, ὅρασιν, κάλλος (senectus debilitat) ad Men. 4, 362. τὴν ἡμετέραν-προκατέλαβες ὅρασιν Men. 4, 105 (1).

ὀργάζω: πηλὸν *ὀργάζειν τινά Eup. 2, 524 (5).

ὄργανον: Διὸς σωτῆρος-θηρίκλειον ὄργανον Antiph. 3, 95 (1). τόλμης καὶ βίου-ὄργανα Men. 4, 140 (1).

ὀργή: ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας Euphron. 4, 492 (v. 3). τὸ -κατασχεῖν-τὴν ὀργήν Philem. 4, 54 (59b). τὸ κατέχειν-τὴν ὀργήν Men. 4, 294 (285). ὀργῆς-ἀλογίστου κρατεῖν Men. 4, 241 (25). γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν mon. 20. νίκησον ὀργὴν τῷ λογίζεσθαι καλῶς mon. 381. ὀργῇ †παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς φύεται Men. 4, 252 (64). οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται mon. 415. οὐκ ἔστιν ὀργῆς-φάρμακον ἄλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος Men. 4, 256 (84). ὀργῆς-φάρμακον λόγος mon. 346. ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου-φέρειν mon. 442. ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός Antiph. 3, 45 (2, 9). βραδὺς πρὸς ὀργὴν ἐγκρατὴς φέρειν γενοῦ mon. 60. φίλον δι' ὀργὴν-μὴ προδῷς mon. 529. ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ *φάνῃς φίλου Philem. 4, 53 (52b). cf. mon. 418. ὀργὴ φιλοῦντος μικρὸν ἰσχύει χρόνον mon. 410. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων mon. 669. ἴσον ἐστὶν ὀργῇ καὶ θάλασσα καὶ γυνή mon. 264. θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών mon. 71. ὀργὴ-πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά mon. 429. ὀργῇ-φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα mon. 687. γέρων †ἀπ' ὀργῆς (an ἀμοργῆς?) Λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1). ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς σώφροσιν ex Cratin. 2, 156 (12).

ὀργίζομαι: μαινόμεθα πάντες, ὁπόταν ὀργιζώμεθα Philem. 4, 54 (59a). ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ-λάβοις ἂν ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). ὁ μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται Men 4, 262 (113). ἂν εἴπῃ κακῶς *ὀργιζόμεσθ' Men. 4, 230 (5). κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται Men. 4, 273 (177). ὀργίζεται: παράσιτος ὢν ὀργίζεται; Diph. 4, 412 (2). ὀργισθεὶς ἔφη Stratt. 2, 778. *ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι Aristophan. 2, 1104 (1). ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν Epicrat. 3, 371 (v. 30). σοι παύσεται Δημοσθένης ὀργιζόμενος Timocl. 3, 598 (1).

ὀργίλος: ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3).

ὀρεινόμος: v. ὀρειονόμος.

ὀρειονόμος: *ὀρειονόμους (libr. ὀρεινόμους)-δέλφακας *ἠλιβάτους Anaxil. 3, 343 (1).

Ὀρέστης: *ῥοφοῦντ᾽ Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον* Sophil. 3, 583 (2). *Εὐριπίδου-δρᾶμα δεξιώτατον διέκναισ᾽ Ὀρέστην* Stratt. 2, 763 (1, 3). Orestes Ath. *Kup. 2, 490 (8c).

ὀρεωκόμος: *ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους* Aristophan. 2, 1194 (79).

Ὀρθάνης: *βολβῶν-*Ὀρθάνη τρί᾽ ἡμιεκτέα* Plat. 2, 674 (2, 12).

ὀρθοπλήξ: *ὡς δ᾽ ὀρθοπλήξ* Aristophan. 2, 961 (3).

ὀρθοπυγιᾶν anon. 4, 646 (166).

ὀρθός: *τῶν-ἀκοντίων συνδοῦντες ὀρθὰ τρία* Antiph. 3, 57 (2). *ξυλήφιον μυρρίνης ἔχουσα-ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν* Alexid. 3, 423 (1, 25). *ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα* (? i. e. *στηθία*) ib. (1, 14). *οὐκ *ἐπικεκυφὼς ὀρθός-ἔσει* Anaxand. 3, 180 (1). *πλάγι᾽ ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ᾽ ὀρθὸν θηρίον* Philem. 4, 3. *κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν* Diph. 4, 401. *κἂν-εἰς ὀρθὸν τρέχῃ* (fumus) Diph. 4, 404 (2, 5). *κατ᾽ ὀρθὸν εὐδρομεῖ* Men. 4, 324 (467). *ὀρθῷ τῷ λόγῳ* Theop. 2, 818 (7). *βουλῆς-ὀρθῆς* mon. 68. *ἀνδρὸς-ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου* (l. *ὀρθῷ τρόπῳ* 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). *ὀρθῶς*: *ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην *ὁδοιπεπορήκαμεν* Philippid. 4, 471 (2). *εἴ τις μὴ *φράσει᾽ ὀρθῶς ὁδόν* Diph. 4, 405 (3). *λεπτύνεται* (cibus) *ὀρθῶς τε διαπνεῖ* Damox. 4, 531 (v. 29). *τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις* (vino) anon. 4, 604 (16, 2). *τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι* Sosip. 4, 483 (v. 39). *ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ᾽ εἰσηγμένον* ib. 482 (v. 7). *ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς* Nicomach. 4, 583 (v. 13). *πᾶν τοὔργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν* Men. 4, 293 (278). *τοῖς-ὀρθῶς εἰδόσιν τὰ θεῖα* Alexid. 3, 519 (35). *ἂν ὀρθῶς σκοπῇς* Antiph. 3, 45 (2, 1). *ἄνπερ ὀρθῶς τις σκοπῇ* Men. 4, 263 (121). *οὐ βουλεύεται* | *ὀρθῶς* Anaxand. 3, 195 (1). *τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν* Alexid. 3, 499. *δι᾽ οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ᾽ ὀρθῶς ἔχει* Men. 4, 94 (1). *ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ* Men. 4, 214 (6). *τὸ-ὑγιαίνειν πρῶτον-ὠνόμασεν ὀρθῶς* Anaxand. 3, 169 (1). *ὀρθῶς ἀγανακτεῖς* Men. 4, 227 (2). *καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ᾽ ἂν τέρας* Epicrat. 3, 366 (2, 14). *ἀλλὰ λέγ᾽ ὅτου δεῖ. λήψομαι γὰρ πάντ᾽ ἐγώ.* | *Α. ὀρθῶς* Alexid. 3, 437 (2). *τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος.* | *Β. ὀρθῶς γε νὴ Δί᾽.* Diph. 4, 389 (1, 18). *τὸν ὀρθῶς συγγενῆ* Diph. 4, 423 (21).

ὀρθριοκόκκυξ: v. *ὄρθριος*.

ὄρθριος: *ἦλουν ὄρθριαι τὰ σιτία* Pher. 2, 254 (1). *ὄρθριος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε* Men. 4, 179 (2). *εὐθὺς ἐξέπεμπέ με* | *ὄρθριον· ἐκόκκυζ᾽* (vulg. *ὀρθριοκόκκυξ*) *ἀρτίως *ἀλεκτρυών* Diph. 4, 421 (12) cf. 5, 112. *κοκκύζων *(ὄρθρι᾽) ἀλέκτωρ* Plat. 2, 687 (20).

ὄρθρος: *ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν* Aristophont. 3, 361 (1, 8). *τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία* | *ἔχοντα* Anaxipp. 4, 460 (v. 24).

ὀρθῶ: *τὸ γὰρ δέμας *ἀνέρος ὀρθοῖ* (al. **ἀνδρὸς ἀνορθοῖ*) Plat. 2, 672 (1, 10). *στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον* Men. 4, 270 (163). *παιδάριον ὀρθοῦν* Men. 4, 69 (2). *ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν* anon. (73a) 5, 118. *τύχη τέχνην ὤρθωσεν* mon. 495. *πολλοὺς-ὤρθωσεν τύχη* mon. 625.

ὀρίγανον: Amips. 2, 711 (4). Anaxand. (?) 3, 167 cf. 1, 370. *ὀρίγανον-Τενέδιον* Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). *ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον* Alexid. 3, 437 (2). *οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον* Alexid. 3, 465 (3). †*οὔτε ἅλας οὔτε ὄξος οὔτ᾽ ὀρίγανον* Men. 4, 322 (459). *θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον* Aristophan. 2, 1000 (17). *θρίοισι ταύτην* (i. e. *ἀμίαν*)*-ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον* Sotad. 3, 586

(1, 28). *ἅλμη-παρατίθημ' ὀρίγανον* ib. 585 (1, 13). *τὸ δ' *ἐγχέλειον; Β. ἅλες, ὀρίγανον, ὕδωρ* Antiph. 3, 130. *τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ* Alexid. 3, 443. *ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου* Antiph. 3, 78 (1, 2).
ὀρίγανος, ὁ: *ὀρίγανον, ὃς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον* Anaxand. 3, 193 (2).
ὀρίγανος, ἡ: *δριμυτάτην ὀρίγανον* Plat. (Canth.) 2, 666 (5). *τῆς ὀριγάνου-τὸ τρῖμμ-διειμένον ὄξει* Alexid. 3, 471 (2).
ὁρίζομαι: *καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους εἶναι τὸ φυτόν;* Epicrat. 3, 370 (1, 18).
ὀρίνω: *ὁ Πλάτων-οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ'* Epicrat. 3, 371 (1, 36).
ὅρκια: *ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας* *Timoth. 3, 589.
ὅρκος: *οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος-κύων, ἔπειτα χήν* Cratin. 2, 155 (11). *ὅρκος βέβαιός ἐστιν ἂν νεύσω μόνον* Alexid. 3, 420. *διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν* Aristophan. 2, 1173 (4). **ὑπερῶ τὸν ὅρκον* Aristophan. 2, 1188 (52). *ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ* Antiph. 3, 149 (44). *αὐτὸς εὐθέως ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος* ibid. *ὅρκον οἰκέτῃ δίδως;* Apollod. 4, 457 (6). *ὅρκον-φεῦγε* mon. 441. *ἀνδρῶν-φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε* mon. 25. *ὅρκους-μοιχῶν εἰς τέφραν-γράφω* Philonid. 2, 423 (1). *ὅρκον-γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω* Xenarch. 3, 620 (3). *ὅρκος-ἑταίρας ταὐτὸ καὶ δημηγόρου* Diph. 4, 421 (16). *γυναικὶ-ὅρκον ὀμνύων ἀνήρ* Men. 4, 325 (469).
ὄρκυς: **μύες, ὄστρεια,* | *κτένες, ὄρκυνες* Anaxand. 3, 184 (1, 61).
ὀρκῶ: *ὥρκωσε* Cratin. 2, 216 (137ᵃ).
ὁρκωμοτεῖν: Aristophan. 2, 983 (34).
ὁρκώτης (*ὁρκωτής*?) *δ' ἐγώ* Cratin. 2, 216 (137ᵃ).
ὅρμενα: *προνομεύειν ὅρμενα* Posidipp. 4, 520 (2).
ὁρμή: cf. *ὁρμῶ. ὁ συμπίνων ὄχλος-ὁρμῆς μεστός* Posidipp. 4, 523 (1, 9).
ὁρμιά: Antiph. 3, 15 (3). *ὁρμιὰ καὶ κάλαμος* Plat. 2, 617 (3).
ὁρμίζω: *κἂν-ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς* **τέχνης* Philem. 4, 31 (1, 9).
ὅρμος: 1) *ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας* Aristophan. 2, 1079 (6, 11). **ταυθαρυστοὶ ὅρμοι* Theop. 2, 823 (35). 2) *ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην* Aristophan. 2, 963 (14). **κἆφ' ὅρμον ὦσαι* (libr. *καὶ φορμιῶσαι*) *ναῦς-δύο* Criton. 4, 537. *λιμὴν πλοίου μέν, ἀλυπία δ' ὅρμος βίου* mon. 318.
ὁρμῶ: † *αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαί* (l. *αὐτοῖς αὐλοῖς ὁρμᾷ*) Lysipp. 2, 745 (4). *δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα* | *ὁρμᾶν προχείρως* Amphid. 3, 316 (1). *δηλώσεις-τὴν φύσιν, ἐπὶ τί μάλισθ'* **ὥρμησε* (l. *ὥρμηκε*) Alexid. 3, 444 (1, 8). *ἐπὶ τραγῳδίαν ὥρμηκε νῦν* ib. (1, 14). *ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα* Antiph. 3, 13 (1, 22). *ἤ τις Ἰώνων-ὄχλος ὥρμηται;* Antiph. 3, 50. *ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος τολμᾷς παρασιτεῖν;* Nicol. 4, 579 (v. 21).
ὄρνεον: *ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν-τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον* Cratin. 2, 82 (2, 4).
ὀρνιθάριον: † *εἶτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον* Nicostr. 3, 279 (2). *ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος* Anaxand. 3, 184 (1, 62). *ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3).
ὀρνίθειος: *τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον* Aristophan. 2, 1119 (8). *ὀρνίθεια πλήθει πολλά* Pher. 2, 269 (1, 5). *ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε* Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368.
ὀρνιθευτής: Plat. (Canth.) 2, 667 (8).
ὀρνίθιον: *τἄλλα πάντ' ὀρνίθια* Cratin. 2, 82 (3). *τὰ χοιρίδια τέθνηκε καὶ τὰ μίκρ' ὀρνίθια* Stratt. 2, 784 (2). *ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πόνηρ' ὀρνίθια* Nicoph. 2, 848 (1).

ὀρνιθοθηρᾶν: Telecl. 2, 369 (8).
ὄρνις: κόψιχος, ὄρτυξ, ὄρνις θήλεια Antiph. 3, 145 (30). βοὸς δὲ τρεῖς (pedes), ὄρνιθ' Theophil. 3, 629 (1). ὀρνίθων λεκάνη Theop. 2, 823 (37). ὄρνεις φέρων Men. 4, 104 (3). ὄρνιθας ἀποστέλλει ib. (4). οὐ σοβήσετ' ἔξω-τάς | ὄρνιθας-; Men. 4, 118 (5). ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις ib. (6). ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι Philem. 4, 26 (v. 10). ὄρνεις (gignere)-*ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί Eup. 2, 463 (10). παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων ἥκειν Apollod. Car. 4, 447. ὄρνιθα-δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν Cratin. 2, 80 (1). ὄρνιθα φοινικόπτερον ib. 82 (4). τὸ χρυσοῦν-ὀρνίθων γένος (pavones) Antiph. 3, 96. ὀρνίθων γάλα Mnesim. 3, 578 (3). Men. 4, 300 (313). ὄρνις κεκλήσει Anaxand. 3, 191 (1). ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις *(;) Hipparch. 4, 432.
ὀρόγυιαι: Aristophan. 2, 1217 (231) cf. 5, 72.
ὄρον: Men. 4, 118 (8).
ὅρος: καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος Ephipp. 3, 323 (1, 11). τοὺς τῆς γαμετῆς ὅρους ὑπερβαίνεις Men. 4, 141 (2). ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους Aristophont. 3, 362 (3). ὅρον-οὐκ ἔσχηκεν (int. μαγειρική) Dionys. 3, 548 (v. 32). ὅρος (oppigneratorum signum) Men. 4, 184 (10).
ὄρος: Κισθήνης ὄρος ὄψει Cratin. 2, 136 (5). ὡς μέγα-τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι Plat. 2, 624 (2). τὰ-δένδρη τἀν τοῖς ὄρεσιν Pher. 2, 316 (1, 9). ἐν τοῖς ὄρεσιν-αὐτομάτοισιν-*ἐφύετο Aristophan. 2, 1178 (8). ὄρεα βαθύκομα τάδ' Aristophan. 2, 1201 (105). ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι-μετέωρ' ἀναρπάζοντες Epicrat. 3, 365 (2, 9).
ὀρούω: v. παραιξορουσον.
ὀροφή: τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν Pher. 2, 313 (6).
ὀρτάλιχος: τὸν ἀλεκτρυόνα-ὀρτάλιχον (vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 4).
ὀρτύγιον: ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων Antiph. 3, 4 (3). *μίκρ' ἄττ' ὀρτύγια Eup. 2, 512 (9).
ὀρτυγοκόμος: (ῠ) *Aristophan. 2, 1046 (41).
ὀρτυγοκόπος: κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον Plat. 2, 653 (4). Caeterum v. Aristophan. 2, 1046 (41) cf. 5, 63.
ὀρτυγομήτρα: Ἰθακησία ὀρτυγομήτρα Cratin. 2, 158 (15).
ὄρτυξ: v. ad Aristophan. 2, 1046 (41). gen. ὄρτυκος Philem. 4, 65 (123). κόψιχος, ὄρτυξ, ὄρνις θήλεια Antiph. 3, 145 (30). πλείους εἰσὶ νῦν (pavones) τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3). ὄρτυγας ἔθρεψας-; Eup. 2, 512 (9). κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα; Eup. 2, 525 (1).
ὀρύττω: ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις Antiph. 3, 62 (2). τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 14).
ὀρφανὸν ταρίχιον Pher. 2, 263 (4).
Ὀρφεύς: Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία Alexid. 3, 444 (1, 5). Καλλιμέδων μετ' *Ὀρφέως Alexid. 3, 433 (5).
ὀρφώς: *πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς Ephipp. 3, 330 (1, 7) = Mnesim. 3, 570 (v. 43). τέμαχος ὀρφῶ Cratin. 2, 99 (11). ὀρφών, αἰολίαν-μὴ τέμνειν Plat. 2, 672 (1, 13). Ἀναγυράσιος ὀρφώς Plat. 2, 668 (3). ἱερεὺς-ἦλθ'-ὀρφώς Archipp. 2, 722 (9). θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος Cratin. 2, 109 (3). ὀρφοῖσι (l. ὀρφῶσι) σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν Plat. 2, 634 (1). cf. Amips. 2, 705 (4).
ὄρχεις: κριοῦ τ' ὄρχεις Eubul. 3, 234 (1). ἐπὶ τούτοις-ἦκ' ὄρχεις φέρων πολλούς Philippid. 4, 468 (1).
ὄρχημα: τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι Aristophan. 2, 1192 (69).
ὀρχήστρα: v. anon. 4, 658 (226).

ὀρχηστρίς: ὀρχηστρίδας-ἑταίρας ὡραίας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1).

ὀρχοῦμαι: εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ Plat. 2, 659 (1). ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας Aristophan. 2, 1052 (12). ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον Metag. 2, 754 (2). ὀρχήσει πάλιν †τὴν ἴγδιν Antiph. 3, 69 v. annot. †ὠρχοῦντο ὥσπερ (f. ὠρχοῦνθ' ἅπερ) καρῖδες-πηδῶσι Ophel. 3, 380. ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς *κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι (f. -μεναι) Aristophan. 2, 1181 (21), f. Chionid. 5, 15. ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες Alexid. 3, 425 (2). ὀρχούμενον ταῖς χερσί Antiph. 3, 59. ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον ὀσμὴν ἴδωσιν Alexid. 3, 485 (4). *ὀρχεῖ-εὐθύς (int. cor), *ἂν ἴδῃς δεδοικότα Anaxand. 3, 198 (8).

ὁρῶ: cf. εἰσορῶ. δεῦρ' ὅρα Cratin. 2, 189 (40). ὁρῶ. *B. θεῶ νῦν τήνδε Μαριανδυνίαν Eup. 2, 540 (10). τί-δεῖ λέγειν; ὄψει γὰρ αὐτός Epigen. 3, 539. ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph. 3, 104 (v. 7). πλησίον-κάθηται-οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν Antiph. 3, 112 (1, 12). οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν Philem. 4, 54 (58). ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα mon. 39. οὔτ' ἀκήκοα | ἔμπροσθεν οὔθ' *ἑόρακα τοιαύτην χάριν Damox. 4, 536 (v. 10). μύρον-οἷον-οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο Stratt. 2, 775 (1). φέρει-τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τιν' ὄγκον τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν Alexid. 3, 506 (7). τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεί | πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον Men. 4, 156 (1). μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν τοὺς ὁρῶντας Men. 4, 282 (219). Κισθήνης ὄρος ὄψει Cratin. 2, 136 (5). εἶδον-τὴν Ἡράκλειαν Herm. 1, 97 (4). τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν Archipp. 2, 727 (1). ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν ἀσπάζομαι Men. 4, 76 (8). ὅλως αὐτὴν ὁρᾶν-τὴν Ἀκαδημίαν δοκῶ Antiph. 3, 17. *τηνδὶ-σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν *νομίζετε Henioch. 3, 563 (v. 8). ταῦτα-*ἀεὶ | ὄψει παρόντα-, σεμνότερα τούτων ἕτερα *(δ') οὐκ ὄψει ποτέ Men. 4, 211 (2). ὁρᾶτέ *(τοι) τὸ διῆρες ὑπερῷον Plat. 2, 655 (4) cf. 5, 46. *ποῦ ποτ' εἶδές μοι τὸν ἄνδρα-; Cratin. 2, 97 (8). οὐδ' εἶδον, εἰ μὴ "ναγχος ἑστῶτ' ἐν ἀγορᾷ. B.-ὁμολογεῖ Νικίαν *ἑορακέναι. καί τοι τί παθὼν ἂν εἶδεν εἰ μὴ προὐδίδου; Eup. 2, 500 (5). εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1015 (1). ἐκεῖνον πέμπε-ἐὰν ἴδῃς Dioxipp. 4, 541. *τὸν-παῖδ' οὐδ' εἴδομεν Men. 4, 128 (5). Λάκης τίς ἐστιν ὄντιν' ἀνθρώπων ὁρᾷς Telecl. 2, 368 (1). οὐκ ἔτ' ὄψομαι, | *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον Antiph. 3, 151 (55). ἀπῆλθεν εὐθὺς -οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην Anaxil. 3, 348 (1, 28). ὁρῶ τὰς γυνάς anon. 4, 622 (68). διακύψας ὁρῶ-καλὴν σφόδρα Diph. 4, 415. καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσῃς Men. 4, 269 (155). μηδέποτ' ἐρῶντα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς Philem. 4, 44 (30). πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε Men. 4, 167 (9). εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἂν Epicrat. 3, 366 (2, 17). ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾴδιόν ἐστι ibid. (2, 20). ἅς-οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς Xenarch. 3, 617 (1, 18). ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν Philem. 4, 51 (49). οὗτος-*ἐν γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς | ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 124 (1, 3). εἰ-Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν Plat. 2, 674 (2, 5). τί ποτ' ἐστὶν ἄρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν; Philem. 4, 42 (24). cf. ib. (v. 3. 5). τὸν εὐποροῦνθ' ἕκαστος ἡδέως ὁρᾷ mon. 501. ἣν *ἔστ' ἰδεῖν ἥδιον, ἢ- Theophil. 3, 631 (1, 8). ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην Philem. 4, 48 (40[a]). καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω | ἰδεῖν ἑκάστους Aristophont. 3, 362 (4). Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην μειρακίων ***ἤκουσα- Epicrat. 3, 370 (1, 9). ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ, -ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4, 7). ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων Alcaei 2, 830 (1). ὁρῶ-θαύμ' ἀπι-

στον Henioch. 3, 561. *τὰ προοίμια* (coenae) | *ὁρῶ* Sophili 3, 582 (1). *ὁρῶ μαγείρου καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην* Philem. 4, 7 (2). *παρατεθέντος καράβου,* | *ὡς εἶδεν αὐτόν* Philem. 4, 14 (2). *ὡς εἶδεν-μεστὴν -λοπάδα Νηρείων τέκνων* Euphron. 4, 491 (v. 1). *νῦν δ' ἢν ἴδῃ Μενδαῖον-οἰνίσκον, ἕπεται* Cratin. 2, 117 (3). *κίθαρος οὑτοσί,* | *ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται* Antiph. 3, 13 (1, 16). *ἢν-σῦκόν τις ἴδῃ-νέον ποτέ* Pher. 2, 319 (3). *ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί* Theop. 2, 817 (4). *δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι Κυπρίους ἄρτους* Eubul. 3, 243 (2). *ὁρῶν μὲν ἄρτους λευκοσωμάτους-, ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους* Antiph. 3, 96 (1). *ἔνθα δελφάκων-κρέα* | *κάλλιστ' ὄπωπα-ἠνθισμένα* Epicrat. 3, 369. **ἑόρακας πώποτε* | *ἤνυστρον ἐσκευασμένον-;* Alexid. 3, 504 (3). *ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον-ἥδιστον* Timocl. 3, 597. *τέτταρας χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν θύννεια νάρκας-*ἡμωδία* ib. 598. *τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα-. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδών* Philippid. 4, 476 (5). *εὐθὺς καταχρήσεσθαι τὸν ἀνορωρυγμένον ταύτην ἰδόντα* Men. 4, 208 (3). *ὡς τοῦτο δ' εἶδεν, εὐθὺς ἦν ἄνω κάτω* anon. 4, 601 (4). *ἰδών τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως* mon. 271. *ἰδών ποτ' αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμῃς* mon. 272. *ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών* mon. 389. *ὁρῶν πένητα γυμνόν* Philem. 4, 59 (83). *ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' *οὐ ζητεῖ φαγεῖν* Anaxipp. 4, 460 (v. 48). [*Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ* Philem. 4, 67 (1). = mon. 179. *τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον* ib. (2)]. *ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος* Alexid. 3, 452 (1, 19). *ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὁρώμενον* Athenion. 4, 558 (v. 32). *ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάνθ' ὁρᾶν* mon. 695. *ἑστᾶσι γυμναί, μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα* Philem. 4, 4 (1, 10). *τὰ-μῆλ' *ἐκρέματο τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν ὑπὲρ κεφαλῆς* Pher. 2, 300 (1, 26). *παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν* Eubul. 3, 230 (2). *οὐ πρᾶγμα τρυφερὸν-ἦν ἰδεῖν* Antiph. 3, 117 (2, 4). *δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον* et *ἅπερ ἔθηκ'* (l. *ἃ παρέθηκ'* 5, 91) *αὐτοῖς ἰδεῖν* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). *τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται* Alexid. 3, 430 (1, 18). *οὐδὲ λάχανον *οὐδὲν οὐδ' ὀστοῦν *ἔτι* | *ὁρῶ* Cratin. 2, 129 (19). *οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ* Alexid. 3, 465 (3, 9). *ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι *μήθ' ὁρᾶν* (?) Aristophont. 3, 361 (1, 7). *οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε* Pher. 2, 277 (1, 4). *ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις αὐτῶν* Eubul. 3, 262 (2). *πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον* ibid. *ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν *ἑόρακεν κακόν* Posidipp. 4, 520. *δι' ὃν εἶδον* (?) *νόμους Ἕλληνας* Theophil. 3, 626. *ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο, θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον-*οὐδ' ἕτερον εἶδε πώποτε* Nicostr. 3, 284. *πένητας δ' εὐπατρίδας *οὐδεὶς ὁρᾷ* Alexid. 3, 419. *ἤδη χορηγὸν-ῥυπαρώτερον τοῦδ' εἶδες;* Eup. 2, 551 (7). *ἀνθρώπων τίν' ἀθλιώτερον* | **ἑόρακας;* Men. 4, 170 (6). *οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους ἰδών* Diph. 4, 390 (2). *ἐν τῇ-Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε λέοντας-;* Nausicrat. 4, 578. *τὴν τίγριν, ἣν *εἴδομεν ἡμεῖς* Philem. 4, 15. *ὄψει-χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν* Aristophan. 2, 1171 (1, 1). **ὑψιχοὺς δ' ἴδοις ἂν-σύκων* ib. (1, 5). *ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων-ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν* Hegesipp. 4, 480 (v. 21). *ὁ σὸς-τύμβος-τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται* Plat. 2, 679 (1). *ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω, *κλάω* Apollod. 4, 451 (1). *χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ* Timocl. 3, 593 (v. 15). *ἐκ κυμάτων-γαλῆν ὁρῶ* Sannyr. 2, 874 (1, 5). cf. Strattid. 2, 787 (2). *παλαιστὴν νόμισον *Ἀργεῖόν μ' ὁρᾶν* Aristophont. 3, 357 (1, 4). *νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον* ib. 360 (1). *Μυσῶν ἔσχατον *νόμιζ' ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν* Philem. 4, 25 (3). *δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν*

ἀφαδίαν Eup. 2, 438 (7). ἐνύπνιον-*ἑορακέναι νικητικόν Alexid. 3, 503 (2). *ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον Men. 4, 230 (5). ὦ ποθεινὴ-ἡμέρα, | ἄσμενός σ' ἰδών- Aristophan. 2, 1065 (2, 6). εἰς τὸ φῶς-τοῦθ' ὃ δή | ὁρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). ἂν οἴνου μόνον | ὀσμὴν ἴδωσιν Alexid. 3, 485 (4). σοφόν-τι-ἔχει τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 129. διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα mon. 657. πρὸς τῷ λαβεῖν-ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ Diph. 4, 421 (13). τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 6). ὃ βούλεται-μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν Men. 4, 92 (4). μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος mon. 333. ὁ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους λίαν ἀκριβῶς συκοφάντης φαίνεται Men. 4, 257 (89). σκοπεῖν τοῦτ' αὐτό, τἄνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα Philetaer. 3, 295 (2, 7). πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9, 9). ἂν τὰ πράγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον Men. 4, 156 (2). ὁρῶν τι βούλευσαι-' τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν Men. 4. 202 (1). ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε Men. 4, 118 (7). σὲ-λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον *(βροτῶν) Philem. 4, 4 (1). πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών Men. 4, 179 (2). τὴν ὥραν ἰδών | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 33). τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν | ἐστίν ib. (v. 40). τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν ib. (v. 49). οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν Eup. 2, 466 (15). τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί Men. 4, 230 (5). ὅρα | εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι Men. 4, 164 (1). τὰ δυσχερῆ-ὁρᾷς ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις ibid. τοῦ ζῆν ἣν ὁρῶ κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι Apollod. 4, 451. παρὰ τίνι τἀνόητον-ὄψεται; Men. 4, 93 (1). ἐν-γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν mon. 161. χρηστὸν ἄνθρωπον-ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ, ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας Antiph. 3, 118 (3). ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). μίαν φύσιν ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα Philem. 4, 32 (3). ἡμῶν-τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν ibid. οὐδεὶς *ἐφ' αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ-σαφῶς, ἑτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται Men. 4, 256 (85). τὸ κακόν-ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν Sosicrat. 4, 592 (1). οὐδεὶς ξύνοιδεν-πόσον ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὁρᾷ Men. 4, 202 (2). τότ' αὐτὸν (f. τόθ' αὑτὸν) ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῇ-βίον Men. 4, 193 (5). εἶδε τἀγαθὸν μόνος ἐκεῖνος οἷόν ἐστιν Damox. 4, 532 (v. 63). εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην οἷ' ἄττα βαΰζει Cratin. 2, 17 (3). *ἂν ἴδω-ἡλίκον | ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1, 6). ὁρᾷς-ὅσα δένδρων ἀεὶ-βρέχεται μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίγνεται Antiph. 3, 138 (10). εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία Euthycl. 2, 890. ἵνα | εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ Men. 4, 228 (3). φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; Pher. 2, 257 (4). φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; Aristophan. 2, 1027 (3). ὅρα | ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην Diph. 4, 412 (3). ὅρα, διάφωνον ἕλκεις Damox. 4, 532 (v. 60). *ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὁρᾷς; Diph. 4, 414. τῶν *οἰκιῶν τούτων, ὁρᾷς, ἐν τῇδε μὲν -*οἰκῶν τυγχάνει Antiph. 3, 40 (1). ὁρᾷς; ἀκαρὴς παραπόλωλας Men. 4, 284 (225). τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο Anaxand. 3, 169 (1). ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ Amphid. 3, 318 (6). τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς πότος Alexid. 3, 386. ἡ-δὲ-κατεπόντωσέν μ', ὁρᾷς Xenarch. 3, 616 (1). †γελᾷς, ὁρᾷς (f. γελῶσιν, ὡς ὁρᾷς,) τὰ παιδία [Myrt. 2, 418 (1)]. Eup. 2, 521 (2). ὡς ὁρᾷς Aristophan. 2, 1144 (8). Philem. 4, 19 (1). ὡς ὁρᾶτε Philonid. 2, 423 (2). νέα δ' ἔτ' ἐστίν, οὐχ ὁρᾷς; anon. 4, 627 (93). οὐχ ὁρᾷς ὅτι | *(ἔτ') ἄβολός ἐστι; Stratt. 2, 783 (2). οὐχ ὁρᾷς ὅτι-; Plat. 2, 636 (1) cf. 5, 45. ὅ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς; Men. 4, 175 (3). οὐχ ὁρᾷς | ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς

ὡς στυγεῖ; Diph. 4, 411 (1, 4). οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν-κειμένην *ὑπώβολον; Pher. 2, 277 (2). οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον-τὸν βάκηλον; Antiph. 3, 59. οὐχ ὁρᾶτε τὴν τροφὸν | ζῶμ' ἐνδεδυμένην; Men. 4, 199 (9). ἤδη μοι δοκῶ-ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα | ὁρᾶν κύκλῳ τρέχοντα Men. 4, 125 (1). τέρπομαι γυμνοὺς ὁρῶν τοὺς ὀξυπείνους καὶ-πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9). μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον καλέσας-ἄχθου ὁρᾶν παρεόντα Pher. 2, 335 (2). τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι Aristophan. 2, 1042 (28). ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι Antiph. 3, 97 (2). ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους Antiph. 3, 126 (1, 16). ὁρῶ τὸν Ἑρμαΐσκον -κάνθαρον καταστρέφοντα κτλ. Alexid. 3, 433 (4). ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ | ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως-ἔγραψα Epinici 4, 505. τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' Euphron. 4, 487 (v. 29). ὁρῶ-ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων προσιόντα μοι Λάμιππον Anaxipp. 4, 464 (1). ἐπὶ κῶμον **ἀνθρώπων ὁρῶ πλῆθος προσιόν Alexid. 3, 428 (1). ὡς *εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο φέροντας εἴσω Alexid. 3, 418 (2). πάνυ ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς Xenarch. 3, 621 (1, 9). ὡς-τὴν ἄκραν *κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον Men. 4, 76 (9). μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ-πέμποντά σε-ἑώρα Men. 4, 211 (1). οὓς-ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων Alexid. 3, 413. τὸν Τιθύμαλλον-ἀεὶ | ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν Dromon. 3, 541 (1). ἐπὰν δὴ τὸν-Θεόδοτον-ἴδω-βαυκιζόμενον Alexid. 3, 486 (4, 8). ὁρῶ-ὡς ὄμφακα (an στόμφακα? 5, 70) διασαυλούμενον Aristophan. 2, 1192 (67). *ὀρχεῖ-εὐθύς, *ἂν ἴδῃς δεδοικότα Anaxand. 3, 198 (8). κάμνοντα-αὐτὸν-ἰδών ποτε Aristophan. 2, 1138 (4). τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' ἐὰν ἴδῃς, *κλάεις Anaxand. 3, 181 (v. 12). ὃν *ἂν δ' ἴδῃ-ἐγχέλεις ὠνούμενον, ἀπάγειν Alexid. 3, 415 (1). *ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ | λαμπρῶς ὁρῶμεν Diph. 4, 388 (1, 3). cf. ib. (1, 19). *(ἂν) πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον ὁρᾷς †τούτων ἔχει τι θἄτερον Alexid. 3, 508 (10, 2). ἐπὰν ἰδιώτην-μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,-τοῦ βίου τὸν ἥμισυν ἀπολωλεκέναι νόμιζε Alexid. 3, 509 (11). εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν | ἴδω παράσιτον Men. 4, 223 (2). μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον | μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 12). adde 531 (v. 36). *ἑόρακας οὖν φιλόσοφον-τινα | *μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ'-κηλούμενον; Baton. 4, 502 (v. 11). οὐδ' *Ἀμυνίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν; anon. 4, 649 (182). ἐμὲ μὲν οὐχ (f. οὖν) ὁρᾷς πεπωκότα-*τονδὶ δὲ ναστὸν-ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα Diph. 4, 397. Ἐπικούρου δέ με | ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα Damox. 4, 530 (v. 2). οὐκ ἐπίσταμαι-κατακεκλασμένος -περιπατεῖν, ὥσπερ ἑτέρους ὁρᾷ κιναίδους ἐνθάδε πολλοὺς-καὶ πεπιττοκοπημένους anon. 4, 611 (38). σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). ὁρῶν ᾐσχύνετο τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ -τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13). τοὺς ἀποκρυπτομένους-ἀχαρίστους ὁρῶν ἀνελευθέρως τε ζῶντας-ἀφείλεθ' Alexid. 3, 507 (8, 6). τοῖς-κακοῖς τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ Alexid. 3, 482. ἅπανθ' ὁρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε anon. 4, 692 (355). νυνὶ -διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν δαπανήμασιν †δὴ τὸν βίον ὁρῶ μόνον Philem. 4, 38 (9). νυνὶ δὲ καὶ-ὑμᾶς ὁρῶ *πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ Men. 4, 149 (1, 7). ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ Anaxipp. 4, 465 (2). ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις Alexid. 3, 407 (3). τῶν τεχνῶν ὄψει *σχεδόν τι πάντα τοὐθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἐάν με κινῇς-ὄψει *διαφέροντ' οὐδὲ ἓν ξιφίου κυνός Anaxipp. 4, 463. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία | ἔχοντα Anaxipp. 4, 460 (v. 24). ὄψει-αὐτὴν-καταπιττου-

μένην Cratin. 2, 127 (17). ῥάβδον-ὄψει-ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην Herm 2, 397 (2). 403 (2). τὴν δὲ-πλάστιγγ' ἂν ἴδοις-ἐν τοῖσι χορήμασιν οὖσαν ib. 398 (2, 8). ἐνθάδ' οἴσεις-εἶθ'-ἐνθάδ' ἔδομαι-καί τις ὄψεται; Antiph. 3, 146 (31). ὕστερον δ' *αὐτὴν-οὖσαν εἱλωτισμένην καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην Herm. 1, 98 (5) cf. 5, 3. τὴν Λαγίσκαν-εὑρεῖν (al. ἰδεῖν) με συκάζουσαν Stratt. 2, 764 (1). *χἀλλην τρίγωνον εἶδον ἔχουσαν, *εἶτ' ᾖδεν- Plat. 2, 638 (1, 13). τὰς-ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν-Ἀπόλλωνος νόμον Epicrat. 3, 365 (1). ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν εἱληθερούσας Xenarch. 3, 617 (1, 4). διαστίλβονθ' ὁρῶμεν-πάντα τῆς ἐξωμίδος Aristophan. 2, 947 (10). ἐξεπλάγη-ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα Eup. 2, 561 (37). ὁλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον Philem. 4, 8 (1). ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν-διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ Eubul. 3, 248. πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 26). πρότερον-φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν ἐργῶδες Philippid. 4, 469. οὐδὲ νῦν ἔτι | ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 580 (v. 24). ἐπὰν κλίνας ἴδω | ἐστρωμένας-εἰσέρχομαι Diod. 3, 544 (v. 14). ὁρᾶν-κείμενα | ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. τοὺς χείρονας ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον Men. 4, 135 (2, 19). πῶς-μᾶλλον ἂν προείλετο-λελυμένους ὁρᾶν-ἐξὸν ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας-; Apollod. Car. 4, 442 (v. 10). οὔτε στρατιώτης (cupit) πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ Philem. 4, 50 (46a). δικαίους ἄνδρας εὐτυχεῖς ὁρᾶν mon. 218. ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω | ἐλευθέρους κτλ. Philippid. 4, 469 (v. 2). μεστὴν *ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων, τούτους τ' ἔχοντας-, ἁμαρτάνοντάς τ'-, στῆσαι- Philem. 4, 4 (1, 5). ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα | εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος Euphron. 4, 486 (v. 13). adde ib. (v. 16). med. νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι Cratin. 2, 94 (1). ἰδού: δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμάς. B. ἰδού. Eup. 2, 493 (15). B. ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ- Pher. 2, 280 (1, 3). ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος Alexid. 3, 487 (1). ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς Philem. 4, 19 (1). ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον Phryn. 2, 593 (2). ἰδοὺ δίδωμι-σοι Aristophan. 2, 1134 (2). B. *ἰδού, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου Aristophan. 2, 1033 (16, 2). ἰδοὺ κάτοπτρον Alexand. 4, 553. Corrupt. Plat. 2, 629 (2). Antiph. 3, 45 (2, 1).

ὅς, ἥ, ὅ: cf. ὅσπερ. crases. καὶ τάδε νῦν ἄκουσον, *ἃν λέγω σοι Eup. 2, 516 (23). *οὐθ' ἃν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν Alexid. 3, 511 (13). ἂν (an ἅν) δ' εἴπῃς ἅπαξ, εὐθὺς ἀντήκουσας Alexid. 3, 454 (1, 4). σῖτον, οἶνον, ἡδονήν | αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἂν (f. δίδωσι ταῦτα πάνθ'· ἃν) ἐκλίπῃ, | τέθνηκε-ὁ-βίος Philem. 4, 22 (v. 11). **τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, *ἄν (v. 5, 42, legeb. ἅ) τοῖσι τοίχοις-ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1). ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὗ | ἀπελάγχανεν (f. ὁ σός γ' ἀδ. ἀπελάγχανον 5, 67) Aristophan. 2, 1151 (7). καθά v. κατά. οἷσι Cratin. 2, 217 (139a). Phryn. 2, 601 (1). Antiph. 3, 109 (v. 8). *αἶσιν Timocl. 3, 606 (v. 4). αἶσι (f. αἷς) Eup. 2, 430 (8). Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος δύναται-ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). Μενδαίῳ μὲν (f. Μενδαῖον, τοῦ μὲν καὶ) ἐνουροῦσιν-θεοί Herm. 2, 410 (2, 1) cf. 5, 33. Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή ib. (2, 3). ἔστι δέ τις οἶνος, *τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν ib. (2, 6). cf. ib. ad (2, 7). αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα | ἀνδρῶν-ὑπὸ γούνατα -ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). relativum in fine versuum: Aristophan. 2, 1079 (6, 14). Men. 4, 211 (2, 9). Damox. 4, 530 (v. 2). Crobyl. 4, 567 (1). Nausicrat. 4, 575 (2, 6). de Aristophan.**

2, 1151 (7) cf. 5, 67. πρὸς ὃν μὲν | ἦν - Antiph. 3, 109 (v. 17). τοι-
αῦθ' ἃ δή | δίδωσιν Antiph. 3, 133 (1, 4). ὀρίγανον, ὃς δή | σεμνύνει
Anaxand. 3, 193 (2). εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δή | ὁρῶμεν Alexid. 3,
484 (3, 13). τούτοις, οἷς ἡδυλογοῦσιν Phryn. 2, 580 (1, 5). τοῖς
παιδαρίοις τούτοις, οἵ - ἑστᾶσ' Plat. 2, 664 (2). τὸ παλαιὸν τοῦτο - * σό-
φισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων εὑρεῖν Theop. 2, 805 (1). ταῦτ' ἐστὶ
(l. ταυτὶ τὰ) τρία Θηραμένους ἅ σοι φυλακτέ' ἐστί Polyz. 2, 867 (1).
τουτὶ - αὐτὸ - ὃ σὺ ποιεῖς μαθεῖν Antiph. 3, 54. τούτῳ δέ - τῷ δημιουργῷ
δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε Antiph. 3, 89 (1, 7). ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώ-
ματα, ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας Antiph. 3, 36 (1, 15).
οὗτος δ' ὃν λέγω - εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο Antiph. 3, 123 (1). τουτονὶ πε-
ρίῃψεν ὃν νυνὶ βίον ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 7). εἰ τοῦτον ἔζων
πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον Baton. 4, 500 (2, 5). διὰ ταύτην ἣν λέγω τὴν
δωρεὰν Phoenicid. 4, 511 (v. 9). † ὅτι τοῦτον τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβίωσε,
ζῶν διευτύχησεν ἂν anon. 4, 669 (287). ὃς δ' ἂν - τῆς Ἀφροδίτης ἀντι-
λάβηται τὸν χρόνον τοῦτον ὃν ἀφεῖται Alexid. 3, 485 (3, 16). τούτων
τινά | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς * λίνοις αἱ μαστροποί Theophil. 3, 631 (2).
πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, ὅν φημι, τοῦτον Men. 4, 211
(2, 9). ὃν ἔχω τοῦτον ἂν - ἀπηγξάμην Arched. 4, 437 (2, 6). ὃν γὰρ
αὐτὸς ἀπέλαβον -, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί Alexid. 3, 522 (47).
δύσκολον * πρᾶγμ' ἐστι γάρ | ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι
Men. 4, 248 (44). χρήματα γυναῖκα καὶ -, ἅ σοι * τύχη κέχρηκε, ταῦτ'
ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνιῶμαι Herm.
2, 415 (5). τασδί - τὰς κρηπῖδας, ἃς αὐτὴ φορεῖ Plat. 2, 630 (1, 8).
κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον Aristophan. 2, 1169 (2). αὐτὸν τὸν
θεόν | ἐξ οὗ τὸ μεθύειν - γίγνεται Antiph. 3, 102. τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἣν
πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον, προεληλύθασιν Antiph. 3, 29 (2, 3).
* ὅδ' ἐστ' ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος Pher. 2, 279 (6). Μνησίλο-
χός * ἐστ' ἐκεῖνος ὃς φρύγει - Telecl. 2, 371 (2). μακάριος ἦν ὁ πρὸ
τοῦ * βίος - πρὸς τὰ νῦν, ὃν εἶχον ἄνδρες - Cratin. 2, 145 (1). τὰς σκά-
φας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους Eup. (?) 2, 577 (v. 24). τοὺς - ὄφεις,
οὓς ἐπιπέμπεις, - κατασήμηναι Aristophan. 2, 956 (11). ἐπὶ τὸν νυμ-
φίον, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον Aristophan. 2, 997 (7). τῶν ἀποδέσμων,
οἷς ἐνῆν τιτθίδια Aristophan. 2, 1084 (14). τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς
- θερμός ἐσθ' ὁ βωμός Aristophan. 2, 1100 (7). τοὺς Ἴβηρας, οὓς χο-
ρηγεῖς μοι Aristophan. 2, 1165 (10). τὴν χύτραν, ἐν ᾗ - * ἥψες Aristo-
phan. 2, 1185 (36). adde Timocl. 3, 606 (v. 4). τὸν γέρονθ' ἱστὸν
* ποίει, | ἀφ' οὗ τὸ λίνον ἦν (?) Pher. 2, 312 (4). τὸ κλισίον, ὃ πρό-
τερον - ἦν - σταθμός Antiph. 3, 10 (2). ἐλθὼν - πρὸς τὸν τεμαχοπώλην
περίμενε, παρ' οὗ φέρειν εἴωθα Antiph. 3, 70 (1). ἡ μὲν φύσις γὰρ
ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις Antiph. 3, 112 (1, 6). διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν
λέγω Athenion. 4, 558 (v. 34). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν, οὗ σὺ
τυγχάνειν μέλλεις -, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ Amphid. 3, 302. τὰς δὲ
πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν ἔδοσαν Aristophont. 3, 361 (2). πρόσ-
θες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον ὑμῶν Alexid. 3, 389 (1, 18).
καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ Philem. 4, 40 (18[b]). ἐκ τῆς
οἰκίας ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ἣν * ἐβούλετο Men. 4, 189 (1, 4). τοσοῦ-
τός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις Diph. 4, 401. ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀ-
γαθόν, ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν Hegesipp. 4, 481. αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς
κλύδων Αἰξωνικός - ἀρίστας - παιδεύεται, | αἷς καὶ θεὸν τιμῶσι - Nausicr.
4, 575 (2). τὰς φλέβας -, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος Antiph.
3, 20 (1). πρὸς τοῦ Σόλωνος - οἷσι - φρύγουσιν - τοῖς κύρβεσιν Cratin.
2, 217 (139[a]). adde * Leucon. 2, 749 (1) supra p. 678. Ἑρμῆς, ὃν

ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου *(σ') Stratt. 2, 771 (1). Ἑρμῆς-, ὃν προσεύγμασιν- Eubul. 3, 249 (2). χαίρετε δαίμονες, οἳ Λεβάδειαν- Cratin. 2, 142 (3). ὦ Χάριτες αἷσι (an αἷς?) *μέλουσιν ἑψητοί Eup. 2, 430 (8). πρασοκουρίδες, αἳ-πεντήκοντα ποδῶν ἴχνεσι βαίνετ' Stratt. 2, 787 (1). στίλβη θ' ἣ-φλόγ' ἀνασειράζεις Aristophan. 2, 1168 (2). ἐλλιμένιον ὃ (?) δοῦναι πρὶν εἰσβῆναί σε δεῖ Eup. 2, 441 (3). λάβρους-, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν Phryn. 2, 601 (1). Σάκαν *(ὃν) οἱ χοροὶ μισοῦσιν Calliae 2, 739 (3). πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια, | οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς Stratt. 2, 774 (7). χιτῶνα-ὃν ἤκασεν-Ὅμηρος κρομμύου λεπυχάνῳ Theop. 2, 806 (2). σανδάλια-τῶν λεπτοσχιδῶν, ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ-ἔπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 884 (2). χύτρας, μεθ' ὧν (al. παρ' αἷς) ὁ βωμὸς-ἱδρύθη Aristophan. 2, 1048 (4). κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει Aristophan. 2, 1123 (17). λήκυθον-, ἣν ἐφερόμην, ἵν'- Aristophan. 2, 1141 (1). ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν-*Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται Antiph. 3, 3 (1). μορφὴν-ἠλλαγμένους (int. ἄρτους), μίμημα χειρὸς ἀττικῆς, οὓς *δημόταις Θεαρίων ἔδειξεν Antiph. 3, 96 (1). μύρῳ-, οὕπερ ἀπέδοτο | ἐχθὲς Μελανώπῳ-, ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου Anaxand. 3, 190 (2). μετὰ Καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν δύναται καταπιεῖν-ἄθρους τεμαχίτας Eubul. 3, 207. Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται | ὀπτᾶν- Eubul. 3, 268 (15ᵃ) = Ephipp. 3, 325 (2). μ' ὄντα-Τιρύνθιον Ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας πάσας μάχονται Ephipp. 3, 322. ναίων Πάρον-, ἣ κάλλιστα φέρει χώρα δυο τῶν συναπασῶν Alexid. 3, 393 (1). ὡς Φιλουμένην, παρ' ᾗ | τἀπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν, ἧς ἐχθὲς πιεῖν κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyl. 4, 567 (1). τοῦ ναυτίλοισι-φανέντος-, | ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη Nausicr. 4, 575 (1).

οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος- Cratin. 2, 155 (11). ὃς οὐκ ἔδωκ'-Σοφοκλέει χορόν, | τῷ *Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ | ἐμοὶ διδάσκειν- Cratin. 2, 27 (2). ὃς καλῶς-τυμπανίζει Eup. 2, 447 (1). ὃς χαρίτων *μὲν ὄζει- Eup. 2, 494 (17). ὃν χρῆν-κάεσθαι *τετριγότα Eup. 2, 469 (20). ὃς τὸν νεανίσκον-διέφθορεν Eup. 2, 565 (51). ὃς θυμῆνας-λοιμὸν-ἔπεμψεν Eup. 2, 506 (21). ὃς τὴν *Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν Eup. 2, 516 (24). *ἣν οὐκ ἀνέφξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγὼ Eup. 2, 517 (26). ὃς-Κλέωνι πόλεμον ἠράμην Plat. 2, 653 (2). *ἢ μήποτ'-ἐς *ταὐτὸν μόλῃς Stratt. 2, 778 (1). †οὓς ἐκ κοινοῦ ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον, ἀεί θ'-βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν Antiph. 3, 134 (5). ὧν ἐστι τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη anon. 4, 611 (35). ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται Eubul. 3, 238. ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι Eubul. 3, 248 (3). ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο Nicostr. 3, 284. ἣν *(οὐδ' ?) ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε, | παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6). δι' ὃν ἀπέκαυσεν ἡ πάχνη τὰς ἀμπέλους, | δι' ὃν ἀσεβοῦντα *(δ') ὁ πέπλος ἐρράγη μέσος Philippid. 4, 475 (2). ὠνείδισάς μοι γῆρας-, | οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία, | οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν Cratet. (Antiph. ?) 2, 247 (1). παντευχίαν δὲ (an δεῖ)-ταύτην λαβεῖν | καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν *ἕσταθι Aristomen. 2, 732 (1). λεπαστή-, ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον-κελαδεῖ Theop. 2, 808 (1). cf. ibid. (2). τὸν τρίτον δ' ὕπνου, | ὃν ἐκπιόντες-οἴκαδε βαδίζουσ' Eubul. 3, 249 (1, 5). cf. ib. (1, 3). ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν-*τούτω, | *(οἷν) μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω Eup. 2, 484 (1, 6). ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον· | ὧν οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται Eubul. 3, 255 (1, 26). εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσί | διὰ τῶν μαχαιρῶν-ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513. Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν-, ὁ δ'-

Men. 4, 335 epigr. (1). ὁρᾶν-κείμενα | ἄμητας-ὀρνίθειά τε, | ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος-; ἃ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον | ἅπαντα κατατρίψαντες οὐδὲ νῦν ἔτι | ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 579 (v. 22). κίθαρος οὑτοσί, | ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις-ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος Amphid. 3, 313 (1, 5). ἣν ἂν *παρίῃς μηκέτ' αἰτιῶ θεόν Men. 4, 126 (1). ἐν ταῖς θριδακίναις-, ἃς εἰ φάγοι τις-στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1). νεανίας τις ἐσφαίριζεν-. ὃς ἐπεί ποτ' ἐμβλέψειε-, ἅμα πάντες ἐβοῶμεν Damox. 4, 536. οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι-, ἴα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι Diod. 3, 544 (v. 35). πόλλ' ἔστιν-κακά, | ἃ καλῶς *ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται Philem. 4, 56 (66). ἡδύ τι *(τὸ ?) κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν | συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται | ἕκαστα Antiph. 3, 24. ὁ-δελφίς ἐστι μολιβδοῦς δελφινοφόρος τε *κεροῦχος, *(ὃς) διακόψει τοὔδαφος Pher. 2, 258 (6). παραλαβὼν-οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1). ἐπὶ χρήμασιν-, ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. ἵνα | εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ, | ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται Men. 4, 228 (3, 9). τιτθὰς-καὶ παιδαγωγούς-, ὧν *μεῖζον *(κακὸν | οὐκ ἔστιν οὐδέν-) Antiph. 3, 86 (v. 5). *κοπρῶν' ἔχει-, οὗ πλήρει *βροτῷ | οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν Eubul. 3, 230 (2). ἑταίραν ἠγάπησε-, *οὗ (libr. οὐ) γένος τίς ἂν δύναιτο *παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). ἄνθρωπος εἶ, | οὗ μεταβολὴν θᾶττον-ζῷον οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2, 11). ἄνθρωπος εἶ-, *ὧν (libr. οὐκ) ἔστ' οὐδὲ εἷς, ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν Philem. 4, 42 (23). ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι, | ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πένης (?) Anaxand. 3, 195 (1, 6). ἡ πόλις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει Anaxand. 3, 200 (16). γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν, | οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων Theognet. 4, 549 (v. 10). ταὐτόματον, ὃ γίγνεται | ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). στρατεία-φέρει-προπετῆ βίον, οὗ πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου Men. 4, 183 (2). τοῦ φρονεῖν, ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις Crobyl. 4, 566 (2). τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν ἐχρᾶτο Anaxipp. 4, 459 (v. 8). ἦσαν ἡμῖν-οἱ στρατηγοὶ | ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν-, οἷς ὡσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα Eup. 2, 466 (15, 6). πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας-· παρ' ὧν-ἔξεστί σοι-πρίασθαι-τὴν ἡδονήν Eubul. 3, 246. ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων-, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν εἱληθερούσας-· ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται, λεπτῇ, παχείᾳ-. ἃς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς-. -ἃς πῶς ποτ' -βινεῖν δύνανται-; Xenarch. 3, 617 (1, 4. 7. 18. 21). ὥσπερ αἱ παροψίδες τὴν αἰτίαν ἔχουσ'-, οὓς (?) ὁ-ἄξιοι τοῦ μηδενός Pher. 2, 336 (4). ὀστῶν -καὶ χολῆς-, ἃ καὶ κυσὶν-οὐχὶ βρώσιμα, χαίρειν ἀπαρχαῖς anon 4, 613 (41). ἤδη-ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες-, *οἷς τὸ γίγνεσθαί θ' ἅμα καὶ τὴν τελευτὴν-συνῆψέ τις μόνοις ἀνάγκης θεσμός Alexid. 3, 452 (1, 17). τὸ Δωδωναῖον ἄν *τις χαλκίον, | ὃ λέγουσιν ἠχεῖν-, *καταπαύσαι θᾶττον- Men. 4, 89 (3). ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις, | ἣν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἕξειν ἔφη Men. 4, 325 (472). ἐπριάμην-τιλτὸν μέγιστον-, ὃν (f. ὅ γ') οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 6). καινὸν ἐξεύρημά τι-, ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε | *ἔδειξ', Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον-*ἤδη 'στί Amphid. 3, 306 (1). γυναῖκα-ζητοῦντες *ἐνθάδ' ἥκομεν, ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ Aristophan. 2, 1132 (1). μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου, | ὃς-ἀφύης ἐπιθυμήσαντι-παρέθηκε- Euphron. 4, 494 (1). ἔνδοθι μέν ἐστι Πρω-

ταγόρας-, ὃς ἀλαζονεύεται μέν, *ἀλιτήριος- Eup. 2, 490 (10). cf. Aristophan. 2, 1190 (61). ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι-... ὅν φασί *ποτε κληθέντ'-εὐθὺς ἡλίου μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1, 5). διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ-, ὃς κληθείς ποτε-ὄρθριος πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε Men. 4, 179 (2). ἀπιστότερος εἶ τῶν κοχλιῶν-; οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας Anaxil. 3, 354 (2). Σφίγγα Θηβαίαν-πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν, αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν-Anaxil. 3, 348 (1, 23). εἶτ' οὐ σοφοὶ-εἰσὶν οἱ Σκύθαι-, οἳ-διδόασιν-; Antiph. 3, 85. εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, | ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι; Xenarch. 3, 625. μάκαρ *Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς | ἀπέθανεν Phryn. 2, 592 (1). μισῶ-καὶ *Σωκράτην-, ὃς τἄλλα μὲν πεφρόντικεν- Eup. 2, 553 (10). μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος, | ὃς βίᾳ δέρων-πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). Ἑλλάδος-τῆς ταλαιπώρου στένω, | ἢ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 11). ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι-τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον (an βρωτὸν) ἐμβαλεῖς ** | ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον Diph. 4, 403 (1, 4). ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς-τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ Eup. 2, 493 (16). τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν-δάκνει, πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἧς γένοιτ' ἂν εἷς φίλος-ἰατρός- Men. 4, 149 (2). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν, | ἢ τὸ κακόηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν Men. 4, 260 (107). οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἀργυρίῳ-, *ὃ καιρὸς-τοῖς μὲν-ἔδωκε, τῶν-δ' ἀφείλετο Apollod. 4, 456 (4). τί δεῖ λέγειν-τοὺς τὰ σῦκ'-πωλοῦντας; οἳ-τιθέασιν Alexid. 3, 437 (1). μὴ καταφρόνει- *ἐθῶν γεροντικῶν, | οἷς ἔνοχος-ἔσει Apollod. 4, 452 (1). μάλιστα δ' ἐκπλήττει με-ὁ χρόνος, ὃν ἀεὶ λανθάνειν ἀμηχανῶ Antiph. 3, 156 (72). βίος κέκληται δ' ὃς βίᾳ πορίζεται mon. 66. σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν, δι' ὃν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλλους θεοὺς Men. 4, 265 (136). ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις- Pher. 2, 252 (1). ὡς ἡδύς τις εἶ· | ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς- Diph. 4, 415 (1). φιλόσοφός τις εἶ, εὔδηλον, ὃς-Σίμου τέχνην ἔλαβες Alexid. 3, 444 (1, 11) cf. 5, 89. ἐμβεβρόντησαι; γελοῖον, ὃς κόρης ἐλευθέρας εἰς ἔρωθ' ἥκων σιωπᾷς Men. 4, 97 (6). εἶτα *φίλ', ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων; anon. 4, 620 (54). ξυνίετ' οὐδὲν-· οἳ πρῶτα μὲν -ὀνομάζετε Stratt. 2, 781 (3). ὦ θεῖε Μόρυχε, *πῶς γὰρ εὐδαίμων (?) ἔφυς; καὶ Γλαυκέτης *ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας, οἳ ζῆτε τερπνῶς Plat. 2, 652 (1) cf. 5, 46. χάριεν οἷς γιγνώσκεται τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος Henioch. 3, 562 (v. 8). ὡς οἰκτρόν, ἢ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ Men. 4, 129 (3). ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς *(μὲν οἱ an οἳ) πεπρακότες-γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν Alexid. 3, 450. adde Alexid. 3, 484 (3). ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη, | οἳ-δειπνοῦμεν-; Mnesim. 3, 577 (1).

παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ'-, ὃν *οὐδὲ εἷς τῶν πολεμίων Men. 4, 169 (3). ἀληθινῶς γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα-κατέλιπον; Antiph. 3, 130. τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος-, ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος; Antiph. 3, 150 (49). μήποτε θρέψω-τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Eup. 2, 437 (4). τοιαῦτ'-ἐξαμαρτάνειν, ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν Men. 4, 254 (75). τοιαῦθ' ἃ δή | δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις Antiph. 3, 133 (1, 4). κἂν-οὐσίαν ἔχῃ, | ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα Diph. 4, 388 (1, 5). δοὺς μισθὸν ὃν *(μ') ᾔτησας Philosteph. 4, 589. βιοῖ-οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον mon. 65. cf. Diph. 4, 424 (27b). ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὃν γ' ἔστιν λέγειν; Eup. 2, 460 (7). κλεῖδες-δύο παρεσκευασμέναι. | B. αἷς τὰς θύρας κλείουσιν; Aristophont. 3, 359. τῶν μυρρινῶν-βούλομαι, | ἃς διαμασῶμ'-, *τὰς φιβάλεως Apolloph. 2, 880 (1). προσέλαβον-τουτονί | τραπεζο-

ποιόν, ὃς πλυνεῖ- Antiph. 3, 83. οὐκ ἐκ πότων-ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). οὐδὲ εἷς τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν, δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). οὐδεὶς-οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα-, ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει τῆς οὐσίας Men. 4, 137 (1, 5). οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐχὶ κέκτηται κακά Diph. 4, 418 (5). οὐδεὶς δὲ μεθύων-ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). adde 4, 42 (23). πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα-, οἳ καταβεβρώκασ'- Hegesipp. 4, 480 (v. 30). πολλὰς τέχνας λάβοις ἄν-, ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον-οὐκ ἔνι ταύταις προσελθεῖν εὐθύς Nicomach. 4, 583 (v. 13). μαθεῖν δεῖ-ἑτέρας τέχνας, ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν ib. (v. 17). †ἀποβάνθ' ἃ μέλλομεν ἀριστῆσιν (f. ἀπόκειθ' ἃ μ. ἀριστήσειν) Pher. 2, 312 (5). ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 7. 8). οἶδ' ἐγὼ ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς Eubul. 3, 254 (1, 17). ἔστιν *αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν Damox. 4, 532 (v. 55). πάντα-ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα Philem. 4, 11. ὧν μὲν διὰ τύχην ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι Philem. 4, 49 (41). οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη mon. 428. *(τίς ἐστιν) ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν-; Eup. 2, 547 (2) cf. 5, 39. ἅπαντας οὓς λέγω | παρελήλυθ' Pher. 2, 327 (1, 22). τοὺς κάδους-καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ (f. πάντας οἳ) προγάστορες Antiph. 3, 132 (1, 6). πάνθ' ἃ δεῖ | ἔχουσαν Diod. 3, 544 (v. 10). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ δύναμιν Dionys. 3, 547 (v. 11). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις, ὃς *σοφῶς λέγει Antiph. 3, 51. εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίγνεται | ἃ βουλόμεσθα Philem. 4, 21 (3). ἃ δ' εἷς τ' ἐδωδὴν-καὶ ῥώμης ἀκμήν-πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Eubul. 3, 205 (v. 6). οὓς-οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας-, νυνὶ στρατηγοὺς *(ἔχομεν) Eup. 2, 510 (7). ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν-, οὗτός εἰμ' ἐγώ, | Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία Philem. 4, 31 (2) cf. [Plat. 2, 696] 4, 875. ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται-, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος; Men. 4, 220 (3). ὃς ἂν φέρῃ | ἀγνωμόνως αὔθ' (int. τὸ γῆρας), οὗτός ἐστιν αἴτιος Anaxand. 3, 195 (2). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις-τόποις, ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται Amphid. 3, 302 (2). ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν | ἕκαστον, εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει Philem. 4, 36 (8, 5). *ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα, ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν- Philem. 4, 49 (41). ἃ ψέγομεν ἡμεῖς, ταῦτα μὴ μιμώμεθα mon. 5. ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα mon. 39. μὴ λάλει ἅ μή σε δεῖ mon. 328. λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει mon. 484. μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ, μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε mon. 314. ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν πράττων ἃ βούλει Men. 4, 227 (2). σοφία-ἐστι καὶ μαθεῖν ἃ μὴ νοεῖς mon. 481. τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ Men. 4, 255 (76). μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ' ἀλλ' ἃ συμφέρει mon. 366. ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει mon. 566. ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν Philem. 4, 41 (20). cf. ib. (20, 2). ὃ βούλεται-μόνον ὁρῶν-ἀλόγιστός ἐστι-κριτής Men. 4, 92 (4). εἰ-ἕλκει τὸν θεόν-εἰς ὃ βούλεται Men. 4, 140 (1). οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. ἐξῆν ὃ *βούλοιτ'-αὐτῷ λέγειν Straton. 4, 546 (v. 27). οὐχὶ-ἐρεῖς σαφέστερον-ὃ βούλει μοι λέγειν; ib. (v. 37). ἐγάμησεν ἣν ἐβουλόμην ἐγὼ Men. 4, 298 (303). †οὐδεὶς ἑαυτῷ ὃ θέλει βουλεύεται Philem. 4, 47 (38). τῶν παρουσῶν ἣν θέλει φιλήσει Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102). ἂν κρατῇς ὧν δεῖ κρατεῖν mon. 139. ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν | ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450 (v. 9). βοὴν ἵστησι γεγωνόν-οἷς ἐθέλει θνητῶν

Antiph. 3, 112 (1, 4). τοῖς πόρρω λαλεῖ | οἷς βούλεθ' ib. (1, 20). ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ Diph. 4, 421 (16). περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι, | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16). ὥστε πρὸς ὃν μὲν ἦν †αὐταῖς (l. οὐκ ἦν) ὁ λόγος ib. (v. 17). ὃ λέγεις σὺ λέγεις Alexid. 3, 440 (5, 19). λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις Men. 4, 294 (284). *εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις αὐλῶν πέραινε Antiph. 3, 24. κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν Phryn. 2, 590 (8). ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, | οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 66). οὐδ' ἔστι γάρ πω γιγνόμενον ὃ γίγνεται, | *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίγνεται·-ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, οὐκ *ἔστι· πῶς γὰρ γέγονεν ὅ γε μὴ γέγονέ πω; Antiph. 3, 64. ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν ἵλεως γενοῦ anon. 4, 630 (101). ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἷς ὄνος φέρει anon. 4, 691 (350, 12). ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ | παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων Alexid. 3, 478. ὃ μισεῖν οἴμ' ἅπαντας τοὺς θεούς, γυναῖκας ἔπλασεν,-ἔθνος μιαρόν Men. 4, 231 (6). ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ 'στιν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ Philem. 4, 31 (2, 5). ὃ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων, φθόνος φθισικὸν πεποίηκε Men. 4, 235 (12). ὃ δὲ *χολᾶν ποιεῖ, γάστριν καλοῦσι-ὃς ἂν φάγῃ | ἡμῶν τι τούτων Epicrat. 3, 368 = Antiph. cf. 5, 75. ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων-φαίνηται, κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5). ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ-, ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε Alexid. 3, 485 (3, 14). ὃν *ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα-ἐγχέλεις ὠνούμενον, ἀπάγειν Alexid. 3, 415 (v. 6). ὃς *ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν-, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν Alexid. 3, 505 (6). ὃς ἂν δὲ μὴ πίθητ', ἐπέβαλον ζημίαν Diph. 4, 389 (1, 9). ὃ γὰρ *(ἂν) *λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν, ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται Antidot. 3, 529. ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ-πρὸς τἀγαθά, κἂν Αἰθίοψ ᾖ,-ἔστιν εὐγενής Men. 4, 229 (4). ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι, τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος Men. 4, 105 (4) cf. mon. 425. οὐδεὶς (int. λήψεται) ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολὰς Antiph. 3, 12 (1, 8). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, | ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον *ἐπιωρκηκότι Antiph. 3, 149 (43). τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ-, ἀλλ' ὃς τά *(γ') αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ-· οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο, | ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων-· οὐδ' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηρεῖ μόνον, ἀλλ' ὅστις- Philem. 4, 37 (10). οἷς ἂν-ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν, | ἐκεῖσε καταφεύγουσιν Men. 4, 229 (4). ἵνα τοὺς δασύποδας οὓς ἂν λάβωμεν-διαπάττειν ἔχῃς Alcaei 2, 829 (1). ἀκούσας τὸν τρόπον | ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι Eup. 2, 549 (3). δύο λαβεῖν μαγείρους-οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' Alexid. 3, 480 (1). εὐπόρους ποιεῖν οὓς ἂν δύνῃ πλείστους Men. 4, 107 (2, 12). τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι; B. οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς Calliae 2, 738 (1). ᾤμην-τοὺς πλουσίους-, οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν τὰς νύκτας Men. 4, 149 (1). καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666. ζῶσι δ' οἷς ἔστιν βίος Men. 4, 117 (2). τί ζῆν ὄφελος ᾧ μὴ 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). *ἕν' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης-, *οὓς ᾔσμεν ὄντας ἀδοφοίτας Aristophan. 2, 1005 (1, 4). τί φῄς-ἀνθρωποφάγους; πῶς; Π. *ὧν γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι Antiph. 3, 36 (v. 13). τῶν προβάτων-οἷς ἔνι | μήτ' ἔρια μήτε τυρός.- | τῶν δ' *αἰγιδίων-ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1). ὧν-εὔχεται τυχεῖν | τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται Posidipp. 4, 519 (1). *ἀλλ' ἃ νόμος ἔστ';

A. ἀλλ' εἰς θυσίαν παιστέον Plat. 2, 630 (1, 3). πέλανον καλοῦμεν-, ἃ καλεῖτε-ἄλφιθ' ὑμεῖς Sannyr. 2, 873 (1). ῥίσκος ἦν ὃν εἶπε Antiph. 3, 72. οὐ-μεθύειν τὸν ἄνδρα χρή-οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς Herm. 2, 413 (1). "ἀλλὰ χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν-κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν *κρίνῃ τις ἂν Men. 4, 220 (5). εἰσπράξεται-μισθὸν-παρ' οἷς ἐδείπνει-*σύλλεξιν συχνήν Antiph. 3, 122 (1). ὅστις (an πᾶς τις?) πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (an ζῇ?) βούλεται Philem. 4, 56 (69). τίνα-ἔχει-διαφοράν | ὁ τῶν νεωτέρων -τρόπος παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι-; Baton. 4, 504 (1, 9). ἁμαρτάνοντας-εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν Philem. 4, 4 (1, 7). ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν Men. 4, 251 (60). λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα Alexid. 3, 382. εἴ τι γρύξομαι | ὧν σοι λέγω πλέον τι Alcaei 2, 831 (1). †ἀλλ' ἀφ' (l. ἄλλα πολλά θ') ὧν | οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Aristophan. 2, 1079 (6, 14). παρακμάσαντα-ὧν λέγω τούτων ἁπάντων Alexid. 3, 405 (6). ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει Aristophan. 2, 1147 (1, 3). ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1). *μηδὲ ἓν πλέον | ὧν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1). οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῇ τύχῃ χρή-πάντως ἔχειν ὧν βούλεταί τις Philem. 4, 17 (1). ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην Antiph. 3, 43. μηδὲν-μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν-εἰσφέρειν Antiph. 3, 92 (1, 7). ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει Antiph. 3, 153 (61[a]) = Men. 4, 256 (81). ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν anon. 4, 692 (351). *στηθί' ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί Alexid. 3, 423 (1, 13). οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς Alexid. 3, 464 (2, 8). τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). ὅταν τις ὧν *πίῃ πλέον λαλῇ Men. 4, 256 (83). λαβεῖν-ἀπόκρισιν *(ὧν) ἂν ἐπερωτᾷ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). εὐρυπρωκτότεροι πολύ | τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε Eubul. 3, 263 (2). ἂν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 5).
*ἑόρακας οὖν-μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον; Baton. 4, 502 (v. 12). μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω Mnesim. 3, 569 (v. 21). ἀκούεις ἅ με λέγει-; Pher. 2, 285 (8). ὧν δ' ἔκατι-ἔδωκε -οὐκ ἐρῶ Telecl. 2, 371 (1, 4). ἃ δ' ἀνάγκα 'σθ'-καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 2, 606 (14). γνώσομ' οὗ ζητεῖ φαγεῖν ἕκαστος Anaxipp. 4, 460 (v. 48). ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 4, 480 (v. 28). ἔσπετε -ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Herm. 2, 407 (1). ὃ δ' ἀποκρινεῖται κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι Men. 4, 144 (4). οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει mon. 424. λέξω-βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον Telecl. 2, 361 (1). δίαιταν ἣν ἔχουσ'-λέξομεν Eup. 2, 484 (1). ᾧ δεῖ-δεῖξον νόμῳ Antiph. 3, 30 (1, 14). ἐρεῖ | ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. (393) 5, 123. Caeterum v. οἶδα p. 687. εὑρεῖν δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται Men. 4, 234 (11, 6). οὐχὶ μόνον εὗρε-οὐδ' ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς-ἐπιλήσεθ' Philem. 4, 6. ἐφ' ᾧ τ'-συγκαθεύδειν Cratin. 2, 231 (173). ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν Men. 4, 227 (2, 2).
ἐν ᾧ-οὐδὲν δυνάμεθ'-, σὺ τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν Pher. (?) 2, 359 (88). ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε-δριμύτητες εὐφραίνουσί μοι, | ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' Arched. 4, 435 (1, 6). ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων Aristophan. 2, 958 (19). ἀφ' οὗ παρασιτῶ Alexid. 3, 474. ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν Men. 4, 244 (34).
Μελανιππίδης, | ἐν τοῖσι *πρῶτος ὅς-ἀνῆκέ με Pher. 2, 326 (1, 4). ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε, | ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 23). Corrupta Antiph. 3, 77. 143 (24).

ὅς: demonstr. ἦ δ' ὅς Cratin. 2, 126 (15).

ὅς: possess. ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ἣν) λέγῃ πόλιν Philem. 4, 40 (17).
ὁσημέραι: δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων Herm. 2, 380 (1, 6). ἐσθίων ὁσημέραι Alexid. 3, 520 (36).
ὁσία: *καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ, | ὁσίας ἕνεκα Eubul. 3, 258 (1) = Ephipp. 3, 334 (1, 4) ubi ὁσίας ἕνεκ'.
ὅσιον: ὅταν τι πράττῃς ὅσιον Men. 4, 248 (47).
ὀσμή: cf. ὀδμή. [παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν Cratin. min. 3, 374 (1)]. ὑπὸ τῆς-ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται-διελθεῖν Hegesipp. 4, 479 (v. 22). διὰ τὴν ὀσμὴν-τούτου πετόμεναι παρῆσαν Antiph. 3, 117 (2, 11). ὀσμὴ δὲ-ἐβάδιζ' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1). ὀσμὴ-πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη | ᾄσσει Eubul. 3, 242 (1, 9). ἂν οἴνου μόνον | ὀσμὴν ἴδωσιν Alexid. 3, 485 (4). προσφέρων οἴνου-ὅσον | ὀσμὴν Philem. 4, 38 (12). ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν Alexid. 3, 472 (5). εἴ τις -Βυζαντίας-θυννίδος *ὀσμαῖσι χαίρει (al. εὐφροσύναισι χαίρει: f. εὐφραίνετ' ὀσμαῖς) Antiph. 3, 43 (1). τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς *ὀσμῆς (vulg. ὀδμῆς) λαβὼν Antiph. 3, 88 (v. 10). ῥινώλεθρος ὀσμή anon. 4, 667 (277). λύχνων-ὀσμάς Plat. 2, 675 (2, 15).
ὀσμύλιον: ὀσμύλια (al. †ὀσμυλίδια) καὶ μαινίδια Aristophan. 2, 1050 (9).
ὅσος: cf. ὅσπερ. ἔσπετε-ἐξ οὗ ναυκληρεῖ-, ὅσσ' ἀγάθ'-δεῦρ' ἤγαγε Herm. 2, 407 (1, 3). τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα-οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ Anaxand. 3, 162 (3). χαίρετε πάντες ὅσοι-Σέριφον Cratin. 2, 137 (6). πάντες ἔξιτ'-ὅσοι πάρεστε Stratt. 2, 776 (1). καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ Eup. 2, 535 (1, 1). εἰς ὄχλον φέρειν ἅπανθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ Anaxand. 3, 196 (3). ἀγοράσω | ἀπαξάπανθ' *ὅσ' ἂν κελεύῃς Aristophan. 2, 944 (2). τῶν -ἐλαῶν (?) ἄφελε πάνθ' *ὅσ' ἂν βούλῃ γένη Euangeli 4, 572 (v. 5). ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὑτῷ κακά Aristophan. 2, 1030 (11). ποιήσω πάνθ' ὅσα | -αἰτεῖται Alexid. 3, 415 (2). αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε Philem. 4, 24 (1). *πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ *λέγομεν ἢ πράττομεν τύχη 'στίν Men. 4, 213 (3, 7). ἅπανθ' ὅσα ζῇ-δοῦλα ταῦτ' ἔσθ' ἡδονῆς Men. 4, 266 (139). ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ, ταῦθ'-λάβοις ἂν ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας-πάσας ἐδίδασκεν ὁ χρόνος Philem. 4, 54 (56). τἄλλ' ὅσα | τούτῳ προσήκει Antiph. 3, 83. τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα | οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 12). σὺ μὲν παραινεῖς †ταῦτα ὅσα σοι πρέπει Men. 4, 249 (48). θνητῶν δ' ὅσοι | ζῶσιν κακῶς-, ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω Philetaer. 3, 297 (1). ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ Philem. 4, 49 (42). *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν Ephipp. 3, 328 (1). ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων Archipp. 2, 719 (2). ἀποδοὺς *ὅσ' ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτανά Sotad. 3, 585 (1, 10). *ὅσ' ἐστὶ μαλακὰ συλλαβὼν Men. 4, 187 (3). ἀψινθίῳ σπόδησον *ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς Diph. 4, 381 (1, 12). καταχάει-ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ Philem. min. 4, 68 (1, 4). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν-εἰς ἑαυτόν-τις *εἰσαναλίσκων τύχῃ Antiph. 3, 116 (1, 9). ἕξεις-ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα *Alexid. 3, 395 (v. 11). κριθὰς-ἀπέδωχ' *ὅσας ἂν καταβάλω Men. 4, 97 (4). φέρει-ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά ibid. ὅσοι παρῆσαν-ξένοι | ἐπηκολούθουν Aristophan. 2, 1163 (2). ὅσοις-πράως ἔχει, νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν· | οἱ δ'-Men. 4, 137 (1). ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι-ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι-ὅσοι | τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας Alexid. 3, 495 (1, 4). ὁρᾷς-ὅσα | δένδρων ἀεὶ-βρέχεται-οἷα γίγνεται Antiph. 3,

138 (10, 3). ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται, οὐδενὶ πρόσεστιν-*τύχη Philem. 4, 54 (57). ἠκούσαμεν-ὡς | *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται-*αὐλητής Eubul. 3, 235 (3). ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν, οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις Antiph. 3, 109 (v. 11. 12). ὅσα-εἴρηκέ με κακῶς ὁμολογῶν Axionici 3, 534 (1, 10). μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον | τύχῃ τις εἰπών Antiph. 3, 111 (v. 8). τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ Men. 4, 255 (76). ὑπογάστρι'-ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν-σκευάζεται Timocl. 3, 591. *τριωβόλων ὅσων ὕπερ ἡλιάζομαι Phryn. 2, 605 (11) cf. 5, 41. κυάθους ὅσους *ἐκλεπτέτην ἑκάστοτε Plat. 2, 657 (2). *ὅσα περίεργ'-τῶν φορημάτων, *ὅσοις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). μάθοις-ἂν -διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα Alexid. 3, 479 (1). τὸν βολβὸν -σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ Philem. 4, 46 (33). τὴν τέχνην ἐξήτακα. | εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί Hegesipp. 4, 479 (v. 9). ἀριθμοῦσιν -τοὺς πάππους ὅσοι Men. 4, 229 (4). μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ' ἀγαθῶν πλήθη Mnesim. 3, 570 (v. 50). ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη Θηρικλείων Dionys. 3, 554 (1). ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι Alexid. 3, 432 (3, 8). ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις Antiph. 3, 79 (2, 4). τοῖς ἄρτοις ὅσας | ἱστᾶσι παγίδας Alexid. 3, 409 (2). ὅσος *(δ') ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετός Eup. 2, 492 (13). ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος Men. 4, 294 (285). *ὅσον (legeb. θεὸν) τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ | χαμαιτύπης-κοιμᾶσθαι, βαβαί Timocl. 3, 607. ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἥξειν μοι δοκεῖς Men. 4, 144 (2). ἢ *τ' εὐρυθμία τό τ' ἦθος *ἡ τάξις θ' ὅση | ἐν τῷ-ἐφαίνετο Damox. 4, 536 (v. 7). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, | οὐδεὶς ὑποκριτὴς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος Demetr. 4, 539. τὸ φῶς | *λαβεῖν ὅσον δεῖ Sosip. 4, 483 (v. 40). ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ' (int. οἶνος) Alexid. 3, 460 (v. 3). μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν *αἰτήσῃς Euphron. 4, 493 (v. 8). ὅσον εἵλκυσεν, *τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2). ἀποδοίμην ἂν -ὅσου | ὁ-στέφανός ἐστιν ὤνιος anon. 4, 673 (296). ἂν ἴδω-ἡλίκον | ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι Antiph. 3, 91 (1). ἕν-σοι φράσω, | ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν Aristophan. 2, 1147 (1, 3). ὅσῳ δ' ἡδίονα | τὰ πράγματ'-ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν, εἰ- Apollod. Car. 4, 442 (v. 16). ὅσον | ἀκροκώλι' (f. κρεῖττον ἀκροκώλι' ἐστὶν 5, 86) ἕψειν Anaxil. 3, 346. ὅσον *μαγείρου διαφέρει μάγειρος οὐκ οἶσθ' Nicomach. 4, 583 (v. 6). ἐνθυμούμενος-ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων Henioch. 3, 562. ὅσον χρόνον | εἰ κύριος, χρῆσθαι Men. 4, 107 (2, 9). ἐν ὅσῳ-ἀκροῶμαί σου Antiph. 3, 74 (1). ἄριστον ἐν ὅσῳ-ποιεῖ Antiph. 3, 144 (25). στρόβιλος; ἐν *ὅσῳ (libr. ᾧ) συστρέφεται, προσέρχεται-, αἰὼν γίγνεται Men. 4, 231 (7). ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω, | ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ | ἠφάνισα Lync. 4, 433 (v. 9. 10). ἐν ὅσῳ προσέρχετ'-ὁ παῖς, μικρὰ διακινήσω σε Sosip. 4, 483 (v. 21). ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον (?) ἂν τὸν κότταβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν- Antiph. 3, 29 (1, 5). χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς mon. 635. cf. 747. vid. καθόσον. ὅσον ἔμοιγε φαίνεται Aristophan. 2, 1071 (5). περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον Eup. 2, 525. οἴνου-ὅσον | ὀσμήν Philem. 4, 38 (12). οὐδὲν ἡδέως ποιεῖ-ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν Diph. 4, 395 (2, 14). οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ-ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3). ὅσον οὐ τέθνηκα Alexid. 3, 449 (5). τὴν κεφαλὴν [ὅσην] ἔχει | ὅσην κολοκύντην Herm. 2, 415 (6). ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον anon. (an Aristophan. Ran. 781 ?) 4, 662 (245). †πλείστους φέρων- †ὅσον οἷον (v. 5, 55) εἴκοσι Alcaei 2, 830 (1).

ὅσοσπερ: *πάντα-ὅσα περ ἔχειν-δεῖ* Nicol. 4, 580 (v. 42). *ἡνίκ᾽-οὔπω -εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει* Timocl. 3, 607 (1). *οὐδὲ ἓν | ἔσθ᾽ ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί᾽ ἐξωλέστερον* Anaxil. 3, 348 (1, 31). Caeterum de Phryn. 2, 605 (11) vid. 5, 41.

ὅσπερ: *τῷ στόματι δράσω τοῦθ᾽ ὅπερ* *(*χοἱ Λέσβιοι*) Stratt. 2, 778. *μένει-ἑκάστῳ τοῦθ᾽ ὅπερ μέλλει παθεῖν* mon. 349. *ὅπερ ἐπὶ τῶν-Σειρήνων-ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ᾽ ὄψει πάλιν* Hegesipp. 4, 479 (v. 20). *εἰ δ᾽ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἐφ᾽ οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα* Men. 4, 227 (2). *ἔχει τελευτὴν ἥσπερ οὕνεκ᾽ ἐγένετο* anon. (395) 5, 123. *τὰ πάτρια διατηροῦντες, ἅπερ ἡμῖν μόνα-ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας* Athenion. 4, 558 (v. 23). *ἕλκειν τὸ βέδυ σωτήριον-, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος, τὸ τὸν ἀέρ᾽ ἕλκειν καθαρόν* Philyll. 2, 864 (1). *μύρῳ-παρὰ Πέρωνος, οὗπερ ἀπέδοτο | ἐχθὲς Μελανώπῳ πολυτελοῦς Αἰγυπτίου* Anaxand. 3, 190 (2). *ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν* Cratin. 2, 226 (156). *σακίον, ἐν οἷσπερ-ταμιεύεται* Aristophan. 2, 1083 (10). *ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ-ὀρνίθια, σέριφους ἴσως, σκώληκας* Nicoph. 2, 848 (1). *ὅπερ-λοιπὸν-ἦν-διώβολον,* *γεγένητ᾽ ἐμοὶ δικόλλυβον* Aristophan. 2, 944 (3). *ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἥδεσθον βίῳ* Aristophan. 2, 1183 (25). *οὐδὲ ἓν-ὧνπερ λέγει* (Straton. *ὅσ᾽ ἂν λέγῃ*) *συνίημι* Philem. 4, 48 (40b) = Straton. 4, 545. *ὅπερ οἱ προτένθαι-δοκοῦσί μοι παθεῖν* *Aristophan. 2, 1106 (10, 3). *ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων* Axionici 3, 531 (2). *κατὰ τὸν νόμον τὸν καινὸν ὅπερ εἴωθε δρᾶν* Timocl. 3, 611. *ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου* Posidipp. 4, 521 (v. 15). *ὅπερ εἶπα* Athenion. 4, 558 (v. 38). *ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης* Pher. 2, 282 (3, 6). *πωλεῖν-ἅπερ ἔθηκ᾽* (f. *ἃ παρέθηκ᾽* 5, 91) *αὐτοῖς ἰδεῖν* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). Cf. *ὅπερ*.

ὄσπριον: *οὐδενὸς-ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος* Alexid. 3, 507 (9).

ὅσσος: v. *ὅσος*.

ὀστακὸν *ἀλίπαστον-ἐπεσθίειν* Aristomen. 2, 732 (2).

ὀσταφίς: Nicoph. 2, 854 (7). *ὀσταφίσιν ὕσει* Cratin. 2, 92 (11).

ὅστις: cf. *ὁστισοῦν*. *Λάχης τίς ἐστιν ὅντιν᾽ ἀνθρώπων ὁρᾷς* Telecl. 2, 368 (1). *τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν᾽ ἂν χρῇ* Eup. 2, 431 (12). *τίς γὰρ οἶδ᾽-τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν πέπρωθ᾽ ἑκάστῳ-;* Antiph. 3, 133 (3, 9). *οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν* (an *-χον*?) Aristophan. 2, 1190 (62). *οὐκ ἔχω-ἀλλ᾽ ὅ τι | εἴπω-ἄξιον* Alexid. 3, 460. *ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ᾽ ἔχῃ-ἐφάνη Βριάρεως* Posidipp. 4, 521 (v. 7). *ὅ τι* **προῖκα μόνον ἔδωκαν-, τὸν ὕπνον, τί τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς;* anon. 4, 670 (289). *τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω, | ὅστις θεωρήσας-ἀπῆλθεν* Men. 4, 211 (2). *οὗτος κράτιστός ἐστ᾽ ἀνήρ-, ὅστις ἀδικεῖσθαι-ἐπίστατ᾽ ἐγκρατῶς* Men. 4, 96 (3). *ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν, οὗτος μέγιστον εὗρεν-κακόν* Antiph. 3, 66. *ὅστις-ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί, πάντων ἂν οὗτος* **κατεφρόνησε τῶν θεῶν* Antiph. 3, 152 (58b). *ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα-ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ᾽ ὅ τι | οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος* Men. 4, 187 (1). *γυναικὶ δ᾽ ὅστις ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ | μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής* Men. 4, 325 (469). *ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος, οὗτος-* Men. 4, 258 (94). *ὅστις κορακῖνον ἐσθίει-, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας* Amphid. 3, 310 (3). *ἀσυμβόλου δείπνου-ὅστις ὑστερεῖ, τοῦτον-νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν* Amphid. 3, 318 (3). *ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ,-τῆς νυκτὸς οὗτος-ποιεῖ γυμνοὺς ἅπαντας* Alexid. 3, 414 (1). *σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, τοῦτ᾽ ἔστιν* Antiph. 3, 67 (1, 10). *ὅστις ἄνθρωπος δὲ φὺς | ἀσφαλές τι κτῆμ᾽ ὑπάρχειν-λογίζεται,*

πλεῖστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 115 (1). ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ-, -ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ὅστις δ' ἐρυθριᾷ-πρὸς τοὺς-γονέας, οὐκ ἔστιν κακός Antiph. 3, 152 (58a). ὅστις λόγους *παρακαταθήκην-λαβὼν | ἐξεῖπεν, ἄδικός ἐστιν- Anaxand. 3, 197 (4). ὅστις γαμεῖν βουλεύετ', οὐ βουλεύεται | ὀρθῶς Anaxand. 3, 195 (1). κακός | κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον ἔγημε Eubul. 3, 260 (1). ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ | *ὁ πρῶτος ἦν γήμας Men. 4, 114 (1). κακοδαίμων σφόδρα | ὅστις γαμεῖ γυναῖκα Antiph. 3, 32. ὢ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ Men. 4, 192 (4, 1) = mon. 757. adde Men. 4, 256 (80b). 250 (55). ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει-, πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237. δύστηνος ὅστις ζῇ θαλάττιον βίον Antiph. 3, 52 (1). ὅστις διαπλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ, | ἢ πτωχός ἐστιν Alexid. 3, 480 (3). ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, φυγὰς γένοιτο Eubul. 3, 240. ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος | μὴ-τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει, | ὄλοιτο Diph. 4, 411 (1, 7). ὅστις οὖν-μὴ-βδελύττεται, | οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ-πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 1). ὅστις-θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν-, μάταιός ἐστιν Amphid. 3, 309 (2). [ὅστις-μοχλοῖς-σῴζει δάμαρτα-, μάταιός ἐστι Men. 4, 226 (1, 11)]. †ὅστις ἀγοράζων ὄψον-ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται Amphid. 3, 311. ὅστις αὐτῆς *(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων ἐρᾷ-, τῆς ἡδονῆς ἐστ'-φίλος Alexid. 3, 411. ὅστις ἥδεται-ἐσθίων-, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων ἐπάξιόν τι Alexid. 3, 520 (36). ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται, | ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν Men. 4, 193 (5). ὅστις πενόμενος βούλεται ζῆν ἡδέως,- ἀπεχέσθω γάμου Men. 4, 260 (104). ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ τὴν χεῖρα-, πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). *κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας-τεκμήριον φέρει Men. 4, 273 (177). ὅστις-ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται, | αὐτὸς ἐπιορκεῖν -ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). ὅστις-αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται-, πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51d) = Diph. 4, 421 (15). μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει Men. 4, 103 (2) = mon. 340. adde mon. 350. 357. 614. ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ mon. 10. θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν δρᾷ κακόν mon. 234. μάντις-ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς Men. 4, 288 (243b). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, | ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βούλεται· ‖ οὐδ' ὃς γε ταῦτα-διατηρεῖ μόνον, | ἀλλ' ὅστις-εἶναι δίκαιος-θέλει Philem. 4, 37 (10, l. 2 = mon. 638. 639). (10, 6 sqq.). μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός mon. 332. ἡδὺ-ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 288 (245). *ὅτῳ δ' ἂν οἶνος ᾖ πολὺς πίσει Eup. 2, 471 (24). [ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραζ' ἔχει, θᾶσσον -οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται Men. 4, 226 (1, 14)]. τῶν θεατῶν-*οἴστισι δίψ' ᾖ, λεπαστὴν-μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι Pher. 2, 294 (17). τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος-, εἰς τὸ δεσμωτήριον εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον Alexid. 3, 438 (3, 3). *ὅτου (legeb. οἵου) δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὤν, τὸ πυνθάνεσθαι-καλόν Men. 4, 326 (473). ὅ τι ἂν τύχῃ | μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν πληγάς Philyll. 2, 862 (2). πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ Timocl. 3, 595 (v. 7). ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλῃ Men. 4, 135 (2, 3). βιβλίον-ὅ τι βούλει προσελθὼν-λάβε Alexid. 3, 443 (1). με πάντ' ἐπερώτα, | ὅ τι ἂν βούλῃ Metag. 2, 752 (3). πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῇς Cratin. 2, 87 (2). ὅ τι πάρεστι Men. 4, 87 (5). παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ' Cratin. 2, 167 (11). ἔστι-ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 9). οὐ θᾶττον-ἀποκηρύξει τις ὅ τι ἂν ἀλφάνῃ Eup. 2, 531 (12). *ἐκ τᾶς πινακίδος-, ὅ τι κἂν (κα?) λέγῃ τὰ γράμμαθ',

ἑρμήνευε Philyll. 2, 862 (3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ *καθαρείως ὅ τι ἐν ᾖ Eubul. 3, 258 (1) = Ephipp. 3, 334 (1, 3). ἡμᾶς κυλίνδουσ᾽ ὄντιν᾽ ἂν τύχῃ τρόπον Apollod. Car. 4, 441 (v. 8). ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1). ὁ δ᾽ ἠδικηκὼς ὅστις ἔσθ᾽ οὗτός ποτε | τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ᾽ Men. 4, 96 (1). διαφέρει-οὐδὲ γρῦ | ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν Men. 4, 179 (2). *ὅστις -αὐτῶν *(ἐστιν) εὐτελέστατος σφραγῖδ᾽ ἔχει Eup. 2, 504 (9). *χὤττι τάχιστα θύρας ἐξελθεῖν βουλόμεθ᾽ αὐτόν Pher. 2, 335 (3, 3). ***ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1, 1). ὅστις ὀψώνηκ᾽-τάττειν τε-παρασκευάζεται πλευράν Antiph. 3, 108. ὅ τι περ κεφάλαιον-ἤγαγες Eup. 2, 458 (5). *ὅστις παρέθηκε-τραχήλια Pher. 2, 275 (5). ἥτις (f. ἤ τις) κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην Philyll. 2, 865 (5). ἥτις κύουσ᾽ ἐφάνη κύος- Aristophan. 2, 1184 (34). ὅστις *γ᾽ αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην Pher. 2, 289 (8). ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων Eup. 2, 529 (8). ὅστις φακῆν-λοιδορεῖς Aristophan. 2, 953 (3). ὅστις-τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7). ὦ *κακοδαίμων, ὅστις-ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19). ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ᾽-στρούθιον- Eubul. 3, 251 (2). ὦ μακάριόν *μ᾽ ὅστις γυναῖκ᾽ οὐ λαμβάνω Men. 4, 69 (1). ὅστις αὐλοῖς-κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1037 (17). τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ, | ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται Amphid. 3, 310 (1). πικρὰν στρατείαν δ᾽ εἶδον, οἵτινες-εὐρυπρωκτότεροι-ἀπεχώρησαν Eubul. 3, 262 (2). ἀκούσαθ᾽ ὡς ἐσμὲν-κομψοί | ἄνδρες· *ὅτοισι-παῖς ἀκόλουθός ἐστιν Eup. 2, 484 (1). τῇ γῇ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς, | ἥτις τόκους δίδωσιν Philem. 4, 52 (51c). ἔστι δὲ σκοπεῖν-τὴν Πλαγγόνα, | ἥτις-πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους Anaxil. 3, 347 (1, 9). μίαν -τιν᾽ αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα Eup. (?) 2, 577 (v. 10). καί τιν᾽ εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει ib. (v. 15). ὠνήσομαι στίλβην τίν᾽, ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15). οὐδεὶς-*ἡμῖν Ἰόλεως-, ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς- Plat. 2, 681 (4). οὐδ᾽ ὅστις-ἐκπίεται Plat. 2, 616 (1). οὐδ᾽ ἄλλον ὅστις *ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον Aristophan. 2, 1076 (1, 3). οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅστις γένοιτο ζάκορος Men. 4, 105 (3). ὅστις τῆς ὁδοῦ | ἡγήσεταί σοι anon. 4, 623 (71). οὐκ ἔστιν-ζωγράφος-, ὅστις ἂν πλάσαι κάλλος τοιοῦτον οἷον ἡ ἀλήθει᾽ ἔχει Philem. 4, 22. οὐκ *ἔστιν ἥτις | ῥῖς ὑποστῆναι *δύναιτ᾽ ἂν anon. 4, 622 (65). οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Eurip.) 3, 288 (2) = mon. 697. Philippid. 4, 472. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται mon. 621. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὑτῷ φίλος mon. 407. *οἶκος δ᾽ ἐν ᾧ-πρωτεύει γυνή, | οὐκ ἔστιν *ὅστις πώποτ᾽ οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). ὡς ἔστ᾽ ἐραστής, ὅστις-τρόπων ἐραστής ἐστι Amphid. 3, 307 (2). τίς ὧδε μῶρος-, ὅστις ἐλπίζει (al. -ζῃ)-; anon. 4, 613 (41). ὅστις γὰρ εὐπορῶν-κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ᾽ ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο- Apollod. 4, 456 (3). ἔδει-ὅστις χρηστὸς ἦν-ἀνήρ | τὰ σῦκα-δηλοῦν τὸν τρόπον Alexid. 3, 468 (1). χαλεπή-ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ᾽ ἀπελθεῖν-, ἥτις ἐστὶ κοσμία γυνή Anaxand. 3, 197 (5). μέγα τὸ φορτίον. *A.* οὐχ ὅστις-ἐστιν ἐμπείρως ἔχων Antiph. 3, 4 (4). ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ᾽ αὐτῶν λέγε Cratet. 2, 246 (2). λέγ᾽ ὅτου ᾽πιθυμεῖς Eup. 2, 472 (25). σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε Anaxand. 3, 167. ὅ τι βούλει λέγε Alexid. 3, 444 (1, 17). ὅ τι βούλει δ᾽ ἑλοῦ Men. 4, 135 (2, 5). *λέγ᾽ ὅτου δεῖ Alexid. 3, 437 (2, 2). *ὅτου (legeb. ὅτῳ) δοκεῖ σοι δεῖν-τῇ πόλει; Aristophan. 2, 988 (9). ἐπίδειξον αὐτὴν ἥτις ἐστίν Plat. 2, 672 (1, 5). τί γὰρ ἡ-Ἰωνία *εἶφ᾽ (an Ἰωνία | εἶπον) ὅ τι πράσσει Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). ταυτὶ δ᾽ ὅ τι ἐστὶν οὐδ᾽ ἂν

*ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (v. 15). τουτὶ γὰρ ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι (libr. πύθωμαι ὅτι), | αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. καὶ ταῦτ' ἐγώ-οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν Alexid. 3, 496 (1, 15). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι ποτ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν μέλλεις-, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ-ἤ- Amphid. 3, 302. ἀξιώσαντός τινος | εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν, | ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν Hegesipp. 4, 481. ἐπελάθετ' αὐτὸν ὅστις εἴη Men. 4, 158 (5). ἔλεγχε σαυτὸν ὅστις εἶ mon. 571. ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9). πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ ibid. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις Antiph. 3, 109 (v. 5). οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἀργυρίῳ Apollod. 4, 456 (4). adde Men. 4, 187 (1). τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Antiph. 3, 103 (v. 3). οἶσθ' ὅ τι ποίησον; Men. 4, 297 (298). ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς | ὅ τι ἐστίν-; Diph. 4, 405 (3). εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει Antiph. 3, 67 (1, 4). σοὶ δ' ὄνομα-τί ἐστιν; Α. ὅ τι; Γεωργία Aristophan. 2, 1065 (2, 4). †ὅτι (l. ὅ τι;) τὸ πυριατήριον Eup. 2, 473 (30). εἰς αὔριον δὲ *(μηδὲ) φροντίζειν *ὅ τι (libr. εἴ τι) | ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, 8). ἀπολογήσομαι, | ὅ τι *παθόντες-λέγετε Eup. 2, 546 (1, 3). τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε νῦν εἰσὶ *κἀνέροιτο (?) Henioch. 3, 563 (v. 4). ἐξ ὅτου Cratet. 2, 247 (7). ἐξ ὅτου ἔφαγον Eup. 2, 526 (4). ἅττα v. supra p. 220.

ὁστισοῦν: πρᾶτθ' *ὁτιοῦν (legeb. ὅ τι) ἂν σοι δοκῇ Anaxand. 3, 199 (11). ἀποκναίσειεν ἂν | *κἂν ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος Antiph. 3, 137 (9). δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν Alexid. 3, 502 (1). οὐδὲν κρέας-οὐδ' *ὁτιοῦν (vulg. ὅ τι) ἐδόμεσθα Cratet. 2, 239 (3, 3). οὐκ *ἄλλ' ὁτιοῦν ἕτερον Men. 4, 163 (3). ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι Xenarch. 3, 625. ἐὰν δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἔχων ζῇ πολυτελῶς Diph. 4, 389 (1, 10).

ὀστοθήκη: anon. 4, 681 (316).

ὀστοκόπος: anon. 4, 681 (316).

ὀστολόγος: Epilyci 2, 889 (2).

ὀστοῦν: οὐδὲ λάχανον *οὐδὲν οὐδ' ὀστοῦν *ἔτι | ὁρῶ Cratin. 2, 129 (19). ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες Men. 4, 108 (3). ὀστῶν ἀσάρκων -*ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41). πληγὰς-*κονδύλων καὶ τρυβλίων ὀστῶν τε Axionici 3, 534 (1, 4). *ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις ἀνδρῶν βασιλέων καὶ- Men. 4, 233 (9).

ὀστράκινος: †πιθάκνην πότερ' ὀστρακίνην ἢ- Plat. 2, 654 (2).

ὄστρακον: τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων anon. 4, 646 (167). φύσκαι -καὶ-παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' ἀντ' ὀστράκων Pher. 2, 299 (1, 9). ὄστρακον *αὐτοῖς-ἀνίησιν Plat. 2, 664 (2, 4). ἐπειδὴ τοὔστρακον παροίχεται Cratin. 2, 61 (1). οὐ-τοιούτων *οὕνεκ' ὄστραχ' εὑρέθη Plat. 2, 669 (2).

ὄστρειον: κάραβον, ἀστακόν, *ὄστρειον (legeb. ὄστρεον) Philyll. 2, 861 (1). λεπάδες, *μύες, *ὄστρεια (vulg. ὄστρεα) Anaxand. 3, 184 (1, 60). *ὄστρει' (vulg. ὄστρε'), ἀκαλήφας *(καὶ) λεπάδας Philippid. 4, 468. *ὄστρεια (vulg. ὄστρεα)-*τινα | ἰδὼν *γέροντα Alexid. 3, 429 (1, 1). ὀστρέων (f. ὀστρείων) γένη | παντοδαπά Diph. 4, 394 (1). τί οὖν ἔχεις; B. ὄστρεια πολλά (f. τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; B. πολλά) Lync. 4, 433 (v. 17). πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη Cratin. 2, 19 (5).

ὄστρεον: v. ὄστρειον.

ὀσφραίνομαι: ὀσφρομένην τῶν τηγάνων Philonid. 2, 422 (3). τούτων δὲ (i. e. τῶν ἐγχέλεων)-*ὀσφρέσθαι (libri ὀσφρᾶσθαι) μόνον Antiph. 3, 80. προσένεγκέ *μουγγὺς τὸ στόμ' ὀσφρέσθαι (vulg. ὀσφραίνεσθαι)

τὸ σόν Eup. 2, 433 (15). τοὺς ἤδη νεκρούς, | ὅταν (?) ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 26).

ὀσφύς: τὴν φῦαν περιδεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν Herm. 2, 405 (6). ὀσφὺν -διακίγκλισον- ἀνδρὸς πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). κέστρας ὀσφύς Antiph. 3, 72 (1, 6). τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν Pher. 2, 261 (1, 4). τὴν ὀσφὺν ἄκραν- τοῖς θεοῖς ἐπιθέντες Men. 4, 108 (3). οὐκ εἴασα τήν | ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι Men. 4, 161 (1).

Ὀσφύων: †Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρέφη Cratin. 2, 152 (8).

ὅταν: cf. ὅτε. ὅτι. ὅταν δὲ *(δὴ) πίνωσι τὴν ἐπιδέξια Eup. 2, 560 (33). ναῦς ὅταν- ῥοθιάζῃ Aristophan. 2, 975 (10). ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες Eubul. 3, 250 (3). Ἄνυτος- πρὸς Πυθιονίκην ὅταν | ἐλθὼν φάγῃ τι Timocl. 3, 600 (1). νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν | ἴδω παράσιτον Men. 4, 223 (2). νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν τὰς Ἱππονίκας τάσδε Philem. 4, 20 (2). τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, | ὅταν *(τι) περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106). adde Sosicr. 4, 592 (3). mon. 352. ὅταν- εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον, | τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται Ephipp. 3, 327 (2). ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα- ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτόν ἐστ' ἰδεῖν Men. 4, 193 (5). ταγηνίας ἤδη τεθέασαι- σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι; Magn. 2, 10 (2). οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,- πρόβατ' ἐσθίουσι-· ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε ***ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι Epicrat. 3, 365 (2, 8. 11). νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· | ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται Eubul. 3, 255 (1, 21). ὡς ἅπασιν- εἶ | ποθεινόν,- εἶθ' ὅταν παρῇς, ἀχθηρόν Antiph. 3, 51. ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον λυπούμεθα anon. 4, 690 (346). ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίγνεται Antiph. 3, 155 (68). πολλοὺς- πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ | ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας Men. 4, 254 (71). ἐπὶ τοῖς *(δὲ) βάθροις ὅταν ὦσιν,- γελῶσιν Phryn. 2, 580 (1, 5). ἔπειθ' ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,- αἴρουσιν- τὴν μηχανήν Antiph. 3, 106 (v. 13). τοῦτ' ἔστι σόν, | ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν *ἔξω δ', ἐμόν Dionys. 3, 552 (1, 11). τέως μὲν ᾠόμην-, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν | ἔλθω πεπίστευκ' Antiph. 3, 91 (1). ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν- τυγχάνῃς κατεσπακώς, τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε- μόνον Antiph. 3, 116 (1, 12). εὐθύς, ὅταν *ἔλθω ποτέ | διψῶσα, - οἶδ' - Antiph. 3, 11. ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται (int. ἡ καρδία) Antidot. 3, 529. μετὰ τῶν σωμάτων | ἡμῶν, ὅταν *γιγνώμεθ', εὐθὺς *χἠ τύχη | προσγίγνεθ' ἡμῖν Philem. 4, 6. ὅταν *δὲ παρατηροῦντ' ἴδω-, πωλῶ- εὐθὺς Philem. 4, 38 (13). τοὺς ἤδη νεκρούς, | ὅταν (an ὅτανπερ) ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 26). ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ'-; Aristophan. 2, 1159 (2). καὶ παρατίθει γ' αὐτά-, ὅταν *παρατιθῇς, -ἐψυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 15). ὀπτὸν θερμὸν εὔχυλον τέρεν | ὅταν ᾖ, προσφέρων Alexid. 3, 472 (4). σιτούμενε-, ἵν' ὅταν ᾖ καιρὸς τυθῇς Philem. 4, 55 (63*). σαυτὸν μακαριεῖς- ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν Pher. 2, 260 (11). ὅταν δέωμαι γωνιαίου ῥήματος, (f.; B.) τούτῳ παριστῶ (f. παρίστω) Plat. 2, 639 (2). τῶν μυρρινῶν-, ἃς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ Apolloph. 2, 880 (1). *πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, *(χύτραν) λέγω-; Antiph. 3, 26 (1, 1). τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον Men. 4, 76 (8). ὅταν ἐρανισταῖς- διακονῇς, οὐκ ἔστι παίζειν Euphron. 4, 492 (v. 1). οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν *θύσῃς τι, *καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103). οὔτε- δεῖ-, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ | νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 20 (1). δεῖ- ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,- μισθὸν διδόντας-, εἶναι δίκαιον, οὐ δὲ νῦν βαδίζομεν,- ἀνδροφόνον Euphron. 4, 493 (v. 6). ὅταν ξενισθῇς-, ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ᾖν) λέγῃ πόλιν, σὺ

τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν' Philem. 4, 40 (17). ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν πλέον διδῷ, δέξαι τὸ μόριον Men. 4, 248 (45). ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα πρόβαλλε σαυτῷ ib. (47). ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς, τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν Men. 4, 268 (148). ὅταν *(δ') ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος Philippid. 4, 469 (3). ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, - Εὐριπίδου μνήσθητι ib. 472. ὅταν τι *μέλλῃς τὸν πέλας κατηγορεῖν, αὐτὸς τὰ σαυτοῦ πρῶτον ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162). ὅρα | εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν Men. 4, 164 (1, 13). ὅταν εἰδέναι θέλῃς *σεαυτὸν ὅστις εἶ, | ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ' Men. 4, 233 (9, 1). *ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων ὑπεναντίων - *ποιοῦντας μίαν -, - προσπαρδέτω Damox. 4, 531 (v. 36). ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή, - τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει Men. 4, 326 (475). ὅταν - ἱστῇς, - τὸ ῥέπον κάτω βαδίζει Aristophan. 2, 1147 (1, 4). ὅταν - ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς *ᾖ, | ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν Antiph. 3, 66. μῦς -, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι | λέγειν), κέκραγε - εὐθὺς Philem. 4, 45 (32). ἡδονὴν ἔχει, | ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι, δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 196 (3). λυπουμένῳ δ' ὅταν τις - λέγῃ | χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει Philem. 4, 5. ὅταν πότ' ἀνθρώποισιν ἡ τύχη γελᾷ, πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται· | ὅταν δὲ *δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14ᵃ). ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος, κἀκ τοῦ καθεύδειν - οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). ὅταν δὲ νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ, | ἀπόλλυμ' ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων anon. 4, 669 (286). †ὅταν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχῃ τὸν βίον, | οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην Men. 4, 239 (20, 1). adde ib. (20, 3). εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου, | ἔστιν θεωρεῖν - τὴν τοῦ φίλου | εὔνοιαν εὐθὺς - Apollod. 4, 455 (2). ὅταν με καλέσῃ πλούσιος -, οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' Diph. 4, 404 (2). ὅταν - λευκὸς ἄνθρωπος - λάβῃ δίκελλαν -, γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicr. 4, 591. ὅταν πονηρῷ περιπέσῃ τῷ γείτονι, - πορεύεται Philem. 4, 41 (19). ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά Men. 4, 227 (2, 15). ὅταν πένης ὢν - τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα, | αὑτὸν δίδωσιν Men. 4, 251 (57). ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις, οὐχ - γυναῖκα λαμβάνει μόνον - anon. 4, 690 (349). †ὅταν γέρων γέροντι γνώμην διδοῖ, θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐμπορίζεται Men. 4, 271 (165). ἱμάτιον μοχθηρόν, ὅταν βορρᾶς καταπνεύσῃ Cratin. 2, 132 (1). Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἁρμοδίου μέλος αὐλῇ Cratin. 2, 154 (10). πρόσεισιν - ὅταν καλῇ τι Cratet. 2, 237 (1, 5). πέμπει - ναῦς - ἄνδρας θ' ὅταν δεήσῃ Eup. 2, 509 (2). δυστυχὴς ὅταν τύχῃ Men. 4, 205 (2). ὅταν ἐγγὺς *ᾖ δ' †ὅδ' ὕστερος (an ὁ σταυρός), ἀρτύω φακῆν Anaxipp. 4, 460 (v. 41). ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν, | ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν -, - ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 11). ὅταν - αὐτὰς αἰτιώμεθ' -, λοιδοροῦνται Pher. 2, 324 (1, 8). ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα, | εὐχόμεθα Herm. 2, 389 (1). αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γιγνώσκομεν Sosicr. 4, 592 (1). *στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, *ὅταν πίνητέ που Plat. 2, 632 (4). ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). πείθεται τοῖς παιδίοις ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' -" Stratt. 2, 781 (2). ὅταν - θύωσιν, - ὕστατος - ἐπετέθη Antiph. 3, 89 (2). αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι - δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι Nausicrat. 4, 575 (2). ὅταν φάγωσ' ἰχθὺν -, οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). οὐ δεῖ - ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας, ἄλλως τε καὶ | ὅταν μετ' εὐνοίας *τι - πταίσωσιν ib. 102 (3). ὅταν - τὴν λεύκην τις - ἁλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπῃ, πνίγομαι - anon. (5, 52) 2, 746 (2, 8). μὴ *φθονεῖθ' ὅταν τις - χαίρῃ - Eup. 2, 546 (1, 8). ἀνὴρ ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ -, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16). ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν

ὅλων, | ὅταν-ἴδω- Philippid. 4, 469 (v. 2). με λυπεῖ-χρηστὸς τρόπος | εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον Men. 4, 263 (124). ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ Antiph. 3, 154 (65). σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὢν ἀνὴρ | δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). †αἰσχρόν γ' ὅταν τις-γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους Men. 4, 257 (87). χαλεπόν *(γ') ὅταν τις ὢν *πίῃ πλέον λαλῇ Men. 4, 256 (83). ὡς χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος ᾖ mon. 562. ὡς ἡδὺ κάλλος, ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα mon. 555. ὅταν-τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος | χρηστός, διπλασίως ὁ προσιὼν ἁλίσκεται Men. 4, 259 (99). ὅταν τύχῃ τις εὐνοοῦντος οἰκέτου, | οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον ib. (98). βίος θεῶν-ἐστιν ὅταν ἔχῃς ποθὲν | τἀλλότρια δειπνεῖν Antiph. 3, 143 (23). φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν-τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς Diph. 4, 421 (14). πόλλ' ἔστιν-κακά, | ἃ καλῶς *ὅταν (libr. ἐὰν) ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται Philem. 4, 56 (66). τοιαῦτα-πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει | πάσχειν, ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς anon. 4, 657 (216). ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναί τιν' ἢ- Men. 4, 238 (19). ἀλλ' ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ, παρὰ τίνι τἀνόητον οὗτος ὄψεται; Men. 4, 93 (1). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, | ᾧ μὴ σύνοιδε-*ἐπιωρκηκότι, | οὗτος- Antiph. 3, 149 (43). ὅταν εὐπορῶν -αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, | τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 6). ὅταν-ὢν νέος | ἀλλότριον-ὄψον ἐσθίειν μάθῃ, -διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον Ephipp. 3, 338. ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα-,-λύπας ἔχει Axionici 3, 536 (1).

ὅτε: cf. ὅτι. †κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα Dionys. 3, 548 (v. 29). †σπεύσεθ' ὅτε (al. ὅτι f. πεύσεσθ' εἴτε) τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224. οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε | ὁ λέγων ὑποτάττει (f. ὅταν | ὁ λ. ὑποτάττῃ)-τὰ πράγματα Antiph. 3, 149 (46). τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε | εἰπέν μ' ὁ κῆρυξ- Aristophan. 2, 1084 (13). ὡς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος-, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν Theop. 2, 802 (1). ἐλευθέρι' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε, | ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι Henioch. 3, 563 (v. 11). ἐκεῖνον-τὸν χρόνον, *(ὅτ') οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἡγούμεθα Men. 4, 244 (35). τὸ παλαιόν, ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον Cratin. 2, 108 (2). ἀλλ' ἦν ὅτ'-μετ' ἐμοῦ διῆγες Cratin. 2, 164 (4). τοὺς Φρύγας οἶδα-, ὅτε-συλλυσόμενοι-ἦλθον-, πολλὰ -σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας Archipp. 2, 721 (7). ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν Anaxand. 3, 170 (1). ὅτε σὺ τοὺς-θριάμβους *ἀναρύτουσ' ἀπηχθάνου Cratin. 2, 36. ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο Aristophan. 2, 1044 (33). ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα Arar. 3, 274 (4). ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα Eup. 2, 493 (16). ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους Demetr. 4, 539 (v. 8). ἐτάραττε κἀκείνους γάρ-, ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν Aristophont. 3, 361 (2). ὅτ' ἦν -νεώτερος,-*εἶχε Eup. 2, 529 (7). ὅτε μειράκιον ἦν, τοὺς ἀώρους ἠλέουν Apollod. 4, 451 (1). ὅτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ' Men. 4, 227 (2, 2). ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην-, πληγὰς ὑπέμενον Axionici 3, 534 (1, 1). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetaer. 3, 294 (1, 3). ὅτε τοῖσι θεοῖς θύετε,-ἀποκρίνετε- Pher. 2, 261 (1). ὅτ' *εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης Men. 4, 275 (183). adde mon. 432. εὐδαίμων, ὅτ' οὐκ ἀνιάσεται Aristophan. 2, 1148 (1, 11).

ὅτι: cf. ὅστις. ὁτιή. corrupt. Stratt. 2, 768 (1). †ὅτι δ' ἂν ἡ συβώτρια Plat. 2, 685 (12). τί ὅτι (f. ποθ')-προανίστασαι; Stratt. 2, 788

(4). ὅτι in fine versuum: Plat. 2, 626 (7). †Stratt. 2, 768 (1). Anaxand. 3, 192 (1). Alexid. 3, 413. 489 (2). Men. 4, 96 (1). 275 (186). Arched. 4, 435. Men. 4, 235 (12). Epinici 4, 505 (v. 3). Plat. 2, 636 (1) cf. 5, 45. Stratt. 2, 783 (2). Philetaer. 3, 295 (2). Alexid. 3, 483 (2, 14). 484 (3, 3). Diph. 4, 412 (3). Alexid. 3, 451 (1). 389 (1, 11). Aristophan. 2, 1011 (16). Alexid. 3, 499. Philem. 4, 57 (74). Posidipp. 4, 523 (1, 2). Antiph. 3, 15 (1). 67 (1, 7). Dionys. 3, 555. Philem. 4, 39 (14ᵃ). Men. 4, 249 (47). 262 (113). 260 (102). Antiph. 3, 64. 68 (2, 5). Alexid. 3, 507 (9, 5). Philem. 4, 55 (60). Straton. 4, 546 (v. 47). hiatus: ὅτι εἴμ' Anaxand. 3, 193 (1). ὅτι ἦν (?) Plat. 2, 629 (2). ὅτι ἦ Amphid. 3, 301. ὅτι οὐκ Eup. 2, 448 (4). *ὅτι οὐχ ὁρᾷ Antiph. 3, 151 (55). ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι λέγουσιν- Pher. 2, 270 (2). ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον, | *ὅτι (cod. ὅταν) οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα Antiph. 3, 151 (55). ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; Anaxand. 3, 193 (1) v. ἐπιτιμῶ. μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι | -προσδοκᾷς Men. 4, 275 (186). εὐδαίμων ἐγώ-οὐχ ὅτι | -εὐωχήσομαι, | ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ' Alexid. 3, 489 (2). κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι | τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὐ τυχὸν μεταλήψεται Men. 4, 96 (1). κλαύσεται, | ὅτι-ἴσταται πρὸς τῷ μύρῳ, | †ὅτι θεῶν *ἕνεκ' ἔπλευσε-εἴσεται Eup. 2, 513 (11). εὖ γέ σοι *(γένοιθ')-ὅτι | ἔσωσας Plat. 2, 626 (7). εὖ *δ' ἐγίγνεθ' ὅτι-μ' ἐδίδασκε Antiph. 3, 95 (2). ἐγένετ' ἐμβρόντητος, *(ὡς) οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι Antiph. 3, 149 (44). ὄρνις κεκλήσει.- ‖ -οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι | ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης Anaxand. 3, 192 (1). Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην, ὅτι | -ἦρεν Arched. 4, 435. ὅμως ἔλαχες, ἣν νοῦν ἔχῃς.-ὅτι πονηρῷ-ἐπέλαχες ἀνδρί Plat. 2, 670 (3). †ἀφῆκεν ὅτι ἦν βόαξ Plat. 2, 629 (2). τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι | εἰσήγαγεν τάριχος Alexid. 3, 413. λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως-παρακεντοῦσι Baton. 4, 504 (1, 5). παρέδειξα-ὅτι ‖ σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν Epinici 4, 505 (v. 3). τὰ παιδία πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονεν τὴν μητέρ'- Antiph. 3, 106 (v. 10). μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων, | ὅτι δοκεῖ κτλ. Antiph. 3, 27 (1, 16). ὅτι (al. ὅτε) χωλός ἐστι (al. εἰ σὺ)-οὐ λέγεις (al. εὖ σφόδρα) Eup. 2, 567 (61). Cf. λέγω. δεῖ σε γιγνώσκειν, ὅτι | ἀγαθὸν *μέγ' ἕξεις- Men. 4, 260 (102). νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι | ἀληθὲς ἦν Antiph. 3, 67 (1, 7). τοῦτο γιγνώσκων ὅτι, | -Philem. 4, 39 (14ᵃ). reliqua v. supra p. 271. εἰ μὲν ᾔδεις, ὅτι ('an διότι?' H. I.) τοῦτον τὸν βίον,-ζῶν διευτύχησεν ἄν- anon. 4, 669 (287). οὐκ οἶδα· *πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός. Machon. 4, 496. Caeterum v. οἶδα p. 686. 687. οὔ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι | ὑπὸ τῆς ἰδίας-κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12). δῆλον ὅτι, δηλονότι v. supra p. 301. οὐχ ὁρᾷς ὅτι | -; v. ὁρῶ. τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς, | ὅτι-τίθησι πτωχὸν- Philem. 4, 31 (1, 8).

ὁτιή: ὅτι (f. ὁτιή) τὰ πατρῷα-καταδιέφθορα Eup. 2, 444 (10). ὁτιή -φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα Alcaei 2, 827 (1). ἀνδραγαθίας οὕνεκα, | †ἔτι ἐπιαλὰς (f. ὁτιὴ 'πιήλας)-ἀπωλόμην Phryn. 2, 581 (2). οἰμώξει-ὁτιή μ' ἀνέστησ' (an ἀνίστης?) ὠμόυπνον Eup. 2, 551 (8). μισῶ *σ' ὁτιὴ λέγεις με τἄσχρά Aristomen. 2, 731 (3). Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν-, *ὁτιὴ (libr. ὅτι) δίχα θυμὸν ἔχουσιν Herm. 2, 407 (1, 11). μὴ *ὥρασι-ἵκοιθ'-τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν, ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη Alexid. 3, 507 (9). οὐκ οἶσθ' ὁτιὴ τἀργύριόν ἐστ' *ἰσάργυρον; Ephipp. 3, 339 (2). ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ κτλ.-; Mnesim. 3, 577 (1). ἄγγελλ' ὁτιὴ | ψυχρὸν τοὔψον, τὸ ποτὸν θερμόν Mnesim. 3, 569 (v. 9). ὁ δ' (int. ἔλεγεν) ὅτι (an ὁτιή) στόμα (sed v. 5, 115) πονηρόν Posidipp. 4, 513.

ὀτοτύζω: Ἑκάβην ὀτοτύζουσαν anon. 4, 629 (100).

'Οτρυνικός: *ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', 'Οτρυνικούς* (int. *κωβιούς*) Antiph. 3, 119 (v. 8).

οὗ: *οὗ τὰ *βιβλί' ὤνια* Eup. 2, 550 (6). **οὗ φασιν εἶναι-τὰς μέσας στατηριαίας* Theop. 2, 800 (3). *οὗ δὴ λέγεται-Σαπφὼ-ῥῖψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς* Men. 4, 158 (1). *ἐν τοῖς ἰχθύσιν-, οὗ* (al. corr. *ὅπου*) *καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα* Antiph. 3, 68 (2, 2). *ἐν Πάφῳ. | οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν-ἦν ἰδεῖν* Antiph. 3, 117 (2, 4). *Ἀθήνας-. οὗ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν χόροι* Eubul. 3, 208 (2). *Θήβας ἦλθον, οὗ τὴν νύχθ' ὅλην τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι* Eubul. 3, 230 (2). *οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον, ***οὗ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία πλοιάρια* Men. 4, 88 (1, 8). *ἐν τῇ-Ἀττικῇ-; οὗ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον* Nausicr. 4, 578. *οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς-, οὗ φασι-* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). *στεῖχ' εἰς ἀγορὰν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς, | οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι* Mnesim 3, 568 (v. 4). *μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα-λέγειν* Eup. 2, 485 (1, 12). adde Men. 4, 237 (17). **οὗ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ | ἐξ ὀξυβαφίων-ἐπίνομεν* Antiph. 3, 89 (1, 4). *οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ-, κτλ.* Diod. 3, 544 (v. 9). *οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω, | πορνεῖόν ἐστι* Diph. 4, 395 (2, 38). *οὗ δὲ νῦν βαδίζομεν, εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον* (esse oportet) Euphron. 4, 493 (v. 9). *ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο* Alexid. 3, 502 (1). *οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον *οὗ μὴ διατελεῖς* — Diph. 4, 394 (2, 2). *οὐκ ἔστιν τόπος, | οὗ μὴ 'στιν Ἀήρ* Philem. 4, 31 (2, 9). *τὸ πρᾶγμα χάριεν, *οὗ Χίου* (libr. *οὐχὶ*) *δύο κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει* Sophili 3, 581. *οὐκ ἐκ πότων- | ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου | -, οὗ περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι | ἀγαθὸν-, ἂν ἔχῃ φίλου σκιάν* Men. 4, 241 (24). *οὗ-τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά,-οὐχ ἡδύ;* Antiph. 3, 79 (2, 7). *οὗ-μὴ τίθενται συμβολαί, πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται* Timocl. 3, 595 (v. 18). **φύσιν-ἐνεγκεῖν οὗ* (vulg. *ὅπου*) *φύσις βιάζεται* Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107.

οὐ (*οὐ, οὐκ, οὐχ*): cf. *εἰ. εὐ. οὐδέ. οὐδείς. οὐχί.* *ἆρ' ἐνέθηκας; B. οὔ.* Pher. 2, 292 (13). *κλεῖδες-. B. αἷς τὰς θύρας κλείουσιν; A. *(οὔ·) θύννου μὲν οὖν* Aristophont. 3, 359. *Ἀλεξάνδρου πλέον-πέπωκας. B. οὐκ ἔλαττον, οὔ, | μὰ τὴν Ἀθηνᾶν* Men. 4, 152 (1). *μὰ Δί' ἐγὼ μὲν *οὔ* Nicomach. 4, 583 (v. 5). *μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ(?) | οὐδέτερον αὐτῶν* Straton 4, 545 (v. 21). *πῶς γὰρ οὔ;* Anaxand. 3, 164 (1). Antidot. 3, 529 (2). *ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ; | νάρδινον.* Men. 4, 148 (3). *διότι τὴν μὲν γαστέρα | φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ;* Henioch. 3, 562. **λόγῳ-ἠγωνιζόμεσθ', ἔργοισι δ' οὔ* Aristophan. 2, 1160 (4). *δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ* Anaxand. 3, 181 (v. 14). *μισοῦσι μὲν-, ἀπεκτάγκασι δ' οὔ* Men. 4, 173 (13). *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ* mon. 159. *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', *ἐκεῖνο δ' οὔ* Apollod. 4, 451 (1). *μεταβολὴ μὲν ἡδὺ δ' οὔ* anon. 4, 685 (327). *ὗς οὐ τομίας* Antiph. 3, 73 (2, 5). *πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι* Anaxand. 3, 163 (1). *ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός* Anaxipp. 4, 460 (v. 36). *ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί* Cratin. 2, 102 (2). *κεστρεῖ' ὀπτὸν οὐ μέγαν* Philem. 4, 28. *ἔφη | οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον* Phoenicid. 4, 511 (v. 20). *ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός* Euphron. 4, 493 (v. 11). *ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ* mon. 175. *οὗ πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου* Men. 4, 183 (2). *πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν* Diph. 4, 406 (v. 3). *δεῖ-τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον, ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν* Men. 4, 250 (52). *πυρετὸς-οὐκ ἄξιος τριωβόλου* Nicoph. 2, 850 (1). *νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα* Philem. 4, 43 (27b). *ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον* Men. 4, 143 (2). **ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου* Cratin. 2, 127 (17). *ἐν οὐχ ὅλοις δέκα*

μησί Euphron. 4, 486 (v. 4). adde Damox. 4, 530 (v. 3). *οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία* Philem. 4, 6. *χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον* Epicrat. 3, 371 (1, 22). *οὐκ ἔλαττον* Men. 4, 152 (1). *σπυρὶς οὐ μικρά* Aristophan. 2, 1123 (17). *οὐ σμικρὰ νόσος* Diph. 4, 424 (24). *οὐκ ἀβέλτερος* Athenion. 4, 557 (v. 10). *καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως* Henioch. 3, 562 (v. 6). *εἰσὶν ἄνδρες οὐκ ἀγνώμονες* Men. 4, 291 (267). *οὐκ ἀδείπνων* Eubulid. 3, 559. *οὐκ ἄκουσα* Pher. 2, 326 (1, 1). *οὐκ ἀμέριμνος ἔσσεαι* Plat. (?) 2, 697 (v. 5). *ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίγνετο* Eriphi 3, 559. *οὐκ ἀνήκοος* mon. 146. *οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν* Ephipp. 3, 332 (v. 5) *οὐκ ἀτρύφερος οὐδ' ἄωρος* Eup. 2, 448 (4). *νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον* Diph. 4, 392 (1, 3). *τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς* Philem. 4, 31 (1, 7). *ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται* Antiph. 3, 13 (1, 16). *οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ-* Pher. 3, 324 (1, 6). *οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων* Alexid. 3, 520 (35, 5). *οὐκ ἀστόχως* Alexid. 3, 434 (1, 14). *οὐ μάτην-δόξαν-ἔχει* Philem. 4, 55 (60). *οὐκ ἄνευ πόνου* Archipp. 2, 724 (1). *οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως λιμῷ παρελθεῖν* Alexid. 3, 480 (1, 4). *τὸ διορίζεσθ'* *(*οὐ*) *βεβαίως* Alexid. 3, 514 (21). *ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα | ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον* Alexid. 3, 468 (1, 1). *οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν* Men. 4, 212 (2, 16). *οὐ κακῶς* Theop. 2, 806 (3). Eubul. 3, 220 (1). Eriphi 3, 556. *οὐ καλῶς* Alexid. 3, 398 (2). Men. 4, 139 (1). 269 (154). *καλῶς ποιήσας* *(*οὐ?*) *καλῶς ὠνείδισας* Philem. 4, 40 (18ᵃ). *σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις* Men. 4, 215 (9). *ὅθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν* Antiph. 3, 62 (3). *καὐτὸς οὐκ* *ἄλλως ἐρῶ, | καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς ἔμπειρος* Men. 4, 97 (5). *οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη-ἔστιν ἡμῶν* Sosip. 4, 482 (v. 1). adde Men. 4, 70 (4). *οὐκ οἴομαί γε Δαιτυμών* Straton. 4, 545 (v. 12). adde Alexid. 3, 464 (2, 8). *οὐκ ἔφην ἐγώ* Straton. 4, 545 (v. 19). *οὐχ* *ὑγίαινε* anon. 4, 684 (327). adde Damox. 4, 536 (v. 12). *τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων* Antiph. 3, 133 (1, 6). *ὀδόντας οὐκ ἔχων* (int. *οἶνος*) Alexid. 3, 460. *οἶνον πολύν | οὐ κεκραμένον σὺ πίνεις* ibid. 3, 459. adde Aristophan. 2, 1094 (6) cf. 5, 64. 65. *κρεάδι' ἀρνός ἐστι πίονος | οὐ ζῶντος* Alexid. 3, 396 (1, 6). *καπνὸν οὐ φέρων,* *πῦρ οὐ φέρων* (coquus) Posidipp. 4, 513 (v. 8). *ζῇ -οὐ γιγνώσκων ψήφων ἀριθμούς* Ephipp. 3, 336 (1). *οὐχ* (vulg. *οὐδ'*) *ὑδατοπωτῶν οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν* Cratin. 2, 210 (107). *ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος* Alexid. 3, 452 (1, 19). [*τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρώμενον* Philem. 4, 67 (2)]. *ἀσεβεῖς τὸν οὐ θέλοντα μανθάνειν θέλων* Philem. 4, 59 (86). *τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἕν* Baton. 4, 499 (1, 2). *τὼ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω* Aristophan. 2, 1175 (1). *διακόνου 'στ' οὐ τοῦ τυχόντος* Nicomach. 4, 583 (v. 10). cf. *Dionys. 3, 548 (v. 21). *ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν* anon. 4, 690 (345). *ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν* Antiph. 3, 64 (1, 8). *πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος;* ib. (1, 11). *εἴ ποθεν γενήσεται | †τοὐκ ὄν, εἰς οὐκ ὂν γὰρ* (f. *οὐκ ὄντ', ἐς οὐκ ὄντ' ἀπιέν'* H. I. 5, 76) *οὐ δυνήσεται* ib. (1, 14). *τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο* Apollod. 4, 456 (4). *ἀτὰρ οὐ λαχὼν ὅμως ἔλαχες* Plat. 2, 670 (3). *οὐ δυνάμενος δὲ τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς | ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν* Nicol. 4, 579 (v. 3). *ἔρχεται τἀληθὲς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον* Men. 4, 198 (3). *ἔλεγον-, ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν* Antiph. 3, 104 (v. 10). adde Anaxand. 3, 195 (1, 9). *οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας* Aristophan. 2, 1071 (5). *τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς* Eriphi 3, 559. *Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος* Men. 4, 178 (1, 6). *κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος* Crobyl. 4, 568 (1). *ἁρμονικός, οὐ μάγειρος* Damox. 4, 531 (v. 49). *Σφίγγ' -, οὐ μάγειρον-εἴληφ'* Philem.

4, 48 (40^{b}) = Straton. 4, 545 (v. 1). ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἴρηκας Alexid. 3, 461. εἰρεσιώνην οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96. λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος Alexid. 3, 386 (v. 11). τιμωρίαν ἔχοντ' ἔνι ἔστιν, οὐ τροφήν Nicomach. 4, 584 (v. 32). Ἑλληνὶς οὐκ Ἰβηρίς Men. 4, 92 (6). ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων Alexid. 3, 497 (v. 4). κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖον περιφέρειν Apollod. Gel. 4, 438. κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἕξεις Men. 4, 70 (3). ἐδίδασκεν ὁ χρόνος οὐχ ὁ διδάσκαλος Philem. 4, 54 (56). μισθὸς διδάσκει γράμματ', οὐ διδάσκαλος mon. 337. τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων–, οὐ λόγος Men. 4, 209 (1, 7). κόσμος ὁ τρόπος, οὐ τὰ χρυσία mon. 92. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία mon. 725. ταῦτα καταλύει δῆμον οὐ κωμῳδία Philippid. 4, 475 (2). δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν mon 115. *(τοῦ μὴ διδόντος), οὐ τρόπου *'σθ' ἁμαρτία Men. 4, 198 (1). πολλοὶ τραπεζῶν, οὐ φίλων εἰσὶν φίλοι mon. 627. cf. 708. πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως mon. 705. ἐστιν εὐψύχου τέχνης, οὐ *τοῦ διανίζειν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ Damox. 4, 531 (v. 44). κόμισαι, | οὐ μέλιτι, διεκόσμει Crobyl. 4, 569 (3). συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ' Antiph. 3, 24 (v. 7). πράγματα | *ἐλευθέρι', οὐ τάριχος, οὐδ'– Antiph. 3, 101 (5). λάγνης γυναικός ἐστιν οὐκ ἀνδρὸς τόδε Anaxand. 3, 199 (9). ὕβρεος, οὐ πόθου χάριν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 9). *τὰ ποτήρια | αὔτ' (an αὐτὰ τὰ ποτήρι',) οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Epigen. 3, 538 (1). τὴν χλανίδα πάντες–, οὐκ ἐμέ | προσηγόρευον Posidipp. 4, 526 (5). ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν Anaxipp. 4, 460 (v. 23). ἐξώκειλε–εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν Men. 4, 251 (60). ἐν ταῖς γυναιξὶ λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν Timocl. 3, 592. εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28). τύχη τέχνην ὤρθωσεν, οὐ τέχνη τύχην mon. 495. ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ Philippid. 4, 476 (4). σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκεῖνον ὠφελεῖς Men. 4, 250 (53). αὐτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ Telecl. 2, 370 (2). ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν Men. 4, 327 (478). γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα Pher. 2, 270 (3). τὸ τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρὸν οὐ τεθολωμένον Philyll. 2, 864 (1). ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον Ephipp. 3, 332 (v. 12). ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ Antiph. 3, 117 (2, 14). adde (?) anon. 4, 676 (305, 6). κἄστιν φίλος γενναῖος– | οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος Antiph. 3, 45 (2, 8). ἰχθὺς ἁπαλὸς–, οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον–, οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον Philem. 4, 26 (v. 5). ἀληθινόν | εἰς πέλαγος–, | οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον Men. 4, 88 (1, 7). τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, | οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 35). Caeterum v. κοὐ supra p. 492. οὐ σῖτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος Cratin. 2, 141 (2). τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται Alexid. 3, 430 (1, 18). οὐ πῦρ, *οὐδὲ (libr. οὐ) σίδηρος, οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει Eup. 2, 487 (3). οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας Philyll. 2, 865 (2). οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε | ἥψησεν, οὐδὲ *Δεινίας–οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο Stratt. 2, 775 (1). οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι Amips. 2, 711 (3). εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον, οὐκ *ἄλλ' ὁ τι οὖν ἕτερον Men. 4, 163 (3). οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω | οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον, | οὐ θρῖον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδάλας, | οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ † γήτειον,| οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας, | οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον, | οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ· | οὐ στάμνος ἐστί Alexid. 3, 465 (3). οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,| *οὐκ ἔγχελυν–, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου | ὑπογάστριον Aristophan. 2, 1099 (5. 6). οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον, οὐ Χῖον, οὐ (l. οὐδὲ)

Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον, οὐδ' ἄλλον- Aristophan. 2, 1076 (1). σοῦ-λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην-, οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', *οὔτε (libr. οὐ) τρυγόν', οὐ | τέττιγα Alexid. 3, 420. Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρμος ἱμάτιον λαβεῖν, | οὐ *Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος | κινεῖν ὀδόντας Timocl. 3, 596 (1). οὔτε Σικελία καυχήσεται-, *οὐκ (an οὔτ') Ἦλις Epicrat. 3, 369. οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος Phryn. 2, 605 (13). οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ'- Alexid. 3, 493 (1, 1). ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν- Telecl. 2, 361 (1, 3). ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη, | οὐδὲ-, ἀλλὰ παρετέθη- Alexid. 3, 502 (1, 3). εἰς Κολωνὸν-, οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων Pher. 2, 321 (1). *(ὅτ') οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἠρούμεθα Men. 4, 244 (35). ἵν' οὐχ *αὐτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί Men. 4, 285 (233). ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Men. 4, 177 (2). ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις- Philem. 4, 37 (10, 1) = mon. 638. †πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας, ἀλλ' ὁ θρέψας σε mon. 452. *ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον-βαδίζειν ὑπολάβοι Diph. 4, 401. οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ Philem. min. 4, 68 (1, 3). οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 463. τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν mon. 504. adde mon. 417. οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ ποιεῖν Posidipp. 4, 526 (7). οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην-, ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ-τὰ πράγματα Men. 4, 324 (463). οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν, ἀλλ'- Men. 4, 258 (92). τῶν χορῶν οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι-τινές-παρεστήκασι Men. 4, 117 (2). τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει-. οὐκ ἐξετάζειν-τὰ μηδὲν χρήσιμα-· ἀλλ' ἐπὶ τράπεζαν-φέρειν τὴν προῖχ' Men. 4, 228 (3, 3). οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν-, ἀλλ' ἦσαν- Eup. 2, 466 (15). ζῶμεν-οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13). οὐχ ὥσπερ ἄλλαι-ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν ἀπέβρυχον-, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν ἂν | *ἀπεγεύεθ' Eubul. 3, 227 (4). εὐδαίμων-οὐχ ὅτι | -εὐωχήσομαι, | ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ' Alexid. 3, 489 (2). τεθαύμακ', οὐκ ἐπεὶ | πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δὶς πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἄνω (f. ἐάν) | ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ (λαλῇ?), | ἀλλ' ὅς-ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29). μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν ἔχων τις ἔλθῃ καὶ-, οὐδ' ἄν τις-· ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις- Philem. min. 4, 68 (1, 6). v. et anon. 5, 123 (394). καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησέ μοι μελῶν, | Εὐριπίδου δὲ δρᾶμα-διέκναισ' Stratt. 2, 763 (1). οὐ φθονεῖ, μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' Antiph. 3, 45 (2, 5). οὐκ ᾤου *(σύ) με | χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἠπάτῳ μοι διελέγου, | ἐγὼ δέ- Eubul. 3, 234 (2). *ταύτῃ μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν, *τρέφει δὲ χωρίς Men. 4, 201 (3). *αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα-ὤπτων Athenion. 4, 557 (v. 13). οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς *(ποιεῖ), σὺ δ' εὐγενίζεις- Philem. 4, 60 (89). οὐχ ὁ σὸς λόγος,-ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων προνοούμενοι Alexid. 3, 386 (v. 6). *γεωργῶ-, οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350). καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2). οὐ γὰρ τὸ πλῆθος-ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πιόντος δ' ἡ φύσις Men. 4, 256 (82). τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ Alexid. 3, 500 (2). ὃ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, | οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 66). οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει (?) Apollod. 4, 454 (1, 14). ὁπόταν-ἰχθύν τιν' *ἕλωσ' οὐχ ἡμέριον (f. οὐ δὴ μέτριον 5,

85), τῆς περικλύστου δ' ἀλίας Κρήτης μείζω μεγέθει Ephipp. 3, 323 (1). οὐκ ἂν τις εἴπῃ πολλὰ θαυμασθήσεται, | ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον anon. 4, 690 (344). adde Philem. 4, 5 (2). οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων Eup. 2, 528 (5). μέγα τὸ φορτίον. A. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ; ἐμπείρως ἔχων Antiph. 3, 4 (4). ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ *λαχάνοισιν Cratin. 2, 177 (10). ὥς ποτ' ἐκήλησεν - υἷας Ἀχαιῶν - *οἷον δ' οὐ κήλησε - Ῥαδάμανθυν Theop. 2, 802 (1). δείπνου - ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος Anaxil. 3, 353. ἄρτων, ἀλφίτων - ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν Men. 4, 156 (1, 5). εἰ μέν τι κακὸν - εἶχες - | νῦν δ' οὐκ ἔχεις Men. 4, 101 (1, 3). ὁ μὲν λόγος *(σου) -, τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται Men. 4, 324 (465). αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν mon. 47. cf. Sosicr. 4, 592 (1). βούλομαι τοῦτ', οὐ ποιῶ δέ Men. 4, 170 (5). εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ mon. 447. *κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ Lync. 4, 433 (v. 16) cf. 5, 113. ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν mon. 265. χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ' | ἦλθες οὐ πρίν *γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10, 3). ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται Antiph. 3, 13 (1, 21). ἀλλ' ὅμως - οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ Susar. 2, 3. οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως Alexid. 3, 404 (2). τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν, ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη Alexid. 3, 507 (9, 4). βουλόμεθα -, ἀλλ' οὐ δυνάμεθα mon. 64. cf. 236. Caeterum v. ἀλλά p. 158. 159. adde Polyz. 2, 872 (2). Aristophan. 2, 1110 (5).

πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 17). κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον, ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ -, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16). ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν Philem. 4, 10 (1, 9). adde Antiph. 3, 106 (v. 17). οὐ χαλεπόν ἐστι - εἰπεῖν -, αὐτὸν *μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥάδιον Philippid. 4, 471. οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον· | εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν Alexid. 3, 481 (2). *τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης Antiph. 3, 29 (1, 1). σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα - *ἀγάλλει, τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ *γεύει χαρίεντος ὄψου Axionici 3, 532 (1, 16). πάντα μὲν λήψει σχεδόν | ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων *χάριν ἕξεις ὁμοίαν Dionys. 3, 548 (v. 22). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν - ἦν φάρμακον, - ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα -· νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα Philem. 4, 23 (1). cf. Men. 4, 100 (1). κατακάει - ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ -, εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται Philem. min. 4, 68 (1). ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγὼ | οὐκ ἐρῶ Telecl. 2, 371 (1, 5). ὅτι | χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ ποιήσειν προσδοκᾷς Men. 4, 275 (186). πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν Posidipp. 4, 526 (7). ἔστι τις ὃς - διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς οἷσι δέδωκ' - B. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; | οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. A. - ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν Antiph. 3, 109 (v. 7—11). τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς; Euphron. 4, 490 (2). τὸ σὸν διδάξας τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει Men. 4, 326 (475). οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ Antiph. 3, 156 (71). οὐ δύνανται πάντα ποιοῦσαι νεωσοίκων λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12). οὐκ ἐσωφρόνησας - τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων - πρὶν - Eup. 2, 533 (4). ζητοῦσι συνεχῶς οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες Damox. 4, 532 (v. 65). πολλοὺς - πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ | - γεγονότας, οὐ φύσει | ὄντας τοιούτους Men. 4, 254 (71). πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον Baton. 4, 502 (1, 4). ὀπτῶσιν φλογί | ἅλας οὐ προσάγοντες Athenion. 4, 558 (v. 19). αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα** Philem. 4, 33 (4). †πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους mon. 446. ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν Men. 4, 301 (315). οὐ μετὸν αὐτῷ *Aristophan. 2, 1106 (9). λίαν φιλῶν σεαυτὸν

οὐχ ἕξεις φίλον mon. 310. adde mon. 422. 437. 438. Men. 4, 265 (135). mon. 590. 710. ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν *(προσκεφαλαίου) Herm. 2, 404 (5). οὐκ *ἐπικεκυφὼς ὀρθὸς-ἔσει Anaxand. 3, 180 (1). οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' *(ἂν) ἔγχελυν φάγοις Philetaer. 3, 297 (1). οὐκ *ἀναστήσεις βοῶν Cratin. 2, 51 (10). νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ Men. 4, 288 (244). ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι Philonid. 2, 422 (4). ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι διακαρτερῆσαι Alexid. 3, 489 (4). ἐλευθέρως δούλευε· δοῦλος οὐκ ἔσει Men. 4, 293 (279). †μὴ γάμει γυναῖκα κοὐκ ἀνοίξεις τάφον mon. 362. ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι Axionici 3, 534 (1, 11). αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι ib. (1, 15). βίος βίου δεόμενος οὐκ ἔστιν βίος mon. 74. ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν οὐκ ἔνεστ' εὐσχημονεῖν mon. 646. οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα Diph. 4, 406 (4). Φρὺξ γὰρ ὢν οὐχ ἱκανὸς ἦν-εὐ φέρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 10). τὴν τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες-ἥξειν προχείρως-πίνομεν Alexid. 3, 500 (1, 4). οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς Dromon. 3, 541 (1, 5). ἀπέρχετ' -οὐ καταβαλὼν συμβολάς Diod. 3, 544 (v. 13). τοὺς γέροντας-πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας Eriphi 3, 556. ἥτις τόκους δίδωσιν οὐ (al. δίδωσι μὴ) λυπουμένη Philem. 4, 52 (51[c]). σὺ δὲ μικρολόγος *ἄρ' οὐ θέλων καινὰς πρίασθαι Men. 4, 101 (2, 4). †ταῦτα γάρ οἱ (f. ταῦτ' ἄρα 5, 94) πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι- Eriphi 3, 558 (3). οὐ δείξας σαφῶς | ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν Alexid. 3, 520 (35, 6). κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κἀμελής Eup. 2, 512 (10). ὃς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο, θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον Nicostr. 3, 284. οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα Diph. 4, 411 (1, 11). τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν, ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν δ' ἀναλογισμῷ φαίνεται Men. 4, 202 (1). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ-καὶ-ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται Amphid. 3, 310 (1). οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν-, πρώτην δὲ σώζειν Alexid. 3, 519 (35, 1). στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | *οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον Men. 4, 183 (2). ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι *Σοφοκλέει χορόν, τῷ *Κλεομάχου δ' Cratin. 2, 27 (2). οὐκ *οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν Cratin. min. 3, 378 (1). οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι- Anaxand. 3, 181 (v. 7). ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις Alexid. 3, 476 (2, 6). ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν ἀμελοῦσιν Alexid. 3, 450 (v. 9). οὐκ *ἠρέσαμεν αὐτοῖσιν, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς Men. 4, 301 (316). ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον οὐ δυνήσομαι | *ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥᾳδίως χειρώσομαι Men. 4, 251 (59). οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν· | ὅταν δὲ λύπαις περιπέσῃ-, | εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν Men. 4, 239 (20). τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον Men. 4, 76 (8). οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς Nicol. 4, 580 (v. 26). οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν | κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ, | ἀλλ' ἔστι καὶ ταὐτόματον ἔνια χρήσιμον Men. 4, 214 (6). οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν Men. 4, 196 (2). οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι Apollod. 4, 451. οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο Dionys. 3, 547 (v. 10). οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν Alexid. 3, 399 (2). οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα Anaxipp. 4, 460 (v. 28). ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ Alexid. 3, 448 (2, 7). οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι *τὸν καλούμενον θεῶν ἀληθῶς βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15). οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν ἔσι', ἀλλὰ-κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν Men. 4, 264 (128). οὔ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι- Men. 4, 235 (12, 1). ὑπὸ

γὰρ ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν μέμφεται Philem. 4, 46 (34b). μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός mon. 332. ἆρά γ' ἕνδεκα-Διὸς σωτῆρος; Α. οὐκ ἄλλον μὲν οὖν Alexid. 3, 510 (12, 5). πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων Men. 4, 183 (1). οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις Men. 4, 150 (5). οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν Aristophan. 2, 962 (8). οὐ (al. om.) λίνον λίνῳ συνάπτεις Stratt. 2, 777 (2). οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ' Antiph. 3, 97 (3). οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε Eubul. 3, 228 (5). οὐ Μεγάβυζος ἦν, ὅστις γένοιτο ζάκορος Men. 4, 105 (3). οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ Herm. 2, 387 (6). δὶς ἐξαμαρτεῖν-οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 121. Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος δύναται-ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). οὐ συμφέρον νέᾳ 'στι πρεσβύτης γυνή Theophil. 3, 628 (1). οὐ περιβεβρωκὼς *αὐτόν ἐστι Diph. 4, 391 (3). ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς Men. 4, 279 (202). ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν Men. 4, 98 (8). οὐκ *ἴδι' ἄττα κοὐκέτ' ὄνθ' οἷα τἀπὶ Χαριξένης Cratin. 2, 98 (9). οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ *χορός Philetaer. 3, 296. οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις Men. 4, 241 (27b). οὐκ ἐκ πότων-ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). οὐκ εἰς ἡμέραν χειμάζομαι μίαν γάρ Philem. 4, 10 (1, 9). ἱερὰν τοῦ θεοῦ | ὥς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ' (f. δ') Diph. 4, 407 (1, 7). οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι Euang. 4, 572 (v. 4). ἐκτεθραμμένος οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων Men. 4, 176 (1). *οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην ἠτύχηκα Men. 4, 112 (1). οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν (f.-χον) Aristophan. 2, 1190 (62). ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν Aristophan. 2, 944 (2). οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι Plat. 2, 673 (1, 19). τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν Philem. 4, 59 (86). πατὴρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). οὐ προσιέναι σοι φαίνεται Timocl. 3, 610. οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία | πλοιάρια Men. 4, 88 (1, 8). ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται Men. 4, 228 (3, 9). δυοῖν γυναικοῖν εἷς ἀνὴρ οὐ στέργεται anon. 4, 626 (89). πέρας οὐ ποιεῖ λαλιᾶς Men. 4, 89 (3). κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). οὐκ ἆρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός Men. 4, 276 (187). μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει Men. 4, 269 (153). *ὅσον οὐ τέθνηκα Alexid. 3, 449 (5). πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς Alexid. 3, 476 (1, 4). γυνὴ δ' ὅλως τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται mon. 106. οὐ βουλεύεται | ὀρθῶς Anaxand. 3, 195 (1, 1). τὸ δ' ὅλον οὐκ ἐπίσταμαι-ψιθυρίζειν anon. 4, 611 (38). Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι |-αὐτούς Alexid. 3, 507 (9, 5). οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων-ἡ δ' αὐθέκαστος Philem. 4, 32 (3, 6). οὐκ *ἔστιν, κενέβρειον ὅταν θύσῃς τι, καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103). κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ mon. 287. εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην Philem. 4, 55 (61). τοῦτον τὸν βίον, | ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διευτύχησεν ἄν anon. 4, 669 (287). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6). ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει Eup. (?) 2, 577 (v. 15). ὃν (f. ὅ γ') οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 6). ὦ μακάριόν *μ' ὅστις γυναῖκ' οὐ λαμβάνω Men. 4, 69 (1). ὦ τρισμακάρια πάντα -τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος Philem. 4, 36 (8). εὐδαίμων, ὅτ' οὐκ ἀνιάσεται Aristophan. 2, 1148 (1, 11). ἓν ἀγαθὸν πάσχει-, *ὅτι οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα Antiph. 3, 151 (55). οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Eurip.) 3, 288 (2) = mon. 697 = Philippid. 4. 472. τὸν βδόλον *δ' οὐκ ἔστιν ἥτις ῥὶς ὑποστῆναι δύναιτ' ἂν anon. 4, 622 (65). οὐκ ἔστιν τόπος, οὗ μή 'στιν Ἀήρ Philem. 4, 31 (2, 8). οὐκ ἔστι βίος ὃς οὐχὶ κέκτηται κακά Diph. 4, 418 (5). οἶκος-, οὐκ ἔστιν ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4, 4). οὐκ

ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὑτῷ φίλος mon. 407. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται mon. 621. οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ | οὐκ εἰσὶ πάπποι Men. 4, 229 (4, 7). οὔτε τοῦτο πείθομαι, | οὐθ' ὡς πένης ἄνθρωπος - οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2). οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας Alexid. 3, 522 (43). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ παράσιτος Arar. 3, 276 (1). adde Amphid. 3, 304 (2). ἀδύνατον ἦν ἄρα | εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται Men. 4, 234 (11, 6). οὐδὲ εἷς | τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν, | δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν Philem. 4, 45 (32). ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται-, πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). *κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται,- Men. 4, 273 (177). ὅπου γὰρ - οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην, τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν; Timocl. 3, 590. *ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα, | ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν Philem. 4, 49 (41). εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν, | πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; Antiph. 3, 64 (v. 10). εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων Damox. 4, 529. εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε Men. (?) 5, 109 (518). εἴτ' ἐπέτυχες-· εἴτ' οὐκ ἐπέτυχες, μανικόν- anon. 4, 618 (50, 8). εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν Philem. 4, 43 (26). οὐ γαμέεις, ζῇς ἔτ' ἐρημότερος Plat. (?) 2, 697 (v. 6). οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν Alexid. 3, 423 (1, 10). οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων, ἔχεις *(ἐστυκότως?) πως, ἡ *θύρα 'στ' ἀνεῳγμένη Philem. 4, 4 (1, 11). κεκύηκέ τις, οὐ κεκύηκέ τις-· ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22, 3). ἅλας οὐκ ἔχει, προσένεγκ' Machon. 4, 497 (v. 7). οὐ γαμεῖς, *ἂν νοῦν ἔχῃς Men. 4, 88 (1, 1). οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις Anaxipp. 4, 465 (1, 4). οὐ μὴ παραλάβω *σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον *οὐ μὴ- Diph. 4, 394 (2, 1). μὴ οὐ Philem. 4, 30 (1, 5). ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων - οὐκ ἂν ἁμάρτοιν; Cratin. 2, 47 (6). τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις | ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις; Amphid. 3, 317 (1). διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; Antiph. 3, 109 (v. 9). ἐγὼ μὲν οὖν - κιθαριστρίας *ἐρῶν - οὐ νοῦν ἔχω -; Theophil. 3, 631 (1). ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης; Men. 4, 229 (4, 13). ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος; Alexid. 3, 455. οὐ δεινὸν οὖν-; Eup. 2, 463 (10). οὐ δεινόν ἐστι-; Antiph. 3, 128 (2). adde Eup. 2, 532 (2) annot. οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ-; Eup. 2, 513 (12). οὐ μανικόν ἐστ'-; Anaxand. 3, 173 (1). οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά-, οὐχ ἡδύ; Antiph. 3, 79 (2, 9). οὐκ ἐτός-; Aristophan. 2, 948 (11). οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ; Antiph. 3, 18 (1). οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι - πόδας πρίασθαι; Philem. 4, 52 (51^a). οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; Anaxil. 3, 348 (1, 12). οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν; ib. (1, 16). οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει *(;) | οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης *(;) Ephipp. 3, 328 (2). οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι *Ζεύς-, Νικόστρατος δ'-ἕτερος Ἡρακλῆς; Ephipp. 3, 337 (2). οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν-ἔγημ' ἔναγχος; Men. 4, 300 (312). τί γὰρ ἐκλείπει δόμος-ποίων ἀγαθῶν; οὐ σμύρνης [καὶ] Συρίας (f. ἀρ' οὐ σμ. Σ.) ὀδμαί | λιβάνου τε πνοαί; Anaxand. 3, 184 (1, 36). *οὐχ οὗτος ἱππόκαμπός ἐστ' ἐν αἰθέρι; Men. 4, 281 (211). οὐ καὶ σιτία | πάρεστιν-; anon. 4, 676 (305, 1). οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν; Men. 4, 295 (292). οὐ γέγονας αὐτὸς νέος; et οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1). οὐκ ἐφύσων-ὡς ἀπόρθητοί ποτε, | νῦν δ' *ὁμηρεύουσ'-; Antiph. 3, 63. οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Alexid. 3, 478

(v. 4). *σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; Aristophan. 2, 998 (9). οὐκ ἀκήκοας; Aristophan. 2, 988 (9). οὐκ ἠγόρευον; Aristophan. 2, 1071 (5). οὐκ εἴρηκά σοι | τοῦτ'; Men. 4, 191 (2). ἆρ' *(οὐκ) οἶσθ' ὅτι-; item οὐκ οἶσθα-; sim. v. οἶδα. οὐχ ὁρᾷς-; v. ὁρῶ. ἂν *δῇ δὲ φείσασθαί τι-, οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι; Men. 4, 242 (28). οὐ δώσω δὲ κἂν Ἅιδου δίκην-; anon. 4, 668 (282, 3). οὐκ ἐρεῖς; Plat. 2, 682 (6). οὐ βαλεῖς πάλιν | εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; Antiph. 3, 12 (1, 2). οὐκ ἰσχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; (an οἴσεις; τῶν μελαινῶν·) Pher. 2, 281 (2). οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ | τρίκλινον; Amphid. 3, 319 (10). *(οὐκ) ἐκδραμεῖ λαβὼν *τοδὶ δώσεις τ' ἐμοί-; Diph. 4, 384 (3). οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην; Alexid. 3, 477 (5). οὐχ ὑπερβήσει †σοφόν; Damox. 4, 532 (v. 61). τί οὐχ ὑποπίνεις; | οὐχ ὑπολύσεις *σαυτόν; (an ὑπολύσεται αὖτις;) Pher. 2, 335 (3). οὐ πάνυ ταχὺ | -*ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν; Eup. 2, 560 (36). ἀμφὶ *(δὲ) *στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις-; Philetaer. 3, 300 (1). οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα; Eup. 2, 494 (18). οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; Cratin. 2, 89 (6). οὐκ *ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά; Eup. 2, 518 (28). adde *Pher. 2, 272 (8). οὐκ *εἶ-ἐς κόρακας *ἐντευθενί; Aristophan. 2, 1186 (43). οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις-; Nicoph. 2, 848 (2). οὐκ οἰμώξεται-; Men. 4, 120 (4). οὐ θᾶττον αὐτὴν-ἀποκηρύξει τις-; Eup. 2, 531 (12). πῶς οὐ-; v. πῶς. ἔπειτα πῶς | οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι-; | οὐ *κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχάς-; Ephipp. 3, 325 (2). τί οὐκ-; τί ποτ' οὐκ-; τίς οὐκ-; v. τίς. τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7). εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν; Men. 4, 161 (1, 1). εἶτ' οὐ δικαίως προσπεπατταλευμένον γράφουσι-; Men. 4, 231 (6, 1). εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες-; Xenarch. 3, 625. Caeterum v. εἶτα. οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν. | *B.* ἔπειτα φυσᾶν-οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1). οὐκ ἄρα-; v. ἄρα. οὐ γάρ-; v. γάρ. οὐ-μέντοι-; v. μέντοι. οὐκ ἀλλά, item οὐκ-ἀλλά v. ἀλλά. adde Pher. 2, 254 (1). Plat. 2, 692 (44). Amips. 2, 710 (1, 4). Antiph. 3, 106 (v. 17). 110 (v. 2). *Amphid. 3, 313 (1, 10). Timocl. 3, 597 (2, 2). Men. 4, 69 (2). 70 (4). [78 (1)]. 149 (1, 2). 194 (8). Hegesipp. 4, 479 (v. 6). ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν ἀλλ' ὡς δυνάμεθα mon. 190. οὐ γὰρ-ἀλλά Aristophan. 2, 1159 (3). Eup. 2, 518 (27[b]). Antiph. 3, 29 (2). Alexid. 3, 410 (1). οὐκ *ἀπεκαρτέρησε γάρ-, ἀλλ' ἐκαρτέρησ' Timocl. 3, 604 (v. 4). οὐ γάρ: v. γάρ. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν Telecl. 2, 375 (11). Caeterum v. Plat. 2, 669 (2). Antiph. 3, 97 (2). Alexid. 3, 383 (1). Eriphi 3, 557 (1, 14). Heraclid. 3, 565. Philem. 4, 15. 4, 41 (20). Men. 4, 269 (157). mon. 491. 692. Diph. 4, 394 (2, 4). Athenion. 4, 558 (v. 19). Alexid. 3, 460. Philem. 4, 57 (72). Men. 4, 102 (3). Diph. 4, 389 (1, 12). κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους-, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην Men. 4, 178 (1, 8). οὐ μόνον cum sim. v. μόνος. γὰρ οὐκ Philetaer. 3, 294 (1, 7). †Eubul. 3, 250 (3). Men. 4, 157 (2, 3). anon. 4, 648 (178). mon. 574. Eup. 2, 505 (13). Plat. 2, 675 (2, 15). Eubul. 3, 260 (1). [Philem. 4, 39 (15[a])]. Men. 4, 238 (18[a]). 252 (62). 258 (93). 265 (133). mon. 161. 292. Hegesipp. 4, 481 (v. 5). Damox. 4, 531 (v. 45). Nicol. 4, 579 (v. 10). οὐ γὰρ ἦν ἂν- Aristophan. 2, 986 (2, 3). οὐ γὰρ ἄν ποτε- Anaxil. (f. Anaxand. 1, 407) 3, 351. Alexid. 3, 428 (1). Philem. 4, 3 (v. 2). οὐκ ἄν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα *σώσει' Diph. 4, 411 (1, 3). *οὐκ ἂν ἀπολοίμην ποτέ Men. 4, 83 (9). οὐκ ἄν: v. ἄν. ὥστ' οὐκ ἂν δυναίμην- Phryn. 2, 603 (4). †ὡς οὐκ ἂν ἐκδοίη γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1). τίς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων-; Theop. 2, 812 (2). οὐκ ἂν δυναίμην- Anaxand. 3, 181 (v. 1). Eubul.

3, 247 (2). οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι-ἄνθρωπος Philem. 4, 50 (45). Caeterum v. Antiph. 3, 30 (v. 20). Alexid. 3, 389 (1, 2). Men. 4, 220 (3). mon. 30. Machon. 4, 497 (v. 6). Phoenicid. 4, 511 (v. 1). anon. 4, 658 (222). Plat. 2, 647 (1). Men. 4, 237 (15, 5). anon. 4, 650 (187). *Alexid. 3, 403 (1, 2). Men. 4, 161 (1, 11). Alexid. 3, 484 (3, 7). οὐκ ἔνεσθ' Anaxil. 3, 347 (1, 7). adde mon. 646. οὐκ ἔτι Alexid. 3, 480 (3). Nicomach. 4, 583 (v. 13). οὐκ ἔστιν (non licet) Philisci 3, 580 (1). Philem. 4, 12. 4, 36 (8, 9). 54 (58). Men. 4, 195 (10) = mon. 419. Men. 4, 222 (1, 6). mon. 201. 492. Diph. 4, 389 (1, 21). Philippid. 4, 475 (4). Euphron. 4, 492 (v. 2). Baton. 4, 502 (1, 8). οὐκ ἐῶ Plat. 2, 630 (1, 6). *οὐκ ἐᾷς Men. 4, 215 (11). ο'κ ἐᾷ Stratt. 2, 771 (3). Alexid. 3, 519 (34, 5). οὐ δεῖ Men. 4, 94 (1). ο' δεῖν ib. 109 (8). οὐκ ἔδει mon. 198. οὐ χρή mon. 435. οὐκ ἔστιν-οὐδεμία τύχη θεός, | οὐκ ἔστιν Philem. 4, 51 (48). οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος γραῦς ἔνδον Men. 4, 328 (485). Cf. οὐδαμοῦ. οὐδαμῶς. οὐδέ. οὐδείς. οὐδέπω. οὐδεπώποτε, item πώποτε. οὔτε. οὐκ ἔστι (γέγονε) seq. comparativo sim. Men. 4, 180 (5). 261 (109). 262 (115). 263 (121). 289 (251. 252). mon. 414. 416. Diph. 4, 425 (29). Eubul. 3, 230 (2). Alexid. 3, 505 (4). Men. 4, 256 (84). Alexid. 3, 438 (3, 1). cf. 439 (4, 11). οὐκ ἔστιν αἰσχρόν mon. 405. οὐκ ἔστιν κακός Antiph. 3, 152 (58ª). οὐκ ἔστι Antiph. 3, 32. 64 (v. 5). (v. 9). οὐκ ἔσται **Antiph. 3, 64 (v. 12). σπαθᾶν-οὐκ ἔσται σπάθη Philyll. 2, 862 (4). οὐκ ἦν ἐκφορά | Λύκῳ κρεῶν τότ' Euphron. 4, 487 (v. 20). περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίγνεθ' ἡ *σκευωρία Philem. 4, 18 (2). χωρὶς γυναικὸς ἀνδρὶ κακὸν οὐ γίγνεται mon. 541. τὸν τρόπον -οἶσθά μου | ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 2). οἶνος οὐκ ἔνεστι | αὐτοῖς-(?) Axionici 3, 531 (2). πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν, εἶτα- Anaxand. 3, 196 (3, 4). ὅστις κορακῖνον ἐσθίει-, οὗτος ο'κ ἔχει φρένας Amphid. 3, 310 (3). ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει ῥῖνα κριτικήν- Posidipp. 4, 513 (v. 3). νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν mon. 371. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. βουλὴ πονηρὰ χρηστὸν οὐκ ἔχει τέλος mon. 568. τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). ὄξος ἡ ὀξίνη | οὐκ εἶχε Diph. 4, 395 (2, 36). τὰ *καταχύσματα-ὄξος οὐκ ἔχει Philonid. 2, 424 (3). οὐκ ἔχει νεφρόν, ἔλεγον Euphron. 4, 487 (v. 26). οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους Men. 4, 93 (2). διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι *φέρειν σκεύη Aristophan. 2, 1084 (12). ἀτελές γε δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν Amphid. 3, 312. μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ Cratin. 5, 16 (14). ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται mon. 27. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται mon. 31. ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος mon. 214. χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις mon. 542. ὑφ' ἡδονῆς ὁ φρόνιμος οὐχ ἁλίσκεται mon. 518. γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις mon. 100. θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται mon. 242. cf. 252. πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥαθυμία mon. 460. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός mon. 251. τἀληθὲς ἀνθρώποισιν οὐχ εὑρίσκεται mon. 511. ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια Anaxil. 3, 346 (3). κοκκύζειν τὸν *ἀλεκτρυόν' οὐκ ἀνέχονται Cratin. 2, 186 (31). [οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα Men. 4, 176 (2)]. τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν, οὐδ' ἀναγεγράμμεθ' Baton. 4, 501 (v. 1). ῥητόρων οὐ γεύομαι Theophil. 3, 627. Μεγαρικῆς κωμῳδίας *ᾆσμ' οὐ δίειμ' Ecphant. 2, 12 (1). οὐκ ὀφθαλμιῶ Apollod. Car. 4, 444 (2). οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ- Diph. 4, 404 (2, 2). οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα | δεῖπνόν ἐστιν; Men. 4, 179 (3). ἀλλ' ἐδώκατε-. Β. οὐ δεδώκαμεν Alexid. 3, 479 (v. 6). "βοῦν δ' εὐ-

ρυμέτωπον;" οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε Straton. 4, 545 (v. 20). πολφοὺς δ' οὐχ ἧψον ὁμοῦ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33). οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον-πλύνων- Aristophan. 2, 1030 (11). οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας Posidipp. 4, 514 (1). οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι Men. 4, 176 (2). οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων Herm. 2, 380 (1, 6). οὐκ ἀνῆχ' ἕως-ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 13). τὼ δ' οὐκ ἐβοάτην anon. 4, 615 (46). διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο Phoenicid. 4, 511 (v. 21). ὅτι (al. ὅτε) χωλός ἐστι (al. εἰ σὺ)-οὐ λέγεις (al. εὖ σφόδρα) Eup. 2, 567 (61). Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας-οὐ λέγω Philetaer. 3, 294 (1, 6). τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων Aristophan. 2, 1079 (6, 9). τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα Demetr. 4, 539 (v. 7). τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας Nicom. 4, 583 (v. 3). οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις Antiph. 3, 109 (v. 5). τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Antiph. 3, 103 (v. 3). οὐκ οἶδ' ὅ τι | -μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος Men. 4, 187 (1). λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα Alexid. 3, 382. οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 4). δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος mon. 136. Μάγας-γράμματ' οὐκ ἐπίσταται Philem. 4, 51 (50). οἷον οὐκ ἔγνων (f. ποῖον; B. οὐκ ἔγνως) ἴσως Antiph. 3, 41 (2, 8). ἕτερος δ'-οὐκ ἀκούσεται Antiph. 3, 112 (1, 21). σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν- Aristophan. 2, 1191 (64). οὐκ ἀπήρκει Aristophan. 2, 1136 (8). οὐ ῥᾴδιον: v. ῥᾴδιος. Caeterum cf. ἄρα. δῆτα. πάνυ. σφόδρα. ἑτός. ἔτι (οὐκέτι). μά. μέντοι. ποτέ (οὔποτε), πώποτε (οὐπώποτε). Corrupta sunt Cratet. 2, 248 (2). Plat. 2, 659 (2). Metag. 2, 751 (1, 2) = Aristag. 2, 761 (1, 2). Stratt. 2, 767. 789 (7). Aristophan. 2, 1183 (26). Antiph. 3, 81. Damox. 4, 530 (v. 6).

οὐδαμᾷ: Aristophan. 2, 1217 (232).

οὐδαμῇ: Telecl. 2, 367 (6).

οὐδαμόθεν: *ποῦ δ' ἔχει | ἀργύριον οὗτος; οὐδαμόθεν Hipparch. 4, 431.

οὐδαμοῦ: κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν (int. τὰ ἐγχέλεια) οὐδαμοῦ Antiph. 3, 71 (2, 10). οὐκ ἔστι δούλων-οὐδαμοῦ πόλις Anaxand. 3, 162 (1). οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ, | ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος Philetaer. 3, 293 = 295 (3). τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 194 (6). τὸ-σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον Men. 4, 85 (3). οὔτε-νήφοντα δεῖ | οὐδαμοῦ-παροινεῖν Antiph. 3, 20 (1). οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ-ἐπ' ἔργον Diph. 4, 394 (2, 1).

οὐδαμῶς: μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον-οὐδαμῶς Men. 4, 189 (1, 14). οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος (?) Cratin. 2, 62 (2). βληχητὰ τέκνα κοὐδαμῶς τοῦ (f. γε σοῦ) τρόπου Eup. 2, 477 (38). οὐδ' Ἰταλιώτης οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς anon. 4, 638 (132). οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ' Antiph. 3, 97 (3). οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς Antiph. 3, 131. ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 13). *οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν Alexid. 3, 511 (13). φρόνημα λιπαρὸν οὐδαμῶς †ἀναλίσκεται mon. 536.

οὐδέ: cf. †οὐδέλη. οὐδέπω. οὐδεπώποτε. οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι Amips. 2, 711 (3). οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος Phryn. 2, 605 (13). οὐ πρᾳότερα τὰ φθέγματα | οὐδὲ γλυκίονα (cod. A. οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας) Polyz. 2, 872 (2). οὐ τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν | ἄρνεια *καταπεπλησμέν', οὐδὲ θρυμματίς-καὶ λοπάδες Antiph. 3, 101 (5). οὐδ' (an οὐχ) *ὑδατοπωτῶν οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν Cratin. 2, 210 (107). οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος Alexid. 3, 493 (1, 1). τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς-οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν-τροφαί Eriph. 3, 559. ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν γένη, | οὐδὲ -παροψίδες καὶ λῆρος Alexid. 3, 502 (1, 3. 4). οὐκ ἀτρύφερος οὐδ'

ἄωρός ἐστ' Eup. 2, 448 (4). †*οὐδὲ σχοινία* (f. *οὐ σχοινί'*) *οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσί* Strattid. 2, 783 (5). *οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι, | οὐδ' εἴσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν* Anaxand. 3, 195 (1, 10). *ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν* Antiph. 3, 104 (v. 10). *ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον | ἐστ' ἢ-* Philem. 4, 9 (1). *φιλοσοφώτερον γένος | οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον* Xenarch. 3, 621 (1, 5). *οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα, | οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή* Alexid. 3, 521 (40). *οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας* Philyll. 2, 865 (2). *οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς-, οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς-, ὃς οὐχὶ-* Men. 4, 137 (1, 4). *ταῦτ' οὐ-Γνήσιππος *οὐδὲ Κλεομένης-ἂν-*κατεγλυκήνατο* Chionid. 2, 6 (1). *οὐ πῦρ,* †*οὐ* (l. *οὐδὲ*) *σίδηρος, οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει* Eup. 2, 487 (3). *οὐ δύνανται-*νεωσοίκων λαχεῖν, | οὐδὲ κάννης* Cratin. 2, 124 (12). *οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ',- οὐδὲ Ναυφάντης γε-, οὐ δῆτ'* Eup. (?) 2, 577 (v. 16. 18). *κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων* Philem. 4, 13 (1, 4). *ἔστιν εὐψύχου τέχνης, | οὐ *τοῦ διανίζειν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ* Damox. 4, 531 (v. 44). *τῶν-κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις; οὐδὲ τριχίδων, οὐδ' οἷον ἐψητῶν τινῶν;* Alexid. 3, 392 (4). *οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ | οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι-ἐμαυτὸν χορτάσων* Eubul. 3, 205 (v. 3. 4). *οὐ χαίρει συνὼν | ἀνθρώποις πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ* Alexid. 3, 512 (16). **ῥῆμά τι | -οὐδὲν ἐμφερὲς-τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βωμένοις τούτοις* Men. 4, 142 (1, 5). *οὐδὲν-τοῖς ἐμοῖς βλίτοις | ὅμοια πράγματ', οὐδὲ ταῖς | θλασταῖς ἐλάαις* Diph. 4, 380. *οὐκ ἦν ἐκφορά | *Λύκῳ κρεῶν τότ', οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ* Euphron. 4, 487 (v. 21). *ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους* Telecl. 2, 361 (1, 3). *τελευτήν | οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει* Herm. 2, 380 (1, 5). *πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον, | οὐ Χῖον, *οὐδὲ* (libr. *οὐ*) *Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον, | οὐδ' ἄλλον ὅστις-* Aristophan. 2, 1076 (1). *εἰς πέλαγος-, οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον* Men. 4, 88 (1, 7). *οὐκ ἐσθίω *γλυκεῖαν οὐδὲ *μηρία* Eubul. 3, 250 (3) cf. 4, 613. *οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι | ὑπογάστριον-, οὐδὲ κρανίον | λάβρακος, ο'δὲ γόγγρον, οὐδὲ σηπίας* Eriph. 3, 558 (3). *οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν-χάριν | *ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν* Dionys. 3, 548 (v. 23). *ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν,* †*οὐ ὁ καιρός* (f. *οὐδὲ κύριον*) ib. (v. 32). *οὐ πεφαρμακευμένον τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον* Philem. 4, 26 (v. 6). *οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σύ | εἴωθας-καρυκεύειν* Men. 4, 222 (1, 6). *τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς-ποιεῖ. | Β. οὐκ οἴομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς* Alexid. 3, 464 (2, 8). *οὐ καταρνῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας, | οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς-κάδους* Diph. 4, 404 (2, 2. 3). *ὅσα γὰρ οἶσθ' οὐκ οἶσθα νῦν, | οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις* Antiph. 3, 109 (v. 12). *οὐχὶ μόνον εἶρε πῶς λαλήσομεν | *αὐτοῖς-, οὐδ' ὃν τρόπον μηδέποτε-ἐπιλήσεθ'* Philem. 4, 6 (v. 3). *ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὅστις-· οὐδ' ὅς-, ἀλλ' ὅς-· οὐδ' ὅς γε-, ἀλλ' ὅστις-* Philem. 4, 37 (10). *μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐάν-, οὐδ' ἄν τις-· ἀλλ'-* Philem. min. 4, 68 (1). *οὐκ ἂν λαλῇ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος, | οὐδ' ἂν πορεύηταί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων* Philem. 4, 5 (2). *οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός-, οὐδ' εἰς οἰκίαν παρεισιών* Men. 4, 127 (2). *οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος* Men. 4, 110 (9) = 210 (5). *ὡσεί *τε προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς* Amphid. 3, 313 (1, 9). *ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, | οὐδ' ἂν* (?) *ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι* Philem. 4, 31 (2). *διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο. | Β. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν, οὐδ' ἔχων ἔχει;* Antiph. 3, 109 (v. 8. 9). *οὐ γὰρ ἄν ποτε | *οὕτω *(στεφάνοισιν) ἐστεφανωμένοι-προὐκείμεθ', οὐδ' ἂν κατακεχριμένοι* Aristophan. 2,

1148 (1, 6) cf. 5, 67. οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις, | οὐδ'-συκαμίνῳ τὰς γνάθους | κεχριμέναι Eubul. 3, 250 (1). οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως Alexid. 3, 480 (1, 4). οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 35). οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι Cratin. 2, 86 (1). οὔπω "πιον τοσοῦτον οὐδὲ πίομαι | Μάρωνα Cratin. 2, 97 (7). οὐκ ἐδήδοκα-οὐδ' ἀκήκο' *οὐδεπώποτε Alexid. 3, 462 (1, 3). ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν Men. 4, 98 (8). οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι Philem. 4, 39 (16, 2). οὐ πάνυ | ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον Antiph. 3, 101 (4). οὐκ ἐλούμην-| τότ'· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. | οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1, 3. 4). τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν, | οὐδ' ἀναγεγράμμεθ' Baton. 4, 501 (v. 2). ἐν ᾧ-οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν Pher. 2, 359 (88). οὐδεὶς-ἐδέχετ' οὐδ' *ἀνεῴγει μοι θύραν Pher. 2, 289 (6). ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος οὐδ' ἐξέρχεται Amphid. 3, 310 (1). οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα Philem. 4, 23 (1, 4). οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ *κοινωνεῖ τύχη Philem. 4, 54 (57). οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν-, οὐδ' ἂν γένοιτο Men. 4, 247 (42). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν | -, οὐδὲ *μέχρι τοῦ τέλους πάλιν | ἔμεινεν εὐτυχῶν (?) Posidipp. 4, 525 (4). παρασίτους-οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν-τοὺς τυχόντας Diod. 3, 544 (v. 26). ζωμὸν-οὐκ ἐποίει (?)-οὐδ' ἧψεν κρέα, | οὐδ' ἐγκέφαλον Antiph. 3, 144 (27). ὡς οὐ μία, | οὐδ' ἔστι πρώην, ἀλλὰ- Philem. 4, 6 (v. 2). οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο Aristophan. 2, 1171 (1, 10). οὐ μέντοι μεθύειν-χρὴ-οὐδὲ θερμολουτεῖν Herm. 2, 413 (1). οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' (?), οὐδ' ἔχειν | ὀψάρια χρηστά Philem 4, 12. οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν *αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν Philem. 4, 54 (58). οὐκ ἐπίσταμαι | ἐγὼ ψιθυρίζειν, οὐδὲ κατακεκλασμένως-περιπατεῖν anon. 4, 611 (38). τοὺς πλουσίους-οὐ στένειν | τὰς νύκτας, οὐδὲ-οἴμοι λέγειν Men. 4, 149 (1, 3). πώμαλα· | οὐδ' εἶπον οὐδὲν *(πρὸς σὲ κῦρον) Aristophan. 2, 1093 (3). [οὐ τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγὼ Philem. 4, 67 (1, 12)]. ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἐᾷ | ζῆν-ὡς βούλετ' Men. 4, 164 (1, 7). οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον-τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται- Antiph. 3, 59. οὐ γὰρ θανὼν δήπουθ' *(ἂν) ἔγχελυν φάγοις, | οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος Philetaer. 3, 297 (1). οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς | ἀκκισμός, οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν Philem. 4, 4 (1, 14). οὐδὲν δ' ἔχουσι πλεῖον, οὐδ' *ἐρεῖς ὅτῳ | οὐκ εἰσὶ πάπποι Men. 4, 229 (4, 6). [οὐ χρῆται νόμοις-] οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι Men. 4, 176 (2). οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ | ταὐτὸν διαμένει σχῆμα Alexid. 3, 399 (2). οἷον οὐ Μέγαλλος-ἥψησεν, οὐδὲ Δεινίας-οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο Stratt. 2, 775 (1). τὸ πρᾶγμα -οὐκ ἔστιν εἴπερ γίγνεται· | ὁ δ' ἔστι γάρ πω γιγνόμενον ὃ γίγνεται, | *οὐδ' (libr. οὔτ') εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίγνεται Antiph. 3, 64. B. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. A. οὐδὲ βατίς; B. *οὐδ' ἦμ' (libr. οὐδὲ φήμ') ἐγώ. | A. *οὐδὲ χόρι' οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου, | *οὐδὲ (vulg. οὐ δὴ) σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον-; | οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον-ἐπεκουρήσατε; Aristophan. 2, 1076 (3). οὐδεὶς παρέσται·- ‖ "οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς-;" ‖ οὐδεὶς παρέσται- ‖ "οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον';" Straton. 4, 545 (v. 11. 19). οὐκ οἶδας-;-οὐδὲ σαμβυκίστριαν; Philem. 4, 14 (v. 5). οὐκ ἔστι γάρ | ἡμέτερον. B. οὐδ' ἡμέτερον. Alexid. 3, 479 (v. 5). οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως· | οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος Alexid. 3, 404 (2). ἤκουσα τούτων αὐτός, οὐδὲ φύεται | αὐτόματον ἀνθρώποισιν-νοῦς Philem. 4, 34 (6). οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα-τὸ πῦρ-, οὐδὲ πιστευθήσομαι Philem. 4, 26 (v. 9). ὅταν δὲ δυστυχῇ τις,

οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14ᵃ). *εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως Men. 4, 74 (4). *ἔστ' οὐκ Ἀργόλας. | B. μὰ Δί' *οὐδέ γ' Ἕλλην Aristophan. 2, 1071 (5). ἢ που δεινῶς ὠργίσθησαν- ‖ B. οὐδ' ἐμέλησεν τοῖς μειρακίοις Epicr. 3, 371 (1, 34). πόσου χρόνου-συγγεγένησαι-; | B. οὐδ' εἶδον Eup. 2, 500 (5). τὸν *δὲ παῖδ' οὐδ' εἴδομεν Men. 4, 128 (5). ἀπῆλθεν εὐθὺς-οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην Anaxil. 3, 348 (1, 28). λόγοισι προάγει-, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218 (139ᵇ). ἀτόπως καθίζων κοὐδὲ γιγνώσκειν δοκῶν [Pher. 2, 348 (30)]. Eup. 2, 499 (3). τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον Alexid. 3, 411. τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα-οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγώ Anaxand. 3, 162 (3). Θεολύτην δ' *(οὐδ') οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetaer. 3, 294 (1, 3). οὐδ' ἐτρύπησεν κρόκην anon. 4, 646 (168). οὐδ' ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; Pher. 2, 259 (9). οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ'-; Eup. (?) 2, 577 (v. 11). κοὐδ' ὀξύβαφον-ἔτι κεκτήσεται Cratin. 2, 122 (8, 6). εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). ἔχων-οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν Philem. 4, 44 (29ᵃ). τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 7). οὐδ' ἀφύην κινεῖν Herm. 2, 386 (3). ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις-; Dionys. 3, 555. οὐδὲ τῶν πράσων | ἑκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 494 (3). ὡς οὐδ' ὁ Μελάμπους-καταστήσειεν ἄν Alexid. 3, 431 (2). ἦν †ὁ(οὐδ' ὁ ? an χώ) πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε Diph. 4, 418 (6). οὐδ' οἱ γείτονες αἰσθάνονται Plat. 2, 686 (16) cf. 5, 49. ὥστ' οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι Nicostr. 3, 281. ὡς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς Eriph. 3, 558 (3). οὐδὲ εἷς: *Pher. 2, 311 (3). ὡς Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς (?) Phryn. 2, 600 (5) cf. 5, 41. δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην Cratet. 2, 237 (1, 1). οὐδὲ ἕν Cratin. 2, 183 (23) = Cratet. 2, 248 (3). Philonid. (?) 2, 425. οὐκ ἔστ' ἄμεινον οὐδὲ ἕν Plat. 2, 632 (5). ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν Theop. 2, 796 (2). οὐδὲ εἷς Alexid. 3, 396 (1, 1). 439 (4, 11). Dionys. 3, 555 (v. 2). Philem. 4, 4 (1, 13). 37 (11, 7). 42 (23). 50 (46ᵃ). Men. 4, 88 (1, 9). 108 (4). 169 (3). 232 (8, 5). Apollod. Car. 4, 444 (1). Hegesipp. 4, 480 (v. 22). Posidipp. 4, 526 (5). Straton. 4, 546 (v. 41). Clearch. 4, 563. *οὐδὲ εἷς (vulg. οὐδείς) Alexid. 3, 484 (3, 1). Men. 4, 71 (8). Diph. 4, 428 (44). *οὐδείς (vulg. οὐδὲ εἷς) Alexid. 3, 419. οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς Baton. 4, 500 (2). οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Λαιτυμών. | οὐδεὶς παρέσται, φημί. "τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;" Straton. 4, 545 (v. 15. 16). κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω Philem. 4, 22. ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν Philem. 4, 31 (2). οὐδὲ ἓν Antiph. 3, 46 (1). Anaxil. 3, 348 (1, 30). *Alexid. 3, 394 (v. 3). 396 (1, 3). 429 (1, 7). 450 (v. 10). Dionys. 3, 554 (1). Xenarch. 3, 621 (1). Philem. 4, 48 (40ᵇ) = Straton. 4, 545 (v. 2). Men. 4, 85 (4). 117 (3). 196 (2). 231 (6, 3). anon. 4, 610 (31). 691 (350). *διαφέροντ' οὐδὲ ἓν ξιφίου κυνός Anaxipp. 4, 463. κοὐδὲ ἓν λέγει Dionys. 3, 548 (v. 26). οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν Aristophont. 3, 362 (3). οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἓν Alexid. 3, 389 (1, 10). οὐ πάνυ | εἴωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἓν λέγειν Men. 4, 278 (198). οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἓν Philippid. 4, 472 (1). τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἓν Baton. 4, 499 (1). οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1). οὐκ ἔστι δυσαρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου Nicostr. 3, 288 (4). οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἓν Amphid. 3, 319 (9). τοῦ-μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν | ἀγαθόν Hegesipp. 4, 481. οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲ ἓν μεῖζον κακόν mon. 436. οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζον οὐδὲ ἓν κακόν Euphron. 4, 495 (2). ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ (?) τις Eubul. 3, 262 (2). οἶνον-πιεῖν | οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμόν Stratt. 2, 784 (1).

οὐδ' ἂν εἷς-ποτε | προσίετο Alexid. 3, 500 (1). οὐδ' ἂν εἷς πονηρὸς ἦν mon. 665 = οὐδὲ εἷς π. ἦν Diph. 4, 421 (14, 1). μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο, θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον-*οὐδ' ἕτερον εἶδε πώποτε Nicostr. 3, 284. ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν-, οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 67). οὐκ ἄρ' *ἔτ' οὐδὲν κρέας-οὐδ' *ὁτιοῦν ἐδόμεσθα, οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' οὐδ' ἀλλᾶντας; Cratet. 2, 239 (3). οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι Xenarch. 3, 625. δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν Alexid. 3, 502 (1). διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ Men. 4, 179 (2). οὐ γὰρ λέλειπται-οὐδ' ἔγκαφος Eup. 2, 565 (53). οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ-ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3). οὐδὲ μικρὸν πείθεται | ἑνὶ πηδαλίῳ Theophil. 3, 628 (1). οὐδὲ μικρὸν ἀλλὰ σχήματι (differt) Philem. 4, 3. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος Magnet. 2, 11. ποτήρια-κοὐχὶ χωροῦντ' οὐδὲ κόγχην Pher. 2, 324 (1, 3). οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' Eup. 2, 519 (31). ἀλλ' οὐδὲ λάχανον *οὐδὲν οὐδ' ὀστοῦν *ἔτι | ὁρῶ Cratin. 2, 129 (19). †οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν anon. 4, 666 (272). οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα Alexid. 3, 494 (2). ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγώ | ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια Cratin. 2, 27 (2). οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας Eup. 2, 510 (7). ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν *ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (v. 15). οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς | οὕτως-εὐρύθμως-ἐνώμα Theophil. 3, 627. ῥυτόν | *χωροῦν δύο χόας· οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι Epinici 4, 506 (v. 5). οὐδ' ἂν *κολυμβῶν εἰς κολυμβήθραν μύρου †ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο Alexid. 3, 516 (28). ἄλλ*(α πολλά θ') ὧν | οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Aristophan. 2, 1079 (6, 15). cf. κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι Eubul. 3, 223 (1). ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς | τὰ Ταντάλου τάλαντ' Men. 4, 156 (1, 5). κομψὸς στρατιώτης οὐδ' *ἐὰν πλάττῃ θεός | οὐδεὶς γένοιτ' ἄν Men. 4, 277 (192). οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ | ψευδής Men. 4, 94 (1). οὐδ' εἰ γάλα *λαγοῦ | εἶχον-καὶ ταὧς, κατήσθιον Alexid. 3, 436. οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3). οὐδὲ *δειπνῶν-ἐμπίμπλαται Eubul. 3, 224 (3). ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν Antiph. 3, 49 (1) = Epicrat. 3, 368. τοῖς δ' *οὐδὲ παροῦσιν ἀκούειν ἔξεστιν Antiph. 3, 112 (1, 4). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 26). ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὁρώμενον Athenion. 4, 558 (v. 32). οὐδ' Αἰξωνίδ'-ἐσθίειν *ἔτι τρίγλην, οὐδὲ τρυγόνος, οὐδὲ-μελανούρου Cratin. 2, 141 (1). οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε, | οὐ (f. οὐδὲ) μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν Pher. 2, 277 (1, 4). οὐδ' ἐστὶν *αὐτῷ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος Aristophan. 2, 1042 (29). οὐδ' *ἀργύρι' ἐστὶ *κατακεκερματισμένα ib. 1043 (30). οὐδὲ λόγον-οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω (al. οὔτε-οὔτ') Men. 4, 284 (225). ἐπὰν δὲ γήμῃς, οὐδὲ σαυτοῦ κύριον | ἔξεστιν εἶναι Alexid. 3, 519 (34, 7). οὐδὲ νῦν ἔτι | ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν Nicol. 4, 579 (v. 23). δούλου-χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ mon. 133. οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς mon. 413. Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον, οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν-Ζεύς Men. 4, 128 (1). οὐδεὶς-οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν Antiph. 3, 133 (2, 8). οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ Epinici 4, 506 (v. 7). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν-. ‖ οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι Antiph. 3, 116 (1, 11). οὐ μανθάνω | τούτων **οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι Athenion. 4, 545 (v. 24). κοὐδὲν *ἂν δράσειας ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἄν Aristophan. 2, 1164 (3) cf. 5, 68. ἀλλὰ γάρ | οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε Timocl. 3, 603 (4, 5). ἀλλ' οὐδὲ †γενητὴν δύναμαι εὑρεῖν οὐδένα Men. 4, 155 (7). ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους

-ἐκείνους τοὺς ἁδρούς Epigen. 3, 538 (1). *ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις* Anaxand. 3, 167. *οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν, | ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο | πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ὤφλεν δίκην* Antiph. 3, 156 (71). *οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν* Plat. 2, 672 (1, 12). *οὐδ' αὐτός εἰμι-ὑπόξυλος* Men. 4, 188 (7). *οὐδ' ὁ-Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται* Timocl. 3, 592. *οὐδ' *Ἀμυνίαν ὁρᾶτε-;* anon. 4, 649 (182). *οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι* Alexid. 3, 458 (v. 1). **οὐδὲ* (libr. *οὐ*) *μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον* Alexid. 3, 514 (21). *οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς* Dionys. 3, 548 (v. 30). *οὐδ' Ἰταλιώτης οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς* anon. 4, 638 (132). *οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης* Cephisod. 2, 885 (3). **οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θειώσας-* Lysipp. 2, 745 (5). *οὐδ' ἐν κοπρίᾳ θησαυρὸν ἐκβεβλημένον* Stratt. 2, 779 (2). *οὐδ' ὅστις-ἐκπίεται-* Plat. 2, 616 (1). *σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον* (f. *οὐκ ἔλαττον*)*-ἐπισιτιεῖ* Pher. 2, 266 (1). *κακὰ τοιάδε | πάσχουσιν οὐδὲ πρᾶσιν *αἰτοῦσιν* (*πάσχουσα *μηδὲ πρ. αἰτῶ;* Bekk.) Eup. 2, 519 (33). **οὐ γὰρ σῶς* (vulg. *οὐδ' ἴσως*) *ἀντέλεγες* Aristophan. 2, 1144 (11).

οὐδείς: *οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε* Pher. 2, 277 (1, 4). *οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ'* Pher. 2, 289 (6). *οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν* Aristophan. 2, 1054 (20). *εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς* Antiph. 3, 51. *οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον* Antiph. 3, 133 (2, 7). *Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο* Philetaer. 3, 294 (1, 3). *οὐδεὶς-χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ* Alexid. 3, 502 (2). *† οὐδεὶς ἑαυτῷ ὃ θέλει βουλεύεται* Philem. 4, 47 (38). *αὐτὸν-οὐδεὶς οἶδε-* Men. 4, 145 (2). *οὐδεὶς *ἐφ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ-σαφῶς* Men. 4, 256 (85). *ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ἔτι* Men. 4, 294 (287). *οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ'* Aristophan. 2, 1171 (1, 7). *βιοῖ-οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον* mon. 65. cf. Diph. 4, 424 (27[b]). *κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ* mon. 306. *οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται* mon. 412. *οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται* mon. 415. *οὐδεὶς ὃ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει* mon. 424. *οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς δεδυστυχηκόσιν* mon. 431. *φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα* mon. 528. *οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός* Men. 4, 195 (10) = mon. 419. *πλούσιος | καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός* Men. 4, 266 (140). *οὐ-ἦν-οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενί | δοῦλος* Pher. 2, 254 (1). *ἰχθῦς οὐκ ἂν ἦν | οὐδενὶ φαγεῖν* Alexid. 3, 403 (1, 3). *οὔτε-ὕπνος-οὐδέν' ἂν λάβοι* Alexid. 3, 511 (13). *οὐδὲν κωλύει τοὺς μελιτοπώλας-λέγειν* Antiph. 3, 68 (2, 5). *ἐκρέματο-ἐξ *οὐδενὸς* (vulg. *οὐθενὸς*) *πεφυκότα* Pher. 2, 300 (1, 27). *ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός* Men. 4, 157 (2, 7). *κοὐδὲν βεβρωκώς* Eup. 2, 447 (3). *ὥστ' ἔχειν *οὐδὲν* (vulg. *οὐδεὶν*) *παρ' ἡμῖν* Timocl. 3, 603 (4, 1). *οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε* ib. (4, 5). *καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι* Euphr. 4, 492 (v. 7). **κοὐδὲν* (al. *οὐ γὰρ*) *ἀτυχήσεις ἐμοῦ* Eup. 2, 472 (25). *οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας* Alexid. 3, 446 (1, 4). *εἰσέφερε δ' οὐδέν* Phoenicid. 4, 511 (v. 7). *οὐδὲν ἐδίδου γάρ* ib. (v. 19). *οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ, | οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα* Philem. 4, 27 (v. 18). *ὁ δῆμος οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν* Antiph. 3, 112 (1, 12). *οὐκ ἔστ' ἀκούειν *οὐδὲν* (libr. *οὐθὲν*) **αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν* Philem. 4, 54 (58). *οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα* Philem. 4, 40 (16, 5). *πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω* mon. 464. *ξυνίετ' οὐδέν* Stratt. 2, 781 (3). *οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν* Antiph. 3, 109 (v. 17). *ὁ μηδὲν εἰδὼς οὐδὲν ἐξαμαρτάνει* mon. 430. *οὐδὲν πέπονθεν* Men. 4, 236 (8, 6). *κοὐκ ἔπαθεν οὐδέν* Plat. 2, 637 (2, 3). *νῦν-δρῶσιν οὐδέν* Plat. 2, 659 (1). *οὐδὲν ποιῶν*

Cratin. 2, 166 (8). δεδράμηκα-δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε Men. 4, 283 (220). *οὐδεὶς (vulg. οὐθεὶς) *δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον Arched. 4, 437 (2, 8). ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα | οἶμαι Men. 4, 97 (4). Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). οὐδέν με λυπεῖ μᾶλλον ἤ- Men. 4, 263 (124). *οὐδὲν (vulg. οὐθὲν) ἡδέως | ποιεῖ-οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν Diph. 4, 395 (2, 13). λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). κοὐδὲν ἀφ' ὑὸς γίγνεται | πλὴν- Plat. 2, 624 (1, 3). vide πλήν. τίς ποτε | -σὲ *κατέδετἄρα τῶν φίλων; | οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς Antiph. 3, 12 (1, 8). οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φοράν | *οὐδείς (vulg. οὐδὲ εἷς) Antiph. 3, 67 (1, 10). ἕψοντα-οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2). οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων Aristophont. 3, 363 (5). οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί Diod. 3, 543 (v. 4). οὐδεὶς-ἡμῶν ταὐτὸν ᾄσεται μέλος Theophil. 3, 629 (2). θεοῦ-οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν mon. 250. κοὐδείς *σοὔστὶν τῶν πλουτούντων-*προσομοίως | καλλιτράπεζος Amips. 2, 707 (1). οὔτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται Philem. 4, 36 (8, 3). οὐδὲν αὐτῶν τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος Men. 4, 233 (9, 7). οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν Aristophont. 3, 362 (3). κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως-συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων Phoenicid. 4, 509. *συνιεὶς οὐδὲν-ὧν ἔλεγεν Timocl. 3, 609 (v. 4). οὐ μανθάνω | †τούτων οὐδέν Straton. 4, 545 (v. 24). cf. οἶδα. οὐδὲν κατὰ λόγον γίγνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη Men. 4, 288 (247). ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται, | οὐδενὶ πρόσεστιν- *τύχη Philem. 4, 54 (57). ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων Cratin. 2, 185 (29). ταύτης-οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγώ | οὐδέν Crobyl. 4, 568 (3). τῶν Φαρσαλίων ἥκει τις-; | B. οὐδεὶς πάρεστιν Mnesim. 3, 578 (2). ἐγὼ κέκληκα Μέροπας-; -οὐδεὶς παρέσται·-"οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;" ‖ οὐδεὶς παρέσται, φημί Straton. 4, 545 (v. 9. 11. 16). οὐδεὶς-*ἡμῖν Ἰόλεως Plat. 2, 680 (4, 3). *οὐδεὶς στρατηγὸς-*ἐδύναθ'-ἑλκύσαι Eup. 2, 456 (1). οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους Antiph. 3, 45 (2, 3). οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν ἄνθρωπος κακός Alexid. 3, 512 (16). ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς *τὸ προκόλπιον φέρει | ἀργύριον Men. 4, 126 (1). οὐδεὶς-θεὸς σῴζει- Men. 4, 140 (1). σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου mon. 479. βίος-οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει mon. 598. οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ anon. 4, 690 (347). πῶς | οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν; Ephipp. 3, 325 (2). οὐδεὶς εἶχέ σοι | κωβιὸς ὅλως γὰρ ἧπαρ Euphron. 4, 492 (v. 3). βλαύτης-οὐδεὶς *ἔτ' ἔρως Herm. 2, 397 (2, 4). οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). ὀργῇ †παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς φύεται Men. 4, 252 (64). οὐδενὸς δεῖται νόμου Antiph. 3, 148 (39) = Men. 4, 330 (494). ξύνεστι-δεσμῷ-οὐδενί Herm. 1, 97 (3). οὐδενὶ κόσμῳ *περιόντες Aristophan. 2, 1200 (101). οὐδὲ †γενητὴν δύναμαι εὑρεῖν οὐδένα Men. 4, 155 (7). στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | *οὐδεμί' Men. 4, 183 (2). οὐδεμίαν-ὅλως | κύλικα παρῆκεν Men. 4, 188 (5). τελευτὴν | οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 380 (1, 5). μένει-χρῆμ' οὐδέν Eup. 2, 549 (4). οὐδὲν ὄφελος Men. 4, 135 (2, 15). †οὐδὲν πρᾶγμα Damox. 4, 531 (v. 31). οὐδενὸς-πώποτε | ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος Alexid. 3, 507 (9, 6). οὐδενὸς χρὴ πράγματος-ὅλως ἀπογνῶναί ποτε Men. 4, 109 (5a). ἀλλ' οὐδὲ λάχανον *οὐδὲν (vulg. οὐδὲ) οὐδ' ὀστοῦν *ἔτι | ὁρῶ Cratin. 2, 129 (19). οὐκ ἄρ' *ἔτ' οὐδὲν κρέας-οὐδ' *ὁτιοῦν ἐδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3, 3). ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον Men. 4, 145 (1). *οὐδὲν (libr. οὐθὲν) εἰκῆ παρατίθημι- | βρῶμ' Damox. 4, 531 (v. 53). διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος Eubul. 3, 220 (2). οὐ ψεῦδος

οὐδέν φησιν Antiph. 3, 62 (1). πύκτῃ τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ Philippid. 4, 471. οὐδὲν *κενὸν τρύπημ' - ἂν *εὕροις Eup. 2, 562 (44). σοφὸς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ mon. 486. οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν Cratin. 2, 119 (6). σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ' Alexid. 3, 451. ἧς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν ἐξευρίσκεται anon. 4, 624 (78). οὐδὲν ὑπομείνας κακόν Phryn. 2, 592 (1, 4). τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται Men. 4, 230 (5, 5). οὐδὲν *ἑόρακεν κακόν Posidipp. 4, 520. οὐδὲν κακὸν ῥᾳδίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν δρᾷ κακόν mon. 234. οὐδὲν πέπονθας δεινόν Men. 4, 122 (8) = mon. 689. οὐδὲν - ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1, 5). οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις Men. 4, 241 (26). οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399. οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῷ πατὴρ | *εἴωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένῃ Men. 4, 262 (117). οὐδ' εἶπον οὐδὲν *(πρὸς σὲ κῦρον) Aristophan. 2, 1093 (3). †ἔγχεον-οὐδὲν ἄκοσμον Aristophan. 2, 1094 (7). †κοὐδὲν ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ' ἀνεπιηλαι μέν (f. κοὐδὲν ἂν δράσειας ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαιμεν ἄν 5, 68) Aristophan. 2, 1164 (3). ἐσθίει | ἔμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). cf. Alexid. 3, 396 (1, 2). Mnesim. 3, 567. οὐδὲ πώποτε | ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν Timocl. 3, 598 (1, 7). τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται Posidipp. 4, 519 (1). τί οὖν *ποιεῖς πλέον; οὐδέν Philem. 4, 23 (1, 7). οὐδὲν-ἔχουσι πλεῖον Men. 4, 229 (4, 6). Caeterum cf. ἄλλος, item ἕτερος. οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας Men. 4, 249 (51). οὐδεὶς γὰρ ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἡδέως Men. 4, 282 (215). οὐδεὶς (codd. οὐθεὶς) πώποτε | ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549 (v. 4). οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον | ἁμαρτάνει - Men. 4, 202 (2). οὐδεὶς †πῦρ εἰς χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο mon. 439. ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει mon. 547. οὐδεὶς ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν mon. 582. *οὐδεὶς (vulg. οὐθεὶς) πώποτε | -ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν Antiph. 3, 47 (2). οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὤν Men. 4, 154 (6). cf. mon. 688. οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ Men. 4, 292 (273). οὐδεὶς ἂν ὢν ἄνθρωπος ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). οὐδεὶς - ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). οὐδεὶς ἀλύπως-διήγαγεν | ἄνθρωπος ὤν Posidipp. 4, 525 (4). ἑαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὢν mon. 158. οὐδεὶς δὲ μεθύων,- | ὅς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). ἔστιν γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν Antiph. 3, 64 (v. 8). οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε- Antiph. 3, 149 (46). οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3). κομψὸς στρατιώτης - οὐδεὶς γένοιτ' ἂν Men. 4, 277 (192). φύσει-οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ Philem. 4, 47 (39). οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός Philem. 4, 51 (48). οὐκ ἔστιν οὐδεὶς δειλὸς ὁ- Philonid. (?) 2, 425. οὐδείς ἐστί μοι | ἀλλότριος ἂν ᾖ χρηστός Men. 4, 185 (2). οὐδεὶς-οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | ἄνθρωπος, οὐδ' -, ὅς οὐχὶ- Men. 4, 137 (1, 3). οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὐτῷ φίλος mon. 407. τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος mon. 502. λοιπὸς γὰρ οὐδείς Eup. 2, 538 (5). λιμῷ - οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος mon. 321. ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος Diph. 4, 397 (3). ἄνευ προφάσεως οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν mon. 35. οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ Men. 4, 247 (42). βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ mon. 57 = Diph. 4, 424 (27[a]). cf. mon. 655. ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδέν ἐστι χρήσιμον mon. 166. οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν - ὡς - Men. 4, 259 (101). †οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡδὺ - ὡς - Men. 4, 330 (496). οὐκ ἔστιν-φάρμακον μέθης | οὐδὲν τοσοῦτον ὡς- Amphid. 3, 317 (2).

οὐκ ἔστιν οὔτε-οὔτε-, οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακόν | ἐπακτόν Philem. 4, 36 (8, 4). δεινότερον οὐδὲν ἄλλο-κακόν mon. 127. Cf. ἄλλος. πλήν. πενίας-οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος *Diph. 4, 424 (24). οὐδείς ἐστ' ἀνὴρ γαστρίστερος Plat. 2, 685 (11). οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος Plat. 2, 686 (19). οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον τοῦ- Diph. 4, 415 (2). ἔθνος τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον Antiph. 3, 86 (v. 12). τῶν-ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος | οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 5). οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων | ἀτυχέστερον Antiph. 3, 87 (v. 1). οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων | ὄντως γυναικός Antiph. 3, 151 (53). πενίας βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον mon. 450. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας- | παραμύθιον γλυκύτερον-τέχνης Amphid. 3, 302 (1). οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου mon. 423. ὧν *μεῖζον *(κακόν οὐκ ἔστιν οὐδέν) Antiph. 3, 86 (v. 6). οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν εἰσορᾶν | γυναικός Alexid. 3, 521 (39). οὐδέν ἐστι γάρ | -χρησιμώτερον γένους Timocl. 3, 594 (v. 2). οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). οὐκ ἔσθ' ὑγιείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ mon. 408. οὐκ ἔστιν οὐδέν-μεῖζον λογισμοῦ Men. 4, 141 (1). οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδέν-τολμηρότερον Men. 4, 277 (194). οὐκ ἔστιν *οὐδὲν (libr. οὐθὲν) τοῦ πονεῖν σοφώτερον Damox. 4, 530 (v. 9). οὐδὲν-ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων Aristophan. 2, 1150 (16). ψυχῆς †ἀρχαίας οὐδέν ἐστι γλυκύτερον mon. 636. οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν ἢ- Men. 5, 110 (521). ἥδιον οὐδὲν οὐδὲ μουσικώτερον | ἔστ' ἢ- Philem. 4, 9 (1). ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης Machon. 4, 496. γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον *Alexid. 3, 395 (v. 6). βουλῆς-ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον mon. 68. ἰσχυρότερον-οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου mon. 258. *οὐδὲν (libr. οὐθὲν) σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον Men. 4, 294 (288). ψυχῆς-οὐδέν ἐστι τιμιώτερον mon. 552. πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυχέστερον Diph. 4, 423 (23). πένητος *οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον Men. 4, 247 (40). ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γάρ | τῆς γαστρός Diph. 4, 403 (1, 3). δούλου-χεῖρον οὐδέν mon. 133. cf. mon. 413. οὐδὲν διαβολῆς ἐστιν ἐπιπονώτερον Men. 4, 249 (50). κενῆς-δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον mon. 289. εἷς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ anon. 4, 698 (373). οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος Magn. 2, 11. *οὐδέν ἐσμεν Eup. 2, 517 (27[a]). τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς-φθονεῖ Dionys. 3, 555 (v. 2). ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ mon. 557. Cf. ad Phryn. 5, 41. νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος Men. 4, 268 (151). ἀλλ' *οὐδέν (libr. οὐθέν) ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lync. 4, 433 (v. 15). οὐδὲν πρὸς ἐμέ Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ὅπου βία πάρεστιν, (f. βία, παρ') οὐδὲν ἰσχύει νόμος mon. 409. ὑμῖν-οὐδέν, -νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 3). ᾤμην ληρεῖν σαφῶς | λέγοντας οὐδέν Antiph. 3, 66 (1, 3). οὐδὲν λέγεις γάρ Antiph. 3, 109 (v. 6). ξυνίετ' οὐδέν-, οὐδέν ποτ' ἄλλ'· Stratt. 2, 781 (3). οὐδέν ποτ' ἄλλο Theop. 2, 804 (1, 4). [φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Men. 4, 226 (1, 13)]. ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν Pher. 2, 338 (7). οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν Pher. (?) 2, 359 (88, 3). ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ-οὐδέν *μ' ὀνήσει Alexid. 3, 489 (3, 5). οὐδὲν **ἐπιβάλλουσιν μάστιγες Phryn. 2, 597 (2). ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει Aristophont. 3, 359. οἱ τῶν πέλας | οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν' Alexid. 3, 484 (3, 3). *οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκών (?) Alexid. 3, 479 (1). οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω Alexid. 3, 389 (1, 5). γυμνὴν ἐποίησε τὴν Ἀθηνᾶν-οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν anon. 4, 607 (21[b]). οὐδέν με λανθάνοις ἂν Men. 4, 82 (3). ὡσεί-προσέ-

χων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς Amphid. 3, 313 (1, 9). ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς Men. 4, 279 (202). τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος Herm. 2, 399 (4). ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι Plat. 2, 652 (1). Μανῆς δ' οὐδὲν λατάγων ἀίει Herm. 2, 398 (2, 7). ἀλλ' οὐδὲν μέλει | τῶν σκωμμάτων μοι Antiph. 3, 111 (v. 11). ἢ νόμων οὐδὲν μέλει Anaxand. 3, 200 (16). τῷ δ' οὐδὲν μέλει Alexid. 3, 467 (1, 2). οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων Theognet. 4, 549 (v. 10). ὁ Πλάτων-οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' Epicrat. 3, 371 (1, 36). αἰσχύνεται | οὐδέν (int. πόρνη) Men. 4, 245 (36). οὐδὲν-αἰσχρόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν Men. 4, 326 (476). οὐδὲν-αἰσχρόν ἐστιν-ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 7). οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν Men. 4, 253 (66). οὐδὲν-ἐρῶ λοπάδος Aristophan. 2, 1059 (2). οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὢν οὐδὲν ἐδεῖτο Antiph. 3, 109 (v. 8). νυμφίον | οὐδὲν δεόμενον προικός Men. 4, 99 (2). οὐδὲν δεῖ-βαστάζειν τὰς ἐπινοίας anon. 4, 697 (371). οὐδὲν διαφέρειν: v. διαφέρω. vulg. οὐθέν Anaxipp. 4, 460 (v. 26). cf. ad Posidipp. 4, 523 (1, 3). τῶν ἀνθρώπων - οὐδὲν ἐλάττους Plat. 2, 624 (2, 3). μεθύει-οὐδὲν *ἧττον Alexid. 3, 428 (2, 4). οὐδὲν ἧττον-ἄνθρωπος-ἐστιν Philem. 4, 9. οὐδὲν χεῖρον Clearch. 4, 563. ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίγνεται | μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἤ- Anaxand. 3, 195 (1, 11). οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν Alexid. 3, 512 (15). λαμπροῖς δείπνοις-, | οὐδὲν *ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους Anaxand. 3, 183 (1, 3). οὐδὲν τοῖς ἐμοῖς *βλίτοις | ὅμοια πράγματ' Diph. 4, 380. *ῥῆμά τι | -οὐδὲν ἐμφερές- | τῷ γνῶθι σαυτόν Men. 4, 142 (1).

†**οὐδέλη**: ἀνέπαφα σώματ' †οὐδέλη (f. οὐδὲ ληπτέα 5, 104) Men. 4, 189 (8).

οὐδέποτε: †δοκεῖ οὐδέποτ' αὐτοῦ πρότερον Cratin. 2, 116 (1, 5). οὐκ ἂν γενόμενον | οὐδέποτέ γ' *φμην πρᾶγμα-λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι Philem. 4, 39 (16). *κοὐδέποτέ γ' ἴσχει (legeb. οὐδέποτ' ἴσχει ἡ) θύρα Eup. 2, 535 (9). οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν-υἱῷ πατὴρ | εἴωθ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117). τῶν φίλων-τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν Antiph. 3, 152 (60). οὐδέποτ' ἀρέσκει ταὐτὰ τούτῳ τῷ θεῷ Nicostr. 3, 288 (4). χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς οὐδέποτε χρή- mon. 544. οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ Apollod. 4, 453 (1). Cf. οὐδεπώποτε.

οὐδέπω: οὐδέπω *'πὶ θάτερ' ὀπτός εἰμι Cratet. 2, 237 (1, 9). ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀκροκώλι' οὐδέπω Alexid. 3, 466 (4). οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω Alexid. 3, 389 (1, 5). οὐδέπω δεδείπναμεν Eubul. 3, 248 (2). οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον Heraclid. 3, 565. κενὰ μᾶλλον †ἢ ὅτ' ἦν οὐδέπω γεγραμμένα Dionys. 3, 548 (v. 29). οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω | εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι Athenion. 4, 558 (v. 19). κοὐδὲ εἰς εὕρηκέ πω | τί ἐστιν Philem. 4, 22. οὐκ ἔστιν εἴπερ *γίγνεται· | οὐδ' ἔστι γάρ πω *γιγνόμενον ὃ *γίγνεται Antiph. 3, 64 (v. 6). Cf. μηδέπω.

οὐδεπώποτε: διένιψα-οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε Eubul. 3, 220 (2). ἣν †ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε Diph. 4, 418 (6). θύων οὐδεπώποτ' εὐξάμην | ἐγὼ τὸ σῶζον- Men. 4, 242 (30). ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδεπώποτε | *ἔδειξ' Amphid. 3, 306 (1). οὐκ ἐδήδοκα-οὐδ' ἀκήκο' *οὐδεπώποτε (libr. οὐδέποτε) Alexid. 3, 462 (1, 3). Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ' Timocl. 3, 596 (1). δείπνου-ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε Anaxil. 3, 351 (1). οὐδὲ πώποτε v. πώποτε.

οὐδέτερος: οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς ἀττικοῖς δείπνοις Lync. 4, 433

(v. 3). "μῆλα θυσιάζεις ἄρα;" μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ | οὐδέτερον αὐτῶν Straton. 4, 545 (v. 22). Cf. ἕτερος.

οὖθαρ: ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ Telecl. 2, 369 (1). Βοιώτιον οὖθαρ ἀρούρης Cratin. 2, 142 (3). οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός Aristophan. 2, 990 (13).

οὐθείς: οὐθὲν μέλει σοι Men. 4, 302 (324). cf. ib. p. 294.

οὐκέτι: γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον *ἡ, νῦν δ' οὐκέτι Cratin. 2, 117 (2). ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν, σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα Pher. 2, 284 (6). †οὐκ ἰδίᾳ τάδ' οὐκετόνθοι (f. οὐκ ἴδι' ἅττα κοὐκέτ' ὄνθ' οἷα) τἀπὶ Χαριξένης Cratin. 2, 98 (9). οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ad anon. 4, 676. ἐπεὶ - αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία | ῥαίνειν Xenarch. 3, 621 (1, 6). πειθαρχεῖν οὐκέτι *τολμᾷ anon. 4, 677 (306). ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι-ἐξ ὅτου 'φαγον Eup. 2, 526 (4). κοὐκ ἀνέξομ' οὐκέτι Men. 4, 77 (14). ὡς εἶδε-, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων- Alexid. 3, 418 (2). τὰ δυσχερῆ-ὁρᾷς ἐν αὐτῷ, τἀ δ' ἀγάθ' *οὐκέτι βλέπεις (vulg. οὐκ ἐπιβλέπεις vel οὐκ ἔτι βλέπεις) Men. 4, 164 (1, 4). †μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην Antiph. 3, 160 (98). ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, -οὐκέθ' ἡδονή | ἔστιν ad Men. 4, 362. ἐμαυτὸν ἀδικῶ κοὐκέτ' εἰμὶ *θεοσεβής Diph. 4, 422 (18). *ἂν-ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον-, *οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί *που Dionys. 3, 547 (v. 9). Caeterum v. ἔτι, adde: *αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥᾴδιον Philippid. 4, 471. οὐκ ἔτ' ὄψομαι, | *ἀπόλωλ' Philem. 4, 34 (5). οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι-ἑταιρεῖν Phoenicid. 4, 511.

†οὐκετόνθοι v. οὐκέτι.

οὔκουν: cf. οὐκοῦν. οὔκουν μ' ἐάσεις-; Aristophan. 2, 1188 (51). *οὔκουν-ἅψεις μοι λύχνον; Anaxand. 3, 193.

οὐκοῦν: οὐκοῦν περιγράψεις-κύκλον; Eup. 2, 525 (1). οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί; Eubul. 3, 247 (1). οὐκοῦν ἐγχέω-*πολύν; Alexid. 3, 487 (1). οὐκοῦν-κράτιστον *ἐνταυθὶ τετάχθαι-; Plat. 2, 672 (1, 7) v. addend. οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον-ἕψειν ἐν ἅλμῃ; Antiph. 3, 130. τί οὖν; Α. οὐκοῦν ἕκαστος-λαμβάνει-τὴν πεπαιτάτην-; Alexid. 3, 398 (1). οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν Cratet. 2, 235 (2). οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ' αὐτοῦ. Β. μηδαμῶς Canth. 2, 836 (1). οὐκοῦν-σεαυτὸν *ἁλσὶ πάσεις-(an οὔκουν-πάσεις-;) Cratet. 2, 237 (1, 10). Α. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω δηλαδή Alexid. 3, 464 (2, 6). οὐκοῦν-τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις; Straton. 4, 545 (v. 22). Α. οὐκοῦν ταῦτα καί | ὁ γρῖφος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 10). Β. οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν Ephipp. 3, 340 (4). οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα μᾶλλον ἢ | τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1). Β. οὐκοῦν *δᾷδα καί | στεφάνους λαβόντες Antiph. 3, 114 (1). οὐκοῦν-, τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστόν ἐστ' ἀεί Alexid. 3, 447 (1, 14). οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν-οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν Damox. 4, 532 (v. 66). †οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι | ἔξεστι κυαθίζειν γάρ** Antiph. 3, 61 (2).

οὐλοκέφαλος: Pher. 2, 355 (66).

οὐλόκομος: Alexid. 3, 522 (49). cf. 2, 355 (66).

οὖλος: χλανίδες-οὖλαι Herm. 2, 397 (2). οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ anon. 4, 603 (11).

οὐλοχύται: "τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο." Straton. 4, 546 (v. 34).

οὖν: cf. νύν. ἀφικόμην· | εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν Herm. 1, 97 (4). Καλλίστρατός *τίς ἐστιν **οὗτος οὖν | πυγὴν μεγάλην *εἶχ' *Eubul. 3, 209 (3). τοῦτον οὖν | δι' οἰνοφλυγίαν-ἀσκὸν καλοῦσι Antiph. 3, 8 (2). *οἱ κόλακές εἰσι-σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον-τρόπον | εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει Anaxil. 3, 353 (1). σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | τοῦτ'

ἔστιν Antiph. 3, 67 (1, 10). *οὐδὲν οὖν | οἶσθας ἀγαθὸν σύγ'*. Philem. 4, 14. *ἄλλως οὖν βοᾷς* Philem. 4, 50 (45). *ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα, κίνδυνος λαθεῖν-* Archipp. 2, 720 (3). *ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ-βδελύττεται, | οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ-πίεται ποτηρίου* Eup. (?) 2, 577 (v. 1). *ὅπερ οὖν ὑπελέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου* Posidipp. 4, 521 (v. 15). *ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν ἀκροᾶσθ'* Pher. 2, 349 (31). *λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα-κἄπειτα δῆσον αὐτόν* Plat. 2, 622 (5). *ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν *ἀφεὶς παῦσαι λέγων* Athenion 4, 558 (v. 44). *ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά* Damox. 4, 532 (v. 68). *†ἀπέπλεις τεὸν* (l. *ἀποπλευστέ' οὖν*) *ἐπὶ τὸν νυμφίον* Aristophan. 2, 997 (7). *εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας* anon. 4, 673 (299). *ἧττόν γ' ἂν οὖν-ἀκολουθήσεις* (f. *γὰρ οὖν-* an *ἀκολουθήσαις?*) *ἐμοί* Amips. 2, 701 (1). *κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους-, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην* Men. 4, 178 (1). **Χαρικλέης μὲν οὖν ἔδωκε μνᾶν-, τέτταρας δὲ μνᾶς ἔδωκε Νικίας* Telecl. 2, 371 (1). *ταῦτα μὲν* (f. add. *οὖν*) *ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου-* Herm. 2, 407 (1, 12). *εἰ μὲν οὖν τάδε | προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή-* Plat. 2, 675 (2, 19). cf. ad Plat. 2, 621 (3). *ἂν μὲν οὖν τύχῃ-εἰς καιρὸν ἐλθών-' ἂν δ' ὑστερίζῃ* Alexid. 3, 452 (1, 7). *ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα-χρήσεται· | ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ'-τυντλάζεται* Sosip. 4, 483 (v. 33). *ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός-τοιοῦτος γέγονεν-· ὁ δ' ἕτερος-* Alexid. 3, 428 (2). *ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω* Aristophan. 2, 1031 (15). *ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος-ἀπέθανεν.-ὁ Σόφων δὲ-* Anaxipp. 4, 459 (v. 17). *τὰ μὲν οὖν γύναια τἄλλ' ἠκκίζετο, | ἡ δ'-Γνάθαινα-* Philippid. 4, 468 (1). *ἐμὲ μὲν οὐχ* (f. *οὖν*) *ὁρᾷς πεπωκότα-, *τονδὶ δὲ-ἠριστηκότα* Diph. 4, 397. *πρῶτον μὲν οὖν *ὄστρεια-ἔλαβον-. ἔπειτα νάρκην ἔλαβον* Alexid. 3, 429 (1). *πρώτιστα μὲν *(οὖν) πάντες ἀναυδεῖς | τότ' ἐπέστησαν-. κᾆτ'-* Epicrat. 3, 371 (1, 20). Caeterum v. Cratin. 2, 152 (8) cf. 5, 22. *πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον-* Plat. 2, 683 (7). *νάρκην μὲν οὖν-ὀπτᾶν* Alexid. 3, 401 (2). *ὄψιν μὲν οὖν ἔχει-ποικίλην, | ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα* Lync. 4, 433 (v. 14). *βδελυρὸν μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα-· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην* anon. 4, 650 (187). *ἐγὼ μὲν οὖν ὤν *γ' ὁ θεὸς οὐκ εἴασα-ἄν-* Men. 4, 161 (1, 11). *ἐγὼ μὲν οὖν τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί | τίθεμαι* Diod. 3, 546. *ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας *ἐρῶν-οὐ νοῦν ἔχω-;* Theophil. 3, 631 (1, 5). *ἐμοὶ μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην* Men. 4, 131 (1). *σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν-* Philyll. 2, 859. *ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα· συμβαίνει δέ τι-ἀστεῖον* Posidipp. 4, 514 (1). *τοῦτον μὲν *(οὖν) καλῶς διεπηνίκισας λόγον* Cratin. 2, 184 (24). *ἐξετύφην μὲν οὖν | κλαίουσα* Men. 4, 122 (10). *σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν* Philem. 4, 25 (2). *ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει* Eup. 2, 541 (12). *οὐχ-ἔγημ' ἔναγχος; B. πάνυ μὲν οὖν* Men. 4, 300 (312). *ἆρά γ' ἔνδεκα | χρυσᾶ Διὸς σωτῆρος; A. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν* Alexid. 3, 510 (12). *ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες-. B. νὴ Δί', ἱερεῖον μὲν οὖν* Alexid. 3, 474 (2). *κύνας κατεσθίει-A. ἀποκτείνας *μὲν οὖν* (libr. *γενοῦ*) Alexid. 3, 483 (1, 5). **ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ* Pher. 2, 282 (4). *ἀπαρτὶ μὲν οὖν ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν, σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα* Pher. 2, 284 (6). *ἀνόσια πάσχω-. B. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια* Eup. 2, 451 (13). *μέγιστον ἀγαθόν-. Γ. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον* Aristophan. 2, 1171 (1, 9). *Καλλίστρατος. | A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος* Eubul. 3, 254 (1, 6). *γαυλούς- *B. πλοῖα; A. τοὺς κάδους μὲν οὖν | καλοῦσι γαυλούς* Antiph. 3, 132 (1, 5). *ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν* Anaxand. 3, 162 (2). **ἆρ'-ἐστι-ἁπλῆ τις; B. ἀστεία μὲν οὖν, νὴ τὸν Δία* Anaxil.

3, 350 (2). *αἷς τὰς θύρας *κλείουσιν; Α. *(οὔ·) θύννου μὲν οὖν* Aristophont. 3, 359. *ἦσαν κόραι | θυγατέρες αὐτῷ; Α. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων* Alexid. 3, 431 (2). *καινόν τι-ποτήριον; | Σ. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν* Steph. 4, 544. *ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε* Archipp. 2, 725 (2). *λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος-· θάνατος μὲν οὖν* Alexid. 3, 386 (v. 12). *μίαν δὲ πήραν οὐκ ἔχων, | πήρας μὲν οὖν τρεῖς* Men. 4, 142 (1). *εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς | φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἂν *(σοι) φράσαι· | ἔγνωκα *δ' οὖν* (libr. *γοῦν*)- Alexid. 3, 484 (3, 8). *ὀψοποιὸς δ' οὖν μόνον | ἔστιν ὁ τοιοῦτος* Dionys. 3, 548 (v. 17). *ἀλλ' οὖν- *ἄμυστιν δεῖ πιεῖν* Cratin. 2, 225 (154). *ἀλλ' οὖν ἔγωγε-λέγω-* Eup. 2, 500 (4). *ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ* Pher. 2, 326 (1, 6). *ἀλλ' †οὐκ ἂν εἴποις οὕτως ἦν ὅμως ὅμως* (f. *οὖν ἀνεκτὸς χοὖτος ἦν ὅμως ἐμοί* 334 vs. 18) ib. 327 (1, 13). *ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοὖτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ* ib. (1, 17). corrupt. Telecl. 2, 366 (1). *οὐ δεινὸν οὖν-;* Eup. 2, 463 (10). *τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;* Alexid. 3, 392 (4). **ἑόρακας οὖν φιλόσοφον-τινα μεθύοντ'-;* Baton. 4, 502 (v. 11). *ἐρινὸν οὖν τιν'-νενόηκας-;* Stratt. 2, 779 (2). *οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ-σ' ἐκπιεῖν;* Antiph. 3, 41 (2, 11). *πότερ' οὖν *ἀφεῖσαι;* Posidipp. 4, 520 (1). *δεῖ διακοσίων δραχμῶν. Β. πόθεν οὖν* (al. *ἂν*) **γένοιτ' ἄν;* Aristophan. 2, 979 (18). *πῶς *(οὖν) ἂν-φιλόδωρος ἂν εἴης;* Cratin. 2, 175 (6). *πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά | τοιοῦτο πρᾶγμα;* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). *πῶς οὖν οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει-* Eup. 2, 536 (3). *πῶς οὖν ἕτερος-οὐδὲν πέπονθεν-, ἕτερος δ' ἀπόλωλε;* Men. 4, 236 (14). *πῶς οὖν διαιτώμεσθα;* Antiph. 3, 57 (1). *πῶς [οὖν] ἦν ἔχω νοῦν;* Plat. 2, 670 (3). *τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;* Alexid. 3, 493 (1). *ὡς αὖ* (al. *οὖν* f. *ἂν*) *τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;* Eup. 2, 514 (15). *τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν;* Antiph. 3, 46 (1). *τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). *τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;* Henioch. 3, 563 (v. 9). *τί οὖν ποιῶμεν;* Aristophan. 2, 1150 (5). *τί οὖν *ποιεῖς πλέον;* Philem. 4, 23 (1, 7). *τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι;* Antiph. 3, 104 (v. 14). *τί οὖν λέγω;* Men. 4, 156 (1, 8). *τί οὖν-περιπλοκὰς λέγεις;* Straton. 4, 546 (v. 35). *τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;* Men. 4, 209 (1, 6). *τί οὖν ἔχεις; Β. ὄστρεια πολλά* (f. *τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; Β. πολλά*) Lync. 4, 433 (v. 17). *πολλάκις δήπου. τί οὖν;* Alexid. 3, 398 (1). **τί οὖν;* (libr. *τοιοῦτον*) *ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά* Sosip. 4, 483 (v. 44). *†ὥς τ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι* Cratin. 2, 82 (5). *†φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι* Aristophan. 2, 1011 (17). *†ὡς ἄν τις ἂν οὖν ἦτι ποιήσας-;* Aristophan. 2, 1159 (1). *νῦν οὖν* (f. *ἂν*) *γένοιτ' ἀστεῖος* Alcaei 2, 832 (1). *πῶς ἂν μὲν οὖν* (f. *ἄν με νῦν*) *σώσειεν ἶβις-;* Timocl. 3, 590. *ἤδη πώποτ' ἔπιες-;- *πάλιν οὖν* (an *πάλιν πάλιν νῦν*) *πῖθι* Men. 4, 90 (5). *ἄκων κτενῶ *σ', ὦ τέκνον, ὁ δ' *(οὖν) ὑπεκρίνετο* (rectius f. *σε, τέκνον· ὁ δ' ὑπεκρίνατο* Eustath. v. 5, 70) Aristophan. 2, 1194 (81).

οὕνεκα: cf. *εἵνεκα*. *οὐ-τοιούτων *οὕνεκ'* (libr. *εἵνεκ'*) *ὄστραχ' εὑρέθη* Plat. 2, 669 (2). *δαπάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν οὕνεκα* Antiph. 3, 90 (2, 6). *τοῦ σχήματος *οὕνεκα* (libr. *εἵνεκα*) *τοῦδε* Aristophan. 2, 1185 (40). *τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὕνεκα* (f. *οὕνεκ' ἂν*) | *εὔξαιτο πλουτεῖν-ἤ-;* Antiph. 3, 133 (4, 1). *ἔχει τελευτήν, ἧσπερ οὕνεκ' ἐγένετο* anon. (395) 5, 123. *ἀνδραγαθίας οὕνεκα* Phryn. 2, 581 (2). *τοῦτ' αὔτ' ἔχειν | ὄνομα μετρητὴν μετριότητος οὕνεκα* Philyll. 2, 859. *τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα* Antiph. 3, 89 (1, 8). *ἔδωκεν, οἱ-*

μαι, χρηστότητος οὕνεκα Aristophont. 3, 363. γέρα-δίδοται χρηστότητος *οὕνεκα (libr. εἵνεκα) Timocl. 3, 595 (v. 17).
οὗπερ αἱ χύτραι κρέμανται Polyz. 2, 869.
οὔποτε: οὔποτ' αὖθις | σηπίαν-τολμήσαιμι φαγεῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). οὔτε-ναυαγός-οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν Philem. 4, 30 (1). ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην mon. 164. ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ Philem. 4, 49 (41). [οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν | λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Men. 4, 226]. Cf. ποτέ.
οὔπω: οὔπω πίον τοσοῦτον οὐδὲ πίομαι | μάρωνα Cratin. 2, 97 (7). ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν | συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει Timocl. 3, 607 (1). *οὔπω τότ' (libr. οὕτω πότ') ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα-; Cratin. min. 3, 378 (1). οὔπω-εἰδὼς-οἷον ἦν κακὸν | ἐλάμβανεν γυναῖκ' Aristophont. 3, 359. οὔπω σοι πεπίστευμαι (f.; 5, 102) Men. 4, 118 (9). οἰνίσκος οὔπω (al. οὕτω) πότιμος Eubul. 3, 265 (8).
οὐπώποτε: οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι Amips. 2, 703 (1, 4). σοῦ-λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην-οὐ- Alexid. 3, 420. οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα; Men. 4, 171 (8). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα Antiph. 3, 153 (61[a]) = Men. 4, 256 (81). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν Men. 4, 187 (2) = mon. 411. παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ'-, ὃν *οὐδὲ εἷς τῶν πολεμίων οὐπώποτε (an cum codice leg. ὃν πώποτ' οὐδεὶς τῶν πολ.) Men. 4, 169 (3). οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους ἰδών Diph. 4, 390 (2). εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους-οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 26).
οὐρά (de pudendo) f. Eup. 2, 572 (86).
οὐραῖον: κυνὸς οὐραῖον Men. 4, 154 (5). κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν Mnesim. 3, 569 (v. 36).
οὐράνιος: νέφος οὐράνιον Cratin. 2, 94 (1). αἶξ οὐρανία Cratin. 2, 160 (21). Antiph. 3, 73 (2, 4). οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον anon. 4, 667 (281). οὐράνιον παιδιάν anon. 4, 658 (226). ἀνεβόησεν οὐράνιον ὅσον (Aristophan. Ran. 781?) anon. 4, 662 (245).
οὐρανός: πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν Cratin. 2, 29 (3). οὐρανοῦ καττύματα Cratet. 2, 244 (1, 4). γῇ τε κοὐρανῷ | λέξαι Philem. 4, 26. πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν Theognet. 4, 549 (v. 9). νὴ τὸν οὐρανόν Timocl. 3, 599 (2). ἅπαντα χρυσᾶ-νὴ τὸν οὐρανόν Philippid. 4, 476 (5). ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν Aristophont. 3, 361 (2). ὃν τοῖς θεοῖς | φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4, 27 (v. 23). οὐ μόνον *(τοῖσιν?) βροτοῖς | ἄφευκτόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν** Philem. 4, 41 (20). ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν | Ζεύς Men. 4, 128 (1). τοὐρανοῦ-ἔστιν ἐν καλῷ anon. 4, 616 (49).
οὐρῶ: εἰς κάδον-τιν' οὔρει πίττινον Aristophan. 2, 1057 (3).
οὖς: ῥόδον παρ' οὖς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2). κυψέλην-ἔχεις ἄπλατον ἐν τοῖς ὠσίν anon. 4, 609 (28). τῷ Πυριλάμπους- †ἆρα κυψέλη ἔνεστιν; (f. ἆρ' ἔνεστι κυψέλη; an ἆρ' ἐν ὠσὶ κ.;) Eup. 2, 515 (17). τῶν ὤτων ἔχω τὸν λύκον *Apollod. Car. 4, 446 (5). λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν Eunici 2, 856. ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα (int. ποτήριον) Alexid. 3, 510 (12).
οὐσία: ἔχω-πολλὴν οὐσίαν Men. 4, 266 (140). μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει Men. 4, 103 (2) = mon. 340. ὁ σοφὸς ἐν αὑτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν mon. 404. κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80[b]). τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ (Amori) νέμει | τῆς οὐσίας Men. 4, 137 (1). τῆς οὐσίας-εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι (pisces) Alexid. 3, 413.

οὐχὶ δεκατεύουσι-τὰς οὐσίας-, ὅλας δ' ἀφαιροῦνται Alexid. 3, 475. ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν Alexid. 3, 505 (6). ἄλλοις καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν Philem. 4, 35 (7, 6). κἂν-οὐσίαν ἔχῃ, | ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα Diph. 4, 388 (1, 4). ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ ib. 389 (1, 7). κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ (Trigla) τὴν οὐσίαν Antiph. 3, 12 (1, 11). καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν Anaxand. 3, 191 (1). πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει Anaxipp. 4, 460 (v. 32). οἵ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας Hegesipp. 4, 480 (v. 30). σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν Alexid. 3, 427 = σφαῖραν ἐποίησε τ. π. οὐσ. 3, 496 (2). τῶν ἐχόντων οὐσίας | σκώληκες Anaxil. 3, 353 (1). *ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας (parasitorum genus) Alexid. 3, 434 (1, 7). τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας, | ἔχοντας οὐσίας Diod. 3, 544 (v. 30). ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν Theop. 2, 813 (1, 5). τὴν *Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν Eup. 2, 516 (24).

οὐσίδιον- οὕτω συνεστρογγύλικα Nicomach. 4, 587 (1).

οὔτε: cf. οὐδέ. οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενὶ | δοῦλος Pher. 2, 254 (1, 1). οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος-, οὔτ' ἀνδριαντοποιός, ὅστις- Philem. 4, 22. ὅσα | *οὔτ' (libr. οὐδ') ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει Dionys. 3, 552 (1, 13). οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χείλη πέντ' ἔχω Lync. 4, 433 (v. 13). οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' ἱλαρὰν ἔχει Men. 4, 250 (54). πλησίον | αὐτῶν κάθηται-οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν Antiph. 3, 112 (1, 12). οὔτ' ἀκήκοα | ἔμπροσθεν οὔθ' ἑόρακα τοιαύτην χάριν Damox. 4, 536 (v. 9. 10). ὥς δ' οὔτ' ἰδεῖν ἔστ' οὔθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς Xenarch. 3, 617 (1, 18). οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε | ἥψησεν, οὐδὲ *Δεινίας-οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτήσατο Stratt. 2, 775 (1). οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος Timocl. 3, 597 (2, 7). οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς Baton. 4, 500 (2, 6). οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν Anaxand. 3, 181 (vs. 2). *οὔτ' (libr. οὐδ') ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν † ἑκών (θέλων?) Alexid. 3, 479 (1). ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι- Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). οἱ πυθαγορίζοντες γάρ-οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1). οὔτε νύκτωρ παύεται | οὔθ' ἡμέραν Aristophan. 2, 1197 (90). ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος, οὔτε ῥᾴδιος | ἀπαλλαγῆναι Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδέν' ἂν λάβοι, | *οὔθ' ἂν (libr. οὐδ' ἂν) λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν Alexid. 3, 511 (13). οὔτ' εἰς ἔλεγχον *οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται, | οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακόν Philem. 4, 36 (8, 3). οὔτε τοῦτο πείθομαι, | οὔθ' ὡς πένης-οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2). οὔτε γὰρ ναυαγός-οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν, οὔτ' ἀνὴρ πένης-δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν Philem. 4, 30 (1, 3). οὔτε γὰρ ἰατρὸς οὐδὲ εἷς-τοὺς-αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους, | οὔτε στρατιώτης πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ Philem. 4, 50 (46a). οὔτ' ἐκ χερὸς (?) μεθέντα-λίθον | ῥᾷον κατασχεῖν, οὔτ' ἀπὸ γλώσσης (?) λόγον Men. 4, 257 (88). οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῷ πατὴρ | *εἴωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένῃ Men. 4, 262 (117). οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ | οὐδαμοῦ-παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ | νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 20 (1). οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς Aristonym. 2, 699 (2). διάλεκτον-οὔτ' ἀστείαν-οὔτ' ἀνελεύθερον Aristophan. 2, 1199 (98). οἶδ' ὡς *γ' ἐμοὶ κεράννυται, | οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον Antiph. 3, 11. οὔτε τρυβλίῳ | οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν Alexid. 3, 408 (1). οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα Men. 4, 244 (33). οὔθ' ὑπεργέμων | ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός Alexid. 3, 481. ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' *ἄρρην, πάλιν | οὔτε θεὸς οὔτ' ἄν-

θρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος | οὔτ' αὖθις ἔμφρων (Amor) Alexid. 3, 495 (1, 6—8). οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἑφθοῖς ἄγαν, | οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου | † ἠρτυμένοισι χαίρων (ἠρτυμένοις ἔχαιρεν?) anon. 4, 671 (292). † οὐκ ἔχω οὔτε ἅλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον Men. 4, 322 (459). οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα, | οὐδ' (al. οὔτ') ἄλλο-οὐδὲν Alexid. 3, 521 (40). σοῦ-λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην-| οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', *οὔτε (vulg. οὐ) τρυγόν', οὐ | τέττιγα Alexid. 3, 420. τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαῒς-οὐδ'-Eriph. 3, 559. οὔτε Σικελία καυχήσεται-, *οὐκ Ἦλις Epicrat. 3, 369. οὔθ' ὑπερβάλλοντα-ἀπώλεσας | ἀγαθά, τὰ *νυνὶ δ' ἔσθ' μέτριά σοι κακά Men. 4, 227 (2). ἄστυτος οἶκος, κοὔτε βυσαύχην θεᾶς | Δηοῦς σύνοικος-δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι· | μάτην δὲ- Xenarch. 3, 614 (v. 4). τύχη | ἄγροικος-οὔτε παιδείαν ὅλως | εἰδυῖα Apollod. Car. 4, 441 (v. 5). οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος | γραῦς ἔνδον Men. 4, 328 (485). οὔτ' (?) ἀλφίτοισι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). † οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς-οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις Aristophan. 2, 1202 (108) cf. 2, 1078. Caeterum v. et Philem. 4, 22 (v. 4).

οὔτις: ἀλαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην mon. 21. οὔ τι (loco corrupto) Men. 4, 178 (3).

οὔτοι: οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν-τῶν φορτίων μέγιστον Anaxand. 3, 195 (2, 1).

οὗτος: cf. αὐτός. οὑτοσί. κράτιστος οὗτος ἐγένετ'-λέγειν Eup. 2, 458 (6, 1). οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν | *αὐτοῖς Philem. 4, 6 (v. 1). ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος. Alexid. 3, 419. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος φιλοσοφεῖ Philem. 4, 29. Ἐφέσια-οὗτος περιπατεῖ | λέγων Men. 4, 181 (2). οὗτος οἴεται | περισπάσειν- Philippid. 4, 474 (2). ὁλόκληρος οὗτός σοι Men. 4, 134 (5). τούτου-ἀποτεμῶ τὰς μηχανάς Cratin. 2, 215 (129). τούτῳ δ' ὁπόταν-ἰχθύν τιν' *ἕλωσ'-, λοπάς ἐστ' αὐτῷ- Ephipp. 3, 323 (1). τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος | εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι Men. 4, 209 (1, 3). τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά Steph. 4, 544 (v. 1). τούτῳ *πρόπιθ', ἵνα *καὐτὸς ἄλλῳ Alexid. 3, 406 (1). τρύβλιον τούτῳ δότε | πτισάνης Alexid. 3, 448 (2, 2). ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας | ἥξει τις Antiph. 3, 99 (1). τοῦτον οὖν-ἀσκὸν καλοῦσι πάντες Antiph. 3, 8 (2). τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα-πίνειν Antiph. 3, 82. ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν. Β. οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἐγώ | τούτους πρότερον· οὗτοι δὲ μακαριοῦσί με Pher. 2, 260 (11). ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι Metag. 2, 754 (2). οὗτοι δὲ *(πρὸς) τὰ δεῖπνα-ἀφορῶσι*** Antiph. 3, 134 (5). οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ- anon. 4, 627 (92). ὑπὲρ τούτων συνάγουσι Men. 4, 115 (6). τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω- Cratin. 2, 31 (1). ἀναθῶμεν-τούτοις τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας Eup. 2, 468 (19). τούτοισι (codd. al. aliter) ποιῶν ματτύην Dionys. 3, 547. ὅστις ὠψώνηκ'-τούτους-Antiph. 3, 108. αὐλεῖ γὰρ σαπρά | αὕτη γε *κρούμαθ' Theop. 2, 811 (2). ἔρχεται, | μετέρχεθ' αὕτη Antiph. 3, 81. ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | *αὕτη (libr. αὐτή) τε λήψεσθ' Antiph. 3, 24. αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα Anaxand. 3, 180 (1). αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις Men. 4, 118 (6). ὁ πατὴρ ὁ ταύτης- Sophil. 3, 583 (1). βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά Philem. 4, 46 (34ᵃ). ἅβραν-*ταύτῃ (vulg. αὐτῇ)-οὐ παρέδωκ' ἔχειν Men. 4, 201 (3). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται Amphid. 3, 310 (1). καταχρήσεσθαι τὸν ἀνορωρυγμένον | ταύτην ἰδόντα Men. 4, 208 (3). ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; Alexid. 3, 385. ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι- Antiph. 3, 32. τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ-προελήλυθας Men. 4, 103 (1). τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος; Diph.

4, 375 (1). *φορὰ-τούτου γέγονε καλή* Men. 4, 285 (231). *τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις;* Damox. 4, 532 (v. 60). *πάσχειν τοῦτ' ἐμέ* Eup. 2, 513 (12). *ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ* Alexid. 3, 469. *κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι* Men. 4, 129 (5). *ἀνόητά γ' εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί* anon. 4, 661 (242). *ὡς τοῦτο δ' εἶδεν* anon. 4, 601 (4). *εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ (κἂν?) ψυχὴν πάλιν | λάβοιμ' ἐγώ* Men. 4, 170 (7). *ἔτι-παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα | παραθήσομεν* Alexid. 3, 462 (1, 1). *ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, *ἐνθάδ' ἥξομεν* Men. 4, 293 (281[a]). *ταῦτα δυοῖν *(ἐν) ἔτοῖν ἡμῖν μόλις ἐξεπονήθη* Cratin. 2, 161 (22). *ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ'-;* Aristophan. 2, 1159 (2). *ταῦτά *σ' ἀπολώλεκ'* Men. 4, 307 (349). *ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ* Theophil. 3, 630 (2). *τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος* Herm. 2, 399 (4). *οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος* Philem. 4, 36 (8, 2). *ἐπιτρεπτέον τινί | ἔστι περὶ τούτων* Men. 4, 122 (9). *ταῦτ' οὐ-Γνήσιππος-*ἂν-κατεγλυκήνατο* Chionid. 2, 6 (1). *οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ'* (al. *τοῦτ'*) *οὐ πείσομαι* Men. 4, 176 (2). *ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν* Theop. 2, 818 (10). *ἔξοινος ἐποίει ταῦτα* Alexid. 3, 411 (3). *ταῦτα †σὺ* (l. *νῦν*) *μέμνησό μοι* Pher. 2, 291 (10). *μετάπεμπου νῦν ταῦτα* Aristophan. 2, 1161 (8). *ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί *σου* Men. 4, 185 (3). **τροχιλίαισι ταῦτα-ἱστᾶσιν* Archipp. 2, 724 (1). *ταῦτ' ἔχων-ἀρπαζέτω-* Pher. 2, 287 (3). *οὐ γὰρ *ἔμαθε ταῦτ'-, ἀλλὰ μᾶλλον | πίνειν* Aristophan. 2, 1038 (19). *εἰς τὰς τριήρεις *δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα* Aristophan. 2, 1040 (22). *διὰ ταῦτα-*ἐξήμμεθα πηνίκην* *Aristophan. 2, 1176 (3). *ἔπειτα διά τε* (?) *ταῦτ' ἀναρίστητος ὤν* Timocl. 3, 608 (2). *πρὸς ταῦτα-λέξον-* Aristophan. 2, 1031 (15, 1). *ἐκεῖνον-τὸν χρόνον, *(ὅτ') οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ᾑρούμεθα* Men. 4, 244 (35). *ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω, | ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ | ἠφάνισα· βούλομαι δ' ἐγὼ-| *κἀκεῖνο καὶ τοῦτ'* Lync. 4, 433 (v. 10—12). *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ* Apollod. 4, 451 (1). *ᾐσθόμην | ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον* Euphr. 4, 487 (v. 35). *ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' *ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν* Eup. 2, 560 (36). *τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ* Sotad. 3, 588. *οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγώ-* Diph. 4, 401. *δεινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη* Phoenicid. 4, 511 (v. 14). *ἕτερα τούτων-πολλὰ κυντερώτερα* Pher. 2, 297 (2).

ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ | ἔμοιγε Pher. 2, 326 (1, 6). *ἀλλ' *οὐν ἀνεκτὸς χοὖτος* (an *οὗτος* cum cod.) *ἦν* ib. 327 (1, 13). *ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοὖτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ* ib. (1, 17). *κακά μοι παρέσχεν οὗτος* ib. (1, 22). *τί γάρ σε κωλύει; | A. δείπνου γὰρ οὗτος-| ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε* Anaxil. 3, 351 (1). cf. *πλὴν Κτησίου** | δείπνου γὰρ οὗτος-| ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος* ib. 353 cf. 5, 86. *οὔπω γὰρ εἰδὼς οὗτος-ἐλάμβανεν γυναῖχ'* Aristophont. 3, 359. *εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος-. | οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται-* Diodor. 3, 544 (v. 7). *τὸν Ὅμηρον λαβέ· | οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει-* Philem. 4, 37 (11, 6). *τὸν ἀγρὸν ἰατρὸν-ἔχων· | τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με* Philem. 4, 38 (12, 2). *λύπης ἰατρός ἐστιν-λόγος· | ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια* Men. 4, 240 (23). *ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· *οὐδὲν ἡδέως | ποιεῖ γὰρ οὗτος-* Diph. 4, 395 (2, 14). *πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ-ὄχλος. | κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος* Posidipp. 4, 523 (1, 7). *ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἷς ὄνος φέρει* anon. 4, 691 (350, 12). Caeterum v. Men. 4, 96 (2, 3). *καὶ Λαῒς-νομίζοιτ' ἂν τέρας· | αὕτη γὰρ-ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη* Epicrat. 3, 366 (2, 15). *ἅπαντ' ἐνῆν τἀκεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ* (i. e. *λοπάδι*) *καλά* Alexid. 3, 502 (1, 8). *κρίσιμος γὰρ αὕτη γίγνεται* Men.

4, 296 (296). *πεπονθέναι- *ταὐτά - τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ - πρόβατ' ἐσθίουσι-* Epicrat. 3, 365 (2, 8). *μόνοισι γάρ | τούτοισι - συσσιτεῖν* (cf. *μόνος* p. 639) Aristophont. 3, 362 (4). *χρησίμους εἶναι θεούς | τἀργύριον - καὶ τὸ χρυσίον. | ἱδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν | εὔξαι-* Men. 4, 234 (10, 5). *οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει· | ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη* Euphr. 4, 494 (1, 16). *τούτους γὰρ-ξυλλαβών | ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς *οἰχήσεται* Aristophan. 2, 1005 (2, 2). *περὶ χρημάτων λαλεῖς-· | εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι-* Men. 4, 107 (2, 2). *αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε* Xenarch. 3, 617 (1, 13). *ἰσχάδες καὶ στέμφυλα | καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος-* Alexid. 3, 474 (2). *τί *(γὰρ) | τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' -;* Philem. 4, 18 (1, 4). *πᾶσι τοῖς κολλώδεσι-. τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα* Clearch. 4, 563 (2). *οὗτος μέντοι-οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι* Amips. 2, 703 (1, 4). *καὶ μὴν - τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα | ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει* Antiph. 3, 13 (1, 18). *τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ* Timocl. 3, 591 (v. 8). *οὗτος δ' ἔοικε τοῖς - Σύροις. B. πῶς; ἢ τί πράττων;- | A. *θάργηλον οὗτος ἀγκάλῃ χύτραν φέρει* Timocl. 3, 594 cf. 4, 720. *σῖτον, οἶνον, ἡδονήν | αὕτη δίδωσι* Philem. 4, 22. *γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον, | *ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν* Anaxil. 3, 348 (1, 13. 14). *τῶν ζωγράφων μὲν ἡ - χειρουργία | ἐν τοῖς πίναξι- θαυμάζεται· | *αὕτη* (vulg. *αὐτὴ*) *δὲ-ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται* (piscatoria ars) Anaxand. 3, 175 (1, 3). **νικᾷ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας- | μετὰ τὴν κολακείαν* Anaxand. 3, 193 (1). **(-μετά) γε μαίας-· | αὗται δ' ὑπερβάλλουσι* Antiph. 3, 86 (v. 7). *τίς γὰρ-εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; | οὐκ ἔνεσθ', αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν* Anaxil. 3, 347 (1, 7). *αὗται δὲ* (tibicinae) *μόνον αὐλοῦσιν Ἱέρακος νόμον* Epicrat. 3, 365 (1). **ποιήσει τοῦτό σοι | ἀντάλλαγόν γ' ἕξουσα τούτῳ *διδομένη* Men. 4, 222 (4). *πάντα γὰρ κακῶς ἔχει. | καλὸν τὸ θνήσκειν ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λέγειν* Philem. 4, 47 (37). *πεφυτευμένη δ' αὕτη 'στὶν-;* Eup. 2, 509 (3). *πλησίον δέ γε | ταύτης* (anguillae) *-κεστρεύς-σίζει κεκραγώς* Antiph. 3, 125 (1, 9). *ἐπὶ ταύτῃ* (i. e. *φακῇ*) *-εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης-* Diph. 4, 406 (v. 3).

γείτων ἐστί τις | κάπηλος. οὗτος εὐθύς-οἶδ'- Antiph. 3, 11. *ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις- || οὗτος ἀποκρίνετ'* Diph. 4, 407 (1, 9). *Καλλίστρατός τίς ἐστιν- οὗτος οὖν | πυγὴν μεγάλην *εἶχ'-. | B. τοῦτον *καταλεκτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας* *Eubul. 3, 209 (3). *τί ἐστι τοῦτο; A. τί ἀπορεῖς; B. Καλλίστρατος. | A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος.- | οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος, λάλος-* Eubul. 3, 254 (1, 5. 6. 7). *ἰχνεύμων-. | τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων | -τὸν γόνον *καταγνύει* ib. (1, 13). †*πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γάρ | νέος μὲν-* ib. 255 (1, 19). *τὸν ὄνον ὁρᾶν-τουτονί. | οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν-· | τούτῳ κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται-* Men. 4, 230 (5, 4. 5). *τὸ διδασκαλεῖον* (?) *-σώζομεν | τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν* Sosip. 4, 482 (v. 14). *Χαίριππον. οὗτος - ἐσθίει-* Phoenicid. 4, 510 (v. 2). *στρατιωτικόν· διαπαντὸς οὗτος τὰς μάχας | ἔλεγεν* ib. 511 (v. 5). *ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω *(δ') ἄλλον τινά, | ἰατρόν. οὗτος - ἔτεμν', ἔκαε-* ib. (v. 11. 12). *θεραπαινὶς ἦν μία· | αὕτη *συνύφαινε-* Men. 4, 111 (3). *γυναῖκ' ἔχοντα-· | αὕτη-ἐπεθύμησέ μου* Eup. 2, 472 (26). *Σόφων-καὶ-Δαμόξενος | ἐγένονθ' -συμμαθηταὶ- . | οὗτοι τὰ-παλαιὰ- | ἀρτύματ' ἐξήλειψαν- || οὗτοί τε πρῶτον δάκρυα-ἀπήγαγον* Anaxipp. 4, 459 (v. 4. 14). *διατρέφει τοὺς ῥήτορας. | οὗτοι κεκραγότες-ἕλκουσι* Antiph. 3, 112 (1, 8). *περιφέρει τὰ γράμματα· | ἄφωνα δ' ὄντα *(ταῦτα) τοῖς πόρρω λαλεῖ*

ib. (1, 19). περιστερὰς ἀφῆκεν-. πετόμεναι δ' αὗται κύκλῳ | ἔρραινον- Alexid. 3, 410 (1, 5). πάντων ἰατρὸς-χρόνος ἐστίν. οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται Men. 4, 264 (131). γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον. | αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη *Alexid. 3, 395 (v. 7). αὕτη (i. e. ὀργή) κρατεῖ νῦν Men. 4, 252 (64). Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί. ‖ Β. τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Alexid. 3, 388. adde Hipparch. 4, 431. ὁδὶ μὲν-ὀρφῶς ἐστί σοι. | Β. *τούτῳ (hodie οἶδ', ὦ) φίλος Μυνίσκος *ἔσθ' Plat. 2, 668 (3). Κυρηναῖος ἦν-τις-. | τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίγνεται Alexid. 3, 400 (1, 7). *ἓν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.| τούτῳ καταχρατεῖν-εἴωθεν- Men. 4, 259 (100). Κηφισόδωρόν φασιν -γενέσθαι-. | †τοῦτον-πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν Dionys. 3, 553 (2). Δάμιππον-. τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | -Κεραυνόν Anaxipp. 4, 464 (1, 4). χοῦς- | οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον Men. 4, 129 (6). ἕτερος εἰσπέπλευκεν-· | ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα Diph. 4, 395 (2, 23). εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα-· | ταύτης-οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγώ | οὐδέν Crobyl. 4, 568 (3). τὴν ἡδονὴν-, οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν ταύτην ἑτέρωθεν Baton. 4, 502 (v. 9). σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε | ταύτην-ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549 (v. 5). ἰσχυρότερον-τὸ χρυσίον-· | τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται- Diph. 4, 423 (22). τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· | πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69). ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι *τούτῳ τί χρῇ; Alexand. 4, 553. πίνακα-ἔχοντα-πέντε πινακίσκους-. | τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ'- Lync. 4, 433 (v. 7). ἔσπειρα μὲν-μεδίμνους εἴκοσιν· | τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα anon. 4, 691 (350, 8). ἰσχάδων. | τούτων ἐγευσάμην- Phoenicid. 4, 509 (v. 3). ἐγχελύδια | -ἐνίοτ' ἔρχεται, τούτων λαβέ Ephipp. 3, 334 (1, 7). ὄστρεια πολλά. Α. πίνακά μοι | τούτων παραθήσεις Lync. 4, 433 (v. 18). τρία | μόνον ἐστίν.- τούτων μὲν ὀβολόν- | τίθημι Eriphi 3, 557 (1, 9). ὃς *οὐχὶ κέκτηται κακά,-· | τούτων ὁ θάνατος- | *ἀπέλυσε τοὺς ἔχοντας Diph. 4, 418 (5). ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος Alexid. 3, 502 (1, 9). ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων. | τούτων γυναῖκες- Posidipp. 4, 521 (v. 21). πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέκα | ἅρματα-. | τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν Alexid. 3, 492 (v. 5). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει-. | σίναπι παρατίθημι τούτοις Anaxipp. 4, 460 (v. 45). οἶσθ' οὓς φράζω; | τούτοις τοίνυν ἄγγελλ'- Mnesim. 3, 569 (v. 9). καρῖδας ἔλαβον-, *ἀπεταγήνισα | ταύτας ἁπάσας Sotad. 3, 585 (1, 2). γλαύκου φέρω κεφάλαια-, | ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα ib. (1, 6). λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην ib. (1, 8). τρίγλας καλὰς ἠγόρασα-, | ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ib. (1, 12). *ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας· ‖ τριμμάτιον ᾠκείωσα τούτοις- ib. (1, 14. 17). ἑψητὸν δὲ μετὰ *ταύτας τινά, | ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον ib. (1, 18. 19). γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην-, | κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον ib. 586 (1, 20. 21). πετραῖα- | ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία | ἐμόλυν' ἀλεύρῳ ib (1, 23). ἀμίαν τε χήραν-, | θρίοισι ταύτην- | ἐσπαργάνωσα ib. (1, 27). κρεάδι' ἄττα, ποδάρια-. | τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται. | -ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς | ταῦτ' οἰκονομήσω- Alexid. 3, 430 (1, 18. 20). τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις (?) | τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν ib. (1, 25). λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι-· | ταύτας ἐπιτεμὼν- Euphron. 4, 491. ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας-. | εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας Alexid. 3, 422 (1, 5). λοπάς ἐστ' αὐτῷ-. | καὶ περιοίκους εἶναι *ταύτης | Ἰνδούς (an ταύτῃ *Σίνδους)-. τούτους δ' ὕλην κόπτειν- Ephipp. 3, 323 (1, 6. 8). πυρετὸς εὐθέως | ἥκει-· | κἀθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν Nicoph. 2, 850 (1). μετὰ

τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν. | καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος- | ἔπειτα-φησί Timocl. 3, 606 (v. 1. 2). γλιχόμεθα *(μὲν) τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ, | ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα Alexid. 3, 447 (1, 8). τῆς πενίας ὅπλον | παρρησία; ταύτην ἐάν τις ἀπολέσῃ- Nicostr. 3, 289 (5). ἀλλ' οἶνος ἦν-· | ὅσα μ' οὗτος ἠνάγκαζεν, ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ. | ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι Philem. 4, 49 (42). Ἔρως- | ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται· | διὰ τοῦτον ἐπιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεούς Men. 4, 203 (4). μάθοις δ' ἂν οἷον-κακόν | ἐστιν ἡ γαστήρ- ‖ νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίγνεται τὰ δυσχερῆ Alexid. 3, 479 (1). χρηστὴ (i. e. ἡ ῥάφανος) γὰρ ἦν. B. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς Alexid. 3, 359 (1, 8). τάριχός ἐστι-*τοδί. | διωβόλου τοῦτ' ἔστι Alexid. 3, 470 (1, 6). ἕτερον τριήρης· *τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα Epinici 4, 506 (v. 8). χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα | -. B. *τράγημα δέ | ἐστιν πιθήκου τοῦτο Crobyli 4, 569 (2). ῥυτόν] -· οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι. | ἐγὼ *(δὲ) τοῦτό *(γ' ἐκ) πέπωκα πολλάκις Epinici 4, 506 (v. 6). ὁ Βελλεροφόντης ἐστιν-. A. εἶεν. δέχου καὶ τοῦτο ib. (v. 11). ἄλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον. | B. οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ *τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Antiph. 3, 41 (2, 11). εὐχόμεθα πρὸς *τοῦτ' "οἶνος, ὦ κέρας, γενοῦ". *κἀς τοῦ καπήλου-φέρω-, *κεὐθὺς γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ *δύο Herm. 2, 389 (1) cf. 5, 32. Θάσιον ἐγχεῖ**-ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται (int. ἡ καρδία) Antidot. 3, 529. ἠλείφετο-μύρῳ | καρποῦ-. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι | παρῆσαν Antiph. 3, 117 (2, 11). ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι· | ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται Eubul. 3, 255 (1, 21). ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε | †πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1, 3. 4). τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς. | ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο- Timocl. 3, 612 (2). μήτ' ὀξύ (i. e. τὸ πῦρ), κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ | τοῦτο πάλιν Philem. min. 4, 68 (1, 5). *τοὐπτάνιον-σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα | τοῦτο διελέσθαι καὶ- | μερίσαι- | ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα Nicom. 4, 584 (v. 26). ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης, | τοῦτ' εἴτε-Μακεδόνες-κατέδειξαν-εἴτε-, οὐκ οἶδα Machon. 4, 496. οὐδὲν-ἐστιν ἄλλο τῆς τύχης, | εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς. | τοῦτ' ἔστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα Men. 4, 212 (3). Λεσβίου *χυτρίδε λαμβάνειν δύο· | ὁ φρόνιμός ἐστι *(τοῦτο), τοῦτο τἀγαθόν Baton. 4, 500 (2). ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης | θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, | οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς Sotad. 3, 586 (1, 34). τοῦτ' ἔσθ', ὁρᾷς, Ἑλληνικός | πότος seq. acc. c. inf. Alexid. 3, 386 (v. 8). τοῦθ' ἑταῖρός *ἐστιν ὄντως. οὐκ ἐρωτᾷ- Men. 4, 179 (3). *εὐδαιμονία (vulg. εὐδαιμονίας) τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων Men. 4, 86 (2). φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν- Diph. 4, 421 (14). οὐκ εὐψυχία | τοῦτ' ἐστιν ὃ ποιεῖς νῦν γάρ Philem. 4, 51 (46b). οὐκ ἔστιν ἐκτεὺς *τοῦτο (vulg. τουτί) Men. 4, 94 (4). οὐκ ἀλλὰ *τοῦτό (vulg. ταῦτά) γ' ἐπίχυσις Aristophan. 2, 1028 (7). τοῦτ' ἔστιν *Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης; Alexid. 3, 421 (1). [πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως Men. 4, 226 (1, 17)]. μετὰ τὴν πορφύραν | τοῦτ' ἔστιν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα, | ἀλλ' ὥσπερ αὐγή- Men. 4, 244 (33). ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' (l. ὁμοῦ τοῦτ') ἔστι τὸ νέκταρ. | τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν- Herm. 2, 410 (2, 10. 11). adde Antiph. 3, 30 (v. 9) cf. 5, 74. ἦν ἐκείνῃ τις φίλη | Ἄντεια. B. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον Anaxand. 3, 164 (1). τῶν ἡδυσμάτων | -κράτιστον- | ἀλαζονεία· -τῶν τεχνῶν | *ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἡμᾶς *τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον. | B. τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίγνεται τοῦτ' αὐτόθι Philem. 4, 15. τῶν θαλαττίων-ἀεί | ὄψων *ἓν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ

*τοῦθ', ἅλας (libr. τοῦτο ἅλα) Antiph. 3, 75 (2). ὅ τι *προῖκα-ἔδωκαν-οἱ θεοί, | τὸν ὕπνον, τί *τοῦτο πολυτελὲς *σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται (int. penuriam) Men. 4, 96 (1, 3). τέτταρας δὲ μνᾶς ἔδωκε-· | ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε- | οὐκ ἐρῶ Telecl. 2, 371 (1, 4). λίθον-τὴν Νιόβην- | οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι, | ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος Philem. 4, 39 (16). ἐγὼ δὲ *τοῦτ' (libr. τοῦτον) ὀλίγον χρόνον *φύσας ἀφειλόμην ἄν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ | τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν- Axionici 3, 532 (1, 13). ὄψιν-ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην, | ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lync. 4, 433 (v. 15). "ἅλας *φέρε." | τοῦτ' ἔστι πηγός *(;) Straton. 4, 546 (v. 39). τὴν θυΐαν ἀγνοεῖς; | *(τοῦτ' ἔστιν ἴγδις) Antiph. 3, 69 cf. 70. προέπιενκώμην τινά. | B. καινόν τι *τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον; Steph. 4, 544 (v. 2). "τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο." τοῦτο δ' ἐστὶ τί; Straton. 4, 546 (v. 34). τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | -. B. τί δ' ἐστὶ τοῦτο-; Damox. 4, 529. κατεπύκνωσα-. | B. τοῦτο δὲ τί ἐστιν; Damox. 4, 530 (v. 5). ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος-. | B. τί ἐστι τοῦτο; Eubul. 3, 254 (1, 5). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον | -. B. ἔστι δ'-τοῦτο τί; | A.-ὀψαρτυσία. Plat. 2, 672 (1, 3). ἀπόλαβε. B. τοῦτο δ' ἐστὶ τί; Alexid. 3, 478 (v. 1). τὸ κουφότατον-τῶν κακῶν-, | πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἔστιν; ἧς γένοιτ' ἂν-ἰατρὸς- Men. 4, 149 (2). τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς *πλέον; Cratet. 2, 237 (1, 4). τί δῆτα τοῦτο; Antiph. 3, 123 (2). ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί; Diph. 4, 389 (1, 18). τί δαὶ | τοῦτ' ἔστι πρὸς σέ-; ib. 381 (1, 4). ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο-; Straton. 4, 546 (v. 28). adde et Antiph. 3, 30 (v. 10). ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1, 6). θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον, | τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν Eubul. 3, 205 (v. 2). ὀκτὼ *ποιήσοντες τραπέζας-ἢ μίαν, | τί σοι διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1, 5). τίνος; | ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ ib. 205 (1, 2). καὶ τί τοῦτο διαφέρει | ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν-φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. | A. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 8). τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Athenion. 4, 557 (v. 3). εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν,- Antiph. 3, 68 (2, 4). τοιοῦτο τοῦτ' ἦν (f. B. τοιοῦτο-ἦν;) ib. 109 (v. 13). πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἔστι; Euphr. 4, 494 (1, 6). ἔχω δ' ἐπίκληρον *Λάμιαν· οὐκ εἴρηκά σοι | τοῦτ'; Men. 4, 191 (2). στολὴν-τίν' εἶχε; τοῦτό μοι φράσον Cratin. 2, 37 (1). πῶς; ἐάσας τἄλλα γὰρ | ἐρήσομαί σε τοῦτο Antiph. 3, 117 (2, 8). πῶς ἡμῖν ἔχεις; | B. μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς Philem. 4, 44 (30). ὁπόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν Eup. 2, 553 (10). εἰ πλείονα | τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν Men. 4, 94 (2). τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι, | τίν' ἔχει διαφορὰν- Damox. 4, 530 (v. 16). ζητοῦσιν- | περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος, | τί ἐστιν ἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 2). μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω Men. 4, 258 (91). *ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' "ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν"-. | ἐὰν δ' "ἀβίωτος ὁ βίος-," ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ,- Philem. 4, 34 (5, 5. 8). φιλοσοφεῖ-τοῦθ' ὅπως | *καταπράξεται τὸν γάμον Men. 4, 139 (3). *ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, | τοὔψον ποιῆσαι-πῶς δεῖ, τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ'- | *(δεῖ), μὴ *προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ- Dionys. 3, 547 (v. 5. 8) ἠκούσαμεν | καὶ τοῦτο-, ὡς- Eubul. 3, 235 (3). τοῦτο γιγνώσκων ὅτι sim. v. p. 271. 734. πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι Alexid. 3, 444 (1, 18). ἄνθρωπος ὢν τοῦτ' ἴσθι καὶ μέμνησ' ἀεί Philem. 4, 62 (101). μέμνησο καὶ σὺ *τοῦτο (vulg. τουτί). Posidipp. 4, 521 (v. 24). ὅτι εἰμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτι-

μᾶς; Anaxand. 3, 193 (1). μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι | - Men. 4, 275 (186). οὔτε τοῦτο πείθομαι, | οὔθ' ὡς πένης - οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2, 4). πῖθι. B. τοῦτο μέν σοι πείσομαι Antiph. 3, 88 (1). ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; Antiph. 3, 41 (2, 9). δεύτερον δ' εἶναι καλόν· | τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο Anaxand. 3, 169 (1). ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος | - (καὶ δικαίως τοῦτό γε-) Amphid. 3, 313 (1, 7). πρότερον-φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν | ἐργῶδες. B. - τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 4, 469. δήμου δ' Ἁλαιεύς ἐστιν. *B. ἓν γάρ τοῦτό μοι | τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι Antiph. 3, 123 (2). τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστιν σαφῶς Amphid. 3, 303 (1). διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων | - ἐπιδειπνεῖ - · τοῦτο δ' ἦν | ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ- · | τοῦτο τοῦ μήκους ἀφεῖλεν Alexid. 3, 423 (1, 10). ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ. | τοῦτο *(τό) με τηροῦν ἐστι Philem. 4, 51 (47). τὸ-φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος- · | πᾶσιν γὰρ-τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν Aristophan. 2, 1133 (1). οὐ δεῖ-ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας- · αἰσχρὸν *ἐστι τοῦτο γὰρ πάνυ Men. 4, 102 (3). ἐπικουρεῖν πᾶσιν- · τοῦτο γὰρ ἀθάνατόν ἐστι Men. 4, 107 (2, 12). δίς βιῶναι γάρ σε δεῖ· | εἱμαρμένον τοῦτ' ἔστιν Men. 4, 135 (2, 5). ἔα μ' ἀπολέσθαι· τοῦτο γάρ μοι συμφέρει anon. 4, 670 (290). *μεμβράδας μοι κρεῖττον ἦν ἔχειν-. | ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο Alexid. 3, 474. ὀνησιφόρα γένοιτο. A. τοῦτο γίγνεται anon. 4, 691 (350, 11). *ἐχήνισας. ποιοῦσι το῀το πάντες οἱ- Diph. 4, 413 (5). εἰ γὰρ ἕλκει-εἰς ὃ βούλεται, | ὁ τοῦτο ποιῶν ἐστι μείζων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1, 4). εἰ δ' ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν, | ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ- Timocl. 3, 595 (v. 5). ἐξὸν-μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον, | τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα Antiph. 3, 66 (v. 9). οὐχὶ παρακληθέντας - δεῖ - εὐνοεῖν, | ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο Men. 4, 286 (238). μεταδίδου παρρησίας, βέλτιστον αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολύ Men. 4, 181 (1). τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι Philem. 4, 41 (22, 2). ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ, | ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο-ποιῇ Philem. 4, 17 (1, 5). εἰ γὰρ ἐγένου σύ-, ἐφ' ᾧ *τε-, καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι- Men. 4, 227 (2, 4). μήτ' ἂν ἀτυχήσας- | ἐπαμφιάσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν Men. 4, 192 (4). ἤδη φαγὼν τι-ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι; Plat. 2, 648 (1). βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον | αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3, 534 (1, 15). τὴν-γραῦν- | ῥιζίον τρίψας τι-δελεάσας τε-λεπαστῇ τοῦτ' *ἐποίησ' ἐκπιεῖν Antiph. 3, 23. ὅστις ἀγοράζει-ὄψον πολύ, | ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ- Alexid. 3, 414 (1, 2). μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς | πίστευε τούτῳ Men. 4, 156 (1, 9). τὸ-κατὰ χειρὸς περιγράφει-, ὅτι μετὰ | *(τὸ) δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν Demonici 4, 570. εὗρον τὸ κλέπτειν-, ὥστε μηδένα | μισεῖν με διὰ τοῦτ', -. | ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον | ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν Euphron. 4, 486 (v. 15. 16. 17). ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι- · | κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 13). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον-αὐτὸ μὲν μηδὲν Antiph. 3, 27 (1, 16). ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετὸν Eup. (?) 2, 577 (v. 14). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1, 12). - τἀληθῆ λέγειν. | ἐν παντὶ καιρῷ τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ | εἰς ἀσφάλειαν-πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7). *ἡ 'φάνη λιμήν. | ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν Philem. 4, 10 (1, 9). ὅσοις μὲν οὖν πράως ἔχει, | νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει (int. Ἔρως) ποιεῖν Men. 4, 137 (1, 7). ἔξεστιν δέ μοι | καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ ποιῶ δὲ Men. 4, 170 (5). ἐκοῦσα δ' *ἀδελφὴ ποιήσει

τοῦτό σοι Men. 4, 222 (4). διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν Men. 4, 88 (1, 3). ἵν' - ὠφελοίατο, | διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν *Aristophan. 2, 1106 (10, 5). ὥς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ' ἀλλ' - Diph. 4, 407 (1, 7). ἔστω κακόν, | διὰ τοῦτο δός μοι Phoenicid. 4, 511 (v. 21). διὰ τοῦτο Alexid. 3, 389 (1, 13). ἀπέχω - τὴν χάριν· | τούτου γὰρ αὐτὴν *ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311, 3). δημιουργὸν λήψομαι· | ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' - μ' ὁ δεσπότης - Alexand. 4, 554. ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἄδικος· ὁ δὲ τούτου δίχα, | ἀκρατής Anaxand. 3, 197 (4). εἶτα γνούς *πως τοῦθ' ὑποδεῖται Pher. 2, 335 (3, 4). ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ, | ἐμὸς εἶ μαθητής Euphr. 4, 493 (v. 10). πειστικὸν λόγος, | πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν Men. 4, 209 (1, 5). πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι Timocl. 3, 598 (1, 2). ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 8). γένος | μιαρώτατον τοῦτ' ἔστιν Antiph. 3, 86 (v. 9). ἔθνος τούτου - οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον ib. (v. 12). ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται Alexid. 3, 409 (1). ἀλλ' ἐδώκατε | ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ' Alexid. 3, 479 (v. 6). †λαγύνιον | ἔχον βαδίζειν -, | καὶ τοῦτο πωλεῖν Diph. 4, 376 (1). "κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο" πρὸς ἐμαυτὸν *λέγων Arched. 4, 437 (2, 11). λάμβανε τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ Men. 4, 153 (3, 5). ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές Anaxipp. 4, 459 (v. 13). κομψόν γε τοῦτ' ἔστιν - Σ. τὸ ποῖον; Alexid. 3, 386 (v. 1). σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον -, δημοτικὸν - πρᾶγμα καὶ σωτήριον, | (καί μοι λέγειν τοῦτ' ἔστιν ἁρμοστόν - ·) Philem. 4, 4 (1, 2. 4). βούλομαι δεῖξαι - | ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὕρημα Diodor. 3, 543 (v. 2). κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ' ib. 544 (v. 14). †καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον, | τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον Timocl. 3, 597 (2, 5). οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι τὸν - | θεῶν - βίον Apollod. Car. 4, 442 (v. 15). τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον Men. 4, 290 (257). cf. mon. 585. ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων | εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως - Alexid. 3, 506 (7, 1). τούτου γὰρ λέγειν | ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος τοῦ λαβεῖν Men. 4, 96 (2). τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ -, τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι Men. 4, 214 (5). μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ | *ἔξεστ', ἀποκτείνειν μὲν - Philem. min. 4, 68 (3). τοῦτο γάρ - | ἔστι κατάλοιπον, Μέροπας - καλεῖν Straton. 4, 545 (v. 9). τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο -, | μὴ λαμβάνειν γυναῖκα Philippid. 4, 468 (2). ὥσπερ - εἰς τἀμπόρια τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 18). σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν - Men. 4, 252 (63) τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ - λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον, | ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις Men. 4, 115 (3). τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ *ἐάν | - οἴμοι *λαλῇ. | ἀλλ' ὃς τά *γ' αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29). νόμιμον τοῦτ' ἔστι - ἐνθάδε | -, *ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεί | λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν - Diph. 4, 388 (1, 1). ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο· κἂν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέσται Men. 4, 246 (39). ὥσπερ τῶν χορῶν | οὐ πάντες ᾄδουσ' -, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει· | χώραν κατέχουσι - Men. 4, 117 (2). τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποιεῖ· | τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα - λυμαίνεται - Philem. 4, 50 (43). ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει· | ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι Antiph. 3, 142 (20). τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι | ἐν ταῖς Ἀθήναις - ἐπιχώριον· | ἅπαντες ὀρχοῦντ' Alexid. 3, 485 (4, 1). φυσικόν *(γε) τοῦθ'· *ἕκαστος - | ἥδιστα *πρὸς τοὺς *ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2). μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθα· | ὑμεῖς μὲν - ib. (1, 3). ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται· | διὰ τοῦτον - Men. 4, 203 (4). καλὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἐπὶ τούτῳ μόνον. | †ἔχει γὰρ χειραγωγὸν - Philem. 4, 47 (36). ἀνδρὸς διαφέρει

τοῦτ' ἀνήρ· ὁ μὲν-, ὁ δ'- Antiph. 3, 54. τὸ γὰρ πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἄν τις τοῦτ' *ἔχῃ, | ἀληθές ἐστι καὶ- Antiph. 3, 156 (73) cf. 5, 79. δεῖ | νόμῳ κατακλεῖσαι τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν Antiph. 3, 104 (v. 15). κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν ib. (v. 19). ᾠὰ λευκά γε | -· χήνει' ἐστίν-. | οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν Eriphi 3, 557 (2). φησὶν (φασὶν?) τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι Antiph. 3, 33 (1, 7). Eriph. 3, 557 (1, 7). τούτων ἄν τίς εὕροι φάρμακα-ἕτερα χρησιμώτερα; Alexid. 3, 513 (18). ὀπτῶν-σωρὸς-, | τριμμάτια τούτοις Diph. 4, 394 (1). ὀπὸν εἰλήφαμεν. | ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 3). καὶ ἠλεκτάνην-, ἐν τούτοις τέ που | -ἧπαρ Crobyl. 4, 567 (2). ἐσθίουσι- | λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ Aristophont. 3, 363 (5). ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν- Antiph. 3, 75 (2). τούτων δ' ἀπολυθείς, κειμένων ἰχθυδίων μικρῶν-, | θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', -ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν Alexid. 3, 429 (1, 5. 7). τούτοισι χαίρω Alexid. (Antid.) 3, 458 (v. 6). κᾆτ' ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην | ἐξήταζον Epicrat. 3, 370 (1, 18). γάστριν καλοῦσι-ὃς ἂν φάγῃ | ἡμῶν τι τούτων Epicrat. 3, 368 (v. 9). τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων (Poll. Bk. τὰ μέγιστα δ' *αὐτῶν οὐ λέγεις ταυτί) Aristophan. 2, 1079 (6, 9). πλακοῦς, ἀμύγδαλα. | ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι Diph. 4, 413. πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην Arched. 4, 437 (2, 7). ταῦτ' ἔστι τἀναλώματ' Plat. 2, 675 (2, 19). ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν Herm. 2, 407 (1, 12). καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα Plat. 2, 672 (1, 11). τοσαῦτα ταῦτα Alexid. 3, 483 (2, 11). ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι | Κότυν-, γάμον Ἰφικράτει. | τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον- Anaxand. 3, 183 (1, 30. 32). κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω ib. 182 (1, 1). ἢν οὖν ποιῶμεν ταῦτα Archipp. 2, 720 (3, 3). *ταῦτ' ἢν ποιῇς, ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν Theop. 2, 813 (1, 5). ἢ λωποδυτεῖν-ἢ τοιχωρυχεῖν, | ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν Diph. 4, 389 (1, 15). ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις Eup. (?) 2, 577 (v. 20). ὅταν-εἴπῃ, πνίγομαι | οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν | ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 11). ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις-*κατέπαρδ' αὐτῶν Epicrat. 3, 371 (1, 27). τρεῖς ὁρῶ μασωμένους, σοῦ ταῦτα συστρέφοντος Antiph. 3, 126 (1, 17). καὶ ταῦτά τε | *εἴρητο καὶ παριόντα-ἀπιδὼν-ἐπόππυσεν Timocl. 3, 606 (v. 4). ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν Anaxil. 3, 348 (1, 27). διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; | οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. Α. οὐκοῦν ταῦτα καί | ὁ γρῖφος ἔλεγεν Antiph. 3, 109 (v. 10). οὐ μανθάνω | τούτων οὐδέν (?) Straton. 4, 545 (v. 24). οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν Aristophont. 3, 362 (3). τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν- | Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν-, | λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν *Alexid. 3, 394 (v. 1. 3). ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). πόθεν ἐστὶ ταῦτα (verba citata); Diph. 4, 411 (1, 10). δωρεὰν ἔφη τινά | -λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεί | ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). *ῥῆμά τι | -οὐδὲν ἐμφερὲς- | τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ-· *ὑπερεῖδε ταῦθ' ὁ προσαιτῶν Men. 4, 142 (1, 6). φημὶ-πλεῖστα παρέχειν-ἀγαθά· ταῦτα δ' ἀποδείξομεν Eup. 2, 486 (2). διδόναι σωτηρίαν, ὑγίειαν-· ταῦτ' εὐχώμεθα Men. 4, 153 (3, 7). ἐρεῖ | ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γάρ | πολυπραγμονῶν νῦν-περιπατεῖ anon. 5, 123 (393). ἐδίδασκεν-πρῶτον ἀστρολογεῖν-, | ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν. ‖ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά. | πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν Sosip. 4, 482 (v. 16. 18. 19). ὁ-κατέχων τὰ τοιαῦτα -| τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται· | ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ'-τυντλά-

ζεται ib. 483 (v. 34. 35). τὸ-παραθεῖναι κἀφελεῖν- | ἕκαστα, καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν, πότε-, καὶ-, καὶ-ταῦτα πάντα δή | ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται | μαθήμασιν ib. (v. 49). 484 (v. 54). τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; Damox. 4, 531 (v. 25). τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν εὐψύχου τέχνης ib. (v. 43). ἔστιν-ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε-. | ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα ib. 532 (v. 57). ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτὸν Diod. 3, 543 (v. 4). ὅρα | εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι Men. 4, 164 (1, 13). ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ'- ‖ πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9, 9). ἡλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα-' | νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα Philem. 4, 23 (1, 5). εἰ-τῆς τύχης-πάντ' ἔχεις, | τί ἂν φθονοίης-τούτων τινί; Men. 4, 107 (2, 6). ἀλλ' ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν Men. 4, 156 (1, 7). τοῖς μὲν ἡ τύχη | τούτων (i. e. κακῶν) δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι Men. 4, 252 (62). οἰστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον Men. 4, 227 (2, 9). τὸν ἥλιον-, ἄστρ', ὕδωρ, νέφη, | πῦρ· ταῦτα κἂν ἑκατὸν ἔτη *βιῷς ἀεί | ὄψει παρόντα-, σεμνότερα τούτων ἕτερα *(δ') οὐκ ὄψει ποτέ Men. 4, 211 (2, 5. 7). τούτων ἐάν | δείξῃ τις ἢ φωνὴν *τι ἢ ψυχὴν ἔχον, | ἀδικεῖν ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 7). ὁρῶσι-πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν, | *ἔπειτ'-, εἶτ'-· οὕτω γίγνετ' ἐκ τούτων ἔρως Philem. 4, 51 (49). ταῦτα γάρ | κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως Alexid. 3, 454 (1, 6). διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι Aristophan. 2, 1148 (1, 9). ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμῳδία Philippid. 4, 475 (2). οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες Magnet. 2, 9 (1). ἔστι γὰρ προοίμιον | δείπνου-ταῦτα Alexid. 3, 429 (1, 4). ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός-, | καταπυγοσύνη (al. -σύνῃ) ταῦτ' ἔστι πρὸς κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17). καὶ ταῦτ' ἐγώ- | οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν Alexid. 3, 496 (1, 14). ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος; Alexid. 3, 455. ταῦτά σοι καὶ Δηλιὰ | καὶ *Πύθι' ἔσται Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, | πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται Timocl. 3, 595 (v. 19). μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια Men. 4, 181 (4). πῖθι· ταῦτα γὰρ-Διὸς ἑταιρείου Diph. 4, 384 (1). ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα, | ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας Antiph. 3, 36 (v. 14). ταῦτ' ἔστι τρία (an ταυτὶ τὰ τρία?) Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστί Polyz. 2, 867 (1, 4). ἔστι τόλμης καὶ βίου ταῦτ' ὄργανα | εὑρημέν' ἀνθρώποις- Men. 4, 140 (1, 5). τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἔστιν Hegesipp. 4, 479 (v. 18). στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἔστι τῆς ὅλης τέχνης Nicol. 4, 580 (v. 30). βατιάκη, λαβρώνιος. | Β. *ἀνδραπόδι' ἤδη ταῦθ', ὁρᾷς; Diph. 4, 414. εὕρηκας δὲ τί; | Β. τὰ μέγιστα. Α. *ποῖα ταῦτα; Baton. 4, 501. ὀλίγα μὲν † ἄλλων (f. λαλῶν) δίκαια ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων Mnesim. 3, 567. οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν-. | οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι Antiph. 3, 116 (1, 11). ἀνόσια πάσχω ταῦτα Eup. 2, 451 (13). ἐγὼ δὲ *τοῦτ'-*φύσας ἀφειλόμην ἄν. | Α. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν *Ἀθηνῶν· | τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 12. 13). ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ | εὑρεῖν Antiph. 3, 106 (v. 17). τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι-μόνον | δεῖ *τοὔψον (libr. τοῦτον)-. ἂν μὲν οὖν τύχῃ | ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ *κρινεῖν | εἰς καιρὸν ἐλθών- Alexid. 3, 452 (1, 8). τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων | ἀναστομοῖ-*τἀσθητήρια Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 5). ἔστιν πολυτελής τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ, | μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' Antiph. 3, 45 (2, 6). πάντα μὲν λήψει σχεδόν | ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων *χάριν | ἔχεις ὁμοίαν

Dionys. 3, 548 (v. 22). θυσίας ποιουμένη | εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους- | οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν | εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας Diod. 3, 544 (v. 25. 27). ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα-. | *ταχερὰ ποιήσας ταῦτα- | τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν-σύγχεον Dionys. 3, 551 (1, 7). Πτολεμαίου-τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβών | τῆς τοῦ βασιλέως, ταῦτ' (hodie βασιλέως ταῦτ',) ἀπνευστὶ *τ' ἐκπιών- Alexid. 3, 494 (v. 3). δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα | ἡμᾶς-, τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' †ἀνελεῖν τὴν ζημίαν Men. 4, 161 (1, 9). πάντα-ὅλως | ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα. | τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν ἀεί Philem. 4, 11 (v. 7). οὐ δεινὰ ταῦτα †δὲ (f. δ' ἐστὶν) Ἀργείας φέρειν Eup. 2, 532 (2). τούτων ἔχει τι θάτερον· ἢ-ἤ- Alexid. 3, 508 (10, 2). ταῦτ' ἀξιῶ Nicostr. 3, 279 (2). ἔτι *ταῦτα προσετίθην-, | ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικὰ Philem. 4, 25 (2). μετὰ ταῦτα: ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος-; Alexid. 3, 389 (1, 7). v. μετά. πρὸς τούτοις: v. πρός. †ταῦτα γὰρ οἱ πένητες (f. ταῦτ' ἄρα πένητες 5, 94) οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι- Eriphi 3, 558 (3). καὶ ταῦτα: σύνεστι σαπέρδαις δυσίν, | καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις-τισίν Timocl. 3, 609 (2, 7). εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ | εἴσειμι, καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (189). ὡς οὐκ ἂν *ἐκδοίη γε θυγατέρ'-, | καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων Men. 4, 99 (1). κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν | -ἢ κακῶς-, | τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου Diod. 3, 546 (v. 5). Cf. supra p. 494. μίαν εἵλκυσε πέρκην· καὶ ταύτην ψευσθείς Antiph. 3, 109 (v. 3). εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας, | ὑπό τι δυσώδης οὗτος- Diph. 4, 406 (v. 5). Μάγνητα δὲ-καὶ Θάσιον-, | τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον Herm. 2, 410 (2, 4). παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). τραπεζοποιόν, ὅς-σπονδὰς ποιήσει, τἆλλ' ὅσα | τούτῳ προσήκει Antiph. 3, 83. τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-, εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς; (?) Alexid. 3, 509 (10, 8). πάντ' ἴσασιν· ὁ πατήρ-, μήτηρ-, θυγατέρες, παῖδες τίνες, | τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν Antiph. 3, 106 (v. 8). εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου μαθεῖν, | ὡς ὄντα τοῦτον (an δ' αὐτὸν) καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου Philem. 4, 43 (26). ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγή- | ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ Men. 4, 250 (56). βλέπω | μόνην θεράπαιναν- *παρακολουθοῦντά τε | ταύτῃ κατιλλώπτειν τινά Philem. 4, 45 (31). Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν-· | καὶ τῶν θεῶν †μέγιστος, εἰ ταύτῃ δοκεῖς (f. μέγιστος εἶ, ταύτῃ δοκῶν) anon. 4, 671 (293). †εἴ ποτέ τις ἡμῶν- | μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους, τούτων ἕκαστος ἔλεγεν Philem. 4, 41 (21). φέρομεν-*ἄνθρωποι δέκα | ἐρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν | οὐδείς Antiph. 3, 67 (1, 9). ἔστιν ἀνήρ μοι-, κἀγώ-καὶ-καὶ-, πένθ' οἱ πάντες. | τούτων οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν Alexid. 3, 456 (1, 4). ἐμοῦ γάρ ἐστι κύριος μὲν εἷς ἀνήρ, | τούτων (an τούτου) δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος Philem. 4, 11 (v. 2). πολὺ τῶν θεῶν-ἐστι τιμιωτέρα (i. e. ἔγχελυς)· τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν, | τούτων δὲ- *ὀσφρέσθαι μόνον Antiph. 3, 80 (v. 5). τὸν-γόγγρον-τίς λήψεται | -; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ | τούτων ἐδεστής Antiph. 3, 13 (1, 15). προσφάτους μὲν αν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς,-σκυθρωπάζοντα-ἡμῖν προσλαλεῖν, | ἐὰν σαπροὺς-δέ, παίζειν-; | τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν· | τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον- Antiph. 3, 128 (2). καλόν γ' *ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον· | τούτοις ἐν ᾅδου γὰρ μόνοις ἐξουσία | ἀφροδισιάζειν ἐστίν Philetaer. 3, 299. πλούσιος. | τούτους δὲ φασὶν εὐγενεστάτους | *(εἶναι) Alexid. 3, 419. οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς. | πλευρὰν ἔχειν πρώτιστον ἐν τούτοισι (? an

εὔτονόν σε) δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 27). ὁπόταν - ἰχθύν τιν' *ἕλωσ' -, λοπάς ἐστ' αὐτῷ | δυνατὴ τούτους (?) χωρεῖν ἑκατὸν Ephipp. 3, 323 (1, 5). κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν *Ἀθηνῶν· | τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13). οὐκ ἐσθίεις ὗει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι | μάλιστα τούτοις Anaxand. 3, 181 (v. 8). εἶτα καὶ νῦν- | τούτων (dixerat μαινίδας καὶ τριγλίδας) φάγοις ἄν; Antiph. 3, 36 (v. 10). τούτους φάγοις ἄν; ib. 70 (2, 5). ὅμως δὲ τούτων (i. e. piscium) *εἴ με προσγελάσειέ τις, | ἐδίδουν στενάξας- Diph. 4, 390 (2, 5). οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ | οὐκ εἰσὶ πάπποι·- | εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους-, τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4, 8). ἔστι-τοῖς κόλαξι πᾶσι-εὐόργητος· ἡγεῖται *δὲ δὴ | τούτους μόνους ἐλευθέρους Eubul. 3, 217 (1). μεστὴν γυναικείας χολῆς. | ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς *ἐκείνην μέλι· | οἱ μέν γε-, | αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι Alexid. 3, 450. *χοὖτοι μέν *εἰσ' ἑκκαίδεκ' εἰς Ἀρχέστρατον Eup. 2, 537 (4, 4). οὗτοι μετ' ἐκείνους- | γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί Euphr. 4, 486 (v. 11). αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνὶς- anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 4). οὗτοι δὲ *(πρὸς) τὰ δεῖπνα-ἀφορῶσι Antiph. 3, 134 (5). οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες Eubul. 3, 269 (16). ἡγούμεθα τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας Pher. 2, 345 (16). ἤκουσα τούτων αὐτός Philem. 4, 34 (6, 1). *ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος | *τούτων (libr. τούτῳ),- Diod. 3, 545 (v. 39). [ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος Nicostr. 3, 282]. ἀμφότερα μηνύει-ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' Antiph. 3, 139 (12). τούτων τριῶν | ἑνός τ' (γ'?) ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι Alexid. 3, 480 (3). τρεῖς μόνους σκώληκας ἔτι τούτους δ' ἔμ' ἔασον (f. μ' ἔασον) καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην-δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον Eriph. 3, 557 (1, 12). πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο δ' ὀρθὸν θηρίον Philem. 4, 3 (v. 5). τοῦτον-καλῶς διεπηνίκισας λόγον Cratin. 2, 184 (24). μῦθον-ἕτερον-πολὺ τού|του κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16, 6). διότι παρασίτῳ τόπος | οὗτος τρία *μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4, 14). πότερά μοι γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν-εἰ ξύνοιδά τι-; Antiph. 3, 41 (2, 5). ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται | εὐθάνατος,-κεῖσθαι παχύν Men. 4, 74 (3). οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης-, ἢ- Men. 4, 261 (109). παραψυχὰς οὖν φροντίδων *ἀνεύρετο | ταύτας· ὁ γὰρ- Timocl. 3, 592 (v. 5). ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς Posidipp. 4, 521 (v. 23). *οὐχ οὗτος ἱππόκαμπός ἐστ'-; Men. 4, 281 (211). οὗτοι δ' εἰσὶν *συοβοιωτοί Cratin. 2, 225 (153). τίς δ' οὗτος ὑμῖν ἐστι; A. τοῦτον πανταχοῦ | ἄγω λαρυγγικόν *τιν'-ξένον Pher. 2, 266 (1). τίς οὗτός ἐστ'; B. ἰατρός Philem. min. 4, 68 (2). τί (f. τίς) χορὸς οὗτος; Eup. 2, 568 (64). οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας Aristophan. 2, 1071 (5). εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην διεφθορώς Men. 4, 70 (6). ποιήσω πάνθ' ὅσα | οὗτος αἰτεῖται Alexid. 3, 415 (2). κἂν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέσται, κἂν διελθεῖν- | -*δῇ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός Men. 4, 246 (39). ὄνομα δέ †τῳ τοῦτ' (l. τούτῳ 5, 40)-ἔστω 'φιάλτης Phryn. 2, 581 (2). ὅταν δέωμαι γωνιαίου ῥήματος, τούτῳ παριστῶ (f. ῥήματος; B. τούτῳ παρίστω) Plat. 2, 639 (2). περιάξω τὴν-θυγατέρα-· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν, λαλεῖτε Men. 4, 228 (3, 14). ἡδονή τις-ἐπάγεται | συνουσίας; πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων | οὐδὲν πέπονθεν-, ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14). πωλεῖν-βούλομαι | ῥόδα-, *ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν Diph. 4, 416 (2, 5). ἀπενεγκάτω μοι τὴν

τράπεζαν ἐκ ποδῶν· | -ἀγαθοῦ δαίμονος | δέχομαι. λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3). *ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιών** λέγε τι* Alexid. 3, 487 (1). *αὗται δὲ ῥόαι* Eriph. 3, 557 (1, 10). *τρίποδες οὗτοι πέντε σοι* Eubul. 3, 267 (12). *τοῦτόν σοι φέρω - ἀμφιφῶντα* Philem. 4, 21 (1). *ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι *(κρέα)* Aristomen. 2, 733 (2). *παντευχίαν-τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν* ib. 732 (1). *καὶ δυσχερὴς λάγυνος οὗτος* Nicostr. 3, 284 (2). *ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον | *τοῦτο-ἱστάναι* Aristophan. 2, 1038 (18). *ὑποτριμματίων-ὀχετοὶ τούτων* Telecl. 2, 361 (1, 9). *ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν - *τούτω* Eup. 2, 484 (1, 5). *παρ' οὗ τὸ φερνίον τρίτην | ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν* Men. 4, 253 (69). *αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις* Epicrat. 3, 365 (2, 5). *Εὐριπίδης-ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν-οὗτός ἐστι τὰς σοφάς* *Telecl. 2, 372 (3). *ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί* Phryn. 2, 593 (2). *Τῆνος *αὕτη* Eup. 2, 508 (1). *αὕτη Χίος* ib. 509 (2). *Ἔλεγχος οὗτός εἰμ' ἐγώ* Men. 4, 876 cf. 4, 307 (351). 5, 108. v. et Philem. 4, 31 (2, 3). *ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν* (f. *τούτῳ*, h. e. mihi, *λαλεῖς*) Men. 4, 215 (12). *ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω* Aristophan. 2, 1031 (15, 3). *ἀλλ' Ἡγέλοχος *οὗτός με μηνύσειεν *(ἄν)* Sannyr. 2, 874 (1, 3). *ὁ μάγειρος οὗτος *Παταιίων προσελθέτω* Philetaer. 3, 298 (2). *εἰπέν μ' ὁ κῆρυξ, οὗτος ἀλφάνει* Aristophan. 2, 1084 (13). *οὗτος* (i. e. alter interlocutor) *πρότερον *κεφάλαιον εἰ θύννου λάβοι, | ἐνόμιζεν ἐγχέλεια-ἔχειν* Alexid. 3, 455 (2, 4) cf. 5, 90. *οὗτος* (exempli gratia) *μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται* Men. 4, 157 (2, 4). *ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ-ἐφάνη Βριάρεως*- Posidipp. 4, 521 (v. 7). *οὗτος, τίς εἶ;* Plat. 2, 682 (6). *οὗτος πόθεν ἦλθες;* Pher. 2, 321 (1). *οὗτος, καθεύδεις;* Cratin. 2, 51 (10). *οὗτος, πέπεισμαι* Nicomach. 4, 584 (v. 29). *πέπωκας οὗτος; Α. *καὶ μὰ Δία πέπωκ' ἐγώ* Eubul. 3, 263 (5). *οὗτος σύ, ποῖ-φέρεις;* Pher. 2, 320 (6). *ὁ *Φιλῖνος οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις;* Eup. 2, 518 (28). *Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε* Nicoch. 2, 842. *ποῖ τέτροφας; οὗτος Σύρε* Anaxand. 3, 194. *†γέννα ὁ* (f. *γενναῖος ἴσθ', ὦ*) *οὗτος* Nicoph. 2, 852 (3). *αὕτη, παρασκεύαζε σαυτήν* Cratet. 2, 237 (1, 6). *τὸν πέπλον-τοῦτον | *ἕλκουσ'* - Stratt. 2, 772 (1, 1). *σιωπῇ-τούτῳ τῷ θεῷ | οὐ δεῖν προσιέναι* Men. 4, 109 (8). *φρόνιμος-ὢν-ταύτης τῆς τέχνης* Telecl. 2, 375 (8). *ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, | οὐδεὶς ὑποκριτὴς ἐσθ' -εἰργασμένος. | καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη *'σθ' ἡ τέχνη* Demetr. 4, 539 (v. 1. 3). *ταύτην ἐγὼ *'ζήτουν πάλαι τὴν ἁρμογήν* Eup. 2, 432 (13). *τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίγνεται*- Antiph. 3, 64 (v. 5). *τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν* Aristophan. 2, 1187 (49). *τὸ χρῆμα τοῦτο* Plat. 2, 687 (21). *τούτῳ τῷ δειπνίῳ* Aristophan. 2, 1144 (11). *†τὸ χερνίβιον πρῶτον* (al. *τοῦτο πρῶτον*) Antiph. 3, 35 (2). *τὰ καλώδια | ταῦθ' ἀρκυώρει* Eup. 2, 555 (18). *τί-τούτων τῶν κακῶν-γλίχει;* Aristophan. 2, 987 (7). *οὐκ ἔστι δυσαρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου· | οὐδέποτ' ἀρέσκει ταὐτὰ τούτῳ τῷ θεῷ* Nicostr. 3, 288 (4). *οὐδεὶς-, ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ* (i. e. Amori) *νέμει | τῆς οὐσίας* Men. 4, 137 (1, 5). *ὅσοι | τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας* Alexid. 3, 495 (1, 5). *Τύχη κυβερνᾷ πάντα. ταύτην καὶ φρένας | δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν καλεῖν μόνην* Men. 4, 213 (3, 9). *ὄμνυμι-*ἦ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον | ἤ*- Antiph. 3, 102. *τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν* Alexid. 3, 489 (2, 5). *Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον* Nicol. 4, 579 (v. 9). *εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβήν | ἔχοντι τούτου* Damox. 4, 530 (v. 11). *Κόρυδον-πεφύλαξο-, μηδ' ὄψον κοινῇ*

μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ, | τοῦ Κορύδου Cratin. min. 3, 377. ποίαν-ἧδε τὴν συναυλίαν | ταύτην; Antiph. 3, 24. εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην (i. e. γαστέρα) εἰσφόρει | τὰ πάνθ' (?) Diph. 4, 403 (1, 9). πανταχοῦ | διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίγνεται ib. (1, 12). Ἀφροδίσι' ἦγε-ἡ πόλις-. | ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος | ἐστιν Alexid. 3, 499 (1). [ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν Alexid. 3, 423 (1, 27)]. περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος, | τὸ τεχνίον ἀεὶ τουτό μοι *κατεπίνετο Antidot. 3, 528 (1, 4). Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου Eup. 2, 547 (2, 6). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς. | τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι Aristophan. 2, 986 (2). ταυτὶ λάμβανε-τὰ μῆλα.- | νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον | εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ- Antiph. 3, 33 (1, 4). Eriph. 3, 556 (1, 4). †μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας-. | ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ-ποτέ | τὸν Ἄδωνιν-προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. ἅπαντα μᾶλλον- | ποίει με πλὴν ἄνθρωπον· ἀδίκως εὐτυχεῖ | κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον Men. 4, 135 (2, 8). πένης ἐστ'-· τοῦτο δέ | δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος | τῆς ἐργασίας εἰς ἐστι Alexid. 3, 434 (1, 9). Κηφισόδωρον- | πλάνον τίν'-γενέσθαι, τὴν σχολὴν | εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον Dionys. 3, 553 (2). δεῖ | -τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν-, | καὶ-τούτου *(τοῦ) μέρους ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ Men. 4, 119 (1). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος (i. e. γαστέρα) ἀπὸ τοῦ σώματος- Alexid. 3, 479 (1, 3). *νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 4). κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως | πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων Phoenicid. 4, 509. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν-τῶν ἀδρῶν | ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι Antiph. 3, 9 (1). διὰ τὸ ταῦθ' εὑρηκέναι | τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς Athenion. 4, 558 (v. 42). διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι *φέρειν | σκεύη τοσαῦτα Aristophan. 2, 1084 (12). Β. ἠγάπησεν ἄν | τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης Antiph. 3, 92 (2). οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει | τοῦτ' εὐθὺς Philem. 4, 5. ἰδού, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου. ‖ τὸ *καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων. Α. *ἀποβύσεταί σοι ταὐτά *πη τὰ ῥήματα. Β. παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο *τἀποβύσεται. ‖-οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, | τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων *τερθρεύεται; Aristophan. 2, 1033 (16). τὴν βασιλικὴν-μίνδακα. | Β. ἀκήκοας σὺ-*ἤδη πώποτε | τὸ θυμίαμα τοῦτο; Amphid. 3, 311. ὁ δὲ κανδύταλις | οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἐστιν; Diph. 4, 393. ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις *(;) Hipparch. 4, 432. ἐγὼ κέκληκα Μέροπας-;- | τοὺς δὲ Μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς; Straton. 4, 545 (v. 8). τὸ γνῶθι σαυτὸν οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι | τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν-ἔχει Philem. 4, 55 (60). *ῥῆμά τι | -οὐδὲν ἐμφερές- | τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις | τούτοις Men. 4, 142 (1). τὸ λεγόμενον τοῦτ', τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο sim. v. λέγω p. 576. τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο Alexid. 3, 484 (3, 4). τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον- *σόφισμ' Theop. 2, 805 (1). ἕν-τι τούτων τῶν τριῶν-κακόν Men. 4, 281 (213). εἰωθὸς τὸ κομμάτιον τοῦτο Eup. 2, 559 (31). μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνῃς Antiph. 3, 46 (1). *τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα Epicrat. 3, 367 (3). τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος Men. 4, 220 (2). ἥ τε κατὰ πόλιν | αὕτη τρυφή Men. 4, 207 (1). ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ *γελοῖ' εἰθισμένος | λέγειν Alexid. 3, 487 (2). Λάμιππον. Β. *(ἢ) τοῦτον λέγεις, | τὸν πέτρινον (?); Anaxipp. 4, 464 (1). εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἳ- Plat. 2, 664 (2, 1). *εἴξασιν-οἱ νόμοι

*τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς | ἀραχνίοις, *ἂν (5, 42) τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1). ἡ λύπη δ' ἔχει | ὥσπερ τὸ δένδρον τοῦτο (v. annot. 4, 24) καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1). λαχάνων τ' ἀεί τι καὶ- | τὰ *πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια Philem. 4, 38 (12). *κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ· | τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς Antiph. 3, 36 (v. 11). μέλλει-φέρειν | τὰ *κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα Antiph. 3, 18 (2). τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα Arar. 3, 274 (1). πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ Crobyl. 4, 568 (1). τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια *χύποτρίμματα anon. 4, 670 (288). θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν | εἰς ματτύην Nicostr. 3, 284. περιστεράς-τῶν Σικελικῶν τούτων Alexid. 3, 408 (2). ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). τῶν *ἁδρῶν τούτων τινά | κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4). σανδάλια-, ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 884 (2). ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές, | καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3, 4). τὰ δὲ χρήματα | ταῦτ' ἔστιν ὄψις Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν | δεῖγμ' ἐστιν-μικροψυχίας Men. 4, 96 (3). ἀπαμφιεῖ-τὸ κατάπλαστον τοῦτό σου | καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἡ μέθη Men. 4, 171 (9). ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω | ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν Alexid. 3, 405 (6, 7). τοὺς ἀρνουμένους | μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ Antiph. 3, 139 (12). εὑρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων | τούτων τινάς, οἵ- Timocl. 3, 610. οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ'-τὰν τῇ πόλει; Eup. (?) 2, 577 (v. 11). θεωρήσας- | τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν-, | τὸν ἥλιον-, ἄστρ', ὕδωρ, νέφη Men. 4, 211 (2, 3). προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; *ποῦ δ' ἔχει | ἀργύριον οὗτος; Hipparch. 4, 431. συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ Eup. 2, 453 (16). *τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ βιβλίον διέφθορεν | ἢ- Aristophan. 2, 1149 (3). ὁ τρίτος *οὗτος δ' ἔχει | σύκων-στέφανον Alexid. 3, 384 (3). τὸν καλὸν τοῦτον Men. 4, 180 (4). ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος | θαλάττιον-οὗτος οὐδὲν ἐσθίει Antiph. 3, 70 (2). οὗτοι-ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι | *ἐπαμφοτερίζουσ' Pher. 2, 263 (3). εἰσὶν δὲ *πόθεν αἱ παῖδες αὗται-; Stratt. 2, 774 (5). ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν | ταύταιν Men. 4, 224 (3). ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην | ταύτην τις Men. 4, 89 (3, 2). τὸ Δωδωναῖον ἄν τις χαλκίον-καταπαῦσαι θᾶττον ἢ | ταύτην λαλοῦσαν ib. (3, 6). πόθεν-τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους; Men. 4, 199 (7). τῶν *οἰκιῶν τούτων-ἐν τῇδε μὲν | -*οἰκῶν τυγχάνει Antiph. 3, 40 (1). τὴν πλατεῖάν σοι μόνον | ταύτην πεποίηκεν-; Philem. 4, 18 (1). ὁ βωμὸς οὗτος Aristophan. 2, 1048 (4). εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον Theop. 2, 816 (1). †τὴν θάλασσαν-ταύτην Plat. 2, 621 (2). καθ' ὅσον (?) ἂν τὸν κότταβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν- | Β. πλάστιγγα ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον, λέγεις; | Α. τοῦτ' ἐστι πλάστιγξ. οὗτος ὁ κρατῶν γίγνεται. | Β. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Antiph. 3, 29. 30 (v. 7. 9. 10) cf. 5, 74. τοῦτ' ἐμοί | δεῖξον τὸ κανοῦν Plat. 2, 647 (2). κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν- | τὸν δίφρον Philippid. 4, 470 (1). τὸν κότυλον τοῦτον φέρε Aristophan. 2, 979 (18). τὸ δ' ἔτνος *τουν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον Aristophan. 2, 1153 (11). τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον Alexid. 3, 404 (5). εὐθέως νοῶ | ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει Diph. 4, 404 (2, 8). πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 40). ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου Diph. 4, 411 (1, 1). τοῦτ' ἔστι σοι | τὸ σκῶμμ' ἀσελγές [Myrt. 2, 418 (1)].

Eup. 2, 521 (2). *πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις;* Men. 4, 245 (37). *οὐ γαμεῖς-, τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον* Men. 4, 88 (1, 2). *καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει-. | οὐκ ἐξετάζειν-* Men. 4, 228 (3, 1). *τούτῳ δέ-πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ | τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε* Antiph. 3, 89 (1, 6). *εἰ μὲν ᾔδεις, *διότι* (v. addend.) *τοῦτον τὸν βίον, | ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διευτύχησεν ἄν | -· εἰ δ' ἤνεγκεν ἄν | οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων-* anon. 4, 669. 670 (287, l. 4). *ὃς δ' ἄν-τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον | τοῦτον ὃν ἀφεῖται-* Alexid. 3, 485 (3, 16). *εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ | ὁρῶμεν* ib. 484 (3, 13). *πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, | ὅν φημι, τοῦτον* Men. 4, 211 (2, 9). *διὰ ταύτην ἣν λέγω τὴν δωρεὰν* Phoenicid. 4, 511 (v. 9). *τοῖς ἤθεσιν-, *οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί, | προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται* Alexid. 3, 407 (3). *τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν | μέλλεις διὰ ταύτην, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ-ἤ-* Amphid. 3, 302. *ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε, | τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι* Men. 4, 114 (3). *ἅττ' ἔχω ταῦτ' *ἐς ταρίχους ἀπολέσω* Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. *ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα | *οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει-, | εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' *εὐφρανάτω* Dionys. 3, 552 (1, 15). Caeterum *ἅπανθ' ὅσα-, ταῦτ'* sim. *ὅσαι τέχναι-, ταύτας-πάσας-* v. ὅσος. *ἅ-, ταῦτα-* item *ἅ-, πάντα ταῦτ'-* vel *ὅς* (*ὃς ἄν*)-, *οὗτος* sim. v. ὅς, ἥ, ὅ. *πολλὰς τέχνας λάβοις ἄν-, | ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι | ταύταις προσελθεῖν εὐθὺς* Nicomach. 4, 583 (v. 14). *ὅστις-, οὗτος* sim. v. ὅστις. *ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα-, οὗτος πολίτης ἀγαθὸς ἔσται* Timocl. 3, 612 (1). *ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο* (i. e. *τἀργύριον*)-, | *οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ* ib. (2). *μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· | χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς* Men. 4, 103 (2). *εἴ τι κομψὸν-οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, | φανερὸν ποίησον τοῦτο* Dionys. 3, 551 (1, 3). *εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες-, *ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει* Men. 4, 100 (1, 2). *εἴ τις πατρῴαν- | γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη* Men. 4, 175 (2). **ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν | λάβωσιν, ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν | τούτῳ* Antiph. 3, 88 (v. 9). *χρηστὸν ἄνθρωπον-ἐάν τις-ζητῶν ἴδῃ, | ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας* ib. 118 (3, 4). *ταύτην* (i. e. *παρρησίαν*) *ἐάν τις ἀπολέσῃ, | τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου* Nicostr. 3, 289 (5). *ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ, κακὰ | πρὸς τοῖς *κακοῖσιν οὗτος ἕτερα συλλέγει* Philem. 4, 34 (5, 9). Cf. ἐάν. *ἢν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ-, | *τὠφθαλμὼ τούτω περιμάττομεν *(τὼ) τῶν παιδίων* Pher. 2, 319 (3). *προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς, *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς | τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν* Antiph. 3, 128 (2). **(ἂν) πιττοκοπούμενόν τιν'- | ὁρᾷς † τούτων ἔχει τι θάτερον· | ἢ γάρ-, ἢ πλουσιακὸν τούτῳ **προσπίπτει κακόν* Alexid. 3, 509 (10, 5). **ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ | λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν | ζῇ-· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ-, | ἐὰν ἀπολαύειν *τοῦτον ἤδη τὸν βίον* Diph. 4, 388 (1, 3. 6). *οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος | τοῦτον* ib. 389 (1, 13). *ἄν-*τύχῃ | καταστροφῆς τις, ἀνυμέναιος- | ἄνυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ'-* Men. 4, 232 (8, 9). *ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς | ταπεινὸν αὐτό-, | οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται* Men. 4, 115 (1). *ἀλεκτρυὼν-*ἂν ἐφ' ἑσπέρας | ᾄσῃ, τιθέμενοι τοῦτο σημεῖόν τινες* anon. 4, 612 (40). *κἄν τι τύχῃ λέγων-, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ* Eup. 2, 484 (1, 9). *κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν* Dionys. 3, 552 (1, 10). *κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον-, σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν* Epinici 4, 505 (v. 5). *κἂν δοῦ-*

λος ἤ τις, οὐδὲν ἧττον- | ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν Philem. 4, 9. ἐπειδὰν κατίδω τίν' ἄνδρα | -πλουτοῦντα-, εὐθὺς περὶ τούτου εἰμί Eup. 2, 484 (1, 8). ὅταν *δὲ παρατηροῦντ' ἴδω-, πωλῶ τοῦτον εὐθὺς ἐν ἀγορᾷ Philem. 4, 38 (13, 3). ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος, κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς οἴχεται, | εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε Men. 4, 138 (3). *ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων | ὑπεναντίων *αὐτοῖσι *ποιοῦντας μίαν, | καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην Damox. 4, 531 (v. 38). Cf. ὅταν. ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ | τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει- | τηροῦσα τοῦτο-, | ἕτεραι διώκουσιν δὲ ταύτην Philem. 4, 26 (v. 12. 13). συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν-ὁρᾷ-, παύεται | τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13, 7). ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος-ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον, | *ὅτι οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον Antiph. 3, 151 (55). δοὺς χρόνον-βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς Euphr. 4, 490 (2, 2). γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους | ἁπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους (τούτων 3, 429) παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). προσθεῖσαι τοιαῦτα- | ὥσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον Alexid. 3, 423 (1, 15). λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας- | τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκὺν Antidot. 3, 529 (2). σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν | ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον Timocl. 3, 603 (4, 7). θήλειαν λαβὼν | γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτά Euphr. 4, 494 (1, 7). μεστὴν *ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων, | τούτους τ' ἔχοντας- Philem. 4, 4 (1, 6). ἐλθόντ' εἰς νόσον | τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν Men. 4, 164 (1, 10). ἀρχῆς τετευχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος mon. 44. υἱῷ-τι πράττων πρὸς χάριν ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν Antiph. 3, 152 (59). μειράκιον ἐρωμένην | ἔχον *πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει· | τούτῳ παρέθηκα σηπίας Anaxipp. 4, 460 (v. 33). λαμπρός τις ἐξελήλυθ', **ὄλολυς οὗτός ἐστιν Anaxand. 3, 177 (2, 4) cf. 5, 81. οἷον φίλερίς τίς ἐστι-· | μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον Axionici 3, 534 (1, 10). χρηστὸς εἶναί φησί τις, ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν ib. (1, 13). ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις-· | ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος Nicol. 4, 580 (v. 35). adde (v. 38). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται Alexid. 3, 423 (1, 19). ὁ δ' ἡλίκον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν-, οὗτος κόσμιος Philem. 4, 5 (2). ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν-διδόντων-, βούλεται | *οὗτος ἀτυχεῖν Men. 4, 198 (1, 3). ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν-νέος, | ἄκαρπος οὗτός *ἐστ'-κλάδος Men. 4, 274 (182). ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον-, | ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ Philem. 4, 42 (23, 4). ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος Men. 4, 201 (4). ὁ-τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphr. 4, 490 (1). οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι, | οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους Men. 4, 137 (1, 9). τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν Men. 4, 76 (8) = mon. 490. ὁ δ' ἠδικηκὼς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε | τὴν-πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ' Men. 4, 96 (1). δράσω τοῦθ' ὅπερ *(χοἰ Λέσβιοι) Stratt. 2, 778. μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν mon. 349. Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω Baton. 4, 500 (2, 4). Reliqua huiusmodi v. supra v. ὅς, ἥ, ὅ. cf. ὅσος. οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνήρ-, ὅστις- sim. v. ὅστις. παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω | τούτων ἁπάντων Alexid. 3, 405 (6, 6). ἅπαντα ταῦτα Cratin. 2, 119 (7, 5). Philem. 4. 42 (22, 5). ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά Men. 4, 230 (5, 13). ἅπανθ' ὅσα-, ταῦτ' v. ὅσος. τούτων ἁπάντων Theop. 2, 809 (4). ταύτας ἁπάσας Sotad. 3, 585 (1, 2). Cf. ἅπας. πᾶς. αὐτός. ταῦτα πράσσων

(f. ταῦτ' αὐτὰ πράττω) Cratin. 2, 166 (8). οὗτός (al. αὐτός) ἐστι (al. οὑτοσὶ δὲ) γαλεώτης γέρων Men. 4, 124 (3). Corrupta et dubia: 2, 224 (152). 629 (1, 3). 674 (2, 11) cf. 5, 48. 2, 768 (1). 835 (1). *841 (1, 2). 1108 (1, 2). 4, 109 (7). 189 (1, 9). 242 (30). 249 (48). ξύνεστι-δεσμῷ μὲν *(οὗτος) οὐδενί, | †τοῖσι (f. τούτοισι) δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3).

οὑτοσί: οὐ τουτονὶ- | αὐλεῖν-ἐδίδαξας; Phryn. 2, 581 (3). προσέλαβον-τουτονί | τραπεζοποιόν Antiph. 3, 83. †ἐπὶ τοῦδ' αὖθις οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφη Men. 4, 99 (1). εἴληφεν-*οὑτοσὶ (vulg. οὑτωσὶ) τριώβολον Philem. 4, 19 (1). ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' *οὑτοσί (vulg. οὗτος) Philem. 4, 5. ὢν εἷς οὑτοσί | διὰ τῶν μαχαιρῶν-ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513 (v. 9). καινὸς γάρ ἐστιν (?) οὑτοσὶ Παλαίφατος Athenion. 4, 558 (v. 27). νῆστις; B. ἀπολεῖ μ' οὑτοσί Antiph. 3, 130. B. ἀπολεῖ μ' *οὑτοσί (libr. οὑτωσί, οὑτωσί γε, οὑτοσί γε) Alexid. 3, 464 (2, 15). παριστάναι τουτί (?) Herm. 2, 406 (11). ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι | νόμιζ' ὑπάρχειν (?) Anaxil. 3, 341 (1). οὐκ ἄν γέ μοι τουτὶ γένοιτο (?) κεράμινον ib. 342 (1). B. ψυχρὸν τουτί (f. τουτί.) | παύου φυσῶν Ephipp. 3, 323 (1, 19). τουτὶ τί ἐστιν; Pher. 2, 357 (80). ταυτὶ δ' ὅ τι ἐστὶν οὐδ' ἂν *Ἀπόλλων μάθοι Antiph. 3, 64 (v. 15). ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα Posidipp. 4, 514 (1). *ταυτὶ (vulg. ταύτῃ) καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν-; Cratin. 2, 181 (17). ὦ Γλαυκία, | ταυτὶ ποιήσω Alexid. 3, 440 (5, 14). σφόδρα μοι κεχάρισαι- | ταυτὶ προείπας Dionys. 3, 547 (v. 2). τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202). τουτὶ μὲν ᾔδειν πρὶν Θέογνιν γεγονέναι anon. (382) 5, 122. ἡ ναῦς δὲ πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος | -; τουτὶ γὰρ ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, | αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ, | ὡς ἔστ'- Amphid. 3, 307 (2). τουτὶ-αὐτὸ-ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν, | μαλακαῖς-χερσὶ τριφθῆναι πόδας, | πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι; Antiph. 3, 54. φασὶν Χαρώνδαν- τά τ' ἄλλα καὶ *ταυτὶ (libr. ταῦτα) λέγειν- anon. 4, 618 (50). τῶν χερσαίων-ἥξει | - ταυτί· Antiph. 3, 73 (2). σ' ἰδὼν | ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν- Men. 4, 76 (8). τουτονὶ δ' ὃν ἀρτίως | ἔφης-ἥκειν- | -ἐπιλαθέσθαι-πάντων ποιήσω Dionys. 3, 548 (v. 36). B. βαβαιάξ, *οὑτοσί | μείζων ἀγὼν τῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται Plat. 2, 630 (1, 10). τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον | ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 7). τουτί μοι δοκεῖ | *κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖον περιφέρειν Apollod. Gel. 4, 438. οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος-ἔσθ' ὑός Pher. 2, 297 (3). λινεύς, ἀχαρνὼς οὑτοσί Calliae (Diocl.) 2, 735 (1). δεῖνος-καὶ καλαθίσκος οὑτοσί Apolloph. 2, 879 (1). κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος *οὑτοσί (vulg. οὗτος) Antiph. 3, 125. ἕτερος (i. e. χιτών) δὲ περιηγητός ἐστιν *οὑτοσί Antiph. 3, 84. οὑτοσὶ δέ σοι | -ἐλαίου Σαμιακοῦ | ἔστιν μετρητής Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). τὸν-γόγγρον-*τουτονὶ τίς (libr. τοῦτον εἴτις) λήψεται-; Μισγόλας γὰρ οὐ πάνυ | τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί Antiph. 3, 13 (1). ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω Eubul. 3, 204 (4). ὁ πορνοβοσκὸς-μ'-χορδήν τιν' αἱματῖτιν-σκευάσαι | ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophil. 3, 582. στεφάνων-τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων Alexid. 3, 406 (2). θὲς ἑπτάκλινον. B. ἑπτάκλινος οὑτοσί Eubul. 3, 267 (12). ὁ Πυθόδηλος *οὑτοσί | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1). οὑτοσί | προσέρχεθ' ὁ γέρων Euphr. 4, 493 (v. 15). τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17. A. *τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσί | ἄνθρωπος; Alexid. 3, 464 (2, 3). τὸν τάριχον τουτονί Aristophan. 2, 1030 (11). μαρτύρομαι *(ναὶ μὰ) τὸν Ἀπόλλω *τουτονί (vulg. τοῦτον) Men. 4, 281 (212). ἀναπετῶ τουτὶ (i. e. τὸ θύριον) προσελθὼν Men.

4, 77 (14). *ἀνδρῶν οὑτοσί Aristophan. 2, 979 (19). διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί Hegesipp. 4, 480 (v. 23). τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμόν Plat. 2, 643 (1). τουτὶ λαβὼν τὸ κόρημα Eup. 2, 490 (9). τὴν μέλην-ταυτηνὶ λαβών | *ἔνεγκον- Anaxipp. 4, 466. ταυτὶ λάμβανετὰ μῆλα Antiph. 3, 33 (1, 2). Eriph. 3, 556 (1, 2). τοὐψάριον τουτί Pher. 2, 263 (5). ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ-φέρω Aristophan. 2, 957 (15). τουτονὶ τὸν στήμονα | ἅπτεσθ' Herm. 2, 382 (5). ταυτὶ-δευσοποιὰ παντελῶς | τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410. ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί Men. 4, 87 (4). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον Plat. 2, 672 (1, 2). τουτὶ (i. e. βιβλίον) λαμβάνω Alexid. 3, 444 (1, 8). τὸ *πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί Aristophan. 2, 1049 (5). τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Aristophan. 2, 996 (2). τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν Xenarch. 3, 624 (1). *(B.) τουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1, 3). ταῦτ' ἔστι (f. ταυτὶ τὰ) τρία Θηραμένους- Polyz. 2, 867 (1, 4). ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί Aristophan. 2, 1165 (8). ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πόνηρ' ὀρνίθια Nicoph. 2, 848 (1). τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια Men. 4, 206 (1). τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι-τουτονί (exempli gratia 4, 24) Men. 4, 230 (5, 3). τῶν μυρτίνων βουλόμεθα *τουτωνί (libr. τούτων) Eubul. 3, 252 (4). ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις-. | τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι'- Metag. 2, 753 (1, 5). τὸ δ' ἔτνος *(τοὐν) ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο παφλάζον Aristophan. 2, 1153 (11). ποῖος οὑτοσί | *(ὁ) Τιμόθεος; Pher. 2, 327 (1, 20). τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί | τίθεμαι-, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν Diod. 3, 546. εὕρηκε-τὸν ἐμὲ τουτονί Men. 4, 210 (4). †τουτὶ κακόνωτα πλοῖα Antiph. 3, 70 (2, 7) cf. 5, 77. Caeterum v. ad Men. 4, 219 (2). Cf. οὗτος.

οὕτως (οὕτω): cf. ὄντως. οὔπω. οὗτος. τοί. τίνα τρόπον; A. δεῦρο βλέπε. | τοιοῦτον.- | A. οὕτω ποιήσεις (hodie ποιήσεις;) Antiph. 3, 30 (1, 19). ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι | Κότυν ἐν Θρᾴκῃ Anaxand. 3, 183 (1, 30). "οὕτω λαλεῖν εἴωθα." μὴ τοίνυν λάλει | οὕτως παρ' ἐμοί γ' ὤν Straton. 4, 546 (v. 31. 32). ἀπορεῖν-διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1, 6). ταῦτα- | κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως Alexid. 3, 454 (1, 7). πάντες *οὕτως (vulg. οὗτοί γ') οἱ σοφοί | διάγουσι Alexid. 3, 483 (2, 12). Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν Damox. 4, 532 (v. 62). ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν Eup. 2, 466 (15, 3). βούλομαι | οὕτω γελᾶσθαι καὶ γελοῖ' ἀεὶ λέγειν | μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων Alexid. 3, 469. *ἀπολώλεχ' οὕτως, ὥστε- Pher. 2, 327 (1, 10) cf. 334 (1, 15). πνίγομαι | οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε- anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 10). οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν, -ὥστε- Antiph. 3, 68. οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα-ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 16). τῇ ματτύῃ | οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἴομαι- Nicostr. 3, 281. οὕτω γὰρ-ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε- Axionic. 1, 417. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ *(ταχύ) | σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους *ὄντως (libr. οὕτως) δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). σοφῶς | ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως | οὕτω-ὥστε- Alexid. 3, 430 (1, 21). οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς | -αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε- Alexid. 3, 394. οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ'-Epicrat. 3, 366 (2, 24). μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος Diph. 4, 418 (6). οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος, | ὥστ'- Eubul. 3, 224 (3). Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ' Timocl. 3, 596 (1). οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | -, οὐδ' οὕτως ἀκριβής-, | ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει Men. 4, 137 (1, 3. 4). οὐδὲ εἷς | τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν, | δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς

οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1). οὐκ ἔχω τί λέξω· | οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ Eup. 2, 466 (15, 2). ὤπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας· | οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος Antiph. 3, 144 (27). οὐδενὸς γὰρ πώποτε | ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος· | οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ Alexid. 3, 507 (9, 8). οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος Men. 4, 185 (1). οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἐστι τοῦ βίου πικρὸν Men. 4, 117 (4). οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). οὕτως †ἔσθ' (f. τι) ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον Antiph. 3, 80. οὕτω στερεὸν *(τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9). οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ Alexid. 3, 480 (2). οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν Posidipp. 4, 519 (2). οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν *ἐτημέλει Aristophan. 2, 1191 (65). οὕτως ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο Alexid. 3, 427. οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχὺ Alexid. 3, 496 (2). οὕτω σταθερῶς-ὁ πόρος-παφλάζει Cratin. 2, 136 (4). οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο Aristophan. 2, 1053 (13). οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v. 8). οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς Dromon. 3, 541 (1). οὕτως ἐκήλει Eup. 2, 458 (6, 6). οὕτω παρέζων – *(κ)οὐκ ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3). οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι Amips. 2, 703 (1, 4). οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ Antiph. 3, 156 (71). οὐ γὰρ ἄν ποτε | οὕτως (f. οὕτω στεφάνοισιν 5, 67) ἐστεφανωμένοι *(νεκροί) | προὐκείμεθ' Aristophan. 2, 1148 (1, 6). οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς | οὕτως-εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ | *ἄρας ἐνώμα Theophil. 3, 627. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, *πίει; Ephipp. 3, 329. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. οὕτως ἄνανδρος γέγονας; Philem. 4, 51 (46[b]). οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ Men. 4, 176 (2). σύκῳ-σῦκον οὐδὲ ἓν | οὕτως ὅμοιον γέγονεν anon. 4, 610 (31). οἴομαι-μηδὲν (μηδέν'?) οὕτως μῶρον εἶναι καὶ κενὸν Cratin. 2, 74 (2). νυνὶ γὰρ ἀλλὰ ποῦ θεοὺς | οὕτως δικαίους ἐστὶν εὑρεῖν-; Men. 4, 170 (7). ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς- Men. 4, 254 (73). τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας-; Aristophont. 3, 362 (3). *τί δὴ-φρονεῖς οὕτω μέγα; Calliae 2, 739 (2). *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν Ephipp. 3, 328 (1). εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν | οὕτω προχείρως Alexid. 3, 404 (2). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥαδίως | -αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5). οὐ πάνυ | ἁλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἅπτεται Men. 4, 206 (1, 6). κἂν οὕτω τύχῃ | Εὔθυνος-*ἀπολοπίζων Antiph. 3, 70 (1). *ἐὰν οὕτω τύχῃ Men. 4, 121 (6). ἂν οὕτω τύχῃ Philem. 4, 7. ἥττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ- | ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). εἶτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε Men. 4, 147 (2). *ἐπὶ τὸ καινουργεῖν *φέρου, | οὕτως, *ἐκείνως Antiph. 3, 15 (1). ἐάσαθ' οὕτως *ὡς ἔχει Philem. min. 4, 68 (1, 1). τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13, 6). †ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει Men. 4, 270 (159). οὕτω συνεστρογγύλικα-ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν Nicomach. 4, 587 (1). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν-ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). καθάπερ οἱ νοσοῦντες-οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι, | οὕτως-ἧττον ὀδυνᾶται-; Philem. 4, 42 (24, 4). ὡς σπληνίον- | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος ‖ εὐψυχίαν παρέσχε- ib. (25[b]). δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 25). οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι-ὁ τυχὼν δύναιτ' ἂν Dionys. 3, 548 (v. 15). οὕτως, ὅταν ἐμπέσῃ τις-φόβος, | κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). Χαιρεφῶν οὕτως- | *μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος Antiph. 3, 114 (1). οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα Men.

4, 163 (1). οὕτως ἕκαστός *(ἐστι) διὰ τὰ πράγματα | *ἢ σεμνὸς *ἢ ταπεινός Apollod. Car. 4, 445 (4). B. οὕτω *συνδοκεῖ Damox. 4, 532 (v. 67). ἔγνωκα *δ' οὖν οὕτως ἐπισκοπούμενος, | εἶναι μανιώδη πάντα- Alexid. 3, 484 (3, 8). οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ' Men. 4, 164 (1, 14). δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν- Alexid. 3, 444 (1, 7). οὕτω *γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη Aristophan. 2, 1194 (76). μάλιστα γὰρ οὕτω σώζεται τὸ συμφέρον Philippid. 4, 469 (3). *ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται | ταῖς ῥισίν Alexid. 3, 440 (5, 16). ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω | κομιδῇ τεθνηκώς Timocl. 3, 604 (v. 2). εἴθε λιθοκόλλητον ἦν· | καλὸν ἦν ἂν οὕτως Men. 4, 181 (3). ἐχρῆν-πλεῖν τοῦτον-διὰ τέλους-, ἵν' οὕτως ᾔσθετο- Men. 4, 175 (2). ὁρῶσι-πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν, | *ἔπειτ'-εἶτ'- | -· οὕτω γίγνετ' ἐκ τούτων ἔρως Philem. 4, 51 (49). ἢ πρότερον ἐπύθου- | οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Nicomach. 4, 583 (v. 5). οὐ βουλεύεται | ὀρθῶς, διότι βουλεύεται χοὕτω γαμεῖ Anaxand. 3, 195 (1). οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες ‖ οὕτως (?) ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ, | ἴσασιν- Baton. 4, 502 (v. 16). οὕτως αὐτός ἐστι Men. 4, 84 (12). †οὕτως ἦν ὅμως Pher. 2, 327 (1, 13) v. 334 (1, 18).

οὑτωσί: καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν Archipp. 2, 715 (1). οὑτωσὶ καλῶς Theop. 2, 804 (1, 7). Men. 4, 160 (4). Cf. οὑτοσί.

οὐχί: cf. οὔ. οὐκ εἴρηκά σοι | τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; Men. 4, 191 (2). οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι, | *οὐκ ἔγχελυν-, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου | ὑπογάστριον Aristophan. 2, 1099 (5. 6). κἀστὶν φίλος γενναῖος-, | οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος Antiph. 3, 45 (2, 8). οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω | οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον, | οὐ-, οὐκ-, οὐκ-, | οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ *γήτιον (an γήθυον?), | οὐ βολβόν, οὐ-, οὐ-, οὐχ-, | οὐκ ᾠόν, οὐ-, οὐ-, οὐ-, | οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ· | οὐ στάμνος ἐστί Alexid. 3, 465 (3). ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ *παιδίον, | κυάθους θεῶν †τε (f. δὲ) καὶ θεαινῶν μυρίους Antiph. 3, 45 (3). περιστερὰς-ἀποβεβαμμένας | εἰς οὐχὶ ταὐτὸν-τὴν αὐτὴν μύρον, | ἰδίῳ δ' ἑκάστην Alexid. 3, 410 (1). δέκ' ὀβολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ Alexid. 3, 389 (1, 15). συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἁφάς Damox. 4, 531 (v. 42). ἡ πρώτη λοπάς | ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως ib. (v. 51). ὥστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ *δὴ γλυκύ anon. 4, 685 (327). οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν Anaxand. 3, 200 (15). οὐχὶ τὴν αὐτὴν *(ἔχει) | διάνοιαν αἰτῶν-καὶ λαβών Men. 4, 325 (471). οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). οὐ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥάδιον Nausicrat. 4, 578. ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥάδιον Philem. 4, 24 (1, 2). *Μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ *Πατρόπολις *(πόλις) Antiph. 3, 129. τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος Alexid. 3, 411. καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου Men. 4, 267 (145). ἀλόγιστός ἐστιν *οὐχὶ (libr. οὐ) μακάριος Men. 4, 255 (77). *αὑτῷ βαδίζει- | ἕκαστος-, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει Philem. 4, 38 (13, 5). πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον Philem. 4, 64 (113). ὡρολόγιον-, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 14). ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ, | ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδαμοῦ Philetaer. 3, 293 = 295 (3). ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα-, ἀλλά- Ephipp. 3, 326 (1). οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ *ἡμῖν εὐνοεῖν, | ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο Men. 4, 286 (236). δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, *ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν Men. 4, 87 (4). οὐχὶ τῶν θεῶν | ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν Men. 4, 108 (3, 2). οὐχὶ μετρίως-, ἀλλ' ὑπερηφάνως Diph. 4, 389 (1, 20). οὐχὶ τοὺς χαριεστά-

τους | ἐκλεγόμενοι τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους Diod. 3, 544 (v. 33). *ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται | ταῖς ῥισίν, ἀλλ' *ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγών Alexid. 3, 440 (5, 16). εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 544 (v. 8). δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ προσθεὶς *ὁποδαπῶν Diph. 4, 407 (1, 10). μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις Eubul. 3, 250 (1). ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον *δ' ἐγώ | οὐδέν Crobyli 4, 568 (3). μόνον (? f. μὰ τὸν Δί') οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ | τὰς οὐσίας-, | ὅλας δ' ἀφαιροῦνται Alexid. 3, 475. οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν-, οὐδ' -, ἀλλὰ καί- Philem. 4, 6. ἐκεῖ μόνον γὰρ *οὐχὶ (libr. οὐ) φύετ' ἄμπελος Antiph. 3, 32. οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι Alexid. 3, 483 (1, 3). τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους; Alexid. 3, 490 (2, 1). χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις. | τίς δ' οὐχὶ θνητῶν *(;) ἢ τίς ἥρως-ἀποδοκιμάζει-; Timocl. 3, 595 (v. 1). τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος-, ὃς-; Antiph. 3, 150 (49). τουτὶ γὰρ αὐτὸ-παθεῖν-, πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι; Antiph. 3, 54. πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237. πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν-διπλάζεται; Men. 4, 161 (1, 10). τεθαύμακα-, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι Alexid. 3, 475. εἶτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία; Amphid. 3, 308 (1). εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι-; Alexid. 3, 519 (34, 3). ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν *φάσκομεν (libr. πάσχομεν); Alexid. 3, 450. οὐχὶ *λαικάσει; Straton. 4, 546 (v. 36). οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη *γέγον' ἔτη τρισχίλια-; Philetaer. 3, 294 (1). οὐχὶ Λαῒς μὲν-ἀπέθανεν βινουμένη, | Ἰσθμιὰς δὲ-κατασέσηπε-; ibid. ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ-; | ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 18. 20). ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν-τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2). τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις; ib. 392 (4). οὐκ ἔστι βίος ὃς *οὐχὶ (vulg. οὐ) κέκτηται κακά Diph. 4, 418 (5). οὐδεὶς δὲ μεθύων-, | ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | ἄνθρωπος-, | ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει | τῆς οὐσίας Men. 4, 137 (1). τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν Antiph. 3, 150 (51) = Theophil. 3, 630 (1). ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός Pher. 2, 297 (3). ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν Eup. 2, 448 (6). Τεύκρῳ γὰρ οὐχὶ βούλομαι | μήνυτρα δοῦναι Phryn. 2, 602 (2, 4). *οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δέ | δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4, 6). κοὐχί, καὶ-οὐχί: v. καί p. 493.

ὀφείλω: χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι Philem. 4, 24 (2). τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ' ὀφείλειν μηδενί Philem. 4, 56 (68). ἡ ναῦλος ἡμῖν-ὀφείλεται anon. 4, 686 (332). πᾶσιν-τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν Aristophan. 2, 1133 (1). βροτοῖς-ἀποθανεῖν ὀφείλεται mon. 69. ὤφελε, ὤφελον Men. 4, 311 (375).

Ὀφέλας: καινόν-Χαιρεφῶντ'-ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447.

ὄφελος: τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; Antiph. 3, 104 (v. 14). τί δ' ὄφελος *(εὖ) λαλοῦντος-; Men. 4, 324 (464). *τί ζῆν ὄφελος ᾧ μὴ 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι; Philem. 4, 49 (42). ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενής-, οὐδὲν ὄφελος Men. 4, 135 (2, 15).

ὀφθαλμιῶ: οὐκ *ὀφθαλμιῶ (libr. ὀφθαλμῷ) Apollod. Car. 4, 444 (2). ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί Timocl. 3, 593 (v. 13). ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς Antiph. 3, 151 (55). ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς Aristophan. 2, 995 (1).

ὀφθαλμός: cf. ὀφθαλμιῶ. ἀνέπλησα τὠφθαλμὼ πάλης Pher. 2, 279 (5).

*τὠφθαλμὼ-περιμάττομεν *(τὼ) τῶν παιδίων Pher. 2, 319 (3). ἀπὸ τῶν-ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο | ῥέουσι μέλανος Eubul. 3, 250 (1, 4). ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος | Μάτων Antiph. 3, 62 (1). ὀφθαλμοὶ δ' οὐκ ἀριθμητοί Cratin. 2, 102 (2). τοὺς τῶν φθονούντων-ὀφθαλμούς Nicomach. 4, 587. ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν Alexid. 3, 492 (3). ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς anon. 4, 657 (216). Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ [Philem. 4, 67 (1, 5)]. mon. 179. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμός mon. 695.

ὄφις: παρεῖαι ὄφεις Cratin. 2, 143 (6). τοῖς ὄφεσι πιεῖν διδούς Cratin. 2, 90 (7). τοὺς-ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ που κατασήμηναι Aristophan. 2, 956 (11). *σπείρας ὄφεων Aristophan. 2, 1153 (14). δακτυλίους, βουβάλι', ὄφεις Nicostr. 3, 289 (7). τοὺς ὄφεις-ἠγόρασας Men. 4, 184 (8).

ὀφλισκάνω: Eup. 2, 504 (12). οὐδὲ θυροκοπῶν ὦφλεν δίκην Antiph. 3, 156 (71). *ἀλογίου-ὀφλεῖν Eup. 2, 557 (24). γέλων ὄφλων *Aristophan. 2, 1176 (3).

ὄφρα: ἔσθιε-, ὄφρα σε λιμός | ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δέ-σε φιλήσει (φιλήσῃ) Cratin. 2, 222 (143) cf. 5, 24 et add.

ὀφρυάζειν Amips. 2, 712 (8).

ὀφρύς: ἀμαρακίνῳ (int. μύρῳ λοῦται) τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην Antiph. 3, 56. τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις Alexid. 3, 423 (1, 16). †οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς Aristophan. 2, 1202 (108) cf. ib. 1078. *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς Antiph. 3, 128 (2, 2). συνέλκειν τὰς ὀφρῦς Antiph. 3, 159 (90). ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν Cratin. 2, 214 (123). †κἂν μέχρι νεφέων τὴν ὀφρὺν ἀνασπάσῃς Philem. 4, 58 (81). τοὺς-στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς-ἀνεσπακότας Alexid. 3, 391 (2, 1). τοὺς-ἰχθυοπώλας-τὰς-ὀφρῦς | ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς ib. (2, 6). ὀφρῦς-χιλιοταλάντους Alexid. 3, 434 (1, 6). Πλάτων-, ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς Amphid. 3, 305. οἱ-τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες Baton. 4, 502 (v. 13). οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες Men. 4, 82 (4). 205 (2). τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπεὶθεις γελᾶν Diph. 4, 415 (1). ἄνω (f. ἐάν) | ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ (f. λαλῇ) Men. 4, 242 (29). τὰς ὀφρῦς σχάσασθε Plat. 2, 626 (5).

ὀχετεύω: ὀχετοὶ βοτρύων-ὀχετεύσονται Pher. 2, 316 (1, 8).

ὀχετός: ὀχετοὶ βοτρύων Pher. 2, 316 (1, 7). ὑποτριμματίων-ὀχετοὶ Telecl. 2, 361 (1, 9).

ὀχευομένους-τοὺς κάπρους Anaxand. 3, 192 (2).

ὄχθοιβος: στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα Pher. 2, 296 (1). προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας Aristophan. 2, 1078 (6, 2).

ὄχθος: ἀπ' ὄχθου (al. ἀπὸ χοὸς) πεσών Eup. 2, 571 (80).

ὀχληρός: ὀχληρὸς-ἐν νέοις γέρων mon. 693. γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν Men. 4, 164 (1). ὀχληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολύς Men. 4, 241 (26).

ὄχλος: ἢ τις Ἰώνων-ἁβρὸς-ὄχλος ὥρμηται; Antiph. 3, 50. Σικελὸς-ὄχλος Nausicrat. 4, 575 (2). παντοδαπὸν *οἰκοῦντ' (?) ὄχλον Criton. 4, 538 (v. 8). ὄχλος | ἠθροίζετ' Athenion. 4, 558 (v. 36). πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος Posidipp. 4, 523 (1, 6). ὄχλου τοιούτου *ῥαχίαν ἠθροισμένην ib. (1, 11). τὸ μή | συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον Men. 4, 202 (1). οἰκονομεῖν ὄχλον | πλείω anon. 4, 602 (8). εἰς ὄχλον φέρειν Anaxand. 3, 196 (3). διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις | εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; Amphid. 3, 306 (1). ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν mon. 265. ἰσχὺν-ἔχει-*πιθανωτέραν ὄχλου (an ὄχλῳ? cod. et λόγου) Men. 4, 255 (78). τὸν χρόνον-τοῦτον-*ἐν ᾧ | ὄχλος, ἀγορά, κλέπται Men. 4, 212 (2, 10). καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους Diph. 4, 385 (1). ἐκ τῶν ὄχλων-ζῆλος Men. 4, 207 (1). τὰ-τολμηρὰ τῶν ὄχλων Men. 4, 115 (2).

ὀχλώδης: θορύβους ὀχλώδεις mon. 239.
ὄχος: σκηνάς, ὄχους, ῥίσκους Posidipp. 4, 516.
ὀχοῦμαι: ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων *ὠχεῖσθ' (libr. ὤχεσθ') Aristophan. 2, 1005 (2).
ὀχυρός: ὀχυρὰν οὕτως-θύραν, | δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται Apollod. Car. 4, 444 (1).
ὀψάριον: ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει | ὀψάριον Mnesim. 3, 568. τὰ *πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον- Philem. 4, 38 (12). τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια anon. 4, 670 (288). ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν Diph. 4, 395 (2, 31). τοὐψάριον τουτί Pher. 2, 263 (5). σκεύαζε-τοὐψάριον ἡμῖν Anaxil. 3, 352 (3). ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω ib. (2). ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν | ὀψάριον Men. 4, 125 (2). ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον ib. 145 (1). ἤδη φαγὼν τι-ὀψάριον ἔκαμες-; Plat. 2, 648 (1). ὀψάριον-τοῦτο παραθήσεις Lync. 4, 433 (v. 21). εἰ μὴ *παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις Aristophan. 2, 962 (9). θερμοτέροις χαίρεις-τοῖς ὀψαρίοις-; Alexid. 3, 464 (2). ὀψάρια χρηστὰ Philem. 4, 12. ἀπελευθέρων ὀψάρια Alexid. 3, 455 (2).
ὀψαρτυσία: Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία Plat. 2, 672 (1, 4). ὀψαρτυσία, | ὥς φησι τοὐπίγραμμα Alexid. 3, 444 (1, 9).
ὀψαρτυτική: πολύ | ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικὴν Timocl. 3, 613 (3).
ὀψέ: μικρὸν ὀψιαίτερον | δι' ἀσχολίαν ἥκειν Eubul. 3, 262 (1, 11).
ὀψιπέδων: Men. 4, 311 (376).
ὄψις: ἐκεῖνός ἐστι στρογγύλος τὴν ὄψιν Herm. 2, 380 (1). ἀόρατος ὄψιν Alexid. 3, 493 (1, 5). ποτηρίῳ-ἀστειοτάτῳ τὴν ὄψιν Alexid. 3, 408 (1). τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ *σοι-; Alexid. 3, 510 (12). τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος Euphron. 4, 494 (1, 8). ὄψιν-ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην, | ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lync. 4, 433 (v. 14). τερενοχρῶτες μαζῶν ὄψεις Anaxand. 3, 184 (1, 38). ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμὶ-φόβος anon. 4, 688 (339). οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται Men. 4, 244 (34). τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο Men. 4, 189 (1, 7). γυναῖκα τὴν ὄψιν καλὴν Antiph. 3, 25. ὅστις-τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς Amphid. 3, 307 (2). μήτε τοὺς τρόπους, | μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας-ἔτι Alexid. 3, 422 (1, 6). [ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν Alexid. 3, 423 (1, 27)]. κακὴ μὲν ὄψις Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (5). τίνι δεδούλωταί ποτε; | ὄψει; φλύαρος Men. 4, 236 (14). προσηνῆ-ὄψιν Men. 4, 251 (58). κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν-; B. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός Antiph. 3, 17. πρὸς ὄψιν μαλακῶς | ἔχειν Herm. 2, 402 (1, 3). [ἐρᾷ-ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς et τὴν ὄψιν ἐμπλήσασ' Men. 4, 226]. τὰ δὲ χρήματα | ταῦτ' ἔστιν ὄψις Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175).
ὄψον: ὄψῳ πονηρῷ Eup. 2, 564 (49). φακῆν ἥδιστον ὄψων Aristophan. 2, 953 (3). περὶ-ὄψου-ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν Antiph. 3, 33 (1, 1). Eriph. 3, 556 (1, 1). ὄψῳ τίνι χαίρεις; Antiph. 3, 36 (1, 5). ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ Antiph. 3, 144 (28). κύνα-τύπτω-, τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 9). εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς Philem. 4, 29. ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει | ὀψάριον Mnesim. 3, 568. †ἀγοράζων ὄψον Amphid. 3, 311. ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ Alexid. 3, 414 (1). ὄψον ἠγορασμένον | -σκευάσαντα μουσικῶς Nicomach. 4, 583 (v. 8). σκευάσαι χρηστῶς μόνον | δεῖ *τοὔψον (libr. τοῦτον) Alexid. 3, 452 (1, 7). τοὔψον-τοῦτο τἀπεσταλμένον | σκευάζετ' Alexid. 3, 404 (5). ποιῶ γὰρ τοὔψον αὐτός Alexid. 3, 430 (1, 21). τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον Dionys. 3, 547 (v. 6). ἧψε-πνικτόν *τι ὄψον *δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5). τοῖς-

κεκαρυκευμένοις | ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἄγγελλ' ὁτιὴ | ψυχρὸν τοὔψον Mnesim. 3, 569 (v. 10). ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων, | ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων ib. (v. 27). τὰ-ὄψα *πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν-ἑτέραν-λαμβάνει τὴν ἡδονὴν Sosip. 4, 483 (v. 30) cf. ib. p. 485. ὁ καπνὸς-διαφορὰν | εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα ib. 483 (v. 43). πότε | εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν | θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ'-ib. 484 (v. 52). οὐκ ἔχει | ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον Posidipp. 4, 513 (v. 4). *ὄψῳ-χρῆσθαι *σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις Aristophan. 2, 1108 (1, 7). οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1, 2). μηδ' ὄψον-μετὰ τούτου-δαίσῃ Cratin. min. 3, 377. ἀλλότριον-ὄψον ἐσθίειν Ephipp. 3, 338. τὸ-ὄψον ἂν μὴ θερμὸν ᾖ διασύρομεν Alexid. 3, 447 (1, 11). ὄψων ὀνόματα | καὶ σιτίων ἔχοντες Alexid. 3, 425 (2). τῶν θαλαττίων-ὄψων ἓν- Antiph. 3, 75 (2). Caeterum cf. ad Antiph. 3, 70 (2, 2). ὄψου-μηδὲν-εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ Antiph. 3, 104 (v. 13). τοὔψον πριάμενος οἴχεται | φέρων ἅπαν τὸ ληφθὲν Alexid. 3, 403 (1). τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ δαίμονα, | ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον Anaxand. 3, 181 (v. 6). διέφθαρται-τοὔψον παντελῶς Aristophont. 3, 359. τοῦ-ἐν ἅλμῃ παρεόντος-χαρίεντος ὄψου Axionici 3, 532 (1). τοὔψον ὡς ἐσκεύασα Philem. 4, 26. τοὔψον οἰχήσει λαβὼν Arched. 4, 435 (1, 3). ὄψον-δᾷδας ἡμμένας καταπίνομεν Mnesim. 3, 577 (1). τραπόμενον εἰς τοὔψον (de fori parte) Aristophan. 2, 1050 (9). ἐπὶ τοὔψον ἧκε Aristophan. 2, 1165 (6). *ἐμβαλὼν | εἰς τοὔψον Antiph. 3, 118 (4). Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον-καταιγίζοντα Alexid. 3, 497.

ὀψονόμοι ap. Sophil. 3, 581 (2).

ὀψοποιός: τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον | δεῖ *τοὔψον Alexid. 3, 452 (1, 6). *οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστὶ *που Dionys. 3, 547 (v. 9). ὀψοποιὸς δ' οὐκ μόνον | ἔστιν ὁ τοιοῦτος ib. (v. 17). τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ | κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός-τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής Alexid. 3, 444 (1, 15. 16).

ὀψοποιῶ: οὕτως-ὀψοποιεῖν εὐφυῶς Alexid. 3, 394.

ὀψοφάγος: οὐδ' ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης Cephisod. 2, 885 (3). ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). ὀψοφάγος εἰ καὶ κνισολοῖχος Sophili 3, 583 (2). ὀψοφάγος εἰμί Machon. 4, 496. ὀψοφάγος ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους Timocl. 3, 591. ὀψοφάγων [καὶ] λίχνων ἀνδρῶν | ἀγάπημα Axionici 3, 531 (1). ἄνδρες πάλαι †ὀψοφάγοι τοιοῦτοί (f. ποτ' ὀψοφαγίστατοί) τινες Antiph. 3, 104 (v. 5).

*Ὄψων, Κάραβος, καὶ Κωβιός Alexid. 3, 425 (2).

ὀψώνης: ὡς οὑψώνης διατρίβειν-ἄριστον ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12).

ὀψωνία: περὶ τὴν ὀψωνίαν-οὐ πάνυ | ἐσπούδακ' Antiph. 3, 101 (4). λογίσασθαι-βούλομαι-τὴν ὀψωνίαν Alexid. 3, 470 (1).

ὀψωνιασμός Men. 4, 313 (394).

ὀψώνιον: Men. 4, 320 (447). ᾔτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον Thugenid. 4, 593 (1).

ὀψωνῶ: ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). ὀψωνοῦντ' ἀεὶ | λαμπρῶς Diph. 4, 388 (1, 2). ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ'-οὐχὶ μετρίως-ἀλλ' ὑπερηφάνως ib. 389 (1, 19). τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ, | ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου κρέα Eup. 2, 493 (16). εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες-ὀψωνοῦσιν-φάγρους Stratt. 2, 779 (1, 2). ὅστις ὠψώνηκ'-ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις | ὑπογάστρι' Antiph. 3, 108. τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι Amphid. 3, 313 (1, 13). ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε Timocl. 3, 598.

Π.

Παμύλης: **Σωχάρης, Παμύλης* Cratin. min. 3, 375 (2).
Παᾶπις: **τοῦ Παάπιδος-τἀκπώματα* Leucon. 2, 749 (1).
Παγασαί: *αἱ Παγασαὶ δούλους-παρέχουσιν* Herm. 2, 408 (1, 19).
παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν Eubul. 3, 230 (2).
παγίς: *τοῖς ἄρτοις ὅσας | ἱστᾶσι παγίδας* Alexid. 3, 409 (2). *κεκρυμμένη* **κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον* Men. 4, 253 (67). *ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου* Amphid. 3, 310 (1). *παγίδες* mulierum (de mundo muliebri) Aristophan. 2, 1217 (233).
πάγκαλος: *ᾠὰ πάγκαλα* Theop. 2, 795 (3). *ἐκ-τοῦ ζῆν παγκάλως* Baton. 4, 502 (v. 9).
πάγκυφος ἐλαία (ἐλάα) Aristophan. 2, 1217 (234).
πάγουρος: *ἐν παγούροις* **(τοῖς) θεοῖς ἐχθροῖσι* Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2).
πάθημα: *τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις* anon. 4, 625 (84).
παθητός ἐστι πᾶς τις εὐπροσήγορος mon. 457.
πάθος: *ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος* Diph. 4, 397 (3). *τὰ θνητῶν-ἀγγέλλειν πάθη* Nausicrat. 4, 575 (1). *τοῖς παθῶν ἐλευθέροις* mon. 591. *φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους* Men. 4, 291 (268). *ὁ-νοῦς-πρὸς ἀλλοτρίῳ-ψυχαγωγηθεὶς πάθει* Timocl. 3, 592 (v. 6). *ἰατρὸς-τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους* mon. 674. *ἦν-τὸ πάθος γελοῖον* Timocl. 3, 598. *τοῦ ταλαιπώρου πάθους* Alexid. 3, 449 (5). *ἰάσιμον-τὸ πάθος ἐστί* (praecedit *ὄψον προσκέκαυκε*) Alexid. 3, 440 (5, 4). *ὑπὸ-τῶν κακῶν-τοῦ τε συμβάντος πάθους* Philem. 4, 40 (16, 4). *ἐμποιεῖ-ἀναβολὴν τῷ πάθει* *Men. 4, 237 (16). Caeterum cf. ad 4, 236 (14).
παιὰν (an *παιών*? 3, 47) *ᾖδετο* Antiph. 3, 5 (5).
παίγνιον: *ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον* Euphron. 4, 487 (v. 35). *τῷ παιγνίῳ | δότε κρότον* anon. 4, 694 (362). *ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι* Aristophan. 2, 1201 (108). *κοινωνεῖ-***ἡ | -μουσικὴ-τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις* Ephipp. 3, 327 (2). *Ἄντεια. B. καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον* Anaxand. 3, 164 (1). *φάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια* Ephipp. 3, 340 (3).
παιδαγωγός: *τιτθὰς-βασκάνους | καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις* Antiph. 3, 86 (v. 5). *οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς-ἔρωτος-ἐπιμελέστερος* Alexid. 3, 520 (38).
παιδάριον: *εἴξασιν-τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἵ-* Plat. 2, 664 (2, 1). *εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ* Aristophan. 2, 1002 (19). *παιδάριον ὀρθοῦν* Men. 4, 69 (2). *παιδαρίου γνώμην ἔχων* Men. 4, 249 (49). *παιδάριον ἐξαναίνεται* Aristophan. 2, 1187 (46). *πάνυ γάρ ἐστι-φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον* (filiola) *σφόδρα* Men. 4, 198 (5). *ἡδὺ τὸ μύρον,* **παιδάριον* (libr. *παιδίον*); Men. 4, 148 (3). *ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ | παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων* Alexid. 3, 478. *παιδάριον* (vocat.) Xenarch. 3, 623 bis. Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). Philippid. 4, 473 (1).
παιδαριώδης: Nicoch. 2, 847 (7).
παιδεία: *ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία* mon. 2. *κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδεία* mon. 275. *βακτηρία-ἐστι παιδεία βίου* mon. 652. *λιμὴν πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς* mon. 312. cf. *τιμὴ π. π. παιδ. βρ.* mon. 721. *κἂν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος* mon. 308. *τύχη | ἄγροικος-οὔτε παιδείαν ὅλως | εἰδυῖα* Apollod. Car. 4, 441 (v. 5).

παιδεραστής: αὐτοῖς δὲ τοῖς θεοῖσι - ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε Eubul. 3, 270 (18).
παιδέρως Ζεύς Telecl. 2, 378 (26b). παιδέρωτ' ἐντρίβεται Alexid. 3, 423 (1, 18).
παίδευσις: ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους τελεῖ mon. 41.
παιδεύω: ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος οὐ παιδεύεται mon. 422. αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε - εἰς ἥβην Cratin. 2, 112 (2). παιδευθεὶς - εὖ | τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν Men. 4, 176 (1). βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακά mon. 651. τὸ - πεπαιδεῦσθαι - ἀληθές ἐστι Antiph. 3, 156 (73). ὁ - νοῦς - μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα (f. θ' ἅμα) Timocl. 3, 593 (v. 7). ἅπασι τοῖς μαθοῦσι (musicam) παιδευθεῖσί τε Theophil. 3, 628. ἀκούσματ' εἰς τρυφὴν - παιδεύεσθ' Men. 4, 150 (6). ἃς (int. τρίγλας) κλύδων Αἰξωνικὸς | πασῶν ἀρίστας - παιδεύεται Nausicr. 4, 575 (2).
παιδιά: οὐράνιον παιδιάν anon. 4, 658 (225). οὐ - τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά Antiph. 3, 79 (2, 7).
παιδικός: τυρόκνηστιν παιδικήν (?) Anaxipp. 4, 465 (1). παιδικόν (i. q. παιδαριῶδες) Alexid. 3, 498 (2). παιδικά: πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ (τρέπει?) νῦν Cratin. 2, 105 (5). παιδικῶν ἅλις Cratet. 2, 233 (1). μακάριος τῶν παιδικῶν (de concubina) Cratin. 2, 166 (7). χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς Eup. 2, 561 (38).
παιδίον: cf. παιδάριον. γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις Antiph. 3, 85 (v. 2). ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου Eubul. 3, 203 (3). ἀγαθὸς βαφεὺς ἔνεστιν ἐν τῷ παιδίῳ Diph. 4, 410. ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ Diph. 4, 412 (2). *τὠφθαλμὼ *τούτω περιμάττομεν *(τὼ) τῶν παιδίων Pher. 2, 319 (3). ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος (int. ὁ πάππος) Eubul. 3, 255 (1, 22). ἥλιος - πείθεται τοῖς παιδίοις | ὅταν λέγωσιν "ἔξεχ' -" Stratt. 2, 781 (2). λέξεις ἄρα | ὥσπερ τὰ παιδί', ἔξεχ' - Aristophan 2, 1110 (4). ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ *παιδίου (libr. παιδίον) Antiph. 3, 45 (3, 2). τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω Aristophan. 2, 1175 (1). †γελᾷς, ὁρᾷς (f. γελῶσιν, ὡς ὁρᾷς,) τὰ παιδία Eup. 2, 521 (2). τὰ παιδία πάντ' εὐθὺς εἴρηχ' - Antiph. 3, 106 (v. 9). καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον Alexid. 3, 439 (3, 9). παιδίον (vocativo casu) Philem. 4, 16 (1). Men. 4, 183 (5). τὸ παιδίον τὸ πολλαγόρασον Pher. 2, 320 (7). τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοὺς φέρον Men. 4, 188 (6). †ἦν ἄν τις ὑμῶν παιδίον | ᾐτήσατ' ἢ κέχρηκεν Men. 4, 205 (1). Ἄρεος παιδίον Anaxand. 3, 181 (2).
παιδισκάριον: παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ' εὐτελές Men. 4, 169 (3). παιδισκάριον θεραπευτικὸν - λόγου Men. 4, 189 (1, 15).
παιδίσκη: πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων Men. 4, 99 (1). τῶν *(δὲ) παιδισκῶν τινι | δούς Men. 4, 129 (7). παιδίσκη δίπους Anaxil. 3, 348 (1, 26).
παιδομαθής πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν Antidot. 3, 528 (1).
παιδοποιοῦμαι: ὅστις ὢν πένης γαμεῖ | καὶ παιδοποιεῖθ' Men. 4, 192 (4).
παιδοσπόρος: τοὺς ἄνδρας - τοὺς παιδοσπόρους Aristophan. 2, 1098 (3).
παιδοτριβία: τῆς παιδοτριβίας Archipp. 2, 729 (7).
παιδοφιλεῖσθαι (ap. Bk. παιδοφιλῆσαι): Plat. 2, 693 (47).
παιδοφιλής (παιδοφίλης): Telecl. 2, 378 (26a).
παίζω: cf. χαίρω. πῖνε, [καὶ] παῖζε Amphid. 3, 303. παίζειν καὶ γελᾶν Antiph. 3, 128 (2, 4). ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας Apollod. Car. 4, 442 (v. 12). οἷα παίζουσιν - παρθένοι Λυδῶν κόραι Autocr. 2, 891 (1). ἰχθύων γένη | περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα Henioch. 3, 561. ἀκύ-

λοις παίζουσ' Cratin. 2, 113 (4). κονδύλοισι παίζετε Pher. 2, 272 (9). ἐπαίζομεν - ἀρτίως τοῖς ἀστρίχοις Antiph. 3, 50 (1). παίζουσι **πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2). πρὸς κότταβον παίζειν Plat. 2, 630 (1, 1). εἰς θυΐαν παιστέον ib. (1, 3). παίζωμεν - περὶ φιλημάτων ib. (1, 5). ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ | παίζειν ib. (1, 7). παίζειν - τὴν *κυνητίνδ' Cratet. 2, 242 (2). φαινίνδα παίζων Antiph. 3, 137 (8). κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν Cratin. 2, 44 (3). ἀμυγδαλῇ - παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν Xenarch. 3, 616 (2). οὐκ ἔστι παίζειν, οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν Euphron. 4, 492 (v. 2). λαβὲ καὶ μὴ παῖζε Alexid. 3, 391 (2). ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων Anaxand. 3, 177 (2, 10). *κὰς τοῦ καπήλου 'γὼ φέρω παίζων ἅμα Herm. 2, 389 (1). παραινέσεις πέπαικεν (?) Men. 4, 237 (17).

Παίονες: Παιόνων καὶ Μαρδόνων Eup. 2, 519 (32).

παῖς: παῖς σοι κάλλιστος-ἔφυ Plat. 2, 615 (1). ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ *βαλλαντίου Telecl. 2, 371 (1). παίδων *ἐπ' ἀρότῳ γνησίων Men. 4, 275 (185). ἔνεστί τι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες Men. 4, 164 (1). τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων - πατέρα Men. 4, 260 (103). τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων Men. 4, 198 (2). *γενόμενον πατέρα παίδων Men. 4, 117 (4). ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατὴρ Men. 4, 261 (110). γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους (pacis dona) Philem. 4, 22 (v. 9). ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47). τέθνηκέ τῳ παῖς Timocl. 3, 593 (v. 14). τῷ Πριάμῳ *συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' - τεθνεῶτα Aristophan. 2, 1177 (6). τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδός Antiph. 3, 41 (2, 3). ib. (2, 6). cf. Men. 4, 128 (5). ὁ παισὶν αὑτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων anon. 4, 618 (50). ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας Antiph. 3, 118 (3, 4). ὦ παῖ Ζηνός Stratt. 2, 778 (1). Οἰδίπου - *παῖδε Aristophan. 2, 1167 (1). *παῖδα Λαέρτα φίλον (an Λαέρτα φίλον παῖδ') Cratin. 2, 97 (8). Ἱπποκράτους - παῖδες Eup. 2, 477 (38). τὸν *Λευκολοφίδου παῖδα Eup. 2, 513 (12). ὁ Καρκίνου παῖς Plat. 2, 661 (1). Εὐαγόρου παῖς (f. παῖς Εὐ.) - Κινησίας Plat. 2, 679 (2). *σόφισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων | εὑρεῖν Theop. 2, 805 (1). νυκτὸς παῖς (Chaerepho) Aristophan. 2, 1175 (15). τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; | Α. ὕπνος Alexid. 3, 493 (1, 8). παίδων ἀγόνων γόνον ἐξαφανίζων (ichneumon) Eubul. 3, 254 (1, 11). θυγατέρες, παῖδες τίνες; Antiph. 3, 106 (v. 7). καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1, 2). στῦλος-οἴκου παῖδες - ἄρρενες mon. 713. Παλλάδα - παῖδα Διός Phryn. 5, 42. *ἔγωγ', ὦ παῖ, δίδωμι (in matrimonium) Alexid. 3, 415 (2). ἡ παῖς-ἔμπαις ἐστίν Cratin. 2, 209 (102) cf. 2, 1230 n. γέρων γέροντι γλῶτταν ἡδίστην ἔχει, | παῖς παιδί anon. 4, 668 (284). δὶς παῖς γέρων Cratin. 5, 16 (13). δὶς παῖδες οἱ γέροντες Theop. 2, 818 (7). Men. 4, 876. γύμναζε παῖδας, *ἄνδρας οὐ γὰρ γυμνάσεις mon. 104. μάγειρον - ἀληθινὸν | ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον Sosip. 4, 482 (v. 7). τὴν ἀκμὴν | ἐκ παιδὸς αὑτοῦ πρός τι *κατατιθέμενος Apollod. 4, 454 (1, 4). παῖδες ὄντες Pher. 2, 258 (7). παῖς ὢν - ἀφικόμην Antiph. 3, 91 (1, 1). χναυματίοις οἱ παῖδες *ἂν ἠστραγάλιζον Telecl. 2, 362 (1, 14). *γυναῖκ' ἐκίνουν κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eup. 2, 510 (5). παῖδες ἀγένειοι Aristophan. 2, 1121 (12). μὴ παιδὶ τὰ κοινά Eup. 2, 467 (17). ὦ παῖ σιώπα Men. 4, 280 (209). ὦ παῖ Aristophan. 2, 987 (7). γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε, *(παῖ) Philem. 4, 7 (1). ὁ - λόγος σου *παῖ (legeb. καὶ) κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ Men. 4, 324 (467). Λοία παῖ Men. 4, 100 (3). οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι, | παῖδες, γεγονέναι Nicol. 4, 580

(v. 41). ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσιν Diph. 4, 414. παῖ Δρόμων Euangeli 4, 572 (v. 8). καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ (de ingenuo coquo), -ἐψυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 14). φιλύρας εἶχε-ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον Xenarch. 3, 625. παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι Amphid. 3, 315 (2). †ὁ δὲ-τις (an παῖς?) ἐξαύσας καταπίνει Plat. 2, 627 (8). τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα Posidipp. 4, 517. τίς εἶπεν "ἀμίδα *παῖ" πρῶτος (legeb. πάμπρωτος)-; Eup. 2, 547 (2, 5). τί γὰρ | ἔχθιον *(ἢ) "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον Epicrat. 3, 368. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ Aristophan. 2, 1154 (16). σπονδή· *φέρ' ὦ παῖ Σωσία Men. 4, 153 (3). εὐζωρότερόν γε νὴ *Δί', ὦ παῖ, δός Diph. 4, 402. παῖ τὴν μεγάλην δός Alexid. 3, 432 (3, 1). σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν Anaxil. 3, 352 (3). παῖδες, παράγετε (victimam) Alexid. 3, 464 (2, 12). †λεπαστὴν-ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει Aristophan. 2, 1010 (12). τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | ὁ παῖς Damox. 4, 529. ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις Amphid. 3, 308 (2). παῖδες-παρακαθήμενοι | ἐσόβουν Antiph. 3, 117 (2, 13). ὁ δὲ παῖς **ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ Plat. 2, 619 (2). παῖς δ' ἐφέστηκε *ῥανῶν | ὄξει Antiph. 3, 125 (1, 12). ἐπιφέρει τραγήματα | ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας- Mnesim. 3, 577 (1, 5). *ὁ παῖς (libr. ἡμεν) περιεῖλε τὰς τραπέζας Dromon. 3, 541 (2). αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε | ἐξαγαγὼν-παρέδωκεν Οἰνεῖ Eup. 2, 485 (1, 15). τὸ κανοῦν ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων Philem. 4, 16. ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς Sosip. 4, 483 (v. 21). ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει-δεῖπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). τὴν Θηρίκλειον δεῦρο-κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας Epigen. 3, 539 (2). τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν Alexid. 3, 383 (2). *ὅτοισι-παῖς ἀκόλουθός ἐστιν | ἀλλότριος τὰ πολλά Eup. 2, 484 (1, 3). κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους Antiph. 3, 131 (1). λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδ' ἕνα Men. 4, 200 (2). *ὅκως-τὸν παῖδα *πωλήσει 'ς Χίον Aristophan. 2, 1164 (2). *ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς | Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς Men. 4, 109 (6). κώθωνα, παῖδα *φάρυγος Henioch. 3, 560. *(ἡ) παῖς ἐπιτίθει Clearch. 4, 563. τί τοῦτο, παῖ; Men. 4, 103 (1). αἱ-παῖδες παρέχεον- Alexid. 3, 445 (1). τὴν-παῖδ' (camillam) ἀλείμματα | παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν-ἐκέλευ' ἀλείφειν Antiph. 3, 84 (1). ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἧψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν- ib. τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη *πρὸ χειρὸς εἶναι Plat. 2, 638 (1, 5). κιθαριστρίας *ἐρῶν, | παιδὸς κόρης Theophil. 3, 631 (1). εἰσὶν δὲ *πόθεν αἱ παῖδες αὗται-; Stratt. 2, 774 (5).

παίω: παῖ' ἐκεῖνον Cratet. 2, 244 (1, 5). παίειν με τύπτειν Pher. 2, 323 (6). *σὲ-παλινδορίαν παίσας Plat. 2, 667 (1). σκορπίος- B. παίσειέ γε σοῦ τὸν πρωκτὸν- Plat. 2, 673 (1, 21). διψῶντα λαβὼν | ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη Eubul. 3, 264 (6). μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν-λίθον | παίειν anon. 4, 697 (370).

παιών: cf. παιάν. ἔγχει κἀπιβόα τρίτον *παιῶν' Pher. 2, 318 (2, 5). τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν | παιῶνα (Παιῶνα), μηδ' Ἁρμόδιον Antiph. 3, 46 (1).

παιώνιον: ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου Cratet. 2, 238 (2, 3).

Πακτωλός: εἰς Πακτωλὸν (l. Σπάρτωλον) ἐστρατεύετο Eup. 2, 435 (1).

παλάθη: v. παλαίστρα.

πάλαι: cf. πάλιν. πάνυ. τοῖς δὲ γενναίως πάλαι | διεσπάρακται- Eubul. 3, 211 (v. 2). ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι Eubul. 3, 248 (3). ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν Alexid. 3, 429 (3). παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι Amphid. 3, 315 (2). τὴν-αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι Apollod. 4, 454 (1, 8). ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, | οὐδ' *αὖ

ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι Philem. 4, 31 (2). δραχμὴν ὑπόθες. Α. κεῖται πάλαι Diph. 4, 411 (1, 2). καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ Eup. 2, 461 (9). χωρῶμεν· ὡς πάλαι *δή | ἡμᾶς *ἔδει-*λελουμένους *σχολάζειν Aristophan. 2, 990 (15) cf. 5, 60. πάλαι-αὐτὸ-προάγει Cratin. 2, 218 (139[b]). πάλαι πέττει τὰ νικητήρια Eubul. 3, 203 (1). εἰ μνημονεύεις-, ἀπέχω πάλαι (Bodl. cod. πάλιν)- *παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). *ἐγὼ 'ζήτουν πάλαι Eup. 2, 432 (13). γελῶν ἐπηκροώμην *(σου) πάλαι (hodie ἐπηκροασάμην πάλαι) Plat. 2, 618 (2). ὡς ὑμῖν πάλαι | οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι Plat. 2, 674 (2). ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς ὡς ξηραίνεται Eubul. 3, 245 (2). ὥστ' ἤδη πάλαι | **ζωμὸς καλοῦμαι Aristophont. 3, 357 (1). ἐλάνθανον | πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς Alexid. 3, 477 (4). μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας-πάλαι Aristophan. 2, 1165 (9). τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι Antiph. 3, 23. τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας Men. 4, 155 (6). δῆλα δὴ πάλαι Damox. 4, 532 (v. 68). κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι Alexid. 3, 499. πάλαι μέγας εἶ Euphr. 4, 487 (v. 30). ἄνδρες πάλαι †ὀψοφάγοι (f. ποτ' ὀψοφαγίστατοι) Antiph. 3, 104 (v. 5). τοὺς πάλαι ποτέ | τοὺς Πυθαγοριστὰς *γενομένους (?) Aristophont. 3, 362 (3) cf. add. οἱ πάλαι σοφώτατοι Men. 4, 240 (23). μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι Euphron. 4, 486 (v. 11).

π α λ α ι γ ε ν ή ς: βακχίου παλαιγενοῦς | ἀφρῷ Antiph. 3, 140 (15). λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς Alexid. 3, 435.

π α λ α ι ό γ ο ν ο ς: παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν Plat. 2, 646 (1).

π α λ α ι ό ς: νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ Xenarch. 3, 617 (1, 9). τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεί (Alexid. σφόδρα) | παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δέ | μὴ τὸν παλαιὸν ἀλλὰ τὸν νεώτερον Eubul. 3, 263 (3) = Alexid. 3, 512 (14). οἶνον-τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν Alexid. 3, 512 (15). εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν (h. e. τὸ μέθυ), οὐ πεφρόντικεν Alexid. 3, 481 (2). παλαιὸν (?) ἐντραγεῖν Men. 4, 299 (307) cf. 5, 108. δένδρον παλαιὸν μεταφυτεύειν Philem. 4, 54 (54). στρογγύλον (int. ποτήριον), μικρὸν πάνυ, | παλαιόν Alexid. 3, 510 (12). κώθωνα-, *παλαιὸν οἴκων κτῆμα Alexid. 3, 466 (5). ἵνα τοὺς παλαιοὺς (deos) μὴ 'πιορκῇς Euphron. 4, 491. ἓν καινὸν ἐγχείρημα-πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον Antiph. 3, 16 (1). αἱ νέαι φιλίαι et αἱ παλαιαί ap. Antiph. 3, 160 (99). νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις mon. 386. ὡς ὁ παλαιὸς λόγος Cratin. 2, 111 (1). τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον- *σόφισμ' Theop. 2, 805 (1). τὰ-παλαιὰ καὶ θρυλούμενα | ἀρτύματ' Anaxipp. 4, 459 (v. 4). οἷς-βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν Cratin. 2, 108 (2). Caeterum de Aristophan. 2, 1121 (13) cf. 5, 66.

π α λ α ι σ τ ή: v. παλαστή.

π α λ α ι σ τ ή ς: παλαιστὴν-*Ἀργεῖον Aristophont. 3, 357 (1, 4). Caeterum cf. 5, 36.

π α λ α ί σ τ ρ α: ὁρῶ-ἐκ παλαίστρας-προσιόντα μοι Δάμιππον Anaxipp. 4, 464 (1). μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι παλαίστραις-κατεβέβληντο Cratin. 2, 108 (2). γερόντειαι (al. -τεῖαι) παλαῖστραι Aristophan. 2, 1208 (150), al. Antiph. 3, 157 (77). καὶ τὰς †παλαίστρας σοι (f. παλάθας δώσω. B.)-μὴ σύγε | δῷς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342.

π α λ α ι σ τ ρ ι κ ό ς Alexid. 3, 525 (70).

Π α λ α ί φ α τ ο ς: καινὸς-Παλαίφατος Athenion. 4, 558 (v. 27).

π α λ ά μ η: *σοφαῖσι παλάμαις *τεκτόνων εἰργασμένον-χυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1).

Παλαμήδης: *Ῥαδάμανθυς καὶ Παλαμήδης* Anaxand. 3, 165 (2). *λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης* anon. 4, 644 (160).
Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα Eup. 2, 547 (2, 6).
παλαμναῖος: *Τεύκρῳ- τῷ παλαμναίῳ ξένῳ* Phryn. 2, 602 (2, 5).
παλαστή: cf. 5, 18. *μεῖζον τὸ *πέος παλαστῆς* (legeb. *παλαιστῆς*) Cratin. 2, 90 (9). *ψιάθιον | ἴσως *παλαστῆς* (vulg. *παλαιστῆς*) Philem. 4, 10 (1).
παλεύτρια: **φιλῳδοὺς κερμάτων παλευτρίας* Eubul. 3, 245 (v. 1).
πάλη (lucta): *μονομάχου πάλης | ἀγῶνα* Aristophan. 2, 1167 (1).
πάλη (cinis): *ἀνέπλησα τὠφθαλμὼ πάλης* Pher. 2, 279 (5).
παλημάτιον: *ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ παλημάτιον* Aristophan. 2, 1184 (33).
παλίμβολος: Men. 4, 201 (7). cf. *παλίμβολος τρίπρατος* anon. 4, 626 (88).
παλίμπηγα anon. 4, 682 (321).
πάλιν: cf. *παλιναίρετος*. *ἀκρατιοῦμαι -, εἶθ' ἥξω πάλιν* Aristom. 2, 734 (1). *ὅθεν ἔξω πάλιν | οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν* Antiph. 3, 62 (3). *ὥστε μηδ' ἂν εἰ χαλκοῦς ἔχων | μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν* Antiph. 3, 125 (1, 6). *ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν* Aristophont. 3, 361 (2). *οὐ βαλεῖς πάλιν | εἰς τὴν θάλατταν -;* Antiph. 3, 12 (1, 2). *μεταβολὴν - πρὸς ὕψος καὶ πάλιν | ταπεινότητα* Men. 4, 227 (2). *αὐτόματα - τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ - ἢ πάλιν τοὐναντίον* Men. 4, 205 (2). *πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται* mon. 89. cf. 539. *ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν* mon. 710. *λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι* (l. *πάλιν*) Alexid. 3, 507 (8) cf. 4, 680 n. *ὃ - παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν* Alexid. 3, 478. *ὥσπερ Σέλευκος - ἔπεμψε -, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | ἡμᾶς τι - ἀντιπέμψαι θηρίον* Philem. 4, 15. *κἂν ποτε πταίσας τύχῃς, | ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν* Men. 4, 107 (2, 14). *καὶ ψυχὴν πάλιν | λάβοιμ' ἐγώ* Men. 4, 170 (7). *ἀποδοῦναι πάλιν* Pher. 2, 271 (6). *πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν* Pher. 2, 268 (5). *ἔπειτα - πάλιν ἀνηνέχθη* Theop. 2, 819 (12). *ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν* Antiph. 3, 151 (54). *τοὺς ἤδη νεκρούς - ποιῶ ζῆν πάλιν* Philem. 4, 27 (v. 26). *πάλιν χρόνῳ τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται* Nicostr. 3, 288 (3). *φύεσθαί τ' ἀεὶ | καινῶς φθίνειν τε - πάλιν* Alexid. 3, 493 (1, 4). *ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν *(ἂν) εἶναί σου φίλον* Philem. 4, 53 (52b) = mon. 406. *λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν †τὰ δ'* (f *τάχα δ'* 5, 31) *αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν* Telecl. 2, 372 (4, 2). *ἀποδοκιμάζειν *(εἶτα δοκιμάζειν) πάλιν* Archipp. 2, 720 (3, 2). *ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι* Antiph. 3, 106 (v. 12). *ἐλεύθεροι | ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην* Eubul. 3, 270 (17). *γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν | πεσεῖν δεδοικώς, βούλεται πάλιν* (an *πάντως*?) *πεσεῖν* Philem. 4, 59 (85). *αὐτὴ γὰρ ἄλλῳ - παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν* Men. 4, 107 (2, 8). *μηδ' αὐτὸς - | πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν | ἡμῶν καταφρόνει* Men. 4, 156 (1). *ἡδύ τι *(τὸ?) κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν | συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ'* Antiph. 3, 24. *εἰ δ' αὐτόθεν *πη γέγονεν, οὐκ ἔσται *πάλιν* (?) Antiph. 3, 64 (v. 12). *τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν* Antiph. 3, 136 (7). *ἐγὼ μὲν δεικνύω | ἐσπουδακώς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτήρισαν* Men. 4, 245 (37). *οἱ δ' ἁρπάσαντες - ὕδρευον - *κηπουροὶ πάλιν* Men. 4, 78 (1). *ὁ ζωγράφος πονεῖ τι -, ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν* Antiph. 3, 79 (2, 4). *κατακάει γὰρ ὅσ' ἂν ἔξω λάβῃ | τοῦτο πάλιν* Philem. min. 4, 68 (1). *ἅπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι, | δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί* Philem. 4, 32 (3, 5). *ἂν πάλιν | εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα -* Antiph. 3, 106 (v. 8). *καὶ πάλιν ἐὰν μὲν "*τευτλίον"* (int. *εἴπῃ*), *παρείδο-*

μεν· | ἐὰν δὲ "*σεῦτλον", ἀσμένως ἠκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2). τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον-πάλιν | τὰ πατρῷα βρύκει-, πορεύομαι Diph. 4, 395 (2, 26). ἐράνους φέροντες-, *τακτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν | γλιχόμεθα Alexid. 3, 446 (1, 6). ὁ δειπνῶν μὲν πραγηματίζεται, | μυρισάμενος δὲ-πάλιν | δειπνεῖ- Men. 4, 223 (1, 15). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον** γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια | δραχμῶν πάλιν πέντ' Arched. 4, 436 (2). ἔστιν-ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν Damox. 4, 532 (v. 56). συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν | δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 19). εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει, -εἶτα περίδειπνον πάλιν Men. 4, 179 (3). πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐθαύμασας- Sosip. 4, 483 (v. 36). τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι, | τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον-, πάλιν ποῖος-συνειδέναι-ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 18). μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ μετ'- | καὶ μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν anon. 4, 685 (330). ἐρωτικός, γελοῖος-, | πάλιν στρατιώτης ἀγαθός Antiph. 3, 45 (2, 11). αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη *Alexid. 3, 395 (v. 7). ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πάλιν | σύμβουλος Men. 4, 142 (2). *πάντ' ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον *τινά· | πάλιν φιλόσοφος- Men. 4, 234 (11). ἔστιν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρρην, πάλιν | οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος Alexid. 3, 495 (1). οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν-, οὐδὲ *μέχρι τοῦ τέλους πάλιν | ἔμεινεν εὐτυχῶν (?) Posidipp. 4, 525 (4). καλὸν τὸ γηρᾶν καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν mon. 283 cf. 608. συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ'-· πάλιν | τὴν μείζον' ᾔτουν Sophili 3, 581. τοὺς στεφάνους πάλιν-λαβόντες ἐστεφανούμεθα Dromon. 3, 541 (2). διπλάσι' ἐγίγνετ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν Pher. 2, 300 (1, 33). αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς Mnesim. 3, 569 (v. 24). ἐπέταξ' αὐτοῖς | πάλιν **ἀφορίζεσθαι Epicrat. 3, 371 (1, 37) cf. 5, 87. μανικὸν τὸ *πεῖραν δευτέρας λαβεῖν πάλιν anon. 4, 618 (50). τοῦ δὲ δευτέρου *πάλιν (libr. πάνυ) | τὴν καρδίαν εἰδόν σε καταπίνοντ' Euphr. 4, 487 (v. 28). ἤδη πώποτ' ἔπιες-;- *πάλιν οὖν (an πάλιν πάλιν νῦν) πῖθι Men. 4, 90 (5). καὶ ταχὺ | πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον Men. 4, 136 (3). *(ἔτ') ἐπιδεῖταί τινος | ἑτέρου, πάλιν γεύου *σύ Machon. 4, 497 (v. 8). τὸ μισθάριον-ἂν ἀπαιτῇς-. πάλιν ᾔτησας- Diph. 4, 395 (2, 36). οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις-· πάλιν ὑστερεῖς; Anaxipp. 4, 465 (1). ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας | ἀρξάμενος ἢ (?) πάλιν πρὸς ἡμέραν Diph. 4, 385. ὅπερ-ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 480 (v. 21). λαβὼν ἀπόδος-καὶ λήψῃ πάλιν mon. 317. ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται mon. 45. †ἐκφυγὼν θάνατον ὅτι καὶ φεύξομαι πάλιν Philem. 4, 59 (82). προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν Alexid. 3, 452 (1, 11). *τότε | πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν Alexid. 3, 405 (6, 8). ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἷς πάλιν | ἐπιλήσεθ' Philem. 4, 6 (v. 3). ἀνέμνησας πάλιν Men. 4, 208 (2). προποιήσεις ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν Men. 4, 294 (289). πρὸς αὐλὸν ἦλθες. ὀρχήσει πάλιν | [τὴν] ἴγδιν Antiph. 3, 69 cf. p. 70. εἰς τὸ βαθὺ †δὲ πάλιν ἄγωμεν (f. δ' ἐπανάγωμεν) Xenarch. 3, 623. πάλιν (?) ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης με- †τέθαιφε Crobyli 4, 566 (1).

παλιναίρετος: Eup. 2, 448 (5). ἀπαξάπαντας γενομένους παλιναιρέτους Archipp. 2, 720 (3). *ῥήτορες-δυσχερεῖς *παλιναίρετοι (legeb. πάλιν αἱρετοί) Nicostr. 3, 289 (8).

παλίνδικος: Cratet. 2, 251 (15).

παλινδορία: *σὲ-παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1).

Παλλάδιον: ἐπὶ Παλλαδίῳ-δώσεις δίκην Aristophan. 2, 1194 (81).

παλλακή: *Ἀσπασίαν-παλλακὴν κυνῶπιδα* Cratin. 2, 148 (4). *τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν* Stratt. 2, 764 (1). *τρέφει-παλλακή τις τοῦ πατρός* Men. 4, 224 (3).
παλλάκια Plat. 2, 693 (45).
Παλλάς: **δίδωμι Παλλάς-τοὔνομα* Herm. 2, 382 (6). *Παλλάδα περσέπτολιν* Phryn. 5, 42. *Παλλάδες* (numorum nomen) Eubul. 3, 204 (2).
Παμβωτάδαι: *ἐκ* (*εἰς, ἐν*) **Παμβωταδῶν* Aristophan. 2, 1217 (235).
παμμεγέθης: *γλαύκου-κεφάλαια παμμεγέθη δύο* Sotad. 3, 585 (1, 5). *τεκμήριόν τι παμμέγεθες* Timocl. 3, 595 (v. 14).
παμμέλανες ταῦροι ex anon. 4, 701 (385).
†*πάμπαλιν*: *αὐτὰ πάμπαλιν* (scr. *τἄμπαλιν*) *τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω* Cratet. 2, 238 (2, 1).
πάμπολυς: *διαφέρειν-πάμπολυ* | *τοὺς Πυθαγοριστὰς-* Aristophont. 3, 362 (4). **κατέφαγεν* | *πάμπολλα καὶ ταχύτατα* Antiph. 3, 48. *πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῳ* Timocl. 3, 607 (1). *ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν* Men. 4, 103 (1). *κακά* | *πάμπολλα πάσχων* Antiph. 3, 151 (55).
πάμπρωτος (l. *παῖ, πρῶτος*) Eup. 2, 547 (2, 5) v. *παῖς*.
Παμφίλη: v. *Πάμφιλος*.
Πάμφιλος: *Πάμφιλον-κλέπτειν τὰ *κοίν'* Plat. 2, 618. **Πάμφιλος γαμεῖ; γαμείτω·* anon. 4, 620 (55). *ὦ Πάμφιλ'* Philem. 4, 54 (55). *Πάμφιλε* (al. *Παμφίλη*) Men. 4, 245 (36). *Πάμφιλε* Men. 4, 256 (85). Philippid. 4, 476 (4). *ἀπόδυθι ταχέως, *Πάμφιλ'* (legeb. *Παμφίλη*) anon. 4, 609 (29).
πάμφλεκτος: *πυρὶ παμφλέκτῳ* Axionic. 3, 532 (1).
Πάν: *Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων* Cratin. 2, 182 (22). †*Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά* Cratin. 2, 62 (2).
παναγάθη: Cratin. 2, 212 (114).
παναγεῖς γενεάν Philonid. 2, 421 (1).
Παναθήναια: *Παναθηναίοις-ἰδὼν ἀγέλην* | *μειρακίων ** ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας* Epicrat. 3, 370 (1, 9). *Καλλιμέδοντος εἰκόνα* | *στῆσαι Παναθηναίοισιν* Alexid. 3, 407 (1). *μικρὰ Παναθήναι' -πέμποντά σε* Men. 4, 211 (1).
πανάθλιος: *περὶ-τὸν πανάθλιον* | *εὕδουσι γρᾶες* Timocl. 3, 608 (1).
Παναίτιος: *καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον* Aristophan. 2, 1111 (6).
Πανάκεια: Herm. 1, 96 (1).
Πάνακτος: Men. 4, 226 (3).
παναρμόνιον: *τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον* Alexid. 3, 524 (62).
πανδαισία: anon. 4, 651 (193).
Πανδέλετος: Cratin. 2, 158 (17).
*Πανδιονίδα πόλεως *βασιλεῦ* Cratin. 2, 44 (3).
πανδοκεῖον: *ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανδοκεῖον ὑπολαβὼν* Philippid. 4, 474 (1).
πανδοκεύτρια: *τὴν πανδοκεύτριαν-ὁ *γλάμων ἔχει* Eup. 2, 432 (14).
πανδοσία anon. 4, 631 (106).
Πανέλληνες: *τῶν Πανελλήνων πρόμῳ* Cratin. 2, 15 (1, 3).
πανεύφρων: Cratin. 2, 212 (114).
πανηγυρίζω: *πανηγυρίσας ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε* Alexid. 3, 485 (3, 16).
πανήγυρις: *ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα* | *ἀφειμένους-* | *εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δή* | *ὁρῶμεν* Alexid. 3, 484 (3, 11). *πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον,* | *ὅν φημι, τοῦτον* Men. 4, 211 (2, 8). *πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον* mon. 444.
πανημέριος: *ἤσθε πανημέριοι* Cratin. 2, 95 (4).

πάνθηρ: τοὺς μὲν-ποιήσει δέλφακας-, τοὺς δὲ πάνθηρας Anaxil. 3, 343 (1).
πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτόν Herm. 2, 404 (5, 3).
παννυχίζω: παννυχίζων | τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7).
παννυχίς: κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες Posidipp. 4, 521 (v. 22).
πανοικίᾳ Philem. 4, 16 (2)
πανός: v. φανός. *(οἶσ')-πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον Men. 4, 87 (5). ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός Diph. 4, 377 (2).
πανουργία: τίς *ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία; Archipp. 2, 725 (2). φεῦγε τὴν πανουργίαν mon. 398.
πανοῦργος: ὁ πανοῦργος υἱός Pher. 2, 285 (8). ἦθος πανοῦργον mon. 572. τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια anon. 4, 670 (288).
πανσέληνος: χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον Herm. 2, 393 (2).
πανσόφως: [λόγῳ τὰ πάντα πανσόφως-στήσας Plat. 1, 196 (v. 2)].
πανσυδί: v. πασσυδί.
Πανταχλέης σκαιός Eup. 2, 544 (18).
Πανταλέων: ὁ Πανταλέων-τοὺς ξένους | τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550.
παντάπασιν: παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ Pher. 2, 282 (4, 2). σύ με παντάπασιν *ἡγεῖ λίθον Apollod. Car. 4, 445 (2). ἤτοι πονηρός-ἐστι-,| ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχων Men. 4, 249 (49). †λαφυροπώλη παντάπασι μεταδίδου Dionys. 3, 552 (1, 16).
πανταχῇ: v. πανταχοῦ. cf. πᾶς. πανταχῇ λυπηρόν, οὐ καθ' ἓν μόνον Pher. (?) 2, 359 (88, 2). γλώσσης μάλιστα πανταχῇ πειρῶ κρατεῖν mon. 80.
πανταχόθεν: *συννενησμένος | πανταχόθεν (de Amore) Alexid. 3, 496 (1, 9).
πανταχόσε: ἐξέρχεται-πανταχόσ' ἤδη πιομένη Epicrat. 3, 366 (2, 21) cf. 5, 86.
πανταχοῦ: cf. πανταχῶς. ἐγὼ δ', ὃ θεοῦ 'στὶν ἔργον, εἰμὶ πανταχοῦ Philem. 4, 31 (2, 5). ὁ δὲ παρὼν ἁπανταχοῦ | πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχοῦ παρών ib. (2, 10). [παροῦσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)]. ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ Philetaer. 3, 293 = 295 (3). πρὸς *τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ | ἀεὶ λοχῶντες Pher. 2, 325 (2). ἀείβουν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ Antiph. 3, 134 (5, 7). ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ | καὶ τίμιον Antiph. 3, 33 (1, 8). Eriph. 3, 556 (1, 8). ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ Diph. 4, 407 (1, 4). διότι πανταχοῦ | διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίγνεται Diph. 4, 403 (1, 11). τὸ γὰρ δίκαιον πανταχοῦ φυλακτέον Eup. 2, 457 (3). ἐχρῆν - *τοὐλεύθερον - πανταχοῦ φρονεῖν μέγα Men. 4, 128 (2). οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν (al. οὐ πανταχῇ δ' ὁ φρόνιμος ἁρμόττειν δοκεῖ) Men. 4, 196 (2) cf. mon. 691. οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι Apollod. 4, 451. καιρῶν μεταβολὴν πανταχοῦ-σκοπεῖν mon. 609. τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν mon. 722. τὸ μηδὲν εἰκῇ πανταχοῦ 'στι χρήσιμον mon. 728. τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στι χρήσιμον mon. 730. ἐπισκοτεῖ-τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ Aristophont. 3, 364 (1). ὁ σὸς - τύμβος - πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ Plat. 2, 679 (1, 2). ὀνόμασιν | *ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ Antiph. 3, 121. εἰς τοὺς πόρους ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται Damox. 4, 531 (v. 30). τοῦτον πανταχοῦ | ἄγω - ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1).
πανταχῶς: τὰ τῆς θεοῦ-πανταχῶς ἔχειν καλῶς Men. 4, 182 (2). εὑρεῖν τὸ δίκαιον *πανταχῶς (legeb. -χοῦ) οὐ ῥᾴδιον mon. 178.

παντελής: ὑπηρεσία σοι παντελής-κεραμίων Axionici 3, 535 (3).

παντελῶς: διέφθαρται-τοὔψον παντελῶς Aristophont. 3, 359. *τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς Epicrat. 3, 367 (2). τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τἀγαθόν | ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς Apollod. Car. 4, 441 (v. 7). ἄχρηστα παντελῶς *τὰ σπαρτία Philippid. 4, 470 (1). ταυτὶ-δευσοποιὰ παντελῶς | τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410. δέπας-παντελῶς *ἐστραμμένον | τἄνω κάτω δεικνύντες Antiph. 3, 140 (15). ἡ τἀγαθοῦ **δαίμονος- | συνέσεισέ μ' ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς Xenarch. 3, 616 (1). Θούδιππος †ὁ λέων (f. βδέων) παντελῶς ἔπηξεν (f. ἔπνιξεν) ἡμᾶς Timocl. 3, 603 (4). οὕτως †ἔσθ' (f. τι) ἄγιον παντελῶς τὸ θηρίον Antiph. 3, 80. τοιαύτης παντελῶς καχεξίας | -παρὰ πᾶσιν ἐξηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 12). *κεκλήσῃ καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων Men. 4, 271 (167). ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς | οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ' Timocl. 3, 597 (2). μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον Anaxand. 3, 177 (2, 3). τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς | κατέχεε Xenarch. 3, 621 (1, 15). ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι | φαίνησθ' εἶναι Alexid. 3, 490 (1). τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς Antiph. 3, 117 (2, 15). μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ Alexid. 3, 488 (1). οὐκ ἂν γενόμενον | οὐδέποτέ γ' *ᾤμην πρᾶγμα παντελῶς λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίοντες παντελῶς Mnesim. 3, 567. οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν Men. 4, 70 (4). τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς | ἔμπειρος Men. 4, 97 (5). οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη-ἐστὶν Sosip. 4, 482 (v. 1).

παντευχίαν-τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν Aristomen. 2, 732 (1).

πάντῃ: πάντῃ-ἐστι-θεός mon. 698. πάντ' ἐστὶ (f. πάντῃ 'στὶ) τῷ καλῷ λόγῳ | ἱερόν Men. 4, 90 (6).

†παντογκύνη v. ποντοκύκη.

παντοδαπός: παντοδαπὸν οἰκοῦντ' (?) ὄχλον Criton. 4, 538 (v. 7). ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς Eup. 2, 426 (1, 1). τριμμάτιον-ἀνθινόν | παντοδαπόν Sotad. 3, 585 (1, 18). εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις Henioch. 3, 563 (v. 2). εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). ὀστρέων γένη | παντοδαπά Diph. 4, 394 (1). φακῆς γένη παντοδαπά Hegesipp. 4, 479 (v. 10). ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα | καὶ παντοδαποῖς Men. 4, 206 (1). γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς Antiph. 3, 94 (1). κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν Nicostr. 3, 287. καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν Pher. 2, 299 (1, 11). τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν Pher. 2, 271 (7). συγγράμματα | παντοδαπά Alexid. 3, 444 (1, 7).

πάντοθεν: βίον πορίζου πάντοθεν mon. 63. μὴ πάντοθεν κέρδαιν' Men. 4, 255 (80a).

παντοῖος: ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη Men. 4, 252 (63). παντοίοις-ἀνθέμοις ἐρέπτομαι Cratin. 2, 72 (1). τά τ' ἄλλα- | νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα *δή Alexid. 3, 439 (4, 13).

*παντοκύκη: v. ποντοκύκη.

παντοπώλης: εἶναι- | τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 10).

παντοπωλία: Archipp. 2, 723 (16).

παντόσοφος: ἀνδρῶν θεατῶν-παντοσόφων Plat. 2, 646 (1).

πάντοτε: λύπη παροῦσα πάντοτ' ἐστὶν ἡ γυνή mon. 324. τὸν καιρὸν-πάντοθ' ἵλεων ἔχειν mon. 720. πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' *ἁρμόζου τύχην Philem. 4, 59 (84).

παντόφθαλμος: ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα Aristophan. 2, 1192 (71).

πάντως: τὸ-ἡδὺ πάντως ἡδύ (int. εἶναι) Alexid. 3, 453. πάντως-ὁ σοφὸς εὐτελείας ἀνέχεται mon. 458. πάντως-εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ

του Pher. 2, 286 (13). πάντως χρέ' ἡμῖν ἐστι Ephipp. 3, 334 (1, 11). πείθεσθε πάντως Eup. 2, 546 (1, 7). πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν Euthycl. 2, 890. πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ Men. 4, 240 (22). καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ τύχῃ χρή - πάντως ἔχειν Philem. 4, 16 (1). τῶν ἀδικημάτων | μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας, | ἑλεῖν δὲ πάντως (?) Antiph. 3, 156 (73) cf. 5, 79. πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι | διακαρτερῆσαι - Alexid. 3, 489 (4). πάντως ἐγὼ | ἀποκρινοῦμαι (f. ἐγὼ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι 5, 38) Eup. 2, 510 (6).

πάνυ: πάνυ φροντιστικός Antiph. 3, 146 (33). ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ Nicostr. 3, 280 (2, 4). τὰς *φιβάλεως *(τὰς ed. min.) πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας Apolloph. 2, 880 (1, 4). περιστεράς-πάνυ | κομψάς Alexid. 3, 408 (2). πάνυ | αἰσχρὸν γάρ Dromon. 3, 541 (1). πάνυ | *δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' ὅσας ἂν καταβάλω Men. 4, 97 (4). πάνυ λεπτῷ Eup. 2, 536 (3). λεπαστὴ πάνυ πυκνή Theop. 2, 808 (1). πάνυ συχνὴ σφύραινα Antiph. 3, 51 (3). ψόφος | ἔσται πάνυ πολύς Antiph. 3, 30 (1, 12). πάνυ πολὺν δ' ἐγώ | ἐὰν παραθῶ σοι (int. κάνδαυλον) Alexid. 3, 462 (1, 4). ναυσὶν πάνυ πολλαῖς Herm. 2, 407 (1, 8). *πρεσβῦται πάνυ *γηραλέοι Cratin. 2, 88 (5). τις-τῶν πάνυ δοκησιδεξίων Pher. 2, 340. οὐ πάνυ ταχὺ - *ἀναβαλεῖς -; Eup. 2, 560 (36). τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι Antiph. 3, 23. πάνυ μόλις | -ἐκτίνει τὸ σπέρμα Philem. 4, 33 (4, 8). ὥστε καὶ μόλις πάνυ | ὑπεδησάμην Eubul. 3, 220 (1). γέροντα βούγλωττον *δὲ μὴ ταχέως πάνυ | συναρπάσομαι; Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2, 4). εὖ πάνυ λέγεις Theop. 2, 797 (3, 3). B. εὖ πάνυ Alexid. (Antidot.) 3, 458. μάχην | *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ Xenarch. 3, 621 (1, 10). δεδειπνάναι - εὐκαίρως πάνυ Epicrat. 3, 365. ἐξ ἱσταρίου *δ' ἐκρέματο φιλοπόνως πάνυ Men. 4, 111 (3). ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ Timocl. 3, 606 (v. 2). ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ | *πράττων Men. 4, 169 (2). ἀπιστότερος εἶ - πολλῷ πάνυ Anaxil. 3, 354 (2). πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος -; μέγαν πάνυ Eubul. 3, 245 (3). καπνοδόκην μεγάλην πάνυ Pher. 2, 325 (2, 3). λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ Eup. 2, 492 (12). ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ Philetaer. 3, 293. ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' *Ὤκιμον λαμπρὸν πάνυ Anaxand. 3, 165 (1). ἦθος ἀστεῖον πάνυ | καὶ πρᾶον Nicomach. 4, 583 (v. 1). κραμβίδιον-χάριεν ἀστεῖον πάνυ Antiph. 3, 5 (6). κρεΐσκον ἀστεῖον πάνυ | ὕειον Alexid. 3, 472 (4). ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ Antiph. 3, 144 (28). στρογγύλον, μικρὸν πάνυ Alexid. 3, 510 (12). χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ | ἐγχειρίδιον Men. 4, 77 (13). ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ Anaxil. 3, 355 (5). καινὸν πάνυ Straton. 4, 545 (v. 18). *πρᾶγμα-ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ Henioch. 3, 562 (v. 4). γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ Cratet. 2, 243 (1). *εὐχάλκοις πάνυ | *λουτηρίοισιν Antiph. 3, 120 (2). σεμνῶν πάνυ (int. ᾀσμάτων) Alexid. 3, 388. πολλὰς τέχνας - ἐνδόξους πάνυ Nicomach. 4, 583 (v. 12). ὡς μέγα μέντοι † πάλαι (l. πάνυ) -ὅρος εἶναί φασι Plat. 2, 624 (2). αἰσχρόν *ἐστι τοῦτο γὰρ πάνυ Men. 4, 102 (3). φιλόμουσον *εἶν' αὐτὸν πάνυ Men. 4, 150 (6). τό-οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξύ Apollod. Car. 4, 448. κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια Men. 4, 96 (2). ὀλίγου "λαχες πάνυ Plat. 2, 670 (3, 2). εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις Antiph. 3, 26 (1, 6). ἔφερόν τε δεινῶς - πάνυ Antiph. 3, 104 (v. 8). κακῶς - βεβούλευται πάνυ Men. 4, 193 (6, 1). πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν Eup. 2, 546 (1, 5). καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησί Nicon. 4, 578. περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ | ἔωλον ἔνδον ἀργύριον Philetaer. 3, 295 (2, 9). παριόντα

Φειδιππον πάνυ (an πάλιν?) | τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδών Timocl. 3, 606 (v. 5). *εἰς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ | ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς Xenarch. 3, 621 (1, 8). πάνυ γε διασκοπῶν | -ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ Alexid. 3, 444 (1, 3). καὶ-πάνυ | ἐκεῖνο θράττει μ' Pher. 2, 270 (2, 2). πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ Eup. 2, 484 (1, 9). τὸ νέκταρ *ἐσθίω πάνυ | μάττων Anaxand. 3, 198 (7). σῦκα μὲν- | πάνυ φέρει Antiph. 3, 98. πάνυ βούλομαι Plat. 2, 630 (1, 2). πάνυ τι βούλομαι | -γελᾶσθαι Alexid. 3, 469 (2). οὐκοῦν κελεύεις-. πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι Timocl. 3, 598 (1). τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Α. πάνυ γε Athenion. 4, 557 (v. 3). πάνυ μὲν οὖν Men. 4, 300 (312). Μισγόλας-οὐ πάνυ | τούτων ἐδεστής Antiph. 3, 13 (1, 14). οὐ πάνυ | ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ Antiph. 3, 101 (4). καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ | ἐξέμαθε Alexid. 3, 400 (1, 8). τοῖς ἁλμίοις μὲν οὐ πάνυ | ἁλίσκετ', ἀλλ'- Men. 4, 206 (1). οὐ πάνυ τι θαυμάζω Alexid. 3, 391 (2, 3). οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς, | ἂν μὴ- Men. 4, 209 (2). οὐ πάνυ | εἴωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἓν λέγειν Men. 4, 278 (198). πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικώτατα Cratet. 2, 248 (4). πάνυ γάρ ἐστι- | φιλάνθρωπον-σφόδρα Men. 4, 198 (5).

πάξ: ὄξους-κοτύλην. Β. πάξ. Α. τί πάξ; Diph. 4, 419 (8).

παπαῖ: Anaxand. 3, 168. Alexid. 3, 389 (1, 16). Anaxipp. 4, 460 (v. 22).

πάππα: χαῖρε πάππα φίλτατε Philem. 4, 14 (2).

παππεπίπαππος: Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος Nicoph. 2, 854 (1).

*παππία, βούλει δραμὼν | -καταγοράσαι μοι; Ephipp. 3, 339 (2).

πάππος: τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ Men. 4, 228 (3). ἀριθμοῦσιν-τοὺς πάππους ὅσοι Men. 4, 229 (4). οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ | οὐκ εἰσὶ πάπποι ibid. ὁ πάππος ἦν μοι γαλεὸς Philyll. 2, 857 (1).

πάππος ἀπ' ἀκάνθης Eubul. 3, 255 (1, 19).

παρά: cf. κάρα. 1. gen. ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν-παρ' ἀνδρὸς Anaxand. 3, 197 (5). παρὰ Περδίκκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν, | καὶ παρὰ Σιτάλκου ψεύδη Herm. 2, 407 (1, 7. 8). ἀφιγμένον | εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως. | Β. παρ' Ἑσπερίδων, φήμην γε Antiph. 3, 33 (1, 5. 6). Eriph. 3, 556 (1, 5. 6). παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας Ephipp. 3, 322. χύτρον μέγαν παρὰ τοῦ μαγείρου Diph. 4, 393. καὶ *(δὴ) κύτισος αὐτόματος *παρὰ Μέδοντος ἔρχεται Cratin. 2, 73 (1, 8). τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει | παρ' ἐμοῦ ταυτί Antiph. 3, 73 (2). παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν Apollod. Car. 4, 447. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω Aristophan. 2, 957 (15). ἐλθὼν-πρὸς τὸν τεμαχοπώλην-, | παρ' οὗ φέρειν εἴωθα Antiph. 3, 70 (1). παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς Antiph. 3, 97 (2). μύρῳ-παρὰ Πέρωνος Anaxand. 3, 190 (2). ἐπριάμην παρὰ Λαισίου Archipp. 2, 723 (13). πώλους Κύπριδος-· παρ' ὧν βεβαίως-ἔξεστί σοι | μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν Eubul. 3, 246 (v. 6). ἐπριάμην παρ' ἀνδρός- | ταριχοπώλου- | *τιλτὸν μέγιστον Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (2, 3). παρ' οὗ τὸ φερνίον-ἐπριάμεθ' Men. 4, 253 (69). παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ (?) Dioxipp. 4, 543 (2). παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον Herm. 2, 412 (4). ἀλείμματα | παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν Antiph. 3, 84 (1). *ἵνα παρ' ἡμῶν **καὶ τὸν ἴκτινον λάβῃς Men. 4, 329 (493). παρ' ἧς τὸν ἄρτον ἡ κύων οὐ λαμβάνει Diph. 4, 418 (6). λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' Timocl. 3, 600 (2, 3). δωρεὰν ἔφη τινὰ | παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν Phoenicid. 4, 511 (v. 8). δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν *εὑρημένη

Diph. 4, 408. κατέλαβον (?) -παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα Plat. 2, 656 (1). ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ | παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων Alexid. 3, 478 (v. 2). κοὐκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην Philem. 4, 6 (v. 5). ὃν-αὐτὸς ἀπέλαβον | παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί Alexid. 3, 522 (47). παρ' ἐμοῦ-χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 389 (1, 1). πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρός | ἀπέλαβεν Antiph. 3, 92 (2). προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 289 (7). παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350, 2). ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4, 14). χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι Men. 4, 241 (27ᵃ). ἀπέχω-*παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). φοβοῦ παρ' αὐτῆς πλεῖον' ὧν λέγει κακά Sosicrat. 4, 592 (3). σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν mon. 476. παρ' ἐμοῦ πεύσεται Henioch. 3, 563 (v. 5). πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν Men. 4, 321 (455). οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι Euang. 4, 572 (v. 4). χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν mon. 546. *ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν Men. 4, 274 (180). ἐξηπίστατο | παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3). σορέλλη τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου Aristophan. 2, 1033 (16, 2). τὸ *καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων ib. (16, 4). παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο *τἀποβύσεται ib. (16, 6). παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται Nicomach. 4, 584 (v. 37). ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδέν ἐστι χρήσιμον mon. 166. λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον mon. 325 = 683. ὁ γῆρας αἰτῶν παρὰ θεῶν Philem. 4, 60 (87). μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν | αἰτοῦ παρὰ *θεῶν Men. 4, 238 (19, 2). παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι | νόμιζ' ὑπάρχειν Anaxil. 3, 341 (1). πῖθι· ταῦτα γὰρ *(παρ') ἡμῶν (f. ἡμῖν) Διὸς ἑταιρείου Diph. 4, 384 (1). σπονδὴ-παρὰ τῶν ὁλκάδων Cephisod. 2, 886 (5). ἔδει | *ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον Philem. 4, 15. αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα (int. mala) προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5, 8). ὁ-Διονύσιος-παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται Polyz. 2, 871 (1, 3). παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω Cratin. 2, 152 (8). 2. dat. παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' Pher. 2, 299 (1, 9). παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα | δένδρων-βρέχεται Antiph. 3, 138 (10, 3). ὄψει-αὐτὴν-| παρὰ τοῖσι δεσμώταισι καταπιττουμένην Cratin. 2, 127 (17). παρὰ τοῖς γυναικονόμοις-ἀπογεγράφθαι πυθόμενος | πάντας μαγείρους Men. 4, 147 (1). μήποτε θρέψω | παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταὧν Eup. 2, 437 (4). παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία Eup. 2, 488 (5). τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον | καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις | τοῖς ἡμετέροις Anaxand. 3, 184 (1, 33). διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ Posidipp. 4, 514 (1). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-εἰσήνεγκ' ἐγὼ | -τὴν-φακῆν Demetr. 4, 539. μὴ-λάλει | οὕτως παρ' ἐμοί γ' ὤν Straton. 4, 546 (v. 32). παρ' ἐμοί γ' ὢν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1). καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων | ἔνδον παρ' ἡμῖν Mnesim. 3, 578 (4). ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν Timocl. 3, 603 (4). μηδένα-μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν Pher. 2, 335 (3, 8). ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις Men. 4, 162 (2, 4). παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα Antiph. 3, 122 (1). ἐθέλει-παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος Eubul. 3, 216 (1). ὡς Φιλουμένην, παρ' ᾗ | τἀπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν Crobyl. 4, 567 (1). παρὰ Γναθαινίῳ-ἄρτι κατέφαγον-Eubul. 3, 247 (2). παρὰ *τηδεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου; Eup. 2, 568 (62). παρὰ δὲ Σινώπῃ-ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος Amphid. 3, 310 (1). παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον (mulier) Men. 4, 170 (5). οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' *αὐτῷ Men. 4, 242 (30, 4). παρ' ἐμοὶ τὰ-μειράκια χαρίζεται | τοῖς ἡλικιώταις Theop. 2, 803 (2).

ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ Aristophan. 2, 995 (1). ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ *τινα | ἰδὼν-ἔλαβον Alexid. 3, 429 (1, 1). πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ Diph. 4, 413 (5). παρ' ᾧ (i. e. Epicuro) | ἐν δύ' ἔτεσιν-| τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα Damox. 4, 530 (v. 2). παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει | τὸ προσφερόμενον βρῶμα ib. 531 (v. 27). ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 5). δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 25). τὸν-οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεί | παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν Eubul. 3, 263 (3). cf. Alexid. 3, 512 (14). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν- | ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὑρημένον Alexid. 3, 386 (v. 1). τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος | εἶναι, παρ' ὑμῖν δ'-ἀπηργμένους Anaxand. 3, 181 (v. 11). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ ib. (v. 14). τύπτεται-*αὐλητὴς παρ' *ὑμῖν (libr. ἡμῖν) Eubul. 3, 235 (3). εἰσὶ γάρ τινες | ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). ὥσπερ Εὔαθλος παρ' *ὑμῖν τοῖς νέοις Aristophan. 2, 1121 (13). διὰ-τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων Diph. 4, 381 (1, 14). οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν Telecl. 2, 375 (11). παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους | βοῦς *ὤπτων Antiph. 3, 94. τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν Eup. 2, 466 (15, 2). μήτε μετεχέτω λόγου | παρὰ τοῖς πολίταις anon. 4, 618 (50, 5). τοιαύτης παντελῶς καχεξίας | ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐξηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13). οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν Anaxand. 3, 200 (15). παρὰ τίνι *τἀνόητον οὗτος ὄψεται; Men. 4, 93 (1). τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν-κακά Philem. 4, 13 (1). σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὑρέθη λόγος mon. 487. ὁ-τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν Philem. 4, 34 (5). †παρὰ χερσὶ (f. μετὰ χερσὶ) δὲ μῆλον-ἔχων Cratin. 2, 146 (2). ἐντὸς-ἔχων-τὰ †παρ' ἑαυτῷ (l. πάντ' ἐν αὑτῷ) Herm. 2, 380 (1, 2). παρ' ἡμῖν (l. γὰρ ἡμῖν) Aristophan. 2, 1194 (76). παρ' ᾧ (l. τἄρ', ὦ) ibid. (81). χύτρας, | μεθ' ὧν (al. παρ' αἷς) ὁ βωμὸς-ἱδρύθη Aristophan. 2, 1048 (4). 3. acc. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα-καὶ παρ' Ὤκιμον Nicostr. 3, 285 (1). *ὠψώνει παρ' αὐτὸν οἴκαδε Timocl. 3, 598 (v. 4). ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται Amphid. 3, 310 (1). παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' Men. 4, 284 (228). δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη, παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον Theop. 2, 804 (v. 7). ἀναπεσεῖν | ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ Alexid. 3, 516 (26). δειπνῶν-ἀνακείμενος παρ' αὐτόν Philippid. 4, 477 (10). ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ Aristophan. 2, 1132 (1). παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ Alexid. 3, 498 (1). adde Demetr. 4, 539. μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτόν Antiph. 3, 136 (7). οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3). ἧκει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας Aristophan. 2, 996 (3). παίζουσιν-Ἐφεσίαν παρ' Ἄρτεμιν Autocrat. 2, 891 (1, 5). χοροὺς ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων πέταλα Stratt. 2, 787 (1, 5). παρ' αἴγειρον θέα Cratin. 2, 189 (38). ῥόδον παρ' οὖς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2). τὴν-πλάστιγγ' ἂν ἴδοις | παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας | ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν Herm. 2, 398 (2, 9). θαλάττιον-οὐδὲν ἐσθίει, | πλὴν τῶν παρὰ γῆν Antiph. 3, 70 (2, 3). παρὰ λίμνην γεωργῶν τυγχάνω ib. (2, 8). *ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν-συκῆν κάτω Antiph. 3, 114. ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός Telecl. 2, 361 (1, 8). τεμάχη-εἰς τὸ στόμ' ᾄττει, τὰ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). λέγειν | γρίφους παρὰ πότον Antiph. 3, 66 (1, 2). "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον Epicrat. 3, 368. δόλιον-ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον mon. 131. ἀμυγδαλῆ-παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν Xenarch. 3, 616 (2). ἐὰν κυάθους πίνῃ τις-δέκα, | *ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον Diod. 3, 543. ὅπου

βία πάρεστιν, οὐδὲν (f. βία, παρ' οὐδὲν) ἰσχύει νόμος mon. 409. τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ Anaxand. 3, 181 (v. 6). παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται Alexid. 3, 409 (1). ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα| παραθήσομεν Alexid. 3, 462 (1). λέγων-τι- | καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν Hegesipp. 4, 479 (v. 3). τίνα-ἔχει-διαφοράν | ὁ τῶν νεωτέρων-τρόπος | παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι-; Baton. 4, 504 (1, 9). πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. ζῇ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). παρ' ἡλικίαν νοσεῖ Nicol. 4, 580 (v. 34). ὁ παρ' ἡλικίαν νοῦς mon. 690. παρὰ τὴν φύσιν-τὸ ποτὸν ἦν Anaxipp. 4, 459 (v. 18). παρὰ φύσιν Timocl. 3, 609.

πάρα: ὅδ' ἐγὼ πάρα Herm. 2, 405 (8). πάρα (i. e. πάρειμι) Cratin. 2, 80 (11). νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοί-, πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῇς Cratin. 2, 87 (2). ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες Eup. 2, 488 (5). *πάρα Γέλλωσιν | βάρακες πολλοὶ κἄρτοι Epilyci 2, 887 (2).

παραβαίνω: οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν Plat. 2, 647 (1). παραβαίνειν τὸν νόμον Alexid. 3, 397 (1, 9).

παραβάλλω: τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὑτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (2). ἂν δ' ἀληθινὸν | σαυτὸν παραβάλλῃς Posidipp. 4, 521 (v. 14). τάριχος ἐλεφάντινον-ἀπόνως παραβεβλημένον Aristophan. 2, 1085 (15). παραβάλλεταί σε (decipit) Alcaei 2, 833 (5).

παράβασις: †ὡς ἐν παραβάσει Men. 4, 168 (2).

παραβλέπω: τὸ δ' ἴδιον (int. κακόν) παραβλέπεις anon. 4, 671 (291).

παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις Antiph. 3, 134 (4, 3).

παραβόλως: τοὺς παραβόλως πλέοντας Men. 4, 259 (97).

παραβόσκω: *παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν Ephipp. 3, 328 (1).

Παράβυστον: Timocl. 3, 608 (2).

παράβυστος: *ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν Timoth. 3, 589.

παραγεγηρακώς anon. 4, 680 (311b).

παραγεύομαι: τὸ παραγεύσασθαί τινος | καινοῦ Antiph. 3, 140 (14). παραγεύσεταί σοι πρῶτον-τοῦ ποτοῦ Anaxil. 3, 343 (2).

παραγίγνομαι: εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν | *παρεγίγνεθ' (cod. παρεγίνεθ') ἡμῖν Alexid. 3, 500 (1). ὁμοῦ *(τι) τῷ τίκτειν παρεγένεθ' (an γὰρ ἐγένεθ'?) ἡ κόρη Men. 4, 279 (204).

παραγοράζειν Alexid. 3, 409 (3).

παράγω: cf. παρατίθημι. παῖδες, παράγετε (int. victimam) Alexid. 3, 464 (2, 12). εἴσω πάραγε Euphr. 4, 493 (v. 15). νεοχμόν *(τι) παρῆχθαι ἄθυρμα Cratin. 2, 101 (6).

παραγώγιον-, ἂν ἐκφέρῃς, εἰσπράξομαι Philippid. 4, 472 (2).

παραγωγός: ὦ πρόδοτι καὶ *παραγωγὲ anon. 4, 657 (219).

παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ Men. 4, 102 (4).

παραδείκνυμι: παραδείξας ἐμοί | τὰ δέοντα Sosip. 4, 484 (v. 56). ἔγραψα, καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι-σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ μὴ ποιεῖν Epinici 4, 505.

παραδειπνίδες: ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες (f. -νίδαι) Eubul. 3, 269 (16).

παραδειπνῶ: παραδεδειπνημένοι παῖδες πάλαι Amphid. 3, 315 (2).

παράδεισος: (de homine stupido) anon. (399) 5, 124.

παραδίδωμι: παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοί | *τὸν ἀρκεσίγυιον Antiph. 3, 119 (1, 6). πιοῦσα δ' ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ, | παράδος τὸ πρῶτον (?) Theop. 2, 804 (v. 11). αὐτὸν-θύραζε | ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν (κλῳὸν?) παρέδωκεν Οἰνεῖ Eup. 2, 485 (1, 16). τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν Diph. 4, 389 (1, 11). παραδοθέντες ἄθλιοι (pisces) | τοῖς

ἰχθυοπώλαις- | σήπονθ' Antiph. 3, 87 (v. 4). ἢ-πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω; Axionici 3, 532 (1, 11). πορνιδίῳ-ἑαυτὸν-παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6). ἅβραν-*ταύτῃ μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν Men. 4, 201 (3). *ἢ μήποτ'-ἐς *ταὐτὸν μόλῃς, | ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα Stratt. 2, 778 (1). ὅστις *(γ') αὐτοῖς *παρέδωκα τέχνην Pher. 2, 289 (8). ἅπασι-ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος Antiph. 3, 155 (70). τοὺς τὰς τῶν λόγων-δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις Alexid. 3, 421 (1). Cf. παρατίθημι.
παράδοξος: πολλὰ ποικίλλει χρόνος | παράδοξα καὶ θαυμαστά Men. 4, 247 (42).
παραζῶ: οὕτω παρέζων-*(κ)οὐκ ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3).
παραθήγω: κἀγχειριδίου δ' ἀκόνῃ σκληρᾷ | παραθηγομένου *βρύχεις (βρύκεις?) κοπίδας Herm. 2, 395 (1) cf. 397.
παραθήκην Plat. 2, 667 (11).
παράθραυσμα: πεντελίθοισι-λεκάνης *παραθραύσμασι Aristophan. 2, 1101 (12).
παραίνεσις: παραινέσεις πέπαικεν (?) Men. 4, 237 (17).
παραινῶ: παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν Stratt. 2, 780 (1). διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν Men. 4, 88 (1). πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι | τοὐφήμερον ζῆν ἡδέως anon. 4, 607 (20b). σὺ μὲν παραινεῖς †ταῦτα ὅσα σοι πρέπει Men. 4, 249 (48). *ἄλλῳ πονοῦντι ῥᾴδιον παραινέσαι | ἔστιν Philem. 4, 24 (1). ἔστιν ἑτέρῳ ῥᾴδιον παραινέσαι anon. 4, 692 (354). ῥᾷον παραινεῖν ἢ-καρτερεῖν mon. 471. ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι anon. 4, 664 (264).
†παραιξορουσον (l. παρὲξ ὄρουσον) Aristophan. 2, 1157 (38).
παραιροῦμαι: ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο Anaxil. 3, 347 (1, 10). αὐτὴ-ἄλλῳ- | παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν Men. 4, 107 (2).
παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν Men. 4, 302 (325).
παρακάθημαι: παῖδες δὲ παρακαθήμενοι | ἐσόβουν Antiph. 3, 117 (2, 13). Κύπριδι παρακαθήμενος Anaxand. 3, 198 (7).
παράκαιρος: παράκαιρος ἡδονή mon. 217. ῥῆμα παράκαιρον mon. 466.
παρακάλυμμα τῶν κακῶν Antiph. 3, 91 (2).
παρακαλῶ: ἄλλος ἄλλον παρεκάλει Arar. 3, 273 (2). παρασίτους ἑλόμενοι | τρέφειν παρεκάλουν Diod. 3, 544 (v. 33). οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ-εὐνοεῖν Men. 4, 286 (236).
παρακαταθήκη: *οὐκ ἐκδραμεῖ λαβὼν τοδὶ δώσεις τ' ἐμοὶ | παρακαταθήκην; Diph. 4, 384 (3). λόγους παρακαταθήκην-λαβὼν Anaxand. 3, 197 (4).
παρακατεσθίω: τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ Sotad. 3, 588.
παράκειμαι: λαβών τι τῶν | παρακειμένων-ἔκρουσε *πουλύπουν τιν' Amphid. 3, 313 (1, 6). ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε | -αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 23). ἐστρωμένην κλίνην-παρακειμένην τε τὴν τράπεζαν Diod. 3, 544 (v. 10). σχελίδες δ' ὁλόκνημοι- | ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ-καὶ-καὶ πλευρὰ δελφάκει'- | -παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα Pher. 2, 300 (1, 17). οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες | ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις Telecl. 2, 361 (1, 7). παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη | μᾶζα Eubul. 3, 258 (2). εἰδές ποτε | *πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας | ἐν ὕδατι πολλῷ; (?) Alexid. 3, 398 (1).
παρακελεύομαι, πόθεν | ἅπτει; τί-μιγνύειν μέλλεις; ὅρα- Damox. 4, 532 (v. 59).
παρακεντῶ: πεπλασμένως | τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι Baton. 4, 504 (1, 6).

παρακινῶ: παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας anon. 4, 680 (311b).
παρακλείδιον: κλεῖν παρακλείδιον Plat. 2, 643 (1).
παρακμάζω: παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω | τούτων ἁπάντων (int. οἶνον τὸν νέον-καὶ τὸν ἄνδρ') Alexid. 3, 405 (6, 5). ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ (ira) Men. 4, 252 (64).
παρακολουθῶ: παρακολουθοῦντά *τε | ταύτῃ κατιλλώπτειν τινά (?) Philem. 4, 45 (31). ἐντεῦθεν εἴσει, παρακολουθήσεις (-σας?) χρόνοις Nicomach. 4, 583 (v. 20). τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; Damox. 4, 531 (v. 25).
παράκομος: anon. 4, 681 (313).
παρακονῶ: τὴν μάχαιραν παρακονῶν anon. 4, 658 (222).
παρακορῶ: λίτρον (νίπτρον?) παραχέων *ἔρχομαι. κἀγὼ δὲ παρακορήσων Plat. 2, 637 (1, 3). ἀφαιρεῖν-τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι Philyll. 2, 857 (1, 2).
παρακρούομαι: μὴ πεσὼν | σαυτὸν παρακρούσῃ (f. περικρούσῃ) Phryn. 2, 602 (2).
παρακρουσιχοίνικος: anon. 4, 682 (318).
παράκυψις: ὄνου παρακύψεως Men. 4, 141 (3).
παραλαλῶ: εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις Men. 4, 238 (17).
παραλαμβάνω: αὐτοῦ παραλαβὼν *τὼ χαλκίω | τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). ἀφύαν-παρέλαβον Φαληρικὴν Sotad. 3, 586 (1, 30). παρέλαβον | ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 18). παραλαβόντ' ὄψον-ἀποδοῦναι σκευάσαντα Nicomach. 4, 583 (v. 8). εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι Men. 4, 175 (2). οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο ibid. ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβὼν Baton. 4, 502 (v. 1). ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς-βλέποντας παραλαβὼν *τυφλοὺς ποιεῖ Antiph. 3, 153 (61b). παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε-καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν Eubul. 3, 228 (1). ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα | καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων Men. 4, 187 (1). Ἀλεκτρυόνα-παραλαβὼν | ἀωρὶ κοκκύζοντα-κατέκοψεν Heraclid. 3, 565. παραλαβών ποτε | οἶνον στρατηγόν-ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1, 3). οὐδὲ παρέλαβεν | εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας Diod. 3, 544 (v. 26). οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ- | ἐπ' ἔργον- Diph. 4, 394 (2, 1). ἠγάπησεν ἂν | τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης Antiph. 3, 92 (2).
παραλέγομαι: τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος Cratin. 2, 88 (4).
παραλείπω: αν ἕν τι τούτων παραλίπῃ | -ἐκσυρίττεται Antiph. 3, 106 (v. 20). λιβάδα *νυμφαίαν δροσώδη; B. *παραλιπὼν ὕδωρ φάθι Antiph. 3, 27 (1, 13). † παρέλιπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν Men. 4, 242 (30).
παραλλάττων anon. 4, 680 (311b).
παραλογίζομαι: οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' (?) Philem. 4, 12.
παραλογισμός: ὀργῇ †παραλογισμός ποτ' (f. πάτερ, λογισμὸς) οὐδεὶς φύεται Men. 4, 252 (64).
παραλοῦται Aristophan. 2, 1156 (32). πάντας χρὴ παραλοῦσθαι Aristophan. 2, 965 (19).
παράλυσιν τῶν σωμάτων anon. 4, 605 (16, 13).
παραλύω: τὴν πτέρυγα *παραλύσασα τοῦ χιτωνίου Aristophan. 2, 1084 (14).
παραμαινόμενος: Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ Amips. 2, 704 (2, 3).
παραμαρτάνω: εἰς ἥρων τι παρήμαρτον Aristophan. 2, 1200 (100).
παραμασήτης: ὁ Μοσχίων | ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος

Alexid. 3, 492 (2). τὸν παραμασήτην λαμβάνει δίκρουν ξύλον (?) Timocl. 3, 597 (2).

παραμασύντης: τὸν παραμασύντην-τὸν ἀνόσιον Alexid. 3, 486 (4). *παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν Ephipp. 3, 328 (1).

παραμένω: παραμένει γὰρ οὐδὲ ἓν Men. 4, 85 (4). τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει Alexid. 3, 520 (37). παραμενεῖν αὐτῷ δοκῶν | τἀργύριον Timocl. 3, 597 (2). ταῦτα (i. e. χρήματα) παραμενοῦντά σοι | ἅπαντα τὸν χρόνον Men. 4, 107 (2, 2).

παραμίγνυμι: στεατίου | μικρὸν παραμίξας Alexid. 3, 416.

παραμύθιον: ἀτυχίας ἀνθρωπίνης | παραμύθιον Amphid. 3, 302 (1).

παραμυθοῦμαι: *ἧσε, παρεμυθήσατο Ephipp. 3, 326 (1). εἰ μὴ *παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις Aristophan. 2, 962 (9). ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος Men. 4, 273 (174).

παραναλοῦν: *τἄλλα-τὰ πολλὰ παραναλούμενα Antiph. 3, 90 (2, 5). ἐλαδίου κοτύλης-παραναλωμένης Arched. 4, 438 (1, 11).

παρανεάτην Cratin. 2, 93 (14).

παράνομος: χειρὶ παρανομωτάτῃ Aristophan. 2, 1108 (1, 10). *οὗ γένος τίς ἂν δύναιτο *παρανομώτερον (libr. παρανομώτατον) φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). ἣν μὴ **ἁλῷ τρὶς παρανόμων Antiph. 3, 112 (1, 14).

παρανοῶν anon. 4, 680 (311b).

παράπαν: φωνὴν οὐκ ἔχειν | ἰχθύν γέ φασι τὸ παράπαν Pher. 2, 311 (3). οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι, | οὐδ' εἴσοδος τὸ παράπαν εἰς τὴν οἰκίαν Anaxand. 3, 195 (1, 10).

παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον Aristophan. 2, 1154 (16).

παραπέτασμα: τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον Aristophan. 2, 1187 (45). πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν (i. e. κόμην) ἔχει Diph. 4, 407 (1, 8). τὰ-χρήματα-παραπέτασμα τοῦ βίου Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν Men. 4, 194 (6).

παραπλέω: λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς Amphid. 3, 302 (1).

παραπλήσιος: [παραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς Cratin. min. 3, 374 (1)]. παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος anon. 4, 690 (346).

παραπόλωλα: ἀχαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως Men. 4, 284 (226). παραπόλωλεν ἡ τέχνη Dionys. 3, 548 (v. 35).

παραπομπὴν ποιεῖν | τῶν ἰχθύων Antiph. 3, 104 (v. 15).

παράπτομαι: ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἂν παράψηθ' ὁ παριών, | τὴν ἡμέραν ὅλην Men. 4, 89 (3).

παράπυξος: κλίνην τὴν παράπυξον Cratin. 2, 42 (11).

παραρρέω: ὕδωρ παραρρέει Cratin. 2, 52 (14). μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν Eup. 2, 546 (1, 6).

παρασαβάζειν anon. 4, 659 (227).

παρασημεῖον: σημεῖα παρασημεῖα Plat. 2, 643 (1).

παράσημον: εἰ τὸ συνεχῶς-λαλεῖν | ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον Nicostr. 3, 288 (1). ἰσχάδες, τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν Alexid. 3, 435 (2).

παράσιτος: δύ' ἐστί-παρασίτων γένη Alexid. 3, 433 (1, 1). σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς ib. 434 (1, 4). εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους- | οὐ πώποτ' ἀπεκλήρωσεν Diod. 3, 544 (v. 25). τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι | τρέφειν παρεκάλουν ib. (v. 32). αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους Criton. 4, 538 (v. 8). τὸ τῶν παρασίτων-ἐξεῦρεν γένος | -Τάνταλος Nicol. 4, 579 (v. 1). ἔπειτ'

ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ | κακῶς λέγειν; Timocl. 3, 594 (v. 1). εἰ δ' ἔστι τὸ φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν, | ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους ib. 595 (v. 5). ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος ib. (v. 15). ὁ-παράσιτός ἐστιν- | κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2, 1). οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους ib. (2, 3). τοὺς-παρασίτους ἠγάπα (i. e. Euripides) Diph. 4, 411 (1, 6). παράσιτος ὢν ὀργίζεται; ib. 412 (2). τότε φάγοις, παράσιθ' ib. (3). μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται ibid. παρασίτῳ τόπος | οὗτος (Delus) τρία *μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 5). οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος Arar. 3, 276 (1). καλοῦσι δ' αὐτόν- | παράσιτον ὑποκόρισμα Alexid. 3, 467 (1). Τιθύμαλλον-καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν Timocl. 3, 605. οὐδεὶς-χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ Alexid. 3, 502 (2). εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν | ἴδω παράσιτον Men. 4, 223 (2). de parasitis comicorum Nicostr. 3, 287. Alexid. 3, 459. Men. 4, 163. 176. παράσιτον αὐτόσιτον Crobyl. 4, 565 (1).

παρασιτῶ: τὸ-παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος Diod. 3, 543 (v. 5). οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα Diph. 4, 406 (4). τί γὰρ μαθών- | βούλει παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 18). ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος | τολμᾷς παρασιτεῖν; ib. (v. 22). περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος Antidot. 3, 528 (1). ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην Axionic. 3, 534 (1). ἐπιπονώτερον | *(ἔργον)-οὐκ εἴληφ' ἐγώ, | ἀφ' οὗ παρασιτῶ Alexid. 3, 474. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ-, ἢ Δημέᾳ Alexid. 3, 476 (1).

παρασκευάζω: αὕτη, παρασκεύαζε σαυτήν Cratet. 2, 237 (1, 6). τὰ ποτήρι'-τὰ παρεσκευασμένα Philippid. 4, 476 (5). δεῖπνον παρασκεύαζε Pher. 2, 360 (91). †ὡς (l. ὅπως) παρασκευάζεται *τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1). κλεῖδες-ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι Aristophont. 3, 359. χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν Alexid. 3, 447 (1, 10). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι | πίνειν τρόπον *νῦν ἐστε; Anaxand. 3, 161 (1). τάττειν-γεννικῶς παρασκευάζεται | πλευρὰν Antiph. 3, 108.

παρασκευή: τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γιγνώσκετε Cratin. 2, 118 (4).

παράσπονδος: τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου Athenion. 4, 557 (v. 4).

παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα Cratin. 2, 42 (9).

παράστασις: παράστασις, μία | δραχμή Men. 4, 166 (7). τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν (i. e. ἐπιθυμίαν) Antiph. 3, 54. φθόνος-, ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις Men. 4, 235 (12, 8).

παραστάται: Κονισάλῳ-καὶ παραστάταιν δυοῖν Plat. 2, 674 (2, 13).

παραστατῶ: Λίβυς τε καυλὸς- | ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ Antiph. 3, 125 (1, 14).

†παραστίχειν Alcaei 2, 833 (2).

παρασχίζω: παράσχισον χρηστῶς (int. τὸν σαῦρον) Alexid. 3, 443 (v. 4).

παραταιναρίζω: καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν; Herm. 2, 391 (7).

παράταξις: ἔφερεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν | τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας Men. 4, 85 (5).

παρατάττω: λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ Diph. 4, 394 (1). παρατάττεταί τις καὶ ποιεῖ πάντας νεκροὺς | δείπνῳ Nicol. 4, 580 (v. 37).

παρατείνω: παρατέταμαι-τὰ λιπαρὰ κάπτων Aristophan. 2, 1151 (9).

παρατέμνω: τυροῦ τροφάλια-Κυθνίου παρατεμών Alexid. 3, 462 (1, 12).

παρατηρῶ: ὅταν-*παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν Philem. 4, 38 (13). πα-

ρατηρούμενοι (int. οἱ πονηροί) | καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας Men. 4, 237 (15, 6).

παρατίθημι: παρέθηκε τὴν τράπεζαν Alexid. 3, 461 (2). παρατίθου τράπεζα Cratet. 2, 237 (1, 5). δεῖπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). ἂν-παραθῶ-δεῖπνον ὄζον αὔρας ἀττικῆς Dionys. 3, 548 (v. 40). παρετέθη | -ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 6). παρέθηκε πίνακα-μέγαν Lync. 4, 433 (v. 5). πίνακά μοι | τούτων παραθήσεις-μέγαν ib. (v. 18). παρατίθησιν ἐν παροψίδι | βολβοὺς Antiph. 3, 34 (3). παρετέθη τρίπους | πλακοῦντα- | ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι Antiph. 3, 79 (1). τοῖς τετραδισταῖς-παρέθηκεν *ἐσθίειν | -λέκιθον καὶ μεμβράδας- Alexid. 3, 501. δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον | πωλεῖν ἀδείπνοις ἅπερ ἔθηκ' (f. ἃ παρέθηκ' 5, 91) αὐτοῖς ἰδεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). καθ' ἓν | ἕκαστον αὐτοῖς παρατιθέντα μεγαλείως δέ (?) Alexid. 3, 480 (1). τίνα | τρόπον παραθεῖναι δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι | δεῖ (int. τοὔψον) Dionys. 3, 547 (v. 7). ἀψινθίῳ σπόδησον *ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς Diph. 4, 381 (1, 12). τὸ-παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως ἕκαστα Sosip. 4, 483 (v. 48). τὰ μὲν | θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως- ib. 484 (v. *53). οὐδὲν εἰκῇ παρατίθημι- | βρῶμ' Damox. 4, 531 (v. 53). τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα (an παραδοθέντα?) λυμανούμενον Machon. 4, 496. πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diod. 3, 544 (v. 19). μᾶζαι, *(πέψαι), τὸ τελευταῖον παραθεῖναι Pher. 2, 345 (18). ἔτι δέ σοι-κάνδαυλόν τινα | παραθήσομεν Alexid. 3, 462 (1, 1). πάνυ πολὺν δ' ἐγώ | ἐὰν παραθῶ σοι, *προσκατέδει τοὺς δακτύλους ib. (1, 5). δίπυρον παραθήσεις, ᾠὸν ἐπιτετμημένον ib. (1, 10). ψυχρά σοι | ἅπαντα παραθῶ; Alexid. 3, 464 (2, 5). *κἂν μὴ παραθῶσι θερμά Alexid. 3, 453. μηδέποτ' ἰχθύν-παραθῇς μοι Pher. 2, 311 (2). ὅλον ὀπτήσας παράθες Plat. 2, 673 (1, 15). τὸν πουλύπουν *μοὔθηκε (an παρέθηκε) Aristophan. 2, 1018 (7). τοὐψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν Pher. 2, 263 (5). ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον Lync. 4, 433 (v. 21). ἐγχέλειον παρατέθεικε τῷ πατρί Theophil. 3, 627. παρατεθέντος καράβου Philem. 4, 14 (2). ἰχθὺς- | οἷον παρατέθεικ', οὐ πεφαρμακευμένον | τυροῖσιν Philem. 4, 26 (v. 5). ἀκαλήφας *(καὶ) λεπάδας παρέθηκέ μοι Philippid. 4, 468. ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου | *παρέθηκε Euphron. 4, 494 (1, 5). ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ Baton. 4, 502 (v. 16). τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας Anaxipp. 4, 460 (v. 33). τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας ib. (v. 38). σίναπι παρατίθημι τούτοις ib. (v. 45). φακὴν παρατιθείς-καὶ βεμβράδας Hegesipp. 4, 479 (v. 17). μήτραν σκευάσας | παρέθηκε Καλλιμέδοντι Euphron. 4, 492. *ὅστις παρέθηκε-τραχήλια Pher. 2, 275 (5). ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι *(κρέα) Aristomen. 2, 733 (2). παράθες *αὐτοῖσιν ἰχθὺς ἢ κρέας Aristophont. 3, 362 (3). καὶ παρατίθει γ' αὐτά (i. e. τὰ κρεάδι')-, | ὅταν *παρατιθῇς, -ἐψυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 14. 15). παρατίθημ' ὁλοσχερῆ | ἄρν' Diph. 4, 419 (7). βασιλεῖ | θερμὴν παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94. μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας- | ἐπὶ τὴν τράπεζαν Eubul. 3, 210. τράπεζαν δευτέραν-παρέθηκε Antiph. 3, 94 (1). ὡς ἀμυγδαλᾶς ἐγώ | παρέθηκα Men. 4, 112 (7). παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον Eubul. 3, 245 (1). ποτήρια | παράθετε Plat. 2, 630 (1, 5). ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον Sotad. 3, 585 (1, 13). τὴν-ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες Aristophan. 2, 1066 (3). τρίποδα καὶ κάδον | παραθέμενος Antiph. 3, 61 (1). παράθες σημίαν (f. πάραγε Σιμία) Men. 4, 222 (1, 5).

παρατίλλω: μύρτων-χειρὶ παρατετιλμένων Plat. 2, 674 (2, 14). καὶ βάψομαι καὶ παρατιλοῦμαι Men. 4, 178 (1).
παρατίλτρια: παρατιλτριῶν ἔχων χορόν Cratin. 2, 163 (2).
παρατρέφω: παρέτρεφεν | τὸν βουλόμενον Timocl. 3, 597 (2). σιτόκουρος ὁμολογῶν | παρατρέφεσθαι Men. 4, 139 (4). ἵν' οὐχ *αὐτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί Men. 4, 285 (233).
παρατρέχω: τοσουδί. παράτρεχε Alexid. 3, 391 (2, 11). ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών mon. 389.
παρατυγχάνω: τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους | ἔχειν πρόνοιαν Men. 4, 119 (1).
πάραυλος: μέλη πάραυλα anon. 4, 606 (19ᵃ).
παραφαίνω: σπάθην παραφαίνων Philem. 4, 21 (4).
παραφέρω: τὸν κότταβον παροίσω Plat. 2, 637 (1, 4). παραφέρειν τὰ ποτήρια Aristophan. 2, 1139 (5). πάσας (l. πλήσας 5, 45) *παραφερέτω Plat. 2, 641 (6). παραφέρων | ἀγαθῶν ἁμάξας Alexid. 3, 461 (2). παραφέρω χορδῆς τόμον Axionici 3, 535 (2).
παραφρονῶ: ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; Aristophan. 2, 996 (2). παραφρονῶν anon. 4, 680 (311ᵇ).
παραφύομαι: γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον Anaxil. 3, 348 (1, 13). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν Men. 4, 194 (8).
παραχέω: λίτρον (l. νίπτρον) παραχέων *ἔρχομαι Plat. 2, 637 (1, 3). σπονδὰς-παραχέας ib. (1, 4). τὸ μύρον ἤδη παράχεον βαδίζων (f. παραχέων βαδίζω) ib. 638 (1, 6). αἱ δὲ παῖδες παρέχεον | ἡ μὲν τὸ θερμόν, ἡ δ' ἑτέρα *(τὸ) μετάκερας Alexid. 3, 445 (1).
παραχρῆμα: ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα Cratin. 2, 17 (1, 2).
παραψυχὰς-φροντίδων *ἀνεύρετο | ταύτας Timocl. 3, 592 (v. 4).
παρδαλῆ: ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρδαλῆ Anaxand. 3, 200 (14).
παρδαμάλη: anon. 4, 656 (213).
παρεγγυῶ: τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ | εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7).
παρεγκάπτω: *παρεγκέκαπταί τ' ἀρνί' ἐννέ' ἢ δέκα Eubul. 3, 212 (v. 9).
πάρεδρος: *Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ Archipp. 2, 719 (2).
παρειαὶ ὄφεις Cratin. 2, 143 (6).
πάρειμι (adsum): cf. περίειμι. παρίσθι Herm. 2, 388 (10). ὁ δὲ παρὼν ἁπανταχοῦ | πάντ' ἐξ ἀνάγκης οἶδε πανταχοῦ παρών Philem. 4, 31 (2, 9. 10). ὡς ὄντα τοῦτον (deum) καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου Philem. 4, 43 (26). [βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ Men. 4, 226 (1, 8)]. πρὶν παροῦσα διδάσκῃ Cratin. 2, 35 (9). ὁ Πλάτων δὲ παρὼν- | οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ'- Epicrat. 3, 371 (1, 31). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει· | τῷ γὰρ παρόντι γίγνετ' εὐτονώτερον (?) Men. 4, 267 (146). τοῖς δ' *οὐδὲ παροῦσιν (vulg. οὐ παρεοῦσιν) ἀκούειν | ἔξεστιν Antiph. 3, 112 (1, 4). αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους Philyll. 2, 858 (2). τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). ἥκει, πάρεστι Antiph. 3, 81. ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν-εἶ | ποθεινόν,-εἶθ' ὅταν παρῇς, | ἀχθηρόν Antiph. 3, 51. κἂν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέσται Men. 4, 246 (39). παρέσομαι-*ἔνδυο Men. 4, 126 (4). διὰ τὴν ὀσμὴν-πετόμεναι | παρῆσαν Antiph. 3, 117 (2, 12). Δᾶος πάρεστι (al. ποτ' ἦλθε) anon. 4, 600 (2ᵇ). πρὶν δεδειπνάναι | ἡμᾶς παρέσται Antiph. 3, 79. ἄν τις-ἕνα καλῇ, | πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι Alexid. 3, 492. παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ Men. 4, 179 (2). μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν πο-

δοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς Eubul. 3, 262 (1, 10). *μικρὸν ὀψιαίτερον | -ἥκειν, παρόνθ᾽ ἅμ᾽ ἡμέρᾳ* ib. (1, 12). *ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος* Aristophont. 3, 357 (1, 2). *τῶν Φαρσαλίων | ἥκει τις-; | Δ. οὐδεὶς πάρεστιν* Mnesim. 3, 578 (2). *ὠμῶν κειμένων | τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι* Arched. 4, 435 (1). *ἐγὼ κέκληκα Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; - οὐδεὶς παρέσται* Straton. 4, 545 (v. 9). "*οὐδ᾽ ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;*" ‖ *οὐδεὶς παρέσται, φημί* ib. (v. 11. 16). *μηδὲ σύγ᾽ ἄνδρα φίλον καλέσας- | ἄχθου ὁρῶν παρεόντα* Pher. 2, 335 (2). *ἀχθόμεθ᾽ ἢν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα* ib. (3, 2). *τί δειπνεῖν κωλύει | τοὺς παρόντας;* Men. 4, 179 (3). *τοῖς παροῦσι- | ἁπαξάπασιν* Antiph. 3, 75 (2, 5). *φιλίας κυάθους-τῶν παρόντων τέτταρας* Alexid. 3, 432 (3). *ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ* Euphr. 4, 487 (v. 27). *δεῖ γελᾶν, | ἵνα θεωρῶσ᾽ οἱ παρόντες τὸ στόμ᾽ ὡς κομψὸν φορεῖ* Alexid. 3, 423 (1, 21). *τῶν παρου|σῶν ἣν θέλει φιλήσει* Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. *οἱ πολέμιοι πάρεισιν* Posidipp. 4, 523 (1, 4). *ὑμεῖς-πάντες- | ὅσοι πάρεστε* Stratt. 2, 776 (1, 2). *ὅσοι παρῆσαν - ξένοι* Aristophan. 2, 1163 (2). *καινὰ ῥήματα | πεπορισμένος πάρεστιν* Straton. 4, 545. cf. Philem. 4, 48 (40ᵇ). *καινὸς γάρ ἐστιν* (an *πάρεστιν?*) *οὑτοσὶ Παλαίφατος* Athenion. 4, 558 (v. 27). *ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ᾽ ἴδῃ* Philem. 4, 42 (24). *συναγανακτοῦνθ᾽ ὁπόταν - ὁρᾷ | -τὸν παρόντα* Men. 4, 236 (13). *παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν* Men. 4, 264 (129). *λύπη παροῦσα πάντοτ᾽ ἐστὶν ἡ γυνή* mon. 324. *ἐνδόξῳ βίῳ | πάρεστιν* (int. *λύπη*) Men. 4, 149 (1). *παρούσης τῆς τύχης* mon. 711. *πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ᾽ *ἁρμόζου τύχην* Philem. 4, 59 (84ᵇ). *τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς - τίθεσθαι* Cratin. 2, 113 (3). *νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν* mon. 685. *λυποῦμαι - ἐπὶ τοῖς παροῦσιν* Philem. 4, 51 (47). *τὰ διῳκημένα | πρότερον, τὰ νῦν παρόντα* Antiph. 3, 106 (v. 19). *ἀεὶ - τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ - ἀναβολὴν τῷ πάθει* *Men. 4, 237 (16). *οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν* Men. 4, 196 (2). *ταῦτα κἂν ἑκατὸν ἔτη *βιῷς ἀεὶ | ὄψει παρόντα* Men. 4, 211 (2). *οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ* mon. 557. *ὅπου βία †πάρεστιν, οὐδὲν* (f. *βία, παρ᾽ οὐδὲν*) *ἰσχύει νόμος* mon. 409. *οὐ καὶ σιτία | πάρεστιν;* anon. 4, 676 (305). *πηγὸς πάρεστι;* Straton. 4, 546 (v. 36). "*δεῖξον χέρνιβα.*" | *παρῆν* ib. (v. 40). *οὐκοῦν περιγράψεις - κύκλον; | Δ. τί δ᾽ ἔστιν;* (al. *πάρεστιν*) Eup. 2, 525 (1). *ἰδοὺ πάρεστιν, ὡς ὁρᾷς* Philem. 4, 19 (1). *ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος* Alexid. 3, 487 (1). *οἶνος ξενικὸς παρῆν* Alexid. 3, 515 (23). *ὁ Λευκάδιος πάρεστι* (?) *καὶ Μιλήσιος | οἰνίσκος* Eubul. 3, 265 (8). *ἐὰν οἶνος παρῇ | πίνειν διαρκής* Alexid. 3, 459. *παρῆν τεμάχη* Pher. 2, 299 (1, 10). *παρῆν δὲ χόνδρος* ib. 300 (1, 18). *ὑποτριμματίων δ᾽ ὀχετοὶ τούτων τοῖς *βουλομένοισι παρῆσαν* Telecl. 2, 361 (1, 9). **λεκανίσκαισιν †δ᾽ ἀνάπαιστα* (f. *δ᾽ ἂν ψαιστὰ*) *παρῆν* ib. 362 (1, 11). **φλόμον ἄφθονον ὥστε παρεῖναι πᾶσι τοῖς *ἀγροῖσιν* Cratin. 2, 215 (135). *γλιχόμεθα - τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ* Alexid. 3, 447 (1, 7). *τὸ λεγόμενον | σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα* Mnesim. 3, 578 (3). *νύμφα ἀπειρόγαμος- | λευκόχρως παρέσται, | ἔγχελυς* Eubul. 3, 222 cf. 5, 82. *αἵ τε- | Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαί* ib. 223 (2). *πρὸς *τούτοισιν - παρέσται σοι | θύννου τέμαχος* Eubul. 3, 234 (1). *ἑψητοί τινες | παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοι* Alexid. 3,392 (3). *τοῦ δ᾽ ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ *γεύει χαρίεντος ὄψου* Axionici 3, 532 (1). *ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι* Dionys. 3, 552 (1, 9). *παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ* Alexid. 3, 443. *παρῆν στέφανος ἐν τάχει* Eubul. 3, 258 (2). *εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῇ παρῆν* Eup. 2, 441 (4)

δεινὴ γλῶσσα (?) Βρεττία παρῆν Aristophan. 2, 1193 (74). ἔδει παρεῖναι-αὐλητρίδ' ἢ | νάβλαν τίν' Philem. 4, 14. *(οἶσ')-πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι Men. 4, 87 (5). βρύκει-ἅπαν τὸ παρόν Cratin. 2, 43 (2). ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε (?) anon. 4, 608 (25). πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω Eup. 2, 466 (15, 1). ὄρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην Aristophan. 2, 963 (14). οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eup. 2, 560 (34). οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον Antiph. 3, 133 (2, 7). ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ'- | ἄνηθα καὶ σέλινα Eubul. 3, 222. ὅστις κορακῖνον ἐσθίει- | γλαύκου παρόντος Amphid. 3, 310 (3). ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 288 (245). ὅστις-εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἡδέως, κακῶς διάγει Apollod. 4, 456 (3). μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθέναι Men. 4, 215 (9). παρὸν κολυμβᾶν Pher. 2, 300 (1, 21). ἀεὶ-πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει (f. ἄρ' εἶ) Antiph. 3, 143 (22). Caeterum v. ad Xenarch. 3, 618.

πάρειμι (praetereo): παριόντα Φειδιππον πάνυ | -πόρρωθεν ἀπιδὼν Timocl. 3, 606. ἡχεῖν, ἂν παράψηθ' ὁ παριὼν Men. 4, 89 (3). ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν | ἑστήξετ'-, προσπεπατταλευμένος Hegesipp. 4, 480 (v. 24).

παρείσειμι: ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί Philippid. 4, 469 (4). θεός-εἰς οἰκίαν παρεισιὼν Men. 4, 127 (2). Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (1).

παρεισκυκλῶ: ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν Athenion. 4, 558 (v. 32).

παρεμβολή: ἐν χάρακι-καὶ παρεμβολῇ Theophil. 3, 630 (2) cf. Diph. 4, 429 (51). ἐκεῖ-ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή Criton. 4, 537.

παρεμπολίζω: v. παρεμπολῶ.

παρεμπολῶ: παρεμπεπολημένον (libr. παρημπολημένον, al. παρημπολιμένον: f. παρεμπεπολισμένον) anon. (396) 5, 123.

παρεντρώγω: παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη Eubul. 3, 212 (v. 8).

παρέξ: v. παραιξορουσον.

πάρεργον: πρὸς τὸ κέρδος- | πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται Alexid. 3, 422 (1, 2). τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἐστιν Hegesipp. 4, 479 (v. 18).

παρέργως: οὕτως παρέργως ἅπτεται Men. 4, 206 (1). οὐ-παρέργως ἔμαθον Hegesipp. 4, 479 (v. 6).

παρέρχομαι: cf περιέρχομαι. στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας | -, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα Nicostr. 3, 287. μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους Philem. 4, 41 (21). ἅπαντας οὓς λέγω | παρελήλυθ', *ᾄδων Pher. 2, 327 (1, 23) cf. 334. ὁπότε παρέλθοι (Pericles) *(δ'), ὥσπερ *ἀγαθοὶ δρομῆς | -ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eup. 2, 458 (6, 2). στροφὴ *λόγων παρελθέτω τις Antiph. 3, 119 (1, 4). δεῖπνον αἰτήσεις με σύ | ἤδη παρελθὼν Alexid. 3, 465 (3). οὐκ Ἀττικηρῶς οὐδ' ἀπηκριβωμένως | λιμῷ παρελθεῖν** Alexid. 3, 480 (1).

παρέχω: αἱ-Συράκουσαι σῦς-παρέχουσιν Herm. 2, 407 (1, 9). ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν ib. (1, 15). αἱ Παγασαὶ δούλους-παρέχουσιν ib. 408 (1, 19). τὰς-Διὸς βαλάνους- | Παφλαγόνες παρέχουσι ib. (1, 21). παρέξω Λέσβιον, Χῖον- Philyll. 2, 865 (6). κυμβία-παρέχοιμ' ἑστιῶν *Εὐριπίδῃ Ephipp. 3, 335 (2). τούτου (i. e. τοῦ νέκταρος) χρὴ παρέχειν πίνειν-τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις Herm. 2, 410 (2, 11). τραγήματ'-νομίζεται | τοῖς νυμφίοις-παρέχειν Alexid. (Antidot.) 3, 458. ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ Antiph. 3, 116 (1, 6). τοῖς-ἄλλοις-ἡ γῆ θηρίοις | ἑκοῦσα παρέχει τὴν-τροφὴν

Philem. 4, 33 (4). *ἔδει **παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ'* Cratin. 2, 167 (11). *βίον-ὅν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον* Telecl. 2, 361 (1, 1). *φημὶ δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν- | καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ* Eup. 2, 486 (2). *λόγος-εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ* Philem. 4, 42 (25[b]). *τὸ παραγεύσασθαί τινος *καινοῦ, παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδονὴν* Antiph. 3, 140 (14). *οὐ-τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον λύπην, παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τἀγαθὰ* Men. 4, 234 (11). *διὰ τὸ παρέχειν πράγματα | μόνους *ἑαυτῇ* Philem. 4, 33 (4). **(γυναικὶ) τῇδὶ μὴ παρέχειν-πράγματα* Aristophan. 2, 997 (8). *κακά μοι παρέσχεν οὗτος* Pher. 2, 327 (1, 22) cf. ib. 334. *παρέχουσαι κνῖσαν ἡμῖν πλείονα | παροψίδες* Alexid. 3, 502 (1, 4). *μὴ πεσὼν-παράσχῃς διαβολὴν | ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ* Phryn. 2, 602 (2). *τἀργύριον εἶναι-φαίνεται | οὐ τῶν ἀναγκαίων-μόνον | τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν* Men. 4, 156 (1, 3). *ἑαυτοὺς-*δέρειν (λέπειν?) | παρέχοντες ἀθληταῖσιν* Timocl. 3, 610. *αὐτὸν-σοι- | θέλω παρασχεῖν *(ἢ) κολοκύντην ἢ κρίνον* Diph. 4, 420 (11). *τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεὶ | πάρεχε σεαυτὸν* (al. *παράσχε σαυτὸν* an *παράσχες αὐτὸν*) *τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον* Men. 4, 156 (1). *λόγους μέν | -δεινοὺς παρέχει, | ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης* Herm. 2, 395 (1). Caeterum v. ad Philem. 4, 58 (80).

παρηγορῶ: *παρηγοροῦσαι* (i. e. *συμφοραί*) *τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν* Philem. 4, 53 (52[c]). *παρηγόρει δὲ τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν* Men. 4, 239 (19). *τὸ ζῆν-στεφάνοις παρηγόρει* Philem. 4, 58 (79).

παρθενεύω: *†παρθενεύσεις ἕξεις μοι χάριν* Eubul. 3, 218 (3).

παρθενική: **παρθενικαὶ τρυφεραί* Eubul. 3, 257 (2).

παρθένος: *ταυτὶ λάμβανε, | παρθένε, τὰ μῆλα* Antiph. 3, 33 (1, 3). Eriph. 3, 556 (1, 3). *κυμβία-πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων* Alexid. 3, 422 (3). *παρθένοι παίζουσι* Anaxand. 3, 170 (2). *παρθένοι Λυδῶν κόραι* Autocr. 2, 891 (1, 2). *ἑκάστου μικρὸν ἂν | *ἀπεγεύεθ', ὥσπερ παρθένος Μιλησία* Eubul. 3, 227 (4). *παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ | φορῶν κροκωτούς* Arar. 3, 273 (1). *βουβάλια χαρπῶν παρθένου *φορήματα* Diph. 4, 402. *ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ | παρθένος* Men. 4, 283 (222). *ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου* Eubul. 3, 245 (1). *ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι* Anaxand. 3, 200 (17). *τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα | δέξαιτ' ἄν;* anon. 4, 673 (299). *ἐπομνύουσα-, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, | ὡς πῶλος ἀδμής* Epicrat. 3, 369. *παρθένου ἀνάσυρμα* (Poll. Bk. *προανάσυρμα παρθένου*) Eubul. 3, 272 (29). *παρθένοι Ὑακινθίδες* Phryn. 2, 591 (12). *Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε* Diph. 4, 388. *παρθένου Ἀρτέμιδος-ἔφυ* (*τρίγλη*) Plat. 2, 673 (1, 20). *ὁ-τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ* Philippid. 4, 474 (1). *ἡ-εὐπάτειρα φιλόγελώς τε *παρθένος* (legitur *παρθενικά*) | *Νίκη* Men. 4, 282 (218). *ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης* (h. e. farinae) Antiph. 3, 27 (1, 9). *παρθένου Βοιωτίας | Κωπᾶδος* Eubul. 3, 236. *ὦ παρθένοι* (de navibus) Eup. (?) 2, 577 (v. 11).

Παρθενών: *ὡς καλὸς ὁ Παρθενών* anon. 4, 616 (49).

παρίημι: *ἣν ἂν *παρίῃς μηκέτ' αἰτιῶ θεόν* (cod. *παρῇς μηκέτι τὸν θεὸν αἰτῶ*) Men. 4, 126 (1). *τὸ ζῆν ἡδέως | παρέντες* Apollod. Car. 4, 441 (v. 2). *οὐδεμίαν- | κύλικα παρῆκεν* Men. 4, 188 (5). *παρεὶς τοσαῦτα γράμματα | Σίμου τέχνην ἔλαβες* Alexid. 3, 444 (1, 11). *ὅστις- | τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς* Amphid. 3, 307 (2). **πάρες, ὦ* (legeb. *πάρεσο*) Aristophan. 2, 1092 (1).

Πάριοι v. *Πάφιοι*.

παριππεῦσαι *Κυπρίους ἄρτους* Eubul. 3, 243 (2).

παρίστημι: ἠριστάναι καὶ παριστάναι τουτί Herm. 2, 406 (11). ἄφωνοι δύο τινές | ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι Men. 4, 117 (2). μυιοσόβην λαβὼν παράστηθι (παράστηθ' ?) ἐνθάδε Anaxipp. 4, 466 (2). Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν Stratt. 2, 771 (3). τούτῳ παριστῶ (παρίστω?) Plat. 2, 639 (2). ἐμοὶ παράστα Men. 4, 105 (2). θεὸς τοῖς ἀργοῖσιν οὐ παρίσταται mon. 242. cf. θεὸς δ' ἁμαρτάνουσιν οὐ παρίσταται mon. 252. πολλοῖσιν ἀδίκοις ἡ τύχη παρίσταται mon. 624. φέρειν-τὰς παρεστώσας τύχας mon. 280. cf. mon. 470.

παρίσωμα: τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν Cratin. min. 3, 376.

Παρμένων: Philem. 4, 14. Men. 4, 211 (2, 2). 260 (103). ὦ Παρμένων Men. 4, 194 (8).

Πάρνης: *ἐς τὴν Πάρνηθ'-φροῦδαι Aristophan. 2, 1104 (1). φέρων-δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον *Antiph. 3, 111 cf. 5, 78.

πάρνοπες: σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας Nicoph. 2, 848 (1).

*Παρνόπης: v. Παρνύτης.

*Παρνοπίς: v. Παρνύτης.

†Παρνύτης: ὀβολὸν εὗρε Παρνύτης (Παρνοπίς? an Παρνόπης? 5, 122) anon. 4, 700 (384).

πάροδος: τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν εὐνουστέραν Dionys. 3, 552 (1, 17).

παροιμία: καθάπερ ἡ παροιμία Plat. 2, 674 (2, 3). κατά-τὴν παροιμίαν Alexid. 3, 417 (1).

παροινία: ἀτελὲς-δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν Amphid. 3, 312. θορύβους ὀχλώδεις φεῦγε καὶ παροινίας mon. 239.

πάροινος: Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος Antiph. 3, 80.

παροινῶ: δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον | τῶν παροινούντων Aristophont. 3, 357 (1, 4). εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν Alexid. 3, 454 (1). οὔτε-νήφοντα δεῖ | οὐδαμοῦ-παροινεῖν Antiph. 3, 20 (1). οὐ-τὸ πλῆθος-τοῦ ποτοῦ | ποιεῖ παροινεῖν Men. 4, 256 (82). ἤδη παροινεῖς *ἤ 'μὲ (libr. ἐμέ, al. *εἴς με) πρὶν δεδειπνάναι Aristophan. 2, 1051 (10). γυναῖκε-, δι' ἃς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις (i. e. civitates) Henioch. 3, 563 (v. 18).

παροίχομαι: ἐπειδὴ τοὔστρακον παροίχεται Cratin. 2, 61 (1, 3).

παροξύνω: ῥιπὶς δ' ἐγείρει-, | θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου (scr. τηγάνων 5, 82) πνοῇ (an θερμὴν-πνοήν?) Eubul. 3, 242 (1, 8).

πάροξυς: φίλος-οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος Antiph. 3, 45 (2, 8).

παρορῶ: ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). τὸ-σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον Men. 4, 85 (3). παρῶμμαι Men. 4, 128 (8). ἐὰν μὲν *"τευτλίον" (int. ἰατρὸς εἴπῃ), παρείδομεν· ἐὰν δὲ *"σεῦτλον", ἀσμένως ἠκούσαμεν Alexid. 3, 448 (2).

Πάρος: *ποῦ ποτ' εἶδες- | τὸν ἄνδρα-; B. ἐν Πάρῳ Cratin. 2, 97 (8) cf. 98. τὴν εὐτειχῆ ναίων Πάρον Alexid. 3, 393 (1).

παρουσία: εὐπαθῆ βίον | παρουσίαν τε χρημάτων Cratet. 2, 240 (4). ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας Plat. 2, 677 (6). παρουσία Men. 4, 209 (6). φύεσθαί τ' ἀεί | καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν Alexid. 3, 493 (1, 4).

παροψίς: ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες Plat. 2, 625 (4). βολβὸς εἴς τις καὶ παροψίδες τινές Antiph. 3, 133 (1, 3). οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι | βολβοῖς τ' Eubul. 3, 205 (v. 4). αἱ-τῶν παροψίδων | -δριμύτητες Arched. 4, 435 (1, 6). παρέχουσαι κνῖσαν- | παροψίδες καὶ λῆρος Alexid. 3, 502 (1, 5). ἄλλος μαχέσθω περὶ ἕδρας

παροψίδι Nicoph. 2, 851 (3). ποιήσω νυστάσαι παροψίδι (?) Dionys. 3, 549 (v. 43). ὥσπερ αἱ παροψίδες | τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν Plat. 2, 676 (3). πάσαις γυναιξὶν- | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). ἐγρηγορυίας δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες Plat. 2, 629 (1). οὐ γάρ τινες παροψίδες | εἴσ' ἀντιβολῶ σε; ib. παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ Sotad. 3, 588. καιναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς (Poll. πολλαῖσι παρ. καὶ καιναῖς) εὐωχήσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1). ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες Magn. 2, 9 (1). παρατίθησιν ἐν παροψίδι | βολβούς Antiph. 3, 34 (3). τράπεζαν - ποικίλων παροψίδων | κόσμου βρύουσαν Alexid. 3, 418 (2).

παροψωνεῖν Cratin. 2, 71 (8).

παρρησία: φίλος ἀληθείᾳ *(τε) καὶ παρρησίᾳ Men. 4, 307 (351) cf. ib. p. 876. *(τὸ) τῆς πενίας ὅπλον | παρρησία Nicostr. 3, 289 (5). νύμφη-ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν mon. 371. σοὶ γὰρ τίς ἐστιν- παρρησία; Philem. 4, 43 (27ª). μεταδίδου παρρησίας, | βέλτιστον αὐτὸν (i. e. servum) τοῦτο ποιήσει πολύ Men. 4, 181 (1). τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 11). ἄνπερ-παρρησίαν μοι δῶτε ib. (v. 15). ἀνουθέτητόν ἐστιν ἡ παρρησία mon. 49. πεπρακότες τὴν τοῦ βίου παρρησίαν Alexid. 3, 450.

παρυφές: ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές (an τρύφημα παρυφές), ξυστίδα Aristophan. 2, 1079 (6, 7).

παρυφίς: Men. 4, 210 (7).

πᾶς: cf. πάντη. πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει- Mnesim. 3, 570 (v. 52). υἱὸν τρέφει πᾶς Posidipp. 4, 516. τὸ-κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς Demonici 4, 570. ἀπερυθριᾷ πᾶς, ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ἔτι Men. 4, 294 (287). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ | δύναμιν Dionys. 3, 548 (v. 11). πᾶς - τῶν νεανίσκων Theophil. 3, 627. πᾶς γὰρ λέγει τις- Aristophan. 2, 1148 (1, 10). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις, ὃς σοφῶς λέγει Antiph. 3, 51. πᾶς τις Alexid. 3, 473. ὅστις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. πᾶς τις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῇ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). τὸ-ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναί μοι δοκεῖ Antiph. 3, 155 (67). πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 463. οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς Nicol. 4, 580 (v. 26). οὐ πρὸς παντὸς *(ἀνδρός) ἐστιν Cratin. 2, 178 (12). λύει- λύπην παντὸς ἀνθρώπου λόγος mon. 610. πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται mon. 123. πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ-ἢ- Pher. 2, 286 (12). ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνὴρ Eup. 2, 515 (18). φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν Men. 4, 175 (4). πᾶς πατὴρ μῶρος Men. 4, 111 (5). ἀφυπνίζεσθαι - χρὴ πάντα θεατήν Cratin. 2, 174 (5). ἐλεύθερος πᾶς ἑνὶ δεδούλωται Men. 4, 268 (150). εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος Arched. 4, 435 (1, 10). ψεῦδος-μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος mon. 554. †πονηρός ἐστι πᾶς ἀχάριστος ἄνθρωπος mon. 456. παθητός ἐστι πᾶς τις εὐπροσήγορος mon. 457. *ἅπας (vulg. πᾶς) ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ Men. 4, 178 (1). πᾶς-πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά Philem. 4, 35 (7, 10). δειπνῶν δὲ πᾶς | τἀλλότρια γίγνετ' ὀξύχειρ Nicomach. 4, 584 (v. 32). πᾶς ὁ μὴ φρονῶν | ἀλαζονείᾳ-ἁλίσκεται Men. 4, 277 (195). πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται anon. 4, 693 (360). πᾶς ὁ φύσεως ἐντός Damox. 4, 531 (v. 34). ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως-ἐστήξετ' Hegesipp. 4, 480 (v. 24). νόμων ἔχεσθαι πάντα δεῖ τὸν σώφρονα mon. 380. cf. 580. ῥύου - σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου mon. 473. πᾶσα δ' εὔμορφος γυνή |

ἐρῶσα φοιτᾷ Eubul. 3, 242 (1). τῷ-καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς mon. 716. τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον Men. 4, 76 (8). ὕπνος-πάσης ἐστὶν ὑγιεία νόσου mon. 522. λύπης-πάσης-ἰατρὸς χρόνος Diph. 4, 426 (36). ἡ φύσις πάσης τέχνης ἀρχέγονόν ἐστ' Damox. 4, 530 (v. 7). ἡ τάξις σοφὸν | ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κἀν πάσῃ τέχνῃ Sosip. 4, 483 (v. 46). εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης πᾶσαν ῥοπήν Men. 4, 178 (2). ἐν παντὶ δεῖ | καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ Men. 4, 119 (1, 1). ἐν παντὶ καιρῷ τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ | -πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7). καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον mon. 273. ἥξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρον mon. 209. τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). *ἡδύ τοι | ἔστιν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός Antiph. 3, 119 (1, 5). τὸ συνεχὲς ἔργον (f. ἔργου 5, 81) παντὸς εὑρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12). οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν | κρίνων Men. 4, 214 (6). οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ' Men. 4, 164 (1). πᾶν τοὔργον-ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα Men. 4, 293 (278). τὸ -ὑποληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη Men. 4, 142 (1). ἀφεῖλε πᾶν | αὐτοῦ τὸ λυποῦν Ephipp. 3, 326 (1). ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον Alexid. 3, 481. τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής Men. 4, 250 (56). εἰ -πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ | δότε κρότον anon. 4, 694 (362). [βλέπουσα-εἰς πᾶν Men. 4, 226 (1, 8)]. τὴν ἐπιμέλειαν παντὸς ἡγοῦ κυρίαν mon 632. γονεῖς πρὸ παντὸς (Philem. πρώτιστον) ἐν τιμαῖς ἔχειν mon. 72 = Philem. 4, 63 (107). διὰ παντὸς συνών Philem. 4, 50 (43). ὅταν-τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς Diph. 4, 421 (14, 3). διαπαντὸς-τὰς μάχας | ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 5). διὰ πάντων ἀγών Cratin. 2, 106 (8). ἀτραπίζοντες τὰς ἁρμονίας διὰ πασῶν Pher. 2, 265 (10). εἴσαγε διὰ πασῶν *Νικολᾷδας Μυκονίας (?) Machon. 4, 497 (v. 11). ἔστιν-ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν Damox. 4, 532 (v. 56). μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει mon. 59. διαφέροντα †πάσης (f. πᾶσιν) -τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 98. μακάριόν ἐστιν- | ποίημα κατὰ πάντ' Antiph. 3, 105 (v. 2). οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ Nicostr. (ex Eurip.) 3, 288 (2). mon. 697. Philippid. 4, 472. πάντα γὰρ κακῶς ἔχει Philem. 4, 47 (37). τῶν τεχνῶν | -*σχεδόν τι πάντα τοὔθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). πάντ' ἀρίστῳ Cratin. 2, 15 (1, 3). θαλάττῃ πάνθ' ὅμοιον anon. 4, 615 (48). πάντ' ἀνεσκευασμένον, | σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον Diph. 4, 417 (4). ἐν τῷ-αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται Eubul. 3, 241. πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10, 6). *λέγ' εἴ τι βούλει, πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1). ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός (an κάδος, ?) | ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας Antiph. 3, 57 (1). κᾆπειτά με πάντ' ἐπερώτα, | ὅ τι ἂν βούλῃ Metag. 2, 752 (3). ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος πονεῖν | *πάντ' (libr. πᾶς) ἂν γένοιτο Men. 4, 234 (11). *πάνθ' (vulg. ἅπανθ') ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν- | τύχη 'στίν Men. 4, 213 (3, 7). πάντ' ἐστὶ (f. πάντῃ 'στὶ) τῷ καλῷ λόγῳ | ἱερόν Men. 4, 90 (6). *οἱ Θρᾷκες Λιβύ | τρωες καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ Men. 4, 208 (5). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς Aristophan. 2, 986 (2). πάντα-τυχὼν ἄπει Eup. 2, 523 (3). ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι· πλὴν Κτησίου** Anaxil. 3, 353 cf. 5, 86. *Α. ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται; *Β. πάντ' ἔχεις Aristophan. 2, 1005 (1, 7). †ὁ διαφέρων λογισμῷ πάντ' ἔχει Men. 4, 142 (2). τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει Men. 4, 155 (6). πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως Antiph. 3, 47 (2). *(τὴν) τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ | ἔχουσαν Diod. 3, 544 (v. 10). εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις Men. 4, 107 (2, 5).

ἄλλῳ-παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν ib. (2, 8). πάντα γάρ πρόσεστί μοι | ὅσα περ ἔχειν-δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 41). τό-μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα Timocl. 3, 607 (v. 4). οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ, | οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα Philem. 4, 27 (v. 18). ἀγοράζειν πάντα, μηδὲ ἓν δ' ἔχειν Diph. 4, 409, f. Philem. 4, 26. πάντα μὲν λήψει σχεδόν | ἀεὶ γάρ Dionys. 3, 548 (v. 21). *λέγ' ὅτου δεῖ. λήψομαι γάρ πάντ' ἐγώ Alexid. 3, 437 (2, 2). πάντ' ἐστὶν ἡμῖν Antiph. 3, 125 (1). γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ | πίνειν διαρκής Alexid. 3, 459. εἰ-ὁ δεσπότης | αὐτὸς *ἀπολαύει πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις Men. 4, 250 (53). γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται mon. 89. cf. 539. 668. ἔβρυχέ (f. κατέβρυξέ) τε πάνθ' ἅμα Stratt. 2, 767 (1). ἀψινθίῳ σπόδησον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς, | κᾆθαλα *ποιήσας πάντα *κάσκοροδισμένα Diph. 4, 381 (1, 13). ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 3). ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν *δοκῇ Machon. 4, 497 (v. 10). πάντα γὰρ ἦν | *μέστ' ἀνδρῶν *(καὶ) μειρακίων- Philyll. 2, 858 (3). διαστίλβονθ' ὁρῶμεν-πάντα τῆς ἐξωμίδος Aristophan. 2, 947 (10). μὴ 'ξαπατηθῇς· πάνθ' ὅρα Philem. 4, 4 (1, 10). *Μύλλος πάντ' ἀκούων Cratin. 2, 70 (5). μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε Dionys. 3, 548 (v. 27). μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί mon. 335. πρὸ τῶν καιρῶν ἀεί | πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9). πάντ' εἰδέναι Men. 5, 110 (521). ὁ δὲ παρὼν ἁπανταχοῦ | πάντ'-οἶδε πανταχοῦ παρών Philem. 4, 31 (2, 10). [θεὸς ὁ πάντων δεσπότης Philem. 4, 67 (1, 11). τὸν πάνθ' ὁρῶντα ib. (2)]. πάντῃ-ἐστι πάντα τε βλέπει θεός mon. 698. ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δῷς (?) Alexid. 3, 389 (1, 1). πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Enang. 4, 572 (v. 4). πάντ' ἐστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ- Philem. 4, 13. πάντα δεῖ | εὑρεῖν Antiph. 3, 106 (v. 17). διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς | πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1, 6). ὁ-τῷ λογισμῷ πάντα-σκοπῶν Philem. 4, 34 (5, 10). οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα, καὶ πλοῦτον φέρειν Men. 4, 163 (1). μέτρῳ-πάντα μανθάνων *δίκῃ ποίει mon. 615. τοὺς-κολακεύειν δυναμένους | καὶ πάντ' ἐπαινεῖν Diod. 3, 544 (v. 35). ποιήσω πάνθ' ὅσα | οὗτος αἰτεῖται Alexid. 3, 415 (2). ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποιεῖ Men. 4, 128 (1). πανταχοῦ | διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην γίγνεται Diph. 4, 403 (1, 12). αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε Philem. 4, 24 (1, 6). μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος Men. 4, 291 (267). πάντα πράξεις ἐνθέως mon. 229. θεὸς συνεργὸς πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως mon. 237. πράττουσι πάντα·- ὅθεν ἐπιχειρεῖ πάντ'- | ἕκαστος αὐτῶν, πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς Apollod. 4, 454 (1, 8. 10. 11). Μητίοχος-πάντα *ποιεῖ anon. 4, 674 (303). πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). οὐ δύνανται πάντα ποιοῦσαι *νεωσοίκων λαχεῖν Cratin. 2, 124 (12). μακάριον- | πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῳ Men. 4, 209 (1, 2). ἢ πάντα κινήσεις λέγων anon. 4, 609 (17[d]). πάντα φορητὰ πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ Cratin. 2, 194 (52[b]). ἔλπιζε πάντα μέχρι γήρως mon. 661. τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίγνεται Antiph. 3, 149 (45). cf. mon. 494. ὁ χρόνος-γίγνεται πάντων κριτής mon. 620. ὁ πολὺς χρόνος πάντ' ἐξελέγχει anon. 4, 693 (359). χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα mon. 545. [πάνθ' ὁ χρόνος-μαραίνει Philem. 4, 64 (117)]. Τύχη κυβερνᾷ πάντα Men. 4, 213 (3, 9). ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ mon. 733. χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα mon. 538. ὡς πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ mon. 559. ἆρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον Antiph. 3, 152 (60). ἆρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον Men. 4, 116 (1). πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη | πρὸς εὐσέβειαν

πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως Athenion. 4, 557 (v. 1). τὸ πάντων κρεῖττόν ἐστι νοῦν ἔχειν mon. 637. πάντα - ὅλως | ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα Philem. 4, 11 (v. 5). "μεταβολὴ πάντων γλυκύ" anon. 4, 684 (327). ὥστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ *δὴ γλυκύ ib. 685 (327, 6). πάντ' ἄνω κάτω Men. 4, 113 (4). πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10, 4). πάντα μᾶλλον ἢ | τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1). *λέγουσι πάντα μᾶλλον ἤ τι τἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 5). ὀκνηρός, πάντα μέλλων Men. 4, 139 (4). κριτὴς ἄριστε πάντων Cratin. 2, 192 (51). πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων Men. 4, 135 (2, 16). πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 2). πάντων ἔσχατοι Men. 4, 117 (2, 3). εἰδώς σε πάντων διαφέροντα Philosteph. 4, 589 (v. 1). *πολλῷ πάντων προέχοντες Plat. 2, 653 (3). *εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 5). νικᾷ- *(πάντας) χρηστὸς ὢν Eup. 2, 467 (16, 3). ἤδη τὰ πάντων-πειράζεται mon. 573. πλούσιος | καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός Men. 4, 266 (140). ὥστε μηδένα | μισεῖν με-, ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν Euphr. 4, 486 (v. 15). ἵνα ταὐτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος Lync. 4, 433 (v. 22). οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα Anaxipp. 4, 460 (v. 28). ὥσπερ τῶν χορῶν | οὐ πάντες ᾄδουσ' Men. 4, 117 (2, 2). ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει mon. 566. ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ mon. 48. cf. 76. ἴσος ἴσθι πᾶσι mon. 257. πάντων ἰσηγορίαν Eup. 2, 536 (2). τοὺς-τραγῳδοὺς-σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας Timocl. 3, 593 (v. 9). μετὰ μαινομένων-μαίνεσθαι πάντας ὁμοίως Calliae 2, 740 (1). ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται Antiph. 3, 20 (1). ἡ φύσις μία | πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν τρόπος Men. 4, 185 (2). τὴν αὐτὴν ὁδόν, | ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον Antiph. 3, 29 (2, 3). [τὸν ὄντα πάντων πατέρα ex Diph. 4, 429 (52)]. χαίρει μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα Diph. 4, 414. ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ' ἥξομεν Men. 4, 293 (281[a]). εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον Baton. 4, 500 (2, 5). οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν-| -τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δέ | καὶ γλαφυρὰ πάντες Epigen. 3, 538 (1, 3). βίου-, | ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν Alexid. 3, 476 (3, 2). πλούσιος. | τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους | εἶναι Alexid. 3, 419 (v. 2). τὴν χλανίδα πάντες-, οὐκ ἐμέ | προσηγόρευον Posidipp. 4, 526 (5). πάντων ἀκούων διότι- Criton. 4, 538 (v. 5). μεμνημένοι | πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον Herm. 2, 413 (2). ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν, | ἔπειτ'- Philem. 4, 51 (49). τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν | ἤρων Men. 4, 236 (14, 2). ἵν' *ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης | πρόσωπον Men. 4, 189 (1, 5). πάντας αὑτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει Men. 4, 71 (9, 2). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως | -αὑτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5, 5). πάντες δ' ἔνδον *πεταχνοῦνται Aristophan. 2, 1062 (3). πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω Mnesim. 3, 569 (v. 20). ὥστε πάντας ὁμολογεῖν | τῶν γάμων κρεῖττω γεγονέναι- Axionici 3, 535 (2, 5). ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν Euphr. 4, 494 (1, 5). ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας Baton. 4, 502 (1, 19). ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι Aristophan. 2, 965 (19). πρώτιστα μὲν *(οὖν) πάντες ἀναυδεῖς | τότ' ἐπέστησαν Epicrat. 3, 371 (1, 20). σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες (al. πάντας -κότας) Antiph. 3, 115 (3). πάντες τελῶναι, πάντες εἰσὶν ἅρπαγες (Oropii) Xenon. 4, 596. κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς *καλῶν Posidipp. 4, 521 (v. 12). ποιεῖ πάντας νεκροὺς | δείπνῳ Nicol. 4, 580 (v. 37). πάντες σχεδόν | εἶναι μάγειροί φασιν Sosip. 4, 482 (v. 3). πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια-, |

ἡμῖν δὲ- Antiph. 3, 79 (2, 5). στεφάνους-πᾶσι Pher. 2, 320 (5).
πᾶσίν εἰμι πέντε καὶ δύο Amips. 2, 702 (3). † αὐτίκαν πᾶσί τε θεο-
ξενίης ἐγένετο Polyz. 2, 868 (2). ἐπικουρεῖν πᾶσιν Men. 4, 107 (2,
11). τὸ γνῶθι σαυτὸν πᾶσίν ἐστι χρήσιμον mon. 584. ῥάπτουσι δέ |
πᾶσιν ἐπιβουλάς Alexid. 3, 422 (1, 3). ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξη-
γούμενος Antiph. 3, 59. ὥστε-κεκραγέναι *(πᾶσιν) δοκεῖν Phoenicid.
4, 509. ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 13).
δεῖγμ᾽ ἔστιν-πᾶσι μικροψυχίας Men. 4, 96 (3). ἆρ᾽ ἐστὶν ἀγαθῶν
πᾶσι πλείστων ἀξία | ἡ σύνεσις Men. 4, 195 (4). τοὺς τὸν ἴδιον δα-
πανῶντας-βίον | τὸ καλῶς ἀκούειν-ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255
(79). διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν-, τῶν ὄντων τε νῦν | ἀγαθῶν ὄνη-
σιν πᾶσι Men. 4, 153 (3, 7). οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν Cratet. (An-
tiph.?) 2, 247 (1). πάντες εἰς σὲ (int. γῆρας) δέ | ἐλθεῖν ὅμως εὐχό-
μεθα Men. 4, 241 (26). εἰ πάντες ἀποθανούμεθ᾽ οἷς μὴ γίγνεται |
ἃ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα Philem. 4, 21 (3). βουλόμεθα
πλουτεῖν πάντες mon. 64. cf. 236. μαινόμεθα πάντες ὁπόταν ὀργι-
ζώμεθα Philem. 4, 54 (59^{a}). οὐδεὶς οἶδε-, ἀλλ᾽ ὑπονοοῦμεν πάντες
ἢ πιστεύομεν Men. 4, 145 (2). εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις ἀεί
Men. 4, 254 (74). ἅμα | πάντες ἐβοῶμεν Damox. 4, 536 (v. 6). ὁ δὲ
πλοῦτος ἡμᾶς- | *πάντας βλέποντας παραλαβὼν *τυφλοὺς ποιεῖ Antiph.
3, 153 (61^{b}) cf. 5, 79. Caeterum v. infra Men. 4, 232 (8^{a}). πᾶσιν-
ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλεται παθεῖν Aristophan. 2, 1133 (1). χαίρετε πάντες
ὅσοι-Σέριφον Cratin. 2, 137 (6). χαίρετε πάντες Eup. 2, 468 (19).
ἵστασθ᾽ ἐφεξῆς πάντες Aristophan. 2, 975 (8). πάντες ὑμεῖς μετὰ χα-
ρᾶς κτυπήσατε anon. 4, 694 (362). ὑμεῖς-πάντες ἔξιτ᾽ Stratt. 2, 776
(1). ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίγνεται Antiph. 3, 102. ἐν ὑμῖν
πᾶσιν Philem. 4, 31 (2, 8). πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους
Cratin. 2, 95 (5). ὦ πάντες ἄνθρωποι Apollod. Car. 4, 441 (v. 1). πλού-
τῳ δ᾽ ἐκεῖν᾽ ἦν πάντα συμπεφυρμένα Pher. 2, 299 (1, 1). ἦν δ᾽
ἐκεῖνα πάνθ᾽ ὁδῷ Aristophan. 2, 1164 (2, 6). ταῦτα πάντα συν-
τριαινῶν Plat. 2, 621 (2). ταῦτα πάντα Timocl. 3, 595 (v. 19). 598 (v. 8).
Philem. 4, 37 (10, 6). Sosip. 4, 484 (v. 54). καλοῦσί μ᾽- | διὰ ταῦτα πάντα
σκηπτόν Antiph. 3, 111 (v. 11). ταῦτα πάντ᾽ ἐν τῇδ᾽ ἔνι Aristophan. 2,
1108 (1, 1). ταῦτα πάντ᾽ Philem. 4, 22 (v. 11). πάντα ταῦτ᾽ ἐχρῆτό μοι
Aristophan. 2, 1065 (2, 3). πάντα ταῦτ᾽ ἐστὶν δραχμῆς Antiph. 3, 35 (3).
πάντα ταῦτ᾽ ἐχναύομεν Ephipp. 3, 328 (1). ἃ δ᾽ εἴς τ᾽ ἐδωδὴν-καὶ ῥώμης
ἀκμήν | καὶ-, πάντα ταῦτ᾽ ἐδαινύμην Eubul. 3, 205 (v. 7). τὰς σκευασίας
πάντων-καὶ τὰς σκευάσεις | τούτων Alexid. 3, 430 (1, 24). ὁ δ᾽ ἐπι-
νεύει πᾶσι τούτοις Men. 4, 238 (17, 6). ἐπὶ πᾶσι τούτοις Sosip. 4,
482 (v. 18). ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ᾽ ὄρχεις φέρων Philippid. 4, 468
(1). κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους· | *ἔπειτ᾽ ἐπὶ τούτοις πᾶσι
τῆς σεμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3). ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας- |
πάσας ἐδίδασκεν ὁ χρόνος Philem. 4, 54 (56). ἐπὶ χρήμασιν-, |
ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ᾽ ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. ῥήματά τε κομ-
ψὰ καὶ παίγνι᾽ ἐπιδεικνύναι | πάντ᾽ ἀπ᾽ ἀκροφυσίων Aristophan. 2,
1201 (106). τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· | πάντ᾽ ἔστ᾽
ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα Antiph. 3, 155 (69). τὸ κεφάλαιον τῶν
κακῶν | εἴρηκας· ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ᾽ ἔνι Apollod. Gel. 4, 439
(2). οὐδὲν εἰκῇ παρατίθημι- | βρῶμ᾽, ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμ-
φωνίαν Damox. 4, 532 (v. 54). ὄψῳ τίνι χαίρεις; *Φ. πᾶσι Antiph.
3, 36 (v. 5). ὃν- | ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν- | -δείπνων ἐπιλαθέ-
σθαι- | πάντων ποιήσω Dionys. 3, 548 (v. 39). οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύ-
μασιν | ἐχρᾶτο, πάντ᾽ ἀφεῖλον Anaxipp. 4, 459 (v. 9). οὐδεὶς παρά-

σιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους, | τοὐναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί Antiph. 3, 45 (2, 4). διὰ-τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων | πάντες βλιχανώδεις εἰσί Diph. 4, 381 (1, 15). ἐπὶ τούτοις ἅπασιν †ὕστατος | πάντων (f. ὕστατον | πόπανον ἁπάντων) καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη Antiph. 3, 90 (2, 4). πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 688 (339). τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῷον ἀθλιώτατον | ἄνθρωπος Philem. 4, 33 (4). πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον | ἅπασιν ἀνθρώποισιν-τέχνη Hipparch. 4, 431 (v. 1). ἃς- | πασῶν ἀρίστας-παιδεύεται (int. τρίγλας) Nausicr. 4, 575 (2). ὦ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ Eup. 2, 535 (1). τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει anon. 4, 604 (15). αἰσχίστην *νόσων | πασῶν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 9). *ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι Telecl. 2, 364 (4). γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4). ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). πάντων κτημάτων κράτιστον Plat. 2, 648 (2). πάντων ἄριστον κτημάτων Eubul. 3, 260 (2, 8). παῖς-κάλλιστος- | πάντων ἀνθρώπων Plat. 2, 615 (1, 3). τῶν εὐτυχούντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι mon. 507. cf. 558. adde πάντες εἰσὶ συγγενεῖς 510. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι Men. 4, 263 (122). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει Men. 4, 293 (282). περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις *(ποιεῖ) | αὐτὸν anon. 4, 601 (6). λιμὴν πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς mon. 312. cf. 721. τιμώμενοι-πάντες ἥδονται βροτοί mon. 513. πᾶσιν-θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι anon. 4, 607 (20b). πᾶσιν-εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη mon. 462. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις Men. 4, 153 (3). γυναιξὶ πάσαις κόσμον ἡ σιγὴ φέρει mon. 83. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του *(τρόπου)-μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους Xenarch. 3, 617 (1, 17). ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). *χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς Amphid. 3, 312. ὁμίχλη- | πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος Mnesim. 3, 570 (v. 65). πάντ' ἀγαθὰ-γέγονεν ἀνδράσιν Theop. 2, 807 (1). καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις (an παταγεῖς?) Aristophan. 2, 994 (24). πάντ' ἐπίστασθαι καλά mon. 33. πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν Aristophan. 2, 948 (11). ὅπου γυναῖκές εἰσι πάντ' εἰσὶν κακά mon. 623. cf. 694. καὶ *δυσγενείᾳ καὶ τρόπου *πονηρίᾳ, | καὶ πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς Men. 4, 214 (5). τῶν-ἐλαῶν (?) ἄφελε πάνθ' *ὅσ' ἂν βούλῃ γένη Euang. 4, 572 (v. 5). σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη Herm. 2, 407 (1, 5). πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις Amphid. 3, 306 (1, 8). πάντα- | ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα Men. 4, 276 (191). καπάνας Θετταλοί | πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας Xenarch. 3, 624 (2, 3). πάντες μὲν οἱ Θρᾷκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται | ἡμεῖς ἁπάντων- | -οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς | ἐσμέν Men. 4, 232 (8a). ἆρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἔστιν-ἐκεῖ | πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν-θοινᾶσθαι καλῶς; Cratin. 2, 107 (1). τοῦτον-ἀσκὸν καλοῦσι πάντες *οὐπιχώριοι Antiph. 3, 8 (2). τοῖς-τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσιν λόγος ἄλλος Cratet. 2, 242 (1). πάντες οἱ νεώτεροι Alexid. 3, 467 (1, 1). πάντες *οὕτως οἱ σοφοί | διάγουσι Alexid. 3, 483 (2, 12). ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ; Diph. 4, 413 (5). πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους | ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 88 (2, 1). πάντες-τευτάζουσιν οἱ διάκονοι Telecl. 2, 375 (10). τοὺς ἐν τοῖς γάμοις | διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι- | πάντας μαγείρους Men. 4, 147 (1, 3). †πάντας-τοὺς πλεῖον αὐτὸν πίνοντας ad Alexid. 3, 513 (17). ἔστι-τοῖς κόλαξι πᾶσι

τοῖς σκώπτουσί τε | *(εἰς) αὐτὸν εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1). ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε Diph. 4, 415 (1). τοῖς - *λάλοισιν - | ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη anon. 4, 653 (197). τοὺς ἰατροὺς - | ὑπὲρ ἐγκρατείας εὖ σφόδρα | πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1, 5). πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι Antiph. 3, 151 (57). τὸ καθ᾽ ἕνα πᾶσι τοῖς ἐπισκοπουμένοις | δεῖν - λέγειν Philem. 4, 15 (v. 2). ἀκήκοα | τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ᾽ *ἕκαστον κακά Posidipp. 4, 513. περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους Sosip. 4, 482 (v. 17). καὶ τὰ παιδία | πάντ᾽ εὐθὺς εἴρηχ᾽ Antiph. 3, 106 (v. 10). τοῖς εἰρημένοις | ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς | ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν Men. 4, 236 (13, 3). ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ mon. 170. ὅτι πάντα (an ἅπαντα) τὰ ζητούμεν᾽ ἐξευρίσκεται, | ἂν - Alexid. 3, 397 (1, 1). πάντα τὰ ζητούμενα | δεῖσθαι μερίμνης Men. 4, 124 (4). πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται Philem. 4, 39 (14ª). ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον Dionys. 3, 555 (v. 3). οἱ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας | πάσας μάχονται Ephipp. 3, 322. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς τὸ φῶς ἄγει mon. 592. cf. Philem. 4, 61 (97). mon. 459. πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν | χρόνος ἐστίν Men. 4, 264 (131). ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν πάντων ὕπνος mon. 596. διὰ τὰς γυναῖκας πάντα τὰ κακὰ γίνεται mon. 134. ὃ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων Men. 4, 235 (12, 6). τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει Men. 4, 149 (2). τῶν ἡδυσμάτων | πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ | ἀλαζονεία Posidipp. 4, 521 (v. 4). πολύ γ᾽ ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος Antiph. 3, 121 (v. 1). *νικᾷ - αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολύ Anaxand. 3, 193 (1). ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια | τὰ θηρί᾽ Philem. 4, 36 (8, 1). δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λαγοί Philem. 4, 32 (3, 5). Σφίγγα Θηβαίαν - πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 22). τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω Antiph. 3, 54. λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς | πάσαισι Antiph. 3, 118 (v. 3). πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν Antiph. 3, 152 (58ᵇ). εἴτε - Μακεδόνες - | -, εἴτε πάντες οἱ θεοί Machon. 4, 496. τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει mon. 489. ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ᾽ *ἐπισκοποῦσ᾽ *(ἀεί) - τύχη anon. 4, 693 (358). στρέφει - πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη mon. 712. τύχη - πάντα μεταφέρει τὰ σώματα Anaxand. 3, 162 (1). νόμιζε κοινὰ πάντα τἀτυχήματα mon. 369. εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως Alexid. 3, 484 (3, 9). πάντα δέ | τὰ μηδὲ προσδοκώμεν᾽ ἔκστασιν φέρει Men. 4, 112 (1). νοῦς ἐστι πάντων ἡγεμὼν τῶν χρησίμων mon. 579. † πάντα τὰ λυμαινόμεν᾽ ἔστιν ἔνδοθεν Men. 4, 235 (12, 3). τὰ - ὄψα † φασὶ πάντα καὶ τὰ βρώματα | σχεδὸν - | ἑτέραν ἐν αὐτοῖς λαμβάνειν τὴν ἡδονήν Sosip. 4, 483 (v. 30) cf. ib. p. 485. τοὺς κάδους - καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ (f. πάντας οἳ) προγάστορες Antiph. 3, 132 (1, 6). εἰμὶ πανταχοῦ ‖ ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις | πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν Philem. 4, 31 (2). *φλόμον ἄφθονον ὥστε παρεῖναι πᾶσι τοῖς *ἀγροῖσιν Cratin. 2, 215 (135). ἥκει *φερόμεν᾽ αὐτόματα πάντα τἀγαθά Diph. 4, 380. πάντα μοι | κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ᾽ ἐνθυμουμένῳ Pher. 2, 338 (7, 4). τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). πάντα τὰ σκεύη - ἕλκων ᾤχετ᾽ ἐκ τῆς οἰκίας Anaxil. 3, 348 (1, 11). εἰσφορά τις ἥρπακεν | τἄνδοθεν πάντ᾽ Antiph. 3, 116 (1, 4). πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρός | ἀπέλαβεν Antiph. 3, 92 (2). τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας (?) Men. 4, 85 (5). πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων Diod. 3, 544 (v. 19). κατησίμωται πάντα τἀκροκώλια Eubul. 3, 211 (v. 6). *γόγγρων - πᾶσι τοῖς κολλώδεσι | βρόχθιζε Clearch. 4, 563 (2). πάντα

γὰρ τἀναντία | νῦν ἔστιν Men. 4, 222 (1, 8). *τοὐναντίον - πᾶν ἔδει - ποιεῖν* Antiph. 3, 128 (2, 5). *τοῦτον - κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον | τῶν ἄλλων οἴνων* Herm. 2, 410 (2, 4). *ἀδικεῖ - τὸν Ἔρωτ' - θνητὸς θεόν, | ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν* Alexid. 3, 411 (v. 5). *τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν* Alexid. 3, 407 (1, 6). *τὰς μὲν - ἄλλας - | αὐλητρίδας πάσας* Epicrat. 3, 365 (1). *τἄλλα πάντ' ὀρνίθια* Cratin. 2, 82 (3). *τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον* Cratin. 2, 122 (8, 5). *ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι | καὶ τἄλλα πάντα ζῷα* Philem. 4, 32 (3, 2). *τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν - θηρίοις* ib. 33 (4, 5). *ἀπόφερε τἄλλα πάντα* Antiph. 3, 61 (2). *†σύ τ' ἄλλα* (l. *σὺ δέ | τά γ' ἄλλα*) *πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων* Eubul. 3, 252 (4). *τἄλλα πάντ' ἴσασιν* Antiph. 3, 106 (v. 6). *τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ πάνθ'* Antiph. 3, 151 (54). *πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται* Alexid. 3, 422 (1, 2). *ἔστιν ἀνήρ μοι -, κἀγώ | -, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός, | *χῆδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες* Alexid. 3, 456 (1, 3). *εἰ - ἐγένου σύ - τῶν πάντων μόνος | -, ἐφ' ᾧ τε -* Men. 4, 227 (2, 1). *εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν - | καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολύ;* Men. 4, 137 (1). *κοινὸν τὸν ᾅδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί* Men. 4, 233 (9, 8). *πολλῶν - τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν | λύπη* Philem. 4, 43 (27b). *πολλῶν - τοῖς πᾶσιν *ἀνθρώποις* (*ἀνθρώπων* Stob.) *κακῶν | ὄντων* Men. 4, 263 (123). *ἆρ' ἐστὶν ἀρετῆς - διδάσκαλος | - τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός* Men. 4, 194 (7). *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός* Aristophan. 2, 1065 (2, 1). *τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν* Nicomach. 4, 587. **ὁδοιποροῦντα γὰρ *τὰ πάντ'* (vulg. *ταῦτα πάντ'*) *ἐγὼ ποιήσω* Cratet. 2, 237 (1, 3). *τουτὶ γὰρ ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, | αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ'* Nicostr. 3, 282. *εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφόρει | τὰ* (?) *πάνθ'* (f. *εἰσφορεῖν πάντ' ἔσθ'*) *ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα* Diph. 4, 403 (1, 10). *τὸν - βίον περίεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων* Philem. 4, 33 (4, 3). *σοφὸς - οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ* mon. 486. *τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔσῃ* mon. 649. *ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα | εὑρεῖν* Men. 4, 234 (11). *πολλὰ δύσκολα | εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν* Men. 4, 94 (2). *ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς* mon. 753. *νόμῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται* mon. 368. *τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται καὶ πράττεται* Diph. 4, 423 (22). *Δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ* [Philem. 4, 67 (1, 5)]. mon. 179. *ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάνθ' ὁρᾶν* mon. 695. [*λόγῳ τὰ πάντα - | στήσας ὀλισθαίνοντα* Plat. 1, 196 (v. 2)]. *ἐντὸς - ἔχων - τὰ †παρ' ἑαυτῷ* (l. *πάντ' ἐν αὐτῷ*) Herm. 2, 380 (1, 2). **οἶκος - ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή* Men. 4, 213 (4, 3). **μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν* anon. 4, 658 (220). *τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον* Alexid. 3, 502 (1, 7). *τὰκ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ'* Philem. 4, 6 (v. 5). *διήγετε | πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος* Antiph. 3, 116 (2, 2). [*πάντ' εἰς χρόνον* Philem. 4, 67 (1, 3)]. *αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν* Cratin. 2, 15 (1, 5). *ὥραν πᾶσαν *κανάχων* Cratin. 2, 162 (1). *φθόνος, μεθ' οὗ ζῇ πάντα τὸν βίον γυνή* Men. 4, 231 (6, 10). *λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον* Men. 4, 116 (1, 3). *τέθνηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος* Philem. 4, 22 (v. 12). *δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος* Antiph. 3, 20 (1, 8). *ἠπείρου διὰ πάσης* Antiph. 3, 112 (1, 3). *ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις *ὑδάτων ἄρδεται* Eubul. (?) 3, 266 (10, 3). *κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν* Cratin. 2, 149 (5). *πᾶσα Θηβαίων πόλις* (vocativ.) Stratt. 2, 781 (3, 1). *πᾶσα γαργαίρει πόλις* Cratin. 2, 221 (141). cf. Aristophan. 2, 1099 (4). *ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν* Apollod. 4, 454 (1, 6). *πᾶσαν τὴν*

Ἰωνίαν ἔχει Anaxipp. 4, 459 (v. 19). *Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον* Anaxand. 3, 174 (1). *τὸ χωρίον-τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὀλυμπία* Henioch. 3, 563 (v. 6). *Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρὸν* Epinici 4, 505 (v. 9). *κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑψερεφὲς δῶ* Herm. 2, 410 (2, 9). *πάντα πυρπολεῖ δόμον* mon. 195. *ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ *Σάρδεων γένος* Alexid. 3, 411 (1). *πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος* Posidipp. 4, 523 (1, 6). *μὴ Δημόκριτον-πάντα διανεγνωκότα* Damox. 4, 530 (v. 13). *πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος* Aristophan. 2, 1199 (97). *πᾶς-ἀγὼν | ἐπ' ἐμὲ κατήντα* Alexid. 3, 503 (1, 12). *ἣν ἑλέσθ' αὐτῷ-πᾶσ' ἀνάγκη* Polyz. 2, 867 (1, 1). *γαστρὸς-πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν* mon. 81. *ὁ θάνατος αὐτὴν* (i. e. *ὀφρὺν*) *πᾶσαν ἑλκύσει κάτω* Philem. 4, 58 (81). *πᾶσαν *(ἀφανιεῖς) τὴν ἡδονὴν* Alexid. 3, 462 (1, 18) cf. ib. p. 464. *τὴν-αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι* Apollod. 4, 454 (1, 9). *εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην | μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν* Eubul. 3, 266 (9). *ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές* Anaxipp. 4, 459 (v. 13). *σῶμα πᾶν ἀγάλλεται* Antiph. 3, 126 (1, 22). *πάντα λόγον τάχα πεύσει* Cratin. 2, 100 (15). *ἦν* (f. *πᾶν*) *τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα* Damox. 4, 530 (v. 10). *τῆς οἰκίας | καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ †πάντων ἀντ' ἐκείνης* (al. *καὶ πατρῴων ἄντικρυς*) Men. 4, 191 (2, 3). *τοὺς ἄνθρακας | ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ* (? an *πανταχῇ* cf. 5, 113) *ποιῶ φλόγα* Arched. 4, 435 (1, 5). *†πάσας* (l. *πλήσας*) *παραφερέτω* Plat. 2, 641 (6) cf. 5, 45.

πασιπόρνη: Herm. 2, 384 (2).

πάσμα: *τῆς ἀγρίας ἅλμης *πάσμασι* (libr. *λιάσμασι*) | *σῶμα λιπάνας* Axionici 3, 532 (1, 9).

πάσσαλος: *κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται | περὶ πασσαλόφιν* Herm. 2, 403 (3). Cf. *πάτταλος*.

πασσυδί (al. *πασσυδεί*) Pher. 2, 265 (11) f. *πανσυδί*.

πάσσω: v. *πάττω*.

πάσται (al. *πασταί*) Eup. 2, 574 (108ᵃ). *φύσκαι, πάσται, ζωμοί* (ap. Bk. *φῦσκαι, πασταί, ζωμός*) Aristophan. 2, 1184 (32).

πάσχω: cf. *φάσκω*. *τί δ' ἔπαθες; | Β. ἄγρυκτα κἄλεκτ'* Pher. 2, 346 (20). *ἀνόσια πάσχω ταῦτα-. | Β. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια* Eup. 2, 451 (13). *πάσχειν τοῦτ' ἐμέ* Eup. 2, 513 (12). *δεινὰ πάσχω* Metag. 2, 758 (2). *οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ* Men. 4, 122 (8) = mon. 689. *κακὰ τοιάδε πάσχουσιν* (Bk. *πάσχουσα*) Eup. 2, 519 (33). *κακὰ | πάμπολλα πάσχων ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον* Antiph. 3, 151 (55). *ἐκ τοῦ παθεῖν γίγνωσκε *(καὶ) τὸ συμπαθεῖν· | καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθών* Philem. 4, 52 (51ᵇ). *ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν· | οὐ γὰρ δυνήσῃ †φεύγειν ὅ σε δεῖ παθεῖν* Philem. 4, 41 (20). *μένει δ' ἑκάστῳ τοὐθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν* mon. 349. *πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων | οὐδὲν πέπονθεν,- | ἕτερος δ' ἀπώλωλε;* Men. 4, 236 (14). *πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ'* (i. e. mortem) *ὀφείλεται παθεῖν* Aristophan. 2, 1133 (1). **ἢν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιὼν* Herm. 2, 400 (6). **εὔχει τ' ἀεί με ζῆν; Σ.- | ἂν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;* Alexid. 3, 476 (2). *δεῖ γὰρ ἠριστηκότας | πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ* Antiph. 3, 126 (1, 26). *τίς γὰρ †οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν | πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων;* Antiph. 3, 133 (3, 9). *τί ἄρα *πείσει* (vulg. *ποιήσει*) *τήμερα* Aristophan. 2, 1068 (5). 1124 (20). *ἰχθυδίων | -τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται* Alexid. 3, 429 (1, 6). *θυγατέρες, παῖδές τίνες, | τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν* Antiph. 3, 106 (v. 8). *τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον | -, κοὐκ ἔπαθεν οὐδέν* Plat. 2, 637 (2). *ἦ φέρεται*

θύραζε. | οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ-παθόντα Eup. 2, 485 (1, 14). μεῖζον' ἢ πέπονθε- | ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' Timocl. 3, 593 (v. 17). οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα ταῦτ' οὐ πείσομαι Men. 4, 176 (2). παθόντα καρτερεῖν mon. 471. ἕτερόν τι *τὸ λέγειν ἐστὶ *τοῦ πεπονθέναι Philippid. 4, 471. ὅτι δεῖ- | -ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους (digitos, 429 τούτων) παθεῖν Alexid. 3, 404 (3) = 429 (1, 11). οὔποτ' ἂν πάθοις βλάβην mon. 164. τοιαῦτα-πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει πάσχειν anon. 4, 657 (216). ἀπεψίαν πέπονθεν (5, 118) ἐξ ἀπληστίας anon. 4, 621 (59). πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ Men. 4, 240 (22). μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε. | πρὸ τοῦ παθεῖν σε (an δέ?) τῷ φόβῳ προλαμβάνου Men. 4, 268 (152). τοῖς εἰρημένοις | -ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς Men. 4, 235 (13). ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ mon. 170. ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ mon. 10. εἰ μνημονεύεις εὖ παθών anon. 4, 679 (311). ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθών Diocl. 2, 841 (1). τουτὶ-αὐτὸ-δ σὺ ποιεῖς παθεῖν Antiph. 3, 54 (v. 3). ὅπερ οἱ προτένθαι-δοκοῦσί μοι παθεῖν *Aristophan. 2, 1106 (10). πεπονθέναι- *ταὐτά-τοῖς ἀετοῖς Epicrat. 3, 365 (2, 7). τί παθὼν (al. μαθὼν) ἂν εἶδεν-; Eup. 2, 500 (5, 4). ὅ τι *παθόντες (libr. μαθόντες) τοὺς ξένους-λέγετε ποιητὰς σοφούς- Eup. 2, 516 (1, 3). τὸ γῆρας-πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 129.

πατάγημα: οἷον πατάγημ' ἥκεις Men. 4, 301 (314).

παταγῶ: καλὰ δὴ παταγεῖς (al. minus recte πάντ' ἄγεις) Aristophan. 2, 994 (24).

Παταικοί: *χρυσί' ἔστ' ἄπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμφερῆ anon. 4, 695 (364).

πατάνιον: cf. βατάνιον. πατάνια (al. βατάνια), σεῦτλον, σίλφιον Antiph. 3, 39 (2). βατάνια (al. πατάνια) καὶ κακκάβια καί | λοπάδια καὶ πατάνια πυκνὰ ταρφέα Eubul. 3, 223 (1). πνικτὰ Σικελὰ πατανίων σωρεύματα Eubul. 3, 228 (2).

Πατανίων: ὁ μάγειρος οὗτος *Πατανίων προσελθέτω Philetaer. 3, 298 (2). πλείους-τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ | ἕξειν *Πατανίων (libr. utrobique πατανίων) ibid. (3).

πατάσσω: σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας Alexid. 3, 471 (2). πατάξω-ποτηρίοις | μεγάλοις-τὴν ἀλήθειαν φράσαι Timocl. 3, 606. καὶ λογισμὸς εἰς μέσον | παταξάτω τις Antiph. 3, 119 (1, 3). [*ἄρας ἐπάταξα Men. 4, 299 (308)].

πατήρ: Ὑψιπύλης πατήρ | Θόας Aristophan. 2, 1098 (2). ὁ πατὴρ Λάιος, | μήτηρ Ἰοκάστη Antiph. 3, 106 (v. 6). Προιτίδας ἁγνίζων κούρας καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν Diph. 4, 416 (3, 1). †ὅπως ἐμφερὴς τῷ πατρὶ μάλιστα δόξειεν εἶναι (Alcibiadi) Archipp. 2, 728 (3). †ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι Aristophan. 2, 1192 (69). ὁ πατὴρ ὁ ταύτης-μέγιστός ἐστι** | *κριὸς ἐρέβινθος Sophili 3, 583 (1). τὸν πατέρα (carabum) κατήσθιεν (Agyrrhius) Philem. 4, 14 (2). ἐγχέλειον παρατέθεικε τῷ πατρί Theophil. 3, 627 (v. 2). ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ (Ctesippo) τοῦ πατρός | τὸ μνῆμα Diph. 4, 392 (1, 4). ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν, -καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα | -μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους Theophil. 3, 629 (2). λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατήρ Men. 4, 237 (17). βαρύφωνος γέρων, τηθίδος πατήρ ib. 238 (17). τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ Men. 4, 254 (73). τρέφει-παλλακή τις τοῦ πατρός | αὐτάς Men. 4, 224 (3). ἐφ' ᾧ τ'

ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί Cratin. 2, 231 (174). ἔστιν-μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Men. 4, 261 (112). ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινός | πατέρα Men. 4, 114 (4). *γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν Men. 4, 117 (4). οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν *(ἄρα) Men. 4, 196 (2). τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων- | πατέρα Men. 4, 260 (103). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός, | πλὴν ἕτερος ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατήρ Men. 4, 261 (110). ὕστερον ἀρᾶται *κἀπιθειάζει πατρί Pher. 2, 314 (10) cf. 5, 28. ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα Men. 4, 272 (169). μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθα· | ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ | ὁ πατὴρ *προθύμως- | τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν- | οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 3. 5. 6). ὅστις-ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί Antiph. 3, 152 (58[b]). τοῦ-πατρὸς κρατεῖν-αἰσχύνην φέρει *Antiph. 3, 152 (58[c]). εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττόν σοι λέγειν Diph. 4, 422 (18). μηδὲν *ὀδύνα τὸν πατέρα Men. 4, 262 (113). ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κᾀσχύνεται- Timocl. 3, 612 (1). αἰσχύνομαι τὸν πατέρα-μόνον Men. 4, 251 (59). ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι Philem. 4, 63 (108). ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων mon. 669. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. υἱῷ μέγιστον ἀγαθόν *(ἐστ') ἔμφρων (hodie εὔφρων) πατήρ mon. 525. υἱός-ἀμείνων ἐστὶν εὐνοίᾳ πατρός Men. 4, 290 (261). πᾶς πατὴρ μῶρος Men. 4, 111 (5). ὡς ἡδὺ πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ | πατήρ Men. 4, 276 (190). οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεὶς λόγος | πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον Men. 4, 262 (115). ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν | τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν-υἱῷ πατήρ | *εἴωθ' ἀπειλεῖν Men. 4, 262 (117). πατὴρ-ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). †πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας, ἀλλ' ὁ θρέψας σε mon. 452. ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον | παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί (int. ἔρανον) Alexid. 3, 522 (47). ὁρῶν ᾐσχύνετο | τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί- Men. 4, 261 (109). φιλεῖς δήπου με; Σ. μᾶλλον τοῦ πατρός· | ὁ μὲν γάρ οὐ τρέφει με- Alexid. 3, 476 (2, 5). πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρός | ἀπέλαβεν Antiph. 3, 92 (2). οὐσίδιον-καταλιπόντος μοι πατρός Nicomach. 4, 587 (1, 1). ἣν *(οὐδ'?) ὁ πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε Diph. 4, 418 (6). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε | παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί Men. 4, 86 (2). *κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα, | ὄρνεις *δ' ὁμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί Eup. 2, 463 (10). ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστιν ἀνθρώποις ἀγρός Amphid. 3, 308 (1). γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον. | αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη *Alexid. 3, 395 (v. 7). [θεὸς-ἐστιν εἷς πατὴρ ὑπέρτατος Plat. 1, 196 (v. 1). τὸν ὄντα πάντων πατέρα Diph. 4, 429 (52)]. ὦ πάτερ: Aristophan. 2, 1093 (2). *1194 (81). Anaxand. 3, 161 (1, 4). Men. 4, 107 (2, 6). σύγγνωθί μοι καὶ μὴ *χαλεφθῇς ὦ πάτερ anon. 4, 615 (47). πάτερ: "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα- | "ἥμαρτον" Philippid. 4, 475 (4). οὔτε-νήφοντα δεῖ | οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ'- Antiph. 3, 20 (1, 2). πάτερ Anaxand. 3, 195 (2, 1). Men. 4, 107 (2, 10). 141 (1). 150 (3). Apollod. 4, 456 (4, 1). Cf. ad Men. 4, 249 (48). ad 252 (64). ὦ πάτερ (blandientis compellatio): Antiph. 3, 112 (1, 13). Men. 4, 173 (13). Diph. 4, 381 (1, 5). Anaxipp. 4, 460 (v. 20). cf. Nicostr. 3, 285 (2). Ephipp. 3, 339 (2). Eriph. 3, 556 (v. 2). πάτερ (blandientis 4, 385. 5, 117): Diph. 4, 384 (1). Anaxipp. 4, 459 (v. 11). ὄψον ἠγορασμένον | πάτερ'

(l. ἠγορασμένον, | πάτερ,) ἀποδοῦναι- Nicomach. 4, 583 (v. 9) cf. 5, 117. πάτερ (de parente) initio versus positum etiam Men. 4, 241 (24, 3).

πάτρα: ὑπὲρ πάτρας-ἀποθνήσκειν Alexid. 3, 473. "νόσιου μή ποτ' εἰς πάτραν *τυχών" Diph. 4, 411 (1, 9).

Πάτραι: ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ Philem. 4, 31 (2, 6).

πατραλοίας: δεινοὶ πατραλοῖαι Philonid. 2, 421 (1).

πατρίδιον: πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; Theophil. 3, 627. τοὺς-γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι | πατρίδια Xenarch. 3, 617 (1, 15).

πατρικός: †ἐν πατρικοῖσι νόμοις Cratin. 2, 83 (6). τῆς πατρικῆς ἀρίδος Calliae 2, 739 (5).

πάτριος: τῶν ἱερῶν γεγραμμένων, (f. γεγραμμένα) τὰ πάτρια διατηροῦντες Athenion. 4, 558 (v. 23).

πατρίς: ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστιν Cratin. 2, 100 (15). τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος (Acanthi) ἐν τοῖς τρόποις | ἔχεις Amphid. 3, 317 (1). πατρίδα δουλοσύνης ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνης Men. epigr. 4, 335. ἔχειν -*πατρίδ' ἀδοξίαν-πενίαν τ' anon. 4, 619 (52). ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ἣν) *λέγῃ πόλιν, | σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν' Philem. 4, 40 (17). ἡ πατρίς-φίλτατον βροτοῖς mon. 216. τῷ-καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς mon. 716. ἡ φύσις ἑκάστου τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς mon. 210. δούλῳ-πατρίδος ἐστερημένῳ | -ἐστι *δεσπότης πατρίς Antiph. 3, 150 (50).

πατριώτης: Alexid. 3, 526 (74). τοῖσι Λυκούργου πατριώταις Pher. 2, 257 (5). προπίνων φησί** πατριῶτα Nicon. 4, 578.

Πατροκλῆς: Aristophan. 2, 1129 (11).

**Πατρόπολις*: *Μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ *Πατρόπολις (vulg. πατρ.) πόλις Antiph. 3, 129.

πατρῷος: πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα Men. 4, 250 (54). κυρίαν τῆς οἰκίας | καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ †πάντων ἀντ' ἐκείνης (al. πατρῴων ἄντικρυς) Men. 4, 191 (2). τὰ πατρῷα-ποιεῖ καιρός ποτε | ἀλλότρια Men. 4, 89 (4). τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα Eup. 2, 444 (10). μειράκιον- | τὰ πατρῷα βρύκει Diph. 4, 395 (2, 27). οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι Men. 4, 175 (2, 3). πατρῴαν οὐσίαν v. οὐσία.

παττάλους ἐκκρούειν (scr. ἐγκρούειν) Aristophan. 2, 1118 (3). Caeterum v. πάσσαλος.

πάττω: οὐκοῦν μεταστρέψας σεαυτὸν *ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων Cratet. 2, 237 (1, 10). κεστρεύς, λεπισθεὶς**πασθείς, στραφείς Antiph. 3, 125 (1, 10).

πατῶ: *βόλιτα χλωρὰ *κώσπωτὴν πατεῖν Cratin. 2, 41 (6). ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες- Pher. 2, 305 (2). ἵνα σοι (cod. Ven. σου) πατήσω τὸν Σθένελον Plat. 2, 659 (2).

παυσικάπη: *παύσειν ἔοιχ' ἡ *παυσικάπη κάπτοντά σε Aristophan. 2, 1072 (9).

παυστήρ: ὕπνος, βροτείων-παυστὴρ πόνων Alexid. 3, 493 (1, 9).

Παύσων: cf. 1, 422. Παύσωνι φῄς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι; Henioch. 3, 562 (v. 3). χάριεν οἷς γιγνώσκεται | τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος ib. (v. 9).

παύω: παύσετε | τὸ βάρος Anaxand. 3, 197 (6). σπληνίον-τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν Philem. 4, 42 (25b). ἔρωτα παύει λιμός mon. 156. *ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν Euphron. 4, 494 (1, 12). αὐτοῦ τὴν χερνίβα

παύσεις Eup. 2, 429 (5). πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν | ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε-; Cratin. 2, 122 (8, 2). παύσω σε τῆς σκύζης anon. 4, 648 (177). ὅτι τοὺς κόρακας-κλέπτοντας ἔπαυσεν Cratin. 2, 63 (3). τὰς Προιτίδας | ἔπαυσε μαινομένας Alexid. 3, 431 (2, 5). ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον- | παύσῃς καταιγίζοντα Alexid. 3, 497. *παύσειν (libr. παίσειν) ἔοιχ' ἡ *παυσικάπη κάπτοντά σε Aristophan. 2, 1072 (9). παύομαι: οὔτε νύκτωρ παύεται | οὔθ' ἡμέραν Aristophan. 2, 1197 (90). κραιπαλᾷς. | κατανύστασον· *παύσει (libr. παύσῃ) γάρ Alexid. 3, 515 (22). *παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων Telecl. 2, 364 (4). παυσαμένῳ τοῦ πολέμου Aristophan. 2, 987 (8, 2). καὶ τοῦ μὲν *(ἐν) κύκλῳ γε παύσομαι λόγου Eup. 2, 467 (18). εἰ- | -ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο Philem. 4, 23 (1, 2). παύεται | τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, 236 (13, 6). οὐδεὶς †πῦρ εἰς (Hauptius πυρετοῦ) χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο mon. 439. οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων Herm. 2, 380 (1, 6). σοι παύσεται Δημοσθένης | ὀργιζόμενος Timocl. 3, 598 (1). ψυχρὸν τουτί (f. τουτί.) | παύου φυσῶν Ephipp. 3, 323 (1, 20). παῦσαι δυσωνῶν Plat. 2, 693 (49). παῦσαι φαρμακοπωλῶν Aristophan. 2, 956 (11). παῦσαι κυβεύων Theop. 2, 813 (1, 1). παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους Philetaer. 3, 295 (2, 1). παῦσαι φλυαρῶν Philem. 4, 30 (1, 1). ὑπὲρ εὐσεβείας- *ἀφεὶς παῦσαι λέγων Athenion. 4, 558 (v. 44). παῦσαι μελῳδοῦσ' anon. 4, 659 (228). παύσασθε νοῦν ἔχοντες Men. 4, 212 (3, 1). ῥοφοῦντ' Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον Sophil. 3, 583 (2). ἦτοι σπάνιοι σφόδρ' ἂν ἦσαν ἢ πεπαυμένοι Men. 4, 237 (15, 8). *οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δέ | δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται Antiph. 3, 134 (4, 7).

Πάφιοι: Μυγδονιώτας, | Κραναούς (?), Παφίους (an Παρίους?) Ephipp. 3, 323 (1, 8).

Παφλαγόνες: τὰς-Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα- | Παφλαγόνες παρέχουσι Herm. 2, 408 (1, 21).

παφλάζω: λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι Eubul. 3, 259, cf. ad Pher. 2, 349 (30). οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει Cratin. 2, 136 (4). τὸν-ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην-, | *ὃς-ἔμφρονος λόγου | κόμποις παφλάζων- Timocl. 3, 602 (3). τὸ δ' ἔτνος-τοῦτο παφλάζον Aristophan. 2, 1153 (11). ἔγχελυς- | χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται Antiph. 3, 125 (1, 4).

Πάφος: ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα;- B. ἐν Πάφῳ Antiph. 3, 117 (2, 3).

πάχνη: δι' ὃν ἀπέκαυσεν ἡ πάχνη τὰς ἀμπέλους Philippid. 4, 475 (2). *ἀνευρίσκουσ' ἀεί | πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην Philem. 4, 33 (4, 11). ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος-, πάχνη· | σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος Theognet. 4, 549 (v. 3). γήρως-πάχνη (cani capilli) anon. 4, 604 (14).

πάχος: τοῦτον- | δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος | ἀσκὸν καλοῦσι πάντες Antiph. 3, 8 (2). ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος- | -· τὸ *πάχος γάρ (libr. γὰρ π.) ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ Nicostr. 3, 284 (1).

παχύς: χλαῖναν-παχεῖαν-Λακωνικήν Theop. 2, 796 (5). παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26). ἅλμη-λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ Philem. 4, 13 (1, 3). παχέων ὀρνίων στηθύνια Eubul. 3, 268 (15ª) = Ephipp. 3, 325 (2, 7). παχύς γε, νὴ Δί' (i. e. carabus) Antiph. 3, 12 (1, 6). γόγγρον-παχὺν σφόδρα Sotad. 3, 586 (1, 20). τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας | ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 12). ὅτε δ' ἤσθες ἀμίας *(τὰς?) παχείας Archipp. 2, 721 (7). λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ Xenarch. 3, 617 (1, 8). παχὺς-ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα Men. 4, 74 (1). ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι

παχὺν ib. (3). λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς, | ἀργός Sosicr. 4, 591. παχὺς ὠνθυλευμένος στέατι Diph. 4, 426 (38). Ἄνυτος ὁ παχὺς Timocl. 3, 600 (1). *Φείδιππον- | -τὸν παχὺν Timocl. 3, 606.
παχύστομος: παχύστομον | κώθωνα Henioch. 3, 560.
πέδη: ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας Aristophan. 2, 1079 (6, 11). πέδην τινὰ | χρυσῆν Philem. 4, 29. μολυβδίνας ἔχων πέδας anon. 4, 653 (200).
πεδήτης: ἀνὴρ πεδήτης Aristophan. 2, 974 (6).
πέδιλον: εὖ δ' ἐν πεδίλῳ *πόδα τιθεὶς † ὑπὸ ξυρόν (Dobr. ὑποξύλῳ) Ephipp. 3, 332 (v. 8).
πεδίον: εἰρήνη γεωργὸν κἀν πέτραις | τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἀν πεδίῳ *κακῶς Men. 4, 259 (95). ἱππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον ex Men. 4, 147 (3). μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος Timocl. 3, 602 (3).
πέδον: ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον | οἰκεῖν Eubul. 3, 208 (2). τὸ Θήβης-πέδον λιπὼν Eubul. 3, 237. ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ Ophel. 3, 380.
πέδων: Aristophan. 2, 974 (5).
πεζή: αὐλητρίδα πεζὴν Plat. (Canth.) 2, 667 (12). πεζὰς μόσχους Eup. 2, 489 (6). παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον anon. 4, 659 (228).
πεζίς: Aristophan. 2, 1146 (16).
πειθαρχῶ: ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς-πειθαρχῇ Cratin. 2, 94 (2). τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς (urbs), ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος Eup. 2, 509 (2, 3). πειθαρχεῖν οὐκέτι *τολμᾷ (int. δῆμος) anon. 4, 677 (306).
πειθώ: πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eup. 2, 458 (6, 5). τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ | ἔπεισεν ἡ πειθώ Straton. 4, 546 (v. 47).
πείθω: οὐ λυποῦντα δεῖ | παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πείθοντά τι Men. 4, 69 (2). τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ | ἔπεισεν ἡ πειθώ Straton. 4, 546 (v. 47). οἰνός μ' ἔπεισε anon. 4, 694 (363). οἶνον-τοὺς γέροντας- | πείθειν χορεύειν Eriphi 3, 556. λόγῳ με πεῖσον mon. 313. τὸν λόγοις πείθοντά σε mon. 311. τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος Men. 4, 209 (1, 7). ἐμὲ-ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος-, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). πέπεικας (int. τὸ μειράκιον) ἐλθεῖν εἰς βίον | ἀλλότριον αὐτοῦ Baton. 4, 502 (v. 2). Κεκροπίδας ἐπείσαμεν | -εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν Eubul. 3, 215 (2). μικροῦ-ἀρραβῶνά με | ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν Men. 4, 283 (223). ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἴς- | τοὺς βόακας-λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589. σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ, | ὡς ἔστ'-; Amphid. 3, 307 (2, 1) cf. ib. (2, 4). Caeterum cf. ad Eup. 2, 554 (12) addenda. v. et πυνθάνομαι. πείθομαι: δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο Phoenicid. 4, 511 (v. 21). ἥλιος-πείθεται τοῖς παιδίοις Stratt. 2, 781 (2). ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε πάντως Eup. 2, 546 (1, 7). τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ Men. 4, 283 (224). ὃς *ἂν δὲ μὴ πίθητ', ἐπέβαλον ζημίαν Diph. 4, 389 (1, 9). πείσθητε κοὐ μέμψεσθέ με Men. 4, 213 (3, 6). σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. B. τοῦτο μέν σοι πείσομαι Antiph. 3, 88 (1, 1). ὥσπερ-ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται | ἑνὶ πηδαλίῳ Theophil. 3, 628 (1). ὅστις-διαβολαῖσι πείθεται ταχὺ Men. 4, 249 (49). ὅστις-ὀμνύοντι μηδὲν πείθεται Amphid. 3, 319 (8). οὗτος, πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει Nicomach. 4, 584 (v. 29). οὔτε τοῦτο πείθομαι, | οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος-οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2, 4). ἐγὼ λίθον-τὴν Νιόβην- | οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσο-

μαι, | ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος Philem. 4, 39 (16). *οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας ἀργυρίῳ* Apollod. 4, 456 (4). *μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι* Antiph. 3, 20 (1). *πλούτῳ πεποιθὼς* mon. 702.

πεινῶ: cf. *πίνω*. *κυσὶν πεινῶσιν* anon. 4, 613 (41). *ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς* (int. *οἱ ἀετοί*) Epicrat. 3, 366 (2, 12). *μαγνῆτις γάρ | λίθος ὡς ἕλκει τοὺς πεινῶντας* Eubul. 3, 243 (2). *†ὑπὸ-Ἡρακλέους πεινῶντος* Cratin. 2, 224 (152). *ΗΡ. -ὅ τι βούλει λέγε. | πεινῶ γάρ* Alexid. 3, 444 (1, 18). *νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ' ἐπιλήσμων* Metag. 2, 752 (3). *ὁπόταν δ' | ἤδη πεινῶσι σφόδρα* Pher. 2, 255 (2). *τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει* Cratin. 2, 136 (4). *ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου* Diph. 4, 420 (10). *οὗτος* (Socrates) *μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι* Amips. 2, 703 (1, 4). *πρὸς-τὸ πεινῆν* (al. *πίνειν*) *ἐσθίειν τε μηδὲ ἕν* Aristophont. 3, 360 (1). *πεινῆν διδάσκει* (Zeno) Philem. 4, 29. *°οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι δέ | δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται* Antiph. 3, 134 (4, 7). *ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ* mon. 159. *καλὸς-πεινῶν ἐστιν αἰσχρὸν θηρίον* Anaxand. 3, 169 (1). *οὐ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι | -ἐλπίδας σιτούμενοι* Eubul. 3, 208 (2). *ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν* Antiph. 3, 66 (v. 7).

πεῖρα: *ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας* Men. 4, 104 (2). *μανικὸν τὸ °πεῖραν* (libr. *πείρας*) *δευτέρας λαβεῖν πάλιν* anon. 4, 618 (50, 9). *μηδέποτε πεῖραν-εὔχου λαβεῖν | -τοιούτου μηδενός* anon. 4, 692 (354). *πεῖραν- | ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος* Men. 4, 264 (125). *εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων* Philem. 4, 31 (1, 14). *τῶν-χορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις;* Alexid. 3, 392 (4). *τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς °ὀσμῆς λαβών* Antiph. 3, 88 (v. 10). *πεῖραν-θατέρου βίου λαβεῖν* Alexid. 3, 476 (3, 1). *οὗ* (i. e. *βίου*) *πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου* Men. 4, 183 (2). *ἔχοντα πεῖραν-πολυτελῶν πολλῶν τε δείπνων* Dionys. 3, 548 (v. 37).

πειράζω: *ἤδη τὰ πάντων ἐν χρόνῳ πειράζεται* mon. 573.

Πειραιεύς: *ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς* anon. 4, 616 (49). *ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἐστὶ καὶ κενόν* Philisci 3, 580 (2). *πορευομένῳ δ' ἐκ Πειραιῶς* Alexid. 3, 495 (1, 1). *εἰς Δῆλον ἐλθεῖν-ἐκ Πειραιῶς* Criton. 4, 538 (v. 4). *τὸν Πειραιᾶ °δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν* Aristophan. 2, 1183 (30). De correpta h. v. paenultima v. 3, 580. de reponenda fort. scriptura *Πειραεύς* caet. 4, 538.

πειρῶ: *Σπινθὴρ °τάλας, πειρᾷς με;* Theop. 2, 804 (v. 8). *οὐκ ἐπείρα Νάννιον;* Men. 4, 225 (6). *τοὺς καλοὺς πειρᾶν καπνός* (int. *εἰμί*) Aristophont. 3, 357 (1, 7).

πειρῶμαι: *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ | πρώτῳ †πειρᾶσθαι* (f. *πεπειρᾶσθαι*) Cratin. 2, 30 (4). *εἰ- | μηδὲν-τι τῶν καλῶν πειράσεται* Philem. 4, 49 (41). *πειράσομαι | -ἔργον λαβεῖν* Amips. 2, 701 (1). *πειρώμεθ' °ἀποδύντ' ἐς τὸ δεῖπνον ἀπιέναι* Timoth. 3, 589 (v. 1). *πειρῶ-ἀνδρείως φέρειν* Men. 4, 291 (265) = *εὐχερῶς φέρειν* mon. 707. *ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν* mon. 442. *γαστρὸς-πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν* mon. 81. *τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν* mon. 249. *κάλλιστα πειρῶ καὶ λέγειν καὶ μανθάνειν* mon. 284. *μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον* Men. 4, 270 (163). *μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής* mon. 343. *μὴ πρὸς τὸ κέρδος †ἀεὶ πειρῶ βλέπειν* mon. 361. *εἴτ' ἔστιν εἴτ' οὐκ ἔστι μὴ βούλου* (al. *πειρῶ*) *μαθεῖν* ad Philem. 4, 43 (26). *μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί* mon. 335. *συζῆν κακοῖσι μὴ σὺ πειρῶ τὸ σύνολον* mon. 630. *πλούτῳ πεποιθὼς*

ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν mon. 702. δυσπραξίᾳ | ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ anon. 4, 668 (284).

Πείσανδρος: v. 1, 176. de utroque Pisandro Plat. 2, 651 (8). Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. | Β. ὁ στρεβλός; *Α. οὐκ ἀλλ' ὁ μέγας, οὑνοκίνδιος Eup. 2, 501 (6). †Πείσανδρος μέγας αὐτός Herm. 2, 384 (5) cf. 5, 32. μεγάλους πιθήκους-, | Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην Phryn. 2, 588 (2). Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν (l. Σπάρτωλον) ἐστρατεύετο Eup. 2, 435 (1). δῶρ' *αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου *μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν Aristophan. 2, 981 (26).

Πεισίας: ὁ Πεισίου Cratin. 2, 114 (7). 168 (13). †Πεισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρέφη Cratin. 2, 152 (8) cf. 5, 22. ὁ Πεισίου Μέλης Pher. 2, 257 (4).

Πεισίστρατος βασιλεύς Eup. 2, 474 (33).

πεῖσμα: τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα (mulier) Theophil. 3, 628 (1).

*πειστικὸν (libr. πιστικὸν) λόγος Men. 4, 209 (1).

πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις Nausicrat. 4, 575 (1).

πέλαγος: εἰς τὴν Ἰταλίαν- | διεβάλομεν τὸ πέλαγος Demetr. 2, 876 (1, 2). ἐν πελάγει συγκλυσμός Men. 4, 231 (7). ἀληθινόν | εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς-πραγμάτων, | οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον Men. 4, 88 (1, 6).

πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, | ἃ καλεῖτε-ἄλφιθ' Sannyr. 2, 873 (1).

πέλας: τι-τὸν πέλας κατηγορεῖν Men. 4, 270 (162). ταῖς *ἀτυχίαισι μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας Men. 4, 264 (127). ἄρχειν τῶν πέλας Alexid. 3, 519 (34, 6). τῶν πέλας | οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν' Alexid. 3, 484 (3, 2). οἱ-θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας Men. 4, 243 (31). οὐδὲν εὐποροῦμεν τοῖς πέλας Alexid. 3, 446 (1, 4). ὁ συκοφάντης ἐστὶ τοῖς πέλας λύκος mon. 440. πρὸς-τὸ συλᾶν τοὺς πέλας Alexid. 3, 422 (1, 1).

Πελασγικὸν Ἄργος Cratin. 2, 182 (22).

πέλεια: ἡ Κύπρος | ἔχει πελείας διαφόρους Antiph. 3, 96.

πέλειν: βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν mon. 655. Caeterum cf. ad Cratin. 2, 72.

πελεκάν, κίγκλοι, γέρανος Anaxand. 3, 185 (1, 65).

πέλεκυς: Λάμιος ὁ πέλεκυς anon. 4, 643 (157).

πελεκῶ: ὅτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα Arar. 3, 274 (4).

πελίκαι Cratin. 2, 64 (5).

πελιτνός: αἰσχύνεται-*πελιτνὸν (libr. πελιδνὸν) ὂν τῷ χρώματι (int. ἡπάτιον) Alexid. 3, 429 (1, 17).

Πελοπίδαι: ἀλάστωρ-Πελοπιδῶν Xenarch. 3, 614 (v. 3).

Πελοποννήσιος: Σικελιῶτα Πελοποννήσιε Eup. 2, 540 (8). ὅπως | μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσιοι Demetr. 2, 877 (2).

Πελοπόννησος: κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν Herm. 2, 399 (3, 4).

πέμμα: cf. πρᾶγμα. τράπεζαν δευτέραν-γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς Antiph. 3, 94 (1). de Antiph. 3, 29 (1, 3) cf. 5, 74.

πέμπτος: ὁ δὲ πέμπτος (crater) βοῆς· | ἕκτος δὲ κώμων Eubul. 3, 249 (1, 7). Εὔβοια πέμπτη-, ἕκτη Κύπρος Alexid. 3, 517 (30). Προιτίδας ἁγνίζων κούρας καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν,-καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε Diph. 4, 416 (3). δι' ἡμέρας δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν Alexid. 3, 483 (2, 17). πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήνιοι Euphr. 4, 486 (v. 18). πέμπτῃ φθίνοντος μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο ap. Men. 4, 221. ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα, | πέμπτος δ' ὁ *πυρρός Eup. 2, 537 (4, 3).

πέμπω: cf. μέλπω. πέντε. πέττω. τοὺς *μὲν-ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον *ἕν' ὄντα Herm. 2, 399 (3). καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον | πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμὴν Aristophan. 2, 1206 (136). πρὸς τὸν Ἀργᾶν-πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168. οὐ γὰρ *ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος Aristophan. 2, 1038 (19, 1). ἐκεῖνον πέμπε-ἐὰν ἴδῃς Dioxipp. 4, 541. κωβιὸν- | πρὸς Πυθιονίκην-πέμψαι με δεῖ Antiph. 3, 13 (1, 20). ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας Timocl. 3, 606. πέμψαι στρώματ' (an στρώματα?) αὐτὴν *κέλευε Nicostr. 3, 285 (1). πέμπει-*ἡμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ' (int. Chius) Eup. 2, 509 (2). πάντως χρέ' ἡμῖν ἐστι. B. πότερ' ἔπεμψέ τις; Ephipp. 3, 334 (1, 11). ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν, | -τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | *ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον Philem. 4, 15. δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι Nausicrat. 4, 575 (2). κἂν καλλιερῆτε, γλῶτταν ἀγαθὴν πέμπετε Plat. 2, 632 (4). θυμῆνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν Eup. 2, 506 (21). πέμπω-ταῖς χαρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν (pisciculos) Sotad. 3, 586 (1, 25). *πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον Plat. 5, 44. μικρὰ Παναθήναι' -πέμποντά σε Men. 4, 211 (1).

πενέστης: δεσπότου πενέστου (f. δεσποτοπενέστου) ῥυσὰ βουλευτήρια Theop. 2, 817 (6).

πένης: τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν Aristophan. 2, 1186 (42). πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω Timocl. 3, 591. πένητας δ' εὐπατρίδας *οὐδεὶς ὁρᾷ Alexid. 3, 419. ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ | πένητός ἐστιν Men. 4, 71 (8). ἡ γὰρ πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα λαβὼν ἔχει δέσποιναν-, | ἧς ἐστι δοῦλος καὶ πένης (?) Anaxand. 3, 195 (1, 4. 6). ὅταν πένης ὤν- | τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα Men. 4, 251 (57). ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ Men. 4, 192 (4, 1) cf. mon. 757. υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ Posidipp. 4, 516. ἀνδρὸς πένητος υἱὸς ἐκτεθραμμένος | οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων Men. 4, 176 (1). οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς | μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον Philem. 4, 30 (1, 4). πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥαθυμία mon. 460. ῥάθυμος ἂν ἧς πλούσιος πένης ἔσῃ mon. 472. μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς (?) πένης γένῃ mon. 358. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων mon. 454. *ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης Men. 4, 253 (68). μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον Men. 4, 267 (144) = mon. 360. ὅστις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν (f. πᾶς τις πένης-ζῇ) βούλεται Philem. 4, 56 (69). ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται Men. 4, 193 (5). ὅρους ἔπηξαν (Pythagoristae) τοῖς πένησι χρησίμους Aristophont. 3, 362 (3, 7). ταῦτα γὰρ οἱ (? 5, 94) πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι | ὑπογάστριον- Eriphi 3, 558 (3). ὃν *ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον | -ἐγχέλεις ὠνούμενον Alexid. 3, 415 (1). ὡς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις | τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται Amphid. 3, 307 (2). †πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία Philem. 4, 39 (15, 1). [τῶν-πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος ib. (39, 4)]. τῶν-πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί mon. 512. πένης λέγων τἀληθὲς οὐ πιστεύεται Men. 4, 292 (277). εὐκαταφρόνητόν ἐστι-πένης, | κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια Men. 4, 96 (2). πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστί Men. 4, 71 (9). ἐὰν †ὁρῶν πένητα γυμνὸν ἐνδύσῃς Philem. 4, 59 (83). μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν mon. 348. ξένους πένητας μὴ παραδράμῃς mon. 389. ἱκέτην γέροντα καὶ πένητα μὴ προδῷς mon. 605. ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν Men. 4, 160 (3). ὁ-σὸς πένης ἐστ',-· τοῦτο δέ | δέδοιχ' ὁ θάνα-

τος τὸ γένος-μόνον Alexid. 3, 457 (2). ὁ μὲν ὢν-πένης | πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει Timocl. 3, 593 (v. 9). τοὺς πένητας ζῆν μόνον | ὀδυνωμένους Philem. 4, 36 (9). πᾶς-πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά Philem. 4, 35 (7). πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυχέστερον Diph. 4, 423 (23). πένητος *οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον Men. 4, 247 (40).

πενθεῖν-μετρίως τοὺς-φίλους Antiph. 3, 29 (2, 1).

πενθηρός: ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ Anaxil. 3, 355 (5).

πενία: ἡ πενία-περιφανές τε καί | ταπεινόν Antiph. 3, 91 (2). σαφὴς ὁ χειμὼν ἐστι τῆς πενίας λύχνος Aristophont. 3, 356 cf. addend. πενίαν-συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος (int. ἀγρός) Amphid. 3, 308 (1). *(τὸ) τῆς πενίας ὅπλον | παρρησία Nicostr. 3, 289 (5) cf. 5, 84. πενία-ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος Antiph. 5, 80 (102). πολλοὺς-ἡ πενία βιάζεται | ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα-ποιεῖν Timocl. 3, 609. †ἡ πενία ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ mon. 227. πενία-ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ mon. 455. πενία-συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ Diph. (?) 4, 424 (24). πενίαν φέρειν καὶ γῆρας mon. 461. πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 463. αἰσχυνόμενος αἴσχιστα πενίαν *(ἂν) φέροις Men. 4, 291 (264). ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει Timocl. 3, 593 (v. 11). τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει, | πενία Men. 4, 149 (2). πενίας βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον mon. 450. cf. Men. 4, 330 (497). οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲ ἓν μεῖζον κακόν mon. 436. πενία-οὐ σμικρὰ νόσος et πενίας-οὐδεὶς ἐστι μείζων πολέμιος f. Diph. 4, 424. εὐκαταφρόνητός (an -τόν?) ἐστι πενία anon. 4, 608 (24). ὁ δ' ἠδικηκὼς- | τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ' Men. 4, 96 (1). πενίαν-ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν Men. 4, 252 (61). ἀδοξίαν- | πενίαν τ', ἀνάλωτα τῇ τύχῃ anon. 4, 619 (52).

πενιχρός: ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ Philetaer. 3, 293. εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 544 (v. 8).

πένομαι: οἱ-πενόμενοι | ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοίδια (βούδια?) Herm. 2, 393 (1). ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ- Antiph. 3, 53 (2) = mon. 664. καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ- Antiph. 3, 154 (62) = mon. 300. ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω Philem. 4, 35 (7, 7). δεῖ τοὺς *(γε) *πενομένους (vulg. γινομ.) μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν Men. 4, 258 (93) cf. 5, 106. ὅστις *πενόμενος (vulg. γενόμενος) βούλεται ζῆν ἡδέως Men. 4, 260 (104). αὐτὸς πενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει mon. 43.

πεντάκις: ἐθύομεν-πεντάκις τῆς ἡμέρας Men. 4, 166 (5). οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας | τότ' Men. 4, 178 (1).

πεντάκτενος: v. πεντέκτενος.

πενταλιθίζειν (f. πεντελιθίζειν) Herm. 2, 392 (9).

πενταλίθοισι v. πεντελίθοισι.

πεντάσκαλμος: πέντε κέλητας πεντασκάλμους Ephipp. 3, 323 (1, 17).

πενταστάτηρος: δίκελλαν-πενταστάτηρον Sosicr. 4, 591.

πέντε: ἔστιν ἀνήρ μοι-, κἀγώ | γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς-, | *χἠδ' ἡ χρηστή, πένθ' οἱ πάντες Alexid. 3, 456 (1). ἄνθρωποι-πέντε καὶ γυναῖκες *τέτταρες Alexand. 4, 555 (2). ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον Antiph. 3, 156 (74). ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας Antiph. 3, 118 (3). ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς *τύχῃ | καταστροφῆς τις- Men. 4, 232 (8, 7). ἀνδράποδα *πέντε (cod. πέμπετε) Alcaei 2, 828 (1). περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε Eubul. 3, 268 (14). φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο Eubul. 3, 229 (3). περι-

πλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω | πέντε κέλητας πενταςκάλμους Ephipp. 3, 323 (1, 17). πέντε κλίνας Σικελικάς. - | Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε. - | *(καὶ πέντε τρίποδας.) B. τρίποδες οὗτοι πέντε σοι. | *A. καὶ πέντε B. πεντηκοστολόγος γενήσομαι Eubul. 3, 267 (12). θησωνικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3). πέντε νικητήριον Antiph. 3, 29 (1) cf. 5, 74. παρέθηκε πίνακα - μέγαν, | ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν * οἷ Lync. 4, 433 (v. 6). cf. ibid. οὔτε στόματα - οὔτε χείλη πέντ' ἔχω (v. 13). κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας | πένθ' ἡμιμέδιμν' Pher. 2, 252 (1). μάνην - | χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως Nicon. 4, 578 (v. 3). κρόκης πέντε στατῆρας εἶχε (ἦγε?) Eup. 2, 529 (7). γόγγρου † κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια | δραχμῶν - πέντ' Arched. 4, 436 (2, 3). quinque minis μύρου κοτύλη constabat, Hipparch. 4, 432 (1). ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν Alexid. 3, 389 (1, 4). χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. - B. ἐγὼ | σοὶ πέντε χαλκοῦς -' | τοὺς ἓξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε Philem. 4, 24 (2). τἀργύριον -, | ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται Men. 4, 228 (3, 9). ἐν πένθ' ἡμέραις | σφαῖραν ἐποίησε τὴν - οὐσίαν Alexid. 3, 496 (2). ἐν † πέντε (l. ἑπτὰ) χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων Pher. 2, 327 (1, 16). ἔστιν * αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν Damox. 4, 532 (v. 56). πέντε καὶ δύο v. supra p. 325.

πεντεκαίδεκα: δέκα | ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα Alexid. 3, 492. ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλπικώς | τὸ δεῖπνον Posidipp. 4, 523 (1, 8).

πεντέκτενος: πεντεκτένους - καὶ περίνησα Men. 4, 95 (5). περίνησα - καὶ πεντέκτενα (Bk. Poll. πεντάκτενα) Antiph. 3, 157 (76).

πεντελιθίζειν: v. πενταλιθίζειν.

πεντελίθοισι (Bk. πενταλίθοισι) - λεκάνης * παραθραύσμασι Aristophan. 2, 1101 (12).

πεντέχαλκον προσλαβών Aristophont. 3, 356.

πεντέχους: ὑδρίαν - πεντέχουν ἢ μείζονα Aristophan. 2, 1000 (15).

πεντήκοντα: πεντήκοντα ποδῶν | ἴχνεσι βαίνετ' Stratt. 2, 787 (1). πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων Men. 4, 99 (1). * σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως Arched. 4, 436 (1, 12). τοῖς δέκα ταλάντοις * προστιθείς | ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα Pher. 2, 339 (9). Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει Timocl. 3, 591. ἐν τρυβλίῳ | ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ Philippid. 4, 469.

πεντηκοστολόγος γενήσομαι Eubul. 3, 267 (12). πεντηκοστολόγοι Men. 4, 311 (377).

πεοίδης: anon. 4, 667 (280).

πέος: μεῖζον τὸ † δέος (l. πέος f. μεῖζον πέος) παλαστῆς Cratin. 2, 90 (9). ἦσι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει Cratin. 2, 179 (16, 4). πέος vel ferro vel fabro potentius ap. Diph. 4, 399 (2).

πεπαγοίην Eup. 2, 569 (68) cf. 5, 40.

Πεπαρήθιος: οἶνον -, | οὐ Χῖον, * οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον Aristophan. 2, 1076 (1).

Πεπάρηθος: παρέχειν πίνειν - τοῖς - ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου Herm. 2, 410 (2, 12).

πεπείρους ἀχράδας Eup. 2, 439 (8) v. addend.

πέπερι: * ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι * φέρῃ τις πριάμενος Antiph. 3, 141 (17). πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου ib. (18). κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος (al. πεπέριος) Eubul. 3, 269 (15b). Λιβυκόν - πέπερι Ophelion. 3, 381 (2). πέπερι v. l. Alexid. 3, 437 (2, 8).

πέπλος: †τῆς αἴθης (f. τοὺς αἰθεῖς) πέπλους Cratin. 2, 69 (4) cf. 5, 17 et addenda. λεπτοὺς - πέπλους ἀνθέων γέμοντας Herm. 2, 381 (4). τὸν πέπλον - τοῦτον | *ἕλκουσ' ὀνεύοντες - | εἰς ἄκρον ὥσπερ *ἱστίον τὸν *ἱστόν Stratt. 2, 772 (1). δι' ὃν ἀσεβοῦντα *(δ') ὁ πέπλος ἐρράγη μέσος Philippid. 4, 475 (2).

πέπρωται: τίς - οἶδ' - τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν | πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; Antiph. 3, 133 (3, 10). τὸ πεπρωμένον - οὐ μόνον *(τοῖσιν?) βροτοῖς | ἄφευκτόν ἐστιν Philem. 4, 41 (20). τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ *Alexid. 3, 395 (v. 10).

πέπων: ὥσπερ *πέπονος δοθιῆνος Herm. 2, 390 (3). τὰ - *σφύρ' ὄζει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων Anaxil. 3, 354 (3). μαλθακωτέρα | πέπονος σικυοῦ - γέγονε Theop. 2, 817 (5). σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων Plat. 2, 636 (1, 4). πέπονα μιμαίκυλα Theop. 2, 817 (3). ἐπιπολῆς - πέπονα καὶ καλά (int. σῦκα) Alexid. 3, 437 (1). στεφάνῳ *κυλιστῷ κοκκυμήλων - | πεπόνων (?) Alexid. 3, 504 (2, 6). κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων ib. (3, 10). λαμβάνει | τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην (int. ἄπιον) ἀεί Alexid. 3, 398 (1). ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ Aristophan. 2, 1202 (108) cf. 1076. νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ Xenarch. 3, 617 (1, 9). ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον anon. 4, 669 (285).

πέρ: ὅκως περ ἀρνῶν Cratet. 2, 233 (1). ὅ τι περ κεφάλαιον - ἤγαγες Eup. 2, 458 (5). οὐδὲ ἕν | ἔσθ' ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον Anaxil. 3, 348 (1, 31). πάντα - ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 42). *τοσοῦτο γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ἦν Philem. 4, 34 (5, 6).

πέρα: μὴ πέρα προβῇς λόγου Cratin. 2, 60 (6).

περαίνω: τουτὶ - ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, | αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. *ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις | αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι Antiph. 3, 24. μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα - Antiph. 3, 46 (1). τί λέγεις; A. τραγῳδίαν *περαίνω (libr. παραινῶ) Σοφοκλέους Antiph. 3, 3 (1, 6). ὥρα περαίνειν *ἐγχέλεια, καράβους Posidipp. 4, 517. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ' · ἀνερρίφθω κύβος. | A. πέραινε. σωθείης δὲ Men. 4, 88 (1, 5).

πέρας: πέρας - αὔλιος θύρα | ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας Men. 4, 141 (2). πέρας *(οὐ) ποιεῖ | λαλιᾶς Men. 4, 89 (3). λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἕν Men. 4, 196 (2). †ἀξιοῦσι πέρας Men. 4, 158 (4). τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς - *εὑρηκέναι Hegesipp. 4, 479 (v. 4). τὸ πέρας σοι λέγω ibid. (v. 10). τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἔστιν Posidipp. 4, 521 (v. 17). πέρας *τι κάλλους Damox. 4, 536 (v. 9). τὸ πέρας (postremo) οὐκ ἀνῆχ' ἕως | τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον Alexid. 3, 503 (1, 13). τὸ δὲ πέρας, | †οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει Apollod. 4, 454 (1, 13). τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεων ἐστιν τριῶν Euang. 4, 572 (v. 9). τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασιν Cratin. min. 3, 376.

Πέρας: μετὰ *Θίβρωνα -, τὸν καλούμενον Πέρας Philosteph. 4, 589.

περδικικός: οἰκίσκον περδικικόν Aristophan. 2, 1119 (9).

περδίκιον: v. περκίδιον. ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον Ephipp. 3, 334 (1, 8). περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε Eubul. 3, 268 (14).

Περδίκκας: παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς Herm. 2, 407 (1, 8). καὶ γὰρ μετὰ *Κάλλα γέγονα καὶ μετ' - | καὶ - καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν anon. 4, 685 (330).

πέρδιξ: κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου Mnesim. 3, 570 (v. 49). τοὺς ἑψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους Nicoph. 2, 853 (4). μέλι, πέρδι-

κες (f. *μελιπέρδικες*), | *φάτται, νῆτται* Antiph. 3, 145 (30). *πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι | ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν* Diph. 4, 389 (1, 25). *ἕξεισιν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον* Pher. 2, 337 (5).

Πέρδιξ: *τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ | Πέρδικος υἱόν* Phryn. 2, 599 (3). *καὶ μὴν χθές *γ' ἦν Πέρδιξ χωλός* Aristophan. 2, 962 (11) v. addenda.

πέρδομαι: *λάσανα καταθεὶς πέρδεται* Pher. 2, 291 (12). *σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο* Cratet. 2, 240 (1). **(ὡσπερεὶ) Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο* Timocl. 3, 603 (4, 8). † *μέσον πέρδειν* (scr. *μεσοπέρδην*) anon. 4, 681 (317).

περί: 1. gen. *ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου* Metag. 2, 759 (2). *τὴν Ἠλιαίαν εἷλε* (?) *περὶ τοῦ σώματος* Posidipp. 4, 517 (v. 5). *μαχέσθω περὶ ἕδρας* Nicoph. 2, 851 (3). *περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις* Diph. 4, 389 (1, 23). *περὶ τοῦ-ὑμῖν ὁ πόλεμος | νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς* Aristophan. 2, 1019 (10). ***πέντε νικητήριον. | Β. περὶ τοῦ; γελοῖον.* (?) Antiph. 3, 29 (1, 4) cf. 5, 74. *παίζωμεν-περὶ φιλημάτων* Plat. 2, 630 (1, 5). *ἐπιτρεπτέον τινί | ἔστι περὶ τούτων* Men. 4, 122 (9). *ἄνθρωπος γὰρ ὤν | σκέψει τί περὶ τοῦ;* Men. 4, 205 (2, 3). *οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος* Philem. 4, 36 (8, 2). *λόγους-περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει* Herm. 2, 395 (1, 3). *περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος* Antidot. 3, 528 (1, 3). *περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους* Sosip. 4, 482 (v. 17). *περὶ-φύσεως ἀφοριζόμενοι* Epicrat. 3, 370 (1, 13). *δεῖ-εἰδέναι- | περὶ τῶν μετεώρων* Sosip. 4, 483 (v. 26). *ἀλαζονεύεται-περὶ τῶν μετεώρων* Eup. 2, 490 (10). *μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος* Sosip. 4, 483 (v. 22). *τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως | ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται* ib. (v. 36). *τὰ λοιπὰ μὴ λάλει. | Α. περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ* Nicomach. 4, 584 (v. 30). *οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς* Dionys. 3, 548 (v. 30). *πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς | εἰρημέν' ἐστίν* Hegesipp. 4, 479 (v. 1). **λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων* Pher. 2, 253 (2). *περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος* Men. 4, 107 (2, 1). *περὶ-ὄψου-ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν* Antiph. 3, 33 (1, 1). Eriph. 3, 556 (1, 1). *ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς* Epicrat. 3, 370 (1, 8). *λέγεις περὶ ὧν οὐκ οἶσθα* Alexid. 3, 382. *περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν* Antiph. 3, 109 (v. 16). *διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει* Men. 4, 262 (114). *περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ* Philetaer. 3, 294 (1, 7). *εὐφημείσθω | τέμενος περὶ (?) Λευκάδος ἀκτῆς* Men. 4, 158 (1). 2. dat. *μάζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο | περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων* Telecl. 2, 361 (1, 5). *χαλκῷ περὶ (?) κοττάβῳ* Eup. 2, 454 (20). *κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται | περὶ πασσαλόφιν* Herm. 2, 403 (3). 3. acc. *περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ'* Pher. 2, 300 (1, 24). *τῶν-πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός* Telecl. 2, 362 (1, 13). **ἀνερροθίαζε* (an *ἄνω ῥοθιάζει*?) *περὶ τὰ χείλη τῆς νεώς* Eup. 2, 559 (32). *περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα* Stratt. 2, 788 (5). *περὶ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας* anon. 4, 697 (371). *περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο* Timocl. 3, 603 (4). *ὁρῶ-ἰχθύων γένη | περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα* Hinioch. 3, 561 (v. 2). *ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην-κερκίδα | -καθιζούσας* Alexid. 3, 402 (1). *περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα-, καὶ περὶ τὰ γέλγη* Eup. 2, 550 (5). *κώμη-τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν* Steph. 4, 544. *περὶ τὴν Σκυθίαν *ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν* Euphr. 4, 494 (1, 12). *ὀψοποιεῖν εὐφυῶς | περὶ τὴν Σικελίαν-ἔμαθον* Alexid. 3, 394. *ἐὰν-στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ'* Antiph. 3, 97 (2). **κνημῖδε περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται* (an *κνημὶς δὲ-ἀρθροῦται*?) Herm. 2, 397 (2, 3).

ἁρμόττον *ὥσπερ περὶ πόδα Plat. 2, 660 (3). adde ib. 687 (21). *Athenion. 4, 558 (v. 39). τὴν ᾤαν περιδεῖσθαι | περὶ τὴν ὀσφὺν Herm. 2, 405 (6). περὶ τὴν κεφαλὴν *ἐξήμμεθα πηνίκην τινὰ *Aristophan. 2, 1176 (3). περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν τίς σοι δότω Men. 4, 145 (3). νύμφα-τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά Eubul. 3, 222. λεπτότατον περὶ σῶμα ib. 251 (2). †συνίλλεσται τε | ἥδυπότατον *περὶ νυμφίον εὔτριχα ibid. περὶ-τὸν πανάθλιον | εὕδουσι γρᾶες Timocl. 3, 608 (1). εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί Eup. 2, 484 (1, 8). τῶν περὶ τάγηνον-φίλων Eup. 2, 489 (7). περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίγνεθ' ἡ *σκευωρία Philem. 4, 18 (2). περὶ τὴν ὀψωνίαν-οὐ πάνυ | ἐσπούδαχ' Antiph. 3, 101 (4). ὡς δ' ἀεί ποτε | περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ'- Henioch. 3, 562 (v. 10). κατελίμπανον | αὐτὸν περὶ μύρον** Antiph. 3, 18 (2). περὶ λόγους-ποτε | διέτριψε Alexid. 3, 400 (1, 1). περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος Philem. 4, 22 (v. 2). καλῶς (an κακῶς? 5, 89) πεπραγόσιν | ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν Alexid. 3, 428 (1). περὶ πρώτους ὕπνους Eubul. 3, 210 (4). περὶ δύσιν Πλειάδος Damox. 4, 530 (v. 19). δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ Stratt. 2, 776 (2). †μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει (al. περικνάφον παραστίχειν) Alcaei 2, 833 (2).

πέρι: σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι Men. 4, 272 (170).

περιαγγέλλειν *τ' οὐχ (?) ὑποκάειν | Λυκίων πρυτάνεις Ephipp. 3, 323 (1, 18).

περιάγω: περιάξω τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα | τὴν πόλιν ὅλην Men. 4, 228 (3, 13). ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 12). ἐλέφαντα περιάγει (tecum ducis); Epinici 4, 506 (v. 4).

περιαιρῶ: ὁ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας Dromon. 3, 541 (2). ὀσμὴ δέ, τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη, | ἐβάδιζ' ἄνω Nicostr. 3, 284 (1).

περιαμφίδες Eup. 2, 574 (108b).

περιάπτω: τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον | ζῶμεν Athenion. 4, 557 (v. 7).

περιβάλλομαι: περιβαλοῦ (de exomide) anon. 4, 636 (128). πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα Men. 4, 326 (474) cf. 5, 8. ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται Men. 4, 78 (15).

περιβαρίδες: ὥσπερ ἡ θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 884 (2). ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας Theop. 2, 811 (3).

περιβιβρώσκω: οὐ περιβεβρωκὼς *αὐτόν ἐστι Diph. 4, 391 (3).

περίβλεπτος: τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταὼς Antiph. 3, 96.

περιβόητος: περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις *(ποιεῖ) | αὐτὸν anon. 4, 601 (6). ὦ περιβοήτου-λαβρωνίου Hipparch. 4, 432. *κατείργασται μέγα | καὶ περιβόητον ἔργον Men. 4, 189 (1, 3). ἐὰν-τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον Antiph. 3, 11.

περιβολή: ἐπεὶ-σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν Eubul. 3, 266 (10).

περίβολος: σκηνὴ περίερκτος *περιβόλοις (vulg. περίβολος) κάνναισι Pher. 2, 280 (8).

περιγράφω: οὐκοῦν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον; Eup. 2, 525 (1). τὸ-κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς Demonici 4, 570.

περίδειπνον: εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει, | **εἶτα περίδειπνον πάλιν Men. 4, 179 (3). τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ Anaxipp. 4, 460 (42). ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν Hegesipp. 4, 479 (v. 11).

περιδεῖσθαι: τὴν ᾤαν περιδεῖσθαι | περὶ τὴν ὀσφὺν Herm. 2, 405 (6).

περιδέραιον: κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι' Aristophan. 2, 1078 (6, 5).

περιδοῦ Diph. 4, 429 (49).

περίδρομος: ἐπὶ τοῦ περιδρόμου-τῆς συνοικίας Aristophan. 2, 996 (4).
περίειμι: τὸ κανοῦν-περίεισι τηνάλλως ἔχων Philem. 4, 16. εἴ τις κολακεύει *περιιών (vulg. παριών) Aristophan. 2, 1188 (53). κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες Phryn. 2, 580 (1, 4). καὶ *περιὼν (libr. περιιὼν) ἅμα | τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην Plat. 2, 685 (14). *περιόντα |(legeb. περιιόντα) πέπερι-ζητεῖν Antiph. 3, 141 (18). τὰς ἀχράδας περιόντας Pher. 2, 347 (25). σικύους-οὐδενὶ κόσμῳ *περιόντες (vulg. περιιόντες) Aristophan. 2, 1200 (101).
περίεργος: *ὅσα *περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων Aristophan. 2, 1078 (5). περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ | ἔωλον-ἀργύριον Philetaer. 3, 295 (2, 9). εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν-; Alexid. 3, 446 (1, 1). τὸν-βίον περίεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων Philem. 4, 33 (4, 3). φιλῶ σ'-, καὶ σὺ *(γάρ?) περίεργος εἶ Men. 5, 110 (520). περιέργως γε-, | ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως Timocl. 3, 599 (2).
περίερκτος: σκηνὴ περίερκτος *περιβόλοις κάνναισι Pher. 2, 280 (8).
περιέρρω: ζητῶ περιέρρων αὐτὸν Pher. 2, 295 (18).
περιέρχομαι: ἐντὸς-ἔχων περιέρχεται κύκλῳ τὰ *πάντ' ἐν αὐτῷ Herm. 2, 380 (1). ἥλιθιος περιέρχεται Plat. 2, 636 (1). ὁ-Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται Alexid. 3, 457 (2). περιῆλθον (al. παρῆλθον) εἰς τὰ σκόροδα Eup. 2, 550 (5). ταῦτα πάντα-περιελθὼν ἤρετο | ὁπόσου Timocl. 3, 598. περιήλθομεν καὶ *φῦλον ἀμφορεαφόρων Eup. 2, 507 (25).
περιέχω: λόγος-περιέχων ἐγκώμιον Men. 4, 262 (115).
περίζυξ: Eup. 2, 572 (88).
περίζωμα: οὐ-παρέργως ἔμαθον- | ἔχων περίζωμ' Hegesipp. 4, 479 (v. 7).
περιζώννυσθαι: τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λουτρίδα- Theop. 2, 807 (2). αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι | ζωμόν τε φέρειν Anaxand. 3, 183 (1, 12). ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος Alexid. 3, 465 (3).
περιζώστρα: ὡς *δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26).
περιηγητός: ἕτερος (int. χιτὼν)-περιηγητός ἐστιν οὑτοσί Antiph. 3, 84.
περίθεσις: v. περίθετος.
περίθετος: περίθετον πρόσωπον Aristomen. 2, 732 (1). περίθετον (cod. rectius περίθεσιν) Aristophan. 2, 1013 (31). περιθέτη Amphid. 3, 301. Men. 4, 177 (4).
περιθεῶσαι: περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες- | καὶ *περιθεωσάτωσαν (libr. περιτέθωσαν) Men. 4, 101 (1, 5).
περικαλύπτω: τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ Diph. 4, 384 (1).
περικατάληπτος γίγνομαι Philippid. 4, 474 (3).
περικάω: ὄγκος περικεκαυμένον (?) Aristophan. 2, 1138 (2) cf. 5, 66.
Περικλῆς: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς-ὁ Περικλέης Cratin. 2, 61 (1). λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218 (139b). σὺ γάρ (i. e. Damon) | -ἐξέθρεψας Περικλέα; Plat. 2, 683 (7). κεραυνὸν ἐν *γλώττῃ φέρει (Pericles) anon. 4, 677 (307). ab Aspasia ad eloquentiam institutum facit Callias 2, 740 (8). Periclem Olympium Chrysillae amore captum dixit Telecl. 2, 367 (4). de Menippi uxore, de Pyrilampis amicitia v. anon. 4, 677 (308). *ὦναξ Μιλτιάδη καὶ Περίκλεες Eup. 2, 464 (13). *σποδὸς-τἄλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων *Alexid. 3, 395 (v. 12). Caeterum cf. 2, 44. 147. 148. 149. 214 (123). 372. 373. 399. 458. 463. de Pericle filio ad Eup. 2, 461 (9).
περίκλυστος: τῆς περικλύστου-ἄλλας Κρήτης Ephipp. 3, 323 (1, 3).

περίκομμα: cf. περικομμάτιον. *ὑπότριμμα (al. περίκομμα, cod. Falck. ὑποτρίκομμα), θρῖον, ἐγκέφαλος Aristophan. 2, 1000 (17, 2). ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασιν Metag. 2, 753 (1, 7). τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται Alexid. 3, 466 (4). ὀξὺ τὸ περίκομμ' Damox. 4, 531 (v. 48) v. annot. p. 534. ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα ‖ περικόμματος τάξιν ἢ θέσιν φέρει Dionys. 3, 552 (1, 14).

περικομμάτιον: χορδαρίου τόμος ἧκεν καὶ †περικομματίων (f. περίκομμά τι, an περικομμάτιον?) Alexid. 3, 442 (1). περικομματίῳ *διεγίγγρασ' -γλυκεῖ Athenion. 4, 558 (v. 31).

περικόπτω: περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ Alexid. 3, 44?.

περικρούομαι: v. παρακρούομαι. περικεκρουμένος ἄνθρωπος anon. 4, 666 (275).

περικωνῆσαι v. κωνῆσαι.

περιλαλῶ: τὰς τραγῳδίας-τὰς περιλαλούσας (?) *Telecl. 2, 372 (3).

περιλάπτω: τὼ μηρὼ περιλάψαντες (an περιλέψαντες?) μέχρι βουβώνων Pher. 2, 261 (1, 3).

περιλέγειν Herm. 2, 416 (11).

περιλείχω: πολλῶν-λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας Eup. 2, 440 (1). Σοφοκλέους- | ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2).

περιλέπω v. περιλάπτω.

περίλευκος: περίνησα καὶ περίλευκα Antiph. 3, 157 (76).

περίλοιπος: ἄρτων περίλοιπα θρύμματα Aristophan. 2, 1010 (13).

Περιμανώς: Eubul. 3, 228 (6).

περιμάττω: *τὠφθαλμὼ τούτῳ (i. e. τῷ σύκῳ) περιμάττομεν Pher. 2, 319 (3). περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ Men. 4, 101 (1, 5).

περιμένω: μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια | τριταῖα Aristophan. 2, 1108 (1, 8). διότι φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 6). *ἑτέραν περιμεῖναι χἀτέραν τρικυμίαν Men. 4, 232 (7, 8). ἐλθὼν-πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε | -κἂν οὕτω τύχῃ | - *ἀπολοπίζων-, | χρηστόν τι *περιμένων (vulg. περίμεινον) κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1). κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι Men. 4, 208 (4).

περινάω: ἄμυλοι-περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ Metag. 2, 753 (1, 11).

περίνησα καὶ περίλευκα Antiph. 3, 157 (76). περίνησα *πορφυρᾶ Men. 4, 95 (5).

Περίνθιος: ὁ θύων *ἔσθ'- | Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος Lync. 4, 433 (v. 2).

περινομαί: ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ Men. 4, 302 (321).

περινοστεῖν σχολὴν | ἄγοντα Alexid. 3, 520 (36).

περιοίκους εἶναι *ταύτης (i. e. λοπάδος) | Ἰνδούς (an ταύτῃ | Σίνδους?), Λυκίους Ephipp. 3, 323 (1, 6).

περιορῶ: μάτην *ποθουμένους | περιορᾷς γάμους σεαυτῷ Men. 4, 97 (6).

περιουσία: στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | οὐδεμί' Men. 4, 183 (2).

περίπατος: τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις Baton. 4, 499 (1, 3). cf. ib. 502 (v. 14).

περιπάττω: περιπάσας ἡδύσμασιν | *λεπτοῖσι χλωροῖς (int. τευθίδας) Alexid. 3, 416. θρίοισι ταύτην (i. e. ἀμίαν)- | ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον Sotad. 3, 586 (1, 28).

περιπατῶ: σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν Men. 4, 172 (10). ἐλάνθανον | πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, *ἀλετὼν ὄνος Alexid. 3, 477 (4). ἄνω κάτω-περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451. ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά *(τε) |

κατέλιπον Antiph. 3, 130. μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ (pauper) Timocl. 3, 612 (2). τὸ δ' ὅλον περιπατεῖς, ἢ τὸν αὐτὸν ἀέρα | *ἑτέροισιν ἕλκεις-; Philem. 4, 43 (27ᵃ). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι | ῥόδα- Diph. 4, 416 (2). τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας | διδασκάλους ἐξεῦρον- Alexid. 3, 476 (3). Ἐφέσια-περιπατεῖ | λέγων ἀλεξιφάρμακα Men. 4, 181 (2). ταῦτα- | *πολυπραγμονῶν νῦν-περιπατεῖ anon. (393) 5, 123. μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν | τῆς νυκτὸς Alexid. 3, 451. Μίδας-νῆστις περιπατεῖ Euphr. 4, 489. τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ Anaxand. 3, 177 (2, 8). περιπατῶν σιτόκουρος Alexid. 3, 467 (6). ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' Dromon. 3, 541 (1). λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς Anaxand. 3, 177 (2, 5). ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν Aristophont. 3, 361 (1, 8). ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1). περιπατῶν ἔξω θεός Men. 4, 127 (2). ἵν' ἔχων οἰκονόμον ἀδεῶς περιπατῇ anon. 4, 602 (8). πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν anon. 4, 611 (38). περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον Antiph. 3, 21. περιπατεῖ | ἐν τοῖς στεφάνοις Antiph. 3, 46 (4). τοῖς περιπατοῦσι-ἐν τῇ στοᾷ Philem. 4, 10 (1).

περιπεπλέχθαι: τὰ θυγάτρια | περὶ τὴν λεκάνην ἅπαντα περιπεπλιγμένα Stratt. 2, 788 (5).

περιπετάννυμι: κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον Theop. 2, 807 (2).

περιπέττω: *ὅσοις τε περιπέττουσιν *αὐτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). Cf. ad anon. 4, 611 (37).

περιπήγνυμι: ἡ καρδοπείῳ περιπαγῇ (f. ἦν-περιπαγῇς) τὸν αὐχένα Aristophan. 2, 1072 (8).

περιπίπτω: ἀκουσίῳ | δίφρῳ περιπεσὼν Nicol. 4, 579 (v. 5). ὅταν τις ὢν ἀνὴρ | δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). ὅταν-λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν Men. 4, 239 (20). δίκῃ τις περιπεσὼν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). ὅταν πονηρῷ περιπέσῃ τῷ γείτονι (int. κοχλίας) Philem. 4, 41 (19).

περιπλάττω: οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις Eubul. 3, 250 (1). ὅταν *(τι) περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106).

περιπλεῖν-ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν ἄνω | πέντε κέλητας Ephipp. 3, 323 (1, 16).

περιπλέκω: αἰσχυνόμενος-περιπλέκει τὴν συμφοράν anon. 4, 661 (240).

περιπλοκαί: οἴμοι περιπλοκάς | λίαν ἐρωτᾷς Antiph. 3, 41 (2). τί οὖν-περιπλοκὰς λέγεις; Straton. 4, 546 (v. 35).

περιποιοῦμαι: οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι; Men. 4, 242 (28). οἷς χαλεπώτερον | τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ | λεγόμενον *οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399.

περίπολις: ὦ-περίπολις καὶ δρομάς Phryn. 2, 593 (3).

περίπολος: τοὺς περιπόλους *ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια Eup. 2, 566 (56).

περιπόρφυρα ἱμάτια (Bk. ἱμάτια περιπ.) Cratet. 2, 246 (3).

περιπρωκτιῶσα anon. 4, 646 (169).

περιρραίνομαι: ἀπὸ κρουνῶν τριῶν | ὕδατι *περίρραν' (libr. περίρραναι) Men. 4, 101 (1, 7).

περίσαρκος: τὸ φωνάριον ἡμῶν *περίσαρκον (libr. περίσαργον) γίγνεται Clearch. 4, 563 (2).

περίσεμνος: τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα Eup. 2, 563 (45).

περισκελέστερον ἅπαντα τἀνιαρά-φέρει Men. 4, 71 (9).

περισκελίδες: Men. 4, 314 (405). ὄφεις, | περισκελίδας, ἐλλέβορον Nicostr. 3, 289 (7).

περίσκληρος: ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 17).

περισοβῶ: πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον | αὐτοῖς ἀκράτου Men. 4, 136 (3).
περισπᾶν: οἴεται | περισπάσειν κερμάτιον αὐτοῦ Philippid. 4, 474 (2).
περισσοκαλλής: ἄνδρες | - ἡδυλόγῳ σοφίᾳ βροτῶν *περισσοκαλλεῖς Cratin. 2, 145 (1).
περισσός: v. περιττός.
περίστασις: κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις Telecl. 2, 375 (9).
περίστατος: περίστατοι Eup. 2, 498 (27). περιστατὸν (an περίστατον?) βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ Theop. 2, 808 (2).
περιστείχω: †μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει (al. παραστίχειν) Alcaei 2, 833 (2).
περιστέλλω: ἀποθανόντα- | ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως Men. 4, 164 (1).
περιστερά: περιστεράς-τῶν Σικελικῶν τούτων Alexid. 3, 408 (2). cf. ad Philem. 4, 25 (2). τέτταρας | περιστερὰς ἀφῆκεν ἀποβεβαμμένας- Alexid. 3, 410 (1). ἐρριπίζετο | ὑπὸ τῶν περιστερῶν Antiph. 3, 117 (2, 6). καρποῦ-*οἷόν φασι τὰς περιστεράς | τρώγειν ib. (2, 10).
περιστέριον: περιστέριον - τι λαβὲ τριωβόλου Phryn. 2, 599 (4). τὸ περιστέριον, τὸ γάστριον Nicostr. 3, 279 (2). ἠγόρακά σοι περιστέρια Men. 4, 182 (3). περιστέρια-καὶ στρουθία Anaxand. 3, 164. ὦ περιστέριον ὅμοιον *Κλεισθένει Pher. 2, 322 (2). περιστέρια (ex mundo muliebri) anon. 4, 682 (319).
περιστερός: ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν Pher. 2, 266 (2). λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ-περιστερός Alexid. 3, 481 (2).
περιστρώματα: Simyli 1, 424.
περισχαδόν (?) anon. 4, 702 (386).
περιτίθημι: περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα anon. 4, 624 (77).
περιτρέπω: δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ Stratt. 2, 776 (2).
περιτρέχω: κύκλῳ-περιτρέχειν-καὶ βοᾶν Alexid. 3, 465 (3, 1). περιτρέχει κύκλῳ | τηροῦσα τοῦτο Philem. 4, 26 (v. 11). ἀναβὰς-ἐπὶ *(τὸ) βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων Eup. 2, 511 (8). οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες Cratin. 2, 48 (7). ἡμᾶς-τίκτει περιτρέχων τὴν γῆν (l. γῆν θ') ἀπαξάπασαν Herm. 2, 380 (1, 3).
περιτροπή: ὑπέρου περιτροπή Philem. 4, 11. εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται; Plat. 2, 616 (2).
περιτρώγω: περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2).
περιττός: τοῦ τὰ δέοντ' ἔχειν | τὰ περιττὰ μισῶ Alexid. 3, 500 (2). τὰ περιττὰ μισῶ ib. 502 (1). ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πυκναῖς ὁμιλίαις Philem. 4, 40 (17). οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν Men. 4, 324 (463). περισσὸν νοῦν ἔχει mon. 403. περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι | ἀγαθὸν Men. 4, 241 (24).
περιτυγχάνω: περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδί | κηρυττομένοις-ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (1, 3). γυνὴ-*περιτυχοῦσ' ἀφείλετο Alexid. 3, 399. δασύποδα, | ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον καὶ νηττία Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3).
περιφανής: ἡ πενία-περιφανές τε καὶ | ταπεινὸν Antiph. 3, 91 (2). περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων Aristophont. 3, 361 (2, 9).
περιφερής: ὧν δὲ περιφερὴς (int. ἐνιαυτὸς) τελευτὴν | οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει Herm. 2, 380 (1, 4). κύλικας-περιφερεῖς Pher. 2, 324 (1, 5).
περιφέρω: βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα Antiph. 3, 112 (1, 18). ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν mon. 404. περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας Anaxil. 3, 354 (2). Λακωνική | κλείς ἐστιν-μοι περιοιστέα Men. 4, 172 (12) cf. annot. περιφέρειν | ὡρολόγιον δόξει

53 *

τις, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 13). τουτί μοι δοκεῖ | *κυμινοδόκην οὐ γραμματεῖον περιφέρειν Apollod. Gel. 4, 438. τοσοῦτός ἐσθ᾽ ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις Diph. 4, 401. †περιέφερε δ᾽ ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν- Aristophan. 2, 1010 (12). ἅλμης δ᾽ ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10). *ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). ἄρτους σποδίτας - περιφέρειν Diph. 4, 387. περιφέρειν ματτύην *(καὶ) ποδάριον anon. 4, 608 (27[b]).

περιφεύγω: ῥᾳθυμίας περίφευγε mon. 467.

περιφοιτῶ: Βοῦθος περιφοιτᾷ Cratin. 2, 158 (16).

περιφορά: εἰσήνεγκα - μίαν | - περιφορὰν τῶν νεκρῶν Dionys. 3, 547. περιφοραῖς κυκλούμενος Eubul. 3, 241. ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως Sosip. 4, 483 (v. 31) cf. p. 485.

περιφόρινος: χοιρίδια *περιφόρινα κρομβώσας ὅλα Diph. 4, 419 (7).

περιφύομαι: κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται Eubul. 3, 251 (2).

περιχαρής: εὐπορηκώς, περιχαρής | εἰς δέκ᾽ ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι Diph. 4, 395 (2, 19).

πέρκη: κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος Philyll. 2, 861 (1, 3). κεστρέας, πέρκας, ὄνους Henioch. 3, 561 (v. 3). κωβιόν, πέρκην, σπάρον Alexid. 3, 429 (1, 13). γόγγρου, *κέφαλος, πέρκη (an κεφάλου, πέρκης? libr. κεφαλῆς, πέρκης) Ephipp. 3, 329 (1). βάτραχος, πέρκη, σαῦρος Mnesim. 3, 569 (v. 37). φυκίδες ἑφθαί, βάτραχοι, πέρκαι Anaxand. 3, 184 (1, 49). νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή Antiph. 3, 72 (1, 2). ἀπασκαρίζειν ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί Aristophan. 2, 1154 (18). μίαν εἵλκυσε πέρκην· || -βουλομένη δ᾽ ἕπεται πέρκη μελανούρῳ Antiph. 3, 109 (v. 2. 4).

περκίδιον: συμπαίζει καριδαρίοις | μετὰ περκιδίων (al. περδικίων) καὶ θραττιδίων Anaxand. 3, 172 cf. annot.

περόνη: χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας Aristophan. 2, 1079 (6, 11).

Πέρσαι: Πέρσαι δ᾽ ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν Men. 4, 219 (1). δαπίδιον - ποικίλον | Πέρσας (?) *ἔχον καὶ γρῦπας Hipparch. 4, 431. de Persarum quodam instituto ad Men. 4, 309.

περσέπτολις: ὁ περσέπτολις - Μαρικᾶς Eup. 2, 499 (1). Παλλάδα περσέπτολιν Phryn. 5, 42.

Περσεφόνη: μήποτε θρέψω | παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταὧν Eup. 2, 437 (4).

Περσικός: ὥσπερ ὁ Περσικὸς - ἀλέκτωρ Cratin. 2, 162 (1). γρῦπας ἐξώλεις τινὰς | τῶν Περσικῶν Hipparch. 4, 431. Περσικαὶ στολαὶ - ἐκεῖναι πορφυραῖ Men. 4, 74 (4).

Περσίς: βακτηρία - Περσίς Aristophan. 2, 999 (11).

πέρυσιν: †τὴν πέρυσι βουλὴν ἐφεστώς Cratin. 2, 64 (6). *ἔγωγε πέρυσι κάραβον φαγών Plat. 2, 648 (1). ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ᾽ ἔσχον κακῶς Aristophan. 2, 995 (1). πέρυσι πτωχὸς ἦσθα -, | *νυνὶ δὲ πλουτεῖς Men. 4, 276 (188).

περῶ: τόν - ποταμὸν Ὑπερείδην *πέρα Timocl. 3, 602 (3). πεπέρακεν - ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς Eup. 2, 499 (1). κολλύραν τοῖσι περῶσιν (an γέρουσιν?) Aristophan. 2, 1122 (14). κεστρεύς - ὁμοῦ τι πρὸς τέλος *δρόμου περῶν Antiph. 3, 125 (1, 11).

Πέρων: Theop. 2, 792. 797 (4). μύρῳ - παρὰ Πέρωνος Anaxand. 3, 190 (2). πρὸς τῷ μυροπώλῃ (an Πέρωνι?) γενόμενον - Antiph. 3, 18 (2).

πεσσοί: Διὸς μεγάλου θᾶκος (θᾶκοι) πεσσοί τε Cratin. 2, 18 (4).

πεσσονομεῖν Cratet. 2, 234 (4).

πέταλον: παρ᾽ ὠκίμων | πέταλα καὶ θριδακινίδων Stratt. 2, 787 (1, 6).

πέτασος: ἐς τὴν (?) χλαμύδα κατεθέμην- | καὶ τὸν πέτασον Philem. 4, 12.
πέταχνον: ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ *πετάχνῳ τινί Alexid. 3, 408 (1).
πεταχνοῦσθαι: πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται Aristophan. 2, 1062 (3).
πέτευρον: Aristophan. 2, 1218 (236).
πέτομαι: cf. ποτόν. ὦ περιστέριον-, | πέτου, κόμισον δέ μ'- Pher. 2, 322 (2). διὰ τὴν ὀσμὴν-πετόμεναι | παρῆσαν Antiph. 3, 117 (2, 11). πετόμεναι δ' αὗται (columbae) κύκλῳ | ἔρραινον Alexid. 3, 410 (1, 5). πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε-οὐκ ἔτι | ἔστιν-οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 26). ὀπταὶ κίχλαι- | περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν Pher. 2, 300 (1, 24). ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται Eubul. 3, 254 (1, 18). πέτεται κοῦφος ὢν (int. πάππος) ib. 255 (1, 21). ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν (Amor) Aristophont. 3, 361 (2). μὴ πέτεσθαι τὸν θεόν | τὸν Ἔρωτα, τοὺς δ' ἐρῶντας Alexid. 3, 392 (1). πέτεται γὰρ οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς (Demea) Alexid. 3, 476 (1). ἤδη-πέτεται διαπόντιος (Chaerephon) Alexid. 3, 480 (2). πέτονται δεξιῶς | ἐπὶ ταῦτ' ἄκλητοι (parasiti) Antiph. 3, 134 (5, 2).
Πετόσιρις: καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ (l. κατὰ 5, 63) τὸν Πετόσιριν Aristophan. 2, 1047 (1).
πέτρα: ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 158 (1) cf. addenda. προσπεπατταλευμένον | -τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις Men. 4, 231 (6). εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις | τρέφει καλῶς Men. 4, 259 (95). λεπάδας-πετρῶν ἀποκόπτοντες Herm. 2, 390 (5). μοχλεύω (μόχλευε?) τὰς πέτρας Plat. 2, 639 (2).
πετραῖος: ἠχὼ πετραίαν (Aeginam) anon. 4, 637 (130[b]). τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων Theop. 2, 813 (v. 3). πετραῖα-τινα | ἰχθύδια Sotad. 3, 586 (1, 22). τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων Anaxipp. 4, 460 (v. 34). τὰ *πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια Philem. 4, 38 (12, 5).
πέτρινος: Δάμιππον. Β. *(ἢ) τοῦτον λέγεις, | τὸν πέτρινον (πτερινόν?); Anaxipp. 4, 464 (1).
πέττω: ἀλέσαι, μάξαι, *(πέψαι) Pher. 2, 345 (18). μάττω, δεύω, πέττω, καταλῶ Aristophan. 2, 1057 (4). μάττει, πέττει, | τίλλει Mnesim. 3, 570 (v. 52). θύη πέττειν τινά | κέλευ' Eup. 2, 470 (22). *πέψω (vulg. πέμψω) πλακοῦντ' *(ἐς) ἑσπέραν χαρίσιον Aristophan. 2, 1027 (2). πέττουσα τὸν χαρίσιον Eubul. 3, 203 (2). πέττει τὰ νικητήρια ib. (1). οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται γαμήλιος Philetaer. 3, 297 (1). τὸν ἄμητα- *οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά Men. 4, 215 (11).
πεύκη: μελίαν, πεύκην (cf. 5, 34, al. συκῆν), ἀλίαν δρῦν Eup. 2, 426 (1, 4). εἴπερ ἐκ πεύκης γε-καὶ ξύλων ἐπηγνύμην Eup. (?) 2, 577 (v. 19). ἐκφέρετε πεύκας-φωσφόρους Aristophan. 2, 1180 (17).
πευκίνοισι κύμασιν Cratet. 2, 244 (1, 2).
πῆ: τοῦτ' ἐμοί | δεῖξον τὸ κανοῦν** δεῦρο πῆ (μή?) μάχαιρ' ἔνι Plat. 2, 647 (2) cf. 5, 46.
πή: σικύους *ἐνθάδε πη φυομένους Aristophan. 2, 1200 (101). *ἀποβύσεταί σοι *ταὐτά πη (vulg. ταῦτα ποῖ) τὰ ῥήματα Aristophan. 2, 1033 (16, 5). Caeterum v. ad Antiph. 3, 64 (v. 12) cf. 5, 76.
πήγανον: σέσελι, πήγανον, πράσον Alexid. 3, 437 (2).
Πήγασος: τῷ Πηγάσῳ | ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι τρέχει Alexid. 3, 476 (1). ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου | τὴν χίμαιραν εἰσηκοντικώς Epinici 4, 506 (v. 9).
πηγή: καναχοῦσι πηγαί Cratin. 2, 119 (7, 2). ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται Pher. 2, 316 (1, 5). Βρομιάδος δ' ἱδρῶτα πηγῆς; Β. οἶνον εἰπὲ συντεμών Antiph. 3, 27 (1, 12).

πήγνυμι: εἴπερ ἐκ πεύκης γε-καὶ ξύλων ἐπηγνύμην Eup. (?) 2, 577 (v. 19). ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους Aristophont. 3, 362 (3, 7). Σικελὸς ὂν (glaucum?) | πήγνυσ' ὄχλος *ῥόμβοισιν Nausicrat. 4, 575 (2) cf. p. 577. *ἂν ἴδω γὰρ-πήγνυμαι σαφῶς Antiph. 3, 91 (1, 7). Θούδιππος †ὁ λέων | παντελῶς ἔπηξεν (f. βδέων-ἔπνιξεν) ἡμᾶς Timocl. 3, 603 (4).
πηγός: "πηγὸς πάρεστι;" πηγός; Straton. 4, 546 (v. 36). "ἅλας φέρε. | τοῦτ' ἔστι πηγός-" (an φέρε." | τοῦτ' ἔστι πηγός;?) ib. (v. 39) cf. p. 548.
πηδάλιον: ἀποβαλὼν | τὸν ἱστὸν ἢ *πηδάλια συντρίψας νεὼς Diph. 4, 394 (2, 11). ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς-πειθαρχῇ Cratin. 2, 94 (2). ὥσπερ-ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται (mulier) | ἐνὶ πηδαλίῳ Theophil. 3, 628 (1). γυνὴ-χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας mon. 99.
πηδῶ: πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. †ὠρχοῦντο ὥσπερ καρῖδες ἀνθράκων ἔπι | πηδῶσι Ophelion. 3, 380. *ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι-πέμψαι Antiph. 3, 13 (1, 19). τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη-πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὥς- Eubul. 3, 242 (1, 6). κἀσθίονθ' ἅμα | ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος Euphr. 4, 492. χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 54). παίζουσιν-κόραι, | κοῦφα πηδῶσαι †κόμαν (πόδας?) Autocr. 2, 891 (1, 3).
πηκτίδας, κιθάρας, λύρας Anaxil. 3, 345 (2).
πηκτός: τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός Antiph. 3, 73 (2, 9).
πηλαμύς: Phryn. 2, 594 (5).
Πηλεύς: Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν Antiph. 3, 106 (v. 22). Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως | -, Κανθάρου-, | ἀλλ' οὐ τυράννου Philetaer. 3, 293 cf. add.
πηλίκος: τῶν κατεσταμνισμένων | ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι τινές; B. τρίχους Nicostr. 3, 283 (1). ἠφάνικε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος-; μέγαν πάνυ Eubul. 3, 245 (3). προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν | λήψεσθ' Men. 4, 229 (3, 15).
πήλινος: *ἂν μῦς διορύξῃ βωμὸν ὄντα πήλινον anon. 4, 612 (40).
πηλός: πηλὸν *ὀργάζειν τινὰ Eup. 2, 524 (5). ἀναχύρωτος πηλός Aristophan. 2, 965 (21). ὕστριχες καὶ πηλὸς-καὶ βοή Plat. 2, 624 (1, 4).
πῆμα: γυνὴ-οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία mon. 85. τοῖς ἐμοῖσιν *ἐγγελῶσι πήμασιν Eubul. 3, 218 (3).
Πηνελόπεια δέ | μέγα πρᾶγμ' Eubul. 3, 260 (2, 9).
†πηνιδίοις v. σπινίδιον.
πηνίκα: οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα | δεῖπνόν ἐστιν; Men. 4, 179 (3). χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται Aristophan. 2, 1181 (20) fort. Chionid. 5, 14.
πηνίκη: περὶ τὴν κεφαλὴν *ἐξήμμεθα πηνίκην τινὰ *Aristophan. 2, 1176 (3).
πηνικίζω: πηνικίζων ἐξαπατᾷ Cratin. 2, 191 (49). ἐπηνίκιζεν ibid.
πηνίον: κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω Aristophan. 2, 1104 (2).
πηνίσασθαι Philyll. 2, 866 (11).
πηξιθάλαττα anon. 4, 667 (276).
πήρα: ἐν πήρᾳ φέροις | ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν Diph. 4, 403 (1, 5). μίαν δὲ πήραν οὐκ ἔχων (Monimus), πήρας μὲν οὖν τρεῖς Men. 4, 142 (1). Κύλλου πήρα: v. Κύλλος.
πηρίδιον: Aristophan. 2, 1146 (17).
πήρωσις ἄπαις βίος Plat. (?) 2, 697 (v. 7).
πῆχυς: γύναιον οὖσαν πήχεως Men. 4, 189 (1, 12). κἂν μυρίων γῆς

†πηχῶν κυριεύῃς (f. κυριεύῃς πήχεων) Men. 4, 273 (176). ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών ἐστιν τριῶν Euang. 4, 572 (v. 9).
πίασμα: *κοίλην φάραγγα δακτύλου πιάσματι | σύρει Eubul. 3, 242 (1, 11).
πιέζω: ῥύγχος εἰς ὄξος *πιέζων Axionici 3, 535 (2). ὀπὸν εἰλήφαμεν. | ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2).
πιθάκνη: †θαυμάζω τὸν τὴν δαπιθάκνην (f. θαυμάζω τοι τηνδὶ πιθάκνην ed. min.) Plat. 2, 655 (2).
πιθάκνιον: Μεγαρικὰ πιθάκνια Eubul. 3, 265 (7) cf. ad Antiph. 3, 141 (16).
πιθανός: εἰς τὸ μεταπεῖσαι- | πιθανοὺς ἔχειν εἴωθεν-λόγους Philisci 3, 579. τὸ *ψεῦδος (libr. πιθανὸν) ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει | -μείζω καὶ *πιθανωτέραν ὄχλου (an ὄχλῳ?) Men. 4, 255 (78). τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ -, | ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει Men. 4, 129 (3). θρασεῖαν, ὡραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἅμα Men. 4, 131 (1).
πίθηκος: τρέφειν-στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν Eubul. 3, 260. *τράγημα δέ | ἐστιν πιθήκου τοῦτο (i. e. ἐρέβινθος) - δυστυχοῦς Crobyl. 4, 569 (2). ὄνος ἐν πιθήκοις Men. 4, 189 (1, 8). ἐν θηρίοις - καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ | εἶναι πίθηκον Apollod. 4, 450. Παναίτιον πίθηκον Aristophan. 2, 1111 (6). μεγάλους πιθήκους *οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν || Β. *ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους Phryn. 2, 588 (2).
πίθος: ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν Aristophan. 2, 1139 (8). εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον Philetaer. 3, 299. θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον mon. 240.
πιθών: κἀκ πιθῶνος *ἤρυσαν | ἄκρατον Pher. 2, 323 (5). ἐνταῦθα-ἦν ἐκείνοισιν πιθών Eup. 2, 473 (29).
πικραίνομαι: ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται Antiph. 3, 79 (2, 3).
πικρός: πικρότατον οἶνον-*πίει τάχα Aristophan. 2, 1179 (14). αὐτὸς δ' ἐφ' αὑτοῦ *'στιν πονηρὸς (int. βολβὸς) καὶ πικρός Philem. 4, 46 (33). ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι | βολβοῖς τ' Eubul. 3, 205 (v. 4). προῖκ' οὐχὶ τιμὴν *φάσκομεν; | πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς Alexid. 3, 450 (v. 5). ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ἔχει τι *(τὸ) πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ Men. 4, 289 (254). οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἔστι τοῦ βίου πικρόν Men. 4, 117 (4). πενίαν-ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν Men. 4, 252 (61). πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον Eubul. 3, 262 (2, 6) cf. 5, 83. ἀπαλλαχθέντας-ξιφομαχαίρας πικρᾶς Theop. 2, 794 (1). κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ Anaxand. 3, 200 (13) = Diph. 4, 426 (34). πικρόν ἐστι θρέμμ' - γέρων Men. 4, 292 (272). πικροῦ γέροντος αὐθεκάστου Men. 4, 284 (229). σκυθρός, πικρός, | φειδωλός Men. 4, 72 (13). σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός Men. 4, 286 (237). γυνὴ δυσάνιόν ἐστι καὶ πικρόν Men. 4, 290 (259ª). τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατὴρ Men. 4, 261 (108). τὸ-ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν Men. 4, 96 (3). πικρῶς ἐπιπλῆξαι βούλομ' Nicol. 4, 579 (v. 14). διὰ τῆς σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ mon. 659. εἴπερ-*συνεπράττομεν ἀλλήλοις πικρῶς Men. 4, 237 (15, 4).
*πικρόστομος: v. πρόστομος.
πιλίδιον ἁπαλόν Antiph. 3, 17.
πῖλος: ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός (an κάδος,) | ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ' Antiph. 3, 57 (1). λευκοὺς ὑπὸ *ποσσὶν ἔχων πίλους Cratin. 2, 77 (5). τρίμιτός ἐστι πλεκτός (πῖλος?) Lysipp. 2, 745 (3).
πιλῶ: πουλύπου πιλουμένου Aristophan. 2, 1018 (8). πιλοῦν (Ephipp.

πιλεῖν)-πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς (Ephipp. ἐπιστρόφως) Eubul. 3, 268 (15a) = Ephipp. 3, 325 (2, 10). Cf. ad Plat. 2, 673 (1) addenda.
πιμελή: γόγγρου-πιμελῆς μέλη | ὑπεργέμοντα Alexid. 3, 416.
πίμπλημι: μάτην-πουλύπους-πίμπλησι λοπάδος-κύτος Xenarch. 3, 614 (v. 10). πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν Xenarch. 3, 616 (2). πάσας (l. πλήσας 5, 45) *παραφερέτω Plat. 2, 641 (6). πλήσας (? al. πλήξας, πάσας?) γὰρ ἔφερεν-τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας Men. 4, 85 (5).
πίμπρημι: σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1). ἔκρουσε *πουλύπουν τίν'· ὁ δ' ἐπρήσθη (an ἐπρίσθη?) Amphid. 3, 313 (1, 10).
πινακίς: *ἐκ τᾶς πινακίδος δ' ἀμπερέως-ἑρμήνευε Philyll. 2, 862 (3).
πινακίσκιον: τοῦτο τοὐπικείμενον | ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον Antiph. 3, 29 (1, 8).
πινακίσκος: παρέθηκε πίνακα-μέγαν, | ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν *οἱ Lync. 4, 433 (v. 6). σχελίδες-ἐπὶ πινακίσκοις (al. πινακίσκων), καὶ-ἀκροκώλια-καὶ-παρέκειτ' Pher. 2, 300 (1, 14). μύρτων πινακίσκος Plat. 2, 674 (2, 14). χελιδονείων-ἁδρός | πινακίσκος Epigen. 3, 537 (1). πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν Aristophan. 2, 1160 (7). πινακίσκους ἀργυροῦς Plat. 2, 656 (1, 3).
πίναξ: Metag. 2, 754 (3). πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται Nicostr. 3, 278 (1). παρέθηκε πίνακα-μέγαν, | ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν *οἱ Lync. 4, 433 (v. 5). πίνακά μοι | τούτων παραθήσεις-μέγαν ib. (v. 17). ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔσται σοι πίναξ ib. (v. 19). ἐπ' ἀργυροῦ | πίνακος ἄγοντος μνᾶν Philippid. 4, 469 (v. 4). τῶν ζωγράφων-ἡ καλὴ χειρουργία | ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 2).
πιναρός: ἐρίων πιναρῶν πόκον Cratin. 2, 212 (115). πιναρὸν ἔχοντ' *ἀλουτίᾳ κάρα τε καὶ | τρίβων' Eup. 2, 529 (7).
Πίνδαρος: de Pindari carminibus Eup. 2, 563 (47) cf. ad 482 (3).
πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς *ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι | πόλλ' ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 15). πίννησι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη Cratin. 2, 19 (5). σωλῆνας, μῦς, πίννας Philyll. 2, 861 (1, 2). πίνναι, λεπάδες, *μύες, ὄστρεια Anaxand. 3, 184 (1, 60). πίννας, τραχήλους, μύας Posidipp. 4, 517. πίννας, κάραβον, | βολβοὺς Alexid. 3, 513 (18).
πινυτῶς: τάδε μοι πινυτῶς-λέξον Epicrat. 3, 370 (1, 6).
πίνω: cf. πεινῶ. τοῖς ὄφεσι πιεῖν διδοὺς Cratin. 2, 90 (7). τοῖς παιδίοις *διδόασιν ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα Antiph. 3, 85 (v. 3). πιοῦ|σα χυλὸν ἀναπαύου κακῶν Cratin. 2, 211 (111). ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον Pher. 2, 282 (3, 6). λαγὸν-πῖθι τὸν θαλάσσιον Amips. 2, 708 (2). *ἐλλέβορον ἤδη-ἔπιες-; | -*πάλιν οὖν (an | πάλιν πάλιν νῦν?) πῖθι Men. 4, 90 (5). ἅλμαιαν πιὼν Aristophan. 2, 1124 (21). πιών τιν' ἅλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). πιεῖν κώνειον Polyz. 2, 867 (1). ἂν δ' ὠμὸν (int. ὕδωρ) πίῃ, | βαρὺ καὶ κοπῶδες Alexid. 3, 474 (1). καὶ πίεσθ' (? cf. annot. et 3, 516) ὕδωρ πολὺ Plat. 2, 668 (4). ὡσπερεὶ *τὰ ποτήρια | αὔτ' (an ὡσπερεὶ | αὐτὰ τὰ ποτήρι'?), οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Epigen. 3, 538 (1). ἐξέρχεται-πανταχόσ' ἤδη πιομένη Epicrat. 3, 366 (2, 21) cf. 5, 86. οὔπω 'πιον τοσοῦτον οὐδὲ πίομαι | μάρωνα Cratin. 2, 97 (7). οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 2). πῶς πίομαι; Aristophan. 2, 1073 (12). ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι Alexid. 3, 432 (3). οὕτως ἄκρατον- *πίει; Ephipp. 3, 329. πικρότατον οἶνον τήμερον *πίει τάχα Aristophan. 2, 1179 (14). τῇ

νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη Cratin. 2, 96 (6). σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι Antiph. 3, 88 (1, 1). *πῖθι (libr. πείθει) θαρρῶν Alexid. 3, 489 (3). νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον Men. 4, 182 (4). τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ· | πῖθι Diph. 4, 384 (1). *(πίε.) B. πιεῖν ἀναγκάσω | τὴν ἱερόσυλον πρῶτα Men. 4, 113 (3). εἰ δὲ *(μή), μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι | ἐλευθέριον Antiph. 3, 11. ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον Xenarch. 3, 620 (2). Caeterum v. ἄκρατος. οἶνος. ὕδωρ. πεπωκέναι-τὸν κατὰ δύο | καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἔπινον ἂν τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον Anaxil. 3, 351. ὅλην ἐπίνομεν | τὴν νύκτα-καὶ σφόδρ' ἄκρατον Men. 4, 88 (2). εἰ-ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν | τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν Clearch. 4, 563. ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο *χόας | πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης Cratin. 2, 179 (16). ἔπιεν ἡ Ῥόδη | κυμβίον ἀκράτου Philem. 4, 29 cf. 5, 99. πίνει (int. ἡ γραῦς) τὴν κύκλῳ Men. 4, 188 (5). πιοῦσα-ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ, | παράδος Theop. 2, 804 (1, 10). ἐγὼ γὰρ *(ἂν) κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος | πίοιμι Theop. 2, 812 (1). οἶδα δ' ἐγὼ (an οἶδ' ἐγώ?) ποτε | πιοῦσα Antiph. 3, 11 cf. 5, 73. βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; Antiph. 3, 90 (3). ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῷ τις Men. 4, 203 (2). προπόσεις πίνετε, | λέπεσθε, ματτυάζετε Alexid. 3, 404 (5). πιὼν-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας Antiph. 3, 44 (1). προπίομαι-, πιὼν *δ' ἐρῶ | τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ Clearch. 4, 562 (1). ἧς ἐχθὲς πιεῖν | κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα Crobyl. 4, 567 (1). ἐπὰν κυάθους πίνῃ τις-δέκα et *πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς *δ' ἐξεμεῖ Diod. 3, 543. πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν Xenarch. 3, 616 (2). πιεῖν πιεῖν τις *ἔγχει Henioch. 3, 560. πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω Philem. 4, 6. ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν Diph. 4, 402. ἐκ-τοῦ κέρατος-δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον Herm. 2, 400 (5). πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν Anaxil. 3, 355 (8). κόνδυ χρυσοῦν- | τρὶς *ἐξέπιον μεστόν γ'. Σ. Ἀλεξάνδρου πλέον | *τοῦ βασιλέως πέπωκας Men. 4, 152 (1). τῶν ῥυτῶν-τρία | πίνειν δεήσει-πρὸς κλεψύδραν Epinici 4, 506 (v. 2). ἥδιστα γάρ | ἐκ τῶν τοιούτων *ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). πιεῖν γέ τι (?) | ἁδρότερον ἢ (ἐκ?) τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν Diph. 4, 377 (1). τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος, | ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις Alexid. 3, 386 (v. 12). πίνειν-πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας (int. Ἀμφιδρομίων ὄντων) Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 11). *μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας | πίνειν Antiph. 3, 82. ἐξ ὀξυβαφίων κεραμεῶν (cf. 5, 77) ἐπίνομεν Antiph. 3, 89 (1, 5). πιεῖν χωρὶς μέτρῳ | ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν Eubul. 3, 236. οἴνου παρόντος ὄξος ἠράσθη πιεῖν Eup. 2, 560 (34). πίνομεν οἰνάριον εἶδος (ἦδος?) Antiph. 3, 75 (2, 3). πιεῖν οἰνάριον ἦν | ἀμφίβολον Polioch. 4, 590. χιόνα-πίνειν παρασκευάζομεν Alexid. 3, 447 (1, 10). χιόνα πίνω Dexicrat. 4, 571. τούτου (i. e. τοῦ νέκταρος) χρὴ παρέχειν πίνειν- | τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου Herm. 2, 410 (2, 11). τοὺς ξένους | πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον Alexid. 3, 488 (1). δίδου- | οἶνον-πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων Eup. 2, 525 (2). οἶνος κοκκύζει (f. κοχύζει) τοῖς ὁδοιπόροις πιεῖν | μέλας Σκιάθιος Stratt. 2, 788 (3). πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος- | ἤντλουν-τοῖσι βουλομένοις πιεῖν Pher. 2, 300 (1, 31). πέπωκας οὗτος; A. *ναὶ μὰ Δία, πέπωκ' ἐγώ | Μενδαῖον Eubul. 3, 263 (5). Χῖον πίνων Anaxil. 3, 345 (1). προδόσει πίνειν Herm. 2, 415 (7). ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον Alexid. 3, 425 (2). ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον Antiph. 3, 156 (74). ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, *πιών (vulg. ἐμπιών) Diod. 3, 544 (v. 12).

πάντων ἀπολαύσας-, πιών, | ἀπέρχομ' ib. (v. 19). τῶνδ' - εἰ φάγοι τις ἢ πίοι Pher. 2, 300 (1, 32). τράπεζαν *εἴσφερε, | καὶ κύλικα κἀντραγεῖν, ἵν' ἥδιον πίω Pher. 2, 280 (1). †τί κάθη καὶ (f. κλίθητι καὶ 5, 121) πίωμεν· οὐ καὶ *σιτία | πάρεστιν; anon. 4, 676 (305, 1). πίνωμεν, ἐμπίνωμεν *Alexid. 3, 394 (v. 4). ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα ib. 395 (v. 11). τοῦ-πιεῖν-καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς | ἔχομεν ὁμοίας Antiph. 3, 134 (4, 5). τὸ καθ' ἡμέραν ὁρῶσα πίνειν κἀσθίειν | μόνον Epicrat. 3, 365 (2, 6). τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν Alexid. 3, 518 (31). ἡδύς *γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα Aristophan. 2, 1179 (13). τὸ δέ | ζῆν-τί ἐστί; B. τὸ (?) πίνειν φήμ' ἐγώ Antiph. 3, 138 (10) cf. 5, 79. πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας, τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 19) cf. 5, 113. πῖνε, *παῖζε Amphid. 3, 303. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ Alexid. 3, 485 (3, 14). πηδᾷ, δειπνεῖ, | πίνει, σκιρτᾷ Mnesim. 3, 570 (v. 55). πάντα γὰρ ἦν | *μέστ' ἀνδρῶν *(καὶ) μειρακίων | πινόντων Philyll. 2, 858 (3). πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας *δι' ἡμέρας Amphid. 3, 319 (7). πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι Pher. 2, 265 (9). πότους ἑωθινούς | πίνει Baton. 4, 502 (v. 4). ἐμὲ μὲν οὐχ (οὖν?) ὁρᾷς πεπωκότα | ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον (? an δημούμενον?) Diph. 4, 397. πολὺς-εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς | ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας Eubul. 3, 249 (1, 12). οὐδεὶς-μεθύων-, | ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι Philem. 4, 49 (42). πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων Anaxand. 3, 183 (1, 15). τοῦ πιόντος δ' ἡ φύσις (int. ποιεῖ παροινεῖν) Men. 4, 256 (82). χαλεπόν *(γ'?) ὅταν τις ὢν πίῃ πλέον λαλῇ Men. 4, 256 (83). Caeterum cf. Alexid. 3, 512 (17). item de hydrophobia Men. 4, 331 (503). πίνειν μένοντα-κρεῖττον Cratin. min. 3, 375 (1). οὐθ' ὅταν πίνειν δέῃ | νοῦν ἔχειν (int. δεῖ) Antiph. 3, 20 (1). *θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν Cratin. 2, 225 (154). τίς εἶπεν "ἀμίδα *παῖ" πρῶτος μεταξὺ πίνων; Eup. 2, 547 (2, 5). *πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας Alexid. 3, 398 (1). ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα Epinici 4, 505. *στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, *ὅταν πίνητέ που Plat. 2, 632 (4). εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει Aristophan. 2, 1148 (1, 8). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι | πίνειν τρόπον *νῦν ἐστε; λέγετε. B. τίνα τρόπον [πίνειν]; Anaxand. 3, 161 (1). λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια-; ibid. ὅταν δὲ *(δὴ) πίνωσι τὴν ἐπιδέξια Eup. 2, 560 (33). πίνοντές εἰσι (libr. ἤδη) πόρρω Plat. 2, 638 (1, 10). ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα Theop. 2, 816 (2). *ἔμαθε- | πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς Aristophan. 2, 1038 (19). τοῖς-μέτριον πίνουσι (int. οἶνον) καὶ κεκραμένον | εὐθυμίαν [φέρει] anon. 4, 605 (16, 10). ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται (int. ἡ καρδία) Antidot. 3, 529. πίνειν γὰρ *(αὐτὸν) Πρωταγόρας *ἐκέλευ' Eup. 2, 491 (11). ἐκ τοῦ βαλανείου-*δίεφθος ἔρχομαι-. B. δώσω πιεῖν Pher. 2, 281 (3). οὐκ ἀπεκαρτέρησε γάρ | -, ἀλλ' ἐκαρτέρησ' - | πίνων (an πεινῶν?) Timocl. 3, 604. ὅταν πινώμεθ' ἢ διψώμεθα Herm. 2, 389 (1, 1) cf. 5, 32.

Πιξώδαρος: βασιλέως υἱόν** | λέγεις ἀφῖχθαι*; A. δηλαδή, Πιξώδαρον Epigen. 3, 539 (v. 5).

πιπίσκω: *ὅτῳ δ' ἂν οἶνος *ἡ πολὺς πίσει Eup. 2, 471 (24).

πιπράσκω: πεπράσεται Theop. 2, 823 (34). πεπρακότες | τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφὴν Alexid. 3, 450 (v. 1).

πίπτω: ἐπεπτώκειμεν Men. 4, 147 (2). ἀπ' ὄχθου (al. ἀπὸ χοὸς) πεσὼν Eup. 2, 571 (80). μὴ πεσὼν | σαυτὸν παρακρούσῃ (περικρούσῃ?) Phryn. 2, 602 (2, 1). καθ' ὅσον ἂν (?) τὸν κότταβον | ἀφεὶς

ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν- Antiph. 3, 29 (1, 6). ἐπὶ τὸν μάγην πεσεῖται καὶ ψόφος | ἔσται πάνυ πολύς ib. (1, 11). κἂν-πίπτησι τὰ λεύκ' ἐπάνω Plat. 2, 665 (2, 5). ὥσπερ οἱ κύβοι· | οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν Alexid. 3, 399 (2). δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται mon. 123. ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο anon. 4, 688 (336). ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι mon. 755. ὅταν πέσῃ δέ (homo), πλεῖστα συντρίβει καλά Men. 4, 227 (2, 15). γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν | *πεσεῖν δεδοικὼς βούλεται πάλιν (?) *πεσεῖν Philem. 4, 59 (85). θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσὼν mon. 71.

πίσινος: ἔτνος-πίσινον Antiph. 3, 101 (5, 7).

πισός: Eup. 2, 545 (25). *ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσοις (cod. πισοῖς) Aristophan. 2, 953 (2). πίσον Alexid. 3, 524 (63).

*πισσοκωνίας Ἄρης (cod. πισσοκονίας Ἄρην) Cratin. 2, 228 (162).

πιστεύω: τέως μὲν ᾠόμην- | εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν | ἔλθω πεπίστευκ' Antiph. 3, 91 (1). αὐτὸν-οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο, | ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν Men. 4, 145 (2). αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς Men. 4, 258 (90). οὐ τοῖς-ὀμνύουσι-δεῖ, | τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί Alexid. 3, 458 (3). αὐτὸς-ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος, *(ὡς) οἶμαι δικαίως, ὅτι πεπίστευκέν τινι Antiph. 3, 149 (44). Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ Men. 4, 282 (216). μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν ἀεί mon. 335. τρισάθλιος γυναικὶ πιστεύων ἀνήρ mon. 638. γυναικὶ-πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. γυναικὶ-ἕν τι πιστεύω μόνον, | ἐπὰν ἀποθάνῃ μὴ βιώσεσθαι πάλιν Antiph. 3, 151 (54). γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν-βίον mon. 86. οὐκ ἐκ πότων- | ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς | πίστευε τούτῳ Men. 4, 156 (1, 9). προσδοκᾶν | ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ Alexid. 3, 521 (42). πένης λέγων τἀληθὲς οὐ πιστεύεται Men. 4, 292 (277). οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα-τὸ πῦρ-, οὐδὲ πιστευθήσομαι Philem. 4, 26 (v. 9). οὔπω σοι πεπίστευμαι *(;) Men. 4, 118 (9) cf. 5, 102.

πίστις: [τῶν-πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος Philem. 4, 39 (15)]. γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν Men. 4, 289 (256). ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν mon. 161. δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν mon. 115. ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη anon. 4, 608 (26). συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος Men. 4, 294 (286).

πιστός: cf. Πίστος. Θηρικλέους πιστὸν τέκνον Theop. 2, 803 (v. 1). Εἰρήνης-πιστὴ τροφός Aristophan. 2, 1065 (2, 2). ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν γίγνου φίλος mon. 390. οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται *πιστὴ (vulg. πλείστη) χάρις Men. 4, 241 (27b).

Πίστος: σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών, | *Πίστ' (libr. πιστέ), ἀργύριον Antiph. 3, 36 (v. 3).

πίστωμα: τήνδ' ἐγὼ-προπίομαι | συγγενέσι πίστωμα φιλίας Clearch. 4, 562 (1).

πισύγγια anon. 4, 683 (324).

πίσυγγοι anon. 4, 683 (324).

πίσυνος: ἄλλον-ἰχθὺν | μεγέθει πίσυνόν τινα Axionici 3, 531 (1).

πίττα: †πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον Aristophont. 3, 364 (2).

πίττινος: εἰς κάδον-τιν' οὐρεῖ πίττινον Aristophan. 2, 1057 (3).

πιττοκοποῦμαι: πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον Alexid. 3, 508 (10, 1). ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε-καὶ πεπιττοκοπημένους anon. 4, 611 (38).

πίτυλος: *ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ* Aristophan. 2, 975 (10).
πίτυς: *τὴν πίτυν ἔκαμπτεν* (?) Cratin. 2, 217 (138).
πίων: cf. *κνῖσα*. *οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε* Telecl. 2, 362 (1, 15). *ἀρνός - πίονος | οὐ ζῶντος* Alexid. 3, 396 (1, 5). *τάριχος πίονα* Herm. 2, 384 (3). *τάριχος ἀνταχαῖον ἐν μέσῳ | πῖον* Antiph. 3, 100 (3).
Πλαγγών: *τὴν Πλαγγόνα, | ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους* Anaxil. 3, 347 (1, 8). *Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα* Timocl. 3, 608 (1).
πλάγιος: *πλάγι' ἐστὶ τἄλλα, τοῦτο* (i. e. homo) *δ' ὀρθὸν θηρίον* Philem. 4, 3 (v. 5). **ἄν-πλάγιος καὶ λεπτός* (fumus ascendat) Diph. 4, 404 (2, 7). *πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον* anon. 4, 611 (38).
πλαίσιον: Plat. 2, 663 (6).
πλακοῦς: *ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; Β. πλακοῦντα βούλομαι* Antiph. 3, 27 (1, 11). *κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας* (Paros fert) Alexid. 3, 393 (1). *ὁ μάγειρος- | πλακοῦντας ὀπτᾷ* Men. 4, 222 (1, 10). **πέψω πλακοῦντ' *(ἐς) ἑσπέραν χαρίσιον* Aristophan. 2, 1027 (2). *τὸν πλακοῦντα κόμμιδι, | οὐ μέλιτι, διεκόσμει* Crobyl. 4, 569 (3). *τρίπους | πλακοῦντα χρηστόν- | ἔχων* Antiph. 3, 79 (1). *πλακοῦντος ἁπτέον* Alexid. 3, 498. *τῶν - πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός* Telecl. 2, 362 (1, 13). *πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω* Nicoph. 2, 851 (2). *φιλῶ πλακοῦντα θερμόν* Telecl. 2, 370 (2). *ἐμοὶ-προθύεται | πλακοῦς ἐνόρχης* Plat. 2, 674 (2, 8). *μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες* Theop. 2, 795 (4). *πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας* Nicoph. 2, 852 (2). *σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες* Antiph. 3, 101 (5, 2). *σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα* Anaxand. 3, 184 (1, 53). *μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα* Diph. 4, 413. *πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά* Philippid. 4, 473.
πλάνη: [*κὰκ βυθοῦ πλάνης | εἰς φῶς ἀνέλκων* Plat. 1, 196 (1, 3)].
πλάνος: *Κηφισόδωρον - τὸν πλάνον* Nicostr. 3, 287. adde Dionys. 3, 553 (2). *ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη* Men. 4, 151 (8) = mon. 758.
πλανῶ: *ὁ Πανταλέων-τοὺς ξένους | τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα* Theognet. 4, 550. *πλανῶμαι*: *οἱ μὲν μοίρας ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται* Eubul. 3, 255 (1, 26). *Ἀλεκτρυόνα- | ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον* Heraclid. 3, 565. [*μηδὲν πλανηθῇς* Philem. 4, 67 (1, 10)].
πλάσμα: *πλάττομεν - πλάσματα* (placentas, an *πέμματα*?) Men. 4, 103 (1).
πλάστιγξ: *καθ' ὅσον ἂν* (?) *τὸν κότταβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν... | Β. πλάστιγγα ποίαν; τοῦτο τοὐπικείμενον-λέγεις; | Α. τοῦτ' ἔστι πλάστιγξ* Antiph. 3, 29 (1, 6. 7. 9) cf. 5, 74. *τὴν-τάλαιναν πλάστιγγ'* Herm. 2, 398 (2, 8).
πλαστός: *κύτος | πλαστὸν ἐκ γαίης* (*γαίας*?) Antiph. 3, 26 (1, 3).
πλάστρα, *μαλάκιον*, *βότρυν* (*βότρυς*? 5, 64) Aristophan. 2, 1079 (6, 10).
Πλαταιαί: *τὸ-δόρυ-πρὸς Πλαταιαῖς ἀπέβαλεν* Amips. 2, 708 (3).
Πλαταιικόν: *θεράπαιναν-ἀκολουθεῖν καλὴν | ἐκ τοῦ Πλαταιικοῦ* (rectius *Πλαταϊκοῦ* 5, 100) Philem. 4, 45 (31).
πλάτανος: *ἐν ἀγορᾷ-πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν* Aristophan. 2, 990 (14).
πλατεῖα: *τὴν πλατεῖάν σοι μόνον | ταύτην πεποίηκεν-;* Philem. 4, 18 (1).
πλατειάσαι v. *πλατιάσαι*.
πλάτη: **ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ* Anaxil. 3, 348 (1, 17).
πλατιάσαι (rectius *πλατειάσαι*) Pher. 2, 352 (47).

πλάττω: κομψὸς στρατιώτης οὐδ' *ἐὰν πλάττῃ θεός | οὐδεὶς γένοιτ' ἂν Men. 4, 277 (192). Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι | καὶ τἄλλα πάντα ζῷα Philem. 4, 32 (3, 1). γυναῖκας ἔπλασεν (Prometheus) Men. 4, 231 (6, 5). οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος - | οὔτ' ἀνδριαντοποιός, ὅστις ἂν πλάσαι | κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει Philem. 4, 22 (v. 2). οὔτ' ἀνδριάντος - καλῶς πεπλασμένου ib. (v. 4). πλάττομεν - πλάσματα Men. 4, 103 (1). ὄργανα - εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ πεπλασμένα Men. 4, 140 (1). κονδύλους πλάττειν Aristophont. 3, 357 (1, 7). εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες Aristophan. 2, 1187 (44). ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσῃς κακόν mon. 145. πεπλασμένως τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι κοὐκ ἀληθινῶς Baton. 4, 504 (1, 5).

πλατυγίζω: χῆνα πλατυγίζοντα Eubul. 3, 260.

πλατύλογχος: τῶν πλατυλόγχων - ἀκοντίων Aristophan. 2, 1144 (7). ib. (8). τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα (f. πλατύλογχ' ἀκόντια) Alexid. 3, 442 (3).

πλατυπόρφυρα ἱμάτια Archipp. 2, 726 (5).

πλατύρρυγχος: *σαπέρδαις - ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν Timocl. 3, 600 (2).

πλατύς: πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης Antiph. 3, 27 (1, 9). ποτήρια | πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ' Pher. 2, 324 (1, 2). τῶν πλατειῶν καρίδων Aristophan. 2, 1076 (3, 2). πλείστων αἰτίαν πλατειῶν Aristophan. 2, 1130 (1) cf. 5, 66. πλατεῖα (platea) suo loco posita.

Πλάτων: τί Πλάτων | καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος, | πρὸς τίσι *νυνὶ διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 1). ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρᾴως, | οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς | πάλιν** ἀφορίζεσθαι ib. 371 (1, 35) cf. 5, 87. νεανίας, | τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ (f. ὑποπλατωνίκων 5, 85, an ὑποπλατώνικος? ed. min.) Ephipp. 3, 332 (v. 2). ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, *ὡσπερεὶ Πλάτων Anaxand. 3, 170 (1). μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας Alexid. 3, 468 (3). ἄνω κάτω - περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων | σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ' Alexid. 3, 451. συγγενῶς τρέχων | Πλάτωνι Alexid. 3, 382. ὦ Πλάτων, ὡς οὐδὲν οἶσθα (Suid. ᾔσθα) πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305. βιβλίον | Πλάτωνος ἐμβρόντητον Ophel. 3, 381 (2). ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος; Alexid. 3, 455. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ *οἶδ', ὑπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν Cratin. min 3, 378 (1). ἕν - ἔστιν οὐδὲ ἕν, | τὰ δὲ δύο μόλις ἕν ἐστιν, ὥς φησιν Πλάτων Theop. 2, 796 (2). τἀγαθὸν *Πλάτων | ἁπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι Alexid. 3, 453. ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ - ἢ τὸ Πλάτωνος ἀγαθόν Amphid. 3, 302. τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο, - μὴ λαμβάνειν γυναῖκα Philippid. 4, 468 (2). Caeterum v. Anaxil. 3, 342 (3). 344 (3). 352 (2).

πλέθρον: πλεῦσαι πλέθρον Antiph. 3, 52 (1).

Πλειάς: ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος - | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 19).

πλεῖν v. πολύς.

πλεισταχόθεν: Aristophan. 2, 1218 (237).

πλειστηριάσαντες Plat. 2, 619 (4).

πλεκτάνη: πιλοῦν - πολλὰς πλεκτάνας Eubul. 3, 268 (15[a]) = πιλεῖν - π. πλ. Ephipp. 3, 325 (2, 10). τὰς - πλεκτάνας (int. σηπιῶν) | καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν Alexid. 3, 471 (3). πουλύπους | ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας Diph. 4, 391 (3). πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ' Crobyli 4, 567 (2).

πλεκτάνια μικρὰ *πουλύποδος Eubul. 3, 258 (1).

πλεκτός: κόρους πλεκτοὺς-μυρρίνης *Lysipp. 2, 748 (3). πλεκτῷ κανισκίῳ Aristophan. 2, 1010 (13). τρίμιτος-πλεκτός (an πῖλος?) Lysipp. 2, 745 (3). πλεκτὴ σχοῖνος (i. e. sportula) Aristophan. 2, 958 (16). πουλύπους, ἁλοὺς *βρόχων | πλεκταῖς ἀνάγκαις Xenarch. 3, 614 (v. 9). τήνδε σοι πλεκτὴν καθῶ-; Plat. 2, 622 (4). πουλύποδος πλεκτὴ Plat. 2, 673 (1, 16).

πλέκω: στεφάνων-χύδην πεπλεγμένων Alexid. 3, 406 (2). πλέκειν-πόρκων πυκνοτέρους Diph. 4, 410. ταῖς ἐπιφοραῖς-οἰκείως πλέκω (cibos) Damox. 4, 532 (v. 58). πλέκειν ἀλύπως τοῦτον (i. e. βίον) Euphr. 4, 490 (2). cf. ad anon. 4, 608 (25). *λέγουσι (libr. πλέκουσι) πάντα μᾶλλον ἤ- Philem. 4, 22 (v. 5). πέπλεκται (an πέπληκται?) Men. 4, 311 (378).

πλεονεκτῶ: πλεονέκτει μηδένα mon. 259.

πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακὸν Men. 4, 243 (31). πλεονεξίαν φύγε mon. 672.

πλευμονίαν νόσον anon. 4, 659 (229).

πλεύμονες: ἡπάτια, νῆστις, πλεύμονες Eubul. 3, 217.

πλευρά: τάττειν-γεννικῶς παρασκευάζεται | πλευρὰν μετ' αὐτῶν Antiph. 3, 108. διατειναμένη | διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν Anaxand. 3, 185 (1, 67). πλευρὰν ἔχειν-ἐν τούτοισι (an εὔτονόν σε?) δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 27).

πλευρῖτις: †Εὐαγόρου παῖς ἐκ (f. παῖς Εὐαγόρου 'κ) πλευρίτιδος (an Πλευρίτιδος?) Κινησίας Plat. 2, 679 (2).

πλευρόν: πούς ἑφθός, ἧπαρ, πλευρόν, Pher. 2, 269 (1, 5). πλευρόν, ἢ γλῶτταν, ἢ | *σπλῆνα Aristophan. 2, 1151 (9, 3). κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' Amips. 2, 705 (3). πλευρὸν ὕειον Herm. 2, 399 (3). πλευρὰ βόεια Herm. 2, 407 (1, 6). πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα Pher. 2, 300 (1, 16).

πλέω: πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσεῖ θείῳ Cratin. 2, 100 (15). πλέομεν ὦ κόρη 'πὶ κῶς Nicoch. 2, 845 (3). πλοῦν πολὺν πεπλευκότες Euphr. 4, 486 (v. 19). ἂν-πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων Men. 4, 242 (28). ἢ πλέων ἤλωκέ ποι (al. που) Antiph. 3, 116 (1, 7). χοί μὲν πλέοντες ἐνίοτ' ἡμέραν μίαν | ἢ νύκτα χειμασθέντες- | σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1, 5). ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος Men. 4, 201 (4). τεθαύμακ', οὐκ ἐπεὶ | πέπλευκεν, ἀλλ' εἰ δὶς πέπλευκεν Philem. 4, 60 (92). ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους Men. 4, 175 (2). ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν *ἑόρακεν κακὸν Posidipp. 4, 520. ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν | -ἐστι μὴ πλέοντα μηδαμοῦ Archipp. 2, 727 (1). †τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν Antiph. 3, 52 (1). πλεῦσαι πλέθρον ibid. *πλεῖς τὴν (libr. πλείστην) θάλατταν σχοινίων πωλουμένων; ib. (1, 4). τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν Philem. 4, 10 (1, 1). ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν Antiph. 3, 53 (2). cf. mon. 664. τὰ-κέρδη-ἢ πλουσίους | τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). [εἰς ὥρας ἐγὼ | πλεύσω, φυτεύσω Philem. 4, 41 (21)]. ἂν ἀποτύχῃ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις mon. 671. καθῆσθαι- | εἰς τὸ Θησεῖον *πλεούσας ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Eup. (?) 2, 577 (v. 21). ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας ib. (v. 23). †ὅτι θεῶν *ἕνεκ' ἔπλευσε κακὸς (f. ὧν θ' ἕν. ἔπλ. ταῦτα κακὸς) ὧν εἴσεται Eup. 2, 513 (11).

πλέως: ποταμοὶ-ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ *πλέῳ Pher. 2, 299 (1, 3). γαστέρας-καλῶν ζωμῶν πλέας anon. 4, 606 (19b). τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα Eubul. 3, 228 (5). Κύζικος πλέα στατήρων

Eup. 2, 510 (5, 1). μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9). φλέγματος-εἰ πλέως Phryn. 2, 604 (9). πλέω γράσου τε καὶ *ῥύπου *Aristophan. 2, 1223 (185). ὠμολίνοις κόμη βρύουσ', ἀτιμίας πλέως (f. κόρη-πλέως) Cratin. 2, 20 (8). ἀποπυρίαν ἔχω †ζυμιταμιάδου πλέους κνέφαλλον (f. ζυμίταν μὰ Δί' οὐ πλέον γναφάλλων) Cratin. 2, 74 (3).

πληγή: πληγὴν ἔχων (vulneratus) Anaxand. 3, 201 (23). ἐν τρισὶν | πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος Plat. 2, 662 (5). πληγαὶ-πουλύπου πιλουμένου Aristophan. 2, 1018 (8). ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων Aristophont. 3, 357 (1, 6). πληγὰς *ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων | ὀστῶν τε Axionici 3, 534 (1, 3). λαβεῖν | πληγάς Cratin. 2, 68 (1). Philyll. 2, 862 (2). πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν Timocl. 3, 607 (v. 6). πληγὰς-*ἔνι προσλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). γνάθον-εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν Nicol. 4, 580 (v. 29). ἦσαν δὲ πληγαί Xenarch. 3, 621 (1, 11). θεοῦ-πληγήν mon. 251.

πλῆθος: ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος Anaxand. 3, 184 (1, 62). οἴνου-πλῆθος Ephipp. 3, 340 (4). τὸ πλῆθος-τοῦ ποτοῦ Men. 4, 256 (82). διὰ-τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων Diph. 4, 381 (1, 14). ἀνθρώπων ὁρῶ | πλῆθος προσιόν Alexid. 3, 428 (1). ἐν πλήθει *νέων Euphr. 4, 491. *ὀρνίθεια πλήθει πολλά Pher. 2, 269 (1, 6). ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν | στρατηγίας πλήθει Phryn. 2, 589 (4). ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι Nicomach. 4, 584 (v. 38). κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον) Mnesim. 3, 570 (v. 46). πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι-; Diph. 4, 381 (1, 1). ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος Alexid. 3, 406 (3). ἐμβρύων-πλήθη *Cratin. 2, 226 (158). θαυμαστὸν ὅσ' ἐστ' | ἀγαθῶν πλήθη Mnesim. 3, 570 (v. 51). Caeterum v. ad Philyll. 2, 858 (3).

πλήθω: πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι Pher. 2, 265 (9).

πλήν: πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας Aristophan. 2, 962 (10). πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ mon. 559. *ἡδύ τοι | ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός Antiph. 3, 119 (1, 5). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς Aristophan. 2, 986 (2, 1). ἅπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν *αὐτοῦ ποιεῖ Antiph. 5, 80 (101). κρύψαι-| ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν Antiph. 3, 139 (12). *τά γ' ἄλλα πωλεῖ πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων Eubul. 3, 252 (4). ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν *Ἀθηνῶν Aristophan. 2, 1171 (1, 12). τῶν-τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει | ἡμᾶς τὸ λοιπόν, πλὴν ὑῶν Plat. 2, 624 (1) cf. 5, 43. θαλάττιον **οὗτος οὐδὲν ἐσθίει, | πλὴν τῶν παρὰ γῆν Antiph. 3, 70 (2, 3). κοὐδὲν ἀφ' ὑὸς γίγνεται | πλὴν ὕστριχες *καὶ πηλὸς ἡμῖν καὶ βοή Plat. 2, 624 (1, 4). οὐ-θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακοῦ mon. 592. γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν Philem. 4, 31 (1, 15). ἅπαντα μᾶλλον-| ποίει με πλὴν ἄνθρωπον Men. 4, 135 (2, 7). οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον | οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν Men. 4, 220 (3). adde Men. 4, 261 (110). κακοδαίμων-| ὅστις γαμεῖ-, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις Antiph. 3, 32. ἄριστος τἄλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι anon. 4, 678 (309b). βίον πορίζου πάντοθεν πλὴν ἐκ κακῶν mon. 63. οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἄν-| εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις *εἰσαναλίσκων τύχῃ Antiph. 3, 116 (1, 10). οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται mon. 87. εἴτε-Μακεδόνες-| κατέδειξαν-, εἴτε-οἱ θεοί, | οὐκ οἶδα· *πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός Machon. 4, 496. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα | οἴει διαφέρειν-; πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον οἶδα Antiph. 3, 99 (1). οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν Eubul. (Arar.) 3, 226 (3). ὡς οὐδὲν οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305.

τί δεῖ γὰρ-ποιεῖν, | πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον-; Philetaer. 3, 295 (2, 5). καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι Theophil. 3, 630 (1) cf. Antiph. 3, 150 (51). τίς πολίτης δ' ἐστὶ *(νῦν) | πλὴν *ἄρ' ἢ (εἰ?) Σάκας-; Metag. 2, 758 (2). πλὴν εἴ τις πρίαιτο- | βασκάνιον Aristophan. 2, 1185 (39). πλὴν ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα εὑρεῖν Men. 4, 234 (11, 5). πλὴν | ἅπαξ πότ'-ἔφαγον καρίδας Eup. 2, 429 (3). πλὴν τὸ *(γ') οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξὺ Apollod. Car. 4, 448. πλὴν *ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν Straton. 4, 546 (v. 45). ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι· πλὴν Κτησίου** Anaxil. 3, 353 cf. 5, 86. πλὴν Ξενίου νόμοισι Cratin. 2, 194 (52, 3).

πλήρης: cf. θερμός. κεχόρτασμαι μέν-οὐ κακῶς, | ἀλλ' εἰμὶ πλήρης Eubul. 3, 220 (1). *κοπρῶν' ἔχει-, οὐ πλήρει *βροτῷ | οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν Eubul. 3, 230 (2). *ἄρ' εἰ κάτοπτρον *φύσεος ἦν πλῆρες δοθῇς Theop. 2, 804 (v. 3). λαβοῦσα πλήρη-μεσόμφαλον | φιάλην Theop. 2, 793 (2). θηρίκλειον ὄργανον, | τῆς-*σεμνοπότου σταγόνος | πλῆρες Antiph. 3, 95 (1). κρατήρ-, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς | πλήρης Alexid. 3, 435. πλήρεις κύλικας οἴνου-ἀνθοσμίου | ἤντλουν Pher. 2, 300 (1, 30). πλήρης-ἄρτων ἡ πόλις anon. 4, 606 (18).

πληρῶ: τὴν νέαν τ' ἐπουρίσας | πλήρωσον Epicrat. 3, 372 (2). ἐπλήρωσεν-τὸ συναγώγιον Men. 4, 115 (6).

πλησιάζω: ἥκιστα τούτοις (i. e. locis) πλησιάζων ἥδεται Amphid. 3, 302 (2).

πλησίον: *ἐρινὸν-τιν' αὐτῆς πλησίον | νενόηκας ὄντα Stratt. 2, 779 (2). νεμομένων-πλησίον | αὐτῶν κάθηται- | ὁ δῆμος Antiph. 3, 112 (1, 10). ἕτερος-ἂν τύχῃ τις πλησίον | ἑστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται ib. (1, 20). πλησίον δέ γε | ταύτης-κεστρεύς-σίζει κεκραγώς Antiph. 3, 125 (1, 8). ὁ νοῦς-ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον Alexid. 3, 511 (13). ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν-καὶ *κοπρῶνος πλησίον Eubul. 2, 237. λάγυνος οὗτος πλησίον | ὄξους Nicostr. 3, 284 (2). πλησίον-κείμενον | στρωματέα (al. στρώματά τε) καὶ γύλιον αὐτοῦ Alexid. 3, 433 (4). σχελίδες δ'-πλησίον τακερώταται-καὶ-καὶ-καὶ-παρέχειτ' Pher. 2, 300 (1, 13). θεωρῶ πλησίον καθήμενος Damox. 4, 531 (v. 46). παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον Anaxil. 3, 348 (1, 13). τὸν πλησίον-οἴεται μᾶλλον φρονεῖν Men. 4, 183 (4). φθονεῖς τοῖς πλησίον Alexid. 3, 406. κεκρυμμένη *κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον Men. 4, 253 (67).

πλησμονή: ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις mon. 159.

πλήττω: cf. πλέκω. πληγεὶς ξύλῳ Aristophan. 2, 1182 (24). σαυνίῳ πεπληγμένος Men. 4, 219 (2). πληγεὶς εἰς μέσην τὴν γαστέρα Nicol. 4, 579 (v. 7). ὁ πληγεὶς δ' †εἴσω δὴ τιτρώσκεται Men. 4, 236 (14). ἔρωτι-πληγείς Antiph. 3, 7 (1). πληγεὶς ἀνάγκῃ Ephipp. 3, 332 (v. 4).

πλινθεῖον: εἰς τὸ πλινθεῖον γενόμενος Aristophan. 2, 1060 (6).

πλοιάριον: οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία | πλοιάρια Men. 4, 88 (1, 9).

πλοῖον: λιμὴν πλοίου μέν, ἀλυπία δ' ὅρμος βίου mon. 318. ἂν ἀνατραπῇ-πλοῖον Alexid. 3, 413 (v. 3). οἰναγωγὸν πλοῖον Cratin. 2, 211 (110). γαυλοὺς ὁλοχρύσους. *Β. πλοῖα; Antiph. 3, 132 (1, 5). τόν-χρυσοῦν κάνθαρον. | Σ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον Men. 4, 174 (1). †τουτὶ κακόνωτα πλοῖα Antiph. 3, 70 (2, 7) cf. 5, 77 et add.

πλοκάδες: Pher. 2, 355 (68).

πλοκαμῖδα Men. 4, 311 (380).

πλοῦς: πλοῦν πολὺν πεπλευκότες Euphr. 4, 486 (v. 19). ὁ δεύτερος

πλοῦς Men. 4, 139 (2). cf. Men. 4, 136 (5). 148 (7). 195 (12). ἡμέτερος ὁ πλοῦς anon. 4, 609 (29). οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς Nicol. 4, 580 (v. 26).

πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν Alexid. 3, 509 (10, 5).

πλούσιος: τοῦ πλουσίου | Ἀριστονίκου Alexid. 3, 438 (3). ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν Diph. 4, 404 (2, 1). τεθαύμακα | τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι, λαμβάνοντες βασιλικοὺς | φόρους Alexid. 3, 475. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες-, πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα *πλουσιώτατος (vulg. πλουσιώτερος) Diph. 4, 390 (2). ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος Philem. 4, 29 (1). τὰ μεγάλα κέρδη ῥαδίως ἢ πλουσίους | τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). *πάντ' ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον *τινά· | πάλιν φιλόσοφος Men. 4, 234 (11). λέγεις ἔσεσθαι *(τὸν) Τιθύμαλλον πλούσιον Antiph. 3, 122 (1). *ἐὰν δ' ἐκ πλουσίου πτωχὸς γένηται anon. 4, 685 (327). ῥάθυμος ἂν ᾖς πλούσιος, πένης ἔσῃ mon. 472. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων mon. 454. μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον Men. 4, 267 (144) = mon. 360. *ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης Men. 4, 253 (68). θυγατέρα δ' ἐκτίθησι (int. πᾶς) κἂν ᾖ πλούσιος Posidipp. 4, 516. ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Β. πλούσιος. | τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους | *(εἶναι) Alexid. 3, 419. ᾤμην -τῶν πλουσίων -τὸν βίον | ἱλαρόν τιν' εἶναι Philem. 4, 36 (9). ᾤμην-τοὺς πλουσίους-οὐ στένειν | τὰς νύκτας Men. 4, 149 (1). πλούσιος | καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός Men. 4, 266 (140). †ἐὰν γέρων γένηται πλούσιος γεγώς Philem. 4, 47 (36). αἰσχρὰν γυναῖκ' ἔγημας, ἀλλὰ πλουσίαν Philippid. 4, 476 (6). δαίμων ἐμαυτῷ γέγονα γήμας πλουσίαν mon. 132. εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν Diod. 3, 544 (v. 8). ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). ἔργον καθεῖλες *πλουσίου πτωχὸς (cod. πλούσιον πτωχῶν) λόγῳ Philem. 4, 40 (18). τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας Eup. 2, 450 (12).

πλούταξ: κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ Eup. 2, 484 (1, 9). Ἰωνικὸς πλούταξ Men. 4, 206 (1).

πλουτίζω: τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ Timocl. 3, 591 (v. 8).

πλοῦτος: ἦσαν-οἱ στρατηγοὶ | ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν, πλούτῳ γένει τε πρῶτοι Eup. 2, 466 (15, 5). σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε (Pericli tradita) Telecl. 2, 372 (4). πλοῦτον, *ὑγίειαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονήν (pacis dona) Philem. 4, 22 (v. 10). πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα Pher. 2, 299 (1, 1). ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον οὐκ ἔχει ποτέ mon. 52. μηδέποτε καυχῶ πλοῦτον ἐν δόμοις ἔχων mon. 616. μήτ' ἔχειν *πλοῦτόν με μήτε πράγματα Philem. (?) 4, 35 (7, 9). πενίαν-ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν Men. 4, 252 (61). πολλῷ-κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος | ἢ πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις Men. 4, 107 (2, 16). τῶν-ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει Alexid. 3, 520 (37). ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη Theognet. 4, 549 (v. 3). σοφία-πλούτου κτῆμα τιμιώτερον mon. 482. πλοῦτος-βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων Antiph. 3, 153 (60, 5). μαθεῖν δεῖ πάντα, καὶ πλοῦτον φέρειν Men. 4, 163 (1). ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον | εἰς ἕτερον ἦθος Men. 4, 251 (60). πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν mon. 702. πλοῦτον μεταλήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον Philem. 4, 64 (113). πλοῦτος-πολλῶν ἐπικάλυμμ' ἐστὶν κακῶν Men. 4, 94 (3).

ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν Antiph. 3, 91 (2). † ἔχει-χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων Philem. 4, 47 (36). πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν | καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ Men. 4, 263 (119). ὁ-πλοῦτος ἡμᾶς-τυφλοὺς ποιεῖ Antiph. 3, 153 (61[b]). τυφλὸν ὁ πλοῦτος Men. 4, 93 (1). τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ Amphid. 3, 310 (1). ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου Pher. 2, 316 (1, 5).
πλουτοφόρος: οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον anon. 4, 667 (281).
πλουτῶ: πλουτεῖ-ὁ Βλεπαῖος Alexid. 3, 487 (2). κοὐδεὶς *σοὔστὶν τῶν πλουτούντων-*προσομοίως | καλλιτράπεζος Amips. 2, 707 (1). ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα | ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί Eup. 2, 484 (1, 8). πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κάλιτήριος Eubul. 3, 247 (1). αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ Men. 4, 267 (142). ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν | πλουτοῦσαν Men. 4, 250 (55). πέρυσι πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός, | *νυνὶ δὲ πλουτεῖς Men. 4, 276 (188). πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν | αὔριον ἐπλούτησ' Philem. 4, 44 (29[a]). οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως (mon. 688 †ταχὺ) δίκαιος ὤν Men. 4, 154 (6). μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς πένης γένῃ mon. 358. μηδέποτε πλούτει mon. 612. οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον Antiph. 3, 79 (2, 9). δεύτερον δ' εἶναι καλόν· | τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο· | μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1). βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες mon. 64. τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὕνεκα (f. οὕνεκ' ἂν) | εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων, | ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις-; Antiph. 3, 133 (4). δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν Men. 4, 76 (7) = mon. 120. μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν mon. 348. δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν, ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν | τοὺς ὁρῶντας Men. 4, 282 (219). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα | ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει Antiph. 3, 153 (61[a]) = Men. 4, 256 (81). καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς Antiph. 3, 154 (62) = mon. 300. ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν Antiph. 3, 53 (2). cf. mon. 664. καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε mon. 285. ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Philem. 4, 35 (7, 1). ἀνὴρ-πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, | δοκεῖ τι φράζειν-ἀσφαλές Philem. (?) 4, 39 (15[b]).
Πλούτων: καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, | εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; Aristophan. 2, 1147 (1). μόνοισι-| τούτοισι (Pythagoristis) τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη Aristophont. 3, 362 (4, 4).
πλύμα: ἰχθύων πλύμα Plat. 2, 644 (4).
πλύνον καταπλυντήριζε anon. 4, 647 (170).
πλυντρίς: πλυντρίδες Aristophan. 2, 1215 (206). πλυντρίς (γῆ?) Nicoch. 2, 843.
πλύνω: τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους *ἑτοιμάσει Antiph. 3, 83. οὐ βαλεῖς πάλιν | εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς (int. τὰς σηπίας); Antiph. 3, 12 (1, 3). ἐξελὼν τὰ βραγχία (int. τοῦ σαύρου), | πλύνας-Alexid. 3, 443 (v. 3). πλυτέον εὖ μάλα (i. e. τάριχος) Alexid. 3, 470 (1, 6). τὸν τάριχον τουτονί | πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά Aristophan. 2, 1030 (11). πλυνεῖ-τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς Diocl. 2, 838 (2). τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ Men. 4, 254 (73). πλυνθήσομαι (an πλυθήσομαι?) anon. 4, 647 (170). *πέπλυται (vilescere coepit, libr. πέπαυται) τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν | εἶναι μάγειροί φασιν Sosip. 4, 482 (v. 3).
πνεῦμα: ἢ τὸ πνεῦμα-| αὐτοὺς τὸ σῶζον *ἧκεν ἢ 'φάνη λιμὴν Philem.

4, 10 (1, 7). ἂν δ' *ἀπαίδευτος μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος Philem. 4, 31 (1, 11). πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 3). *πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται (int. δῆμος) anon. 4, 616 (48). τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν | ἔστιν Sosip. 4, 483 (v. 40). οὕτως ἀνερρίπιζον (columbae), ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 17). *πνευμάτων πολλῶν φύλαξ (i. e. πρωκτός) Eubul. 3, 254 (1, 9). ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες Timocl. 3, 607. τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω Men. 4, 74 (3). γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω Sosicrat. 4, 591. τούτοις-τρέφεται τὸ πνεῦμα καί | τὸ φωνάριον ἡμῶν *περίσαρκον γίγνεται Clearch. 4, 563 (2). πνεῦμα θεῖον Men. 4, 212 (3, 3). [λόγῳ τὰ πάντα-καὶ πνεύματι | στήσας Plat. 1, 196 (1)].

πνευματικός: τῶν-βρωμάτων | πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα- *ἔνι' ἐστιν Nicomach. 4, 584 (v. 31).

πνευμάτιον: στρόφοι | καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 26).

πνευματῶ: τὴν φύσιν | ἵνα διεγείρας πνευματῶ (an πνευματιῶ?) τὸν ἀέρα Anaxipp. 4, 460 (v. 47).

πνεύμων: φύσκη, χορδή, | πνεύμων Eubul. 3, 234 (1). ἵνα | πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον (an ἔκκλυστον?) φορῇ Eup. 2, 491 (11). κάμινον ἔχων (?) ἐν τῷ πνεύμονι anon. 4, 665 (269).

πνέω: εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος | ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός Alexid. 3, 403 (1, 1). αὐτὸν (i. e. parasitum) -λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ Alexid. 3, 467 (1, 6). οἷον *ἔπνευσεν ὁ μιαρός | φάσκωλος εὐθὺς *λυόμενός μοι τοῦ μύρου Aristophan. 2, 1078 (4). μολπὰ κλαγγὰ θράττει, [νεῖται] πνεῖται Mnesim. 3, 570 (v. 57). ἀλλὰ καὶ πν*** Men. 4, 318 (433).

πνιγεύς: de fornace Cratin. 2, 102 (1). camus equorum, Aristophan. 2, 961 (5). περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα anon. 4, 624 (77).

πνιγμός: ἐπὶ τίνα δ' *(ὦδ') ἄλλην τέχνην- | τὰ στόματα-*κατακάετ', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί | ἢ πνιγμός, *ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν; Anaxand. 3, 175 (1, 8).

πνῖγος: οἷον *αὖ τὸ πνῖγος, ὡς ἀσελγές Pher. 2, 348 (29) cf. 5, 29. πνῖγος ὑπομεῖναι Aristophont. 3, 361 (1, 6).

πνίγω: cf. πήγνυμι. στρυφνὰ μῆλα κεἴ τι πνίγει βρῶμά τι (βρωμάτων?) Antiph. 3, 103 (1). πνίγειν-παχέων ἀρνίων στηθύνια Eubul. 3, 268 (15ᵃ) = Ephipp. 3, 325 (2, 7). τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως Cratin. 2, 35 (7). τεμάχη-αὐτόματα πεπνιγμένα | εἰς τὸ στόμ' ᾄττει Metag. 2, 753 (1, 9). πιὼν *δ' ἐρῶ | τὰ λοιπά· πνίγομαι γάρ Clearch. 4, 562 (1). κἂν μὲν σιωπῶ, φέρεται (?), πνίγεται Pher. 2, 275 (4). πνίγομαι | οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε- anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 9).

πνικτός: νάρκη πνικτή Antiph. 3, 72 (1, 2). πνικτόν τι τοίνυν**-τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). πνικτὸν *τι ὄψον *δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5, 2). ἐρίφιον *ἐτακέρωσε, *πνικτὸν (an πνικτῷ c. libr.?) διέλαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30). πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη Antiph. 3, 3 (1, 4). νεογενοῦς ποίμνης-πνικτὰ *γαλατοθρέμμονα | τακεροχρῶτ' εἴδη Antiph. 3, 26 (1, 4). ταρίχη πνικτά Pher. 2, 341 (3). πνικτὰ-πατανίων σωρεύματα Eubul. 3, 228 (2).

πνοή: θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ (f. θερμὴν π. τηγάνων πνοήν) Eubul. 3, 242 (1, 8) cf. 5, 82. τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν Antiph. 3, 125 (1, 7). σμύρνης-ὀσμαί | λιβάνου τε *πνοαί Anaxand. 3, 184 (1, 37). τερθρία πνοή (?) Pher. 2, 344 (12).

πνύξ: ἀστράψη διὰ πυκνός anon. 4, 631 (110).
ποάστρια: ταῖς γυναιξὶ-ταῖς ποαστρίαις Archipp. 2, 727 (2).
Ποδαλείριος: Herm. 1, 96 (1).
ποδάνεμος: καρκίνοι ποδάνεμοι (ποδήνεμοι?) Cratet. 2, 244 (1, 3).
ποδανιπτήρ: χαλκοῦς ποδανιπτὴρ *(ἡ) λέβης Diocl. 2, 838 (1). φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους | καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' Amips. 2, 701 (2).
ποδάνιπτρον: *μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε (vulg. μήτ' ἀπόνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖται) Aristophan. 2, 1071 (3). ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα Aristophan. 2, 1188 (55).
ποδαπός: ποδαπὸς *σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος Amphid. 3, 317 (1). *ποδαπὸς (libr. δέσποτα πῶς) οὑτοσί | *ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν Alexid. 3, 464 (2, 3). ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς. B. τίνος; | ποδαποῦ; Men. 4, 205 (1). ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; B. πλούσιος Alexid. 3, 419. τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος; Diph. 4, 375 (1). *ποδαπὸς (libr. ποταπὸς) ὁ Βρόμιος-; | T. Θάσιος. Alexid. 3, 488 (1) cf. 4, 408. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν *ἁμάρτοιν; Cratin. 2, 47 (6).
ποδάριον: περιφέρειν ματτύην *(καὶ) ποδάριον anon. 4, 608 (27b). *κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά Alexid. 3, 429 (1, 15). ποδάρια Plat. 2, 693 (46).
ποδεῖα τριμίτινα (vulg. πόδεια) Cratet. 2, 247 (4).
ποδίζω: v. σποδίζω.
ποδοκάκη: Plat. 2, 689 (27b).
ποδοστράβη: anon. 4, 682 (318).
ποθεινός: ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα Aristophan. 2, 1065 (2, 5). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ | ποθεινόν Antiph. 3, 51. οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος Men. 4, 185 (1). αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν Antiph. 3, 3 (1). ἄριστον-ἐκλελεγμένον | εἴ τι νέον ἢ ποθεινὸν Diph. 4, 394 (1).
πόθεν: οὗτος πόθεν ἦλθες (al. ἥκεις); Pher. 2, 321 (1). *εἰσὶν δὲ *πόθεν (libr. ὅθεν) αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες; Stratt. 2, 774 (5). πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά; Aristophan. 2, 1065 (1). πόθεν οἰκήτωρ; Antiph. 3, 50. πόθεν | ἅπτει; Damox. 4, 532 (v. 59). τὸν βίον διασκοπεῖν, | ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν Apollod. 4, 454 (1, 3). τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν | ἐστιν Sosip. 4, 483 (v. 40). πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 40). καίτοι πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι; Pher. 2, 260 (11, 4). καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι; Aristophan. 2, 1160 (5). πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα-φλέων; Aristophan. 2, 954 (4). πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι; Aristophan. 2, 1138 (3). δεῖ διακοσίων δραχμῶν. | B. πόθεν οὖν (al. ἂν) *γένοιντ' ἄν; Aristophan. 2, 979 (18). πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips. 2, 703 (1). πόθεν ὁρμιὰ καὶ κάλαμος; Plat. 2, 617 (3). ἀνακρίνειν πόθεν | ζῇ καὶ τί ποιῶν Diph. 4, 388 (1, 3). *ἂν μὴ δοκιμάσω | τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται | τὸ δεῖπνον Diph. 4, 394 (2, 5). πόθεν γάρ-| τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους; Men. 4, 199 (7). "ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν *τυχών." | A. πόθεν ἐστὶ ταῦτα-; Diph. 4, 411 (1, 10). καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, | εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; Aristophan. 2, 1147 (1, 1). πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενής-; Aristophan. 2, 1194 (80). σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν; Aristophan. 2, 1189 (58).
ποθέν: ἤ ποθεν (cf. 5, 71, Ruhnk. ἀμόθεν) Aristophan. 2, 1211 (171). ἄν τιν' ἰδιώτην ποθὲν | λάβωσιν εἰσελθόντα Cratin. min. 3, 376. ἔφερεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν Men. 4, 85 (5). ἐχθροὺς εὑρ',

ἐπεβουλεύθη ποθέν Men. 4, 212 (2, 15). εἴ ποθεν γενήσεται Antiph. 3, 64 (v. 13) cf. 5, 76. τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν | ἣν καὶ πρίασθαι δυνατόν Arched. 4, 437 (2, 5). ὅταν ἔχῃς ποθέν | τἀλλότρια δειπνεῖν Antiph. 3, 143 (23).

πόθος: λαθραίαν κύπριν- | -διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 9). προσεδρεύειν-ἀρίστους τῷ πόθῳ Alexid. 3, 490 (2). οἰστρῶντι πόθῳ Men. 4, 158 (1).

ποθῶ: ἅπασα γὰρ *ποθοῦμεν ἡ (vulg. ποθουμένη) κλεινὴ πόλις Eup. 2, 463 (11). μὴ ποθοῦντ' (an ποιοῦντ'?) ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη Alexid. 3, 509 (11). μάτην *ποθουμένους (vulg. ποιουμένους al. ποθουμένης) | περιορᾷς γάμους σεαυτῷ Men. 4, 97 (6). ὅταν ποθεῖν *λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή *Sosicr. 4, 592 (3).

ποῖ: ποῖ κῆχος; Pher. 2, 349 (33). Aristophan. 2, 1193 (73). ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις; Pher. 2, 320 (6). *ποῖ δὴ (vulg. τί δὲ) τὸν-οἰκίσκον φέρεις; Aristophan. 2, 1119 (8). ποῖ δή *μ' ἄγεις διὰ τῶν κύκλων; Alexid. 3, 426. πρόαγε. B. ποῖ; | A. *ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην Crobyli 4, 567 (1). ποῖ ποῖ, πρὸς θεῶν (hodie ποῖ, πρ. θ.), ποῖ ποῖ γαλῆν; Stratt. 2, 787 (2) cf. add. τὸν *(ἐμὸν) μόναυλον ποῖ τέτροφας; Anaxand. 3, 194. ποῖ βλέπεις; Men. 4, 153 (3, 1). †τιμῆς εἴποι τις πόση ἡ διαφορά (al. τί μισθοῖ ποῖ πόση τις ἡ φορά. edd. τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά;) Eup. 2, 534 (7).

ποί: cf. πή. ποτέ. πλέων ἤλωκέ ποι (al. που) Antiph. 3, 116 (1, 7).

ποία: λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι (i. e. τὴν κολοκύντην), | ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος Epicrat. 3, 371 (1, 26).

ποίημα: ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν Cratin. 2, 119 (7, 5). Καρκίνου ποιήματα Men. 4, 225 (7). μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία | ποίημα κατὰ πάντ' Antiph. 3, 105 (v. 2).

ποίησις: τῆς ποιήσεως | τῶν διθυράμβων- | ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά Pher. 2, 327 (1, 10). ἣν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ- | *ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει Eup. 2, 546 (1, 5). οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο Aristophan. 2, 1053 (13).

ποιητής: αὐθημερινῶν (an -νὸν?) ποιητῶν λῆρον Cratin. 2, 174 (5). οἱ μὲν ποιηταὶ λῆρός εἰσιν Xenarch. 3, 621 (1, 1). τοὺς ξένους-λέγετε ποιητὰς σοφούς Eup. 2, 546 (1, 3). †οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε- Aristophan. 2, 1202 (108) cf. ib. p. 1076. πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος | ὁ Φιλόξενος Antiph. 3, 121 (v. 1). Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί. | B. τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; Alexid. 3, 388. μὴ ποθοῦντ' (an ποιοῦντ'?) ᾠδὰς ποιητὴν καὶ μέλη Alexid. 3, 509 (11). οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει Euphr. 4, 494 (1, 15). ὡς ὑπομνῆσαι μόνον | δεῖ τὸν ποιητήν (tragicum) Antiph. 3, 105 (v. 5).

ποιητικός: ποιητικούς (an νοητικούς? 5, 91), ἰταμούς, προθύμους (int. τοὺς ἐρῶντας δεῖ εἶναι) Alexid. 3, 490 (2).

ποικιλεύς Alexid. 3, 524 (58).

ποικίλλω: πολλὰ ποικίλλει χρόνος | παράδοξα Men. 4, 247 (42).

ποικίλος: τῶν-ἐκ τῆς ποικίλης | στοᾶς λογαρίων Theognet. 4, 549 (v. 1). πρόθυρα βούλει ποικίλα Cratin. 2, 42 (9). τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον, τὸ ποικίλον Aristophan. 2, 1187 (45). δαπίδιον ἓν ἀγαπητὸν ποικίλον Hipparch. 4, 431. Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια Herm. 2, 408 (1, 23). ἱμάτια ποικίλ' -Σικελικά Philem. 4, 25 (2). θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον (Bacchi vestem) Cratin. 2, 37 (1). ἀντὶ ποικίλου | πιναρὸν ἔχοντ'-κάρα τε καὶ | τρίβων' Eup. 2, 529 (7). ἀφελοῦ-*ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. †ὅταν-στεφανοῖς κόσμῳ

ποικίλῳ Philem. 4, 58 (79). *ποικίλων παροψίδων | κόσμου βρύουσαν* Alexid. 3, 418 (2). *ὄψιν-ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην* Lync. 4, 433 (v. 14). *ἐποίησά τ' αὐτὸ* (i. e. *τὸ τάγηνον*) *ποικιλώτερον ταῶ* Alexid. 3, 429 (1, 14). *ἐὰν | ἡ σκευασία καθάριος ᾖ καὶ ποικίλη* Men. 4, 218 (1). *τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων* Anaxipp. 4, 460 (v. 34). *ποικίλον πρᾶγμ'-καὶ πλάνον τύχη* Men. 4, 151 (8) = mon. 758. **ποικίλως**: *ὥσπερ ξυστίδα †ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον* (al. *ποικίλον ἠμφιεσμένον* f. *τῶν ποικίλως ὑφασμένων*) Antiph. 3, 52 (2). *σοφῶς ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως* Alexid. 3, 430 (1, 20).

ποιμαίνει *δ'* **ἐπίσιτον* Cratet. 2, 246 (1).

ποιμήν: *ποιμὴν* **καθέστηκ' αἰπόλος καὶ βουκόλος* Cratin. 2, 182 (20). *μάχαιραι κουρίδες, | αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας* Cratin. 2, 38 (2). *ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων* Anaxand. 3, 177 (2, 10). **ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν* Men. 4, 323 (460).

ποίμνη: *νεογενοῦς ποίμνης-* **γαλατοθρέμμονα-εἴδη* Antiph. 3, 26 (1, 4).

ποῖος: *ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον;* Plat. (?) 2, 697 (v. 1). *ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;* Epicrat. 3, 370 (1, 4). *ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον | ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται | τίσιν-;* Anaxand. 3, 175 (1, 13). [*θεὸν δὲ ποῖον-νοητέον;* Philem. 4, 67 (2)]. *τί γὰρ ἐκλείπει | δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;* Anaxand. 3, 184 (1, 35). *ποῖος γάρ ἐστι φανός- | τοιοῦτος οἷος ὁ-ἥλιος.* Alexid. 3, 418 (1). *ποίαν-ἤδε τὴν συναυλίαν | ταύτην;* Antiph. 3, 24 (v. 1). *ὁ-Τιμόθεός μ'-κατορώρυχεν-Δ. ποῖος οὑτοσί |* *(*ὁ*) *Τιμόθεος;* Pher. 2, 327 (1, 20). *αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί; | Α. τὰ μέγιστα. Β.* **ποῖα* (libr. *πόσα*) *ταῦτα;* Baton. 4, 501 (v. 7). *ἐπὶ τὴν πλάστιγγα- | Β. πλάστιγγα ποίαν;* Antiph. 3, 29 (1, 7). *τὸν* *(*ἐμὸν*) *μόναυλον ποῖ τέτροφας;- | Β. ποῖον μόναυλον;* Anaxand. 3, 194. *μάγειρος ἦν κἀκεῖνος.- | Β. ποῖος μάγειρος;* Damox. 4, 530 (v. 7). *ἔξω τις δότω | ἱμάντα ταχέως. Α. οἷον οὐκ ἔγνων ἴσως* (f. *Α. ποῖον; Β. οὐκ ἔγνως ἴσ.*) Antiph. 3, 41 (2, 8). *τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον. | Σ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον* Men. 4, 174 (1, 5). *πρᾶγμα τρυφερὸν-ἦν ἰδεῖν |-. Α. ποῖον;* Antiph. 3, 117 (2, 5). *θύννης τὰ πρὸς τῇ* **Β. ποῖα; Α. τὰ κάτωθεν λέγω* Antiph. 3, 70 (2, 4). *καὶ τῶν χρωμένων | συμβάλλεταί τις-μέρις; | Β. ποῖόν τι;* Alexid. 3, 452 (1, 5). *κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν-δεξιῶς θ' εὑρημένον. | Σ. τὸ ποῖον;* Alexid. 3, 386 (v. 3). *Δημοσθένης- Α. ὁποῖος* (l. *ὁ ποῖος; Β. ὁποῖος;*) *ὁ Βριάρεως* Timocl. 3, 598 (1) cf. 5, 96. *ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς | ποίας* Alexid. 3, 520 (35). *ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή, | εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ* Diph. 4, 394 (2, 8). *ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος* Damox. 4, 530 (v. 19). *εἰδέναι-κἂν ποίοισίν ἐστι ζῳδίοις* Sosip. 4, 483 (v. 29). *τὸν βίον διασκοπεῖν, | ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν* Apollod. 4, 454 (1, 3).

ποιῶ: cf. *ποθῶ. πορίζω.* *ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ* Pher. 2, 325 (2). *τῷ δημιουργῷ-, ὅς ἐποίησέ σε* Antiph. 3, 89 (1, 7). *οὐδὲ εἷς | τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν* Apollod. Car. 4, 444 (1). *τὴν ναῦν* **ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς* Men. 4, 174 (1, 7). *οἱ ζωγράφοι |-, ὅσοι | τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας* Alexid. 3, 495 (1, 5). *τὸ δρᾶμα Μεγαρικὸν ποιεῖν* Ecphant. 2, 12 (1). *ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν* *Telecl. 2, 372 (3). adde Phryn. 2, 592 (1). *ἐκ-τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν* Aristophan. 2, 964 (18). *τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν* Aristophan. 2, 1177 (5).

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ ib. 1142 (4). ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς Pher. 2, 326 (1, 9). *ἐχήνισας· ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ *(;) Diph. 4, 413 (5). ποιοῦντες | χρησμοὺς *αὐτοί Amips. 2, 704 (2). ἀνθεσιπότατα *μέλεα μελέοις ὀνόμασιν | ποιοῦσιν Antiph. 3, 121 (v. 9). Δημοφῶντος *ἄττ' ἐποίησεν εἰς *Κότυν Ephipp. 3, 335 (2). †ζωμὸν-οὐκ ἐποίει Ὅμηρος θύων βοῦς Antiph. 3, 144 (27). *ζωμὸν ποιῶ Axionici 3, 535 (2). adde Nicostr. 3, 284. ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς Philem. 4, 13 (1). *ἅλμην-ἐξ ἰχθύων | ὑπεναντίων *αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν Damox. 4, 531 (v. 37). ἕψω ποιήσας τρῖμμα *συκαμίνινον Sotad. 3, 585 (1, 4). ποιῶ | χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος Anaxipp. 4, 460 (v. 46). ἔνθα καρδάμων | πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη Theop. 2, 798 (1). ποιοῦντα καὶ διδόντα ματτύας Philem. 4, 21 (2). adde Dionys. 3, 547. Philem. 4, 6. ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ, | κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον Philem. 4, 18 (1). οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν Men. 4, 222 (1, 6). ὁ μάγειρος-ἐγχύτους ποιεῖ ib. (1, 9). ἄριστον ἐν ὅσῳ** ὁ μάγειρος ποιεῖ Antiph. 3, 144 (25). εἰδέναι | -πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν | τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 3. 4). τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον ib. (v. 6). ποιῶ-τοὔψον αὐτός Alexid. 3, 430 (1, 21). ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν Diph. 4, 395 (2, 31). *νεοκρᾶτά τις ποιείτω Plat. 2, 638 (1, 8). θύομεν, | σπονδὰς ποιοῦμεν Athenion. 4, 558 (v. 41). σπονδὰς ποίει Men. 4, 147 (2). adde Antiph. 3, 83. ποιῶ φλόγα Arched. 4, 435 (1, 5). ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν-πῦρ τ' ὀξὺ- | ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 13). τὸ πῦρ μόνον | ποιεῖτε-μήτ' ἀνειμένον, | τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ· | μήτ' ὀξύ Philem. min. 4, 68 (1). φῶς | μόνον πολὺ *ποίει Men. 4, 87 (5). πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν Men. 4, 222 (1, 2). ὀκτὼ *ποιήσοντες τραπέζας-ἢ μίαν ib. (1, 4). cf. ad Euang. 4, 572 (v. 1). πλούταξ ὑποστάσεις ποιῶν (?), | κάνδαυλον Men. 4, 206 (1,10). συναγώγιμον ποιῶμεν Alexid. 3, 499. προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 6). ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι | Κότυν-, γάμον Ἰφικράτει Anaxand. 3, 183 (1, 30). οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι Men. 4, 202 (1). ἱερὸν γάμον-ποιῆσαι δευτέραν μετ' εἰκάδα Men. 4, 162 (2). *οὐδὲν ἡδέως | ποιεῖ γὰρ οὗτος (sacra faciens) Diph. 4, 395 (2, 14). ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν ib. (2, 22). πλούσιος δεῖπνον ποιῶν Diph. 4, 404 (2). ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ; Aristomen. 2, 733 (1). θλαστὰς ποιεῖν *ἐλάας Aristophan. 2, 1111 (7). τῶν δ' *αἰγιδίων-ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1). τὴν Σικελίαν (?) | ἓν τοῦτ' ἀπότακτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν | καλούς Philem. 4, 25 (2). μύρον-κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ Dexicrat. 4, 571. οἶνος Λέσβιος, | ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων Clearch. 4, 564. τὰ *συκάρι' ἐποίησε μυττωτὸν πολὺν Eup. 2, 498 cf. 5, 37. τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους Pher. 2, 287 (2). *τακερὰ ποιήσας ταῦτα (i. e. τὰ κρέα) Dionys. 3, 551 (1, 7). κάθαλα *ποιήσας πάντα κἀσκοροδισμένα Diph. 4, 381 (1, 13). τῶν δὲ (i. e. sepiarum) τὰς μὲν πλεκτάνας | καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν *ἐφθὰς ποιῶ Alexid. 3, 471 (3). ἕψων ποιῶ | μυελόν (i. e. τάριχος, ut sit molle veluti medulla) ib. 470 (1, 9). ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; (scr. ποιῶ σοι; int. τὴν βατίδα) Ephipp. 3, 338 (1) cf. 5, 86. τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ Anaxipp. 4, 460 (v. 42). ἐποίησά τ' αὐτὸ (i. e. τὸ τάγηνον) ποικιλώτερον ταῶ Alexid. 3, 429 (1, 14). κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν | μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν | τὴν χεῖρα Antiph. 3, 48. οὕτως ἀνερρίπιζον,

ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 17). ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν Alexid. 3, 472 (5). ἱδρώς | -ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6). μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος Diph. 4, 418 (6). μία-χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ ex Cratin. 5, 16 (14). *ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ | εὔοψος ἀγορά; Anaxand. 3, 175 (1, 9). ἀτελὲς-δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν Amphid. 3, 312. φιλεῖ-ἡ μακρὰ συνουσία | -ποιεῖν | σκῶψιν Alexid. 3, 454 (1). λῦπαι ποιοῦσι τῶν φρενῶν μετάστασιν Alexid. 3, 522 (46). αἱ μεταβολαὶ-κακόν | ἠλίβατον-ἀλλοιώματα | ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 23). *εἴωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν Men. 4, 143 (1). τὴν-ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ Men. 4, 251 (58). ἡδύς *(γ') ὁ Βρόμιος τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου | ποιῶν τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε Alexid. 3, 505 (6). ὅτ' ἦν ὁ λιμός- | ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν Demetr. 4, 539. λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ | ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1). μάχην | *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς Xenarch. 3, 621 (1, 10). πολὺν ἐποίησας θόρυβον Euphr. 4, 487 (v. 26). δίφρῳ-δυναμένῳ λιμὸν ποιεῖν Nicol. 4, 579 (v. 5). τὸ-ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ mon. 696. ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 12). δέκατος δὲ (crater) μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ Eubul. 3, 249 (1, 10). οὐ-τὸ πλῆθος-τοῦ ποτοῦ | ποιεῖ παροινεῖν Men. 4, 256 (82). πολὺς-οἶνος (an φ̓νος?) πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ Alexid. 3, 416. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ἐμεῖν ποιεῖ χολήν (febris) Nicoph. 2, 850 (1, 4). ὃ δὲ *χολᾶν ποιεῖ, | γάστριν καλοῦσι- Epicrat. 3, 368. cf. de Antiph. 3, 49 (1) supra p. 75. οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν Men. 4, 258 (92). πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθέν | ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1). οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ, | τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ Men. 4, 176 (2). ἂν δ' εὐκόλως (int. φέρῃ τὸ γῆρας), ἐνίοτε κοιμίζειν ποιεῖ-λύπην (? an κοῦφον?)-ποιῶν, *εἶτι δυσκόλως ἔχει Anaxand. 3, 196 (2). ἐγώ σου-τύπτων τὸ πρόσωπον *αἱμορρυγχιᾶν ποιήσω Herm. 2, 414 (3). τουτονὶ-ἐπιλαθέσθαι- | πάντων ποιήσω Dionys. 3, 547 (v. 39). ποιήσω νυστάσαι παροψίδι ib. (v. 43). τοὺς δειπνοῦντας εἰς τὰ *βατάνι' *ἐμβαλεῖν ποιῶ | ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας Alexid. 3, 394. cf. ib. 430 (1, 22). τοὺς ἤδη νεκροὺς | -ποιῶ ζῆν πάλιν Philem. 4, 27 (v. 26). ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 14). κᾆσθίονθ' ἅμα | ἐποίησε πηδᾶν Euphr. 4, 492. τὴν-γραῦν-ῥίζιον τρίψας τι μικρὸν-τοῦτ' *ἐποίησ' ἐκπιεῖν Antiph. 3, 23. καθ' ὅσον (?) ἂν τὸν κότταβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν- Antiph. 3, 29 (v. 6). ἐάν με κινῇς καὶ ποιήσῃς τὴν χολήν | ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι Anaxipp. 4, 463. *ὃς τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν *ποιεῖς μόνος Diph. 4, 415 (1). ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων | ἀναστομοῖ-κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 8). στρόφοι-τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 27). τὸ-ἁλιακὸν *ἔτνος με μαίνεσθαι ποιεῖ anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 7). ὁ-χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ | πλέον Men. 4, 97 (5). ῥαθυμία τὰ πόλλ' ἐλαττοῦσθαι ποιεῖ mon. 628. τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον | τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255 (79). ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86). *ὁδοιποροῦντα-*τὰ πάντ' ἐγὼ ποιήσω Cratet. 2, 237 (1, 3). ἑψοντά γ' οὐ πεποίηκεν (Homerus) αὐτῶν οὐδένα Eubul. 3, 262 (2, 3). τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει Nicostr. 3, 287. τά τ' ἔνδον *εὐτρεπῆ ποίει λαβὼν Athenion. 4, 558 (v. 46). εὐτρεπεῖς τὰς ἱμονιὰς *πεποίηκα

Apollod. Gel. 4, 438. ποιήσας εὐσταλῆ | ἐμαυτόν Diod. 3, 544 (v. 17). πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον anon. 4, 611 (38). τρίψας, ποιήσας λαμπρόν (craterem) Alexid. 3, 435. ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον Eubul. 3, 245 (3). τὴν γυναῖκα- | τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133). γυμνὴν *ἐποίησε *(τὴν) Ἀθηνᾶν Λαχάρης anon. 4, 607 (21b). οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ | γυμνοὺς ἅπαντας Alexid. 3, 414 (1). ὁ-πλοῦτος ἡμᾶς- | *πάντας βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ Antiph. 3, 153 (61b). πλοῦτος ἀλόγιστος- | καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ Men. 4, 263 (119). τὰ-κέρδη-ἢ πλουσίους | τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ Men. 4, 259 (97). οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς; Aristophont. 3, 360. ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς Phoenicid. 4, 511 (v. 15). δέδοικα μὴ | λίαν ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν (ager) Philem. 4, 38 (12, 7). ποιεῖ πάντας νεκρούς | δείπνῳ Nicol. 4, 580 (v. 37). φθόνος | φθισικὸν πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ Men. 4, 235 (12, 7). ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 32). ἑφθὸν κομιδῇ *πεποίηκεν (int. με τὸ λουτρόν) Antiph. 3, 137 (9). ἐμέ-πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, | ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον, | ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον | τὸ πρόσωπον anon. 4, 669 (285). λαβὼν ἀνῆκέ με | χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 326 (1, 5). τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ anon. 4, 672 (294). μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί-ἢ πέφυκε τῇ φύσει Philem. 4, 34 (5, 1). ὁ ποιῶν-ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον *(κακόν) Philem. 4, 42 (23). ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν Men. 4, 193 (5). ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσει ποιῶν Philem. 4, 30 (1, 2). πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους Men. 4, 75 (5). †ἡ πενία ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ mon. 227. πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ mon. 455. οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς *(ποιεῖ) Philem. 4, 60 (89). σαπρὰν γυναῖκα-ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ Philem. 4, 58 (77). κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές, | σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ *ποιεῖν Epinici 4, 505 (v. 5). ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς | ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί Men. 4, 115 (1). *ταῦτὰ δ' ὄντα γράμματα | τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ Men. 4, 183 (1). ἄπιστον αὐτὸν (Amorem) πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν Alexid. 3, 411 (v. 5). τοὺς ἀρνουμένους | †μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ Antiph. 3, 139 (12). φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ Dionys. 3, 551 (1, 3). φανεράν-τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ | ποιεῖν Alexid. 3, 507 (8). ἄν-μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς *ποιῇς (codd. ποῇς) Men. 4, 254 (72). περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις *(ποιεῖ) | αὐτὸν anon. 4, 601 (6). ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον Antiph. 3, 11. περιστατὸν (περίστατον?) βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ Theop. 2, 808 (2). βοῶν ποιείτω τὴν πόλιν διάστατον Men. 4, 221 (2). ἀβάτους *ποιεῖν-τὰς τραπέζας- | αὐτόν Anaxipp. 4, 464 (1). ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν Criton. 4, 537. λευκή με θρὶξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ anon. 4, 674 (301). τὰ πατρῷα-ποιεῖ καιρός ποτε | ἀλλότρια Men. 4, 89 (4). τὸν τῇ φύσει | οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ anon. 4, 690 (347). τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνας Philippid. 4, 475 (2). πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους | ποιεῖ τὸ Βυζάντιον Men. 4, 88 (2). τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ Baton. 4, 499 (1, 11). τί τοῦτο (i. e. somnum) πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ-λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον, ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις Men. 4, 115 (3). τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ (int. χρόνος) Men. 4, 264 (130). ἅπαντας αὐτῶν κρείσσονας ἀνάγκη ποιεῖ mon. 22.

μεταδίδου παρρησίας, | *βέλτιστον αὐτὸν* (servum) *τοῦτο ποιήσει πολύ* Men. 4, 181 (1). *εὐπόρους ποιεῖν* | *οὓς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ* Men. 4, 107 (2, 11). **ησε, παρεμυθήσατο*, | *ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν* Ephipp. 3, 326 (1). *ὁ δ'* (int. *οἶνος*) *ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ* Alexid. 3, 512 (15, 4). adde ib. (17). *τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ* Men. 4, 244 (34). cf. 207 (2). *δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν* Men. 4, 76 (7) = mon. 120. *τὰ κακῶς τρέφοντα χωρί' ἀνδρείους ποιεῖ* Men. 4, 87 (3). *ὁ χρηστός-καὶ χρηστοὺς ποιεῖ* Men. 4, 127 (3). *τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ* mon. 514. *μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει* Anaxand. 3, 199 (9) = mon. 578. †*πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους* mon. 446. *τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ* Men. 4, 324 (468). *ἢ τὸ κακόηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν* Men. 4, 260 (107). *σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν* Alexid. 3, 496 (2). *τὸν γέρονθ' ἱστὸν *ποίει* (vulg. *ποιεῖ*) Pher. 2, 312 (4). *τὸ κλισίον-πεποίηκεν ἐργαστήριον* Antiph. 3, 10 (2). *Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν* Aristophan. 2, 1171 (1, 15). *ἵνα τόνδε κόριν κηφῆνα ποιήσω* Diph. 4, 416 (3). *τοὺς μὲν-ὑμῶν ποιήσει δέλφακας-*, | *τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους-λύκους* Anaxil. 3, 343 (1). *τοῦτο *τό με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν* Philem. 4, 51 (47). *ἅπαντα μᾶλλον-* | *ποίει με πλὴν ἄνθρωπον* Men. 4, 135 (2, 7). *ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ;* Anaxil. 3, 348 (1, 18). *διὰ τὸ παρέχειν πράγματα* | *-*ἑαυτῇ* (i. e. terrae) *καὶ ποιεῖν τἄνω κάτω* Philem. 4, 33 (4, 13). *ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα-ἕλκειν* Antiph. 3, 41 (2, 13). *τὴν πλατεῖάν σοι μόνον* | *ταύτην πεποίηκεν ὁ βασιλεύς;* Philem. 4, 18 (1). [*κρίσις* | *ἥνπερ ποιήσει θεὸς ὁ πάντων δεσπότης* Philem. 4, 67 (1, 11)]. *παραπομπὴν ποιεῖν* | *τῶν ἰχθύων* Antiph. 3, 104 (v. 15). †*μετὰ δικαίου ἀεὶ διατριβὰς ποίει* mon. 367. *πέρας *(οὐ) ποιεῖ* | *λαλιᾶς* Men. 4, 89 (3, 2). *ἔρια μὲν ποιήσομεν* (?)** | *B. ἄνθρωπε ποίει λευκὰ* Alexid. 3, 462 (1, 6. 7). *ἡμέρα δ' ἔργον ποιεῖ* mon. 385. *πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων* Men. 4, 183 (1). *ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν* Timocl. 3, 609. *ταῦτα *πράσσω* (an *ταῦτ' αὐτὰ πράττω?*), *"φασκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν* Cratin. 2, 166 (8). *δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων* | *ἐπάξιόν τι* Alexid. 3, 520 (36). *πόθεν ζῇ καὶ τί ποιῶν* Diph. 4, 388 (1, 4). *Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν* Antiph. 3, 106 (v. 22). *οἱ τραγῳδοί-, οἷς ἐξουσία* | *ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις* Diph. 4, 388. *οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ ποιεῖν* Posidipp. 4, 526 (7). *χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ *ποιήσειν* Men. 4, 275 (186). †*καλῶς ποιήσας καλῶς ὠνείδισας* Philem. 4, 40 (18, 1). *τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν* Men. 4, 289 (250). *οὐδεὶς ὁ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὃ δὲ ποιεῖς βλέπει* mon. 424. *ἀγαθοὶ-τὸ κακόν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν*, | *αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γιγνώσκομεν* Sosicr. 4, 592 (1). **ἄλλῳ πονοῦντι ῥᾴδιον παραινέσαι* | *ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον* Philem. 4, 24 (1, 2). cf. ib. (1, 6). *χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον* Philem. 4, 10 (2). *τὸ δ' εὖ* | *κελευόμενον-ἐστιν ἀσφαλέστατον* | **δοῦλον ποιεῖν* Men. 4, 196 (1). *υἱῷ προθύμως τἀξιούμενον ποιῶν* Men. 4, 70 (3). *ἐάν τι μὴ ποιῇ* | *ὁ πατὴρ *προθύμως* Apollod. 4, 452 (1, 4). *ὅστις-ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί* Antiph. 3, 152 (58[b]). *ὅσα μ' οὗτος* (i. e. *οἶνος*) *ἠνάγκαζεν* (cf. 5, 100), *ἐποίουν ταῦτ' ἐγώ* Philem. 4, 49 (42, 4). *νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν* (ut Amori aliquid dent) Men. 4, 137 (1, 7). *οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον;* Herm. 2, 400 (5). *οἶσθ' ὅ τι ποίησον;* Men. 4, 297 (298). *B. τίνα τρόπον; A. δεῦρο βλέπε.* | *τοιοῦτον.-οὕτω ποιήσεις* (hodie *ποι-*

ήσεις;) Antiph. 3, 30 (v. 19). πῶς *χρῆσται ποιεῖν; Aristophan. 2, 1101 (11). τί οὖν ποιῶμεν; ib. 1150 (5, 1). τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμησσεῖς; ib. 1159 (2). adde ib. (1). τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητὸν-ποιεῖν, | πλὴν ἡδέως ζῆν-; Philetaer. 3, 295 (2, 4). ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν-, | τί δεῖ ποιεῖν; Euphr. 4, 489. εἶτα τί ποιήσω; Men. 4, 123 (1). κἂν ταῦτα *ποιῇς ὥσπερ φράζω, | λαμπροῖς δείπνοις *δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182 (1, 1). *ταῦτ' ἦν ποιῇς, ῥᾴων ἔσει τὴν οὐσίαν Theop. 2, 813 (1, 5). ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία, | ταυτὶ ποιήσω Alexid. 3, 440 (5, 14). ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 8). ἐγὼ-τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονὶ | τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν Diod. 3, 546. τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον Men. 4, 156 (2). ἐμὲ-ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος-, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος Men. 4, 249 (48). μέτρῳ δὲ πάντα μανθάνων *δίκῃ ποίει mon. 615. *οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ Men. 4, 292 (273). οὐδεὶς ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν mon. 582. ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, | οὐδ' *αὖ (cf. 5, 99) ποιήσων, οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι, | οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος-, | Ἀήρ Philem. 4, 31 (2). ὁ φθόνος ἐν ἑαυτῷ τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποιεῖ (?) Philem. 4, 50 (43). εἰ δ' ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν, | ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους Timocl. 3, 595 (v. 5). γυναῖχ' ὁ διδάσκων *γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ Men. 4, 269 (154). ὁ δ' ἡλίκον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν, | μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος Philem. 4, 5 (2). τὸ-ἐν λέσχαις ταῖσδε *τοιαυτί | ποιεῖν *ἀπρεπές Epicrat. 3, 371 1, 33). πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν mon. 702. ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτὸν ἢ μόνος ποίει mon. 225. γνώμῃ-ἰδίᾳ τὸ κακὸν ἡδέως ποιεῖ (mulier) Men. 4, 269 (156). ἕτερα τούτων ποιοῦντα (an πονοῦντα? 5, 27) πολλὰ κυντερώτερα Pher. 2, 297 (2). *ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν- | -, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν | ἅπαντα Antiph. 3, 111 (v. 9). ἢ λωποδυτεῖν-ἢ τοιχωρυχεῖν, | ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν Diph. 4, 389 (1, 15). ὅταν εὐπορῶν-αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, | τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7). τί πείσεθ' οὗτος (Oedipus), τί πεποίηκεν Antiph. 3, 106 (v. 8). δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν Alexid. 3, 391 (2, 2). ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ, | ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα Men. 4, 274 (178). οὐκ εὐψυχία | τοῦτ' ἔστιν ὃ ποιεῖς νῦν γάρ, ἀλλ' ἀνανδρία Philem. 4, 51 (46b). τί οὖν ποιεῖς πλέον; Philem. 4, 23 (1, 7). ἀποδοκιμάζειν, *(εἶτα δοκιμάζειν) πάλιν. | ἣν οὖν ποιῶμεν ταῦτα- Archipp. 2, 720 (3). ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι Nicomach. 4, 583 (v. 2). ἔστι γάρ *(σ') ἐψευσμένος | ἄτοπόν τε πεποίηκ' Men. 4, 227 (2, 6). γυναικὶ δ' ὅστις ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ | μηδὲν ποιεῖ δίκαιον Men. 4, 325 (469). ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει Men. 4, 267 (146). γέροντι *μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν anon. 4, 699 (380). ποιεῖν εὖ τοῖς καλῶς εἰργασμένοις mon. 601. τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν Timocl. 3, 612 (1). ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν | πολεμοῦντες ἀλλήλους Apollod. Car. 4, 441 (v. 2). ὁ-εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι-ποιῶν Philippid. 4, 476 (4). ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον Men. 4, 76 (8). ἀεὶ θ' *ὡσπερεὶ | *Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν | βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν Antiph. 3, 134 (5). οὐ-μεθύειν-οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς Herm. 2, 413 (1). ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεὶ Axionici 3, 531 (2). κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ' (quod Jupiter) Diod. 3, 544 (v. 14). τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ. |

B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς Alexid. 3, 464 (2, 7. 8). οὐκ ἔστι παίζειν, οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν Euphr. 4, 492 (v. 2). εἰ-ἕλκει τὸν θεὸν | τοῖς κυμβάλοις ἄνθρωπος-, | ὁ τοῦτο ποιῶν ἐστι μείζων τοῦ θεοῦ Men. 4, 140 (1). ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ Alexid. 3, 469. μακρὸν ποιῶ Philippid. 4, 473. ἔξοινος ἐποίει ταῦτα Alexid. 3, 411 (3). ἐκοῦσα δ' *ἀδελφὴ ποιήσει *τοῦτό σοι Men. 4, 222 (4). τουτὶ-αὐτὸ-ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν, | μαλακαῖς-χερσὶ τριφθῆναι πόδας Antiph. 3, 54. ἔστιν ἔνδον (mulier), ἔξεστιν δέ μοι | καὶ βούλομαι τοῦτ', οὐ ποιῶ δέ Men. 4, 170 (5). ὡς δὴ σὺ τί | ποιεῖν δυνάμενος-; (hodie σύ τι-.) Antiph. 3, 4 (3). τί ποιεῖν μέλλετε; Men. 4, 297 (300). "χαῖρε πάππα φίλτατε" | εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν Philem. 4, 14 (2). οὐδὲν κατὰ λόγον γίγνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη Men. 4, 288 (247). τῷ τῇ τύχῃ | συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ, | ἐὰν μεθ' ἑτέρου τοῦτο, μὴ μόνη, ποιῇ Philem. 4, 17 (1). θεὸς συνεργὸς πάντα ποιεῖ ῥαδίως mon. 237. τοὐναντίον-νῦν ποιοῦσιν οἱ θεοί Antiph. 3, 149 (44). τοὐναντίον-πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν Antiph. 3, 128 (2, 5). πάντα ποιῶ v. supra p. 812. ποιοῦμαι: οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' οὐδ' ἀλλᾶντας; Cratet. 2, 239 (3, 4). τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας Eubul. 3, 227 (4). τὰς ὀὰς** ἴσας ἐποιήσατο Aristophan. 2, 1044 (33). εὐτρεπῆ-τὸν κοντὸν ποιοῦ Epicrat. 3, 372 (2). ἡ πόλις | ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις θυσίας ποιουμένη Diod. 3, 544 (v. 24). εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι Men. 4, 137 (1, 8). πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον mon. 453. de paenultimae h. v. mensura cf. ad Epicrat. 3, 371 (1, 33) vol. 5, 87. corrupta sunt Men. 4, 70 (5).

πόκαι: ὄνου πόκαι (?) Cratin. 2, 203 (80).

πόκος: ἐρίων πιναρῶν πόκον Cratin. 2, 212 (115). †ἠρινοτόκου (ἠρινοῦ πόκου?) anon. 4, 637 (130[a]).

πολεμαδόκος: Παλλάδα-πολεμαδόκον Phryn. 5, 42.

πολεμαρχῶ: καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ anon. 4, 698 (374).

πολέμιος: ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος Men. 4, 201 (4). Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος Men. 4, 86 (7). πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος Posidipp. 4, 523 (1, 6). οἱ πολέμιοι πάρεισιν ib. (1, 4). ὃν *οὐδὲ εἷς τῶν πολεμίων *οὐπώποτε (cod. rectius ὃν πώποτ' οὐδεὶς τῶν πολεμίων: int. subegit) Men. 4, 169 (3). ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' *ἥκων Cratin. min. 3, 377. περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων (al. τοῦ πολεμίου non recte) Aristophont. 3, 361 (2, 9). ἑκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις Men. 4, 258 (94). ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96). πρὸς τοὺς πολεμίους δ' ἐστὶν ἀνδρείας κρίσις Philonid. (?) 2, 425. πολίτης ἀγαθὸς- | καὶ τοὺς πολεμίους δυνάμενος κακῶς ποιεῖν Timocl. 3, 612 (1). εἰς πολεμίαν ἄγω σε Dionys. 3, 551 (1, 5). πολεμία λιμοῦ, φύλαξ | φιλίας,-τράπεζα Timocl. 3, 599 (2). πενίας-οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος f Diph. 4, 424. ἀεὶ-ἐστὶ- | *τὰν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία Alexid. 3, 413. τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν Alexid. 3, 520 (36). ὁ φθονερὸς αὑτῷ πολέμιος καθίσταται Men. 4, 254 (70). ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα, | ὥσπερ πολέμιον (v. annot.) Ephipp. 3, 326 (1).

πόλεμος: λόγους μέν | περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει Herm. 2, 395 (1, 3). πρὸ τοῦ πολέμου Eup. 2, 493 (18). ἀρχὴν πολέμου *μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν Aristophan. 2, 981 (26). περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος | νῦν ἐστι; Aristophan. 2, 1019 (10). ἐν *τῇ Κύπρῳ-διήγετε | πολὺν χρόνον; *B.* τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος Antiph. 3, 116 (2). παν-

σαμένῳ τοῦ πολέμου Aristophan. 2, 987 (8). πόλεμος-κἂν πεδίῳ *κακῶς (int. γεωργὸν τρέφει) Men. 4, 259 (95). πολλοὺς ὁ πόλεμος δι' ὀλίγους ἀπώλεσεν mon. 443. τὰ-ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαί | τύχης ἀνήλωσ' Hipparch. 4, 431 (v. 3). *ὅς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην Plat. 2, 653 (2).

πολεμῶ: ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν | πολεμοῦντες ἀλλήλους Apollod. Car. 4, 441 (v. 3). ὁ-Μενέλεως *ἐπολέμησ' ἔτη δέκα | τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα-, | Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν Antiph. 3, 25. οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης *(;) Ephipp. 3, 328 (2).

Πολίαγρος: εὐδαίμων Πολίαγρος anon. 4, 667 (281).

πολιοκρόταφος: οὐδεὶς-χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ Alexid. 3, 502 (2).

πολιός: πολιὸς (an σκαιός?) τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος Diph. 4, 414. *οἱ Τήνιοι, | πολιοὶ γέροντες Euphron. 4, 486 (v. 19). πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως mon. 705. τὴν-πολιὰν οὐκ ἐντρέπεται (?) Alexid. 3, 412 (1). μηδ' εἰς ὄνειδος *ἕλκε τὴν σεμνὴν πολιάν (? an τρίχα?) Philem. 4, 60 (88). αἱ πολιαὶ-ἀδρανέες Plat. (?) 2, 697 (v. 8). ἐκλέγει τ' ἀεί | ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς Aristophan. 2, 1120 (11). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1, 8).

πολιόχρως: ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν Aristophan. 2, 1000 (16).

πόλις: πόλιν | μίαν (an βίᾳ?) λαβόντες, εὐρυπρωκτότεροι πολὺ | τῆς *πόλεος (libr. πόλεως) ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε (int. Troiam) Eubul. 3, 263 (2). ἐν Ἡλίου-γίγνεσθαι πόλει | φοίνικας Antiph. 3, 96. δούλων πόλις Eup. 2, 506 (19). ἔς τε πόλιν δούλων Cratin. 2, 133 (2). οὐκ ἔστι δούλων-οὐδαμοῦ πόλις Anaxand. 3, 162 (1). de Cesco v. ad anon. 4, 656 (214). *Μητρόπολίς ἐστιν οὐχὶ *Πατρόπολις *(πόλις) Antiph. 3, 129. καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος Ephipp. 3, 323 (1, 11). ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ, | ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις | πάσαις Philem. 4, 31 (2, 7). κτίζε Βοιωτῶν πόλιν Eubul. 3, 222. ἀρά που | ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν; Mnesim. 3, 578 (2). ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ μεγάλη πόλις (Megalopolis) anon. 4, 693 (361). τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' *Ἐλευθερίοις πόλις (Plataeae) Posidipp. 4, 525 (3). ἐγένονθ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι Athenion. 4, 558 (v. 37). χρηστῶν-ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις Philisci 3, 580 (3). εἶδον-τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν Herm. 1, 97 (4). Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες Posidipp. 4, 524 (2). ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική Aristophan. 2, 990 (13). ξυνίετ' οὐδὲν πᾶσα Θηβαίων πόλις Stratt. 2, 781 (3, 1). αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνὶς- (Rhodus) anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 4). ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν (Salamina) Cratin. 2, 149 (5). συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις Henioch. 3, 563 (v. 2). τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις; ib. (v. 9). αὕτη Χίος, καλὴ πόλις** | πέμπει γὰρ ἡμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας θ' ὅταν δεήσῃ Eup. 2, 509 (2). Κύζικος-. | *Α. ἐν τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν *(ἐγώ) ποτ' αὐτός | *γυναῖκ' ἐκίνουν κολλύβου καὶ παῖδα καὶ γέροντα Eup. 2, 510 (5) cf. 5, 38. πόλεών τε φόρους αὐτάς τε πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν Telecl. 2, 372 (4). οὐχὶ δεκατεύουσι- | τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι Alexid. 3, 475. ὅς *ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν | κἂν κύαθον Alexid. 3, 505 (6). κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι *δρῶ ταῦτα πλὴν *Ἀθηνῶν Aristophan. 2, 1171 (1, 12). Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν ib. (1, 15). δέσποινα *πόλεων (f. et δέσποιν' ἁπασῶν), πότνι' Ἀθηναίων *πόλις (an cum libr. πόλι?) anon. 4, 616

(49, 1). *ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη* *πόλις; ib. (49, 4). *πόλιν* *(γε) *θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσιν* Eup. 2, 554 (13). *τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει* anon. 4, 604 (15). *ὦ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ* Eup. 2, 535 (1, 1). *πόλεως* *βασιλεῦ | τῆς ἐριβώλακος-, | καὶ κύνα καὶ πόλιν ἣν παίζουσιν* Cratin. 2, 44 (3). *ὦ πόλις, πόλις, | ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς* Eup. 2, 510 (7, 2). *ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει-οἱ στρατηγοί | ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν* Eup. 2, 466 (15, 4). *οὐ-ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει* Eup. (?) 2, 577 (v. 22). *προτετιμημένους | ὑπὸ τῆς πόλεως* *μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν* Alexid. 3, 391 (2, 4). *ἡμᾶς- | χαίρειν προσεῖπας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν* Eup. 2, 556 (21). *πόλεως ὄλεθροι* f. Cratin. 2, 140 (13). *ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; | B. ἐμοὶ μὲν* *αἴνειν μολγόν* Aristophan. 2, 988 (9). *ὃν χρῆν- |* *προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι* *τετριγότα* Eup. 2, 469 (20). *οὐδεὶς-* *ἡμῖν Ἰόλεως ἐν τῇ πόλει, | ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς τῶν ῥητόρων* Plat. 2, 680 (4). *ἡ-φύσις-ἐστὶν πόλις, | βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας* Antiph. 3, 112 (1, 6). *ὄνῳ μιγείσης μητρὸς* *ἔβλαστεν πόλει* Theop. 2, 793 (1). *κιρνάντες-τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν* Aristophan. 2, 1186 (42). *ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις* Cratin. 2, 221 (141). *τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας* Pher. 2, 345 (16). *προ|βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα* Eup. 2, 448 (6). *ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἧ νόμων οὐδὲν μέλει* Anaxand. 3, 200 (16). *πῶς οὖν οὐκ* *ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει-* Eup. 2, 536 (3). *ἀμβλυστονῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν* Eup. 2, 464 (12). *ἅπασα-* *ποθοῦμεν ἡ κλεινὴ πόλις* Eup. 2, 463 (11). *οὕτω* *γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη* Aristophan. 2, 1194 (76). *ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει | ἥκειν φέροντας-τοὺς Πυλαγόρας* Aristophan. 2, 1083 (11). *οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ'-τὰν τῇ πόλει;* Eup. (?) 2, 577 (v. 11). *νῦν οὖν γένοιτ' ἀστεῖος οἰκῶν ἐν πόλει* Alcaei 2, 832 (1). *διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως* Aristophan. 2, 1199 (98). *μάχιμος-* *ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει* Alexid. 3, 497 (v. 5). *ἀλυσιτελὴς εἶ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ* Baton. 4, 499 (1, 9). *τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις* Diod. 3, 544 (v. 23). *δεινὰ δεινὰ- | ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι* Xenarch. 3, 617 (1, 2). *μεστὴν* *ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων* Philem. 4, 4 (1, 5). *συνῆχας ἡμῶν* (Corinthiorum) *εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν* Diph. 4, 389 (1, 22). *Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις* Alexid. 3, 499 (1). *εἰς* *(τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;* anon. 4, 630 (103). cf. 2, 1196. *πλήρης-ἄρτων ἡ πόλις* anon. 4, 606 (18). *δύο λαβεῖν μαγείρους- | οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει* Alexid. 3, 480 (1). *(πρὸς) τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει | ἀφορῶσι* Antiph. 3, 134 (5, 1). *τοὺς ἐν τῇ πόλει | μάρτυρας ἔχω* Philem. 4, 18 (1). *αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ- | ἕκαστος-, οὐχὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει* Philem. 4, 38 (13). *ἡ πόλις ὅλη-ᾄδει τὸ κακόν* Men. 4, 332 (506). *βοῶν ποιείτω τὴν πόλιν* *διάστατον* Men. 4, 221 (2). *κατὰ πόλιν | εὕρηκε* Men. 4, 210 (4). *περιάξω τὴν-θυγατέρα | τὴν πόλιν ὅλην* Men. 4, 228 (3, 14). *ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπήδα* Men. 4, 187 (3). *ἡ-κατὰ πόλιν | αὕτη τρυφή* Men. 4, 207 (1). *ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον, || ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος* *(ἣν)* *λέγῃ πόλιν, | σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ* *σύγκριν'* Philem. 4, 40 (17). *οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος* *εὐγενὲς* *(ποιεῖ), | σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν* Philem. 4, 60 (89). *ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος-ὁ δεσπότης* Men. 4, 250 (56). *οὔτε στρατιώτης* (supple *βούλεται*) *πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ* Philem. 4, 50 (46a). *ὁ-κόλαξ | καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πό-*

λεις | ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1). ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν Apollod. 4, 454 (1, 6). †οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει ib. (1, 14). κατὰ μέρος τὰς πόλεις-σκόπει ib. (1, 15). πόλεις ὅλας ἠφάνισε διαβολὴ κακή mon. 626. πόλις σώζει πόλιν mon. 29. ὅσῳ δ' ἡδίονα | τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ᾖ τὰ νῦν- Apollod. Car. 4, 442 (v. 17).

πολιτεία: οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὁρῶν παρ' ἡμῖν Eup. 2, 466 (15, 2).

πολίτης: ἀνὴρ-ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης Eup. 2, 467 (16). ἦν-πολίτης ἀγαθός Phryn. 2, 603 (3). πολίτης ἀγαθὸς ἔσται Timocl. 3, 612 (1). τιν'- | ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Eup. (?) 2, 577 (v. 13). ἀνὴρ πολίτης (? σοφιστής?) πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eup. 2, 471 (23) cf. 5, 36. τῶν πολιτῶν ἄνδρας (al. ἄνδρες) ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). *κἄν τις αἰτία γένηται τὸν πολίτην κατέπιεν (int. δῆμος) anon. 4, 616 (48). τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἱρούμενον Men. 4, 250 (52). μήτε μετεχέτω λόγου | παρὰ τοῖς πολίταις anon. 4, 618 (50). κατέλεγεν (int. ἡ πόλις) ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας Diod. 3, 544 (v. 28). ὦ πολῖται δεινὰ πάσχω. B. τίς πολίτης δ' ἐστὶ *(νῦν)-; Metag. 2, 758 (2) cf. 5, 53. ὦ λιπερνῆτες (an λιπέρνητες?) πολῖται (?) Cratin. 2, 123 (11) cf. 5, 21. Διογένους | εἶναι πολίτης anon. 4, 619 (52). οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου (h. e. Acanthii) στρυφνὸς εἶ Amphid. 3, 317 (1). τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις; ibid.

πολιτογραφεῖν Philisci (?) 5, 95.

πολιτοκοπεῖν Plat. 2, 650 (5). Diph. 4, 429 (50).

πολιτοκοπία Sannyr. 2, 874 (6).

πολλαγόρασος: τὸ παιδίον, | τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν *τηλιῶν Pher. 2, 320 (7).

πολλάκις: πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις | τοῖς εὐποροῦσιν Amphid. 3, 307 (2). τὸ-ἧπαρ αὐτῶν πολλάκις *σκοπουμένων Euphron. 4, 487 (v. 23). πῦρ-ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 12). κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς-, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν Philem. 4, 45 (32). μὴ πολλάκις** πρὸς τὸν αὐτὸν *(δεῖ) λίθον | παίειν anon. 4, 697 (370). ἡ πολλάκις ἐννυχίαισιν | φροντίσι συγγεγένημαι Eup. (?) 2, 577 (v. 3). οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι. | ἐγὼ *(δὲ) *τουτό γ' ἐκπέπωκα πολλάκις Epinici 4, 506 (v. 6). εἶδές ποτε | -ἀπίους παρακειμένας | ἐν ὕδατι πολλῷ; B. πολλάκις δήπου (an ἐν ὕδατι; B. πολλὰ πολλάκις δήπου) Alexid. 3, 398 (1). δι' ἃς πεπαρῳνήκασιν ἤδη πολλάκις Slenioch. 3, 563 (v. 18). ὁμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις Men. 4, 248 (46). τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις | ἤδη φανέντος Nausicrat. 4, 575 (1). ὡς *σεσέλλισαι | †κεκομμένα πολλάκις Phryn. 2, 584 (5). ἐνίοτε (? num εὖ ἴστε, ? 5, 42. an ἓν ἴστε,?) πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων- | ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις Plat. 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5). πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν | αὔριον ἐπλούτησ' Philem. 4, 44 (29[a]). οἱ-θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας | ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι Men. 4, 243 (31). τῶν πολλάκις θρυλουμένων | διάμεστον ὄντα Antiph. 3, 140 (14). ἵνα τοὺς παλαιοὺς μὴ 'πιορκῇς πολλάκις Euphron. 4, 491. ὥστε πολλάκις | αὐτὸν ὁ κεκληκὼς-εὔχεται | λῆξαι πνέοντα Alexid. 3, 467 (1, 4).

πολλαχοῦ: ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος Men. 4, 288 (246[a]).

πολλοσταῖος: οἴκαδε | †τι πολλοσταῖος (hodie πολλοστιαῖος) ἀποτρέχω Eubul. 3, 271 (20).

πολλοστός: πολλοστῷ - ἔτει - * ἥκων Cratin. min 3, 377. πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε Men. 4, 167 (9).
πόλος: τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον Alexid. 3, 502 (1, 7). πόλος * τόδ' ἐστίν; εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5).
πολύβωτον ποντίαν Σέριφον Cratin. 2, 137 (6).
πολυγράμματος: Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος Aristophan. 2, 972 (2).
Πολύευκτος: καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν | ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; Anaxand. 3, 192 (1).
πολύζωον κακόν anon. 4, 666 (273).
πολύμιτος Cratin. 2, 212 (115).
Πολυμνήστεια: καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει μουσικήν τε μανθάνει Cratin. 2, 221 (142).
Πολυνείκης: ὅ τε (an ὁ δὲ?) Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς; Men. 4, 175 (3).
πολυποίκιλος: στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων Eubul. 3, 252 (3).
πολυπότης: v. φιλοπότης.
πολύπους: οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν Posidipp. 4, 519 (2).
πολυπραγμονῶ: πολυπραγμονεῖν ἀλλότρια - κακά mon. 583 = 703. ταῦτα - | πολυπραγμονῶν - περιπατεῖ anon. (393) 5, 123. μὴ πολυπραγμόνει Pher. 2, 340.
πολυπράγμων: οὐ-πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἀπλήγιος Eup. 2, 518 (27ᵇ).
πολύς: cf. πούς. πολὺς - εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθείς Eubul. 3, 249 (1, 11). ἐκπιεῖν πολύν Antiph. 3, 79 (2, 8). οὐκοῦν ἐγχέω | - * πολύν; Alexid. 3, 487 (1). τὸν Δία | ὄντα * πολλῷ Men. 4, 299 (306). ἦν πολλῷ (l. πολὺς) ξυνέλθῃ - ὁ - ποταμός Aristophan. 2, 1005 (2, 12). πάνυ πολὺν (i. e. κάνδαυλον) δ' ἐγὼ | ἐὰν παραθῶ σοι Alexid. 3, 462 (1, 4). οἶνος - πολὺς Eup. 2, 471 (24). οἰνόν τε μικρὸν ἐγχέαι, καὶ μὴ πολὺν Antiph. 3, 30 (1, 16). πολὺς - οἶνος (al. ὁ οἶνος f. ᾠνος) Alexid. 3, 416. cf. ad Philem. 4, 49 (42). 62 (99). οἶνον πολὺν | οὐ κεκραμένον *(σὺ) πίνεις - Alexid. 3, 459. πολὺν πιὼν Εὐβοϊκὸν οἶνον ib. 516 (27). ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ Pher. 2, 324 (1, 7). πίεσθ' ὕδωρ πολύ Plat. 2, 668 (4). πολλὴ - Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται Ephipp. 3, 339 (2). σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη Antiph. 3, 18 (1). ἐνέκρυψα - εἰς πολλὴν τέφραν Sotad. 3, 586 (1, 29). χόνδρος - Θετταλικὸς πολύς Alexid. 3, 473 (6). ἑφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς Antiph. 3, 100 (2). ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν Herm. 2, 407 (1, 15). μυττωτὸν πολὺν Eup. 2, 498. ἐὰν - | ῥάφανον - πολλὴν * ἐντράγητε Anaxand. 3, 197 (6). ὅστις ἀγοράζει - ὄψον πολύ Alexid. 3, 414 (1). εἴληφε χρυσίον πολὺ Timocl. 3, 591 (v. 3). προῖκα πολλὴν φερομένης Antiph. 3, 151 (53). φέρειν | - πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ Men. 4, 226 (1, 2). ἔχω - πολλὴν οὐσίαν Men. 4, 266 (140). τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμὸν Eup. 2, 456 (1). πλοῦν πολὺν πεπλευκότες Euphr. 4, 486 (v. 19). τὸ πῦρ πολὺ λίαν Archipp. 2, 717 (3). φῶς | - πολὺ * ποίει Men. 4, 87 (5). ψόφος | ἔσται πάνυ πολύς Antiph. 3, 30 (1, 12). μόνος - θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει Telecl. 2, 373 (6). πολὺν ἐποίησας θόρυβον Euphr. 4, 487 (v. 26). πολὺς - συβαριασμὸς αὐλητῶν Phryn. 2, 605 (12). δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν | ἀπὸ τῆς τραπέζης - ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 14). πολλῇ χολῇ (?) Cratin. 2, 74 (2). ἔχειν χολὴν σε καλλιωνύμου | πλείω Men. 4, 79 (2). συνέσεως πολλῆς γέμει Men. 4, 324 (465). τὸ - φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς

Aristophan. 2, 1133 (1). πολλήν γε λακκοπρωκτίαν - εὑρών Eup. 2, 547 (2, 4). πολλὴ θυμηδία Eup. 2, 488 (5, 1). ἡδονὴν πολλὴν ἔχει Antiph. 3, 149 (42b). μῖσος πολύ Philem. 4, 35 (7, 2). μεταχαράττοντὸ - τάχος εἰς ὄκνον πολύν Men. 4, 239 (21). *πολλή 'στ' ἀνάγκη Alexid. 3, 405 (6, 3). παρέχουσαι *κνῖσαν - πλείονα (an πίονα?) | παροψίδες Alexid. 3, 502 (1, 4). *δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον | πλείω anon. 4, 602 (8). τῶν θεῶν | ἰσχὺν ἔχων πλείστην Men. 4, 203 (4). ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων Men. 4, 134 (1). πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει Men. 4, 273 (177). *σὺ - πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις μέρος Men. 4, 278 (199). τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ | εἰς ἀσφάλειαν - πλεῖστον μέρος Men. 4, 214 (7). εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς π ο λ ύ Sotad. 3, 586 (1, 31). τούτων - ὀβολόν, εἰ πολύ, | τίθημι Eriphi 3, 557 (1, 9). adde ad Men. 4, 216 (15). πολλοῦ - ἄξιον Men. 4, 175 (2, 2). δέκ' ὀβολῶν. A. οὐχὶ πολλοῦ Alexid. 3, 389 (1, 15). τεττάρων | δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. B. *(πολλοῦ) σφόδρα Men. 4, 125 (3). adde Arched. 4, 437 (2, 9). πολλῷ πάντων προέχοντες Plat. 2, 653 (3). ἀπιστότερος εἶ - πολλῷ πάνυ Anaxil. 3, 354 (2). *πολλῷ γ' ἀμείνων - ἦσθ' ἄρα | λογογράφος Alexid. 3, 440 (5, 18). *νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων Anaxipp. 4, 460 (v. 44). πολλῷ - κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος Men. 4, 107 (2, 15). εἶτ' οὐχὶ κρεῖττόν ἐστι -; | *πολλῷ γε (libr. ἐστι - | πτωχῷ γε;) Alexid. 3, 519 (34, 5). ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν Phryn. 2, 589 (4). νικᾷ - αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολύ Anaxand. 3, 193 (1). ὡς πολὺ *(δὲ) - | ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ Athenion. 4, 558 (v. 34). ἀπ' ἀλλήλων - διέχουσιν πολύ Anaxand. 3, 181 (v. 3). οὐ ταὐτὸ δ' ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν, | *(πολὺ) Dionys. 3, 547. 548 (v. 10. 11). πολὺ *(γε) διαφέρει Philem. 4, 58 (77). πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος Antiph. 3, 121. πολὺ κρείττων Plat. 2, 673 (1, 17). Anaxand. 3, 199 (10). πολὺ κρείττω Cratin. min. 3, 377 (v. 5). πολὺ κρεῖττον Philem. 4, 63 (110). Men. 4, 326 (474). κρεῖττον πολύ mon. 676. π ο λ λ ὸ ν γὰρ ἄμεινον Plat. 2, 673 (1, 15). πολὺ μᾶλλον Men. 4, 191 (2, 6). Diph. 4, 381 (1, 10). πολὺ μᾶλλον (μεῖζον? 5, 86) εἶναί μοι δοκεῖ Anaxil. 3, 346. πολὺ μεῖζον - κακόν Philem. 4, 15 (v. 1). πολὺ χεῖρόν ἐστιν Men. 4, 290 (258). τὰ Θετταλικὰ - πολὺ καπανικώτερα Aristophan. 2, 1150 (4). *μῦθον - πολὺ του|του *κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16). πολὺ τῶν θεῶν - ἐστι τιμιωτέρα Antiph. 3, 80. τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον | καὶ λαμπρότερον Anaxand. 3, 183 (1, 32). καί τοι πολύ γ' ἐσθ' ἥδιον Anaxil. 3, 351 cf. 1, 407. τοῦ πυρέττοντος πολὺ | ἔσθ' ἀθλιώτερος Men. 4, 119 (2). εἰδέναι | πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον - Dionys. 3, 547 (v. 3). εὐρυπρωκτότεροι πολύ Eubul. 3, 263 (2). ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ Nicostr. 3, 288 (1). ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστι *μακαριώτερα | καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ Men. 4, 230 (5). ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ Men. 4, 135 (2, 11). πλεῖον ἔσται σοι πολύ Men. 4, 248 (45). ἡ σκῶψις - λυπεῖ *πλεῖον (vulg. πλέον) ἢ τέρπει πολύ Alexid. 3, 454 (1, 3). ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ Diph. 4, 423 (22). εἶτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκώτερον | γαμετῆς ἑταίρα; πολύ γε καὶ μάλ' εἰκότως Amphid. 3, 301. οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολύ (al. πολύν) | ὑδαρῆ Ephipp. 3, 329. ἥδιον - ἀπολοῦμαι πολύ Mnesim. 3, 568 (v. 7). τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον Herm. 2, 410 (2, 4). πολὺ πλεῖστα - καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ Eup. 2, 486 (2). πολὺ μέγιστός ἐστι** | *κριὸς ἐρέβινθος Sophil. 3, 583 (1).

πολὺ-γένος | μιαρώτατον τοῦτ' ἐστίν Antiph. 3, 86 (v. 8). πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα *πλουσιώτατος Diph. 4, 390 (2, 4). πολὺ νεώτατος Euphron. 4, 486 (v. 4). πολύ γ' ἐστὶ πάντων (al. πολλῷ γάρ ἐστι) κτῆμα τιμιώτατον | ἅπασιν ἀνθρώποισιν Hipparch. 4, 431. πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῷον ἀθλιώτατον Philem. 4, 33 (4, 1). πολύ | κράτιστον (?) Plat. 2, 672 (1, 7) cf. add. πολύ | κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός Alexid. 3, 444 (1, 14). τὸ καταγελᾶσθαι-πολὺ | *αἴσχιστόν ἐστι Men. 4, 120 (3). πολύ | ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν Timocl. 3, 613 (3). γελοῖ' ἀεὶ λέγειν | μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ' Ἀθηναίων πολύ Alexid. 3, 469 (2). τιμιώτατος-τῶν πάντων πολύ Men. 4, 137 (1). θεῶν | θνητοῖς ἁπάντων *χρησιμωτάτου πολύ Alexid. 3, 489 (3). βέλτιστον αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολύ Men. 4, 181 (1). Φρύνη-γέγονεν ἐπιφανεστάτη | πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517 (v. 2). τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ Anaxand. 3, 181 (v. 6). πολὺ τοὐναντίον Stratt. 2, 784 (1). κρείττους πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν Plat. 2, 629 (1, 3). ἀνόσια πάσχω ταῦτα-. | B. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια Eup. 2, 451 (13). καίτοι πολύ γε πονοῦμεν Anaxand. 3, 165 (2). ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολύ Antiph. 3, 117 (2, 14). ὄζεις-οἴνου πολύ Men. 4, 133 (3). τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ Diph. 4, 389 (1, 27). τὸ πρὸς χάριν πολύ Diph. 4, 385 (1, 5). πλεῖον (πλέον. πλεῖν): δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα | ἢ πλέον ἀναλώσασιν Antiph. 3, 80. πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἑπτ' Theophil. 3, 630. ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν πλέον διδῷ, | δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἓν | τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ Men. 4, 248 (45). ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ᾖ τὸ σῷζον ᾖ Philem. 4, 44 (27^b). adde Alexid. 3, 454 (1, 3). οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον-*ηὔξετο Men. 4, 237 (15, 5). ἐπὶ *πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 16). adde ib. 558 (v. 26). τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων (?); Men. 4, 92 (5). οὐδὲν δ' ἔχουσι πλεῖον Men. 4, 229 (4, 6). ζήτει δὲ μή· | πλεῖον γὰρ οὐδὲν ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις Philem. 4, 43 (26). οὐδὲν-πλέον | ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν *ἄλλο τῆς τύχης Men. 4, 212 (3, 1). τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς *πλέον (libr. πλεῖον); Cratet. 2, 237 (1, 4). *τί οὖν ποιεῖς πλέον; Philem. 4, 23 (1, 7). *μηδὲ ἓν πλέον | ὧν βούλεται δρῶν Amphid. 3, 308 (1, 4). ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ | πλέον Men. 4, 97 (5). *πλέον τι θατέρου βλέποντας Antiph. 3, 153 (61^b) cf. 5, 79. Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον Men. 4, 128 (1). φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα mon. 528. οὐδ' ἂν εἰς οἰνόν ποτε | προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου Alexid. 3, 500 (1). adde Alexid. 3, 512 (17). Ἀλεξάνδρου πλέον | -πέπωκας Men. 4, 152 (1, 3). ὅταν τις ὢν *πίῃ πλέον λαλῇ Men. 4, 256 (83). εἴ τι γρύξομαι | ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός Alcaei 2, 831 (1). ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δόχμα anon. 4, 627 (92). μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς Eubul. 3, 262 (1, 10). πλεῖστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 116 (1, 3). πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη | πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως Athenion. 4, 557 (v. 2). †νέμω πλεῖστα τύχης Cratin. 2, 83 (6). ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς Men. 4, 96 (3). ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ Alexid. 3, 485 (3, 14). ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν Theophil. 3, 627. ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει Men. 4, 262 (114). ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον, | πλείω δὲ-μὴ προσλάβῃς Diph. 4, 376 (2). *πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται | οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον Men. 4, 245 (36). ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κὠλίγα

mon. 226. *ὀλίγα μὲν †ἄλλων (λαλῶν?) δίκαια ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων* Mnesim. 3, 567. *χεζητιῶν | μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων* (?) *ἀνήρ* Eubul. 3, 230 (2, 5). *τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν* Nicostr. 3, 288 (1). adde Antiph. 3, 109 (v. 16. 18). Ephipp. 3, 340 (4). Men. 4, 324 (466). *ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή* Men. 4, 326 (475). *τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;* Dionys. 3, 552 (1, 18). *ἵνα *μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας* Timocl. 3, 595 (v. 13). *οὐκ ἄν τις εἴπῃ πολλὰ θαυμασθήσεται* anon. 4, 690 (364). *ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν* Mnesim. 3, 568 (v. 1). *πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον, | ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω* Philem. 4, 55 (62). *πόλλ' *ἔμαθον ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ* Eup. 2, 499 (3). *πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν* Antiph. 3, 129. *τὸ πολλὰ πράττειν* mon. 722. 723. *τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ* mon. 724. *πολὺς-οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ* Alexid. 3, 416. *πολλὰ γὰρ συμβάλλεται* Damox. 4, 530 (v. 11). *τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ δεδοικότα;* Men. 4, 71 (7). *πολλὰ *(χαίρειν?) ταῖς κίχλαις-λέγει* Diph. 4, 406. *πρῶτος-ἡμᾶς-| χαίρειν προσεῖπας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν* Eup. 2, 556 (21). *ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα* mon. 754. *πολλὰ κραιπαλᾶν* mon. 680. *εἶδές ποτε | -ἀπίους παρακειμένας | ἐν ὕδατι πολλῷ; B. πολλάκις* (f. *ἐν ὕδατι; B. πολλὰ πολλάκις*) Alexid. 3, 398 (1). *εὖ γ' -εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης· | "νικᾷ-μ' ἡ ταλαίπωρος-μου | γαστήρ"* Diph. 4, 402 (1). *κατὰ πόλλ' -ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον* Men. 4, 139 (1). *κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον | -ἤπερ-* Amphid. 3, 316 (1). *οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν* Amips. 2, 710 (1, 4). *μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν* Men. 4, 252 (61). *τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι* Men. 4, 214 (5). *πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ γίγνεται* Eup. 2, 549 (4). *ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά* Eubul. 3, 254 (1, 4). *ἓν ὄνομα πολλοῖς* ib. (1, 8). *πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται διδάσκαλος* mon. 449. *πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς | εἰρημέν' ἐστίν* Hegesipp. 4, 479 (v. 1). *εἰσάγων πολλούς τινας | ἔτεμν', ἔκαε* Phoenicid. 4, 511 (v. 12). *πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους* Men. 4, 75 (5). *πολλοὺς ὁ πόλεμος δι' ὀλίγους ἀπώλεσεν* mon. 443. *ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν* mon. 205. *πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τἀδικήματα* mon. 445. *πολλοὺς δι' ἀνάγκην-πονηροὺς οἶδ' ἐγώ | -γεγονότας* Men. 4, 254 (71). *πολλοὺς-ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται | ἀνάξι' αὐτῶν ἔργα-ποιεῖν* Timocl. 3, 609. de Plat. 2, 619 (1) Aristophan. 2, 1016 (5) cf. 5, 42. *πολλοὺς κακῶς πράξαντας ὤρθωσεν τύχη* mon 625. *†πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους* mon. 446. *πολλοὶ-ἐκλελοιπότες | τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν* Men. 4, 91 (2). *πολλοὶ φυγόντες δεσπότας-πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην* Eubul. 3, 270 (17). *πολλοὶ-εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν* Posidipp. 4, 526 (7). *πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν-, τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα* Philem. 4, 48 (40c). *πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ* mon. 447. *πολλοὶ-νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, | εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς* Anaxand. 3, 163 (1). *πολλοὶ τραπεζῶν, οὐ φίλων εἰσὶν φίλοι* mon. 627. cf. 708. *πολλοὶ γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκα* mon. 700. *πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα* mon. 704. *μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί* Philem. 4, 34 (5). *διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίγνεται | πολλοῖσι καὶ νοσήματ'* Philem. 4, 43 (27b). *προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν* mon. 706. *πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἐστ' ἔρωτος μουσική* Men. 4, 138 (2). *οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν* Anaxand. 3, 200 (15). *ἂν δύνῃ μόνος φέρειν, | καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς *ποιῇς* Men. 4, 254 (72). *τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον* Alexid. 3, 447 (1, 14). *πολλοὺς-σφόδρ'*

οἶδα τῶν καθημένων, | οἳ- Hegesipp. 4, 480 (v. 29). τῶν δ' αὖ πο-
νηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). ἐνίοτε (an εὖ
ἴστε? ἓν ἴστε?) πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων- | ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ
πολλάκις Plat. 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5) cf. 5, 42. σώζει τε
πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων Men. 4, 151 (2). ἀγρόθεν πλεί-
στους (?) φέρων Alcaei 2, 830 (1, 1) cf. 5, 55. εὐπόρους ποιεῖν | οὓς
ἂν δύνῃ πλείστους Men. 4, 107 (2, 12). τρεῖς μόνας | καὶ *τάσδ'
ἐκόμισας; Α. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας (int. ῥόας) Eriphi 3, 557 (1, 14).
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα, (an πλείονας?) | κἂν ᾖ δικό-
τυλος λήκυθος, καταστρέφω Sotad. 3, 586 (1, 32). *ὑποχέασθαι πλείο-
νας Diph. 4, 377 (1). ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός
Men. 4, 157 (2, 7). πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω Eup. 2,
466 (15, 1). πολλῶν σφόδρ' ὄντων χἀτέρων- | ἐφ' οἷς-θορυβούμεθα,
μάλιστ' ἐμοὶ-κινοῦσιν χολὴν | οἱ- Baton. 4, 503 (1). πολλῶν φύσει
-κακῶν | ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν Men. 4, 263 (123). πολ-
λῶν-θηρίων | ὄντων, μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή Men. 4, 214 (8). πολ-
λῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί- || ἄπει γεγονὼς μάγειρος-πολὺ νεώτατος
Euphr. 4, 486 (v. 1). ἕτερα τούτων-πολλὰ κυντερώτερα Pher. 2, 297 (2).
τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια Ephipp. 3, 340 (3). τοιαῦτα-πόλλ' ἀναγ-
καίως ἔχει | πάσχειν anon. 4, 657 (216). πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ
καὶ δεῦρο σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6, 3). *ὑποδερίδας,
ἑλικτῆρας, †ἄλλ' ἀφ' (l. ἄλλα πολλά θ') Aristophan. 2, 1079 (6, 14). ὥσ-
περ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε | πολλοὺς ἐν ἄστει καὶ πεπιττοκοπημέ-
νους anon. 4, 611 (38, 5). τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται | ὅμοια Eubul. 3,
239. διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3, 6).
ἀγαθὰ πολλά Eup. 2, 453 (17). πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν-Δημητρίῳ Alexid.
3, 421 (1). ἆρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία | ἡ σύνεσις Men.
4, 198 (4). τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην Diph. 4, 394 (2,
3). χαρίεντα πολλά | -λέγειν Eup. 2, 485 (1, 12). πολλὰ χρηστὰ
μάνθανε mon. 373. πλεῖστα συντρίβει καλά Men. 4, 227 (2, 15). ὡς
οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις | τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4,
241 (26). πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει Timocl. 3, 592 (v. 3).
πολλῶν κακῶν-ἐστιν ἀρχὴ τῷ βίῳ (int. τὸ γαμεῖν) Anaxand. 3, 195
(1, 3). πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν | λύπη Philem. 4, 43
(27b). ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν mon. 220. πολλῶν ἐπι-
κάλυμμ' ἐστὶν κακῶν Men. 4, 94 (3). πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men.
4, 189 (1, 10). πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά, | ἃ- Philem.
4, 56 (66). Caeterum v. Philem. 4, 50 (45). mon. 429. 524. φοβοῦ
παρ' αὐτῆς *πλεῖον' ὧν λέγει κακά *Sosicr. 4, 592 (3). πολλὰ δύσ-
κολα | εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα | τὰ συμφέροντ' ἔνε-
στι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν Men. 4, 94 (2). ἐσχάτων πολλῶν γέμει Phi-
lem. 4, 60 (87). ὑπεναντιωτάτοις-πλείστοις χρώμενον Alexid. 3, 446
(1, 2). πολλὰ ποικίλλει χρόνος | παράδοξα καὶ θαυμαστά Men. 4, 247
(42). πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα mon. 687. πολλοῖσιν ἀδίκοις ἡ τύχη
παρίσταται mon. 624. διὰ τὴν τέχνην-γνωρίμους ἐκτησάμην | πολλούς
Posidipp. 4, 526 (6). πολλὰ κἀγάθ' Antiph. 3, 89 (1, 6). τά τ'
ἄλλα- | νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα *δή Alexid. 3, 439 (4, 13).
μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον Philem. 4, 37 (11, 4).
πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα Arched. 4, 437 (2, 9). πολυτε-
λῶν | πολλῶν τε δείπνων Dionys. 3, 548 (v. 38). καιναῖσι παροψίσι
καὶ πολλαῖς (al. πολλαῖσι παροψ. καὶ καιναῖς) Metag. 2, 756 (1).
πολλοὺς-μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας Stratt. 2, 771 (2). πολλῶν
καὶ καλῶν ἐδεσμάτων Antiph. 3, 44 (1). πολλάς-καὶ καλὰς τραγῳδίας

Phryn. 2, 592 (1). *πολλοὺς-*κοὺ κατὰ σὲ νεανίας* Chionid. 2, 5 (1). *τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν *τηλιῶν* Pher. 2, 320 (7). *πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια* Stratt. 2, 774 (7). *ἔνθα καρδάμων | πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη* Theop. 2, 798 (1). *βάρακες *πολλοὶ κἄρτοι* Epilyc. 2, 887 (2, 3). *προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί* Plat. 2, 674 (2, 6). *πόλλ' ἐν αὐτῷ λέπτ' ἔχον καδίσκια* Nicoch. 2, 842 (1). *στεφάνους-πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους* Alexid. 3, 433 (6). *πλείστων αἰτίαν πλατειῶν* Aristophan. 2, 1130 (1) cf. 5, 66. *πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ, | ὧν-* Nicomach. 4, 583 (v. 12). *ἓν καινὸν ἐγχείρημα- | πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον* Antiph. 3, 16 (1). *ἐνὶ τύπῳ-πόλλ' εἴδη φέρων* Alexid. 3, 496 (1, 9). *ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον-πολλοῖς ἐπιβάλλων | -μίαν εἵλκυσε πέρκην* Antiph. 3, 109 (v. 1). *ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ'* Amips. 2, 703 (1, 1). *κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν, | ἢ πολλὰ-μετ' ὀνείδους λαβεῖν* Men. 4, 263 (120). *ἀναλίσκειν-πολλὰ χρήματα* Antiph. 3, 104 (v. 12). *τὰ *μιμαίκυλ' ἐφύετο πολλά* Aristophan. 2, 1178 (8). *πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους* Eup. 2, 508 (1). *δεῖ-πολλῶν πουλύπων* Amips. 2, 703. *ὄρχεις φέρων | πολλούς* Philippid. 4, 468 (1, 2). *σπλαγχνίδια πολλά* Diph. 4, 380 (v. 2). *τί οὖν ἔχεις; Β. ὄστρεια πολλά* (f. *τί οὖν; ἔχεις ὄστρεια; Β. πολλά*) Lync. 4, 433 (v. 17). *πιλοῦν* (Ephipp. *πιλεῖν*) *τε πολλὰς πλεκτάνας-, | πίνειν τε πολλὰς κύλικας* Eubul. 3, 268 (15ª) = Ephipp. 3, 325 (2, 10. 11). *πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας* Eup. 2, 440 (1). **θυλήμασι κρύπτετε πολλοῖς* Pher. 2, 261 (1, 6). *τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους* Alexid. 3, 471 (3, 4). *ἔχοντα πολλὰς *χολλάδας κεῖσθαι* Men. 4, 74 (3). **πνευμάτων πολλῶν φύλαξ* Eubul. 3, 254 (1, 9). *σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη* Eup. 2, 433 (16). **ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς* Herm. 2, 407 (1, 8). *νόσος | ὀνόματ' ἔχουσα πολλά* Antiph. 3, 57 (1). *ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, | φθόνον τ' -καὶ μῖσος πολύ, | πράγματά τε πολλὰ *κἀνοχλήσεις μυρίας, | πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου* Philem. 4, 35 (7). *πολλοῖς ἐμαυτὸν *ἐγκυλῖσαι πράγμασιν* Pher. 2, 338 (7, 2). *πρᾶγμα- | *ἔχον-πολλὰς φροντίδων *διεξόδους* Henioch. 3, 562 (v. 5). *πολλῶν-μεστὸν-φροντίδων* Men. 4, 203 (6). *μερίμνας-πολλὰς φέρει* Men. 4, 260 (103). *συμφορὰς πολλὰς ἔχει* mon. 351. *μεταβολὰς πολλὰς ἔχει* mon. 489. *τὸ πολλὰ πράττειν *κωδύνας πολλὰς ἔχει* mon. 723. *πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ* Men. 4, 182 (1). *κατὰ πολλοὺς τρόπους* mon. 198. 395. *τέκνων πολλῶν σποράν* Men. 4, 247 (41). *πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν* mon. 699. *μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν* Men. 4, 282 (219). **ὀρνίθεια πλήθει πολλά* Pher. 2, 269 (1, 6). *Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες* Posidipp. 4, 524 (2). *πλείους εἰσὶ* (pavones) *νῦν τῶν ὀρτύγων* Antiph. 3, 117 (3, 2). *τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου* Philetaer. 3, 292. *πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ | ἕξειν *Πατανίων* ib. 298 (3). *γαμεῖ-ἡμῶν οὐδὲ εἷς *εἰ μὴ δέκ' ἢ | ἕνδεκα γυναῖκας, | *δώδεκ' ἢ πλείους τινές* Men. 4, 232 (8, 6). *ἕτερος ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατήρ* Men. 4, 261 (110). *μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὑτὸν παραβάλλειν πραγμάτων* Philippid. 4, 468 (2). *ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν | πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ* Men. 4, 147 (1). *οὐ δεῖ λέγειν-μακάριον τὸν χρήματα | ἔχοντα πλεῖστα* Apollod. 4, 453. *πλεῖστα δωροδοκήματα* Plat. 2, 656 (1, 2). *ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν | Φοῖβε μαχαίρας* Aristophan. 2, 1179 (11). *ἐσχάρας κεκαυμένος | πλείστας* Plat. 2, 679 (2, 5). *βολβοὺς-ὡς πλεί-*

στους διάτρωγε Plat. 2, 672 (1, 10). διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην | πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους Posidipp. 4, 526 (6). ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν Alexid. 3, 451 (1, 1). τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα mon. 499. τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 454 (1, 2). *τἄλλα μὲν τὰ πολλὰ παραναλούμενα Antiph. 3, 90 (2, 5). ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν mon. 420. ἅπας (?) πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί Philem. 4, 62 (99). cf. ad Philem. 4, 49 (42). ad Alexid. 3, 416. ὁ πολὺς χρόνος, item πολὺς χρόνος sim. πλείω χρόνον: v. χρόνος. τῆς-πλείστης *τοὐβολοῦ | μάζης Antiph. 3, 75 (3). τὸ-πολὺ γῆρας ἐσχάτων πολλῶν γέμει Philem. 4, 60 (87). τὸ-πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει Men. 4, 269 (155). τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' *'Ελευθερίοις πόλις Posidipp. 4, 525 (3). †ἡ πενία ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ mon. 227. βλέπων πεπαίδευμ' εἰς τὰ τῶν πολλῶν κακά mon. 651. εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippid. 4, 472. παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι ‖ σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ μὴ ποιεῖν Epinici 4, 505 (v. 3). ἐστι-τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖσι τοῦ δείπνου χάριν f. anon. 4, 610 (34). τῶν κοτταβίων τὰ πολλά (?) anon. 4, 623 (75). δοξάζεται | -ὡς λέγων τι χρήσιμον, | τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει Dionys. 3, 548 (v. 26). ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα, | εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος Euphr. 4, 486 (v. 13). ἀβουλίᾳ τὰ πολλὰ βλάπτονται βροτοί mon. 15. ῥαθυμία *τὰ πόλλ' ἐλαττοῦσθαι ποιεῖ mon. 628. τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ Anaxand. 3, 177 (2, 8). ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κἀμὸς αὐτοῦ Eup. 2, 484 (1, 4). *ξυνέζης εἰς τὰ πόλλ' *Εὐριπίδῃ Aristophan. 2, 1177 (4, 2). ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ Alexid. 3, 469. ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους Philem. 4, 33 (4, 4). σχεδὸν | ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα Theognet. 4, 550. τὰ πλεῖστα *συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότῃ Crobyli 4, 565 (1). πολλὰς-οἶμαι-βεβινῆσθαι (an ὀλίγας-οἶμαι νῦν βεβινῆσθαί γέ σοι γυναῖκας?) Eup. 2, 547 (2, 2) cf. 5, 39.

πολυστέφανος: Κοννᾶς-πολυστέφανος (al. φιλοστέφανος v. 5, 24) Cratin. 2, 222 (143).

πολυτέλεια: τοῖς ὑπερβάλλουσι- | τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ Alexid. 3, 500 (2).

πολυτελής: ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις Antiph. 3, 45 (2, 5). ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ *δέ γε λίαν πολυτελής Ephipp. 3, 334 (1, 10). ὁ *δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής Men. 4, 266 (137). γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν Men. 4, 164 (1, 7). ἑταίρα πολυτελής Men. 4, 284 (228). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν Men. 4, 187 (2) = mon. 411. ὅ τι *προῖκα-ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, | τὸν ὕπνον, τί *τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). τραπέζας πολυτελεῖς anon. 4, 672 (295[a]). μύρῳ-, οὗπερ ἀπέδοτο | ἐχθὲς Μελανώπῳ πολυτελοῦς Αἰγυπτίου Anaxand. 3, 190 (2). *θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια Apollod. Gel. 4, 439 (1). πολυτελὲς τμητὸν μέγα | γλαύκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174 (1). τάριχος πολυτελές Athenion. 4, 558 (v. 33). ἔχοντα πεῖραν-πολυτελῶν | πολλῶν τε δείπνων Dionys. 3, 548 (v. 37). πολυτελῶς: πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους Antiph. 3, 118 (v. 1). ἀγόρασον εὐτελῶς· ‖ μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως Ephipp. 3, 334 (1, 3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως, δασύποδα | -ἀγόρασον καὶ νηττία Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ *καθαρείως ὅ τι ἂν ᾖ Eubul. 3, 258 (1). πολυτελῶς Ἀδώνια | ἄγουσ' ἑταίρα Diph. 4, 395 (2, 39). ἐὰν δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἔχων ζῇ πο-

λυτελῶς ib. 389 (1, 10). ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ Eup. 2, 564 (49).
πολυτίμητος: ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' Pher. 2, 285 (8). Eubul. 3, 260 (2, 6). ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' Aristophan. 2, 1078 (4, 1). Men. 4, 175 (5). *327 (480). ὦ πολυτίμητοι θεοί Antiph. 3, 79 (1). Men. 4, 231 (6, 5). †βέρβεια πολυτίμητε Eriph. 3, 557 (1, 13). ἰχθύδια | τριταῖα, πολυτίμητα Aristophan. 2, 1108 (1, 9).
πολύτιμοι θεοί Men. 4, 101 (2).
πολύτριχος: ὦ πώγωνος πολυτρίχου (f. ὦ πολυτ. πωγ.) Philonid. 2, 424 (5).
πολύτυρος: *μετὰ ναστίσκων πολυτύρων Pher. 2, 316 (1, 7).
πολύυμνος: anon. 4, 631 (106)
πολύφλοισβος: πολυφλοίσβοιο θαλάσσης Diph. 4, 416 (3).
πολύφυλλος: σμίλακα (an μίλακα?) τὴν πολύφυλλον Eup. 2, 426 (1, 3).
πολυχέσου νοσήματος anon. 4, 696 (365).
πολύχρυσος: Λυδῶν τῶν πολυχρύσων Nicol. 4, 580 (v. 44).
πολφοί: ζωμοῦ, πολφῶν, οἴνου Metag. 2, 759 (1). πολφοὺς-οὐχ ἧψον ὁμοῦ βολβοῖς Aristophan. 2, 1184 (33).
†πόμ' Aristophan. 2, 1094 (6) cf. 5, 64.
πομπεία: πομπεῖαί τινες | σφόδρα λοίδοροι Men. 4, 188 (4).
πομπή: Διονυσίων μὲν ἦν | πομπή Men. 4, 243 (32). †ἡ πομπὴ σαφής (al. †πομπῆς ἀφείς) Antiph. 3, 35 (2).
πομπῆς: ἔξουσιν οἱ *πομπῆς (vulg. πομπεῖς) λυχνούχους Plat. 2, 645 (3).
πομφόλυγες: πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους Aristophan. 2, 1079 (6, 13).
*πομφολυγοῦντες v. τονθολυγοῦντες.
πονηρία: σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία Demetr. 2, 878 (2). ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία mon. 50. πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ Men. 4, 182 (1). ἡ-χρηστότης καλουμένη | μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον Men. 4, 249 (51). ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν Antiph. 3, 92 (1, 5). πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει Men. 4, 273 (177). ὅταν μετ' εὐνοίας *τι μὴ πονηρίᾳ (vulg. τινὸς μὴ πονηρᾶς) | πταίσωσιν Men. 4, 102 (3) cf. 5, 101. καὶ *δυσγενείᾳ καὶ τρόπου *πονηρίᾳ Men. 4, 214 (5). †εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντες Men. 4, 158 (4).
πονηρός: cf. πονηρία. πόνηρος. πονηροὺς ἀνθρώπους Cratin. 2, 191 (49). οὐ χαίρει συνὼν | ἀνδράσι πονηροῖς Alexid. 3, 512 (16). ἀνὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ mon. 19. ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν mon. 24. ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται mon 31. πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον mon. 453. πονηρῷ καὶ ξένῳ | -ἀνδρί Plat. 2, 670 (3, 4). πονηρὸς-τοξότης συνήγορος Aristophan. 2, 1121 (13). *ἢν-ἀποθάνῃ | εἰς τις πονηρός, δύ' ἀνέφυσαν ῥήτορες Plat. 2, 680 (4, 2). τὸ ὁμολογεῖν *πονηρὸς εἶναι ex Plat. 2, 692 (41) cf. 5, 50. ῥήτωρ πονηρὸς mon. 709. πονηροὺς πέντε παῖδας Antiph. 3, 118 (3, 4). ὅταν πονηρῷ περιπέσῃ τῷ γείτονι (int. κοχλίας) Philem. 4, 41 (19). adde Men. 4, 240 (22). ᾤμην-τοὺς ἰχθυοπώλας- | εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους Diph. 4, 407 (1, 2). †πονηρός ἐστι πᾶς ἀχάριστος ἄνθρωπος mon. 456. φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). μὴ πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει Eup. 2, 558 (26). τῶν-πονηρῶν μικρὸν *ἐστι *τοὐβολοῦ Eup. 2, 506 (20). οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον τὸ κακὸν ἡμῖν *ηὔξετο | τὸ τῶν πονηρῶν Men. 4,

237 (15, 6). οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν Men. 4, 70 (4). φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς κακοὺς mon. 737. κόλαζε τὸν πονηρόν mon. 278. καὶ γνήσιος | ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος Men. 4, 151 (1). πονηρὸς ὢν-χρηστὸς εἶναί φησί τις Axionici 3, 534 (1, 12). μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον mon. 352. †μήθ' ὁ (an μηδ' αὖ?) πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον Men. 4, 325 (470). ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὢν Men. 4, 289 (253). ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν Men. 4, 98 (8). ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους, | ἢ- Men. 4, 249 (49). αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς Men. 4, 258 (90). ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον τῷ πονηρῷ μαίνεται Antiph. 3, 149 (44). ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα | ἀνήρ- Axionici 3, 536 (1). εἰ μὴ τὸ λαβεῖν ἦν, οὐδ' ἂν εἷς πονηρὸς ἦν mon. 665. cf. Diph. 4, 421 (14, 1). πονηρὸς ἂν *ᾖ δοῦλος *εὑρήσει δίκην Philem. 4, 57 (73). ἅπαντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνει, | πονηρὸς ἔσται Men. 4, 181 (1). πολλοὺς δι' ἀνάγκην - πονηροὺς- | ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας Men. 4, 254 (71). λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὢν mon. 329. ὦ πονηρέ Herm. 2, 380 (1, 1). Aristophan. 2, 1103 (1). Men. 4, 307 (349). ὦ πονηρὲ σύ Apollod. Car. 4, 440. ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ Aristophan. 2, 958 (17). ὦ πονηρὰ καρδία Anaxand. 3, 198 (8). ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις Men. 4, 235 (12, 8). τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω Eubul. 3, 261 (2, 15). ὦ πῶς (al. φεῦ ὡς) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις Philem. 4, 3 (v. 1). φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν mon. 531. τὰ πονηρὰ κέρδη Antiph. 3, 148 (40). κέρδος πονηρόν mon. 288. 301. ἦθος πονηρόν mon. 204. ἤθη πονηρά mon. 203. εὖ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν mon. 564. ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς Men. 4, 268 (148). *οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ Men. 4, 292 (273). τῷ μελετῶντι μηδὲ ἓν | πονηρόν Men. 4, 207 (1). ἐὰν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔσῃ, | πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ Men. 4, 240 (22). οὐδεὶς ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν mon. 582. κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). βουλὴ πονηρά mon. 568. γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου Philem. 4, 58 (78). χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις mon. 542. ὄψῳ πονηρῷ Eup. 2, 564 (49). ὁ μὲν *ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσόν | ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται Theop. 2, 795 (2). αὐτὸς δ' ἐφ' αὑτοῦ *'στιν πονηρὸς καὶ πικρός (int. βολβός) Philem. 4, 46 (33). τὸ - οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν Apollod. Car. 4, 448. ἅπας πονηρὸς οἶνος ὁ πολύς ἐστ' ἀεί Philem. 4, 62 (99). ὁ πονηρὸς οἶνος οὗτός ἐστι (?) ib. 49 (42). ἰχθῦς ἀσίτους καὶ [τοὺς] πονηροὺς Plat. 2, 625 (3, 3). στόμα | πονηρόν (coqui) Posidipp. 4, 513 (v. 5). μέλη | πονηρά Cratin. 2, 163 (2). αἰτίαν ἔχει | πονηρὸς εἶναι τὴν τέχνην (al. ἂν ἐκεῖνον ἢ πονηρὸς εἶν' ἀρνῇ τέχνην f. ἐὰν ἐκεινονί | πονηρὸν εἶν' ἀρνῇ τέχνην) Phryn. 2, 600 (6). ὥσπερ *πονηρῷ ζωγράφῳ (libr. -ρῷ -φῳ) Antiph. 3, 52 (1). ζωῆς πονηρᾶς mon. 193. καιρῷ πονηρῷ Philem. 4, 57 (74). πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα | ἔστι μαγαδίζειν Theophil. 3, 629 (2). πονηροί (i. e. ἐρῶντες) anon. 4, 615 (44).

πόνηρος: τί, ὦ πόνηρ', ἕστηκας-; Eubul. 3, 211 (v. 1). ὦ πόνηρε Theognet. 4, 549 (v. 7). μὴ πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει Eup. 2, 558 (26). ταυτὶ τὰ πόνηρ' ὀρνίθια Nicoph. 2, 848 (1). νῆστιν *πονήρου (libr. πονηροῦ) κεστρέως-βίον Eubul. 3, 238.

πόνος: *τροχιλίαισι ταῦτα- | ἱστᾶσιν οὐκ ἄνευ πόνου Archipp. 2, 724 (1). τοὺς ἀσυμβόλους | -δειπνεῖν ἑλομένους ἄνευ πόνου Nicol. 4, 579 (v. 16).

πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος Antiph. 3, 79 (2, 5). ἁλωτὰ γίγνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ | ἅπαντα Men. 4, 109 (5ᵇ). ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει *πόνος (vulg. πόθος) anon. 4, 689 (343ᵇ). πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον | φεύγῃ τις Philem. 4, 13. ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς Alexid. 3, 397 (1, 2). πόνῳ πόνον (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 6). ὁ δὲ πόνος (Amoris) | ἀδάμαντος Alexid. 3, 496 (1, 12). μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι (an πόνος?) μέλοι Cratin. min. 3, 375 (1). τὸν *Ταυρέαν δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ Philetaer. 3, 292. ἐκ τῶν πόνων - τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς mon. 149. ἐν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις mon. 176. [τῶν - πόνων πωλοῦσιν - | τἀγαθά Plat. 2, 696]. τῶνδε βουλευτὶς πόνων Plat. 2, 646 (3). ὕπνος, βροτείων - παυστὴρ πόνων Alexid. 3, 493 (1, 9). τέκνα πόνοι Plat. (?) 2, 697 (v. 7). ψυχῆς πόνος Philem. 4, 63 (112). τὸ - κατασχεῖν ἐστι τὴν ὀργὴν πόνος Philem. 4, 54 (59ᵇ). ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος Men. 4, 294 (285). πρότερον *τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν | προλαμβάνοντες Clearch. 4, 563.

ποντιὰς χελώνη Cratet. 2, 244 (1, 2).

Ποντικός: ταρίχους Ποντικοὺς Cratin. 2, 41 (7). μῦς Ποντικοί Antiph. 3, 108.

πόντιος: τέμενος Ποτιδᾶ *ποντίω Eup. 2, 482 (6). ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι Xenarch. 3, 617 (1, 21). Σκύλλα, ποντία κύων Anaxil. 3, 347 (1, 4). πολύβωτον ποντίαν Σέριφον Cratin. 2, 137 (6). διὰ πόντιον οἶδμα Antiph. 3, 112 (1, 3).

ποντοκύκη (al. παντογκύνη f. παντοκύκη) γυνή anon. 4, 667 (276).

πόντος: τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι; Cratin. 2, 94 (1). ἐπ' οἴνοπα πόντον Herm. 2, 407 (1, 2). πόντου κυανέαις δίναις τραφείς Xenarch. 3, 614 (v. 7). †γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεούς (f. γλαῦκον τοῖς ἐν πόντῳ γαλεοῖς) | σῖτον Axionici 3, 531 (1). †τῷ πόντῳ δὲ βάλλοντι Cratin. 2, 83 (6).

ποντοφάρυξ: anon. 4, 666 (273).

πονῶ: cf. ποιῶ. πονεῖν - δυναμένους τοῖς σώμασιν | μάλιστα Alexid. 3, 490 (2). βοᾶν καὶ πονεῖν μόνον Alexid. 3, 491 (1). πονεῖν μὲν ἄμμες (an πώνειν μὲν ἀμές ? 5, 82) -*μέγ' ἀνδρικοί Eubul. 3, 208 (1). τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci 3, 580 (1). μὴ *πονήσαντ' εὐτυχεῖν (al. cf. 5, 103 *πονήσαντας τυχεῖν) | εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1). ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίγνεται anon. 4, 689 (343ᵃ). νέος *ἂν πονήσῃς, γῆρας ἕξεις εὐθαλές mon. 388. οὐδενὸς χρὴ πράγματος | τὸν εὖ πονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε Men. 4, 109 (5ᵃ). δεῖ τοὺς *(γε 5, 106) πενομένους μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν Men. 4, 258 (93). οὐκ ἔστιν *οὐδὲν τοῦ πονεῖν (?) σοφώτερον Damox. 4, 530 (v. 9). θεωρῶ πλησίον καθήμενος, | πονοῦσι δ' ἕτεροι ib. 531 (v. 47). καί τοι πολύ γε πονοῦμεν Anaxand. 3, 165 (2). ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται Antiph. 3, 79 (2, 3). ἐλεύθερόν τι *τολμήσει πονεῖν Men. 4, 296 (297). ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος πονεῖν | *πάντ' ἂν γένοιτο Men. 4, 234 (11, 1). τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην mon. 508. κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει Men. (?) 5, 109 (518). ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον mon. 735. φίλος φίλῳ συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ mon. 741. ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα - πονεῖ τ' ἀεί Philem. 4, 33 (4, 4). εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην Philem. 4, 55 (60). *ἄλλῳ πονοῦντι (libr. ἄνθρωπον ὄντα) ῥάδιον παραινέσαι | ἔστιν Philem. 4, 24 (1). νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους - ὁρῶ *πονοῦντας (libr. ποιοῦντας) ἡμῖν ἐμφερῆ Men. 4, 149 (1). εἰ - | ἀεί - ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο Philem. 4, 23 (1).

πόπανον: ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές, | καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3). cf. ad Antiph. 3, 90 (2, 4).
ποππύζω: παριόντα *Φείδιππον-ἀπιδὼν- | ἐπόππυσεν (ἐπόππυσ' ed. min.) Timocl. 3, 606 (v. 7).
πόρδαλις: τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα Aristophan. 2, 1144 (9).
πορδή: *Πυανέψια | πορδὴν ἑορτὴν ἦγε an πορδὴν (πορδῶν?) ἑορτὴν ἦγε? anon. 4, 607 (21ᵃ). Caeterum cf. ad Epicrat. 3, 371 (1, 37) supra p. 87.
πορεύομαι: ἂν πορεύηταί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2). μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν-κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1). τὴν αὐτὴν ὁδόν, | ἐάν τε *κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται (int. τὰ πράγματα) Philem. 4, 23 (1, 6). μειράκιον ἐρῶν- | τὰ πατρῷα βρύκει-, πορεύομαι Diph. 4, 395 (2, 27). τὸν οἶκον ἄρας (int. κοχλίας) εἰς ἕτερον (vicinum) πορεύεται Philem. 4, 41 (19). πορευομένῳ-ἐκ Πειραιῶς Alexid. 3, 495 (1). εὐοδεῖν (f. εὐοδῶν) πορεύομαι Theop. 2, 818 (10).
Πορθάων: τὸν *Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ *Πορθάονος (cod. Πορθάνος) Eup. 2, 513 (12).
πορθμεῖον: ὁ Χάρων ἐπὶ *τὸ πορθμεῖόν (libr. τόπον θεῖόν) τ' ἄγει Antiph. 3, 47 (2).
πορθμίς: *ἐξέπαισε πορθμὶς ἐλατίνῳ πλάτῃ Anaxil. 3, 348 (1, 17).
πορθῶ: τὰς κώμας ἐπόρθουν Men. 4, 91 (2). τἀργύρια πορθεῖται Eup. 2, 495 (19).
πορίζω: χρυσοῦν ἐπόρισας Men. 4, 181 (3). ἀρχὴν πολέμου-πορίσειεν Aristophan. 2, 981 (26). τοῖς-ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις | ἔχουσα παρέχει τὴν-τροφήν, | αὐτὴ πορίζουσ' Philem. 4, 33 (4). ὁ-θεὸς- | *ὠνπεποίηκεν (l. πεπόρικεν 4, 680 not.) οἴεται χάριν τινά | ἔχειν ἑαυτῷ Alexid. 3, 507 (8, 4). βίος κέκληται δ' ὃς βίᾳ πορίζεται mon. 66. βίον πορίζου πάντοθεν mon. 63. πορίζεται-τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα Alexid. 3, 501 (v. 2). ἑτέρους πορίσασθαι δύ' ἐρίφους ἠνάγκασας Euphr. 4, 487 (v. 22). καινὰ ῥήματα | πεπορισμένος Philem. 4, 48 (40ᵇ) = Straton. 4, 545 (v. 4). καινοὺς πορίζου-θεούς Euphr. 4, 491. ἐπείσακτον κακόν | κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος anon. 4, 618 (50, 6).
πόρκος: εἰσδυόμενος εἰς πόρκον Antiph. 3, 62 (3). πλέκειν-πόρκων πυκνοτέρους Diph. 4, 410.
πορνεία: v. προνοία.
πορνεῖον: τὸ-πορνεῖον Κύλλου πήρα Aristophan. 2, 1058 (9). οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω, | πορνεῖόν ἐστι Diph. 4, 395 (2, 39). ὅπου γὰρ οὐσῶν (an παρουσῶν?) μειράκων- | ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν Xenarch. 3, 617 (1, 4).
πορνεύεσθαι Eup. 2, 446 (22).
πορνεύτρια: Aristophan. 2, 993 (20).
πόρνη: χαλεπὸν- | ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη Men. 4, 245 (36). οὐχ ὡς λέγεις | πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα- | ἐληλυθὼς Anaxil. 3, 350 (2, 5). Ἀδώνια | ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην Diph. 4, 395 (2, 40). ὅμοια πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. Σφίγγα Θηβαίαν-πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν Anaxil. 3, 348 (1, 22). τριωβόλῳ δὲ πόρνην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 3). εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης (i. e. Aspasiae) ὑπωρρώδει κακόν Eup. 2, 461 (9). †πόρνης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός Men. 4, 126 (1, 3).
πορνίδιον: πορνιδίῳ τρισαθλίῳ | ἑαυτὸν-παραδέδωκεν anon. 4, 601 (6).

οὐδ' ἐλύσατο | πορνίδιον (senex) Antiph. 3, 156 (71). ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον, | ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια Men. 4, 223 (2).
πορνοβοσκῆσαι Plat. 2, 667 (9). cf. ad Diph. 4, 416 (2).
πορνοβοσκός: ὁ δ' ἀνάπηρος πορνοβοσκός | καταφαγᾶς Myrtili 2, 419. τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δύο | ἑτέρους Nicostr. 3, 287. ὁ πορνοβοσκὸς- | χορδήν τιν'-αὐτῷ σκευάσαι | ἐκέλευσε Sophil. 3, 582. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον | τοῦ πορνοβοσκοῦ Diph. 4, 415 (2). Cf. anon. 4, 668 (283).
πορνοκόπος Men. 4, 320 (447).
πόρνος: διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων-ἐπιδειπνεῖ Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις ex anon. 4, 599 (1).
πορνοτελῶναι Philonid. 2, 421 (1).
πόρος: τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει Cratin. 2, 136 (4). τῶν-ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους Anaxipp. 4, 459 (v. 16). εἰς τοὺς πόρους | ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται Damox. 4, 531 (v. 29). δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον | *εὑρεῖν ὅπως μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω Antiph. 3, 143 (24). συνάγουσιν *ἀρίστων πόρους Euphron. 4, 486 (v. 10). εἰ μὲν δή τινα | **πόρον ἔχεις Men. 4, 266 (141).
πόρρω: τοῖς πόρρω λαλεῖ | οἷς βούλεθ' Antiph. 3, 112 (1, 19). πίνοντές *εἰσι (libr. ἤδη) πόρρω Plat. 2, 638 (1, 10). ἡ-Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ-; Anaxil. 3, 348 (1, 18). ἀποκεῖσθαι πόρρω Cratin. 2, 190 (46).
πόρρωθεν: παριόντα *Φείδιππον πάνυ | -πόρρωθεν ἀπιδών Timocl. 3, 606. οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμέναι | *αὔθ' Pher. 2, 324 (1, 6).
πορφύρα: cf. Πορφύρα. τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν | πρῶτον ἐνυφαίνουσ', εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν | τοῦτ' ἔστιν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα Men. 4, 244 (33). πορφύρας ὀκτὼ κύκλοι Antiph. 3, 39. τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα | εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ' Philem. 4, 44 (28).
Πορφύρα: Κῆρυξ-, υἱὸς *Πορφύρας (legeb. πορφύρας) Archipp. 2, 721 (6).
πορφυρίδες v. Myrt. 2, 418 (1).
πορφυρόβαπτος: στρώμασι πορφυροβάπτοις Plat. 2, 683 (8, 1).
πορφυροῦς: περίνησα *πορφυρᾶ Men. 4, 95 (5). πορφυροῦς κεκρυφάλους Antiph. 3, 63. Περσικαὶ στολαὶ-ἐκεῖναι πορφυραῖ Men. 4, 74 (4). καυνάκαι πορφυροῖ Men. 4, 332 (509).
Ποσειδῶν: Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειεν Herm. 2, 407 (1, 10). ὅσα Ποσειδῶν ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. νὴ τὸν Ποσειδῶ Eup. 2, 535 (9). ὦ Πόσειδον, ὡς *ὑψοῦ σφόδρα Antiph. 3, 30 (1, 18). †Πόσειδος (al. πόσειδον) Antiph. 3, 75 (2, 5). Πόσειδον, εἰ δεκάτην *ἐλάμβανες ‖ πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα *πλουσιώτατος Diph. 4, 390 (2, 2). ὃν τοῖς θεοῖς | φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4, 27 (v. 23). Cf. Aristophan. 2, 1110 (5).
πόσθων: Men. 4, 210 (8).
πόσις: ὅταν-ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις anon. (?) 4, 690 (349).
πόσος: οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον | ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος Men. 4, 202 (2). πόσῳ κάλλιον-τρέφειν | ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον- Eubul. 3, 260. πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος; Aristophan. 2, 1199 (95). †πόση ἡ διαφορά (? πόση τις ἡ φορά; ?) Eup. 2, 534 (7). πόσου- | πωλεῖς-; Alexid. 3, 391 (2, 8). ἂν ἐρωτήσῃς πόσου | ὁ λάβραξ Diph. 4,

407 (1, 9). *ἐπέπιες δὲ πόσον; Theophil. 3, 629 (1). πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; Eup. 2, 500 (5, 1). πόσους ἔχει στρωτῆρας *ἀνδρὼν-; Aristophan. 2, 979 (19). πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον | ἤδη μ' ἐρωτᾷς Men. 4, 222 (1, 2). πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι-; Diph. 4, 381 (1). πόσους κέκληκας μέροπας-; Straton. 4, 545 (v. 6). πόσα (an τόσα?) σώματα φωτῶν Diph. 4, 416 (3). πόσους φέρεις (int. panes); Alexid. 3, 436 (1).

πόστος: *πόστην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). πόστην *ὑφοδώσεις παιδάριον ῥύμην; Philippid. 4, 473 (1).

Ποτάμιοι Men. 4, 104 (6).

ποτάμιον: τὰ-μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' Metag. 2, 753 (1, 5).

ποτάμιος: ἰχθῦς ποταμίους ἐσθίοντας βόρβορον Philem. 4, 27 (v. 19). ποτάμιος ἵππος Alexid. 3, 477 (4).

ποταμός: Θρῄκης (Θρῄκην?) κατάρδων ποταμὸς-, | Στρυμών Antiph. 3, 55. ὕδωρ-ποταμοῦ σῶμα Eubul. 3, 266 (10). ποταμοὶ-ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ *πλέῳ Pher. 2, 299 (1, 3). φύσκαι-καὶ-ἀλλάντων τόμοι | παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' (ἐκέχυτ' ap. Bk.) ἀντ' ὀστράκων ib. (1, 9). αὐτόματοι-διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ-ἐπιπάστοις | ζωμοῦ μέλανος-κοχυδοῦντες- | ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται ib. 316 (1, 3). ζωμοῦ δ' ἔρρει-ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων Telecl. 2, 361 (1, 8). ὁ-ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ἡμῖν καταφέρει | μάζας μεγίστας Metag. 2, 753 (1, 1). [ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός ad Metag. 2, 754]. ὁ τῆς διαρροίας ποταμός Aristophan. 2, 1005 (2). τὸν-ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην Timocl. 3, 602 (3). μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα Antiph. 3, 156 (75) = Timocl. 3, 613 (4).

ποταπός: v. ποδαπός.

πότε: πότε σὺ *(δῆτ') ἤκουσας αὐτοῦ; Pher. 2, 360 (93). τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις Posidipp. 4, 523 (1, 10). τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις- | ἐντεῦθεν εἴσει-, | πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος Nicomach. 4, 584 (v. 21). εἰδέναι-τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακρὰν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν | ἐπάνεισι Sosip. 4, 483 (v. 27). τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν, | πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν, καὶ πότε βάδην, | καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε | εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν | θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα- ib. 484 (v. 50. 51). τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ' ἢ πότ' (vulg. δέ ποτ') ἢ πῶς σκευάσαι | δεῖ Dionys. 3, 547 (v. 7). πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι ib. 548 (v. 20).

ποτέ: σκυτίνῃ πότ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον | ἧψε-χελώνη Cratet. 2, 244 (1). ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ-ποτέ | τὸν Ἄδωνιν-προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210. ψυχὴν-*ἐπανήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ Plat. 2, 640 (3). συμπεριπατήσεις-ἐμοί, | ὥσπερ Κράτητι-ποθ' ἡ γυνή Men. 4, 104 (1). ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος-, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν Theop. 2, 802 (1, 1). ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν-ἐξελθεῖν Eubul. 3, 215 (2). ἐλεύθεροι ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε, | ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν Henioch. 3, 563 (v. 10). *ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος Pher. 2, 279 (6). τοῦ λιθίνου ζῴου ποτέ | ἄνθρωπος ἠράσθη τις Philem. 4, 46 (35). δεινόν ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ Arched. 4, 435 (v. 3). Τιμόθεος ἔφη ποτ' Anaxand. 3, 163. ἠκούσαμεν | καὶ τοῦτο-οἴκοι ποθ' Eubul. 3, 235 (3). οὐ τουτονὶ-σὺ κιθαρίζειν ποτέ | αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας; Phryn. 2, 581 (3). *ἐφοιτάτην πότ' ἐς διδασκάλου anon. 4, 615 (45). ὁ δεσπότης-περὶ λόγους γάρ ποτε | διέτριψε μειρακίσκος ὢν Alexid. 3, 400 (1, 1).

ἁλιευόμενός ποτ᾽ αὐτὸν εἶδον (εἷλον?) Plat. 2, 629 (2). ἐν τῇδε-τῇ πόλει φρουρῶν *(ἐγώ) ποτ᾽ αὐτός | *γυναῖκ᾽ ἐκίνουν-καὶ-καὶ- Eup. 2, 510 (5, 2). οἶδα δ᾽ ἐγώ (an οἶδ᾽ ἐγώ? 5, 73) ποτε | πιοῦσα Antiph. 3, 11. ἐπ᾽ ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτέ | ἰδὼν Σέλευκον- | ἔγραψα Epinici 4, 505 (v. 1). κάμνοντα δ᾽ αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε | ἔτρωγ᾽-σῦκα Aristophan. 2, 1138 (4). προὔπιεν δέ μοί ποτε | ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος Damox. 4, 529 (v. 4). εἰς ἀγρόν | ἦλθεν φέρων πότ᾽ ἰχθυοπώλης μαινίδας Antiph. 3, 36 (v. 7). ὅν φασί *ποτε (libr. ποι) κληθέντ᾽ ἐπὶ δεῖπνον-‖-εὐθὺς ἡλίου | μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1, 5). ὅς κληθείς ποτε | εἰς ἑστίασιν Men. 4, 179 (2). ὅς-πρῶτος -ποτε | ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου | *παρέθηκε Euphron. 4, 494 (1, 3). ἐγὼ γὰρ ἐς (?) τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτέ | καὶ τὸν πέτασον Philem. 4, 12. χύτρας, | μεθ᾽ ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ Aristophan. 2, 1048 (4). οὐκ ἐφύσων-ὡς ἀπόρρητοί ποτε, | νῦν δ᾽ *ὁμηρεύουσ᾽-; Antiph. 3, 63. ἐπαβελτερώσας τόν *ποτ᾽ ὄντ᾽ (vulg. ποτε) ἀβέλτερον Men. 4, 187 (1). ἤμην πότ᾽ ἤμην τῶν σφριγώντων ἐν λόγοις anon. 4, 654 (205). νέος πότ᾽ ἐγενόμην κἀγώ Men. 4, 178 (1, 1). λιτόν ποτ᾽ εἶχες χλαμύδιον Men. 4, 200 (2). πάλαι ποτέ: v. p. 789. τὸ κλισίον, ὃ πρότερόν ποτ᾽ (an πρίν ποτ᾽?) ἦν-σταθμός Antiph. 3, 10 (2). ἀεί ποτε supra p. 142. ἤδη πότ᾽ ἤκουσας βίον | ἀληλεμένον; Amphid. 3, 303 (1). εἶδές ποτε | -ἀπίους παρακειμένας-; Alexid. 3, 398 (1, 1). πλήν | ἅπαξ πότ᾽-ἔφαγον καρίδας Eup. 2, 429 (3). τέως μὲν- | κατεῖχε-αὐτόν· εἶτα παραλαβών ποτε | οἶνον στρατηγόν-ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1, 3). μόλις δ᾽ *ἐάν ποτ᾽ ὠνητὴν τυφλόν | λάβωσιν, ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν | τούτῳ Antiph. 3, 88 (v. 7). αὕτη πότ᾽ ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις Men. 4, 118 (6). οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ᾽ ἔλθῃ ποτέ, | ἀνιώμεθ᾽ Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1). ἦν-σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτέ Pher. 2, 319 (3). ἐπειδὰν δ᾽ εὐπορήσωσίν ποτε, | ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας Alexid. 3, 422 (1, 3). ὅταν πότ᾽ ἀνθρώποισιν ἡ τύχη γελᾷ, | πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται Philem. 4, 39 (14, 3). φράζε δή ποτε (?) Ephipp. 3, 334 (1, 2). ἄνυσόν ποτ᾽ ἐξελθών Pher. 2, 271 (5). εὔχεται | λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ Alexid. 3, 467 (1, 6). ὥστ᾽ ἐπιτελεσθῆναί ποτ᾽ αὐτῷ τοῦ πατρός | τὸ μνῆμα Diph. 4, 392 (1, 4). ἵνα οἵ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο (ἀμύναιντ᾽?) Cratin. 2, 112 (2). ἀπαμφιεῖ-τὸ κατάπλαστον τοῦτό σου | -ἡ μέθη ποτέ Men. 4, 171 (9). μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ mon. 354. ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ mon. 391. χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ Philem. 4, 61 (96). τὰ πατρῷα-ποιεῖ καιρός ποτε | ἀλλότρια (?) Men. 4, 89 (4). σιγή ποτ᾽ ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου mon. 477. ἰδών ποτ᾽ αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμῃς mon. 272. κἄν ποτε πταίσας τύχῃς, | ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 13). τοὺς βόακας, ἄν ποτ᾽ ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589. οὗτος εὐθύς, ὅταν *ἔλθω ποτέ | διψῶσα, μόνος *οἶδ᾽- Antiph. 3, 11. ὅς ἐπεί ποτ᾽ ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις, -ἅμα | πάντες ἐβοῶμεν Damox. 4, 536 (v. 4). εἴ ποτέ τις ἡμῶν-ἐξιών ‖ τούτων ἕκαστος ἔλεγεν (?) Philem. 4, 41 (21). εἶτ᾽ ἐγὼ *κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναῖκας; Eubul. 3, 260 (2, 6). οὔ ποτ᾽ ἐκ ταὐτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 2). οὐ δῆτ᾽ ἐμοῦ γ᾽ ἄρξει ποτ᾽ ib. (v. 16). οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἔπινον *(ἂν) τοῖς ὕδατος, οἴνου δ᾽ ἓν μόνον Anaxil. 3, 351. οὐκ εἴασα τήν | ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε Men. 4, 161 (1, 12). οὐκ ἄν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα *σώσει᾽ Diph. 4, 411 (1, 3). μεῖζον μητρὸς οὐκ ἔστιν ποτέ Alexid. 3, 519 (35). σεμνότερα τούτων ἕτερα

*(δ') οὐκ ὄψει ποτέ Men. 4, 211 (2, 7). ἀνὴρ-χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε mon. 28. ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον οὐκ ἔχει ποτέ mon. 52. φύσει-οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ Philem. 4, 47 (39). οὐδενὸς χρὴ πράγματος | -ὅλως ἀπογνῶναί ποτε Men. 4, 109 (5). οὐδεὶς γὰρ αν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). οὐδ' ἂν εἷς οἰνόν ποτε | προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου Alexid. 3, 500 (1, 2). μηδεὶς ποτ' ὑμῶν-ἐπιθυμησάτω | γέρων γενέσθαι (f. γενήσεσθαι), προνοησάτω δ' ὅπως || ὥρᾳ καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα *τρίψει Diocl. 2, 841 (1). μηδεὶς- | πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ Men. 4, 155 (1). μηδέν ποτε κοινοῦ τῇ γυναικὶ χρήσιμον mon. 361. τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα | φερόμενον Theophil. 3, 631 (2). "ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν *τυχών" Diph. 4, 411 (1, 9). οὐχ ὑποστρώσεις ποτέ | τρίκλινον; Amphid. 3, 319 (10). *τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-; Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). αὐτὸν-οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο Men. 4, 145 (2). πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἄν ποτε; Men. 4, 229 (4, 7). πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς- | δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν *ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης; Antiph. 3, 96 (1). ἃς πῶς ποτ'- | βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων | ὁπόταν ἀναμνησθῶσι-; Xenarch. 3, 617 (1, 21). πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι Alexid. 3, 475 (v. 2). διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος Eup. (?) 2, 577 (v. 5). ποῦ *ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν- | τὸν χρόνον-; Men. 4, 244 (35). †πώποτ' (f. ποῦ ποτ') εἶδες-τὸν ἄνδρα-; Cratin. 2, 97 (8). τίς ποτε | -τῶν φίλων; Antiph. 3, 12 (1, 6). κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17. τίς δῆθ' ὑγιαίνων-τολμᾷ ποτε | γαμεῖν-; Alexid. 3, 519 (34). τίνι δεδούλωταί ποτε; Men. 4, 236 (14, 1). τί ποτε τὸ σπουδαῖον*; Antiph. 3, 64 (v. 2). ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' *ἔνεστι-; Antiph. 3, 18 (1). καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο-; Epicrat. 3, 370 (1, 18). τί *(δέ) ποτ' ἀγγελῶν ἄρα; anon. 4, 600 (2b) cf. 5, 117. τί δή ποτ' ἀκούσω; Men. 4, 83 (8). διὰ τὸ μὴ σαφῶς | τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται | διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 8). τί τὸ κακὸν *ποτ' ἢ τί τἀγαθόν | ἔστ' ἀγνοοῦσα Apollod. Car. 4, 441 (v. 6). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι ποτ' ἐστίν,- | -, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ, -ἤ- Amphid. 3, 302. ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν, | ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν Hegesipp. 4, 481 (v. 2). τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ Men. 4, 176 (2). τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν Diph. 4, 408 (2). τί ποτ' ἐστὶν ἄρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν; Philem. 4, 42 (24, 1). τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις δόρυ βαστάζειν-; Herm. 2, 395 (1, 1). τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον-βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς; Euphr. 4, 490 (2). τί †ὅτι (f. ποθ')-προανίστασαι; Stratt. 2, 788 (4). τί ποτ' ἐστὶν **ἅπαντα διαπεπρισμένα-; Eubul. 3, 239. τί ποτε Προμηθεύς-τοῖς-θηρίοις | ἔδωχ' ἑκάστῳ-μίαν φύσιν; Philem. 4, 32 (3). τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε | νῦν εἰσί Henioch. 3, 563 (v. 4). ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ | ὁ πρῶτος ἦν *γήμας Men. 4, 114 (1). ὁ δ' ἠδικηκὼς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε | τὴν ὑμετέραν πενίαν Men. 4, 96 (1). οὐδέν ποτ' ἄλλο Theop. 2, 804 (1, 4). οὐδέν ποτ' ἄλλ' Stratt. 2, 781 (3). *ἐνθένδ' ἀποφυγὼν οὐκ ἂν ἀπολοίμην ποτέ Men. 4, 83 (9). οὐ γὰρ ἄν ποτε | θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι Alexid. 3, 428 (1, 5). οὐ γὰρ ἄν ποτε | *οὕτω *(στεφάνοισιν) ἐστεφανωμένοι *(νεκροί) | προὐκείμεθ' Aristophan. 2, 1148 (1, 6) cf. 5, 67. οὐ γὰρ ἄν ποτ' ἐδεήθη νόμου Philem. 4, 3 (v. 2). ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ'-καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 11). Corrupta: ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον Cratin. 2, 62 (2). ἄρα ποθ' ὑμεῖς (f. ἄρα προθύμως) Pher.

2, 313 (6). ὡς ἤ ποτ' αὐτὸν ἦν κάμη τις-ἱρεῖ Eup. 2, 428 (2). ὀργῇ παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς (f. ὀργῇ, πάτερ, λογισμὸς οὐδεὶς) φύεται Men. 4, 252 (64). de Dionys. 3, 555 (2) al. cf. τότε. caeterum v. ad Sophil. 3, 584 (2).

πότερος: cf. ποτήριον. ἀπὸ †προτέρου (l. ποτέρου) τὸν καῦνον ἀριθμήσεις; Cratin. 2, 130 (20). πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης; Eup. 2, 514 (15). πότερον (πότερα): πότερον ἐγὼ | -τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; - | ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω (ποιῶ σοι? 5, 86); Ephipp. 3, 338 (1). πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας, | ἢ τῆς ἀγρίας ἅλμης *πάσμασι | σῶμα λιπάνας | πυρὶ-παραδώσω; Axionici 3, 531 (1, 8). ἄγε δὴ πότερα βούλεσθε τὴν *(νῦν) διάθεσιν | ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; | B. ἀμφότερ' ἐρεῖς Eup. 2, 548 (3). στεφάνους ἴσως βούλεσθε· *πότερ' (libr. πότερον) ἑρπυλλίνους | ἢ μυρτίνους ἢ τῶν *διεξηνθισμένων; Eubul. 3, 252 (4, 5). ἡ ναῦς δὲ *πότερ' (libr. πότερον) εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος, | ἢ κάνθαρος; Nicostr. 3, 282. πότερ' Ἀττικοὶ | ἅπαντες, ἢ κἀκ *τοὐμπορίου τινές; Diph. 4, 381 (1, 2). πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Eup. 2, 506 (23). πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας | ἢ *(σὺ) τὰς ὑποπαρθένους-; Aristophan. 2, 997 (5). θαυμάζω †τὸν τὴν δαπιθάκνην (f. τοι τηνδὶ πιθάκνην ed. min.) | πότερ' ὀστρακίνην ἢ βίβλον ἔχων | τὴν δήποτε Plat. 2, 655 (2). *πότερ' (libr. πότερον), ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, *(χύτραν) λέγω, | ἢ-κοιλοσώματον κύτος-; Antiph. 3, 26 (1, 1). πότερα Δαιδάλειος ἦν; | ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν; Cratin. 2, 62 (2, 4). cf. ad (2, 2). πότερά μοι | γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν- | -εἰ ξύνοιδά τι, | *(ἢ) τί δύναται τὸ ῥηθέν; Antiph. 3, 41 (2, 4). διὰ τί-; | πότερον καταφαγὼν τὴν-οὐσίαν-; A. οὐ δῆτ', ἀλλ' ὅτι | -ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης Anaxand. 3, 191 (1). πότερ' ἔπεμψέ τις; | A. οὐκ ἀλλ' *ἔθυσεν ἡ γυνή Ephipp. 3, 334 (1, 11). *πότερ' (legeb. πότερον) οὖν *ἀφεῖσαι; B. κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι Posidipp. 4, 520 (1, 3). πότερα- | ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου-τύχη | ἄγροικος ἡμῶν-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 3). ἀνάπιπτε. B. *(πότερον) ἀνδριάντας ἑστιᾷς; anon. 4, 650 (186). adde Philippid. 4, 477 (10). de Nicomach. 4, 583 (v. 9) v. supra p. 117.

ποτηρίδια: τορεύματα | ἔνδον ἔστ', -ποτηρίδια Men. 4, 74 (4).

ποτήριον: τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ *σοι-; Alexid. 3, 510 (12). ποτήριον τορνευτὸν Men. 4, 318 (434). *θηρίκλεια καὶ τορευτὰ πολυτελῆ ποτήρια | ἕτερα Apollod. Gel. 4, 439 (1). ἥδιστα- | ἐκ τῶν τοιούτων *ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). *εἶτ' ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια | πλατέα Pher. 2, 324 (1, 1). ἡ δὲ (i. e. κύλιξ) κρείττων ἢ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων ib. (1, 10). ὡσπερεὶ *τὰ ποτήρια | αὔτ' (f. ὡσπερεὶ | αὐτὰ τὰ *ποτήρι'), οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Epigen. 3, 538 (1). ποτήρι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει Dionys. 3, 554 (1). ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις Alexid. 3, 386 (v. 9). τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει Antiph. 3, 45 (3, 1). μεγάλ' ἴσως ποτήρια | προπινόμενα- | ἐκάρωσεν ὑμᾶς Anaxand. 3, 162 (2). πατάξω-ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις | μεγάλοις Timocl. 3, 606. σοβείτω τοῖς ποτηρίοις *συχνοῖς Amphid. 3, 308 (2). τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον | -ἀκράτου Men. 4, 136 (3). *ἀεὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον Diod. 3, 543. παραφέρειν τὰ ποτήρια Aristophan. 2, 1139 (5). ποτήρια | παράθετε Plat. 2, 630 (1, 4). λαβὼν τὸ ποτήριον Antiph. 3, 30 (1, 14). οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου Eup. (?) 2, 577 (v. 2). διὰ τριῶν | ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω Philem.

4, 7 (1). ἐν ποτηρίῳ | γλυκὺν Alexid. 3, 462 (1, 13). ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινί Alexid. 3, 408 (1). τὰ ποτήρι' - τὰ παρεσκευασμένα, | ἅπαντα χρυσᾶ Philippid. 4, 476 (5). ποτήριον (i. e. ὁ λαβρώνιος) χρυσοῦς διακοσίους ἄγον Hipparch. 4, 432. καινόν τι *τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον; Steph. 4, 544. συντέτριφεν τὰ ποτήρια Eubul. 3, 235 (4). τὸν-κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν | ἀπόφερε τἄλλα πάντα Antiph. 3, 61 (2). ποτήριον-, ἁρπάγην, κάδον Men. 4, 281 (210). λεκάνην, τριπόδιον, *ποτήριον (cod. πότερον) Antiph. 3, 146 (32). ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ (?) Antiph. 3, 75 (2, 6). ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10). ποτήριον | ὕδατος Alexid. 3, 483 (2, 10).

ποτί: *ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σῶμαι Epilyci 2, 887 (2, 1).

ποτιβάλλω: σικύαν *ποτιβαλῶ (legeb. ποτιβάλλω) σοι Cratet. 2, 249 (5).

Ποτιδᾶς: τέμενος Ποτιδᾶ *ποντίω Eup. 2, 482 (6).

ποτικός: Alcaei 2, 827 (8).

ποτίκρανον: anon. (?) 4, 681 (314).

πότιμος: οἰνίσκος οὕτω (οὔπω?) πότιμος Eubul. 3, 265 (8). πότιμον γενέσθαι (iuvenem et vinum) καὶ καταστῆναι πάλιν Alexid. 3, 405 (6, 8).

πότις: πότις γυνή Phryn. 2, 607 (16). αὕτη δὲ Λαῒς ἀργός ἐστι καὶ πότις Epicrat. 3, 365 (2, 5). στίλβην τίν', ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15).

πότνια: Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω, | ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα Philem. 4, 21 (1). πότνι' Ἀθηναίων πόλις anon. 4, 616 (49).

ποτόν: cf. πότος. ἐπ' ἐννεάκρουνον †ἔνυδρον τόπον (f. ,εὔυδρον ποτόν) Polyz. 2, 868 (3). παρὰ τὴν φύσιν-τὸ ποτὸν (i. e. ἅλμη) ἦν Anaxipp. 4, 459 (v. 18). ἄγγελλ' ὁτιή | ψυχρὸν τοὔψον, τὸ ποτὸν θερμόν Mnesim. 3, 569 (v. 10). ταχὺ *νυν ποτὸν (vulg. νῦν πέτου al. πότον) καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε Aristophan. 2, 1028 (6). στάμνον εὐώδους ποτοῦ Plat. 2, 684 (9, 1). παραγεύσεταί σοι - τοῦ ποτοῦ Anaxil. 3, 343 (2). οὐ-τὸ πλῆθος-τοῦ ποτοῦ (5, 106) | ποιεῖ παροινεῖν Men. 4, 256 (82). ἥδιστον ποτόν | *ἐλευθερίας γεύσαντες *Theop. 2, 819 (13). τοῖς ποτοῖς-φαρμάκοις anon. 4, 605 (16, 7).

πότος: cf. ποτόν. πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν | ἀπὸ τοῦ *πότου παύσειε, τοῦ λίαν *πότου (libr. utrobique ποτοῦ); Cratin. 2, 122 (8, 2). τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον ib. (8, 5). πότος ἔσται ** | σφοδρότερος Antiph. 3, 61 (2). ἐξενεχθεῖσιν ὅπου (an πότου?) Antiph. 3, 101 (4). τοῦτ' ἔσθ'-Ἑλληνικὸς | πότος Alexid. 3, 386 (v. 9). τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος ib. (v. 11). λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ | ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1, 4). λέγειν | γρίφους παρὰ πότον Antiph. 3, 66 (1, 2). "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον Epicrat. 3, 368 (v. 2). ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος anon. 4, 611 (35). πότοι νεανικοί Antiph. 3, 104 (v. 20). πότοι συνεχεῖς Men. 4, 307 (350). οὐκ ἐκ πότων- | ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου Men. 4, 240 (24). πότους ἑωθινούς | πίνει διὰ σὲ νῦν Baton. 4. 502 (v. 3).

ποῦ: πώποτ' (l. ποῦ ποτ') εἶδες-τὸν ἄνδρα-; Cratin. 2, 97 (8). ποῦσθ' ἡ κύλιξ; Cratet. 2, 237 (1, 7). ἡ δ' ὑστάτη ποῦ 'σθ' (an τίς ἥδε?); Eup. 2, 510 (5) cf. 5, 38. εἰσὶν *δὲ ποῦ; (vulg. δέ που) Aristophan. 2, 1109 (2). τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νείλου βία; Euphr. 4, 492 (v. 6). παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται Nicomach. 4, 584 (v. 37). ποῦ *ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι |

τὸν χρόνον Men. 4, 244 (35). **ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ | τίνα τῶν Ἀχαιῶν;* Eubul. 3, 262 (2, 1). *ποῦ θεούς | οὕτως δικαίους ἐστὶν εὑρεῖν-;* Men. 4, 170 (7). **ποῦ δ' ἔχει | ἀργύριον οὗτος; οὐδαμόθεν,- | ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἕν-* (?) Hipparch. 4, 431 (v. 1). *εἰ μὴ-ἀνθρώπου τύχαις | ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν;* Alexid. 3, 453 (2).

πού: cf. *ποί. ποῦ.* *κἂν ἐντύχῃ πού μοι βαδιζούσῃ μόνῃ* Pher. 2, 327 (1, 24). *τοὺς-ὄψεις- | ἐν κίστῃ που κατασήμηναι* Aristophan. 2, 956 (11). *αὐτὸν ἐπιθήσουσί που | ἐφ' ὑποζύγιον* Apollod. Car. 4, 440. **ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν* Timoth. 3, 589 (v. 3). *καὶ Λύκων ἐνταῦθά που-*ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται* Metag. 2, 755 (1). *ἂν-πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων* Men. 4, 242 (28). **στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, *ὅταν πίνητέ που* Plat. 2, 632 (4, 2). *ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες* Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). *ὃν τρόπον μηδέποτε-πάλιν | ἐπιλήσεθ' -μηδέν, ἐμβλέψας δέ που | τὰχ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ'* Philem. 4, 6 (v. 4). *ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα νὴ Δί' ἑτερά που | ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον* Diph. 4, 395 (2, 28). *καὶ πλεκτάνην-, ἐν τούτοις τέ που | -ἧπαρ *καπρίσκου* Crobyli 4, 567 (2). *καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που* Alexid. 3, 483 (2, 13). *οἷόν γέ πού 'στι γλῶσσα-* Eup. 2, 554 (12). *καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος* Amips. 2, 706 (1, 2). *ὁ-δυνάμενος κἂν πράγμασιν | ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που* Dionys. 3, 548 (v. 13). cf. ad Philem. 4, 35 (6). *οὐ τοῖς πλέουσι-γίγνεται | μόνοισι χειμών, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καί | τοῖς περιπατοῦσί που-ἐν τῇ στοᾷ* Philem. 4, 10 (1, 3). *ταὐτόματόν ἐστιν ὡς ἔοικέ που θεός* Men. 4, 151 (2). cf. ad 4, 172 (12). *εἰκὸς δή που* Aristophan. 2, 1169 (4). *†στάδια ἑκατόν | ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ-* Antiph. 3, 52 (1). *ἤ που* v. supra p. 437. *ἀρά που | ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν;* Mnesim. 3, 578 (2). *ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ-;* Anaxil. 3, 348 (1, 18). *ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δὴ φέρε* Men. 4, 227 (2, 18). *σώζει δ' αὐτά που τὰ σώματα* Men. 4, 90 (4). **οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἐστί *(που)* Dionys. 3, 547 (v. 9). *τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου* Men. 4, 146 (5). *ὑπερήφανόν που γίγνεθ' ἡ λίαν τρυφή* Men. 4, 251 (60). *ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἱλόμην που σαυνίῳ πεπληγμένος* Men. 4, 219 (2). de Platon. 2, 637 (2, 2) v. supra p. 45. **ὥστ' οὐ* (vulg. *ὥς που*) Diph. 4, 401 (v. 3).

πουλυπόδειον: *ἔντραγε | τὴν σηπίαν τηνδὶ-καὶ τοδί | τὸ πουλυπόδειον* Theop. 2, 794 (2). *πουλυπόδειον, σηπιδάριον* Philyll. 2, 861 (1, 1). **πουλυπόδειον* (libr. Ephipp. *πουλυπόδιον*, Mnes. *πολυπόδιον*), *σηπία, ὀρφῶς* Ephipp. 3, 330 (1, 7) = Mnesim. 3, 571 (v. 43). **πουλυποδείων, χολίκων, δημοῦ* Anaxand. 3, 184 (1, 39).

πουλύπους: *φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους* Xenarch. 3, 614 (v. 8). *μέγαν τε *πουλύπουν* (libr. *πολύπουν*) *ἰχθῦς θ' ἁδρούς* Alexid. 3, 461 (1). *πρίω *(μοι) πουλύπουν* Hegem. 2, 743. *τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους* (codd. *πολύπους*) Aristophan. 2, 1076 (3, 2). *πουλύπους καὶ σηπίας* Aristophan. 2, 1018 (6). *τὸν πουλύπουν *μοὔθηκε* ib. (7). *πουλύπου πιλουμένου* ib. (8). *πουλύποδος πλεκτή* Plat. 2, 673 (1, 16). *πλεκτάνια μικρὰ *πουλύποδος* (vulg. *πολ.*) Eubul. 3, 258 (1). *ἔκρουσε πώλυπόν* (al. *πόλυπόν* an *πουλύπουν?*) *τιν'* Amphid. 3, 313 (1, 10). **πουλύπους* (libr. *πολύπους*) *τετμημένος* Antiph. 3, 51 (1). **πουλυπόδων ἑκατόμβην* Anaxand. 3, 183 (1, 29). *δεῖ-*

πολλῶν πουλύπων Amips. 2, 703. πουλύπους | ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας Diph. 4, 391 (3). ὡσπερεὶ τοὺς *πουλύποδας (vulg. πολ.) | ** νύκτωρ περιτρώ|γειν αὑτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ *πουλύπους Alcaei 2, 832 (1). νοῦν πουλύποδος ἔχειν Alcaei 2, 824. πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eup. 2, 471 (23). ὥσπερ τοὺς πουλύποδας (?) Plat. 2, 648 (3).

Πουλυτίων: τὴν οἰκίαν | τὴν *Πουλυτίωνος (vulg. Πολυτίωνος) Pher. 2, 277 (2).

πούς: λευκοὺς ὑπὸ *ποσσὶν (legeb. ποσὶν) ἔχων πίλους Cratin. 2, 77 (5). εὖ δ' ἐν πεδίλῳ *πόδα (libr. πολλὰ) τιθείς Ephipp. 3, 332 (v. 8). τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι *μύροις τρίψουσι τὸν † ἐμόν Eubul. 3, 257 (2). μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας Antiph. 3, 54. τοὺς πόδας | ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα. | ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν Antiph. 3, 84 (1). τοῖς ποσὶν χωρὶς *πρίω μοι βάκχαριν. | B. - βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσίν | ἐγὼ πρίωμαι; Cephisod. 2, 883 (1). λοῦται (mulier) - μύρῳ | Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη Antiph. 3, 56 (v. 3). cf. Antiph. 3, 16 (2). Αἰγυπτίου (i. e. μύρου), | ᾧ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου (de Melanopi in Callistratum obsequio) Anaxand. 3, 190 (2). τοὺς πόδας | ἀλείψατ' αὐτοῦ (de Procridis cane) τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ Eubul. 3, 247 (1, 5). τοὺς πόδας καὶ γαστέρα | οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4, 3). τεμάχη- | εἰς τὸ στόμ' ᾄττει, τὼ δὲ παρ' αὐτὼ τὼ πόδε Metag. 2, 753 (1, 10). πρὸς ποδῶν-σφενδόνας | καὶ τόξα (int. ἔχομεν) Mnesim. 3, 577 (1, 8). κοῦφα πηδῶσαι κόμαν (an πόδας?) Autocr. 2, 891 (1, 3). ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3, 2). λαβοῦσ' ἀπένεγκε ταύτην ἐκ ποδῶν ib. (3, 4). τοῖς τρόποις ἁρμόττον *ὥσπερ περὶ πόδα Plat. 2, 660 (3). ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα ib. 687 (21). *περὶ πόδ' εἶ τῷ δεσπότῃ Athenion. 4, 558 (v. 39). ἐξόπισθεν-κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1). ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας Philem. 4, 27 (v. 16). ἅρμ' ὑπερβάλλον πόδας Eubul. 3, 232 (2). πρασοκουρίδες, αἳ - πεντήκοντα ποδῶν | ἴχνεσι βαίνετ' ἐφαπτόμεναι | ποδοῖν σατυριδίων Stratt. 2, 787 (1). οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι- | πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους Philem. 4, 52 (51[a]). πούς ἑφθός, ἧπαρ, πλευρόν Pher. 2, 269 (1, 5). ἀκροκώλι' *ἕψειν, ῥύγχη, πόδας Anaxil. 3, 346 (v. 4) cf. 5, 86. τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας Anaxipp. 4, 460 (v. 38). πόδας - ἑφθοὺς ὑός Ecphant. 2, 12. πόδας | τέτταρας ὑείους. - βοὸς δὲ τρεῖς Theophil. 3, 629 (1, 2). πόδα βόειον *οὐδὲ εἰς ὀπτᾷ Diph. 4, 428 (44). τράπεζαν- | τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον, ὀξὺ *διαπρό Eubul. 3, 255 (1, 24). ποὺς βαλαντίου Aristophan. 2, 982 (29). κᾆτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς anon. 4, 609 (27[e]). τοὺς *κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα Epicrat. 3, 372 (2). αὔρα - ἡσύχῳ ποδί | προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον Sosicr. 4, 591. ἐκ δέκα ποδῶν ᾔρει λέγων τοὺς ῥήτορας Eup. 2, 458 (6, 3) cf. 5, 36. ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ Eubul. 3, 261 (1, 7). μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς ib. 262 (1, 10).

πρᾶγμα: cf. φράγμα. βουλὴν ἅπαντος πράγματος προλάμβανε mon. 70. Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα Eup. 2, 556 (20). καιρῷ σκόπει τὰ πράγματ' mon. 307. δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα | ὁρμᾶν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 6). τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται ib. (1, 8). οὐδενὸς χρὴ πράγματος | τὸν εὖ *πονοῦνθ'

ὅλως ἀπογνῶναί ποτε Men. 4, 109 (5ᵃ). πάντα-ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα Men. 4, 276 (191). χρόνον-εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς Apollod. 4, 457 (7). ζήτει σεαυτῷ σύμμαχον τῶν πραγμάτων mon. 188. cf. 199. αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα mon. 647. θησαυρός ἐστι τοῦ βίου τὰ πράγματα mon. 235. ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα mon. 711. *οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ Men. 4, 292 (273). ὅταν-αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα Antiph. 3, 153 (60, 6). ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα mon. 548. ἰδών ποτ' αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμῃς mon. 272. χαίρειν ἐπ' *αἰσχροῖς-πράγμασιν mon. 544. ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς Men. 4, 268 (148). βδελυρὸν-τὸ πρᾶγμα, κοὐκ ἂν ἐβουλόμην | λαχεῖν anon. 4, 650 (187). τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι Aristophan. 2, 1187 (49). τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; Eup. 2, 517 (25). ἔοικεν αἰγίθαλλος διακωλύειν τὸ πρᾶγμα Alcaei 2, 825 (2). δεδογμένον τὸ πρᾶγμ' Men. 4, 88 (1, 4). φράσω-τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων Eup. 2, 467 (18). ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα *δὴ φράσω Plat. 2, 670 (4, 1). τὸ *πρᾶγμ' ἐλέγξαι (legeb. πρᾶγμα λέξαι) βούλομαι | τουτί Aristophan. 2, 1049 (5). τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Aristophan. 2, 996 (2). λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς *γυναῖκ' ἄρα | ἐρεῖς τὸ πρᾶγμα; Antiph. 3, 151 (57). *εἰκόν' οὐκ ἔχω | *(εὑρεῖν) ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι Men. 4, 231 (7, 2). τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν εἴπερ γίγνεται Antiph. 3, 64 (v. 5). οὐκ ἂν γενόμενον | οὐδέποτέ γ' *ᾤμην πρᾶγμα παντελῶς λέγειν Antiph. 3, 67 (1, 6). ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι Antiph. 3, 104 (v. 7). οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι Antiph. 3, 67 (1, 13). πεπλασμένως | τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι Baton. 4, 504 (1, 6). νοεῖς *(σὺ) τὸ γένος (parasitorum) καὶ τὸ πρᾶγμα; Alexid. 3, 434 (1, 8). τρόπον τινά (?) | τὸ πρᾶγμά (i. e. τὸ παρασιτεῖν) μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα Axionici 3, 534 (1, 8). ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν Diod. 3, 544 (v. 21). οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι | -γεγονέναι Nicol. 4, 580 (v. 40). μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν | ἔχων τις ἔλθῃ-, | οὐδ' ἄν τις-' | ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι Philem. min. 4, 68 (1, 9). πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδόν | εἶναι μάγειροί φασιν Sosip. 4, 482 (v 3). μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν, | ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον ‖ -, ἕτερόν σοι τυχὸν | φανήσεται τὸ πρᾶγμα ib. (v. 7. 10). μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος ib. 483 (v. 22). μεγάλην χρείαν τίν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει ib. (v. 41). ἦν (an πᾶν?) τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν | ἔχοντι τούτου Damox. 4, 530 (v. 10). εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν | ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων Dionys. 3, 551 (1, 2). ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο Alexid. 3, 502 (1, 1). ὁ βαθὺς τῇ φύσει | στρατηγὸς ἕστηκεν, *τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο Posidipp. 4, 523 (1, 5). ὁ-δυνάμενος κἀν πράγμασιν | ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που | στρατηγός ἐστιν Dionys. 3, 548 (v. 12). γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί; Nicomach. 4, 584 (v. 24). *τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Antiph. 3, 103 (v. 3). *πρᾶγμα-ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ Henioch. 3, 562 (v. 4). *χάριεν οἷς γιγνώσκεται | τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος ib. (v. 9). τὴν (int. γλαυκίσκου) κεφαλὴν ζητοῦσιν *ὥσπερ πράγματος Baton. 4, 502 (v. 18). ἐὰν μὴ *συστρέφῃ (Acestor, an συστραφῇ?) τὰ πράγματα Cratin. 2, 68 (1). τίθεμεν τὸν ἀγῶνα-καινῶν πραγμάτων Aristophan. 2, 1159 (3). ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε | ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος

Antiph. 3, 155 (70). δύσκολον *πρᾶγμ' ἔστι γάρ | ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι Men. 4, 248 (44). οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινὸς | πατέρα Men. 4, 114 (4). οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' *αὐτῷ, πρᾶγμα χρησιμώτατον Men. 4, 242 (30). πρᾶγμα τρυφερὸν-ἦν ἰδεῖν | ἄλλως *τ' ἄπιστον Antiph. 3, 117 (2, 4). οὐ-ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, *πρᾶγμά τι | γιγνόμενον ἀεί, κρονικόν Alexid. 3, 410 (1). τὸ πρᾶγμα χάριεν, *οὗ Χίου δύο | κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει Sophil. 3, 581. τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον-, | δημοτικὸν ὦ Ζεῦ πρᾶγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1, 3). εἶτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία; Amphid. 3, 308 (1). ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη Men. 4, 151 (8) = mon. 758. δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη Men. 4, 215 (10). cf. mon. 660. χαλεπὸν *τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν Apollod. 4, 456 (5). περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος Men. 4, 107 (2). οὕτω στερεόν *(τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9). μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον Eup. 2, 564 (50). παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος anon. 4, 690 (346). οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα *τιμιώτερον Men. 4, 180 (5). ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή mon. 734. πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις Men. 4, 191 (2). ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς Antiph. 3, 5 (7). πρᾶγμα - μέγα | φρέατος Alexid. 3, 468 (2). Πηνελόπεια δέ | μέγα πρᾶγμ' Eubul. 3, 260 (2, 10). πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά | *τοιοῦτο πρᾶγμα (de Amore); Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 8). ἐγχώριον πρᾶγμα Eup. 2, 480 (44). †ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή Aristophan. 2, 1010 (12). τυρός, πλακοῦντες, πράγματα (al. πέμματα) | *ἐλευθέρι' Antiph. 3, 101 (5, 2). οὐδὲν-τοῖς ἐμοῖς *βλίτοις | ὅμοια πράγματ' Diph. 4, 380 (v. 4). πάντα πράγματ' ἀνατριαινώσει κρότοις Amphid. 3, 306 (1, 8). πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα Men. 4, 326 (474). τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς | ἔμπειρος Men. 4, 97 (5). ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων Aristophan. 2, 1108 (1, 3). ὅσῳ δ' ἡδίονα | τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν Apollod. Car. 4, 442 (v. 17). ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν | τοῦτ' αὐτό, τἄνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα Philetaer. 3, 295 (2, 7). πολλά - γίγνεται *μεταλλαγῇ | πραγμάτων Eup. 2, 549 (4). τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα mon. 729. [οὐ χρῆται νόμοις (int. ἡ τύχη), καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα Men. 4, 176 (2, 3)]. τύχη τὰ θνητῶν *πράγμαθ' Nicostr. 3, 285 (2). cf. mon. 725. τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13, 6). αὐτόματα-τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ Men. 4, 205 (2, 4). σώζει (int. ταὐτόματον) - πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων Men. 4, 151 (2). τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς - τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). οὐκ ἔστιν οὐδέν- | μεῖζον λογισμοῦ τῷ διαθέσθαι πράγματα Men. 4, 141 (1). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον Men. 4, 156 (2). οὕτως ἕκαστός *(ἐστι) διὰ τὰ πράγματα | *ἢ σεμνὸς *ἢ ταπεινός Apollod. Car. 4, 445 (4). ἐπείσακτον κακόν | κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος anon. 4, 618 (50). ὁ μὴ φέρων-κατὰ φύσιν τὰ πράγματα Men. 4, 247 (43). πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω | κακῶς Men. 4, 164 (1, 1). οὕτω-οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ' ib. (1, 14). ὃς τά *γ' αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει Men. 4, 242 (29). ὅταν - λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν Men. 4, 239 (20). ἐν πράγμασιν ἐν μάχαις Men. 4, 98 (9). οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα (int. τὰ δάκρυα) Philem. 4, 23 (1, 4). ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα | αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα Philem. 4, 54 (55).

τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει ‖ πράγματά τε πολλὰ *κἀνοχλήσεις μυρίας Philem. 4, 35 (7, 3). μήτ' ἔχειν *πλοῦτόν με μήτε πράγματα (?) ib. (7, 9). εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς - πραγμάτων Men. 4, 88 (1, 6). τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (2). μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι | χειμῶνας ἑτέρους Men. 4, 123 (2). *(γυναικὶ) τῇδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). διὰ τὸ παρέχειν πράγματα -*ἑαυτῇ (terrae) Philem. 4, 33 (4, 12). ἀσθενέστατον - ὂν | φύσει (homo), μεγίστοις οἰκονομεῖται (an διαπονεῖται?) πράγμασιν Men. 4, 227 (2, 14). εἰκῇ μ' ἐπῆρας - | πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν Pher. 2, 338 (7, 2). πάντα μοι | κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένῳ ib. (7, 5). πραγμάτων ἐπιστάτας | ἀποδοκιμάζειν Archipp. 2, 720 (3, 1). οὐ τοῖς - ὀμνύουσι - δεῖ, | τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί Alexid. 3, 458 (3). οὐκ ἔστιν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε | ὁ λέγων ὑποτάττει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα Antiph. 3, 149 (46). αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα Men. 4, 324 (463). λανθάνει τὰ πράγματα | τοὺς λέγειν ἡμῶν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεὶ | τοῖς ἀναγκαίοις Men. 4, 266 (138). †οὐδὲν πρᾶγμα τὰ | γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 31). caeterum cf. ad Men. 4, 271 (165).

πραγμάτιον: κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές, | σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν Epinici 4, 505 (v. 4).

πραέως: ὅταν - τὴν λεύκην τις αὐτῶν πραέως | ἀλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπῃ anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 8).

Πράμνιος: φιλῶ γε Πράμνιον (sive πράμνιον) οἶνον Λέσβιον Ephipp. 3, 339 (1). οἶνον - πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον Aristophan. 2, 1076 (1). †οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς - οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις Aristophan. 2, 1202 (108) cf. ib. p. 1076. οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος (de Sophocle) Phryn. 2, 605 (13).

πρᾶξις: πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου (?) Philem. 4, 35 (7, 4). Cf. πρῆξις.

πρᾷος (πρᾶος): οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾷον τὸ πῦρ Philem. 4, 26 (v. 8). ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα | ὕπνον καθεύδειν Men. 4, 149 (1, 4). οὐ πραότερα τὰ φθέγματα (hodie cum Par. cod. Poll. οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ') Polyz. 2, 872 (2). *πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνήρ Men. 4, 253 (67). ἦθος ἀστεῖον πάνυ | καὶ πρᾶον Nicomach. 4, 583 (v. 2). πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ | πατὴρ Men. 4, 276 (190). πράως: αὔρα - | προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον Sosicrat. 4, 591. ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πράως, | οὐδὲν ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς - Epicrat. 3, 371 (1, 35). ζημίαν πράως φέρειν mon. 739. ὅσοις - πράως ἔχει, | νέοις *ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν Men. 4, 137 (1, 6). Cf. πραέως.

πρᾶσις: ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν Herm. 2, 407 (1, 15). κακὰ τοιάδε | πάσχουσιν, οὐδὲ πρᾶσιν αἰτοῦσιν (Bk. Poll. πάσχουσα *μηδὲ πρᾶσιν αἰτῶ;) Eup. 2, 519 (33). ἕως ἂν *πρᾶσιν εὕρωμεν Aristophan. 2, 1172 (2).

πρασοκουρίδες, αἱ - | ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν | ἴχνεσι βαίνετ' Stratt. 2, 787 (1).

πράσον: σέσελι, πήγανον, πράσον Alexid. 3, 437 (2, 8). †ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα Chionid. 2, 8 (4). στέμφυλ', ἄμητες, | *πράσα, γήτειον Anaxand. 3, 184 (1, 56). καρδάμων | πλείστων ποιεῖται καὶ πράσων ἀβυρτάκη Theop. 2, 798 (1). τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας Eubul. 3, 227

(4). *διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων | -ἐπιδειπνεῖ* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3).

Πράστιλλος: Eup. 2, 573 (92).

πράττω (πράσσω): *Ἕλληνες - μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος* Men. 4, 291 (267). *ἔχει | ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους,| ἐν τῷ δὲ πράττειν- | ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο* Men. 4, 115 (2). *ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν* Damox. 4, 536 (v. 8). **πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν | τύχη 'στίν* Men. 4, 213 (3, 7). *ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται, | οὐδενὶ πρόσεστιν-*τύχη* Philem. 4, 54 (57). *καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ τύχῃ χρὴ-πάντως ἔχειν* Philem. 4, 16 (1). *μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί* Men. 4, 269 (153). *ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα| πρόβαλλε σαυτῷ* Men. 4, 248 (47). **πράττεις* (vulg. *πράσσεις*) *τι, πράξει* (parasitus) *συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ* Timocl. 3, 595 (v. 7). *ταῦτα *πράσσω* (vulg. *πράσσων*, an *ταῦτ' αὐτὰ πράττω*?), **φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν* Cratin. 2, 166 (8). *τοῦτ' αὐτὸ πράττω, *δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον | ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ* Aristophan. 2, 964 (16). **δεῦρο δὴ τὴν γνώμην *προσίσχετε, | εἰ δυνατὸν καὶ μήτι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει* Eup. 2, 438 (5). *†πρᾶττε τὰ σαυτοῦ* mon. 448. *ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' *ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ, | ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ* Anaxand. 3, 199 (11). *πράττουσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι* Apollod. 4, 454 (1, 8) cf. 5, 113. *τὰ πάντα τούτῳ* (auro) *τέμνεται* (?) *καὶ πράττεται* Diph. 4, 423 (22). *τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν* mon. 722. *τὸ πολλὰ πράττειν *κινδύνους πολλὰς ἔχει* mon. 723. *τοιαῦτ' -ἐξαμαρτάνειν, | ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες* Men. 4, 254 (75). *ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο* ex Men. 4, 311 (375). *δεινὰ δεινά- | ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι* Xenarch. 3, 617 (1, 2). *ὅταν εὐπορῶν-αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, | τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν;* (al. *τί τοῦτον ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷς;* 5, 79) Antiph. 3, 153 (60, 6). *αἰσχρὸν - μηδὲν πρᾶττε μηδὲ μάνθανε* mon. 23. *ζῆν βουλόμενος μὴ πρᾶττε θανάτου †ἄξια* mon. 194. *τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου* Men. 4, 288 (246b). *υἱῷ-τι πράττων πρὸς χάριν* Antiph. 3, 152 (59). *εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος | πράξῃς προπετῶς* Men. 4, 241 (25). *μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς* Men. 4, 133 (1). *σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν πράσσων καλῶς* Philem. 4, 60 (89). **χαῖρ' ὦ διαπόντιον | στράτευμα, τί *πράττομεν;* Herm. 2, 402 (1). *τί γὰρ ἡ-Ἰωνία *εἴφ' ὅ τι πράσσει* Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). *ἔοικε τοῖς-Σύροις. | Α. πῶς; ἢ τί πράττων;* Timocl. 3, 594. *εἰ γὰρ ἐγένου σύ-, ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν | *πράττων* (libr. *πράσσων*) *ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀεί* Men. 4, 227 (2). *τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν* Men. 4, 234 (11, 7). *πάντα πράξεις ἐνθέως* (an *κατὰ τρόπον*?) mon. 229. *ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν* Eup. 2, 466 (15, 7). *εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;* Men. 4, 161 (1). *πέπραχε* (an *πέπραγε*?) *τῶν τρόπων μὲν ἄξια, | αὑτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια* Plat. 2, 669 (2). *καλῶς* (f. *κακῶς* 5, 89) *πεπραγόσιν | ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν* Alexid. 3, 428 (1, 4). *πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα| ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει* Men. 4, 135 (2, 16). *τίς οὐκ ἂν εἰκὸς* (an *οἶκος*? ed. min.) *εὖ πράττοι τετρωβολίζων-;* Theop. 2, 812 (2). *†εὖ γὰρ εὖ πράττειν σε βούλομαι* Aristomen. 2, 730 (2). *εὖ πράττοντες ἥδομεν φίλους* mon. 38. *εὖ πράττοντα μεμνῆσθαι θεοῦ* mon. 118. *ἔλπιζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς* mon. 142. *ἐλπ. τιμ. τοὺς γονεῖς πρᾶξαι καλῶς* mon. 155. *πράττων καλῶς μέμνησο τῆς*

δυσπραξίας· | †ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει Men. 4, 270 (159). ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράττοντες καλῶς mon. 163. τῷ-καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς mon. 716. ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς mon. 399. λαμπρῶς πάνυ | *πράττων Men. 4, 169 (2). *πράττειν μετρίως φάσκοντας Alexid. 3, 507 (8, 6). ὁ-μετρίως πράττων Men. 4, 71 (9). ὃ μὲν κακῶς | πράττων τὸ λυποῦν ἦγαγ' εἰς παράστασιν Antiph. 3, 54. μηδεὶς- | πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ Men. 4, 155 (1). οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ Apollod. 4, 453 (1). ἔλεγχε σαυτὸν ὅστις εἶ πράττων κακῶς mon. 571. πολλοὺς κακῶς πράξαντας ὤρθωσεν τύχη mon. 625. μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε πράξαντας κακῶς mon. 345. ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι anon. 4, 664 (264). ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι mon. 32. κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς Philem. 4, 17. ἀδίκως εὐτυχεῖ | κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον (i. e. homo) μόνον Men. 4, 135 (2, 8). πράττομαι: οὐ μήτε πράττεται τέλος | μηδεὶς-ἡμᾶς Alexid. 3, 506 (7, 3). ὅστις-ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον | καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο Eubul. 3, 240. *ἔπειτ' ἐὰν τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς, | ἐπράξατ' Αἰγιναῖον Diph. 4, 407 (1, 12).

πρέπει: σὺ μὲν παραινεῖς †ταῦτα ὅσα σοι πρέπει Men. 4, 249 (48). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει Men. 4, 293 (282). νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει mon. 375. σιγᾶν ἄμεινον ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει mon. 484. †ἡδὺ σιωπᾶν ἢ λαλ. ἃ μὴ πρέπει mon. 221. *τρέφει δὲ χωρίς, ὡς *ἐλευθέραν πρέπει Men. 4, 201 (3).

πρεσβεία: ἀρεταὶ-πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι *Alexid. 3, 395 (v. 8).

πρεσβυγενὴς *Κρόνος (vulg. χρόνος) Cratin. 2, 147 (3).

πρέσβυς. πρεσβύτερος: ὦ τὴν *εὐτειχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ Alexid. 3, 393 (1). "ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ" Straton. 4, 546 (v. 38). πρεσβύτερος Κρόνου (ap. Bk. Κόδρου) anon. 4, 680 (311b). τῶν πρεσβυτέρων-ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων | ἀναστομοῖ-*τἀσθητήρια Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 5). ἥκετον πρέσβη (al. πρεσβῆ) δύο Aristophan. 2, 1198 (91).

πρεσβύτης: *ἐχθρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ Aristophan. 2, 1180 (18). οὐ συμφέρον νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή Theophil. 3, 628 (1). ὀσφὺν-διακίγκλισον ἠύτε *κίγκλος | ἀνδρὸς πρεσβύτου Aristophan. 2, 955 (8). ὦ πρεσβῦτα Aristophan. 2, 997 (5). Eup. 2, 533 (4). ἢ (an ὦ?) *πρεσβῦται πάνυ *γηραλέοι Cratin. 2, 88 (5). φύσκαι- | κατακρέμανται, τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὀδάξ Cratin. 2, 107 (1, 4).

πρεσβῦτις, φίλοινος, μεθύση Theop. 2, 822 (30).

πρευμενής: ὦ θύγατερ, *ἕλεξ' Ἰασοῖ πρευμενής Aristophan. 2, 954 (7).

πρημνάδες: ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶδον (εἶλον?)- | μετὰ πρημνάδων Plat. 2, 629 (2). *τριχίας δὲ καὶ τὰς *πρημνάδας (libr. πρημάδας) τὰς θυννίδας Nicoch. 2, 845 (1).

πρῆξις: εἰν ἀγορῇ μέν | νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες Plat. (?) 2, 697 (v. 2).

Πριαμίδαι: ὡς Πριαμίδαισιν (v. 5, 118) ἐμφερὴς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53).

Πρίαμος: τῷ Πριάμῳ *συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' Aristophan. 2, 1177 (6). γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα, | ὅσον εἵλκυσεν, *τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2, 7).

πριαμωθήσομαι anon. 4, 647 (171).

πρίασθαι: κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου Archipp. 2, 723 (13). ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον Men. 4, 284 (227). εἴ τις πρίαιτο δεόμενος | βασκάνιον ἐπὶ κάμινον (Bk. ἐπικάμινον) Aristophan. 2, 1185

(39). ὑποδήματα | σαυτῷ πρίασθαι Stratt. 2, 772 (4). σὺ δὲ *μικρολόγος *(ἄρ') *οὐ θέλων | καινὰς (i. e. ἐμβάδας) πρίασθαι Men. 4, 101 (2). ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι *πρίω | μύρον ἴρινον-*| καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς *πρίω μοι βάκχαριν. | B. -βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσίν | ἐγὼ πρίωμαι; Cephisod. 2, 883 (1, 1. 3. 5). πόδας-πριάμενον καταφαγεῖν ἑφθοὺς ὑός Ecphant. 2, 12. οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι-| πόδας πρίασθαι; Philem. 4, 52 (51ᵃ). *ἧκεν ἄρτους πριάμενος Plat. 2, 644 (1). ἀλφίτων-πριάμενος τρεῖς χοίνικας Aristophan. 2, 1139 (7). *ἐὰν-πέπερι φέρῃ τις πριάμενος Antiph. 3, 141 (17). κυνίδιον -ἐπρίω τῇ θεᾷ | εἰς τὰς τριόδους; Aristophan. 2, 1030 (12). ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς Antiph. 3, 118 (v. 4). τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις Plat. 2, 685 (14). ἐπριάμην παρ' ἀνδρός-| ταριχοπώλου- | *τιλτὸν μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν | ὀβολοῖν Nicostr. (Philet.) 3, 279 (2, 3). ὅστις-, | ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν, | ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται Amphid. 3, 311. πρίω μοι σελάχιον Eup. 2, 428 (2, 2). αὐτῶν (? an ἰὼν? ed. min.) πρίω *(μοι) πουλύπουν Hegem. 2, 743. οὐ χρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι Aristophan. 2, 1099 (5). ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας | μεγάλους Alexid. 3, 396 (1, 4). τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς Alexid. 3, 389 (1, 16). ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν Alexid. 3, 429 (1, 8). λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 585 (1, 8). γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα ib. 586 (1, 20). αὐτὸς-αὐτὸν (i. e. ἐχίνων πίνακα) ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν Lync. 4, 433 (v. 20). παρ' οὗ τὸ φερνίον-ἐπριάμεθ' Men. 4, 253 (69). πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα Arched. 4, 437 (2, 9). τοὔψον πριάμενος οἴχεται | φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν Alexid. 3, 403 (1, 6). ὁ πριάμενος (pisces)-πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413 (v. 8). γόγγρον-, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα, | ὅσον εἵλκυσεν, *τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2, 8). γενοίμην ἔγχελυς, | ἵνα Καλλιμέδων-πρίαιτό με Alexid. 3, 449 (3). κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν | ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν | -ἀπηγξάμην Arched. 4, 437 (2, 6). περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὁδί | κηρυττομένοις ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο Antiph. 3, 92 (1, 4). ἐπρίατο-τις ὁμότεχνός με γνώριμος Posidipp. 4, 520 (1). στῆσαι (Solonem) πριάμενον-γυναῖκας κατὰ τόπους Philem. 4, 4 (1, 8). πώλους Κύπριδος-‖ παρ' ὧν-ἔξεστί σοι | μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν Eubul. 3, 246 (v. 7). cf. Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 7). μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην Eup. 2, 547 (2, 1). ὠνοῦμαι suo loco positum.

πρίν: χοἱ πρὶν ὄντες αἰπόλοι anon. 4, 614 (42). ὁ πρὶν Καλλισθένης anon. 4, 696 (368). caeterum cf. ad Antiph. 3, 10 (2). πρὶν παροῦσα διδάσκῃ Cratin. 2, 35 (9). *οἷον δ' οὐ κήλησε-Ῥαδάμανθυν, -πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν Theop. 2, 802 (1, 4). ἦλθες οὐ πρὶν *γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10, 3). μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι Pher. 2, 265 (9). πρὶν (al. πρὸ) δεδειπνάναι | ἡμᾶς παρέσται Antiph. 3, 79. ἤδη παροινεῖς †ἐμὲ (l. ἢ 'μὲ an ἔς με s. εἴς με? ed. min.) πρὶν δεδειπνάναι Aristophan. 2, 1051 (10). ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν (an ἦν πρίν μοι λαλεῖν?) Nicomach. 4, 583 (v. 17). οἱ λόγοι-εἰσὶν ἐγνωρισμένοι, | πρὶν καί τιν' εἰπεῖν Antiph. 3, 105 (v. 4). τουτὶ μὲν ᾔδειν πρὶν Θέογνιν γεγονέναι anon. (372) 5, 122. πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον *καταγχύει Eubul. 3, 254 (1, 14). πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους ἁρπάζετε Pher. 2, 259 (8). πρὶν *κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου Aristophan. 2, 1027 (4). †ἐκπεπίῃ δέκας

πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον δαίμονος λαβεῖν, | πρὶν Διὸς σωτῆρος Eriphi 3, 558 (4) v. add. ὁ προκαταγιγνώσκων - πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς Men. 4, 258 (90). τὴν κατάστασιν | τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν Eup. 2, 533 (4). ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθὼν Euphron. 4, 491. πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον, | - εἴ τις ἐμπέσοι λόγος, | τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι *κατεπίνετο Antidot. 3, 528 (1). καλόν γ' ἀποθανεῖν πρὶν θανάτου δρᾶν ἄξιον Anaxand. 3, 200 (18). ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι Antiph. 3, 41 (2, 4). ὃν ἔχω (i. e. τράχηλον) τοῦτον ἄν, | πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην Arched. 4, 437 (2, 7).

πρίνινος: ὀπτὰ μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο Antiph. 3, 133 (3, 11).

πρῖνος: ἐλάτης πρίνου κομάρου τε | πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι Eup. 2, 426 (1, 1). ὁ πρῖνος ἀκύλους (fert), ὁ κόμαρος μιμαίκυλα Amphid. 3, 318 (6).

πρίονες Cratin. 2, 205 (81). Λαμίαν τὸν πρίονα anon. 4, 643 (156).

πριονωτός: στόμια πριονωτά Aristophan. 2, 961 (6).

πρίστις (an πρῖστις?), *τραγέλαφος, βατιάκη Diph. 4, 414.

πρίω: ἔνδοθεν δὲ πρίεται Men. 4, 303 (326). Cf. πίμπρημι.

πρό: cf. πρίν. πρός. πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει Diph. 4, 407 (1, 8). τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη *πρὸ χειρὸς εἶναι (libr. προχείρους εἶναι, hodie προχειρίσασθαι) Plat. 2, 638 (1, 5). ὁ πρὸ τοῦ *βίος Cratin. 2, 145 (1). οἱ πρὸ τοῦ Aristophan. 2, 1040 (22). πρὸ τοῦ Eup. 2, 510 (7, 1). ὥσπερ καὶ προτοῦ Phryn. 2, 594 (2). Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη | πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517. ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας | ἀρξάμενος Diph. 4, 385. στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας Apollod. Car. 4, 442 (v. 22). πρὸ λαμπρᾶς | ἡμέρας Pher. 2, 253 (2). κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου Alexid. 3, 511 (13). ἵνα | πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον (ἔκκλυστον?) φορῇ Eup. 2, 491 (11). πρὸ τοῦ πολέμου - τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ Eup. 2, 493 (16). πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ | πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9). πρὸ τοῦ λεγομένου τὸν βίον διασκοπεῖν, | ποῖός τις ὁ λέγων Apollod. 4, 454 (1, 2). πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν Sosip. 4, 482 (v. 19). εἰ τοῖς μεθυσκομένοις- | ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν | τὸν ἄκρατον Clearch. 4, 563. πρὸ τοῦ παθεῖν σε (an δὲ?) τῷ φόβῳ προλαμβάνου Men. 4, 268 (152). βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν mon. 72. cf. Philem. 4, 63 (107). δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου Philem. 4, 17 (2).

προάγω: πάλαι - αὐτό | λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Cratin. 2, 218 (139b). πρόαγε. Β. ποῖ; | Α.-ὡς Φιλουμένην Crobyl. 4, 567 (1). ἐμὲ - ἀναστήσασα δευρὶ προάγεται | *λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον Men. 4, 116 (1).

προαίρεσις: διὰ τὰς τέτταρας | δραχμὰς *ἀποβάλω - τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 33).

προαιρῶ: ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων Pher. 2, 281 (2). **προαιροῦμαι**: βιοῖ - οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον mon. 65. cf. Diph. 4, 424 (27b). ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην | ἤ - Antiph. 3, 43. *πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο | - λεπομένους ὁρᾶν | αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν-, | ἐξὸν ἱλαρούς-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 9).

προαναφυσᾶν v. προσαναφυσᾶν.

προανίσταμαι: †τί ὅτι (f. τί ποθ') ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι; Stratt. 2, 788 (4).

προαποστῆναι: πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται, | ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς Alexid. 3, 397 (1).

προβαίνω: *θολερῶς προβαίνει* anon. 4, 638 (131b). *μὴ πέρα προβῇς λόγου* Cratin. 2, 60 (6). *οἱ δασεῖς-καὶ προβεβηκότες* Baton. 4, 504 (1, 9). Cf. infra *προβῶντες*.

προβάλλω: *πότερά μοι | γρῖφον προβάλλεις τοῦτον εἰπεῖν-;* Antiph. 3, 41 (2, 5). *ἀγαθὴν ἐλπίδα | πρόβαλλε σαυτῷ* Men. 4, 249 (47).

προβατικὸς *χορός* (de Caprarum choro) Eup. 2, 427.

προβάτιον: *"μῆλα θυσιάζεις ἄρα;" μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ | -, προβάτιον δ'* Straton. 4, 545 (v. 22). *τοῖς θεοῖς - ἠγορασμένον | δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα* Men. 4, 161 (1, 3). *ἀκούειν *προβατίων* (vulg. *προβάτων*) *βληχωμένων* Aristophan. 2, 1108 (1, 5).

πρόβατον: cf. *προβάτιον*. *οὐκοῦν-τὰ μῆλα πρόβατα* Straton. 4, 545 (v. 23). *τῶν προβάτων - οἷς ἔνι | μήτ' ἔρια μήτε τυρός. Α. ἀρνός* Antiph. 3, 9 (1). *θὲς νῦν ἀγροὺς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς* Eup. 2, 497 (25a). *ἐκ τῶν ὀρῶν | πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγώς* (int. *οἱ ἀετοί*) | *μετέωρ' ἀναρπάζοντες* Epicrat. 3, 365 (2, 9). *ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλῃ, κύων, πρόβατον, τράγος* Men. 4, 135 (2, 3). *ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει* Cratin. 2, 40 (5). *μάχαιραι κουρίδες, | αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας* Cratin. 2, 38 (2).

πρόβλημα: *συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται | ἕκαστα* Antiph. 3, 24 (v. 7).

προβούλευμα: *οὐ γὰρ *ἀλλὰ προ|βούλευμα* (an *πρῴ | βούλευμα?*) *βαστάζουσι-μέγα* Eup. 2, 448 (6).

προβῦσαι *φορτικὸν γέλωτα* anon. 4, 666 (274).

προβῶντες: *σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες* (senes) Cratin. 2, 88 (5).

προγάστωρ: *τοὺς κάδους- | καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ* (an *πάντας οἳ*) *προγάστορες* Antiph. 3, 132 (1, 6).

πρόγονοι: *δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους, | προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν* (an *ἐκγόνοισιν?*) Philem. 4, 36 (8, 9). *παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους | βοῦς *ὤπτων* Antiph. 3, 94 (v. 4).

πρόγονος: *ἡ πρόγονος* (Bk. *προγονός*) Stratt. 2, 791 (16).

Prodamus et musicam et litteras docet (an Pronomus?) Eup. 2, 431 (11).

προδιδάσκω: *προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους* (int. *Φοῖβε*) Aristophan. 2, 1179 (11). *τὰς σκευασίας πάντων-ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν, | προῖκα προδιδάσκειν* Alexid. 3, 430 (1, 26). *ἐν ᾧ-οὐδὲν δυνάμεθ' -, | σὺ τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις* (duo libri *προσδιδάσκεις*) *εὖ φρονεῖν* (int. *ὦ γῆρας*) Pher. (?) 2, 359 (88).

προδίδωμι: *καί τοι τί παθὼν ἂν εἶδεν εἰ μὴ προὐδίδου;* Eup. 2, 500 (5, 4). *προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβών* Metag. 2, 755 (1). *προδόντα | τὴν ναῦν* Polyz. 2, 867 (1). *προδοὺς ἀπιέναι τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην* Theophil. 3, 626 (v. 2). *φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖσι μὴ προδῷς* mon. 529. *ἱκέτην γέροντα καὶ πένητα μὴ προδῷς* mon. 605. **προὔδωκεν* (legeb. *προέδωκεν*) *αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ ἀσθενής* Philyll. 2, 863 (1).

πρόδικος: **ἐθέλω δίκην | δοῦναι πρόδικον* Aristophan. 2, 1056 (1).

Πρόδικος: *ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις* Aristophan. 2, 1149 (3).

προδόσει *πίνειν* Herm. 2, 415 (7).

προδότης: *αὑτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ* Apollod. 4, 454 (1, 5). [*θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται* 4, 292 (275) Vindob. cod. Pindaro tribuit].

προδότις: *ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγὲ-σύ* anon. 4, 657 (219).

πρόδρομος: *ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος* Aristophan. 2, 1086 (17). *δείπνου πρόδρομον ἄριστον* Eubul. 3, 242 (1, 13).
προειδέναι: *τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι* Diph. 4, 381 (1, 6).
πρόειμι: *τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊὼν | σκοποῦντα* Philem. 4, 38 (13, 2). *μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον | προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου* Athenion. 4, 558 (v. 29).
προειπεῖν: *μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί* Men. 4, 269 (153). *βούλομαι - α'τῷ* (an *αὐτὸς*?) *προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους* Aristophont. 3, 357 (1, 1). *σφόδρα μοι *κεχάρισαι - | ταυτὶ προείπας* Dionys. 3, 547 (v. 2).
προελπίζω: *ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλπικὼς | τὸ δεῖπνον* Posidipp. 4, 523 (1, 8).
προέρχομαι: *τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι | Φυλασίων* Men. 4, 106 (1). *διακονικῶς-νὴ Δία | προεληλυθας* Men. 4, 103 (1). *τὴν αὐτὴν ὁδὸν || προεληλύθασιν* Antiph. 3, 29 (2, 4).
προέχω: *πολλῷ πάντων προέχοντες* Plat. 2, 653 (3).
προζώννυμι: *ᾠὰν λουμένῳ προζώννυται* (? an *προζώννυτε*?) Pher. 2, 279 (7).
προηγέτης: *εὑρήσει δίκην· | σὺ μὴ γενηθῇς τῆς δίκης προηγέτης* Philem. 4, 57 (73).
πρόθυμος: **οὐδεὶς πώποτε | -ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν* Antiph. 3, 47 (2). *ποιητικούς* (an *νοητικούς*?), *ἰταμούς, προθύμους* Alexid. 3, 490 (2, 5). **προθύμως**: *κἀγὼ *προθύμως τῇ φύσει συνελάμβανον* Eup. 2, 457 (4). *ἀγαθὰ προθύμως καὶ λάλει καὶ μάνθανε* mon. 565. *υἱῷ προθύμως τάξιούμενον ποιῶν* Men. 4, 70 (3). *ἐάν τι μὴ ποιῇ | ὁ πατὴρ *προθύμως* Apollod. 4, 452 (1, 5). *τὸ-προθύμως μὴ *πονήσαντ' εὐτυχεῖν | εὐδαιμονίας* Men. 4, 143 (1) v. 5, 103. Cf. *ποτέ*.
πρόθυρον: *εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον* Theop. 2, 816 (1). *ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὁτιὴ κατέλιπεν* Alexid. 3, 507 (9, 3). *παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα* Cratin. 2, 42 (9).
προθύω: *πρῶτα μὲν ἐμοὶ - προθύεται | πλακοῦς ἐνόρχης* Plat. 2, 674 (2, 7).
προΐεμαι: *ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην | ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον* Antiph. 3, 43. *τεύξομαι δ' ὕπνου | προέμενος* (talentum); anon. 4, 668 (282).
προῖκα: *ὅ τι *προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοί, | τὸν ὕπνον* anon. 4, 670 (289). *προῖκα προδιδάσκειν* Alexid. 3, 430 (1, 26). **ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν* Antiph. 3, 122 (1, 1). *παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα* ib. (1, 4). *τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν* Antiph. 3, 150 (48).
προίξ: *τάλαντον ἢ προίξ· μὴ λάβω;* anon. 4, 668 (282). *οἰκόσιτον νυμφίον | οὐδὲν δεόμενον προικὸς* Men. 4, 99 (2). *οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων-γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης* Antiph. 3, 151 (53). *ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν *φάσκομεν* (vulg. *πάσχομεν*); Alexid. 3, 450 (v. 4). *ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν | μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ* Men. 4, 226 (1, 2). *γάμει δὲ μὴ τὴν προῖκα, τὴν γυναῖκα δέ* mon. 98. *ἐπὶ τράπεζαν - φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα | εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ* Men. 4, 228 (3, 7). caeterum v. Apollod. Car. 4, 447 (9). Cf. ad Eup. 2, 467 (18).
προΐστασθαι: *καὶ λέγουσί γε | τὰ μειράκια προϊστάμενα τοῖς ἀνδράσιν* Eup. 2, 465 (14).
Προιτίδες: *Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας | ἔπαυσε μαινομένας* Alexid. 3, 431 (2, 4). *Προιτίδας ἁγνίζων κούρας* Diph. 4, 416 (3, 1).

Προῖτος: *Προῖτον Ἀβαντιάδην* Diph. 4, 416 (3, 2).
προκαλεῖσθαι: *ἱππεὺς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον* ap. Men. 4, 147 (3). *σὲ-κοκκύζων *(ὄρθρι') ἀλέκτωρ προκαλεῖται* Plat. 2, 687 (20).
προκαταγιγνώσκω: *ὁ προκαταγιγνώσκων-πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς* Men. 4, 258 (90).
προκατακόπτω: *βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν* Antiph. 3, 134 (5, 7).
προκαταλαμβάνω: *βουληφόρως | τὴν ἡμετέραν-προκατέλαβες | ὅρασιν* Men. 4, 105 (1). *ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα | εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος* Euphr. 4, 486 (v. 13). *ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον | ἴδιον ἐφεύρηκάς τι* ib. (v. 16).
πρόκειμαι: *οὐ γὰρ ἄν ποτε | *οὕτω *(στεφάνοισιν) ἐστεφανωμένοι *(νεκροί) | προὐκείμεθ'* Aristophan. 2, 1148 (1, 7) cf. 5, 67.
προκέλευθος ἡμέρα Stratt. 2, 775.
Προκλῆς: *χαὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν* Eubul. 3, 219 (4).
προκόλπιον: *θεὸς οὐδεὶς εἰς *τὸ προκόλπιον φέρει | ἀργύριον* Men. 4, 126 (1, 1).
προκόμιον, *ὀχθοίβους, μίτρας* Aristophan. 2, 1078 (6, 2).
προκρίνω: *εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ* Cratin. 2, 35 (8). *ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα* mon. 211.
προλαμβάνω: *στρόβιλος; ἐν *ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται, | προέλαβεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίγνεται* Men. 4, 231 (7, 5). *πρότερον *τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν | προλαμβάνοντες* Clearch. 4, 563. *βουλὴν ἅπαντος πράγματος προλάμβανε* mon. 70. *μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε. | πρὸ τοῦ παθεῖν σε* (an *δὲ*?) *τῷ φόβῳ προλαμβάνου* Men. 4, 268 (152).
προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν Cratin. min. 3, 377 (v. 4).
πρόμαλον, *ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον* Eup. 2, 426 (1, 5).
προμανθάνω: *χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες* anon. 4, 645 (162).
προμήθεια v. *Προμηθεύς*.
Προμηθεύς: *εἶτ' οὐ δικαίως προσπεπατταλευμένον | γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις-;* Men. 4, 231 (6). *Προμηθεύς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι | καὶ τἄλλα πάντα ζῷα* Philem. 4, 32 (3, 1). *Προμηθεὺς γάρ* (f. *ὁ γὰρ Πρ.* al. *προμήθεια γάρ*) *ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς* Plat. 2, 662 (3) cf. 5, 47. *Κλέων Προμηθεύς ἐστι μετὰ τὰ πράγματα* Eup. 2, 556 (20).
πρόμος: *πάντ' ἀρίστῳ τῶν Πανελλήνων *πρόμῳ* (libr. *πρώτῳ*) | *Κίμωνι* Cratin. 2, 15 (1, 3).
πρόνοια: *τούτου τοῦ μέρους* (i. e. *τοῦ δικαίου*) | *ἔχειν πρόνοιαν* Men. 4, 119 (1). *λάβε* (an *λαβοῦ*?) *πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου* mon. 331. *ἡ πρόνοια δ' ἡ θνητὴ καπνὸς | καὶ φλήναφος* Men. 4, 212 (3, 5). *Τύχη κυβερνᾷ πάντα. ταύτην καὶ φρένας | δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν* (an *θεῶν*?) *καλεῖν μόνην* ib. 213 (3, 10). *οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν | κρίνων* Men. 4, 214 (6). *τύχη τὰ θνητῶν *πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ | τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν* Nicostr. 3, 285 (2). *τὸν φθόνον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς* dixit Men. 5, 109 (519). *ὦ †προνοία* (l. *πορνεία* al. **παρανοία*) *καὶ ἀναιδεία* Aristophan. 2, 1031 (14).
προνομεύειν: *ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα* Posidipp. 4, 520 (2).
Pronomus v. Prodamus.
προνοῶ: *†προνοησάτω δ' ὅπως | νέος ὢν- | *ὥρᾳ καταλύσει, μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα *τρίψει* (f. *περινοησάτω δ' ὅπως | ἔτι νέος* ed.

min. an τοῦτο δὲ προνοησάτω | ὅπως νέος ὤν-?) Diocl. 2, 841 (1). τῶν δ' ὠνουμένων | προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386 (v. 7).

Προξενίδης Telecl. 2, 367 (5).

πρόξενος: λαβὼν- | τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου (an Προξένου?) κἄπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5).

προξενῶ: μὴ πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει Eup. 2, 558 (26).

προοίμιον: ἔστι γὰρ προοίμιον | δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου Alexid. 3, 429 (1, 3). γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής· τὰ προοίμια | ὁρῶ Sophil. 3, 582 (1).

προοπτᾶν: ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν, | ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ Alexid. 3, 452 (1, 11. 12).

προορᾶν: ἄν-τις-μὴ *προΐδηται (vulg. προΐδῃ τε) τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ Dionys. 3, 547 (v. 8).

προπάσχω: αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν Men. 4, 268 (147).

προπέμπω: νυνί τέ μοι (an γέ τοι?) | ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον | τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν Alexid. 3, 409 (1).

προπετάννυμι: ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται Aristophan. 2, 989 (11).

προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν mon. 706.

προπετής: στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν-, ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον Men. 4, 183 (2). εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος | πράξῃς προπετῶς Men. 4, 241 (25). ἀφρόνως *ἅπαντα καὶ προπετῶς συμπείθεται (int. ἡ πονηρία) Demetr. 2, 878 (2).

προπίνω: τούτῳ *πρόπιθ', ἵνα *χαὐτὸς ἄλλῳ Alexid. 3, 406 (1). πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησί" | πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν-. ἐδεξάμην Nicon. 4, 578. τήνδ' ἐγὼ | μεστὴν *ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι | συγγενέσι πίστωμα φιλίας Clearch. 4, 562 (1). φιλοτησίαν-*(τήνδε) σοι προπίομαι Theop. 2, 804 (v. 9). φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ | ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ *κύλικα *προπίομαι Alexid. 3, 515 (24). τῆς φιλοτησίας ἐγὼ | μεστὰς προπίνω Alexid. 3, 408 (3). προπίνων θηρίκλειον (an θηρικλείαν? 5, 103) τρικότυλον Men. 4, 163 (2). μεγάλ' ἴσως ποτήρια | προπινόμενα- | ἐκάρωσεν ὑμᾶς Anaxand. 3, 162 (2). οὐ συμποσίαρχος ἦν-ἀλλὰ δήμιος | -κυάθους προπίνων εἴκοσιν Alexid. 3, 393 (2). ψυκτῆρά τις προὔπινεν *αὐτοῖς ἀθλίους (an ἀθλίως?) ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). σὺν φθοῖσι *προπεπωκώς (libr. προσπεπτωκώς) Eup. 2, 570 (71). φυτόν-. προὔπιεν (donavit?) δέ μοί ποτε-Ἄδαῖος Damox. 4, 529. τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά Steph. 4, 544.

προπίπτω: ἐπικάρσια δὴ *προπεσοῦμαι (cod. προσπεσοῦμαι) anon. 4, 636 (129).

προποιῶ: προποιήσεις (an ποιήσεις?) ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν Men. 4, 294 (289).

πρόπολος: προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους (int. Φοῖβε) Aristophan. 2, 1179 (11).

προπομπός: Ἑρμῆ θεῶν προπομπέ Alexid. 3, 419.

πρόποσις: πρόποσις χωρεῖ· *λέπεται κόρδαξ Mnesim. 3, 569 (v. 18). προπόσεις πίνετε, | λέπεσθε Alexid. 3, 404 (5). πιὼν-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας Antiph. 3, 44 (1).

προπύλαια: μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια, | καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων. | τούτων ἐγευσάμην-εὐθέως | καὶ τῶν προπυλαίων Phoenicid. 4, 509.

προπῶλαι Aristophan. 2, 1223 (283).

πρός: 1. gen. γλαῦκον οὐ πρὸς παντὸς *(ἀνδρός) ἐστιν ἀρτῦσαι καλῶς Cratin. 2, 178 (12). οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ *χορός Philetaer. 3, 296. χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν Men. 4, 289 (249) cf. 5, 108. κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλου τινός Eubul. 3, 261 (1, 5). πρὸς ποδῶν-σφενδόνας | καὶ τόξα (int. ἔχομεν) Mnesim. 3, 577 (1, 8). ἴθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἔξελθε Eup. (?) 2, 577 (v. 8). *πρὸς (vulg. πρὸ) τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης Calliae 2, 737 (5). λέξον πρὸς *(τᾶς) γᾶς Epicrat. 3, 370 (1, 7) cf. 5, 87. καινοὺς πορίζου πρός με (f. πρὸς σὲ τῶν) θεῶν θεούς Euphron. 4, 491. ἡ δ' ἀπειρία τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν | οἵα 'στίν Damox. 4, 531 (v. 35). ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν, | τοὺς βόακας - λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589. μηδεὶς πρὸς θεῶν | πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ Men. 4, 155 (1). ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν: Stratt. 2, 787 (2). πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ | πρόσεστι καὶ μάνης τις-; Antiph. 3, 30 (1, 12). τοῦ γάρ τις ἄλλου πρὸς θεῶν** οὕνεκα (num φέρ' οὕνεκ' ἄν?) | εὔξαιτο πλουτεῖν-; Antiph. 3, 133 (4, 1). εἶτα πρὸς θεῶν | οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ-; Amphid. 3, 317 (1). οὐκ οἶσθά μ' ὄντα πρὸς θεῶν Τιρύνθιον-; Ephipp. 3, 322. πρὸς θεῶν οἰόμεθα- (hodie ,τί πώποτ' οἰόμεσθα δή) | τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας-; Aristophont. 3, 362 (3, 1) cf. add. τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν-; Alexid. 3, 509 (10, 6). ποῖος γάρ ἐστι φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, | τοιοῦτος- Alexid. 3, 418 (1, 3). *(ἤδη) σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον; Alexid. 3, 464 (2, 11). πότερα πρὸς τῶν θεῶν | ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη | ἄγροικος ἡμῶν-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 3). πῶς πρὸς θεῶν; Men. 4, 245 (37, 2). τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Damox. 4, 529 (v. 2). πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; Diph. 4, 411 (1, 10). ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας *ἐρῶν-οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν; Theophil. 3, 631 (1, 6). οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν-ἔγημ'-; Men. 4, 300 (312). διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Anaxand. 3, 191 (1). ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 28). ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα. *B. πρὸς τῆς Ἑστίας; Diph. 4, 414. τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διαφοράν-; Baton. 4, 504 (1, 7). πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, *δαιμονᾷς-; Men. 4, 110 (1). τί γὰρ μαθὼν-πρὸς τῶν δαιμόνων | βούλει παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 17). πρὸς θεῶν, *ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν Aristophan. 2, 961 (7). ἡ μουσική-πρὸς τῶν θεῶν | ἀεί τι καινὸν-*θηρίον | τίκτει Anaxil. 3, 352 (1). *ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ | ἐκεῖνο θράττει μ'- Pher. 2, 270 (2). 2. dat. πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷσι νῦν | φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν Cratin. 2, 217 (139a). πρὸς *τοῖσι βωμοῖς πανταχοῦ | ἀεὶ λοχῶντες Pher. 2, 325 (2). ἵσταται πρὸς τῷ *μύρῳ Eup. 2, 513 (11). πρὸς τῷ μυροπώλῃ (?) γενόμενον κατελίμπανον | αὐτὸν περὶ μύρον Antiph. 3, 18 (2). ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις | τὸ φορτίον θείς; Men. 4, 196 (1). πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ νῦν θύραις ἕστηκ' ἐγώ Men. 4, 295 (293). πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεὶς πέρδεται Pher. 2, 291 (12). θύννης τὰ πρὸς τῇ *B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω Antiph. 3, 70 (2, 4). προσπεπατταλευμένον | γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις Men. 4, 231 (6, 2). πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις Men. 4, 287 (239). τὸ-δόρυ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιαῖς ἀπέβαλεν Amips. 2, 708 (3). ἀεὶ- πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει (an ἄρ' εἶ?) Antiph. 3, 143 (22). πρὸς τῷ λαβεῖν-ὢν ὁ νοῦς Diph. 4, 421 (13). πρὸς τῷ φιλεῖν-τὴν

διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37). *πρὸς ἀλλοτρίῳ - ψυχαγωγηθεὶς πάθει* Timocl. 3, 592 (v. 6). *χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς* Eup. 2, 561 (38). *πρὸς τίσι *νυνὶ διατρίβουσιν;* Epicrat. 3, 370 (1, 3). *†πρὸς τῇ συκίδι* Eup. 2, 439 (8). *πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει | πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν* Eup. 2, 458 (6, 4). *πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος* Alexid. 3, 403 (1, 3). *κακά | πρὸς τοῖς *κακοῖσιν οὗτος ἕτερα συλλέγει* Philem. 4, 34 (5, 9). [*πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως* Men. 4, 226 (1, 17)]. *εἶτα πρὸς τούτοισιν *ἤλουν ὄρθριαι τὰ σιτία* Pher. 2, 254 (1, 3). *καὶ πρὸς τούτοισιν †ἔτ' ἄλλ' οἷον* (scr. *τούτοισί γε θαλλόν* ed. min.) Eup. 2, 426 (1, 2). *καὶ πρὸς τούτοις | ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος* Anaxand. 3, 184 (1, 61). *πρὸς *τούτοισιν δὲ παρέσται σοι | θύννου τέμαχος, κρέα-* Eubul. 3, 234 (1). *τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον | Χαίριππον* Phoenicid. 4, 510. *καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο* Aristophan. 2, 1198 (91). *καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον** | καταθέντες εἰσάλλεσθε* Eubul. 3, 216. *καὶ πρὸς τούτοις | ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν | Ἐφεσήια γράμματα καλά* Anaxil. 3, 345 (1). *καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις - ταὼς* Anaxil. 3, 351. *φέρει τιθύμαλλον καὶ σφάκον πρὸς αὐτό* (l. *αὐτῷ* 5, 24) Cratin. 2, 215 (135). Caeterum v. ad Men. 4, 104 (5). 3. acc. *ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω* Cratin. 2, 151 (7). *ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά | τρίγλας* Antiph. 3, 12 (1, 9). *τὸ ῥέπον | κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία* Aristophan. 2, 1148 (1, 5). *φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν* Anaxil. 3, 348 (1, 30). *ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες | κούφως πρὸς αἴθραν* Alexid. 3, 452 (1, 17). *ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα* Alexid. 3, 455. *ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν* Aristophont. 3, 361 (2, 6). *πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών* Men. 4, 179 (2, 4). *λούσησθε - πρὸς τὸν ἥλιον* Aristophan. 2, 1182 (23). *θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον | γυμνάς* Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 3). *ἵνα πρὸς τὸ φῶς | ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον* Timocl. 3, 611. *διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω | ἄνευ *λυχνούχου πρὸς τὸ *τηλικοῦτο φῶς;* Alexid. 3, 495 (v. 6). *ἄγει - πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος* mon. 11. *χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς *(τὸ) φῶς ἄγει* mon. 592. cf. mon. 459. *τῶνδ' *ἑκάστην ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς, | μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν* Xenarch. 3, 617 (1, 17). *ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας | ἀρξάμενος - πρὸς ἡμέραν* Diph. 4, 385. *μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν* Aristophan. 2, 980 (21). *πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν* Dionys. 3, 553 (2, 4). *ἐπὶ κλίμακα* (?) | *πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων* Men. 4, 245 (37, 3). *ἀναβῆναί τι πρός | κλιμάκιον** Καπανεύς* Aristophont. 3, 357 (1, 5). **προσβαλεῖν πρὸς οἰκίαν δεῖ* ibid. *ὁ δέ *μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν* Men. 4, 243 (32). *πρὸς τέλος *δρόμου πετῶν* Antiph. 3, 125 (1, 11). *ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα* Posidipp. 4, 521 (v. 18). *ὀσμὴ - πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη | ᾄσσει* Eubul. 3, 242 (1, 9). *ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη* ib. 264 (6). *μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν δεῖ λίθον | παίειν* anon. 4, 697 (370). *τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον* Posidipp. 4, 517. *στεῖχ' εἰς ἀγοράν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς* Mnesim. 3, 568 (v. 3). *πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν | ἔλθω* Antiph. 3, 92 (1, 2). *εἷρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα* Aristophan. 2, 1042 (26). *πρὸς τὸ βῆμα* Plat. 2, 681 (5^b) cf. add. *ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν | ἑστήξετ'* Hegesipp. 4, 480 (v. 24). *πρὸς κύβους ἕστηκ'* Herm. 2, 391 (6). *ἀναμενῶ σε* (al. *ἀνάμεινόν με*) *πρός | τοὔλαιον* Men. 4, 305 (339). *πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας *σχίνου *κεφαλὴν κατορύττειν* Aristophan. 2, 1050 (8). *†ἤδη ἀλεαίνῃ πρὸς τὸ πῦρ καθημένη* Men. 4, 286 (235).

τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὠπτημένων Aristophan. 2, 1192 (70). ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην Pher. 2, 274 (3). ἐφέρετο (?) πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον Timocl. 3, 603 (4, 4). πρὸς-τὸν χρηστὸν δραμὼν | Τηλέμαχον ib. (4, 5). ἴτω πρὸς ἡμᾶς Euphron. 4, 492 (v. 7). ἥκεις | καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς-; Amips. 2, 703 (1, 2). τίς γὰρ *(ἂν) | ἀντὶ *ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν | ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς; anon. 4, 647 (174). πρὸς Πυθιονίκην ὅταν | ἐλθὼν φάγῃ τι Timocl. 3, 600 (1). *ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν- | πρὸς Πυθιονίκην-πέμψαι με δεῖ Antiph. 3, 13 (1, 20). τὸν κάραβον-τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας | ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 5). εἰσὶ δέ | ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν (v. Poll. Bk.) Aristophan. 2, 1182 (22). πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301. †εἴσειμι πρὸς ἐκείνην λέγεις Men. 4, 121 (7). κωμάσαι | πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ Sophil. 3, 581. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀερόπην | ἐλθοῦσα-καὶ παρ' Ὤκιμον Nicostr. 3, 285 (1). ἐλθὼν-πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε Antiph. 3, 70 (1). πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι -προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου-ἢ | πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ Amphid. 3, 312. 313 (1, 1. 4). βάψας πρὸς ναυτοδίκας Aristophan. 2, 1041 (24). Λάχης. Β. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Crobyli 4, 567 (1). πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι | -πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168. ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων | πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ Posidipp. 4, 521 (v. 11). οὐδ' ἐὰν ζωμήρυσιν | ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρός τινα Philem. min. 4, 68 (1, 7). πρὸς-τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον | ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά Antiph. 3, 155 (68). ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην mon. 14. πρὸς τὸν πόλεμον καὶ θάνατον ὁρούειν ex Philem. 4, 66 (127). πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ (τρέπει?) νῦν Cratin. 2, 105 (5). πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων | τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1, 2). οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3). τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς | ἔχειν Herm. 2, 402 (1). τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; Eup. 2, 518 (28). μὴ πρὸς τὸ κέρδος †ἀεὶ πειρῶ βλέπειν mon. 364. πρὸς θεὸν βλέπειν ἀεί mon. 589. πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9, 9). *(πρὸς) τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει | ἀφορῶσι Antiph. 3, 134 (5, 1). νεύων μόνον | πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3, 467 (1, 4). *ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις | ἥδιστα *πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2). ἐρεῖ [πρὸς αὐτόν] Eup. 2, 428 (2, 2). *φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον ib. (2, 3). δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς | λέξομεν Eup. 2, 484 (1, 1). εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον Antiph. 3, 109 (v. 14). πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν·-ὥστε πρὸς ὃν μέν | ἦν αὐταῖς (Dobr. οὐκ ἦν) ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας ib. (v. 16. 17. 18). λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς *αὐτοὺς ἡδέως Alexid. 3, 386 (v. 10). ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι | λαλεῖν πρὸς αὐτούς Antiph. 3, 91 (1, 6). ἐμβλέπων δ' ἐμοί-πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα | ἐλάλει Timocl. 3, 609 (v. 3). οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα Philem. 4, 40 (16, 5). καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν Antiph. 3, 93. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς Hegesipp. 4, 480 (v. 28). ἀξιώσαντός τινος | εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν ib. 481 (v. 2). τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα; Dionys. 3, 552 (1, 18). περὶ-ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν | ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους Antiph. 3, 33 (1, 2). Eriphi 3, 556 (1, 2). λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς *γυναῖκ' *(ἄρα) | ἐρεῖς τὸ πρᾶγμα; Antiph. 3, 151 (57). "κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο" πρὸς ἐμαυτὸν *λέγων Arched. 4, 437 (2, 11). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον | πρὸς ἐμαυτόν Plat. 2, 672 (1, 3). λογίσασθαι πρὸς (πρός γ'

ed. min.) ἐμαυτὸν βούλομαι | -τὴν ὀψωνίαν Alexid. 3, 470 (1, 1). πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος- Henioch. 3, 562 (v. 1). ζητῶν πρὸς ἐμαυτόν Men. 4, 231 (7, 3). ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν Diod. 3, 543. ἐν τῷ πρὸς αὑτὸν-ἀναλογισμῷ Men. 4, 202 (1). ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε | πρὸς τοῦτ' (?) † εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1). εὐχόμεθα πρὸς *τοῦτ' "οἶνος ὦ κέρας γενοῦ" Herm. 2, 389 (1). ἑκάτερος αὐτῶν ὀμνύει πρὸς ὃν λαλεῖ Diph. 4, 421 (16). *εὐθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι Eup. 2, 546 (1, 2). ὡς ὑμῖν *ἐγώ | *πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα Eup. 2, 510 (6) cf. 5, 38. οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεὶς λόγος | πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον Men. 4, 262 (115). τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν- | οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 6). ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν | τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω mon 464. δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς Men. 4, 290 (260). πρὸς τὴν τύχην-ζυγομαχεῖν Men. 4, 264 (127). χαλεπὸν- | ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη Men. 4, 245 (36). πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη, | οἵ- Mnesim. 3, 577 (1, 1). πρὸς τοὺς πολεμίους δ' ἐστὶν ἀνδρείας κρίσις Philonid. (?) 2, 425. πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, *κεἰ σφόδρα | *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). τὴν-ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ Men. 4, 251 (58). εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567. ὅστις-ἐρυθριᾷ- | πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας Antiph. 3, 152 (58[a]). ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα mon. 548. ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ τῇ φύσει πρὸς τἀγαθά Men. 4, 229 (4, 11). πρὸς εὐσέβειάν πλεῖστα προσενήνεχθ' Athenion. 4, 557 (v. 2). τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς ib. 558 (v. 43). ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω anon. (73[a]) 5, 118. ἅπαντές ἐσμεν πρὸς τὰ θεῖ' ἀβέλτεροι Anaxand. 3, 171. ἔρως σοφιστοῦ γίγνεται διδάσκαλος | σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον Anaxand. 3, 199 (10). τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι *κατεπίνετο, | καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν Antidot. 3, 528 (1). ἂν ᾖ πρὸς τὰ βελτίω σοφή (int. ἡ σύνεσις) Men. 4, 198 (4). σοφόν-τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει | τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. οὐκ ἔχει | ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον Posidipp. 4, 513 (v. 4). τὸ φάρμακον εὕρηκας κενόν | πρὸς τὸ κενόν Men. 4, 101 (1). καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα Aristophan. 2, 1000 (17, 3). ἃ δ' εἰς τ' ἐδωδὴν-καὶ ῥώμης ἀκμήν | καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Eubul. 3, 205 (v. 7). μακάριόν *(γ') ἡ χρηστότης | πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῳ Men. 4, 209 (1, 2). πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350). μᾶζα κεχαρακωμένη | ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη Antiph. 3, 133 (1, 2). ἀπορούμενος-τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1). πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ'-τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Crobyli 4, 568 (1). πρὸς-τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν | νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον Aristophont. 3, 360 (1, 1). πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος ib. 361 (1, 4). πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς Antiph. 3, 77. πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; Theophil. 3, 627 (v. 3). πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον Sosip. 4, 484 (v. 51). πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω | κακῶς Men. 4, 164 (1, 1). πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστί Men. 4, 71 (9). πρὸς-πάντ' ἐστὶν θρασύς Apollod. 4, 454 (1, 11). βραδὺς πρὸς ὀργὴν ἐγκρατὴς φέρειν γενοῦ mon. 60. οὐ μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος καὶ

πάλιν | ταπεινότητα ζῷον οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2, 11). φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι· | μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον Axionici 3, 534 (1, 10). πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' *ἁρμόζου τύχην Philem. 4, 59 (84b). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην οἱ σώφρονες mon. 189. ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ Men. 4, 250 (56). ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους Men. 4, 295 (291). οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα. | τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα Damox. 4, 532 (v. 57). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους anon. 4, 693 (360). κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως | πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων Phoenicid. 4, 509. μακάριος ἦν ὁ πρὸ τοῦ *βίος | βροτοῖσι πρὸς τὰ νῦν Cratin. 2, 145 (1). ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ | ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά Pher. 2, 326 (1, 7). ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστι πρὸς *ἐκείνην μέλι Alexid. 3, 450 (v. 6). τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; Aristophan. 2, 1150 (4). τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; Alexid. 3, 388. ἆρ' ἐστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον Antiph. 3, 152 (60). πρὸς (al. ἐς) τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας | πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται Alexid. 3, 422 (1, 1). Θρᾷξ-πρὸς ἄλας ἠγορασμένος Men. 4, 281 (214). πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμήρου *(ἐμοὶ) *γλώττας Aristophan. 2, 1031 (15). πειστικὸν λόγος, πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν Men. 4, 209 (1, 5). πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθέν Alexid. 3, 468 (1, 5). σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθέν Philem. 4, 42 (25b). τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης Damox. 4, 531 (v. 41). οὐδ' εἶπον οὐδὲν *(πρὸς σὲ κῦρον) Aristophan. 2, 1093 (3). τί δαί | τοῦτ' ἐστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Diph. 4, 381 (1, 4). ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς Ἑστίας; Straton. 4, 546 (v. 28). *κλάω· πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ Apollod. 4, 451 (1). μή μοι λέγε· | ἀπέτυχον· οὐδὲν πρὸς ἐμέ Phoenicid. 4, 511 (v. 3). ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lync. 4, 433 (v. 15). πρὸς χάριν: v. χάρις. πρὸς κότταβον παίζειν Plat. 2, 630 (1, 1). παίζουσι **πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα Anaxand. 3, 170 (2). πρὸς αὐλὸν ἦλθες Antiph. 3, 69. *(ᾄδων) | Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν Eup. 2, 552 (9). τρίγωνον εἶδον | ἔχουσαν, *εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι Plat. 2, 638 (1, 14). αὔλει μοι μέλος, | σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ'· (al. *ᾆδε πρός· τήνδ') ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως Amips. 2, 710 (1). ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην Aristophan. 2, 1127 (3). ὑμνεῖτο-κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος anon. 4, 676 (305). πρὸς (?) τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες Euphron. 4, 487 (v. 34). πίνειν-πρὸς κλεψύδραν Epinici 4, 506 (v. 2). *πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται anon. 4, 616 (48, 3). πρὸς φθεῖρα κείρασθαι Eubul. 3, 221 (3). ἐμέ-πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε anon. 4, 669 (285). οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται (?) Nicomach. 4, 584 (v. 39). τὴν ἀκμὴν | ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί καταθέμενος (f. κατατιθέμενος) Apollod. 4, 454 (1, 4). τούτου-αὐτὴν (i. e. χάριν) ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311). τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα Eup. 2, 444 (10). πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν anon. (389) 5, 122. τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους Alexid. 3, 483 (2, 14). ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον Philem. 4, 40 (17) cf. 5, 99. πρός με Men. 4, 316 (421). adde Antiph. 3, 93. γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον *ἐκθανούμενος Men. 4, 153 (2). [τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίου | δίδωσι Philem. 4, 67 (1, 13)]. πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων Men. 4, 222 (3). οἶνος οὐκ ἔνεστι | αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους (ἑτέρους?)- Axionici 3, 531 (2). πᾶς-φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανίσκων** Theophil. 3,

627 (v. 1). *πρὸς πᾶν δύσας ἔχει (?) Timocl. 3, 602 (3, 4). τούτων -πρὸς ταῦτ' †ἀνελεῖν τὴν ζημίαν Men. 4, 161 (1, 9). †ὥστε πρός σέ με (f. ὡς τὸ πρόσθε ed. min.) συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4).

προσαγήλωμεν ἀπελθόντας (al. ἐπελθόντες) Eup. 2, 468 (19).

προσαγόρευσις: *ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα (int. ἑταίρων et ἑταιρῶν) τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ Men. 4, 183 (1).

προσαγορεύω: τὴν χλανίδα πάντες, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἐμέ | προσηγόρευον Posidipp. 4, 526 (5). ἐκ τῆς ἑταιρίας (an ἑταιρείας?) ἑταίρα τοὔνομα | προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). προσηγορεύθη (Niobe) διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος Philem. 4, 40 (16, 6). οὐ-μὴ τίθενται συμβολαί,| πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται (f. προσαγορευτέα 5, 96) Timocl. 3, 595 (v. 19). ταυτόματον-προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον Men. 4, 247 (48). τὴν ἀσωτίαν | ὑγρότητα-νῦν προσαγορεύουσίν τινες Crobyli 4, 566 (1).

προσάγω: πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβὼν | τὸν ἀγωγέα βραχύτερον Stratt. 2, 783 (2). αὔρα-ἡσύχῳ ποδί | προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον Sosicr. 4, 591. ὕλην | κόπτειν,-καὶ προσάγοντας,| καθόσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος, | τοὺς δ' *ὑποκάειν (ed. min. ὅρος | τῇσδ', ὑποκάειν) Ephipp. 3, 323 (1, 10). τοὺς δ' ἄλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν-ἑκατόν ib. (1, 14). ὑπὸ μάλης τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών (int. τὸν λύχνον) Alexid. 3, 426. προσάγων τὴν *ῥῖν' ἔδεῖτ' αὐτοῦ φράσαι Diod. 3, 545 (v. 39). τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογί | ἅλας οὐ προσάγοντες Athenion. 4, 558 (v. 19). καὶ τοὺς ἅλας | προσάγουσιν ἤδη ib. (v. 22). λιτῶς προσαγαγών | χλόην κύμινον ἅλας ὕδωρ *ἐλάδιον Sotad. 3, 585 (1, 6). οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα Anaxipp. 4, 460 (v. 28). ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα Damox. 4, 532 (v. 57). μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι | χειμῶνας ἑτέρους Men. 4, 123 (2).

προσαίρω: πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε Pher. 2, 323 (7).

προσαιτῶ: *ὑπερεῖδε ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν Men. 4, 142 (1, 6).

προσαναβῆναι: τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν *δεῖ *Plat. 2, 643 (1).

προσαναφυσᾶν: τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη *προχειρίσασθαι (ita ed. min.), | καὶ προσαναφυσᾶν (an προαναφυσᾶν? 5, 45) Plat. 2, 638 (1, 6).

προσάντης: χαλεπή-καὶ προσάντης- | ὁδός ἐστιν Anaxand. 3, 197 (5).

προσαποδίδωμι: *ἐπιχέας | φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, | τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3, 3). ἂν δ' αὐτὸν δέῃ | κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν *Ἀττικά Diph. 4, 407 (1, 13).

προσαποτίνω: οὗτοι προσαποτίνουσι (Amori) τοῦ χρόνου τόκους Men. 4, 137 (1, 9).

προσάπτω: εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν Men. 4, 239 (20).

προσαυλῶ: προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα Nicoph. 2, 853 (5).

προσβαίνειν v. προσβάλλω.

προσβάλλω: ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα- | τὸν ἰχθυοπώλην, Προστίθημι, *φησί, σοί | τὸν δῆμον αὐτῶν Antiph. 3, 118 (v. 5). ὅταν-ἀσύμβολον-χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ Ephipp. 3, 338. *προσβαλεῖν (vulg. προσβαίνειν) πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός Aristophont. 3, 357 (1, 5). οὐκ ἀπείρῳ προσέβαλεν anon. 4, 666 (272).

προσβλέπω: εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα Straton. 4, 545 (v. 5).
προσγελᾶν: τούτων (i. e. piscium) εἴ *με προσγελάσειέ τις Diph. 4, 390 (2, 5). προσγελῶσά τε | λοπὰς παφλάζει Eubul. 3, 259.
προσγίγνεσθαι: πρὸς τοῖς πνεύμασιν τούτοις Φαῦλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 4). μετὰ τῶν σωμάτων | ἡμῶν, ὅταν *γιγνώμεθ', εὐθὺς *χἡ τύχη | προσγίγνεθ' ἡμῖν, συγγενὴς τῷ σώματι Philem. 4, 6 (v. 4).
προσδέχομαι: τὰς δ' ὀνθυλεύσεις - | μᾶλλον προσεδέξατ' Men. 4, 206 (1, 8).
προσδιατρίβω: ὁ προσδιατρίβων *δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Men. 4, 212 (2, 13). προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν Posidipp. 4, 524 (2).
προσδιδάσκω: ὡς προσδιδάσκεις *ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις Men. 4, 240 (22). Cf. προδιδάσκω.
προσδίδωμι: προσέδωκας τάλαντον Men. 4, 329 (493).
προσδοκῶ: οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ | ἄνθρωπον ὄντα Men. 4, 85 (4). ἂν δ' ἐκλέγῃ | ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθείς | τῶν προσδοκωμένων Men. 4, 164 (1, 16). τὰ βελτίω - προσδοκᾶν ἀεί Apollod. 4, 453 (1). κἂν εὐτυχῇ τις -, προσδοκᾶν | ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ Alexid. 3, 521 (42). τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν οὐ προσδοκᾷ (pauper) Diph. 4, 423 (23). πάντα- | τὰ μηδὲ προσδοκώμεν' ἔκστασιν φέρει Men. 4, 112 (1). ζῶμεν ἀλογίστως *προσδοκῶντες μὴ θανεῖν mon. 200. ὡς γὰρ πέφευγας (mortem) προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν Philem. 4, 59 (82). τὴν | τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης | ἥξειν Alexid. 3, 500 (1). οἱ - ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες Anaxil. 3, 348 (1, 29). *(τί) λογίζομ' - προσδοκῶν | χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι; Men. 4, 241 (27ᵃ). σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ -; Amphid. 3, 307 (2). αἰτεῖσθαι - ἅμα τι προσδοκᾷ Men. 4, 71 (8). κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρὸς †χρὴ σιωπᾶν (f. οὐ χρὴ προσδοκᾶν) mon. 282. τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; (al. τί τοῦτον ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷς; 5, 79) Antiph. 3, 153 (60, 7). ὅτι | χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ *ποιήσειν προσδοκᾷς Men. 4, 275 (186). ὃ βούλεται - μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν | ἀλόγιστός ἐστι τῆς ἀληθείας κριτής Men. 4, 92 (4).
προσεγκαλῶ: αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι Alexid. 3, 450 (v. 8).
προσεγχέω: μυρίνην προσεγχέας Diph. 4, 381 (1, 10).
προσεδρεύειν - ἀρίστους τῷ πόθῳ Alexid. 3, 490 (2, 4).
πρόσειλος: αὐλὴ *πρόσειλος (vulg. πρόσηλος) Eup. 2, 569 (65).
πρόσειμι: πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον | τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι Cratet. 2, 237 (1, 4). ὁ προσιὼν | γέρων ἁλιεύς Men. 4, 253 (69). *ἐρωτῶσίν *(με) προσιόντες τινές Anaxil. 3, 353. ὁρῶ - ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων | προσιόντα μοι Δάμιππον Anaxipp. 4, 464 (1, 2). ἐπὶ κῶμον **ἀνθρώπων ὁρῶ | πλῆθος προσιόν Alexid. 3, 428 (1). σιωπῇ - τούτῳ τῷ θεῷ (Pani) | οὐ δεῖν προσιέναι Men. 4, 109 (8). ἐτήσιοι - *πρόσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν τέχνην Cratin. 2, 35 (6). τούτοις (cibis) μάγειρος οὐ πρόσεισ', οὐκ ὄψεται Alexid. 3, 430 (1, 18). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως | ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5, 6). ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται Timocl. 3, 610. ὅταν - τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος | χρηστός, διπλασίως ὁ προσιὼν ἁλίσκεται Men. 4, 259 (99).

προσεῖναι: † ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν Cratin. 2, 62 (2). βατίς τε καὶ σμύραινα † πρόσεστι (an προσέτι?) Plat. (Canth.) 2, 666 (6). πρόσεστι θύννου τέμαχος. Β. ὀπτήσεις Antiph. 3, 130 (v. 6). διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος | ἐπὶ τοῦ προσώπου Anaxand. 3, 197 (6). τῷ κοττάβῳ | πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; Antiph. 3, 30 (1, 13). ὁ μὲν ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φενακίζειν προσὸν | ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται Theop. 2, 795 (2). εὕροις δ' ἂν οὐδὲν- | ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν Men. 4, 164 (1, 6). τοὺς πλουσίους-, | οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν Men. 4, 149 (1, 2). οἷς ἂν τῇ φύσει | ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν, | ἐκεῖσε καταφεύγουσιν Men. 4, 229 (4, 3). † πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία Philem. 4, 39 (15). πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος. | ἡμῖν δὲ- Antiph. 3, 79 (2, 5). τὸν πόνον | -, ὃς πρόσεστι τοῖς ζητουμένοις Philem. 4, 13. ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται, | οὐδενὶ πρόσεστιν οὐδὲ κοινωνεῖ *τύχη Philem. 4, 54 (57). τοῖς ὑπερβάλλουσι- | δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν Alexid. 3, 502 (1). πρόσεστιν *ἡδονῇ γὰρ τἀγαθόν Hegesipp. 4, 481 (v. 6). πάντα- πρόσεστί μοι | ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ Nicol. 4, 580 (v. 41). κελεύεις νῦν με *πάντα μᾶλλον ἢ | τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1).

προσειπεῖν: *πρῶτος-ἡμᾶς, ὦ Κλέων, | χαίρειν προσεῖπας Eup. 2, 556 (21). προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους Aristophan. 2, 1065 (2, 6).

προσεκδαρείς: ἂν δ' ἀληθινόν | σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει Posidipp. 4, 521 (v. 14).

προσεμφερής: Aristophan. 2, 1136 (9).

προσέοικεν: οἶσθ' ᾧ προσέοικεν-τὸ βρέγμα σου; Stratt. 2, 776 (2). ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς *βεμβραφύαις προσέοικεν Aristonym. 2, 698 (1). Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ, τίτθη, γεράνῳ προσεοικώς (? προσέοικας?) Cratin. 2, 20 (6).

προσερυγεῖν: οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι, | *ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών Diod. 3, 544 (v. 35).

προσέρχομαι: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς *ὁδὶ προσέρχεται | ὁ Περικλέης Cratin. 2, 61 (1). ὁ Πυθόδηλος *οὑτοσὶ | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1). καὶ γὰρ οὑτοσὶ | προσέρχεθ' ὁ γέρων Euphron. 4, 493 (v. 16). ἔρχεται, | † μετέρχεθ' αὕτη, προσέρχετ' οὐ (f. μετέρχετ' αὖ, προσέρχετ' αὖ,) μετέρχεται, | ἥκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται Antiph. 3, 81 cf. 5, 77. στρόβιλος; ἐν *ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται, | προέλαβεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίγνεται Men. 4, 231 (7, 4). ἡ κύων | *ἔσηνε καὶ προσῆλθ' Apollod. 4, 455 (2). εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω | -προσῆλθεν Timocl. 3, 609. ὁ μάγειρος οὗτος *Πατανίων προσελθέτω Philetaer. 3, 298 (2). ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς Sosip. 4, 483 (v. 21). εἴ τις προσελθών μοι θεῶν λέγοι Men. 4, 134 (2, 1). τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις | ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθών Alexid. 3, 504 (2, 4). ἀναπετῶ τουτὶ προσελθὼν Men. 4, 77 (14). βιβλίον | ἐντεῦθεν ὅ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ Alexid. 3, 443 (1, 2). ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος | Μάτων προσελθών Antiph. 3, 62 (2). τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι | κειμένην ἄν τις προσελθών Antiph. 3, 116 (1, 12). ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν Aristomen. 2, 731 (4). πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι-προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου-ἢ | πρὸς τοὺς-ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ Amphid. 3, 312 (1, 2). τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας | ἔχοντ' ἀκάνθας *τουτονὶ τίς λήψεται | πρῶτος προσελθών; Antiph. 3,

13 (1, 14). *(μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν, αὐτῆς καλούσης;)* Men. 4, 123 (1). *ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον-οὐκ ἔνι | ταύταις* (artibus) *προσελθεῖν εὐθὺς* Nicomach. 4, 583 (v. 14).

προσέτι: cf. *προσεῖναι*. *σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις | καὶ ταῖς γυναιξὶ προσέτι ταῖς ποαστρίαις* Archipp. 2, 727 (2). *καὶ προσέτι τοίνυν* (5, 111) *ἐσχάραν, *κλίνην, κάδον* Diph. 4, 401. *ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος* Alexid. 3, 465 (3, 11).

†*προσετως*: †*πρὸς τῇ συκίδι προσετως* Eup. 2, 439 (8) v. addenda.

προσεύγματα: *Ἑρμῆς-, ὃν προσεύγμασιν | ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον* Eubul. 3, 249 (2).

προσεύχομαι: *ἕλκειν τὸ βέδυ σωτήριον προσεύχομαι* Philyll. 2, 864 (1).

προσεχόντως: v. *προσέχω*.

προσέχω: *κατ' ἐκεῖνον* (Homerum) *ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι* Straton. 4, 546 (v. 29). *πρόσεχε τὸν νοῦν, τὸν νοῦν πρόσεχε* v. *νοῦς*. *πρόσσχετε τὸν νοῦν | ἐξευρήματι καινῷ* Pher. 2, 283 (5). *πρόσεχε δή* Amphid. 3, 302. *πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω* Athenion. 4, 557 (v. 8). *πρόσεχ' οἷς φράζω* Mnesim. 3, 569 (v. 21). *ὅταν ἔχῃς ποθὲν | τἀλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασιν* Antiph. 3, 143 (23). *τοῖς ἤθεσιν-, *οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί, | προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται* Alexid. 3, 407 (3). *νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει | εἰς ταῦτα* Philem. 4, 23 (1, 4). *ὡσεὶ-προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς* Amphid. 3, 313 (1, 9). *ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς* Men. 4, 279 (202). *προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ;* Hipparch. 4, 431. *προσεχόντως*: *ζῆθι προσεχόντως, ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων* mon. 191.

προσήκειν: **οὐδὲ εἷς-ὁμολογεῖ | αὑτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινὸς | δεόμενον* Men. 4, 71 (8). *πενθεῖν-μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους* Antiph. 3, 29 (2, 1). *ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους | *ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα | τούτῳ προσήκει* Antiph. 3, 83. *ἃ μὴ προσήκει μήτ' ἄκουε μήθ' ὅρα* mon. 39. **ἀπεδώκαμεν. Α. τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν;* Alexid. 3, 479 (v. 7). *ἁμαρτάνοντας-εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν* Philem. 4, 4 (1, 7). *τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε* (al. *προσήκει*) *χρήσεται* Sosip. 4, 483 (v. 34). *χαίρειν προσήκει τοῖς παθῶν ἐλευθέροις* mon. 591. *λάβε* (an *λαβοῦ*?) *πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου* mon. 331.

προσηνής: *ἤτοι προσηνῆ *(γ') ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον* Men. 4, 251 (58).

πρόσθε (*πρόσθεν*): *πῶς | οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;* Ephipp. 3, 325 (2, 2). *κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν | μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε* (libr. *πρόσθεν*), *μεστὴν δ' ἔνδοθεν | τὴν χεῖρα* Antiph. 3, 48. *ὥσπερεὶ κοντοῖσι-εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον* Alexid. 3, 423 (1, 15). *οἶνον-, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει | τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας* Antiph. 3, 8 (1, 5). *οὐ χρὴ φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά* mon. 435. *εἰς ἕτερον ἦθος, οὐχ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν* Men. 4, 251 (60). Caeterum v. supra p. 65. item ad Philippid. 4, 475 (4, 2) addenda.

πρόσθετος: **ὅσα περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων | *ὅσοις τε περιπέττουσιν *αὐτὰς προσθέτοις* Aristophan. 2, 1078 (5).

προσθήκη: *τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν. | τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν* Alexid. 3, 518 (31).

προσίεμαι: *προσίεται* (Lais)-*καὶ γέροντα καὶ νέον* Epicrat. 3, 366 (2, 23). *οὐδ' ἂν εἷς οἰνόν ποτε | προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου* Alexid.

3, 500 (1). ὑπὲρ-μήτρας Καλλιμέδων- | εἰρθῆς ἴσως *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473.

προσίστασθαι: ἤδη φαγών τι πώποθ'- | ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι; Plat. 2, 648 (1). προσίσταταί μου (an μοι? ed. min.) Plat. 2, 681 (5^b).

προσίσχω: *δεῦρο δὴ τὴν γνώμην *προσίσχετε (vulg. προΐσχετε) Eup. 2, 438 (5). προσίσχε (πρόσισχε?) τὸν νοῦν τῇδε Eup. 2, 575 (125). μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις Cratin. 2, 206 (82).

προσκαλοῦμαι: *ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ *προσκαλέσασθαι (libr. προσκαλέσαντες) Telecl. 2, 364 (4).

προσκατεσθίω: πάνυ πολὺν δ' ἐγώ | ἐὰν παραθῶ σοι, *προσκατέδει (libr. προσκατεδεῖ) τοὺς δακτύλους Alexid. 3, 462 (1, 5).

προσκαυστικός: χναυστικός, προσκαυστικός Posidipp. 4, 513 (v. 7).

προσκάω: ἧψε- | πνικτόν *τι ὄψον *δελφάκειον.- | ἔπειτα προσκέκαυκε Alexid. 3, 439 (5, 3). ἔγχελυς-χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται, | προσκάεθ' Antiph. 3, 125 (1, 5). *σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 21).

πρόσκειμαι: ἐπηκολούθουν κήντιβόλουν προσκείμενοι Aristophan. 2, 1163 (2, 2).

προσκεφάλαιον: Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια Herm. 2, 408 (1, 23). Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε Eubul. 3, 267 (12). χαλκώματα, προσκεφάλαια Aristophan. 2, 1128 (7). τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοι βούλομαι anon. 4, 684 (326). κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν Aristophan. 2, 957 (14). μετ' ἐμοῦ χωρεῖν *(τὸν) κωπητῆρα λαβόντα | καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας *ῥοθιάζῃς. | Β. ἀλλ' οὐ δέομαι *πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν *(προσκεφαλαίου) Herm. 2, 404 (5). προσκεφάλαιον (remigum pulvinar) Cratin. 2, 170 (18). ἀσπίδας-προσκεφάλαια καὶ | θώρακας ἔχομεν Mnesim. 3, 577 (1, 7).

προσκινῶ: ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα Pher. 2, 318 (2, 3). ὡς πῶς ποτ'- | βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων | ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι; Xenarch. 3, 617 (1, 23).

προσκόπτω: προσέκοψεν Alexid. 3, 415. προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ (scr. προσέκοψε τἀνθρώπῳ) Posidipp. 4, 527 (14).

προσκοπῶ: σοφὸς-οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ mon. 486. προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν | λήψεσθ' Men. 4, 229 (3, 15).

προσκρεμάννυμι: ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται Aristophan. 2, 1001 (18).

προσκυνῶ: Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν Men. 4, 265 (136). βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς Anaxand. 3, 181 (v. 4). Caeterum v. Men. 4, 308 (353).

προσλαλῶ: τοῦτον σκυθρωπάζοντα-ἡμῖν προσλαλεῖν Antiph. 3, 128 (2, 3). σὺ δέ | Παύσωνι φῂς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι; Henioch. 3, 562 (v. 3).

προσλαμβάνω: πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβών | τὸν ἀγωγέα βραχύτερον Stratt. 2, 783 (2). προσέλαβον ἐλθὼν τουτονί | τραπεζοποιόν Antiph. 3, 83. πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον | ὑμῶν Alexid. 3, 389 (1, 18). καὶ | ἠπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον Alexid. 3, 397 (1, 7). *ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας Sotad. 3, 585 (1, 14). Πτολεμαίου-τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβών Alexid. 3, 494. τὸ Δωδωναῖον ἄν *τις χαλκίον, | ὃ λέγουσιν ἠχεῖν- | τὴν ἡμέραν ὅλην, *καταπαύσαι θᾶττον ἢ | ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει Men. 4, 89 (3). οἱ-θέ-

λοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας Men. 4, 243 (31). ἠπάτια καὶ νῆστίν τινα | προσέθηκεν, οἶμαι, πεντέχαλκον προσλαβών (vulg. συλλαβών) Aristophont. 3, 356. πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν Men. 4, 263 (119). ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῆς μόνον, | πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς Diph. 4, 376 (2). μὴ μόνον | κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει Men. 4, 241 (27ᵃ). ἐῶ βοᾶν· πληγὰς γὰρ *ἔνι προσλαμβάνειν Diph. 4, 395 (2, 32). *τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; - | B. ἀπαρτὶ δή που προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον Pher. 2, 289 (7). οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350, 2).

προσμανθάνω: ὡς προσδιδάσκεις ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις Men. 4, 240 (22).

προσνέμω: ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν (i. e. parasitorum) μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 12).

πρόσοδος: τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ Baton. 4, 499 (1, 11). κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ, | ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα Diph. 4, 388 (1, 5). ἣ (i. e. ἑταίρα) τὸ κακόηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν Men. 4, 260 (107). εἶτ' ἔστιν - ἡδίων τέχνη, | ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς; Antiph. 3, 79 (2, 2).

προσόζειν: κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων Philem. 4, 13 (1, 4). τὸ *πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ Aristophan. 2, 1049 (5).

προσομοίως: κοὐδεὶς *σοὔστὶν τῶν πλουτούντων - *προσομοίως (libr. προσόμοιος) | καλλιτράπεζος Amips. 2, 707 (1).

προσομολογῶ: v. ὁμολογῶ.

προσορῶ: οὐδὲ πρὸς εἶδος - ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3).

προσοφλεῖν: ἣ στρατηγήσας προσῶφλεν Antiph. 3, 116 (1, 5).

προσπαίζειν: †δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν βία Antiph. 3, 77.

προσπάσχω: προσπεπονθέναι τι δεῖ | τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα (an παραδοθέντα?) λυμανούμενον Machon. 4, 496 (v. 2).

προσπατταλεύω: ἐν - ταῖς λέσχαισι φύσκαι προσπεπατταλευμέναι (Eust. προσεπατταλευμέναι) | καταχρέμανται Cratin. 2, 107 (1, 3). προσπεπατταλευμένον | γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις Men. 4, 231 (6, 1). ὁ - παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν | ἑστήξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος Hegesipp. 4, 480 (v. 25).

προσπέρδομαι: τοῖς λοιποῖς - προσπέρδου Sosip. 4, 482 (v. 12). ὅταν ἴδῃς -, λαβὼν | ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω Damox. 4, 531 (v. 39).

προσπηδῶ: *ἀτμὸς - οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται | ταῖς ῥισίν Alexid. 3, 440 (5, 16).

προσπίπτειν: cf. προπίνω. προπίπτω. τὸ προσπεσεῖν ἄφνω | λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2). πλουσιακὸν τούτῳ **προσπίπτει κακὸν Alexid. 3, 509 (10, 5). ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 293 (283) = mon. 13. τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ | ἄνθρωπον ὄντα Men. 4, 85 (4).

προσποιοῦμαι: ὁ λοιδορῶν -, ἂν ὁ λοιδορούμενος | μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν Philem. 4, 9 (1). οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ Men. 4, 122 (8) = mon. 689. *μηδενὸς ἐρῶσαν, προσποιουμένην δ' ἀεί Men. 4, 131 (1). μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος Men. 4, 256 (83). ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὢν Men. 4, 289 (253).

προσπορίζω: ἀσπίδι-φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον Men. 4, 269 (154). ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν | αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5, 8).

προσπράττω: ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες Aristophan. 2, 1061 (1).

πρόσρησις: ὁ σὸς-τύμβος- | τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ Plat. 2, 679 (1).

προσσεσηρώς: μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς Pher. 2, 318 (2, 2).

προστάτης: προστάται inquilinorum Men. ap. Harpocr. 160, 4 v. add. ad 4, 187. οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς, | ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον Men. 4, 209 (2).

προστάττω: νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν Men. 4, 137 (1, 7). ὁπότε *προστάττοιτό τις | εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει Antiph. 3, 66 (1, 3).

προστατῶ: τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἱρούμενον Men. 4, 250 (52).

προστέμνω: ἀλλᾶντος-προστετμημένον Antiph. 3, 39 (1).

προστίθημι: *στηθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί | ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα *τοὔνδυτον τῆς κοιλίας- (?) Alexid. 3, 423 (1, 14) cf. 5, 88. τοῖς δέκα ταλάντοις *προστιθείς | ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα Pher. 2, 339 (9). ἐπειθ' ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα | προσέθηκεν Aristophont. 3, 356. ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα- | τὸν ἰχθυοπώλην, Προστίθημι, *φησί, σοί | τὸν δῆμον αὐτῶν Antiph. 3, 119 (v. 6). δέκ' ὀβολῶν, οὐχὶ *προσθεὶς ὁποδαπῶν Diph. 4, 407 (1, 10). ἔτι *ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς, | ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά Philem. 4, 25 (2). κοὐ προστίθημι τἄλλα Diph. 4, 403 (1, 11). πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον | ὑμῶν, χόας τρεῖς Alexid. 3, 389 (1, 18). ἔδει-ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνήρ | τὰ σῦκα προστεθέντα (nomini sycophantae) δηλοῦν τὸν τρόπον. | νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθέν- Alexid. 3, 468 (1). λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς Anaxand. 3, 196 (2, 6). αὐτὴ (i. e. τύχη)-ἄλλῳ- | παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν Men. 4, 107 (2, 8). τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις (?) Men. 4, 243 (31).

προστιλᾶν anon. 4, 639 (137).

πρόστομος: ἀττελεβόφθαλμος, μὴ πρόστομος (an πικρόστομος?) Eubul. 3, 254 (1, 10).

προστρέχω: μικρὸν *ἐπιμείνας προστρέχει Men. 4, 182 (3). ἑστήξετ'-, ἄχρι ἂν-ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 27). ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 18).

προστρίβω: γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται mon. 111.

προστρόπαιος: ὃν χρῆν- | *προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι Eup. 2, 469 (20).

πρόσφατος: ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα | καὶ παντοδαποῖς Men. 4, 206 (1, 4). προσφάτους-πωλῶν-ἰχθῦς Antiph. 3, 128 (2, 1). ἐχίνους προσφάτους Posidipp. 4, 517.

προσφερής: *σφόδρ' ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής Antiph. 3, 155 (68).

προσφέρω: cf. προσφορῶ. προσένεγκέ *μοὐγγὺς τὸ *στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν Eup. 2, 433 (15). πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε Pher. 2, 323 (7). πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος Plat. 2, 634. ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε | προσοίσετ', εἰσέλθοιτ' ἂν Plat. 2, 675 (2, 20). ὅστις-μὴ τῷ βίῳ | ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). σιτάρια μικρὰ προσφέ-

ρων (ager) Philem. 4, 38 (12, 3). τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαιταν προσφέρων Men. 4, 234 (11, 4). ἕψε, καὶ γεύου πυκνά. | ἅλας οὐκ ἔχει, προσένεγκ' Machon. 4, 497 (v. 7). ὀπτὸν θερμὸν *εὔχυλον τέρεν | ὅταν ᾖ (int. κρεΐσκον), προσφέρων Alexid. 3, 472 (4). τὸ προσφερόμενον βρῶμα Damox. 4, 531 (v. 28). ἤδη προσενήνεκται Timocl. 3, 604. μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Antiph. 3, 77. προσοιστέος | στέφανος, μύρον, σπονδή Alexid. 3, 498. †περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς Aristophan. 2, 1010 (12). τὸ ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβὼν Antiph. 3, 45 (3, 1). ἐμοὶ μὲν - ὁ δεσπότης | -τῶν Θηρικλείων - ἀσπίδα ‖ προσφέρων ἔδωκεν Aristophont. 3, 363. ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν, | ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ (int. οἶνον), μανίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 12). πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη | πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσενήνεχθ' ὅλως Athenion. 4, 557 (v. 2).

πρόσφημι: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Cratin. 2, 59 (5).

προσφιλής: ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε Diph. 4, 415 (1).

προσφιλοτεχνεῖν: τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων | ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν-τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25).

προσφοιτῶ: εἰς ἀγορὰν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς, | οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι Mnesim. 3, 568 (v. 4). πρὸς - τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον | ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά Antiph. 3, 155 (68).

πρόσφορος: τὰς προσφόρους ἡμῖν (al. ὑμῖν) τροφὰς Antiph. 3, 35 (3). γυναικὶ πρόσφορον γυνή anon. 4, 668 (284).

προσφορῶ: τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς (Par. cod. προσφέρεις)-; Men. 4, 270 (158) cf. add.

προσχίσματα Aristophan. 2, 1218 (239).

πρόσχορος Aristophan. 2, 1218 (240).

προσῳδά: ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς- | ὁ Φοῖβος, οὐ προσῳδά anon. 4, 676 (305) cf. add.

προσωπίδιον: Aristophan. 2, 1054 (19).

πρόσωπον: cf. μέτωπον. τὸ προσὸν νῦν νέφος | ἐπὶ τοῦ προσώπου Anaxand. 3, 197 (6). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1). ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' *οὗ ζητεῖ φαγεῖν | ἕκαστος ὑμῶν Anaxipp. 4, 460 (v. 48). ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ *Κρωβύλης | πρόσωπον Men. 4, 189 (1, 6). πρόσωπον ἰταμόν Nicol. 4, 580 (v. 28). τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον | τὸ πρόσωπον Philippid. 4, 473. ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον anon. 4, 669 (285). ἐγώ σου- | τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορυγχιᾶν (an αἱμορρυγχιᾶν?) ποιήσω Herm. 2, 414 (3). ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης Cratin. (?) 2, 184 (26). Eup. 2, 470 (21). *δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον Telecl. 2, 373 (5). τὴν-διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου | ἔχειν δοκεῖς Herm. 2, 381 (2). πολυτελὲς τμητὸν μέγα | γλαύκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174 (1). ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων Anaxand. 3, 175 (1, 16). τά τε κυμβία | *(ἄρ') ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων; Alexid. 3, 422 (3). κἀκτυπωμάτων πρόσωπα Men. 4, 74 (4). *ὀθόνινον πρόσωπον Plat. 2, 663 (9) cf. 5, 47. περίθετον πρόσωπον Aristomen. 2, 732 (1).

προσωποποιός: anon. 4, 680 (312).

πρόσωπος Plat. 2, 691 (39).

προτέλεια: Men. 4, 312 (381). εἰ-Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 5).

προτελίζεσθαι Cratin. 2, 114 (8).
προτενθεύω: προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ Aristophan. 2, 1106 (10, 5) (?).
προτένθης: τῶν -προτενθῶν ἐσμεν Pher. 2, 256 (3). ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη Philyll. 2, 859. ὅπερ οἱ προτένθαι - δοκοῦσί μοι παθεῖν Aristophan. 2, 1106 (10, 3) (?).
πρότερος: cf. πότερος. ὁ δὲ λιπὼν | βέβηκε πρότερος Cratin. 2, 15 (1, 6). ὅτ' *εὐτυχεῖς μέμνητο τῆς προτέρας τύχης Men. 4, 275 (183). ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν. B. οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἐγὼ | τούτους πρότερον Pher. 2, 260 (11). εἰ-Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 6). οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις- | τὸ λεβήτιον Anaxipp. 4, 465 (1). οὐ-βαδίζω πρότερον *ἂν μὴ δοκιμάσω | τίς ἔσθ' ὁ θύων Diph. 4, 394 (2, 4). εἰδέναι | πολὺ δεῖ - ἀεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν | τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον ἐγχειρεῖν ποιεῖν Dionys. 3, 547 (v. 3). καὶ μαγειρικῆς | πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς (an τινα? 5, 117) τέχνης ἑτέρας τέχνας Nicomach. 4, 583 (v. 16) cf. 5, 117. εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν | παρεγίγνεθ' ἡμῖν Alexid. 3, 500 (1, 1). *νυνὶ δὲ πρότερον τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν | προλαμβάνοντες Clearch. 4, 563 (v. 4). γενόμενον τῶν κρατήρων | πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων Anaxand. 3, 183 (1, 15). ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων | οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Nicomach. 4, 583 (v. 4). αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο | παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς Theop. 2, 809 (3). τὰ διῳκημένα | πρότερον, τὰ νῦν παρόντα Antiph. 3, 106 (v. 19). *οὐδ' εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν ὅ γε νῦν γίγνεται Antiph. 3, 64 (v. 7). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, | ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον *ἐπιωρκηκότι Antiph. 3, 149 (43, 2). δοκεῖ-πρότερον ὀμόσας αὐτὸς *ἐπιωρκηκέναι ib. (43, 4). ὀμνύω σοι τὸν Δία ‖ ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις Men. 4, 248 (46). πρότερον ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων | τὸν νοῦν Cratin. 2, 116 (1, 2). †οὐδέποτ' αὐτοῦ πρότερον ib. (1, 5). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας | ὡραίας πρότερον, νῦν δ' οὐχ (an αὐθ'?) ὑμῖν ἀγορεύω | -αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει Eup. 2, 535 (1). γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον *ἤ, νῦν δ' οὐκέτι Cratin. 2, 117 (2). μὴ λέγε *τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ Philem. 4, 59 (84[a]). οὗτος πρότερον *κεφάλαιον εἰ θύννου λάβοι, | ἐνόμιζεν ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν Alexid. 3, 455 (2, 4) cf. 5, 90. πότους ἑωθινοὺς | πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον (al. εἰθισμένος) Baton. 4, 502 (1, 4). πρότερον δὲ φιάλην ἣν ἀνακειμένην ἰδεῖν | ἐργῶδες. B. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 4, 469 (v. 8). πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς-· *νυνὶ δὲ- Alexid. 3, 403 (1, 1). ἐγὼ πρότερον μὲν-ᾤόμην-. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι | ἀληθὲς ἦν Antiph. 3, 66 (1). ᾤμην- | ἐγὼ πρότερον *μὲν-· | νυνὶ δὲ- Philem. 4, 36 (9, 2). ἐγὼ πρότερον μὲν *ᾤόμην-· ἔτι *ταῦτα προσετίθην ἀκηκοώς- Philem. 4, 25 (2). ᾤμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον | εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους. | *τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος- | ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει Diph. 4, 407 (1, 1). εἶτ' ἐπέτυχες-γήμας τὸ πρότερον- anon. 4, 618 (50, 7). ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά Philem. 4, 55 (61). ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι | -ὀπτῶσιν- Athenion. 4, 558 (v. 17). πρότερόν (f. πρίν) ποτ' Antiph. 3, 10 (2) cf. add.
πρότηθυς: Cratin. 2, 215 (134).
προτίθημι: ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ- | τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις Eubul. 3, 210 (v. 4). †τῷ δὲ κοττάβῳ προθέντας ἐν

πατρικοῖσι νόμοις Cratin. 2, 83 (6). ὅταν Διοσκούροις ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται ex Chionid. 2, 8 (4).
προτιμῶ: ὀβελίαν *σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν (?) Pher. 2, 274 (1). τοὺς-στρατηγοὺς-προτετιμημένους | ὑπὸ τῆς πόλεως *μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν Alexid. 3, 391 (2, 3). θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς mon. 230. ξένον προτίμα mon. 618. ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔθος mon. 686.
προτομή: γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή Antiph. 3, 72 (1, 4).
προτοῦ: v. πρό.
προύνικοι (al. προύνεικος) anon. 4, 683 (324).
προὔπτος: εἰς προὔπτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν Aristophont. 3, 359. εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν Phoenicid. 4, 511 (v. 18).
πρόφασις: ἔστιν δέ μοι πρόφασις καλῶς *εὑρημένη· | τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον Archipp. 2, 724 (1). τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλήν | ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους Aristophont. 3, 362 (3, 6). τοὺς τόκους δ' *ἀνευρίσκουσ' ἀεί | πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ Philem. 4, 33 (4, 11). οἶνος οὐκ ἔνεστι αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους (ἑτέρους?) πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας (?) Axionici 3, 531 (2) cf. 5, 92. μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' οὐκ ἔχω Alexid. 3, 437 (2, 1). ἀγὼν πρόφασιν (al. προφάσεις) οὐκ ἀναμένει (al. οὐ δέχεται) ex Aristophan. 2, 1087 (19). μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς Men. 4, 133 (1). ἄνευ προφάσεως οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν mon. 35. ἐμέθυον· ἱκανὴ πρόφασις εἰς θἁμαρτάνειν Philem. 4, 62 (100). ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν Men. 4, 291 (263). ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ | πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν | κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν Philem. 4, 36 (8, 10). στρατιώτην-σωτηρίας | ἔστ' ἔργον εὑρεῖν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὔπορον Men. 4, 91 (3). μηδεὶς-πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ· | ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίγνεται Men. 4, 155 (1).
προφήτης: Κινησίας-φθόης προφήτης Plat. 2, 679 (2, 4). δείπνου προφήτην λιμόν Antiph. 3, 126 (1, 23).
προφορεῖσθαι: τὴν ὁδὸν προφορούμενα (al. προφορουμένω) Calliae 2, 737 (7).
προχειρίσασθαι: v. πρόχειρος.
πρόχειρος: τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη †προχείρους εἶναι (l. προχειρίσασθαι ed. min. πρὸ χειρὸς εἶναι Hermann.) Plat. 2, 638 (1, 5). ἡ-σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά Philem. 4, 56 (69). 692 (352). πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν Philem. 4, 9 (2). προχείρως: δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα | ὁρμᾶν προχείρως Amphid. 3, 316 (1, 7). εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν | οὕτω προχείρως Alexid. 3, 404 (2). προχείρως τοὺς (τὰς?) ἀκράτους πίνομεν Alexid. 3, 500 (1, 5).
προχοΐδιον: τοὺς μὲν ἐκ προχοϊδίου, | τοὺς δ' ἐκ καδίσκου Cratin. 2, 127 (16). Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοϊδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου *(σ') Stratt. 2, 771 (1).
πρόχους: βοᾷ δέ τις, | ὕδωρ *(ὕδωρ). ὁ δ' εὐθὺς *ἐξάρας πρόχουν | -κατέχεε Xenarch. 3, 621 (1, 14). χιόνος-πρόχουν Anaxand. 3, 183 (1, 27).
προχύτης: Alexand. 4, 554.
προχῶναι: Archipp. 2, 726 (2).

πρυτανεῖα: δέχονται- | *ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ' et ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο Aristophan. 2, 1106 (10) (?).
πρυτανεῖον: ὅταν Διοσκούροις ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται ex Chionid. 2, 8 (4). οὐ-μὴ τίθενται συμβολαί, | πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται Timocl. 3, 595 (v. 19).
πρυτανεύω: δείπνου χαριέντως-πεπρυτανευμένου Alexid. 3, 429 (1, 4).
πρύτανις: ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν Aristomen. 2, 731 (4). Λυκίων πρυτάνεις Ephipp. 3, 323 (1, 19).
πρῴ: cf. προβούλευμα. πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ *πρῴ 'πιπίνειν (vulg. πρῶτ' ἐπιπίνειν) Eup. 2, 547 (2, 3). ἐκεῖ γὰρ *ἕξεις ἀγαθὰ πολλὰ δὴ πρῴ Eup. 2, 453 (17).
πρώην: πρώην ἐρανιστὰς ἑστιῶν ἥψησ' ἔτνος Aristophan. 2, 1118 (1). τοῖς τετραδισταῖς-παρέθηκεν *ἐσθίειν | πρώην λέκιθον- Alexid. 3, 501. φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας Eubul. 3, 258 (3). Νικοστράτην τίν' ἤγαγον πρώην σφόδρα | γρυπήν Arched. 4, 435 (v. 1). οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία, | οὐδ' ἔστι *πρώην (libr. πρώτη) Philem. 4, 6 (v. 2). Caeterum v. ad Men. 4, 299 (308).
πρώιμος (f. πρῷος, an πρῷμος cum Dind. Bk.? int. καρπός) Aristophan. 2, 1103 (19).
πρώιος: δείλης πρωίας Philem. 4, 64 (116).
πρωκτός: πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων; Aristophan. 2, 954 (4). οὐ δέομαι *πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν *(προσκεφαλαίου) Herm. 2, 404 (5). δασὺν ἔχων | τὸν πρωκτόν Cratin. 2, 184 (27). σκορπίος αὖ.. *Β. παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών Plat. 2, 673 (1, 21). γέρανος..*τουδὶ | τοῦ χάσκοντος διατειναμένη | διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν | διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 67). εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός Cratin. 2, 23 (10). τί ἐστι τοῦτο; *Α. τί ἀπορεῖς; Β. Καλλίστρατος. | Α. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος Eubul. 3, 254 (1, 6).
πρῷμος: v. πρώιμος.
πρῷος: v. πρώιμος.
πρωπέρυσιν: πότε σὺ **ἤκουσας αὐτοῦ; Β. *πρωπέρυσιν ἔτος τρίτον Pher. 2, 360 (93).
Πρωταγόρας: ἔνδοθι μέν ἐστι Πρωταγόρας ὁ Τήιος Eup. 2, 490 (10). πίνειν-*(αὐτὸν) Πρωταγόρας *ἐκέλευ' ib. 491 (11). Caeterum v. Amips. 2, 706 (5).
πρωτεύω: σοφιστὴς εὐφυής, | μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων *(τῶν) τότε Alexid. 3, 400 (1, 5). *οἶκος-ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή Men. 4, 213 (4).
πρώτιστος: τὸ δειπνάριον *ἀνθηρὸν ἦν-, | φακῆς-τρύβλιον μεστὸν μέγα. | Β. πρώτιστον οὐκ ἀνθηρόν. Α. ἐπὶ ταύτῃ- Diph. 4, 406 (v. 3). τῆς ὀριγάνου | πρώτιστον *ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν | τὸ τρῖμμ' Alexid. 3, 471 (2, 2). βούλου γονεῖς πρώτιστον (πρὸ παντὸς mon. 72) ἐν τιμαῖς ἔχειν Philem. 4, 63 (107). τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ *σοι | πρώτιστον *; Alexid. 3, 510 (12, 2). τὰ χρώματα | πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). καὶ γὰρ οἶνον τὸν νέον | πολλή *'στ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι | πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ' Alexid. 3, 405 (6, 4). πλευρὰν ἔχειν πρώτιστον-δεῖ-, | ἔπειτα δεῖ- Nicol. 4, 580 (v. 27). δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν | περὶ τῶν μετεώρων- ‖ πάλιν-ἴσως | ἐθαύμασας-. ‖ τί οὖν; ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 483 (v. 25). *πρώτιστα (libr. πρῶτα) μὲν γὰρ ὀνόμασιν | *ἰδίοισι-χρῆται-* | ἔπειτα- Antiph. 3, 121 (v. 2). πρώτιστα μὲν *(οὖν) πάντες (an πρώτιστον μὲν πάν-

τες?) *ἀναυδεῖς* | *τότ' ἐπέστησαν*-. | **κᾆτ'*- Epicrat. 3, 371 (1, 20). *πρώτιστ' ἀποκρίνετε*** | *τὸ νομιζόμενον* Pher. 2, 261 (1, 1). *πρώτιστα δέ* | *τῶν μυρρινῶν* - **βούλομαι* ‖ **τὰς φιβάλεως* Apolloph. 2, 880 (1). *ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστά σε* (?) Plat. 2, 648 (3).

π ρ ω τ ό β α θ ρ ο ς: Pher. 2, 356 (73) sive Epicrat. 3, 373 (3).

π ρ ω τ ό π ε ι ρ ο ς: Theop. 2, 822 (32). *ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης* Alexid. 3, 422 (1, 4).

π ρ ῶ τ ο ς: *περὶ πρώτους ὕπνους* Eubul. 3, 210 (4). *ἡ πρώτη λοπάς* | *ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως* Damox. 4, 531 (v. 50). *πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται* Nicostr. 3, 278 (1). *τὸν μὲν *ὑγιείας ἕνα* (i. e. *κρατῆρα*), | *ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι* Eubul. 3, 249 (1, 3). *λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου *πατήρ* Men. 4, 237 (17). *Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν* Men. 4, 265 (136). *οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα,* | *πρώτην δὲ σώζειν* Alexid. 3, 519 (35). *πλούτῳ γένει τε πρῶτοι* (int. *οἱ στρατηγοί*) Eup. 2, 466 (15, 5). *ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ *βαλλαντίου* Telecl. 2, 371 (1, 2). *οἰμώξει μακρά* | *πρῶτος μαγείρων* Diph. 4, 395 (2, 37). *ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ* | *πρώτῳ πειρᾶσθαι* (an *πεπειρᾶσθαι*?) Cratin. 2, 30 (4). *ἐν τοῖσι πρώτοις, ὅς* (l. *πρῶτος ὅς*) *λαβὼν ἀνῆκέ με,* | *χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε* Pher. 2, 326 (1, 4). *κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμών* (al. *βαλών*), *εἴληφε χειρόνιπτρον* Eup. 2, 467 (16, 1). *εἰ πρῶτος ἔλθοις κἂν καθίζεσθαι λάβοις* Cratin. 2, 231 (177). *τὸν*-*γόγγρον*-**τουτονὶ τίς λήψεται* | *πρῶτος προσελθών;* Antiph. 3, 13 (1, 14). *οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις;* Cratin. 2, 38 (3). *ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος* Aristophont. 3, 357 (1, 2). *τῆς θύρας χασμωμένης* | *ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν* Alexid. 3, 501 (v. 8). *ὃν *ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον* | -*ἐγχέλεις ὠνούμενον,* | *ἀπάγειν* Alexid. 3, 415 (1, 6). *πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία,* | *πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν* Euthycl. 2, 890. *τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον* | *πρῶτος λέγω σοι* Men. 4, 174 (1, 4). *οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφὼ* ‖ -*ῥῖψαι πέτρας* | *ἀπὸ τηλεφανοῦς *ἅλμα* Men. 4, 158 (1) cf. add. *ὅστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος* (al. *πρῶτος κατέδειξεν*) *τῶν θεῶν,* | *οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν* Antiph. 3, 66 (v. 1). *τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα* | *ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον;* Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 1). *ὁ πρῶτος εὑρὼν*-*τμητὸν μέγα* | *γλαύκου πρόσωπον*-*Νηρεὺς*- Anaxand. 3, 174 (1). *ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα* Alexid. 3, 469. *ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνήρ* | *δημοτικὸς ἦν τις* Eubul. 3, 240. *ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν* Alexid. 3, 451. *ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην* Men. 4, 75 (5). *ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς* | *ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν* Alexid. 3, 396 (1, 1). *ὁ πρῶτος εἰπὼν "μεταβολὴ πάντων γλυκύ",* | *οὐχ *ὑγίαινε* anon. 4, 684 (327). *τίς εἶπεν "ἀμίδα *παῖ" πρῶτος* (libr. *πάμπρωτος*) *μεταξὺ πίνων;* Eup. 2, 547 (2, 5). **(τίς ἐστιν) ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρεν τὸ *πρῴ 'πιπίνειν* (vulg. *πρῶτ' ἐπιπίνειν*); ib. (2, 3) cf. 5, 39. *ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ* | *ὁ πρῶτος ἦν *γήμας* Men. 4, 114 (1). *κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερος* | *θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἠδίκει* Aristophont. 3, 359. *κακός* | *κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον* (an *δεύτερος*? 3, 359) | *ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς* Eubul. 3, 260 (1). *σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον *(βροτῶν)* Philem. 4, 4 (1, 2). *πρῶτος* (ap. Bk. *πρώτως*) *γὰρ ἡμᾶς, ὦ Κλέων,* | *χαίρειν προσεῖπας* Eup. 2, 556 (21). *τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς* | *κατέδειξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,* | *οὐκ*

οἶδα Machon. 4, 496 (v. 2). θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν *κρέας Athenion. 4, 557 (v. 11). ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ Euphr. 4, 486 (v. 8). ἐγὼ-εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος ib. (v. 14). ὅς-Νικομήδει-πρῶτος-ποτε | ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου | *παρέθηκε ib. 494 (1, 3). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγώ-*(τὴν) τυραννικὴν φακῆν Demetr. 4, 539 (v. 5). ὁ πρῶτος (?) οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχων | ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρὸς Alexid. 3, 520 (35, 4). τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν | τῆς λοπάδος, ἀνεπήδησε-, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας Philem. 4, 26 (v. 14). σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὑρέθη λόγος mon. 487. τόν τε κότυλον πρῶτον (πρῶτος? Ddf.) *ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2, 390 (4). πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον | αὐτοῖς ἀκράτου Men. 4, 136 (3). γόγγρου κεφαλὴν (an κεφάλαιον?) καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια Arched. 4, 436 (2, 2). μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν Stratt. 2, 763 (1, 4). τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει Men. 4, 273 (173) = Diph. 4, 422 (17). τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον, †ἔχε τὴν σιγήν (f. τὰ-πρῶτα, τὴν σιγὴν ἔχε) Men. 4, 274 (180). τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (an ὄν? 5, 80) | ὠνόμασεν ὀρθῶς, δεύτερον δ' εἶναι καλόν· | τρίτον δὲ πλουτεῖν Anaxand. 3, 169 (1). αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν, | τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ'-Philem. 4, 56 (68). πιοῦσα-| παράδος τὸ πρῶτον (? an λοιπόν?) Theop. 2, 804 (v. 11). βούλου τὸ πρῶτον εὐσεβεῖν πρὸς τὸν θεόν mon. 567. Θεολύτην-*(οὐδ') οἶδεν οὐδείς, ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο Philetaer. 3, 294 (1, 3). ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῆ, | ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον Alexid. 3, 397 (2). ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν *ἐνέχεεν | καὶ τεττάρων χαλκῶν *μετὰ ταῦτα Philem. 4, 19 (2). τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα. | -ἀσταφίδα κεκομμένην, | μάραθρον- Alexid. 3, 437 (2, 3). ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον-. | τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον *τοδί. | διωβόλου τοῦτ' ἔστι. πλυτέον εὖ μάλα. | εἶτ' εἰς λοπάδιον- | ἐνθεὶς τὸ τέμαχος- | ἐπεσκέδασα τοὔλαιον· εἶθ' ἕψων ποιῶ | μυελόν Alexid. 3, 470 (1, 3. 5). καρῖδας ἔλαβον πρῶτον-. γαλεὸς εἴληπται μέγας- Sotad. 3, 585 (v. 1). πρῶτον μὲν *(οὖν) *ὄστρεια-τινα | ἰδὼν-ἔλαβον-. | τούτων δ' ἀπολυθείς- Alexid. 3, 429 (1, 1). πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων-, | ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων Alexid. 3, 461. πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω Cratin. 2, 74 (3). τὰς σηπίας δὸς πρῶτον- ‖ τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας | ἀπόδος Antiph. 3, 12 (1, 1). τοὺς πόδας | ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα Antiph. 3, 84 (1). ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν-, | ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν. ‖ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 482 (v. 15). τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι, | τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον- | γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει, πάλιν | ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 17). ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἡ κύων | ἔσηνε καὶ *προσῆλθ' Apollod. 4, 455 (2). μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία | ποίημα κατὰ πάντ', εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι | -εἰσιν ἐγνωρισμένοι ‖ ἐπεὶθ'- Antiph. 3, 105 (v. 2). πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν, | εἶτα φθονοῦνται Anaxand. 3, 196 (3). τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν | πρῶτον ἐνυφαίνουσ'· εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν | τοῦτ' ἔστιν Men. 4, 244 (33). τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς-. | ἔπειτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου | αὐτόματος Cratet. 2, 238 (2). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. | ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος- Telecl. 2, 361 (1, 2). εἰκὸς δή που πρῶτον ἁπάντων | ἔφυσαι φῦναι Aristophan. 2, 1169 (4). ἄγε δὴ πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἴστω Cratin. 2, 151 (7). ἦσαν

ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοί | ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν-, γυνὴ δ' - Eup. 2, 466 (15, 4). ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἰσηγορίαν Eup. 2, 536 (2). πρῶτον μὲν ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες, | αἷμα, κύστιν Eubul. 3, 250 (3). κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ Diph. 4, 407 (1, 6). *εἰ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους | εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους Alexid. 3, 490 (2, 2). οἰκεῖν μὲν *ἀργὸν αὐτὸν (vulg. ἐν ἀγρῷ τοῦτον f. ἐν ἀγρῷ πρῶτον) ἐν τῷ γηδίῳ ‖ ἔπειτ' ἀκούειν *προβατίων βληχωμένων Aristophan. 2, 1108 (1, 2) cf. 5, 65. λεκανίῳ γὰρ πρῶτον μὲν *ἐναπονίψεις, ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς Polyz. 2, 868 (4). πρῶτον μὲν ωσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει | ἔμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας Timocl. 3, 593 (v. 8). τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν ‖ πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι; Antiph. 3, 54. πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον Plat. 2, 683 (7). *εὐθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς πρῶτον ἀπολογήσομαι Eup. 2, 546 (1, 2) cf. 5, 39. πρῶτον μὲν αὐτοῦ παραλαβὼν *τὼ χαλκίω | τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19). παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ Anaxil. 3, 343 (2). τουτὶ λαμβάνω. Α. δεῖξον τί ἐστι πρῶτον Alexid. 3, 444 (1, 9). ἀμίδα μοι, | ἔνεγκε πρῶτον, φησίν Diph. 4, 395 (2, 35). †τὸ χερνίβιον (χερνιβεῖον?) πρῶτον Antiph. 3, 35 (2). ταδί μοι *πρῶτον (vulg. πρῶτ') ἀμπίσχου λαβών anon. 4, 615 (43b). δειπνῶμεν *(πρῶτον), κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα Metag. 2, 752 (3). ὅταν τι μέλλῃς τὸν πέλας κατηγορεῖν, | αὐτὸς τὰ σαυτοῦ πρῶτον (an πρῶτ'?) ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162). πρὶν ἀγαθοῦ πρῶτον δαίμονος λαβεῖν, | πρὶν Διὸς σωτῆρος Eriphi 3, 558 (4). μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε Men. 4, 268 (152). ἂν ἀποτύχῃ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην Axionici 3, 534 (1, 1). ὁρῶσι πάντες πρῶτον, εἶτ' ἐθαύμασαν, | *ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν, εἶτ' - Philem. 4, 51 (49). ἔκυψεν - πρῶτον σιωπῇ - ‖ ὡσεί *τε προσέχων οὐδὲν - ἔκρουσε πώλυπόν τιν' Amphid. 3, 313 (1, 7). ἂν πρῶτον ἀπίῃς καταλύσεις, βελτίονα | ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες ἐχθρὸς οὐδενί· | ὁ προσδιατρίβων *δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Men. 4, 212 (2, 11). πρῶτον ὠμῶν κειμένων | τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι Arched. 4, 435 (1, 1). ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου Baton. 4, 502 (1, 17). οὗτοι - πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν - | ἀπὸ τῆς τραπέζης - ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 14). ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμήν | καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην Eubul. 3, 205 (v. 6). πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται | πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος -. τἄλλα δέ | ἤδη *τάδ' εὐτελέσταθ' *(ἔστ') Plat. 2, 674 (2, 7) cf. 5, 48. καὶ πρῶτα μέν | αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν - ‖ ἔπειτα πνικτὰ - μηκάδων μέλη Antiph. 3, 3 (1). καὶ πρῶτα μὲν **(l. πρῶτον μὲν) - ἀπάγω τρία χνώδαλ' Cratin. 2, 152 (8) cf. 5, 22. *ὅτοισι πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν ‖ ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν - *τούτω Eup. 2, 484 (1, 3). σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, | δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὔτ' ἔχειν | ὄνομα μετρητήν Philyll. 2, 859. τίνες ἂν εἶεν; Β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων | ἀπὸ τῶν *τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν | Μέλητος Aristophan. 2, 1005 (1, 8). ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα ‖ οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; Anaxil. 3, 347 (1, 8). πρῶτα μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος - | πάντα τἄλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται Alexid. 3, 422 (1, 1). πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγε Cratet. 2, 246 (2). ὃς πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἠράμην

Plat. 2, 653 (2). καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης | ὀργιζόμενος Timocl. 3, 598 (1, 3). τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί Men. 4, 230 (5, 3). πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν | ὀπισθοτίλαν-ὀνομάζετε, | τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον Stratt. 2, 781 (3, 2). πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον, εἶτα Θούδιππος- | παντελῶς ἔπηξεν (?) ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο Timocl. 3, 603 (4, 2). πιεῖν ἀναγκάσω | τὴν ἱερόσυλον πρῶτα Men. 4, 113 (3). γαστρός, εἰς ἣν † πρῶτον ἐμβαλεῖς** (f. βρωτὸν ἐμβαλεῖς ἅπαν) Diph. 4, 403 (1, 4). Cf. πρώην. πρώτιστος.

πρώτως: v. 5, 39.

πταίω: οὐ δεῖ-ἀδικεῖν τοὺς ἱκέτας, ἄλλως τε καὶ | ὅταν μετ' εὐνοίας (an ἀγνοίας? 5, 101) *τι μὴ πονηρίᾳ | πταίσωσιν Men. 4, 102 (3). ἐπὰν πταίσωσί τι (int. medici), | αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐχ εἴων τότε Philem. 4, 24 (1, 5). τὸν πλησίον-οἴεται μᾶλλον φρονεῖν | ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). κἂν ποτε πταίσας τύχῃς, | ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 13). μέγιστόν ἐστιν-τοῖς ἐπταικόσιν | τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129). ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας Baton. 4, 499. *ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθά | καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν Men. 4, 264 (126).

πτακίς: anon. 4, 681 (317).

πταρμός: οὗτοι-πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολύν | ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 14).

πτάρνυμαι: ὅταν-*παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν-Philem. 4, 38 (13, 1). *αὐτῷ βαδίζει καὶ λαλεῖ καὶ πτάρνυται | ἕκαστος ἡμῶν ib. (13, 4). λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις Men. 4, 230 (5, 9).

πτερνίζειν: anon. 4, 665 (266).

πτερνίς: Alexid. 3, 523 (54).

Πτερνοκοπίς: μετὰ | Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος Axionici 3, 534 (1). Πτερνοκοπίς Men. 4, 148 (5).

πτερόεις: χναυμάτια πτερόεντα Aristophan. 2, 1026 (1).

πτερόν: πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω Cratin. 2, 165 (6). σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστή Theop. 2, 808 (1, 1). cf. de Antiph. 3, 146 (32) ad Aristophan. 2, 964 (17). [θᾶσσον-οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται Men. 4, 226 (1, 15)]. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά | τοιοῦτο πρᾶγμα (Amor); Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 7). ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά Aristophont. 3, 361 (2, 5). οὐ γὰρ ἄν ποτε | θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά Alexid. 3, 428 (1, 6).

πτερύγια: πτερύγι' *ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα Sotad. 3, 585 (1, 16). *τῶνδε (i. e. sepiarum) τὰς μὲν πλεκτάνας | καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν *ἑφθὰς ποιῶ Alexid. 3, 471 (3, 3) cf. 5, 90. τὰς μὲν τευθίδας, | τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμὼν-ὠνθύλευσα Alexid. 3, 416 (v. 3).

πτέρυξ: τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε (int. Amor) τῇ Νίκῃ φορεῖν | ἔδοσαν Aristophont. 3, 361 (2, 8). ἠγνοηκότας-τοὺς | γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν Alexid. 3, 393 (1). τὴν πτέρυγα *παραλύσασα τοῦ χιτωνίου | καὶ τῶν ἀποδέσμων Aristophan. 2, 1084 (14).

πτερύττομαι: γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ *πτερύττομαι Diph. 4, 404 (2, 6).

πτέρων: cf. 5, 120. ἢ τρίορχος ἢ *πτέρων ἢ στρουθίας anon. 4, 647 (172).

πτερωτός: ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως Timoth. (?) 3, 589.

πτηνός: πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη Anaxil. 3, 347 (1, 5).

πτήσσω: *ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς Posidipp. 4, 521 (v. 13).

πτίλα: ὥσπερ *κνεφάλλων ἢ *πτίλων σεσαγμένος Plat. 2, 650 (4). caeterum v. Eubul. 3, 204 (1).

πτισάνη: πτισάνην διδάσκεις - *ἕψειν ἢ φακῆν; Aristophan. 2, 1008 (7). πυρούς, πτισάνην, χόνδρον Aristophan. 2, 1122 (15). πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας Nicoph. 2, 852 (2). ἐνθρυμματίδων, πτισάνης, ἀθάρης Anaxand. 3, 184 (1, 42). ἐὰν ἐπιχώριος | ἰατρὸς εἴπῃ "τρύβλιον τούτῳ δότε | πτισάνης ἕωθεν", καταφρονοῦμεν εὐθέως· | *ἂν δὲ "πτισάναν καὶ τρύβλιον", θαυμάζομεν Alexid. 3, 448 (2).
πτισμός: προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα Nicoph. 2, 853 (5).
πτίσσω: ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ, πτίσσειν (al. πτίττειν), φρύγειν, ἀναβράττειν Pher. 2, 345 (18). *πτίσσω (vulg. πίττω), βράττω, μάττω Aristophan. 2, 1057 (4). de pinsentium cantu v. Nicoch. 2, 844 (2). Aristophan. 2, 1088 (27).
πτιστικόν: ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ *(τι) πτιστικόν Phryn. 2, 587 (2).
Πτολεμαῖος: λαλῶ Πτολεμαίῳ (f. λάβ' ὦ Πτολεμαῖε 5, 88) γογγυλίδος ὀπτῶν (ὀπτῆς?) τόμους Alexid. 3, 419 (2). ἐγὼ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν | τῆς τοῦ βασιλέως Alexid. 3, 494 (v. 1).
πτόλις: Anaxand. 3, 191.
πτόρθος: ἐλάτης πρίνου κομάρου τε | πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι Eup. 2, 426 (1, 2).
πτύσσω: τὴν ἐπωμίδα | πτύξας διπλῆν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην Apollod. Car. 4, 440.
*πτύσχλοι v. ad Herm. 2, 412 (6).
πτύω: ἐπεὶ δὲ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει (Lais), ‖ ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι (?) Epicrat. 3, 366 (2, 20).
πτωχαλαζών: de Midia Phryn. 2, 582 (4).
πτωχεύειν: Antiph. 3, 158 (83).
πτωχικός: πτωχικοῦ βακτηρίου Aristophan. 2, 999 (10).
πτωχός: cf. πολύς. Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην Eup. 2, 553 (10). οὐδ' *Ἀμυνίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν; anon. 4, 649 (182). *ἔτεμν', ἔκαε, πτωχὸς ἦν καὶ δήμιος Phoenicid. 4, 511 (v. 13). ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός Alexid. 3, 456 (1, 1). ὁ μὲν ὢν-πένης | πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον Timocl. 3, 593 (v. 10). πτωχότερος κίγκλου Men. 4, 132 (4). γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα *Aristophont. 3, 359 = Men. 4, 183 (3) cf. 5, 104. πέρυσι πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός, | *νυνὶ δὲ πλουτεῖς Men. 4, 276 (188). καιροῦ τυχὼν-πτωχὸς ἰσχύει μέγα mon. 281. ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ Alexid. 3, 414 (1, 1). ὁ πριάμενός τε (int. pisces) πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413 (v. 8). τὸν εὔπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον (i. e. τύχη) Philem. 4, 31 (1, 8). *ἐὰν δ' ἐκ πλουσίου | πτωχὸς γένηται anon. 4, 685 (327). μήτε τῶν πτωχῶν-| ἡμῶν καταφρόνει Men. 4, 156 (1, 9). ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους - οὐ στένειν | τὰς νύκτας- ‖ -ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα Men. 4, 149 (1). τὸ τέλος ἅπασίν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ Aristophont. 3, 364 (1). ὅστις διαπλεῖ θάλατταν ἢ μελαγχολᾷ, | ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ Alexid. 3, 480 (3). ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην Men. 4, 75 (5). εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι-; Antiph. 3, 146 (31). ἔργον καθεῖλες *πλουσίου πτωχὸς (cod. πλούσιον πτωχῶν 'num πλούσιον πτωχῷ?' H. I.) λόγῳ Philem. 4, 40 (18[a]).
πυαλίτης: ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος (iactus tal.) Eubul. 3, 232 (2, 4).
Πυανέψια: Πυανέψια | πορδὴν ἑορτὴν *ἦγε (?) anon. 4, 607 (21[a]).
πυγαῖαι Archipp. 2, 726 (2) v. ed. min.
πυγή: πυγὴν μεγάλην *εἶχ' - καὶ καλὴν (Callistratus) *Eubul. 3, 209

(3). ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἕν' ἕκαστον Eubul. 3, 255 (1, 25). τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες ex Demetr. 2, 877 (3).
πυελίς: Aristophan. 2, 1074 (17).
πύελος: ἑκάστῳ ῥεύσεται | εἰς τὴν πύελον Cratet. 2, 238 (2, 5). πύελον ἥκεις ἔχων καὶ *χαλκίον Eup. 2, 529 (8). κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην ἐν τῇ πυέλῳ Aristophan. 2, 1100 (9). κοιτὼν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει Aristophan. 2, 947 (9).
Πυθαγόρας: μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν | ὁ τρισμακαρίτης Antiph. 3, 92 (1, 7). de Pythagorae victu Alexid. 3, 475 (4). Caeterum v. Cratin. min. 3, 376.
Πυθαγόρειοι: ἰσχάδες καὶ στέμφυλα | καὶ τυρὸς-' ταῦτα γὰρ θύειν νόμος | τοῖς Πυθαγορείοις Alexid. 3, 474 (2). Ἐπιχαρίδης-κύνας κατεσθίει, | τῶν Πυθαγορείων εἷς Alexid. 3, 483 (1, 5).
πυθαγορίζω: ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει | ἔμψυχον οὐδέν Antiph. 3, 75 (3). οἱ πυθαγορίζοντες γὰρ-οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἕν | ἔμψυχον Alexid. 3, 483 (1, 1). οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον, | οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν Antiph. 3, 133 (2).
Πυθαγορικοί: τῶν Πυθαγορικῶν (Elmsl. Πυθαγοριστῶν) *δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες | -τρώγοντες *ἅλιμα Antiph. 3, 87.
πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι | λεπτοὶ-τρέφουσ' ἐκείνους Alexid. 3, 483 (2, 7).
Πυθαγοριστής: ὡς Πυθαγοριστῇ (al. *Πυθαγορισταὶ) θύομεν τῷ Λοξίᾳ Mnesim. 3, 567. τοὺς Πυθαγοριστὰς γενομένους (f. λεγομένους) οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας Aristophont. 3, 362 (3) cf. add. διαφέρειν-πάμπολυ | τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν ib. (4, 3). Cf. Πυθαγορικοί.
Πύθια: ταῦτά σοι καὶ Πύθια | καὶ Δήλια (f. Δήλι' ἔσται) Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108 et add.
Πυθιάς: οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι, | Πυθιάς, ἑταιρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 2).
Πύθιον: πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον Stratt. 2, 776 (1).
Πυθιονίκη: Alexid. 3, 446 (1). τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἅρπαλον Philem. 4, 7. Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη Timocl. 3, 608 (1). *ἀνδρῶν δ' ἄριστον κωβιὸν- | πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ Antiph. 3, 13 (1, 20). †Ἄνυτος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν | ἐλθὼν φάγῃ τι Timocl. 3, 600 (1). ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται ib. (2).
πυθμὴν δικῶν anon. 4, 666 (275).
Πυθόδηλος: ὁ Πυθόδηλος *οὑτοσὶ | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος Axionici 3, 530 (1).
πυκάζομαι: τῷ τ' ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι Cratin. 2, 73 (1, 7).
πυκινός: πατάνια πυκινὰ ταρφέα Eubul. 3, 223 (1).
πυκνός: πλέκειν κέλευε *πόρκων πυκνοτέρους Diph. 4, 410. σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας Alexid. 3, 471 (2). λεπαστὴ πάνυ *πυκνή, | ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος | τέττιξ κελαδεῖ Theop. 2, 808 (1). ᾔτησε κύλικα, καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνὰς | ἕλκει καταντλεῖ Alexid. 3, 417 (1). ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς Eubul. 3, 228 (1). πυκνοὶ-ᾄττουσιν Ἡφαίστου κύνες Alexid. 3, 452 (1, 16). ἄρτους-ἰπνόν | καταμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις Antiph. 3, 96 (1). ἐν ταῖς περισσαῖς καὶ πυκναῖς ὁμιλίαις Philem. 4, 40 (17). δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον- | αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά

Antiph. 3, 27 (1, 17). αἰτοῦσαν πυκνά Men. 4, 131 (1). ἕψε, καὶ *γεύου πυκνά Machon. 4, 497 (v. 6). ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω καὶ πυκνά Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2). πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν, καὶ πότε βάδην Sosip. 4, 484 (v. 50). διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς πάντ' ἐξετάζειν Amphid. 3, 316 (1, 5).

πυκνόφθαλμος: ["Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας Men. 4, 226 (1, 16)].

πύκνωμα: *ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου | κόμποις παφλάζων ἠπίοις πυκνώμασιν (?) Timocl. 3, 602 (3).

πύκτης: οἴνῳ-τὸν οἶνον ἐξελαύνειν ‖ -*μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην Antiph. 3, 139 (13, 5). οὐ χαλεπόν ἐστι- ‖ πύκτῃ-ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ Philippid. 4, 471.

Πυλαγόραι: τοὺς Πυλαγόρας **καὶ τὸν ἱερομνήμονα Aristophan. 2, 1083 (11).

Πύλαι (an πυλαωροί? 5, 68) Aristophan. 2, 1161 (11).

πύλη: πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις Men. 4, 287 (239). χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα κἀίδου (an κἂν Ἅιδου?) πύλας mon. 538. νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας Aristophan. 2, 1005 (1, 1). τί-ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι, | ἀλλ' οὐ βαδίζεις; Eubul. 3, 211 (v. 1). Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας *Alexid. 3, 394 (v. 2) cf. 5, 88. ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν; | B. ἐντὸς πυλῶν *γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν Posidipp. 4, 520 (1). ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας (?) Anaxand. 3, 176 (1, 17) cf. ad 4, 455.

πύνδαξ: τῆς χοίνικος τὸν πύνδαχ' εἰσέκρουσεν Pher. 2, 298 (7). *ἐκκεκρουσμένους (vulg. ἐκκρουσαμένους, an ἐσκρουσαμένους? 2, 298) τοὺς πύνδακας Aristophan. 2, 1057 (6).

πυνθάνομαι: ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου Alexid. 3, 389 (1, 14). τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν Men. 4, 326 (473). ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων-; Nicomach. 4, 583 (v. 4). τοῦ μαγείρου πυθόμενος | τὸν ἑστιῶντα Alexid. 3, 501 (v. 6). οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ Euang. 4, 572 (v. 4). πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν Men. 4, 321 (455). τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε | νῦν εἰσὶ *κἀνέροιτο (?)· παρ' ἐμοῦ πεύσεται Henioch. 3, 563 (v. 5). μηδὲ σὺ ζήτει [τι] πυθέσθαι anon. 4, 656 (212). ἤρετο | ὁπόσου, πυθόμενος δ' *ἀπέτρεχ' εἰς τὰς μεμβράδας Timocl. 3, 598 (v. 9). ἡ ναῦς δὲ *πότερ' εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος-; τουτὶ γὰρ ἐὰν *πύθωμ' ὅ τι, | αὐτὸς *περανῶ τὰ πάντ' Nicostr. 3, 282. ὅπως δὲ †σπεύσεθ' ὅτε (al. σπεύσεσθαι ὅτι f. πεύσεσθ' εἴτε) τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224. παρὰ τοῖς γυναικονόμοις-τούς- | διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος | πάντας μαγείρους-, | ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐὰν | πλείους τις-ἑστιῶν τύχῃ, | ἐλθὼν Men. 4, 147 (1). πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται Aristophan. (an Chionid.? 5, 14) 2, 1181 (20). ὁ μὲν-ἦν ἄπειρος-τοῦ κακοῦ, | ὁ δ' οἷον ἦν γυνὴ κακὸν *πεπυσμένος (libr. πεπεισμένος) Eubul. 3, 260 (1, 5). εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον** | ὕπνον *ἀποδαρθόντ' Nicoch. 2, 846 (3). οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' -τἀν τῇ πόλει; Eup. (?) 2, 577 (v. 11). τί δῆτα λέξεις τἀπίλοιπ' ἤνπερ πύθῃ; Pher. 2, 300 (1, 22). πάντα λόγον τάχα πεύσει Cratin. 2, 100 (15). τοὺς βιβλιοπώλας λεύσομαι (f. πεύσομαι) Theop. 2, 821 (25).

πυξίδιον: Aristophan. 2, 1218 (243).

πύξινος: κλίνην ἀμφίκολλον πυξίνην Plat. 2, 628 (10). ἀλία πυξίνη Archipp. 2, 718 (6). πύξινος (Chaerephon) Eup. 2, 516 (22).

πυξίον: Aristophan. 2, 1218 (242). πυξίον λαβὼν κάθου Anaxand. 3, 167 (1).
πυός (πῦον): de accentu v. 5, 18. πυός, πυριάτη, μύρτα Eubul. 3, 241. *πῦον (vulg. πύον) δαινύμενοι, *κἀμπιπλάμενοι πυριάτῃ *Cratin. 2, 95 (4). οὐδὲ *χόρι' οὐδὲ πυός-; Aristophan. 2, 1077 (3, 5). *πῦον (vulg. πύον), χόρια, *χελιδόνια Aristophan. 2, 1171 (1, 4). μήτραν, *χόρια, πῦον (libr. χωριάπυον) Eubul. 3, 258 (1). *πύου (an πυοῦ?) τόμοι (cod. πυοτομοι) Pher. 2, 300 (1, 19). ᾠὸν ἐπιτετμημένον, | πυόν Alexid. 3, 462 (1, 11).
πυππάζω: οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες Cratin. 2, 48 (7).
πύππαξ: anon. 4, 647 (173).
πῦρ: τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, *ἄστρ', ὕδωρ, νέφη, | πῦρ Men. 4, 211 (2, 5). ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει | ἀνέμους, *ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας Men. 4, 233 (10, 2). εἴ τις μὴ *φράσει ὀρθῶς ὁδόν, | ἢ πῦρ *ἐναύσει' Diph. 4, 405 (3). οὐ πῦρ-αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος Men. 4, 110 (9) = 210 (5). οὐκ εἶχεν ὁ πῦρ, οὐ λίθον, | οὐκ *ἄλλ' ὁτιοῦν ἕτερον Men. 4, 163 (3). ἐν τῷ βαλανείῳ μήτε *πῦρ ταῖς ἐσχάραις | ἐνὸν (an ἐνῆν? 5, 88) *κεκλεισμένον τε τἀλειπτήριον Alexid. 3, 426. ἀλεαίνῃ (an ἀλεαίνει?) πρὸς τὸ πῦρ καθημένη Men. 4, 286 (235). ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος Men. 4, 160 (4). φέρε τὸν λιβανωτόν· σὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ Men. 4, 200. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές, | καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν Men. 4, 108 (3, 4). τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν ex Arched. 1, 459. ἀνέπλησα τὠφθαλμὼ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ Pher. 2, 279 (5). ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα | φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ Henioch. 3, 562. ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ Dionys. 3, 548 (v. 16). πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον | ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 12). τὸ πῦρ- | ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι μήτ' ἀνειμένον || μήτ' ὀξύ Philem. min. 4, 68 (1, 1). οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾷον τὸ πῦρ | ὀπτῶν τὸν ἰχθὺν Philem. 4, 26 (v. 8). τὸ πῦρ πολὺ λίαν Archipp. 2, 717 (3). ἐπίτεινον τὸ πῦρ Damox. 4, 531 (v. 49). οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω || οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας Alexid. 3, 465 (3, 7). τὸ πῦρ ἐκκάεται Eup. 2, 566 (55). ἑστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ Alexid. 3, 452 (1, 15). χορδῆς ὀβελίσκους-δύ' ἐχθὲς ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 487 (v. 33). τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ Arched. 4, 435 (1, 4). πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω; Axionici 3, 532 (1, 11). πυρὸς φλέξον μένος anon. 4, 605 (17). κρέα-πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα Epicrat. 3, 369 (v. 5). δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί Antiph. 3, 145 (29). χρυσὸς-οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρί Men. 4, 267 (143). κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ mon. 276. ἔχει-χεῖρα κραταιάν, | χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377 (v. 5). οὐ πῦρ, *οὐδὲ σίδηρος, | οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει | μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eup. 2, 487 (3). καπνὸν οὐ φέρων, *πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρός | εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὢν εἰς οὑτοσί | διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513 (v. 8. 10). ἴσον ἐστὶν εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἐμπεσεῖν mon. 575. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν mon. 231. ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥξειν ἄγων Aristophan. 2, 1134 (2). †πυρπερέγχει (f. πῦρ πῦρ ἔγχει an πῦρ ἐπὶ πῦρ ἔγχει?) Cratin. 2, 26 (1). οὐδεὶς †πῦρ εἰς (Hauptius πυρετοῦ) χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο mon. 439. *ἔχων θέρμα (Bk. θέρμαν) καὶ πῦρ Aristophan. 2, 1191 (63). ἔτνος, πῦρ (Fritzsch. πυριάτης), γογγυλίδες Calliae 2, 740 (2).
πυραμίδες, μῆλον, κάρυον Ephipp. 3, 330 (2).

†πυράμου Eup. 2, 568 (64) cf. 5, 40.
πυραμοῦς: πυραμοῦς, ἅμης, | ᾠῶν ἑκατόμβη Ephipp. 3, 327 (1, 3). ὁ *διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται | τὰ κοττάβια (an ὁ διαγρυπνήσας λήψεται | τὰ κοττάβια? 5, 116) Callipp. 4, 561.
†πύργης τετάρτης (Hermannus περκνὴ γιγαρτὶς) κυσί (an κυνί? ed. min.) τε καὶ κυνηγέταις Plat. 2, 675 (2, 16) cf. 5, 48.
Πυργόθεμις: φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγήν Euphr. 4, 489 (v. 4).
πύργος: πέμπτος δ' ὁ πύργος (l. πυρρός) Eup. 2, 537 (4, 3).
πυργῶ: οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν ‖ πυργοῦντες αὐτούς *Men. 4, 217 (3).
πυρετός: πυρετὸς εὐθέως | ἥκει τρέχων, οὐκ ἄξιος τριωβόλου Nicoph. 2, 850 (1). ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος Aristophan. 2, 1086 (17). ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν Alexid. 3, 389 (1, 17). καυλῷ, κέλησι, *μασπέτοις, πυρετοῖς, ὀποῖς Antiph. 3, 48. Cf. πῦρ.
πυρέττω: πύρεττε μηδὲν φροντίσας Pher. 2, 287 (1). ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ | ἔστ' (?) ἀθλιώτερος Men. 4, 119 (2).
πυρῆνες (ἐλᾶαι) anon. 4, 682 (320).
πυριάτη (πυριάτης): *πῦον δαινύμενοι, *κἀμπιπλάμενοι πυριάτη Cratin. 2, 95 (4). πυός, πυριάτη, μύρτα Eubul. 3, 241. ἔτνος, πῦρ (f. πυριάτης |), γογγυλίδες Calliae 2, 740 (2).
πυριατήριον: τὸ πυριατήριον Eup. 2, 473 (30).
πυριάτης: v. πυριάτη.
πυριγενής: ἔγχει πυριγενῆ | λαβὼν βραχύωτον- | κώθωνα Henioch. 3, 560.
πυριέφθαι: τοὺς δὲ πυριέφθας καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων Philippid. 4, 470 (Poll. πυρίεφθα).
πυρίκτιτα: τὰ μὲν διανεκῆ | σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν *πυρικτίτοισι γᾶς Anaxand. 3, 163.
Πυριλάμπης: anon. 4, 678 (308). τῷ Πυριλάμπους Eup. 2, 515 (17).
πυριῶ: τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις Crobyli 4, 568 (1).
πυροπίπης v. 2, 222 (144).
πυρορραγής: πυρορραγὲς *κακῶς τ' ὠπτημένον Cratin. 2, 167 (10).
πυρός: cf. τυρός. *ὅδ' ἔστ' ἐφ' οὗ ποτ' ἦν ὁ πυρὸς ἄξιος Pher. 2, 279 (6). ἐσθίει-, | ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν Anaxil. 3, 353 (1). πυρούς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας (fert ager) Philem. 4, 44 (28). βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, *θύμα, πυρούς, ὕδωρ (Attica profert) Antiph. 3, 98. ἀράκους, πυρούς, πτισάνην Aristophan. 2, 1122 (15). ὁλκεῖον-πυρῶν τι μεστόν Philem. 4, 8 (1). πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων Philyll. 2, 858 (2). μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν Anaxand. 3, 184 (1, 44).
†πυρπερέγχει v. πῦρ.
πύρπνοος: Χίμαιρα *πύρπνοος (vulg. πυρπνόος) Anaxil. 3, 347 (1, 3). τὴν πύρπνοον (al. πυρπνόον) χίμαιραν εἰσηκοντικῶς Epinici 4, 506 (v. 10).
πυρπολῶ: τὴν Πλαγγόνα, | ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους Anaxil. 3, 347 (1, 9). ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον mon. 195.
Πυρρίας: Μιλήσιός τις Πυρρίας Pher. 2, 327 (1, 21).
πυρροπίπης (al. πυροπίπης) Cratin. 2, 222 (144).
πυρρός: πέμπτος δ' ὁ *πυρρός (vulg. πύργος) Eup. 2, 537 (4, 3). τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ Alexid. 3, 423 (1, 16). Corrupta sunt Stratt. 2, 768 (1) et add.

πυρῶ: χολῆς πυρουμένης anon. 4, 613 (41).
πυρωτός: πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 21).
πυτίνη: Aristophan. 2, 1218 (244).
πώ: cf. μήπω. οὐδέπω. οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν Antiph. 3, 156 (71). ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49, 4). †κεῖνοι δέ πω τις· εἴ ποθεν (al. δέ πως εἴς ποθεν) γενήσεται Antiph. 3, 64 (v. 13).
πώγων: ὦ πώγωνος πολυτρίχου (f. ὦ πολ. πώγωνος) Philonid. 2, 424 (5). ἄπλυτον πώγωνα anon. 4, 662 (243). τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου | καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον Eubul. 3, 253 (7). εὖ δ' *ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη Ephipp. 3, 332 (v. 7). φιλοσόφῳ | πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον Phoenicid. 4, 511 (v. 17). πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10, 4).
πωγωνίας: Cratin. 2, 208 (94).
πωλητήρ: v. πωλητήριος.
πωλητήριος: πωλητήριον (Hemst. Bk. πωλητῆρα) Herm. 2, 416 (12).
πωλικὸν ζεῦγος βοῶν Alcaei 2, 828 (1).
πῶλος: πρόσαγε τὸν πῶλον Stratt. 2, 783 (2). πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὡς *ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, | ὡς πῶλος ἀδμής Epicrat. 3, 369. πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας Eubul. 3, 245 (v. 2). ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ Cratin. 2, 69 (3).
πώλυπος v. πουλύπους.
πωλῶ: τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; B. τεττάρων | δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον Stratt. 2, 768 (1). ἀξιωτέρους | πωλοῦσιν - τοὺς ἄρτους ἐκεῖ (Thebis) Eubul. 3, 208 (2, 3). *αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας Aristophan. 2, 1171 (1, 3). ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται | ἐν ταῖς Ἀθήναις· *σῦκα, κλητῆρες, βότρυς- Eubul. 3, 241. κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι | ῥόδα, *ῥαφανῖδας-, | *ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας τρέφειν Diph. 4, 416 (2). σὺ *δέ | τά γ' ἄλλα πώλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων (i. e. στεφάνων) Eubul. 3, 252 (4, 8). τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέων Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). πωλοῦσι- | ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον Alexid. 3, 386 (v. 4). λαγύνιον | †ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης, | καὶ τοῦτο πωλεῖν Diph. 4, 376 (1). τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις | δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον | πωλεῖν ἀδείπνοις *ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2) cf. 5, 91. τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε | ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας Alexid. 3, 437 (1, 3). ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον | ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων ib. (1, 8). μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας Antiph. 3, 129. ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε, | ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία Alexid. 3, 423 (1, 24). πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν *μεμβράδων Antiph. 3, 68 (2, 6). ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς (i. e. κωβιούς) Antiph. 3, 119 (v. 8). βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1). προσφάτους-ἂν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς Antiph. 3, 128 (2). τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων | δραχμῶν ἐπώλει (al. ἐτίμα) κωβιούς Men. 4, 125 (3). πόσου τοὺς κεστρέας | πωλεῖς δύ' ὄντας; Alexid. 3, 391 (2, 9). τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν *τινὶ | ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος | ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 3). τὸ μὴ πωλεῖν *καθημένους ἔτι | τοὺς ἰχθυοπώλας ib. 439 (4, 15). ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί ib. (4, 19). τὰς σκάφας, ἐν αἷς

ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας Eup. (?) 2, 577 (v. 24). τίς ἔσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ'; Herm. 2, 405 (8). *ὅκως ἔχων τὸν παῖδα *πωλήσει 'ς Χίον Aristophan. 2, 1164 (2, 3). ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα | ὁρᾶν κύκλῳ τρέχοντα καὶ πωλούμενον Men. 4, 125 (1). πωλῶ τοῦτον εὐθὺς ἐν ἀγορᾷ (servo aequiparandum censeo) Philem. 4, 38 (13, 3). *πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων; Antiph. 3, 52 (1, 4). *ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων anon. 4, 620 (54). [τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοί | τἀγαθά Plat. 2, 696].

πῶμα: ἡδύ γε τὸ πῶμα Alexid. 3, 488 (1). Λεσβίου - *πώματος (libr. πόματος) | οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν Alexid. 3, 505 (4). κατησίμωκα πῶμα, καύματος λύσιν Epinici 4, 505 (v. 10).

πώμαλα: οὐδ' ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; B. πώμαλα Pher. 2, 259 (9). *(ἡ) λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; B. πώμαλα Aristophan. 2, 1093 (3).

πώποτε: de Cratini 2, 97 (8) cf. ποῦ. *ἑόρακας πώποτε | ἤνυστρον ἐσκευασμένον** | ἢ σπλῆν'-, ἤ-; | τοιοῦτ' ἔχει τὸ μέτωπον Alexid. 3, 504 (3, 7). ὄρτυγας *ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε; Eup. 2, 512 (9). *ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες-; -πάλιν οὖν πῖθι Men. 4, 90 (5). ἤδη φαγών τι πώποθ'- | ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι; Plat. 2, 648 (1). ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες; (Poll. Bk. εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδε;) Eup. 2, 551 (7). ἀκήκοας σὺ *δέσποτ' ἤδη πώποτε | τὸ θυμίαμα τοῦτο; Amphid. 3, 311. ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε Anaxil. 3, 347 (1, 1). ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε | λέοντας-; Nausicr. 4, 578. τί *πώποτ' οἰόμεσθα δή | τοὺς Πυθαγοριστὰς *λεγομένους οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας-; Aristophont. 3, 362 (3, 1) cf. add. οὐδεὶς οὐδὲ μαγείραιναν εἶδε πώποτε Pher. 2, 277 (1, 4). *οὐδεὶς πώποτε | -ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὢν Antiph. 3, 47 (2, 1). οὐδεὶς πώποτε | ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ' Theognet. 4, 549 (v. 4). δεδράμηκά σοι | δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε Men. 4, 283 (220). μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε | ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν Timocl. 3, 598 (1, 6). ο'δενὸς γὰρ πώποτε | ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος Alexid. 3, 507 (9, 6). *οὐδ' ἕτερον εἶδε πώποτε Nicostr. 3, 284. *ἣν οὐκ ἀνέῳξα πώποτ' ἀνθρώποις ἐγὼ Eup. 2, 517 (26). οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε | ἥψησεν Stratt. 2, 775 (1). μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ | τοῦ Κορύδου Cratin. min. 3, 377 (v. 3). γυνὴ γυναικὸς πώποτ' οὐδὲν διαφέρει mon. 109. *οἶκος δ' ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή, | οὐκ ἔστιν *ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο Men. 4, 213 (4). de Men. 4, 169 (3) cf. supra οὐπώποτε. οὐδεπώποτε suo loco est.

πώρινος: λίθοι πώρινοι Aristophan. 2, 1154 (20).

πῶς: cf. πώς. Ἕρμων, τί ἐστι; πῶς ἔχομεν; Lysipp. 2, 744 (1). πῶς ἔχεις; ὡς *ἰσχνὸς εἶ Anaxil. 3, 346 (3). πῶς ἡμῖν ἔχεις; Philem. 4, 44 (30). τὸ καθ' ἕνα πᾶσι- | δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν Philem. 4, 15 (v. 3). σέβου τὸ θεῖον, μὴ 'ξετάζων πῶς ἔχει mon. 474. πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; Theophil. 3, 627 (v. 3). πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρηνικῶς Antiph. 3, 77. πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον Sosip. 4, 484 (v. 51). πῶς οὖν διαιτώμεσθα; Antiph. 3, 57 (1). ἀλλὰ πῶς *χρῆσται ποιεῖν; Aristophan. 2, 1101 (11). *ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, | τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι | δεῖ, μὴ *προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ, | *οὐκέτι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' *ἐστί που Dionys. 3, 547 (v. 6. 7). συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον,

ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι Alexid. 3, 470 (1, 4). πῶς πίομαι; Aristophan. 2, 1073 (12). οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ *τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Α. ἐγώ | κομιδῇ γε. Β. πῶς; Antiph. 3, 41 (2, 12). πῶς δὲ καὶ κεκραμένον πίνειν τὸν οἶνον δεῖ *με; Β. τέτταρα καὶ δύο Diocl. 2, 839 (2). πῶς ὦ κατάρατε *(δ') ἐνέχεας; Pher. 2, 282 (4). τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 768 (1, 1). ἔπειτα πῶς ἦλθες; Β. μόλις | ὀπτωμένους κατέλαβον Alexid. 3, 436 (1). ὅ τε (an ὁ δὲ?) Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς; Men. 4, 175 (3). βλέψον *δευρί· πῶς (libr. δεῦρ' εἴ πως) αὐτὰ φράσεις; Mnesim. 3, 569 (v. 23). οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν | *αὐτοῖς Philem. 4, 6 (v. 1). πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Antiph. 3, 30 (1, 10). *πῶς ἄρα (vulg. τίς ἄρα) τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι; Calliae 2, 738 (1). τὸν Δία δὲ πῶς ὕοντα; τὸν βορέαν δὲ πῶς; anon. 4, 672 (295b). *πῶς γὰρ (vulg. ὡς) ἐγένου δίκαιος; Eup. 2, 457 (4). πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἔστι; Euphron. 4, 494 (1, 6). ἐρριπίζετο | ὑπὸ τῶν περιστερῶν-. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα γὰρ | ἐρήσομαί σε τοῦτο· πῶς; Antiph. 3, 117 (2, 7. 8). μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν. | Β. πῶς*; Damox. 4, 532 (v. 55). ἔοικε τοῖς-Σύροις. | Α. πῶς; ἢ τί πράττων; Timocl. 3, 594 (v. 3). ὀλίγωρον-πεποίηκάς τι. Β. πῶς; (an πεποίηκάς τί πως?) Nicomach. 4, 583 (v. 2). ἐπίταττέ μοι-μέτρια-, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. Β. πῶς ἔτι | μετριώτερ' ὦ δαιμόνιε; Α. πῶς; Mnesim. 3, 568 (v. 3. 4). ἀποφέρων ἥκω πάλιν. | Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Alexid. 3, 478 (v. 4). τί φής-| ἀνθρωποφάγους; πῶς*; Antiph. 3, 36 (v. 13). ἥξω φέρουσα συμβολάς-. | Β. πῶς συμβολάς; Alexid. 3, 449 (4). ὅμως ἔλαχες, ἣν νοῦν ἔχῃς. | Β. πῶς *ἣν ἔχω νοῦν; Plat. 2, 670 (3, 4). πῶς λέγεις; Aristomen. 2, 730 (2). Β. *πῶς ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας; Eup. 2, 440 (1, 2). ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, | οὐκ ἔστιν ὥσπερ γέγονεν, ὁ δὲ μὴ γέγονέ πω (f. οὐκ ἔστι. πῶς γὰρ γέγονεν ὅ γε μὴ γέγονέ πω; an οὐκ ἔσθ' ἔωσπερ γέγονεν, ὅ γε μὴ γέγονέ πω?) Antiph. 3, 64 (v. 9). πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; ib. (v. 11). οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ | οὐκ εἰσὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἄν ποτε; Men. 4, 229 (4, 7). πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς *γεγὼς | δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν *ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης; Antiph. 3, 96 (1). πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν-ῥήτωρ** ἄφωνος-; Antiph. 3, 112 (1, 13). οἶμαί γε· *πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο | -λεπομένους ὁρᾶν ‖ ἐξὸν ἱλαρούς-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 9). πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ | τοιοῦτο πρᾶγμα; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 7). †πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς-φιλόδωρος ἂν εἴης; Cratin. 2, 175 (6). †πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον; Aristophan. 2, 1138 (2) cf. 5, 66. ὅστις γὰρ αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται ‖ πῶς τόν γε μηδὲν εἰδότ' αἰσχυνθήσεται; Philem. 4, 53 (51d) = Diph. 4, 421 (15). πῶς ἂν μὲν οὖν (f. ἄν με νῦν) σώσειεν ἶβις ἢ κύων; Timocl. 3, 590 (v. 1). πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphron. 4, 490 (1). *(πῶς) οὐ Βοιώτιόν ἐστιν; Cratin. 2, 224 (152). πῶς οὖν οὐκ ἄν τις *ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει- Eup. 2, 536 (3). τουτὶ-αὐτὸ-παθεῖν ‖ πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι; Antiph. 3, 54. ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρᾳ, | πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; Eubul. (Philipp.) 3, 237. ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται | -, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος; Men. 4, 220 (3). τὴν-Λαΐδ' οἶσθα; Β. πῶς γὰρ οὔ; | τὴν *ἡμετέρειον Anaxand. 3, 164 (1). ἡδὺ τὸ μύρον-*; Β. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ; | νάρδινον Men. 4, 148 (3). λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ; Antidot. 3, 529 (2). πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ-τὰ πρυτανεῖ'-; Aristophan. 2, 1106 (10) (?). ἔπειτα πῶς | οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν; Ephipp. 3, 325 (2, 1). ἀλλ' ἡδονὴ

τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται | συνουσίας; πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων | οὐδὲν πέπονθεν-, | ἕτερος δ' ἀπόλωλε; Men. 4, 236 (14, 5). δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα ‖ τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' †ἀνελεῖν τὴν ζημίαν, | πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται; Men. 4, 161 (1, 10). ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα | τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι | ἅπαντές εἰσι Alexid. 3, 475. ὡς πῶς ποτ'- | βινεῖν δύνανται-; Xenarch. 3, 617 (1, 21). καὶ πῶς γυνή | ὥσπερ *θάλαττα νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). καὶ πῶς *ἀπορραίσας λυχνοῦχον *κἄλαθες; Aristophan. 2, 1059 (4) cf. 5, 64 et add. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). συνακρατίσασθαι *πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Antiph. 3, 144 (26). πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; | μεσαγκύλῳ. πῶς πρὸς θεῶν; Men. 4, 245 (37). ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς; | κούφως ἀνήλλετο Arar. 3, 275 (1). δειπνεῖ τε καταδύς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς Diph. 4, 419 (8). κύλικα- | τῶν Θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, *κεραννύει | καλῶς Theophil. 3, 627. πῶς τις αὐτόν, πᾶς τις ἄν | ἀπὸ τοῦ *πότου παύσειε, τοῦ λίαν *πότου; Cratin. 2, 122 (8, 1). πῶς ἂν (?) κομίσειέ μοί τις | θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν; (?) Stratt. 2, 786 (5). πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; Diph. 4, 411 (1, 3). *ὅπως παρασκευάζεται *(τὸ) δεῖπνον [πῶς ἂν] εἴπαθ' ἡμῖν Pher. 2, 269 (1, 1). πῶς (f. ὡς) ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον-ἡσυχῇ, | ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον Alexid. 3, 397 (2). ὦ πῶς (al. φεῦ ὡς) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις | τὸ σύνολον Philem. 4, 3 (1, 1). de Alexid. 3, 392 (3) v. πώς.

πώς: cf. πῶς. εἶτα *γνούς πως (libr. γνοὺς πῶς) τοὔθ' ὑποδεῖται Pher. 2, 335 (3, 4). κἄπειτά πως (vulg. πῶς) | φῷδας τοσαύτας εἶχε Aristophan. 2, 1092 (1). πιών τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας | ἐστρηνίων πως Antiph. 3, 44 (1). τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως Alexid. 3, 469 (v. 2). ἡρῷον εἴ πώς μοι κομίσαιο τοῦ Λύκου Eup. (?) 2, 558 (27). †κεῖποι δέ πω (al. πως) τις Antiph. 3, 64 (v. 13). καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν Men. 4, 175 (4). τὸ τοιοῦτον-ἀεί πως μέρος | ἐπιπαίζεται Alexid. 3, 462 (1, 14). οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε Eubul. 3, 228 (5). καὶ γὰρ ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμά πως | τῆς κύλικός ἐστιν Antiph. 3, 88 (1, 2). ἱεροπρεπής πώς ἐστιν ἡμῖν ἡ τέχνη Men. 4, 108 (4). καὶ γὰρ εἰψητοί τινες | παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοί πως (Reisig. παρῆσαν ἡμ. δαιδάλεοι-. | B. πῶς δαιδάλεοι;) Alexid. 3, 392 (3). νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πώς εἰμ' ἐπιλήσμων Metag. 2, 752 (3). ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις μάλιστά πως | τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ Men. 4, 324 (468). ἡδέως ἐνταῦθά πως | λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1). ἔχεις *(ἐστυκότως) πως Philem. 4, 4 (1, 12). καὶ τοὔθ' ὁμοίως πως ἔχει Men. 4, 117 (2). εἰκῇ *τέ πως (libr. τε πῶς) ἡμᾶς κυλίνδουσ' Apollod. Car. 4, 441 (v. 7).

P.

ῥαβδίζειν Pher. 2, 273 (12).

ῥάβδος: ῥάβδον-τὴν κοτταβικὴν Herm. 2, 397 (2, 5). 403 (2).

ῥαγδαῖος: Telecl. 2, 369 (7). Aristophan. 2, 1046 (42). ῥαγδαῖος, ἄμαχος Antiph. 3, 5 (7). ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν Diph. 4, 408 (2).

Ῥαδάμανθυς: τὸν ἀσύμβολον εὗρε γελοῖα λέγειν Ῥαδάμανθυς καὶ

Παλαμήδης Anaxand. 3, 165 (2). οἷον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν Theop. 2, 802 (1, 3) cf. 5, 54 et add.

ῥάδιος: *ῥάδια (vulg. ῥαΐδια int. calceamenta) Pher. 2, 356 (76). Plat. 2, 693 (55). ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος (int. Ἔρως), οὔτε ῥάδιος | ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον, | βαρὺς δὲ κομιδῇ Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 5). *ταῦτ' ἢν ποιῇς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν Theop. 2, 813 (v. 5). Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥάων *ἔσει Philippid. 4, 472. χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥάδιον Philem. 4, 10 (2). *ἄλλῳ πονοῦντι ῥάδιον παραινέσαι | ἔστιν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥάδιον Philem. 4, 24 (1). ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥάδιον παραινέσαι anon. 4, 692 (354). cf. mon. 471. αὐτὸν *μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥάδιον Philippid. 4, 471 (v. 4). ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥάδιον Diph. 4, 422 (19). ἐν τοῖς *συμποσίοις οὐ πίνετε | ἄκρατον. Σ. οὐ γὰρ ῥάδιον Alexid. 3, 386 (v. 4). οὐ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥάδιον Nausicrat. 4, 578. οὐ ῥάδιον | ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ Men. 4, 219 (3). οὐ ῥάδιον Men. 4, 86 (1). 264 (127). mon. 58=599. 178. 531. 94. cf. Diph. 4, 426 (33). πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις | μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου -ἢ- Amphid. 3, 312 (1, 1). ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾷόν ἐστι καὶ πτύσαι Epicrat. 3, 366 (2, 20). ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν mon. 471. ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα Men. 4, 253 (68). οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον | ῥᾷον κατασχεῖν, οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον Men. (?) 4, 257 (88). ῥᾳδίως: θεὸς συνεργὸς πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως mon. 237. τὰ δ' ἄλλα ῥᾳδίως χειρώσομαι Men. 4, 251 (59). εἰς τὸ μεταπεῖσαι ῥᾳδίως ἃ βούλεται Philisci 3, 579. αὐτὸς ἐπιορκεῖν ῥᾳδίως ἐπίσταται Amphid. 3, 319 (8). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως | -αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5, 5). τὰ μεγάλα κέρδη ῥᾳδίως ἢ πλουσίους | -ἢ νεκροὺς ποιεῖ ib. 259 (97). χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν mon. 751. ἧς γένοιτ' ἂν εἷς | φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως Men. 4, 149 (2). τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥᾳδίως; ib. 150 (3). ὅθεν ἔξω πάλιν | οὐ ῥᾳδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν Antiph. 3, 62 (3). οὐδὲν κακὸν ῥᾳδίως ἀπόλλυται anon. 4, 666 (271). κρόκης πέντε στατῆρας εἶχε-, | νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως Eup. 2, 529 (7). τῷ τῇ τύχῃ | συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ Philem. 4, 17 (1, 4). ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει Timocl. 3, 593 (v. 11). cf. ib. ad (v. 19). ῥᾷον φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας mon. 470. ῥᾷον βίον ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς mon. 468. τοῖς - κακοῖς | τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ Alexid. 3, 482. οὐ ῥᾷστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν χοροὶ Eubul. 3, 208 (2, 6). ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας Eubul. 3, 249 (1, 12).

ῥᾳδιουργῶ: κλέπτει, τελωνεῖ, ῥᾳδιουργεῖ Apollod. 4, 454 (1, 13).

ῥάζω: †ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον Cratin. 2, 33 (3). ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν ib. (4).

ῥᾳθυμία: ῥᾳθυμία *τὰ πόλλ' ἐλαττοῦσθαι ποιεῖ mon. 628. πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥᾳθυμία mon. 460. οὐκ ἔστιν - σὺν ῥᾳθυμίᾳ | τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci 3, 580 (1). ῥᾳθυμίας περίφευγε καὶ κακοὺς φίλους mon. 467.

ῥᾴθυμος ἂν ἧς πλούσιος, πένης ἔσῃ mon. 472.

† ῥαΐδια v. ῥάδιος.

ῥαίνω: ἐπεὶ - αὐτοῖς (piscariis) οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία | ῥαίνειν Xenarch. 3, 621 (1, 7). πετόμεναι δ' αὗται (columbae) κύκλῳ | ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια *καὶ στρώματα Alexid. 3, 410 (1, 6). ξενῶνας οἶγε καὶ ῥάνον δόμους anon. 4, 605 (17, 1). παῖς δ' ἐφέστηκε *ῥανῶν (piscem) |

ὄξει Antiph. 3, 125 (1, 12). τοὺς ἄνθρακας (f. τὸν ἄνθρακα) | ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα Arched. 4, 435 (1, 5) cf. add.
†ῥαιότατον: δέλφακα †δὲ ῥαιότατον Plat. 2, 655 (6).
†ῥακετρίζειν (scr. ῥαχετρίζειν) Plat. 2, 695 (67).
ῥάκος: χορηγὸς αἱρεθεὶς | ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ Antiph. 3, 116 (1, 6). τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ | -, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος Philem. 4, 53 (53).
ῥάμμα: ῥάμμ' ἐπέκλωσας Herm. 2, 401 (9). *ἐμφέρεσθε-τὰ ῥάμματα Plat. 2, 628 (11).
ῥάμνος: πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον Eup. 2, 426 (1, 5). †πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον Aristophont. 3, 364 (2).
ῥάμφος: ἐν τρισὶν | πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος Plat. 2, 662 (5).
ῥαπίζω: ῥαπισθῆναί *τε καί | πληγὰς λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν Timocl. 3, 607 (v. 5).
ῥάπισμα: τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν | σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 21).
ῥαπτός: ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι Anaxil. 3, 345 (1, 6).
ῥάπτω: ῥάψας (int. δέρμα θηρός) ὅλον †σάξαι κνεφάλῳ (an κνεφάλλων ἔσαξε?) Theop. 2, 809 (2). οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν Alexid. 3, 423 (1, 11). ῥάπτουσι δέ | πᾶσιν ἐπιβουλάς Alexid. 3, 422 (1, 2).
ῥαφανίδιον: φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον Plat. 2, 671 (6).
ῥαφανίς: ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει Pher. 2, 341 (3). ῥαφανίδες ἄπλυτοι Eup. 2, 563 (48). ῥαφανῖδας ἀπλύτους, γογγυλίδας Antiph. 3, 143 (21). ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοις (an λαχάνοισιν?) Cratin. 2, 177 (10). σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν Aristophan. 2, 1052 (12). ὅστις-, | ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν, | ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι μαίνεται Amphid. 3, 311. οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι, | *ῥαφανῖδας ἢ (libr. ῥαφανίδας καὶ) σαπρὸν σίλουρον καταφαγών Diod. 3, 545 (v. 36). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι | ῥόδα, *ῥαφανῖδας (vulg. ῥαφανίδας), θερμοκυάμους, στέμφυλα Diph. 4, 416 (2). *ῥαφανῖδος (legeb. ῥαφανίδος), | ἀμύλου, *λεκίθων Metag. 2, 759 (1). *στειλεάν, | ῥαφανῖδα (legeb. ῥαφανίδας), σικύους τέτταρας Antiph. 3, 62 (4). τίς γὰρ *(ἂν) | ἀντὶ *ῥαφανῖδος (vulg. ῥαφανίδος) *ὀξυθύμι' εἰσορῶν | ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς; anon. 4, 647 (174).
ῥάφανος: οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, *ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι | κράμβην Apollod. Car. 4, 449. τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέων Apollod. Car. 4, 442 (v. 23). *ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἦν *ἐβοᾶτε; Alexid. 3, 389 (1, 7). ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι Aristophan. 2, 987 (8, 4). ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά Diph. 4, 380. καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς Antiph. 3, 101 (5, 6). ἕψειν-ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην (int. Ἀμφιδρομίων ὄντων) Eubul. 3, 268 (15ᵃ, 3) = Ephipp. 3, 325 (2, 6). ἤδη δ' ἧψε χύτραν ῥαφάνων Alcaei 2, 831 (3). τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρή Cratet. 2, 239 (3, 1). ὥσπερ-τὰς ῥαφάνους ὅλην | κάμπτων με (i. e. Musicam) κατεμέστωσε Pher. 2, 334 (1, 25). ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν | *βαλάνιον, ἵνα νῷν *ἐξάγῃ τὴν κραιπάλην Nicoch. 2, 846 (1). ἐὰν λούσησθε νῦν | ῥάφανόν τε πολλὴν *ἐντράγητε, παύσετε | τὸ βάρος Anaxand. 3, 197 (6). νυνὶ κραιπαλᾷς. | κατανύστασον· *παύσει γάρ. εἶτά σοι δότω | ῥάφανόν τις ἑφθήν Alexid. 3, 515 (22). ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην | μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν Eubul. 3, 266 (9). οὕτως ἐξελαύνει (int. μέθην λύπη) γὰρ *(ταχύ,) | σφόδρα λῆρον ὥστε

τὰς ῥαφάνους *ὄντως δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). γογγυλίδες, ῥάφανοι (i. q. ῥαφανῖδες) Calliae 2, 740 (2).
ῥαφίς: ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν *(τὸ) ῥῆγμα σύρραψον *τόδε Archipp. 2, 725 (4).
ῥαχετρίζειν: v. ῥακετρίζειν.
ῥαχία: νόει | ὄχλου τοιούτου *ῥαχίαν ἠθροισμένην Posidipp. 4, 523 (1, 11).
ῥαχιστής: τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν Theop. 2, 809 (4).
ῥαχιστός: ῥαχιστὰ κρανίων μέρη | εὔσαρκα Amphid. 3, 307.
ῥαψῳδός: ὦ ῥαψῳδέ Eup. 2, 543 (17).
ῥέγκω: ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους Eup. 2, 534 (6).
ῥέγχω: ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα mon. 711.
ῥέζω: κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει Pher. 2, 335 (2, 2).
ῥεῖθρον: παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις Antiph. 3, 138 (10, 3).
ῥεμβόμενος ἐχθροὺς εὗρ᾽ (al. ηὗρ᾽) Men. 4, 212 (2, 15).
ῥέπω: τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον | κάτω βαδίζει Aristophan. 2, 1147 (1, 4). ἦν-ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων Antiph. 3, 67 (1, 11).
ῥεῦμα: τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων (al. τοῦ ῥεύματος) Cratin. 2, 119 (7, 1). τὸ τῆς τύχης-ῥεῦμα μεταπίπτει ταχὺ Men. 4, 96 (1, 5).
ῥέω: τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω τοῖς ἐμοῖς-, ὥστ᾽ ἑκάστῳ ῥεύσεται | εἰς τὴν πύελον Cratet. 2, 238 (2, 4). ζωμοῦ δ᾽ ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός Telecl. 2, 361 (1, 8). ποταμοὶ-ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ *πλέῳ| διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες (al. πομφολυγοῦντες) ἔρρεον | αὐταῖσι μυστίλαισι Pher. 2, 299 (1, 4). αὐτόματοι-διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ-ἐπιπάστοις | ζωμοῦ μέλανος-χοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ | ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται Pher. 2, 316 (1, 5). οἴνῳ-ἅπασ᾽ ἔρρει χαράδρα Telecl. 2, 361 (1, 4). τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι᾽-| *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς Metag. 2, 753 (1, 6). ἀπὸ τῶν-ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο | ῥέουσι μέλανος Eubul. 3, 250 (1, 5). αὐτόματα-τὰ πράγματ᾽ ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ κἂν καθεύδῃς Men. 4, 205 (2, 5). ἅπανθ᾽ ὁρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε anon. 4, 692 (355).
ῥῆγμα: τόδε ῥῆγμα σύρραψον (f. τὸ ῥῆγμα σύρραψον τόδε) Archipp. 2, 725 (4).
ῥήγνυμι: δι᾽ ὃν ἀσεβοῦντα *(δ᾽) ὁ πέπλος ἐρράγη μέσος Philippid. 4, 475 (2). ἀγκυρίσας ἔρρηξεν *Eup. 2, 528 (6). ἐρρωγότας λέγειν λόγους anon. 4, 665 (265). ῥῆξαί με *(φωνὴν) καὶ φράσαι-λόγον anon. 4, 648 (175).
ῥῆμα: οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ᾽ ἄγει | τοῦτ᾽ εὐθὺς-τὸν λυπούμενον Philem. 4, 5. †καί του λαβὼν ὅλα (f. **οὐ λαλῶν ὅλα) | τὰ ῥήματ᾽, ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελὼν Amphid. 3, 313 (1, 11) cf. add. καινὰ ῥήματα | πεπορισμένος Philem. 4, 48 (40b) = Straton. 4, 545 (v. 3). ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα | τοιαῦθ᾽-, μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ᾽ ib. 546 (v. 40). σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων ib. (v. 44). *ἀποβύσεταί σοι ταῦτά *πη τὰ ῥήματα Aristophan. 2, 1033 (16, 5). ἁμαξιαῖα ῥήματα anon. 4, 663 (256). ὅταν δέωμαι γωνιαίου ῥήματος Plat. 2, 639 (2). πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ᾽ ἂν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9). ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι᾽ ἐπιδεικνύναι | πάντ᾽ ἀπ᾽ ἀκροφυσίων Aristophan. 2, 1201 (106). οὐ γὰρ *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα Eup. 2, 559 (30). τἀμὰ δὴ ξυνίετε | *(ῥήματ᾽) Cratin. 2, 123 (11) cf. 5, 21. ἀλλ᾽ ἀκούετ᾽ ὦ θεαταὶ *τἀμὰ καὶ ξυνίετε | *ῥήματ᾽ (vulg. χρήματ᾽) Eup. 2, 546 (1, 2). ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστου λαλῶν | δείκνυσιν αὑτοῦ τὸν τρόπον τοῖς

ῥήμασιν' Men. 4, 324 (466). ῥῆμα παράκαιρον τὸν ὅλον ἀνατρέπει βίον mon. 466. ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἄν | τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης Antiph. 3, 92 (2). τὸ γνῶθι σαυτὸν οὐ μάτην εὖ ἴσθ' ὅτι | τὸ ῥῆμα τοῦτο δόξαν ἐν Δελφοῖς ἔχει Philem. 4, 55 (60). *ῥῆμά τι | ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς- | τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις τούτοις Men. 4, 142 (1, 3).

ῥῆσις: *εἰ-ῥήσεις-κατὰ *δεῖπνον *Θεόδωρός μοι λέγοι Ephipp. 3, 335 (2, 3). ῥῆσις (i. q. ψήφισμα) Cratet. (?) 2, 251 (16).

ῥήτωρ: ἡ-φύσις-ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις, | βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας Antiph. 3, 112 (1, 7). πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν-ῥήτωρ- | ἄφωνος, † ἣν μὴ ἀλῷ τρὶς παρανόμων; ib. (1, 13). ἐκ δέκα ποδῶν ἥρει λέγων (Pericles) τοὺς ῥήτορας Eup. 2, 458 (6, 3). μόνος τῶν ῥητόρων | τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε τοῖς ἀκροωμένοις ib. (6, 6). ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὅν γ' ἔστιν λέγειν; ib. 460 (7). *ἣν γὰρ ἀποθάνῃ | εἷς τις πονηρός, δύ' ἀνέφυσαν ῥήτορες· | οὐδεὶς γὰρ *ἡμῖν Ἰόλεως ἐν τῇ πόλει, | ὅστις ἐπικαύσει τὰς κεφαλὰς τῶν ῥητόρων. | κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ῥήτωρ ἔσει Plat. 2, 680 (4). τὸ *καταπλιγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων Aristophan. 2, 1033 (16, 4). *ῥήτορες | *ἐξωρμενικότες δυσχερεῖς παλιναίρετοι Nicostr. 3, 289 (8). Ἀριστογείτονα | τὸν ῥήτορ' Alexid. 3, 478. ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι Theophil. 3, 627 (v. 4). ψευδαλάζοσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων anon. 4, 618 (51). ῥήτωρ πονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται mon. 709. ὅμοια πόρνη δάκρυα καὶ ῥήτωρ ἔχει mon. 426. ῥήτωρ (de femina) Aristophan. 2, 1218 (245).

ῥιγεσίβιοι: anon. 4, 667 (277).

ῥῖγος: ἔδει δ' ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος Alexid. 3, 475 (3).

ῥιγῶ: ποιμαίνει δ' *ἐπίσιτον, | *ῥιγῶντ' ἐν Μεγαβύζου Cratet. 2, 246 (1).

ῥίζα: τῶν-γηθύων | ῥίζας Aristophan. 2, 945 (6). τρώγοντες μολόχης ῥίζαν Antiph. 3, 85. οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ | φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς Men. 4, 194 (8). ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν-νέος | ἄκαρπος οὗτός *ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος Men. 4, 274 (182).

ῥιζίον (an ῥίζιον?) τρίψας τι μικρὸν Antiph. 3, 23.

ῥικνός: λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ῥικνῇ Xenarch. 3, 617 (1, 8).

ῥινᾶν: λοιπὸν τὸν *σφόνδυλον αὐτὸν | † ὥσπερ ῥινήσαντες ἐνέμεθ'-ἡμῖν Pher. 2, 261 (1, 5). ἐπίσταμαι ῥινᾶν Men. 4, 303 (327).

ῥίνη: βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεοὺς τε πωλεῖ Archipp. 2, 718 (1, 2). γαλεός, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι, | *ῥίνης τεμάχη Anaxand. 3, 184 (1, 52). θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ, | ῥίνης, γόγγρου Ephipp. 3, 329 (1). cf. Mnesim. 3, 569 (v. 32).

ῥινώλεθρος ὀσμή anon. 4, 667 (277).

ῥιπίζω: δῆμος ἄστατον κακὸν | καὶ *θαλάττῃ πάνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται anon. 4, 615 (48). ἐρριπίζετο | ὑπὸ τῶν περιστερῶν- | δειπνῶν ὁ βασιλεὺς Antiph. 3, 117 (2, 5).

ῥιπίς: ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας Eubul. 3, 242 (1, 7). ῥιπίδα εἴτε σκιάδιον (σκιάδειον?) ex Stratt. 2, 786 (6). ῥιπίδι κοπραγωγῷ Cratet. 2, 236 (6).

ῥίπτω: ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρὸν Euphron. 4, 487 (v. 25). ἔρριψα ταύτας (i. e. τρίγλας et κίχλας) ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει Sotad. 3, 585 (1, 12). οὐ πάνυ ταχὺ | ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' *ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν; Eup. 2, 560 (36). ἔστω κακόν, | διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο Phoenicid. 4, 511 (v. 21). ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν mon. 710. οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφὼ ‖ οἰστρῶντι ῥίπόθῳ ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς *ἅλμα Men. 4, 158 (1) cf. add.

ῥίς: τὸν βδόλον *(δ') οὐκ *ἔστιν ἥτις | ῥὶς ὑποστῆναι *δύναιτ' ἄν

anon. 4, 622 (65). προσάγων τὴν *ῥῖν' ἔδειτ' αὐτοῦ φράσαι, | πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; Diod. 3, 545 (v. 39). τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς *ὀσμῆς λαβὼν Antiph. 3, 88 (v. 10). οὐ *κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας-; Ephipp. 3, 325 (2, 3). ὀσμὴ (int. ναστοῦ)-ἐβάδιζ' ἄνω (ed. min. ἄνω 'βάδιζε) καὶ μέλιτι μεμιγμένη | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας Nicostr. 3, 284 (1). *ἀτμὸς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται | ταῖς ῥισίν, ἀλλ' *ἄνω μάλ' εἰσι καταφυγών Alexid. 3, 440 (5, 17). βεβυσμένος | τὴν ῥῖν' Hegesipp. 4, 480 (v. 27). οὐκ ἔχει | ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον Posidipp. 4, 513 (v. 4). ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας-, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν Alexid. 3, 472 (5) cf. add. κατάχυτλον τὴν ῥῖν' ἔχεις Eup. 2, 541 (13). ὑλίζεσθαι (cod. ὕλιζε, al. ἔλυζε i. e. ἔκλυζε ed. min.) τὰς ῥῖνας Cratin. 2, 209 (98) cf. add.

ῥίσκος: ῥίσκος ἦν ὃν εἶπεν Antiph. 3, 72. cf. ad Men. 4, 124. ὄχους, ῥίσκους, ἀορτάς Posidipp. 4, 516.

ῥίψ: θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις mon. 671.

ῥόα: αὗται δὲ ῥόαι. | B. ὡς εὐγενεῖς. A. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ | δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον Eriphi 3, 557 (1, 10). ἀπύρηνοι ῥόαι ap. Aristophan. 2, 986 (3). 1011 (18). ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν Aristophan. 2, 1184 (35). τῶν *ῥοῶν (libr. ῥοιῶν) | τῶν σκληροκόκκων Antiph. 3, 34 (2). ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας; Herm. 2, 394 (3). πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι, | ῥόαι Anaxand. 3, 184 (1, 54). βότρυς, ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα Antiph. 3, 35 (1). κάρυα, *ῥόας (vulg. ῥοιάς), *φοίνικας, ἕτερα νώγαλα Ephipp. 3, 340 (3). πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας Aristophan. 2, 962 (10). μῆλα καὶ ῥόας λέγεις Epilyci 2, 888 (3). ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν Alexid. 3, 412 (3) sed v. add.

Ῥόδη: ἔπιεν ἡ Ῥόδη | κυμβίον ἀκράτου Philem. 4, 29 cf. 5, 99. Ῥόδη Men. 4, 140 (1, 6). 141 (2, 5).

Ῥοδία Lyconis uxor ap. Eup. 2, 535 (10).

Ῥοδιακός: τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακά | κόμισον Epigen. 3, 539 (2). τῆς *θηρικλείας (v. 5, 116) τῆς μεγάλης χρεία 'στί μοι. | B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν ῥοδιακῶν Dioxipp. 4, 542 (1). τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν Diph. 4, 377 (1). εἰς τὰς *ῥοδιακὰς ὅλος ἀπηνέχθην ἐγὼ | καὶ τοὺς ἐφήβους Steph. 4, 544 (v. 4).

Ῥοδιάς cf. ad Diph. 4, 377 (1).

ῥόδινος: μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον Cephisod. 2, 883 (1, 2).

Ῥόδιος: Ῥοδίους κέκληκας Diph. 4, 381 (1, 7). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ | Ῥόδιος Lync. 4, 433 (v. 2). Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος Anaxipp. 4, 459 (v. 1). ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν' ἅλμην ἀπέθανεν ib. (v. 17). Ἆγις Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως Euphr. 4, 486 (v. 5).

ῥοδοδάκτυλος οὖσα Cratin. 2, 181 (17).

ῥόδον: κάλλιστον ἐν κήποισι φύεται ῥόδον mon. 286. λειρίοις, ῥόδοις, *κρίνεσιν (int. κεφαλὴν ἐρέπτομαι) Cratin. 2, 72 (1, 2). ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον *(ἢ) κρίνον ἢ ῥόδον παρ' οὓς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2). αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνὶς ἡ ῥόδοις *ἴσην | εὐωδίαν ἔχουσα anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 4). ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου (int. οἶνος) Herm. 2, 410 (2, 8). ἴα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι Diod. 3, 545 (v. 37). μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς Pher. 2, 318 (2, 2). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι | ῥόδα, *ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους- Diph. 4, 416 (2, 4). ἐν τῷ-αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται || γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, μάρτυρες, ῥόδα Eubul. 3, 241 (v. 3). ὗς διὰ ῥόδων Cratet. 2, 234 (6). κόραι-ἀρτίως | ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι Pher. 2, 300 (1, 29).

ῥοδόπνοα στρώματ' Ephipp. v. add. ad 3, 340.
Ῥόδος: ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας Herm. 2, 407 (1, 16). Caeterum v. anon. 2, 746 (2) cf. 5, 52.
ῥοδωνιά: ἅπαντα δ' εἶναι *(μοι) δοκεῖ ῥοδωνιά, | καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια Cratin. 2, 82 (5).
Ῥοδῶπις: huius verua commemoravit Cratin. 2, 181 (18) cf. 5, 23.
ῥοθιάζω: χωρεῖν *(τὸν) κωπητῆρα λαβόντα | καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας *ῥοθιάζῃς Herm. 2, 404 (5). κατάγου ῥοθιάζων Aristophan. 2, 975 (9). ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ (f. ναῦν-ῥοθιάζῃς σ. κ.) ib. (10). ῥοθίαζε κἀνάπιπτε Cratin. 2, 176 (8).
ῥοιά: v. ῥόα.
ῥοίδιον: ὡς ἀμυγδαλᾶς ἐγὼ | παρέθηκα, καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν (f. ὡς ἀμυγδαλᾶς | ἐγὼ παρέθηκα **καὶ τῶν ῥοιδίων | ἐτρώγομεν) Men. 4, 112 (7).
Ῥοῖκος: Ῥοίκου κριθοπομπία anon. 4, 648 (176).
ῥόμβος: λαβὼν τὸν ῥόμβον (an ῥύμβον? 2, 452 not.) ἀνακωδώνισον Aristophan. 2, 1073 (10). Σικελὸς ὄν (f. int. γλαῦκον 4, 577) | πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβος (? ῥόμβοισι?) Nausicrat. 4, 575 (2).
†ῥομβοστωμυλήθραν ad anon. 4, 618 (51).
ῥοπή: ῥοπή 'στιν *ἡμῶν ὁ βίος, ὥσπερ ὁ ζυγός mon. 465. εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης *πᾶσαν ῥοπήν Men. 4, 178 (2).
ῥόπτρον: Aristophan. 2, 959 (21).
ῥοῦς: ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου Antiph. 3, 78 (1, 2). ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν Alexid. 3, 437 (2, 6).
ῥοφῶ: ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, *ῥόφει (libr. φόρει) Antiph. 3, 22. χόνδρον *ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν | ἐδίδου ῥοφεῖν ἂν Aristophan. 2, 1029 (10). ῥοφεῖν φακῆν ἐσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα Antiph. 3, 102 (v. 5). ἧς (i. e. φακῆς)-ῥοφοῦντ' Ὀρέστην Sophil. 3, 583 (2). ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν Nicomach. 4, 587 (1).
ῥυγχίον: ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας | τέτταρας ὑείους Theophil. 3, 629 (1, 2). Caeterum cf. 5, 86.
ῥύγχος: παραφέρω χορδῆς τόμον, | ῥύγχος εἰς ὄξος *πιέζων Axionici 3, 535 (2, 5). *κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά, | *ὠτάρι' ὕει' Alexid. 3, 429 (1, 15). ὅσον | ἀκροκώλι' *ἕψειν ἐστί, ῥύγχη, πόδας (f. *ἕψειν ἐστὶ κρεῖττον, ῥυγχία, | πόδας ed. min. cf. 5, 86) Anaxil. 3, 346. ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός Pher. 2, 297 (3). ῥύγχος φορῶν ὕειον Anaxil. 3, 343 (1). δεινὸν-ἔχονθ' ὑός | ῥύγχος ib. 344 (2). ὁ-θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει Arar. 3, 273 (1). καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν Archipp. 2, 715 (1). cf. de Opuntio Eup. 2, 531 (14). Strattid. 2, 767 (7). adde Cratin. 2, 206 (83). ῥύγχος περικεκαυμένον (int. τέκνων) Aristophan. 2, 1138 (2) cf. 5, 66.
ῥύδην: Cratin. 2, 206 (84).
ῥυζῶ: ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους Herm. 2, 388.
ῥυθμός: μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ Eup. 2, 549 (4, 2). *λορδοῦ κιγκλοβάταν ῥυθμόν Aristophan. 2, 997 (6). ἐν-ποτηρίῳ-, οὔτε τρυβλίῳ | οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν Alexid. 3, 408 (1).
ῥύμβος: cf. ῥόμβος. ὦ *ῥύμβοισι (vulg. ῥύμβοις) μαστίξας ἐμέ Eup. 2, 452 (15).
ῥύμη: *τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος Antiph. 3, 26 (1, 2). ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην *ὁδοιπεπορήκαμεν Philippid. 4, 471 (2). πόστην *ὑφοδώσεις παιδάριον ῥύμην; Β. τρίτην ib. 473 (1).

ῥύομαι: ῥύου-σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου mon. 473. ὧν ὁ μὲν ὑμῶν | πατρίδα δουλοσύνης ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνης Men. epigr. 4, 335 (1).
ῥυπαίνω (i. q. ὑβρίζω) Pher. 2, 352 (48).
ῥυπαρός: δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν *σκόλυθρον Telecl. 2, 364 (5). ὁ χορὸς δ' -εἶχεν δάπιδας ῥυπαράς Pher. 2, 290 (9). ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες; Eup. 2, 551 (7) cf. add. οἱ δὲ τοὺς τρόπους | ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία- Philetaer. 3, 299. αὕτη *συνύφαινε ῥυπαρῶς διακειμένη Men. 4, 111 (3).
ῥυποκόνδυλος: τὸν ὑπηνόβιον-ῥυποκόνδυλον ἑλκετρίβωνα Plat. 2, 656 (2). ἰξοὶ ῥυποκόνδυλοι Aristophan. 2, 1211 (177).
ῥύπος: cf. χαλαίρυπος. ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος- Alexid. 3, 475 (3). πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος Aristophont. 3, 361 (1, 4). τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών ib. 363 (4, 6). νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥᾳδίως (int. ἔχει vel ἄγει) Eup. 2, 529 (7, 5). πλέω γράσου *τε καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου *Aristophan. 2, 1224 (285). ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος mon. 469.
ῥύπτεσθαι: ἥκει, πάρεστι, ῥύπτεται, προσέρχεται Antiph. 3, 81 (v. 3).
ῥυπῶ: χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν Anaxand. 3, 177 (2, 6). τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας Aristophont. 3, 362 (3, 2). *ὑπερεῖδε ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν (Monimus) Men. 4, 142 (1, 6).
ῥυσίς (?): ῥυσίδι σπένδων v. ad Cratin. 2, 90 (7).
ῥυσός: ῥυσὰ βουλευτήρια Theop. 2, 817 (6). *ῥυσότερον βαλλαντίων | ἔχων τὸ μέτωπον *Men. 4, 334.
ῥυτά: Cratin. 2, 169 (16).
ῥυτίσματα Men. 4, 312 (382).
ῥυτόν: κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα Epigen. 3, 539 (2, 3). κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά Dionys. 3, 554 (1). τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν Diph. 4, 377 (1). τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία | πίνειν δεήσει τήμερον Epinici 4, 506 (v. 1). *A.*-ἔστι δ' ἐλέφας. *B.* ἐλέφαντα περιάγει; *A.* ῥυτόν | *χωροῦν δύο χόας- ‖ ἕτερον τριήρης ib. (v. 4). τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | -ῥυτόν | δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς *χωρεῖν χόας Damox. 4, 529.
ῥυφῆσαι Aristophan. 2, 1131 (7).
†ῥωβοστωμυλήθραν ad anon. 4, 618 (51).
ῥώμη: εἴς τ' ἐδωδὴν-καὶ ῥώμης ἀκμήν | καὶ πρὸς ὑγίειαν Eubul. 3, 205 (v. 6). διαπειρώμενον | τῆς τῶν λόγων ῥώμης Cratin. min. 3, 376 (v. 3).
ῥώννυμαι: ἐρρῶσθαι (i. q. προθυμεῖσθαι) Cratin. 2, 214 (125). ἐρρῶσθαι λέγων | ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν Antiph. 3, 48.
ῥωποπερπερήθρα: ἀπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν *ῥωποπερπερήθραν anon. 4, 618 (51).
ῥῶπος: τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις Diph. 4, 401 (v. 5).

Σ.

Σαβάζιος: τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον Aristophan. 2, 1173 (3). *Ἄπολλον Ὧρε καὶ Σαβάζιε Theophil. 3, 629 (1, 6).
σαβαῖ: εὐαὶ σαβαῖ Eup. 2, 450 (10).
†σαβαρίχιν (l. σαβαρίχην) Telecl. 2, 377 (21).

σαβοῖ: Men. 4, 317 (431).
σάβυττα: anon. 4, 660 (231).
σάγδα: ad Aristophan. 2, 1027 (3). σάγδαν (al. ψάγδαν) ἐρυγγάνοντα Eup. 2, 505 (14).
σάγδας: βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ Epilyci 2, 889 (4).
σάγη: Men. 4, 312 (383).
Σάγρα: ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ Alexid. 3, 526 (79). Men. 4, 79 (4). Cf. ad Cratin. 2, 206 (85).
σαθρός: σαυνίον *σαθρόν Cratin. 2, 213 (122).
σάθων: Telecl. 2, 377 (22).
σαικωνίσαι Aristophan. 2, 1219 (246).
σαίνω: ἡ κύων | *ἔσηνε (cod. ἔσανε) καὶ *προσῆλθ' Apollod. 4, 455 (2).
σαίρω: ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε *βούλητ' ἄν τε μή Alexid. 3, 423 (1, 26). ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν anon. 4, 661 (236).
Σάκας: εἶτα Σάκας *ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς Cratin. 2, 133 (2). Σάκας (Acestoris tragici pater) ap. Theop. 2, 815 (1). *Σάκαν (i. e. Acestorem) | *(ὃν) οἱ χοροὶ μισοῦσιν Calliae 2, 739 (3). *Σάκας ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθον Metag. 2, 758 (2).
σακεσφόρος: Ἐπίκρατες σακεσφόρε Plat. 2, 657 (3).
σακίον: σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται Aristophan. 2, 1083 (10). ἔλαβον *σακίον (vulg. σακκίον), εἶτ' εἰς τὴν ὁδόν | ἐκάθισαν *αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου Men. 4, 102 (4).
σακκοπήρα: ἐμβαλόντες- | εἰς σακκοπήραν αὐτὸν (?) ἐπιθήσουσί που | ἐφ' ὑποζύγιον Apollod. Car. 4, 440.
σάκος: φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν | ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην, | χρυσοῦν τε σάκος Anaxand. 3, 183 (1, 25).
σάκτας: †τὸν ἰατρὸν δέ | σάκταν (vocatis Thebani) Stratt. 2, 781 (3, 5). σάκτας (de parte muliebri) anon. 4, 660 (231).
σακτός: σάκτος (imo σακτός int. οἶνος) Eup. 2, 574 (107). τευθὶς σακτή Antiph. 3, 72 (1, 3).
σαλακωνίζω: κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ *σεσαλακωνισμένην (vulg. σεσαλωκισμένην) Herm. 1, 98 (5, 2) cf. 5, 3.
Σαλαμίνιος: *Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον Archipp. 2, 719 (2).
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων Archipp. 2, 722 (11).
σάλπιγξ: οἴνῳ-τὸν οἶνον ἐξελαύνειν, | σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα Antiph. 3, 139 (13, 2). ὄνος ἀκροᾶται (ἀκροᾷ?) σάλπιγγος Eup. 2, 530 (10).
σαλπίζω: σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων Archipp. 2, 722 (11).
σαμάκια (ornamenti genus) anon. 4, 682 (319).
σάμαξ: φρουροῦντας ἀτεχνῶς κἂν σάμακι κοιμωμένους Chionid. 2, 5 (1). σάμακα Lysipp. 2, 748 (5).
σαμβυκίστρια: οὐκ οἶσθα νάβλαν;-οὐδὲ σαμβυκίστριαν; Philem. 4, 14 (v. 5).
σάμερον: καὶ γένηται τοῖσδε σάμερον κοπίς Eup. 2, 481 (1).
Σαμιακός: Σαμιακὸν τρόπον Cratin. 2, 23 (11). τοῦ λευκοτάτου πάντων ἐλαίου Σαμιακοῦ Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19).
Σάμιοι: Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν Aristophan. 2, 972 (2). Samiarum puellarum griphus ap. Diph. 4, 399 (2).
Σαμοθρᾷκες: v. Σαμοθρᾴκιος. de Samothracum pueros initiandi ritu Apollod. Car. 4, 446 (1).
Σαμοθρᾴκιος: κρόμμυον | Σαμοθρᾴκιον Eubul. 3, 214 (1) al. Antiph. cf. 3, 141 (16). αὐτὸν ὁ κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' (an τοῖς Σαμοθρᾳξὶν?) εὔχεται | λῆξαι πνέοντα Alexid. 3, 467 (1, 5).

Σάμος: ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν Eup. 2, 493 (16, 3). ἡ-ἐν Σάμῳ | Ἥρα τὸ χρυσοῦν-ὀρνίθων γένος, | τοὺς-ταὼς (int. ἔχει) Antiph. 3, 96. γεγένηται-κὰν Σάμῳ | τοιοῦθ' ἕτερον Alexid. 3, 401. ἐν Σάμῳ-τοῦ λιθίνου ζῴου ποτέ | ἄνθρωπος ἠράσθη τις Philem. 4, 46 (35).

σανδάλιον: Men. 4, 313 (396). ἔχων *σανδάλια (libr. σανδάλιον) καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 3, 103 (v. 2). σανδάλια Τυρρηνικά Cratin. 2, 91 (10). σανδάλια-τῶν λεπτοσχιδῶν, | ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 884 (2). σανδάλια (mulier.) Theop. 2, 809 (5).

σανδαλοθῆκαι: ἐπιχρύσους σανδαλοθήκας Men. 4, 165 (3).

σάνδαλον: ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα Cratet. 2, 238 (2, 7). τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον Eup. 2, 545 (20).

σανίδιον: θεός-εἰς οἰκίαν παρεισιὼν | ἐπὶ τοῦ σανιδίου Men. 4, 127 (2).

σανίς: de more maleficos ligneis tabulis alligandi Cratin. 2, 223 (148).

σαννάκια (?) Philem. 4, 30.

σαννάκρα (?) Philem. 4, 30.

σάννας (i. q. μῶρος) Cratin. 2, 187 (33ᵃ).

σαννίον: *Eup. 2, 572 (86).

Σαννυρίων: πρῶτα μὲν Σαννυρίων | ἀπὸ τῶν *τρυγῳδῶν (inter ἀδοφοίτας commemoratur) Aristophan. 2, 1005 (1, 8). Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν Stratt. 2, 785 (4). eundem κάνναβον dixit ib. 769 (3).

σαπέρδης: ἐπὶ ταύτῃ φέρων | εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας Diph. 4, 406 (v. 4). τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρή, | καὶ καταπλῦναι Aristophan. 2, 1184 (31). μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες Aristophan. 2, 1123 (18). τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας Archipp. 2, 722 (10). *σύνεστι σαπέρδαις δυσίν (Pythionice), | καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν Timocl. 3, 600 (2, 6).

σαπρίας: ἔστι δέ τις οἶνος, *τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν Herm. 2, 410 (2, 6). Χῖον, σαπρόν (f. Σαπρίαν) Philyll. 2, 865 (6).

† **σαπροπλούτῳ** v. σατραπόπλουτος.

σαπρός: cf. σαπρίας. οἷς ἐπειδὴ προσεφύγοι, | *ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγὼν Diod. 3, 545 (v. 36). ἕνα-τῆς ἑσπέρας | σαπροὺς *ἅπαντας (pisces) ἀποφέρωσιν οἴκαδε Alexid. 3, 438 (3, 8). προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς-‖ ἐὰν σαπροὺς *κομιδῇ δὲ Antiph. 3, 128 (2, 4). πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν *μεμβράδων Antiph. 3, 68 (2, 6). σαπρῷ γάρῳ βάπτοντες ἀποπνίξουσί με Plat. 2, 686 (17). ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα-τῆς δεξιᾶς | ἐμβάδος *ἀπέρρηξ'. B. εἰκότως,- | σαπρὸς γὰρ ἦν Men. 4, 101 (2). οἶνος-ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός, | λέγων, γέρων γε δαιμονίως Alexid. 3, 460 (v. 4). cf. Philyll. 2, 865 (6). οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί Eup. 2, 517 (27ᵃ). σαπρόν (i. e. παλαιόν) Eup. 2, 575 (127). αὐλεῖ-σαπρά | -*κρούμαθ' Theop. 2, 811 (2) cf. 5, 55. σαπράν Pher. 2, 354 (64). σὲ γὰρ γραῦ συγκατῴκισεν σαπράν | *ὀρφῶσι-βοράν Plat. 2, 634 (1). *ὦ σαπρὰ καὶ πασιπόρνη καὶ κάπραινα Herm. 2, 384 (2). σαπρὰν γυναῖκα-ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ Philem. 4, 58 (77). τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν mon. 722.

Σαπφώ: *τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς | Σαπφοῦς, *Μελήτου, Κλεομένους Epicrat. 3, 367 (3). οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφὼ ‖ οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς *ἅλμα Men. 4, 158 (1) cf. add.

σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες Antiph. 3, 115 (3).

Σάραβος: τὸ *Σαράβου (legeb. Σηράμβου) κλέος Posidipp. 4, 525 (3). Σάραβος (de muliebri parte) anon. 4, 660 (231).

σαργάνη: δοῦναί σοι κέλευσον *σαργάνας (libr. σαργανίας) | αὐτήν Timocl. 3, 600 (2, 4). ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας ib. 606 (v. 7).
σαργανίς: ἐν *σαργανίσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς Cratin. 2, 41 (7) cf. 5, 16.
σαργός: τρίγλη, σαργός, κεστρεύς Philyll. 2, 861 (1, 3).
Σάρδεις: ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ *Σάρδεων (vulg. Σαρδέων) γένος Alexid. 3, 411 (1).
*Σαρδιακός: v. Σαρδιανικός.
Σαρδιανικός: κἀν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσιν (f. Σαρδιακαῖσιν) κοσμησάμενοι κατάκεινται Plat. 2, 683 (8, 2). Caeterum cf. ad Aristophan. 2, 1157 (39).
σάρδιον: ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια Aristophan. 2, 1079 (6, 13). μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια Men. 4, 181 (4).
σαρδόνυξ: Philem. 4, 66 (130[b]). Men. 4, 307 (347).
Σαρδώ: Σικελία μέν- | ἐστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ Alexid. 3, 517 (30, 3). Σαρδώ (cod. Σαρδῶ) *Alcaei 5, 56.
σαρκίδια v. σαρκίον.
σάρκινος: ἄνδρα σάρκινον Aristophan. 2, 1183 (26). σαρκίνη γυνή Eup. 2, 573 (100).
σαρκίον: σπλαγχνίδια πολλά, *σαρκία (vulg. σαρκίδια) | ἁπαλώτατ' Diph. 4, 380 (v. 2).
σάρξ: εἰς τὴν σάρκα δ' οὐκ ἐνδύεται (int. πῦρ ὀξύ) Philem. min. 4, 68 (1, 5). χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας | θετταλότμητον κρέας Philetaer. 3, 296. πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη, | -σάρκα νεογενῆ Antiph. 3, 3 (1, 5). τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν | σαρκός Antiph. 3, 126 (1, 21). *μελετήσας κύων | σαρκῶν ἀπογεύεσθαι Antiph. 3, 160 (98) cf. 5, 80. κἂν δοῦλος *ᾖ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει Philem. 4, 47 (39).
Σαρπηδονία ἀκτή Cratet. (com.?) 2, 250 (13).
σατράπης: αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας Men. 4, 307 (348). σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς Alexid. 3, 434 (1, 4).
σατραπόπλουτος: *(τῷ) *σατραποπλούτῳ (libr. σαπροπλούτῳ) - νυμφίῳ Antiph. 3, 131 (1).
σάττω: πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ κόιχ' ἢ κωρύκους Pher. 2, 286 (12). τὰς κοίτας-ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας Eup. 2, 450 (12). σάξας Eup. 2, 575 (126) cf. 5, 40. ὥσπερ *κνεφάλλων ἢ *πτίλων σεσαγμένος Plat. 2, 650 (4). ῥάψας ὅλον (int. δέρμα) σάξαι κνεφάλῳ (f. κνεφάλλων | ἔσαξε) Theop. 2, 809 (2). τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος (al. σεσαγμένους) Pher. 2, 344 (14). ὥσπερ ἄλλαι, τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας, ἔσαττον τὰς γνάθους Eubul. 3, 227 (4). τυρῷ τε σάξον (int. τὸν σαῦρον) ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ Alexid. 3, 443 (v. 6). ὁ σπλήν; B. σεσάχθω Antiph. 3, 130 (v. 8).
Σατύας: Hegesipp. (com.?) 1, 477.
σατύρα: de scorto anon. 4, 631 (106).
σατυρίδιον: σατυριδίων μακροκέρκων Stratt. 2, 787 (1, 4).
Σάτυροι: βασιλεῦ Σατύρων Herm. 2, 395 (1, 1). οὓς-δύο σκόμβρους ἔφη | ἐν τοῖς σατύροις εἶναι Alexid. 3, 413.
σαυνίον: σαυνίῳ πεπληγμένος Men. 4, 219 (2). σαυνίον *σαθρόν (de pene languido) Cratin. 2, 213 (122).
σαῦρος: *σαῦρος (vulg. σαυρός), φυκίς, βρίγκος, τρίγλη Ephipp. 3, 330 (1, 3). *σαῦρος, | τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη Mnesim. 3, 569 (v. 37). ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Alexid. 3, 442 (v. 1).
σαυτοῦ (σεαυτοῦ): οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δά-

μαρτα; Eup. 2, 494 (18, 2). τὴν σεαυτῆς θυγατέρα Men. 4, 143 (3). ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν, ‖ μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ Mnesim. 3, 568 (v. 3). τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν ¦ ταςδὶ κάταξον *τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ Aristophan. 2, 1178 (9). ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον *λήσει ποιῶν Philem. 4, 30 (1, 2). γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον mon. 86. †τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνῃ mon. 551. ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον mon. 144. ἐχθροὺς ἀμύνου μὴ 'πὶ τῇ σαυτοῦ βλάβῃ mon. 152. ἤδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει *μαλακίᾳ Men. 4, 126 (1, 5). εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν | ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων Dionys. 3, 551 (1, 2). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πράγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ Men. 4, 156 (2). αὐτὸς τὰ σαυτοῦ πρῶτον (an πρῶτ'?) ἐπισκέπτου κακά Men. 4, 270 (162). †πρᾶττε τὰ σαυτοῦ, μὴ τὰ τῶν ἄλλων φρόνει mon. 448. εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις Men. 4, 107 (2, 5). φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε mon. 744. ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον mon. 516. ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' *ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ, | ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ Anaxand. 3, 199 (11). εὐπόρους ποιεῖν | οὓς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ Men. 4, 107 (2, 12). οὐδὲ σαυτοῦ κύριον | ἔξεστιν εἶναι Alexid. 3, 519 (34, 7). οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων Philem. 4, 4 (1, 11). ὑποδήματα σεαυτῷ (al. f. rectius ὑποδήματα | σαυτῷ) πρίασθαι Stratt. 2, 772 (4). περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα anon. 4, 624 (77). †ζῶν γὰρ ἀσκοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα Philem. 4, 58 (80) v. add. ἀγαθὴν ἐλπίδα | πρόβαλλε σαυτῷ Men. 4, 249 (47). μάτην *ποθουμένους | περιορᾷς γάμους σεαυτῷ Men. 4, 97 (6). μὴ σαυτῷ φθόνει anon. 4, 676 (305). τί *τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). ζήτει σεαυτῷ σύμμαχον τῶν πραγμάτων mon. 188. ζήτει †σεαυτὸν καλλίστην (f. σεαυτῷ καταλιπεῖν) εὐδοξίαν mon. 187. νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεοὺς mon. 379. τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ mon. 585. ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ mon. 48. cf. βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον mon. 76. *προσκατέδει τοὺς δακτύλους | σαυτῷ γε χαίρων Alexid. 3, 462 (1, 6). οὐκοῦν μεταστρέψας σεαυτὸν *ἁλσὶ πάσεις ἀλείφων Cratet. 2, 237 (1, 10). ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῴζειν ὥσπερ μύστακα σεαυτὸν Stratt. 2, 789 (6) cf. add. οὐχ *ὑπολύσεις σαυτόν; (an ὑπολύσεαι αὖτις;) Pher. 2, 335 (3, 6). *φυλάττου, μὴ πεσὼν | σαυτὸν παρακρούσῃ (an περικρούσῃ?) Phryn. 2, 602 (2). σαυτὸν ἀποτάξεις (f. ἀποσάξεις) τόν τε κόλπον ἀποτρέχων Diph. 4, 395 (2, 41). σὺ *μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ Nicomach. 4, 584 (v. 41). σῷζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ Philem. 4, 8. τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν *τύχην καταιτιᾷ; Men. 4, 262 (116). σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκεῖνον ὠφελεῖς Men. 4, 250 (53). ἐπιχειμάζεις *σεαυτὸν Men. 4, 128 (7). μὴ | *λύπει σεαυτὸν Philem. 4, 39 (14[a]). μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν Aristophan. 2, 1072 (6, 3). μηδέποτε δοῦλον ἡδονῆς σαυτὸν ποίει Anaxand. 3, 199 (9) = mon. 578. σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον mon. 485. ῥύου δὲ σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου mon. 473. ἦ μὴν σὺ σαυτὸν μακαριεῖς - ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν Pher. 2, 260 (11). λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον mon. 310. γίγνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν ὅπου τρέχεις mon. 82. ἔλεγχε σαυτὸν ὅστις εἶ πράττων κακῶς mon. 571. ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν ἀναμίμνησκ' ἀεί mon. 16. ὅταν εἰδέναι θέλῃς *σεαυτὸν ὅστις εἶ Men. 4, 233 (9, 1). πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίγνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ ib. (9, 9). τὸ γνῶθι σαυτὸν sim. v. p. 271. 272. ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβὰν αὐτὸν (an

σαυτὸν?) λάθῃ anon. 4, 620 (58). ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν Diod. 3, 543 (v. 4). ὁρῶν τι βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γενόμενος Men. 4, 202 (1). ἂν δ' ἀληθινὸν | σαυτὸν παραβάλλῃς Posidipp. 4, 521 (v. 14). τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεί | πάρεχε σεαυτὸν (f. παράσχες αὐτὸν an πάρασχε σαυτὸν?) τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον Men. 4, 156 (1, 11). *τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; Pher. 2, 289 (7). *αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ Nicoch. 2, 846 (3). μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας (?)-, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ Eubul. 3, 210. σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας Philem. 4, 61 (95). αὕτη (i. e. τράπεζα), παρασκεύαζε σαυτήν Cratet. 2, 237 (1, 6). ποῦσθ' ἡ κύλιξ; *διάνιζ' ἰοῦσα σαυτήν ib. (1, 7). *σαυτό Philem. 4, 65 (120[b]).

σαφής: σαφὴς ὁ χειμὼν ἐστι τῆς πενίας λύχνος Aristophont. 3, 356 cf. add. ἄστυ δὲ θέατρον ἀτυχίας σαφοῦς (vulg. σαφῶς) γέμον Amphid. 3, 308 (1). ἡ πομπὴ σαφὴς (al. πομπῆς ἀφείς) Antiph. 3, 35 (2). ἴσθι σαφές Cratin. 2, 144 (10, 3). καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν Alexid. 3, 493 (1, 7). σαφῶς: cf. σοφῶς. βούλομαι δεῖξαι σαφῶς | ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο-εὕρημα Diod. 3, 543 (v. 1). οὐ δείξας σαφῶς | ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα Alexid. 3, 520 (35, 5). ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς Epicrat. 3, 370 (1, 8). ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω Antiph. 3, 41 (2). 109 (v. 6) ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; ib. 27 (1, 11). οὐχὶ-ἐρεῖς σαφέστερον-δ βούλει μοι λέγειν; Straton. 4, 546 (v. 37). ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον Diod. 3, 544 (v. 22). κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι Men. 4, 248 (44). πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς ib. 258 (90). ἵνα σαφῶς σου μανθάνω Philem. 4, 46 (34[a]). οὐδεὶς *ἐφ' αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ- | σαφῶς Men. 4,256 (85). cf. ὁρῶ. διὰ τὸ μὴ σαφῶς | τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται | διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 7). τοὺς κελεύοντας λέγειν | γρίφους-ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς | λέγοντας οὐδέν Antiph. 3, 66 (1, 2). ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς (al. ἔσθ' ἁπλῶς) οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων Aristonym. 2, 699 (2). σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | τοῦτ' ἔστιν Antiph. 3, 67 (1, 10). τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς Amphid. 3, 303 (1). *ἂν ἴδω γὰρ ἥλικον | ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι πήγνυμαι σαφῶς Antiph. 3, 91 (1, 7).

σβέννυμι: *σβέννυ Κελτούς, μὴ προσκαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 21).

Σεβῖνος: Plat. 2, 655 (7).

σέβομαι: θεὸν νόμιζε καὶ σέβου, ζήτει δὲ μή Philem. 4, 43 (26). ὡς ὄντα τοῦτον καὶ παρόντ' ἀεὶ σέβου ib. θεὸν σέβου mon. 229. σέβου τὸ θεῖον, μὴ 'ξετάζων πῶς ἔχει mon. 474. τοὺς ξενηδόχους σέβου mon. 402.

σέβω: ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13). ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς ib. (1, 14). οἱ-θεὸν σέβοντες Philem. (?) 4, 60 (90). κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 8).

σέθεν: [ἐκπυνθάνεσθαι τἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν Men. 4, 226 (1, 3)].

Σειληνός: v. Ἡρακλῆς. Cf. Σιληνοί.

σεῖν: Aristophan. 2, 1219 (247).

Σειρήν: ἡ Θεανὼ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη; Anaxil. 3, 348 (1, 20). ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων- | ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν Hegesipp. 4, 479 (v. 20).

σεισμός: θύρας μοχλεύειν σεισμός Antiph. 3, 110 (v. 6).

σείσων: κάνθαρος, σείσων, λύχνος Axionici 3, 535 (3). σείσων-κυάμων μεστός Alexid. 3, 443.

σείω: ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος-, | δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, *ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν Men. 4, 87 (4). ἔσειον, ἤτουν χρήματ', ἠπείλουν Aristo-

phan. 2, 1040 (23). *ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι Telecl. 2, 364 (4).

σελάχιον: πρίω μοι σελάχιον Eup. 2, 428 (2). ὀρφοῖσι (ὀρφῷσι?) σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν Plat. 2, 634 (1). cf. Amips. 2, 705 (4).

Σέλευκος: τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν Antiph. 3, 102 (v. 4). ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα- | ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα Epinici 4, 505 (v. 2). ἀβυρτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην Demetr. 4, 539 (v. 4). ὁ Σελεύκου τίγρις Alexid. 3, 477 (4). ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν, | -τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | *ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον Philem. 4, 15.

σελήνη: ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών Men. 4, 179 (2, 4).

σέλινον: ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη *φορεῖ anon. 4, 603 (11). περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις Diph. 4, 389 (1, 23). τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου | ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος anon. 4, 673 (298). ἐσθίουσ' ἑκάστοτε | ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας Eubul. 3, 222 (v. 3). μύρτα καὶ σέλινα κᾀξ οἴνου βότρυς Pher. 2, 338 (6). ὠκίμων | πέταλα καὶ θριδακινίδων | εὐόσμων τε σελίνων Stratt. 2, 787 (1, 7). προσκινῶν δὲ σέλινα Pher. 2, 318 (2, 3). ἅπαντα δ' εἶναί *(μοι) δοκεῖ ῥοδωνιά, | καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια Cratin. 2, 82 (5). σέλινον (de muliebri parte) anon. 4, 660 (231).

σελλίζεσθαι: ἄγαμαι, *Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς *σεσέλλισαι (vulg. σεελλίσαι) Phryn. 2, 584 (5).

σεμίδαλις: Φοινίκη *καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν Herm. 2, 408 (1, 22). τῆς **Φοινίκης** σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη Antiph. 3, 18 (1, 5). ζειάς, αἴρας, σεμίδαλιν Aristophan. 2, 1122 (15). οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι, | σεμίδαλιν, ᾠά Men. 4, 222 (1, 8). τῶνδε διδύμων *(τῶν) ἐκγόνων σεμιδάλιδος Stratt. 2, 764 (2) cf. 5, 53.

Σεμίδαλις: *Ὄψων, Κάραβος, | καὶ Κωβιός, Σεμίδαλις Alexid. 3, 425 (2). Κωβίων, Κυρηβίων, | ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις Alexid. 3, 461.

σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον (i. e. γένος) Alexid. 3, 434 (1, 5).

σεμνόποτος: τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου *σεμνοπότου (libr. σεμνοπόνου) σταγόνος Antiph. 3, 95 (1, 5).

σεμνός: cf. σεμνοῦσθαι. εἰς τὸ Θησεῖον *πλεούσας ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν Eup. (?) 2, 577 (v. 21). σεμναὶ θεαὶ diversae ab Eumenidibus Philem. 4, 66 (131). τῆς σεμνῆς θεᾶς Antiph. 3, 45 (3, 4). σεμνός εἰμ' ἑκάστοτε | Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος (Ganymedes?) Anaxand. 3, 198 (7). θεωρήσας ἀλύπως- | τὰ σεμνὰ ταῦτ'-, | τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, *ἄστρ', ὕδωρ, νέφη, | πῦρ Men. 4, 211 (2, 3). σεμνότερα τούτων ἕτερα *(δ') οὐκ ὄψει ποτέ ib. (2, 7). ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὕρημα Diod. 3, 543 (v. 2). ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ | -κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον Men. 4, 175 (2, 1). μηδ' εἰς ὄνειδος ἕλκε τὴν σεμνὴν πολιάν (an τρίχα?) Philem. 4, 60 (88). σεμνὸν τὸ βρῶμα Aristophont. 3, 359. διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα Eubul. 3, 211 (v. 4). ἐνωγάλισται (an νενωγάλισται?) σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος ib. (v. 7). ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 60). σεμναὶ-αὐλῶν *ἀγαναὶ φωναί ib. (v. 56). τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; Α. σεμνῶν πάνυ Alexid. 3, 388. λογίδες σεμναί Alexid. (?) 3, 525 (69). τοῖς-τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσιν λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστιν Cratet. 2, 242 (1). ἀρετῆς ἁπάσης

σεμνὸς ἡγεῖται λόγος mon. 594. *ἧς* (i. e. *ἐρημίας*) *χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν *ἐξευρίσκεται* anon. 4, 624 (78). *κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ᾖ σφόδρ' εὐτελές, | σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ *ποιεῖν* Epinici 4, 505 (v. 5). *μακάριος βίος | καὶ σεμνός* Apollod. 4, 450. *τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον | καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις | τοῖς ἡμετέροις* Anaxand. 3, 183 (1, 32). *τουτὶ - αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν || πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι;* Antiph. 3, 54. *τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον; | ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν* Men. 4, 327 (478). *καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι* mon. 303. *μιμοῦ τὰ σεμνά, μὴ *κακοὺς μιμοῦ τρόπους* mon. 336. *ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ* Men. 4, 177 (1). *ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον* Dionys. 3, 555 (v. 3). *γέλως τὰ σεμνὰ τοῦ βίου τοῖς σώφροσιν* mon. 569. *οὕτως ἕκαστός *(ἐστι) διὰ τὰ πράγματα | *ἢ σεμνὸς ἢ ταπεινός* Apollod. Car. 4, 445 (4). *ἀνελκταῖς ὀφρύσι σεμνόν* Cratin. 2, 214 (123). *ἔστι τοῖς σεμνοῖς μὲν αὐθαδέστερος* (Dionysius Syr.) Eubul. 3, 217 (1). *δειπνεῖ καὶ ζῇ | θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων || σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων* Ephipp. 3, 336 (1). *ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς* (Plato) Amphid. 3, 305. **αὕτη δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται* Anaxand. 3, 175 (1, 3). *πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, | ἃ καλεῖτε σεμνῶς* (an *καλεῖτ' ἀσέμνως*?) *ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί* Sannyr. 2, 873 (1).

σεμνότης: *πολὺ *(γε) διαφέρει σεμνότης εὐμορφίας* Philem. 4, 58 (77).

σεμνοῦσθαι: **τί δὴ σὺ *σεμνοῖ* (vulg. *σεμνῇ*) *καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;* Calliae 2, 739 (2).

σεμνύνω: *ὀρίγανον, ὃς δή | σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ* Anaxand. 3, 193 (2). *τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνῃς* (libr. *σεμνύνῃ*), *καλὸν | ἔξω φανεῖται* Men. 4, 115 (1).

Σέριφος: *ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον* Cratin. 2, 137 (6). de Seripho v. anon. 4, 672 (295c). Lacedaemon *Σέριφος* vocatur Aristophan. 2, 1219 (248).

σέρφος: Cratin. 2, 224 (151). *σέρφους -, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας* Nicoph. 2, 848 (1).

†*σεσαλωκισμένην* v. *σαλακωνίζω*.

σέσελι: *σέσελι* (al. *πέπερι*), *πήγανον, πράσον* Alexid. 3, 437 (2, 8).

σέσηρεν. σεσηρώς: v. *σαίρω*.

Σεύθης: *ἰδιώτης μέγας | αὐτοῖς ὁ Σεύθης* Posidipp. 4, 523 (1, 2).

σευτλίον: v. *τευτλίον*.

σεῦτλον: *πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον* Antiph. 3, 39 (2). *ἐὰν ἐπιχώριος | ἰατρὸς εἴπῃ - || - "*τευτλίον", παρείδομεν· | ἐὰν δὲ "*σεῦτλον* (libr. *τευτλίον*)", *ἀσμένως ἠκούσαμεν· | ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ* Alexid. 3, 448 (2). *ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν, | τὸ *τευτλίον δὲ *σεῦτλα* (libr. *σευτλίον δὲ τεῦτλα*) Euphr. 4, 489.

σηκίς: *οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενί | δοῦλος* Pher. 2, 254 (1, 1).

σηκός: *ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν* Eubul. (?) 3, 266 (10). *ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν ἵλεως γενοῦ* anon. 4, 630 (101).

σημαίνω: *συντεύματ' οὐ *προβλήμαθ' οἷς σημαίνεται | ἕκαστα* Antiph. 3, 24 (v. 7). *σημαίνειν* et *ἐπισημαίνειν* anon. 4, 312 (384).

σημεῖον: cf. *Σιμίας*. *σημεῖα παρασημεῖα* Plat. 2, 643 (1). expositos infantes ex quibusdam signis agnosci anon. 4, 688 (338a). **τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων | τῆς δειλίας σημεῖα κοὐχὶ τοῦ θράσους* anon. 4, 687 (335b). *σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος* mon. 478=629. *ἀλε-*

κτρυῶν - *ἂν ἐφ' ἑσπέρας | ᾄσῃ, τιθέμενοι τοῦτο σημεῖόν τινες anon. 4, 612 (40).
σήμερον: cf. τήμερον. θησαυρὸν εὑρὼν σήμερόν *τις αὔριον | ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν Philem. 4, 44 (29b).
†σημίαν v. Σιμίας.
Σημωνακτίδης: τί *Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί *Σημωνακτίδης | ὁ Χῖος Baton. 4, 501 (v. 4).
σηπία: cf. Σηπία. τὴν σηπίαν | ὀπισθοτίλαν - ὀνομάζετε Stratt. 2, 781 (3, 2). *τὰς σηπίας δὸς πρῶτον Antiph. 3, 12 (1, 1). μὴ φῶσί σε | -*ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι ib. (1, 4). ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι Eup. 2, 563 (48). οὐδὲ σηπίας, | ὡς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἴμαι θεούς Eriphi 3, 558 (3). θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας Henioch. 3, 561 (v. 4). ἡ - σύννομος | τῆς *κυφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας, ‖ τευθίς Antiph. 3, 126 (1, 18). τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας Anaxipp. 4, 460 (v. 33). *ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας Sotad. 3, 585 (1, 14). πτερύγι' *ἁπαλῶς σηπίας ὠπτημένα ib. (1, 16). τευθίδες ὀπταί, | κεστρεὺς ἑφθός, σηπίαι ἑφθαί Anaxand. 3, 184 (1, 47) cf. ib. p. 189. σηπίαν ἀπὸ τηγάνου-φαγεῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). ἔντραγε | τὴν σηπίαν τηνδὶ λαβοῦσα καὶ τοδί | τὸ πουλυπόδειον Theop. 2, 794 (2). ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας Aristophan. 2, 1018 (6). *πουλυπόδειον, σηπία, ὀρφῶς Ephipp. 3, 330 (1, 7) = Mnesim. 3, 570 (v. 43). *σηπίας τόσας | δραχμῆς μιᾶς τρίς Alexid. 3, 471 (3, 1).
Σηπία: *Σηπίαν τὴν *Θύρσου (vulg. σηπίαν τ. θύρσου) Archipp. 2, 719 (2).
σηπιδάριον: πουλυπόδειον, σηπιδάριον Philyll. 2, 861 (1, 1).
σηπίδιον: *ἰχθὺς ἑώνηταί τις ἢ σηπίδιον | ἢ τῶν-καρίδων ἢ *πουλύπους-; Aristophan. 2, 1076 (3, 1). σηπίδι' ἢ τευθίδια, | πλεκτάνια μικρὰ *πουλύποδος Eubul. 3, 258 (1). cf. τευθίδια σηπίδια Ephipp. 3, 334 (1, 4) v. 5, 86. ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια Aristophan. 2, 1050 (9). ὁμοῦ (κοινῇ Ephipp.) τε χναύειν μαινίσιν (τευθίσιν Ephipp.) σηπίδια Eubul. 3, 268 (15a) = Ephipp. 3, 325 (2, 9). τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας Alexid. 3, 455 (2, 3).
σήπομαι: σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας | ἢ τρεῖς (int. pisces) Antiph. 3, 87 (v. 6). ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι (int. τριήρης) Eup. (?) 2, 577 (v. 17). σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς Men. 4, 74 (3). ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12, 2).
Σηράγγιον: Aristophan. 2, 993 (22).
σής: σέων Herm. 2, 417 (20). ὁ μὲν ἰός-τὸ *σιδήριον, | τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες Men. 4, 235 (12, 5).
σησαμῆ: Men. 4, 318 (435). ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά, *σησαμαῖ (vulg. σησαμαί) Amphid. 3, 303 (1).
σησαμίδες: χόνδρος, τυρός, | μέλι, σησαμίδες Ephipp. 3, 330 (2, 4). σησαμίδας ἢ μελίπηκτα *(;) Antiph. 3, 44 (2). σησαμίδας δὲ χέζει, | μῆλα δὲ χρέμπτεται Eup. 2, 494 (17, 3).
σήσαμον: σήσαμον, ἔλαιον, *κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον Philem. 4, 46 (33). σησάμου, νίτρου, κυμίνου Antiph. 3, 78 (1, 2). *ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων | ὑπεναντίων *αὑτοῖσι ποιοῦντας μίαν, | καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας (an ἐπιτρίβοντας?) εἰς ταύτην Damox. 4, 531 (v. 38). τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα. | -ἀσταφίδα κεκομμένην- Alexid. 3, 437 (2, 3). ὀποί, | κάρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες Anaxand. 3,

184 (1, 59). πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά, σήσαμα Philippid. 4, 473. καθιζάνει-ἔνιοτ' εἰς τὰ σήσαμα Men. 4, 328 (486).
Σθένελος: Plat. 2, 639 (2). ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα ib. 659 (2). καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα; Aristophan. 2, 1009 (9).
σιαγών: περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος Cratin. 2, 109 (4). κάρ-γοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας Alexid. 3, 469. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας Aristophan. 2, 1062 (2).
σίαλον: *γλίσχρον τέ *μοῦστι τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3, 3). οὗτοι-πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν | ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 15).
σιβύνη: φέρε τὴν σιβύνην Alexid. 3, 442 (3).
Σιβύνη: εὖ γ' ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν Baton. 4, 501 (v. 1).
σιγά: v. σιγή.
σιγαλόεις: ἀμύγδαλα σιγαλόεντα Herm. 2, 408 (1, 20).
σιγή: †ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος Herm. 2, 384 (5). τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ Plat. 2, 655 (5) cf. 5, 46. σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν Cratin. 2, 100 (15). τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον, ἔχε τὴν σιγήν (f. τὰ-πρῶτα, τὴν σιγὴν ἔχε) Men. 4, 274 (180). ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε mon. 208. νοεῖν γάρ ἐστι κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχειν mon. 370. πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Men. 4, 280 (209). γυναιξὶ πάσαις κόσμον ἡ σιγὴ φέρει mon. 83. σιγή ποτ' ἐστὶν αἱρετωτέρα λόγου mon. 477.
σιγηλός: Nicoph. 2, 855 (4).
σιγηρός: εὐκαταφρόνητός ἐστι σιγηρὸς τρόπος mon. 167.
σῖγμα: ἔσωσας ἐκ τῶν *σῖγμα τῶν (vulg. σιγμάτων) Εὐριπίδου Plat. 2, 626 (7). τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 218 (3).
*σίγυνον, ἀσκοπήραν, θύλακον Diph. 4, 401 (v. 2).
σιγῶ: ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα Cratin. 2, 189 (40). οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ· τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς; Plat. 2, 682 (6). νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει mon. 375. νέοις τὸ σιγᾶν κρεῖττόν ἐστι τοῦ λαλεῖν mon. 387. ξένῳ δὲ σιγᾶν κρεῖττον ἢ κεκραγέναι mon. 401. σιγᾶν ἄμεινον ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει mon. 484. οὐκ ἔστι σιγᾶν αἰσχρόν, ἀλλ' εἰκῆ λαλεῖν mon. 417. ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται Men. 4, 293 (280). θεοὺς δ' ἐσίγων Cratin. 2, 155 (11).
σιδάρεος: σιδαρέοισι *(τοῖς) νομίσμασιν | χρῶνται (Byzantii) Plat. 2, 649 (3) cf. 5, 46. ἁπαξάπασα γῆ στρατιαὶ σιδαρέων (Hemst. σιδάρεοι) Stratt. 2, 775 cf. add.
σιδήριον: ὁ μὲν ἰός-τὸ *σιδήριον (cod. σίδηρον, vulg. τὸν σίδηρον) Men. 4, 235 (12, 4).
σιδηρῖτις τέχνη ap. Eup. 2, 531 (13).
σίδηρος: cf. σιδήριον. οὐ πῦρ, *οὐδὲ σίδηρος, | οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει Eup. 2, 487 (3). σίδηρον omnium rem esse validissimam Diph. 4, 399 (2).
σιδηροῦν: δράκοντα σεσιδηρωμένον Posidipp. 4, 521 (v. 8).
Σιδόνιοι: εἶτα Σάκας *ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς Cratin. 2, 133 (2).
Σιδώνιος: γλυκερῷ Σιδωνίῳ anon. 4, 632 (113).
σίζω: ταγηνίας-χλιαροὺς | σίζοντας, ὅταν αὐτοῖσιν ἐπιχέῃς μέλι Magnet. 2, 10 (2). τὰ δὲ τήγανα ζέοντά (cod. F. τηγανίζοντα f. τηγάνια σίζοντά) σοι μολύνεται Telecl. 2, 365 (1) cf. 5, 30. τὸ δ' ἄλλο σῶμα- | ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον *ἐπισείων φέρω (int. τῶν σηπιῶν) Alexid. 3, 471 (3, 6). κεστρεύς, λεπισθείς- | *χρωσθείς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου

περᾶν, | σίζει κεκραγώς Antiph. 3, 125 (1, 12) cf. ib. 127. φύσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι | παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' (Bk. ἐκέχυτ') ἀντ' ὀστράκων Pher. 2, 299 (1, 9).

Σικελία: τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις | θνητοῖς μεγίστας, Σικελία- | ἐστιν μεγίστη Alexid. 3, 517 (30). εἰμὶ πανταχοῦ, | ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ Philem. 4, 31 (2, 6). *εὐθὺ Σικελίας Aristophan. 2, 1193 (73). οὔτε Σικελία καυχήσεται | τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων, | *οὐκ Ἦλις Epicrat. 3, 369. οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς | περὶ τὴν Σικελίαν αὐτὸς ἔμαθον Alexid. 3, 394. Σικελίας αὔχημα τροφαλίς anon. (32) 5, 118. τὴν Σικελίαν | ἐν τοῦτ' ἀπόταχτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν | καλοὺς Philem. 4, 25 (2, 1).

Σικελικός: cf. Σικελός. τυρὸς Σικελικός Antiph. 3, 139 (11). cf. ad 4, 25 (2). περιστεράς | ἔνδον τρέφων τῶν Σικελικῶν τούτων Alexid. 3, 408 (2). cf. ad 4, 25 (2). θύννων - λευκῶν Σικελικῶν Theop. 2, 811 (1). ἱμάτιον ἐφόρει μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν anon. 4, 684 (326). ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά Philem. 4, 25 (2, 4). πέντε κλίνας Σικελικάς.- | Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε Eubul. 3, 267 (12). Σικελικὰ (an Σικελά?) βατάνια Eubul. 3, 265 (7). παχὺς ὠνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ Diph. 4, 426 (38). μάγειρος Σικελικός Cratin. min. 3, 374 (1, 4). ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν (int. τὴν βατίδα) ποιήσω (an ποιῶ σοι?); B. Σικελικῶς Ephipp. 3, 338 (1) cf. 5, 86.

Σικελιώτης: ὠλκαῖε Σικελιῶτα Πελοποννήσιε Eup. 2, 540 (8). ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος Anaxipp. 4, 459 (v. 3). παρ' Ἀγαθοκλεῖ- | τῷ Σικελιώτῃ Demetr. 4, 539 (v. 6).

Σικελός: cf. Σικελικός. ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς *βεμβραφύαις προσέοικεν ὁ *καρκινοβήτης Aristonym. 2, 698 (1). Σικελὸς - ὄχλος Nausicr. 4, 575 (2). Σικελῶν - τέχναις ἡδυνθεῖσαι | -διαθρυμματίδες Antiph. 3, 49 (2). ἰατρός τις | Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς Epicrat. 3, 371 (1, 28). πνικτὰ *Σικελὰ (libr. Σικελικὰ) πατανίων σωρεύματα Eubul. 3, 228 (2).

σικύα: cf. σιπύα. medicorum cucurbitula, Eubul. 3, 271 (24). ἀλλὰ σικύαν *ποτιβαλῶ σοι Cratet. 2, 249 (5). κυλιχνίσιν, | *σικύαισιν, ὑποθέτοισιν Antiph. 3, 120 (2).

σικύδιον: κἀντραγεῖν σικύδιον Phryn. 2, 590 (7).

σικυός (σίκυος): ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς (al. σικύους), βότρυς, ὀπώραν Aristophan. 2, 1171 (1, 1). σικύους *ἐνθάδε πη φυομένους Aristophan. 2, 1200 (101). ῥαφανῖδα, σικύους τέτταρας *Antiph. 3, 62 (4). σικυὸν μέγιστον σπερματίαν Cratin. 2, 97 (8). μαλθακωτέρα | πέπονος σικυοῦ μοι γέγονε Theop. 2, 817 (5). σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων Plat. 2, 636 (1, 4). τὰ δὲ σφύρ' ᾤδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων Anaxil. 3, 354 (3).

Σικυών: ἰχθῦς Σικυῶνος Antiph. 3, 138 (11). ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης ὃν τοῖς θεοῖς | φέρει Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4, 27 (v. 22).

Σικυώνιος: *Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος Baton. 4, 501 (v. 5).

Σίκων: Σίκων ἐγὼ | βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος Eubul. 3, 263 (5). τὸ διδασκαλεῖον (?) ἡμεῖς σώζομεν | τὸ Σίκωνος.- | ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν *(Σίκων) Sosip. 4, 482 (v. 14. 15). πίνωμεν, *ἐμπίνωμεν, ὦ *Σίκων *(Σίκων) *Alexid. 3, 394 (v. 4).

Σιληνοί Eup. 2, 575 (128).

Σίλλος: Cratin. 2, 24 (14) cf. 5, 15.

σιλλοῦν Archipp. 2, 729 (11).

σιλουρισμός: ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός Diph. 4, 381 (1, 11).
σίλουρος: ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν Diph. 4, 381 (1, 9). *ῥαφανῖδας ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών Diod. 3, 545 (v. 36).
σίλφιον: ἐρρῶσθαι λέγων | ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν, | καυλῷ Antiph. 3, 48. Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος | ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ Antiph. 3, 125 (1, 14). καὶ καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος, | καὶ σίλφιον Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. cf. 3, 141 (16). βολβοί, καυλοί, σίλφιον, ὄξος Anaxand. 3, 184 (1, 57). οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ-ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 3). *νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον Alexid. 3, 437 (2, 5). ἔλαιον, *κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον Philem. 4, 46 (33). κύμινον, ὄξος, σίλφιον Anaxipp. 4, 459 (v. 7). σιλφίου, τυροῦ, θύμου Antiph. 3, 78 (1, 1). πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον Antiph. 3, 39 (2). *ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ (int. τὸ τέμαχος) Alexid. 3, 470 (1, 10). σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας ib. 471 (2). τῷ σιλφίῳ μάστιξον (saurum) εὖ *τε καὶ καλῶς ib. 443 (v. 5). *ἔντερ' ἀλλ καὶ σιλφίῳ | σφενδονῶν Axionici 3, 535 (2, 3).
σιλφιωτά: ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός Aristophan. 2, 1000 (17).
Σιμίας: cf. 4, 331. σφόδρα μοι *κεχάρισαι, Σιμία,- | ταυτὶ προείπας Dionys. 3, 547 (v. 1). ἐπιλαθέσθαι, *Σιμία (vulg. σημεῖα), | πάντων ποιήσω ib. 548 (v. 38). παράθες σημίαν (f. πάραγε Σιμία) Men. 4, 222 (1, 5).
σιμός: πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν Dionys. 3, 553 (2, 4). τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν *δεῖ *Plat. 2, 643 (1). μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν Aristophan. 2, 980 (21).
Σῖμος: *Σίμου τέχνην ἔλαβες. ΗΡ. ὁ *Σῖμος δ' ἐστὶ τίς; | Α. μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος Alexid. 3, 444 (1, 12).
Σιμύλος: Σιμύλε (al. Δημέα, num Δημύλε?) Men. 4, 164 (1, 5).
Σίμων: ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο (Simon) Eup. 2, 514 (13). ἐπιφέρων, Σόλων, *Σίμων (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2, 6). Cf. 4, 234.
Σιμωνίδης: τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε | ἀρχαῖον ἀείδειν Eup. 2, 481 (3, 1). Σιμωνίδη Pher. 2, 335 (3, 9).
σιναμωρεύματα (vulg. σιναμορεύματα) Pher. 2, 343 (10).
σίναπι: *σίναπι παρατίθημι τούτοις Anaxipp. 4, 460 (v. 45).
σιναπίζω: τὸ θυγάτριον-μου *σεσινάπικε (vulg. σεσινάπηκε) | διὰ τῆς ξένης Xenarch. 3, 624 (1).
σινδαρωνεύεσθαι ad Pher. 2, 343 (10).
σινόδους: κρανίον σινόδοντος Antiph. 3, 21.
Σιντοί: v. ad Ephipp. 3, 324.
Σινώπη: τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας | ἔχοντ' ἀκάνθας Antiph. 3, 13 (1, 12). οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; γραῦς μὲν αὕτη Anaxil. 3, 348 (1, 12). παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ | ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου Amphid. 3, 310 (1). Caeterum v. Antiph. 3, 10 (3). 20 (2). 61. 92 (3). Alexid. 3, 427. Callicrat. 3, 536.
σινωπίσαι: v. ad Alexid. 3, 427.
*σιοκόμος Eup. 2, 575 (129).
σιπύα: Eup. 2, 545 (24). Aristophan. 2, 1162 (12). ἄρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς *σιπύαισι (vulg. σικύαισι) ταῖς κεναῖς Pher. 2, 325 (3). οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης Eup. (?) 2, 577 (v. 7).
Σίπυλος: Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον Nicol. 4, 579 (v. 9).
σίραιον: ἁλῶν, σιραίου, σιλφίου Antiph. 3, 78 (1, 1). σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας Alexid. 3, 471 (2, 4). σφάκον, σί-

ραιον, σέσελι, πήγανον, πράσον ib. 437 (2, 8). οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ *γήτιον (?) ib. 465 (3, 6).
σιρός: κέρχνων τε χύτραν, | βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν (l. κέρχνων τε σιρόν, | βολβῶν τε χύτραν δωδ. 5, 81) Anaxand. 3, 183 (1, 28).
σισάριον: anon. 4, 682 (319).
σισύμβρινος: λοῦται-μύρῳ ‖ σισυμβρίνῳ-τὸν ἕτερον βραχίονα Antiph. 3, 56 (v. 5).
σισύμβριον: ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον *(ἢ) κρίνον ἢ ῥόδον παρ' οὓς ἐθάκει Cratin. 2, 146 (2). *λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε Pher. 2, 253 (2). κοσμοσανδάλοις, ἴοις, | καὶ σισυμβρίοις (int. κεφαλὴν ἐρέπτομαι) Cratin. 2, 72 (1, 3). ἅπαντα δ' εἶναί *(μοι) δοκεῖ ῥοδωνιά, | καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ σισύμβρια Cratin. 2, 82 (5). σισύμβριον (ex mundo mul.) anon. 4, 682 (319).
Σισύμβριον: τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα | φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον Theophil. 3, 631 (2).
σισύρα: χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο anon. 4, 654 (206).
Σιτάλκης: παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν Herm. 2, 407 (1, 7).
σιτάριον: σιτάρια μικρὰ προσφέρων (ager) Philem. 4, 38 (12, 3).
σιτάρχημα: στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν (parasitus), | ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές Antiph. 3, 45 (2, 12).
σιτευτός: εἴ τις ὥσπερ χῆνα *σιτευτὸν λαβών | ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2).
σίτησις: γέρα - αὐτοῖς (parasitis) ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια | νικῶσι δίδοται-, | σίτησις Timocl. 3, 595 (v. 18).
σιτία: ὅστις ἥδεται-ἐσθίων | ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων | ἐπάξιόν τι Alexid. 3, 520 (36). †ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι Cratin. 2, 82 (5). *κλίθητι καὶ πίωμεν· οὐ καὶ *σιτία (vulg. σῖτα) | πάρεστιν; anon. 4, 676 (305, 1) cf. 5, 121. ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία Pher. 2, 252 (1). καταβεβρωκὼς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων Antiph. 3, 44 (1). λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα | καὶ *σιτί' (codd. συὸς et σύ) ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν Eubul. 3, 215 (2). *ἦλουν ὄρθριαι τὰ σιτία Pher. 2, 254 (1, 3). ὄψων ὀνόματα | καὶ σιτίων ἔχοντες Alexid. 3, 425 (2).
σιτίζομαι: ἐπὶ *τὸ πορθμεῖον-ἄγει | σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως Antiph. 3, 47 (2, 5).
σιτοβολεῖα: Men. 4, 124 (6).
σιτόκουρος: *ἔσει περιπατῶν σιτόκουρος Alexid. 3, 467 (6). σιτόκουρος *ὁμολογῶν | παρατρέφεσθαι Men. 4, 139 (4). σιτόκουρον, ἄθλιον, | *(ἄχρηστον) εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν Men. 4, 196 (1).
σῖτος: cf. σῦς. ἐκ καθαρῶν ἀχύρων *σῖτον τετρύγηκας anon. 4, 699 (379). *δέξεταί τ' ἐπὶ μισθῷ | *σῖτον Cratet. 2, 246 (1). οὐ σῖτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος Cratin. 2, 141 (2). †γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεούς | σῖτον Axionici 3, 531 (1, 5).
σιτοῦμαι: στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε | *ὥσπερ ἱερεῖον Philem. 4, 55 (63[a]). κυάμων χύτρας ἀεὶ (?) σιτούμενος anon. 4, 607 (21[a]). κάπτοντες αὔρας ἐλπίδας σιτούμενοι Eubul. 3, 208 (2, 7).
σίττυβον: ἐμοὶ δὲ τοὔνομα | οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες | χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον; Antiph. 3, 99 (1, 7).
σιφλός: v. φίλος.

σιφνιάζειν: ἐν *(θ') ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων Aristophan. 2, 1200 (102).
σιωπή: †ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον Cratin. 2, 33 (3). ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ Amphid. 3, 313 (1, 7). σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας | εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 580 (v. 38). εἰσέρχομαι | ἐνθάδε σιωπῇ Diod. 3, 544 (v. 17). σιωπῇ φασι τούτῳ τῷ θεῷ (i. e. Pani) | οὐ δεῖν προσιέναι Men. 4, 109 (8). ἔδει δ' ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος, σιωπήν Alexid. 3, 475 (3). μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει Men. 4, 269 (153). *οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον Men. 4, 294 (288). ἡ-σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἔστ' ἀπόκρισις mon. 222. ἡ-σιωπὴ μαρτυρεῖ τὸ μὴ θέλειν mon. 223. διὰ τῆς σιωπῆς πικρότερον *κατηγορεῖ mon. 659.
σιωπηλός: Aristonym. 2, 699 (5).
σιωπῶ: κἂν μὲν σιωπῶ, φέρεται (?), πνίγεται, | καί φησι, τι σιωπᾷς; Pher. 2, 275 (4). δύνασαι σιωπᾶν; Phoenicid. 4, 509. γελοῖον, ὃς κόρης ἐλευθέρας | εἰς ἔρωθ' ἥκων σιωπᾷς Men. 4, 97 (6). διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὐτῆς λέγει Men. 4, 262 (114). περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ Philetaer. 3, 294 (1, 7). ὦ παῖ σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά Men. 4, 280 (209). κρεῖττον σιωπᾶν ἐστιν ἢ λαλεῖν μάτην Philonid. (?) 2, 425 = mon. 290. †ἡδὺ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει mon. 221. οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἕν Amphid. 3, 319 (9). †τοῦτο σιωπᾶν βούλομαι τὴν νύκτα τὴν | πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν Men. 4, 189 (1, 9).
σκαιός: Παντακλέης σκαιός Eup. 2, 544 (18). ἔρως σοφιστοῦ γίγνεται διδάσκαλος | σκαιοῦ πολὺ κρείττων Anaxand. 3, 199 (10). ὡς σκαιὸς εἶ κἄγροικος αἰσχροεπῶν Ephipp. 3, 339 (3). βίος-οὐδεὶς σκαιὸν ἔργον εἰσφέρει mon. 598. σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις Men. 4, 215 (9).
σκαλεύω: τοῖχον μοχλίσκῳ *σκαλεύειν (vulg. καλαύειν) Aristophan. 2 1145 (13).
σκαλμίδιον: ἀσπαζόμεσθ' *ἐρετμία καὶ σκαλμίδια anon. 4, 696 (366).
σκάλωψ (scr. σκάλοψ) Cratin. 2, 70 (6).
σκαμωνία: σκαμωνίας ὀπόν Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16).
σκανα... f. Calliae 5, 52.
σκανδάληθρα: *σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν Cratin. 2, 206 (86).
σκάπτω: ἐν ἀγρῷ διατρίβων τήν τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο | σκάψαι *κἀποκλάσαι Aristophan. 2, 987 (8, 3). εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ | ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις anon. 5, 123 (393). σκάπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' ἀεί anon. 4, 691 (350, 3). ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν Eup. 2, 430 (9ᵃ). εἶτά με σκάπτειν κελεύεις; Aristophan. 2, 1037 (17).
σκάρος: εἰ δ' ἔλαβον *ἀρτίως σκάρον, ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς | γλαυκίσκον Philem. 4, 27 (v. 20).
σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τό | ζῷον (i. e. sues) Antiph. 3, 68 (v. 4).
σκατοφάγος: ἧπαρ *καπρίσκου σκατοφάγου Crobyli 4, 567 (2). σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός Men. 4, 286 (237).
σκαφεύς: σκαφεῦσι κηπωροῖσι τοῖς τ' ὀνηλάταις Archipp. 2, 727 (2). σκαφέας metoecos dixerunt anon. 4, 657 (218).
σκάφη: δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας Antiph. 3, 132 (2). θερμὴν (an πλήρη?) σκάφην θερμῶν ἰπνιτῶν Timocl. 3, 612. σκάφην λαβών τινα | τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν Crobyli 4, 565 (2). ὁρῶ μαγείρου (an μάγειρον?) καὶ κύβηλιν καὶ σκάφην Philem. 4, 7 (2). οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον Alexid. 3, 465 (3, 8). τὰς

σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους (Hyperbolus), καθελκύσας Eup. (?) 2, 577 (v. 24). Caeterum v. ad Aristophan. 2, 964 (17). σκάφας metoeci portant Men. 4, 312 (385). συστομώτερος σκάφης Men. 4, 124 (5). ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων anon. 4, 653 (199). Cf. add. ad Men. 4, 307 (351).
σκαφίον: τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον (al. σκάφιον) αὐτῇ παρῇν; Eup. 2, 441 (4). σκαφίον tonsurae genus Aristophan. 2, 1002 (22).
σκάφιον: ἵνα μὴ καταγῇς *(τὸ) σκάφιον (i. e. caput) πληγεὶς ξύλῳ Aristophan. 2, 1182 (24).
σκαφίς: σκαφίδας, μάκτρας Aristophan. 2, 1123 (16). στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα Anaxipp. 4, 465 (1, 3).
σκάφος: τὸν-ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' (Charybdis i. e. Phryne) αὐτῷ σκάφει Anaxil. 3, 348 (1, 19).
σκεδάννυμι: ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων ‖ τὸ - νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον | ἐσκέδασε Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2).
Σκείρων: αὔρα, κόρη Σκείρωνος Sosicrat. 4, 591.
σκελέαι: σκελέαις, τιάραις Antiph. 3, 19 (3).
σκελετεύεσθαι: Aristophan. 2, 1219 (219).
σκελετός: Κινησίας | σκελετός, *ἄπυγος Plat. 2, 679 (2, 3). Λάμπρος-, Μουσῶν σκελετός Phryn. 2, 601 (1).
σκέλος: Κήπιδος σκέλος anon. (158) 5, 120. †ἀνεκάς τ' ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος Eup. 2, 443 (9) cf. add. τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι; Eubul. 3, 213. τοὺς γλιχομένους-ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους | ἄκοντας ὁ Χάρων Antiph. 3, 47 (2). λοῦται-μύρῳ | Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη (al. τὰς χεῖρας) Antiph. 3, 56 (v. 3). βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός (int. Theanus), τὰ (an τὼ?) σκέλη δὲ κοψίχου Anaxil. 3, 348 (1, 21). σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ', ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη Alexid. 3, 451 (v. 3). ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖν (φορεῖ?) anon. 4, 603 (11). Κινησίας | σκελετός, *ἄπυγος, καλάμινα σκέλη φορῶν Plat. 2, 679 (2, 3). σκέλη - καὶ κωλῆνες *εὐθύτου ῥίφου Eup. 2, 441 (2). *χοιρίων | σκέλη καπύρ' Antiph. 3, 100 (2).
σκέλυθρον v. ad 2, 364 (5).
σκέπτομαι: ἂν - πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων, | σκεπτόμεθα τἀναγκαῖ' ἑκάστης ἡμέρας Men. 4, 242 (28). Cf. σκοπῶ.
σκευάζω: ἕως ἂν σιφῶν ἐγὼ | τὸ δεῖπνον *ἔνδον σκευάσω Plat. 2, 630 (1, 2). τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον | δεῖ *τοὔψον Alexid. 3, 452 (1, 6). τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι | δεῖ (int. τοὔψον) Dionys. 3, 547 (v. 7). τοὔψον ὡς ἐσκεύασα Philem. 4, 26 (v. 2). τὸ - παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον | - ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς Nicomach. 4, 583 (v. 9). τοὔψον λαβοῦσαι τοῦτο τἀπεσταλμένον | σκευάζετ', εὐωχεῖσθε Alexid. 3, 404 (5). σκεύαζε, παῖ, τοὐψάριον ἡμῖν Anaxil. 3, 352 (3). ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Alexid. 3, 442 (v. 1). γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν | ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται Timocl. 3, 591. μήτραν σκευάσας | παρέθηκε Καλλιμέδοντι Euphron. 4, 492. χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι | ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophil. 3, 582. *ἑόρακας πώποτε | ἤνυστρον ἐσκευασμένον-; Alexid. 3, 504 (3, 8). ἐσθίουσ' - | ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας | καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα Eubul. 3, 222. σκευάσαι-ἢ τεμεῖν | ἡδύσμαθ' Dionys. 3, 548 (v. 15). ἀνακογχυλίαστον ἐχθοδοπόν τι σκευάσω Plat. 2, 685 (13). πάσαις γυναιξὶν- | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3).
σκευάριον: cf. συκάριον. σκευάριον, ἐκπωμάτιον, ἀργυρίδιον Diph.

4, 384 (3). σκευάρια δὴ κλέψας 'ἀπεκήρυξ' ἐκφέρων Plat. 2, 657 (4). πρόσεισιν αὖθ' ἕκαστον | τῶν σκευαρίων Cratet. 2, 237 (1, 5). ἄλλα σκευάρι' οἰκητήρια Alcaei 2, 832 (2).

σκευασία: τίνα τῷδ' (int. pisci) ἐνέπω τὴν σκευασίαν; Axionici 3, 531 (1, 7). *ἐπισημαίνεσθ' ἐάν | ἡ σκευασία καθάριος ᾖ καὶ ποικίλη Men. 4, 218 (1). τὰς σκευασίας (?) πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις (?) | τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν Alexid. 3, 430 (1, 24).

σκευάσις: v. σκευασία.

σκευή: ὁ δ' ἱερεὺς - τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων | οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ Eubul. 3, 240.

σκευοποιῶ: [ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν Alexid. 3, 423 1, 27)].

σκεῦος: σκεῦός τι (?) ὁλοσίδηρον Antiph. 3, 125. ἄγκυρα, λέμβος, σκεῦος ὅ τι βούλει λέγε Anaxand. 3, 167. διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε Eubul. 3, 220 (2). τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους* | ἑτοιμάσει Antiph. 3, 83. ἄκουε δὴ σκεύη τὰ *κατὰ τὴν οἰκίαν Eup. 2, 495 (20). πάντα τὰ σκεύη - ἕλκων ᾤχετ' ἐκ τῆς οἰκίας Anaxil. 3, 348 (1, 11). οὐ δύναμαι *φέρειν | σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι Aristophan. 2, 1084 (12). σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν (Siciliam) Philem. 4, 25 (2, 5). σκεύη χρηστήρια Plat. 2, 623 (6).

σκευοφορεῖον: κεράτινον εἶχον σκευοφορεῖον (al. σκευοφόριον) καὶ (?) καμπύλον Plat. 2, 633 (8).

σκευοφοριώτης: Eup. 2, 530 (9).

σκευωρία: περὶ τοὐπτάνιον οὐ γίγνεθ' ἡ *σκευωρία (libr. σκεπτωρία) Philem. 4, 18 (2).

σκευωρός: Cratin. 2, 106 (7).

σκηνή: Men. 4, 312 (386). σκηνὴ περίερκτος *περιβόλοις κάνναισι Pher. 2, 280 (8). *τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ | σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν *νομίζετε Henioch. 3, 563 (v. 7. 8). *σκηνὴ μὲν *(ἐστιν ἥδε) τοῦ χοροκτόνου | Κινησίου Stratt. 5, 53. σκηνάς, ὄχους, | ῥίσκους, ἀορτάς Posidipp. 4, 516.

σκηνικός: v. σκηνοποιός.

σκηνοποιός: *σκηνοποιούς (libr. σκηνικούς) vetus comoedia dixit anon. 4, 680 (312).

σκηπτός: καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι | διὰ ταῦτα πάντα σκηπτὸν Antiph. 3, 111 (v. 11).

σκῆπτρον: *πρεσβῦται-σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες Cratin. 2, 88 (5).

σκῆψις: σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν Cratin. 2, 153 (9). σκῆψις εὑρεθήσεται, | λόγος τις anon. 4, 654 (204).

σκιά: cf. σκιάζω. ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιὰ 'στιν Aristophan. 2, 1202 (109). μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς Eubul. 3, 262 (1, 10). κληθείς ποτε | εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών Men. 4, 179 (2). περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος | νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς Aristophan. 2, 1019 (10). ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς Men. 4, 113 (5). τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν Aristophan. 2, 981 (24). γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν Philem. 4, 31 (1, 15). οὐ περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι | ἀγαθὸν ἕκαστος, ἂν ἔχῃ φίλου σκιάν Men. 4, 241 (24). ὁ-θανών | τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός anon. 4, 607 (20b). καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς Eup. 2, 444 (14). κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς f. anon. 4, 652 (196). τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν | πρῶτον ἐνυφαίνουσ' Men. 4, 244 (33).

σκιάδειον: cf. σκιάδιον. μυροπωλεῖν - ἄνδρ' - καθήμενον | ὑψηλῶς ὑπὸ *σκιαδείῳ (vulg. σκιαδίῳ) Pher. 2, 276 (1). σκιάδειον (Bacchi umbrachlum) Eup. 2, 575 (130).
σκιάδιον: ῥιπίδα εἴτε σκιάδιον (σκιάδειον?) ex Stratt. 2, 786 (6).
σκιάζω: βακχίου παλαιγενοῦς | ἀφρῷ *σκιασθὲν (libr. σκιὰ καὶ) - δέπας | μεστὸν Antiph. 3, 140 (15).
Σκιάθιος: οἶνος-μέλας Σκιάθιος Stratt. 2, 788 (3).
σκιαμαχῶ: πρὸς τὸν οὐρανὸν σκια|μαχῶν ἀπο|κτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς Cratin. 2, 29 (3).
Σκιάποδες: Archipp. 2, 729 (12).
σκιάς, Bacchi umbraculum, Eup. 2, 575 (130).
σκίλλα: ἁγνίζων-δᾳδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ Diph. 4, 416 (3, 3).
σκιμβάζειν: Aristophan. 2, 1219 (250).
σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιάθιον Philem. 4, 10 (1).
σκίμπους: v. ad Anaxil. 3, 348 (1, 25) cf. 5, 86.
σκινδάριον: συμπαίζει - σκινδαρίοις (?) μετὰ κωβιδίων Anaxand. 3, 172.
σκινδαψός: κιθάρας, λύρας, *σκινδαψὸν ἐξηρτυόμην (libr. σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμαν) Anaxil. 3, 345 (2).
σκίπων: παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον *(ἕκαστος) ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον Cratin. 2, 146 (2).
Σκίρα: Pher. (?) 2, 353 (49).
σκιραφευτής: Amphid. 3, 310.
σκιράφια: Amphid. 3, 310.
Σκίραψ: anon. 4, 610 (30).
Σκίρον: Pher. (?) 2, 353 (49).
σκῖρος: Cratin. 2, 185 (28). τροφαλὶς - σκῖρον ἠμφιεσμένη Eup. 2, 538 (5).
σκιρτῶ: πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 55). Cf. add. 3, 340.
*σκιτών Pher. 2, 353 (50).
σκληρόκοκκος: τῶν *ῥοῶν | τῶν σκληροκόκκων Antiph. 3, 34 (2).
σκληρός: κἀγχειριδίου - ἀκόνῃ σκληρᾷ | *παραθηγομένου Herm. 2, 395 (1, 5). σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν anon. 4, 672 (296^a). τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων Alexid. 3, 437 (1, 4). *χελιδονείων - σκληρῶν ἀθρόος | πινακίσκος Epigen. 3, 537 (1). κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις, | τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυδίων ἀπέστιε Theop. 2, 813 (v. 2). οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν ex Aristophan. 2, 1202 (108) cf. ib. 1076. οἶνον τὸν νέον | -καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι | πρώτιστον ἀφυβρίσαι *τ', ἀπανθήσαντα δὲ | σκληρὸν γενέσθαι Alexid. 3, 405 (6, 5). ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν | τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). ἀστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5). πρῶτα μὲν σκληρῶς *καθεῦδον Timocl. 3, 603 (4, 2). Caeterum de Platon. 2, 631 (2) cf. 5, 44.
σκληφρός: de muliere usurpavit Theop. 2, 813 (4).
σκνίψ: ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ Stratt. 2, 790 (12).
σκοῖδος: σκοῖδον Διόνυσον dixit Men. 4, 151 (9).
σκόλιον: *σκόλιον (vulg. σκολιὸν) ᾖσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε Plat. 2, 638 (1, 11). ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου *κἀνακρέοντος Aristophan. 2, 1030 (13). ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν Anaxand. 3, 169 (1).

σκόλυθρον: δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν *σκόλυθρον (vulg. κόλυθρον, cod. F. σκέλυθρον) Telecl. 2, 364 (5).

σκόμβρος: ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη Herm. 2, 407 (1, 5). σκόμβρος Aristophan. 2, 1014 (32). σκόμβροι, κολίαι, *λεβίαι ib. 1123 (18). σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι Philyll. 2, 865 (3). κορακῖνος ὅλος, | μεμβράς, σκόμβρος, | θυννίς Mnesim. 3, 569 (v. 34). λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων Anaxand. 3, 184 (1, 41). Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους Timocl. 3, 600 (1, 3). οὓς (Chaerephili filios) καὶ Τιμοκλῆς | ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη | ἐν τοῖς σατύροις εἶναι Alexid. 3, 413.

Σκόμβρος: Κυρηβίων, | ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις Alexid. 3, 461.

σκόνυζα: ἀρκεῖ *μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο Pher. 2, 353 (51).

σκοπᾶν: Aristophan. 2, 1219 (251).

σκοπιωρεῖσθαι: Herm. 2, 416 (9).

σκοπός: saltationis genus, Eup. 2, 575 (131).

σκοπῶ: ὅταν *δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊὼν | σκοποῦντα Philem. 4, 38 (13). σκέψαι δέ μου | τὸ μέτωπον εἰ θέρμην ἔχουσα τυγχάνω Pher. 2, 359 (90). εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν ὄψεται, | ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια | τὰς φλέβας *(θ') ὅποι φέρονται Antiph. 3, 20 (1, 6). τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων | σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων Straton. 4, 546 (v. 44). ὁ νοσῶν τι μανικὸν *Ἀλκμέων' ἐσκέψατο Timocl. 3, 593 (v. 12). κατὰ μέρος τὰς πόλεις-‖ σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν Apollod. 4, 454 (1, 17). ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα- Anaxil. 3, 347 (1, 8). τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας Timocl. 3, 593 (v. 8). τὸν βολβόν, εἰ βούλει, σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι- Philem. 4, 46 (33). πολλὰ δύσκολα | εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα | τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν Men. 4, 94 (2). πάντα δ', ἂν σκοπῇς, ὅλως | ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα Philem. 4, 11 (v. 5). οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἂν σκοπῇς, | ὃς οὐχὶ δοῦλός ἐστι τοῦ πεπωκέναι ib. 49 (42, 2). οἷον ὁ μὲν ἰός, ἂν σκοπῇς, *τὸ σιδήριον, | τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες Men. 4, 235 (12, 4). ἰατρὸς οὐδὲ εἷς, ἂν εὖ σκοπῇς (cod. A. ἂν κοπεῖς f. ἐὰν σκοπῇς), | τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46ᵃ). ἂν σκοπῇ τις Men. 4, 256 (82). ἐὰν σκοπῇ τις ib. 259 (101). ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον ib. 251 (61). ἐάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ ib. 260 (105). *ἄν περ ὀρθῶς τις σκοπῇ ib. 263 (121). ἂν ὀρθῶς σκοπῇς Antiph. 3, 45 (2, 1). ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν Diod. 3, 543 (v. 4). ἐὰν δ' "ἀβίωτος ὁ βίος-, | *ἀπόλωλ'," ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ Philem. 4, 34 (5, 8). ὁ δὲ τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν | τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει ib. (5, 10). καιρῶν μεταβολὴν *πανταχοῦ σε δεῖ σκοπεῖν mon. 609. καιρῷ σκόπει τὰ πράγματ' mon. 307. ὅταν ἀφεὶς σκοπεῖν | τὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς Diph. 4, 421 (14). μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει mon. 59. δεῖ-ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν, | ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν. ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν | τοῦτ' αὐτό, τἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα Philetaer. 3, 295 (2, 6). ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν Philem. 4, 41 (20). οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι | καὶ "σκέψομαι" λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὤν | *σκέψει τί περὶ τοῦ; Men. 4, 205 (2, 2. 3). †ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει Men. 4, 270 (159). **σκοποῦμαι**: *λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται Antiph. 3, 81 (v. 5). τὸ-ἧπαρ αὐτῶν πολλάκις *σκοπουμένων Euphron.

4, 487 (v. 23). οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα Diph. 4, 411 (1, 11). ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν | χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι Men. 4, 272 (170). Cf. σκέπτομαι.

σκόρδαξ: v. κόρδαξ.

σκορδοῦν: anon. 5, 123 (397).

σκοροδάλμη: εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην | χλιαρὸν ἐμβάπτων Cratin. 2, 95 (5, 3).

σκοροδίζω: κάθαλα *ποιήσας πάντα *κἀσκοροδισμένα (vulg. καὶ ἐσκοροδισμένα) Diph. 4, 381 (1, 13).

σκορόδιον: *σκορόδια (libr. σκόροδα), τυρόν, κρόμμυα Antiph. 3, 35 (3). Cf. ad Alexid. 3, 437 (2, 7).

σκοροδομίμητος: τῶν-γηθύων | ῥίζας, ἐχούσας *σκοροδομίμητον (libr. σκοροδόμητον) φύσιν Aristophan. 2, 945 (6).

σκόροδον: cf. σκορόδιον. ὀρίγανον, γήτειον, ἄνισον (Ath. σκόροδον, Dobr. ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειον), θύμον Alexid. 3, 437 (2, 7). οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ *γήτιον (an γήθυον?) Alexid. 3, 465 (3, 6). βολβός, *ἐλάα, | σκόροδον, καυλός Mnesim. 3, 569 (v. 30). τούτων (i. e. πινακίσκων) ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνους δύο Lync. 4, 433 (v. 7). σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες Antiph. 3, 101 (5, 2). λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων Anaxand. 3, 184 (1, 41). περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα Eup. 2, 550 (5).

σκορπίος: *Τῆνος αὕτη, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους Eup. 2, 508 (1). *ὦ καὶ λέων καὶ *μυγαλῆ καὶ *σκορπίος Cephisod. 2, 885 (1). τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι· ‖ σκορπίος αὖ... B. παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών Plat. 2, 673 (1, 21). τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους Henioch. 3, 561 (v. 5). κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς Mnesim. 3, 570 (v. 45). ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος, | ὑπέφαινεν ᾠῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας Alexid. 3, 502 (1, 9).

σκότιος: ὅστις λέχη-σκότια νυμφεύει λάθρᾳ Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 1).

Σκοτοδείνη: Νικοστράτην τίν'-, Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην Arched. 4, 435 (v. 2).

σκότος: σκότος-γίγνεται Pher. 2, 271 (5). ὡς ἦν σκότος Apollod. Car. 4, 447. δεινόν ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ Arched. 4, 435 (v. 3). σκότον εἶναι (Αἰσχύλου) τεθνηκότος dixit Aristophan. 2, 1202 (110). νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας Aristophan. 2, 1005 (1, 1). ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους Alexid. 3, 484 (3, 12). τοιοῦτο τῶν ξένων τι *καταχεῖται σκότος anon. 2, 746 (2, 12) cf. 5, 52. μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος Diph. 4, 418 (6). σκότος et σκότον Amips. 2, 713 (11).

σκύζα: παύσω σε τῆς σκύζης anon. 4, 648 (177).

σκυζᾶν: anon. 4, 663 (251).

Σκύθαινα: Σκυθαίνας Alexid. 3, 525 (64).

Σκύθης: Σκύθης *τίς; ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης; Men. 4, 229 (4, 13). εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα-; Antiph. 3, 85 (v. 1). κακοδαίμων σφόδρα | ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις· ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐχὶ φύετ' ἄμπελος Antiph. 3, 32.

Σκυθία: περὶ τὴν Σκυθίαν *ἔπαυσε τὴν ἐπιθυμίαν Euphron. 4, 494 (1, 12).

σκυθικός: σκυθικὸν Ἱππόνικον dixit Cratin. 2, 199 (65).

σκυθρός: ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός Men. 4, 72 (13).

σκυθρωπάζω: *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς | τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν Antiph. 3, 128 (2, 3). ὦ Πλάτων, | ὡς οὐδὲν ᾔσθα (ita Suid. v. add.) πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305.
σκύλαξ: λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου κἄπειτα δῆσον αὐτόν Plat. 2, 622 (5).
Σκύλλα: τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων Anaxil. 3, 347 (1, 4). ἡ δὲ Νάννιον τί *νυνὶ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; | οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν; ib. 348 (1, 15).
σκῦλον: τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε (int. Amor) τῇ Νίκῃ φορεῖν | ἔδοσαν, περιφανὲς σκῦλον ἀπὸ τῶν πολεμίων Aristophont. 3, 361 (2, 9).
Σκύριος: Σκύριοι-κάραβοι Antiph. 3, 108. Σκυρία δίκη anon. ap. Poll. 8, 81 v. add.
σκυτάλη: σκυτάλην ἔχουσ' ἐπέρδετο *Cratet. 2, 240 (1).
σκυτάλιον: *σκυτάλιον (vulg. σκύταλον) ὑποσίδηρον Aristophan. 2, 1118 (4). οὐκ-τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου τε καὶ τῆς (num σκυταλίου τοῦδε καὶ τῆς? an σκυταλίου τῆς τε? cf. 5, 56) διφθέρας; Nicoph. 2, 848 (2).
σκύταλον: v. σκυτάλιον.
σκυτάριον: ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν | Ἐφεσήια γράμματα καλά Anaxil. 3, 345 (1, 6).
σκύτη: τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει Eup. 2, 541 (12).
σκύτινος: σκύτινα *χηλεύσει (χηλεύει Bk.) Eup. 2, 574 (110). σκυτίνη-ἐν χύτρᾳ Cratet. 2, 244 (1, 1). Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν Stratt. 2, 785 (4). Cf. σύκινος.
σκυτοτόμος: τουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται Amips. 2, 703 (1, 3).
σκύφος: τὸ σκύφος Archipp. 2, 715 (3). τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος Epigen. 3, 538 (3). οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος Alexid. 3, 442 (2). ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου Epinici 4, 505 (v. 8). κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά Dionys. 3, 554 (1).
σκώληξ: 1. σέρφους-, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας Nicoph. 2, 848 (1). σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας Aristophan. 2, 1183 (25). οἱ κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας | σκώληκες Anaxil. 3, 353 (1, 2) 2. τρεῖς μόνους | σκώληκας (i. e. stamina) ἔτι τούτους *μ' ἔασον καταγαγεῖν Epigen. 3, 540. 3. σκώληκα (i. e. κῦμα παυόμενον καὶ ἀρχόμενον) Plat. 2, 623 (8).
σκῶμμα: τοῦτ' ἔστι σοι | τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα | ψυχρόν Eup. 2, 521 (2). cf. ad Myrt. 2, 418 (1). σκῶμμα γὰρ *εἰπ' ἀσελγές Eup. 2, 485 (1, 15). εὐωχούμενος | τὰ σκώμμαθ' οἷα (f. σκωμμάτια) τὰ σοφά (an τἄσοφα?) τε καὶ στρατηγικά Men. 4, 246 (38). καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι | -σκηπτόν· ἀλλ' *οὐδὲν μέλει | τῶν σκωμμάτων μοι Antiph. 3, 111 (v. 12). αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος Nicol. 4, 580 (v. 32).
σκωμμάτιον: v. σκῶμμα.
σκώπτω: †ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος Cratin. 2, 224 (152). τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε | αὐτὸν (f. εἰς αὐτὸν an ἑαυτὸν?) εὐόργητος Eubul. 3, 217 (1). ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν' Antiph. 3, 79 (2, 8). ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ Antiph. 3, 45 (2, 9). ἔπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν Nicol. 4, 580 (v. 31). σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι Cephisod. 2, 883 (1).
σκῶρ (vulg. σκώρ) Stratt. 2, 766 (3).

σκῶψις: φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία | καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ ποιεῖν | σκῶψιν. ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ *πλεῖον ἢ τέρπει πολύ Alexid. 3, 454 (1).
σμάραγδος: Μιλησία | σμάραγδος anon. 4, 611 (36).
σμῆγμα: v. σμῆμα.
σμηκτρὶς γῆ: v. Eup. 2, 574 (109), al. Cephisod. 2, 885 (4). cf. Nicoch. 2, 843.
σμῆμα: δότω τις δεῦρ' ὕδωρ | καὶ σμῆμα (al. σμῆγμα) Antiph. 3, 74 (1).
σμηματοφορεῖον: Aristophan. 2, 949 (16).
σμῆνος: οἷον σοφιστῶν σμῆνος *ἀνεδιφήσατε Cratin. 2, 16 (2).
σμήχομαι: v. σμῶ.
Σμικρίνης: *Σμικρίνη Men. 4, 91 (3). 120 (5).
σμικρολόγος: v. μικρολόγος.
σμικρός: σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον Pher. 2, 263 (4). ἡμέρας σμικρὸν μέρος Men. 4, 209 (1, 3). πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος f. Diph. 4, 424.
σμικτρίς: v. ad 2, 574 (109). 885 (4). 843.
Σμικυθίων: Pher. 2, 266 (1).
σμῖλαξ: σμίλακα (an μίλακα?) τὴν πολύφυλλον Eup. 2, 426 (1, 3).
σμινύαι v. ad 2, 1118 (5).
σμινύδας (an σμινύας?) Aristophan. 2, 1118 (5).
σμινύδιον: Aristophan. 2, 1219 (252).
σμύραινα: βατίς τε καὶ σμύραινα Plat. (Canth.) 2, 666 (6). κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος Mnesim. 3, 570 (v. 39).
σμύρνα: κασιόπνουν-αὔραν δι' αἴθρας; B. σμύρναν εἰπέ, *μὴ μακρὰν Antiph. 3, 27 (1, 14). σμύρνης καὶ (?) Συρίας ὀδμαί | λιβάνου τε πνοαί Anaxand. 3, 184 (1, 36). λιβάνου, *μάρου, σμύρνης, καλάμου Mnesim. 3, 570 (v. 61). κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος | τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ Eubul. 3, 269 (15^{b}).
σμῶ: τὸ δ' ἄλλο σῶμα (sepiae) κατατεμὼν πολλοὺς κύβους | σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί Alexid. 3, 471 (3, 5). ῥύπτεται, προσέρχεται, | *σμῆται (vulg. σμήχεται), κτενίζετ' Antiph. 3, 81 (v. 4). κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην | ἐν τῇ πυέλῳ Aristophan. 2, 1100 (9).
σοβαρός: anon. 4, 660 (232). ὡς δὲ λίαν ἦν θρασύς (Amor) | καὶ σοβαρός Aristophont. 3, 361 (2, 5).
σοβάς: παρὰ *τηδεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου; Eup. 2, 568 (62). Cf. ad Herm. 2, 384 (2).
σοβῶ: παῖδες δὲ παρακαθήμενοι | ἐσόβουν (columbas) Antiph. 3, 117 (2, 14). ὁ δὲ παῖς *(ὅδ') ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ Plat. 2, 619 (2). οὐ σοβήσετ' ἔξω-τάς | ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν; Men. 4, 118 (6). ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς (συχνοῖς?) Amphid. 3, 308 (2).
σόγχος τις ἢ μύκης τις Antiph. 3, 133 (1, 4).
Σόλων: πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος-τοῖς κύρβεσιν Cratin. 2, 217 (139^{a}). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, *ὦ Σόλων, | ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον Alexid. 3, 386 (v. 1). σὺ δ' εἰς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων Philem. 4, 4 (1, 1). καί μοι λέγειν τοῦτ' ἐστὶν ἁρμοστόν, Σόλων ib. (1, 4). οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς | Ἀριστονίκου νομοθέτης Alexid. 3, 439 (4, 11). ἐπιφέρων, Σόλων, Σίμων (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2, 6).
σομφός: ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους | σομφάς Alexid. 3, 440 (5, 10).
σορέλλη: *ἀλλ' εἶ (an ἀλλ' ἦ?) σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι. | B. *ἰδού, σορέλλη, τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου Aristophan. 2, 1033 (16, 1. 2).

σοροδαίμων: anon. 4, 667 (277).

σός: *ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν* Cratin. 2, 222 (143). *χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος- | αἰγυπτιάσει* (l. *αἰγυπτιώσει*) anon. 4, 628 (95b). *βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσίν | ἐγὼ πρίωμαι;* Cephisod. 2, 883 (1, 4). *προσένεγκέ *μοὐγγὺς τὸ *στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν* Eup. 2, 433 (15). *ἄγαμαι, *Διονῦ, σοῦ στόματος* Phryn. 2, 584 (5). *μαίνεται -τῷ σῷ λόγῳ* Eup. 2, 546 (1, 6). **εἰσπράξεται γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου* Antiph. 3, 122 (1, 3). *οἱς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων* Theognet. 4, 549 (v. 10). *ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος, | -ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος* Men. 4, 249 (48). cf. *τρόπος*. *ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης με τοῦ σοῦ †τέθαιφε* (num *τέθυφε*?) Crobyli 4, 566 (1). *τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις* Pher. 2, 274 (2). *τασδί *τε τὰς κρηπῖδας ἃς *αὕτη φορεῖ, | καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν* Plat. 2, 630 (1, 9) cf. 5, 44. *ὁ σὸς δὲ τύμβος- | τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ* Plat. 2, 679 (1). *ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι· πάντός ἐστι σά. | κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν, | ἕως ἂν ἔνδον ὦμεν· ὅταν *ἔξω δ', ἐμόν* Dionys. 3, 552 (1, 9. 10). *ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν* Euphron. 4, 486 (v. 17). **(τοὺς σοὺς δὲ?) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια* Alexid. 3, 462 (1, 17). *ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή, | τὸ σὸν διδάξας τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει* Men. 4, 326 (475). *Λήδα, σὸν ἔργον* Cratin. 2, 82 (2). *φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους* Men. 4, 291 (268). *τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνῃς, καλόν | ἔξω φανεῖται* Men. 4, 115 (1). *ὦ -τύχη, | σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὢν ἀνήρ | δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν* Men. 4, 252 (63). *κατ' εὐχὴν | σήν, δέσποτ' ἄναξ* Men. 4, 158 (1) v. add. *θεὸν προτίμα, δεύτερον τοὺς σοὺς γονεῖς* mon. 230. *τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ* Men. 4, 254 (73). *ἡ σὴ θυγάτηρ* Arar. 3, 274 (4). *ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω* Aristophan. 2, 1031 (15, 3). *οὐ μὴν ὅ γε σὸς* (an *ὁ σός γ'*? 5, 67) *ἀδελφός* ib. 1151 (7). *ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα* Alexid. 3, 457. *κολάσομαί γέ σε | καὶ τὸν σὸν Ἄττιν* Theop. 2, 801 (5). *ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς* Eup. 2, 561 (38). **ἐθέλω δίκην | δοῦναι πρόδικον *(ἐν) τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί* Aristophan. 2, 1056 (1). *ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος* Dionys. 3, 552 (1, 19). *προδιδάσκων* (int. *ὦ Φοῖβε*) *τοὺς σοὺς προπόλους* Aristophan. 2, 1179 (11). *τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία-;* Pher. 2, 315 (1, 1).

Σουνιεῖς: *πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, | εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς* Anaxand. 3, 163 (1, 4).

Σουσαρίων λέγει τάδε, | υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος Susar. 2, 3 (v. 1).

σοφία: *ἁλιεὺς ὢν ἄκρος σοφίαν* (f. *ἀκρόσοφος* an *ὢν ἁλιεὺς σοφίαν ἄκρος*?) Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). *ἄνδρες | ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφίᾳ βροτῶν *περισσοκαλλεῖς* Cratin. 2, 145 (1). *ὦ *μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε-, | τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτὴς ἄριστε πάντων* Cratin. 2, 192 (51). *πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις-, | ὅπου τε* (? *τι*?) *σοφίας ἔργον ἐξετάζεται* Antiph. 3, 143 (22). *ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, *πάχνη· | σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος* Theognet. 4, 549 (v. 4). *σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον* mon. 482. *οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον* mon. 416. *ἴσχυε σοφίᾳ κἀρετῇ* mon. 606. *σοφία γάρ ἐστι καὶ μαθεῖν ἃ μὴ νοεῖς* mon. 481.

σόφισμα: Pher. 2, 353 (52). *τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον || -σόφισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων | εὑρεῖν* Theop. 2, 805 (1).

σοφιστής: de Bacchylide Opuntio tibicine Plat. 2, 663 (13). πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι | -πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον, ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς Anaxand. 3, 168 (v. 6). σοφιστής de rhapsodo dictum Eup. 2, 570 (73). οἷον σοφιστῶν (i. e. poetarum) σμῆνος *ἀνεδιφήσατε Cratin. 2, 16 (2). ἔρως σοφιστοῦ γίγνεται διδάσκαλος | σκαιοῦ πολὺ κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον Anaxand. 3, 199 (10). μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός mon. 332. ἀνὴρ πολίτης (an σοφιστής?) πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eup. 2, 471 (23) cf. 5, 36. εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω Alexid. 3, 452 (1, 14). οὗτοι (coqui) μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι | γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί Euphron. 4, 486 (v. 11). ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκδίδαξον, ὦ σοφιστά Eup. 2, 553 (11). Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής Alexid. 3, 400 (1, 4). ἀκολουθεῖν- | ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία, | λεπτῶν ἀσίτων συκίνων Antiph. 3, 64 (v. 3). Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας, | λήρους σοφιστῶν *Alexid. 3, 394 (v. 3). λέγεται γὰρ λόγος | ὑπὸ τῶν σοφιστῶν Alexid. 3, 392 (1). ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς | ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν ib. 396 (1, 1). *χάριεν οἷς γιγνώσκεται | τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε | περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής Henioch. 3, 562 (v. 10).

σοφιστιᾶν: σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει | τῶν μισθοδώρων Eubulid. 3, 559.

Σοφοκλῆς: ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορόν, | τῷ *Κλεομάχου δ' Cratin. 2, 27 (2). μάκαρ *Σοφοκλέης (legeb. Σοφοκλῆς), ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς | ἀπέθανεν Phryn. 2, 592 (1). Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου | ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). τί λέγεις; Α. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους Antiph. 3, 3 (1, 6).

σοφός: ὁ -χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός Cratet. 2, 248 (2) cf. 5, 25. γαλεοί γε πάντων μάντεων σοφώτατοι Archipp. 2, 720 (4). δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι | οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει Alexid. 3, 480 (1). μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη | -κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1, 3). κιθαριστρίας *ἐρῶν ‖ κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς Theophil. 3, 631 (1, 7). τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφούς Eup. 2, 546 (1, 3). τοῖς ἐμοῖσιν *ἐγγελῶσι πήμασιν | τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 218 (3). Euenum sapientem vocavit Men. 4, 306 (342). χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφόν | Καρχηδόνιον (?) Men. 4, 146 (6). ἀμαθὴς σοφός Archipp. 2, 728 (4). οἱ δ' *ἑαυτοῖσιν σοφοί | -οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτὴν Anaxand. 3, 196 (3, 3). τὰς δ' ἄλλας τέχνας | οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί Diod. 3, 543 (v. 4). οὗτοι (i. e. coqui) μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι | γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί Euphron. 4, 486 (v. 12). μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός mon. 332. Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος-σοφός Men. 4, 142 (1). Ἐπίκουρος ὁ σοφός Hegesipp. 4, 481 (v. 1). εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε ib. (v.4). Ἐπικούρου δέ με | ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ Damox. 4, 530 (v. 2). πάντες *οὕτως οἱ σοφοί | διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που Alexid. 3, 483 (2, 12). ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; Β. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί Baton. 4, 502 (v. 6). ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί Anaxil. 3, 351 (1) = 353. τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον Alexid. 3, 447 (1, 14). ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ εἷς | ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν Alexid. 3, 396 (1, 2). πειστικὸν λόγος, | πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν Men. 4, 209 (1, 5). πάντα τὰ ζητούμενα | δεῖσθαι μερίμνης φασὶν οἱ σο-

φώτατοι (al. σοφώτεροι) Men. 4, 124 (4). λέγουσι δ' αὐτὸν (i. e. λόγον) οἱ πάλαι σοφώτατοι | ἀστεῖον εἶναι φάρμακον Men. 4, 240 (23). *ὦ σοφώτατοι Men. 4, 72 (14). ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε και σοφώταθ' Diph. 4, 415 (1). τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον (?) | Χαίριππον Phoenicid. 4, 510 (v. 1). κανθάρου σοφώτερος Men. 4, 138 (5). μηδέποτε μηδεὶς *γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος anon. 4, 700 (382). εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα-; Antiph. 3, 85 (v. 1). ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι | οἴκαδε βαδίζουσ' Eubul. 3, 249 (1, 5). μάταιός ἐστιν *ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς | κριταῖς ἅπασιν Amphid. 3, 309 (2). ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν | χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι Men. 4, 272 (170). ἐνταῦθ' *ἔνεστ' ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις | ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν Men. 4, 233 (9, 4). σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ v. Aristophan. 2, 1073 (11). σοφοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός mon. 475. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν mon. 476. σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτος εὑρέθη λόγος mon. 487. ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφοῦ mon. 622. ψεῦδος-μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος mon. 554. ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε-σοφόν | ἢ χρηστὸν ἄνδρα Philem. 4, 48 (40c). †πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία, | κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τι συμφέρον Philem. 4, 39 (15a). πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 463. πάντως-ὁ σοφὸς εὐτελείας ἀνέχεται mon. 458. ὁ σοφὸς ἐν αὑτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν mon. 404. σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ τῆς τύχης καλῶς anon. v. add. ad 4, 608. σοφοῦ-ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν Alexid. 3, 499. ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς-τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ mon. 121. ἔστιν τὸ τολμᾶν-ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ mon. 175. [οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν | λίαν φυλάσσειν ἄλοχον Men. 4, 226 (1, 4)]. σοφὸς-οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ mon. 486. ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί mon. 46. ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται mon. 150. ἡ-σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἐστ' ἀπόκρισις mon. 222. εἰ σοφὸς ᾖ Cratet. 2, 234 (7). λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος Aristophan. 2, 1179 (12). τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον Amphid. 3, 306 (1, 1). *σοφαῖσι παλάμαις *τεκτόνων εἰργασμένον ‖ κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου Eup. 2, 547 (2, 6). Εὐριπίδης-ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | -τὰς σοφάς *Telecl. 2, 372 (3). ὕδωρ-πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν Cratin. 2, 119 (6). σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ' Alexid. 3, 451 (v. 3). παραινέσαι-σφῷν τι βούλομαι σοφόν Stratt. 2, 780 (1). εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν | ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, | φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ Dionys. 3, 551 (1, 1). εὐωχούμενος* | τὰ *σκωμμάτια τὰ σοφά (an τἄσοφά?) τε καὶ στρατηγικά Men. 4, 246 (38). [*δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφόν, | μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Men. 4, 226 (1, 12)]. χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν mon. 546. καλὸν-καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά mon. 297. οὐκ ἔστιν *οὐδὲν τοῦ πονεῖν (?) σοφώτερον Damox. 4, 530 (v. 9). ἡ τάξις σοφόν | ἁπανταχοῦ-ἐστι κἂν πάσῃ τέχνῃ Sosip. 4, 483 (v. 45). λόγῳ με πεῖσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ mon. 313. σοφὴ σοφῶν-γίγνεται συμβουλία mon. 483. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει | τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία | ἡ σύνεσις, ἂν ᾖ πρὸς τὰ βελτίω σοφή Men. 4, 198 (4). οὐχ ὑπερβήσει †σοφόν (f. Σόφων); Damox. 4, 532 (v. 61). *Σόφων (libr. σοφόν) Baton. 4, 501 (v. 4). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὓς σοφῶς (an σαφῶς?) λέγει

Antiph. 3, 51 (v. 4). ἀλλ' ἐγὼ σοφῶς (al. σαφῶς) | ταῦτ' οἰκονομήσω καὶ γλαφυρῶς καὶ ποικίλως Alexid. 3, 430 (1, 19). Caeterum v. Chionid. 2, 9.

Σόφων: Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος Anaxipp. 4, 459 (v. 1). ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει ib. (v. 19). φροντίζομεν | τί * Σόφων (libr. σοφὸν) * καταλέλοιπ' ἢ * τί Σημωνακτίδης | ὁ Χῖος Baton. 4, 501 (v. 4). Caeterum cf. 4, 535 (ad v. 61).

† σοφῶνος v. ad Eup. 2, 543 (17) supra p. 39 et add.

σπάθη: 1. σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθη Philyll. 2, 862 (4). 2. τὴν σπάθην | ἐν τῷ μύρῳ καθῆκε Alexid. 3, 409 (2). 3. σπάθην παραφαίνων - χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4). ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι Men. 4, 169 (4).

σπαθίς: τῆς μυρηρᾶς ληκύθου | πρὶν * κατελάσαι τὴν σπαθίδα Aristophan. 2, 1027 (4). τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου | καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον Eubul. 3, 253 (7).

σπαθῶ: 1. σπαθᾶν τὸν ἱστὸν οὐκ ἔσται σπάθη Philyll. 2, 862 (4). 2. μειράκιον ἐρῶν- | τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ Diph. 4, 395 (2, 27). 3. σπαθᾶν (i. q. ἀλαζονεύεσθαι) Men. 4, 168 (1).

σπάνιος: ἤτοι σπάνιοι σφόδρ' ἂν ἦσαν (int. οἱ πονηροί) ἢ πεπαυμένοι Men. 4, 237 (15, 8). τῶν ταῶν - ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3, 2). ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται Eubul. 3, 259. τὸ λεγόμενον | σπανιώτερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα Mnesim. 3, 578 (3).

σπάνις: ἔρωτα παύει λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις mon. 156. βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή mon. 77. ἡ - σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά Philem. 4, 56 (69). 692 (352).

σπάργανα: ταυτὶ - ἡμῖν δευσοποιὰ παντελῶς | τὰ σπάργαν' ἀποδέδειχεν Diph. 4, 410.

σπαργανῶ: θρίοισι ταύτην (i. e. ἀμίαν) - | ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον Sotad. 3, 586 (1, 28).

σπάρος: μύλλος, λεβίας, | σπάρος, αἰολίας Ephipp. 3, 330 (1, 5) = Mnesim. 3, 570 (v. 40). κωβιόν, πέρκην, σπάρον Alexid. 3, 429 (1, 13). τελώνη γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον Anaxipp. 4, 460 (v. 40). κωβιούς, σπάρους, | ψήττας Henioch. 3, 561 (v. 2).

Σπάρτη: Σπάρτη (eadem quae Lacedaemon) Cratin. 2, 201 (70). μέλπειν δ' ᾠδαῖς | τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον, | τοτὲ δ' αὖ Θήβας Anaxand. 3, 183 (1, 20). Σπάρτην λέγω † γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον (num τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην?) Cratin. 2, 84 (9). * Ψύρα τε τὴν Σπάρτην ἄγεις ib. (7).

Σπαρτιάς: v. ad 2, 84 (9).

σπάρτινος: Σπάρτην λέγω † γε σπαρτίδα τὴν σπάρτινον (num τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην?) Cratin. 2, 84 (9).

σπαρτίον: τοῦτον ἐκτεμεῖν - | τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς * τὰ σπαρτία (vulg. οὕτως ἔχει τὰ σπάρτα) Philippid. 4, 470 (1).

σπαρτιοχαίτης: τὸν ὑπηνόβιον σπαρτιοχαίτην Plat. 2, 656 (2).

σπαρτίς: v. Σπάρτη.

σπάρτον: v. σπαρτίον.

σπαρτοπόλιος: * σπαρτοπόλιος ὠμόγραυς (vulg. σπαρτόπωλις ὀμογραῦς) Men. 4, 312 (387) cf. 5, 109.

Σπάρτωλος: Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν (Σπάρτωλον?) ἐστρατεύετο Eup. 2, 435 (1).

σπατάγγης: διαλείχοντά μου | τὸν κάτω σπατάγγην Aristophan. 2, 1119 (10).

σπεῖρα: Aristag. 2, 762 (5). Ἑκάτης | *σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένης (legeb. πεῖρα σοφῶν ἐξελιζομένη) Aristophan. 2, 1153 (14).

σπείρω: σκάπτω-αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' ἀεί anon. 4, 691 (350, 3). ἔσπειρα μὲν κριθῶν (num κριθῆς? an κριθὴν cum cod. A?) μεδίμνοις εἴκοσιν ib. (350, 7). κριθὰς δ' *ἐὰν σπείρω, πάνυ | *δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' (ager) ὅσας ἂν καταβάλω Men. 4, 97 (4). σπείρειν-καρπὸν Χάριτος ἡδίστης θεῶν Antiph. 3, 134 (4, 4). ἐσπαρμένος κατὰ πᾶσαν Αἴαντος πόλιν (int. Solon) Cratin. 2, 149 (5).

σπένδω: χρυσίδι σπένδων Cratin. 2, 90 (7). *θεῷ σπείσαντ' ἄμυστιν δεῖ πιεῖν (cod. θεὸν πείσαντες μῦστιν δεῖ πιεῖν) Cratin. 2, 225 (154).

σπέρμα: ἑκοῦσα παρέχει τὴν-τροφήν, | αὐτὴ πορίζουσ', οὐ λαβοῦσα *(σπέρματα) Philem. 4, 33 (4, 7). πάνυ μόλις | ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (an ὥσπερ τι κατάχρεων?) κεφάλαιον ἐκτίνει | τὸ σπέρμα ib. (4, 10). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία, | -ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ; Pher. 2, 315 (1, 2). νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον | εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως Antiph. 3, 33 (1, 4). Eriphi 3, 556 (1, 4). νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι (int. πάππος)· | ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὢν Eubul. 3, 255 (1, 20).

σπερματίας: ἐν Πάφῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον Cratin. 2, 97 (8).

σπερματοπώλης: ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις Nicoph. 2, 852 (1, 5).

σπερχυλλάδην κέκραγας anon. 4, 702 (387).

σπεύδω: cf. πυνθάνομαι. τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον Posidipp. 4, 517. ἤδη προσενήνεκται. τί *μέλλεις; σπεύδετε (an σπεῦδε δή?), | ὦ τᾶν Timocl. 3, 604 (v. 1). σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν | ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν Dionys. 3, 547. μὴ σπεῦδ' ἃ μὴ δεῖ, μηδ' ἃ δεῖ σπεύδειν μένε mon. 344. μὴ σπεῦδε πλουτεῖν mon. 358. πρὸ τῶν καιρῶν ἀεί | πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας Diph. 4, 420 (9). καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα | σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 22). πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν Sosip. 4, 482 (v. 19). τίνι σπεύδεις; Alexid. 3, 525 (65).

Σπεύσιππος: τί Πλάτων | καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος, | πρὸς τίσι *νυνὶ διατρίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 2).

σπηλάδιον: Theop. 2, 809 (1).

σπίνη: τευθίδες, *σπίναι, βατίς Alexid. 3, 416 (v. 1).

Σπινθὴρ (an Σπίνθηρ?) *τάλας, πειρᾷς με; Theop. 2, 804 (v. 8).

σπινίδιον: *ὄψῳ δὲ χρῆσθαι *σπινιδίοις (vulg. πηνιδίοις) τε καὶ κίχλαις Aristophan. 2, 1108 (1, 7).

σπίνιον: βιττάκους, σπίνια, κερχνῆδας ex Eubul. 3, 268 (14).

σπίνος: τίλλειν-φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις Eubul. 3, 268 (15[a], 5) = Ephipp. 3, 325 (2, 8). σπινός (imo σπίνος) Aristophan. 2, 1158 (40).

σπλαγχνίδια πολλά, *σαρκία | ἁπαλώτατ' Diph. 4, 380 (v. 2).

σπλάγχνον: σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν Men. 4, 153 (3, 1). ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι | τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογί | ἅλας οὐ προσάγοντες Athenion. 4, 558 (v. 18). θύη *πέττειν τινά | κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα Eup. 2, 470 (22). σπλάγχν' ὀπτᾶται, *χναῦμ' ἥρπασται (an ἤρτυται?) Mnesim. 3, 569 (v. 12). ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη | σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι

συμμεμιγμένη | πηδᾷ χορεύει Eubul. 3, 242 (1, 5). τά θ' αὑτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει Diph. 4, 395 (2, 17). λόγος | εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ Philem. 4, 42 (25[b]). ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται mon. 31.

σπλήν: πλευρόν, ἢ γλῶτταν, ἢ | *σπλῆνά γ' (vulg. σπληνὸς) ἢ νῆστιν Aristophan. 2, 1151 (9). ὁ σπλήν; B. σεσάχθω. A. νῆστις; Antiph. 3, 130 (v. 8). ἡ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον Alexid. 3, 504 (3, 9).

σπληνίον: ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν Philem. 4, 42 (25[b]).

†σπληνόπεδον: εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων †σπληνόπεδον ἀφικόμην Herm. 1, 97 (4).

σπογγιά: ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον | τὸ πρόσωπον anon. 4, 669 (285).

†σπογγιάς (σπογγίας? 4, 647. al. σπόγγος) Aristophan. 5, 72 (252[a]) cf. add.

σπογγίζω: τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ σπόγγισον Pher. 2, 276 (7).

σπόγγος: cf. σπογγιάς. ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου | αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα Cratet. 2, 238 (2, 7). πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν Aristophan. 2, 965 (19). σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, *λεπαστὴ πάνυ πυκνή Theop. 2, 808 (1).

σποδησιλαύρα: anon. 4, 631 (106).

σποδιά: βολβοὺς-σποδιᾷ δαμάσας, καταχύσματι δεύσας Plat. 2, 672 (1, 9).

σποδίζω: ξίφιζε καὶ σπόδιζε (? num πόδιζε?) καὶ διαρρικνοῦ Cratin. 2, 142 (4).

σποδίτης: ἄρτους σποδίτας *κρησερίτας Diph. 4, 387.

σποδός: *σποδὸς (libr. σποδοὶ) δὲ τἄλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων *Alexid. 3, 395 (v. 12).

σποδῶ: ἀψινθίῳ *σπόδησον ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς Diph. 4, 381 (1, 12). συντρίψω-αὐτοῦ τοὺς χόας, | καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν Cratin. 2, 122 (8, 4). ὀβελίαν *σποδεῖν, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν Pher. 2, 274 (1).

σπονδεῖον: v. 2, 964 (17).

σπονδή: σπονδήν, ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι Diph. 4, 417 (4, 4). Ἄρτεμι-, τουτόν σοι φέρω | -ἀμφιφῶντα καὶ *σπονδὴν ἅμα (libr. σπονδήσιμα) Philem. 4, 21 (1). σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν·-| σπονδή· *φέρ' ὦ παῖ Σωσία· σπονδή· καλῶς. | *ἔγχει Men. 4, 153 (3, l. 2). καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν, | σπονδὰς ποιοῦμεν Athenion. 4, 558 (v. 41). ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν-|| ὁμοῦ-ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται | τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος | τιθείς Diph. 4, 395 (2, 15). τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους | *ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει Antiph. 3, 83. τὰς τραπέζας αἴρετε, | μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον, σπονδὰς ποίει Men. 4, 147 (2). ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος | στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός Alexid. 3, 498. δαίμονος | ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος Antiph. 3, 76. σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω Plat. 2, 637 (1, 4). σπονδὴ *μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντές *εἰσι πόρρω ib. 638 (1, 10). *ὡσπερεὶ σπονδὴν διδοὺς Eubul. 3, 235 (4). σπονδὴ δὲ παρὰ τῶν ὁλκάδων Cephisod. 2, 886 (5). σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην (Pericli tradidisse Athenienses) Telecl. 2, 372 (4).

†σπονδήσιμα v. σπονδή.

σπόνδυλος: τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν, λοιπὸν τὸν σπόνδυλον (l. σφόνδυλον 5, 26) αὐτόν | ὥσπερ ῥινήσαντες †ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν Pher. 2, 261 (1, 4).

σπορά: πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά; Aristophan. 2, 1065 (1). αὐθαίρετος λύπη 'στὶν ἡ τέκνων σπορά mon. 641. χρήματα γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν, | ἅ σοι *τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41).

Σποργίλος: τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος Plat. 2, 662 (2).

σπουδάζω: πάντες εἰς σὲ (i. e. γῆρας) δέ | ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν Men. 4, 241 (26). τυχεῖν-αὐτῶν ἀμφοτέρων (int. γήρως et γάμου) σπουδάζομεν, | ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον λυπούμεθα anon. 4, 690 (346). σπουδάζω (valde cupio) Apollod. Car. 4, 441. περιτρέχει κύκλῳ | τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν *δ' ἐσπούδακεν Philem. 4, 26 (v. 12). ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν *ἑστιῶν | ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον Demonici 4, 570 (v. 1). περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ | ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ Antiph. 3, 101 (4). οἶνον-τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν Alexid. 3, 512 (15). ἐγὼ μὲν δεικνύω | ἐσπουδακώς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτήρισαν Men. 4, 245 (37).

σπουδαῖος: cf. σπουδαρχίδης. *τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν** | ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; Antiph. 3, 64 (v. 2). λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου Men. 4, 256 (84).

σπουδαρχίδης: ἄσπουδος δ' ἀνὴρ †σπουδαίου (l. σπουδαρχίδου 5, 38) κακίων Eup. 2, 518 (29).

σπουδή: μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ Aristophan. 2, 1161 (8).

σπυρθίζειν: Aristophan. 2, 1219 (253).

σπυρίδιον: συσκευασάμενος δεῖπνον, ἐν (εἰς?) τὸ σπυρίδιον Pher. 2, 274 (3).

σπυρίς: σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς Aristophan. 2, 1123 (17). εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν Diph. 4, 403 (1, 7). ἐπὶ τοῦψον ἧκε τὴν σπυρίδα λαβών | καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον Aristophan. 2, 1165 (6). ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' *ἔνεστι-; Antiph. 3, 18 (1). κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων Alexid. 3, 504 (3, 10). σπυρίδα λαβὼν-καὶ στέφανον-, | φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν Apollod. Car. 4, 447 (v. 3).

σπῶ: cf. †κυνέπασαν. ἔσπασας τὸν ἀέρα | τὸν κοινόν Men. 4, 227 (2, 7). μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν Alexid. 3, 385 (4). μέσως μεθύων *(τὴν) *θηρικλείαν (cf. 5, 103) ἔσπασεν Men. 4, 136 (4). *κοτύλας τέτταρας | -μεστὰς-σπάσαι | ὄξους Δεκελικοῦ Alexid. 3, 514 (20). εἰσιοῦσι δός | εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι Diph. 4, 381 (1, 8). ἐσπάτην γνάθον εὔχρηστον anon. 4, 615 (46).

σταγών: τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου *σεμνοπότου σταγόνος | πλῆρες Antiph. 3, 95 (1, 5). πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται Ephipp. 3, 339 (2).

στάδην: ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται Plat. 2, 659 (1).

σταδιοδρόμης: Aristophan. 2, 1219 (254).

σταδιοδρόμος: ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι Stratt. 2, 788 (4).

στάδιον: †στάδια ἑκατόν | ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον ἢ πλεῦσαι πλέθρον Antiph. 3, 52 (1). κἂν *δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου Philetaer. 3, 292. ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις | ἐδόκει στεφανοῦν γυμνὸς προσελθών Alexid. 3, 504 (2, 3).

σταθερός: *σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης* Aristophan. 2, 1137 (1). **σταθερῶς**: *οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος-παφλάζει* Cratin. 2, 136 (4).

σταθμός: 1. *αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας* Aristophan. 2, 1062 (2). 2. *τὸ κλισίον, | ὃ *πρίν ποτ' ἦν τοῖς ἐξ ἀγροῦ βουσὶ σταθμός | καὶ τοῖς ὄνοις* Antiph. 3, 10 (2) cf. add. 3. *τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν* Eup. 2, 456 (1) cf. 5, 36.

σταθμοῦχος: *ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος* ... *B.* **ἡ* (an *ὁ*?) *σταθμοῦχος δ' ἔστι τίς;* Antiph. 3, 93.

σταῖς: *εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ σταῖς ἤθεος* Eup. 2, 561 (40).

στακτὴ *δυοῖν μναῖν* Antiph. 3, 131.

σταλαγμός: *ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον,* (int. *ᾖ, καλεῖτε*) *σταλαγμόν* Anaxand. 3, 177 (2, 3). *θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον* mon. 240.

σταμνάριον: Eup. 2, 505 (17). *σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ *φοινικίνου* Ephipp. 3, 340 (3).

σταμνίον: *ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι, | κοίτας φέροντες, σταμνί'* Men. 4, 108 (3, 2).

στάμνος: *οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ· | οὐ στάμνος ἐστί* Alexid. 3, 465 (3, 10). † *λύσας δὲ ἀργὴν* (f. *λύσασα δ' ἄρτι* 5, 49) *στάμνον εὐώδους ποτοῦ | ἵησιν-κύλικος εἰς κοῖλον κύτος* Plat. 2, 684 (9). *οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων *ὑπανοιγομενάων | ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων* Herm. 2, 410 (2, 7). *οἴνου-Χίου στάμνον ἥκειν* Aristophan. 2, 1160 (6).

στασιάζω: *τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας* Cratin. 2, 46 (5).

στασιασμός: Men. 4, 312 (388).

στάσιμα Cephisod. 2, 886 (2).

στάσις: *κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου* Antidot. 3, 528 (1). *ἔνθ' ὄνων ἵππων* [*τε*] *στάσεις* Ephipp. 3, 337 (3) cf. add. *στάσιν στάσει, *μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην* (int. *ἐξελαύνειν*) Antiph. 3, 139 (13, 5). *οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' *αὐτῷ, πρᾶγμα χρησιμώτατον* Men. 4, 242 (30). *ἐτάραττε κἀκείνους* (deos Amor)-, *ἐμβάλλων στάσεις* Aristophont. 3, 361 (2, 3). Caeterum v. peculiarem h. v. usum ap. Aristophan. 2, 1219 (255).

Στάσις *δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε | μέγιστον τίκτετον τύραννον* (Periclem) Cratin. 2, 147 (3).

στατήρ: *ὅτ' ἦν-νεώτερος, κρόκης | πέντε στατῆρας εἶχε* (an *ἦγε*?) Eup. 2, 529 (7). *ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους* Eup. 2, 473 (32). *ἡμιχρύσους *(στατῆρας?)* Anaxand. 3, 163 (2). *Κύζικος πλέα στατήρων* Eup. 2, 510 (5, 1). *ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη* (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 16). *δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον* ib. (2, 22).

στατηριαῖος: *εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας | στατηριαίας* Theop. 2, 800 (3).

σταφυλή: *σταφυλήν* Nicoph. 2, 855 (8).

στέαρ: *παχὺς ὠνθυλευμένος στέατι Σικελικῷ* Diph. 4, 426 (38).

στεάτιον: *τὰς-τευθίδας, | τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου | μικρὸν παραμίξας-, ὠνθύλευσα* Alexid. 3, 416.

στέγαρχος: **εἴ τι τάττοι* (an *εἰ *πιτάττοι*?) *μοι στέγαρχος* Antiph. 3, 93.

στέγασμα: *θυννάδος- | τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν* Antiph. 3, 99.

στέγαστρον: εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης Antiph. 3, 27 (1, 9).

στέγη: κύτος-ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ Antiph. 3, 26 (1, 3). πῶς γὰρ ἄν τις-| δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν *ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης; Antiph. 3, 96 (1, 2). μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν *εἰσδῦναι στέγης Xenarch. 3, 617 (1, 11). ὅσος *(δ') ὁ βρυγμὸς καὶ κοπετὸς ἐν τῇ στέγῃ Eup. 2, 492 (13). οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας Diph. 4, 404 (2, 2).

στειλεά: *στειλεάν (i. e. μακρὰν ῥάφανον), ῥαφανῖδα, σικύους τέτταρας Antiph. 3, 62 (4).

στείχω: στεῖχ' εἰς ἀγοράν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς Mnesim. 3, 568 (v. 2).

στελεός: στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα Anaxipp. 4, 465 (1, 3).

στέλεχος: εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ Lysipp. 2, 746 (1, 1).

στέλλομαι: *λοῦται, σκοπεῖται, στέλλεται, μυρίζεται Antiph. 3, 81 (v. 5).

στέμμα: οἰνός τε Θάσιος καὶ μύρον καὶ στέμματα Antiph. 3, 144 (28).

στέμφυλα: κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι | ῥόδα, *ῥαφανῖδας, θερμοκυάμους, στέμφυλα Diph. 4, 416 (2, 4). κνίστ' (l. κνῆστ') ἢ στέμφυλα *Antiph. 3, 44. οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα Aristophan. 2, 1111 (8). ἐλᾶαι, στέμφυλ', ἄμητες Anaxand. 3, 184 (1, 55). ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα | καὶ τυρὸς ἔσται Alexid. 3, 474 (2). λέκιθον καὶ μεμβράδας καὶ στέμφυλα Alexid. 3, 501. λιπῶσι στεμφύλοις Phryn. 2, 595 (1).

στενάζω: μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην Men. 4, 247 (41). ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με Diph. 4, 390 (2, 6).

στενός: στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας Nicostr. 3, 287. μικρόν τι *τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον Men. 4, 194 (9). μόνος φύσκην ποιῶ, | κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον, ἐν στενῷ Philem. 4, 18 (1).

στενοφυής: Εὔβοια πέμπτη στενοφυής Alexid. 3, 517 (30, 5).

στένω: ἀκούεις ὡς στένει; anon. 4, 685 (328). τοὺς πλουσίους-οὐ στένειν | τὰς νύκτας, οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω | οἴμοι λέγειν Men. 4, 149 (1, 2). Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου [πέρι] στένω Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 10). τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει (al. ῥᾷον φέρει) Timocl. 3, 593 (v. 19). χαλκέα στένοντα pene vinci Diph. 4, 399 (2).

στενωπός: ποταμοὶ-ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ *πλέῳ | διὰ τῶν στενωπῶν-ἔρρεον Pher. 2, 299 (1, 4). ὑπὸ τῆς-ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται | ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί Hegesipp. 4, 480 (v. 23). στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας | ἀγκαλίδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287.

στέργω: Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν | μὴ φεῦγ' Laon. 4, 574. ὅταν ποθεῖν *λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή *Sosicr. 4, 592 (3). δυοῖν γυναικοῖν εἷς ἀνὴρ οὐ στέργεται anon. 4, 626 (89).

στερεός: οὕτω στερεόν *(τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9).

στέρνα: ἀμφὶ *(δὲ) *στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις-; Philetaer. 3, 300 (1). εἱληθερούσας, *στέρν' ἀπημφιεσμένας (libr. στέρνα τ' ἠμφιεσμένας) Xenarch. 3, 617 (1, 5).

στερνοσώματος: v. στερροσώματος.

στερροσώματος: λοπάδος *στερροσώματον (libr. στερνοσώματον) κύτος Xenarch. 3, 614 (v. 10).

στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ mon. 480.

στερῶ: δούλῳ-πατρίδος ἐστερημένῳ Antiph. 3, 150 (50). ὧν μὲν διὰ τύχην | ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι Philem. 4, 49 (41).

στέφανος: cf. στεφανῶ. ὄψει - χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν, | στεφάνους ἴων Aristophan. 2, 1171 (1, 2). στεφάνους ἴσως βούλεσθε· *πότερ' ἑρπυλλίνους | ἢ μυρτίνους ἢ τῶν *διεξηνθισμένων; Eubul. 3, 252 (4). στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους Alexid. 3, 433 (6). στεφάνων - τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων Alexid. 3, 406 (2). κυλιστὸς στέφανος Eubul. 3, 241. Alexid. 3, 478. Antiph. 3, 26 (2). ὁ τρίτος *οὗτος δ' ἔχει | σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καί | ζῶν τοῖς τοιούτοις Alexid. 3, 384 (3). †τὸ ζῆν τὸ σαυτοῦ στεφάνοις παρηγόρει Philem. 4, 58 (79). †ζῶν γὰρ ἀσκοῦ σαυτῷ στεφάνων καὶ μύρα ib. (80) v. add. ἐξιέναι - ἐπὶ κῶμον -, | στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας Apollod. Car. 4, 442 (v. 22). *(στεφάνους) ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο, | καὶ δᾷδα χρηστήν Antiph. 3, 145 (29). ἐπὶ κῶμον - | ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν. B. οὐκοῦν *δᾷδα καί | στεφάνους λαβόντες ib. 114 (1). κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας | καὶ στέφανον. B. εἶεν. καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν Nicostr. 3, 287. τὰ γερόντια - | εὐθὺς ἀνεκλίνετο· παρῆν *στέφανος ἐν τάχει Eubul. 3, 258 (2). τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει. ‖ μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ Nicostr. 3, 287. μύρον, στέφανος, αὐλητρίς Amphid. 3, 303 (1). ἀπονίψασθαι δοτέον, προσοιστέος | στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, *ἐσχαρίς Alexid. 3, 498. μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον, σπονδὰς ποίει Men. 4, 147 (2). νίμματα | ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν | *τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα Dromon. 3, 541 (2). στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ | δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν Plat. 2, 638 (1, 7). στεφάνους τε πᾶσι κωμφαλωτὰς χρυσίδας Pher. 2, 320 (5). ἀπέρχεται | στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλίστων οἴκαδε Archipp. 2, 726 (1). Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις | στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων Eubul. 3, 252 (3). φιλύρας εἶχε - | ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον ἀμφικείμενον Xenarch. 3, 625. οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο | οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις anon. 4, 676 (305, 4). σπυρίδα λαβὼν - καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος, | φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν, δεδείπνηχ' Apollod. Car. 4, 447. πῶς | οὐ στέφανος οὐδείς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν; ‖ Ἀμφιδρομίων ὄντων Ephipp. 3, 325 (2, 2). ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις | ἐδόκει στεφανοῦν - | στεφάνῳ *κυλιστῷ κοκκυμήλων - | πεπόνων (?) Alexid. 3, 504 (2, 5). ἀναρίστητος ὢν | -, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων Eup. 2, 447 (3). τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου | ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος anon. 4, 673 (296). τὴν λεύκην - | ἀλιακὸν εἶναι στέφανον anon. 2, 746 (v. 9) cf. 5, 52. περιπατεῖ | ἐν τοῖς στεφάνοις (in foro coronario) Antiph. 3, 46 (4). κύλιξ, στέφανον κύκλῳ | ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ *ἐπίτηκτόν τινα Alexid. 3, 421 (2). Corrupta sunt Cratin. 2, 226 (157) cf. add.

στεφανῶ: †ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ Philem. 4, 58 (79). ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις | ἀποχρῶσαν ἤδη Aristophan. 2, 1149 (2). οὐ γὰρ ἄν ποτε | *οὕτω *(στεφάνοισιν) ἐστεφανωμένοι *(νεκροί) | προὐκείμεθ' -, | εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει Aristophan. 2, 1148 (1, 6) cf. 5, 67. *στεφανοῦσθ' (libr. στεφάνους δ') ὑπογλωττίσιν, *ὅταν πίνητέ που Plat. 2, 632 (4). ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο Anaxand. 3, 162 (3). ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν | *τοὺς ἰρίνους λαβόντες ἐστεφανούμεθα Dromon. 3, 541 (2). μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν | †δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις Men. 4, 223 (1, 15). βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι Pher. 2, 262 (2). *κα-

ταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα Mnesim. 3, 577 (1, 9). ἐν τῷ σταδίῳ τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις | ἐδόκει στεφανοῦν- | στεφάνῳ *κυλιστῷ κοκκυμήλων Alexid. 3, 504 (2, 4). στεφανοῦν (i. q. τιμᾶν) Men. 4, 93 (2).
στεφάνωμα: λωτὸν στεφάνωμα dixit Cratin. 2, 100 (13). λουσάμενοι-πρὸ λαμπρᾶς | ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν- | *λαλεῖτε Pher. 2, 253 (2).
στεφανωτρίς: τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βούλομαι ‖ τὰς *φιβάλεως τὰς πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας Apolloph. 2, 880 (1) cf. add.
στέφη: *Ὑπερβορέους αἴθρια τιμῶντας στέφη Cratin. 2, 34 (5).
στέφω: μηδὲ στέψω κοτυλίσκον Aristophan. 2, 1105 (3). συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις | ἔστεψα (craterem) Alexid. 3, 435.
στηθίον: *στηθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί Alexid. 3, 423 (1, 13).
στῆθος: διψῶντα λαβὼν | ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη Eubul. 3, 264 (6).
στηθύνιον: πνίγειν-παχέων ἀρνίων στηθύνια Eubul. 3, 268 (15ª) = Ephipp. 3, 325 (2, 7).
στημονίας κικίννους Cratin. 2, 209 (96).
στήμων: κρόκην-νήσεις | καὶ στήμονα Men. 4, 298 (301). ἀκλώστους στήμονας dixit Plat. 2, 693 (53). στήμων ἐξεσμένος ap. Aristophan. 2, 1220 (256). ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα | ἄιτεσθ' Herm. 2, 382 (5).
Στήνια: Eubul. 3, 271 (25).
στήριγμα: Nicostr. 3, 290 (11).
Στησίχορος: τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τε | ἀρχαῖον ἀείδειν Eup. 2, 481 (3). *(ᾄδων) | Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν Eup. 2, 552 (9).
στιβάς: Cratin. 2, 53 (16). οὐκέτ' ἂν | φύγοιμι** στιβάδος ἐξ ὅτου ἔφαγον Eup. 2, 526 (4).
στίγμα: πέπραχε (πέπραγε?) τῶν τρόπων μὲν ἄξια (Hyperbolus), | αὑτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια Plat. 2, 669 (2).
στιγματίας: αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσιν Herm. 2, 408 (1, 19). οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα Eup. 2, 485 (1, 14). ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα Eup. 2, 537 (4, 2). στιγματίαν (i. e. κατάχρεων) Calliam dixit Cratin. 2, 220 (140).
στιγμή: Men. 4, 312 (389).
στίγων: Aristophan. 2, 974 (4).
στίζω: στίξω σε βελόναισιν τρισίν Eup. 2, 530 (11). ἐστιγμένος | πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν (i. e. κόμην) ἔχει Diph. 4, 407 (1, 7).
στίλβη: ὠνήσομαι λύχνον τίν' ἢ στίλβην Herm. 2, 392 (8). ὠνήσομαι στίλβην τίν', ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15). στίλβη-ἢ- | *φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ | λυχνείῳ Aristophan. 2, 1168 (2).
Στιλβίδης: πότερος ἀμείνων (int. μάντις) ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης; Eup. 2, 514 (15).
στίλβω: ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα (λάβδα) Eup. 2, 561 (37). μάλ' ἀνδρικὴν | τῶν θηρικλείων- ‖ στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν Eubul. 3, 231 (1, 5).
Στίλπων: Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος *Diph. 4, 386 (2).
στῖμις: *στῖμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους Antiph. 3, 103 (2).
στιφρός: πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ' Crobyl. 4, 567 (2). τὰς ὑποπαρθένους (int. ἑταίρας), ἁλμάδας ὡς ἐλάας,| στιφράς Aristophan. 2, 997 (5).

στιφρότης: ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες Timocl. 3, 607 (v. 3).
στίχος: συντόμως γε,- | Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 288 (2).
στλεγγίς: (i. q. ξύστρα) Men. 4, 317 (430). παιδαρίοις ἀκολουθεῖν - σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα Aristophan. 2, 1002 (19). οὐδ' ἔστιν *αὐτῷ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος ib. 1042 (29).
στοά: ναοὶ δύ' εἰσὶ καὶ στοά, καὶ τοὔνομα (de Plataeensium urbe) Posidipp. 4, 525 (3). εὐθὺ τῆς στοᾶς anon. 4, 601 (4). τοῖς περιπατοῦσι-ἐν τῇ στοᾷ Philem. 4, 10 (1, 3). τὴν στοὰν διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς Dioxipp. 4, 541. εἰς τὴν τοῦ Διός | στοὰν ἀνέθηκαν Men. 4, 225 (1). οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ | ζητοῦσι συνεχῶς (int. τἀγαθόν) οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες Damox. 4, 532 (v. 64). τῶν-ἐκ τῆς ποικίλης | στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος Theognet. 4, 549.
στοιβή: στοιβὴν Eup. 2, 576 (132).
στοιχεῖον: 1. (ἡ σκιά) Philem. 4, 29 (2). ὁπηνίκ' ἂν | εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ᾖ Eubul. 3, 261 (1, 7). 2. στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἐστι τῆς ὅλης τέχνης Nicol. 4, 580 (v. 30).
στοῖχος: κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί Aristophan. 2, 974 (7).
στολή: στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχε; - | B. θύρσον, κροκωτόν, ποικίλον, καρχήσιον Cratin. 2, 37 (1). φορῶν κροκωτοὺς καὶ γυναικείαν στολὴν Arar. 3, 273 (1). εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ | εἴσειμι καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας Men. 4, 276 (189). ταῖς δ' *ἐνδύτοις στολαῖσι τετραγῳδημέναις Antiph. 3, 19 (3) cf. annot. Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυραῖ Men. 4, 74 (4).
στόλος: (i. q. πλοῖα) Alexid. 3, 525 (66).
στόμα: *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς Ephipp. 3, 339 (3). τὸ *διορίζεσθ' *(οὐ) βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμματα Alexid. 3, 514 (21). τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων. | -δωδεκάκρουνον *(τὸ) στόμα Cratin. 2, 119 (7, 2). εἰ μὴ-ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, | ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν ib. (7, 4). ἀθύρωτον στόμα Phryn. (?) 2, 606 (15). εὖ ἔχειν στόμα Eup. 2, 575 (117). ἀπὸ στόματος (memoriter) ἅπαντ' - ἐρῶ Philem. 4, 16. ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον | δι' ἡμετέρων στομάτων | εἴπω σόφισμ' Theop. 2, 805 (1). ἄγαμαι, *Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς *σεσέλλισαι Phryn. 2, 584 (5). χρῶμαι - αὐτοῦ (Euripidis) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ Aristophan. 2, 1142 (4). ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου | ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα ib. 1176 (2). προσένεγκέ *μοὐγγὺς τὸ *στόμ' ὀσφρέσθαι τὸ σόν Eup. 2, 433 (15). ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος *μελικήρας Pher. 2, 264 (7). ἔστι δέ τις οἶνος-, | οὗ καὶ ἀπὸ στόματος- | ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων- Herm. 2, 410 (2, 7). ἢν γὰρ τράγῃ τις (int. φακούς), τοῦ στόματος ὄζει κακόν Pher. 2, 280 (1). ὀπταὶ κίχλαι- | περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν Pher. 2, 300 (1, 24). μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο | περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1, 5). τεμάχη *δ' ἄνωθεν- | εἰς τὸ στόμ' ᾄττει Metag. 2, 753 (1, 10). οὔτε στόματα-οὔτε χείλη πέντ' ἔχω Lync. 4, 433 (v. 13). ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην- | τὰ στόματα τῶν νεωτέρων *κατακάετ' -; Anaxand. 3, 175 (1, 6). τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι Diph. 4, 381 (1, 6). τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει Anaxipp. 4, 460 (v. 43). ὥσπερ - εἰς τἀμπόρια τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 18). ὡς οὐκ ἔχει

(coquus) | ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὁ δ' ὅτι *(τὸ) στόμα | πονηρόν Posidipp. 4, 513 (v. 4) cf. 5, 115. τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ *(χοὶ Λέσβιοι) Stratt. 2, 778. ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα | ὥσπερ πολέμιον Ephipp. 3, 326 (1). ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 21). τῷ στόματι τὸν κέαθον ὡδ' εἰληφότας Plat. 2, 677 (5). ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων Aristophan. 2, 963 (15). ἔκειτ' ἐπὶ στόμα Men. 4, 74 (1). μετάλλου στόμα (Bk. Poll. στόμιον) Calliae 2, 741 (4). μύρον | † ἐπὶ στόματι (num ἐπίσταμ' ὅτι?) κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ Dexicrat. 4, 571.

στόμιον: cf. στόμα. στόμια πριονωτά Aristophan. 2, 961 (6). τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων Posidipp. 4, 521 (v. 16).

στομοδόκος: Pher. 2, 355 (71[a]).

στόμφαξ: v. ὄμφαξ.

στόμωμα: Χαλυβδικὸν στόμωμα Cratin. 2, 158 (14).

στοργή: ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι Philem. 4, 63 (108).

στόρθυγγες anon. 4, 681 (313).

στόρνυται v. στρώννυμι.

στράβηλος: ἐνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις καὶ στραβήλοις ζῆν Pher. 2, 255 (2).

στράβωνες (vulg. στραβῶνες) anon. 4, 681 (314).

στραγγαλᾶν (f. στραγγαλιᾶν) Men. 4, 313 (390).

στραγγαλίδες: *οὐ σχοινί' οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσί Stratt. 2, 783 (5). ὑμεῖς-ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε Pher. 2, 265 (12).

στραγγουρία: Aristophan. 2, 1095 (12).

στράγξ: ὕδατος στράγγ' ἔχων Men. 4, 138 (4).

στρατεία: cf. στρατιά. πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον Eubul. 3, 262 (2, 6). στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | *οὐδεμί' Men. 4, 183 (2).

στράτευμα: *χαῖρ' ὦ διαπόντιον | στράτευμα, τί *πράττομεν; Herm. 2, 402 (1).

στρατεύομαι: v. στρατεύω.

στρατευτικός: δεῖ - στρατευτικωτάτους (int. τοὺς ἐρῶντας) | εἶναι Alexid. 3, 490 (2).

στρατεύω: στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται | καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία Alexid. 3, 509 (10, 3) cf. 5, 92. τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα (int. μεδίμνους), | οἱ δ' ἔπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ anon. 4, 691 (350, 9). νυνὶ δ', ὅποι τύχοιμεν, | στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς Eup. 2, 466 (15, 8). Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν (an Σπάρτωλον?) ἐστρατεύετο, | κἀνταῦθα τῆς *στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνήρ Eup. 2, 435 (1). ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην Antiph. 3, 51 (2).

στρατηγία: ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν | στρατηγίας πλήθει τε *κάξευρήμασιν Eup. 2, 589 (4). *μηκέτ'-ἐᾶσατ' ἄρχειν μειράκια κινούμενα, | ἐν *τοῖς σφυροῖς ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν Eup. 2, 464 (13). ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι | κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν *Alexid. 3, 395 (v. 8). γεωργίαν στρατηγίᾳ praefert Alexis 3, 518 (32).

στρατηγικός: ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά Sosip. 4, 482 (v. 18). ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά ib. 483 (v. 44). ταῦτα πάντα δή | ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται | μαθήμασιν ib. 484 (v.55). τὰ †σκώμμαθ' οἷα (f. σκωμμάτια) τὰ σοφὰ (an τἄσοφα?) τε καὶ στρατηγικά Men. 4, 246 (38).

στρατηγίς: Pher. 2, 353 (53).

στρατηγός: cf. στρατηγῶ. *οὐδεὶς στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου | *ἐδύναθ' -**τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμὸν Eup. 2, 456 (1)

cf. 5, 35. ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ | ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν Eup. 2, 466 (15, 4). νυνὶ δ', ὅποι τύχοιμεν, | στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς ib. (15, 8). οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, | νυνὶ στρατηγοὺς *(ἔχομεν) ib. 510 (7). μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον Plat. 2, 681 (5[a]). πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι- | -προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου-ἢ | πρὸς τοὺς-ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ Amphid. 3, 312 (1, 1). τοὺς-στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω | ἀνεσπακότας- Alexid. 3, 391 (2, 1). σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς Alexid. 3, 434 (1, 4). ὁ-κόλαξ | καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις | ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1, 2). ἕκαστός ἐστι *τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον | ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου Men. 4, 142 (2). στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ | δύναμιν, ὁ μέντοι δυνάμενος κἀν πράγμασιν | ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που | στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θἄτερον Dionys. 3, 548 (v. 11. 14). ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ Posidipp. 4, 523 (1, 3). ὁ βαθὺς τῇ φύσει | στρατηγὸς ἕστηκεν, *τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο ib. (1, 5). καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ | ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς Philem. 4, 40 (18[b]). παραλαβών ποτε | οἶνον στρατηγὸν-ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1, 4).

στρατηγῶ: ὕστερον δ' †αὐτὸν στρατηγὸν οὓς ἀνειλωτημένην (l. αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν εἱλωτισμένην)-εἶδον Herm. 1, 98 (5) cf. 5, 3. Μητίοχος-στρατηγεῖ anon. 4, 674 (303). Ἀρίσταρχον στρατηγοῦντ' ἄχθομαι Eup. 2, 442 (7). οὐ γὰρ ἡμῶν κε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει Eup. (?) 2, 577 (v. 22). στρατηγήσας προσῶφλεν Antiph. 3, 116 (1, 5). ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος, | οὗτος ἑκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις Men. 4, 258 (94).

στρατιά: τῆς *στρατιᾶς (vulg. σῆς στρατείας) κάκιστος ἦν ἀνήρ Eup. 2, 435 (1). στρατιά et στρατεία confusa dicuntur Eup. 2, 568 (63). ἀπαξάπασα γῆς (scr. γῇ) στρατιαὶ σιδαρέων (Hemst. σιδάρεοι) Stratt. 2, 775.

Στράτιος: Στράτιε, φιλεῖς δήπου με; Alexid. 3, 476 (2, 5).

στρατιώτης: cf. στρατιῶτις. ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων | ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται Cratin. 2, 95 (5, 5). θυμῆνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν Eup. 2, 506 (21). κεστρεῖς ἔχων †ἄλλους (f. ἀλλ' οὐ) στρατιώτας τυγχάνεις Antiph. 3, 76 (1). προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; Hipparch. 4, 431 (v. 1). ἐμέ-πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, | ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον anon. 4, 669 (285). εὐλοιδόρητον-φαίνεται | τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). κομψὸς στρατιώτης οὐδ' *ἐὰν πλάττῃ θεός | οὐδεὶς γένοιτ' ἂν ib. 277 (192). *ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον | ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι Diph. 4, 401. ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου Apollod. 4, 453 (2). στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε | *ὥσπερ ἱερεῖον Philem. 4, 55 (63[a]). στρατιώτην-σωτηρίας | ἔστ' ἔργον εὑρεῖν πρόφασιν Men. 4, 91 (3). στρατιώτην ἔργον ἄχρι γήρως λαβεῖν | ἔστιν διευτυχηκότ', ἂν μὴ δειλὸς ᾖ Apollod. 4, 450. ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος, | οὗτος ἑκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις Men. 4, 258 (94). οὔτε στρατιώτης (int. βούλεται) πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ Philem. 4, 50 (46[a]). στρατιώτης ἀγαθὸς (parasitus) εἰς 'περβολήν, | ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές Antiph. 3, 45 (2, 11).

στρατιωτικός: εὐθὺς ἐπιχειρήσασα φίλον εἶχόν τινα | στρατιωτικὸν Phoenicid. 4, 511 (v. 5).

στρατιῶτις: ὥσπερ λεχὼ *στρατιῶτις (libr. στρατιώτης) ἐξ Ἰωνίας Eup. 2, 529 (8).
Στρατοκλῆς: v. ad Philippid. 4, 474. 475.
Στρατόνικος: πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ | ἕξειν *Παταvίων Philetaer. 3, 298 (3).
Στρατοφάνης: Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον Men. 4, 200 (2).
Στράτων: παῖδες ἀγένειοι, Στράτων | *(καὶ Κλεισθένης) Aristophan. 2, 1121 (12). ὦ Στράτων Men. 4, 174 (1, 2).
στρέβλη: λύπας, μερίμνας, ἁρπαγάς, στρέβλας, νόσους Diph. 4, 418 (5).
στρεβλός: μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον Men. 4, 270 (163). Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. | Β. ὁ στρεβλός; Eup. 2, 501 (6).
στρεβλῶ: στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον Antiph. 3, 141 (17). *κατὰ μέλη στρεβλούμενοι anon. 4, 622 (67).
στρέφω: κεραμικὴν γαῖαν στρέφων Sannyr. 2, 874 (4). ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τρέφων (al. ἅρπαγας τρέφων f. ἅρπαγα στρέφων) Aristophan. 2, 1192 (71). κεστρεύς, λεπισθείς**πασθείς, στραφείς Antiph. 3, 125 (1, 10). *Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα | κάμπτων με (i. e. Musicam) καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν Pher. 2, 327 (1, 15) cf. ib. 334. δέπας-παντελῶς *ἐστραμμένον | τἄνω κάτω δεικνύντες Antiph. 3, 140 (15). στρεφομένους ἄνω κάτω | οἴμοι λέγειν Men. 4, 149 (1, 3). στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1). τὸν-οἴακα στρέφει | δαίμων ἑκάστῳ Anaxand. 3, 163 (1, 5). τοῦτ' (int. ἡ τύχη) ἐστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον | καὶ σῷζον Men. 4, 212 (3, 4). στρέφει-πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη mon. 712. ὁ-θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει Arar. 3, 273 (1). εἰ-μὴ λίαν** - ἠναγκαζόμην | στρέψαι δεῦρ' (de parabasi) Plat. 2, 647 (1). τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; Aristophan. 2, 1138 (3). ἐὰν δ' ἄρα | στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν- Antiph. 3, 97 (2).
Στρεψαῖος (i. e. Ἑρμῆς) Aristophan. 2, 1220 (257). Στρεψαῖοι ib. 993 (23).
στρεψαύχην: κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος Theop. 2, 812 (1).
στρεψίμαλλος: στρεψίμαλλος (vulg. στρεψίμελος) τὴν τέχνην Εὐριπίδης Aristophan. 2, 1197 (89).
στρηνιῶ: πιὼν-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας | ἐστρηνίων πως Antiph. 3, 44 (1). ἤδη στρηνιῶ Sophil. 3, 582 (1). στρηνιᾶν Diph. 4, 429 (48).
στρῆνον Nicostr. 5, 84.
στρηνόφωνος: Calliae 2, 741 (5).
στροβίλια: anon. 5, 124 (398).
στρόβιλος: στρόβιλος ἐν *ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται, | προέλαβεν (an προσέβαλεν?), ἐξέρριψεν, αἰὼν γίγνεται Men. 4, 231 (7, 4). *Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα | κάμπτων με (i. e. Musicam) καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν Pher. 2, 327 (1, 14). Caeterum v. Plat. 2, 694 (57) cf. 1, 76. 175.
στρογγυλοναῦται Aristophan. 2, 1220 (258).
στρογγυλόπλευρος: *Κωπάδων ἁπαλῶν τεμάχη | *στρογγυλοπλεύρων Stratt. 2, 779 (1, 4).
στρογγύλος: ἐκεῖνός ἐστι *στρογγύλος τὴν ὄψιν- ‖ ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός Herm. 2, 380 (1, 1). λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι (int. τὴν κολοκύντην) Epicrat. 3, 371 (1, 25). ἦν-στρογγύλον, μικρὸν πάνυ, | παλαιόν (int. τὸ ποτήριον) Alexid. 3, 510 (12, 2). ἁρπάσαντες τοὺς κάδους τοὺς στρογγύλους Men. 4, 78 (1). λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ,

μακρᾷ, ῥικνῇ Xenarch. 3, 617 (1, 8). χρῶμαι - αὐτοῦ (Euripidis) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ Aristophan. 2, 1142 (4).
στρουθάριον: στρουθάριά θ' οἷον ἐντραγεῖν Eubul. 3, 268 (14).
στρουθίας: ἢ τρίορχος ἢ πτέρων (5, 120) ἢ στρουθίας anon. 4, 647 (172).
Στρουθίας: Στρουθία Men. 4, 152 (1, 2).
στρουθίζειν: anon. 4, 625 (82).
στρουθίον: περιστέρια - καὶ στρουθία Anaxand. 3, 164. τοῖσι στρουθίοις | χαυνοῦσ' (an χανοῦσ'? ed. min.) ὁμοίως *ἦσε, παρεμυθήσατο Ephipp. 3, 326 (1).
στρούθιος: στρούθιον ἀεροφόρητον (f. ἀβροφόρητον int. στέφανον) Eubul. 3, 251 (2, 2). στρουθία (num στρούθια an στρούθεια? int. μῆλα) Philem. 4, 3.
Στρούθιος: κακῶς *ἔχεις, ὦ Στρούθι' (libr. ἔχει στρουθίς) Alexid. 3, 449 (5) cf. 4, 600 not.
στρουθίς v. Στρούθιος.
στρουθός: χῆνες, στρουθοί, | κίχλαι, κόρυδοι Anaxand. 3, 185 (1, 63). χῆνα -, | ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον (int. τρέφειν) Eubul. 3, 260 (v. 4).
στροφεύς: παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας Herm. 2, 398 (2, 9). πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας Aristophan. 2, 1050 (8).
στροφή: ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς (de Cinesia) Pher. 2, 326 (1, 9). στροφὴ *λόγων παρελθέτω τις Antiph. 3, 119 (1, 4).
στρόφιγγες: Pher. 2, 356 (71b).
στρόφιον: μίτραν -, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα Pher. 2, 296 (1). μύρον, κίσηριν, *στρόφι' (vulg. στρόφιον), ὀπισθοσφενδόνην Aristophan. 2, 1078 (6, 4). τὸ στρόφιον λυθὲν | τὰ κάρυα *μοὐξέπιπτεν ib. 1185 (38).
στρόφοι καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 25).
Στρυμών: σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν | - ποταμὸς ὠνομασμένος, | Στρυμὼν Antiph. 3, 55.
στρυφνός: στρυφνὰ μῆλα Antiph. 3, 103 (1). οἶνου πολίτης ὢν κρατίστου (i. e. Acanthii) στρυφνὸς εἶ -; Amphid. 3, 317 (1) cf. 5, 85.
στρῶμα: cf. στρωματεύς. στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει Philem. 4, 9. τὸ - ἐφίππιον | στρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν Antiph. 3, 57 (1). *κλίνην, κάδον, | στρώματα, *σίγυνον, ἀσκοπήραν Diph. 4, 401. στρώματα, κλίνας, τύλας Antiph. 3, 124. στρώματ', ἀργυρώματα Apollod. Gel. 4, 439 (1). καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα Antiph. 3, 131 (1, 3). Caeterum v. 5, 101. πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι *στρώματα | αὐτὴν κέλευε - καὶ παρ' Ὤκιμον | χαλκώματα Nicostr. 3, 285 (1). ἐκ Κορίνθου στρώματα Antiph. 3, 138 (11). ὑπεστρῶσθαι | *στρώμαθ' ἁλουργῆ Anaxand. 3, 183 (1, 7). ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις Plat. 2, 683 (8, 1). ἔρραινον ἡμῶν θαἰμάτια *καὶ στρώματα Alexid. 3, 410 (1, 6). ῥοδόπνοα στρώματ' Ephipp. v. add. ad 3, 340. ἐν ἡδυόσμοις | στρώμασι παννυχίζων | τὴν δέσποιναν ἐρείδεις Aristophan. 2, 1178 (7). *Μενδαῖον, *(τοῦ) μὲν καὶ ἐνουροῦσιν θεοὶ αὐτοί | στρώμασιν ἐν μαλακοῖς Herm. 2, 410 (2, 2) cf. 5, 33.
στρωματεύς: μάχαιρα, λόγχη, στρωματεὺς Apollod. Gel. 4, 439. πλησίον - κείμενον | στρωματέα (al. στρώματά τε v. 5, 89) καὶ γύλιον αὐτοῦ Alexid. 3, 433 (4). τοὺς στρωματεῖς ἔλυον Apollod. Car. 4, 440. adde Antiph. 3, 19.
*στρωματίτης: Cratin. 2, 207 (88).

στρωματόδεσμον: masc. et neutr. Amips. 2, 713 (13). *ὁ χορὸς δ' αὐτοῖς εἶχεν δάπιδας ῥυπαρὰς καὶ *στρωματόδεσμα* (vulg. *στρωματοδέσματα*) Pher. 2, 299 (9). *ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα* Aristophan. 2, 1052 (12).

στρωμνή: *στρωμνὰς ἁλουργοὺς* anon. 4, 672 (295[a]).

στρώννυμι: *στρώννυ τε κοίτας* anon. 4, 605 (17, 2). *καλῶς ἐστρωμένην κλίνην* Diod. 3, 544 (v. 9). *ἐπὰν κλίνας ἴδω | ἐστρωμένας* ib. (v. 15). *ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις στρώννυται* (al. *στόρνυται*) Eubul. 3, 271 (19).

στρωτήρ: *πόσους ἔχει στρωτῆρας *ἀνδρὼν οὑτοσί;* Aristophan. 2, 979 (19).

στυγνότης: *ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος, σιωπήν, στυγνότητ', ἀλουσίαν* Alexid. 3, 475 (3).

στυγῶ: *οὐχ ὁρᾷς | ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;* Diph. 4, 411 (1, 5). *ὕδωρ δὲ πίνει τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ* anon. 4, 622 (66).

στυλοβάτης: Plat. 2, 628 (12).

στῦλος-οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες mon. 713.

στύματα μισεῖ (int. *τρίγλη*) Plat. 2, 673 (1, 20).

στύομαι: *οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων, ἔχεις | *(ἐστυκότως) πως* Philem. 4, 4 (1, 12).

στύππαξ: *κυρηβιοπῶλα | Εὔκρατες *στύππαξ* (legeb. *στύπαξ*) Aristophan. 2, 1197 (87).

στυππεῖον, **ἐλέφαντ', οἶνον* Men. 4, 279 (201).

στύππινος: *γέρων στύππινος* anon. 4, 664 (261).

στύραξ: *σμύρνης, καλάμου, | στύρακος* Mnesim. 3, 570 (v. 62).

σύ: cf. *δίδωμι.σέθεν.* *τίς δὲ σύ;* Cratin. 2, 225 (155). *ποδαπὸς *σύ* (libr. *εἶ*); *φράσον. B. Ἀκάνθιος* Amphid. 3, 317 (1). *οὗτος σύ, ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις;* Pher. 2, 320 (6). *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ* Aristophan. 2, 958 (17). *ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ* anon. 4, 657 (219). *ὦ χρηστὲ σύ* Anaxand. 3, 175 (1, 5). *ὦ βέλτιστε σύ* Eubul. 3, 258 (3). Damox. 4, 530 (v. 17). **βέλτιστε σύ* Lync. 4, 433 (v. 11). *τί με καλεῖς σὺ *φίλτατε;* Theop. 2, 804 (v. 5). *ἐμβρόντητε σύ* Philem. 4, 14 (v. 3). *θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ* Anaxipp. 4, 465 (1, 4). *ὦ πονηρὲ σύ* Apollod. Car. 4, 440. *καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα | Εὔκρατες *στύππαξ* Aristophan. 2, 1197 (87). *δὸς δὴ τὸν *χόα | αὐτῷ *σύ, Κῶμε* (vulg. *σύγκωμε*) Anaxand. 3, 174. *ἀκήκοας σὺ *δέσποτ' ἤδη πώποτε | τὸ θυμίαμα τοῦτο;* Amphid. 3, 311 (v. 4). *οἵα δ' ἐστὶν οἶσθα *(σύ) | γύναι;* Antiph. 3, 101 (5, 1). *ἀεὶ σὺ χαίρεις* (an *παίζεις*?) *ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν* Alexid. 3, 493 (1, 6). *γύναι, | ῥάφανόν με νομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ τὴν κραιπάλην | μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν* Eubul. 3, 266 (9). *ἆρα σύ με κόπτειν οἷος; εἴ γε, φίλτατε* Sosip. 4, 482 (v. 20). [*οἴει σὺ τοὺς θανόντας, ὦ Νικήρατε ‖ καὶ γῆν καλύψειν-;* Philem. 4, 67 (1, 1)]. *Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις | στέφανον* Eubul. 3, 252 (3). *σὺ δ' εἷς ἅπαντας εὗρες ἀνθρώπους, Σόλων* Philem. 4, 4 (1, 1). *εἰ γὰρ ἐγένου σύ, Τρόφιμε, τῶν πάντων μόνος-, ἐφ' ᾧ *τε-* Men. 4, 227 (2, 1). *σὺ δ' οὔθ' ὑπερβάλλοντα, Τρόφιμ', ἀπώλεσας | ἀγαθά-* ib. (2, 16). *ὦ νύξ, *σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις μέρος* Men. 4, 278 (199). **Κηφισοφῶν ἄριστε-, | σὺ δὲ *ξυνέζης εἰς τὰ πόλλ' Εὐριπίδῃ* Aristophan. 2, 1177 (4, 2). *σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον* (an *οὐκ ἔλαττον*?), *Σμικυθίων, ἐπισιτιεῖ* Pher. 2, 266 (1). *σὺ δ' ἀποτηγανίζεις* Pher. 2, 310 (1). *σὺ δ' αἰγιάζεις ἐνθαδὶ καθήμενος **Eup. 2, 430 (9[b]). *σὺ δὲ* (f. *δέ γε*) *φρόνιμος αὐτὸς ὤν-* Telecl. 2, 375 (8). *σὺ δὲ τιμιοπώλης* Phryn. 2,

600 (5). *σὺ δ' ὀξύπεινος* Eubul. 3, 208 (2). *σὺ δὲ κάρτα φείδῃ* Amips. 2, 710 (1, 5). *σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν* Aristophan. 2, 1191 (64). **τουδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης* Antiph. 3, 29 (1, 1). *τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ* Pher. 2, 256 (3). *οὐκ ᾤου *(σύ) με | χολὴν ἔχειν-, | ἐγὼ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι* Eubul. 3, 234 (1). *σύ με παντάπασιν *ἡγεῖ λίθον* Apollod. Car. 4, 445 (2). **δεινὸν σὺ φράγμα τῆς νύμφης λέγεις* (?) Men. 4, 298 (305). *ὡς σὺ φῄς* Aristophan. 2, 1171 (1, 14). *εὐθύς, ὡς βούλει *σὺ χῶν* (libr. *συχνὸν*) *βούλει τρόπον* Philem. 4, 4 (1, 15). *δασύποδα | -ἀγόρασον καὶ νηττία, | ὁπόσα σὺ βούλει* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). *τουτὶ-αὐτὸ-ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν* Antiph. 3, 54. *οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς* Alexid. 3, 464 (2, 8). *οὐ-μεθύειν- | -οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς* Herm. 2, 413 (1). *τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν | μέλλεις διὰ ταύτην* Amphid. 3, 302. *μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ* Xenarch. (Timocl.) 3, 623 (3). *πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις* Men. 4, 107 (2, 16). *οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν* Men. 4, 222 (1, 6). *τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις* Diph. 4, 401 (v. 5). *ἧς ἐχθὲς πιεῖν | κυάθους *ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα* Crobyli 4, 567 (1, 4). *ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα* v. ad Eup. 2, 567 (61). *οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ* Amphid. 3, 304 (2). *τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν* Men. 4, 172 (10). *ἡμῶν ἴσως *σὺ* (legeb. *οὐ*) **καταπλιγήσει τῷ *χορῷ* Aristophan. 2, 1033 (16, 3). *δεῖπνον αἰτήσεις με σύ | ἤδη παρελθών* Alexid. 3, 465 (3, 2). *ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ* ib. 497 (v. 1). *ἑστιάσω τήμερον | ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών, | *Πίστ', ἀργύριον* Antiph. 3, 36 (v. 2). *δεῖπνον παρασκεύαζε, σὺ δὲ καθίζανε* Pher. 2, 360 (91). *σὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ, *Τρύφη* Men. 4, 200. *σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβών | *ἔνεγκον-* Anaxipp. 4, 466. *σὺ δὲ τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου* Herm. 2, 414 (4). *σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοὔμπροσθεν* Eup. 2, 447 (2). *σὺ δὲ τὰ καλώδια | ταῦθ' ἀρκυώρει* Eup. 2, 555 (18). *σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς *τἀργυροῦν* Xenarch. 3, 623 (v. 1). *σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι* Antiph. 3, 88 (1). *τῶν μυρτίνων βουλόμεθα *τουτωνί· σὺ δέ | τά γ' ἄλλα πώλει πάντα* Eubul. 3, 252 (4). *φέρε σὺ τὰ καταχύσματα | ταχέως κατάχει* Theop. 2, 797 (3). *ἀλλ' ἴθι προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα* Nicoph. 2, 853 (5). *πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμήρου *(ἐμοὶ) *γλώττας* Aristophan. 2, 1031 (15, 1). *φθέγξαι σὺ* ib. 1183 (27). *χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον* Theop. 2, 803 (v. 1). *χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας* Timocl. 3, 606 (v. 3). **ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδὶ λαβὼν | ὑπότεινε* Men. 4, 83 (10) cf. 5, 100. *δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν* Men. 4, 153 (3, 1). *λῦε τἀλαβάστια | *θᾶττον σὺ* Eubul. 3, 253 (7). *πάλιν γεύου *σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ* Machon. 4, 497 (v. 8). *ἀλλὰ δεῦρο σὺ *ξυνείσιθι | ἐμοί* Athenion. 4, 558 (v. 45). *ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν* Diph. 4, 402. *λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ* Nicostr. 3, 285 (2). *τί δεῖ ποιεῖν; *σὺ* (libr. *εὖ*) *γὰρ εἶπον* Euphron. 4, 489 (v. 3). *διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυκτὸς λόγον* Ephipp. 3, 338 (v. 4). *μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει* Alexid. 3, 449 (5). *συζῆν κακοῖσι μὴ *(σὺ) πειρῶ τὸ σύνολον* mon. 630. *μηδὲ σὺ ζήτει *πυθέσθαι* anon. 4, 656 (212). *σὺ μὴ γενηθῇς τῆς δίκης προηγέτης* Philem. 4, 57 (73). *σὺ *μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ, | ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν* Nicomach. 4, 584 (v. 41). *ὄρτυγας *ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε;* Eup. 2, 512 (9). *ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;* Pher. 2, 335 (3, 5). **(ἤδη) σὺ-ἔθυσας τὸν ἔριφον;* Alexid. 3, 464 (2, 11).

πότε σὺ *(δῆτ') ἤκουσας αὐτοῦ; Pher. 2, 360 (93). παρὰ *τηθεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάγου; Eup. 2, 568 (62). οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτέ | αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας; Phryn. 2, 581 (3). σὺ γὰρ | -ἐξέθρεψας Περικλέα; Plat. 2, 683 (7). τί λέγεις σύ; Archipp. 2, 720 (4). τί λέγεις *σύ; Alexid. 3, 464 (2, 3). τί σὺ λέγεις; Aristophan. 2, 1109 (2). Anaxil. 3, 346. *τί σὺ (libr. σὺ τί) λέγεις; Antiph. 3, 130. *τί δὴ σὺ *σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Calliae 2, 739 (2). ὡς δὴ σύ τι | ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων; (?) Antiph. 3, 4 (3). τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ-; Amphid. 3, 307 (2, 1). σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν; Aristophan. 2, 1189 (58). σὺ δ' *οὐκ ἐγήμω; ib. 998 (9). σὺ δέ | Παύσωνι φῄς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι; Henioch. 3, 562 (v. 2). σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν-; Philem. 4, 43 (27[a]). οἶνον πολὺν | οὐ κεκραμένον *(σὺ) πίνεις μεστὸς ὤν-; Alexid. 3, 459. νοεῖς *(σὺ) τὸ γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; Alexid. 3, 434 (1, 8). πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας | ἢ *(σὺ) τὰς ὑποπαρθένους-; Aristophan. 2, 997 (5). Σώκρατες-, ἥκεις | καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς-; Amips. 2, 703 (1). βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; Antiph. 3, 90 (3). πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι | -πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον, | ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὦ φίλε Anaxand. 3, 168. σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας | εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 580 (v. 39). καὶ σὺ μέν | τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει Nicostr. 3, 287. ἄρεσκε πᾶσι καὶ σὺ μὴ σαυτῷ μόνῳ mon. 48. χαῖρ' ὦ *Γλυκέριον. Γ. καὶ σύ. Men. 4, 167 (9, 1). μέμνησο καὶ σὺ *τοῦτο Posidipp. 4, 521 (v. 24). ταῦτα σὺ (l. νῦν) μέμνησό μου (l. μοι) Pher. 2, 291 (10) cf. 5, 27. ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ Men. 4, 118 (7). ἐπεὶ *κεκλήσῃ καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων Men. 4, 271 (167). ξένους ξένιζε, καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ mon. 400. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ Epinici 4, 506 (v. 7). φιλῶ *σ' Ὀνήσιμε, καὶ σὺ** περίεργος εἶ Men. 5, 110 (520). καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις | πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις | ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2, 4). καὶ σὺ μὲν** (f. κᾆτα σὺ μὲν ἀθῷος ed. min.) ἦλθες καββαλὼν τριώβολον Amips. 2, 706 (1). σὺ μὲν τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπὼν Eubul. 3, 237. σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ (?) τάριχ' ἀγάλλει Axionici 3, 532 (1, 15). σὺ μὲν εἰρεσιώνην, οὐ γεωργίαν λέγεις Timocl. 3, 613 (5) cf. 5, 96. σὺ μὲν ἀττικίζεις-, οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν Posidipp. 4, 524 (2, 2). σὺ μὲν παραινεῖς †ταῦτα ὅσα σοι πρέπει, | ἐμὲ δὲ- Men. 4, 249 (48). σίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν Xenarch. 3, 616 (2). ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | 'αὔτη τε λήψεσθ', εἶθ' ἃ μὲν σὺ τυγχάνεις | αὐλῶν πέραινε. δέξεται δὲ τἄλλα σοι Antiph. 3, 24. εἰ μὲν σὺ τὴν θάλασσαν ἀποδώσεις ταύτην (f. εἰ μὲν οὖν ταύτην σὺ τὴν θάλατταν ἀποδώσεις) ἑκών, | εἰ δὲ μή- Plat. 2, 621 (3). ἐὰν δ' | εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς *τύχης | καιρὸν δ' ἀπολέσῃς- Dionys. 3, 548 (v. 34). εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις Eubul. 3, 253 (5). *(εἰ γὰρ) ὁ δεσπότης | αὐτὸς *ἀπολαύει πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις Men. 4, 250 (53). κάκκαβον λέγω. | σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ' Antiph. 3, 99 (1, 5). ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις Alexid. 3, 476 (2, 6). φέρε δὴ κατακλινῶ· σὺ δὲ τράπεζαν *εἴσφερε Pher. 2, 280 (1). αὔλει μοι μέλος, | σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ'· ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως. | B. αὔλει σύ, καὶ *(σὺ) τὴν ἄμυστιν λάμβανε Amips. 2, 710 (1). πονοῦσι δ' ἕτεροι. *B. σὺ δέ; A. λέγω τὰς αἰτίας Damox. 4, 531 (v. 47). οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιγία, | πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους Philem. 4, 52 (51[a]). σαπρὸς γὰρ ἦν, σὺ δὲ *μικρολόγος

*(ἄρ')- Men. 4, 101 (2, 4). ὡς μικρολόγος εἶ. Α. σὺ *δέ γε (libr. λέγε) λίαν πολυτελής Ephipp. 3, 334 (1, 10). ἐγώ | σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ *(γέ) μοι *τριτήμορον Philem. 4, 24 (2). τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δέ | *νίπτρον παραχέων *ἔρχομαι Plat. 2, 637 (1, 2). κἀγώ τε καὶ *(σὺ) συμπόται γενοίμεθα Nicoch. 2, 842. ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον | ἴδιον ἐφεύρηκάς τι Euphron. 4, 486 (v. 16). τοῦ - μὴ χανεῖν | λύχον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην ib. 487 (v. 31). τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνῃς, καλόν | ἔξω φανεῖται Men. 4, 115 (1). οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς *(ποιεῖ),| σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν Philem. 4, 60 (89). ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ἣν) λέγῃ πόλιν, | σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν' Philem. 4, 40 (17, 4). ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ'-, | σὺ (int. γῆρας) τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν Pher. (?) 2, 359 (88). ἢν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον *σὺ διώκῃς (vulg. συνδιώκῃς), ἀντιμαρτυροῦσι | δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι Aristophan. 2, 1128 (5). σὺ σαυτὸν μακαριεῖς,-ὅταν| οὗτοί σε κατορύττωσιν Pher. 2, 260 (11). πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. Β. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων Eubul. 3, 254 (1, 6). ἐκκορηθείης σύ γε Men. 4, 303 (328). μὴ σύγε | δῷς, ἀλλ' ἀπόδος Anaxil. 3, 342. μηδὲ σύγ' ἄνδρα φίλον καλέσας- | ἄχθου ὁρῶν παρεόντα Pher. 2, 335 (2). οὐδὲν οὖν | *οἶσθας ἀγαθὸν σύγ' Philem. 4, 14 (v. 5). οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις; Cratin. 2, 38 (3). ἀνεκάς τ' ἐπαίρω καὶ βδελυρὸς σὺ (f. ἐπήρω κἀβδελυρεύσω 'an σ' ἐπαίρω καὶ βδελυρόν σου?' H. I.) τὸ σκέλος Eup. 2, 443 (9). ἐγώ σου σήμερον (τήμερον?) | τύπτων τὸ πρόσωπον *αἱμορυγχιᾶν ποιήσω Herm. 2, 414 (3). παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθὼν Plat. 2, 673 (1, 21). ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐτίκα Plat. 2, 659 (2). ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε mon. 269. ἀνέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία Theognet. 4, 549 (v. 8). *πότνι' Ἀθηναίων πόλι, | ὡς *δὴ καλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49, 2). Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν σου Eup. 2, 547 (2, 6). τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ anon. 4, 672 (294). τὸ-ἕψημά σου | γευόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας Plat. 2, 666 (4). χρῆσον** μοι τὴν χλαμύδα σου Plat. 2, 691 (38). οἶσθ' ᾧ προσέοικεν-τὸ βρέγμα σου; Stratt. 2, 776 (2). εὖ οἶδ' ὅτι | κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι Alexid. 3, 499 (v. 3). οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος *εὐγενὲς *(ποιεῖ) Philem. 4, 60 (89). ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί *σου (vulg. καί) Men. 4, 185 (3). οὐχ ὁ τρόφιμός σου-, Ὀνήσιμε, || ἔγημ' ἔναγχος; Men. 4, 300 (312). ὁ μὲν λόγος σου-κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ Men. 4, 324 (367). ὁ μὲν λόγος *(σου) συνέσεως πολλῆς γέμει ib. (365). μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ Men. 4, 272 (168). ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν *(ἂν) εἶναί σου φίλον Philem. 4, 53 (52^b) = mon. 406. ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό *σου (vulg. μου al. μέν) | καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἡ μέθη ποτέ Men. 4, 171 (9). ἐμοῦ γάρ ἐστι κύριος μὲν εἷς ἀνήρ, | τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος Philem. 4, 11 (v. 2). καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις-ποταμὸς ὠνομασμένος Antiph. 3, 55. ἐνέχυρον ἀποφέροντά *σου (vulg. σοι) Antiph. 3, 41 (2, 12). καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις| λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' Timocl. 3, 600 (2, 2). ἄλλῳ- | παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν Men. 4, 107 (2, 8). ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου Antiph. 3, 74 (1). cf. *Plat. 2, 618 (2). κατακήκοα | **κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου Dioxipp. 4, 542. τίς ἐσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω Philem. 4, 46 (34^a). τότε μὲν-σου κατεκοττάβιζον *(ἄν), | νυνὶ δέ *(σου) κατεμοῦσι Aristophan. 2, 1011 (16). ἀπέ-

χω πάλαι, *Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν Diph. 4, 389 (1, 21). *(ὁ θάνατος) αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος anon. 4, 670 (287, 5). σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον-, γύναι Alexid. 3, 420. ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον, | ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους, | σοῦ ταῦτα συστρέφοντος Antiph. 3, 126 (1, 17). δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας Pher. 2, 339 (8). σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, | δίδωμι τιμήν Philyll. 2, 859. caeterum v. Aristophan. 2, 1027 (3). 1134 (2). Alexid. 3, 515 (22). Timocl. 3, 600 (2, 4). Xenarch. 3, 616 (2). Men. 4, 145 (3). 248 (45). 279 (205). anon. 4, 608 (27d). δίδωμί σοί γε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα Men. 4, 275 (185). ὃν γὰρ αὐτὸς ἀπέλαβον | παρὰ τοῦ πατρός, δεῖ τοῦτον ἀποδοῦναί με σοί Alexid. 3, 522 (47). ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη *βοίδια Herm. 2, 393 (1). τοῦτόν σοι φέρω, | ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα Philem. 4, 21 (1). ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι *(κρέα) Aristomen. 2, 733 (2). adde Alexid. 3, 462 (1, 1). ib. (1, 5). 464 (2, 4). βούλει τήνδε *σοι (legeb. σφι) πλεκτὴν καθῶ, | κἄπειτ' ἀνελκύσω σε δεῦρο; Plat. 2, 622 (4). χλαῖναν *(δέ) σοι | λαβὼν-ἐπιβαλῶ Λακωνικήν Theop. 2, 796 (5). ἀκροκώλια *δή σοι τέτταρα | ἥψησα τακερά Aristophan. 2, 945 (5). ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι Aristophan. 2, 961 (1). ἠγόρακά σοι περιστέρια λέγων Men. 4, 182 (3). μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν | τὰ κινναμώμινα ταῦτα Antiph. 3, 18 (2). Κόρυδον-πεφύλαξο, | *εἰ μή σοι νομιεῖς (cf. 5, 87) αὐτὸν μηδὲν καταλείψειν Cratin. min. 3, 377 (v. 2). χρήματα γυναῖκα-, | ἅ σοι *τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). ἐγὼ | σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ *(γέ) μοι *τριτημόριον (int. ὀφείλεις) Philem. 4, 24 (2). τὴν πλατεῖάν σοι μόνον | ταύτην πεποίηκεν-; Philem. 4, 18 (1). ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις- | ἔρανον εἰσοίσουσιν Philem. 4, 31 (1, 13). παῖς σοι κάλλιστος-ἔφυ θαυμαστότατός τε Plat. 2, 615 (1, 2). αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη *Alexid. 3, 395 (v. 7). πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς-; Aristophan. 2, 1194 (80). ἐξῆλθες· οἰμώζειν λέγ', ἀλλοτρία 'στί σοι Philem. 4, 4 (1, 16). πάντα σοι γενήσεται Philem. 4, 20 (1, 4). Men. 4, 234 (10, 6). εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι Men. 4, 107 (2, 2). ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν ib. (2, 14). πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips. 2, 703 (1, 2). ἔστιν *ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι; Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 1). παρέσται σοι | θύννου τέμαχος, κρέα- Eubul. 3, 234 (1). τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα Eubul. 3, 228 (5). πνικτόν τι τοίνυν** ἔστω σοι συχνὸν | τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). οἶνοι †δέ σοι λευκὸς*** γλυκὺς αὐθιγενής Anaxand. 3, 185 (1, 69). ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι Anaxil. 3, 353 cf. 5, 86. ὑπηρεσία σοι (al. σου) παντελής, γραῦ, κεραμίων Axionici 3, 535 (3). μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Antiph. 3, 77 (v. 4). ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί Pher. 2, 280 (1). *λάβω κόρη σοι τὴν κοτυλίσκην; ib. 282 (3, 4) cf. add. ὡς αὖ (f. ἂν) τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; Eup. 2, 514 (15). ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί Phryn. 2, 593 (2). ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι Plat. 2, 668 (3). οὑτοσὶ δέ σοι | τοῦ λευκοτάτου-ἐλαίου Σαμιακοῦ | ἔστιν μετρητής Antiph. 3, 142 (19) = Alexid. 3, 513 (19). τρίποδες οὗτοι πέντε σοι Eubul. 3, 267 (12). παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι | νόμιζ' ὑπάρχειν Anaxil. 3, 341 (1) cf. add. ἔχεις ἐχίνους; B. ἕτερος ἔσται σοι πίναξ Lync. 4, 433 (v. 19). τοῦτ' ἔστι σοι | τὸ σκῶμμ' ἀσελγές Eup. 2, 521 (2). [Myrt. 2, 418 (1)]. τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι | ἐν ταῖς Ἀθήναις-ἐπιχώ-

ριον Alexid. 3, 485 (4, 1). *τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | -Κεραυνόν* Anaxipp. 4, 464 (1, 4). *δεδράμηκά σοι | δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε* Men. 4, 283 (220). *παρ' ᾧ ‖ τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα* Damox. 4, 530 (v. 4). *ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι, παιδίον, | ἕστηκα τηρῶν* Men. 4, 183 (5). *πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων-, | ἔπειτα Κόρυδος* Alexid. 3, 461. *ὁλόκληρος οὗτός σοι ξένε* Men. 4, 134 (5). *οὐδεὶς εἶχέ σοι | κωβιὸς ὅλως - ἧπαρ* Euphr. 4, 492 (v. 3). *ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς* Posidipp. 4, 521 (v. 23). *ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη, | οἵ-;* Mnesim. 3, 577 (1, 1). *γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;* Nicomach. 4, 584 (v. 24). *ταῦτ' ἔστι* (f. *ταυτὶ τὰ*) *τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστί* Polyz. 2, 867 (1). *ἂν τὰ πράγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον* Men. 4, 156 (2). *οὔπω σοι πεπίστευμαι* Men. 4, 118 (9). *οὐδεὶς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται* (f. *κἀγγραφήσεται*) Nicomach. 4, 584 (v. 39). *ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη* anon. 4, 608 (26). *σοὶ γάρ τίς ἐστιν-παρρησία;* Philem. 4, 43 (27ᵃ). *εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔστι σοι κακά* mon. 662. *τὰ *νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακά* Men. 4, 227 (2, 17). *ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα-* Philippid. 4, 472 (v. 1). *μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ* Plat. 2, 673 (1, 14). *καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης | ὀργιζόμενος* Timocl. 3, 598 (1, 3). *ἤδη φαγών τι πώποθ' - | ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι;* Plat. 2, 648 (1). *τὰ δὲ *τηγάνια σίζοντά σοι μολύνεται* Telecl. 2, 365 (1) cf. 5, 30. **ἀποβύσεταί σοι ταῦτά *πη τὰ ῥήματα* Aristophan. 2, 1033 (16, 5). *εὖ γέ σοι *(γένοιθ')* Plat. 2, 626 (7). *γένοιτό σοι τέκνων | ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστί σοι* Philem. 4, 55 (64). *ἔγχελυς, *ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς** ἐναργές* Eubul. 3, 222. *ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν* (?) Nicomach. 4, 583 (v. 17). *δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἕν | τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ* Men. 4, 248 (45). *εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | ὁ παῖς* Damox. 4, 529 (v. 1). *ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἑξήκοντά σοι* Men. 4, 110 (1). *ταῦτά σοι καὶ Πύθια | καὶ *Δήλι' *(ἔσται)* Men. 4, 296 (295) cf. 5, 108 et add. *ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν, | σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα* Pher. 2, 284 (6). adde Men. 4, 249 (48). *παρ' ὧν βεβαίως-ἔξεστί σοι | μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν* Eubul. 3, 246 (v. 6). *ἑκοῦσα δ' *ἀδελφὴ ποιήσει τοῦτό σοι* Men. 4, 222 (4). *πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι* Timocl. 3, 598 (1, 2). *τοῦτο μέν σοι πείσομαι* Antiph. 3, 88 (1, 1). *ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος* Aristophan. 2, 1199 (97). *ἐν ἡμέραισιν *αὐτὸν ἑπτά σοι, γέρον, | θέλω παρασχεῖν *(ἢ) κολοκύντην ἢ κρίνον* Diph. 4, 420 (11). *σικύαν *ποτιβαλῶ σοι* Cratet. 2, 249 (5). *ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται* Timocl. 3, 610. *καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθών* Philem. 4, 52 (51ᵇ). *ὅστις τῆς ὁδοῦ | ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ* anon. 4, 623 (71). *παραγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ* Anaxil. 3, 343 (2). *φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγώ | -κύλικα *προπίομαι* Alexid. 3, 515 (24). cf. Theop. 2, 804 (v. 9). *† μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν* Eup. 2, 480. *κοὐδεὶς *σοὐστὶν τῶν πλουτούντων- *προσομοίως | καλλιτράπεζος* Amips. 2, 707 (1). *ἵν' οὐχ *αὐτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί* Men. 4, 285 (233). *σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; Α. ὅ τι; Γεωργία* Aristophan. 2, 1065 (2, 4). *γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι *τί θώμεθα;* Theop. 2, 803 (v. 2). *προστίθημι, *φησί, σοί | τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί* Antiph. 3, 119 (v. 6). *τί ἂν εἴποιμί σοι;* Cratin. 2, 119 (7, 3). *τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ *σσί* (libr. *σου*) *| πρώτιστον;* Alexid. 3, 510 (12, 1). *οὐ τοὺς ἀώρους*

εἰπά σοι, μαστιγία, | πόδας πρίασθαι; Philem. 4, 52 (51ª). adde *Euang. 4, 572 (v. 1). *οὐκ εἴρηκά σοι | τοῦτ';* Men. 4, 191 (2, 1). *αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς* Mnesim. 3, 569 (v. 24). *ἀλλὰ βούλομαι μόνῃ | αὐτῇ φράσαι σοι* Pher. 2, 346 (20). adde Eup. 2, 467 (18). Aristophan. 2, 1147 (1, 2). Antiph. 3, 27 (1, 11). *Alexid. 3, 484 (3, 7). Athenion. 4, 557 (v. 8). *ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν* Eup. 2, 500 (4). caeterum cf. Eup. 2, 516 (23). Alcaei 2, 831 (1). Antiph. 3, 26 (1, 1). Anaxand. 3, 197 (5). Dionys. 3, 552 (1, 8). Men. 4, 94 (3). 144 (4). 174 (1, 4). Philippid. 4, 468 (2, 1). Hegesipp. 4, 479 (v. 10). *προλέγω σοι* Cratin. min. 3, 377 (v. 4). *μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοὶ καὶ μέγαν* (?) Anaxand. 3, 179 (1) cf. 5, 81. *Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ καὶ Ταντάλῳ* Philem. 4, 61 (94). *ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ* Men. 4, 227 (2, 8). *ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά* Sosip. 4, 483 (v. 44). *ὀμνύω σοι τὸν Δία | -καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλτάτη* Men. 4, 248 (46). *ὄμνυμί σοι τὸν ἥλιον, | ἦ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως* Men. 4, 166 (6). *παρὰ τοῦ βασιλέως γράμμαθ' ἥκει σοι Μάγα* Philem. 4, 51 (50). *καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι* Men. 4, 227 (2, 4). *διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν* Men. 4, 88 (1, 3). *μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι-* Men. 4, 275 (186). *διηπειλεῖτό σοι* Alexid. 3, 526 (72). *τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι* Philem. 4, 41 (22, 2). *τί σοὶ διαφέρει τοῦτο;* Men. 4, 222 (1, 5). *οὐθὲν μέλει σοι* Men. 4, 302 (324). *πόθεν ἐστὶ ταῦτα-; A. τί δέ σοι μέλει;* Diph. 4, 411 (1, 10). *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν, θεοπρόπε;* anon. 4, 610 (33). *σοί τε γὰρ κλύειν | ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει* Pher. 2, 326 (1, 1). *πιοῦσα δ' ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ* Theop. 2, 804 (v. 10). *οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν;* Alexid. 3, 478 (v. 4). *εἰ δοκεῖ σοι* Pher. 2, 340. *τίνα τρόπον; | ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ* Anaxand. 3, 161 (1) cf. 5, 80. *ὑπὲρ σεαυτοῦ πρᾶτθ' *ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ, | ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ* Anaxand. 3, 199 (11). **ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;* Aristophan. 2, 988 (9). *ὦ τᾶν, ἄκουσον ἥν τί σοι μέλλω* (al. *δοκῶ*) *λέγειν* Timocl. 3, 592 (v. 1). *εἰ τοῦ πατρὸς δόξαιμι κρεῖττόν σοι λέγειν* Diph. 4, 422 (18). *ἰχθὺς τί σοι | ἐφαίνεθ' *οὐφθός;* Philem. 4, 13 (1, 1). adde Sosip. 4, 482 (v. 9). Men. 4, 156 (1, 1). *τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοὶ βούλομαι* anon. 4, 684 (326). *Εὐριπίδου δ' ἔσωσας ὡς ἴσασί σοι*** Eubul. 3, 218 (2). *σέ: Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν* Men. 4, 265 (136). *σὲ γὰρ λέγουσι τοῦτ' ἰδεῖν πρῶτον* *(*βροτῶν*) Philem. 4, 4 (1, 2). *σὲ γὰρ γραῦ συγκατῴκισεν σαπράν | *ὀρφῶσι-βοράν* Plat. 2, 634 (1). *τίς ποτε, | ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι* (an *ἆρα*?) *τῶν φίλων;* Antiph. 3, 12 (1, 7). *ὦ μεγίστη τῶν θεῶν | νῦν οὖσ' ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ* Men. 4, 144 (2). *Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε* anon. 4, 671 (293). *χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε- || εὐδαίμον' ἔτικτέ σε* (?) *μήτηρ ἰκρίων ψόφησις* Cratin. 2, 192 (51). *χαῖρ' ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν | ἀσπάζομαι* Men. 4, 76 (8). *ὦ ποθεινὴ-ἡμέρα, | ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους* Aristophan. 2, 1065 (2, 6). *ὦ γαῖα *κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-;* Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). *Θηρικλέους πιστὸν τέκνον· || -δεῦρο δὴ *γεμίσω σ' ἐγώ* Theop. 2, 804 (v. 4). *τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοί | τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε* Antiph. 3, 89 (1, 7). *ἄκων κτενῶ σε τέκνον* Aristophan. 2, 1194 (81) cf. 5, 70. *τί *δῆτα δράσω σ', ὦ* (vulg. *δέ σοι δράσω*) *κακόδαιμον-;* ib. 1189 (57). *ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε | ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος* Antiph.

3, 155 (70). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ | ποθεινόν- |-, εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς Antiph. 3, 51. ὦ γῆρας βαρύ, ‖-πάντες εἰς σὲ δέ| ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα Men. 4, 241 (26). Δάχης. B. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ Crobyl. 4, 567 (1, 1). οὐδ' εἶπον οὐδὲν *(πρὸς σὲ κῦρον) Aristophan. 2, 1093 (3). τί δαί | τοῦτ' ἔστι πρὸς σὲ τὸν μάγειρον; Diph. 4, 381 (1, 4). τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα Eup. 2, 444 (10). τούτου γὰρ αὐτὴν (i. e. τὴν χάριν) *ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην anon. 4, 679 (311). γυναῖκα-, | ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ Aristophan. 2, 1132 (1). ὅλην ἐπίνομεν | τὴν νύκτα διὰ σέ Men. 4, 88 (2, 3). πότους ἑωθινούς | πίνει διὰ σὲ νῦν πρότερον οὐκ εἰθισμένον Baton. 4, 502 (1, 4). *σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω Plat. 2, 667 (1). σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην Diph. 4, 399 (1). σὲ δὲ κοκκύζων-ἀλέκτωρ προκαλεῖται Plat. 2, 687 (20). ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47). γεύσω δ', ἐὰν *βούλῃ, σὲ (vulg. βούλησθε) τῶν εὑρημένων Anaxipp. 4, 460 (v. 27). κολάσομαί γέ σε | καὶ τὸν σὸν Ἄττιν Theop. 2, 801 (5). τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ Men. 4, 254 (73). εἰς αὔριον σὲ κἀμὲ ταῦτ' *εὐφρανάτω Dionys. 3, 552 (1, 15). οὗτος (i. e. χρόνος) καὶ σὲ νῦν ἰάσεται Men. 4, 264 (131). εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippid. 4, 472. τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν Men. 4, 268 (148). πρὸ τοῦ παθεῖν σε (an δὲ?) τῷ φόβῳ προλαμβάνου ib. (152). καί σε *τῇ νουμηνίᾳ | ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν ἀεί Theop. 2, 810 (1). καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν; Herm. 2, 391 (7). ἔδει δέ γέ *σ' ἐκβληθεῖσαν εἰς Ἁλμυρίδας| *(γυναικὶ) τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα Aristophan. 2, 997 (8). ἐγὼ σέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον | εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ Men. 4, 107 (2, 9. 10). ἐλλιμένιον ὃ (?) δοῦναι πρὶν εἰσβῆναί σε δεῖ Eup. 2, 441 (3). ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ, | πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι- ‖ τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν Alexid. 3, 492 (v. 5). δὶς βιῶναι γάρ σε δεῖ Men. 4, 135 (2, 4). ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, | ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναί τιν' ἢ τάχα δὴ νεκρόν ib. 239 (19, 4). πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ ib. 240 (22). γαμεῖν κεκρικότα δεῖ σε γιγνώσκειν, ὅτι- ib. 260 (102). καιρῶν μεταβολὴν *πανταχοῦ σε δεῖ σκοπεῖν mon. 609. ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν Philem. 4, 41 (20, 1). cf. (20, 2). λάλει μέτρια καὶ μὴ λάλει ἃ μή σε δεῖ mon. 328. †οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος anon. 4, 603 (12). *ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι λάρυγγος Diph. 4, 393 (2). *βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ Pher. 2, 282 (4, 5). οἶσθ' οὖν ὅπως δεῖ *τοῦτό σ' ἐκπιεῖν; Antiph. 3, 41 (2, 11). εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, *Φειδία, | *ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει Men. 4, 100 (1, 2). οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε ib. 101 (1, 4). περιμαξάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ ib. (1, 5). ἐγὼ *δ' ᾤμην σε γαλῆν λέγειν ὁρῶ Stratt. 2, 787 (2). εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ | -, Δαίδαλε, ‖ δοὺς μισθὸν ὃν *(μ') ᾔτησας ἥκω δεῦρ' ἄγων Philosteph. 4, 589. εἰ πεύσομαι | τὸν ἀηδόνειον ὕπνον †ἀποδαρθέντας (f. ἀποδαρθόντα σε) Nicoch. 2, 846 (3). εἴ σε λήψομαι | νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας, | ἀπόλωλας Euphron. 4, 493 (v. 13). μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς *πέμποντά σε, | Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα Men. 4, 211 (1). τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' ἐγὼ Euphron. 4, 487 (v. 29). ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ'- | οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως Diph. 4, 389 (1, 20). πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε Men. 4, 167 (9). μὴ φῶσί σε, | Δωριάς, *ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι Antiph. 3, 12 (1, 3). τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου | πλείω

Men. 4, 79 (2). τί ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν Philem. 4, 59 (86). κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε | μηδέποτ᾽ ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). εὖ γάρ εὖ πράττειν σε βούλομαι (?) Aristomen. 2, 730 (2). εὔχομαι γῶγ᾽ ἑλκύσαι σε τὸν *ζυγόν Aristophan. 2, 1061 (1). παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν Men. 4, 302 (325). ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ᾽πίσειέ μοι | τὸν Μισγόλαν Alexid. 3, 383 (1). ἀλλ᾽, ἀντιβολῶ σ᾽, ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ᾽ ἄγαν- Mnesim. 3, 568 (v. 1). cf. Plat. 2, 629 (1, 5). 672 (1, 3). πῶς; ἐάσας τἄλλα γάρ | ἐρήσομαί σε τοῦτο Antiph. 3, 117 (2, 8). τὸ δ᾽ ὄνομά μοι κάτειπε τί σε *χρῆσται καλεῖν Pher. 2, 299 (8). νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ᾽ ἐγώ. | εἰς πολεμίαν ἄγω σε·- | ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε Dionys. 3, 551 (1, 4—6). παραγώγιόν *(σ᾽), ἂν ἐκφέρῃς, εἰσπράξομαι Philippid. 4, 472 (2) cf. add. οἴνου σε πλῆθος πόλλ᾽ ἀναγκάζει λαλεῖν Ephipp. 3, 340 (4). ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἰς-, | τοὺς βόακας- λευκομαινίδας καλεῖν Polioch. 4, 589. λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πείθοντά σε mon. 311. μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος Sosip. 4, 483 (v. 22). αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα mon. 647. † πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας, ἀλλ᾽ ὁ θρέψας σε mon. 452. ὁ δ᾽ Ἰσχόμαχος ὁ διατρέφων (cod. A ὁδὶ τρέφων) σε τυγχάνει Arar. 3, 276 (1). καὶ γὰρ βούλομαι | ὕδατός σε γεῦσαι Alexid. 3, 468 (2). ὅτ᾽ ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ᾽ Men. 4, 227 (2, 2). τίς δ᾽ ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα | δέξαιτ᾽ ἄν; anon. 4, 673 (299). ἡ Πυθιονίκη δ᾽ ἀσμένως σε δέξεται Timocl. 3, 600 (2, 1). οὐ μὴ παραλάβω *σ᾽ οὐδαμοῦ, Δράκων, ἐγώ | ἐπ᾽ ἔργον οὐ- Diph. 4, 394 (2, 1). οὗ δὲ νῦν σ᾽ ἄγω, | πορνεῖόν ἐστι ib. 395 (2, 38). πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι | -πέμψαι σ᾽ ἀγωνιούμενον Anaxand. 3, 168. ἀναμενῶ σε πρός | τοὔλαιον Men. 4, 305 (339). γυνὴ δὲ κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή *Sosicrat. 4, 592 (3). ἀλλ᾽ ἄν σ᾽ ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις *μέ τι Alexid. 3, 434 (1, 15). φιλῶ *σ᾽ Ὀνήσιμε Men. 5, 110 (520). μισῶ *σ᾽ ὅτιὴ λέγεις με *τἄσχρά Aristomen. 2, 731 (3). ἔσθιε-, ὄφρα σε λιμός | ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ φιλοστέφανός σε φιλήσῃ Cratin. 2, 222 (143) cf. 5, 24. ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος Philippid. 4, 477 (8). βούλει τήνδε *σοι πλεκτὴν καθῶ, | κᾆπειτ᾽ ἀνελκύσω σε δεῦρο; Plat. 2, 622 (4). ἐγώ σ᾽ ἔθηκα δοῦλον ὄντ᾽ ἐλεύθερον anon. 4, 604 (13). ἐγὼ δέ γε στίξω σε βελόναισιν τρισίν Eup. 2, 530 (11). *παύσειν ἔοιχ᾽ ἡ *παυσικάπη κάπτοντά σε Aristophan. 2, 1072 (9). παύσω σε τῆς σκύζης anon. 4, 648 (177). διαρραγήτω χἄτερος-, | μὴ Κτησίας μόνος. Β. τί γάρ σε κωλύει; Anaxil. 3, 351 (1). *ἀποτιλῶ σε τήμερον Cratin. 2, 89 (6). ἐρυθρότερον καρίδος ὀπτῆς σ᾽ ἀποφανῶ Anaxand. 3, 171. μῶν *ἔδακέ τί σε; (l. μῶν ἔδακέ σέ τις;) Archipp. 2, 725 (2). τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει, | πενία Men. 4, 149 (2). τὰ δυσχερῆ- καὶ τὰ λυπήσαντά σε | ὁρᾷς ἐν αὐτῷ Men. 4, 164 (1, 3). εἴ *τί σ᾽ ἠδίκηκ᾽ Aristophan. 2, 1056 (1). παραβάλλεταί σε Alcaei 2, 833 (5). ἔστι γάρ *(σ᾽) ἐψευσμένος Men. 4, 227 (2, 5). φοβοῦμαί σ᾽ ἐσχάτως Men. 4, 301 (318). ἵν᾽ ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε Ephipp. 3, 340 (5). ταυτί *σ᾽ ἀπολώλεκ᾽ ὦ πονηρέ Men. 4, 307 (349). ἐφ᾽ ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε Men. 4, 114 (3). ψύξει σε (al. σ᾽ ὁ) δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ *Alexid. 3, 395 (v. 10). ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν Pher. 2, 260 (11). Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ᾽ οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ᾽ ἐκ καδίσκου *(σ᾽) ἴσον ἴσῳ κεκραμένον Stratt. 2, 771 (1). ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστά σε Plat. 2, 648 (3). † εὕρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί Men. 4, 210 (4).

†ὥστε πρὸς σέ με (f. ὡς τὸ πρόσθε) συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4) cf. add. καινοὺς πορίζου πρός με (num πρὸς σὲ τῶν?) θεῶν θεούς Euphron. 4, 491.

σύαγρος: ἐπανάξω σύαγρον- | -καὶ λέοντα καὶ λύκον Antiph. 3, 21.

συβαριασμός: πολὺς-συβαριασμὸς αὐλητῶν-ἦν Phryn. 2, 605 (12).

Σύβαρις: [ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμός ad Metag. 2, 754 (1, 3)].

Συβαρίτιδες: Συβαρίτιδας-εὐωχίας Aristophan. 2, 1038 (19). Συβαρίτιδες (an Συβαριτικοί?) μῦθοι Mnesim. 3, 577.

Συβαριτικός: v. Συβαρίτιδες.

συβαύβαλος: v. συοβαύβαλος.

συβώτρια: Plat. 2, 685 (12).

συγγένεια: εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν Men. 4, 237 (17).

συγγενής: πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενής-; Aristophan. 2, 1194 (80). ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ | πένητός ἐστιν Men. 4, 71 (8). τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς mon. 510. ἀνδρὸς φίλου *καὶ συγγενοῦς-οἰκίαν | αὐτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν ὀρθῶς συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). τήνδ' ἐγὼ | μεστὴν *ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι | συγγενέσι πίστωμα φιλίας Clearch. 4, 562 (1). ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς Alexid. 3, 446 (1, 3). γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους (pacis dona) Philem. 4, 22 (v. 9). ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο, | ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν Antiph. 3, 124 (1, 4). γάμει τὴν συγγενῆ Men. 4, 283 (224). μετὰ τῶν σωμάτων | ἡμῶν, ὅταν *γιγνώμεθ', εὐθὺς *χἠ τύχη | προσγίγνεθ' ἡμῖν, συγγενὴς τῷ σώματι Philem. 4, 6. ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος Men. 4, 149 (1, 8) = mon. 640. ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἷς τῶν συγγενῶν (anguillae) Men. 4, 161 (1, 14). συγγενῶς τρέχων | Πλάτωνι Alexid. 3, 382. Cf. ξυγγενής.

συγγενικός: τί τῶν κοινῶν κάτω | καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1, 7).

συγγίγνομαι: πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; Eup. 2, 500 (5, 1). πολλάκις ἐννυχίαισιν | φροντίσι συγγεγένημαι Eup. (?) 2, 577 (v. 4). ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα Eup. 2, 470 (22). Cf. ξυγγίγνομαι.

συγγιγνώσκω: σύγγνωθί μοι καὶ μὴ *χαλεφθῇς ὦ πάτερ anon. 4, 615 (47). ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ Eup. (?) 2, 577 (v. 8).

συγγνώμη: ἡ-Ἐλείθυια συγγνώμην ἔχει | ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). cf. Men. 4, 82 (5). οἱ μέν γε συγγνώμην ἔχουσ' ἀδικούμενοι Alexid. 3, 450 (v. 7). πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω Timocl. 3, 591 (v. 6). παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν Men. 4, 302 (325). καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον Antiph. 3, 67 (1, 12). συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4).

σύγγραμμα: συγγράμματα | παντοδαπὰ Alexid. 3, 444 (1, 6). καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα | σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 21).

συγγράφω: ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ Antiph. 3, 59 (v. 5).

σύγε: v. σύ.

συγκαθεῖναι: †ἢ συγκαθεῖναι τῇ 'πὶ τῇ βακτηρίᾳ Dionys. 3, 553 (2) cf. 5, 93.

συγκαθεύδω: ἐφ' ᾧ τ' ἐμαυτὴν συγκαθεύδειν τῷ πατρί Cratin. 2, 231 (174).

συγκαλύπτω: τεύτλοισι-*ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα Pher. 2, 300 (1, 12).

συγκαρκινοῦσθαι: *νεῖψον, ἵνα τὰ λήια (λῇα?) | συγκαρκινωθῇ Pher. 2, 264 (8).

συγκαταγηράσκω: *ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ* (int. *λύπη*) Men. 4, 149 (1, 10).
συγκατακλείω: *μυρίσασα συγκατέκλεισεν* (f. *συγκατέκλινεν* 5, 55) *ἀνθ' αὑτῆς λάθρᾳ* Alcaei 2, 831 (2).
συγκατακλίνω: cf. *συγκατακλείω*. *ἤδη *συγκατακλιθεὶς* (libr. *κατακλιθεὶς*) *κοσμίως* | *ἀριστίσας ἑαυτὸν - ἀπέρχετ' οἴκαδ'* Diod. 3, 544 (v. 11).
συγκατοικίζω: *σὲ γὰρ γραῦ συγκατῴκισεν σαπράν* | *ὀργοῖσι* (*ὀρφῶσι*) *-βοράν* Plat. 2, 634 (1).
συγκεράννυμι: *τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον*, | *ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν* Men. 4, 250 (52). *πενία - συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ* Diph. (?) 4, 424 (24).
συγκεραυνῶ: *τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν* Cratin. 2, 122 (8, 4).
συγκεχρῶσθαι: *εἰ *συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται* anon. 4, 686 (333).
συγκλείω: *χρηστὸς τρόπος* | *εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον* Men. 4, 263 (124).
σύγκλινος: Men. 4, 313 (393).
συγκλυσμός: *ἐν πελάγει συγκλυσμός* Men. 4, 231 (7, 6).
συγκοινωνῶ: *δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν* | *μάζης μικρᾶς* Alexid. 3, 456 (1, 5).
σύγκοιτος: Aristophan. 2, 1142 (3). *τὴν τ' ἐναύλιον* | *ᾠδῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην* anon. 4, 676 (305, 7).
συγκοτταβίζω: *συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν* anon. 4, 623 (74).
συγκόψαι: Metag. 2, 754 (4). Cf. *ξυγκόπτω*.
σύγκρασις: *οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ* | *σύγκρασιν* Alexid. 3, 493 (1, 2). *τοῖσιν - ἑστιωμένοις* | *τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως* Alexid. 3, 464 (2, 10). *τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ* Men. 4, 324 (468).
συγκρίνω: *ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ἦν) *λέγῃ πόλιν*, | *σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν'* Philem. 4, 40 (17, 4).
σύγκρισις: *ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις* Philem. 4, 40 (17, 5).
συγκρούω: *διάλυε, μὴ σύγκρουε μαχομένους φίλους* mon. 122.
συγκρύπτω: *πενίαν - συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος* (int. *ἀγρός*) Amphid. 3, 308 (1, 3). Cf. *συγκύπτω*.
συγκύπτω: *τούτοις, οἷς ἡδυλογοῦσιν*, | *μεγάλας ἀμυχὰς καταμύξαντες καὶ *συγκύψαντες* (vulg. *συγκρύψαντες*) *ἅπαντες* | *γελῶσιν* Phryn. 2, 580 (1, 6).
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου (int. *ἑσμὸν μελίσσης*) Epinici 4, 505 (v. 8).
†*σύγκωμε* v. *Κῶμος*.
συγχέω: *τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν - σύγχεον* Dionys. 3, 552 (1, 8). *συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος* Men. 4, 294 (286).
συγχορεύτρια: Aristophan. 2, 1218 (241).
συγχωρῶ: *κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι* Men. 4, 129 (5). †*συγκεχωρῆσθαι τῷ χρησμῷ* (l. *συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς*) anon. 4, 686 (333).
συζεῦξαι: *τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ* Phoenicid. 4, 511 (v. 16).
συζῆν: **αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν* Athenion. 4, 558 (v. 36). *συζῆν κακοῖσι μὴ *(σὺ) πειρῶ τὸ σύνολον* mon. 630. *λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν* mon. 327. Cf. *ξυζῆν*.

συηνία: Pher. 2, 344 (11).
συκάζω: τὴν Λαγίσκαν- | εὑρεῖν (al. ἰδεῖν) με συκάζουσαν Stratt. 2, 764 (1).
συκαμίνινος: ποιήσας τρῖμμα *συκαμίνινον (libr. συκάμινον) Sotad. 3, 585 (1, 4).
συκάμινον: ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ Amphid. 3, 318 (6). συκαμίνῳ τὰς γνάθους | κεχριμέναι Eubul. 3, 250 (1, 2). τοῖς συκαμίνοις-ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον | τὸ πρόσωπον Philippid. 4, 473. Cf. συκαμίνινος.
συκάμινος: ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ Amphid. 3, 318 (6).
συκάρια: τὰ *συκάρι' (al. *σκευάρι'?) ἐποίησε μυττωτὸν πολὺν Eup. 2, 498.
Συκάσιος: Διὶ Συκασίῳ anon. 4, 634 (120).
συκῆ: cf. πεύκη. *ἔστιν παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω Antiph. 3, 114. ἰσχάς, | Φρυγίας *εὑρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1, 16). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς Aristophan. 2, 986 (2). τὰ λοιπὰ-*ὀξαλείους χωρία | συκᾶς φέρει Apollod. Car. 4, 448.
σύκινος: μετὰ σοφιστῶν- | λεπτῶν ἀσίτων συκίνων (al. σκυτίνων) Antiph. 3, 64 (v. 4).
συκίς: πρὸς τῇ συκίδι Eup. 2, 439 (8) v. add. συκίδας Aristophan. 2, 1103 (20).
σῦκον: *ὀριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα Aristophan. 2, 1171 (1, 5). τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε | ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας; οἳ κάτωθε μέν | τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεί | τιθέασιν Alexid. 3, 437 (1, 2. 4). ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων ib. (1, 8). σῦκα τῶν διφόρων Pher. 2, 291 (11). βασίλεια σῦκα Philem. 4, 66 (130ª). σύκων δύο | μνᾶς Theophil. 3, 629 (1, 4). ἢ σῦκον ἢ φάσηλον Demetr. 2, 877 (1). τοῦτο-τὸ σῦκον (i. e. Laconicum) ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν Aristophan. 2, 986 (2). τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. B. σῦκα μέν- | πάνυ φέρει (Attica) Antiph. 3, 98. *σῦκα, κλητῆρες, βότρυς Eubul. 3, 241 (v. 2). σῦκ' ἔλαιον ἰσχάδας μέλι Timocl. 3, 613 (5). σχαδόνες, βότρυες, | σῦκα Anaxand. 3, 184 (1, 53). σῦκα βαιά Polioch. 4, 590 (v. 4). σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ τάριχ' *ἀγάλλει Axionici 3, 532 (1, 15). ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ-νέον ποτέ, | *τὠφθαλμὼ τούτῳ περιμάττομεν *(τὼ) τῶν παιδίων Pher. 2, 319 (3). ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τρώγων καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως | ἥκει τρέχων Nicoph. 2, 850 (1). ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας Aristophan. 2, 1138 (4). ἠσθένουν- | φαγοῦσα πρῴην σῦκα τῆς μεσημβρίας Eubul. 3, 258 (3). πύρεττε μηδὲν φροντίσας, | καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους Pher. 2, 287 (1). ἔχει | σύκων κυλιστὸν στέφανον Alexid. 3, 384 (3). ἔδει-ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνήρ | τὰ σῦκα προστεθέντα (nomini sycophantae) δηλοῦν τὸν τρόπον Alexid. 3, 468 (1, 4). τυφλόν ἐστι καὶ καλεῖ ‖ τὸ-ἄστυ σῦκα anon. 4, 628 (97). 2, 1195 (83). ὀνομάζετε (Thebani)-τῦκα- | τὰ σῦκα Stratt. 2, 781 (3, 6). τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι (in Seripho insula) ap. anon. 4, 672 (295ᶜ). σύκῳ-σῦκον οὐδὲ ἓν | οὕτως ὅμοιον γέγονεν anon. 4, 610 (31). ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων Henioch. 3, 562 (v. 2). Cf. ad Men. 4, 307 (351) add.
συκοπέδιλος: Δωροῖ συκοπέδιλε Cratin. 2, 57 (2).
συκοφάντης: ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα | ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον Alexid. 3, 468 (1). συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον | ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχῃ Men. 4, 96 (2, 4). ὁ δ'

ὁρῶν τοὺς νόμους | λίαν ἀκριβῶς συκοφάντης φαίνεται Men. 4, 257 (89). πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα | ὁ συκοφάντης Men. 4, 135 (2, 17). ὁ συκοφάντης ἐστὶ τοῖς πέλας λύκος mon. 440. ὁ τραχύτατος-συκοφάντης μνᾶς δύο | λαβὼν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος Philippid. 4, 476 (7). Cf. συκοφαντῶ.

συκοφαντῶ: ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν Aristophan. 2, 1040 (23). Πάμφιλον- | κλέπτειν τὰ *κοίν' ἅμα τε *συκοφαντεῖν (vulg. συκοφάντην) Plat. (an Aristophan.? ed. min.) 2, 618. συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν Diph. 4, 389 (1, 16). συκοφαντεῖν (i. e. κνίζειν ἐρωτικῶς) Plat. 2, 691 (36). Men. 4, 318 (439).

συλλαβή: συλλαβὴν ἀφελών, τάρων | ὀβολῶν γένοιτ' ἂν Amphid. 3, 313 (1, 11). τὸν μὴ λέγοντα τῶν δεόντων μηδὲ ἓν | μακρὸν νόμιζε, κἂν δύ' εἴπῃ συλλαβάς Philem. 4, 37 (11, 2). τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν | τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις; Posidipp. 4, 524 (2, 4). Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς; | A. Φιλόξενος δήπουθεν. B. *οὐδὲν διαφέρει | -' ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς Antiph. 3, 120 (1, 10).

συλλαμβάνω: *ὅσ' ἐστὶ *μαλακὰ συλλαβὼν Men. 4, 187 (3). τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι Aristophan. 2, 1187 (49). ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστόν *(ἐστ'), ἔπειτα δέ | κἀγὼ *προθύμως τῇ φύσει (vulg. τὴν φύσιν) συνελάμβανον Eup. 2, 457 (4). τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει Men. 4, 249 (47). ταὐτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὂν συλλαμβάνει Men. 4, 148 (4). τῷ τῇ τύχῃ | συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἡ τύχη ποιεῖ Philem. 4, 17 (1, 4). Cf. ξυλλαμβάνω.

συλλέγω: cf. σύλλεξις. Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν | συνέλεγεν Timocl. 3, 607 (1). ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες *ἅλιμα καὶ κακά | τοιαῦτα συλλέγοντες *(ἐν τῷ κωρύκῳ) Antiph. 3, 87. κακῶν τοσούτων ξυνελέγη (perperam συνελέγη ed. mai.) μοι σώρακος Aristophan. 2, 1049 (6). πρὸς τοῖς *κακοῖσιν οὗτος ἕτερα συλλέγει Philem. 4, 34 (5, 9). τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα Alexid. 3, 518 (31, 1). ὁ μὲν-αὐτῷ συλλέγει καὶ φείδεται Men. 4, 155 (6). τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ σοφοί Eubul. 3, 218 (3).

σύλλεξις: *εἰσπράξεται-μισθὸν- | παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα *σύλλεξιν (libr. συλλέξειν) συχνήν Antiph. 3, 122 (1).

συλλήστρια: Aristophan. 2, 1142 (2).

συλλογή: πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου Philem. (?) 4, 35 (7, 4).

σύλλογος: v. ξύλλογος.

συλλύω: ὅτε τῷ Πριάμῳ *συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα Aristophan. 2, 1177 (6).

συλῶ: πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας Alexid. 3, 422 (1, 1). ὦ γῆρας-, | ἅπαντα συλῶν *(τὰ) καλὰ τῆς εὐμορφίας Men. 4, 239 (21, 2).

συμβαίνω: †μὴ ζηλοτυπήσῃς τὸν συμβαίνοντά σοι εἰς τὴν μάκτραν Eup. 2, 480. τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται Amphid. 3, 316 (1, 8). ὑπὸ-τῶν κακῶν | τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους Philem. 4, 40 (16, 4). συμβαίνει δέ τι | νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ | ἀστεῖον Posidipp. 4, 514 (1). εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἑκάστης ἡμέρας | ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν Clearch. 4, 563 (v. 2). συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ Alexid. 3, 423 (1, 17). Cf. συμμαίνομαι.

συμβάλλω: εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότῃ μὴ συμβάλῃς Philem. 4, 63 (111b). κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως | πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν

βρωμάτων Phoenicid. 4, 509 (v. 5). καὶ τῶν χρωμένων | συμβάλλεταί τις - μερίς Alexid. 3, 452 (1, 4). ἦν (πᾶν?) τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν | ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται Damox. 4, 530 (v. 11). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως | ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται Sosip. 4, 483 (v. 37). συμβαλούμενος (l. συμβαλοῦμαι μέλος) Alexand. 4, 555 (4).

συμβιοῦν: λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν mon. 327.

συμβίωτοι (Bk. συμβίοτοι Seb. συμβιωταί) Eup. 2, 497 (26).

συμβολαί: ἥξω φέρουσα συμβολάς τοίνυν ἅμα. | *B.* πῶς συμβολάς; *A.* τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς | καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι Alexid. 3, 449 (4). ὅστις-ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον | καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο Eubul. 3, 240. ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν *ἀρίστων πόρους** Euphr. 4, 486 (v. 10). ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα Diph. 4, 395 (2, 28). ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον Alexid. 3, 425 (2). διὰ τί συμβολὰς ἔχων | νήφεις; Baton. 4, 499 (1, 5). ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν Phryn. 2, 599 (1). ἐντραγών, *πιών, | ἀπέρχετ' οἴκαδ' οὐ καταβαλὼν συμβολάς (int. ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος) Diod. 3, 544 (v. 13). οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς Dromon. 3, 541 (1). οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, | πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται (f. προσαγορευτέα 5, 96) Timocl. 3, 595 (v. 18). οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολὰς Antiph. 3, 12 (1, 8). μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος Men. 4, 265 (134).

συμβόλαια: Men. 4, 313 (391).

σύμβολον: διαπεπρισμένα | *ἡμίσε' ἀκριβῶς ὡσπερεὶ τὰ σύμβολα Eubul. 3, 239. τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος; Herm. 2, 385 (1). παρὰ τῶν καπήλων λήψομαι τὸ σύμβολον ib. 412 (4). δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον | ὑπὸ τῷ πικλίντρῳ Aristophan. 2, 964 (16). μάλιστ' ἐμοὶ ξένος, | ἀτὰρ παρ' ἐμοί γ' ὢν εἶχεν οὐδὲ σύμβολον Archipp. 2, 716 (1).

συμβουλή: ἱερὸν συμβουλή Aristophan. 2, 959 (22).

συμβουλία: ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία mon. 256. σοφὴ σοφῶν γίγνεται συμβουλία mon. 483. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς ἐκδέχου συμβουλίαν mon. 476. ἀνὴρ γυναικὸς λαμβάνων συμβουλίαν | *πεσεῖν δεδοικώς, βούλεται πάλιν *πεσεῖν Philem. 4, 59 (85). μήποτε λάβῃς *γυναῖκας εἰς συμβουλίαν mon. 355.

σύμβουλος: Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον Men. 4, 331 (502). ἕκαστός ἐστι *(τῷ) λογίσασθαι κατὰ τρόπον | ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πάλιν | σύμβουλος Men. 4, 142 (2). ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων | μάντις *(τ') ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα Men. 4, 134 (1). σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου mon. 479. σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις mon. 714. σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν, μὴ τῶν κακῶν mon. 715. σύμβουλος ἀγαθῶν μὴ κακῶν εἶναι θέλε mon. 631.

συμμαθηταί: Σόφων - καὶ - Δαμόξενος | ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 459 (v. 2).

συμμαίνομαι: καὶ *συμμανῆναι (vulg. συμβῆναι) δ' ἔνια δεῖ Men. 4, 196 (2).

συμμαχία: κέρμα φίλον διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν Theop. 2, 802 (1, 2).

σύμμαχος: εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους Apollod. Car. 4, 442 (v. 24). ζήτει σεαυτῷ σύμμαχον τῶν πραγμάτων mon. 188. cf. 199. δίκαια δράσας συμμάχους ἕξεις θεούς mon. 126. Cf. ξύμμαχος.

συμμαχῶ: οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 1). πᾶσιν-εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη mon. 462.

συμμετρία: τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας οὕνεκα (int. τῆς κύλικος) Antiph. 3, 89 (1, 8).
σύμμετρος: οὕτως ἀνερρίπιζον (columbae), ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν Antiph. 3, 117 (2, 16). † ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ *συμμέτρως* ἐμόν Nicomach. 4, 584 (v. 36).
συμμιγής: ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ *συμμιγῆ | -αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον Antiph. 3, 27 (1, 7).
συμμίγνυμι: τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη | σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη Eubul. 3, 242 (1, 5).
συμπαθής: οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος Plat. 2, 686 (19).
συμπαθῶ: ἐκ τοῦ παθεῖν γίγνωσκε καὶ τὸ συμπαθεῖν· | καὶ σοὶ γὰρ ἄλλος συμπαθήσεται παθών Philem. 4, 52 (51[b]).
συμπαίζω: καὶ συμπαίζει καριδαρίοις | μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων Anaxand. 3, 172.
συμπαραμένω: ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν (uxor) Men. 4, 164 (1, 11).
συμπαραστατεῖν: v. συμπαρίστασθαι.
συμπαρεῖναι: μετέχειν-τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών (parasitus) Antiph. 3, 45 (2, 6). *πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ Timocl. 3, 595 (v. 7).
συμπαρίστασθαι: ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται (al. συμπαραστατεῖ) | εὐθὺς γενομένῳ, μυσταγωγὸς τοῦ βίου | ἀγαθός Men. 4, 238 (18[a]).
συμπάροικοι Eup. 2, 497 (26).
συμπάσχειν (i. q. ἐλεεῖν) Antiph. 3, 46 (5).
συμπατριώτης: Archipp. 2, 728 (5).
συμπατῶ: τῇ μάστιγι *κνάψειν εὖ μάλα | ἢ συμπατῆσαι (f. καὶ συμπατήσειν) Cratin. 2, 212 (116).
συμπείθω: τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν Diph. 4, 415 (1, 4). ἀφρόνως *ἅπαντα καὶ προπετῶς συμπείθεται (int. ἡ πονηρία) Demetr. 2, 878 (2).
συμπεριπατήσεις-τρίβων' ἔχουσ' ἐμοί Men. 4, 104 (1).
†*συμπηκτόν* v. ad Diph. 4, 419 (7).
συμπιέζω: ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα, | ὥσπερ πολέμιον Ephipp. 3, 326 (1, 3).
συμπίνω: πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος Posidipp. 4, 523 (1, 6). συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν anon. 4, 623 (74). Cf. ξυμπίνω.
συμπίπτειν: ὑπὸ-τῶν κακῶν | τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους Philem. 4, 40 (16, 4). ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι Philippid. 4, 472.
συμπλάττω: v. ξυμπλάττω.
συμπλέκω: τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης | καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἁφάς Damox. 4, 531 (v. 42). ἕτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι | μετὰ Καράβου σύνεισιν (?) Eubul. 3, 207 (v. 1). ἀδίκοις φίλοισιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκου mon. 54.
συμπλέω: τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος | τιθεὶς Diph. 4, 395 (2, 16).
συμποιῶ: *κἀκείνους τοὺς Ἱππέας | συνεποίησα τῷ φαλακρῷ *(τούτῳ) *κἀδωρησάμην Eup. 2, 453 (16). συνεποίεις (Euripidi), ὥς φασι, τὴν μελῳδίαν Aristophan. 2, 1177 (4).
συμπονῶ: φίλος φίλῳ-συμπονῶν αὐτῷ πονεῖ mon. 741.
συμποσίαρχος: οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ ἀλλὰ δήμιος | ὁ Χαιρέας Alexid. 3, 393 (2).
συμπόσιον: συναγώγιμον | συμπόσιον *ἐπιπληροῦσιν Ephipp. 3, 326

(3). φιλεῖ-ἡ μακρὰ συνουσία | καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν | σκῶψιν Alexid. 3, 454 (1). ἐν τοῖς *συμποσίοις οὐ πίνετε | ἄκρατον Alexid. 3, 386 (v. 3). ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα· | τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεῦρέ πως Alexid. 3, 469. Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον | ἐν συμποσίοις *ἤδη 'στί (int. ὁ γίγγρας) Amphid. 3, 306 (1, 5). Μυκονίων δίκην | ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια anon. 4, 696 (367). φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω Alexid. 3, 485 (4, 5). Κωβίων, Κυρηβίων, | ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. Β.- | ἀγοράσματ' οὐ συμπόσιον εἴρηκας Alexid. 3, 461.

συμπότης: εἰσέρχομαι | -σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ | ἐμαυτόν, ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην Diod. 3, 544 (v. 18). πέντε καὶ δύο, | κἀγώ τε καὶ *(σὺ) συμπόται γενοίμεθα Nicoch. 2, 842. χαίρετ' ἄνδρες συμπόται Alexid. 3, 432 (3, 7). αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος *(τι) | μελίζεται τοῖς συμπόταις Plat. 2, 638 (1, 13). Cf. ξυμπότης.

συμπράττω: εἴπερ τὸν *ἀδικοῦντ' ἀσμένως ἠμύνετο | ἕκαστος ἡμῶν-||-καὶ *συνεπράττομεν ἀλλήλοις πικρῶς Men. 4, 237 (15, 4).

σύμπτυκτος: συμπτύκτοις ἀναπαίστοις Pher. 2, 283 (5). παρατίθημ' ὁλοσχερῆ | ἄρν' ἐς μέσον *συμπτυκτόν (vulg. συμπηκτόν, codd. συμπυκτόν) Diph. 4, 419 (7).

συμπτώματα: ὅταν τις ὢν ἀνὴρ | δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν Men. 4, 252 (63). τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα ib. 293 (281c).

συμφέρειν: οἷον τοῖς παροῦσι συμφέρει | ἁπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ (?) Antiph. 3, 75 (2, 5). ἐρῶντι δέ-τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν mon. 392. ἔα μ' ἀπολέσθαι· τοῦτο γάρ μοι συμφέρει anon. 4, 670 (290). μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ' ἀλλ' ἃ συμφέρει mon. 366. ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει mon. 566. οὐ συμφέρον (an σύμφορον? 5, 97) νέα 'στὶ πρεσβύτῃ γυνή Theophil. 3, 628 (1). πολλὰ δύσκολα | εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα | τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν Men. 4, 94 (2). †πρόσεστι δὲ τῷ πένητι ἀπιστία, | κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τι συμφέρον Philem. 4, 39 (15a). τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν Men. 4, 202 (1). ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ (int. ὀργή), | κατόψεταί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον ib. 252 (64). μάλιστα γὰρ οὕτω σώζεται τὸ συμφέρον Philippid. 4, 469 (3). γυνὴ δ' ὅλως τὸ συμφέρον οὐ βουλεύεται mon. 106. κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε mon. 678. αὐτόματα-τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον | ῥεῖ κἂν καθεύδῃς Men. 4, 205 (2). οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ, | τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ ib. 176 (2).

συμφορά: ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά Alexid. 3, 511 (13). ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά Antiph. 3, 4 (2). Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς | πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς | κατεῖχέ θ' αὑτόν Antiph. 3, 7 (1). αἰσχυνόμενος-περιπλέκει τὴν συμφοράν anon. 4, 661 (240). συμφορὰν λέγεις *ἄκραν Alexid. 3, 485 (4, 4). νίκα λογισμῷ τὴν παροῦσαν συμφοράν mon. 685. μακρὸς-αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει mon. 351. ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει Philem. 4, 35 (7, 1). τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται mon. 586 = 719. στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ mon. 480. ἐπὶ τοῦ μαθήματος-ἑστηκὼς ὁ νοῦς | αὐτοῦ λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς Amphid. 3, 302 (1, 4). τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει (al. ῥᾷον φέρει) Timocl. 3, 593 (v. 19). λύουσιν

ἡμῶν συμφοραὶ τὰς συμφοράς Philem. 4, 53 (52c). ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς mon. 263=673.
σύμφορον: ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον | αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν Men. 4, 197 (1, 1). Cf. συμφέρειν.
συμφύρω: πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα Pher. 2, 299 (1, 1).
συμφωνία: *οὐδὲν εἰκῇ παρατίθημι- | βρῶμ', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν Damox. 4, 532 (v. 54).
σύμφωνος: τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης | καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἀφάς Damox. 4, 531 (v. 42). ἡ πρώτη λοπάς | ζεῖ *ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως ib. (v. 51).
συμφωνῶ: ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν *δοκῇ (in paranda coena) Machon. 4, 497 (v. 10).
συμψῆσαι: συμψήσασα τἀργυρίδιον Eup. 2, 479 (42).
σύν: cf. συνδυστυχῶ. κἀγὼ γὰρ ηὔχουν- | σὺν ἀνδρὶ θείῳ- ‖ Κίμωνι- | αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν Cratin. 2, 15 (1, 2). σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν ἀεὶ θέλε mon. 488. κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ὁδοιπόρει mon. 302. ὀχετοὶ βοτρύων *μετὰ ναστίσκων- | ὀχετεύσονται *θερμῷ σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις Pher. 2, 316 (1, 8). σὺν φθοῖσι (φθοισὶν?) *προπεπωκώς Eup. 2, 570 (71). σὺν ἐλαίῳ (?) ὠτογλυφίδα λαβοῦσ' ἀνασκάλλεται (f. ἀνασκαλεύεται) Plat. 2, 666 (3). δισχίλιαι-εἰσι σὺν ταῖς Νικίου (int. δραχμαί) Aristophan. 2, 985 (1). οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος Men. 4, 188 (7). οὐκ ἔστιν-σὺν ῥᾳθυμίᾳ | τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν Philisci (?) 3, 580 (1).
συναγανακτῶ: συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ | ἕκαστος αὐτῶν (an αὐτῷ?) τὸν παρόντα Men. 4, 236 (13, 5).
συναγείρω: κύκλους-συναγείροντες ἔλεγον *(ἂν) τάδε Antiph. 3, 104 (v. 9).
συνάγω: ἐὰν τρισμυρίας | ἀλώπεκάς τις *συναγάγῃ, μίαν φύσιν | ἁπαξαπασῶν ὄψεται Philem. 4, 32 (3, 8). *συνῆχας (libr. συνῆκας) ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν Diph. 4, 389 (1, 22). ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ Diph. 4, 422 (19). οὐδ' ἂν συναγάγῃς | τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα Men. 4, 156 (1, 5). ζήτει *συναγαγεῖν ἐκ δικαίων τὸν βίον mon. 196. ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν *ἀρίστων πόρους** Euphr. 4, 486 (v. 10). ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα Diph. 4, 395 (2, 28). ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας Men. 4, 115 (5). ἀστεῖον τὸ μή | συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον Men. 4, 202 (1). ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεί | συνάγειν Sophil. 3, 581 (v. 2). συναγαγών | τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς Antiph. 3, 147 (34). τρίκλινον εὐθέως συνήγετο Anaxand. 3, 201 (19). *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς | τοῦτον-ἡμῖν προσλαλεῖν Antiph. 3, 128 (2, 2). σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν ex Aristophan. 2, 1202 (108).
συναγώγιμον συμπόσιον *ἐπιπληροῦσιν Ephipp. 3, 326 (3). συναγώγιμον ποιῶμεν Alexid. 3, 499.
συναγώγιον: ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον Men. 4, 115 (6).
συναγωνίζομαι: εἴπερ τὸν *ἀδικοῦντ' ἀσμένως ἠμύνετο | ἕκαστος ἡμῶν καὶ συνηγωνίζετο Men. 4, 237 (15, 2).
συνακολουθεῖν: συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν Men. 4, 184 (9).
συνακρατίσασθαι *πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ; Antiph. 3, 144 (26).
συναλγῶ: μέγιστόν ἐστιν ἄρα τοῖς ἐπταικόσιν | τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν Men. 4, 264 (129).

συναντῶ: v. ξυναντῶ.
συνάπασαι: συνάπασαι δ' εἰσὶ παντοδαπαὶ πόλεις Henioch. 3, 563 (v. 2). Πάρον-, | ἡ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν Alexid. 3, 393 (1).
συνάπτω: cf. ἕψω. συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις | ἔστειψα (int. craterem) Alexid. 3, 435 (v. 5). λίνον (vel οὐ λίνον) λίνῳ συνάπτεις Stratt. 2, 777 (2). *οἷς (int. σπινθῆρσι) τὸ γίγνεσθαί θ' ἅμα | καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις | μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς Alexid. 3, 452 (1, 18). ἠρίσταμεν· δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον Theop. 2, 799 (2). ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ *τὰν μέσῳ Antiph. 3, 95 (1, 3).
συναριστᾶν: εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν | οὕτω προχείρως Alexid. 3, 404 (2).
συναρμόζω: ὅταν-εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον Ephipp. 3, 327 (2).
συναρπάζω: *νυνὶ δὲ Μάτων συνήρπακεν | τοὺς ἁλιέας Antiph. 3, 104 (v. 16). γέροντα βούγλωττον *δὲ μὴ ταχέως πάνυ | συναρπάσομαι; Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ | ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν (num ἀρτυσίαν?) συνήρπασεν Alexid. 3, 400 (1, 9). Cf. ξυναρπάζω.
συναυλία: ποίαν-ἥδε τὴν συναυλίαν | ταύτην; Antiph. 3, 24 (v. 1). τρίκλινον-εὐθέως συνήγετο | καὶ συναυλίαι γέροντι Anaxand. 3, 201 (19).
σύνδειπνον: ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον Aristophan. 2, 1009 (10).
σύνδειπνος: νῦν μ' ὁ Λυδῶν-ἄναξ | σύνδειπνον αὑτῷ κέκρικεν εἶναι *(καὶ) φίλον Nicol. 4, 580 (v. 45).
συνδειπνῶ: τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν, | φρυκτοὺς καταλαβὼν-; Anaxand. 3, 175 (1, 10).
συνδέω: τῶν-ἀκοντίων | συνδοῦντες ὀρθὰ τρία *Antiph. 3, 57 (2).
συνδιάκονοι: μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι | ὑμεῖς Posidipp. 4, 521 (v. 1).
συνδιατρίβω: σὺν ἀνδρὶ θείῳ-Κίμωνι- | αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν Cratin. 2, 15 (1, 5). κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον (mortuis) Antiph. 3, 29 (2, 6).
συνδοκεῖ: ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ, | οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν. Β. οὕτω *συνδοκεῖ (vulg. σοι δοκεῖ;) Damox. 4, 532 (v. 67).
σύνδουλος: v. ξύνδουλος.
συνδυστυχῶ: τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ (al. σὺν τύχῃ) Apollod. 4, 456 (3) cf. 5, 114.
συνέδριον: κατεσκευασμένον | συνέδριον *τοῖς μειρακίοις ἐλάλει (f. μειρακίοισιν λαλεῖν) δι' ἡμέρας Pher. 2, 276 (1).
συνείδησις: ἅπασιν ἡμῖν ἡ συνείδησις θεός mon. 597. βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις θεός mon. 654.
σύνειμι: ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν | ἐνθάδε συνόντων Alexid. 3, 428 (1, 3). ἕτεροι- | μετὰ Καράβου σύνεισιν Eubul. 3, 207 (v. 2). ὅταν-εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον Ephipp. 3, 327 (2, 4). ὃς τὸν *νεανίσκον συνὼν διέφθορεν Eup. 2, 565 (51). ὁ-διμάτωρ Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν | ἀνδράσι πονηροῖς οὐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ Alexid. 3, 512 (16). ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος *(;) | τρυφερῷ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ | πάρεστιν Men. 4, 149 (1, 9). μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὑτοῦ τρόπων | λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνὼν (int. ὁ

φθόνος) Philem. 4, 50 (43). γυναῖκε δ' *αὐτὰς (i. e. πόλεις) *δύο ταράττετόν τινε | ἀεὶ συνοῦσαι (f. συνούσα int. democratia et aristocratia) Henioch. 3, 563 (v. 16). *σύνεστι σαπέρδαις δυοῖν (int. Pythionice) Timocl. 3, 600 (2, 6). αἳ λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν, ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως Anaxil. 3, 348 (1, 24). οἱ Σινώπῃ δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; Anaxil. 3, 348 (1, 12). *ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ | συνών τις Ephipp. 3, 332 (v. 5). τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις Pher. 2, 274 (2). Cf. ξύνειμι.

συνείσειμι: v. ξυνείσειμι.

συνεκδραμεῖν: ἰδών ποτ' αἰσχρὸν πρᾶγμα μὴ συνεκδράμῃς mon. 272.

συνέλκω: v. ἕλκω. συνέλκειν τὰς ὀφρῦς Antiph. 3, 159 (90).

συνέμπορος: ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον anon. 4, 663 (253).

συνεπαινεῖν Philippid. 4, 478 (16).

συνεπιμελομεθα Apollod. Car. 4, 446 (2).

συνερανιστός: αὐτὸν-τρέφων | τὰ πλεῖστα *συνερανιστὸς (libr. συνερανιστής) εἰ τῷ δεσπότῃ Crobyli 4, 565 (1).

συνεραστής: ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίγνεται (parasitus) Timocl. 3, 595 (v. 6).

συνεργός: θεὸς συνεργὸς πάντα ποιεῖ ῥᾳδίως mon. 237. Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος Aristophan. 2, 1065 (2, 2).

συνέρχομαι: v. ξυνέρχομαι.

συνεσθίω: †συνέσθιέ μοι (l. ξυνείσιθι | ἐμοί) Athenion. 4, 558 (v. 45).

σύνεσις: ἆρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία | ἡ σύνεσις, ἂν ᾖ πρὸς τὰ βελτίω σοφή Men. 4, 198 (4). ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη ib. 292 (274). ὁ μὲν λόγος *(σου) συνέσεως πολλῆς γέμει, | τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται ib. 324 (465). διακρινόμενος-πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται | ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος anon. 4, 693 (360). ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος, | ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86).

συνετός: τὸν ἀκροατὴν καὶ συνετὸν ὄντως κριτὴν Apollod. 4, 454 (1, 1). ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον Dionys. 3, 555 (v. 4). Cf. ξυνετός.

συνεχής: συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ Sophil. 3, 581. πότοι συνεχεῖς, κύβοι Men. 4, 307 (350). τὸ συνεχὲς ἔργου (ita Vind. cod.) παντὸς εὑρίσκει τέλος Anaxand. 3, 199 (12) cf. 5, 81 et add. συνεχῶς: Eup. 2, 576 (133). τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν | μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατὸν Ephipp. 3, 323 (1, 15). συνεχῶς-ἐμπιπλάμενος *ἀμελὴς γίγνεται | ἄνθρωπος Antiph. 3, 146 (33). τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Nicostr. 3, 288 (1). οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ | ζητοῦσι συνεχῶς (int. τἀγαθόν) Damox. 4, 532 (v. 65).

συνέχω: αὐθαιρέτοις-συνέχεται λύπαις ἀεί (int. ὁ φθονερός) Men. 4, 254 (70). Cf. ξυνέχω.

συνήγορος: ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος Aristophan. 2, 1121 (13). μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ | *ἔξεστ', ἀποκτείνειν μὲν ἀποθνήσκειν δὲ μή Philem. min. 4, 68 (3). Cf. ξυνήγορος.

συνήθεια: μακρὰν συνήθειαν *βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ Men. 4, 277 (193).

συνήθης: εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγχανεν | ὁ Χαβρίου Κτήσιππος (?) Diph. 4, 391 (1, 1). ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις- | ἔρανον εἰσοίσουσιν Philem. 4, 31 (1, 13). τὸ-σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον Men. 4, 85 (3).

συνήλικες: ἠκούσατ' ὦ συνήλικες | ἐπ' αὐτοφώρῳ Νικίαν εἰλημμένον; Eup. 2, 501 (5, 5). συνήλικα Anaxil. 3, 342 (2).
συνθεάτρια: λήκυθον ‖ ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1).
σύνθετον (i. e. στρατιωτικὸν λυχνεῖον) Herm. 1, 99 (8).
συνθλᾶν: στρογγύλον, μικρὸν πάνυ, | παλαιόν, ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα (int. ποτήριον) Alexid. 3, 510 (12, 3).
συνίημι: οὐδὲ ἕν- | ὧνπερ λέγει (Straton. ὅσ' ἂν λέγῃ) συνίημι Philem. 4, 48 (40^b) = Straton. 4, 545 (v. 3). *συνιεὶς δ' οὐδὲν εἰκότως ἐγώ | ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς Timocl. 3, 609 (v. 4). *τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνίης Antiph. 3, 29 (1, 1). οὐκ ἐνδέχεται - ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος | τοῦτον· συνίης; Diph. 4, 389 (1, 13). ἅπαντ' ἐρίζεις καὶ συνιεῖς (f. συνίης 5, 33) οὐδὲ ἕν Philonid. (?) 2, 425. Cf. ξυνίημι.
†*συνίλλεσται* Eubul. 3, 251 (2, 3).
συνίστημι: ἡ φύσις μία | πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν *τρόπος Men. 4, 185 (2). εἰς τοὺς πόρους | ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται Damox. 4, 531 (v. 30). τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται | τὸ δεῖπνον- Diph. 4, 394 (2, 5).
συνιστορῶ: ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος, | ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ Men. 4, 257 (86).
συννένοφε: v. ξυννένοφε.
συννεύματα: ἡδύ τι *(τὸ?) κοινόν ἐστιν, οὗ χωρὶς πάλιν | συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ' Antiph. 3, 24 (v. 7).
συννέω: *συννενησμένος | πανταχόθεν (Amor), ἑνὶ τύπῳ τε πόλλ' εἴδη φέρων Alexid. 3, 495 (1, 8).
σύννομος: ἥ τε σύννομος ‖ τευθίς Antiph. 3, 126 (1, 17).
συνοδία: ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί mon. 24.
συνόδων: συνόδων ὀπτός Antiph. 3, 72 (1, 3). ὀρφών, αἰολίαν, συνόδοντά τε καρχαρίαν τε | μὴ τέμνειν Plat. 2, 672 (1, 13). συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται Anaxand. 3, 184 (1, 50).
σύνοιδα: τὸν τάριχον τουτονὶ | πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὑτῷ κακά Aristophan. 2, 1030 (11). ᾧ μὴ σύνοιδε πρότερον *ἐπιωρκηκότι Antiph. 3, 149 (43). μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων | ὁ χρόνος Antiph. 3, 156 (72). τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα; Dionys. 3, 552 (1, 18). τὸ μὴ συνειδέναι -*αὑτοῦ τῷ βίῳ | ἀδίκημα μηδέν Antiph. 3, 149 (42^b). ὅστις - αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται | συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51^d) = Diph. 4, 421 (15). ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 19). Cf. ξύνοιδα.
συνοικία: cf. οἰκία. ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας Aristophan. 2, 996 (4). φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι Philem. 4, 20 (1).
συνοικίζω: οἴῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν Theognet. 4, 549 (v. 6).
σύνοικος: βυσαύχην θεᾶς | Δηοῦς σύνοικος, γηγενὴς βολβός Xenarch. 3, 614 (v. 5).
σύνολον: ὦ πῶς (?) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις | τὸ σύνολον Philem. 4, 3 (v. 2). γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστι δαπανηρὸν φύσει mon. 97. ἀκμὴ τὸ σύνολον οὐδὲν ἄνθους διαφέρει mon. 642. ἢ μὴ γαμεῖν τὸ σύνολον ἢ γαμῶν κράτει mon. 215. συζῆν κακοῖσι μὴ *(σὺ) πειρῶ (an μηδὲ πειρῶ?) τὸ σύνολον mon. 630. ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον *ἐκπήδα Men. 4, 187 (3).

συνορῶ: *συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα* Dionys. 3, 548 (v. 19). *οὐδεὶς *ἐφ᾽.αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ- | σαφῶς* Men. 4, 256 (85).

συνουσία: *πάντ᾽ ἀγαθὰ-γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς ἀπὸ συνουσίας* Theop. 2, 807 (1). **ἀλλ᾽ οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ | εὔοψος ἀγορά;* Anaxand. 3, 175 (1, 9). *φιλεῖ-ἡ μακρὰ συνουσία | καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ᾽ ἡμέραν ποιεῖν | σκῶψιν* Alexid. 3, 454 (1, 1). *ἐν ταῖς συνουσίαις-ταῖς καθ᾽ ἡμέραν* anon. 4, 605 (16, 9). *ἀλλ᾽ ἡδονή τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται | συνουσίας;* Men. 4, 236 (14, 5). Cf. *ξυνουσία*.

σύνταγμα: *τὸ σύνταγμα τῆς ἀρχῆς* ex Men. 4, 330 (498).

σύνταξις: *τὰ μέρη δ᾽ ἡμῶν | χἠ σύνταξις τοῦ βίου ἐστίν | κύαμος, θέρμος-* Alexid. 3, 456 (1, 10). *ἐν *(τῇ) περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως* Sosip. 4, 483 (v. 31).

συντάττω: *ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον* Alexid. 3, 470 (1, 3). *ἡ μὲν-ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους | φρόνησις οὖσα* Amphid. 3, 316 (1, 4).

συντείνω: *διὰ τὸ ταὖθ᾽ εὑρηκέναι | τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς* Athenion. 4, 558 (v. 43).

συντελῶ: *ὥστ᾽ ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν, | ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ* Alexid. 3, 452 (1, 12). *τὴν δύναμιν- | τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ* Alexid. 3, 518 (31, 3).

συντέμνω: *τὰς-τευθίδας, | τὰ πτερύγι᾽ αὐτῶν συντεμών- || -ὠνθύλευσα* Alexid. 3, 416. *τὰς-πλεκτάνας | καὶ τὰ πτερύγια συντεμών* ib. 471 (3, 3). *ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμὼν εἰς μῆν᾽ ἕνα* Philippid. 4, 474 (1, 1). *Βρομιάδος δ᾽ ἱδρῶτα πηγῆς; Β. οἶνον εἰπὲ συντεμών* Antiph. 3, 27 (1, 12). *συντεμόντι δ᾽ οὐδὲ ἓν | ἔσθ᾽ ἑταίρας ὅσα περ ἔστι θηρί᾽ ἐξωλέστερον* Anaxil. 3, 348 (1, 30). *σύντεμνε καί | ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει | ἰχθύδιον* Mnesim. 3, 568 (v. 4). *ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ* | ἐσπούδακ᾽, οὐδ᾽ αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ* Antiph. 3, 101 (4).

σύντεχνοι Aristophan. 2, 1014 (33).

συντίθημι: *ἡμίβρωτα λείψανα | συντιθείς* Axionici 3, 535 (2, 3). *μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν | τὰ *κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα* Antiph. 3, 18 (2). *τοὺς τὰς διαλύσεις | συντιθεμένους* Phoenicid. 4, 509.

σύντομος: *συντομώτατον δ᾽ εἰπεῖν* Alexid. 3, 495 (1, 4). *συντόμως*: *ἀφ᾽ ὧν γένοιτ᾽ ἂν συντόμως (al. σύντομον?) | ἀριστόδειπνον* Alexid. 3, 516 (25). *συντόμως γε-τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον* Nicostr. 3, 288 (2). *περιέργως *(γε)-, | ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως* Timocl. 3, 599 (2).

συντόνως: *ἴσχυε μὲν μή, χρῶ (l. μέν, μὴ χρῶ) δὲ συντόνως θράσει* mon. 604.

συντριαινῶ: *ταῦτα πάντα συντριαινῶν ἀπολέσω* Plat. 2, 621 (3).

συντρίβω: Men. 4, 160 (5). *συντρίψω-αὐτοῦ τοὺς χόας* Cratin. 2, 122 (8, 3). *ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια* Eubul. 3, 235 (4). *ἔχων τὴν ἀσπίδα | ἔκειτο συντετριμμένην* Men. 4, 91 (1). *ἀποβαλὼν | τὸν ἱστὸν ἢ *πηδάλια συντρίψας νεώς* Diph. 4, 394 (2, 11). *ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά* Men. 4, 227 (2, 15).

σύντροφος: *τηγάνων-σύντροφα (al. τηγάνῳ-συντρυφᾷ) | -μειρακύλλια* Eubul. 3, 242 (1, 2).

συντρυφῶ: v. *σύντροφος*.

συντυγχάνω: cf. τυγχάνω. μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν Timocl. 3, 606 (v. 1). συνέτυχεν ἐξιόντι μοι | ἄνθρωπος ἀποφράς Eup. 2, 557 (22).
συντυχία: v. ξυντυχία.
συνυφαίνω: καὶ θεραπαινὶς ἦν μία· | αὕτη *συνύφαινε ῥυπαρῶς διακειμένη Men. 4, 111 (3).
συνώνυμος: ἡ-συνώνυμος | τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία Antiph. 3, 125 (1, 1).
συνωρίδες: ἐρρῶσθαι λέγων | ἅπασιν, ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσιν Antiph. 3, 48 (v. 3). δέκα | ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα Alexid. 3, 492 (v. 4). Cf. ξυνωρίς.
συοβαύβαλος: λόγος τις-ἀμαθὴς συβαύβαλος (scr. συοβαύβαλος) Cratin. 2, 187 (33b).
συοβοιωτοί: οὗτοι δ' εἰσὶν *συοβοιωτοί Cratin. 2, 225 (153).
Σύρα: Σύρα, Σύρα Philem. 4, 44 (30). *ὦ Σύρα Apollod. Car. 4, 444 (1).
Συρακοσία: *Συρακοσίαν (libr. συρακοσίων) τράπεζαν Aristophan. 2, 1038 (19, 2).
Συρακόσιος: Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, | τοῖς *κυνιδίοισι *τοῖσιν ἐπὶ τῶν *τειχίων Eup. 2, 511 (8). †ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον Phryn. 2, 590 (8).
Συράκουσαι: αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσιν Herm. 2, 407 (1, 9).
συρβηνεύς: συρβηνεύς vel συρβηνέων χορός Cratin. 2, 66 (13).
Συρία: ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ-. | Β. ἱμάτιον μοχθηρόν Cratin. 2, 132 (1). ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν Herm. 2, 407 (1, 13). κούραν (f. κούρα) κασίας | ἀπὸ γᾶς ἁγίας (an Ἀσίας?), ἀλίας Συρίας | ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ | λιβάνου- Mnesim. 3, 570 (v. 59). ἠλείφετο | ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ Antiph. 3, 117 (2, 9). οὐ σμύρνης καὶ (f. ἆρ' οὐ σμύρνης) Συρίας ὀδμαί | λιβάνου τε πνοαί; Anaxand. 3, 184 (1, 36).
σῦριγξ: καλαμίνην σύριγγα dixit Aristophan. 2, 1212 (181).
Συρίσκος: Συρίσκε Anaxipp. 4, 466.
σύριχος: τοὺς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε | ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας Alexid. 3, 437 (1, 3).
συρμαιοπώλης: Aristophan. 2, 1054 (15).
Σύρος: παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ Men. 4, 102 (4, 1). ὀψοφάγος *ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους Timocl. 3, 591 (v. 9). οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις Timocl. 3, 594 (v. 2). παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε | ἀφικόμην-, | Σύρος τὸ γένος ὤν Antiph. 3, 92 (1, 3). οὗτος Σύρε Anaxand. 3, 194. ὦ Σύρε Eriphi 3, 559. Σύρε Hegesipp. 4, 479 (v. 20). *Σύρε (vulg. εὗρε) ib. (v. 4).
συρράπτω: ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν *(τὸ) ῥῆγμα σύρραψον τόδε Archipp. 2, 725 (4).
συρφετός: ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν, | Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην Euphr. 4, 493 (v. 6).
σύρω: χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων Anaxil. 3, 345 (1, 2). μεμαγμένη δὲ Δήμητρος κόρη | *κοίλην φάραγγα δακτύλου πιάσματι | σύρει Eubul. 3, 242 (1, 12).
σῦς: αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς (al. σῖτον) καὶ τυρὸν παρέχουσιν Herm. 2, 407 (1, 9) cf. add. παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους | βοῦς *ὤπτων, σῦς (vulg. ὀπτῶσιν), ἐλάφους, ἄρνας Antiph. 3, 94 (v.

5). *συῶν (an ὑῶν? vel ὄνων) γνάθους ἔχουσι (de Boeotiis) Men. 4, 297 (299).
συσκευάσασθαι: συσκευασάμενος δεῖπνον Pher. 2, 274 (3).
συσπᾶσθαι-τὰς κοχώνας Aristophan. 2, 1145 (14).
συσσείω: ἡ τἀγαθοῦ** δαίμονος- | συνέσεισέ μ' -φιάλη παντελῶς Xenarch. 3, 616 (1) cf. add.
σύσσημον: Men. 4, 320 (447).
συσσιτεῖν: μόνοισι- | τούτοισι (i. e. Pythagoristis) τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη Aristophont. 3, 362 (4, 4).
συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν Anaxil. 3, 346.
σύστομος: συστομώτερος σκάφης Men. 4, 124 (5). σύστομον (osculi genus) Telecl. 2, 365 (2).
συστορέσαι: τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας Diph. 4, 400 (1).
συστρέφω: στρόβιλος; ἐν *ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται, | προέλαβεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίγνεται Men. 4, 231 (7, 4). λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα Eup. 2, 566 (54). ἐὰν μὴ *συστρέφῃ τὰ πράγματα (Acestor) Cratin. 2, 68 (1). δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον- | αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 17). ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους, | σοῦ ταῦτα συστρέφοντος ib. 126 (1, 17).
συστρογγυλίζω: οὐσίδιον-καταλιπόντος μοι πατρός | οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα Nicomach. 4, 587 (1).
συστρογγύλλω: σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν. | οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ Alexid. 3, 496 (2, 4).
συχνός: *εἰσπράξεται-μισθὸν- | παρ' οἷς ἐδείπνει προῖκα *σύλλεξιν συχνήν Antiph. 3, 122 (1, 4). *λεπαστὴ μάλα *συχνή Theop. 2, 808 (2, 1). πάνυ συχνὴ σφύραινα Antiph. 3, 51 (3). πνικτόν τι τοίνυν** ἔστω σοι συχνόν | τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν | Χάρης Ἀθηναίων τόθ' Heraclid. 3, 565 (v. 4). ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς (an συχνοῖς?) Amphid. 3, 308 (2). βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς Eubul. 3, 228 (1). ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί Polyz. 2, 870 (2). ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3). ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν Athenion. 4, 557 (v. 9). δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά; Anaxil. 3, 353 (v. 3). ἠλείφετο | -τοιούτῳ μύρῳ | καρποῦ *σύχν' οἷόν (libr. συχνοῦ ὄν) φασι τὰς περιστερὰς | τρώγειν Antiph. 3, 117 (2, 10). μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 12).
σφαῖρα: παιδαρίοις ἀκολουθεῖν-σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα Aristophan. 2, 1002 (19). σφαῖραν λαβὼν | τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα Antiph. 3, 136 (7, 1). ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδοὺς Damox. 4, 536 (v. 5). σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν Alexid. 3, 427. σφαῖραν ἐποίησε τὴν πατρῴαν οὐσίαν ib. 496 (2). *τοὐπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα Nicomach. 4, 584 (v. 25).
σφαιρίζω: νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἰς ‖ Κῷος Damox. 4, 536 (v. 1).
σφαιρομαχία: Aristomen. 2, 734 (3).
σφακελίζω: κἆτα σφακέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα Pher. 2, 287 (1, 4). σφακελίζειν τῷ δεινῷ Cratin. 2, 191 (48).
σφάκελος: †σφάκελον, τύμπανον (Bod. σφάκον, πήγανον) Aristophont. 3, 364 (2).
σφάκος: τιθύμαλλον *(καὶ) σφάκον πρὸς *αὐτῷ Cratin. 2, 215 (135) cf. 5, 24. *κύτισόν τ' ἠδὲ *σφάκον (vulg. φάσκον) εὐώδη Eup. 2,

426 (1, 3). σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον Alexid. 3, 437 (2, 8). Cf. σφάκελος.
σφαλερός: [καλὸν τὸ νικᾶν, ὑπερνικᾶν δὲ σφαλερόν mon. 299].
σφάλλω: σφάλλων, ἀγύρτης, οἶστρος (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2, 5).
σφάττω: τὴν ἱερὰν *σφάττουσιν ἡμῶν δέλφακα Theop. 2, 810 (2). σφάττε δεῖρε κόπτε Cratin. 2, 224 (150). σφάττει με, λεπτὸς γίγνομ', εὐωχούμενος | τὰ *σκωμμάτια Men. 4, 246 (38).
σφεῖς: *ἐκεραμεύσαντο τοῖς μὲν ἀνδράσιν ποτήρια | πλατέα- ‖ *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν (vulg. φασὶ δ' αὐταῖσιν) βαθείας κύλικας Pher. 2, 324 (1, 4). αὐτόματοι-ποταμοὶ-‖ ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται, σφῶν ἀρύτεσθαι Pher. 2, 316 (1, 5). οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες | ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις Telecl. 2, 361 (1, 7). τίς ἐκέρασε σφῷν, ὦ κακόδαιμον, ἴσον ἴσῳ; Archipp. 2, 715 (2). σφῷν infra suo loco positum.
σφενδάμνινος: τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι Cratin. 2, 177 (9).
σφενδόνη: ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ | οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ' Antiph. 3, 30 (v. 19). πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας | καὶ τόξα Mnesim. 3, 577 (1, 8). apud Seriphios τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι dixit anon. 4, 672 (295c).
σφενδονῶ: *ἔντερ' ἀλλ καὶ σιλφίῳ | σφενδονῶν Axionici 3, 535 (2, 4).
σφέτερος: †ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας Aristophan. 2, 1094 (7).
σφῆκες (tignorum genus) Pher. 2, 353 (54).
σφηκίαι Pher. 2, 353 (54).
σφίγγω: *(τὴν) ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος | οὐ καλῶς ἔσφιγξας *(αὖ) λυθεῖσαν Alexid. 3, 398 (2). ὑμεῖς-ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε Pher. 2, 265 (12).
σφίγκται: σφίγκτας Cratin. 2, 207 (89).
Σφίγξ: ἀλάστορα Σφίγγα vocavit Nicoch. 2, 847 (4). per Sphingem vitam amisisse Menoeceum dixit Nicostr. (com.?) 3, 291 (13). τίς γὰρ-‖ Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα-| εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 5). Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἔστι τὰς πόρνας καλεῖν ib. 348 (1, 22). ἀσπάζομαι | γραῦν σφίγγα Alexid. 3, 460 (v. 6). Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν | εἴληφ' Philem. 4, 48 (40b) = Straton. 4, 545 (v. 1).
σφοδελός: σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον Aristophan. 2, 1198 (92).
σφόδρα: ἄρα σφόδρ' *ἐνεούρησεν ἐξώλης γέρων Eup. 2, 444 (12). σφόδρ' ἠγανάκτησ' Straton. 4, 545 (v. 17). ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον σφόδρα (?) | φοβούμεθ' Men. 4, 230 (5, 10). σφόδρα μοι *κεχάρισαι-| ταυτὶ προείπας Dionys. 3, 547 (v. 1). ὅστις-τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται Eup. (?) 2, 577 (v. 1). εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος | πράξῃς προπετῶς Men. 4, 241 (25). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ Men. 4, 96 (1, 4). μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς | πίστευε τούτῳ Men. 4, 156 (1, 8). ὁπόταν δ' | ἤδη πεινῶσι σφόδρα Pher. 2, 255 (2). φείδεσθε τοὐλαίου σφόδρ' Plat. 2, 685 (15). ἤρεσεν σφόδρα | ἡμῖν ἅπασιν Antiph. 3, 36 (v. 8). τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν σφόδρα | παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιόν Alexid. 3, 512 (14). τὴν θεὸν | ἐξιλάσαντο τῷ *τεταπεινῶσθαι σφόδρα Men. 4, 102 (4, 6). λεληθέναι σφόδρα | οἰόμενος Men. 4, 199 (8). οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφόδρα, | τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι Philem. 4, 42 (24, 2). οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα | ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει Antiph. 3, 153 (61a) = Men. 4, 256 (81). *τακερὰ ποιήσας ταῦτα καὶ ζέσας σφόδρα Dionys. 3, 551

(1, 7). ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα (int. ποτήριον) Alexid. 3, 510 (12, 3). ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα | τὴν χεῖρα *πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον Plat. 2, 631 (2) cf. 5, 44. φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 7). σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους *ὄντως δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα Men. 4, 222 (1, 1). τρώκτης σφόδρ' ἐστίν anon. 4, 661 (236). σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία Demetr. 2, 878 (2). σφόδρ' (vulg. σφόδρα | τί) ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής Antiph. 3, 155 (68). πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, *κεἰ σφόδρα | *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ | ψευδής Men. 4, 94 (1). οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα Aristophan. 2, 986 (2). οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα Diph. 4, 406 (4). εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα-; Antiph. 3, 85 (v. 1). κακοδαίμων σφόδρα | ὅστις γαμεῖ γυναῖκα Antiph. 3, 32. λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα Sotad. 3, 585 (1, 8). γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα ib. 586 (1, 20). ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα ib. (1, 26). τὸ δειπνάριον *ἀνθηρὸν ἦν, γλαφυρὸν σφόδρα Diph. 4, 406 (v. 1). *ὁ δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα Men. 4, 266 (137). ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενὴς σφόδρα, | γενναῖος Men. 4, 135 (2, 14). Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα Men. 4, 154 (4). διακύψας ὁρῶ | διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα Diph. 4, 415. χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις Philisci 3, 580 (3). καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν Men. 4, 257 (89). πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ' Crobyli 4, 567 (2). †μαλακὰς σφόδρα Antiph. 3, 77 (v. 3). Νικοστράτην τίν' ηγαγον πρώην σφόδρα | γρυπήν Arched. 4, 435 (v. 1). τοῦτ' ἔστι σοι | τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα | ψυχρόν Eup. 2, 521 (2). [Myrt. 2, 418 (1)]. †περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ Aristophan. 2, 1010 (12). ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες | σφόδρα λοίδοροι Men. 4, 188 (4). εἰς τὸν ἴσον ὄγκον (οἶκον?) τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ Men. 4, 187 (2). κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές Epinici 4, 505 (v. 4). καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λέγω Diph. 4, 392 (1, 6). ὅλην ἐπίνομεν | τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ Men. 4, 88 (2, 3). σεμίδαλις, ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξηττημένη Antiph. 3, 18 (1). τεττάρων | δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. B. *(πολλοῦ) σφόδρα Men. 4, 125 (3). πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα Arched. 4, 437 (2, 9). πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων, | οἵ- Hegesipp. 4, 480 (v. 29). πολλῶν σφόδρ' ὄντων χἀτέρων- Baton. 4, 503 (1, 1). μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον Philem. 4, 37 (11, 4). ταῦτα *κἂν ἑκατὸν ἔτη βιῷς ἀεί | ὄψει παρόντα, κἂν ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους Men. 4, 211 (2, 6). ἤτοι σπάνιοι σφόδρ' ἂν ἦσαν ἢ πεπαυμένοι Men. 4, 237 (15, 8). κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε | μηδέποτ' ἐλέγξῃς Men. 4, 248 (44). πάνυ γάρ ἐστι τῇ φύσει | **φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα Men. 4, 198 (5). εὖ σφόδρα ad Eup. 2, 567 (61). ὑπὲρ ἐγκρατείας - εὖ σφόδρα | πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1, 4). εὖ *γ' ἄνδρες, εὖ σφόδρ' Nicostr. 3, 281. οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ Eup. 2, 466 (15, 2). οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος Antiph. 3, 144 (27). οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος, | ὥστ' - Eubul. 3, 224 (3). Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ' Timocl. 3, 596 (1, 3). οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | ἄνθρωπος Men. 4, 137 (1, 3). ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων *ὠχεῖσθ' ἄρα Aristophan. 2, 1005 (2, 11). τοῖς

κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα | ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει Antiph. 3, 13 (1, 17). ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ | τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον Men. 4, 175 (2, 1). ὡς σφόδρα | Φίλιππος (?) Antiph. 3, 67 (1, 14). ὡς *ὑψοῦ σφόδρα Antiph. 3, 30 (v. 18). τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ Men. 4, 183 (1). οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς | ἐσμέν Men. 4, 232 (8, 3). οὐ σφόδρ' ἐξηλέγχετο | τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 193 (6). τὸ *(τε) μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα Timocl. 3, 607 (v. 4). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν- ‖ οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι Antiph. 3, 116 (1, 11). de Platon. 2, 686 (16) cf. 5, 49. Cf. σφοδρός.

σφοδρός: κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ (int. ὁ καπνός) Diph. 4, 404 (2, 5). πότος ἔσται** | σφοδρότερος Antiph. 3, 61 (2). σφοδρῶς: ὡς σφοδρῶς (an σφόδρ' ἐστ'? 5, 87) *Αἰγυπτιώδης Cratin. min. 3, 375 (2).

σφοδρότης: ὁ δὲ λόγος (Amoris) | φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ θηρός Alexid. 3, 496 (1, 12).

σφόνδυλος: v. σπόνδυλος.

σφραγίς: †σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν (f. σφραγῖδ' ἔχει μνῶν δέκα) Eup. 2, 504 (9). ἔχων | *σανδάλια καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος Antiph. 3, 103 (v. 2). σφραγῖδας, ἁλύσεις, δακτυλίους Aristophan. 2, 1079 (6, 12).

σφράγισμα: [ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα Men. 4, 226 (1, 11)].

σφρῖγος: κόμη τε νεανικῇ | *σφρίγει (vulg. φρίγει) τε βραχιόνων Herm. 2, 402 (1, 6).

σφριγῶ: ἤμην πότ' ἤμην τῶν σφριγώντων ἐν λόγοις anon. 4, 654 (205).

σφυγμός: †σφυγμὸν v. ζυγός.

σφυδοῦν: δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι | τἀλλότρι' Timocl. 3, 610.

σφῦρα: ἔστιν ἄκμων καὶ σφῦρα νεανίᾳ εὔτριχι πώλῳ Cratin. 2, 69 (3).

σφύραινα: ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς; | B. κέστραν μὲν ὔμμες *ὠττικοὶ κικλήσκετε Stratt. 2, 773 (2). πάνυ συχνὴ σφύραινα. B. κέστραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν Antiph. 3, 51 (3).

σφυράδες: σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη Eup. 2, 433 (16).

σφυρόν: *κνημῖδε (libr. κνημῖδες) περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται (an κνημὶς δὲ-ἀρθροῦται?) Herm. 2, 397 (2, 3). μειράκια κινούμενα | ἐν τοῖς *σφυροῖς (an *τοῖν σφυροῖν?) ἕλκοντα τὴν στρατηγίαν Eup. 2, 464 (13). τὰ-σφύρ' (legeb. σφυρὰ) ᾤδει μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων Anaxil. 3, 354 (3).

σφῷν: πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῷν ἐγὼ | τὸ δεῖπνον *ἔνδον σκευάσω Plat. 2, 630 (1, 1) cf. 5, 44. *τίθημι κοττάβεια σφῷν ἐγὼ | τασδί *τε τὰς κρηπῖδας- ib. (1, 7) cf. 5, 44. παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφὸν Stratt. 2, 780 (1). ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι Aristophan. 2, 1151 (6). Caeterum v. σφεῖς.

†σχάδι v. ἰσχάς.

σχαδών: πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν Euthycl. 2, 890. *οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος; Aristophan. 2, 1077 (3, 6). *αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας Aristophan. 2, 1171 (1, 3). μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες Eubul. 3, 241 (v. 4). νήττας, σχαδόνας, κάρυ' *ἐντραγεῖν Antiph. 3, 143 (21). σχαδόνες, βότρυες, | σῦκα Anaxand. 3, 184 (1, 52).

σχάσασθαι: καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας Plat. 2, 626 (5).

σχεδιάζω: ὡς δ' *εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον | εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως Anaxand. 3, 168 (v. 3).

σχεδόν: *ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη σχεδὸν ἅπαντες Plat. 2, 637 (1, 1). πάντες σχεδόν | εἶναι μάγειροί φασιν Sosip. 4, 482 (v. 3). τὰ-ὄψα [φασὶ] πάντα καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν ‖ ἑτέραν ἐν αὐτοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν ib. 483 (v. 30. 31) cf. 485. πάντα μὲν λήψει σχεδόν | ἀεὶ γὰρ Dionys. 3, 548 (v. 21). τῶν τεχνῶν | *ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι Anaxil. 3, 353 cf. 5, 86. ὅτιὴ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους| *φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα Alcaei 2, 827 (1). ἠριστηκότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ (f. τι, Δήμων, ἐξ) ἀκροκωλίου τινός Alexid. 3, 435 cf. add. ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν | εἴρηκας Apollod. Gel. 4, 439 (2). *γαστὸν- | ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα Diph. 4, 397. ἐφθῶν μὲν σχεδόν | τρεῖς μνᾶς Theophil. 3, 629 (1). εἰσὶ δέ | ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν Aristophan. 2, 1182 (22) cf. add. ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν Helioch. 3, 563 (v. 11). ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς (int. τέχνῃ) δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 47). σχεδόν | ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα Theognet. 4, 550 (v. 2).

σχελίδες: σχελίδες-ὁλόκνημοι πλησίον τακερώταται | ἐπὶ πινακίσκοις Pher. 2, 300 (1, 13). ταύρου τ' -φλογίδες, | αἱ δολιχαί τε κάπρου φλογίδες (num σχελίδες?) Archipp. 2, 717 (2). σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν Aristophan. 2, 1052 (12).

σχέσις: τὰ *κρεάδι' ἔσται- | ἔγχυλα-ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν Alexid. 3, 440 (5, 12).

σχῆμα: cf. σῶμα. ἐπαγωγόν-τὸ σχῆμά πως | τῆς κύλικός ἐστιν Antiph. 3, 88 (1, 2). εὐλοιδόρητον-φαίνεται | τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ | ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον,- | ἔλεξεν Ephipp. 3, 332 (v. 11). *πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνήρ Men. 4, 253 (67). τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ μόνον (? int. ager) anon. 4, 691 (350, 10). οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων | *(ἄνθρωπον); οὐδὲ μικρὸν ἀλλὰ σχήματι Philem. 4, 3 (v. 4). οὐδὲ τῷ βίῳ | ταὐτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει Alexid. 3, 399 (2). *φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε καθάπερ σχημάτων Calliae (Diocl.) 2, 737 (4). ὥστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων (num ἀνακῦπτον καὶ κατακῦπτον? sed cf. 5, 70) τοῦ σχήματος εἵνεκα (οὕνεκα?) τοῦδε | κηλώνειον Aristophan. 2, 1185 (40). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ *σχήματ' ἐποίουν Aristophan. 2, 1177 (5).

σχηματίζω: τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν ‖ πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6) cf. 5, 69.

σχιζίας: Cratin. 2, 207 (90).

σχιζογύανδροι: σχιζογυάνδρους (i. e. sycophantas) anon. 4, 648 (178).

σχινοκέφαλος: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς *ὁδὶ προσέρχεται | *(ὁ) Περικλέης Cratin. 2, 61 (1).

σχῖνος: κότινον, σχῖνον, μελίαν Eup. 2, 426 (1, 4). οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος οὐ δάφνης κλάδοι Amips. 2, 711 (3). ἀσφάραγον σχῖνόν τε *τεμὼν καὶ ὀρίγανον Anaxand. 3, 193 (2). λάμβανε χερσὶν | σχῖνον μεγάλην Cratin. 2, 151 (7). πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας *σχίνου κεφαλὴν (vulg. ἐχίνου κεφαλῆς) κατορύττειν Aristophan. 2, 1050 (8).

σχιστός: πέρκη σχιστή Antiph. 3, 72 (1, 2). Ἀργείας φέρειν | σχιστὰς Eup. 2, 532 (2). σχιστὸν χιτωνίσκον τίν' ἐνδέδυκας Apollod. 4, 453.

σχοίνινος: σχοίνινος ἠθμός Cratin. 2, 92 (13). φορμῷ σχοινίνῳ Aristophan. 2, 1014 (34).

σχοινίον: οὐδὲ σχοινία (f. οὐ σχοινί') οὐδὲ στραγγαλίδες εἰσίν Stratt.

2, 783 (5). *πλεῖς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων; Antiph. 3, 52 (1). *ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων; anon. 4, 620 (54). Ζεῦ σῶτερ-ἀντέχου τῶν σχοινίων Men. 4, 232 (7, 7).

Σχοινίων: πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος Cratin. 2, 194 (52[c]).

σχοινόπλεκτος: εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος Arar. 3, 274 (1).

σχοῖνος: σχοίνους λαβὼν *ἄνειρε (cf. 5, 50) τὰ κρέα Plat. 2, 687 (22). πλεκτὴν σχοῖνον dixit Aristophan. 2, 958 (16).

σχολάζω: ὁπόταν σχολάζῃς, *νεῦψον Pher. 2, 264 (8). πάλαι *δή | ἡμᾶς *ἔδει τῷ *χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν Aristophan. 2, 990 (15) cf. 5, 60.

σχολαστής *ἐστι· δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν | τὸν *ἐπιμελῆ καὶ δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον | πλείω anon. 4, 602 (8).

σχολή: εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται Stratt. 2, 783 (1). τὸν ἀμελῆ μᾶλλον (int. δεῖ γαμεῖν), ἐπιθυμοῦντα δέ | σχολῆς anon. 4, 602 (8). τὴν σχολήν | εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον Dionys. 3, 553 (2, 2). πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα mon. 704. οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν, | ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν | νέμειν ἑκάστῳ-; Men. 4, 120 (5). εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν | δυνάμενον Men. 4, 193 (5, 3). περινοστεῖν *σχολήν | ἄγοντα Alexid. 3, 520 (36). τὰ γὰρ *Ἄλεια μεγάλην εἰ σχολὴν ἄγει (?) anon. 2, 746 (2, 6) cf. 5, 52 et add. ταῦτ' οὐ σχολὴ Πλάτωνος; Alexid. 3, 455 cf. 5, 90. πάνυ γε διασκοπῶν | ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ Alexid. 3, 444 (1, 4). σχολῇ γε, νὴ τὸν ἥλιον, σχολῇ λέγεις Alexid. 3, 496 (2).

σωδάριον: Herm. 2, 416 (8).

σώζω: πῶς ἂν μὲν οὖν (f. ἄν με νῦν) σώσειεν ἶβις ἢ κύων; Timocl. 3, 590 (v. 1). τὸν δίκαιον δεῖ θεόν | οἴκοι μένειν σώζοντα τοὺς ἱδρυμένους Men. 4, 127 (2, 4). οὐδεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σώζει- | ἑτέρου τὸν ἕτερον Men. 4, 140 (1, 1). ταὐτόματόν ἐστιν ὡς ἔοικέ που θεός, | σώζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων Men. 4, 151 (2). σώζει δ' αὐτά που τὰ σώματα (int. καιρός?) Men. 4, 90 (4). ἡ τέχνη δὲ σώζεται Hipparch. 4, 431 (v. 4). τοῦτ' (i. e. ἡ τύχη) ἔστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον | καὶ σῶζον Men. 4, 212 (3, 5). ἢ τὸ πνεῦμα γάρ | αὐτοὺς τὸ σῶζον *ἦκεν ἢ 'φάνη λιμήν Philem. 4, 10 (1, 8). οὔτε-ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος, | οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν Philem. 4, 30 (1, 4). ἀνερρίφθω κύβος. | *Α*. πέραινε. σωθείης δὲ νῦν Men. 4, 88, (1, 5). γήμας δ' οὐδὲ εἷς σέσωσθ' ὅλως ib. (1, 9). τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον | πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον. ‖ *Σ*. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; ib. 174 (1, 3. 6) non optat salvom patruum venire adulescens ap. Apollod. Car. 4, 446 (4). θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου Herm. 2, 383 (1). *ἤν τε σωθῶ γ' ἤν τε μή Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ *(Οἰδίπους), | -σώζεται δ' ἄκων μόνος Anaxil. 3, 348 (1, 28). οὐκ ἠξίωσα καταλιπεῖν τὴν μητέρα, | πρώτην δὲ σώζειν Alexid. 3, 519 (35, 2). σῶζε σαυτόν, ἐγὼ δ' ἐμέ Philem. 4, 8 (3). ἀεὶ δ' ὁ σωθεὶς ἐστιν ἀχάριστον φύσει Men. 4, 325 (472). cf. mon. 34. οὐχ ὅθεν ἀπωλόμεσθα σωθείημεν ἄν; Men. 4, 295 (292). οὐκ ἄν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα *σώσει' Diph. 4, 411 (1, 4). ἔσωσας ἐκ τῶν *σίγμα τῶν Εὐριπίδου Plat. 2, 626 (7). cf. Eubul. 3, 218 (2). ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον, | πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphron. 4, 490 (1). ἀνὴρ-ἄνδρα καὶ πόλις σώζει πόλιν mon. 29. γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστι σώζειν οἰκίαν mon. 84. οὐδεπώποτ' εὐξάμην | ἐγὼ τὸ σῶζον τὴν ἐμὴν οἰκίαν (an συνοικίαν?) Men. 4, 242

(30). αὐτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές, | ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ᾖ τὸ σῷζον ᾖ Philem. 4, 44 (27^b, 5). ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν mon. 643. μάλιστα γὰρ οὕτω σῴζεται τὸ συμφέρον Philippid. 4, 469 (3). τὸ διδασκαλεῖον (an διδασκάλιον?) ἡμεῖς σώζομεν τὸ Σίκωνος Sosip. 4, 482 (v. 13). ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις | αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 1). [ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διὰ σφραγισμάτων | σώζει δάμαρτα Men. 4, 223 (1, 12)]. ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης | *σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως Arched. 4, 436 (1, 12). †εἰ** γάμος ἦν ὁ σώζων τὴν ἄλλου νόσον | νόσον σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν Men. 4, 270 (161).

Σωκράτης: Σώκρατες ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ' Amips. 2, 703 (1, 1). μισῶ δὲ καὶ *(τὸν) Σωκράτην, τὸν πτωχὸν ἀδολέσχην Eup. 2, 553 (10) cf. add. δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν, *(ᾄδων) | Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν, οἰνοχόην ἔκλεψεν Eup. 2, 552 (9). *τί δὴ σὺ *σεμνοῖ-; | B. ἔξεστι γάρ μοι. Σωκράτης γὰρ αἴτιος Calliae 2, 739 (2). Μνησίλοχος-*φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν Telecl. 2, 371 (2). cf. Aristophan. 2, 1106 (8).

σωκρατόγομφος: τὰς τραγῳδίας ποιῶν ‖ τὰς σωκρατογόμφους *Telecl. 2, 372 (3).

σωλῆνες: λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας Philyll. 2, 861 (1, 2). κόγχαι τε καὶ σωλῆνες Arar. 3, 274 (1).

σῶμα: ἥ τε σύννομος | τῆς *κυφονώτου σῶμ' (an σχῆμ'?) ἔχουσα σηπίας ‖ τευθίς- ‖ ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται Antiph. 3, 126 (1, 18. 22). τὸ δ' ἄλλο σῶμα (int. σηπιῶν) κατατεμὼν πολλοὺς κύβους Alexid. 3, 471 (3, 4). τῆς ἀγρίας ἅλμης *πάσμασι | σῶμα (int. γλαύκου) λιπάνας | πυρὶ-παραδώσω; Axionici 3, 532 (1, 10). τὰ μὲν διανεκῆ | σώματος μέρη *δαμάζετ' ἐν *πυρικτίτοισι γᾶς Anaxand. 3, 163. νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά ‖ ἔγχελυς Eubul. 3, 222. τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ *ἐγχέλεις Eup. 2, 565 (52). αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη | ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος (?) Anaxand. 3, 180 (1). ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας (?) Anaxand. 3, 176 (1, 17). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος (i. e. ventrem) ἀπὸ τοῦ σώματος Alexid. 3, 479 (1, 3). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι (meretrix), τοῦτο γυμνὸν δείκνυται Alexid. 3, 423 (1, 19). λεπτότατον περὶ σῶμα Eubul. 3, 251 (2, 3). δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος Antiph. 3, 8 (2). ἐσχάρας κεκαυμένος (Cinesias) | πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2). μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ' ἀλείφεται (int. νύμφη) Anaxand. 3, 192 (3). ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι *πρίω | μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον-' | καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς *πρίω μοι βάκχαριν Cephisod. 2, 883 (1). τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι | διέδραμε γαργαλισμός Hegesipp. 4, 479 (v. 15). ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον (an ὑπόξυλοι?) Alexid. 3, 473 (7). ἐπεὶ δὲ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει, | τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 19). ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ (int. οἶνος), | ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων anon. 4, 605 (16, 13). ὕπνος πέφυκε σωμάτων σωτηρία mon. 520. πονεῖν-δυναμένους τοῖς σώμασιν | μάλιστα Alexid. 3, 490 (2, 3). τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς | ἔχειν ἀπὸ σώματος, | κόμῃ τε νεανικῇ | *σφρίγει τε βραχιόνων (?) Herm. 2, 402 (1, 4). μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν, | αὐτῶν τε δόξῃ *κἀπὶ κάλλει σωμάτων Men. 4, 233 (9, 6). ὅστις αὐτῆς *(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων | ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γιγνώσκει λόγον Alexid. 3, 411 (v. 1).

ψυχῆς ὄλεθρός ἐστι σωμάτων ἔρως mon. 593. *ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν, | καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν Men. 4, 271 (166). *λύπη-ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς | -τὰ χρώματα | πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). μὴ *χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε, | ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις τὴν καρδίαν ib. 151 (56). ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ μόνον τοῦ σώματος Anaxand. 3, 198 (8). ποῦ *ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι | τὸν χρόνον-; Men. 4, 244 (35). ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν (vinum affert) anon. 4, 605 (16, 5). ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχὺν σώματος, | ἀκοήν, ὅρασιν ad Men. 4, 362. cf. mon. 648. ὦ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων- Men. 4, 239 (21, 1). ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα | αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα Philem. 4, 54 (55). τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαιταν προσφέρων Men. 4, 234 (11, 4). βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν mon. 75. τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς | *χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου Men. 4, 252 (65). ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος mon. 393. ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι. *B. τὸ σῶμ' ἐγώ, | ψυχὴν δ' *ἀνήκειν Plat. 2, 640 (3) cf. 5, 45 et add. σῶμα μὲν ἐμοῦ τὸ θνητὸν αὖον ἐγένετο, | τὸ δ' ἀθάνατον *ἐξῆρε πρὸς τὸν ἀέρα Alexid. 3, 455. ἡμῶν-ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν |-, τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν Philem. 4, 32 (3, 10). μετὰ τῶν σωμάτων | ἡμῶν, ὅταν *γιγνώμεθ', εὐθὺς *χἠ τύχη | προσγίγνεθ' ἡμῖν, συγγενὴς τῷ σώματι Philem. 4, 6. μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι Apollod. 4, 456 (3). τύχη-πάντα μεταφέρει τὰ σώματα Anaxand. 3, 162 (1). ἡ δ' αὖ τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39). τὰ πατρῷα μὲν ποιεῖ καιρός ποτε | ἀλλότρια, σῴζει (?) δ' αὐτά που τὰ σώματα Men. 4, 90 (4). τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' Men. 4, 189 (8) cf. 5, 104. ἁγνίζων-|| -πόσα (an τόσα?) σώματα φωτῶν Diph. 4, 416 (3, 3). *εἰς Ἠλιαίαν ἦλθε περὶ τοῦ σώματος (Phryne) Posidipp. 4, 517 (v. 5). ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης Men. 4, 247 (43, 1). κυκλῶν-ἀεὶ τὸ σῶμα | οὐ παύσεται (int. ἐνιαυτὸς) δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων Herm. 2, 380 (1, 5). ὕδωρ-ποταμοῦ σῶμα Eubul. (?) 3, 266 (10).

σῶμαι: *ποττὰν κοπίδ', οἰῶ, σῶμαι Epilyci 2, 887 (2, 1).

σωμάτια: Plat. 2, 695 (68).

σώρακος: κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος Aristophan. 2, 1049 (6).

σώρευμα: πνικτὰ *Σικελὰ πατανίων σωρεύματα Eubul. 3, 228 (2).

σωρευτός: γόγγρου-ὁμοῦ *σωρευτὰ-μέλη Alexid. 3, 416.

σωρός: σωρὸν-κυάμων καταλαβὼν | ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον Timocl. 3, 603 (4, 6). ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς (hodie σωρὸν ed. min.) ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 394 (1, 4). ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ, | ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῆσαι ῥᾴδιον Diph. 4, 422 (19).

σῶς: *οὐ γὰρ σῶς (legeb. οὐδ' ἴσως) ἀντέλεγες τούτῳ τῷ *δειπνίῳ Aristophan. 2, 1144 (11). ἤδη *(δ') εἰμὶ σῶς Men. 4, 301 (316). οὕτω *γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη Aristophan. 2, 1194 (76). ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος ib. (77).

Σωσίας: Σωσία Philem. 4, 36 (9). Steph. 4, 544 (v. 5). *Σωσία (vulg. Σωσίλα) Men. 4, 90 (5). σπονδή· *φέρ' ὦ παῖ Σωσία Men. 4, 153 (3, 2).

Σωσίλας: v. Σωσίας.

Σωτάδης: κἂν *δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου Philetaer. 3, 292.

σωτήρ: Ζεῦ σῶτερ, Διὸς σωτῆρος sim. v. Ζεύς p. 432. τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην, | τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα Theophil. 3, 626 (v. 3). ὡς αὐ-

τὸν ὄντ' αὐτοῖσι (Callimedontem piscariis) τῆς τέχνης μόνον | σωτῆρα Alexid. 3, 407 (1, 6). τῆς πόλεως εἶναι ταύτας σωτῆρας Pher. 2, 345 (16).

σωτηρία: διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά Men. 4, 153 (3, 5). τὰ πάτρια διατηροῦντες, ἅπερ ἡμῖν μόνα | ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας Athenion. 4, 558 (v. 24). οἱ-θεὸν σέβοντες ἐλπίδας καλὰς | ἔχουσιν εἰς σωτηρίαν Philem. (?) 4, 60 (90). σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος mon. 478=629. γυνὴ-οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία mon. 85. γυνὴ δικαία τοῦ βίου σωτηρία mon. 93. ὕπνος πέφυκε σωμάτων σωτηρία mon. 520. ἂν δ' *ἀπαίδευτος μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος, | τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν Philem. 4, 31 (1, 12). χοἱ μὲν πλέοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν | ἢ νύκτα χειμασθέντες εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ | σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1, 7). στρατιώτην-σωτηρίας | ἔστ' ἔργον εὑρεῖν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὔπορον Men. 4, 91 (3). τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ | λεγόμενον *οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399.

Σωτηρίδης: ὅταν-ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν, | Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην Euphron. 4, 493 (v. 7). ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου Euphron. 4, 494 (1, 1).

σωτήριος: δημοτικὸν ὦ Ζεῦ πρᾶγμα καὶ σωτήριον Philem. 4, 4 (1, 3). ἕλκειν τὸ βέδυ σωτήριον προσεύχομαι *Philyll. 2, 864 (1). ἐφήμερον-καὶ προπετῆ βίον, | οὗ πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου Men. 4, 183 (2). ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος Men. 4, 288 (246ª).

σωφρονῶ: εὐχροεῖν ὀρνιθοθηρᾶν σωφρονεῖν Telecl. 2, 369 (8) cf. add. φίλος γὰρ ἀνήρ, σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ Telecl. 2, 371 (1, 5). οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν | τήνδε λαμβάνων ἄφνω Eup. 2, 533 (4). οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ Antiph. 3, 156 (71). σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' (an κεὐτυχοῦντ'?) ἰδεῖν τινα | τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν mon. 392.

σωφροσύνη: ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη (al. f. ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή) mon. 505.

σώφρων: cf. σωφροσύνη. τὴν μουσικὴν ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς σώφροσιν ex Cratin. 2, 156 (12). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην οἱ σώφρονες mon. 189. γέλως τὰ σεμνὰ τοῦ βίου τοῖς σώφροσιν mon. 569. τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ Baton. 4, 499 (1, 1). τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σώφρονα Alexid. 3, 518 (31, 1). χρηστὴ γυνὴ κτῆμ' ἐστὶν ἀνδρὶ σώφρονι mon. 634. νόμων ἔχεσθαι πάντα δεῖ τὸν σώφρονα mon. 380. cf. 580. ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα mon. 192. ἔγημε θαυμαστὴν γυναῖκ' ὡς σώφρονα Men. 4, 287 (238). τὴν γυναῖκα- | τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν Men. 4, 265 (133). ὡς ἡδὺ κάλλος, ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα mon. 555. ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι mon. 160. ναῦς ὅταν-ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ Aristophan. 2, 975 (10). εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ-λαλεῖν | ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες | ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ Nicostr. 3, 288 (1). σωφρόνως: κεραμεύων *ἂν *οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος Phryn. 2, 586 (1).

Σωχάρης: ὡς σφοδρῶς *Αἰγυπτιώδης, *Σωχάρης, Παμμύλης Cratin. min. 3, 375 (2) cf. 5, 87.

T.

ταγηνίας: πτισάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας Nicoph. 2, 852 (2). ταγηνίας-χλιαρούς | σίζοντας Magnet. 2, 10 (2). δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας Cratin. 2, 90 (8). τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' - | *ῥεῖ- ‖ τῃδὶ δ' *ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8).
ταγηνίζειν: μισῶ λακωνίζειν, ταγηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην Eup. 2, 547 (2, 1).
ταγηνιστοὶ ἰχθύες apud Alexidem commemorati dicuntur 3, 404 (4).
†ταγηνιω: πυόν, μέλιτος ὀξύβαφον, †ἀπὸ ταγηνιω Alexid. 3, 462 (1, 11).
ταγηνοκνισοθήρας: *Eup. 2, 487 (4b).
τάγηνον: οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον (al. ἄριστον) Plat. 2, 672 (1, 12). αὕτη (i. e. piscatoria ars) - ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται, ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται Anaxand. 3, 175 (1, 4). τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων Eup. 2, 489 (7). τὸ δ' ἄλλο σῶμα (int. σηπιῶν) κατατεμὼν πολλοὺς κύβους | -, δειπνούντων ἅμα | ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον *ἐπισείων φέρω Alexid. 3, 471 (3, 6). ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς- Alexid. 3, 429 (1, 12).
τάγυρι: μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς Eup. 2, 431 (10).
Ταίναρον: πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις Men. 4, 287 (239).
ταινία: *ἀλλ' εἰ (an ἤ?) σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι Aristophan. 2, 1033 (16, 1). θήσω - νικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3). τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς | καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ Alexid. 3, 449 (4).
ταινιόπωλις: μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις *ἦν Eup. 2, 521 (1).
τακερός: Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς Aristophan. 2, 1098 (1). τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι Pher. 2, 287 (2). *τακερὰ (libr. τὰ κρέα) ποιήσας ταῦτα (i. e. τὰ κρέα) καὶ ζέσας σφόδρα Dionys. 3, 551 (1, 7). πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη Antiph. 3, 3 (1, 4). σχελίδες - ὁλόκνημοι - τακερώταται | ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια Pher. 2, 300 (1, 13). ἀκροκώλια *δή σοι τέτταρα | ἥψησα τακερά Aristophan. 2, 945 (5). ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος Crobyli 4, 568 (3). γαστρίον τακερόν τι anon. 4, 608 (27b). ὡς τακερόν-καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetaer. 3, 293. cf. ad 295 (3).
***τακεροχρῶτ'** εἴδη (int. νεογενοῦς ποίμνης) κύουσαν (ollam) Antiph. 3, 26 (1, 5).
τακερῶ: ἐρίφιον *ἐτακέρωσε, πνικτὸν διέλαβεν Athenion. 4, 558 (v. 30).
τακτική: παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται Nicomach. 4, 584 (v. 37).
τακτός: *τακτῆς (cod. τὰκ τῆς) τροφῆς-τῆς καθ' ἡμέραν Alexid. 3, 446 (1, 6).
τάκωνες: οὐδ' ἐξ ἀγορᾶς οὐδὲ τάκωνας ποιησόμεθ' οὐδ' ἀλλᾶντας; Cratet. 2, 239 (3, 4).
ταλαίπωρος: τοῖς ἄρτοις ὅσας | ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί Alexid. 3, 409 (2). Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω Eubul. (Philipp) 3, 238 (v. 10). νικᾷ-χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου | γαστήρ. ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ | τῆς γαστρός Diph. 4, 402 (1, 2. 3). ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ | χειμαζόμενος ζῇ Men. 4,

192 (4, 6). ὡς ἄθλιον ζῇ καὶ ταλαίπωρον βίον ib. 193 (5, 5). ὦ ταλαιπώρου βίου Arched. 4, 436 (2, 3). Apollod. 4, 450 (v. 4). τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον- | πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). τοῦ ταλαιπώρου πάθους Alexid. 3, 449 (5).

ταλαντιαῖος: πρῶτα μὲν ταλαντιαῖος ὅστις ἔστ' αὐτῶν λέγε Cratet. 2, 246 (2). νοσημάτων ταλαντιαίων Alcaei 2, 828 (3).

τάλαντον: ὅταν-ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον | κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία Aristophan. 2, 1147 (1, 4). ὅτ' ἦν-νεώτερος, κρόκης | πέντε στατῆρας εἶχε-, | νῦν δὲ ῥύπου γε δύο τάλαντα ῥαδίως Eup. 2, 529 (7). *Ζωπύρου τάλαντα καὶ ζυγά Cratin. 2, 115 (12). οὐδ' ἂν συναγάγῃς | τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα Men. 4, 156 (1, 6). *(τὰ) Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται anon. 4, 660 (234). τῷ *σατραποπλούτῳ-νυμφίῳ, | κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους Antiph. 3, 131 (1, 2). βραχύ τί ἐστι τάλαντον (?) Diph. 4, 379. ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι- | ἕστηκα τηρῶν.*** | μακάριος ἐκεῖνος δεκατάλαντον (al. δέκα τάλαντα) καταφαγών Men. 4, 183 (5. 6). δύ' εἰ λάβοι | τάλαντα, χρυσοῦς *ἐξ ἔχων ἀποίσεται Philem. 4, 60 (91). Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει. || καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ Timocl. 3, 591 (v. 1). τρία τάλαντα ab Callia Phoco cuidam data dixit Cratin. 2, 220 (140). κατ' ἀντιβολίαν δέκα τάλαντ' ἀπετισάμην Eup. 2, 555 (16). τοῖς δέκα ταλάντοις *προστιθείς | ἄλλ' ἄττα πεντήκοντα Pher. 2, 339 (9). παρ' ᾧ (Epicuro) || τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα Damox. 4, 530 (v. 4). τούτῳ (Aristippo) τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίγνεται | ὁ δεσπότης Alexid. 3, 400 (1, 7). μικροῦ τάλαντον γίγνεται τὸ κατὰ λόγον Men. 4, 161 (1, 6). προσέδωκας τάλαντον Men. 4, 329 (493). τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι | τάλαντον ὑπεριδόντι;- | -οὐ δώσω δὲ κἂν Ἅιδου δίκην | ὡς ἠσεβηκὼς εἰς τάλαντον ἀργυροῦν (an ἀργύρου? 5, 121); anon. 4, 668 (282).

τάλαρος: ὁ τάλαρος ὑμῖν διάπλεως ἔσται γάρου Cratin. 2, 178 (11).

τάλας: οἴμοι τάλας-χαράδρα κατελήλυθεν Pher. 2, 275 (4). οἴμοι τάλας, δάκνει, δάκνει, | ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν Herm. 2, 405 (7). οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα; Aristophan. 2, 1138 (3). οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν- Antiph. 3, 154 (65). οἴμοι τάλας ἔγωγε Men. 4, 244 (35). ὦ τάλας ἐγώ Theognet. 4, 549 (v. 5). ὁ δὲ τάλας ἐγὼ | κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας Diph. 4, 401. ὦ τάλαιν' *ἐγὼ κακῶν Alexid. 3, 422 (3). Σπινθὴρ *τάλας, πειρᾷς με; Theop. 2, 804 (v. 8). τάλας, ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις | τὸ φορτίον θείς; Men. 4, 196 (1). εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας anon. 4, 673 (299). ὦ τάλαν Epigen. 3, 538 (1). *(ὦ) τάλαν Philetaer. 3, 300 (1). δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς μαίνει, τάλαν Men. 4, 290 (260). τὴν-τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις || ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν Herm. 2, 398 (2, 8). διότι πανταχοῦ | διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην (i. e. τὴν γαστέρα) γίγνεται Diph. 4, 403 (1, 12). ἡ τάλαινα Telecl. 2, 366 (1). ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς | οἴκαδε βαδίζειν ᾤχετ', *ὦ ταλάντατος Timocl. 3, 597 (2, 4). caeterum cf. ad Aristophan. 2, 1177 (4).

τάλιδος Aristophan. (?) 2, 1220 (259).

ταμία: Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος (i. e. Γεωργία) Aristophan. 2, 1065 (2, 2).

ταμίας: ταμίαι trierarchis adiuncti ap. Eup. 2, 505 (18). οἰκείων ἀνέμων ταμίας (i. e. πρωκτός) Eubul. 3, 254 (1, 2).

ταμιεῖον: τὸν-Δία τὸν κτήσιον | ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον

Men. 4, 223 (2, 3). ἐσθίει | μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.| τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας Phoenicid. 4, 510. ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι γενναία γυνή Alexand. 4, 554 (1). ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη (al. f. ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή) mon. 505. κόρης ἀπαλλαττόμεθα ταμιείου πικροῦ Anaxand. 3, 200 (13) = Diph. 4, 426 (34).

ταμιεύω: σακίον, ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται Aristophan. 2, 1083 (10).

τᾶν: *οὐδὲν διαφέρει, | ὦ τᾶν Antiph. 3, 120 (1, 10). ὦ τᾶν λαβὲ καὶ μὴ παῖζε Alexid. 3, 391 (2, 11). ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17 (v. 1). σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, *(ὦ τᾶν), ὅταν | οὗτοί σε κατορύττωσιν Pher. 2, 260 (11). ὦ τᾶν, ἄκουσον ἤν τί σοι μέλλω (al. δοκῶ) λέγειν Timocl. 3, 592 (v. 1). τί μέλλεις; σπεύδετε (an σπεῦδε δή?), | ὦ τᾶν Timocl. 3, 604 (v. 2). ἆρά γε | ὦ τᾶν ἐθελήσετον Cratin. 2, 223 (145). adde Nicoph. 2, 855 (6).

Ταναγρική: κωμάσαι | πρὸς τὴν Ταναγρικὴν Sophil. 3, 581 (v. 4). Ταναγρικὴ γυνή Men. 4, 321 (451).

τανθαρυστοὶ (vel τανθαριστοὶ) ὅρμοι ap. Theop. 2, 823 (35).

ταντολίζω: *(τὰ) Ταντάλου τάλαντα ταντολίζεται anon. 4, 660 (234).

Τάνταλος: τὸ τῶν παρασίτων-ἐξεῦρεν γένος | Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος Nicol. 4, 579 (v. 2). Κροίσῳ λαλῶ σοι καὶ Μίδᾳ καὶ Ταντάλῳ Philem. 4, 61 (94). τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα Men. 4, 156 (1, 6). adde anon. 4, 660 (234).

τανύπτεροι λύκοι Cratet. 2, 244 (1, 3).

τάξις: ἕκτη Κύπρος, | Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει Alexid. 3, 517 (30, 6). τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ (an κᾂν?) τάξιν λιπεῖν Amphid. 3, 318 (3). ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν Antiph. 3, 154 (65). *ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως Plat. 2, 672 (1, 8) cf. add. ὅσα | οὔτ' ἀριθμὸν οὔτ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει, | περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει Dionys. 3, 552 (1, 14). ἡ τάξις σοφὸν | ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κᾂν πάσῃ τέχνῃ, | ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς (i. e. culinariorum) δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν Sosip. 4, 483 (v. 45). ἡ μαγειρικὴ τέχνη || ἡμᾶς-ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά Athenion. 4, 557 (v. 6). ἡ *τ' εὐρυθμία τό τ' ἦθος ἡ *τάξις θ' ὅση | ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο Damox. 4, 536 (v. 7).

ταπεινός: ταπεινὰ-καὶ γλαφυρὰ (int. κεραμεύουσι) πάντες *(κανθαρίδι') Epigen. 3, 538 (1). οὕτως ἕκαστος *(ἐστι) διὰ τὰ πράγματα | *(ἢ) σεμνὸς *ἢ ταπεινός Apollod. Car. 4, 445 (4). *ὃς (int. Διόνυσε) τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος Diph. 4, 415 (1). τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνῃς, καλὸν | ἔξω φανεῖται-' ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς | ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί- Men. 4, 115 (1). ἡ πενία-περιφανές τε καὶ | ταπεινόν Antiph. 3, 91 (2). ταπεινῶς: ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον Philem. 4, 55 (63^b) = Men. 4, 274 (179). cf. ad Philippid. 4, 478.

ταπεινότης: οὐ (i. e. ἀνθρώπου) μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος καὶ πάλιν | ταπεινότητα ζῷον *οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2, 12).

ταπεινῶ: τὴν θεὸν | ἐξιλάσαντο (Syri) τῷ *τεταπεινῶσθαι (libr. ταπεινῶσαι) σφόδρα Men. 4, 102 (4, 6).

Ταραντινίδιον (al. minus recte Ταραντῖνον) Nicostr. 3, 290 (12).

ταράττω: λαγὸν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον Amips. 2, 708 (2). θρυμματίς | τεταραγμένη καὶ λοπάδες Antiph. 3, 101 (5, 5). ἄν τιν' ἰδιώτην ποθὲν | λάβωσιν εἰσελθόντα,- | -ταράττειν καὶ κυκᾶν | τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι Cratin. min. 3, 376. ἐτάραττε κἀκείνους (deos

Amor) γάρ, ἐμβάλλων στάσεις Aristophont. 3, 361 (2, 3). γυναῖκε δ' *αὐτὰς (civitates) *δύο ταράττετόν τινε (δημοκρατία et ἀριστοκρατία) ἀεὶ συνοῦσαι Henioch. 3, 563 (v. 15). νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ Men. 4, 288 (244).

ταραχή: ὀργῆς-ἀλογίστου κρατεῖν | ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ Men. 4, 241 (25).

τάρβος: ἐν δὲ θαλάσσῃ | τάρβος Plat. (?) 2, 697 (v. 4).

ταργανῶ: ἄκρατον *κοὐ τεταργανωμένον | ἔπινε Plat. 2, 684 (9, 3).

ταριχηγός: Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος Alexid. 3, 482.

ταρίχιον: σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον Pher. 2, 263 (4). κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον Cephisod. 2, 885 (2).

τάριχον: ὀρίγανον, ὅς δή | σεμνύνει τὸ τάριχον (Eust. τάριχος) ὁμοῦ μιχθεὶς κοριάννῳ Anaxand. 3, 193 (2) cf. 5, 81. μαστιγίας-ἐπ' ἀργυροῦ | πίνακος-τάριχον (al. τάριχος) ἐνίοτε | δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου Philippid. 4, 469 (v. 4). σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ [ἀμφὶ?] τάριχ' *ἀγάλλει Axionici 3, 532 (1, 15).

ταριχοπώλης: ἐπριάμην παρ' ἀνδρός- | ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ | *τιλτὸν μέγιστον Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 4). διὰ τοῦτο *(τὸ) τάριχος τέθεικας διπλασίου; | B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου Alexid. 3, 389 (1, 14).

τάριχος: cf. τάριχον. ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη Herm. 2, 407 (1, 5). πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Eup. 2, 506 (23). τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' ἢ | Γαδειρικόν Antiph. 3, 43 (1). τάριχος ἀντακαῖον ib. 100 (3). ταρίχη πνικτά Pher. 2, 341 (3). τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις Plat. 2, 685 (14). τυρός, πλακοῦντες, πράγματα | *ἐλευθέρι', οὐ τάριχος Antiph. 3, 101 (5, 3). λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι Athenion. 4, 558 (v. 33). πλακοῦντας ὀπτᾷ, χόνδρον *ἕψει καὶ φέρει | μετὰ τὸ τάριχος Men. 4, 222 (1, 11). ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων, | κρεῶν βατανίων εὐθέως **Alexid. 3, 462 (1, 8). καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους (al. ταρίχων), καρδάμων, θρίων, ὀποῦ Antiph. 3, 78 (1, 4). διὰ τοῦτο *(τὸ) τάριχος τέθεικας διπλασίου; Alexid. 3, 389 (1, 13). τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον *τοδί. | *διωβόλου τοῦτ' ἔστι. ib. 470 (1, 5). ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί Chionid. 2, 7 (2). ἐπέπασα | ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας Men. 4, 121 (6). ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπτετον Chionid. (an Men.? 5, 14) 2, 7 (3). ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι Aristophan. 2, 1193 (75). τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι | εἰσήγαγεν τάριχος Alexid. 3, 413. ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ (Pythionice) Antiph. 3, 13 (1, 22). ταρίχους εὐπόρως-τυγχάνει | ἔχουσα Timocl. 3, 600 (2, 5). cf. Aristophan. 2, 1030 (11). τάριχος ἐλεφάντινον Cratet. 2, 244 (1, 1). Aristophan. 2, 1085 (15, 2). τάριχος πίονα Herm. 2, 384 (3). ἐν σαργανίσιν ἄξω (f. σαργανίσι νάξω 5, 16) ταρίχους Ποντικούς Cratin. 2, 41 (7). ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους Cratet. 2, 239 (3, 2). ἄττ' ἔχω ταῦτ' *ἐς ταρίχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. τυροὺς *(τε) καὶ ταρίχους Philippid. 4, 478 (18). οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ | πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά Aristophan. 2, 1030 (11).

ταρρός: v. ad Pher. 2, 309.

ταρρωμα: Aristophan. 2, 1220 (260).

Ταρταρίτης: anon. 4, 659 (342).

Τάρταρος: παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν Τάρταρον Pher. 2, 300 (1, 21) cf. 5, 28.

ταρφέα: πατάνια πυκνὰ ταρφέα Eubul. 3, 223 (1).
τάρων: v. τέτταρες.
τάττω: ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά | τρίγλας Antiph. 3, 12 (1, 9). τάττειν τε γεννικῶς παρασκευάζεται | πλευρὰν μετ' αὐτῶν (?) Antiph. 3, 108. *ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως Plat. 2, 672 (1, 8). οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα. | τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον Anaxipp. 4, 460 (v. 29). γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμένας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 4) = 246 (v. 3). cf. Xenarch. 3, 617 (1, 6). τῆς μερίδος ὧν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης Men. 4, 194 (6, 3). ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς Alexid. 3, 452 (1, 10). εἴ τι τάττοι (an εἰ 'πιτάττοι?) μοι στέγαρχος Antiph. 3, 93. τάξαι (i. q. τιμῆσαι de tributis) Plat. 2, 623 (9) cf. add. ἐμέ-πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, | ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον anon. 4, 669 (285). [τοῦ αἰσχροῦ τάττεται ad Stratt. 2, 778]. τὸ-παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως | ἕκαστα Sosip. 4, 483 (v. 48).
Ταυρέας: Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος, | ἄνδρες πάλαι †ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες (num ποτ' ὀψοφαγίστατοί τινες?) Antiph. 3, 104 (v. 4). Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν (int. ἐπολέμησεν) ib. 3, 25. τὸν *Ταυρέαν (libr. ταυρίτην) δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ Philetaer. 3, 292.
ταῦρος: cf. τράγος. ταύρου *τ' αὐξίκερω φλογίδες Archipp. 2, 717 (2). παμμέλανες ταῦροι ex anon. 4, 701 (385). ἀμνημονεῖ-ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ Men. 4, 268 (149). ταῦρος (pudend. mul.) anon. 4, 660 (231).
τάφος: μνήματα παρελθὼν καὶ τάφους ἀνθρωπίνους Philem. (?) 4, 41 (21). †ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ ib. 58 (79). †μὴ γάμει γυναῖκα κοὐκ ἀνοίξεις τάφον mon. 362.
τάχα: ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα Cratin. 2, 92 (11). σιγάν νυν ἅπας ἔχε σιγάν, | καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσει Cratin. 2, 100 (15). τότε μὲν-, | νυνὶ δέ-, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι | καὶ καταχέσονται Aristophan. 2, 1011 (16). λάινα τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, *τάχα δ' (vulg. τὰ δὲ) αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν Telecl. 2, 372 (4) cf. 5, 31. τάχα (i. e. ἔπειτα) Anaxand. 3, 202 (28). κἂν μυρίων γῆς *κυριεύῃς πήχεων, | θανὼν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων Men. 4, 273 (176). ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, | ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναί *(τιν') ἢ τάχα δὴ νεκρόν Men. 4, 239 (19). πικρότατον οἶνον τήμερον *πίει τάχα Aristophan. 2, 1179 (14). ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι Euphron. 4, 492 (v. 7). τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν Henioch. 3, 563 (v. 4).
τάχανα (?), λαμπήνας, ὄνους Posidipp. 4, 516.
τάχας Aristophan. 2, 1220 (261).
ταχέως: v. ταχύς.
***ταχεωστί** Pher. 2, 358 (83).
τάχος: *ταχὺν λέγεις μέν (Periclem), πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει | πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eup. 2, 458 (6, 4). ὦ γῆρας-μεταχαράττον- | -τὸ-τάχος εἰς ὄκνον πολὺν Men. 4, 239 (21, 4). παρῆν *στέφανος ἐν τάχει Eubul. 3, 258 (2). ἐπίτεινον τὸ πῦρ. | ὁμαλιζέτω (?) τοῖς τάχεσιν Damox. 4, 531 (v. 50).
ταχύς: *ταχὺν λέγεις μέν (Periclem), πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει | πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eup. 2, 458 (6, 4). μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς (al. ταχὺ f. ταχέως) πένης γένῃ mon. 358. **ταχύ**: μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ Alexid. 3, 452 (1, 12). †περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε Aristo-

phan. 2, 1010 (12). *ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν Anaxand. 3, 175 (1, 8). ταχὺ *νυν *ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε Aristophan. 2, 1028 (6). ταχὺ δὴ λαβὼν | ὄπτα μύκητας Antiph. 3, 133 (3, 10). ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ *τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα Eubul. 3, 230. ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἀνθῶν-*κατάγωμεν Pher. 2, 271 (7). οὐ πάνυ ταχὺ | ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ' *ἀναβαλεῖς τὸ κρητικόν; Eup. 2, 560 (36). οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ Plat. 2, 682 (6). κἂν μὲν πίπτησι τὰ λευκ' ἐπάνω, φεύγειν ταχὺ τοὺς ἑτέρους δεῖ, | τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 5). εἶθ' ἥκειν ταχὺ | τὸν αὐλοτρύπην αὐτὸν Stratt. 2, 764 (1). καὶ ταχὺ | πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον | αὐτοῖς ἀκράτου Men. 4, 136 (3). ὡς δὲ τὴν ἄκραν | *κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ | ἀνηγάγοντο Men. 4, 76 (9). θεωρήσας ἀλύπως- | τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, ταχύ Men. 4, 211 (2, 3). τὸ τῆς τύχης-ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ Men. 4, 96 (1, 5). ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ mon. 733. ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου Apollod. 4, 453 (2). ταχὺ γὰρ γίγνεται | *κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος Antiph. 3, 115 (2). βραχὺ γὰρ *(τι an σε?) τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ Plat. 2, 676 (3) cf. add. τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον | τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν (?) κακῶς Men. 4, 255 (79). οὕτω συνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ Alexid. 3, 496 (2, 4). οὕτως ἐξελαύνει γὰρ *(ταχύ) | σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους *ὄντως δοκεῖν Amphid. 3, 317 (2). *ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς | Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ὡς ταχύ Men. 4, 109 (6). ὅστις-διαβολαῖσι πείθεται ταχύ- Men. 4, 249 (49). τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ | ἔπεισεν ἡ πειθὼ Straton. 4, 546 (v. 46). ταχέως: τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Nicostr. 3, 288 (1). ζητῶν-τί ταχέως *ἀπολλύει Men. 4, 231 (7, 3). καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν Pher. 2, 293 (15). εἰ ξύνοισθά τι, | ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι.- ‖ -ἔξω τις δότω | ἱμάντα ταχέως Antiph. 3, 41 (2, 4. 8). πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω Cratin. 2, 165 (6). φέρε σὺ τὰ καταχύσματα | ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης Theop. 2, 797 (3). φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα *τόνδ' ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1). φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ Aristophan. 2, 1154 (16). μάλα ταχέως αὐτῶν (an ἰών? ed. min.) πρίω *(μοι) πουλύπουν Hegem. 2, 743. ἀπόδυθι ταχέως, Πάμφιλ' anon. 4, 609 (29). ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα Cratin. 2, 17 (3, 2). γέροντα βούγλωττον *δὲ μὴ ταχέως πάνυ | συναρπάσομαι; Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2, 4). τοῦτον ταχέως νόμιζε καὶ (an κἂν?) τάξιν λιπεῖν Amphid. 3, 318 (3). ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον Eubul. 3, 261 (2, 14). ἀλλ' ἔπεσε ταχέως anon. 4, 688 (338). οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως (mon. 688 ταχὺ) δίκαιος ὢν Men. 4, 154 (6). cf. mon. 688. θᾶττον: τῷ Πηγάσῳ, | ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον *ἔτι τρέχει Alexid. 3, 476 (1, 2). [θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται Men. 4, 226 (1, 15)]. οὐ μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος καὶ πάλιν | ταπεινότητα ζῷον *οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2, 11). τὸ Δωδωναῖον ἂν *τις χαλκίον ‖-*καταπαύσαι θᾶττον ἢ | ταύτην λαλοῦσαν Men. 4, 89 (3, 5). θᾶττον ἢ βάδην Men. 4, 283 (221). καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ὠνουμένους Alexid. 3, 439 (4, 18). κατάγωλε θᾶσσον (θᾶττον?) ἢ κεραυνοπλὴξ ἔσει Alcaei 2, 825 (1). λῦε τἀλαβάστια | *θᾶττον σύ Eubul. 3, 253 (7). θᾶττον πλέκειν κέλευε *πόρκων πυκνοτέρους Diph. 4, 410. γυμνοῦθ' αὐτοὺς θᾶττον ἅπαντες Alexid. 3, 491 (1, 5). ματτύην | ποιεῖτε θᾶττον Philem. 4, 6. ἀλλ' ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος | ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3).

οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις-; Eup. 2, 531 (12). οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θᾶττον; Cratin. 2, 89 (6). ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν Antiph. 3, 84 (1). ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἧμεν ἠριστηκότες, | *ὁ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας Dromon. 3, 541 (2). εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἂν Epicrat. 3, 366 (2, 17). παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ** λόγου | †τάχιον ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι (f. θᾶττον ἀπάγοι τις ἢ 'τέραν ἂν εἰσάγοι' H. I. 5, 104) Men. 4, 189 (1, 16). σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον (num δ' οὐκ ἔλαττον?), Σμικυθίων, ἐπισιτεῖ Pher. 2, 266 (1). de Eup. 2, 551 (7) v. add. τάχιστα: τάχισθ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα mon. 729. τῶν πρεσβυτέρων - ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων | ἀναστόμοῖ τάχιστα *τᾀσθητήρια Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 6). ἡ τοῦ δὲ σωτῆρος Διὸς τάχιστά γε | *ἀπώλεσε ταύτην Xenarch. 3, 616 (1, 4). αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα | ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ (?) ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1, 3). Aristag. 2, 761 (1, 3). "ἀλλὰ χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἱστὸν *ποίει Pher. 2, 312 (4). λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου Plat. 2, 681 (5[a]). ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο Aristophan. 2, 1106 (10)? *χὤττι τάχιστα θύρας ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτὸν Pher. 2, 335 (3, 3). προδόντα | τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι Polyz. 2, 867 (1, 3). ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς, | -τοὐπίθημα τῆς χύτρας | ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 12). *κατέφαγεν | πάμπολλα καὶ ταχύτατα Antiph. 3, 48.

ταώς: ἡ δ' ἐν Σάμῳ | Ἥρα τὸ χρυσοῦν - ὀρνίθων γένος, | τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους *ταὼς Antiph. 3, 96 (v. 5). τῶν *ταὼν - ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | -πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων ib. 117 (3, 1). *οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν *ταὼς-; Anaxand. 3, 173 (1). μήποτε θρέψω | παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταών, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Eup. 2, 437 (4). τιθασὸς οἰμώζων *ταὼς Anaxil. 3, 351. ὁ *ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται Eubul. 3, 259. πολλῶν φλυάρων καὶ *ταὼν ἀντάξια, | οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων Stratt. 2, 774 (7). ἐποίησά τ' αὐτὸ (i. e. τὸ τάγηνον) ποικιλώτερον *ταὼ Alexid. 3, 429 (1, 14). οὐδ' εἰ γάλα *λαγοῦ | εἶχον-καὶ *ταὼς, κατήσθιον (pecuniam) ib. 436 cf. 5, 89. ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναιξὶν ap. anon. 4, 678 (308).

τέ: καλῶ δ' *Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς Apollod. Car. 4, 449. Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ- | -, νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου Alexid. 3, 419. Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε Diph. 4, 388 (v. 3). μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι | ὑμεῖς Posidipp. 4, 521 (v. 1). τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα | εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ' Philem. 4, 44 (28, 4). ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων | τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί *μοι Arched. 4, 435 (1, 6). αἱ μεταβολαὶ γάρ αἵ τε κινήσεις κακόν | ἠλίβατον - ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 21). γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος | ἐσμὸν μελίσσης - γλυκὺν Epinici 4, 505 (v. 6). ἔχοντα τούς | χυμοὺς ἐν αὐτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν Arched. 4, 436 (1, 9). βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς, | τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοί | μελέδημ' ἰσχάς Alexid. 3, 456 (1, 14). τὴν γυναῖκα δέ | αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω Aristophan. 2, 1175 (1). ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων Timocl. 3, 598 (1, 5). τὰ γραμματεῖα τούς τε χάρτας ἐκφέρων Plat. 2, 684 (10). σαυτὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον Diph. 4, 395 (2, 41).

εἰδώς σε- διαφέροντα τῇ τέχνῃ | τῇ τ' ὀξύτητι Philosteph. 4, 589 (v. 2). τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου Axionici 3, 534 (1, 16). νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου | γαστήρ Diph. 4, 402 (1, 2). τὴν νύχθ' ὅλην | τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι Eubul. 3, 230 (2, 2). διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν Posidipp. 4, 513 (v. 10). σωτηρίαν,| ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν | ἀγαθῶν ὄνησιν Men. 4, 153 (3, 6). ἐλάτης πρίνου κομάρου τε | πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι Eup. 2, 426 (1, 1). σάρδια, | *ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας, †ἄλλ' ἀφ' (l. ἄλλα πολλά θ') Aristophan. 2, 1079 (6, 14). κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, *ἄρκτος. | κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον) Mnesim. 3, 570 (v. 46). κάνδυλον, ᾠά τ', ἀμύλιον Euang. 4, 572 (v. 8). *τίς γὰρ ἢ δράκαιν'-, ἢ Χίμαιρα-, | ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα-, | Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη, | εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται-; Anaxil. 3, 347 (1, 5). ἐπιφέρει τραγήματα | -ἀκίδας Κρητικάς, | ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα Mnesim. 3, 577 (1, 6). παρῆν ἀνθράκιον ἡμῖν ἐν μέσῳ | σείσων τε κυάμων μεστός Alexid. 3, 443. *ὄστρεια- ‖ ἔλαβον ἐχίνους τ' Alexid. 3, 429 (1, 3). παρετέθη τρίπους | πλακοῦντα χρηστόν- | ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι Antiph. 3, 79 (1). ἔχειν δὲ *πατρίδ' ἀδοξίαν *(ἐπαξιῶ) | πενίαν τ' (vulg. καὶ πενίαν) anon. 4, 619 (52). μίαν φύσιν | ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα Philem. 4, 32 (3, 9). πᾶσα δ' εὔμορφος γυνή | ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα | -μειρακύλλια Eubul. 3, 242 (1, 2). ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστι μολιβδοῦς δελφινοφόρος τε *κεροῦχος Pher. 2, 258 (6). *ὑριχοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα Aristophan. 2, 1171 (1, 5). καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς-, | ἔτνος *θ' ἅμ' (vulg. θαῦμ') αὐτοῖς (an αὐταῖς?) πίσινον Antiph. 3, 101 (5, 7). οὐ σμύρνης καὶ (f. ἆρ' οὐ σμύρνης) Συρίας ὀδμαί | λιβάνου τε *πνοαί; Anaxand. 3, 184 (1, 37). *λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε Pher. 2, 253 (2). ἀπολαῦσαι θύμων | λαχάνων τε κάμπη Aristophont. 3, 361 (1, 4). στρῶμα μηλωτήν τ' ἔχει Philem. 4, 9. λήκυθον ξύστιν *(τ') ἔχεις; Diph. 4, 400 (2). τὸν δὲ δεύτερον | ἔρωτος ἡδονῆς τε Eubul. 3, 249 (1, 4). αὑτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). ὅταν ᾖ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον Men. 4, 253 (66). αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα Aristophont. 3, 359 = Men. 4, 183 (3). ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν- Philem. 4, 37 (10, 7). ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνήρ Alexid. 3, 468 (1, 3). ἡ -εὐπάτειρα φιλόγελώς τε *παρθένος | Νίκη Men. 4, 282 (218). παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε | πάντων ἀνθρώπων Plat. 2, 615 (1, 2). *ἵν' ἔξεστιν πάνυ λεπτῷ κακῷ *τε (vulg. γε) τὴν ἰδέαν Eup. 2, 536 (3). μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας Antiph. 3, 54 (v. 4). πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν | ἄλλως *τ' (vulg. γ') ἄπιστον Antiph. 3, 117 (2, 5). ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ | τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον Men. 4, 175 (2, 2). μάταιός ἐστιν *ἔν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς | κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής Amphid. 3, 309 (2). πολλοὺς δὴ (an ἤδη?) μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας Stratt. 2, 771 (2). πεῖραν-πολυτελῶν | πολλῶν τε δείπνων Dionys. 3, 548 (v. 38). τοὺς ξένους | τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα Theognet. 4, 550 (v. 2). ὁ θύων *ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμέ | Ῥόδιος Lync. 4, 433 (v. 1). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν- | ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον Alexid. 3, 386 (v. 2). *πρᾶγμα-δυστράπελον πάνυ | *ἔχον τε πολλὰς φροντίδων *διεξόδους Henioch. 3, 562 (v. 5). εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν | ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον; Alexid. 3, 446 (1, 2). μάγει-

ρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον | μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα Damox. 4, 530 (v. 13). γυμνὰς ἐφεξῆς τ' ἐπὶ κέρως τεταγμένας Xenarch. 3, 617 (1, 6). *ἀχαρίστους ὁρῶν | ἀνελευθέρως τε ζῶντας Alexid. 3, 507 (8, 7). ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντά *(τε) | κατέλιπον Antiph. 3, 130. *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς | τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν Antiph. 3, 128 (2, 3). νεμομένων δὲ πλησίον | αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεί | ὁ δῆμος Antiph. 3, 112 (1, 11). ἀπορουμένη | ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' Alexid. 3, 451. *βαυκιζόμενον τὰ λευκά *τ' ἀναβάλλονθ' ἅμα Alexid. 3, 486 (4, 9). τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν | πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει, | μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα (an θ' ἅμα?) Timocl. 3, 592 (v. 6. 7). *ἐόρακας-φιλόσοφον-τινα | *μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον; Baton. 4, 502 (1, 12). ἅπανθ' ὁρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε anon. 4, 692 (355). ἀγνοοῦσα παντελῶς εἰκῇ *τέ πως | ἡμᾶς κυλίνδουσ' Apollod. Car. 4, 441 (v. 7). *συννενησμένος | πανταχόθεν, ἑνὶ τύπῳ *(τε) πόλλ' εἴδη φέρων Alexid. 3, 496 (1, 9). ὀφρῦς *ἔχον | χιλιοταλάντους *ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας Alexid. 3, 434 (5, 7). αὐτὸς δείξας ἐν *(θ') ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων Aristophan. 2, 1200 (102). ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσί τε Theophil. 3, 628 (v. 3). τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε | γαμεῖν-; Alexid. 3, 519 (34, 1). πρωτεύων ἁπάντων *(τῶν) τότε, | ἀκολασίᾳ (ἀκολαστίᾳ) τε τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 6). ἐν ἀγρῷ διατρίβων τήν τε γῆν σκάπτων Philem. 4, 22 (v. 6). πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν | Τηλέμαχον - σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν | - ἐνέτραγον Timocl. 3, 603 (4, 6). οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ | παρακειμένην τε *(τὴν) τράπεζαν Diod. 3, 544 (v. 10). κατατεμὼν πολλοὺς κύβους | σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί Alexid. 3, 471 (3, 5). ῥιζίον τρίψας τι μικρὸν δελεάσας τε *γεννικῇ | τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ τοῦτ' *ἐποίησ' ἐκπιεῖν Antiph. 3, 23. οὐ τουτονὶ - σὺ κιθαρίζειν ποτέ | αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας; Phryn. 2, 581 (3). τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι - Antiph. 3, 68 (2, 5). πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων Antiph. 3, 133 (4, 2). τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις, | σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ib. 134 (4, 4). ἐπιφανῶς | δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ | ποιεῖν Alexid. 3, 507 (8, 2). πρὸς - τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν Aristophont. 3, 360 (1, 1). ἀποζέσαι | πρώτιστον ἀφυβρίσαι *τ' Alexid. 3, 405 (6, 4). τὸ - ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν Men. 4, 141 (2, 4). φιλόμουσον *εἶν' αὐτὸν πάνυ, | ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' *ἀεί Men. 4, 150 (6). *ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν | ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε Straton. 4, 546 (v. 46). τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων | ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν - τέχνην Athenion. 4, 558 (v. 25). τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων - | πατέρα Men. 4, 260 (103). Πάμφιλον - | κλέπτειν τὰ *κοίν' ἅμα τε *συκοφαντεῖν Plat. (Aristophan.?) 2, 618. ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν Alcaei 2, 824. αὐλητικῶς δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους, | οἰνόν τε μικρὸν ἐγχέαι (al. ἐγχέας), καὶ μὴ πολύν· (an ἐγχέας καὶ μὴ πολύν?) | ἔπειτ' ἀφήσεις Antiph. 3, 30 (v. 16). τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾶν τε κείμενα | ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε Epicrat. 3, 368. cf. Antiph. 3, 49 (1). τῆς - θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας | ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα Antiph. 3, 104 (v. 12). κεράσαι - μοι χόα | ὀβολοῦ, παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον Eubul. 3, 245 (1, 5). ἀξιωθῆναι λόγου, | λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν *(ὧν) ἂν ἐπερωτᾷ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). λογίσασθαι - βούλομαι | - τὴν ὀψωνίαν, | ὁμοῦ τε συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον, | ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι

Alexid. 3, 470 (1, 3. 4). ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τἄνω κάτω, | Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον Nicol. 4, 579 (v. 9). ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος | ἔστιν νόμος τε τὰς ἑταίρας ἐνθάδε *(μεθύειν) μεθ' ἡμῶν Alexid. 3, 499 (1, 4). βλέπω | -θεράπαιναν-ἀκολουθεῖν καλὴν | ἐκ τρῦ *Πλαταϊκοῦ, παρακολουθοῦντά τε | ταύτῃ κατιλλώπτειν (?) τινά Philem. 4, 45 (31, 4). ὁ Πυθόδηλος *οὑτοσί | -προσέρχετ'-, | μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη | -κατὰ πόδας πορεύεται Axionici 3, 530 (1, 3). θύννων-ἐπεισέπλει | ὑπογάστρι' ὀπτῶν, αἵτε λιμνοσώματοι | -παρῆσαν ἐγχέλεις Eubul. 3, 223 (2). τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν, | τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασύν Diph. 4, 415 (1). οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ | εἰπεῖν τιν' *ἐσθίοντα "μὴ κακῶς ἔχε", | πύκτῃ τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ Philippid. 4, 471 (v. 3). ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται | τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος | τιθείς, τά θ' αὑτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει Diph. 4, 395 (2, 17). καταπεπώκασ' εὐθέως· | αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν-, | τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους. | τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι, | ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413 (v. 5. 8). τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ' ἔτι κακόν, | τὸ θυγάτριόν τέ (an δέ?) μου *σεσινάπικε διὰ τῆς ξένης Xenarch. 3, 624 (1). φθίνει δόμος | *ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος | τύχαις, ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε *Πελοπιδῶν Xenarch. 3, 614 (v. 3). βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε | ἐπέλαβεν αὐτόν Men. 4, 98 (7). οἴχεται, | εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε Men. 4, 138 (3). ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί, | δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, *ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν Men. 4, 87 (4). εἶθ' ὅταν παρῇς (int. ὦ γῆρας), | ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν, εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις Antiph. 3, 51 (v. 3). ὑπερήφανόν που γίγνεθ' ἡ λίαν τρυφή, | ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον | εἰς ἕτερον ἦθος Men. 4, 251 (60). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, | ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις Men. 4, 194 (8, 4). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον, | ἀεί θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο Philem. 4, 23 (1, 2). ζητοῦσιν-, | περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος, | τί ἐστιν ἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 2). ὡς γλυκὺ | ὄζει, καπνός τ' ἐξέρχετ' εὐωδέστερος Cratin. min. 3, 374 (1, 2). οὐκ ἔστιν *οὐδὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον, | ἦν (πᾶν?) τ' εὔχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν | ἔχοντι τούτου Damox. 4, 530 (v. 10). σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | τοῦτ' ἔστιν, ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων Antiph. 3, 67 (1, 11). ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι | τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ *τοὐνόματος Alexid. 3, 496 (1, 16). μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον, ὅσα τ' εἴρηκέ με | κακῶς ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι. | πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις, | ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 10. 12). ποιμαίνει δ' *ἐπίσιτον, | ῥιγῶντ' ἐν Μεγαβύζου, | δέξεταί τ' ἐπὶ μισθῷ | σῖτον Cratet. 2, 246 (1). ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ *δίεφθος ἔρχομαι, | ξηρὰν ἔχουσα τὴν *φάρυγα.- | *γλίσχρον τέ *μοὐστὶ τὸ σίαλον Pher. 2, 281 (3, 3). ζυμουμένη (i. e. χύτρα) | ὥσπερ κίσηρις λήψεται διεξόδους | σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται· | τὰ *κρεάδι' ἔσται τ' οὐκ ἀπεξηραμμένα, | ἔγχυλα δ' ἀτρεμεὶ καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν Alexid. 3, 440 (5, 11). ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ'- || ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης | *σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως Arched. 4, 436 (1, 11). ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς || ἐποίησά τ' αὐτὸ ποικιλώτερον ταῶ Alexid. 3, 429 (1, 14). τρίγλας καλὰς ἠγόρασα-, | ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ'-, | ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον Sotad. 3, 585 (1, 13). ἐμόλυν' ἀλεύρῳ-, | πέμ-

πω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν. | ἀμίαν τε χήραν-, | θρίοισι ταύτην- | ἐσπαργάνωσα-, | ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. | ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν ib. 586 (1, 25. 26. 29. 30). εἶθ' ἕψων ποιῶ | μυελόν, *ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ Alexid. 3, 470 (1, 10). ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων, | πιών τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας | ἐστρηνίων πως Antiph. 3, 44 (1). ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν, | ὕδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν Eubul. (?) 3, 266 (10). ἀπήντων τῷ ξένῳ || τοῖς παισί τ' εἶπα- Alexid. 3, 383 (2, 3) cf. 5, 87. θρῖον ἂν δείξω μόνον | παραθῶ τε δεῖπνον- Dionys. 3, 548 (v. 40). ἂν βραχεῖς αὐτοὺς (i. e. λόγους) ποιῇ τις τόν τε καιρὸν εὖ λάβῃ Men. 4, 115 (3). εἰ μνημονεύεις εὖ παθών φιλεῖς τέ με anon. 4, 679 (311, 1). Στράτιε, φιλεῖς δήπου με;- || *εὔχει τ' ἀεί με ζῆν; Alexid. 3, 476 (2, 7). ἥκεις | καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς καρτερικός τ' εἶ; Amips. 2, 703 (1, 2). τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς | κατεῖχέ θ' αὐτόν Antiph. 3, 8 (1, 3). τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους | ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ *τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει | σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως Antiph. 3, 47 (2, 4). ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν Antiph. 3, 84 (1). αὗται βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε Xenarch. 3, 617 (1, 13). ἐκολάκευσεν ἡδέως, | ἐφίλησεν (an ἐφίλησέ τ'?) Ephipp. 3, 326 (1, 3). ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε | ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως Men. 4, 164 (1, 11). ὁ πατὴρ γε τοῦ ζῆν ἐστιν ἀνθρώποις ἀγρός, πενίαν τε συγκρύπτειν ἐπίσταται μόνος Amphid. 3, 308 (1). ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' ἀεί (homo) Philem. 4, 33 (4, 4). ταὐτόματόν ἐστιν -θεός, | σώζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων Men. 4, 151 (2). πάντῃ γάρ ἐστι πάντα τε βλέπει θεός mon. 698. τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον Pher. 2, 335 (2, 3). στεῖχ' εἰς ἀγοράν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς, | οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι, | τούς τε μαθητάς- || οἶσθ' οὓς φράζω; | τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' Mnesim. 3, 568 (v. 5). *ξυνείσιθι | ἐμοί, τά τ' ἔνδον *εὐτρεπῆ ποίει λαβών Athenion. 4, 558 (v. 46). οὐχὶ *λαικάσει; | ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν; Straton. 4, 546 (v. 37). *(οὐκ) ἐκδραμεῖ λαβὼν *τοδὶ δώσεις τ' (vulg. τόδε δώσεις an τόδε καὶ δώσεις?) ἐμοί | παρακαταθήκην; Diph. 4, 384 (2, 3) cf. add. ἢ πρότερον ἐπύθου- οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Nicomach. 4, 583 (v. 5). κεραννύουσιν ἀφανίζουσί τε Alcaei 2, 829 (2). *αὕτη δὲ-ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται, | ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται Anaxand. 3, 175 (1, 4). ἥδε γὰρ δαμάζεται || ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας, | ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν ib. 176 (1, 18). αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα καμπύλη | ἄγκυρά τ' ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος (?) ib. 180 (1) v. annot. ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ, | τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει; Anaxil. 3, 348 (1, 19). διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ | τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται Alexid. 3, 423 (1, 9). ἕλκει καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν | *ἀεί ποτ' εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος | -ἐστι Alexid. 3, 417 (1, 3). ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολύ, | ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ Alexid. 3, 414 (1, 2). τῆς ἡδονῆς ἐστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος, | ἀδικεῖ τε τὸν Ἔρωτ' Alexid. 3, 411 (v. 4). ἔστι γὰρ *(σ') ἐψευσμένος | ἄτοπόν τε πεποίηκ' Men. 4, 227 (2, 6). ἀνέμνησας πάλιν | ἐπὶ τἀτυχεῖν τ' ἤγειρας Men. 4, 208 (2, 3). ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα | καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι Men. 4, 229 (4, 5). *πάντ' ἀφεῖλον εἶναί θ' ὑπέλαβον | τὸν τοῖς *(τοιούτοις) παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 9). ἤ που δεινῶς ὠργί-

σθησαν | χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν Epicrat. 3, 371 (1, 31). κεκράξεται *φράσει τε (vulg. φρασεῖται) πρὸς τὸν αἰπόλον Eup. 2, 428 (2, 3). ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος | ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει (an ἔχων? 5, 85) Amphid. 3, 316 (2). καρηβαρῶ τὴν κραιπάλην τ' ἀπερυγγάνω ad Men. 4, 334. ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν | συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει Timocl. 3, 607 (1, 3). ἐπεὶ δὲ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει, | τὰς ἁρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος Epicrat. 3, 366 (2, 19). ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως | ἥξει πάλιν τ' ἄπεισι Antiph. 3, 106 (v. 12). ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος | πρῶτον σιωπῇ- ‖ ὡσεί *(τε) προσέχων *οὐδὲν- | ἔκρουσε *πουλύπουν τίν' Amphid. 3, 313 (1, 9). πετόμεναι (columbae) | παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν | ἐπὶ τὴν κεφαλήν Antiph. 3, 117 (2, 12). μάθοις δ' ἂν οἷον ἀνθρώποις κακόν | *ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ' οἷ' ἀναγκάζει θ' ὅσα Alexid. 3, 479 (1, 2). *ὅσα περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων | ὅσοις τε περιπέττουσιν αὑτὰς προσθέτοις Aristophan. 2, 1078 (5). πόλλ' ἐλάλουν, περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16). ἀφειμένους- | εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοὔθ' Alexid. 3, 484 (3, 13). ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια | τὰς φλέβας *(θ') ὅποι (an τάς τε φλέβας ὅποι?) φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω | τεταμένας Antiph. 3, 20 (1, 7). παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι | -πρίασθαι-τὴν ἡδονήν Eubul. 3, 246 (v. 6). εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος | ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως *(τ') Ἔρως; Aristophont. 3, 361 (2, 2). ἀδίκως εὐτυχεῖ | κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον Men. 4, 135 (2, 8). ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 20). αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα | ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα-ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1, 3). Aristag. 2, 761 (1, 3). ἐφ' ᾧ τ' Cratin. 2, 231 (174). ἐφ' ᾧ *τε Men. 4, 227 (2, 2). οὐχ οἷόν τε γάρ Antiph. 3, 64 (v. 11). Alexid. 3, 396 (1, 6). τά γαρ τ' ἀναθήματα δαιτός Herm. 2, 408 (1, 21). ἧττόν τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην | ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ' ἂν κρανίον Antiph. 3, 43. ἡδύ τ' (an γ'?) ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται Men. 4, 288 (245). adde Aristophan. 2, 1179 (13). Antiph. 3, 68 (2, 1). ἀγαπῶν τε κἂν ἑψητὸν-ἕνα | διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ Eubul. 3, 248. τούτων τριῶν | ἑνός τ' (f. γ') ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι Alexid. 3, 480 (3). ἔπειτα διά τε (?) ταῦτ' ἀναρίστητος ὢν Timocl. 3, 608 (2). νυνί τέ μοι (f. γέ τοι) | ὁ δεσπότης προὔπεμψεν-κεράμιον | -κομιοῦντ' Alexid. 3, 409 (1, 1). [τό τ' (an τὸ δ'?) ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον Men. 4, 226 (1, 10)]. ὅ τε (an ὁ δὲ?) Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς; Men. 4, 175 (3). τά τε κυμβία | *(ἆρ') ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων; Alexid. 3, 422 (3). τόν τε κότυλον πρῶτον *ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2, 390 (4). τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην *πέρα Timocl. 3, 602 (3, 1). *γόγγρων τε *λευκῶν πᾶσι τοῖς κολλώδεσι | βρόχθιζε Clearch. 4, 563 (2). ὑμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον Stratt. 2, 776 (1, 1). πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς Diocl. 2, 838 (2). πατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις | μεγάλοις Timocl. 3, 606. ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον Men. 4, 115 (6). δειπνεῖ τε καταδύς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς Diph. 4, 419 (8). ὑπελήλυθέν τέ μου | νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). γλῶττάν τέ σοι | δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν anon. 4, 608 (27[d]). τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας | ἐπιθυμίας †ἐνιά τε τῶν ἡδυσμάτων Posidipp. 4, 513 (v. 6). †ἀμαθὰ γὰρ αὐτίταν πᾶσί τε θεοξενίης ἐγένετο Polyz. 2, 868 (2). τάττειν τε γεννικῶς

παρασκευάζεται | πλευρὰν μετ' αὐτῶν Antiph. 3, 108 (v. 4). ***μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν | τὰ *κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα* Antiph. 3, 18 (2). *πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης *παραθραύσμασι* Aristophan. 2, 1101 (12). *διπύρους τε θερμούς* Alcaei 2, 826 (3). Eubul. 3, 214 (2). *Λιβυκόν *(τε) πέπερι, θυμίαμα, *βιβλίον* Ophel. 3, 381 (2). *στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους* Alexid. 3, 433 (6). *σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε* Telecl. 2, 372 (4, 3). *ὀρφών, αἰολίαν, συνόδοντά τε καρχαρίαν τε | μὴ τέμνειν* Plat. 2, 672 (1, 13). *λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε τοῖς *κτεσίν τε* Archipp. 2, 721 (5). *κήρυκας, κτένας, | βολβούς, μέγαν τε *πουλύπουν ἰχθῦς θ' ἁδρούς* Alexid. 3, 461 (1, 3). **ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν, | ταύρου *τ' αὐξίκερω φλογίδες, | αἱ δολιχαί τε κάπρου *σχελίδες* Archipp. 2, 717 (2). *ὁ πρῶτος εὑρὼν - τμητὸν μέγα | γλαύκου πρόσωπον, τοῦ τ' *ἀμύμονος δέμας | θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός* Anaxand. 3, 174 (1). *δᾳδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ - | θείῳ τ' ἀσφάλτῳ τε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης* (f. *πολυφλοίσβῳ τε θαλάσσῃ*) Diph. 4, 416 (3, 3. 4). *ἁλμυρόν θ' ὕδωρ, | ἕτερόν* (num *κέγχρον*?) *τε λεπτὸν ἐν ἁλίᾳ κεκομμένον* Stratt. 2, 768 (2). *κεφαλάς τ' ἀρνῶν κωλᾶς *(τ') ἐρίφων* Aristophan. 2, 1128 (6). *κογχίον τε μικρὸν ἀλλᾶντός τε προστετμημένον* Antiph. 3, 39 (1). *ἥ *τ' εὐρυθμία τό *τ' ἦθος ἡ τάξις θ' ὅση | ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο* Damox. 4, 536 (v. 7). *τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς | ἔχειν ἀπὸ σώματος, | κόμη τε νεανικῇ | *σφρίγει τε βραχιόνων* Herm. 2, 402 (1). *Βυζάντιόν *(τε) τέμαχος ἐπιβακχευσάτω, | Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω* Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (1). *πόλεών τε φόρους αὐτάς τε πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν* Telecl. 2, 372 (4). *εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός* Aristophan. 2, 1039 (21). **ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον | λαμπρὸν *ἐνομίζετ' -, | ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο* Aristophan. 2, 1085 (15). *αὐτίκα δ' ἥρπασε | τεμάχη θερμάς τε κάπρου φλογίδας, | *κατέβρυξέ* (vulg. *ἔβρυχέ*) *τε πάνθ' ἅμα-* Stratt. 2, 767 (1). *Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος || ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι, | ἔφερόν τε δεινῶς τὴς ἀνοψίαν πάνυ* Antiph. 3, 104 (v. 4. 8). *Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβών | -ταῦτ' ἀπνευστί *τ' ἐκπιών* Alexid. 3, 494 (v. 2. 3). *μεστὴν *ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων, | τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν, | ἁμαρτάνοντάς τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν* Philem. 4, 4 (1, 6. 7). *τά τ' ἄλλα γάρ | νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα *δή, | νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά* Alexid. 3, 439 (4, 12. 14). *ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει* Eup. 2, 535 (1). *φύεσθαί τ' ἀεί | καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν* Alexid. 3, 493 (1, 3. 4). *μάντις *(τ') ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα* Men. 4, 134 (1). *τοὺς* (f. *οὓς*) *ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται* Plat. 2, 679 (1, 3) cf. add. *κρύψαι- | ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν, | οἶνόν τε πίνων εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών* Antiph. 3, 139 (12). *μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ τὸν τρόπον, | λύπην τ' ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς* Anaxand. 3, 196 (2, 6). *σοί τε γὰρ κλύειν | ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει* Pher. 2, 326 (1, 1. 2). *ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | *αὔτη τε λήψεσθ'* Antiph. 3, 24 (v. 3. 4). *† ἣν ἔσωθεν γῆν* (l. *ἥν τε σωθῶ γ' ἥν*) *τε μή* Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. *ἄν τε *βούλητ' ἄν τε μή* Alexid. 3, 423 (1, 26). *ἐάν τε *κλάῃς ἄν τε μή* Philem. 4, 23 (1, 6). *ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ* Nicostr. 3, 286. *θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων, | χορδαί τ' ἐρί-*

φων, ἧπάρ τε κάπρου, | χοιροῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός, | κρανία τ' ἀρνῶν, νῆστίς τ' ἐρίφου, | γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή, | πνεύμων, *ἀλλᾶς τε Eubul. 3, 234 (1). *ὀπτᾶν τε τυροῦ-τόμον, | ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην, | πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια, | τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις, | ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν σηπίδια, | πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς, | πίνειν τε πολλὰς κύλικας-* Eubul. 3, 268 (15ᵃ). cf. Ephipp. 3, 325 (2). *φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν | ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ'* (an δ'?) *ἀγέλην, | χρυσοῦν τε σάκος |* ***φιάλην τε λεπαστήν, | χιόνος τε πρόχουν, κέρχνων τε χύτραν, | βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυν, | καὶ* **πουλυπόδων ἑκατόμβην* Anaxand. 3, 183 (1, 23—29). **ἧσε, παρεμυθήσατο. | ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφεῖλε πᾶν | αὐτοῦ τὸ λυποῦν κἀπέδειξεν ἵλεων* Ephipp. 3, 326 (1). *ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων, | χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων* ‖ *Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις | ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν | Ἐφεσήια γράμματα καλά* Anaxil. 3, 345 (1). *σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον | ὀσμήν, λαχάνων* **τ' ἀεί τι καὶ νὴ τὸν Δία | τὰ* **πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια* Philem. 4, 38 (12). *τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις, | ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν. | εἰς τὴν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον· | καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται, | καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει, | ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν | τοῖς μὲν-* anon. 4, 605 (16). *παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον | τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς, | τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ* Alexid. 3, 443. **κύτισόν τ' ἠδὲ* **σφάκον εὐώδη* Eup. 2, 426 (1, 3). *ἔπειτ' ἀλάβαστος εὐθέως ἥξει μύρου | αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα* Cratet. 2, 235 (2, 7). *πλησίον δὲ κείμενον | στρωματέα* (al. *στρώματά τε*) *καὶ γύλιον αὐτοῦ* Alexid. 3, 433 (4) cf. 5, 89. *Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις* Pher. 2, 267 (4). *στρατηγίας πλήθει τε* **κἀξευρήμασιν* Phryn. 2, 589 (4). *ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι* *Alexid. 3, 395 (v. 8). *ἐνταῦθ'* **ἔνεστ' ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις | ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν, | καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν, | αὐτῶν τε δόξῃ* **κἀπὶ κάλλει σωμάτων* Men. 4, 233 (9). *φοιτῶν καὶ κολακεύων* *(*ἐμέ τε καί*) | *τὴν μητέρ' ἔγνω μ'* Men. 4, 243 (32). *ἐκάθητ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καί | παρθένος* Men. 4, 283 (222). *(*ὁ*) *φίλος ἀληθείᾳ* *(*τε*) *καὶ παρρησίᾳ | θεός* Men. 4, 307 (351) cf. 5, 108. *τυρούς* *(*τε*) *καὶ ταρίχους* Philippid. 4, 478 (18). *γέμων καπνοῦ* *(*τε*) *καὶ μαρίλης* anon. 4, 697 (369). *ἡ πενία - περιφανές τε καί | ταπεινόν* Antiph. 3, 91 (2). *τὰ* **σκωμμάτια τὰ σοφά τε καὶ στρατηγικά* Men. 4, 246 (38, 2). *τοῖς - μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις* Apollod. 4, 451. *ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος* Baton. 4, 504 (1, 8). *ἁβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι* anon. 4, 621 (60). *τὸν ἄνδρ' ἀπωσάμην τε κἀπεγλαψάμην* anon. 4, 628 (96). *συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν* anon. 4, 623 (74). *ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ* Philem. 4, 42 (23, 4). *Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον* Dionys. 3, 548 (v. 24). *ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ* **κρινεῖν* Alexid. 3, 452 (1, 8). *ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα* *Alexid. 3, 395 (v. 11). *ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ* Alexid. 3, 444 (1, 4). *ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ-***προπίομαι* Alexid. 3, 515 (24). *ἄνω τε καὶ κάτω* Xenarch. 3, 621 (1, 3). *ἄλλως τε καί | ὅταν-* Men. 4, 102 (3). *τά τ' ἄλλα καὶ* **ταυτὶ λέγειν* anon. 4, 618 (50, 2). *περὶ τῶν μετεώρων, τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις | καὶ τὰς ἐπιτολάς, καὶ τὸν ἥλιον πότε | ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν | ἐπάνεισι, κἂν ποίοισίν ἐστι ζῳδίοις* Sosip. 4, 483 (v. 26—29).

ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἐστ' ἴσως Philem. 4, 24 (1, 7). *τὸ γίγνεσθαί θ' ἅμα | καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψε Alexid. 3, 452 (1, 17). ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν Philem. 4, 56 (67). ὡς ἂν *ἑστιῶν | ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον Demonici 4, 570 (v. 2). ψίθυρός τε καλοῦ (an καλεῖ?) καὶ ψωμοκόλαξ Aristophan. 2, 1011 (15). ἀναστομοῖ-*τἀσθητήρια, | τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον | ἐσκέδασε κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 7). ἐμὲ μὲν *οὖν ὁρᾷς πεπωκότα | ἤδη τ' ἀκροθάραχ' ὄντα καὶ θυμούμενον (?) Diph. 4, 397 (v. 2). σκάπτω-αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' ἀεί, | καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν anon. 4, 691 (350, 3). πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω, | ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμνον ζῆν βίον Philem. 4, 35 (7, 8). πλάττομεν γὰρ πλάσματα, | τὴν νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι | ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν Men. 4, 103 (1). ὡς ἀκίνητοι †νῦν εἶναι βοᾶν (f. τε βοᾶν ἐστε) καὶ πονεῖν μόνον | καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι Alexid. 3, 491 (1, 3). λάθριοι τὸ λοιπὸν †γὰρ ἐπιθυμίαι κακαί, | γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν, | *καὶ φαρμακεῖαι, καὶ νόσων χαλεπώτατος | φθόνος Men. 4, 231 (6, 8). [ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη, | βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ, | τὴν ὄψιν *ἐμπλήσασ' ἀπήλλακται κακῶν Men. 4, 226 (1, 8)]. ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε | -· κἂν οὕτω τύχῃ | Εὔθυνος-*ἀπολοπίζων-, | χρηστόν τι-κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1) cf. 5, 76. Λακεδαιμόνιοί θ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον, | καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους Demetr. 2, 877 (2). ἐξαρμονίους ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους | καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην | κάμπτων με κατεμέστωσε Pher. 2, 331 cf. ib. p. 334. τὰ κομψὰ μὲν δὴ ταῦτα νωγαλεύματα, | κόγχαι τε καὶ σωλῆνες, αἵ τε καμπύλαι | καρῖδες ἐξήλλοντο Arar. 3, 274 (1). ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες, | τὸ *(τε) μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν *δέ τι | ἀγωνιᾶσαι καὶ ῥαπισθῆναί *τε (vulg. γε) καί | πληγὰς λαβεῖν Timocl. 3, 607. νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους· | αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ Diph. 4, 385 (1, 5). ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν- | πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον | ἐποίουν-. | οὗτοί τε πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολύν | ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον, | τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους Anaxipp. 4, 459 (v. 12—16). Διονυσίου *δ' εἰ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι | καὶ Δημοφῶντος *ἅττ' ἐποίησεν εἰς *Κότυν, | ῥήσεις τε κατὰ *δεῖπνον *Θεόδωρός μοι λέγοι, | *Λάχητί τ' οἰκήσαιμι τὴν ἐξῆς θύραν, | κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστιῶν *Εὐριπίδῃ Ephipp. 3, 335 (2). πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι πάλιν, | ἡδύν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν Alexid. 3, 405 (6, 9). ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν, | τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ' Mnesim. 3, 569 (v. 26). τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον | πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον Men. 4, 174 (1, 4). τρέφει | τὸ-βρῶμα, καὶ λεπτύνεται | ὀρθῶς τε διαπνεῖ Damox. 4, 531 (v. 29). διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίγνεται | πολλοῖσι καὶ νοσήματ'-· | αὐτοὺς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές Philem. 4, 44 (27b). τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει | πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες | τρέφουσ' ἐκείνους Alexid. 3, 483 (2, 8). πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι, καὶ δέκα | ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα Alexid. 3, 492 (v. 4). πληγὰς *ὑπέμενον *κονδύλων καὶ τρυβλίων | ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας Axionici 3, 534 (1, 4). οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν | καὶ τὴν χολὴν ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς | ἐπιθέντες Men. 4, 108 (3, 6). γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν | ἐν

ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται Timocl. 3, 591. *καὶ πλεκτάνην σιφρὰν σφόδρ', ἐν τούτοις τέ που | αἰσχυνόμενον ἧπαρ* Crobyli 4, 567 (2). *τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ* Men. 4, 254 (73). *τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος* (dominus) Philem. 4, 11 (v. 2). *Βοιδίων καὶ Χαριάδης | ἐγώ τε* Sosip. 4, 482 (v. 12). *Δημοσθένης-ἔχει.* ‖ *καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε-.* ‖ *εἴληφε καὶ Δήμων *τι* (legeb. *τε*) *καὶ Καλλισθένης.* ‖ *ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει* Timocl. 3, 591. *εἶτα Σάκας *ἀφικνεῖ καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς, | ἔς τε πόλιν δούλων* Cratin. 2, 133 (2). Caeterum v. *καί.* *οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσιν μόνοι* Alexid. 3, 483 (1, 3). *μήτε *πῦρ ταῖς ἐσχάραις | ἐνὸν *κεκλεισμένον τε τἀλειπτήριον* Alexid. 3, 426. *σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν | ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ | ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν* Dionys. 3, 548 (v. 16). **εἰ δεῖ γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους | εἶναι, πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν | μάλιστα, προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ* Alexid. 3, 490 (2). *ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾴόν ἐστι καὶ πτύσαι· | ἐξέρχεταί τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη, | δέχεται δὲ καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον, | προσίεται δὲ-* Epicrat. 3, 366 (2, 21). *εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα, | εὖ δ'-, | εὖ δ' ἐν πεδίλῳ *πόδα τιθεὶς-,* ‖ *ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος* Ephipp. 3, 332 (v. 10). *ἥ τε γὰρ συνώνυμος | τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία* ‖ *χλιαίνετ', αἴρεθ'-* ‖ *-. πλησίον δέ γε | ταύτης ἄσιτος- | κεστρεύς-* ‖ *σίζει κεκραγώς, παῖς δ' ἐφέστηκε *ῥανῶν | ὄξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος | -παραστατεῖ.* ‖ *-ἥ τε σύννομος* ‖ *τευθὶς-* ‖ *-σῶμα πᾶν ἀγάλλεται* Antiph. 3, 125 (1). *προσγελῶσά τε | λοπὰς παφλάζει-, | πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις* Eubul. 3, 259. *ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς- | -· τήν τ' ἐναύλιον | ᾠδῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην* anon. 4, 676 (305, 6). *ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἥ τε κατὰ πόλιν | αὕτη τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον* Men. 4, 207 (1, 4). *ὁ προσδιατρίβων *δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας, | κακῶς τε γηρῶν ἐνδεής του γίγνεται* Men. 4, 212 (2, 14). *μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν, | πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν* Men. 4, 252 (61, 3). *†ὥς τ' οὖν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι* Cratin. 2, 82 (5). *Εὐριπίδου †τ' ἄριστον* (l. *τἄρ' ἐστὶν*) *οὐ κακῶς ἔχον* Theop. 2, 806 (3). *ἔνθ' ὄνων ἵππων [τε] στάσεις | καὶ γεύματ' οἴνων* Ephipp. 3, 337 (3). *ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους [θ'] | ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει* Antiph. 3, 83. caeterum v. ad Stratt. 2, 765 cf. 5, 53. *ἐσθίουσι *δέ* (vulg. *τε*) | *λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ* Aristophont. 3, 363 (5). *ὁμοῦ δὲ *τῇδ' ἐπεισκομίζεται* (vulg. *τῇδέ τ' εἰσκομίζεται*) *λαβὼν | καὶ δαίμον'* anon. 4, 690 (349, 3). *ψαιστὰ λιβανωτὸν †μόνα τ' αὐτῶν ἥσομαι* (f. *αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι*) anon. 4, 679 (310).

τέγος: *καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους* Aristophan. 2, 948 (12). *ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων- | ὀχετεύσονται* Pher. 2, 316 (1, 7). *τὸ Σπογγίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος* Plat. 2, 662 (2).

†τέθαιφε v. *τύφω.*

†τέθηκα κεκυκκᾶν Stratt. 2, 767.

τέθριππον: *ἔξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας* anon. 4, 629 (98).

τείνω: *τὰς φλέβας-τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω | τεταμένας* Antiph. 3, 20 (1, 8).

τειχίον: v. *τεῖχος.*

τεῖχος: *Συρακόσιος δ' ἔοικεν- | τοῖς *κυνιδίοισι τοῖσιν ἐπὶ τῶν †τειχέων* (l. *τειχίων*) Eup. 2, 511 (8, 2). *ἐπὶ κλίμακα* (?) | *πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων* Men. 4, 245 (37). *οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα, |*

οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). λίαν τείχη τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, *τάχα δ' αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν Telecl. 2, 372 (4, 2) cf. 5, 31. Λακεδαιμόνιοι - ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον Demetr. 2, 877 (2, 1). εἰς τὰς τριήρεις *δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη Aristophan. 2, 1040 (22). de tribus Athenarum muris Aristophan. 2, 1166 (12).

τεκμαίρομαι: ὡς μέγα μέντοι *πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου - Plat. 2, 624 (2) cf. 5, 43. ἀπ' ἐμαυτῆς ἐγὼ τεκμαίρομαι Alexid. 3, 521 (39).

τεκμαρτόν: οὐδὲ πρὸς εἶδος ἄρ' ἦν οὐδὲν προσιδόντι τεκμαρτόν Cratin. 2, 164 (3).

τεκμήριον: ἂν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια Antiph. 3, 20 (1, 6). πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει Men. 4, 273 (177). τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν, | ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος Timocl. 3, 595 (v. 14). τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λαβέ Philem. 4, 37 (11, 5). τεκμήριον δ' Antiph. 3, 89 (2, 2). τεκμήριον δέ Philem. 4, 24 (1, 3).

τέκνον: θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου Herm. 2, 383 (1, 2). ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων Aristophan. 2, 1138 (2). οὐ δεινὸν οὖν *κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα -; Eup. 2, 463 (10). Ἱπποκράτους - παῖδες - | βληχητὰ τέκνα Eup. 2, 477 (38). ἡδύ γε πατὴρ τέκνοισιν εἰ στοργὴν ἔχοι Philem. 4, 63 (108). ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων | ὄνησις Philem. 4, 55 (64) χρήματα γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν Men. 4, 247 (41). αὐθαίρετος λύπη 'στὶν ἡ τέκνων σπορά mon. 641. φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί mon. 736. τέκνα πόνοι Plat. (?) 2, 697 (v. 7). ἄκων κτενῶ σε τέκνον (an σ', ὦ τέκνον?) Aristophan. 2, 1194 (81) cf. 5, 70. ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης, τέκνον, | ἐλεύθερον πιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν Xenarch. 3, 620 (2). χαλεπὴ - καὶ προσάντης, ὦ τέκνον, | ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν - | παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). θερμούς, ὦ τέκνον. | - κριβανίτας, ὦ τέκνον Aristophan. 2, 996 (2). θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι Plat. 2, 672 (1, 11). μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphr. 4, 491 (v. 2). Θηρικλέους πιστὸν τέκνον Theop. 2, 803 (v. 1). τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοί | τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε Antiph. 3, 89 (1, 6). de paenultimae mensura cf. 2, 478. 5, 70. 3, 89.

τέκτων: de fabrorum instrumentis Alexid. 3, 524 (59). οὐδὲ εἷς | τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν Apollod. Car. 4, 444 (1). *σοφαῖσι παλάμαις *τεκτόνων (vulg. τέκτονος) εἰργασμένον ‖ κυμινοδόκον Nicoch. 2, 842 (1). τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων Cratin. 2, 57 (3). ὁ - χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα Cratet. 2, 248 (2) cf. 5, 25.

Τελαμών: μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνῃς, τὸν Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν | Παιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον Antiph. 3, 46 (1). Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη Theop. 2, 816 (2). caeterum v. Aristophan. 2, 1220 (263) cf. 5, 72. κονδύλους πλάττειν - Τελαμών Aristophont. 3, 357 (1, 7).

Τελέας: μεγάλους πιθήκους -, | Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην Phryn. 2, 588 (2). νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει (Teleas) Plat. 2, 668 (2).

τέλειος: τέλειος (crater, h. e. tertius) Aristophan. 2, 1156 (33). ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις Nicomach. 4, 583 (v.11). Cf. τέλεος.

Τελεμησσῆς: *τί ποιήσας, *ὦ Τελεμησσεῖς* (*Τελεμησσῆς* Mein. *ὡς Τελεμισσεῖς* s. *Τελμισσεῖς* libr.); Aristophan. 2, 1159 (1). *τί ποιεῖν χρή μ', ὦ *Τελεμησσεῖς* (*Τελεμησσῆς* Mein. *Τελεμισσεῖς* s. *Τελμισσεῖς* libr.); ib. (2).

τελενικίσαι Cratin. 2, 139 (10).

τέλεος: *γαλαθήν' ἔκλεπτον οὐ τέλεα* Pher. 2, 270 (3). *τελέως* (libr. fere *τελείως*) *μ' ὑπῆλθεν* (an *δέ μοὐπῆλθ'*? 4, 27) *ἡ κατάρατος μαστροπός* Epicrat. 3, 369.

Τελέσιππος: *Τελέσιππον οἰκόσιτον* Anaxil. 3, 355 (7).

Τέλεσις: *ἡ-Λιοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις* Philetaer. 3, 294 (1, 2).

*Τελέστης δ' *ἄκατον ὠνόμαζέ νιν* Theop. 2, 793 (2).

† *τελετῇ ψεθείθαμεν* (l. *τε λήψεσθ'· εἶθ' ἃ μὲν-*) Antiph. 3, 24 (v. 4).

τελευταῖος: cf. *τελευτή*. *αἴνειν, ἀλέσαι, μᾶξαι, *(πέψαι), τὸ τελευταῖον παραθεῖναι* Pher. 2, 345 (18). *τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον | τέρας ὀπτήσας- | θερμὴν παρέθηκε κάμηλον* Antiph. 3, 94 (v. 6).

τελευτή: *οἷς (int. *σπινθῆρσι*) *τὸ γίγνεσθαί θ' ἅμα | καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις | μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς* Alexid. 3, 452 (1, 18). *ἔχει τελευτήν, ἥπερ οὕνεκ' ἐγένετο* anon. 5, 123 (395). *ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός, ὧν δὲ περιφερὴς τελευτὴν | οὐδεμίαν οὐδ' ἀρχὴν ἔχει* Herm. 2, 380 (1, 4). *δείπνου-οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, | ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε* Anaxil. 3, 351 (1). cf. ib. 353. *οὐκοῦν* † *τῆς τελευτῆς* (al. *τῆς *τελευταίας* sed v. add.) *πολὺ | κράτιστον *ἐνταυθὶ τετάχθαι τάξεως* Plat. 2, 672 (1, 7).

τελευτῶ: *ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον* Plat. 2, 672 (1, 6). *οὐχὶ Λαῒς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη-*; Philetaer. 3, 294 (1, 4). *καλῶς-ἐτελεύτησ'* (Sophocles), *οὐδὲν ὑπομείνας κακόν* Phryn. 2, 592 (1, 4). *πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος- | -γίγνεται φίλος τότε* Dionys. 3, 555 (2).

Τέλης: *ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης* Herm. 2, 395 (1, 4).

τέλος: *ὁμοῦ τι πρὸς τέλος* [*μέρος*] *δρόμου περῶν* Antiph. 3, 125 (1, 11). *τὸ συνεχὲς ἔργου παντὸς εὑρίσκει τέλος* Anaxand. 3, 199 (12) cf. 5, 81. *βουλὴ πονηρὰ χρηστὸν οὐκ ἔχει τέλος* mon. 568. *ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος* Alexid. 3, 447 (1, 16). *βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν* mon. 67. *κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὠρωπίοις* Xenon. 4, 596. *τὸ τέλος ἅπασιν ἐστι τοῖς πτωχοῖσι νύξ* Aristophont. 3, 364 (1). *οὐδὲ μέχρι τοῦ τέλους πάλιν | ἔμεινεν εὐτυχῶν* (?) Posidipp. 4, 525 (4). *ὅταν-ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς* Men. 4, 238 (19, 3). *ὀδυνήσει διὰ τέλους* Men. 4, 164 (1, 16). *ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' ἀεί* Philem. 4, 33 (4, 4). *πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους, | καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς* Men. 4, 175 (2, 4). *λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν* mon. 329. *εἰ δ' ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἔν τι τῶν καλῶν, | ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους* Timocl. 3, 595 (v. 5). *ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν, | ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν* Hegesipp. 4, 481 (v. 3). *ἡ μὲν-ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους | φρόνησις οὖσα* Amphid. 3, 316 (1, 4). *τὸ μὴ πωλεῖν *καθημένους ἔτι | τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ' ἑστηκότας* Alexid. 3, 439 (4, 16). *τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ | ὄψων *ἂν ἔχομεν, διὰ τέλους δὲ *τοῦθ', ἅλας* Antiph. 3, 75 (2, 2). *δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους τὴν νύχθ' ὅλην* Alexid. 3, 491 (1, 4). Diph. (?) 4, 429 (52). *οὐ μήτε πράττεται τέλος | μηδεὶς-ἡμᾶς, μήτε *τιμὴν δόντα δεῖ | ἑτέρων λαβεῖν* Alexid. 3, 506 (7, 3). caeterum cf. Xenon. 4, 596. *Ζεὺς ἔστι μοι | ἑρκεῖος, ἔστι *φράτριος, τὰ τέλη τελῶ* Cratin. min. 3, 377. Dubia sunt Henioch. 3, 562 (v. 10).

τελῶ: ὀσφὺν - διακίγκλισον - | - · *τελέειν (vulg. τελέει) δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν Aristophan. 2, 955 (8). ἅπαντας ἡ παίδευσις ἡμέρους τελεῖ mon. 41. ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν' ἂν (f. ἄν με) χρῇ Eup. 2, 431 (12). Ζεὺς ἔστι μοι | ἑρκεῖος, ἔστι *φράτριος, τὰ τέλη τελῶ Cratin. min. 3, 377 (v. 5). μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ †τελοῦσα καὶ (f. πλουσία) γυνή mon. 363.

τελώνης: ἕτερ' ἐστὶ (int. βρώματα) τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῖς τελώναις Anaxipp. 4, 460 (v. 31). τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον ib. (v. 40). πάντες τελῶναι, πάντες εἰσὶν ἅρπαγες (Oropii) Xenon. 4, 596.

τελώνιον: τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον Posidipp. 4, 517.

τελωνῶ: κλέπτει, τελωνεῖ, ῥᾳδιουργεῖ Apollod. 4, 454 (1, 13).

τεμάχια: γόγγρου κεφαλὴν (an κεφάλαιον?) καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια | δραχμῶν - πέντ' Arched. 4, 436 (2, 2). γλαυκινιδίου κεφάλαια καὶ λαβρακίου | τεμάχια Amphid. 3, 316. τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις Crobyl. 4, 568 (1).

τεμαχίτης: δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων | ἀθρόους τεμαχίτας Eubul. 3, 207 (v. 4).

τεμαχοπώλης: ἐλθὼν - πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε Antiph. 3, 70 (1).

τέμαχος: πότερον ἐγὼ | τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; - | ἢ -; Ephipp. 3, 338 (1). ἰχθὺς ἁδρὸς πάρεστι· ταντός ἐστι σά. | κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν Dionys. 3, 552 (1, 10). τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν Cratin. 2, 99 (11). τέμαχος αὔξιδος (αὐξίδος?) Phryn. 2, 600 (7). πρόσεστι θύννου τέμαχος. Β. ὀπτήσεις Antiph. 3, 130 (v. 6). θύννου τέμαχος Eubul. 3, 234 (1). θύννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ Ephipp. 3, 329 (1, 1). cf. Mnesim. 3, 569 (v. 31). τῆς - βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας | τέμαχος Antiph. 3, 99. Βυζάντιον - τέμαχος ἐπιβακχευσάτω Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (1). θρῖσσαι, νάρκαι, | *ῥίνης τεμάχη Anaxand. 3, 184 (1, 52). γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθόν Axionici 3, 534 (1, 14). τέμαχος *ἐγχέλειον Pher. 2, 269 (1, 2). ἁδρούς | ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους | καὶ *Κωπάδων ἁπαλῶν τεμάχη Stratt. 2, 779 (1). καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη Antiph. 3, 104 (v. 6). αὐτίκα δ' ἥρπασε | τεμάχη Stratt. 2, 767 (1). παρῆν τεμάχη - ἐξωπτημένα | καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν *εὐπρεπῆ Pher. 2, 299 (1, 10). τεμάχη - ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα | εἰς τὸ στόμ' ᾖττει Metag. 2, 753 (1, 9). εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα | ἐνθεὶς τὸ τέμαχος Alexid. 3, 470 (1, 8). θρυμματίδα, τέμαχος, βολβόν Nicostr. 3, 278 (1).

Τεμβρίειον Men. 4, 319 (445).

τεμενικός: †ἀβελτηρίου (ἀβελτερείου Dind.) τεμενικοῦ Anaxand. 3, 167.

τέμενος: τέμενος Ποτιδᾶ ποντίω (cod. τεμενοποτιδᾶ ποντίῳ) Eup. 2, 482 (6). εὐφημείσθω τέμενος περὶ Λευκάδος ἀκτῆς Men. 4, 158 (1).

τέμνω: ὀρφών, αἰολίαν, συνόδοντά τε καρχαρίαν τε | μὴ τέμνειν - · | ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες Plat. 2, 673 (1, 14). *πουλύπους τετμημένος | ἐν βατανίοισιν ἑφθός Antiph. 3, 51 (1). ἔγχελυς Βοιωτία | τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης | χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται Antiph. 3, 125 (1, 3). ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον Axionici 3, 535 (2). ἐλθὼν - πρὸς τὸν τεμαχοπώλην - || χρηστόν τι *περιμένων κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1). σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν | ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ | ὁ τυχὼν δύναιτ' ἄν Dionys. 3, 548 (v. 15). πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει, | τίλλει, κόπτει, τέμνει, *δεύει Mnesim. 3, 570 (v. 53). τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα, | κἂν ἡ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω Sotad. 3, 586 (1, 32). θήλειαν

λαβὼν | γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτὰ *καὶ μακρά Euphr. 4, 494 (1, 7). *ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα Cratet. 2, 241 (2). ὀνυχιμαῖα τέμνειν anon. 4, 666 (271). ἀσφάραγον σχῖνόν τε *τεμὼν καὶ ὀρίγανον Anaxand. 3, 193 (2). ἰατρόν. οὗτος εἰσάγων πολλούς τινας | *ἔτεμν', ἔκαε Phoenicid. 4, 511 (v. 13). τὰ πάντα τούτῳ (i.e. auro) τέμνεται (?) καὶ πράττεται Diph. 4, 423 (22). ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; Plat. (?) 2, 697 (v. 1).

Τενέδιος: ὀρίγανον-Τενέδιον Eubul. 3, 214 (1), al. Antiph. 3, 141 (16). Τενέδιος ἄνθρωπος Men. 4, 126 (5).

τένθης: τρίγλη δ' εἰ μὲν *ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός Cratin. 2, 179 (14) cf. 5, 23.

τέρας: ὁ μάγειρος ὅλον | τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ | θερμὴν παρέθηκε κάμηλον Antiph. 3, 94 (v. 7). ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς (int. ἀετοί)· | κἄπειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας. | καὶ Λαῒς ὀρθῶς γοῦν νομίζοιτ' ἂν τέρας Epicrat. 3, 366 (2, 13. 14). ἐν δὲ τῷ βίῳ | τέρας ἐστὶν εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου Baton. 4, 499.

τερενοχρῶτες μαζῶν ὄψεις Anaxand. 3, 184 (1, 37).

τερετίζω: ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ *(τι) πτιστικόν Phryn. 2, 587 (2). πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες Euphr. 4, 487 (v. 34).

τερηδών: ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι Eup. (?) 2, 577 (v. 17).

τέρην: ὡς *(δὲ) μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιόν *(ἐστ') Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3). ὀπτὸν θερμὸν *εὔχυλον τέρεν (vulg. εὐχυλότερον) ὅταν ᾖ (int. κρεῖσκον ὕειον) Alexid. 3, 472 (4).

τερθρεύομαι: τίς *τοῦτο τῶν ξυνηγόρων *τερθρεύεται (al. *τερατεύεται); Aristophan. 2, 1033 (16, 9).

Τερθρεύς: μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου τοῦ Τερθρέως Herm. 2, 401 (7).

†τερθρία πνοή (? τερθρεία et πνοή?) Pher. 2, 344 (12).

τέρμα: κἀνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις Cratin. 2, 136 (5). Caeterum v. ad Eubul. 3, 272.

τερπνός: τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνθρώποις γυνή mon. 493. ὅστις - μὴ τῷ βίῳ | ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2). βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά Arar. 3, 275 (2). οἳ ζῆτε τερπνῶς (al. τερπνὸν) οὐδὲν ἐνθυμούμενοι Plat. 2, 652 (1).

τερπότραμις: Telecl. 2, 378 (23).

τέρπω: ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ *πλεῖον ἢ τέρπει πολύ Alexid. 3, 454 (1, 3). τὰ - ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσιν· | βραχὺ γὰρ *(τι an σε?) τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ Plat. 2, 676 (3) cf. add. μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον Pher. 2, 335 (2, 3). τέρπομαι γυμνοὺς (?) ὁρῶν | τοὺς ὀξυπείνους Diph. 4, 420 (9).

τέρψις: ὅταν - εὐ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον, | τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται Ephipp. 3, 327 (2, 5). τοῖς ὑπερβάλλουσι-| τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ Alexid. 3, 500 (2).

†τεσσυγέγραπται τοῖς τὰ ἔπιπλα (l. c. Bk. Fritzsch. παραπλήσι' ὄντα σοι γέγραπται τἄπιπλα) Eup. 2, 495 (20) cf. add.

τέταρτος: δευτέρα Σαρδώ, τρίτη | Κύπρος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός Alexid. 3, 517 (30, 4). τὸν δὲ δεύτερον (int. κρατῆρα) | ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου ‖ -. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι | ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' *ὕβρεος Eubul. 3, 249 (1, 6). ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ *ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος, | εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος Men. 4, 114 (1). ὁ μέν γε *δειλός, ὁ δὲ κόλαξ *(ἔσθ'?), ὁ δὲ νόθος, | *(ξένος δ' ὁ τέταρτος?) Phryn. 2, 588 (2). μύρτων λέγουσι καὶ μέλιτος ἐγκώμια, | καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων

Phoenicid. 4, 509. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει ex Antiph. 3, 159 (91). ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται Eubul. 3, 238. θεραπεύω τὰς κόρας | ἤδη τετάρτην ἡμέραν Alexid. 3, 431 (2, 2). Caeterum cf. ad Men. 4, 179 (3, 4). *δωδέκατος ὁ τυφλός, τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων, | ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα Eup. 2, 537 (4). †πύργης τετάρτης κυσί τε καὶ κυνηγέταις Plat. 2, 675 (2, 16) cf. 5, 48.

τετραδισταί: τοῖς τετραδισταῖς-παρέθηκεν *ἐσθίειν | πρώην λέκιθον- Alexid. 3, 501.

τετρακότυλος: τετρακότυλον ἐπεσόβει κώθωνά μοι Alexid. 3, 466 (5). τετρακότυλον-κύλικα κεραμέαν τινά | τῶν θηρικλείων Theophil. 3, 627.

τετράπους: δίφρος Θετταλικὸς τετράπους Eup. 2, 442 (6). εἶτα τετράπους μοι γένοιτο Anaxil. 3, 348 (1, 25). τῶν-τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει (?) Plat. 2, 624 (1) cf. 5, 43.

τετράς: τετράδι γέγονας ap. Plat. 2, 689 (29). Aristonym. 2, 699 (6). Amips. 2, 713 (12). Sannyr. 2, 874 (7). ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις Men. 4, 162 (2).

τετραχίζειν: Aristophan. 2, 1221 (264).

τετρεμαίνω: ἀεὶ-τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον Xenarch. 3, 617 (1, 19).

τετρωβολίζω: τίς οὐκ ἂν εἰκὸς (l. οἶκος c. Fritzsch.) εὖ πράττοι τετρωβολίζων-; Theop. 2, 812 (2).

τετταράκοντα: ἀλύσιον-*τετταράκοντ' ἄγον δραχμάς Philippid. 4, 477 (9).

τέτταρες: οὐ τρεῖς *ἐκεῖνοί γ' εἰσίν, *ἀλλὰ τέτταρες (Carcini filii) Pher. 2, 258 (7, 3). τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς *(τοὺς) *τέτταρας (libr. τέσσαρας) | εἴληφεν *ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον Philem. 4, 19 (1). τέτταρες δ' αὐλητρίδες | ἔχουσι μισθὸν καὶ μάγειροι δώδεκα, | καὶ δημιουργοί Antiph. 3, 132 (2). ἀργοὶ κάθηνταί μοι γυναῖκες τέτταρες anon. 4, 652 (194). ἦσαν ἄνθρωποι *(δὲ) πέντε καὶ γυναῖκες *τέτταρες (vulg. τρεῖς) Alexand. 4, 555 (2). ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς *τύχῃ | καταστροφῆς τις Men. 4, 232 (8ᵇ). περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε Eubul. 3, 268 (14). ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας | τέτταρας ὑείους.-βοὸς δὲ τρεῖς Theophil. 3, 629 (1, 3). ἀκροκώλια *δή σοι τέτταρα | ἥψησα ταχερά Aristophan. 2, 945 (5). τέτταρα *λήψει κρέα *μίκρ' ὀβολοῦ Antiph. 3, 94 (v. 3). *στειλεάν, | ῥαφανῖδα, σικύους τέτταρας *Antiph. 3, 62 (4). καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τουτο- | *τὸ νεοττίον ('νεόττιον?' H. I.) Men. 4, 81 (2). τέτταρας** τραπέζας τῶν γυναικῶν- | ἓξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euang. 4, 572 (v. 1). στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα· κοπίδας τέτταρας Anaxipp. 4, 465 (1, 3). ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα, | ἠδυποτίδας τρεῖς Epigen. 3, 539 (2). *κοτύλας τέτταρας | ἀναγκάσας μεστὰς ἕμ' αὐτόθεν (?) σπάσαι | ὄξους Alexid. 3, 514 (20). *ἐπιχέας | φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, | τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3, 2). Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν ‖ καὶ τῆς ὁμονοίας Alexid. 3, 494 (v. 1). πιὼν-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας Antiph. 3, 44 (1, 2). οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα Ephipp. 3, 329. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας. | Α. ὑδαρῆ λέγεις Alexid. 3, 487 (1, 2). *δύ' ὕδατος-. Β. τί δ' οἴνου; Γ. τέτταρας Pher. 2, 282 (4, 4). πῶς δὲ καὶ κεκραμένον | πίνειν τὸν οἶνον δεῖ *με; Β. τέτταρα καὶ δύο Diocl. 2, 839 (2). δύο κύβω καὶ τέτταρα Eup. 2, 566 (57). ἔστιν *αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει | κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν Damox. 4, 532 (v. 55). τράπεζαν- | τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω Aristophan. 2,

1160 (5). παρ' ᾧ ‖ τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα Damox. 4, 530 (v. 4). τέτταρας-μνᾶς ἔδωκε Νικίας Telecl. 2, 371 (1, 3). τἀκπώματα | ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας Alexid. 3, 383 (2, 6). ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας | δραχμὰς *ἀποβάλω-τὴν προαίρεσιν; Straton. 4, 546 (v. 32). τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; B. τεττάρων | δραχμῶν μάλιστα τὸν κόφινον Stratt. 2, 768 (1). τεττάρων | δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). συλλαβὴν ἀφελών, τάρων | ὀβολῶν γένοιτ' ἄν Amphid. 3, 313 (1, 11). ὀβολῶν *δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς Aristophan. 2, 1072 (7). τέτταρας τῆς ἡμέρας | ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). τέτταρας | χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος Timocl. 3, 598 (v. 5). ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν *ἐνέχεεν | καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα Philem. 4, 19 (2). *τέτταρας (vulg. τέσσαρας) | περιστερὰς ἀφῆκεν Alexid. 3, 410 (1, 2). ἐγγύς, ἡμερῶν γε τεττάρων Pher. 2, 349 (33). ἂν-πλέωμεν ἡμερῶν που τεττάρων Men. 4, 242 (28, 1). θανὼν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων (int. πήχεων) Men. 4, 273 (176). καταβεβρωκὼς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων Antiph. 3, 44 (1, 4). ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων Men. 4, 88 (2, 4).

τεττιγόνιον: Epilyc. 2, 887 (1).

τέττιξ: κερκώπη, τέττιξ ap. Epilyc. 2, 887 (1). *ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν | καὶ κερκώπην Aristophan. 2, 961 (7). *πῦον, χόρια, *χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια Aristophan. 2, 1171 (1, 4). ᾠά, φακῆ, τέττιγες, *ὄποι Anaxand. 3, 184 (1, 58). βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς Alexid. 3, 456 (1, 13). οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, ὦ γύναι Phillyll. 2, 865 (2). ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος | τέττιξ κελαδεῖ Theop. 2, 808 (1). σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην-, | -*οὔτε τρυγόν', οὐ | τέττιγα Alexid. 3, 420. πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν | τέττιξ Aristophont. 3, 361 (1, 7). εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, | ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι; Xenarch. 3, 625.

τευθίδιον: τευθιδίοις ἁπαλοῖς κίχλαις τ' ἀναβράστοις Pher. 2, 316 (1, 10). τευθίδια σηπίδια Ephipp. 3, 334 (1, 4) cf. 5, 86. σηπίδι' ἢ τευθίδια Eubul. 3, 258 (1). de paenultimae mensura 3, 334.

τευθίς: ἥ τε σύννομος | τῆς *κυφονώτου σῶμ' (?) ἔχουσα σηπίας, | ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη | τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν | σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 20). κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια Ephipp. 3, 325 (2, 9). τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας Anaxipp. 4, 460 (v. 33). τευθίδες, *σπίναι, βατίς- | -* ἀλλὰ (?) τὰς μὲν τευθίδας, | τὰ πτερύγι' αὐτῶν συντεμὼν-ὠνθύλευσα Alexid. 3, 416. *ταύταις προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας· | ἀστεῖον *ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη Sotad. 3, 585 (1, 14. 15). τευθὶς σακτή Antiph. 3, 72 (1, 3). *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις Metag. 2, 753 (1, 6). κάραβοι ὀπτοί, | τευθίδες ὀπταί, κεστρεὺς ἑφθός Anaxand. 3, 184 (1, 46). ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες; Aristophan. 2, 1076 (3, 3). παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη Eubul. 3, 212 (v. 8). ὑπάρχει τέμαχος *ἐγ|χέλειον ὑμῖν, τευθίς, *ἄρ|νειον κρέας Pher. 2, 269 (1). ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη | σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη | πηδᾷ χορεύει Eubul. 3, 242 (1, 4). καρίς, τευθίς, ψῆττα Ephipp. 3, 330 (1, 6). Mnesim. 3, 570 (v. 41). τευθὶς ἦν χρηστή Theophil. 3, 627 (v. 3).

Τεῦκρος: Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν Antiph. 3, 106 (v. 22). Τεύκρῳ-οὐχὶ βούλομαι | μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ ξένῳ Phryn. 2, 602 (2, 4).

τευκτός: *τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν-κύτος (i. e. ollam) Antiph. 3, 26 (1, 2).
τευτάζω: ἦν-θόρυβος τευταζόντων Plat. 2, 646 (2). πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι Telecl. 2, 375 (10). ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι Pher. 2, 354 (55). μάστιγα δ' ἐν *χεροῖν ἔχων *τευτάζεται (cod. τευτασθαι) Phryn. 2, 594 (1).
τευτλίον: ὀξωτά, σιλφιωτά, βολβός, τεύτλιον (scr. τευτλίον 5, 61) Aristophan. 2, 1000 (17, 1). ἐὰν μὲν "*τευτλίον" (libr. σευτλίον int. ἰατρὸς εἴπῃ), παρείδομεν· | ἐὰν δὲ "*σεῦτλον" (libr. τευτλίον), ἀσμένως ἠκούσαμεν· | ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ Alexid. 3, 448 (2). ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα *τὸν ψυκτηρίαν, | τὸ *τευτλίον δὲ σεῦτλα (libr. σευτλίον δὲ τεῦτλα) Euphron. 4, 489.
τευτλίς v. ad Diph. 4, 398.
τεῦτλον: cf. τευτλίον. θυννάδος Βυζαντίας | τέμαχος ἐν τεύτλου λαχιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν Antiph. 3, 99. τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτά ‖ ἔγχελυς Eubul. 3, 222. ἐγχέλεις θεαί | τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι ib. 223 (2). *(τεῦτλ' ἀμπεχομένης) παρθένου Βοιωτίας | Κωπᾴδος ib. 236. τεύτλοισί τ' *ἐγχέλεια συγκεκαλυμμένα Pher. 2, 300 (1, 12). ἑψητὸν ἐν τεύτλοις-ἑψόμενον Eubul. 3, 248. τὴν χύτραν *χρῆν *ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα Cratet. 2, 237 (1, 8). φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). τεῦτλα τευτλίδας καλῶν (?) Diph. 4, 398.
τεῦχος: πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ κόικ' ἢ κωρύκους Pher. 2, 286 (12).
τεύχω: ὦ γαῖα *κεραμί, τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-; Eubul. (Arar.) 3, 226 (2).
τέφρα: ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν (int. ἀμίαν) εἰς πολλὴν τέφραν Sotad. 3, 586 (1, 29). ὅρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω Philonid. 2, 423 (1).
τέχνη: cf. τύχη. †ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον Cratin. 2, 33 (3). σιδηρῖτιν τέχνην Eup. 2, 531 (13). ἡ-Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει | ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην (?) Theop. 2, 815 (2). κιθαριστρίας *ἐρῶν ‖ κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνῃ σοφῆς Theophil. 3, 631 (1, 7). φρόνιμος αὐτὸς ὢν | ἀπαρτὶ ταύτης τῆς τέχνης Telecl. 2, 375 (8). αἰτίαν ἔχει | πονηρὸς εἶναι τὴν τέχνην (an ἐὰν ἐκεινονί | πονηρὸν εἶν' ἀργῇ τέχνην?) Phryn. 2, 600 (6). ὅστις *(γ') αὐτοῖς *παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἐξοικοδομήσας Pher. 2, 289 (8). στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης Aristophan. 2, 1197 (89). ἐτήσιοι-*πρόσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν τέχνην Cratin. 2, 35 (6). *ἕν' ἀφ' ἑκάστης *(τῆς) τέχνης | εἱλόμεθα κοινῇ Aristophan. 2, 1005 (1, 2). ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας-| πάσας ἐδίδασκεν ὁ χρόνος οὐχ ὁ διδάσκαλος Philem. 4, 54 (56). οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς *τέχνης (libr. τύχης) ἐπίσταμαι anon. 4, 600 (3). τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες anon. 4, 648 (178b). βίου δ' *ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις Men. 4, 90 (4). πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον | -εἰς τὸ ζῆν τέχνη Hipparch. 4, 431 (v. 2). ἡ τέχνη δὲ σώζεται ib. (v. 4). οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς | μὴ οὐ τέχνην μαθὼν δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον Philem. 4, 30 (1, 5). κἂν μὲν ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς *τέχνης (libr. τύχης) ib. 31 (1, 9). λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη mon. 309. ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος-Men. 4, 274 (182). οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας-| παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης Amphid. 3, 302 (1). τύχη τέχνην ὤρθωσεν, οὐ τέχνη τύχην mon. 495. διὰ τὴν τέχνην (an τύχην?) μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην | πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους Posi-

dipp. 4, 526 (6). οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν, | ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα Men. 4, 324 (463). οἱ δ' *ἑαυτοῖσιν σοφοί | -οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν Anaxand. 3, 196 (3, 4). ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἡ τέχνη λάβῃ Philem. 4, 22 (v. 5). ἐπὰν ἴδῃς | -μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς *ποιητὴν καὶ μέλη ‖ ἀπολωλεκέναι νόμιζε- τῆς τέχνης | τὴν ἡμίσειαν Alexid. 3, 510 (11). οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς, | ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον Men. 4, 209 (2). ὅστις τέχνην πρῶτος κατέδειξεν τῶν θεῶν, | οὗτος μέγιστον εὗρεν ἀνθρώποις κακόν Antiph. 3, 66 (v. 1). ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀρραβῶνα τὴν τέχνην | τοῦ ζῆν, ἀεὶ πεινῶμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν ib. (v. 6). ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην | πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους Men. 4, 75 (5). τὰς δ' ἄλλας τέχνας | οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί Diod. 3, 543 (v. 3). οὐ δυνάμενος -τῇ τέχνῃ (parasitorum) χρῆσθαι καλῶς (Tantalus) | ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν Nicol. 4, 579 (v. 3). στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἔστι τῆς ὅλης τέχνης ib. 580 (v. 30). ὅρα | ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην Diph. 4, 412 (3). εἰτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη, | ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς; Antiph. 3, 79 (2, 1). *νικᾷ-αὕτη (i. e. ἀλαζονεία) τὰς τέχνας πάσας πολὺ | μετὰ τὴν κολακείαν Anaxand. 3, 193 (1). τὸ καθ' ὅλου-τῶν τεχνῶν | *ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' ἡγούμενον (int. ἀλαζονείαν) Posidipp. 4, 521 (v. 5). *ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ | συνών τις Ephipp. 3, 332 (v. 4). καὶ τὴν τέχνην (Aristippi) μὲν οὐ πάνυ | ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν (an ἀρτυσίαν?) συνήρπασεν Alexid. 3, 400 (1, 8). *πολλῷ γ' ἀμείνων-ἦσθ' ἄρα | λογογράφος ἢ μάγειρος. ὃ λέγεις οὐ λέγεις, | τέχνην δ' ὀνειδίζεις Alexid. 3, 440 (5, 20). ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν- | οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς | μόνος καθέστηκ' ib. 451 (1, 1). ὠφέλησε τὴν τέχνην ib. 452 (1, 9). ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν ib. (1, 13). ἐὰν δ' | εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς *τύχης (libr. τέχνης) | *καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη Dionys. 3, 548 (v. 34. 35). τῆς τέχνης | ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς (f. ἐστι ταύτης)- | τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι Diph. 4, 381 (1, 4). ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 17). ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης | θεμέλιος ἡμῖν Machon. 4, 496 (v. 1). ἅπας-ἐστιν οἰκεῖος τόπος | ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι Posidipp. 4, 521 (v. 3). ἅπαντα τὸν βίον | ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα Hegesipp. 4, 479 (v. 8). τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία | ἔχοντα καὶ ζητοῦντα *(τὰ) κατὰ τὴν τέχνην Anaxipp. 4, 460 (v. 25). καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα | σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης ib. (v. 22). οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει· | ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη Euphron. 4, 494 (1, 16). οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη | -ἔστιν ἡμῶν Sosip. 4, 482 (v. 1). ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται ib. (v. 5). οὗτος (Sicon) τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν ib. (v. 14). πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν ib. (v. 19). τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως | ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται ib. 483 (v. 37). ἡ τάξις σοφὸν | ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κἀν πάσῃ τέχνῃ, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν ib. (v. 46). ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας Nicomach. 4, 583 (v. 3). πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ, | ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι | ταύταις προσελθεῖν εὐθύς- | -. **ταὐτὰ καὶ μαγειρικῆς | πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς (an τινα? 5, 117) τέχνης ἑτέρας τέχνας ib. (v. 12. 16). τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα | μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια ib. 584 (v. 27). μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης ib. (v. 35). ἡ

φύσις πάσης τέχνης | ἀρχέγονόν ἐστ' Damox. 4, 530 (v. 7). τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν εὐψύχου τέχνης ib. 531 (v. 43). νοεῖς | τὸν τύπον; -*καὶ τί φαίνεται; B. τέχνη ib. (v. 52). τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, | οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 34). εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ | τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ *Θίβρωνα, Δαίδαλε Philosteph. 4, 589. Σόφων-καὶ-Δαμόξενος | ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 459 (v. 2). νῦν τὴν ἀπόδειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ σ' ἐγώ Dionys. 3, 551 (1, 4). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, | οὐδεὶς ὑποκριτὴς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος. | καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη *'σθ' ἡ τέχνη Demetr. 4, 539 (v. 1. 3). ἱεροπρεπὴς πῶς ἐστιν ἡμῖν (an ἡμῶν?) ἡ τέχνη Men. 4, 108 (4). Caeterum cf. μαγειρικός. ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην- | τὰ στόματα τῶν νεωτέρων *κατακάετ'-; Anaxand. 3, 175 (1, 5). *ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην | *(τὴν) τῶν ἁλιέων; ib. (1, 14). ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι (Callimedontem piscariis) τῆς τέχνης μόνον | σωτῆρα Alexid. 3, 407 (1, 5). ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης Alexid. 3, 422 (1, 4). [ὄψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν Alexid. 3, 423 (1, 27)]. Σικελῶν τε τέχναις ἡδυνθεῖσαι | -διαθρυμματίδες Antiph. 3, 49 (2). ἐν-παγούροις-καί | ἰχθυδίοις εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας Xenarch. (Timocl.) 3, 622 (2). ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην Alexid. 3, 501 (v. 1). τοῦ-μὴ χανεῖν | λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην Euphron. 4, 487 (v. 31). δειναὶ-αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας mon. 130. μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχνῃ Xenarch. 3, 617 (1, 12). ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ Aristophan. 2, 1201 (104). εὑρηκὼς κἀγὼ τούτου τέχνην (?) Men. 4, 109 (7). ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ, | ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρατο Men. 4, 115 (2). ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην Antiph. 3, 59 (v. 4). παρεὶς τοσαῦτα γράμματα | *Σίμου τέχνην ἔλαβες Alexid. 3, 444 (1, 12). τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν (an Τέχνων?) Alexid. 3, 524 (62).

τεχνίον: περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος, | τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι *κατεπίνετο Antidot. 3, 528 (1, 4). οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον | τοῦ πορνοβοσκοῦ Diph. 4, 415 (2).

τεχνίτης: πολιὸς (an σκαιὸς?) τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος Diph. 4, 414. μέγας εἶ τεχνίτης Hegesipp. 4, 480 (v. 28).

τεχνολογῶ: πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται anon. 4, 693 (360).

Τέχνων: v. τέχνη.

τέως: αὔλει μοι μέλος, | σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ'· ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως Amips. 2, 710 (1, 2). ᾄδοντα λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως Men. 4, 146 (4). τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς | -· εἶτα- Antiph. 3, 7 (1, 2). τέως μὲν ᾤόμην τὰς Γοργόνας | εἶναί τι λογοποίημα, πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν | ἔλθω πεπίστευκ' Antiph. 3, 91 (1). οὐ-τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον | ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων Aristophan. 2, 1159 (3). ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν Eup. 2, 466 (15, 3). de Plat. 2, 652 (1) cf. 5, 46.

τῇ: τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη Cratin. 2, 96 (6). *τῇ (vulg. τῇ) νῦν *καταδέχεσθε τοὺς φακοὺς Eup. 2, 559 (29).

†τῇ: †εἰ τῇ δῆλος φιάλην Ἄρεος Antiph. 3, 58.

τηγάνια: τὰ δὲ τήγανα ζέοντά (cod. F τηγανίζοντα f. τηγάνια σίζοντά) σοι μολύνεται Telecl. 2, 365 (1) cf. 5, 30.

τηγανίζεσθαι Posidipp. 4, 515 (3). Cf. τηγάνια.

τηγανισμοί Men. 4, 143 (3).

τήγανον: cf. τηγάνια. τήγανον ap. Eup. 2, 482 (5). οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ', οὐ σκάφην, οὐ τήγανον Alexid. 3, 465 (3, 8). ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν Pher. 2, 297 (1). σηπίαν ἀπὸ τηγάνου | -φαγεῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). δὸς καταφαγεῖν κἀπὸ τηγάνου γόνον Hegem. 2, 743. ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸς (σωρὸν ed. min.) ἀπὸ τοῦ τηγάνου Diph. 4, 394 (1, 4). ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας, | θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου (cod. A πηγάνῳ f. τηγάνων 5, 82) πνοῇ Eubul. 3, 242 (1, 8). ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ *φλέω Pher. 2, 320 (4). πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις Eubul. 3, 259. ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου Eubul. 3, 244 (3). ὀσφρομένην τῶν τηγάνων Philonid. 2, 422 (3). ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις ib. (2). τηγάνων - σύντροφα | - μειρακύλλια Eubul. 3, 242 (1, 2).

τῇδε: †τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ Herm. 2, 411 (3). κἂν Ἐλπινίκην τήνδε (an τῇδε?) καταλιπὼν μόνην Eup. 2, 512 (10, 3). τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' - | *ῥεῖ - ‖ τηδὶ δ' *ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8). προσίσχε (πρόσισχε) τὸν νοῦν τῇδε Eup. 2, 575 (125).

τηδί: τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' - | *ῥεῖ - ‖ τηδὶ δ' *ἀφύαισι, τῇδε δ' αὖ ταγηνίαις Metag. 2, 753 (1, 8).

τήθη: τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, *τήθη (vulg. τιτθὴ) δὲ τίς Men. 4, 228 (3, 4). εἶτα τήθη (an τηθὶς?) παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύφωνος γέρων, | τηθίδος πατὴρ Men. 4, 238 (17, 4).

τηθίς: βαρύφωνος γέρων, | τηθίδος πατὴρ Men. 4, 238 (17, 5). Cf. τήθη.

Τήιος: Πρωταγόρας ὁ Τήιος Eup. 2, 490 (10).

Τηλέμαχος: ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ; Timocl. 3, 594 (v. 1) cf. 5, 95. πρὸς - τὸν χρηστὸν δραμὼν | Τηλέμαχον Ἀχαρνέα σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν | -τούτων ἐνέτραγον ib. 603 (4, 6). μετὰ τοῦτον αὐτῷ Τηλέμαχος συνετύγχανεν ib. 606 (v. 1). cf. anon. 4, 607 (21[a]).

τηλεφανής: πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς Men. 4, 158 (1, 4).

Τήλεφος: ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης | πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον - Timocl. 3, 593 (v. 10). ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος | πρῶτον σιωπῇ Amphid. 3, 313 (1, 6). δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον | πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι Alexid. 3, 467 (1, 3).

τηλία: τὸ πολλαγόρασον κἀπὸ πολλῶν *τηλιῶν (libr. θ' ἡλίων) Pher. 2, 320 (7). Hyperboli matrem cum τηλίᾳ comparavit, ipsius Hyperboli ossa εἰς τηλίαν coniecta dixit Eup. 2, 503 (8).

τηλικοῦτος: cf. τηλικουτοσί. ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικοῦτος ὢν ἔτι | πρὸς τοὺς - γονέας, οὐκ ἔστιν κακός Antiph. 3, 152 (58[a]). οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει Men. 4, 287 (240). γαστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος Nicostr. 3, 284 (1). οὐκ ἔχω - ἀλλ' ὅ τι | εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον Alexid. 3, 460. ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι | διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν Alexid. 3, 489 (4). διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω | ἄνευ *λυχνούχου πρὸς τὸ *τηλικοῦτο (libr. τηλικοῦτον) φῶς; Alexid. 3, 495 (v. 6). κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἢ | κατάρατος, ὥστ' - Philem. 4, 45 (32). τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς; Baton. 4, 499 (1, 6).

τηλικουτοσί: εἰκῇ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονί | πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν Pher. 2, 338 (7, 1). *τηλικουτοσὶ (vulg. τηλικοῦτος) γέρων | ἄπαις ἀγύναικος Phryn. 2, 592 (13).

τήλινον (unguentum) Men. 4, 306 (343).

τημελῶ: οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν *ἐτημέλει (vulg. ἔστι μέλει Suid. ἔτι μέλλει) Aristophan. 2, 1191 (65).

τήμερον (τήμερα): *ἀποτιλῶ σε τήμερον Cratin. 2, 89 (6). ἐγώ σου σήμερον (an τήμερον?) | τύπτων τὸ πρόσωπον *αἱμορυγχιᾶν ποιήσω Herm. 2, 414 (3). πικρότατον οἶνον τήμερον *πίει τάχα Aristophan. 2, 1179 (14). τί ἄρα πείσει τήμερα; Aristophan. 2, 1068 (5). 1124 (20). τὸν - γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον Archipp. 2, 724 (1). ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι | τήμερον (vulg. σήμερον) Aristophan. 2, 997 (7). ἑστιάσω τήμερον | ὑμᾶς ἐγώ Antiph. 3, 36 (v. 1). Εὐριπίδης τις *τήμερον (vulg. σήμερον) γενήσεται Anaxand. 3, 174 (v. 3). τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία | πίνειν δεήσει τήμερον Epinici 4, 506 (v. 2). ἀπασκαριῶ *δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον Men. 4, 288 (243a). γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον | αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι Axionici 3, 534 (1, 14). Cf. σήμερον.

τηνάλλως: τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων Philem. 4, 16.

τηνικαῦτα: ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' -, | σὺ (i. e. γῆρας) τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν Pher. 2, 359 (88, 4). ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1).

Τήνιοι: πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήνιοι, | πολιοὶ γέροντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες Euphron. 4, 486 (v. 18).

Τῆνος: Τῆνος αὕτη, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους Eup. 2, 508 (1).

†τήνπρος: τετράπους μοι γένοιτο, φησί, †τήνπρος (σκίμπους C) ἢ θρόνος Anaxil. 3, 348 (1, 25) cf. 5, 86 et add.

τηρῶ: τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν Alexid. 3, 414 (1, 5). ἀριθμῷ διδόασι τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε Dionys. 3, 551 (1, 6). ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ | τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ | τηροῦσα τοῦτο Philem. 4, 26 (v. 12). ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι - | ἕστηκα τηρῶν Men. 4, 183 (5). τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ δεδοικότα; Men. 4, 71 (7). ὁ μὲν - αὑτῷ συλλέγει καὶ φείδεται, | ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει Men. 4, 155 (6). οἱ τὰ φρούρια | τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5, 4). τηρεῖν - ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα anon. (Timostrat. Vind. cod.) 4, 692 (351). ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ. | τοῦτο *(τό) με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποιοῦν Philem. 4, 51 (47). τηρῶ τὸν Δία | ὕοντα *πολλῷ Men. 4, 299 (306). ἀτενὲς - τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν Diph. 4, 404 (2, 4). τηρῶν (int. ὁ συμπίνων ὄχλος) πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις Posidipp. 4, 523 (1, 10).

τῆτες: Aristophan. 2, 1002 (23).

τιάρα: σκελέαις, τιάραις Antiph. 3, 19 (3).

Τίβιοι Leucon. 2, 750 (3). Τίβιος ap. Men. 4, 328 (483).

τίγγα ad Diocl. 2, 840 (5).

τιγγάβαρι: ἡ μίλτος - καὶ τὸ τιγγάβαρι Diocl. 2, 840 (4). τιγγάβαρι καὶ μίλτος ἀναμεμιγμένη ib. (5).

τιγόνιον (an τεττιγόνιον?) Epilyci 2, 887 (1).

Τιγράνην (?) Βάταλον num dixerit Eup. 2, 451 (14) cf. 5, 35 et add.

τίγρις: ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν, | ἣν *εἴδομεν ἡμεῖς - Philem. 4, 15 (v. 1). ἐλάνθανον | πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, - | ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις Alexid. 3, 477 (4).

τίζειν Aristophan. 2, 1221 (265).

τιή: ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. Α. τιὴ τί; Aristophan. 2, 1171 (1, 14) cf. 5, 69.

τιθασός: τιθασὸς οἰμώζων ταῶς Anaxil. 3, 351. οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν (Lais), ὥστ' - | τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει Epicrat. 3, 366 (2, 24).

τίθημι: cf. ἥκω. παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται Nicomach.

4, 584 (v. 37). ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα | χωρὶς Θεανοῖ *δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 24). ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις | τὸ φορτίον θείς; Men. 4, 196 (1). *ὑπαντήσας δέ τις | δίφρον εὐθέως ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2, 6). ἐν τοῖς βαλανείοις οὐ τίθεται λουτήρια Anaxil. 3, 346 (4). τἄκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα | θεῖναι Alexid. 3, 383 (2, 5). κάτωθε μὲν | τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ | τιθέασιν Alexid. 3, 437 (1, 5). ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα ex Chionid. 2, 8 (4). δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον, εἰς τὴν αὔριον | πωλεῖν ἀδείπνοις ἅπερ ἔθηκ' (an ἃ παρέθηκ'? 5, 91) αὐτοῖς ἰδεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2, 4). τὸν πουλύπουν *μοὔθηκε (an παρέθηκε?) Aristophan. 2, 1018 (7). ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν Philem. 4, 42 (25[b]). εὖ δ' ἐν πεδίλῳ *πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν (?an ὑποξύλῳ?) Ephipp. 3, 332 (v. 8). τρεῖς *(ἀργυροῦς) *στήσειν ἔφη | τρίποδας, *ἔπειτ' ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον *Cratin. 2, 232 cf. 1230. *τίθημι (vulg. τίθεμαι cf. 5, 44) κοττάβεια σφῷν ἐγὼ | τασδί *τε τὰς κρηπῖδας-, | καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν Plat. 2, 630 (1, 7). θήσω-νικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3). οὐ-τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον | ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων Aristophan. 2, 1159 (3). ψήφισμα ἔθηκεν ap. Cratin. 2, 170 (20). Plat. 2, 656 (9). τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον- Alexid. 3, 438 (3, 2). ἐγὼ-τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονὶ | τίθεμαι δοκιμάζων Diod. 3, 546. οὐ-μὴ τίθενται συμβολαί, | πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται (an προσαγορευτέα? 5, 96) Timocl. 3, 595 (v. 18). μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος Men. 4, 265 (134). δεῖπνον θὲς ἑκατὸν δραχμάς.- | οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν Eup. 2, 493 (15). θὲς νῦν ἀγροὺς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς ib. 497 (25[a]). ἵππον κέλητ' ἀσκοῦντα θές ib. (25[b]). θὲς ἑπτάκλινον. B. ἑπτάκλινος οὑτοσί.- Eubul. 3, 267 (12). διὰ τοῦτο *(τὸ) τάριχος τέθεικας διπλάσιον; | B. ὁ ταριχοπώλης ἐστίν· ἐλθὼν πυνθάνου Alexid. 3, 389 (1, 13). διαλογίζεται | τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος | τιθείς Diph. 4, 395 (2, 17). τούτων μὲν ὀβολόν, εἰ πολύ, | τίθημι. λογιοῦμαι γὰρ Eriphi 3, 557 (1, 10). τῶν-ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει Alexid. 3, 520 (37). τί τἀργύριον-τιμιώτερον | αὑτοῦ (αὐτοῦ Dobr.) τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς | ταπεινὸν αὐτὸ (i. e. τὸ ταπεινόν) καὶ τιθῇς ἐν μηδενί- Men. 4, 115 (1). τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου | πλείω Men. 4, 79 (2). *τοὐπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα Nicomach. 4, 584 (v. 25). τιθέμενοι τοῦτο σημεῖόν τινες anon. 4, 612 (40, 4). ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι Cratin. 2, 113 (3). καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν φέρει (?) Diph. 4, 425 (30). ἰδίαν τιν' *αὑτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν Theognet. 4, 550 (v. 4). γενναῖον εἶδος, ὄνομά σοι *τί θώμεθα; Theop. 2, 803 (v. 2). Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα Aristophan. 2, 1083 (9). συντόμως γε, φίλτατε | Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον Nicostr. 3, 288 (2). ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον anon. 4, 604 (13). τὸν εὔπορον τίθησι (int. τύχη) πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον Philem. 4, 31 (1, 8).

τιθήνη: βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ,- ‖ τράπεζα Timocl. 3, 599 (2).

Τιθράσιος: ἰσχάδες Τιθράσιαι Theop. 2, 795 (4).

τιθύμαλλος: αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον *(καὶ) σφάκον πρὸς *αὐτῷ Cratin. 2, 215 (135, 1) cf. 5, 24.

Τιθύμαλλος: Alexid. 3, 453 (3). 455 (3). λέγεις ἔσεσθαι *(τὸν) Τιθύ-

μαλλον πλούσιον Antiph. 3, 122 (1, 2). πρὸς-τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν | νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην Aristophont. 3, 360 (1, 2). Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν Timocl. 3, 605. Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν | οὕτω σφόδρ' ib. 596 (1, 2). ὁ-Τιθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω | κομιδῇ τεθνηκὼς ib. 604 (v. 2). ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται Alexid. 3, 457 (2, 3). τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ | ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν Dromon. 3, 541 (1, 3).

Τιθωνός: Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται Philonid. (al. Nicoph.) 2, 854 (1).

τικτικόν: Aristophan. 2, 1221 (266).

τίκτω: ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φίλε Men. 4, 284 (230). ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη Men. 4, 279 (204) cf. 5, 68. puerperae in Menandri fabulis exhibitae 4, 333 (514). ἢ τὸ γενέσθαι | μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον Plat. (?) 2, 697 (v. 10). εἰ-ἐγένου σύ-τῶν πάντων μόνος, | ὅτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧ *τε διατελεῖν | *πράττων ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀεί- Men. 4, 227 (2, 2). ἔτεκές με, μῆτερ, καὶ γένοιτό σοι τέκνων | ὄνησις Philem. 4, 55 (64). ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος Men. 4, 274 (182). Φιλωνίδην *δ' οὐ τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον-; Plat. 2, 637 (2) cf. 5, 45. ἥτις κάμηλος (an κάμηλον? ed. min.) ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην Philyll. 2, 865 (5). ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή Polyz. 2, 870 (3). Στάσις δὲ καὶ-*Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε | μέγιστον τίκτετον τύραννον Cratin. 2, 147 (3). Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει *Καταπυγοσύνη ib. 148 (4). εὐδαίμον' ἔτικτέ σε (int. ὦ ὅμιλε an με?) μήτηρ, ἰκρίων ψόφησις Cratin. 2, 192 (51, 3). ἡμᾶς δὲ τίκτει περιτρέχων τὴν γῆν (an γῆν θ'?) ἁπαξάπασαν· | ὀνομάζεται δ' ἐνιαυτός Herm. 2, 380 (1, 3). ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνὸς ‖ ἀνθρώπους τίκτον κατὰ τὴν πυγὴν ἓν' ἕκαστον Eubul. 3, 255 (1, 25). ᾠὰ λευκά γε | καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν-. | οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν Eriphi 3, 557 (2). ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών Aristophan. 2, 1016 (4). πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ | ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις ib. (5). Plat. 2, 619 (1). ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα Theop. 2, 795 (3). γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται mon. 89. ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη- | ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θηρίον | τίκτει Anaxil. 3, 352 (1). ὕδωρ-πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν Cratin. 2, 119 (6). οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν Anaxand. 3, 200 (15). ἡ-παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην mon. 217. λῦπαι-ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσον mon. 316. αὐτὸς τεκὼν καὶ αὐτὸς ὑφήνας ad anon. 4, 701 (385).

τιλλοπώγων: anon. 4, 667 (279).

τίλλω: πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει, | τίλλει, κόπτει Mnesim. 3, 570 (v. 53). τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις Eubul. 3, 268 (15^a, 5) = Ephipp. 3, 325 (2, 8). τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι Aristophan. 2, 1042 (28). παρατιλτριῶν | ἔχων χορὸν Λυδιστὶ τιλλουσῶν μέλη | πονηρά Cratin. 2, 163 (2).

τιλτόν: τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις Plat. 2, 685 (14). ἐπριάμην- ‖ *τιλτὸν (al. τίλτον) μέγιστον, ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν | ὀβολοῖν Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 5).

τιμαῖος: Diocl. 2, 841 (2).

Τιμαρχώδης: πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις dixit anon. 4, 599 (1).

τιμή: σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, | δίδωμι τιμήν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὔτ' ἔχειν | ὄνομα μετρητήν Philyll. 2, 859. εἰ μὴ (an μὲν?) θανοῦ-

σίν ἐστί τις τιμὴ *(*κάτω*), | *καταβῶμεν* Amips. 2, 712 (6) v. add. *τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς* mon. 721. *βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν* mon. 72. cf. Philem. 4, 63 (107). *νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν* mon. 378. *τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνας* Philippid. 4, 475 (2, 3). *τἀργύριον εἶναι-σοι φαίνεται | οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον | τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν* Men. 4, 156 (1, 3). *οὐ μήτε πράττεται τέλος | μηδεὶς-ἡμᾶς, μήτε* '*τιμὴν δόντα δεῖ | ἑτέρων λαβεῖν* Alexid. 3, 506 (7, 4). *ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν (φάσκομεν?); | πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς* Alexid. 3, 450 (v. 4). *ἢ μετάδος ἢ μέτρησον ἢ τιμὴν λάβε* Theop. 2, 801 (3). *ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμήν* Alexid. 3, 437 (1, 7). *ὅστις ἂν πωλῶν* '*τινί | ἰχθὺν ὑποτιμήσας (ἐπιτιμήσας?) ἀποδῶτ' ἐλάττονος | ἧς εἶπε τιμῆς* ib. 438 (3, 5). *εἰ δεκάτην* '*ἐλάμβανες | αὐτῶν* (piscium) *ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας, | πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα* '*πλουσιώτατος* Diph. 4, 390 (2, 3). *ὡς πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ* mon. 559. †*τιμῆς εἴποι τίς πόση ἡ διαφορά* (al. *τί μισθοῖ ποῖ πόση τὶς ἡ φορά*) Eup. 2, 534 (7).

τιμηέστατος: *ἐμπόλημα τιμηέστατον* anon. 4, 611 (36).

τιμιοπώλης: *σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς* (Bk. *ὧς γ'*) *Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς* Phryn. 2, 600 (5) cf. 5, 41.

τίμιος: *εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρως | καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολύ;* Men. 4, 137 (1, 2). *διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους | τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν* Diod. 3, 545 (v. 42). *τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον* Antiph. 3, 150 (47) = mon. 717. *σοφία-πλούτου κτῆμα τιμιώτερον* mon. 482. *οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον* mon. 416. *πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον | -εἰς τὸ ζῆν τέχνη* Hipparch. 4, 431 (v. 1). *ψυχῆς-οὐδέν ἐστι τιμιώτερον* mon. 552. *οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα* '*τιμιώτερον* (vulg. *ἐντιμότερον*)· | *θανάτου γάρ ἐστιν ὤνιον* Men. 4, 180 (5). *τί τἀργύριον-τιμιώτερον | αὐτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;* Baton. 4, 499 (1, 7). *τὸ νομίσαι-ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν· | πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα* Antiph. 3, 80 (v. 8). *οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους ἰδών* Diph. 4, 390 (2, 1). *ὁ* **μυρίνης ὁ τίμιος* Posidipp. 4, 526 (8). *ὀλίγον ἐστὶ τὸ καλὸν πανταχοῦ | καὶ τίμιον* Antiph. 3, 33 (1, 9). Eriphi 3, 557 (1, 9).

Τιμόθεος: *ὁ δὲ Τιμόθεός μ'-κατορώρυχεν, | καὶ διακέκναικ' αἴσχιστα. Δ. ποῖος οὑτοσί | *(ὁ) Τιμόθεος; Μ. Μιλήσιός τις Πυρρίας* Pher. 2, 327 (1, 19. 21). *φιάλην Ἄρεος, | κατὰ Τιμόθεον* Antiph. 3, 58. *ἐν* '*πυρικτίτοισι γᾶς*' | *Τιμόθεος ἔφη ποτ'-τὴν χύτραν* **οἶμαι λέγων* Anaxand. 3, 163. **ἐχήνισας. ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ** (;) Diph. 4, 413 (5).

Τιμοκλῆς: *τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς-|-, οὓς καὶ Τιμοκλῆς | -δύο σκόμβρους ἔφη | ἐν τοῖς σατύροις εἶναι* Alexid. 3, 413. *ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός-|-τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ | Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ* *(*καὶ*) *Τιμοκλῆς* Alexid. 3, 428 (2). Cf. 1, 389. 429 sq.

Τιμόκριτος, ἐλλείπων, πυαλίτης, ἐπίθετος (iact. tal.) Eubul. 3, 232 (2, 4).

τῖμος: anon. 4, 654 (207).

τιμῶ: *'Ὑπερβορέους αἴθρια (?) τιμῶντας στέφη* Cratin. 2, 34 (5). *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην | δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι. | Β. τρίγλας λέγεις* Nausicrat. 4, 575 (2). *μέχρι γὰρ τριῶν* *(*δεῖν*) *φασι τιμᾶν τοὺς θεούς* Antiph. 3, 90 (3). *τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις | -θυσίας ποιουμένη* Diod. 3, 544 (v. 23). *ἔλπιζε*

τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς mon. 142. ἔλπιζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πρᾶξαι καλῶς mon. 155. γονεῖς δὲ τίμα καὶ φίλους εὐεργέτει mon. 105. ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε mon. 269. Caeterum v. Diph. (?) 4, 429 (52). τίμα τὸ γῆρας mon. 491. τιμώμενοι-πάντες ἥδονται βροτοί mon. 513. ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος Timocl. 3, 595 (v. 15). ἰσότητα τίμα, *(καὶ) πλεονέκτει μηδένα mon. 259. *ἂν ἴδω-ἠλίκον | ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς Antiph. 3, 91 (1, 7). cf. πωλῶ.

Τίμων: Plat. 2, 691 (40). ζῶ δὲ Τίμωνος βίον Phryn. 2, 587 (1, 2).

τιμωρία: διὰ τὸ παρέχειν πράγματα | μόνους *ἑαυτῇ- | ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν (terra) Philem. 4, 33 (4, 14). † καὶ τὸ *(τῶν) ἀδικημάτων | μὴ λαμβάνειν τὰς ἀξίας τιμωρίας Antiph. 3, 156 (73) cf 5, 79 et add. οὐδεὶς-ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας Men. 4, 249 (51). παρατηρούμενοι | καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας (int. οἱ πονηροί) Men. 4, 237 (15, 7). τὴν | τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης | ἥξειν Alexid. 3, 500 (1, 4). τῶν-βρωμάτων | πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν | ἔχοντ' *ἔνι' ἐστιν, οὐ τροφήν Nicomach. 4, 584 (v. 31).

τιμωροῦμαι: ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Men. 4, 177 (2).

τίνω: ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας (Amor) Timoth. (com.?) 3, 589.

Τιρύνθιος: οὐκ οἶσθά μ' ὄντα-Τιρύνθιον | Ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ- | -μάχονται; Ephipp. 3, 322.

τίς (τίνος): τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; ad Cratin. 2, 101. ὅταν *δὲ παρατηροῦντ' ἴδω τίς ἔπταρεν | ἢ τίς ἐλάλησεν, ἢ τίς ἐστιν ὁ προϊών | σκοποῦντα- Philem. 4, 38 (13, 1. 2). τίς οὐξεγείρας μ' ἐστίν; Eup. 2, 551 (8). ἐθέλω γεωργεῖν. εἶτα τίς *με κωλύει; Aristophan. 2, 985 (1). καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα- | ἔτλη κατελθεῖν; Aristophan. 2, 1005 (1, 1). τίς δ' ἐστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Phryn. 2, 589 (3). τίς ἔσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδ'; Herm. 2, 405 (8). τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι; Eubul. 3, 213. τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν; | τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι; Euphron. 4, 492 (v. 4. 5). ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται; Diph. 4, 395 (2, 31). τίς εἶπεν "ἀμίδα *παῖ" πρῶτος μεταξὺ πίνων; Eup. 2, 547 (2, 5). cf. ib. (2, 3) supra p. 39. τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα | -Ἔρωθ' ὑπόπτερον; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 1). αὐτὸν-οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο Men. 4, 145 (2). οὐκ ἐξετάζειν-τὰ μηδὲν χρήσιμα, | τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, *τήθη δὲ τίς Men. 4, 228 (3, 4). *ἂν μὴ δοκιμάσω | τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται | τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας Diph. 4, 394 (2, 5. 6). *τἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάιος, | μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες Antiph. 3, 106 (v. 7). καὶ τίνες ἂν εἶεν; Aristophan. 2, 1005 (1, 8). ὡς αὖ τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; | πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; Eup. 2, 514 (15). τίς ὄρεα-τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν; Aristophan. 2, 1201 (105). τίς ἐκέρασε σφῶν-ἴσον ἴσῳ; Archipp. 2, 715 (2). τίς ποτε | -σὲ κατέδετ' ἄρτι (an ἄρα?) τῶν φίλων; Antiph. 3, 12 (1, 6). τὸν-γόγγρον- | -*τουτονὶ τίς (libr. τοῦτον εἴτις) λήψεται | πρῶτος προσελθών; ib. 13 (1, 13). τίς δ' *ἐγχέλειον ἂν φάγοι | ἢ κρανίον σινόδοντος; Antiph. 3, 21. τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατής Cratin. 2, 225 (155). οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ Plat. 2, 682 (6, 1). βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ; Philyll. 2, 859. τίς δ' οὗτος ὑμῖν *ἐστι; Pher. 2, 266 (1). τίς οὗτός *ἐστ'; *B.* ἰατρός Philem. min. 4, 68 (2). κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί | ὁ γέρων; Antiph. 3, 17 (v. 1). *εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες

αὗται καὶ τίνες; Stratt. 2, 774 (5). *μὴ λέγε *τίς ἦσθα πρότερον, ἀλλὰ νῦν τίς εἶ* Philem. 4, 59 (84ª). *τίς* (al. *τί*) *ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι;* Sannyr. 2, 874 (1, 1). *ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας* Nicomach. 4, 583 (v. 3). *τί* (l. *τίς*) *χορὸς οὗτος;* Eup. 2, 568 (64) cf. 5, 40. *τίς ἥδε κραυγὴ καὶ δόμων περίστασις;* Telecl. 2, 375 (9). *τίς *ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;* Archipp. 2, 725 (2, 3). *τίς τρόπος ἵππων;* Metag. 2, 754 (2). *τῷ τρόπῳ;* Alexid. 3, 440 (5, 4). *τίνα τρόπον;* Antiph. 3, 29 (1, 4). 30 (1, 17). *τίνα δὴ παρεσκευασμένοι | πίνειν τρόπον *νῦν ἐστε; λέγετε. B. τίνα τρόπον*;| ἡμεῖς* (hodie *λέγετε. τίνα τρόπον; | B. ἡμεῖς* ed. min.) *τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ* Anaxand. 3, 161 (1). **ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, | τοὖψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι | *(δεῖ), μὴ *προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ* Dionys. 3, 547 (v. 6). *τίνα τρόπον;* Athenion. 4, 557 (v. 8). *τίς τῶν λυχνείων ἡ 'ργασία;* Pher. 2, 288 (5). **τίνα* (libr. *τινὰ*) *τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;* Axionici 3, 531 (1, 7). *στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχε;* Cratin. 2, 37 (1). *τίνες αὖ πόντον κατέχουσ' αὖραι;* Cratin. 2, 94 (1). *ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;* Cratet. 2, 244 (1, 5). *ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα;* Antiph. 3, 117 (2, 3). *ἰχθὺν *τίν'* (libr. *τιν'*) *ἡδέως φάγοις ἄν;* Antiph. 3, 36 (v. 6). *πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι* Dionys. 3, 548 (v. 20). *τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι, | τίν' ἔχει διαφορὰν- | γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει* Damox. 4, 530 (v. 17). *πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν* Men. 4, 321 (455). *τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται;* Cephisod. 2, 886 (1). *τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;* Alexid. 3, 493 (1, 8). *ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. B. τίνα | λέγεις;* Antiph. 3, 99 (1, 2). *ἂν κελεύῃ με σταθμοῦχος- B. *ὁ σταθμοῦχος δ' ἔστι τίς;* Antiph. 3, 93. *τὸν γίγγραντα τὸν σοφώτατον.| B. τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας;* Amphid. 3, 306 (1, 2). *τίς ἔσθ' ὁ βουνός; ἵνα σαφῶς σου μανθάνω* Philem. 4, 46 (34ª). **Σίμου τέχνην ἔλαβες. Π. ὁ *Σῖμος δ' ἐστὶ τίς;* Alexid. 3, 444 (1, 12). *ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;* Stratt. 2, 773 (2). *ὀρχήσει πάλιν | *ἴγδιν. *(B. τίν' ἴγδιν;)* Antiph. 3, 69. *τίς ἐστι Μαιμακτηριών;* Philetaer. 3, 297. *τίν'* (an *τίνες?*) *οἱ δαιτηταί;* *Aristophan. 2, 1209 (153). *ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς. B. τίνος; | ποδαποῦ;* Men. 4, 205 (1, 1). *Σκύθης *τίς; ὄλεθρος* (vulg. *τις ὄλεθρος*)*· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης;* Men. 4, 229 (4, 13). *Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; B. ἀλλὰ τίς;* Antiph. 3, 120 (1, 8). *κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;* Pher. 2, 257 (4). *τίνι σπεύδεις;* Alexid. 3, 525 (65). *τίνος μαθητὴς γέγονας; αἵρεσιν τίνα | *ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος | τολμᾷς παρασιτεῖν;* Nicol. 4, 579 (v. 20. 21). *τίς *τοῦτο τῶν ξυνηγόρων *τερθρεύεται;* Aristophan. 2, 1033 (16, 9). *τίς ἄρ' *ἐρῶντά μ' οἶδεν-* Cratin. 2, 74 (2). *τίς γὰρ οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον-;* Antiph. 3, 133 (3, 9). *ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε | λέοντας-;* Nausicrat. 4, 578. *τούτων *ἂν τίς* (vulg. *ἄν τις*) *εὕροι φάρμακα | -ἕτερα χρησιμώτερα;* Alexid. 3, 513 (18, 3). *ὅπου γὰρ εἰς τοὺς-θεοὺς | ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην, | τίν' αἰελούρου βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;* Timocl. 3, 590 (v. 4). *ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ, | παρὰ τίνι *τἀνόητον οὗτος ὄψεται;* Men. 4, 93 (1). *τίς γὰρ *(ἂν) | ἀντὶ *ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν | ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς;* anon. 4, 647 (174). *τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν, | φρυκτοὺς καταλαβὼν-;* Anaxand. 3, 175 (1, 10). *χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις. | τίς δ' οὐχὶ θνητῶν *(;) ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς | ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;* Timocl. 3, 595 (v. 11). **τίς* (vulg. *τί*) *γὰρ ἢ δράκαιν'-, ἡ Χίμαιρα-, | ἢ Χάρυβδις, ἢ-Σκύλ-*

λα-, | Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα, πτηνά θ' Ἁρπυιῶν γένη, | εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 3). *τίς σε Θηρικλῆς ποτε | ἔτευξε-; Eubul. (Arar.) 3, 226 (2). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία-; Pher. 2, 315 (1). τίς πολίτης δ' ἐστὶ *(νῦν) | πλὴν *ἄρ' εἰ Σάκας-; Metag. 2, 758 (2). ἀλλὰ νὴ Δία | χρηστὴ *τίς (vulg. τις) ἦν μέντοι, τίς; Eubul. 3, 261 (2, 13). *ἰχθὺν δ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκε ποῦ | *τίνα (legeb. τινὰ) τῶν Ἀχαιῶν; ib. 262 (2, 2). *οὐ γένος τίς ἂν δύναιτο *παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; Damox. 4, 531 (v. 25). τίς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν; Theophil. 3, 630 (1, 1). τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε | γαμεῖν-; Alexid. 3, 519 (34, 1). τὸ τοιοῦτον γέρας | τίς οὐκ ἂν *αὐτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν; Alexid. 3, 506 (7, 8). τίς οὐκ ἂν εἰκὸς (an οἶκος? Fritzsch.) εὖ πράττοι τετρωβολίζων-; Theop. 2, 812 (2). τίς δ' οὐχὶ θανάτου *μισθοφόρος-, | ὃς ἕνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος; Antiph. 3, 150 (49). τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους; Alexid. 3, 490 (2, 1). τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος (ἀνειμένως?) | εὔπιστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει-; anon. 4, 613 (41, 1). τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα | δέξαιτ' ἄν; anon. 4, 673 (299). ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49, 4). εἰ τοὺς ἀδικηθέντας-φευξούμεθα, | τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥᾳδίως; Men. 4, 150 (3). ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην- | τὰ στόματα τῶν νεωτέρων *κατακάετ'-; Anaxand. 3, 175 (1, 5). ποίαις ἐπῳδαῖς, ἢ λόγοις ἁλίσκεται | τίσιν-, *ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην | *(τὴν) τῶν ἁλιέων; ib. (1, 14). γήρως δὲ φαύλου τίς *γένοιτ' ἂν ἐκτροπή; mon. 113. τίνα γὰρ ἔχει-διαφοράν | ὁ τῶν νεωτέρων-τρόπος | παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι-; Baton. 4, 504 (1, 7). τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει-; Crobyli 4, 566 (2, 1). σοὶ γὰρ τίς ἐστιν, εἰπέ μοι, παρρησία; Philem. 4, 43 (27ᵃ). πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά; Aristophan. 2, 1065 (1). τὴν κολοκύντην | ἐξήταζον τίνος ἐστὶ γένους Epicrat. 3, 370 (1, 17). cf. (1, 18). 371 (1, 38). σοὶ δ' ὄνομα δὴ τί ἐστιν; *Α.* ὅ τι; Γεωργία Aristophan. 2, 1065 (2, 4). ὄνομά σοι *τί θώμεθα; Theop. 2, 803 (v. 2). τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε *χρῆσται καλεῖν Pher. 2, 299 (8) cf. 5, 27. ὁ δ' ἕτερος - τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενής | *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2, 4). ὄψῳ τίνι χαίρεις; *Φ.* πᾶσι Antiph. 3, 36 (v. 5). κρέα (κρέας ed. min.) δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; τίνος; | *Β.* εἰς εὐτέλειαν Antiph. 3, 9 (1, 1) cf. 5, 73. τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς; Aristophan. 2, 1027 (3). τίνων ποιητὴς ᾀσμάτων; *Α.* σεμνῶν πάνυ Alexid. 3, 388 (v. 2). τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Aristophan. 2, 996 (2). τουτὶ τί ἐστιν; Pher. 2, 357 (80). τί τὸ ψοφῆσάν *ἐσθ'; Aristophan. 2, 953 (1). τί τοῦτο, παῖ; Men. 4, 103 (1, 1). τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος*; Diph. 4, 375 (1, 1). τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν Diph. 4, 408 (2). οὐκοῦν περιγράψεις-κύκλον; | *Α.* τί δ' ἔστιν; (al. πάρεστιν) Eup. 2, 525 (1, 2). εὐτυχεῖς ὦ δέσποτα. | *Β.* τί δ' ἐστι; Plat. 2, 670 (3, 2). οἴμοι. *Β.* τί ἐστι; Archipp. 2, 725 (2). Ἕρμων, τί ἐστι, πῶς ἔχομεν; *Β.* τί δ' ἄλλο γ' ἢ | - Lysipp. 2, 744 (1). Σύρα, Σύρα. *Β.* τί ἐστι; *Α.* πῶς ἡμῖν ἔχεις; Philem. 4, 44 (30). τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον | -. *Β.* ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί; Plat. 2, 672 (1, 3). δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. *Π.* ὀψαρτυσία Alexid. 3, 444 (1, 9). ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος. | *Β.* τί ἐστι τοῦτο; *Α.* τί ἀπορεῖς; *Β.* Καλλίστρατος Eubul. 3, 254 (1, 5). ὁ δὲ κανδύταλις | οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἐστιν; Diph. 4, 393. τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμ-

βάνοντα βιβλίων | σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων **Straton.** 4, 546 (v. 44). *τί δύναται τὸ ῥηθέν;* Antiph. 3, 41 (2, 7). *ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν-;* anon. 4, 610 (33). *ὁ δὲ νάβλας τί ἐστι;* Philem. 4, 14 (v. 2). *τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων |-. B. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν;* Damox. 4, 529. *"τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο." τοῦτο δ' ἐστὶ τί; | "κριθαί."* Straton. 4, 546 (v. 34). *κατεπύκνωσα-. | B. τοῦτο δὲ τί ἐστιν; εἰπέ μοι. A. *καθήγισα* Damox. 4, 530 (v. 5). *ἀπόλαβε. B. τοῦτο δ' ἐστὶ τί;* Alexid. 3, 478 (v. 1). *τὸ δέ | ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστι; B. τὸ πίνειν φήμ' ἐγώ* Antiph. 3, 138 (10, 2) cf. 5, 79. *τί τὸ κακόν *ποτ' ἢ τί τἀγαθόν | ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς* Apollod. Car. 4, 441 (v. 6). *ζητοῦσιν-‖ τί ἐστιν ἀγαθόν* (an *τί τἀγαθόν ἐστι*?), *κοὐδὲ εἷς εὕρηκέ πω | τί ἐστιν.- | *λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν* Philem. 4, 22 (v. 3. 4. 5). *οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ, | τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ* Men. 4, 176 (2, 2). *τί* (al. *τίς*) *ἐστιν ὁ θεὸς οὐ θέλει σε μανθάνειν* Philem. 4, 59 (86). **ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαίμων ἔσει* Philem. 4, 41 (22). cf. Diph. 4, 425 (31). *τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος; B. ἀποπάτημ' ἀλώπεκος* Eup. 2, 542 (15). *τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει, | πενία· τί γάρ τοῦτ' ἐστίν; ἧς γένοιτ' ἂν εἷς | φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥαδίως* Men. 4, 149 (2). *ἰχθὺς τί σοι | ἐφαίνεθ' *οὑφθός; B. *μιαρὸς ἦν* Philem. 4, 13 (1, 1). *νοεῖς | τὸν τύπον;-καὶ τί φαίνεται; *B. τέχνη* Damox. 4, 531 (v. 52). *τί καλοῦσι κόρυμβα;* Aristophan. 2, 1031 (15, 1). *τί *καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα;* ib. (15, 2). *τί καλοῦσιν *ἰδυίους;* ib. (15, 3). *τί *καλοῦσιν ἀποινᾶν* (vulg. *ποτ' ἐστὶ τὸ εὖ ποιεῖν*); ib. (15, 4). *τί λέγεις σύ;* Archipp. 2, 720 (4). *τί λέγεις *σύ;* Alexid. 3, 464 (2, 3). *τί σὺ λέγεις;* Aristophan. 2, 1109 (2). Anaxil. 3, 346. **τί σὺ* (vulg. *σὺ τί*) *λέγεις;* Antiph. 3, 130. *τί λέγεις;* Stratt. 2, 768 (1). Xenarch. 3, 624 (2). Straton. 4, 545 (v. 16). Antiph. 3, 3 (1, 6). *τί φής;* Antiph. 3, 36 (v. 12). Philem. 4, 14 (v. 4). Antiph. 3, 146 (31). 151 (57). Amphid. 3, 307 (2, 1). Ephipp. 3, 329. 338 (1). Men. 4, 109 (6). Sosip. 4, 482 (v. 12). *τί ληρεῖς;* Pher. 2, 311 (3, 1). Eup. 2, 494 (18). *καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν *βουλεύομαι;* Theophil. 3, 626 (v. 1). *καί τοι *(τί) λογίζομ' ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν | χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι;* Men. 4, 241 (27ª). *τί οὖν λέγω;* Men. 4, 156 (1, 8). *τί δῆτα λέξεις τἀπίλοιπ' ἥνπερ πύθῃ;* Pher. 2, 300 (1, 22). *τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ | τὸ μισθάριον;* Men. 4, 158 (3). **τί ποιήσας-;* Aristophan. 2, 1159 (1) cf. add. *πῶς; ἢ τί πράττων;* Timocl. 3, 594 (v. 3). *ἀνακρίνειν πόθεν | ζῇ καὶ τί ποιῶν* Diph. 4, 388 (1, 4). *ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;* Phryn. 2, 590 (5). *τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;* Henioch. 3, 563 (v. 9). *οἴμοι, τί δράσω-;* Herm. 2, 385 (1). *τί *δῆτα δράσω σ'-;* Aristophan. 2, 1189 (57). *εἶτα τί ποιήσω;* Men. 4, 123 (1). *τί οὖν ποιῶμεν;* Aristophan. 2, 1150 (5). *τί ποιεῖν χρή μ'-;* ib. 1159 (2). *τί δεῖ ποιεῖν; *σὺ γὰρ εἶπον* Euphron. 4, 489 (v. 3). *εἶπον δὲ τί ποιεῖν μέλλετε;* Men. 4, 297 (300). *τί γὰρ ἡ τρυφερὰ-Ἰωνία *εἴφ'* (an | *εἶπον*?) *ὅ τι πράσσει* Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). **χαῖρ' ὦ διαπόντιον | στράτευμα, τί *πράττομεν;* Herm. 2, 402 (1). *τί δ' ἔπαθες;* Pher. 2, 346 (20). **τἄλλα πάντ' ἴσασιν-‖ τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν* Antiph. 3, 106 (v. 8). *κειμένων ἰχθυδίων | μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται* Alexid. 3, 429 (1, 6). *ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα;* Aristophan. 2, 1124 (20). 1068 (5). *τί δή ποτ' ἀκούσω;* Men. 4, 83 (8). *τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ* Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3, 1). *βούλει δραμὼν | εἰς τὴν ἀγο-*

ϱὰν καταγοϱάσαι (an κἆτ' ἀγοϱάσαι?) μοι; *B.* φϱάζε τί. Ephipp. 3, 339 (2). τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; Damox. 4, 532 (v. 60). "χαῖϱε πάππα φίλτατε" | εἶπας, τί ἐποίει; τὸν πατέϱα κατήσθιεν Philem. 4, 14 (2). εὖξαι, τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται Men. 4, 234 (10, 6) cf. add. τϱωτός, ἄτϱωτος, δασύς, | λεῖος· τί βούλει; πνευμάτων πολλῶν φύλαξ Eubul. 3, 254 (1, 9). adde Antiph. 3, 57 (1). δωδεκάκϱουνον *(τὸ) στόμα, | Ἰλισσὸς ἐν τῇ *φάϱυγι· τί ἂν εἴποιμί σοι; Cratin. 2, 119 (7, 3). πολλῶν παϱόντων οὐκ ἔχω τί λέξω Eup. 2, 466 (15, 1). τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν ἂν τὰ πϱάγματα | ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον Men. 4, 156 (2). τί εἰϱγάσω; πῶς -*(δ') ἐνέχεας; Pher. 2, 282 (4, 3). τί μ' εἴϱγασαι; ib. 292 (13). τί Πλάτων | καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος, | πϱὸς τίσι νυνὶ διατϱίβουσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 1. 3). καὶ τί ποτ' ἄϱ' ὡϱίσαντο-; ib. (1, 18). φϱοντίζομεν | τί *Σόφων καταλέλοιπ' ἢ *τί Σημωνακτίδης ‖- *B.* αὐτὸς εὕϱηκας δὲ τί; Baton. 4, 501 (v. 4. 6). διὰ τὸ μὴ σαφῶς | τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πϱάγματος συμβήσεται | διαλελογίσθαι Amphid. 3, 316 (1, 8). ζητῶν πϱὸς ἐμαυτὸν τί ταχέως *ἀπολλύει Men. 4, 231 (7, 3). δηλώσεις γὰϱ οὕτω τὴν φύσιν, | ἐπὶ τί μάλισθ' ὥϱμησε (ὥϱμηκε?) Alexid. 3, 444 (1, 8). τὴν ἀκμὴν | ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πϱὸς τί καταθέμενος (?) Apollod. 4, 454 (1, 4). γεωμετϱικῇ δὲ καὶ σοὶ πϱᾶγμα τί; Nicomach. 4, 584 (v. 24). τὸ πεϱὶ τῆς ἀϱχιτεκτονικῆς ἴσως | ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται Sosip. 4, 483 (v. 37). ἀλλὰ τί πϱὸς ἡμᾶς τοῦτο-; Straton. 4, 546 (v. 28). τί δαί | τοῦτ' ἔστι πϱὸς σὲ τὸν μάγειϱον; Diph. 4, 381 (1, 3). ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί; Diph. 4, 389 (1, 18). τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς *πλέον; Cratet. 2, 237 (1, 4). τί οὖν *ποιεῖς πλέον; οὐδέν Philem. 4, 23 (1, 7). τί πλέον ἔχουσι †τῶν ἄλλων; Men. 4, 92 (5). τί πϱὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν; Aristophan. 2, 1150 (4). τί πϱὸς τὸν Ἀϱγᾶν οὗτος; Alexid. 3, 388. ἢ τί ποτε τὸ σπουδαῖον; Antiph. 3, 64 (v. 2). Δᾶος πάϱεστι· τί *(δέ) ποτ' ἀγγελῶν ἄϱα; anon. 4, 600 (2b) cf. 5, 117. τί τὸ κακόν; Aristophan. 2, 1183 (29). τί μου στϱέφει τὴν γαστέϱα; ib. 1138 (3). οὐκ ἐϱωτᾷ, πηνίκα | δεῖπνόν ἐστιν; - καὶ τί δειπνεῖν κωλύει | τοὺς παϱόντας; Men. 4, 179 (3, 2). ἐν ταῖς σπυϱίσι δὲ τί ποτ' *ἔνεστι-; Antiph. 3, 18 (1). συντάξαι τί πϱῶτον οἰστέον, | ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι Alexid. 3, 470 (1, 3). δύ' ὕδατος-. *B.* τί δ' οἴνου; *Γ.* τέτταϱας Pher. 2, 282 (4, 4). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; *B.* οὐδὲ ἕν, | *ἂν μὴ κεϱάσῃ τις Antiph. 3, 46 (1, 1). τί οὖν ἔχεις; *B.* ὄστϱεια πολλά (an τί οὖν; ἔχεις ὄστϱεια; *B.* πολλά?) Lync. 4, 433 (v. 17). τί ἄλλο; καί | ἡπάτιον ὀπτὸν πϱοσέλαβον Alexid. 3, 396 (1, 6). τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο Sotad. 3, 586 (1, 34). τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴϱηκα τούτων. *B.* εἶτα τί; Aristophan. 2, 1079 (6, 9). ἔγωγε *μίκϱ' ἄττ' ὀϱτύγια· κἄπειτα τί; Eup. 2, 512 (9). ἐγὼ γὰϱ εἰς *τοὐπτάνιον οὐκ εἰσέϱχομαι. | *B.* ἀλλὰ τί; *A.* θεωϱῶ Damox. 4, 531 (v. 46). λοῦται δ' ἀληθῶς*; *B.* ἀλλὰ τί; Antiph. 3, 56 (v. 1). ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ *τί; Anaxand. 3, 193 (1). ἀπέλαυσαν ἄϱα σέβοντες ὑμᾶς-. *A.* τιὴ τί; Aristophan. 2, 1171 (1, 14). πάξ. *A.* τί πάξ; Diph. 4, 419 (8). οὐ δεδώκαμεν. *A.* τί *δαί; | *B.* *ἀπεδώκαμεν Alexid. 3, 479 (v. 6). τί δαί; *τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φϱάσον μοι Pher. 2, 289 (7). τί *δαί; κυνίδιον *λεπτὸν ἐπϱίω τῇ θεᾷ-; Aristophan. 2, 1030 (12). *τί δαί; τὸν ἐνεϱγμόν Phryn. 2, 582 (1). εἶδές ποτε ‖-; *B.* πολλάκις δήπου. τί οὖν; Alexid. 3, 398 (1). *τί οὖν; (libr. τοιοῦτον) ἔτι σοι δίειμι τὰ στϱατηγικά Sosip. 4, 483 (v. 44). σὺ δὲ τόνδε φοϱήσεις | στέφανον- ‖ *τί γάϱ; (vulg. τίς γάϱ) αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει (an φιλήσεις?) Eubul. 3, 252 (3, 4). τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκαφίον αὐτῇ παϱῆν; Eup. 2, 441 (4). τί δῆτ'

ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου (?) Nicoch. 2, 843 (2). ἕν - τοῦτό μοι | τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι. | Α. τί δῆτα τοῦτο; Antiph. 3, 123 (2). πρίω μοι σελάχιον. Β. τί δ' ἦν λύκον; Eup. 2, 428 (2). κορίαννον *εἰς τί (vulg. εἶναί τι) λεπτόν; Alcaei 2, 829 (1). ὄρνις κεκλήσει. Β. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας; Anaxand. 3, 191 (1). νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προστεθὲν | ἀπορεῖν πεποίηκε διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει Alexid. 3, 468 (1, 6). διὰ τί συμβολὰς ἔχων | νήφεις; τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς; | τί τἀργύριον - τιμιώτερον | αὑτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 5. 6. 7). τί διακενῆς εἶ χρηστός; Men. 4, 250 (53, 1). τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν *τύχην καταιτιᾷ; ib. 262 (116). τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς (al. προσφέρεις)-; ib. 270 (158). τί τἀλλότριον- | κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις; anon. 4, 671 (291). τί *τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς; ib. 670 (289). τί οὐν-περιπλοκὰς λέγεις; Straton. 4, 546 (v. 35). τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν | τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις; Posidipp. 4, 524 (2, 4). τί ταῦτα ληρεῖς-; *Alexid. 3, 394 (v. 1). *τί δὴ σὺ σεμνοῖ (vulg. ἤδη σὺ σεμνὴ) καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Calliae 2, 739 (2). τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει; Aristophan. 2, 987 (7). τί ὑποτεκμαίρει καὶ *κακῶς ἄνδρας λέγεις-; ib. 1033 (16, 7). τί *ὦ πονηρέ μ' ἐξορίζεις-; ib. 1103 (1). τί, ὦ πόνηρ', ἕστηκας ἐν πύλαις ἔτι, | ἀλλ' οὐ βαδίζεις; Eubul. 3, 211 (v. 1). τί *μέλλεις; Timocl. 3, 604 (v. 1). τί ὅτι (num τί ποθ'?) ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι; Stratt. 2, 788 (4). τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις | δόρυ βαστάζειν, ἀλλὰ-; Herm. 2, 395 (1, 1). τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς; Euphron. 4, 490 (2). τί ποτε Προμηθεύς- | -τοῖς μὲν θηρίοις | ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν; ‖ ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ- | -τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν Philem. 4, 32 (3, 1). τί ποτ' ἐστὶν** ἅπαντα διαπεπρισμένα-; Eubul. 3, 239. τί ποτ' ἐστὶν ἄρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν; Philem. 4, 42 (24, 1). τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; Eup. 2, 518 (28). τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον-; Aristophan. 2, 1201 (104). τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην; Men. 4, 298 (302). τί γὰρ ἐβοῶμεν; Alexid. 3, 389 (1, 9). τί κέκραγας-; Eup. 2, 474 (34). τί με καλεῖς σύ-; Theop. 2, 804 (v. 5). τί καλεῖς *(Ἑκάτην) τὴν Ἔμπουσαν; Aristophan. 2, 1153 (15). τί κόπτεις ὦ μέλε; Men. 4, 204 (1). Γλυκέρα τί κλάεις; Men. 4, 248 (46, 1). τί σιωπᾷς; Pher. 2, 275 (4, 2). τί οὐ καθεύδεις; Men. 4, 172 (10). τί οὐχ ὑποπίνεις; Pher. 2, 335 (3, 5). τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; Plat. 2, 637 (1, 2). τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια; Aristophan. 2, 1139 (5). τί οὐκ ἀπήγξω-; (f. τί δῆτα | Θήβησιν οὐκ ἀπήγξω-; ed. min.) Plat. 2, 642 (2). διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις | εἰς τὸν ὄχλον αὐτό (al. αὐτόν i. e. γίγγραντα); Amphid. 3, 306 (1, 5). τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί; Men. 4, 107 (2, 6). τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι; Men. 4, 209 (1, 6). διὰ (?) τί νῦν μὴ κωμάσω | -πρὸς τὸ *τηλικοῦτο φῶς; Alexid. 3, 495 (v. 5). τί οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο κἀπέδραν; Pher. 2, 279 (4). τί *καταχροᾶσθέ μου τὰ μουσοδονήματα; Eup. 2, 523 (4). τί τὸ ζῆν ἡδέως | παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν | πολεμοῦντες ἀλλήλους; Apollod. Car. 4, 441 (v. 1). τί *πώποτ' οἰόμεσθα *(δή) | τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας-; Aristophont. 3, 362 (3, 1) cf. add. καί τοι τί παθὼν (al. μαθὼν) ἂν εἶδεν εἰ μὴ προὐδίδου; Eup. 2, 500 (5, 4). τί γὰρ μαθὼν- | βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ | ξυνῆκας; Nicol. 4, 579 (v. 17. 18). *κᾆτα μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον | ὑψηλῶς-; Pher. 2,

276 (1). καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν; Herm. 2, 391 (7). καὶ τί δεῖ | λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τοὺς-; Alexid. 3, 437 (1, 1). ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν; Epigen. 3, 539 (v. 3). τί μακρὰ δεῖ λέγειν; Antiph. 3, 17 (v. 5). τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα; Dionys. 3, 552 (1, 18). ταῦτα- | κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεως ἔδει; Alexid. 3, 454 (1, 7). τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστι; Antiph. 3, 104 (v. 14). τί δ' ὄφελος *(εὖ) λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῇ; Men. 4, 324 (464). τί *ζῆν ὄφελος ᾧ μή 'στι τὸ ζῆν εἰδέναι; (f. τί δή | ζῆν ὄφ. ᾧ μή 'στιν τί τὸ ζῆν εἰδέναι;) Philem. 4, 49 (42, 1). τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1, 5). cf. ad Dexicr. 4, 571. γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δὲ τί; Apollod. Car. 4, 449. πόθεν ἐστὶ ταῦτα-; A. τί δέ σοι μέλει; Diph. 4, 411 (1, 10). καὶ τί τοῦτο διαφέρει | ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι; Antiph. 3, 151 (57). ἡ δὲ Νάννιον τί *γυνὴ διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Anaxil. 3, 348 (1, 15). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους- ‖ τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι; Men. 4, 229 (4, 10). τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον; ib. 327 (478). ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι *τούτῳ τί χρῇ; Alexand. 4, 553. τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-; Alexid. 3, 509 (10, 6). μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γάρ σε κωλύει; Anaxil. 3, 351 (1). ἄνθρωπος γὰρ ὢν | σκέψει τί περὶ τοῦ; Men. 4, 205 (2, 3). περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; Antiph. 3, 29 (1, 4) cf. 5, 74. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος | νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς Aristophan. 2, 1019 (10). τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὕνεκα (f. φέρ' οὕνεκ' ἂν) | εὔξαιτο πλουτεῖν-, | ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις-; Antiph. 3, 133 (4, 1). τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ Apollod. 4, 456 (3, 3) cf. 5, 114. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι, | τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης-; Damox. 4, 531 (v. 40). τί δ' ἂν ἔχοι νεκρὸς | ἀγαθόν-; Men. 4, 117 (3). τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι | -δράσειαν; Antiph. 3, 94 (v. 1). τί τῶν κοινῶν κάτω | καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1, 6). ὅταν εὐπορῶν-αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, | τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; Antiph. 3, 153 (60, 7). τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; Eup. 2, 517 (25). τί γὰρ ἐκλείπει | δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν; Anaxand. 3, 184 (1, 34). τί *(γάρ) | τούτων διάπτωμ' ἐγένετ' ἢ 'μάρτημα τί; Philem. 4, 18 (1). τίνι δεδούλωταί ποτε; | ὄψει; φλύαρος- Men. 4, 236 (14, 1). τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν-ποιεῖν, | πλὴν ἡδέως ζῆν-; Philetaer. 3, 295 (2, 4). *ἐρῶντι δέ, Κτήσων, τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). τί γὰρ | ἔχθιον ἢ "παῖ παῖ" καλεῖσθαι παρὰ πότον - Epicrat. 3, 368 (v. 1). †τίς ἄρα (l. πῶς ἄρα) τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι; Calliae 2, 738 (1). †τίς δή τι παραδείξας ἐμοί | τὰ δέοντ' ἀπελθὼν α'τὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 56). τί κάθῃ καὶ (f. κλίθητι καὶ) πίωμεν anon. 4, 676 (305, 1) cf. 5, 121. μὴ *λέγ' ὅτι (legeb. λέγε τί) δώσεις Philem. 4, 57 (72). ὡς δὴ σὺ τί (σύ τι ed. min.) | ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων Antiph. 3, 4 (3). de Antiph. 3, 50 (v. 1) cf. τίς (τινός). †τιμῆς εἴποι τίς πόση ἡ διαφορά (al. τί μισθοῖ ποῖ πόση τὶς ἡ φορά) Eup. 2, 534 (7) cf. add. †τί δῆτα ἐκεῖνον τὸν ἀδολέσχην ad Eup. 2, 553 (10). †τί δὲ (l. ποῖ δὴ) τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις; Aristophan. 2, 1119 (8). de 2, 1101 (11) v. καρδιώττω. de Eup. 2, 543 (17) cf. 5, 39 et add.

τὶς (τινός): ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς | οἶσι δέδωκ'-. | B. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν οὐδ' ἔχων ἔχει; Antiph. 3, 109 (v. 7. 9). ὁπότε *προστάττοιτό τις | εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | ἐγέλων νομίζων λῆρον Antiph. 3, 66 (1, 3. 4). σαφῶς οὖν ὃ

τι φέρων τις μὴ φέρει, | τοῦτ' ἔστιν ib. 67 (1, 10). ὅταν τις ὀμνύοντος καταφρονῇ, ‖ οὗτος καταφρονεῖν τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκεῖ Antiph. 3, 149 (43). ἐὰν ἐπιορκήσῃ τις, αὐτὸς εὐθέως | ὁ διδοὺς τὸν ὅρκον ἐγένετ' ἐμβρόντητος - | -, ὅτι πεπίστευκέν τινι ib. (44). ὅταν εὐπορῶν γὰρ (al. τις) αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα, | τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν; ib. 153 (60, 6). ταύτην (i. e. παρρησίαν) ἐάν τις ἀπολέσῃ, | τὴν ἀσπίδ' ἀποβέβληκεν οὗτος τοῦ βίου Nicostr. 3, 289 (5). ὅταν πένης ὢν καὶ γαμεῖν τις ἑλόμενος | τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα, | αὑτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους Men. 4, 175 (2). ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὢν | ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά Men. 4, 272 (171). *ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν, | καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν ib. 271 (166). ὅταν - εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον, | τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται Ephipp. 3, 327 (2). *οὐκ ἂν λαλῇ τις μικρόν, ἐστὶ κόσμιος, | οὐδ' ἂν πορεύηταί τις εἰς τὴν γῆν βλέπων Philem. 4, 5 (2, l. 2). οὐκ ἄν τις εἴπῃ πολλὰ θαυμασθήσεται anon. 4, 690 (344, 1). ὅταν δὲ *δυστυχῇ τις, οὐδ' εὐφραίνεται Philem. 4, 39 (14, 5). ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος, | ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ ib. 42 (24, 4). ὅταν τύχῃ τις εὐνοοῦντος οἰκέτου, | οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον βίῳ Men. 4, 259 (98). ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν | εἰκῇ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). αἰσχρόν γ' ὅταν τις †ἐπὶ γλώσσῃ φυείς | γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους Men. 4, 257 (87). χαλεπὸν ὅταν τις ὢν *πίῃ πλέον λαλῇ ib. 256 (83). σόν (i. e. fortunae) ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὢν ἀνήρ | δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν ib. 252 (63). ὅταν ᾖ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον, | *οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν ib. 253 (66). κἂν δοῦλος ᾖ τις, οὐδὲν ἧττον - | ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν Philem. 4, 9. κἂν δοῦλος ᾖ τις, σάρκα τὴν αὐτὴν ἔχει ib. 47 (39, 1). κἂν εὐτυχῇ τις -, προσδοκᾶν | ἀεί τι δεῖ Alexid. 3, 521 (42, 1). ἡδονὴν ἔχει, | ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι, | δηλοῦν ἅπασιν Anaxand. 3, 196 (3, 2). χρὴ - εἰς ὄχλον φέρειν | ἅπανθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ ib. (3, 6). ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος, | ἂν ἀποτύχῃ τις πρῶτον, ἐν κώπαισι πλεῖν Men. 4, 139 (2). βίος ἐστὶν ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν mon. 656. καλὸν - τὸ ζῆν, ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ anon. 4, 599 (2). ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ mon. 756. ἐν δὲ τῷ βίῳ | τέρας ἐστὶν εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου Baton. 4, 499. ῥίψας λόγον τις οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν mon. 710. τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί ‖ ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' -, | τοσοῦτο γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ᾖν Philem. 4, 34 (5, 3). ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ (parasitus) Antiph. 3, 45 (2, 5). ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. | τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικεν. | χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ. | γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα Timocl. 3, 593 (v. 13—16). τέθνηκέ τις, μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι. | κεκύηκέ τις (?), οὐ κεκύηκέ τις (?)· ἠτύχηκέ τις· | βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει | ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 41 (22). λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις, ἂν εἴπῃ κακῶς | ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον σφόδρα (an ὀργιζόμεσθ', ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον,?) | φοβούμεθ' Men. 4, 230 (5, 9. 10). ἂν μὲν γὰρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε· ‖ λαμπρός τις ἐξελήλυθ', *(ὑμῖν? 5, 81) ὄλολυς οὗτός ἐστι· ‖ χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν. | ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ, λέμβος ἐπικέκληται· ‖ εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἄν τις βλέπῃ, καινὸς θεατροποιός Anaxand. 3, 177 (2). ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίγνεται | μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων ib. 195

(1, 11). *φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι· | μεταβαλόμην πρὸς τοῦτον- ‖ πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις, | ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν* Axionici 3, 534 (1, 9. 12). *ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις- ‖ ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος ‖ παρατάττεταί τις- | -' σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας-* Nicol. 4, 580 (v. 33. 37). *ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή· | Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως | Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία | χρηστὴ *τίς* (vulg. *τις*) *ἦν μέντοι, τίς;* Eubul. 3, 260 (2). *τυγχάνει μικρὰ τις οὖσα, φελλὸς- | ἐγκεκάττυται· μακρά τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ ‖-. οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν- ‖ τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ. ‖ λευκόχρως λίαν τίς ἐστι, παιδέρωτ' ἐντρίβεται* Alexid. 3, 423 (1, 7. 8. 10. 16. 18). *ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα** | τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν, | ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταίρα- | προσηγορεύθη* Anaxil. 3, 350 (2). *ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς *τύχῃ | καταστροφῆς τις, ἀνυμέναιος- | ἄνυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ'* Men. 4, 232 (8b). **(ἂν) πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον | ὁρᾷς **τούτων ἔχει τι θάτερον* Alexid. 3, 508 (10, 1). **ἄν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ | λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν πόθεν | ζῇ* Diph. 4, 388 (1, 2). *ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐάν | πλείους τις ὢν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ* Men. 4, 147 (1). *ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ, | πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι* Alexid. 3, 492 (v. 2). *οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως· | οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, *ἂν καλῇ τις* Alexid. 3, 404 (2, 4). *ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον, | ἀχθόμεθ' ἢν ἔλθῃ* Pher. 2, 335 (3, 1). *ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος* Aristophont. 3, 357 (1, 2). *εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου, | ἔστιν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φίλου | εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας* Apollod. 4, 455 (2). *ὥστε μηδ' ἂν εἰ *χαλκοῦς ἔχων | μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν | εἰκῇ* Antiph. 3, 125 (1, 6). **μηδ' ἐάν | αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί* Stratt. 2, 783 (1). *κἂν ζητῶ τινα, | αὐτόματος οὗτος παρέσται* Men. 4, 246 (39, 1). *χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ, | ὄψετ'-* Antiph. 3, 118 (3, 3). *ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας | ἀλώπεκάς τις *συναγάγῃ, μίαν φύσιν | -ὄψεται* Philem. 4, 32 (3, 8). *εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον* ib. 33 (4, 2). *ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον* sim. v. *σκοπῶ*. *εἰ φράσαι τις* Antiph. 3, 61 (2). *εἰ τὰς ἀληθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγοι* Men. 4, 94 (3). *ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά* Philem. 4, 25 (2, 4). *ἂν πάλιν | εἴπῃ τις Ἀλκμαίωνα, καὶ τὰ παιδία | πάντ' εὐθὺς εἴρηχ'* Antiph. 3, 106 (v. 9). *λυπουμένῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ | χαῖρ',-οὗτος οἰμώζειν λέγει* Philem. 4, 5 (v. 3). *τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ-λόγοις τοὐθ' ἓν μόνον, | ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις* Men. 4, 115 (3). *τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἄνω | ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλεῖ* (f. *οὐκ ἐὰν | -οἴμοι λαλῇ*), | *ἀλλ' ὅς-* Men. 4, 242 (29). *μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν | ἔχων τις ἔλθῃ-πρός τινα, | οὐδ' ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ· | ἀλλ'-* Philem. min. 4, 68 (1, 7. 8). **ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον ‖ ο'κέτι μάγειρος* Dionys. 3, 547 (v. 5). *τὸ-πεπαιδεῦσθαι, μόνον ἄν τις τοῦτ' *ἔχῃ, | ἀληθές ἐστι* Antiph. 3, 156 (73) cf. 5, 79 et add. *τί δεῖ γὰρ ὄντα θνητόν-ποιεῖν, | πλὴν ἡδέως ζῆν-καθ' ἡμέραν, | ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν;* Philetaer. 3, 295 (2, 6). **ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν, ἂν ἅπαξ τις ἀποθάνῃ* Amphid. 3, 303. *πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, *κεἰ σφόδρα | *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε* Dionys. 3, 555 (2). *υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ* Posidipp. 4, 516. *ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον εὐποροῦντι μέν | ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις ἀθλιώτατον* Timocl. 3, 597 (v. 2). *πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον | φεύγῃ τις* Philem. 4, 13.

ἐπὰν ὁ νοῦς ᾖ μὴ καθεστηκώς τινι, | οὐκ ἔστ' ἀκούειν *οὐδὲν αὐτὸν οὐδ' ὁρᾶν Philem. 4, 54 (58). εἰ δ' εὐτυχῶν τις- | μηδὲν δ' ὅμως τι τῶν καλῶν πειράσεται, | ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ ib. 49 (41, 4). ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ, | παρὰ τίνι *τἀνόητον οὗτος ὄψεται; Men. 4, 93 (1). *ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν Men. 4, 274 (180). εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς, | καταλείπετ' οὐδὲν ἕτερον ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 150 (51, 3). cf. Theophil. 3, 630 (1, 3). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος, | οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς- Alexid. 3, 479 (1, 3). *ἄν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην | *(τὴν) τῶν ἁλιέων Anaxand. 3, 175 (1, 14). ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν- Antiph. 3, 154 (65). κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον, | ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης | -, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16). ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν Plat. 2, 659 (1). ὅταν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς *ᾖ, | ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν | ἡμεῖς δ'- Antiph. 3, 66 (v. 3). προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς,- | τοῦτον σκυθρωπάζοντα-ἡμῖν προσλαλεῖν, | ἐὰν σαπροὺς *κομιδῇ δέ, παίζειν- ib. 128 (2, 2). οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις,- | -ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος | πρῶτον σιωπῇ Amphid. 3, 313 (1,5). *ἐὰν μὲν ἄρα πέπερι φέρῃ τις πριάμενος, | στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον Antiph. 3, 141 (17). ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ Nicostr. 3, 286. πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος | βασκάνιον Aristophan. 2, 1185 (39). εἴ τις κολακεύει *περιών ib. 1188 (53). τάριχος ἀντακαῖον εἴ τις βούλετ' Antiph. 3, 43 (1). ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν, | προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν Alexid. 3, 430 (1, 26). τούτων ἐάν | δείξῃ τις ἢ φωνὴν *τι ἢ ψυχὴν ἔχον, | ἀδικεῖν ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 8). εἰ μὴ νὴ Δία | τοὺς ἰχθυοπώλας *βούλεταί γέ τις λέγειν Antiph. 3, 86 (v. 10). εἰ μή τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς Men. 4, 213 (3, 11). εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς | *φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἂν *σοι φράσαι Alexid. 3, 484 (3, 6). ἐν ταῖς ἀραῖς | ὅ τι ἐστίν, εἴ τις μὴ *φράσει' ὀρθῶς ὁδόν ‖ ἢ *δειπνιεῖν μέλλοντα *κωλύσαι τινά Diph. 4, 405 (3). οὐκ εἴασα τὴν | ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε, | εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγχελυν Men. 4, 161 (1, 13). ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἥρπασεν Philippid. 4, 469 (v. 10). ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ'- | ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως (pisces) Alexid. 3, 413 (v. 4). ἐπάν τις ἐκδυθῇ, | τηρεῖν ἔωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν ib. 414 (1, 4). μή μοι φακούς-. | ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακὸν Pher. 2, 280 (1, 5). καὶ τῶνδ' *ἑκάστων εἰ φάγοι τις ἢ πίοι, | διπλάσι' ἐγίγνετ' εὐθὺς Pher. 2, 300 (1, 32) cf. 5, 27. ὡς εἰ φάγοι τις- ‖ στρέφοιθ' ὅλην τὴν νύκτα Amphid. 3, 308 (1, 2). ἐπὰν κυάθους πίνῃ τις-δέκα ‖ *πίνει τὸ λοιπόν, τοὺς λογισμοὺς *δ' ἐξεμεῖ Diod. 3, 543. ἢν κάμῃ τις, εὐθέως | ἐρεῖ*, πρίω μοι σελάχιον Eup. 2, 428 (2). τὰ δ' ἄλλ' ἐάν τις καταβάλῃ Men. 4, 332 (505). νυνὶ δ' ὅταν λάβῃ τις εἰς τὴν οἰκίαν | τὰς Ἱππονίκας τάσδε καὶ Ναυσιστράτας Philem. 4, 20 (2). ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην | ταύτην τις *ἢ τιτθὴν καλῇ, πέρας *(οὐ) ποιεῖ | λαλιᾶς Men. 4, 89 (3, 2). μῦς λευκός, ὅταν αὐτήν τις- | -, κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς Philem. 4, 45 (32). ἐν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος Eubul. 3, 254 (1, 4). ἐσθίει | μέχρι ἂν διδῷ τις Phoenicid. 4, 510 (v. 3). ὅστις ἂν πωλῶν *τινί | ἰχθὺν-ἀποδῶτ' ἐλάττονος | ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 3). *ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον | τύχῃ τις εἰπὼν Antiph. 3, 111 (v. 9). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν | εἰς

ἑαυτὸν ἡδέως τις *εἰσαναλίσκων τύχῃ ib. 116 (1, 10). ῥᾷόν ἐστι- | -προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου, | λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν *(ὧν) ἂν ἐπερωτᾷ τις Amphid. 3, 312 (1, 3). *καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ τύχῃ χρή-πάντως (an πάντων?) ἔχειν | ὧν βούλεταί τις Philem. 4, 17 (1, 3). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν *κρίνῃ τις ἂν Men. 4, 220 (5). ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ᾗ τις ἥδεται Xenarch. 3, 617 (1, 7). ἔδει παρέχειν ὅ τι τις εὔξαιτ' ἔμβραχυ (?) Cratin. 2, 167 (11). εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ | ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν Aristophan. 2, 1171 (1, 9). ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις | ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος | τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει Timocl. 3, 593 (v. 17). *οὐθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν Alexid. 3, 511 (13, 3). δύσκολον *πρᾶγμ' ἔστι γάρ | ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι Men. 4, 248 (44). οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι, | πρὶν καί τιν' εἰπεῖν Antiph. 3, 105 (v. 4). ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν ib. 79 (2, 8). ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή, | φέρειν τιν' ἄραντ' (l. ἄρας 5, 78) ἄνεμος ib. 110 (v. 4. 5). ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινός (?) | πατέρα Men. 4, 114 (4). καὶ μαγειρικῆς | πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς (l. τινα) τέχνης ἑτέρας τέχνας Nicomach. 4, 583 (v. 16) cf. 5, 117. οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν | κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ Men. 4, 214 (6). εἴ τίς φησι ('num εἴ φησι?' H. I.) τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν, | ἤ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος Antiph. 3, 150 (51). cf. Theophil. 3, 630 (1, 2) et add. πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν | αὔριον ἐπλούτησ' Philem. 4, 44 (29ª). θησαυρὸν εὑρὼν σήμερόν *τις (vulg. τῆς) αὔριον | ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν ib. (29ᵇ). ἢ δίκῃ τις περιπεσὼν ἀπώλετο Antiph. 3, 116 (1, 4). καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι | κειμένην ἄν τις προσελθών ib. (1, 12). οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ | εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα "μὴ κακῶς ἔχε" Philippid. 4, 471 (v. 2). τοῖς εἰρημένοις | ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς | ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι Men. 4, 235 (13, 2). οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα | ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν Nicomach. 4, 587 (1, 3). ἀπνευστὶ *τ' ἐκπιὼν | ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον Alexid. 3, 495 (v. 4). ὅστις γὰρ εὐπορῶν- | κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο- Apollod. 4, 456 (3, 3). εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, | τί ἂν φθονοίης-τούτων τινί; Men. 4, 107 (2, 6). Ἀήρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία Philem. 4, 31 (2, 4). [Plat. 2, 696. cf. 4, 875]. *ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον | ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι Diph. 4, 401 (v. 3). ὥστε περιφέρειν | ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 14). τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε | νῦν εἰσὶ Henioch. 3, 563 (v. 4). ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον-, | ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον Diod. 3, 544 (v. 22). †κεῖποι δέ πώ τις Antiph. 3, 64 (v. 13). ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις Anaxand. 3, 167. †οὐδ' ἂν κολυμβῶν εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο Alexid. 3, 516 (28). †ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου | τοῦ *διαβάλοι κραιπάλην ἑλληνικῶς Antiph. 3, 101 (4) cf. 5, 77. οὐκ *ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος | θεός Men. 4, 276 (187). κρύψαι- | ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἂν πλὴν δυοῖν Antiph. 3, 139 (12, 2). τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὕνεκα (num φέρ' οὕνεκ' ἄν?) | εὔξαιτο πλουτεῖν-, | ἤ-; ib. 133 (4, 1). πλὴν ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα | εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται Men. 4, 234 (11, 6). τὸ Δωδωναῖον ἂν *τις χαλκίον || -*καταπαύσαι θᾶττον Men. 4, 89 (3, 3). παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ †λόγου | τάχιον,

ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι Men. 4, 189 (1, 16) cf. 5, 104. ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινί | κακῶς λέγειν; Timocl. 3, 594 (v. 1). ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; Plat. (?) 2, 697 (v. 1). πῶς οὖν *οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει- Eup. 2, 536 (3). πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγὼς | δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν *ποτ' ἐκ τῆσδε στέγης; Antiph. 3, 98 (1). πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; Antiph. 3, 50 (1, 10). de Aristophan. 2. 1159 (1) v. add. πῶς τις αὐτόν, πῶς τις ἂν | ἀπὸ τοῦ *πότου παύσειε, τοῦ λίαν *πότου; Cratin. 2, 122 (8, 1). πῶς ἂν (?) κομίσειέ μοί τις | θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν; Stratt. 2, 786 (5). πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω Cratin. 2. 165 (6). δότω τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν Plat. 2, 617 (2). 'λλὰ δᾷδας ἡμμένας *ἐμοὶ δότω τις ἔνδοθεν *Lysipp. 2, 748 (3). ἐκδότω δέ τις καὶ *ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο Aristophan. 2, 1093 (4). ἔξω τις δότω | ἱμάντα ταχέως Antiph. 3, 41 (2, 7). περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν *τίς (vulg. τί) σοι δότω Men. 4, 145 (3). εἶτά σοι δότω ῥάφανόν τις ἑφθήν Alexid. 3, 515 (22). *νεοκρᾶτά τις ποιείτω Plat. 2, 638 (1, 8). πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω, καὶ ματτύην | ποιεῖτε θᾶττον Philem. 4, 6. πιεῖν πιεῖν τις *ἔγχει (libr. ἐγχείτω) Henioch. 3, 560 (v. 1). ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται Aristophan. 2, 1056 (2). θύη *πέττειν τινά | κέλευ' Eup. 2, 470 (22). τὸν ἄμητα, *Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά Men. 4, 215 (11). *πηλὸν ὀργάζειν τινά Eup. 2, 524 (5). κέλευσόν *(μοί) τινα | φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ | καὶ σμῆμα Antiph. 3, 74 (1). *ὁ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, νίμματα | ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα Dromon. 3, 541 (2). τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις Posidipp. 4, 523 (1, 10). *ὑπαντήσας δέ τις | δίφρον εὐθέως ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2, 5). μεγάλην Διὸς σωτῆρος ἄκατον ἦρέ τις Antiph. 3, 5 (5). ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῷ τις Men. 4, 203 (2). οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν; B. εἴ τις ἐγχέαι Antiph. 3, 77 (v. 1). τί οὖν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἕν, | *ἂν μὴ κεράσῃ τις ib. 46 (1, 2). εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, | ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν Cratin. 2, 119 (7, 4). εἰ μή τις αὐτὴν κατακλιεῖ Eup. 2, 544 (19). †οὐκ ἄξει τις ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα Stratt. 2, 789 (7). οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύην; Alexid. 3, 477 (5). πότερα Δαιδάλειος ἦν; | ἤ τις ἔκλεψεν αὐτόν; Cratin. 2, 62 (2). μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο; Aristophan. 2, 964 (16). *ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἀπέβρυξέ τις Archipp. 2, 725 (2, 2) cf. ad (2, 1). ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος Aristophan. 2, 982 (27). εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν ib. 989 (10). τοὐψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν Pher. 2, 263 (5). πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστί. B. πότερ' ἔπεμψέ τις; Ephipp. 3, 334 (1, 11). ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα *σιτευτὸν λαβὼν | ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2). ἐπιτρεπτέον τινί | ἔστι περὶ τούτων Men. 4, 122 (9). εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι** καί τις ὄψεται; Antiph. 3, 146 (31). ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος | Μάτων Antiph. 3, 62 (2). *παρακολουθοῦντά τε | ταύτῃ κατιλλώπτειν (?) τινά Philem. 4, 45 (31, 5). βοᾷ δέ τις, | ὕδωρ *(ὕδωρ) Xenarch. 3, 621 (1, 13). οὗ καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα | μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν Antiph. 3, 68 (2, 2). *οὗ Χίου δύο | κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει Sophil. 3, 581 (v. 3). ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κυάθους Men. 4, 72 (11). καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησί** Nicon. 4, 578 (v. 1). ψυκτῆρά τις | προὔπινεν *αὐτοῖς ἀθλίους *ἀπολλύων Men. 4, 220 (2). φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις anon. 4, 676 (305, 4). τήν τ' ἐναύλιον | ὠθῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην ib. (305, 7). ἀλλ' *Ἡράκλεις αὐλεῖ τις anon. 4, 685 (329). ἐψόφηκε

τὴν θύραν τις ἐξιὼν Men. 4, 2·0 (208^b). ἔφα τις Axionici 3, 532 (1, 12). λῆρος, εἰ *κἄφησέ τις Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 8). λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι, | ποίαν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος Epicrat. 3, 371 (1, 25). ἀξιώσαντός τινος | εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθὸν Hegesipp. 4, 481 (v. 1). τῶν ταὼν-ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | -πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3, 1). μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον | -εἰσηνέγκατ'- Athenion. 4, 558 (v. 28). ὁ δὲ (?) τὸν ἐγκέφαλόν τις (f. παῖς) ἐξαύσας καταπίνει Plat. 2, 627 (9). ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον | χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται Stratt. 2, 785 (3). ὁ μέν τις ἀμπέλους | τρυγῶν, ὁ δ' ἀμέργων *(τὰς) ἐλάας anon. 5, 122 (391). ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν | τῶν ὁμοτέχνων τις- | κατέχεε Xenarch. 3, 621 (1, 15). τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων | δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς Men. 4, 125 (3). τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις | ἐδόκει στεφανοῦν Alexid. 3, 504 (2, 3). τῶν *(δὲ) παιδισκῶν τινί | δούς Men. 4, 130 (7). τῶν Φαρσαλίων | ἥκει τις, ἵνα *(καὶ) τὰς τραπέζας καταφάγῃ; Mnesim. 3, 578 (2). ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων Men. 4, 169 (2). οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις-; Eup. 2, 531 (12). τὴν θύραν κόψας ἐγώ | καλῶ τιν' αὐτῶν Men. 4, 105 (2). κατά τις εἶπεν | τῶν ξυμπινόντων Pher. 2, 335 (3, 4). εἴποι τις ἂν τῶν πάνυ δοκησιδεξίων Pher. 2, 340. πειστικὸν λόγος, | πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν Men. 4, 209 (1, 5). εἴ τις προσελθών μοι θεῶν λέγοι Men. 4, 134 (2, 1). εἰ- ‖ -τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι ib. 227 (2, 4). ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ νέον ποτέ, | -περιμάττομεν Pher. 2, 319 (3). ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τρώγων καθεύδῃ χλωρά Nicoph. 2, 850 (1). ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον, | ἀχθόμεθ' ἢν ἔλθῃ Pher. 2, 335 (3, 1). εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος | τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως Ephipp. 3, 326 (1, 2). †ὅταν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχῃ τὸν βίον, | οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην Men. 4, 239 (20, 1). †εἴ ποτέ τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξιὼν- Philem. 4, 41 (21, 1). κἂν μὲν ὁρμισθῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τὸν τῆς *τέχνης, | ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ib. 31 (1, 9). μὴ *φθονεῖθ' ὅταν τις *ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων Eup. 2, 546 (1, 8). εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ Cratin. 2, 35 (8). εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1015 (1). τις ὑμῶν Men. 4, 205 (1). ὅταν δὲ τὴν λεύκην τις αὐτῶν πραέως | ἁλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπῃ, πνίγομαι- anon. (v. 5, 52) 2, 746 (2, 8). ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις | αὐτῶν Eubul. 3, 262 (2, 4). οὐ γὰρ- | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eup. 2, 457 (2). *ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι μετά τινος κατακείμενος | τούτων Diod. 3, 545 (v. 38). τούτων (i. e. piscium) εἴ *με προσγελάσειέ τις Diph. 4, 390 (2, 5). εἰς Λαΐδα ‖ ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν, ἢ τούτων τινά | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς *λίνοις αἱ μαστροποί Theophil. 3, 631 (2, 3). ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ- | ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει Eup. 2, 546 (1, 4). πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά; Euphr. 4, 490 (1). σωφρονοῦντα-ἰδεῖν τινα | τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινί, | ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις Philem. 4, 34 (5, 4). δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον | τῶν παροινούντων Aristophont. 3, 357 (1, 3). τοὺς πλουσίους- | -οὐ στένειν | τὰς νύκτας- ‖ -, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα Men. 4, 149 (1, 5). μισθοῦ-ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ anon. 5, 122 (390). γαμεῖ τις ἀνθρώπων; γαμεῖ; Men. 4, 231 (6, 6). ἀνθρώπων τίν' ἀθλιώτερον | *ἑόρακας; Men. 4, 170 (6). τῶν Πυθαγορικῶν *δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες | -τρώγοντες *ἅλιμα Antiph. 3, 87. εὑρήσεις δὲ τῶν

ἐπισιτίων | τούτων τινάς, οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι | τἀλλότρι' Timocl. 3, 610 (v. 2). τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι | τρέφειν παρεκάλουν Diod. 3, 544 (v. 32). οἶμαί *γ' ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντώντων τινάς | ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ Alexid. 3, 418 (1). τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν Diph. 4, 389 (1, 15). τῆς -θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας | ὑμῶν Antiph. 3, 104 (v. 11). γαμεῖ-ἡμῶν οὐδὲ εἷς *εἰ μὴ δέκ' ἢ | ἕνδεκα γυναῖκας, *δώδεκ' ἢ πλείους τινές Men. 4, 232 (8, 6). πότερ' Ἀττικοί | ἅπαντες, ἢ κἀκ *τοὐμπορίου τινές; Diph. 4, 381 (1, 3). στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας | ἀγκαλίδας ἔχοντας Nicostr. 3, 287. αὐτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές Philem. 4, 44 (27[b]). εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει Dionys. 3, 555 (v. 6). εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν | οὕτω προχείρως Alexid. 3, 404 (2). δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 25). ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη Men. 4, 249 (51). τὴν ἀσωτίαν | ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες Crobyli 4, 566 (1). εἴτε κάκκαβόν τινες | χαίρουσιν ὀνομάζοντες εἴτε σίττυβον Antiph. 3, 99 (1, 6). εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). ὥς φασίν τινες Antiph. 3, 27 (1, 16). Philem. 4, 48 (40[a]). τιθέμενοι τοῦτο σημεῖόν τινες anon. 4, 612 (40, 4). ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν (i. e. διαβολήν) τινες Men. 4, 94 (1). οὐκ ἐτὸς *ἐρωτῶσίν *(με) προσιόντες τινές- Anaxil. 3, 353. μήτραν τινὲς πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας Antiph. 3, 129 (v. 3). ὅταν -ἑκατόμβας τινὲς | θύωσιν Antiph. 3, 89 (2, 2). ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες Eubul. 3, 250 (3). ἀλλ' *ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν Men. 4, 156 (1, 7). τοὺς-στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι Cratin. 2, 46 (5). ἀπολεῖ τοῦτό σε, | τὸ δοκεῖν τιν' (al. τι an τις?) εἶναι Men. 4, 114 (3). ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος Eup. 2, 514 (14). Καλλίστρατός *τίς ἐστιν** *Eubul. 3, 209 (3). Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά *τις, | ὥς φασ', Ἀρίστιππος Alexid. 3, 400 (1, 3). Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος-σοφός Men. 4, 142 (1, 1). Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν Theophil. 3, 627 (v. 1). Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον | πλάνον τίν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι Dionys. 3, 553 (2). Κύων δέ τις | ἐβόα δεδεμένος Lysipp. 2, 748 (4). Λαχάρους τινός (?), | ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους Demetr. 4, 539 (v. 7). ἦν ἐκείνῃ τις φίλη | Ἄντεια Anaxand. 3, 164 (1, 2). Νικοστράτην τίν' ἤγαγον πρώην σφόδρα | γρυπήν Arched. 4, 435 (v. 1). *ἐν (5, 79) γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινός | -ἑταίρας Antiph. 3, 123 (1, 2). ταῖς (i. e. triremibus) δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο-, | καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει Eup. (?) 2, 577 (v. 15). ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω Aristophan. 2, 957 (15). ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος Aristophan. 2, 1121 (13). ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος ib. 977 (15). αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς *Καλχηδόνα | ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Eup. (?) 2, 577 (v. 12). γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος | -πρῶτος ὤπτησεν κρέας Athenion. 4, 557 (v. 10). τοῦ λιθίνου ζῴου ποτὲ | ἄνθρωπος ἠράσθη τις Philem. 4, 46 (35, 2). ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου Antiph. 3, 91 (1, 2). ἐπρίατο γάρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος Posidipp. 4, 520 (1, 4). τρέφει με Θετταλός τις, ανθρωπος βαρύς Eubul. 3, 247 (1). γείτων ἐστί τις | κάπηλος Antiph. 3, 11 (v. 1). φίλον εἶχόν τινα | στρατιωτικόν Phoenicid. 4, 511 (v. 4). ὅν φασί *ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς (Both. κληθέντα πρὸς) φίλου τινός Eubul. 3, 261 (1, 5). ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις | Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς *κατέπαρδ' αὐτῶν | ὡς ληρούντων Epicrat. 3, 371 (1, 27). ὑπέλυσε δήμαρχός τις Pher. 2, 358 (87). ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις (piscarius) ὑπερηκοντικῶς Diph. 4, 407 (1, 5). τρέφει

δὲ παλλακή τις τοῦ πατρός | αὐτάς Men. 4, 224 (3, 2). γραῦς τις κακολόγος ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν Men. 4, 144 (5). αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος *(τι) | μελίζεται -, *κἄλλην τρίγωνον εἶδον | ἔχουσαν Plat. 2, 638 (1, 12). εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις Men. 4, 238 (17, 4). ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη | κρίζει τις ib. 295 (294). μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾶττα ταινιόπωλις *ἦν Eup. 2, 521 (1). ποῖος οὑτοσί | *(ὁ) Τιμόθεος; M. Μιλήσιός τις Πυρρίας Pher. 2, 327 (1, 21) cf. ib. 334. οἰκεῖ τις ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χάσματι | λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός Cratin min. 3, 374 (1, 3). ὅτε (num εἶτε?) τις γέρων ἔσω Eubul. 3, 224. μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ', ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς | ἢ γραῦν τιν' Philem. 4, 44 (30). ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν καταίδω τιν' ἄνδρα | ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτον *εἰμί Eup. 2, 484 (1, 7). ἄν τιν' ἰδιώτην ποθὲν | λάβωσιν εἰσελθόντα, - | -ταράττειν καὶ κυκᾶν Cratin. min. 3, 376 (v. 1). τρίγλη δ' εἰ μὲν *ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός Cratin. 2, 179 (14). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις, | ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται Amphid. 3, 302 (2). ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα | ἀνήρ, δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων *ἔχει | λύπας Axionici 3, 536 (1). ὅστις - ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον | καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο, | φυγὰς γένοιτο Eubul. 3, 240 (v. 3). ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν, ἀποβαλὼν | τὸν ἱστὸν - ‖ ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον Diph. 4, 394 (2, 10). *ἑόρακας οὖν φιλόσοφον εἰπέ μοί τινα | *μεθύοντ' -; Baton. 4, 502 (1, 11). ῥήτωρ γάρ ἐστι νῦν τις, ὅν γ' ἔστιν λέγειν; Eup. 2, 460 (7). εἴ τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν Men. 4, 182 (5). φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 7). τίς δὲ σύ; κομψός τις ἔροιτο θεατής Cratin. 2, 225 (155). ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων Men. 4, 199 (6). χαλκεὺς οἱά τις | γέμων καπνοῦ anon. 4, 697 (369). τί γάρ | ἔχθιον ἢ "παῖ παῖ" καλεῖσθαι -, | καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί Epicrat. 3, 368 (v. 3). μειράκιον - | ὑποσκαφιόκαρτόν τι [καὶ] κεχλαμυδωμένον | *κατάγεις ἀναγκόσιτον Nicostr. 3, 289 (6). *ἀναστὰς εὔστοχος νεανίας, | τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις - ‖ -*ληψιλογομίσθῳ τέχνῃ | συνὼν τις Ephipp. 3, 332 (v. 2. 5). τοῦτον πανταχοῦ | ἄγω λαρυγγικόν *τιν' ἐπὶ μισθῷ ξένον Pher. 2, 266 (1). Λάκης τίς ἐστιν ὅντιν' ἀνθρώπων ὁρᾷς Telecl. 2, 368 (1). οἷον ὑμεῖς ἀρτίως | εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ | Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ *(καὶ) Τιμοκλῆς Alexid. 3, 428 (2). Εὐριπίδης τις *τήμερον γενήσεται Anaxand. 3, 174 (v. 3). ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ | Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται Antiph. 3, 106 (v. 21). πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ | πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; Antiph. 3, 30 (1, 13). πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eup. 2, 458 (6, 5). πότερα - | ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη | ἄγροιβος ἡμῶν -; Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). ἥτις (f. ἤ τις -;) κάμηλος (an ἥτις κάμηλον? ed. min.) ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην Philyll. 2, 865 (5). ἤ τις (al. -εἰ; τίς) Ἰώνων | -ἁβρὸς ἡδυπαθὴς | ὄχλος ὥρμηται; Antiph. 3, 50. οὐκ οἶδα· πλὴν *γ' ὅτι μουσικωτάτου τινός (inventum?) Machon. 4, 496 (v. 4). ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς, | ἢ δεῖ θεόν *σ' εἶναί *(τιν') ἢ τάχα δὴ νεκρόν Men. 4, 239 (19, 4). φιλόσοφός τις εἶ | εὔδηλον Alexid. 3, 444 (1, 10). ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅτι - | -, σοφός τις ἦν Alexid. 3, 396 (1, 2). ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ | δημοτικὸς ἦν τις - τοὺς τρόπους Eubul. 3, 240 (v. 2). ὁ πρῶτος εὑρὼν μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν | -ἦν τις κηδεμὼν τῶν δακτύλων Alexid. 3, 451. ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται Anaxand. 3, 168 (v. 1). ὦ - | Διόνυσε -, ὡς ἡδύς τις εἶ Diph. 4, 415 (1, 2). ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία Antiph. 3, 67 (1, 15). *ἆρ' ὡς

ἀληθῶς ἐστι γοῦν | ἁπλῆ τις; Anaxil. 3, 350 (2, 7). Ἱπποκράτους-παῖδες ἐμβόλιμοί (ἐκβόλιμοί?) τινες Eup. 2, 477 (38). *σύνεστι σαπέρδαις δυσίν, | καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισίν Timocl. 3, 600 (2, 7). εἰσὶ γάρ τινες | ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 5). ἄνδρες πάλαι †ὀψοφάγοι τοιοῦτοί (f. ποτ' ὀψοφαγίστατοί) τινες Antiph. 3, 104 (v. 5). τοῖς φίλοις | *τοιουτοσί τίς εἰμι ib. 110 (v. 3). ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν Apollod. 4, 454 (1, 3). ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινί | παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν Men. 4, 107 (2, 7). ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω *(δ') ἄλλον τινά, | ἰατρόν Phoenicid. 4, 511 (v. 11). Φειδίππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος Alexid. 3, 482. πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα | ἐλάλει Timocl. 3, 609 (v. 3). ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος | τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 27). ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον | ἑστὼς- Antiph. 3, 112 (1, 20). διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ Anaxil. 3, 351 (1, 1). εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ | ξένους ἑτέρους ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). †οἶνος οὐκ ἔνεστι | αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους (ἑτέρους?) πρόφασιν ἐπὶ κῶμόν τινας Axionici 3, 531 (2) cf. 5, 92. μεγάλους πιθήκους *οἶδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν Phryn. 2, 588 (2, 1). ὅπου-εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες | μέρος τι τῶν θείων Alexid. 3, 397 (1, 3). *παραμασύντας τινὰς παραβόσκομεν Ephipp. 3, 328 (1, 6). οὗτος εἰσάγων πολλούς τινας | *ἔτεμν', ἔκαε Phoenicid. 4, 511 (v. 12). *τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται Pher. 2, 258 (7). ἄφωνοι δύο τινές | ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι Men. 4, 117 (2, 2). γυναῖκε δ' *αὐτὰς *δύο ταράττετόν τινε | ἀεὶ συνοῦσαι Henioch. 3, 563 (v. 15). *ἢν γὰρ ἀποθάνῃ | εἷς τις πονηρός, δύ' ἀνέφυσαν ῥήτορες Plat. 2, 680 (4). εἷς μόνος-ἱππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο Anaxil. 3, 348 (1, 10). *εἷς τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος- | -μάχην | *ἐποίησ' Xenarch. 3, 621 (1, 8). ἢ βιβλίον *διέφθορεν | ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις Aristophan. 2, 1149 (3). πάντως-εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του Pher. 2, 286 (13). μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν Eup. (?) 2, 577 (v. 10). φακῆν | *ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων *τις εἷς Antiph. 3, 95 (2). νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἷς || Κῷος Damox. 4, 536 (v. 1). πᾶς-λέγει τις Aristophan. 2, 1148 (1, 10). εὖ λέγει τέ σε | οὐδείς, κακῶς δὲ πᾶς τις ὃς σοφῶς λέγει Antiph. 3, 51 (v. 4). ὑπὲρ πάτρας - πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει Alexid. 3, 473 (v. 1). παθητός ἐστι πᾶς τις εὐπροσήγορος mon. 457. adde ad Philem. 4, 56 (69). ἑψητοί τινες Eup. 2, 430 (6). Alexid. 3, 392 (3). ἑψητῶν τινῶν Alexid. 3, 392 (4). τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φυκτούς τινας ib. 455 (2, 3). φυκίδας, ψῆττας τινάς, | καρῖδα, φύκην ib. 429 (1, 12). *ὄστρεια παρὰ Νηρεῖ *τινα (vulg. τινι) | ἰδὼν *γέροντα ib. (1, 1). *κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινά ib. (1, 15). κωβίδι' ἄττα καὶ πετραῖα δή τινα | ἰχθύδια Sotad. 3, 586 (1, 22). θύμου δέσμαι τινές Alexid. 3, 435 (2). βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν Antiph. 3, 98. δαπίδιον ἕν-ποικίλον, | Πέρσας *ἔχον καὶ γρῦπας ἐξώλεις τινάς | τῶν Περσικῶν Hipparch. 4, 431 (v. 4). ὄρτυγας *ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε; Eup. 2, 512 (9). οὐ γάρ τινες παροψίδες | εἴσ' ἀντιβολῶ σε; Plat. 2, 629 (1, 4). ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες | σφόδρα λοίδοροι Men. 4, 188 (4). λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν Anaxil. 3, 348 (1, 23). κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει | *ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν Ephipp. 3, 334 (1, 5). ἑψητὸν δὲ μετὰ *ταύτας τινά, | ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον Sotad. 3, 585 (1, 18). ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά Posidipp. 4, 515 (2). *ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον | ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ *πουλύπους-; Aristophan. 2, 1076 (3, 1). θαλάττιον - οὐδὲν ἐσθίει, | πλὴν

τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' Antiph. 3, 70 (2, 3). θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ | μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα | θαλάττιον ib. 123 (2, 3. 4). πλεκτάνια *μικρὰ *πουλύποδος, νῆστίν τινα, | μήτραν Eubul. 3, 258 (1, 3). ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα | προσέθηκεν Aristophont. 3, 356. βολβὸς εἰς *(τις) καὶ παροψίδες τινές, | σόγχος τις ἢ μύκης τις Antiph. 3, 133 (1, 3. 4). καὶ μύκης τις ἔνιοτ' ἂν | ὤπτᾶτο Polioch. 4, 590 (v. 4). χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα | ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως Crobyl. 4, 569 (2). ὦχρος ἐξήνθηκέ τις Antiph. 3, 148 (37). φέρεθ' *ἡπάτιον, ἢ καπριδίου νέου | κόλλοπά *τιν' Aristophan. 2, 1151 (9). γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως anon. 4, 608 (27b). χορδαρίου τόμος *ἧκε καὶ περίκομμά τι (libr. ἧκεν καὶ περικομματίων an περικομμάτιον?) Alexid. 3, 442 (1). ἱμάτια διαφαίνοντα καὶ πέδην τινὰ | χρυσῆν Philem. 4, 29. ᾔτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον Aristophan. 2, 1164 (4). ἔτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα | παραθήσομεν Alexid. 3, 462 (1, 1). χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι | ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophil. 3, 582. δασύπους *ἂν ἐπέλθῃ τις (an ἄν τις εἰσέλθῃ?), φέρε Ephipp. 3, 334 (1, 9). λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας Diph. 4, 389 (1, 24). περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου Phryn. 2, 599 (4). ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι καί | γλαυκινίδίου κεφάλαια Amphid. 3, 316. ὑπογάστριον θύννου τι Stratt. 2, 766 (2). κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον Cephisod. 2, 885 (2). βοτρύδιόν τι, *χόριον Alexid. 3, 462 (1, 13). ἠριστηκότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ (f. τι, ἡμῶν, ἐξ ed. min.) ἀκροκωλίου τινὸς Alexid. 3, 435. οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινὰ Eubul. 3, 247 (2). οὐκ *ἔσται, κενέβρειον ὅταν *θύσῃς τι, καλεῖν με Aristophan. 2, 1201 (103). ἥψέ μοι δοκεῖ | πνικτόν *τι (libr. τιν') ὄψον *δελφάκειον Alexid. 3, 439 (5, 2). κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τι, καὶ τοῦτ' ἔστι σόν Dionys. 3, 552 (1, 10). σκάφην λαβών τινα | τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν Crobyli 4, 565 (2). φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο Ephipp. 3, 327 (1, 2). κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι Philyll. 2, 857 (1, 3). βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν Antiph. 3, 98. ἀσκοπυτίνην τινὰ | δίψους ἀρωγόν Antiph. 3, 82. ὑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ *(ἢ) λέβης Diocl. 2, 838 (1). ὠνήσομαι λύχνον τίν' ἢ στίλβην Herm. 2, 392 (8). ὠνήσομαι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15). ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον Men. 4, 284 (227). καὶ *γύλιόν τιν' ἀργυρωμάτων Philem. 4, 12 (1). ὀλκεῖον εἶδον- | πυρῶν τι μεστὸν Philem. 4, 8 (1). ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον Antiph. 3, 41 (2, 10). εἰς κάδον λαβών τιν' οὔρει πίττινον Aristophan. 2, 1057 (3). ὄξος λαβὼν-εἰς λεκάνην τίν' ἐγχέας Alexid. 3, 440 (5, 5). θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ | ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ *ἐπίτηκτόν τινα Alexid. 3, 421 (2). τετρακότυλον-κύλικα κεραμέαν τινὰ | τῶν θηρικλείων Theophil. 3, 627 (v. 1). τῶν *ἀδρῶν τούτων τινὰ | κάνθαρον καταστρέφοντα Alexid. 3, 433 (4). ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πετάχνῳ τινί ib. 408 (1). σκεῦός τι (?) ὁλοσίδηρον Antiph. 3, 125. εὔχρων τι κιλλόν-θερίστριον Eubul. 3, 254 (8). σχιστὸν χιτωνίσκον *τίν' ἐνδέδυκας *(; ed. min.) Apollod. 4, 453. περὶ τὴν κεφαλὴν *ἐξήμμεθα πηνίκην τινὰ *Aristophan. 2, 1176 (3). εἶτα τετράπους μοι γένοιτο-' | εἶτα δὴ τρίπους τις Anaxil. 3, 348 (1, 26). ἔδει παρεῖναι-αὐλητρίδ' ἢ | νάβλαν τίν' Philem. 4, 14 (v. 2). προσαύλησον σὺ νῷν πτισμόν τινα Nicoph. 2, 853 (5). ἐγὼ δὲ νῷν δὴ τερετιῶ *(τι) πτιστικὸν Phryn. 2, 587 (2). Καρικὸν μέλος *(τι) | μελίζεται τοῖς συμπόταις Plat. 2, 638 (1, 12). *ᾖδεν-μέλος Ἰωνικόν τι ib. (1, 14). ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου *κἀνακρέοντος

Aristophan. 2, 1030 (13). κἀγώ τινα | εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον Antiph. 3, 109 (v. 13). καὶ λογισμὸς εἰς μέσον | παταξάτω τις, καί τι καὶ μελίσκιον, | στροφὴ *λόγων παρελθέτω τις ib. 119 (1). ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα Men. 4, 118 (5). ἔκρουσε πώλυπόν (πουλύπουν?) τιν' Amphid. 3, 313 (1, 10). βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά Philem. 4, 46 (34a). ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί Theop. 2, 817 (4). *ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον | κενόηκες ὄντα Stratt. 2, 779 (2). πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις Men. 4, 287 (239). τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά. ‖ κώμη-τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν Steph. 4, 544 (v. 1. 3). καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν | -ποταμὸς ὠνομασμένος, | Στρυμών Antiph. 3, 55 (v. 1). λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι Euphr. 4, 491. ἔστι δέ τις οἶνος, *τὸν δὴ σαπρίαν καλέουσιν Herm. 2, 410 (2, 6). λίθος τις *ὤζησεν τεθυμιαμένος Aristophan. 2, 1196 (85). λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1). πιών τιν' ἅλμην ἀπέθανεν Anaxipp. 4, 459 (v. 17). *δωμός τις μάλα ἁδύς Epilyc. 2, 887 (2). ῥιζίον (ῥίζιον?) τρίψας τι μικρόν Antiph. 3, 23. μαρσίπιόν τι μικρόν Apollod. Car. 4, 445. μικρόν τι κέρμα Amphid. 3, 302 (3). κέρμα-τι τυγχάνω Antiph. 3, 74 (3). τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον Cratin. 2, 35 (7). ὅπου-εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες | μέρος τι τῶν θείων Alexid. 3, 397 (1, 4). τῶν χρωμένων | συμβάλλεταί τις-μερίς Alexid. 3, 452 (1, 4). δωρεὰν ἔφη τινά | παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν Phoenicid. 4, 511 (v. 7). Χαρώνδαν ἔν τινι | νομοθεσίᾳ τά τ' ἄλλα καὶ *ταυτὶ λέγειν anon. 4, 618 (50, 1). *ῥῆμά τι | ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς- | τῷ γνῶθι σαυτόν Men. 4, 142 (1, 3). λόγος τις ὑπῆλθ' ἡμᾶς ἀμαθὴς *συοβαύβαλος Cratin. 2, 187 (33b). ὑπελήλυθέν τέ μου | νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους Diph. 4, 385 (1, 4). οἱονεὶ δίψαν τινά | ἢ ξηρασίαν *σχόντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται Antiph. 3, 138 (10, 6). διά τινα | αὐτῶν ἀκρασίαν τοὺς πόδας καὶ γαστέρα | οἰδοῦσιν Men. 4, 102 (4). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διά τινα | τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν Men. 4, 229 (4, 8). ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφοράν | εἴωθε τοῖς *ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 483 (1, 43). οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινά | σύγκρασιν Alexid. 3, 493 (1, 1). λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά Alexid. 3, 522 (45). ἀστοργίαν ἔχει τίν' ὁ σκληρὸς βίος Men. 4, 224 (5). τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός Men. 4, 182 (2). ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων Philippid. 4, 469 (v. 1). ἀλλ' ἡδονή τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται | συνουσίας; Men. 4, 236 (14, 4). ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς | ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον Athenion. 4, 557 (v. 15). ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά ib. (v. 6). ἐπὶ καιροῦ τινος | λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι (πάλιν?) Alexid. 3, 507 (8, 7). ἢ κατὰ *(τοὺς) νόμους, | ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ-ἔθει τινί Men. 4, 114 (2). τὸ γίγνεσθαί θ' ἅμα | καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις | -ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος Alexid. 3, 452 (1, 18). ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι Philem. min. 4, 68 (1, 9). μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος Men. 4, 291 (267). ἐν-εὐπροσηγόροισίν ἐστί τις χάρις mon. 663. καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις | χάρις Alexid. 3, 485 (4, 6). *ὧν μὲν *πεπόρικεν (cf. 4, 680) οἴεται χάριν τινά | ἔχειν ἑαυτῷ ib. 507 (8, 4). φέρει-τοῖς-χρωμένοις | δόξης τίν' ὄγκον ib. 506 (7, 6). εἰ *μὲν θανοῦσίν ἐστί τις τιμὴ *(κάτω), | καταβῶμεν Amips. 2, 712 (6) cf. add. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του *τρόπου | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν |

τρόπον τίν' ἐστί Alexid. 3, 405 (6, 2). *ἔπειτα καὶ τρόπον τινά* (?) | *τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα* Axionici 3, 534 (1, 7). **πάντ' ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον *τινά· | πάλιν φιλόσοφός τινι μαθήσει χρώμενος· | τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαιταν προσφέρων* Men. 4, 234 (11, 2. 3. 4). *εἰ μὲν δή τινα | **πόρον ἔχεις* Men. 4, 266 (141). *σκῆψις εὑρεθήσεται, | λόγος τις* anon. 4, 654 (204). *περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος* Antidot. 3, 528 (1, 3). *λόγος τις εὐχάριστος ἀπόδοσις καλή* mon. 611 cf. 330. **κἂν τις αἰτία γένηται τὸν πολίτην κατέπιεν* anon. 4, 616 (48, 4). *ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος, | κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται* Philem. 4, 56 (70). *τὸ προσπεσεῖν ἄφνω | λύπην τίν'* Amphid. 3, 317 (2, 3). *ἡ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπακεν | τἄνδοθεν πάντ'* Antiph. 3, 116 (1, 3). *φέρομεν- *ἄνθρωποι δέκα | ἔρανόν τιν'* Antiph. 3, 67 (1, 9). *ὃς δ' ἂν- | -τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον | τοῦτον-, καὶ τύχῃ* (an *κἂν τύχῃ*?) *γ' ἐράνου τινός* Alexid. 3, 485 (3, 16). **οὐδὲ εἷς-ὁμολογεῖ | αὐτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινός | δεόμενον* Men. 4, 71 (8). *σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς | *αὐτοῦ τιν'* Posidipp. 4, 524 (2, 3). *κἂν διελθεῖν-| διὰ θαλάττης *δῇ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός* Men. 4, 246 (39). *οὐκ *ἀπολιβάξεις εἰς ἀποικίαν τινά;* Eup. 2, 518 (28). **(ἡ) λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν;* Aristophan. 2, 1093 (3). *τούτῳ δ' ὁπόταν- | ἰχθύν τιν' *ἕλωσ' οὐχ ἡμέριον* (an *οὐ δὴ μέτριον*? 5, 85), ‖ *-λοπάς ἐστ' αὐτῷ-* Ephipp. 3, 323 (1, 2). *ἄλλον δ' ἰχθύν | μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις | ἥκει κομίσας | γλαῦκός τις* (?) Axionici 3, 531 (1). *ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας | ἥξει τις ἰσοτράπεζος εὐγενής.-* ‖ *-κάκκαβον λέγω* Antiph. 3, 99 (1). **ἀμοργὸν ἔνδον βρυτίνην νήθειν* (an *ἄμοργιν ἔνδον βρ. ἠθεῖν*?) *τινά* Cratin. 2, 75 (4). *ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα* Pher. 2, 327 (1, 14). *ἰδίαν τίν' *αὑτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν* Theognet. 4, 550 (v. 4). *ἴδιον ἐφεύρηκάς τι* Euphr. 4, 486 (v. 17). *νεοχμόν *(τι) παρῆχθαι ἄθυρμα* Cratin. 2, 101 (16). **φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ* Telecl. 2, 371 (2). *ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι* Anaxand. 3, 196 (3, 2). *τὸ παραγεύσασθαί τινος | καινοῦ* Antiph. 3, 140 (14). *λέγων φαίνου τι *δή | καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν* Hegesipp. 4, 479 (v. 2). *καινόν τι *τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον;* Steph. 4, 544 (v. 2). *τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; A. καινὸν ἐξεύρημά τι | ἡμέτερον* Amphid. 3, 306 (1, 2). *Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία* Plat. 2, 672 (1, 4). *νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά | χρυσοῦν* Alexid. 3, 439 (4, 14). *εἰσηγησάμην | νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον* Diph. 4, 392 (1, 3). *κατὰ νόμον καινόν τινα* Men. 4, 147 (1, 3). *ἤγαγες καινόν *(τι) φῖτυ τῶν βοῶν* Eup. 2, 442 (8). *ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θηρίον | τίκτει* Anaxil. 3, 352 (1). *ἡ δ' ἡμέρα | ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει* Posidipp. 4, 519. *σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον | ὀσμήν, λαχάνων *τ' ἀεί* (vulg. *ἄγει*) *τι* Philem. 4, 38 (12, 4). *ἀεὶ γάρ τινα | ἄγειν ἑορτήν ἐστ' ἀνάγκη* Men. 4, 165 (4). *ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην* Alexid. 3, 501 (v. 1). *οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν | κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν* Philem. 4, 36 (8, 10). *τοὺς τόκους δ' *ἀνευρίσκουσ' ἀεί | πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ* ib. 33 (4, 11). *ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα | ἀφειμένους- | εἰς τὴν διατριβὴν* Alexid. 3, 484 (3, 11). *πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, | ὅν φημι, τοῦτον* Men. 4, 211 (2, 8). *τῆς τέχνης | ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς* (an *ἐστι ταύτης*?)*-, | τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι* Diph. 4, 381 (1, 5). *ὀσμὴ δέ- | ἐβάδιζ' ἄνω καὶ μέλιτι*** (scr. *ἄνω 'βάδιζε καὶ μέλιτι* ed. min.) *μεμιγμένη | ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας* Nicostr. 3, 284 (1).

ἡδὺν δὲ καὶ πρᾷόν τινα | ὕπνον καθεύδειν Men. 4, 149 (1, 4). τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον | ἱλαρόν τιν' εἶναι Philem. 4, 36 (9, 4). μεγάλην χρείαν τίν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει Sosip. 4, 483 (v. 41). πόση τὶς ἡ φορά (?) Eup. 2, 534 (7). ἠφάνικε πηλίκον τινά | οἴεσθε μέγεθος (int. cantharum)-; Eubul. 3, 245 (3). τῶν κατεσταμνισμένων | ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι *τινές; B. τρίχους Nicostr. 3, 283. ῥυτόν | δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς *χωρεῖν χόας Damox. 4, 529 (v. 3). τοιοῦτος ἐνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι | διέδραμε γαργαλισμός Hegesipp. 4, 479 (v. 15). *τοιοῦτο τῶν ξένων τι *καταχεῖται σκότος anon. (5, 52) 2, 746 (2, 12). ἐμόλυν' ἀλεύρῳ** τοιούτῳ τινί Sotad. 3, 586 (1, 24). *πειρᾷς με. A. ναί, τοιοῦτό τι Theop. 2, 804 (v. 8). σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ (f. μελίπηκτα; B. ναί,) τοιοῦτό τι Antiph. 3, 44 (2). ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι Demetr. 2, 877 (1). οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι | τοιοῦτον Alexid. 3, 496 (1, 15). πνικτόν τι τοίνυν** ἔστω σοι συχνόν | τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). τῶν χρωμένων | συμβάλλεταί τις-μερίς; | B. *ποῖόν τι; Alexid. 3, 452 (1, 5). ἕτερόν τι *τὸ λέγειν ἐστὶ *τοῦ πεπονθέναι Philippid. 4, 471 (v. 5). ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι Dionys. 3, 548 (v. 18). μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον (f. τι κἀγκύλον) Eup. 2, 564 (50). δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη Men. 4, 215 (10). οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν Men. 4, 150 (7). οὕτω στερεὸν *(τι) πρᾶγμα θερμόν 'ἔσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9). οὕτως †ἔσθ' (num τι?) ἄγριον παντελῶς τὸ θηρίον Antiph. 3, 80 (v. 7). οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν Posidipp. 4, 519 (2). οὕτω τι τἀλλότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ Alexid. 3, 480 (2). *ἦν μέγα τι *χρῆμ' ἔτι τρυγῳδοποιομουσική Aristophan. 2, 1085 (15). οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, *πρᾶγμά τι | γιγνόμενον ἀεί Alexid. 3, 410 (1, 1). ἡδύ τι *(τὸ?) κοινόν ἐστιν Antiph. 3, 24 (v. 6). *(ἡ) πρόνοια δέ | τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν Nicostr. 3, 285 (2, 5). τυφλόν τι τἀνόητον εἶναί μοι δοκεῖ Men. 4, 289 (248). ἡ πού *(τι) χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν Men. 4, 292 (271). ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος Men. 4, 149 (1, 8) = mon. 640. ἐπηρεαστικόν γέ τι | ταὐτόματόν ἐστι τῷ βίῳ anon. 4, 693 (357). ἀλλ' ἐστὶν εὔστοχόν τι βουλευτήριον | ταὐτόματον ib. (356). πέρας *τι κάλλους Damox. 4, 536 (v. 9). ἡγεῖταί *μ' ὅλως | ἐπικόπανόν τι Men. 4, 79 (3). ᾤόμην τὰς Γοργόνας | εἶναί τι λογοποίημα Antiph. 3, 91 (1). *καταπεσεῖν τι βούλομαι | τραγικὸν *πέσημα anon. 4, 615 (44) cf. add. ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις Phryn. 2, 580 (1, 2). ἆρ' ἀράχνιόν τι *φαίνετ' ἐμπεφυκέναι Nicoph. 2, 849 (3). †ἔστι κἀν κακοῖσιν ἡδονῆς τι μέτρον mon. 182. ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης Men. 4, 247 (43). ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). βραχύ τί ἐστι τάλαντον Diph. 4, 379. ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν | ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2, 4). τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν Timocl. 3, 595 (v. 14). καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος Amips. 2, 706 (1). τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | *ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον Philem. 4, 15 (v. 3). ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς | ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται, | πλεῖστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 115 (1, 2). ἤδη φαγὼν τι πώποθ' - | ὀψάριον ἔκαμες, καὶ προσέστη τοῦτό σοι; Plat. 2, 648 (1). ἀναβῆναί τι πρὸς | κλιμάκιον** Καπανεύς (?) Aristophont. 3, 357 (1, 5). ἐὰν δ' ἔχῃ τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται Men. 4, 201 (4). καὶ στρυφνὰ μῆλα κεῖ τι πνίγει βρῶμά τι (an βρωμάτων?) Antiph. 3, 103 (1, 3). πρόσεισιν αὔθ' ἕκαστον | τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τι Cratet. 2, 237 (1, 5).

λαβών τι τῶν | παρακειμένων ἔκυψεν- Amphid. 3, 313 (1, 5). *ἐγὼ γὰρ *ἂν εἰ* (legeb. *ἄν τι*) *τῶν ὑμετέρων φάγοιμί *(τι)-* Antiph. 3, 103 (1). *γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ | ἡμῶν τι τούτων* Antiph. 5, 75. Epicrat. 3, 368 (v. 9). **εἴ τι* (libr. *ἐπεὶ*) *βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν, | ἔπειγ' ἔπειγε* Eubul. 3, 212 (v. 10). *θρῖον-καὶ κάνδαυλον ἢ τούτων τι τῶν | εἰς ματτύην* Nicostr. 3, 284. *τούτων ἐάν | δείξῃ τις ἢ φωνήν *τι ἢ ψυχὴν ἔχον* Alexid. 3, 397 (1, 8). *εἴ τι κομψὸν ἢ σοφόν | ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων* Dionys. 3, 551 (1, 1). *ὅρα | εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν* Men. 4, 164 (1, 13). *εἰ δ' ἤνεγκεν ἄν | οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων* anon. 4, 670 (287, 4). *ὁ μὴ φέρων-εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ| ἀγαθῶν* Men. 4, 255 (77). *τῶν δυνατῶν τι κέλευ'* Telecl. 2, 375 (11). *πλὴν ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν- | εὑρεῖν* Men. 4, 234 (11, 5). *ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ | Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται* Antiph. 3, 106 (v. 20). *ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν* Men. 4, 281 (213). *τριῶν κακῶν γοῦν* (an *ἕν*?) *ἣν ἑλέσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη* Polyzel. 2, 867 (1, 1). *εἰ δ' ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν* Timocl. 3, 595 (v. 4). *εἰ δ' εὐτυχῶν τις- | μηδὲν δ' ὅμως τι τῶν καλῶν πειράσεται-* Philem. 4, 49 (41, 5). cf. mon. 271. Anaxand. 3, 195 (1, 12). *ἐγὼ γυναικὶ δ' ἕν τι πιστεύω μόνον* Antiph. 3, 151 (54). *ἔνεστί* (al. *ἔν ἐστί*) *τι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες* Men. 4, 164 (1, 8). *ἔνεστιν ἐν κιθάρῳ τι κακόν* Pher. 2, 270 (2, 4). *ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ* Men. 4, 289 (254). *σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει | τὸ γῆρας* Antiph. 3, 129. *εὕροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἁπάντων- | ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν* Men. 4, 164 (1, 6). **ὧν ἔστ' οὐδὲ εἷς | ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται* Philem. 4, 42 (23, 2). *μὴ μόνον | κακόν τι προσλάβοιμι* Men. 4, 241 (27ª). *ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τί σοι | δώσοντα* ib. 279 (205). *ὁ-ἀδίκως *(τι) καθ' ἑτέρου ζητῶν κακόν-* ib. 268 (147). *ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ βουλομένῳ κακόν τι δρᾶν* Phryn. 2, 602 (2, 3). *ἀνακογχυλιαστὸν ἐχθοδοπόν τι σκευάσω* Plat. 2, 685 (13). *εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες* Men. 4, 100 (1, 1). *κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον | ἔμεινα* Damox. 4, 536 (v. 11). *οὐκ ἐνδέχεται-ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος | τοῦτον* Diph. 4, 389 (1, 12). *προσόζειν-κακοῦ τού μοι δοκεῖ* Aristophan. 2, 1049 (5). *ὑμεῖς γάρ- | λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι;* Eup. 2, 501 (5, 8). *ἢ πλουσιακὸν τούτῳ *(τι?) προσπίπτει κακόν* Alexid. 3, 509 (10, 5). *ἀγαθόν τί μοι γένοιτο* Men. 4, 101 (2, 1). *ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθών* Diocl. 2, 841 (1, 3). *ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὢν | ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει* Men. 4, 272 (171). *λέγε τι σιγῆς κρεῖττον* mon. 208. *δοξάζεται | -οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον* Dionys. 3, 548 (v. 25). *κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τι συμφέρον* Philem. 4, 39 (15ª). *δοκεῖ τι φράζειν τοῖς †ἀκούουσιν ἀσφαλές* ib. (15ᵇ). *παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν* Stratt. 2, 780 (1). [*δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφόν* Men. 4, 226 (1, 12)]. *χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν* mon. 546. *ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα | πρόβαλλε σαυτῷ* Men. 4, 248 (47). *εἰ δυνατὸν καὶ μή τι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει* Eup. 2, 438 (5). *οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν* Aristophan. 2, 958 (18). *δρᾷ τι καὶ νεανικόν | καὶ θερμόν* Amphid. 3, 316 (1, 9). *ὅστις-ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί, | πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν* Antiph. 3, 152 (58ᵇ). *ὅστις ἥδεται-ἐσθίων | ὁσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων | ἐπάξιόν τι* Alexid. 3, 520 (36, 3). *ἐλεύθερόν τι *τολμήσει πονεῖν* Men. 4, 296 (297). *ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι. B. πῶς;* (an *πεποίηκάς τί πως?*) Nicomach. 4, 583

(v. 2). *ἀκράχολον καὶ δύσκολόν *(τι) φθέγγεται anon. 4, 661 (239). ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). νεασπάτωτον (vocatis) δ' ἦν τι *νεοκάττυτον ἢ Stratt. 2, 781 (3, 8). καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι, τοῦτο γυμνὸν δείκνυται Alexid. 3, 423 (1, 19). γελᾷ δ' ὁ μῶρος, κἄν τι μὴ γέλοιον ᾖ mon. 108. ἰδών τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως mon. 271. χρηστόν τι - κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1, 4). εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην Arched. 4, 437 (2, 10). ἄριστον - ἐκλελεγμένον, | εἴ τι νέον ἢ ποθεινὸν Diph. 4, 394 (1, 2). ὅστις - θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ | ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν Amphid. 3, 309 (2, 2). συμβαίνει δέ τι | νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ | ἀστεῖον Posidipp. 4, 514 (1). ὄξους, ἐλαίου, μείζονος δ' ἄλλου τινός Men. 4, 156 (1, 4). λέγ' ἄλλο τι Eubul. 3, 267 (12, 2). ἄλλου *δεῖ τινος: Antiph. 3, 77 (v. 5). *(ἔτ') ἐπιδεῖταί τινος | ἑτέρου Machon. 4, 497 (v. 7). *(ἂν) πιττοκοπούμενόν τιν' - | ὁρᾷς** τούτων ἔχει τι θάτερον Alexid. 3, 508 (10, 2). ὁ - χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ | πλέον Men. 4, 97 (5). cf. Alcaei 2, 831 (1). ὄρνις ὁπόταν ἁρπάσῃ | τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι Philem. 4, 26 (v. 11). *μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν Alexid. 3, 391 (2, 4). ἢ μαζίου τι μικρὸν ἢ κολοκυντίου Phryn. 2, 604 (7). μικρόν τι *τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον Men. 4, 194 (9). ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι *κἀμὸς αὐτοῦ Eup. 2, 484 (1, 4). βραχὺ γάρ *(τι an σε?) τέψαντ' ἐξανάλωται ταχύ Plat. 2, 676 (3) cf. add. ὁ νοσῶν τι μανικὸν (al. δὲ μανικῶς) *Ἀλκμέων' ἐσκέψατο Timocl. 3, 593 (v. 12). πιεῖν γέ τι (an τ' ἔτι?) | ἁδρότερον Diph. 4, 377 (1). κατόψεταί τι μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον Men. 4, 252 (64). οὐδὲν γίγνεται | μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων Anaxand. 3, 195 (1, 12). εἴ τι γρύξομαι | ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός Alcaei 2, 831 (1). ἤ που κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί Aristophan. 2, 974 (7). λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς *αὐτοὺς ἡδέως Alexid. 3, 386 (v. 10). ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος | ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι Posidipp. 4, 521 (v. 3). **λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ | ποιῶμεν Alexid. 3, 487 (1, 4). κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ Eup. 2, 484 (1, 9). περὶ ὧν δὲ πρὸς ὃν τ' ᾤοντο λέγειν τι | οὐκ ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 16). ἄκουσον ἥν τί σοι μέλλω (al. δοκῶ) λέγειν Timocl. 3, 592 (v. 1). [δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς Philem. 4, 39 (15, 3)]. ἡ τάξις - ὅση | ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο Damox. 4, 536 (v. 8). *πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ Timocl. 3, 595 (v. 7). μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί Men. 4, 269 (153). *καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ τύχῃ χρὴ - πάντως ἔχειν Philem. 4, 16 (1, 1). υἱῷ - ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν | ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν Antiph. 3, 152 (59). ὑμεῖς - ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ | ὁ πατὴρ *προθύμως Apollod. 4, 452 (1, 4). εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς Alexid. 3, 509 (10, 8). ὁ - εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι - | ποιῶν, ὑβρίζειν - δοκεῖ Philippid. 4, 476 (4, 3). *ἦν ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών Herm. 2, 400 (6). δεῖ γὰρ ἠριστηκότας | πάσχειν, ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέῃ Antiph. 3, 126 (1, 26). ἂν - πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι; Alexid. 3, 476 (2, 8). ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι -, | Εὐριπίδου μνήσθητι Philippid. 4, 472 (v. 1). ἐπὰν πταίσωσί τι (medici), | αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἰὼν τότε Philem. 4, 24 (1, 5). ὅταν μετ' εὐνοίας *τι μὴ πονηρίᾳ | πταίσωσιν Men. 4, 102 (3, 2). μὴ νουθέτει γέρονθ' ἁμαρτάνοντά *τι (cod. ποτε) Philem. 4, 54 (54). ὅταν *(δ') ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος Philippid. 4,

469 (3). *εἰ γάρ τι κἀξήμαρτεν αὖθις ἀνέλαβεν* Pher. 2, 327 (1, 18). *εἰς ἥρων τι παρήμαρτον* Aristophan. 2, 1200 (100). *εἴ *τί σ' ἠδίκηκ'* ib. 1056 (1). *τοῦτο δ' ἦν | ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3). *ὅταν τι *μέλλῃς τὸν πέλας κατηγορεῖν* Men. 4, 270 (162). *φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι* Axionici 3, 534 (1, 9). *τὸ *(τε) μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἕτοιμα, δεῖν *δέ τι* (vulg. *δ' ἔτι*) *| ἀγωνιᾶσαι* Timocl. 3, 607 (v. 4). **δεῖ γάρ ἀποδύρασθαί τι μὴ γελώμενον* Men. 4, 236 (13, 4). *γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ *πτερύττομαι* Diph. 4, 404 (2, 6). *οὐ λυποῦντα δεῖ | παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πείθοντά τι* Men. 4, 69 (2). *προσπεπονθέναι τι δεῖ | τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμαινούμενον* Machon. 4, 496 (v. 2). *προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ;* Hipparch. 4, 431 (v. 1). *οἴει τι τῶν ἄλλων διαφέρειν θηρίων | *(ἄνθρωπον);* Philem. 4, 3 (v. 3). *καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς* Damox. 4, 531 (v. 33). *τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι* Antiph. 3, 41 (2, 3). cf. ib. (2, 6). *τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς | ἥκεις, λέξον* Epicrat. 3, 370 (1, 6). *δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι* ib. (1, 19). *ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος, | ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ* Men. 4, 257 (86). *ὅταν *(τι) περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις* Men. 4, 260 (106). *λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς *γυναῖκ' *(ἄρα) | ἐρεῖς τὸ πρᾶγμα;* Antiph. 3, 151 (57). *κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε | μηδέποτ' ἐλέγξῃς* Men. 4, 248 (44). **ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν* - Men. 4, 274 (180). *νεύων μόνον | πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι* Alexid. 3, 467 (1, 4). *ὡς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ* Apolloph. 2, 880 (1). *ὁρῶν τι βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γενόμενος* Men. 4, 202 (1). *δυνάμενος κἂν πράγμασιν | ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που* Dionys. 3, 548 (v. 13). *ἐκ-τοῦ λέγειν τε καὶ | ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαί *(τί που) | κατὰ μικρὸν ἀεί-φύονται φρένες* Philem. 4, 35 (6, 4). cf. supra 2, 706 (1, 2). *διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ ψυχὴν ἔχειν* Euphron. 4, 486 (v. 2). *ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ πικραίνεται* Antiph. 3, 79 (2, 3). *τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι* Diph. 4, 415 (1, 5). **εἴ τι τάττοι* (an *εἰ 'πιτάττοι?* ed. min.) *μοι στέγαρχος* Antiph. 3, 93 (v. 3). *βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι* Men. 4, 322 (457). *ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν* Euang. 4, 572 (v. 10). *περιτρέχειν με καὶ βοᾶν, | ἄν του δέωμαι* Alexid. 3, 465 (3, 2). *τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι* Amphid. 3, 313 (1, 13). *ὅταν ἐμοί τι θύωσίν τινες* Eubul. 3, 250 (3). *πρὸς Πυθιονίκην ὅταν | ἐλθὼν φάγῃ τι* Timocl. 3, 600 (1). *οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ, | οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα* Philem. 4, 27 (v. 17). *ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις;* Alexid. 3, 385. *ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος* Plat. (?) 2, 697 (v. 4). *εὔχου δ' ἔχειν τι, κἂν ἔχῃς ἕξεις φίλους* mon. 174. *ζῶν ἔχειν τι βούλομαι* Laon. 4, 574. *κακῶς τε γηρῶν ἐνδεής του γίγνεται* Men. 4, 212 (2, 14). *ἂν *δῇ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν* Men. 4, 242 (28, 3). *οἷς χαλεπώτερον | τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον* Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). *ὡς πένης ἄνθρωπος- | -οὐ λαβεῖν τι βούλεται* Amphid. 3, 307 (2, 6). *εἴληφε καὶ Δήμων *τι* (vulg. *τε*) *καὶ Καλλισθένης* Timocl. 3, 591 (v. 5). *ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις *μέ τι* (vulg. *μ' ἔτι*) Alexid. 3, 434 (1, 15). *εἰ *τι δ' αἰτοίμην, ἔφη | οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον* Phoenicid. 4, 511 (v. 19). *αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ* Men. 4, 71 (8, 4). *οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι* Alexid. 3, 386 (v. 6). *οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε* Men. 4, 101 (1, 4). *προσδοκᾶν | ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ* Alexid. 3, 521 (42). *μή τι πέντε καὶ δύο;* Eup. 2, 429 (4). *εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας*

Telecl. 2, 361 (1, 6). πάνυ τι βούλομαι | οὕτω γελᾶσθαι Alexid. 3, 469 (2). οὐ πάνυ τι θαυμάζω- | -*μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν Alexid. 3, 391 (2, 3). οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς, | ἂν μή- Men. 4, 209 (2). οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι Antiph. 3, 116 (1, 11). *σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους | *φρουρῶ Alcaei 2, 827 (1). ἠφιστηκότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ (f. τι, Δήμων, ἐξ) ἀκροκωλίου τινός Alexid. 3, 435 cf. add. ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν | εἴρηκας Apollod. Gel. 4, 439 (2). *ὄψει σχεδόν τι πάντα τοὔθ' ἡγούμενον Posidipp. 4, 521 (v. 6). ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι Anaxil. 3, 353. μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ Antiph. 5, 80 (100). ὁμοῦ τι πρὸς τέλος [μέρος] δρόμου πεσῶν Antiph. 3, 125 (1, 11). *ὁμοῦ τι πάντ' ἀνεσκευασμένον ad Diph. 4, 417 (4, 3). οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν *ἐτημέλει Aristophan. 2, 1191 (65). *ὑπό τι (legeb. εὔποτε) νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1). ὑπό τι δυσώδης Diph. 4, 406 (v. 5). ἕως μέν τινος ἀνεκείμην Diph. 4, 427 (41). ἐὰν δέ τις- | τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν, | -ἑταίρα τοὔνομα | προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2). ἂν δ' *ἔχῃ τι ἀπάγχεται Antiph. 3, 81 (v. 6). τῷ Πηγάσῳ, | ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον *ἔτι τρέχει Alexid. 3, 476 (1, 2). μῶν *ἔδακέ τί σε; | Α. ἔδακε; (vulg. μῶν ἔδωκε; τί σ' ἔδακεν; an μῶν ἔδακέ σέ τις;?) Archipp. 2, 725 (2). Corrupta: γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεοὺς Axionici 3, 531 (1, 4). Παιὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά Cratin. 2, 62 (2). ὅταν τινὰ τάφον στεφανοῖς κόσμῳ ποικίλῳ Philem. 4, 58 (79). πόρνης βουλὴν ἔδειξεν εὐπορίας τινός Men. 4, 126 (1, 3). ὥς τοι κακὸν ὄζει τἀμά μή τί γ' ἀλλὰ γλυκύ Pher. 2, 292 (14). τοὺς τι οὐκ ἄξει τις ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα Stratt. 2, 789 (7). καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἔν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν Aristophan. 2, 964 (17). τίς δή τι παραδείξας ἐμοί τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε Sosip. 4, 484 (v. 56). δεῖνος τι δεινος καὶ καλαθίσκος οὑτοσί Apolloph. 2, 879 (1). ἀλλοτρία τί (l. 'στί) σοι Philem. 4, 4 (1, 16). ἐνθάδ' οἴσεις [τι] καταφαγεῖν-; Antiph. 3, 146 (31). μηδὲ σὺ ζήτει [τι] πυθέσθαι anon. 4, 656 (212). οὐ πάνυ [τι] | ἐσπούδακ' Antiph. 3, 101 (4, 1). ὄνομα δέ τῳ τοῦτ' ἦν ἔσωθεν γῆν τε μή, | ἔστω φιάλτης (l. ὄνομα δὲ τούτῳ γ', ἤν τε σωθῶ γ' ἤν τε μή, | ἔστω 'φιάλτης) Phryn. 2, 581 (2) cf. 5, 40. Caeterum gen. τού masc. v. supra 2, 286 (13). 1016 (3). fem 2, 957 (15). neutr. 2, 1049 (5). 3, 465 (3, 2). 4, 212 (2, 14). τῷ 3, 177 (2, 7). 593 (v. 14). de hiatu v. 3, 81. Cf. σφόδρα. τίς (τίνος).

†τισοφῶν (al. †τί σοφῶνος) ὦ ῥαψῳδέ (Nauck. τίς ὁ φῶνος; ὦ ῥ.) Eup. 2, 543 (17) cf. 5, 39 et add.

τιταίνω: τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον *Aristophan. 2, 1189 (59).

τιτθή (τίτθη): Δωδωναίῳ κυνὶ βωλοκόπῳ, τίτθη, γεράνῳ προσεοικώς (προσέοικας?) Cratin. 2, 20 (6). ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην | ταύτην τις *ἢ τιτθὴν καλῇ, πέρας *(οὐ) ποιεῖ | λαλιᾶς Men. 4, 89 (3). ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ, τιτθή, λέγε ib. 224 (4). *οὐ-τιτθὰς εἰσάγουσι (Scythae) βασκάνους Antiph. 3, 86 (v. 4). Cf. τήθη.

τιτθίδια: τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια Aristophan. 2, 1084 (14).

τιτθίον: πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικωτάτη (al. ὡρικώτατα) | τὰ τιτθί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα Cratet. 2, 248 (4). *Κυδωνίοις μήλοισιν εἰς (ἴσα?) τὰ τιτθία Canth. 2, 836 (2). φοινικίνῳ (int. μύρῳ λοῦται) - τὰς γνάθους καὶ τιτθία Antiph. 3, 56 (v. 4). Caeterum cf. ad Alexid. 3, 423 (1, 13).

Titias et Cyllenus Dactyli Men. (?) 4, 319 (441).

τιτρῶ: ἄγαλμα -, | εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον Eubul. 3, 255 (1,

24). *διὰ τετρημένων (cod. διατετριμμένον) ἀθέλδεται τύπων Diocl. 2, 839 (1). ὥσπερ κόσκινον-τέτρηται Aristophan. 2, 1145 (12). εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον Philetaer. 3, 299 (v. 5).

τιτρώσκω: ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος Eubul. 3, 254 (1, 4). ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος mon. 393. χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις mon. 542. καιρός ἐστιν ἡ νόσος | ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' †εἴσω δὴ τιτρώσκεται Men. 4, 236 (14, 8).

τλῆναι: καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας | ἔτλη κατελθεῖν; Aristophan. 2, 1005 (1). οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως οὐπώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι Amips. 2, 703 (1, 4).

τμητός: πολυτελὲς τμητὸν μέγα | γλαύκου πρόσωπον Anaxand. 3, 174 (1). κεστρεὺς *τμητός (libr. ὑμήττιος) Antiph. 3, 72 (1, 1). τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός, | τυρὸς τμητός Antiph. 3, 73 (2, 9).

τοί (i. q. οἱ): τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν | καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα Eubul. 3, 208 (1) cf. 5, 82.

τοί: ἡ 'ξ Ἀρκαδίας *τοι (libr. οὕτω) δριμυτάτην ὀρίγανον Plat. (Canth.) 2, 666 (5). ὁρᾶτέ *(τοι) τὸ διῆρες ὑπερῷον *(τόδε) Plat. 2, 655 (4) cf. 5, 46. de Plat. 2, 654 (2) v. add. ὥς τοι κακὸν ὄζει τἀμὰ (?) Pher. 2, 292 (14). ἀλλ' ἀντίθες τοι· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ *τἄμπαλιν | τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω Cratet. 2, 238 (2, 1), cf. de h. l. crasi ἐγῶδα (f. ἐγὼ δέ) τοὐπίνικος (an ἐγὼ δέ γ', οὐπίνικος? ed. min.) ὀργισθεὶς ἔφη, | τῷ στόματι δράσω- Stratt. 2, 778. τἄρα v. supra p. 206. μεστὴν ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων ‖ στῆσαι πριάμενόν τοι γυναῖκας- Philem. 4, 4 (1, 8). στροφὴ *λόγων παρελθέτω τις. *ἡδύ τοι (libr. ἡ αὐτή) | ἔστιν μεταβολὴ παντὸς ἔργου πλὴν ἑνός Antiph. 3, 119 (1, 4). ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ mon. 159. λεπτῶς γέ τοι ζῆν κρεῖσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς mon. 682. cf. ad mon. 395. σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει | τὸ γῆρας Antiph. 3, 129. ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς *βεμβραφύαις προσέοικεν Aristonym. 2, 698 (1). τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι- Diph. 4, 411 (1, 6). γάρ τοι v. supra p. 257. μέντοι p. 617. οὐδὲν *ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους|-· καί τοι φασίν | *βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι Anaxand. 3, 183 (1, 4) cf. 5, 81. καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν *βουλεύομαι; Theophil. 3, 626 (v. 1). v. καίτοι p. 498.

τοιγαροῦν: τοιγαροῦν *οὐδεὶς στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου | *ἐδύναθ'- | -πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν Eup. 2, 456 (1) cf. 5, 36. τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης | δι' ἀρετὴν-εὐκύκλωτον ἀσπίδα ‖ προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα Aristophont. 3, 363. κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ῥήτωρ ἔσει Plat. 2, 681 (4, 5). μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας | πάσας μάχονται- B. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί Ephipp. 3, 322. τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι | καὶ πνευμάτια-| ἀσχημονεῖν ποιοῦσι Damox. 4, 531 (v. 25). λεπτύνεται |·ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους | ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται ib. (v. 29). τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. B. τοιγαροῦν κἀγώ τινα | εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον Antiph. 3, 109 (v. 13). βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; | B. καλῶς *ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν φέρε... Antiph. 3, 90 (3) cf. 5, 77 add.

τοίνυν: λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον Telecl. 2, 361 (1, 1). ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα Alexid. 3, 449 (4). πνικτόν τι τοίνυν** ἔστω σοι συχνόν | τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). ἐνταῦθα τοίνυν ἦν ἐκείνοισιν πιθών Eup. 2, 473 (29). ἐν τῇδε τοίνυν τῇ πόλει φρουρῶν *(ἐγώ) ποτ'- | -ἐκίνουν- Eup. 2, 510 (5, 2). ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν- Herm. 2, 404 (5, 1). ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε

γίγνεσθαι μέγαν Cratin. 2, 80 (1). ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κόπιετον Chionid. (an Men.? 5, 14) 2, 7 (3). φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ᾽ ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ᾽-; Aristophan. 2, 1159 (2). φράζε τοίνυν ib. 1199 (97). "οὕτω λαλεῖν εἴωθα." μὴ τοίνυν λάλει | οὕτως παρ᾽ ἐμοί γ᾽ ὤν Straton. 4, 546 (v. 31). τούς τε μαθητὰς- ‖ οἶσθ᾽ σέ; φράζω; | τούτοις τοίνυν ἄγγελλ᾽ Mnesim. 3, 569 (v. 9). καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, κλίνην, κάδον Diph. 4, 401 (v. 1) cf. 5, 111. κεχαλκεῦσθαι †τοίνυν (f. τανῦν ἐφ᾽) ἑσπέρας Calliae 2, 738 (8) cf. 5, 52.

τοιόσδε: μήποτε θρέψω | -τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει Eup. 2, 437 (4). *πῶς οὖν οὐκ ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει, | ἵν᾽ ἔξεστιν- Eup. 2, 536 (3). ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ᾽ ἔσχ᾽ ἄλλη *πόλις; anon. 4, 616 (49, 4). εἰ δ᾽ ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι Herm. 2, 399 (3). τοιάδε δόμους ὁμίχλη κατέχει | πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος Mnesim. 3, 570 (v. 64). εἰ μὲν μὴ λίαν-ἠναγκαζόμην | στρέψαι δεῦρ᾽, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ᾽ ἐπῶν Plat. 2, 647 (1). κακὰ τοιάδε | πάσχουσιν, οὐδὲ πρᾶσιν αἰτοῦσιν (Bk. πάσχουσα μηδὲ πρᾶσιν αἰτῶ;) Eup. 2, 519 (33).

τοιοσδί: προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 6).

τοιοῦτος: ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον-ἀρτίως | εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν, Οἰνοπίων τις ἢ | Μάρων τις Alexid. 3, 428 (2). ἐπὶ τοῖσδ᾽ ἐγὼ | μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχήσεται | τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ᾽ ἰχθύων Epicrat. 3, 369. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας· | οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ Alexid. 3, 522 (43). ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν, | τοιοῦτος οἷος μηδὲν- ‖ -εἰσφέρειν ἔξω θύμον Antiph. 3, 92 (1, 6). ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται- Eup. (?) 2, 577 (v. 1). οὐ γὰρ τοιούτων *οὕνεκ᾽ ὄστραχ᾽ εὑρέθη Plat. 2, 669 (2, 3). οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται, | ἀφ᾽ οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἷον θηρίον Men. 4, 244 (34). σὺ- | -τὸν αὐτὸν ἀέρα | *ἑτέροισιν ἕλκεις, εἰπέ μοι, τοιοῦτος ὤν; Philem. 4, 43 (27ᵃ). πολλοὺς δι᾽ ἀνάγκην-πονηροὺς οἶδ᾽ ἐγὼ | -γεγονότας, οὐ φύσει | ὄντας τοιούτους Men. 4, 254 (71). ἐμοὶ μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην-, | θρασεῖαν, ὡραίαν δὲ- Men. 4, 131 (1, 1). παρὰ-Σινώπῃ καὶ Λύκᾳ καὶ Ναννίῳ | ἑτέραις τε τοιαύταισι παγίσι τοῦ βίου Amphid. 3, 310 (1). πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά | τοιοῦτο πρᾶγμα; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 8). αὑτοῦ προδότης- | μάλισθ᾽ ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν.| οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὑτὸν (an αὑτοῖς? 5, 113) ἀποτυχεῖν Apollod. 4, 454 (1, 6). μειράκιον- | -πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει· | τούτῳ παρέθηκα σηπίας- ‖ ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός Anaxipp. 4, 460 (v. 36). ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν- ‖ ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· *οὐδὲν ἡδέως | ποιεῖ γὰρ οὗτος Diph. 4, 395 (2, 13). ὀψοποιὸς δ᾽ οὐν μόνον | ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι Dionys. 3, 548 (v. 18). ὑπὸ τῶν τοιούτων δ᾽ ἡ τέχνη λυμαίνεται Sosip. 4, 482 (v. 5). διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους | τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν Diod. 3, 545 (v. 41). τὸ τοιοῦτον ἐκκαθαίρομεν γένος Diph. 4, 389 (1, 17). οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει Men. 4, 287 (240). ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν, | Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα-, | μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν *αἰτήσῃς Euphron. 4, 493 (v. 6). νόει ὄχλου τοιούτου *ῥαχίαν ἠθροισμένην Posidipp. 4, 523 (1, 11). τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου Axionici 3, 534 (1, 16). τοιοῦτος ὁ τρόπος Diph. 4, 395 (2, 26). τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ᾽ οὐκ ἔχων Antiph. 3, 133 (1, 6). τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπου-, |

εὐφραινόμεσθ' ἔλαττον ἢ λυπούμεθα Philem. 4, 56 (65). *τίνα τρόπον; A. δεῦρο βλέπε. | τοιοῦτον* Antiph. 3, 30 (1, 18). *τίνα τρόπον*; *ἡμεῖς* (ed. min. *B. ἡμεῖς*) *τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ* Anaxand. 3, 161 (1, 3). *ποῖος γάρ ἐστι φανός- | τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος* Alexid. 3, 418 (1). *δεδράμηκά σοι | δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε* Men. 4, 283 (220). *ὅστις ἂν πλάσαι | κάλλος τοιοῦτον, οἷον ἡ ἀλήθει' ἔχει* Philem. 4, 22 (v. 3). *λέγ' ὅτι μύρον *αὐτῇ φέρεις | τοιοῦτον, οἷον οὐ Μέγαλλος πώποτε | ἥψησεν* Stratt. 2, 775 (1). *ἠλείφετο | ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ | καρποῦ *σύχν' οἷόν φασι τὰς περιστερὰς | τρώγειν* Antiph. 3, 117 (2, 9). *οἷος ἦν ζῶν, *κωπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν* (piscis) Philem. 4, 26 (v. 7). *σόγχος τις ἢ μύκης τις ἢ τοιαῦθ' ἃ δή | δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις* Antiph. 3, 133 (1, 4). *ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα | τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν* Straton. 4, 546 (v. 41). *χαλεπόν γε τοιαῦτ' ἔστιν ἐξαμαρτάνειν, | ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες* Men. 4, 254 (75). *τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη, | ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει* ib. 129 (3). *πάντες *οὕτως οἱ σοφοί | διάγουσι καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που* Alexid. 3, 483 (2, 13). *τοιαῦτα μέντοι πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει | πάσχειν* anon. 4, 657 (216). *οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν- | -' ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν τινες, | δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει* Men. 4, 94 (1). *τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι* Amphid. 3, 313 (1, 13). *τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ* Ephipp. 3, 336 (1, 1). *ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι* Philonid. 2, 422 (4). *κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν* Antiph. 3, 104 (v. 19). *τρώγοντες *ἅλιμα καὶ κακά | τοιαῦτα συλλέγοντες* ib. 87 (v. 3). *ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον, | τοιαῦτα* Ephipp. 3, 334 (1, 9). *φάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια* Ephipp. 3, 340 (3). *ἕτερα μυρία | τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν* Diph. 4, 395 (2, 38). *ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο* Aristophan. 2, 1085 (15, 4). *γεγένηται δ', ὡς λέγουσι, κἀν Σάμῳ | τοιοῦθ' ἕτερον* Alexid. 3, 401. *τίς εἶδε πώποτε | λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;* Nausicrat. 4, 578. *οὔτ' εἰς ἔλεγχον *οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται, | οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακόν | ἐπακτόν* Philem. 4, 36 (8, 4). *σμύρναν εἰπέ, *μὴ μακράν, | μηδὲ *τοιοῦτ'* (libr. *τοιοῦτον*) *ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων-* Antiph. 3, 27 (1, 15). *μηδέποτε πεῖραν τοῖς θεοῖς εὔχου λαβεῖν | -τοιούτου μηδενός* anon. 4, 692 (354). *ἐκ μὲν-κόπου | γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ, | καὶ *(τἄλλα δὴ) τὰ *τοιαῦτ'* (an *καὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ'*?) anon. 4, 685 (327, 4). *ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα* Posidipp. 4, 514 (1). *ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι* Demetr. 2, 877 (1). *σησαμίδας ἢ † μελίπηκτα ἢ* (f. *μελίπηκτα; B. ναί,*) *τοιοῦτό τι* Antiph. 3, 44 (2). *Σπινθὴρ *τάλας, πειρᾷς με. A. ναί, τοιοῦτό τι* Theop. 2, 804 (v. 8). *εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει-* Antiph. 3, 68 (2, 4). *τοιοῦτο τοῦτ' ἦν* (an *B. τοιοῦτο τοῦτ' ἦν;*) ib. 109 (v. 13). *τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; A. πάνυ γε, βάρβαρε* Athenion. 4, 557 (v. 3). *τὸ δ' εὖ φέρειν | ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν* Men. 4, 254 (72). *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί* Baton. 4, 502 (1, 6). **οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον, | τὸ-* Alexid. 3, 514 (21). *οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι | τοιοῦτον* ib. 496 (1, 16). *τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι* ib. 399 (2). *τοιοῦτ'* (an *τοσοῦτ'*?) *ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας* Phoenicid. 4, 510 (v. 4). *τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι | διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων* Hegesipp. 4, 479 (v. 15). *ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν | ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν. | *τοιοῦτο τῶν ξένων τι* (cod. *τοιούτων ξένων*) **καταχεῖται σκότος* anon. (5, 52) 2, 746

(2, 12). πνικτόν τι τοίνυν** ἔστω σοι συχνόν | τοιοῦτον Stratt. 2, 774 (6). ἐμόλυν' ἀλεύρῳ** τοιούτῳ τινί Sotad. 3, 586 (1, 24). *ἑόρακας πώποτε | ἤνυστρον ἐσκευασμένον** | ἢ σπλῆν' –, | ἦ –; | *τοιοῦτ' (libr. τοιοῦτον) ἔχει τὸ μέτωπον (al. πρόσωπον) Alexid. 3, 504 (3, 11). οὔτ' ἀκήκοα | ἔμπροσθεν οὔθ' *ἑόρακα τοιαύτην χάριν Damox. 4, 536 (v. 10). *διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί. | οἴμοι Arched. 4, 437 (2, 12). τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα Eup. 2, 472 (27). κινεῖται γάρ εὐθύς μοι χολή, | ἐξ οὔπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης (i. e. κοτυλίσκης) φάρμακον Pher. 2, 282 (3, 6). ἥδιστα γάρ | ἐκ τῶν τοιούτων *ἐκχέας ποτηρίων | εἴωθα πίνειν Dioxipp. 4, 542 (1). ἔχει | σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καί | ζῶν τοῖς τοιούτοις Alexid. 3, 384 (3). *στηθί' ἔστ' αὐταῖσι–· | ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα– Alexid. 3, 423 (1, 14). ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά (int. σῦκα τιθέασιν). | εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμήν Alexid. 3, 437 (1, 6). τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα | εὕρητ' ἐκεῖθεν Nicomach. 4, 584 (v. 34). *πάντ' (i. e. ἀρτύματα) ἀφεῖλον εἶναί θ' ὑπέλαβον | τὸν τοῖς *(τοιούτοις) παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 10). ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην, | ἀλλ' *οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα Lync. 4, 433 (v. 14). τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω Antiph. 3, 72 (1, 9). τὸ πῦρ– | ποιεῖτε–μήτ' ἀνειμένον, | τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν ἀλλ' ἐφθὸν ποιεῖ· | μήτ' ὀξύ Philem. min. 4, 68 (1, 3). τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος | ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται Alexid. 3, 462 (1, 14). ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω | εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι Athenion. 4, 558 (v. 20). τοιαύτης παντελῶς καχεξίας | ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης Nicol. 4, 579 (v. 12). οὐ μήτε πράττεται τέλος | μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς, μήτε *τιμὴν δόντα δεῖ | ἑτέρων λαβεῖν, φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις | δόξης τιν' ὄγκον– | –, τὸ τοιοῦτον γέρας | τίς οὐκ ἂν *αὐτῷ κτῷτο–; Alexid. 3, 506 (7, 7). χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις. | τίς δ' οὐχὶ θνητῶν *(;) ἢ τίς ἥρως ἢ θεός | ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν; Timocl. 3, 595 (v. 12). ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδών | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 33). οὐδέν ἐστι γάρ | ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος Timocl. 3, 595 (v. 3). ἄνδρες πάλαι †ὀψοφάγοι τοιοῦτοί (num πότ' ὀψοφαγίστατοί?) τινες Antiph. 3, 104 (v. 5). *τί οὖν; (libr. τοιοῦτον) Sosip. 4, 483 (v. 44). Cf. τοιουτοσί. τοσοῦτος.

τοιουτοσί: τοῖς φίλοις | *τοιουτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος, | τύπτειν κεραυνός Antiph. 3, 110 (v. 3). ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην– | τὰ στόματα–*κατακάετ', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί (libr. τοιοῦτος al. τοιούτων) | ἢ πνιγμός–; Anaxand. 3, 175 (1, 7). οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις | τοιαυτὶ λέγομεν–; Pher. 2, 335 (3, 10). τὸ γὰρ ἐν λέσχαις ταῖσδε *τοιαυτί (libr. τοιαῦτα) | ποιεῖν *ἀπρεπές Epicrat. 3, 371 (1, 32). τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν ‖ πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6).

τοῖχος: ποτήρια | πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον Pher. 2, 324 (1, 2). τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς | ἀραχνίοις (an ἀραχνιδίοις?), *ἃν (cf. 5, 42) τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1) cf. add. ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις Amphid. 3, 311. τοῖχον μοχλίσκῳ *σκαλεύειν Aristophan. 2, 1145 (13). τοῖχον ἄρας κτήσομαι (an στήσομαι? 5, 99) Philem. (?) 4, 41 (21, 4). ἐλέφαντον | πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, *ἀλετὼν ὄνος, | ποτάμιος ἵππος, τοῖχος Alexid. 3, 477 (4).

τοιχωρυχεῖν: ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν Diph. 4, 389 (1, 14).

τοιχωρύχος: ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον, | τὸν ἰχθυοπώλην Antiph. 3, 118 (v. 5). ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι, | κοίτας φέροντες, σταμνί', οὐχὶ τῶν θεῶν | ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν Men. 4, 108 (3, 1). μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε Amips. 2, 711 (2). ὦ τοιχωρύχε Men. 4, 285 (232). ὦ τοιχωρύχον | ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον (?) Diph. 4, 376 (1).

τοκάς: τοκάδα Eubul. 3, 271 (26).

τοκογλύφος: anon. (?) 4, 667 (278).

τοκοπράκτωρ: anon. (?) 4, 667 (278).

τόκος: *Κωβιοῦ τοῦ Σαλαμινίου τόκον Archipp. 2, 719 (2).

τόκος: ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα | ἀνήρ, δικαίως ἀντὶ τῶν τόκων *ἔχει | λύπας (ed. min. ἀνὴρ δικαίως τὸν τόκον λύπας ἔχει) Axionici 3, 536 (1). τῶν τόκων ἔχων τόκους Men. 4, 322 (458). τῇ γῇ δανείζειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ βροτοῖς, | ἥτις τόκους δίδωσιν οὐ λυπουμένη Philem. 4, 52 (51c). πάνυ μόλις | ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (an τι κατάχρεων?) κεφάλαιον ἐκτίνει | τὸ σπέρμα (terra), τοὺς τόκους δ' *ἀνευρίσκουσ' ἀεί | πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ Philem. 4, 33 (4, 10). οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι, | οὗτοι προσαποτίνουσι (Amori) τοῦ χρόνου τόκους Men. 4, 137 (1, 9).

τοκῶσα Cratin. 2, 208 (93).

τόλμα: παραλαβὼν ποτε | οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει | τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας Antiph. 3, 8 (1, 5). ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς οἴχεται Men. 4, 138 (3). ἐνὶ τύπῳ-πόλλ' εἴδη φέρων (Amor). | ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἡ δὲ δειλία | γυναικός Alexid. 3, 496 (1, 10). τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει Men. 4, 249 (47). οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρα θεός Men. 4, 289 (252). οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίου ib. (251). ἀλλ' ἔστι τόλμης καὶ βίου ταῦτ' ὄργανα ib. 140 (1, 5). πάντα-πρόσεστί μοι | ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ, | λιμός, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία Nicol. 4, 580 (v. 43). Cf. τολμῶ.

τολμηρός: εὔτολμος εἶναι κρῖνε, τολμηρὸς δὲ μή mon. 153. οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδὲν- | τολμηρότερον Men. 4, 277 (194). ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ, | πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον Antiph. 3, 16 (1). τὰ-τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει | ἐν τοῖς λογισμοῖς *τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους Men. 4, 115 (2).

τολμῶ: τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν, | τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι Diph. 4, 415 (1, 5). ἐλεύθερόν τι *τολμήσει πονεῖν (vulg. τόλμης εἶ, πονεῖν), | *θηρᾶν λέοντας, ὅπλα βαστάζειν Men. 4, 296 (297). τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ mon. 724. ἔστιν τὸ τολμᾶν-ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ mon. 175. τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε | γαμεῖν-; Alexid. 3, 519 (34, 1). οὔποτ' αὖθις (?) | σηπίαν ἀπὸ τηγάνου | τολμήσαιμι φαγεῖν μόνος Nicostr. (Philetaer.) 3, 281 (4). ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος | τολμᾷς παρασιτεῖν; Nicol. 4, 579 (v. 22). *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν ῥοδοδάκτυλος οὖσα; Cratin. 2, 181 (17). πάντα φορητὰ πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ Cratin. 2, 194 (52b). *ἐξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ (int. ὁ δῆμος) anon. 4, 677 (306).

τολύπη: τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας Eubul. 3, 227 (4).

τομίας: κριὸς τομίας, | κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας Antiph. 3, 73 (2, 4. 5).

τόμος: γογγυλίδος ὀπτῶν (al. ὀπτῆς) τόμους Alexid. 3, 419 (2). ὀπτᾶν

τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον (Ephipp. τόμους), | ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην Eubul. 3, 268 (15ᵃ, 2) = Ephipp. 3, 325 (2, 5). μήτρας-τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες *ἂν ἠστραγάλιζον Telecl. 2, 362 (1, 14). *πύου τόμοι (cod. πυοτομοι Poll. ἀμύλου τόμοι) Pher. 2, 300 (1, 19). φῦσκαι-καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι ib. 299 (1, 8). ἐνωγάλισται (νενωγάλισται?) σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος Eubul. 3, 211 (v. 7). τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου, | χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος Mnesim. 3, 569 (v. 14). φύσκης τόμος Pher. 2, 269 (1, 4). ὡς λεπτός-ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος Cratin. 2, 126 (15). ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον Axionici 3, 535 (2, 4). χορδαρίου τόμος ἧκεν Alexid. 3, 442 (1).

τοναία: οὐκ ἔχω-ἀλλ' ὅ τι | εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον Alexid. 3, 460.

τονθολυγεῖν: ποταμοὶ-ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέῳ | διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες (al. πομφολυγοῦντες Poll. τονθορυγοῦντες) ἔρρεον Pher. 2, 299 (1, 4).

τόνος: ἄχρηστα-τὰ *σπαρτία· | ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ (i. e. τῷ δίφρῳ) τόνον Philippid. 4, 470 (1, 3).

τοξόδαμνος: Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε Diph. 4, 388 (v. 3).

τόξον: πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας | καὶ τόξα, *καταπέλταισι δ' ἐστεφανώμεθα Mnesim. 3, 577 (1, 9).

τοξότης: ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος Aristophan. 2, 1121 (13). οὐ θᾶττον αὐτὴν δεῦρό μοι τῶν τοξοτῶν | ἄγων ἀποκηρύξει τις- Eup. 2, 531 (12).

τοπεῖον: *τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις | ἱστᾶσιν Archipp. 2, 724 (1). τὸν πέπλον-τοῦτον | *ἕλκουσ' ὀνεύοντες τοπείοις- | εἰς ἄκρον ὥσπερ *ἱστίον τὸν *ἱστόν Stratt. 2, 772 (1).

τόπος: εὑρήκασιν ἄνθρωποί τινες | μέρος τι τῶν θείων τοσούτῳ (hodie τοσοῦτο ed. min.) τῷ τόπῳ | ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1, 4). οὐκ ἔστιν τόπος, | οὗ μή 'στιν Ἀήρ Philem. 4, 31 (2, 8) cf. 5, 99. εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους (i. e. πάππους) διά τινα | τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν Men. 4, 229 (4, 9). ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος | ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι Posidipp. 4, 521 (v. 2). κἂν διελθεῖν- | διὰ θαλάττης *δῇ τόπον τίν', οὗτος ἔσται μοι βατός Men. 4, 246 (39). ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις, | ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται Amphid. 3, 302 (2). ἄλλον δ' ἰχθὺν | μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις | ἥκει κομίσας Axionici 3, 531 (1, 2). Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον Anaxand. 3, 174 (1, 4). τοιαῦθ' ἃ δή | δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἄθλι' ἀθλίοις Antiph. 3, 133 (1, 5). εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ'-, | πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος | οὗτος τρία *μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 5). τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον | Φυλήν Men. 4, 106 (1). ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη | Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον Diph. 4, 388 (v. 2). ἐν *τῇ Κύπρῳ φής-διήγετε | πολὺν χρόνον;- | ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα;- B. ἐν Πάφῳ Antiph. 3, 117 (2, 3). αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικός | πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις (al. ἐντόπους an ἐντόποις?) παιδεύεται Nausicr. 4, 575 (2, 3). στῆσαι πριάμενον-γυναῖκας κατὰ τόπους | κοινὰς ἅπασι Philem. 4, 4 (1, 8). συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν | δειπνοῦντα Dionys. 3, 548 (v. 19). *τοὐπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα. | τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα | μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια Nicomach. 4, 584 (v. 26). ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ, | ἴσασιν (philosophi) οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου Baton. 4, 502 (v. 17). μήθ'

ὁ (num μηδ' αὖ?) πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον Men. 4, 325 (470). ἐννεάκρουνον †ἔνυδρον τόπον (f. εὔυδρον ποτόν) Polyz. 2, 868 (3). Cf. πορθμεῖον.

τόρευμα: Περσικαὶ στολαὶ-ἐκεῖναι πορφυραῖ, τορεύματα | ἔνδον ἔστ'-, ποτηρίδια, τορεύματα (?) Men. 4, 74 (4).

τορεύς: Philyll. 2, 864 (1).

τορευτά: Men. 4, 318 (434). *θηρίκλεια καὶ τορευτὰ (libr. θηρίκλειοι τορευταὶ) πολυτελῆ ποτήρια | ἕτερα Apollod. Gel. 4, 439 (1).

τορνευτός: ποτήριον τορνευτὸν Men. 4, 318 (434).

τόρος: *προὔδωκεν αὐτὸν ὁ τόρος· ἦν γὰρ ἀσθενής Philyll. 2, 863 (1).

τορύνη: correpta paenultima usus est [apud Suid. τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος] Eup. 2, 567 (60) cf. 5, 40.

τορυνῶ: τετορύνηκας Eubul. 3, 246 (1).

τόσος: *σηπίας τόσας (libr. σηπίαι τόσους) | δραχμῆς μιᾶς τρίς Alexid. 3, 471 (3).

τοσοσδί: πόσου τοὺς κεστρέας | πωλεῖς-; δέκ' ὀβολῶν, φησίν.- | ὀκτὼ λάβοις ἄν; - | -*τοσουδί. παράτρεχε Alexid. 3, 391 (2, 11).

τοσοῦτος: εὑρήκασιν- | μέρος τι τῶν θείων τοσούτῳ (hodie τοσοῦτο ed. min.) τῷ τόπῳ | ἀπέχοντες Alexid. 3, 397 (1, 4). ὥστε μηδ' ἂν εἰ *χαλκοῦς ἔχων | μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν | εἰκῆ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοὴν Antiph. 3, 125 (1, 7). *ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον | ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι. | τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις Diph. 4, 401. *τοσοῦτο (vulg. τοσοῦτον) γέγονε τὸ κακὸν ἡλίκον περ ἦν Philem. 4, 34 (5, 6). καταφαγεῖν | αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον Alexid. 3, 436 cf. 5, 89. οὔπω "πιον τοσοῦτον (Bergk. τοιοῦτον) οὐδὲ πίομαι | μάρωνα Cratin. 2, 97 (7). οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν, | ὥστε-; Men. 4, 120 (5). οὐκ ἔστιν-φάρμακον μέθης | οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω | λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2). τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; Alexid. 3, 493 (1, 8). ὀξὶς μέτρον | χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων Diph. 4, 419 (8). ἐὰν *τοσοῦτον ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας, | μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου Herm. 2, 401 (7). καὶ τοσοῦτον εὐερίας *ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος, | ὥστε- Plat. 2, 671 (5) cf. add. γόγγρον- | ὅσον εἵλκυσεν, *τοσοῦτο (vulg. τοσοῦτον) καταθεὶς ἐπριάμην Diph. 4, 390 (2, 8). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ, ποτήριον | ὕδατος· τοσαῦτα ταῦτα Alexid. 3, 483 (2, 11). κήρυκας, *ᾠ', ἀκροκώλια, | τοσαῦτα (an τοιαῦτα?) ib. 513 (18, 3). τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ', ὅσα- | -οὐδ' ἔνδον ὄντ' ᾔδειν ἐγὼ Anaxand. 3, 162 (3). ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν | καθ' ἑνός (num ἕνα?), τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν Philem. 4, 32 (3, 11). οὐδὲ †γενητὴν δύναμαι (l. γεννητὴν δύναμ') εὑρεῖν οὐδένα | τῶν (num ὄντων? Hemst. ἐκ τῶν) τοσούτων Men. 4, 155 (7). πόθεν ληνοὺς τοσαύτας λήψομαι; Pher. 2, 260 (11, 4). πληγὰς *ὑπέμενον *κονδύλων καὶ τρυβλίων | ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με | -τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα | ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 4). φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν *χειμῶν' ὅλον Aristophan. 2, 1092 (1). οὐ δύναμαι *φέρειν | σκεύη τοσαῦτα ib. 1084 (12). ἀγαθῶν τοσούτων εὑρετὴν καὶ κτίστορα Diph. (?) 4, 429 (52). κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος Aristophan. 2, 1049 (6). παρεὶς τοσαῦτα γράμματα | *Σίμου τέχνην ἔλαβες Alexid. 3, 444 (1, 11). *δαιμονᾷς, γεγονὼς ἔτη | τοσαῦθ'; Men. 4, 110 (1).

τοσουτοσί: κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί Aristophan. 2, 1184 (34). ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς, | ἐξὸν *τοσουτουὶ (codd. al. aliter) δύ' ἀγάλματ' ἀγοράσαι Anaxand. 3, 173 (1).

τότε: οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς οὐδενὶ | δοῦλος Pher. 2, 254 (1, 1). οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων Telecl. 2, 362 (1, 15). εὐρυπρωκτότεροι πολὺ | τῆς *πόλεος ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε Eubul. 3, 263 (2, 8). ἤνθει τότε *Λαγίσκιον, τότ' ἦν | καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή Anaxand. 3, 165 (1, 4). εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνῃρέθην. | B. *οὔπω τότ' (libr. οὔπω ποτ') ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα-; Cratin. min. 3, 378 (1). ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν | Χάρης Ἀθηναίων τόθ' Heraclid. 3, 565 (v. 5). καὶ Νικομήδης, γογγυλίδα *μασώμενος, | ἀφυής τότ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον Euphron. 4, 494 (1, 14). πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήϊοι ‖ -. οὐκ ἦν ἐκφορά | *Λύκῳ κρεῶν τότ' ib. 487 (v. 21). πολὺς δὲ συβαριασμὸς αὐλητῶν *(τότ') ἦν Phryn. 2, 605 (12). ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε Anaxil. 3, 343 (1). οὕτω παρέξων-οὐκ ἔξων τότε Anaxand. 3, 162 (3). ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους, | εὐθὺς ἀνεκλίνετο Eubul. 3, 258 (2). καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο- | -; δήλωσον, εἰ κάτοισθά τι. | B. πρώτιστα μὲν *(οὖν) πάντες ἀναυδεῖς | τότ' ἐπέστησαν Epicrat. 3, 371 (1, 21). τότε μὲν-σοι κατεκοττάβιζον. | νυνὶ δὲ *(σου) κατεμοῦσι Aristophan. 2, 1011 (16). †τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται τότε καὶ νῦν εἰσι μικροὶ καὶ κομῆται. φίλαρχοι τότε παῖδες ἦσαν ὄντες νῦν φιλαρχικώτεροι Pher. 2, 258 (7). νέος πότ' ἐγενόμην κἀγώ-, | ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας τότ'· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. | οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1). εἰ μὴ τότ' ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραινόμην Philem. 4, 55 (61). ἃ τόθ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι Herm. 2, 415 (5). καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα | τῶν τότε χρόνων *εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας Posidipp. 4, 517 (v. 3). πρωτεύων ἁπάντων *(τῶν) τότε, *ἀκολαστίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων Alexid. 3, 400 (1, 5). οἴμοι-τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε | εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ- Aristophan. 2, 1084 (13). ὅταν δὲ γηράσκωσιν (aquilae) ἤδη τότε *(θεῶν) | ἐπὶ τοὺς νεὼς ἵζουσι Epicrat. 3, 365 (2, 11). ὅταν γὰρ εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον, | τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται Ephipp. 3, 327 (2). ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα- | -ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτόν *ἔστ' ἰδεῖν ὡς ἄθλιον ζῇ-βίον Men. 4, 193 (5). τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, | ὅταν *(τι) περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις Men. 4, 260 (106). ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). καὶ τότε | περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ τρόπον- Antiph. 3, 21. τότε φάγοις, παράσιθ' Diph. 4, 412 (3). οἶνον τὸν νέον | -ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι | πρώτιστον-, *ἀπανθήσαντα δὲ | σκληρὸν γενέσθαι- | -, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, *τότε (vulg. ποτέ) | πότιμον γενέσθαι Alexid. 3, 405 (6, 7). πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, *κεἰ σφόδρα *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). εἶτ' ἐὰν πταίσωσί τι, | αὐτοὺς ποιοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε Philem. 4, 24 (1, 6). ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις, | ἣν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἕξειν ἔφη Men. 4, 325 (472).

τοτέ: μέλπειν δ' ᾠδαῖς | τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον, | τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους Anaxand. 3, 183 (1, 20. 21).

τοφνεί v. ad Aristophan. 2, 1223 (280).

Τραγέαι (al. Τραγέται, Τραγεταί f. Τραγεαί) Eup. 2, 573 (94).

τραγέλαφος: *πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη, λαβρώνιος Diph. 4, 414 (v. 1). Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυραῖ- ‖ κἀκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια (λαβρώνιοι) Men. 4, 74 (4). *(τῷ) *σατραποπλούτῳ-νυμφίῳ, | κεκτημένῳ- ‖ φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους

Antiph. 3, 132 (1, 4). *φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο* Eubul. 3, 229 (3). *φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες* Alexid. 3, 427.

τράγημα: *ὁ πρῶτος εὑρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα* Alexid. 3, 469 (v. 1). *καὶ σὺ μέν | τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει. | κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν* Nicostr. 3, 287. *ἡ δημιουργὸς- | κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας *τραγήματα* Men. 4, 223 (1, 13). **(ἡ) παῖς ἐπιτίθει | ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα* Clearch. 4, 563. *ἀρτέον | τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον- ‖ *τράγημα* (libr. *τραγήματα*) *δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτέον* Alexid. 3, 498. *οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι-, | τραγήμασιν *χαίρω δὲ μᾶλλον.- | τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζεται | τοῖς νυμφίοις- | παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῷα καὶ κίχλας* Alexid. (Antidot.) 3, 458. *τράγημα* (al. *τρωγάλια*), *μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα. | ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι* Diph. 4, 413. *τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα. | Β. οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε* Eubul. 3, 228 (5). *χόνδρος μετὰ *ταῦτ' εἰσῆλθε- ‖ ἴτρια *τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἄμης* Ephipp. 3, 327 (1, 3). *ἕκαστος** | κύψας καθ' αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα* Men. 4, 280 (206). *τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα* Men. 4, 143 (2). *ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων* Philem. 4, 61 (93). *χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα | -. Β. *τράγημα δέ | ἔστιν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς* Crobyli 4, 569 (2). *ἐπιφέρει τραγήματα | ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς, | ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα | κατεαγότ'* Mnesim. 3, 577 (1, 4). Caeterum de Antiph. 3, 29 (1, 3) v. 5, 74.

τραγηματίζομαι: *ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται* Men. 4, 223 (1, 14).

τραγικός: *ἀλλ' Ἡγέλοχος *οὗτός με μηνύσειεν *(ἂν) | ὁ τραγικός* Sannyr. 2, 874 (1, 4). *Κλεαίνετος-οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι | ὁ τραγικὸς αὐτούς* (i. e. *τοὺς θέρμους*) Alexid. 3, 507 (9, 6). *ἀπὸ-τῶν τραγικῶν χορῶν | Μέλητος* Aristophan. 2, 1005 (1, 9). *τραγικὸν-ἡ φακῆ 'στιν* Sophil. 3, 583 (2). **καταπεσεῖν τι βούλομαι | τραγικὸν *πέσημα* anon. 4, 615 (44) cf. add. *ἵνα σοι καὶ* (al. *σοί τι* f. *τί σοι*) *τραγικώτερον λαλῶ* Men. 4, 227 (2, 8).

τραγοπώγων: *Ἴβηρος τραγοπώγων* Cratin. 2, 78 (6).

τράγος: *βοῦς ἀγελαῖος, τράγος* (al. *ταῦρος*) *ἠλιβάτας* Antiph. 3, 73 (2, 3). *ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλῃ, κύων, πρόβατον, τράγος* Men. 4, 135 (2, 3). *Κιλίκιοι τράγοι* anon. 4, 657 (215).

τραγῳδία: *μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία | ποίημα κατὰ πάντ'* Antiph. 3, 105 (v. 1). *Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία* Alexid. 3, 444 (1, 5). *τί λέγεις; Α. τραγῳδίαν *περαίνω Σοφοκλέους* Antiph. 3, 3 (1, 6). *μάκαρ *Σοφοκλέης, ὃς πολὺν χρόνον βιοὺς | ἀπέθανεν-, | πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας* Phryn. 2, 592 (1, 3). *Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς, | *τὰς σωκρατογόμφους* *Telecl. 2, 372 (3). *οὐκ ἄν ποτε | Εὐριπίδης γυναῖκα *σώσει'. οὐχ ὁρᾷς | ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;* Diph. 4, 411 (1, 5). *ἴτω δὲ καὶ τραγῳδίας | ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος* Cratin. 2, 163 (2). *ὁ *Σῖμος δ' ἐστὶ τίς; | Α.-ἐπὶ τραγῳδίαν | ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ | κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός- | -, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής* Alexid. 3, 444 (1, 13).

τραγῳδός: **τραγῳδῶν* (vulg. *τραγῳδὸς*) *ἦν ἀγὼν Διονύσια* Men. 4, 300 (310). *τοὺς-τραγῳδοὺς πρῶτον-σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας* Timocl. 3, 593 (v. 8). *ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία | ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις* Diph. 4, 388 (v. 4). *τοῖς δὲ τραγῳδοῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσιν λόγος ἄλλος ὅδ' ἐστιν* Cratet. 2, 242 (1). *τὰ*

δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἥ τε πορφύρα | εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετ', οὐκ εἰς τὸν βίον Philem. 4, 44 (28, 5). Cf. τρυγῳδός.

τραγῳδῶ: τραγῳδεῖν (i. q. χορεύειν) Aristophan. 2, 1221 (267)? ταῖς δ' *ἐνδύτοις στολαῖσι τετραγῳδημέναις Antiph. 3, 19 (3).

τράπεζα: ὡς δ' ἦν ἡρμένη | βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ | φιλίας, ἰατρὸς-βουλιμίας, | τράπεζα. Β. περιέργως *(γε)-, | ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως Timocl. 3, 599 (2). στρωμνὰς ἁλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς anon. 4, 672 (295[a]). γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαϊσμέναι | *μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι Cratin. 2, 177 (9). τράπεζαν ἡμῖν *εἴσφερε | τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω. | Β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι; Aristophan. 2, 1160 (5). πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον | ἤδη μ' ἐρωτᾷς· χοιρίδιον ἓν θύομεν, | ὀκτὼ *ποιήσοντες τραπέζας δ' ἢ μίαν, | τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; Men. 4, 222 (1, 2. 4). τέτταρας *(ποιεῖν?) τραπέζας τῶν γυναικῶν- | ἓξ δὲ τῶν ἀνδρῶν Euang. 4, 572 (v. 1). ὕψος τῆς τραπέζης πηχεῶν ἐστιν τριῶν ib. (v. 9). ἅττ' ἂν καταπέσῃ | τῆς τραπέζης ἐντός Aristophan. 2, 1070 (2). κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἰς ἀρκέσει | *ἢ δύ' ἐπὶ τὴν τράπεζαν Ephipp. 3, 334 (1, 6). ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν- ex Chionid. 2, 8 (4). *βριθομένης ἀγαθῶν *ἐπίμεστα τραπέζης Pher. 2, 350 (34). οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες | ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις Telecl. 2, 361 (1, 7). μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι, | ἐπὶ τὴν τράπεζαν Eubul. 3, 210. παρῆν *στέφανος ἐν τάχει· | ἤρετο τράπεζα. παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη | μᾶζα ib. 258 (2). *παρατίθου τράπεζα Cratet. 2, 237 (1, 5). παρέθηκε τὴν τράπεζαν, εἶτα παραφέρων | ἀγαθῶν ἁμάξας Alexid. 3, 461 (2). σὺ δὲ τράπεζαν *εἴσφερε, | καὶ κύλικα κἀντραγεῖν-. | Β. ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί Pher. 2, 280 (1, 1. 3). ὡς *εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο | φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων | κόσμου βρύουσαν Alexid. 3, 418 (2). κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἧκ' ἔχων, | ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς-, | οὐδὲ- | παροψίδες καὶ λῆρος, ἀλλὰ παρετέθη | *ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 2). *οὔθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν· | ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον ib. 511 (13, 4). οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ | παρακειμένην τε *(τὴν) τράπεζαν πάνθ' ἃ δεῖ | ἔχουσαν Diod. 3, 544 (v. 10). ἐπὰν κλίνας ἴδω | ἐστρωμένας καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς ib. (v. 15). τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι | κειμένην ἄν τις προσελθὼν Antiph. 3, 116 (1, 11). τῶν Φαρσαλίων | ἥκει τις, ἵνα *(καὶ) τὰς τραπέζας καταφάγῃ; Mnesim. 3, 578 (2). ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ Eup. (?) 2, 577 (v. 8). τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | -Κεραυνόν. Α. εἰκότως. | ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι | αὐτόν, κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς τῇ γνάθῳ Anaxipp. 4, 464 (1, 6). πολλοὶ τραπεζῶν, οὐ *φίλων εἰσὶν φίλοι mon. 627. πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι mon. 708. οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς Nicol. 4, 580 (v. 26). ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη (Tantalus) ib. 579 (v. 6). εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες ib. 580 (v. 39). ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ, | ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ Diph. 4, 412 (2). οὗτοί (coqui) τε πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν | ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον Anaxipp. 4, 459 (v. 15). *κἀπὸ τῆς Λυτρέφους τραπέζης Aristophan. 2, 1071 (4). πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, *Συρακοσίαν τράπεζαν, | Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας ib. 1038 (19). πιλίδιον ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία, | βαιὰ τράπεζα Antiph. 3, 17 (v. 5). *ἄνδρες δεδειπνήκασιν ἤδη-. | τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις;

ἐγὼ δέ | *νίπτρον παραχέων *ἔρχομαι Plat. 2, 637 (1, 2). καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· *ἀλλ' ἀφαιρεῖν | ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας Philyll. 2, 857 (1). ἐγχέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος | ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκ ποδῶν Nicostr. 3, 286 (3). ἀλλ' ἡ βάρβαρος | ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο | ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν Men. 4, 203 (2). εἶτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε Men. 4, 147 (2). ἀρτέον | τράπεζαν, ἀπονίψασθαι δοτέον,- ‖ *τράγημα δοτέον ἔτι Alexid. 3, 498. *ὁ παῖς περιεῖλε τὰς τραπέζας, *νίμματα | ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν | -λαβόντες ἐστεφανούμεθα Dromon. 3, 541 (2). ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο Anaxand. 3, 162 (3). εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1, 1). καὶ σὺ μέν | τὴν δευτέραν τράπεζαν *εὐτρεπῆ ποίει Nicostr. 3, 287. τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι πλέα Eubul. 3, 228 (5). *(ἡ) παῖς ἐπιτίθει | ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα Clearch. 4, 563. τράπεζα †φυστημινεὶς ἀλλὰ μὴν δαίμονος | ἀγαθοῦ μετάνιπτρον, ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος Antiph. 3, 76. τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν *βούλομαι, | ἃς διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ, | τὰς *φιβάλεως *Apolloph. 2, 880 (1). ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, *κάδον Men. 4, 281 (210). ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον | πυρῶν τι μεστόν Philem. 4, 8 (1). ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα | ἅττεσθ' *ἐπινοῶ Herm. 2, 382 (5). τράπεζα (servorum venalium) Aristophan. 2, 1220 (262). ἐπὶ τράπεζαν-φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα | εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ Men. 4, 228 (3, 7).

τραπεζίτης: τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος | τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον Antiph. 3, 86 (v. 11). Antimachus τραπεζίτης Eup. 2, 479 (39).

τραπεζοποιός: Men. 4, 223. προσέλαβον-τουτονί | τραπεζοποιόν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους* | ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τἄλλ' ὅσα | τούτῳ προσήκει Antiph. 3, 83. τραπεζοποιός ἐστ' ἐπὶ τοῦ διακονεῖν Philem. 4, 18 (2). τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι Alexand. 4, 554.

τραπεζοποιῶ: οὐ μὴ παραλάβω *σ' οὐδαμοῦ - ἐγώ | ἐπ' ἔργον *οὐ μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν | τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην Diph. 4, 394 (2, 3).

τραπεζοφόρος: Aristophan. 2, 993 (21).

τραπέμπαλιν: Pher. 2, 354 (56).

τρασιά: Eup. 2, 576 (134).

τραυλίζομαι: *κλασαυχενεύεταί τε καὶ τραυλίζεται Archipp. 2, 728 (3).

τραυλός: τραυλὴ μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀνεστομωμένη Calliae 2, 741 (3).

τραῦμα: πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; | μεσαγκύλῳ Men. 4, 245 (37). φίλον εἶχόν τινα | στρατιωτικόν· διαπαντὸς οὗτος τὰς μάχας | ἔλεγεν, *ἐδείκνυ' ἅμα λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, 511 (v. 6). ὀλίγα *τραύματ' *ἐξόπισθ' ἔχων | τῆς δειλίας σημεῖα *κοὐχὶ τοῦ θράσους anon. 4, 687 (335^b). πληγὰς *ὑπέμενον *κονδύλων καὶ τρυβλίων | ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας ὥστε με | ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα | ἔχειν Axionici 3, 534 (1, 5).

τραύξανα: Pher. 2, 354 (57).

τραχήλια: *ὅστις παρέθηκε *κρανί' ἢ τραχήλια Pher. 2, 275 (5) cf. add.

τράχηλος: ἐκ-τῶν γνάθων ἱδρώς | ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ Eubul. 3, 250 (1, 6). περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν *τίς σοι δότω Men. 4, 145 (3). τραχήλου τύλαν Telecl. 2, 377 (18). οἴμοι-, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω Antiph. 3, 135 (6). ἐγὼ γὰρ *(ἂν) κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος | *πίοιμι τὸν τράχηλον ἀνακεκλασμένη Theop. 2, 812 (1). οὐκ ἐπίσταμαι | ἐγὼ-κατακεκλασμένως | πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν anon. 4, 611 (38). δραχμῆς τραχήλους (cochlea-

rum cervices). ἀλλὰ-, | κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν | ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἂν | -ἀπηγξάμην Arched. 4, 436 (2, 4. 5). ἐσθίειν δι' ἡμέρας | *ὅλης τραχήλους Eubul. 3, 237. πίννας, τραχήλους, μύας Posidipp. 4, 517.

τραχηλόσιμος ἄνθρωπος anon. 4, 667 (278).

τραχύς: cf. τρηχύς. λέπει τραχεῖαν ἔχων Plat. 2, 617 (5). ὁ τραχύτατος-συκοφάντης μνᾶς δύο | λαβὼν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος Philippid. 4, 476 (7).

τρεῖς: τρεῖς ἡμεῖς *(μόνοι) | ἐσμὲν ἔτι λοιποί, *Βοιδίων καὶ Χαριάδης | ἐγώ τε Sosip. 4, 482 (v. 10). παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ Cratin. 2, 152 (8). συναγαγὼν | τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς Antiph. 3, 147 (34). οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' ἐν τρισὶν καλιδίοις, | οἴκημ' ἔχων ἕκαστος Eup. 2, 442 (5). ἄνθρωποι-πέντε καὶ γυναῖκες *τέτταρες (vulg. τρεῖς) Alexand. 4, 555 (2). πένθ' οἱ πάντες. | τούτων οἱ τρεῖς (f. τούτων τρεῖς μὲν) δειπνοῦμεν, | δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνοῦμεν | μάζης μικρᾶς Alexid. 3, 456 (1, 4). ὅστις- | μὴ τοὐλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). ὀψονόμους-αἱρεῖσθαι-δύ' ἢ καὶ τρεῖς ap. Sophil. 3, 581 (2). τῶν χορῶν | -ἄφωνοι δύο τινὲς ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι Men. 4, 117 (2). †τρεῖς τινες μικροὶ κομῆται-. μὰ τὸν Δί' οὐ τρεῖς τε ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ τέτταρες Pher. 2, 258 (7). ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους, | σοῦ ταῦτα συστρέφοντος Antiph. 3, 126 (1, 16). ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι, | μεγάλους, μᾶλλον δὲ τρεῖς** Eubul. 3, 261 (1, 4). κεφαλὰς ἔχοντες (an ἔχων?) τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον Diph. 4, 427 (42). ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς Aristophan. 2, 1164 (5). ἐκ-τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν ib. 964 (18). μίαν δὲ πήραν οὐκ ἔχων, | πήρας μὲν οὖν τρεῖς Men. 4, 142 (1, 3). χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο anon. 4, 654 (206). πεπωκέναι-τὸν κατὰ δύο | καὶ τρεῖς ἀκράτου Philetaer. 3, 298 (1). τρία καὶ τέτταρα Ephipp. 3, 329 (v. 2). οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός. ἆρ' οἴσει τρία; Cratin 2, 117 (3, 3). ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη | ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26). τριῶν κακῶν γοῦν (f. ἓν) ἦν ἑλέσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη || ταῦτ' ἔστι (an ταυτὶ τὰ?) τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστί Polyz. 2, 867 (1, 1. 4). ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί Aristophan. 2, 1165 (8). τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον Alexid. 3, 385 = Alexand. 4, 553. ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν (al. κακῶν) Men. 4, 281 (213). ἢ μελαγχολᾷ, | ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ· τούτων τριῶν | ἑνός τ' (an γ'?) ἀποτυχεῖν τοὐλάχιστον οὐκ ἔνι Alexid. 3, 480 (3). τρεῖς δ' εἰσὶν (int. ἡδοναί) αἵγε τὴν δύναμιν κεκτημέναι | τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ ib. 518 (31). τρία γάρ ἐστι-, | δι' ὧν ἅπαντα γίγνετ' Men. 4, 114 (2). πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος | οὗτος (i. e. Δῆλος) τρία *μόνος ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ Criton. 4, 538 (v. 6). ἀπὸ κρουνῶν τριῶν | ὕδατι *περίρραν' ἐμβαλὼν ἅλας, φακοὺς Men. 4, 101 (1, 6). μέχρι γὰρ τριῶν *(δεῖν) φασι τιμᾶν τοὺς θεοὺς Antiph. 3, 90 (3). τρεῖς-μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω | τοῖς εὖ φρονοῦσι Eubul. 3, 248 (1, 1). πιὼν-προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας | ἐστρηνίων πως Antiph. 3, 44 (1). *ἐπιχέας | φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, | τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3, 3). διὰ τριῶν | ποτηρίων με ματτύης εὐφραινέτω Philem. 4, 7 (1). τῶν φυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία | πίνειν δεήσει τήμερον Epinici 4, 506 (v. 1). φυτὸν | δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς *χωρεῖν χόας Damox. 4, 529 (v. 3). πρόσθες τὸν οἶνον- | -, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβο-

λῶν ὁ χοῦς Alexid. 3, 389 (1, 19). †οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας Stratt. 2, 768 (1). ὕψος τῆς τραπέζης πηχεῶν *ἐστιν τριῶν Euang. 4, 572 (v. 9). κἂν μυρίων γῆς *κυριεύῃς πήχεων, | θανὼν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων Men. 4, 273 (176). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία | πλοιάρια Men. 4, 88 (1, 8). τρεῖς *(ἀργυροῦς) *στήσειν ἔφη | τρίποδας, *ἔπειτ' ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον *Cratin. 2, 232 cf. 2, 1230. ἀλφίτων-πριάμενος τρεῖς χοίνικας | κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται Aristophan. 2, 1139 (7). *(μάττειν?) τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων Phryn. 2, 593 (4). κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ | ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ Philippid. 4, 469 (v. 6). καὶ μάλα | *τρί' ἡμιωβόλι' ἐστί· χαλκοῦ θερμὸν ἦν Philem. 4, 19 (2). βολβῶν μὲν *Ὀρθάνῃ *τρί' ἡμιεκτέα Plat. 2, 674 (2, 12). δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον Arched. 4, 436 (2, 1). ἑφθῶν μὲν σχεδὸν | τρεῖς μνᾶς. - ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας | τέτταρας ὑείους. - βοὸς δὲ τρεῖς Theophil. 3, 629 (1, 2. 3). ἀκροκώλιον-γεννικόν, †ὀπτὰ δελφάκια | ἄλεπαστα τρία (?) Eubul. 3, 205 (1, 10). †περδίκια λαβὲ τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας τρεῖς ib. 268 (14). σκαφίδας τρεῖς· δορίδα· κοπίδας τέτταρας Anaxipp. 4, 465 (1, 3). κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα, | ἡδυποτίδας τρεῖς Epigen. 3, 539 (2, 4). ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμυον | *λέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας Eup. 2, 526 (3). φησὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι. B. τρία | μόνον ἐστίν Antiph. 3, 33 (1, 7). Eriphi 3, 557 (1, 7). κᾆτα τρεῖς μόνας | καὶ *τάσδ' (i. e. ῥόας) ἐκόμισας; ib. 557 (1, 13). τρεῖς μόνους | σκώληκας ἔτι τούτους *μ' ἔασον καταφαγεῖν Epigen. 3, 540. ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' *ἔνεστι-; | B. ἐν ταῖς *τρισὶν μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός Antiph. 3, 18 (1). θήσω-νικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3, 3). τρία τάλαντα Phoco cuidam ab Callia data Cratin. 2, 220 (140). εἰς ἐγγύας τρεῖς *εἰσπεσὼν ἀνῃρέθην Cratin. min. 3, 378 (1). στίξω σε βελόναισιν τρισίν Eup. 2, 530 (11). ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι Pher. 2, 315 (13). ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας Aristophan. 2, 975 (8). τῶν δ' ἀκοντίων | συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα *Antiph. 3, 57 (2). τράπεζαν ἡμῖν *εἴσφερε | τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω Aristophan. 2, 1160 (5). ἐν *τρισὶν | πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ῥάμφος Plat. 2, 662 (5). ἐν ἡμέραις *τρισὶν | ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου Aristophont. 3, 360. τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας | διδασκάλους ἐξεῦρον - | ἴσως τριάκοντ' Alexid. 3, 476 (3, 3). σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας | ἢ τρεῖς Antiph. 3, 88 (v. 7). *σιτί - ἡμερῶν τριῶν Eubul. 3, 215 (2). *τιλτὸν μέγιστον- | -, ὃν (f. ὅ γ') οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν | τριῶν Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 7). σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους | φρουρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα Alcaei 2, 827 (1).

τρέμω: κειμένων ἰχθυδίων | μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται Alexid. 3, 429 (1, 6).

τρέπω: τὸν *(ἐμὸν) μόναυλον ποῖ τέτροφας; Anaxand. 3, 194. *πόστην ἥλιος τέτραπται; Aristophan. 2, 1008 (5). τραπόμενον εἰς τοὔψον Aristophan. 2, 1050 (9). εἰς *ἀσωτεῖον τραπέσθαι Stratt. 2, 783 (1). πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ (al. τρέπει, τρέπεις) νῦν Cratin. 2, 105 (5). Cf. περιτρέπω.

τρέφω: παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει | τὸ προσφερόμενον βρῶμα Damox. 4, 531 (v. 27). τούτοις-τρέφεται τὸ πνεῦμα Clearch. 4, 563 (2). τρέφει γὰρ οὗτος (ager) ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με Philem. 4, 38 (12, 2). τὰ κακῶς τρέφοντα χωρί' ἀνδρείους ποιεῖ Men. 4, 87 (3). ἱκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς τρέφων καλῶς ib. 207 (1, 3). τὸ γὰρ τρέφον με (de agro) τοῦτ' ἐγὼ

κρίνω θεόν ib. 76 (8, 4) cf. mon. 490. *ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350, 1). ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον Anaxil. 3, 346 (3). ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος | θαλάττιον μὲν οὗτος οὐδὲν ἐσθίει Antiph. 3, 70 (2, 1). τὰ *νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια | ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα Men. 4, 206 (1, 4). ταῖς-βεμβράσιν τεθραμμένη Aristophan. 2, 1000 (16). *ἔνθα τρέφεσθαι τὰς κανθαρίδας τῶν ἀνθρώπων λόγος ἐστίν | οὐδὲν ἐλάττους Plat. 2, 624 (2) cf. 5, 43. πόντου κυανέαις δίναις τραφείς | -πουλύπους Xenarch. 3, 614 (v. 7). θάλαττα *βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν Men. 4, 77 (12). Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς Aristophan. 2, 1094 (1). οὔτε Σικελία καυχήσεται | τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων Epicrat. 3, 369 (v. 3). υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ, | θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος Posidipp. 4, 516. μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν mon. 342. τρέφει-παλλακή τις τοῦ πατρός | αὐτάς (sorores) Men. 4, 224 (3, 2). † πατὴρ οὐχ ὁ γεννήσας, ἀλλ' ὁ θρέψας σε mon. 452. ὃ παρ' ὑμῶν ἐγώ | παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν. | Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γάρ | ἡμέτερον Alexid. 3, 478 (v. 4). αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε *δημοσίοισιν | χρήμασιν εἰς ἥβην Cratin. 2, 112 (2). ὦ παῖ, μέγιστος ἔρανός ἐστί μοι τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47). τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς | κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας Men. 4, 262 (118). κρεῖττον-ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν | γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων Diod. 3, 546 (v. 3). ἢν δ' αὖ λάβῃ | μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς γίγνεται· δεῖ γὰρ τὸ λοιπὸν ἀνθ' ἑνὸς τρέφειν δύο Anaxand. 3, 195 (1, 8). εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων ἀνὴρ *τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). ῥᾷον βίον ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς mon. 468. cf. ad Philem. 4, 62 (106) = mon. 78. ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος Men. 4, 274 (182). ἅβραν-ἀντωνούμενος | ἐρωμένην- | *τρέφει-χωρίς, ὡς *ἐλευθέραν πρέπει ib. 201 (3). ἔστιν δ' ἑταίρα τῷ τρέφοντι συμφορά Antiph. 3, 4 (2). κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βούλομαι ‖ *ἁπλῶς ἅπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας (i. e. πόρνας) τρέφειν Diph. 4, 416 (2, 5). τρέφει με Θετταλός τις, ἄνθρωπος βαρύς Eubul. 3, 247 (1, 1). ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει anon. 4, 699 (381). οὓς ἐκ κοινοῦ (?)- | ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον Antiph. 3, 134 (5, 5). Στράτις, φιλεῖς δήπου με; Σ. μᾶλλον τοῦ πατρός· | ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με, σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις Alexid. 3, 476 (2, 6). πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν | αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν Philem. 4, 44 (29ª). ὅστις εὖ βίον κεκτημένος | μὴ τοὐλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει Diph. 4, 411 (1, 8). τῶν εὐπόρων τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι τρέφειν παρεκάλουν Diod. 3, 544 (v. 33). αὐτὸν-τρέφων | τὰ πλεῖστα *συνερανιστὸς εἰ τῷ δεσπότῃ Crobyli 4, 565 (1). οὐχ ἱκανὸς ἦν | τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 11). πρὸς χάριν ὁμίλει τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ ib. 580 (v. 36). δίκαια ταῦτα τῷ τρέφοντι γενομικῶς Timocl. 3, 595 (v. 8). πόσῳ κάλλιον-τρέφειν | ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον- | ἢ χῆνα- Eubul. 3, 260 (v. 1). ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα *σιτευτὸν λαβών | ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2). εὐδαίμων Πολίαγρος | οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων anon. 4, 667 (281). ἀλεκτρυὼν τρεφόμενος *ἂν *ἐφ' ἑσπέρας | ᾄσῃ anon. 4, 612 (40, 3). περιστεράς | ἔνδον τρέφων τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ | κομψάς Alexid. 3, 408 (2). *οὐ μανικόν *ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταὼς-; Anaxand. 3, 173 (1). μήποτε θρέψω | παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταὼν-

Eup. 2, 437 (4). ὄρτυγας *ἔθρεψας σύ τινας ἤδη πώποτε; Eup. 2, 512 (9). ἴκτινα-ἅρπαγα τρέφων (an στρέφων?) Aristophan. 2, 1192 (71). κόμην τρέφων-ἱερὰν τοῦ θεοῦ Diph. 4, 407 (1, 6). ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν Xenarch. 3, 624 (2). χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν *Alexid. 3, 394 (v. 5). λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες | τρέφουσ' ἐκείνους, τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε Alexid. 3, 483 (2, 9). ὕπνος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει Eubul. 3, 213 (1). εὐθυμία-τὸν δοῦλον τρέφει Men. 4, 133 (2). τὸν *(δὲ) μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει Philem. 4, 62 (104). εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις | τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακῶς Men. 4, 259 (95). πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει ῥαθυμία mon. 460. ἀπραξία-λιτὸν οὐ τρέφει βίον Men. 4, 258 (93). πολλοὺς τρέφειν εἴωθε τἀδικήματα mon. 445. εἰσίν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει Dionys. 3, 555 (v. 6).

τρέχω: Θόας, *βραδύτατος *ὢν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν Aristophan. 2, 1098 (2). τῷ Πηγάσῳ, | ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ εἴ τι θᾶττον ἔτι *τρέχει Alexid. 3, 476 (1). δεδράμηκά σοι | δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε Men. 4, 283 (220). δεδράμηκα Philem. 4, 13. κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμών (al. βαλών), εἴληφε χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16, 1). ἐπεὶ δὲ *δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 18). τὸν-ὕστατον | τρέχων δίαυλον τοῦ βίου Alexid. 3, 490 (1). κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ (int. ὁ καπνός) Diph. 4, 404 (2, 5). πυρετὸς εὐθέως | ἥκει τρέχων Nicoph. 2, 850 (1, 3). τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν, | ἔτι λοιδορουμένην, κυνός ἐστ' ἔργον Men. 4, 141 (2, 4). τί οὐ τρέχων σὺ τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; Plat. 2, 637 (1, 2). εἴσω δραμὼν αἴτησον Theop. 2, 818 (8). βούλει δραμὼν | εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι (an κἆτ' ἀγοράσαι?) μοι; Ephipp. 3, 339 (2). τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβών Aristophan. 2, 1072 (6, 1). *ἐμοί | κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν ib. 1172 (2). ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα | ὁρᾶν κύκλῳ τρέχοντα καὶ πωλούμενον Men. 4, 125 (1, 3). διὰ τῆς ἀγορᾶς *τρέχων, ἀναρίστητος ὢν Aristophan. 2, 1135 (3). ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 12). ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν | ὡς ὑστερίζων Men. 4, 179 (2, 4). πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν | Τηλέμαχον- | ἁρπάσας τούτων (i. e. κυάμων) ἐνέτραγον Timocl. 3, 603 (4, 5). πρόχειρον ἐπὶ τὴν γλῶτταν εὐλόγῳ τρέχειν Philem. 4, 9 (2). ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων mon. 51. τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε Men. (?) 5, 109 (518). γίγνωσκε σαυτὸν νουθετεῖν ὅπου τρέχεις mon. 82. μετ' Εὐδήμου τρέχων Cratin. 2, 226 (157). συγγενῶς τρέχων | Πλάτωνι Alexid. 3, 382.

τρῆμα: *τρῆμα μναιαῖον Amips. 2, 709 (5).

τρήμη: τρήμας ἔχει Aristophan. 2, 1221 (268).

τρηχύς: μὴ τρηχὺς ἴσθι Eup. 2, 554 (14).

τριάκις: Aristophan. 2, 1209 (160).

τριάκοντα: Phryn. (?) 1, 159. τρεῖς-περιπατήσας ἡμέρας | διδασκάλους ἐξεῦρον- | ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου Alexid. 3, 476 (3, 5). οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία | πλοιάρια Men. 4, 88 (1, 8). ἐπὶ πεῖρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας ib. 104 (2). πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας *(,) τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ' ἐξιέναι Apollod. Car. 4, 442 (v. 20).

τριαχθῆναι Thugenid. 4, 593.

*τριβαλλοποπανόθρεπτα (libr. τριβαλλοπανόθρεπτα) μειρακύλλια Eubul. 3, 242 (1, 3).

Τριβαλλός: *οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα* Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2). *Σίλλος καὶ Τριβαλός* (al. aliter, corrupta ex *Ὦλος καὶ Εὐρύβατος*) Cercopes ap. Cratin. 2, 24 (14) cf. 5, 15 et add.

τριβή: *ἦν* (an *πᾶν*?) *τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν | ἔχοντι τούτου* Damox. 4, 530 (v. 10).

τρίβος: *ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον;* Plat. (?) 2, 697 (v. 1). [*καθ' Ἅιδην δύο τρίβους νομίζομεν, | μίαν δικαίων χἀτέραν ἀσεβῶν ὁδόν* Philem. 4, 67 (1, 6)].

τρίβω: *ῥιζίον* (an *ῥίζιον*?) *τρίψας τι μικρόν* Antiph. 3, 23. *κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τοῦ πεπέριδος | τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ* Eubul. 3, 269 (15^{b}). *παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη | μᾶζα* ib. 258 (2, 3). *ἀβυρτάκην τρίψαντα καὶ-καρύκην* Pher. 2, 359 (89). *ἐν δὲ κύκλῳ νιν ‖ τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι *μύροις τρίψουσι* Eubul. 3, 257 (2). *ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν* Antiph. 3, 84 (1, 5). *μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας* ib. 54 (v. 4). **σμῆται, κτενίζετ', ἐκβέβηκε, τρίβεται* (an *ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται*?) ib. 81 (v. 4). *τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην* (an *φύσιν*?) Amphid. 3, 308 (1, 6). *τρίψας, ποιήσας λαμπρόν* (int. *κρατῆρα*) Alexid. 3, 435 (v. 4). *ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας *ἀσεβῶν βίον-ἔτριβες* Eup. 2, 440 (1). *νῆστιν *πονήρου κεστρέως τρίβων βίον* Eubul. 3, 238. *μηδ' ἀγόμφιόν ποτε | αἰῶνα *τρίψει* (cod. *τρίψῃ*) Diocl. 2, 841 (1, 5).

τρίβων: *ἀντὶ ποικίλου | πιναρὸν ἔχοντ' *ἀλουτίᾳ κάρα τε καί | *τρίβων'* Eup. 2, 529 (7, 3). *τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ, | πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον* Phoenicid. 4, 511 (v. 17). *τοὺς Πυθαγοριστὰς-οὕτως ῥυπᾶν | ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως* Aristophont. 3, 362 (3, 3). *φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων* ib. 363 (5, 9). *συμπεριπατήσεις-τρίβων' ἔχουσ' ἐμοί* Men. 4, 104 (1).

τριβώνιον: *ὄγδοος ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων* Eup. 2, 537 (4, 6). *συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον | ἔχων καλεῖται* Men. 4, 96 (2, 4). *†καλύψας καλύμματος* (f. *καλυψάμενος*) *τριβωνίῳ διεπαρθένευσα* *Antiph. 3, 43.

τρίγλη: *ἐκπρεπεῖς φύσιν | αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικός | πασῶν ἀρίστας-παιδεύεται, | αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην ‖ B. τρίγλας* (al. *τρίγλαν*) *λέγεις* Nausicr. 4, 575 (2). *οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν *ἔτι τρίγλην* Cratin. 2, 141 (1). *τρίγλη δ' εἰ μὲν *ἐδηδοκοίη τένθου τινὸς ἀνδρός* Cratin. 2, 179 (14). *Ἑκάτη τριοδῖτι | τρίγλαις κηλευμένα* Chariclid. 4, 556. *τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι· | παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ στύματα μισεῖ* Plat. 2, 673 (1, 19). *τρίγλη, σαργός, κεστρεύς, πέρκη, κορακῖνος* Philyll. 2, 861 (1, 3). *μαινίς, καρίς, | τρίγλη, φυκίς* Antiph. 3, 72 (1, 8). **σαῦρος, *φυκίς, βρίγκος, τρίγλη* Ephipp. 3, 330 (1, 3). **σαῦρος, | τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη* Mnesim. 3, 569 (v. 38). *τρίγλας, ἐλεδώνας, σκορπίους* Henioch. 3, 561 (v. 5). *τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς* Sotad. 3, 585 (1, 11). *βρύκει-ἅπαν τὸ παρόν, τρίγλη δὲ κἂν μάχοιτο* Cratin. 2, 43 (2). *ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά | τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους· | κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν* Antiph. 3, 12 (1, 10). *πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς *ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι | πόλλ' ἐλάλουν* ib. 109 (v. 15).

Τρίγλη: v. *Τριγλίας*.

Τριγλίας: **Σηπίαν τὴν *Θύρσου καὶ τοὺς *Τριγλίας* (vulg. *τριγλίας* num *τὰς Τριγλίδας*? an *Τρίγλας*?) Archipp. 2, 719 (2).

Τριγλίς: v. *Τριγλίας*.

τριγλίς: *μαινίδας | καὶ τριγλίδας* Antiph. 3, 36 (v. 8). *ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης* (al. *Ἑκάτης*) *βρώματα, | ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας* ib. (v. 15).

τρίγλυφα: *οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας* Diph. 4, 404 (2, 2).

τρίγωνον (dicasterium) Men. 4, 315 (412).

τρίγωνον (τρίγωνος): Theop. 2, 810 (3). Aristophan. 2, 1046 (43). *καὶ τριγώνους καὶ λύρας* Pher. 2, 272 (8). *ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει | καὶ διαψάλλει τριγώνοις* Eup. 2, 447 (1). *ἀείσματ' ἐκκαλεῖσθαι | γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τρίγωνον* (al. *τρίγωνα*) Eup. 2, 481 (3, 4). **κἄλλην τρίγωνον εἶδον | ἔχουσαν, *εἶτ' ᾖδεν πρὸς αὐτὸ μέλος Ἰωνικόν τι* Plat. 2, 638 (1, 13).

τρίδουλος: *ζεῦγος *τρίδουλον* (vulg. *τριδούλων*) Aristophan. 2, 1174 (11).

τρίζω: *ὃν χρῆν- | -κάεσθαι *τετριγότα* (vulg. *περιτετριγότα*) Eup. 2, 469 (20).

τριημιωβόλιον: *ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων* Aristophan. 2, 963 (15).

τριήραρχος: trierarchis adiuncti *ταμίαι* ap. Eup. 2, 505 (18).

τριηραρχῶ: *ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ'* Antiph. 3, 116 (1, 7).

τριήρης: 1. *κατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία* Pher. 2, 252 (1, 4). *μεμαγμένη-Δήμητρος κόρη | *κοίλην φάραγγα δακτύλου πλάσματι | σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη* Eubul. 3, 242 (1, 12). *φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον* Eup. (?) 2, 577 (v. 9). *εἰς τὰς τριήρεις *δεῖν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη* Aristophan. 2, 1040 (22). *Λακεδαιμόνιοί θ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον, | καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους* Demetr. 2, 877 (2). 2. *φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια* Antiph. 3, 132 (1, 4). *ἕτερον* (int. *ῥυτόν*) *τριήρης· *τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα* Epinici 4, 506 (v. 8).

τρικέφαλος: *Ἑρμῆς τρικέφαλος* Aristophan. 2, 1166 (11).

τρικλίνιον: *κατακείμενοι μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ* Theop. 2, 816 (2, 2).

τρίκλινος (τρίκλινον): *συναγαγὼν | τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς* Antiph. 3, 147 (34). *εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν* Men. 4, 237 (17). *οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ | τρίκλινον;* Amphid. 3, 319 (10). *τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο | καὶ συναυλίαι γέροντι* Anaxand. 3, 201 (19). **σέσωκά μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως* Arched. 4, 436 (1, 12).

τρίκλυστος: Aristophan. 2, 1221 (269).

Τρικορυσία *βασίλιννα* Men. 4, 305 (336).

τρικότυλος: *τρικότυλον ψυγέα* Alexid. 3, 411 (2). *ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη θηρικλείων- | -δικότυλοι, τρικότυλοι* Dionys. 3, 554 (1, 2). *προπίνων θηρίκλειον* (an *θηρικλείαν*? 5, 103) *τρικότυλον* Men. 4, 163 (2).

τρίκρανος *Σκύλλα* Anaxil. 3, 347 (1, 4).

τρικυμία: *ἑτέραν περιμεῖναι *χἀτέραν τρικυμίαν* Men. 4, 232 (7, 8).

τρίμετρος: *Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος* (?) Theop. 2, 800 (1) cf. 5, 54.

τρίμηνος: *πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων* Philyll. 2, 858 (2).

τριμίτινος: *ποδεῖα τριμίτινα* Cratet. 2, 247 (4).

τρίμιτος: *τρίμιτός ἐστι πλεκτός* (num *πῖλος*?) Lysipp. 2, 745 (3). *ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε* Cratin. min. 3, 376 (2).

τρῖμμα: *τῆς ὀριγάνου | -*ὑποθεὶς εἰς λοπάδα νεανικὴν | τὸ τρῖμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον | ὄξει* Alexid. 3, 471 (2). *πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας, | ἢ τῆς ἀγρίας ἅλμης *πάσμασι | σῶμα λιπάνας-;* Axionici 3, 531 (1, 8). *ἕψω ποιήσας τρῖμμα *συκαμίνινον* Sotad. 3,

585 (1, 4). *ὅσα-τῶν γενῶν | ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται* Timocl. 3, 591.

τριμμάτιον: *τριμμάτιον ὠκείωσα τούτοις ἀνθινόν | παντοδαπόν* Sotad. 3, 585 (1, 17). *τριμμάτια τούτοις ἐν θυΐαις ἀργυραῖς* Diph. 4, 394 (1, 5).

τρίμορφος: *Ἑκάτη τριοδῖτι, | τρίμορφε, τριπρόσωπε* Chariclid. 4, 556.

τρίμυξος: *δίμυξον ἢ τρίμυξον* Metag. 2, 758 (3) cf. add.

τριοδῖτις: *δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι* Chariclid. 4, 556.

τρίοδος: *αὐτόματοι-διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ-ἐπιπάστοις | ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ | -ῥεύσονται* Pher. 2, 316 (1, 3). *κυνίδιον *λεπτὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ | εἰς τὰς τριόδους;* Aristophan. 2, 1030 (12). *ὃν χρῆν ἐν *(τε) ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς ὀξυθυμίοις | *προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι* Eup. 2, 469 (20).

τρίορχος: *ἢ τρίορχος ἢ *πτέρων* (5, 120) *ἢ στρουθίας* anon. 4, 647 (172) cf. add.

τρίπεδος: ad Theop. 2, 800 (1) cf. 5, 54.

τριπέδων: ad Aristophan. 2, 974.

τρίπηχυς: **ἔπη τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα* Cratet. 2, 241 (2).

τριπόδιον: *ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, *ποτήριον* Antiph. 3, 146 (32). *τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα* Men. 4, 143 (2).

Τριποδίσκιος: *Σουσαρίων-, | υἱὸς Φιλίνου Μεγαρόθεν Τριποδίσκιος* Susar. 2, 3 (v. 2).

τρίπους: 1. *τρεῖς *(ἀργυροῦς) *στήσειν ἔφη | τρίποδας, *ἔπειτ' ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον* *Cratin. 2, 232 cf. 1230. 2. *καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;* Aristophan. 2, 1160 (5). *εἶτα τετράπους μοι γένοιτο-' | εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους* Anaxil. 3, 348 (1, 26). **(καὶ πέντε τρίποδας). B. τρίποδες οὗτοι πέντε σοι* Eubul. 3, 267 (12). *ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν* (Eust. *κ. χειρῶν ἐχέομεν*) Antiph. 3, 147 (36). *παρετέθη τρίπους | πλακοῦντα χρηστόν- | ἔχων ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι* Antiph. 3, 79 (1). *τρίποδα καὶ κάδον | παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου* Antiph. 3, 61 (1). 3. *τρίπους* (inaurium genus) 5, 124 (398).

τρίπρατος: *παλίμβολος τρίπρατος* anon. 4, 626 (88) cf. Men. 4, 201 (7).

τριπρόσωπος: *Ἑκάτη τριοδῖτι, | τρίμορφε, τριπρόσωπε* Chariclid. 4, 556.

τρίς: *ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι* Pher. 2, 315 (13). **σηπίας τόσας | δραχμῆς μιᾶς τρίς* Alexid. 3, 471 (3, 2). *οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἔπινον *(ἂν) τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον* Anaxil. 3, 351. *κοτύλας χωροῦν δέκα | -κόνδυ χρυσοῦν- | τρὶς *ἐξέπιον μεστόν γ'* Men. 4, 152 (1, 3). *ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών* Aristomen. 2, 734 (1). *Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη* Eubul. 3, 253 (6). *οὐδ' ὁ-Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται* Timocl. 3, 592. *πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν-ῥήτωρ- | ἄφωνος, ἣν μὴ** ἁλῷ τρὶς παρανόμων;* Antiph. 3, 112 (1, 14). Davi et Getae dominos suos ter decipientes Men. 4, 333 (513). *τρὶς κακοδαίμων* v. *κακοδαίμων*.

τρισάθλιος: *τρισάθλιος γυναικὶ πιστεύων ἀνήρ* mon. 633. *οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται, | ἐπὰν δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τρισάθλιος* Men. 4, 157 (2, 5). *οἷοι λαλοῦμεν ὄντες* (?) *οἱ τρισάθλιοι | ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα* ib. (2, 1). *ὦ τρισάθλιοι* (tyranni), | †*τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων;* ib. 92 (5, 1). *τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει | πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων* ib. 203 (6). *ἥττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ | ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν* anon. 4, 601 (6).

τρισκαίδεκα: ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσιν· | τούτων (an τούτων δ' ?) ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα anon. 4, 691 (350, 8).
τρισκακοδαίμων: *ὦ τρισκακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ mon. 757. Cf. κακοδαίμων.
τρισκατάρατος: ὦ τρισκατάρατε, ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας Men. 4, 90 (7).
τρισκελής: τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι Cratin. 2, 177 (9).
τρισμακάριος: ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια | τὰ θηρί' Philem. 4, 36 (8, 1).
τρισμακαρίτης: ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος- | ὁ τρισμακαρίτης (al. τρισμακάριστος, τρισμακάριτος) Antiph. 3, 92 (1, 8).
τρισμύριοι: ἐὰν τρισμυρίας | ἀλώπεκάς τις *συναγάγῃ, μίαν φύσιν | ἁπαξαπασῶν ὄψεται Philem. 4, 32 (3, 7).
τρισνέατον Cratin. 2, 93 (14).
τρισόλβιος: ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια | τὰ θηρί' Philem. 4, 36 (8, 1).
τρισχίλιοι: στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους Eup. 2, 473 (32). οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη *γέγον' ἔτη τρισχίλια-; Philetaer. 3, 294 (1, 1).
τριταῖος: ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου | τριταῖος Diph. 4, 395 (2, 19). μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια | τριταῖα Aristophan. 2, 1108 (1, 9).
τριταρτημόριον v. add. ad 2, 696.
τριτήμορον: τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς *(τοὺς) *τέτταρας | εἴληφεν *ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον Philem. 4, 19 (1). ἐγὼ | σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δέ *(γέ) μοι *τριτήμορον (vulg. τριτημόριον) ib. 24 (2).
τρίτος: Σικελία μέν- | ἐστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδώ, τρίτη | Κύρνος Alexid. 3, 517 (30, 3). τρεῖς-μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω | τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν *ὑγιείας ἕνα, | ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι, τὸν δὲ δεύτερον | ἔρωτος-, τὸν τρίτον δ' ὕπνου Eubul. 3, 249 (1, 4). ἔγχει *κάπιβόα τρίτον *παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν Pher. 2, 318 (2, 5). τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον· | *(ἕν') Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς, | καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου. | φέρε τὸν τρίτον** | Φίλας Ἀφροδίτης Alexid. 3, 432 (3, 6). ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτέ | ὁ πρῶτος ἦν *γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος, | εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής Men. 4, 114 (1). ὁ μὲν διήγημ' ἔλεγεν, ὁ δ' ἐποίει νεκρούς. | τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ Phoenicid. 4, 511 (v. 16). ὁ τρίτος *οὗτος δ' ἔχει | σύκων κυλιστὸν στέφανον Alexid. 3, 384 (3). τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον | Χαίριππον Phoenicid. 4, 510 (v. 1). *νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φαῦλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 4). οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται | ἔτι λαβεῖν; Anaxil. 3, 348 (1, 16). κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι. ‖ -καὶ τρίτη Λακωνική Aristophont. 3, 359. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον (al. τρίτον γυνή) κακόν mon. 231. τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (an ὄν? 5, 80), | ὠνόμασεν ὀρθῶς, δεύτερον δ' εἶναι καλόν, | τρίτον δὲ πλουτεῖν Anaxand. 3, 169 (1, 4). αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν, | τρίτον δὲ χαίρειν Philem. 4, 56 (68). πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα | ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει Men. 4, 135 (2, 17). τρία γάρ ἐστι-, | δι' ὧν ἅπαντα γίγνετ', ἢ κατὰ *(τοὺς) νόμους, | ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ *(τὸ) τρίτον ἔθει τινί Men. 4, 114 (2). πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον | ἤδη μ' ἐρωτᾷς Men. 4, 222 (1, 2). πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, | εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην | ἀγορᾷ κέχρηνται Anaxand. 3, 163 (1, 4). δεῖπνον

ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει Men. 4, 179 (3, 3). ἁλιεύς, παρ' οὗ τὸ φερνίον τρίτην | ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν ib. 253 (69). ἡμέραν τρίτην | *ἐπεκώμασ' ἡμῖν ib. 286 (234). ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον, ἡμέραν τρίτην | μεθ' ἑπτά *Antiph. 3, 156 (74). τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει ex Antiph. 3, 159 (91). πότε σὺ *(δῆτ') ἤκουσας αὐτοῦ; B. *πρωπέρυσιν ἔτος τρίτον Pher. 2, 360 (93). τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία (?) anon. 4, 685 (330, 3) cf. 5, 121. πόστην *ὑφοδώσεις παιδάριον ῥύμην; B. τρίτην Philippid. 4, 473 (1). *δωδέκατος ὁ τυφλός, τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων, | ὁ στιγματίας τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα Eup. 2, 537 (4, 1).

τριτοστάτης (an τριτοστάτις?) Aristophan. 2, 1146 (18).

τριτοστάτις: Aristophan. 2, 1146 (18).

τρίφυλλον: κάνθρύσκου μαλακῶν τ' ἴων *λείμακα καὶ τριφύλλου Pher. 2, 305 (2, 3).

τρίχαπτος: κόραι-ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις Pher. 2, 300 (1, 28).

τριχίας: τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη Mnesim. 3, 569 (v. 38). *τριχίας-καὶ τὰς *πρημνάδας (libr. τριχιάδας-πρημάδας) Nicoch. 2, 845 (1).

τριχίδιον: ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι, | τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας Alexid. 3, 455 (2, 3).

τριχίς: ἐπὶ τοῦ βίου | πρὸ τοῦ πολέμου-τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ Eup. 2, 493 (16). οὐδὲ τριχίδων (int. πεῖραν λαμβάνεις), οὐδ' οἷον ἐψητῶν τινῶν; Alexid. 3, 392 (4). ἐν ἅλμῃ-τριχίδων ἀπεβάφθη Aristophan. 2, 1123 (19).

τρίχορδον: v. τρίχορδος.

τρίχορδος: βαρβίτους τριχόρδους (f. βαρβίτους, τριχόρδους an τρίχορδον?), πηκτίδας, | κιθάρας Anaxil. 3, 345 (2).

τρίχους: τῶν κατεσταμνισμένων | ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι *τινές; B. τρίχους Nicostr. 3, 283 (1).

τρίχωμα: εὐ-μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα Ephipp. 3, 332 (v. 6).

τριώβολον: τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν· εἰς *(τοὺς) *τέτταρας εἴληφεν *ὑμῖν οὑτοσὶ τριώβολον Philem. 4, 19 (1). περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου Phryn. 2, 599 (4). τριωβόλου κρεΐσκον ἀστεῖον πάνυ | ὕειον Alexid. 3, 472 (4). τὸ κύβιον τριωβόλου ib. 389 (1, 9). μαστιγίας δ' ἐπ' ἀργυροῦ | πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχον ἐνίοτε δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου Philippid. 4, 469 (v. 5). ᾔτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον Thugenid. 4, 593 (1). φιλάργυρος-κἀλιτήριος, | ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). *Λορδῶνι δραχμή, *Κυβδάσῳ τριώβολον Plat. 2, 675 (2, 17). τριωβόλῳ δὲ πόρνην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 3). δέχεται-καὶ στατῆρα καὶ τριώβολον (int. Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 22). *(ἀθῷος) ἦλθες καββαλὼν τριώβολον Amips. 2, 706 (1). *τριωβόλων ὅσων ὕπερ (ed. min. ὅσωνπερ) ἡλιάζομαι (cod. τριώβολον ὅσον ὑπερηλιάζομαι) Phryn. 2, 605 (11) cf. 5, 41. δικαστικὸν fuit τριώβολον Aristophan. 2, 1174 (10). πυρετὸς εὐθέως | ἥκει τρέχων, οὐκ ἄξιος τριωβόλου Nicoph. 2, 850 (1, 3). λήψει δ' ἐν Ἅιδου *κραπάταλον τριωβόλου καὶ ψωθία Pher. 2, 288 (4).

Τροία: θερμότερον ἢ κραυρότερον ἢ μέσως ἔχον, | τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν Eubul. 3, 205 (v. 2).

τρόπα: ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι (?) τρόπα Cratin. 2, 113 (4).

τροπαῖον: Cratin. 2, 227 (159). Eup. 2, 569 (67). διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον Aristophan. 2, 1122 (14). τρόπαιον Men. 4, 319 (444).

τροπή: ἄστρων ἐπιτολάς, δύσεις, τροπάς Alexid. 3, 397 (1, 5). ποῖος

περὶ δύσιν Πλειάδος- | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος Damox. 4, 530 (v. 20).

τροπίας: *ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε Aristophan. 2, 1028 (6).

τρόπος: τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι Metag. 2, 754 (2). Σαμιακὸν τρόπον Cratin. 2, 23 (11). κυβηλικὸν τρόπον anon. 4, 641 (145). ἔξεισιν ἄκων (an οἴκων?) δεῦρο πέρδικος τρόπον Pher. 2, 337 (5). οἰκίας τρόπον (?) Antiph. 3, 75 (2, 4). οὐ-τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον | ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων Aristophan. 2, 1159 (3). πότερα βούλεσθε τὴν *(νῦν) διάθεσιν | ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; | B. ἀμφότερ' ἐρεῖς, ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον (τοῖν τρόποιν? ed. min.) | ὃν ἂν δοκῇ μοι-αἱρήσομαι Eup. 2, 548 (3). τίνα δὴ παρεσκευασμένοι | πίνειν τρόπον *νῦν ἐστε; λέγετε. τίνα τρόπον*; (ita ed. min.) | B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ Anaxand. 3, 161 (1) cf. 5, 80. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον; Antiph. 3, 29 (1, 4). ἔπειτ' ἀφήσεις. B. τίνα τρόπον; A. δεῦρο βλέπε. | τοιοῦτον ib. 30 (1, 17). ἰάσιμον - τὸ πάθος ἐστί. A. τῷ τρόπῳ; Alexid. 3, 440 (5, 4). τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον | ζῶμεν. B. τίνα τρόπον; A. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω Athenion. 4, 557 (v. 8). τίνα τρόπον; anon. 4, 672 (295[b]). Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετρᾶφθαι τὸν τρόπον Nicol. 4, 579 (v. 9). καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει | ἅπαντας Men. 4, 228 (3, 1). βιοῖ-οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον Diph. 4, 424 (27[b]). cf. mon. 65. εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται Men. 4, 234 (11, 6). οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς λαλήσομεν | *αὐτοῖς-, | οὐδ' ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς πάλιν | ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν Philem. 4, 6 (v. 3). εἰκῇ τέ *πως | ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον Apollod. Car. 4, 441 (v. 8). ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει *σὺ χὤν βούλει τρόπον Philem. 4, 4 (1, 15). μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἑσπέραν, πάντας τρόπους Xenarch. 3, 617 (1, 17). ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα Pher. 2, 299 (1, 2). ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα κατὰ πολλοὺς τρόπους mon. 198. ξενία *(γέ τοι) χαλεπὴ *('στι) κατὰ πολλοὺς τρόπους mon. 395. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου | -μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν | τρόπον τίν' ἐστί Alexid. 3, 405 (6, 2). ἔπειτα καὶ τρόπον τινά (an χἄτερον τρόπον?) | τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα Axionici 3, 534 (1, 7). ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος πονεῖν | *πάντ' ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον *τινά Men. 4, 234 (11, 2). *ἂν μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ' ἐπιβλέψῃ μόνον, | τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα | τρόπον παραθεῖναι *δ' ἢ πότ' ἢ πῶς σκευάσαι | *(δεῖ), μὴ *προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ, | οὐκέτι μάγειρος Dionys. 3, 547 (v. 6. 7). καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον | πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 439 (3, 10). κἀπονίψει κατὰ τρόπον | τὰς χεῖρας Antiph. 3, 21. τὸ σέ | θρέψαι κατὰ τρόπον Alexid. 3, 522 (47). εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον Philem. 4, 33 (4, 2). *τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον Men. 4, 142 (2). δεῖ | αὐτὴν (i. e. τύχην) φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον Apollod. 4, 456 (5). ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου (l. ὀρθῷ τρόπῳ 5, 79) Antiph. 3, 155 (67). Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος | ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους Cratin. 2, 82 (2). ἀνὴρ πολίτης (?) πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους Eup. 2, 471 (23) cf. 5, 36. εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους, | φακῆς γένη παντοδαπά Hegesipp. 4, 479 (v. 9). οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου (i. e. Acanthii) στρυφνὸς εἶ, | καὶ τοὔνομ' αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις | ἔχεις, τὰ δ' ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις;

Amphid. 3, 317 (1) cf. 5, 85. *ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας | ἀλώπεκάς τις *συναγάγῃ, μίαν φύσιν | ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα. | ἡμῶν δ' ὅσα καὶ τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀριθμόν | -, τοσούτους ἔστι καὶ τρόπους ἰδεῖν* Philem. 4, 32 (3, 9. 11). *βληχητὰ τέκνα *κοὐδαμῶς τοῦ (γε σοῦ?) τρόπου* Eup. 2, 477 (38). *οὐθ' οἱ τρόποι-ὁμονοοῦσ' οὐθ' οἱ νόμοι | ἡμῶν* Anaxand. 3, 181 (v. 2). *οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος, | ὥστ' οὐδὲ *δειπνῶν-*ἐμπίμπλαται* Eubul. 3, 224 (3). *ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας | ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις* Alexid. 3, 407 (3). *εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας* (i. e. *ἑταίρας*), *ὥστε μήτε τοὺς τρόπους | μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι* Alexid. 3, 422 (1, 5). *ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο ‖ ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης, | ὄντως ἑταίρας· αἱ μὲν ἄλλαι τοὔνομα | βλάπτουσι τοῖς τρόποις γὰρ ὄντως ὂν καλόν* Antiph. 3, 124 (1, 7). *ἡ δ' οἶδεν ὅτι ᾗ τοῖς τρόποις ὠνητέος | *ἄνθρωπός ἐστιν* Amphid. 3, 301 (v. 4). *σαπρὰν γυναῖκα-ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ* Philem. 4, 58 (77). *δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ, | ἤτοι *προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον* Men. 4, 251 (58). *ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος | χρηστός-* ib. 259 (99). *ἓν ἔστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος* ib. (100). *τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης- | -μήτ' ἐξετάσαι μήτ' *εἰσιδεῖν* ib. 228 (3, 5). *μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον* mon. 333. *γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, οὐ τὰ χρυσία* mon. 92. *μὴ *χρώμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε, | ἔργοις δὲ καθαροῖς καὶ τρόποις τὴν καρδίαν* Antiph. 3, 151 (56). *ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι* mon. 160. *καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους* mon. 675. *ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὡραίων φίλων* (l. *ὡραῖον φιλῶν* 5, 85) | *τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς* Amphid. 3, 307 (2, 3). *οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν* Baton. 4, 503 (1, 4). *τίνα γὰρ ἔχει-διαφοράν | ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος | παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι-;* ib. 504 (1, 8). *τοῖς τρόποις ἁρμόττον *ὥσπερ περὶ πόδα* Plat. 2, 660 (3). *ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις *(ἡρμοσμένον), ὦ γλυκὺς ἀγκών* Plat. 2, 677 (4) cf. 5, 49. *ὅταν γὰρ εὖ | συναρμόσῃ τις τοῖς συνοῦσι τὸν τρόπον, | τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται* Ephipp. 3, 327 (2). *ἡ φύσις μία | πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν *τρόπος* Men. 4, 185 (2). *διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην | πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους* Posidipp. 4, 526 (6). *φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως* mon. 535. cf. mon. 742. *τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι. | πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων* Antiph. 3, 152 (60, 3. 5). *πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος* Antiph. 5, 80 (102). *πενία-συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ* Diph. (?) 4, 424 (24). *τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ | καὶ *δυσγενείᾳ καὶ τρόπου *πονηρίᾳ ‖ τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι* Men. 4, 214 (5). *πλοῦτον μετελήψεθ' ἕτερον οὐχὶ τὸν τρόπον* Philem. 4, 64 (113). *ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ* Antiph. 3, 154 (65). *ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος | *τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ* Men. 4, 127 (4). *ἐὰν δὲ μὴ θεὸς διδῷ, | *(τοῦ μὴ διδόντος), οὐ τρόπου *σοῦ ἁμαρτία* ib. 198 (1, 4). *ὁ μὴ φέρων-κατὰ φύσιν τὰ πράγματα | τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον* ib. 247 (43). *πολλὰ ποικίλλει χρόνος | παράδοξα καὶ θαυμαστὰ καὶ ζώντων τρόποι* ib. (42). *τοῖς μὲν ἡ τύχη | τούτων* (i. e. *κακῶν*) *δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι* ib. 252 (62). *χρηστὸς τρόπος | εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον* ib. 263 (124). *πεῖραν ἐπὶ *γήρως ὁδῷ | ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος* ib. 264 (125). *τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώ-*

τατον Antiph. 3, 150 (47) = mon. 717. δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος mon. 136. δίκαιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ mon. 135. ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ | τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον Alexid. 3, 468 (1, 4). *ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ Diph. 4, 425 (32). ἀλογίστου τρόπου | ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2). θεοῦ πέφυκε δῶρον εὐγνώμων τρόπος mon. 241. ὅστις-διαβολαῖσι πείθεται ταχύ, | ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους (al. τὸν τρόπον), | ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχων (ἔχει ed. min.) Men. 4, 249 (49). ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν | δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν ib. 324 (466). ἐμὲ-ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος, | -ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος ib. 249 (48). τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος ib. 209 (1, 7). ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων Men. 4, 258 (92). ὡς ἡδὺ πρᾷος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ | πατὴρ ib. 276 (190). πικροῦ γέροντός αὐθεκάστου τὸν τρόπον (al. τοῦ τρόπου) ib. 284 (229). παῦσαι γέρων ὢν τοὺς τρόπους Philetaer. 3, 295 (2, 1). σωτηρίας σημεῖον ἥμερος τρόπος mon. 478. 629. ὕδωρ θαλάσσης ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων mon. 588. μεταλαμβάνων ἐπιδέξι' αὐτοῦ (int. τοῦ γήρως) τὸν τρόπον Anaxand. 3, 196 (2, 5). ἀλλ' ἐμοὶ πείθεσθε πάντως μεταβαλόντες τοὺς τρόπους Eup. 2, 546 (1, 7). καίτοι πέπραχε (an πέπραγε?) τῶν τρόπων μὲν ἄξια Plat. 2, 669 (2, 1). ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ (Amoris) Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 4). τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὐτοῦ τρόπων | λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνών (int. ὁ φθόνος) Philem. 4, 50 (43). τοιοῦτος ὁ τρόπος Diph. 4, 395 (2, 26). βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν οἷός εἰμι τοὺς τρόπους Aristophont. 3, 357 (1, 1). τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου | ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 1). ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ ib. 45 (2, 10). εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον | εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος Anaxil. 3, 353 (1, 2). κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου Alexid. 3, 499 (v. 3). οὐδεὶς-οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | ἄνθρωπος, οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους- Men. 4, 137 (1, 4). ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ | δημοτικὸς ἦν τις-τοὺς τρόπους Eubul. 3, 240. ἡ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος Antiph. 3, 150 (51, 2) = Theophil. 3, 630 (1, 2). οἱ δὲ τοὺς τρόπους | ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ Philetaer. 3, 299 (v. 3). ξύνεστι γὰρ δεσμῷ μὲν *(οὗτος) οὐδενί, | *(τοὐ)τοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς *αὐτοῦ τρόποις Herm. 1, 97 (3). ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους | ἐρημία Men. 4, 207 (1, 1). ῥύου δὲ σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου mon. 473. σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον mon. 485. ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον mon. 144. ὡς πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ mon. 559. μιμοῦ τὰ σεμνά, μὴ *κακοὺς μιμοῦ τρόπους mon. 336. καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι mon. 303. εὐκαταφρόνητός ἐστι σιγηρὸς τρόπος mon. 167.

τροποῦσθαι κώπην Eubul. 3, 229 (6).

τροπωτήρ: φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους Xenarch. 3, 614 (v. 8).

τροφάλιον: τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου Alexid. 3, 462 (1, 12).

τροφαλίς: Σικελίας αὔχημα τροφαλίς anon. 5, 118 (32). *(ἡ) τροφαλὶς *ἐκεινηί | ἐφ' ὕδωρ βαδίζει σκῖρον ἠμφιεσμένη Eup. 2, 538 (5). τροφαλίδας τε λινοσάρκους (an λιχνοσάρκους?), μανθάνεις; τυρὸν λέγω Antiph. 3, 25 (1). ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρὼ *τροφαλίδα anon. 4, 628 (97) sive 2, 1195 (83). *ναστοὺς τροφαλίδας ἀμφιφῶντας ἰτρία anon. 4, 621 (62).

τροφεῖα: κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν Men. 4, 304 (333).

τροφεύς: τὸν ἀγαπητὸν δεσπότην, | τὸν τροφέα, τὸν σωτῆρα Theophil. 3, 626 (v. 3).

τροφή: *ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ anon. 4, 691 (350, 2). καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις | ἑκοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν Philem. 4, 33 (4, 6). *τακτῆς τροφῆς - τῆς καθ' ἡμέραν - | γλιχόμεθα *(μὲν) τὴν μᾶζαν ἵνα λευκὴ παρῇ Alexid. 3, 446 (1, 6). τὰς προσφόρους | ἡμῖν (al. ὑμῖν) τροφάς, *σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα Antiph. 3, 35 (3). τάδ' οὐ Κόρινθος οὔτε Λαΐς - | οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαὶ Eriphi 3, 559. αἱ μεταβολαὶ - αἵ τε κινήσεις κακὸν | ἠλίβατον *ἀνθρώποισιν ἀλλοιώματα | ἐν ταῖς *τροφαῖς (libr. τροπαῖς) ποιοῦσι Damox. 4, 530 (v. 23). τῶν - βρωμάτων | - τιμωρίαν | ἔχοντ' *ἔνι' ἔστιν, οὐ τροφὴν Nicomach. 4, 584 (v. 32). τροφήν τε γὰρ δίδωσι (vinum) τοῖσι χρωμένοις, | ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν anon. 4, 605 (16, 4). ἐὰν τροφὴν δοὺς τὸν λαβόντ' ὀνειδίσῃς, | ἀψινθίῳ κατέπασας ἀττικὸν μέλι Men. 4, 270 (160). ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ | ἔστιν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα ib. 135 (2, 12).

τρόφιμος: Κῆρυξ *Θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς *Πορφύρας Archipp. 2, 721 (6). τρόφιμος (i. q. herilis filius Terent.) Men. 4, 125 (7). οὐχ ὁ τρόφιμός (i. e. δεσπότης) σου - ‖ *ἔγημ' ἔναγχος; Men. 4, 300 (312).

Τρόφιμος: Τρόφιμε Men. 4, 227 (2, 1). Τρόφιμ' ib. (2, 16). Τρόφιμε Philippid. 4, 476 (5, 2).

τροφός: ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὸν τῆς παρθένου Eubul. 3, 245 (1, 3). οὐχ ὁρᾶτε τὴν τροφὸν | ζῶμ' ἐνδεδυμένην; Men. 4, 199 (9). Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος (i. e. Γεωργία) Aristophan. 2, 1065 (2, 2). μήτηρ ἁπάντων γαῖα καὶ κοινὴ τροφός mon. 617. ἡ Διὸς Κρήτη τροφὸς Alexid. 3, 517 (30, 4).

τροχάζω: οὐ παύσεται δι' ἡμέρας ὁσημέραι τροχάζων (int. ἐνιαυτός) Herm. 2, 380 (1, 6). κἂν *δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου Philetaer. 3, 292.

τροχήλατος: τῆς τροχηλάτου (al. τροχηλάτης) κόρης | πίμπλησι λοπάδος *στερροσώματον κύτος Xenarch. 3, 614 (v. 9).

τροχιλία: Aristophan. 2, 1125 (25). *τροχιλίαισι ταῦτα καὶ τοπείοις | ἱστᾶσιν Archipp. 2, 724 (1).

τροχίμαλλον: Aristophan. 2, 1221 (270).

τροχός: *τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν - κύτος (i. e. χύτραν) Antiph. 3, 26 (1, 2). ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν | *ἐλᾶν ἀνεκάς Aristophan. 2, 1019 (9). υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα | - μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους Theophil. 3, 629 (2).

τρύβλιον: de accentu v. 3, 535. κρατῆρας ὀκτώ, *δέκα χύτρας, δύο τρυβλίω Eup. 2, 520 (36). τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καί | λοπάδια Eubul. 3, 223 (1). τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὀξίς Axionici 3, 535 (3). πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, - | - ἅλας, ἔλαιον, τρύβλιον Antiph. 3, 39 (2). ἔτνους - τρύβλιον - | καὶ τῆς ἀθάρης Cratet. 2, 235 (2). φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα Diph. 4, 406 (v. 2). ἐὰν ἐπιχώριος | ἰατρὸς εἴπῃ "τρύβλιον τούτῳ δότε | πτισάνης ἕωθεν", καταφρονοῦμεν - ' | *ἂν δὲ "πτισάναν καὶ τρύβλιον", θαυμάζομεν Alexid. 3, 448 (2, 2. 4). πληγὰς *ὑπέμενον *κονδύλων καὶ τρυβλίων | ὀστῶν τε Axionici 3, 534 (1, 3). κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ | ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ Philippid. 4, 469 (v. 6). ἐν ἀργυρῷ - τρυβλίῳ μέλι Antiph. 3, 79 (1). φέρουσα τὸν

γλυκὺν | ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ *πετάχνῳ τινί, | -οὔτε τρυβλίῳ | οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν Alexid. 3, 408 (1).

τρυγέρανος: τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | *ἡμᾶς τι παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον. | B. τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίγνεται τοῦτ' αὐτόθι Philem. 4, 15.

τρυγερός: οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ' οὐδὲ γλύξιδας (ita Par. Bk.) Polyz. 2, 872 (2).

τρυγῶ: ὁ μέν τις ἀμπέλους | τρυγῶν*, ὁ δ' ἀμέργων *(τὰς) ἐλάας anon. 5, 122 (391). τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι in Seripho insula dixit anon. 4, 672 (295c). ἐκ καθαρῶν ἀχύρων *σῖτον τετρύγηκας anon. 4, 699 (379). ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει τρυγώμενα mon. 7.

τρυγῳδοποιομουσική: *ἦν μέγα τι *χρῆμ' ἔτι τρυγῳδοποιομουσική Aristophan. 2, 1085 (15, 1).

τρυγῳδός: Σαννυρίων | ἀπὸ τῶν *τρυγῳδῶν (vulg. τραγῳδῶν) Aristophan. 2, 1005 (1, 9).

τρυγών: 1. τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες ap. Demetr. 2, 877 (3). σοῦ -λαλιστέραν | οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι, | -*οὔτε τρυγόν', οὐ | τέττιγα Alexid. 3, 420. τρυγόνος λαλίστερον ap. Men. 4, 195 (13). 2. οὐδ' Αἰξωνίδ' -ἐσθίειν *ἔτι τρίγλην, | οὐδὲ τρυγόνος Cratin. 2, 141 (1). ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα | χωρὶς Θεανοῖ *δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 23). κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος Mnesim. 3, 570 (v. 39).

τρύξ: ἀκούειν *προβατίων βληχωμένων | τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης Aristophan. 2, 1108 (1, 6). σκάψαι *κἀποκλάσαι *(τε) καὶ -διελκύσαι | τῆς τρυγὸς ib. 987 (8, 4). ἕλκων τῆς τρυγὸς Cratin. 2, 164 (4). ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν Theop. 2, 813 (v. 4).

τρυπαλώπηξ: anon. 4, 667 (278).

τρύπανον: τοῖς *τρυπάνοισιν ἀντίπαλον *ὀπήτιον Nicoch. 2, 844.

τρύπημα: οὐδὲν *κενὸν τρύπημ' *(ἂν) ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν *εὕροις Eup. 2, 562 (44).

τρυπῶ: οὐδ' ἐτρύπησεν κρόκην anon. 4, 646 (168). τοῖς -*λάλοισιν ἐξ ἄκρου | ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη (an διατετρημένη?) anon. 4, 653 (197).

τρυσίππιον: ὥσπερ ἵππῳ *μοὐπιβαλεῖς τρυσίππιον (Eust. τρυσίππειον) Eup. 2, 555 (17).

τρυφεραμπέχονος: Ἰώνων | τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθής | ὄχλος Antiph. 3, 50.

τρυφερός: ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία Calliae (Diocl.) 2, 736 (2). τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου *σεμνοπότου σταγόνος | πλῆρες Antiph. 3, 95 (1, 5). *παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρυπτοι Eubul. 3, 257 (2). τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις Plat. 2, 677 (4). τρυφερῷ βίῳ σύνεστιν (int. λύπη), ἐνδόξῳ βίῳ | πάρεστιν Men. 4, 149 (1, 9). οὐ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν | ἄλλως *τ' ἄπιστον Antiph. 3, 117 (2, 4). βαυκά, μαλακά, τερπνά, τρυφερά Arar. 3, 275 (2).

τρυφή: cf. Τρύφη. πεπρακότες | τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφὴν | γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν Alexid. 3, 450 (v. 2). τρυφὴ | καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ | δουλεύομεν Apollod. Car. 4, 442 (v. 25). [τρυφῆς ἁπάσης μεταλαβόντας ἐν βίῳ Philem. 4, 67 (1, 2)]. ἡμῖν (i. e. adulatoribus) δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς Antiph. 3, 79 (2, 6). ἥ τε κατὰ πόλιν | αὕτη τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον Men. 4, 207 (1, 5). οὐκ ἐκ πότων καὶ τῆς καθ' ἡμέραν τρυφῆς | ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου ib. 240 (24). ἄλλοις καταλείψας

εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν Philem. 4, 35 (7, 6). ὑπερήφανόν που γίγνεθ' ἡ λίαν τρυφή Men. 4, 251 (30, 1). Χοῶν δέει | τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ Eubulid. 3, 559. ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' ἀεί Men. 4, 150 (6). ὥραν *ἀπολείβειν καὶ τρυφὴν ex anon. 4, 612 (39). Caeterum cf. ad Amips. 2, 712 (6).

Τρύφη: *ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, *Τρύφη (vulg. τρυφῇ); Alexid. 3, 488 (1, 3). σὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ, *Τρύφη (cod. τρυφῇ) Men. 4, 200.

τρύφημα: *ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές (an τρύφημα παρυφές?), ξυστίδα Aristophan. 2, 1079 (6, 7). Διονύσιος | χρυσοῦν ἔχων *χλίδωνα καὶ τρυφήματα Polyz. 2, 871 (1, 2).

τρυφοκαλάσιρις: τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον Aristophan. 2, 1079 (6, 6).

τρύφος: ναστῶν τρύφη Pher. 2, 299 (1, 5).

τρυφῶ: ὅταν-λευκὸς ἄνθρωπος-, | ἀργός, λάβῃ δίκελλαν *εἰωθὼς τρυφᾶν Sosicr. 4, 591. ὅταν-εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν | δυνάμενον ἐμβλέψῃ (pauper) Men. 4, 193 (5, 3). εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ ib. 96 (1, 4). ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον ib. 74 (2). τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους (Pythagorei) Alexid. 3, 483 (2, 14). ἐν ταῖς-ἑτέρων βούλετ' ἀτυχίαις τρυφᾶν (int. μοιχός) Euphr. 4, 495 (2). *λεπτοσυνθέτοις τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν; | ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; Antiph. 3, 27 (1, 10). τῶν Θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα, | ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν Aristophont. 3, 363 (v. 3). ἄρτοι τρυφῶντες Alcaei 2, 826 (3). Eubul. 3, 214 (2) non sunt poetarum verba.

τρύχνος: μουσικώτερος τρύχνου anon. 4, 660 (235).

τρωγάλια: v. τράγημα.

τρῶγες Stratt. 2, 791 (18).

τρώγω: ἠλείφετο | -τοιούτῳ μύρῳ | καρποῦ *σύχν' οἷόν φασι τὰς περιστερὰς | τρώγειν Antiph. 3, 117 (2, 11). τρώγοντες (al. τρώγοντας) μολόχης ῥίζαν ib. 85. ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, *ὡσπερεὶ Πλάτων Anaxand. 3, 170 (1). ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες *ἅλιμα Antiph. 3, 87. τρώγουσι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκυλα Theop. 2, 817 (3). μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου anon. 4, 611 (37). βλαύτας σύρων, | βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων Anaxil. 3, 345 (1, 3). βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς Eubul. 3, 228 (1). τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν Men. 4, 112 (7). μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; Β. τρώγοιμι Antiph. 3, 77 (v. 4). μή μοι φακούς-. | ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν Pher. 2, 280 (1, 5). πύρεττε μηδὲν φροντίσας,| καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους Pher. 2, 287 (1, 2). ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τρώγων καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως | ἥκει τρέχων Nicoph. 2, 850 (1). ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας Aristophan. 2, 1138 (4). τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη Pher. 2, 341 (2). λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1).

Τρῶες: ὁ-Μενέλεως *ἐπολέμησ' ἔτη δέκα | τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα Antiph. 3, 25.

τρώκτης σφόδρ' ἐστίν anon. 4, 661 (236).

τρωξαλλίδες: κατεδηδόκασι τὰ *λάχαν' αἱ τρωξαλλίδες Alexid. 3, 389 (1, 12).

τρωτός, ἄτρωτος, δασύς, | λεῖος Eubul. 3, 254 (1, 8).

τύ: †καναταλὴς (ap. Bk. κανατλῆς f. καὶ τὺ λῆς) ἀποσχάσω Cratet. 2, 249 (5).

τυγχάνω: πολὺ τῶν θεῶν-ἐστι τιμιωτέρα (int. ἔγχελυς)· | τῶν μὲν γὰ

εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν Antiph. 3, 80 (v. 4). καιροῦ τυχὼν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα mon. 281. ὧν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὔχεται τυχεῖν | τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται Posidipp. 4, 519 (1). τυχεῖν - αὐτῶν ἀμφοτέρων (i. e. γήρως καὶ γάμου) σπουδάζομεν, | ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον λυπούμεθα anon. 4, 690 (346). νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο Antiph. 3, 8 (1, 6). τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν Alexid. 3, 518 (31, 4). τὸ δ' ἀγαθὸν ὅ τι πότ' ἐστίν, οὗ σὺ τυγχάνειν | μέλλεις διὰ ταύτην, ἧττον οἶδα τοῦτ' ἐγώ Amphid. 3, 302. τὸ - προθύμως μὴ *πονήσαντ' εὐτυχεῖν (an πονήσαντας τυχεῖν?) | εὐδαιμονίας Men. 4, 143 (1) cf. 5, 103. ἀρχῆς τετευχὼς ἴσθι ταύτης ἄξιος mon. 44. ξένοις ἐπαρκῶν τῶν ἴσων τεύξῃ ποτέ mon. 391. "ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν *τυχών (libr. μολεῖ, μολεῖν)" Diph. (ex Eur.) 4, 411 (1, 9). ἀποδημίας - τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεί | τοὺς ζῶντας Alexid. 3, 484 (3, 10). τεύξομαι δ' ὕπνου | προέμενος; anon. 4, 668 (282) ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς *τύχῃ | καταστροφῆς τις - Men. 4, 232 (8, 7). τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν Alexid. 3, 489 (2, 5). *ἐμφύντ' ἀποθανεῖν *κἀπιγράμματος τυχεῖν anon. 4, 673 (298). ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα, | *οὗ (libr. ᾧ) μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1, 2). [δίκαιος ἴσθι ἵνα δικαίων τύχῃς mon. 119]. τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας Men. 4, 237 (15, 7). οὐδεὶς - ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας ib. 249 (51, 3). συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4). μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου mon. 357. ὅταν τύχῃ τις εὐνοοῦντος οἰκέτου Men. 4, 259 (98). ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν Philem. 4, 55 (63b) = Men. 4, 274 (179). cf. Philippid. 4, 478. ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν mon. 556. πάντα γὰρ τυχὼν ἄπει Eup. 2, 523 (3). κέρμα γάρ τι τυγχάνω *(λαβών?) Antiph. 3, 74 (3). † ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8) cf. 5, 41. ταὐτόματον, ὃ γίγνεται | ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). ὅποι τύχοιμεν, | στρατευόμεσθ' αἱρούμενοι καθάρματα στρατηγούς Eup. 2, 466 (15, 7). εἰκῆ τέ *πως | ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον (fortuna) Apollod. Car. 4, 441 (v. 8). ἀργυρίῳ -, | *ὃ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις | ἔδωκε Apollod. 4, 456 (4). ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν | εἰκῆ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). οὐδὲ παρέλαβεν | εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας Diod. 3, 544 (v. 27). σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν | ἡδύσμαθ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ | ὁ τυχὼν δύναιτ' ἂν Dionys. 3, 548 (v. 17). συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα - || *(οὐ τοῦ τυχόντος) ib. (v. 21). τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον | - ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς | διακόνου *'στ' οὐ τοῦ τυχόντος Nicomach. 4, 583 (v. 10). κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές, | σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ *ποιεῖν Epinici 4, 505 (v. 4). καί σου κατέδεται τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις | λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' Timocl. 3, 600 (2, 2). καὶ δὴ τυχὸν μὲν διὰ τὸ παρέχειν πράγματα | μόνους *ἑαυτῇ - | ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν Philem. 4, 33 (4, 12). ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως | εὔσως ἅπαντας *ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί Baton. 4, 502 (1, 10). ἕτερόν σοι τυχὸν | φανήσεται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 482 (v. 9). τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται Men. 4, 96 (1, 3). ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινί | παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν ib. 107 (2, 7). ἐς τὸν καλιόν, ἣν τύχῃ, *καθείργνυται Cratin. 2, 63 (4). ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχῃ δ' ἐστὶν λαγώς Posidipp. 4, 521 (v. 9). ἄνθρωπος γὰρ ὢν | *σκέψει τί περὶ τοῦ; δυστυχὴς ὅταν τύχῃ Men. 4, 205 (2, 3). εἰκῆ λαβεῖν, | ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν, ἐὰν τύχῃ, | λάλον Men. 4, 228 (3, 12). ὃς δ'

ἂν- | -τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται- | -καὶ (an κἂν?) τύχῃ γ' ἐράνου τινός Alexid. 3, 485 (3, 16). cf. ad anon. 4, 616 (48) add. *βασίλισσ' ἔσει Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχῃ Philem. 4, 7. ἐπέπασα | ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, *ἐὰν οὕτω τύχῃ Men. 4, 121 (6). περίμενε | -· κἂν οὕτω τύχῃ | Εὔθυνος *(αὐτὸς? 5, 76) *ἀπολοπίζων αὐτόθι, | χρηστόν τι *περιμένων κέλευσόν *μοι τεμεῖν Antiph. 3, 70 (1). κἂν ποτε πταίσας τύχῃς, | ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν Men. 4, 107 (2, 13). κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ Eup. 2, 484 (1, 9). κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον ib. 487 (16, 1). καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον | ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχῃ Men. 4, 96 (2, 5). υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ Posidipp. 4, 516. εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος | τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν Ephipp. 3, 326 (1). οὕτως, ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος, | ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ Philem. 4, 42 (24, 4). ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ | ἐς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται Alexid. 3, 403 (1, 5). προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ | πωλῶν τις ἰχθῦς, *συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς | -ἡμῖν προσλαλεῖν Antiph. 3, 128 (2, 1). ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον | ἑστὼς ἀναγιγνώσκοντος οὐκ ἀκούσεται ib. 112 (1, 20). ἂν μὲν οὖν τύχῃ ‖ εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην Alexid. 3, 452 (1, 7). οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων, ἔχεις | *(ἐστυκότως) πως, ἡ θύρα *'στ' ἀνεῳγμένη Philem. 4, 4 (1, 11). τυγχάνει μικρά τις οὖσα, φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν | ἐγκεκάττυται· μακρά τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 7). ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ, | ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι Diph. 4, 389 (1, 7). ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους ἐάν | πλείους τις ὢν ἕξ ἑστιῶν τύχῃ Men. 4, 147 (1, 5). σκέψαι δέ μου | τὸ μέτωπον εἰ θέρμην ἔχουσα τυγχάνω Pher. 2, 359 (90). εἰ δυνατὸν καὶ μήτι μεῖζον πράττουσα τυγχάνει Eup. 2, 438 (5). ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν, | ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς | -, τοὐπίθημα τῆς χύτρας | ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 11). *εἶθ' ἃ μὲν *σὺ τυγχάνεις (vulg. συντυγχάνεις) | αὐλῶν πέραινε Antiph. 3, 24 (v. 4). οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅσ' ἂν καθ' ἡμέραν | εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις *εἰσαναλίσκων τύχῃ ib. 116 (1, 10). *ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον | τύχῃ τις εἰπών ib. 111 (v. 9). ὁ δ' ἕτερος-τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενής | *ἄνθρωπος Alexid. 3, 428 (2, 5). ὅ τι ἂν τύχῃ | μάγειρος ἀδικήσας, τὸν αὐλητὴν λαβεῖν | πληγάς Philyll. 2, 862 (2). *ὅτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὤν, | τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν Men. 4, 326 (473). ὅταν τὴν ἔνθεσιν | ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς, | τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε Antiph 3, 116 (1, 13). οὐχ ὡς λέγεις | πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις | ἐληλυθώς Anaxil. 3, 350 (2, 5). κεστρεῖς ἔχων, *ἀλλ' οὐ στρατιώτας, τυγχάνεις | νήστεις Antiph. 3, 76 (1). *ἱερεὺς γὰρ *ὢν τετύχηκας Ἐπακρίου Διός Polyz. 2, 869 (1). ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος Metag. 2, 752 (4). ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁδὶ τρέφων (ita cod. A) σε τυγχάνει Arar. 3, 276 (1). ἐν τῇδε *μὲν | *ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος *οἰκῶν τυγχάνει Antiph. 3, 40 (1). παρὰ λίμνην *γεωργῶν τυγχάνω ib. 71 (2, 8). ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει | ἔχουσα Timocl. 3, 600 (2, 5). εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγχανεν | ὁ (Herm. ὢν ὁ) Χαβρίου Κτήσιππος- Diph. 4, 391 (1, 1). ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν Aristophan. 2, 989 (10). ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πλείστους (Herm. γαστοὺς) φέρων | -εἴκοσι Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. τῶν Πυθαγορικῶν *δ' ἔτυχον ἄθλιοί τινες | ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες *ἅλιμα Antiph. 3, 87. καὶ γὰρ

ἔτυχεν ὂν κατ' ἀντικρὺ | τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα Eubul. 3, 244 (1). ἀλλ' οὐ τυγχάνει | ἐπίδημος ὤν Aristophan. 2, 1110 (5). οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω | οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον- Alexid. 3, 465 (3, 3). Cf. θιγγάνω.

τῦκα δέ | τὰ σῦκα (vocatis Thebani) Stratt. 2, 781 (3, 5).

τύλα: τραχήλου τύλαν Telecl. 2, 377 (18).

τυλεία (al. τύλη) ad Eup. 2, 496 (21).

τύλη: cf. τύλα. κεκρύφαλοί τε καὶ τύλη (al. τύλαι) Eup. 2, 496 (21). στρώματα, κλίνας, [καινὰς] τύλας Antiph. 3, 124.

τυμβογέρων: anon. 4, 680 (311[b]).

τύμβος: ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος | τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ Plat. 2, 679 (1, 1).

τυμπανίζω: ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει Eup. 2, 447 (1) cf. add.

τύμπανον: βούλει Διοπείθη μεταδράμω καὶ τύμπανα; Phryn. 2, 583 (1). †ῥάμνον, σφάκελον, τύμπανον Aristophont. 3, 364 (2).

Τυνδάριχος: *Τυνδάριχος (vulg. Τυνδαρικὸς) ὁ Σικυώνιος Baton. 4, 501 (v. 5).

τυντλάζω: ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται Sosip. 4, 483 (v. 35).

τύντλος: Men. 4, 313 (392).

τύπος: *διὰ τετρημένων ἀθέλδεται τύπων Diocl. 2, 839 (1). *συγγενησμένος | πανταχόθεν (Amor), ἐνὶ τύπῳ *(τε) πόλλ' εἴδη φέρων Alexid. 3, 496 (1, 9). τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος | τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών ib. 434 (1, 9). νοεῖς | τὸν τύπον;-*καὶ τί φαίνεται; Β. τέχνη Damox. 4, 531 (v. 52).

τύπτω: κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ, | τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω Anaxand. 3, 181 (v. 8). τοῖς φίλοις | *τοιουτοσί τίς εἰμι, τύπτεσθαι μύδρος, | τύπτειν κεραυνός Antiph. 3, 110 (v. 3. 4). παίειν με τύπτειν *λακπατεῖν Pher. 2, 323 (6). σου- | τύπτων τὸ πρόσωπον Herm. 2, 414 (3). *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται, | ὥς *φασιν, *αὐλητὴς παρ' *ὑμῖν Eubul. 3, 235 (3, 3). ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται. | εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν Alexid. 3, 454 (1, 6).

τυραννεύω: *ἐνταῦθα *(δ') ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ | Θόας Aristophan. 2, 1098 (2).

τυραννικός: τοῦτο-τὸ σῦκον (i. e. Laconicum) ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν Aristophan. 2, 986 (2). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ | -*(τὴν) τυραννικὴν φακῆν Demetr. 4, 539 (v. 6).

τυραννίς: καιροὶ-καταλύουσι τὰς τυραννίδας mon. 677. *ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης· | ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα Men. 4, 253 (68). μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ †τελοῦσα καὶ (f. πλουσία) γυνή mon. 363. καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη *'σθ' ἡ τέχνη Demetr. 4, 539 (v. 3).

τυραννοδαίμων: f. Aspasia anon. 2, 149 cf. ad Eup. 2, 535 (11). 5, 39.

τύραννος: ἐνταῦθ' *ἔνεστ' ὀστᾶ *(τε) καὶ κούφη κόνις | ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν Men. 4, 233 (9, 4). σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσίᾳ v. ad Aristophan. 2, 1073 (11). τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος (dominus), | ἑτέρων τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος Philem. 4, 11 (v. 3). ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις Alexid. 3, 497 (v. 4). ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως || ἀλλ' οὐ τυράννου *μὰ Δία Philetaer. 3, 293. *ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος- | -Λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1). Στάσις-καὶ-*Κρόνος- | μέγιστον τίκτετον τύραννον Cratin. 2, 147 (3). Aspasiam τύ-

ραννον (an τυραννοδαίμονα?) dixit Cratin. 2, 148 an Eupolis? 2, 535 (11) cf. 5, 39.

τυραννῶ: ἑτέρων (dominus) τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος Philem. 4, 11 (v. 3). *τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστιν** Antiph. 3, 64 (v. 1).

τυρβάζω: τύρβαζε, *Μανῆ. γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον *Alexid. 3, 395 (v. 6).

τυρίον ἐπεσθίοντα Telecl. 2, 368 (3).

τυρόκνηστις Plat. 2, 616 (5). δοίδυξ, θυΐα, τυρόκνηστις Aristophan. 2, 945 (4). κρεάγραν· θυΐαν· τυρόκνηστιν παιδικήν (?) Anaxipp. 4, 465 (1, 2).

τυρός: τῶν προβάτων μὲν οἷς ἔνι | μήτ' ἔρια μήτε τυρός.- | τῶν δ' *αἰγιδίων κατὰ *ταῦθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ Antiph. 3, 9 (1, 3. 4). *φόμην τὴν Σικελίαν | ἐν τοῦτ' ἀπόταχτον αὐτὸ τοὺς τυροὺς ποιεῖν | καλοὺς Philem. 4, 25 (2, 2) cf. ad (2, 3). τυρὸς Σικελικός Antiph. 3, 139 (11, 4). αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς (Eust. σῖτον) καὶ τυρὸν παρέχουσιν Herm. 2, 407 (1, 9). τροφαλίδας τε λινοσάρκους (f. λιχνοσάρκους), μανθάνεις; τυρὸν λέγω Antiph. 3, 25 (1). τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμών Alexid. 3, 462 (1, 12). ὀπτᾶν-τυροῦ Χερρονησίτου τόμον (Ephipp. τόμους) Eubul. 3, 268 (15ᵃ, 2) = Ephipp. 3, 325 (2, 5). τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός, | τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός, | τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός Antiph. 3, 73 (2, 7. 8. 9). ἑφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς ib. 100 (2). ὀξερίας τυρός anon. 4, 682 (320). οἴχεταί μοι τυρὸς ἐξεγλυμμένος *Eup. 2, 562 (42). τυ|ρὸς ἐν μέλιτι Pher. 2, 269 (1, 6). μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν Anaxand. 3, 184 (1, 44). χόνδρος, τυρός (Eust. πυρός), | μέλι, σησαμίδες Ephipp. 3, 330 (2, 3). τὸν βολβόν-σκόπει | ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρόν, μέλι, | σήσαμον Philem. 4, 46 (33). Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι Men. 4, 161 (1, 5). ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ *φυστήν ex Chionid. 2, 8 (4). τυρῷ καὶ μίνθῃ παραλεξάμενος καὶ ἐλαίῳ Cratin. 2, 88 (4). ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς οὐδ' ἐλαῶν (an ἐλῶν?) γένη Alexid. 3, 502 (1, 3). ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες καὶ στέμφυλα | καὶ τυρὸς ἔσται Alexid. 3, 474 (2). *σκορόδια, τυρόν, κρόμμυα Antiph. 3, 35 (3). σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες Antiph. 3, 101 (5, 2). θρῖα, τυρόν, ἐγχύτους Euang. 4, 572 (v. 7). βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων Anaxil. 3, 345 (1, 3). τυροὺς *(τε) καὶ ταρίχους Philippid. 4, 478 (18). σιλφίου, τυροῦ, θύμου Antiph. 3, 78 (1, 1). κύμινον, ὄξος, σίλφιον, | τυρόν, κορίαννον Anaxipp. 4, 459 (v. 8). τῷ σιλφίῳ μάστιξον (int. τὸν σαῦρον)-, | τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ Alexid. 3, 443 (v. 6). οὐ πεφαρμακευμένον (piscem) | τυροῖσιν Philem. 4, 26 (v. 6). Cf. πυρός.

Τυρρηνικός: σανδάλια Τυρρηνικά Cratin. 2, 91 (10). τίς τῶν λυχνείων ἡ 'ργασία; Β. Τυρρηνική Pher. 2, 288 (5).

Τυρώ: καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρὼ *τροφαλίδα anon. 4, 628 (97) cf. 2, 1195.

τυτθός: ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων anon. 4, 646 (167).

τυφλός: ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί Timocl. 3, 593 (v. 13). *δωδέκατος ὁ τυφλός Eup. 2, 537 (4, 1). μόλις δ' *ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν | λάβωσιν (piscarii), ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν | τούτῳ Antiph. 3, 88 (v. 7). τυφλότερος λεβηρίδος Aristophan. 2, 956 (13). οὐ-παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι Cratin. 2, 17 (3, 3). καὶ τυφλῷ δῆλον Men. 4, 103 (5). 200 (11). τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ Amphid. 3, 310 (1, 1). τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς | *τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει Men. 4, 93 (1). ὁ-πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός, | *πάντας βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ Antiph. 3, 153 (61ᵇ) cf. 5, 79. τυφλόν γε καὶ δύστηνόν ἐστιν

ἡ τύχη Men. 4, 195. cf. mon. 718. adde 5, 110. τύχη τὰ θνητῶν *πράγμαθ', ἡ πρόνοια δέ | τυφλόν τι κἀσύντακτόν ἐστιν Nicostr. 3, 285 (2). τυφλόν τι τἀνόητον εἶναί μοι δοκεῖ Men. 4, 259 (248).

τυφλῶ: τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν; ad Cratin. 2, 101.

τῦφος: τὸν τρόπον-οἶσθά μου | ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν Antiph. 3, 110 (v. 2). τὸ-ὑποληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη Men. 4, 142 (1, 7).

τύφω: ἔχει κάπνην. | A. ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν Alexid. 3, 464 (2, 15). ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης με τοῦ σοῦ †τέθαιφε (Cas. τέθαφε f. τέθυφε) Crobyl. 4, 566 (1).

τύχη: ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' *ἐπισκοποῦσ' ἀεί | -τύχη anon. 4, 693 (358). οὐδὲν-πλέον | ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν *ἄλλο τῆς τύχης, | εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς. || *πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ *λέγομεν ἢ πράττομεν | *τύχη 'στίν Men. 4, 212 (3ª). τύχη κυβερνᾷ πάντα ib. 213 (3ᵇ). οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδεμία τύχη θεός, | -ἀλλὰ ταὐτόματον, ὃ γίγνεται | ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη Philem. 4, 51 (48). ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης· | ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φύσιν τὰ πράγματα | τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον Men. 4, 247 (43). ὅσα διὰ τοὺς πράττοντας αὐτοὺς γίγνεται, | οὐδενὶ πρόσεστιν-*τύχη Philem. 4, 54 (57). τύχη τὰ θνητῶν *πράγμαθ' Nicostr. 3, 285 (2, 4). cf. mon. 725. οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία, | οὐδ' ἔστι *πρώην, ἀλλὰ μετὰ τῶν σωμάτων | ἡμῶν-εὐθὺς *χἠ τύχη | προσγίγνεθ' ἡμῖν, συγγενὴς τῷ σώματι· | κοὐκ ἔστιν ἕτερον παρ' ἑτέρου λαβεῖν τύχην Philem. 4, 6. ἄλλος κατ' ἄλλην δαιμονίζεται τύχην ib. 62 (98). ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους Men. 4, 295 (291). πότερα-| ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη | ἄγροικος ἡμῶν-; Apollod. Car. 4, 441 (v. 4). ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν τὴν τύχην ib. 442 (v. 14). ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ | δουλεύομεν ib. (v. 26). ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη Men. 4, 252 (63). τύχης-μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς Philem. 4, 31 (1, 7). ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη ib. 39 (14ᵇ). τύχη-πάντα μεταφέρει τὰ σώματα Anaxand. 3, 162 (1, 2). ἡ-τύχη τὸ σῶμα κατεδουλώσατο Philem. 4, 47 (39, 3). ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 11). τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ Phoenicid. 4, 511 (v. 16). ἅπανθ' ὁρῶ | ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε anon. 4, 692 (355). τὸ τῆς τύχης-ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ Men. 4, 96 (1, 5). ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη | ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα (an ἐγχέασα?) τρί' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26). εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης *πᾶσαν ῥοπὴν Men. 4, 178 (2). ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη Men. 4, 151 (8) = mon. 758. τυφλόν γε καὶ δύστηνόν ἐστιν ἡ τύχη Men. 4, 195. cf. mon. 718. δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη Men. 4, 215 (10) cf. mon. 660. οὐδὲν κατὰ λόγον γίγνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη Men. 4, 288 (247). οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ, | τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ ib. 176 (2). πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν ib. 291 (265). cf. mon. 707. *τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ Men. 4, 127 (4). τὰ (an τἀπὸ τῆς? 5, 79) τύχης φέρειν δεῖ *γνησίως τὸν εὐγενῆ Antiph. 3, 155 (66). σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ *(τῆς) τύχης καλῶς anon. ap. Athen. 458ᶜ. φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην mon. 740. τὸ δ' εὖ φέρειν | ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν, | καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποιῇς Men. 4, 254 (72). ζῶμεν πρὸς αὐτὴν τὴν τύχην οἱ σώφρονες mon. 189. θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχῃ mon. 247. πρὸς τὴν τύχην-ζυγομαχεῖν οὐ ῥάδιον Men. 4, 264 (127). *καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ

τύχη *(χρή) - ἔχειν | ὧν βούλεταί τις. ἀλλὰ καὶ τῷ τῇ τύχῃ | συλλαμβάνεσθαι ῥᾷον ἢ τύχη ποιεῖ Philem. 4, 16 (1). εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις ἀεί, | οὐδεὶς ἂν ὢν ἄνθρωπος ἐδεήθη τύχης Men. 4, 254 (74). πρὸς τὴν παροῦσαν πάντοθ' *ἁρμόζου τύχην Philem. 4, 59 (84[b]). μηδέποτε μέμφου τὴν τύχην ib. 57 (74). οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται mon. 621. μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι· | ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἡδέως, | κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ | μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ σὺν τῇ τύχῃ (al. συνδυστυχεῖ cf. 5, 114) Apollod. 4, 456 (3). χαλεπὸν *τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν ib. (5). ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ Antiph. 3, 154 (65). ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). πεῖραν ἐπὶ *γήρως ὁδῷ | ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος ib. 264 (125). ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει· | τὸ μὲν διὰ τύχην *γίγνεται, τὸ δ' αἱρέσει ib. 198 (2). τοῖς μὲν ἡ τύχη | τούτων (i. e. κακῶν) δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι ib. 252 (62). τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν *τύχην (codd. ψυχὴν) καταιτιᾷ; ib. 262 (116). ὧν μὲν διὰ τύχην | ὧν δὲ δι' ἑαυτοὺς ἐσόμεθ' ἐστερημένοι Philem. 4, 49 (41, 2). οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν· | ὅταν δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν, | εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν Men. 4, 239 (20). ὅταν πότ' ἀνθρώποισιν ἡ τύχη γελᾷ, | πάντων ἀφορμὴ τῶν καλῶν εὑρίσκεται Philem. 4, 39 (14[a]). πᾶσιν - εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη mon. 462. τύχη τέχνην ὤρθωσεν, οὐ τέχνη τύχην mon. 495. ἐὰν δ' | εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς *τύχης (legeb. τέχνης) | *καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη Dionys. 3, 548 (v. 34). κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων mon. 679. μὴ 'μβαινε δυστυχοῦντι· κοινὴ γὰρ τύχη mon. 356. ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης mon. 8. ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα mon. 711. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ | τύχης ἀνήλωσ', ἡ τέχνη δὲ σώζεται Hipparch. 4, 431 (v. 4). ἀδοξίαν - | πενίαν *(τ') ἀνάλωτα τῇ τύχῃ anon. 4, 619 (52). μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὑτὸν παραβάλλειν πραγμάτων Philippid. 4, 468 (2, 3). δοὺς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν ἐκλήψῃ μέγα mon. 124. οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη mon. 428. χρήματα γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν, | ἃ σοι *τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο Men. 4, 247 (41). εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, | τί ἂν φθονοίης - τούτων τινί; ib. 107 (2, 5). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666. πολλοὺς κακῶς πράξαντας ὤρθωσεν τύχη mon. 625. *πολλοῖσιν ἀδίκοις ἡ τύχη παρίσταται mon. 624. προσδοκᾶν | ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ Alexid. 3, 521 (42). θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον mon. 240. de fortuna et sapientia v. ad Chionid. 2, 9. τύχην ἔχεις -, μὴ μάτην τρέχε. | εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε Men. (?) 5, 109 (518). στρέφει δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη mon. 712. *ὁ - παράσιτός ἐστιν - | κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου Antiph. 3, 45 (2, 2). ὅτ' *εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας *τύχης Men. 4, 275 (183). ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀκορτάστου τύχης ib. 267 (144). τὸν - μόνον ὄντα καὶ κακὴ τύχη τρέφει Philem. 4, 62 (104). γέρων ἐραστὴς ἐσχάτη κακὴ τύχη mon. 90. *τῷ δὲ βαλόντι νέμω πλεῖστα τύχης Cratin. 2, 83 (6). μειράκιον *(δὲ) κατὰ τύχην ‖ *κατάγεις ἀναγκόσιτον Nicostr. 3, 289 (6). ἀντὶ τῆς ὑπουργίας | τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην Amphid. 3, 308 (1, 6). κύλικα - | πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἐπ' ἀγαθῆς τύχης Theophil. 3, 630. λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. φέρε, *τύχἀγαθῇ (libr. τύχα ἀγαθῇ) Nicostr. 3, 285

(2, 3). ἀπαλλαχθέντας ἐπ' (libr. fere ἐν) ἀγαθαῖς τύχαις | ὀβελισκολυχνίου Theop. 2, 794 (1). οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας Alexid. 3, 522 (43). τῶν φίλων-τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι Antiph. 3, 152 (60, 4). εἰ μὴ-ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις | ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν; Alexid. 3, 453 (2). ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φέρειν Men. 4, 293 (281[b]). σοφοῦ-ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν Alexid. 3, 499. κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας mon. 280. cf. mon. 470. ἐφημέρους-τὰς τύχας κεκτήμεθα Diph. 4, 397 (3). ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι mon. 755. φθίνει δόμος | *ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος | τύχαις Xenarch. 3, 614. τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις καὶ τὰς *τύχας (libr. τέχνας) | ἐντεῦθεν *εἴσει Nicomach. 4, 583 (v. 19). Cf. τέχνη.

Υ.

Ὑακινθίδες: παρθένοι Ὑακινθίδες ap. Phryn. 2, 592 (12).

ὑάκινθος: ὑάκινθος, ἄρνες, κλεψύδραι Eubul. 3, 241 (v. 6). ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου Herm. 2, 410 (2, 8). ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν ἀναπνέων δ' ὑάκινθον Pher. 2, 318 (2, 1). ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις (al. ὑακίνθῳ), ἑλιχρύσου κλάδοις Cratin. 2, 72 (1, 4).

ὑβρίζω: ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι- | ποιῶν, ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ Philippid. 4, 476 (4). εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος (i. e. γαστέρα) ἀπὸ τοῦ σώματος, | *οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκών (θέλων?) Alexid. 3, 479 (1, 4).

ὕβρις: ὁ δὲ τέταρτος (int. κρατὴρ) οὐκ ἔτι | ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' *ὕβρεος (vulg. ὕβρεως) Eubul. 3, 249 (1, 7). τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον | εὐθυμίαν [φέρει], ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν, | ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ anon. 4, 605 (16, 11). ὕβρις καὶ οἶνος animorum sensus aperire dicuntur ap. Men. 4, 308 (354). μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην *νόσων | πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 9). καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291. ὕβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφυ mon. 517.

ὑβριστής: v. Μιλήσιος.

ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω Pher. 2, 347 (23). ἐὰν δ' ἀνῇς, ὕβριστόν *(ἐστι) χρῆμα (mulier) κἀκόλαστον Plat. 2, 648 (2) cf. 5, 46.

ὑγιαίνω: τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (an ὄν? 5, 80), | ὠνόμασεν ὀρθῶς Anaxand. 3, 169 (1, 2). οὔτε-ἰατρὸς οὐδὲ εἷς- | τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46[a]). τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαιταν προσφέρων Men. 4, 234 (11, 4). ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ | ἔστ' ἀθλιώτερος (?) Men. 4, 119 (2). ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας Alexid. 3, 518 (33). τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε | γαμεῖν-; Alexid. 3, 519 (34). κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον | ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ Damox. 4, 536 (v. 12). ὁ πρῶτος εἰπὼν "μεταβολὴ πάντων γλυκύ," | οὐχ *ὑγίαινε anon. 4, 684 (327).

ὑγίεια: ὑγίεια καὶ νοῦς ἀγαθὰ τῷ βίῳ δύο mon. 519. οὐκ ἔσθ' ὑγιείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ mon. 408. αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν Philem. 4, 56 (68). μετὰ τὴν ὑγίειαν-τὸ πλουτεῖν διαφέρει Anaxand. 3, 169 (1, 5). διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλὰ Men. 4, 153 (3, 6). πλοῦτον, *ὑγίειαν (libr. ὑγείαν), σῖτον, οἶνον, ἡδονήν, | αὕτη (pax) δίδωσι Philem. 4, 22 (v. 10). ἃ δ' εἰς τ' ἐδω-

δὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμήν | καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαπάνην Eubul. 3, 205 (v. 7). ὕπνος δὲ πάσης ἐστὶν ὑγιεία νόσου mon. 522. ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ὑγιείας μέρος, | τὸ τὸν ἀέρ' ἕλκειν καθαρὸν Philyll. 2, 864 (1). ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγιείας μέρος | μέγιστον Alexid. 3, 472 (5) cf. add. τρεῖς - μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν *ὑγιείας (libr. ὑγείας) ἕνα Eubul. 3, 248 (1). cf. Ὑγίεια.

Ὑγίεια: ἐνέσεισε - μετανιπτρίδα | μεγάλην *ἐπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα Philetaer. 3, 292 (1). δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας Calliae 2, 736 (3). *μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας | πίνειν Antiph. 3, 82. μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον Nicostr. 3, 279 = *285 (2, 2). λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ ib. 285 (2, 3).

ὑγιής: τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | ἐκ κραιπάλης Alexid. 3, 386 (v. 7). ὃ γὰρ *(ἂν) *λαβόν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν, | ὅταν πίω τοῦτ', εὐθὺς ὑγιὴς γίγνεται Antidot. 3, 529. ὑγιέστερος κρότωνος Men. 4, 161.

ὑγρασία: ὥσπερ κίσηρις λήψεται (olla) διεξόδους | σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται Alexid. 3, 440 (5, 10).

ὑγρός: τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός Anaxand. 3, 174 (1, 3). Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν Epinici 4, 505 (v. 9). πεῖραν - θατέρου βίου λαβεῖν, | ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν Alexid. 3, 476 (3).

ὑγρότης: ἡ τοῦ βίου | ὑγρότης - τοῦ σοῦ -· τὴν ἀσωτίαν | ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες Crobyli 4, 566 (1).

ὑδαρής: *ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ Pher. 2, 282 (4, 2). μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ. - ἴσον ἴσῳ μικροῦ Alexid. 3, 488 (1, 2). οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα Ephipp. 3, 329. ἰδοὺ πάρεστιν οἶνος - | - *Β. βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας. | Α. ὑδαρῆ λέγεις (Eust. intellegit κύλικα) Alexid. 3, 487 (1). μόνος *οἶδ' ὡς *γ' ἐμοὶ κεράννυται, | οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον Antiph. 3, 11. τὸ γὰρ | ὑδαρὲς ἅπαν τοὔστι τῇ ψυχῇ κακόν Diph. 4, 402.

ὑδατοπότας: Λάμπρος -, | ἄνθρωπος *(ὢν) ὑδατοπότας Phryn. 2, 601 (1).

ὑδατοπωτῶ: οὐδ' *ὑδατοπωτῶν (vulg. ὑδατοποτῶν) οὐδὲ κοιλοφθαλμιῶν Cratin. 2, 210 (107).

ὕδρα: Σφίγξ, ὕδρα, λέαιν', ἔχιδνα Anaxil. 3, 347 (1, 5). οἱ Σινώπης δ' αὖ συνόντες οὐχ ὕδρᾳ σύνεισι νῦν; ib. 348 (1, 12).

ὑδρεύω: οἱ δ' ἁρπάσαντες τοὺς κάδους - | ὕδρευον ἀνδρειότατα *κηπουροὶ πάλιν Men. 4, 78 (1).

ὑδρία: ὑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ *(ἢ) λέβης Diocl. 2, 838 (1). ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα Aristophan. 2, 1000 (15).

ὑδρορρόαι: ἀπὸ τῶν - ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο | ῥέουσι μέλανος Eubul. 3, 250 (1, 4).

ὑδροφοβία: huius imaginem vinolentis ascripsit Men. 4, 331 (503).

ὕδωρ: ὁ - Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει | ἀνέμους, *ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας Men. 4, 233 (10, 2). τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, *ἄστρ', ὕδωρ, νέφη, | πῦρ ib. 211 (2, 4). λιβάδα *νυμφαίαν δροσώδη; Β. *παραλιπὼν ὕδωρ φάθι Antiph. 3, 27 (1, 13). ἐπεὶ - | ὕδωρ - ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν, | καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις [ἐξ] ὑδάτων ἄρδεται Eubul. (?) 3, 266 (10). οἵας | Ἠριδανὸς ἁγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 6) = Eubul. 3, 246 (v. 5). λίμνην δ' ἐπάγειν | ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην Ephipp. 3, 323 (1, 13).

ἀπὸ κρουνῶν τριῶν | ὕδατι *περίρραν' ἐμβαλὼν ἅλας, φακούς Men. 4, 101 (1, 7). ἀκραιφνὲς ὕδωρ Aristophan. 2, 956 (10). ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς | ὅ τι ἐστίν, εἴ τις - | -*διαφθείρει' ὕδωρ Diph. 4, 405 (3, 3). ὕδατός τε λακκαίου Anaxil. 3, 341 (1). ἴσως τὸ λακκαῖόν γ' ὕδωρ ἀπόλωλέ *(σοι) ib. (2) cf. add. φρεατιαῖον ὕδωρ Herm. 2, 394 (4). βούλομαι | ὕδατός σε γεῦσαι· πρᾶγμα δ' ἐστί μοι *μέγα | φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος Alexid. 3, 468 (2). μύρτα, *θύμα, πυρούς, ὕδωρ (Attica fert)*, | ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν *πίνων ὕδωρ Antiph. 3, 98 (v. 4. 5). εἰ δὲ *(μή), μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι | ἐλευθέριον Antiph. 3, 11 (v. 4). ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν Men. 4, 301 (315). ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων Men. 4, 138 (4). καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ Plat. 2, 668 (4). ὕδωρ - πίνειν βάτραχος Aristophont. 3, 361 (1, 3). ἐσθίουσι - | λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ ib. 363 (5, 8). ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ, ποτήριον | ὕδατος Alexid. 3, 483 (2, 11). εἷς ἄρτος, ὄψον ἰσχάς, ἐπιπιεῖν ὕδωρ Philem. 4, 29 (v. 3). ἀλυσιτελὴς εἰ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ Baton. 4, 499 (1, 9). ὕδωρ δὲ πίνει τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ anon. 4, 622 (66). ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν Cratin. 2, 119 (6). ἔνιοι δ' ὕδωρ πίνοντές εἰσ' ἀβέλτεροι Amphid. 3, 318 (5). εὑρετικοὺς τὸ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον dixit Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ Axionici 3, 533. πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον *ἦν ὕδωρ ἐπῇ Cratin. 2, 179 (16, 1). *ὑδαρῆ 'νέχεέν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ. | B. - πῶς - *(δ') ἐνέχεας; | Γ. *δύ' ὕδατος Pher. 2, 282 (4). οὐ γὰρ ἄν ποτε | ἔπινον *(ἂν) τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον Anaxil. (cf. 1, 372) 3, 351. ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ Nicostr. 3, 286. ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί Men. 4, 87 (4). cf. Diph. 4, 377 (2). εἶδές ποτε | *πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παρακειμένας | ἐν ὕδατι πολλῷ; B. πολλάκις (an ὕδατι; B. πολλὰ πολλάκις?) δήπου Alexid. 3, 398 (1). ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ, | βαρὺ καὶ κοπῶδες Alexid. 3, 474 (1). τὸ δ' *ἐγχέλειον; B. ἅλες, ὀρίγανον, | ὕδωρ Antiph. 3, 130 (v. 5). χλόην κύμινον ἅλας ὕδωρ *ἐλάδιον Sotad. 3, 585 (1, 7). ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον -, | εἰς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολὺ ib. 586 (1, 31). ἐν χύτρᾳ δέ μοι | ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι Antiph. 3, 97 (2). κατασκευῶ - τὴν μεγίστην | ἀρύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος | ζέοντος ὕδατος ib. 11 (v. 4). ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας Amphid. 3, 303. οὕτω στερεόν *(τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ Antiph. 3, 137 (9, 4). ὥσθ' ἑκάστῳ ῥεύσεται | εἰς τὴν πύελον. ἐρεῖ δὲ *θὔδωρ* "ἀνέχετε" Cratet. 2, 238 (2, 5) cf. add. ἁλμυρόν θ' ὕδωρ Stratt. 2, 768 (2). κατὰ χειρὸς ὕδωρ Eup. 2, 545 (26). Amips. 2, 709 (4). Alcaei 2, 829 (3). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός Telecl. 2, 361 (1, 2). φέρε - ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ Aristophan. 2, 1154 (16). λαβ' ὕδωρ κατὰ χειρός Clearch. 4, 563. κέλευσόν *(μοί) τινα | φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τις δεῦρ' ὕδωρ | καὶ σμῆμα Antiph. 3, 74 (1). *(ἡ) τροφαλὶς *ἐκεινηί | ἐφ' ὕδωρ βαδίζει σκῖρον ἠμφιεσμένη Eup. 2, 538 (5). ἐκ μὲν γὰρ κόπου | *γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ anon. 4, 684 (327, 3). λιποψυχεῖν δοκῶν | ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων. βοᾷ δέ τις, | ὕδωρ *(ὕδωρ) Xenarch. 3, 621 (1, 14). φέρε τὴν θυΐαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια | παράθετε Plat. 2, 630 (1, 4). φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους | καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγχέασα *θὔδατος Amips. 2, 701 (2). ὕδωρ παραρρέει (al. παραρέῃ f. κἂν ὕδωρ παραρρέῃ) Cratin. 2, 52 (14) cf.

add. ἀνδρῶν-φαύλων ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε mon. 25. ὕδωρ θαλάσσης ὁ τρόπος τῶν δυσκόλων mon. 588.

ὕειος: οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι | μάλιστα τούτοις Anaxand. 3, 181 (v. 7). σαρκὸς ὑείας | θετταλότμητον κρέας Philetaer. 3, 296. τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ | ὕειον Alexid. 3, 472 (4). ὑπογάστριον θύννου τι *κάκροκώλιον | δραχμῆς ὕειον Stratt. 2, 766 (2). *κάκροκώλιον | ὕειον Ἀφροδίτῃ Antiph. 3, 68 (v. 2). εἰ- | -βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον Herm. 2, 399 (3, 2). πόδας | τέτταρας ὑείους Theophil. 3, 629 (1, 3). *ὠτάρι' ὕει' Alexid. 3, 429 (1, 16). ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε Anaxil. 3, 343 (1). λύων κύστιν ὑείαν Aristophan. 2, 1153 (13).

ὑηνεύς: f. Calliae 2, 742 (12).

ὑηνία: Calliae? 2, 742 (12). cf. Pher. 2, 344 (11).

ὑηνός: v. Calliae 2, 742 (12).

Ὕης: Aristophan. 2, 1221 (271) cf. ad Apolloph. 2, 881 (3).

ὑθλεῖν: τοιαῦθ' ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῇ | θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων Ephipp. 3, 336 (1, 1).

ὑϊκὸν δέρμα Axionici 3, 536 (2).

υἱός: Σουσαρίων λέγει τάδε, | υἱὸς Φιλίνου Susar. 2, 3 (v. 2). τὸν Κλεόμβροτόν τε τοῦ | Πέρδικος υἱόν Phryn. 2, 599 (3). Κῆρυξ *Θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς *Πορφύρας Archipp. 2, 721 (6). τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς (an ποιεῖν? ed. min.) Ἀθηναίους Alexid. 3, 413 (v. 1). βασιλέως υἱὸν** | λέγεις ἀφῖχθαι; *A. δηλαδή, Πιξώδαρον Epigen. 3, 539 (v. 4). ὡς *εἰς καλόν | τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον | πρῶτος λέγω σοι Men. 4, 174 (1, 3). Μυσῶν ἔσχατον | ἐνόμιζεν (num νόμιζ'? Cobet. ἐνόμιζ') ὁρᾶν τὸν υἱὸν ἐκπλέονθ' ὁρῶν Philem. 4, 25 (3). ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως | εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν- ‖ -' ὁ δ' ἕτερος- Alexid. 3, 428 (2). ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο | ἔχων φιάλιον Eubul. 3, 239. πονηρὸν υἱὸν καὶ πατέρα καὶ μητέρα | ἔστι μαγαδίζειν- Theophil. 3, 629 (2). τέθνηκεν υἱός ἢ μήτηρ τινί, | ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις Philem. 4, 34 (5, 3). ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν υἱόν, ὁ δ' οἴεται Men. 4, 261 (112). ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός, κἀγὼ | γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός Alexid. 3, 456 (1, 2). ἅπασι δ' ἀργαλέα 'στίν, οὐκ ἐμοὶ μόνῳ, | υἱῷ, πολὺ μᾶλλον θυγατρί Men. 4, 191 (2). υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ, | θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος Posidipp. 4, 516. *εὐδαιμονία τοῦτ' ἔστιν υἱὸς νοῦν ἔχων· | ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί Men. 4, 86 (2). μακάριόν ἐστιν υἱὸν εὔτακτον τρέφειν mon. 342. ἀνδρὸς πένητος υἱὸς ἐκτεθραμμένος | οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁρῶν ᾐσχύνετο | τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα Men. 4, 176 (1). τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν, *ἂν ἀγνωμονῇ, | οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων; Apollod. 4, 452 (1, 6). ἆρ' ἀκούεις ἃ *(με) λέγει | ὁ πανοῦργος υἱός; Pher. 2, 285 (8). υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίγνεται Anaxand. 3, 171. υἱῷ γὰρ ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν | ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν Antiph. 3, 152 (59). υἱῷ προθύμως τἀξιούμενον ποιῶν | κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἕξεις βίου Men. 4, 70 (3). υἱὸς δ' ἀμείνων ἐστὶν εὐνοίᾳ πατρός ib. 290 (261). υἱῷ μέγιστον ἀγαθὸν *(ἔστ') ἔμφρων (l. εὔφρων) πατήρ mon. 525. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν | τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ Men. 4, 261 (108). οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῷ πατήρ | *εἴωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένῃ ib. 262 (117). οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεὶς λόγος | πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον

ib. (115). ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν Theop. 2, 802 (1, 1).

ὑλακτῶ: ἀναβὰς-ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ (Syracosius) περιτρέχων Eup. 2, 511 (8).

ὕλη: βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς Eup. 2, 426 (1, 1). τούτους δ' ὕλην | κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ | τὸν μέγαν ἰχθύν Ephipp. 3, 323 (1, 8). ὕλην (Lobeck. ἰλύν) Aristophan. 2, 1222 (274).

† ὑλιβάτας, ὑληβάτας, ὑλιβάτης sim. v. ad 3, 73. 344.

ὑλίζω: ὕλιζε (al. ὑλίζεσθαι num ὑλίζετο? 5, 23 an ἔκλυζε? ed. min.) τὰς ῥῖνας Cratin. 2, 209 (98).

ὑμεῖς: οὐκ ἄρ' *ἔτ' οὐδὲν κρέας, ὡς ὑμεῖς (i. e. θῆρες) λέγετ', οὐδ' *ὁτιοῦν ἐδόμεσθα-; Cratet. 2, 239 (3, 3). ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε Pher. 2, 265 (12). ταῶν ἀντάξια, | οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων Stratt. 2, 774 (7). ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι Aristophan. (an Chionid.? 5, 15) 2, 1181 (21). ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ' Anaxand. 3, 177 (2, 1). ὑμεῖς δ' ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε Cratin. min. 3, 376 (2). οἷον ὑμεῖς ἀρτίως | εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν Alexid. 3, 428 (2, 1). ἑστήκαθ' ὑμεῖς, κάεται δέ μοι τὸ πῦρ Alexid. 3, 452 (1, 15). οὐδ' ἡμέτερον. Α. ἀλλ' ἐδώκατε | ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ' Alexid. 3, 479 (v. 6). ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ | ὁ πατὴρ *προθύμως, οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;- Apollod. 4, 452 (1, 4). οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους | κεχριμέναι Eubul. 3, 250 (1, 2). ὑμεῖς γὰρ ὦ φρενοβλαβεῖς | λάβοιτ' ἂν ἄνδρ' ἄριστον ἐν κακῷ τινι; Eup. 2, 501 (5, 7). μηδεὶς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω | γέρων γενέσθαι Diocl. 2, 841 (1, 1). ὑμῶν (an ὑμέων?) εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται Cratin. 2, 87 (3). τριτημόρου | ἕκαστος ὑμῶν ἦλθεν Philem. 4, 19 (1). ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' *οὗ ζητεῖ φαγεῖν | ἕκαστος ὑμῶν Anaxipp. 4, 460 (v. 49). τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας | ὑμῶν Antiph. 3, 104 (v. 12). εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ Cratin. 2, 35 (8). εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία Aristophan. 2, 1015 (1). † ἣν ἄν τις ὑμῶν παιδίον | ᾐτήσατ' ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι Men. 4, 205 (1). χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν | πατρίδα δουλοσύνης ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνης Men. 4, 335 (1). τοὺς μὲν *ὀρειονόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας-, | τοὺς δὲ πάνθηρας, ἄλλους-λύκους Anaxil. 3, 343 (1). ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν | -ἀποδείξει νεκρόν Men. 4, 180 (4). ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ | παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν Alexid. 3, 478 (v. 2). ἡ Θρασυμάχου *(δ') ὑμῶν γυνὴ καλῶς ἐπιστατήσει Theop. 2, 813 (3). οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω Men. 4, 284 (225). κατασκεδῶ-τὴν μεγίστην | ἀρύταιναν ὑμῶν-| ζέοντος ὕδατος Antiph. 3, 11. εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ | ξένους ἑτέρους ὑμῶν Alexid. 3, 449 (3). πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον | ὑμῶν Alexid. 3, 389 (1, 19). οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ Anaxand. 3, 181 (v. 1). τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος | εἶναι, παρ' ὑμῖν δ'-ἀπηργμένους ib. (v. 11). δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ ib. (v. 14). εἰσὶ γάρ τινες | ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾀδοφοῖται; Aristophan. 2, 1005 (1, 6). *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται, | ὥς *φασιν, *αὐλητὴς παρ' *ὑμῖν (vulg. ἡμῖν) Eubul. 3, 235 (3). κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων, | ἐν ταῖς Ἀθήναις, δεξιῶς θ' εὑρημένον Alexid. 3, 386 (v. 1). περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος | νῦν ἐστι; Aristophan. 2, 1019 (10). ἣν *ἐστ' ἰδεῖν ἥδιον, ἢ τὸ *θεωρικὸν | ἔχουσιν *ὑμῖν (libr. ἡμῖν) διανέμειν ἑκάστοτε Theophil. 3, 631 (1, 9). τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς

ἀποφανῶ anon. 4, 649 (183). ὡς ὑμῖν *ἐγώ | πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα Eup. 2, 510 (6) cf. 5, 38. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω Plat. (Canth.) 2, 664 (1). ἄπερρ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα *δὴ φράσω Plat. 2, 670 (4, 6). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας | -, νῦν δ' οὐχ (αὔθ'?) ὑμῖν ἀγορεύω | -αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1). Aristag. 2, 761 (1). ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν- Antiph. 3, 102 (v. 1). τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους; Cratin. 2, 230 (170). εἶεν γυναῖκες** ὡς ὑμῖν πάλαι | οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι· | ὑμῖν γὰρ οὐδέν- | -νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ Plat. 2, 674 (2, 1. 3). μάτην | ἔξεστιν ὑμῖν διὰ κενῆς κινητιᾶν (an βινητιᾶν?) ib. 675 (2, 21). *(ἡ) λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Aristophan. 2, 1093 (3). τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν; Stratt. 2, 768 (1, 1). ἐγὼ *δ' ἰὼν ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω Anaxil. 3, 352 (2). καὶ δῆθ' ὑπάρχει τέμαχος *ἐγχέλειον ὑμῖν, τευθίς Pher. 2, 269 (1, 3). ἔστω δ' ὑμῖν (al. ἡμῖν ed. min.) κεστρεὺς *τμητός, | νάρκη πνικτή Antiph. 3, 72 (1, 1). τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει | παρ' ἐμοῦ ταυτί ib. 73 (2, 1). ὁ τάλαρος ὑμῖν (Ath. ὑμῶν) διάπλεως ἔσται γάρου Cratin. 2, 178 (11). τίς δ' οὗτος ὑμῖν *ἐστι; Pher. 2, 266 (1, 2). εἰς *(τοὺς) *τέτταρας | εἴληφεν *ὑμῖν οὑτοσὶ (libr. ἡμῖν οὑτωσὶ) τριώβολον Philem. 4, 19 (1). ἀνθρώπων ὁρῶ | πλῆθος προσιόν- | -· μὴ γένοιτό μοι μόνῳ | νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς (an κακῶς? 5, 89) πεπραγόσιν | ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν Alexid. 3, 425 (1, 5). ἐβουλόμην ἂν *ὑ μ ι ν (Eust. ἡμιν) ὥσπερ καὶ πρότου Phryn. 2, 594 (2). καὶ μὴν ἑστιάσω τήμερον | ὑμᾶς ἐγώ Antiph. 3, 36 (v. 2). κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω, | λαμπροῖς δείπνοις *δεξόμεθ' ὑμᾶς Anaxand. 3, 182 (1, 2). συναγαγὼν | τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς Antiph. 3, 147 (34). μέστ' ἀκράτου κυμβία | ἐκάρωσεν ὑμᾶς Anaxand. 3, 162 (2). ἔπιεν ἡ Ῥόδη | κυμβίον ἀκράτου, κατασέσεικ' ὑμᾶς ἄνω (an κάτω?) Philem. 4, 29 cf. 5, 99. ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι | φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις Alexid. 3, 490 (1, 2). πλυνεῖ-τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς Diocl. 2, 838 (2). ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς Aristophan. 2, 1171 (1, 14). οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ *ἡμῖν (vulg. ὑμῖν) εὐνοεῖν Men. 4, 256 (236). λαγὼς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας. | πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νὴ Δί' οὐκ ἔτι | ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν Diph. 4, 389 (1, 26). ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ' οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς | λέξομεν Eup. 2, 484 (1, 1). ἀλλ' ἀκούετ' ὦ θεαταὶ- | -· *εὐθὺς γὰρ πρὸς ὑμᾶς-ἀπολογήσομαι Eup. 2, 546 (1, 2) cf. 5, 39. τοῖς δὲ κριταῖς | -λέγω, | μὴ 'πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως | κρίνειν, ἢ- | μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον | *Φερεκράτης λέξει Pher. 2, 293 (16). τοιγαροῦν κἀγώ τινα | εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον Antiph. 3, 109 (v. 14). ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιν; Cratin. 2, 47 (6). ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα | ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας Alexid. 3, 402 (1). εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 6). ὑμᾶς δ' ἔταξα δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά | τρίγλας Antiph. 3, 12 (1, 9). πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ θεοί, | ἃ καλεῖτε σεμνῶς (?) ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί Sannyr. 2, 873 (1). οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, *ὑμεῖς (libr. ἡμεῖς) δ' οἱ ξένοι | κράμβην Apollod. Car. 4, 449. τηρεῖν μὲν ἑτέρους οἱ γέροντες δυνάμεθα, | *ὑμεῖς (libr. ἡμεῖς) δ' ἀπολαύειν, ὧν ἔχουσιν, οἱ νέοι anon. (Timostr. Vind. cod.) 4, 692 (351). ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος | -ὥσπερ Εὔαθλος παρ' *ὑμῖν (vulg. ἡμῖν) τοῖς νέοις Aristophan. 2, 1121 (13). καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους | ὑμᾶς ὁρῶ *πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ Men. 4, 149 (1, 7).

ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον | τὸν τῶν φιλοποτῶν ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον | ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1, 2). μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι | ὑμεῖς Posidipp. 4, 521 (v. 2). ὑμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον | ὅσοι πάρεστε Stratt. 2, 776 (1). τῷ παιγνίῳ | δότε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε anon. 4, 694 (362). εἰμὶ πανταχοῦ || ἐν ταῖς πόλεσι πάσαισιν, ἐν ταῖς οἰκίαις | πάσαις, ἐν ὑμῖν πᾶσιν· οὐκ (al. πᾶσιν οὐκ) ἔστιν τόπος, | οὗ μή 'στιν Ἀήρ Philem. 4, 31 (2, 8). πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους, | φρύξας, ἑψήσας- | εἰς ἅλμην- | χλιαρὸν ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων | ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται Cratin. 2, 95 (5). ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεόν, | ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν (f. ἡμῖν ed. min.) γίγνεται Antiph. 3, 102. †ἆρα ποθ' ὑμεῖς (f. ἆρα προθύμως)** | καὶ τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν *(ὑμῶν) | κατὰ τῆς κεφαλῆς *καταμήσονται | λαγαριζόμενοι Pher. 2, 313 (6). δραχμῆς τὰς προσφόρους | ὑμῖν (al. ἡμῖν) τροφάς Antiph. 3, 35 (3) cf. add. ἐθέλω γεώργεῖν. εἶτα τίς *με κωλύει; | Β. *ἡμεῖς (legeb. ὑμεῖς) Aristophan. 2, 985 (1). Cf. ὔμμες.

ὑμέναιος: ηὔλουν τὸν ὑμέναιον Anaxand. 3, 170 (2). Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ Men. 4, 304 (332).

ὑμέτερος: τὴν ὑμετέραν πενίαν Men. 4, 96 (1, 2). *εἰ τῶν ὑμετέρων φάγοιμί *(τι) Antiph. 3, 103 (1).

Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ Men. 4, 304 (332).

Ὑμήττιος: θύμον-τῶν Ὑμηττίων Eubul. 3, 214 (1, 4). cf. Antiph. 3, 141 (16). Cf. τμητός.

Ὑμηττός: εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν- | -ἐπὶ μύρμηκας-, | ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος Eubul. 3, 215 (2).

ὔμμες: ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς; | Β. κέστραν μὲν ὔμμες *ὠττικοὶ (cf. 5, 54) κικλήσκετε Stratt. 2, 773 (2).

ὕμνος: τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων Cratin. 2, 57 (3). Λάμπρος- || Μουσῶν σκελετός, ἀηδόνων ἠπίαλος, ὕμνος Ἅιδου Phryn. 2, 601 (1).

ὑμνῶ: ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος, οὐ προσῳδά anon. 4, 676 (305, 5).

ὑοσκυαμᾶν: ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων *(ὤν) Pher. 2, 284 (7).

ὑπάγροικος: διάλεκτον- | οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν | οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν Aristophan. 2, 1199 (98).

ὑπάγω: τὸ πῦρ πολὺ λίαν· ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας Archipp. 2, 717 (3). σὺ δ' ὕπαγ' εἰς τοὔμπροσθεν Eup. 2, 447 (2). Καρύστου θρέμμα, γηγενής, ζέων. | Β. εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. Α. κάκκαβον λέγω Antiph. 3, 99 (1, 4).

ὑπαγωγεύς: τοῖσι (num τούτοισι?) δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς *αὐτοῦ τρόποις (int. ξύνεστι) Herm. 1, 97 (3).

ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος Aristophont. 3, 361 (1, 5).

ὑπακούω: καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν | -, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς | ἡμῖν ὑπακούειν Athenion. 4, 558 (v. 42).

ὑπαλείφω: ὀφθαλμιάσας-ἔσχον κακῶς, | ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ Aristophan. 2, 995 (1). anon. p. 1257 (396) ed. min. v. add.

ὑπανοίγνυμι (ὑπανοίγω): φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο Ephipp. 3, 327 (1, 2). στάμνων *ὑπανοιγομενάων (vulg. ἀνοιγομενάων al. ἀνοιγομένων) Herm. 2, 410 (2, 7).

ὑπαντάξ: ἔφευγε, κἀγὼ τῆς (l. τῆσδ' 5, 70) ὑπαντὰξ εἰχόμην Aristophan. 2, 1187 (50).

ὑπαντῶ: *ὑπαντήσας *(δέ) τις | δίφρον εὐθέως ἔθηκε Apollod. 4, 455 (2, 5).

ὑπάρχω: οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Men. 4, 177 (2). οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ *ἡμῖν εὐνοεῖν, | *ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο Men. 4, 286 (236). οἷς ἂν τῇ φύσει | ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν, | ἐκεῖσε καταφεύγουσιν Men. 4, 229 (4, 3). ὅστις- | ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται, | πλεῖστον ἡμάρτηκεν Antiph. 3, 115 (1, 2). ἀλλ' ὅταν τὴν ἔνθεσιν | ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃς κατεσπακώς, | τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον ib. 116 (1, 14). ἥδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν mon. 206. ἀνδρὸς πένητος υἱὸς ἐκτεθραμμένος | οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων Men. 4, 176 (1). ἔδει πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἰσηγορίαν Eup. 2, 536 (2). τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν Aristophan. 2, 1171 (1, 13). ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει, | καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ Pher. 2, 341 (3). ὑπάρχει τέμαχος *ἐγ|χέλειον ὑμῖν, τευθίς- Pher. 2, 269 (1, 2). ὕδατός τε λακκαίου *(.B.) παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι | νόμιζ' ὑπάρχειν Anaxil. 3, 341 (1) cf. add. κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ κἂν λέγῃ τι συμφέρον Philem. 4, 39 (15[a]). πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων mon. 454.

ὑπειπεῖν: v. ἐπειπεῖν.

ὑπεισελθεῖν: *πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνήρ Men. 4, 253 (67).

ὑπέκκαυμα: πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἐστ' ἔρωτος μουσική Men. 4, 138 (2).

ὑπεναντίος: *ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων | ὑπεναντίων *αὐτοῖσι *ποιοῦντας μίαν Damox. 4, 531 (v. 37). εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν | ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον; Alexid. 3, 446 (1, 2).

ὑπενδύω: οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν Alexid. 3, 423 (1, 11).

ὑπέρ: 1. gen. τὰ δὲ μῆλ' *ἐκρέματο- | ὑπὲρ κεφαλῆς Pher. 2, 300 (1, 27). ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον mon. 735. ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει, | ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων- | ἑφθῆς ἴσως *προσεῖτ' ἂν ἄλλως ἀποθανεῖν Alexid. 3, 473. *τριωβόλων ὅσων ὕπερ (ὁσωνπερ ed. min.) ἠλιάζομαι Phryn. 2, 605 (11) cf. 5, 41. ὑπὲρ σεαυτοῦ *πρᾶτθ' ὁτιοῦν ἄν σοι δοκῇ, | ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ Anaxand. 3, 199 (11). ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας Men. 4, 115 (5). ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς ib. 113 (5). ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ, τιτθή, λέγε ib. 224 (4). ὑπὲρ-ἑνὸς *ἀλγῶν ἅπαντας νουθετῶ ib. 192 (4, 9). ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον mon. 516. τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγώ | ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα | πάντας λαλοῦντας Philem. 4, 24 (1, 4). ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε mon. 521. ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν *ἀφεὶς παῦσαι λέγων Athenion. 4, 558 (v. 44). ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος | ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι Posidipp. 4, 521 (v. 3). 2. acc. ἔξω, μακράν, παρ' αὐτόν, ὑπὲρ αὐτὸν Antiph. 3, 136 (7, 5). θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς (vulg. ὑπέρθεα) mon. 243. ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ Diph. 4, 389 (1, 7). ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς, ὑπὲρ τὰς κορώνας anon. 4, 680 (311[b]).

ὑπεραισχύνομαι: ὑπερησχυνόμην | μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν Dromon. 3, 541 (1, 1).

ὑπερακοντίζω: ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικώς (piscarius) Diph. 4, 407 (1, 5).

ὑπέραντλος: φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος Diph. 4, 395 (2, 12).

ὑπεραφρίζω: μάλ' ἀνδρικὴν | τῶν θηρικλείων ὑπεραφρίζουσαν παρὰ (num χάρα? cf. 5, 82) ‖ εἶλκον Διὸς σωτῆρος Eubul. 3, 231 (1, 2).

τῶν Θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα, | ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν- Aristophont. 3, 363 (v. 3).

ὑπερβαίνω: τοὺς τῆς γαμετῆς ὅρους ὑπερβαίνεις, γύναι, | *τὴν αὐλίαν Men. 4, 141 (2, 1). διάφωνον ἕλκεις· οὐχ *ὑπερβήσει (libr. ὑπερβήσῃ) †σοφόν (num Σόφων?); Damox. 4, 532 (v. 61).

ὑπερβάλλω: ἅρμ' *ὑπερβάλλον πόδας Eubul. 3, 232 (2, 1). τὸν *Ταυρέαν-τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ Philetaer. 3, 292. ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν | στρατηγίας πλήθει Phryn. 2, 589 (4). αὗται δ' ὑπερβάλλουσι, μετά γε νὴ Δία | τοὺς *μητραγυρτοῦντάς γε Antiph. 3, 86 (v. 7). μετὰ *τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος- | *(μέγ') ὑπερέβαλλεν *ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος anon. 5, 123 (392). τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι -| εὐθυμίαν [φέρει], ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν anon. 4, 605 (16, 11). ἴσος ἴσθι πᾶσι κἂν ὑπερβάλλῃς βίῳ mon. 257. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ | τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι πολυτέλεια δέ Alexid. 3, 500 (2). cf. ib. 502 (1). σὺ δ' οὔθ' ὑπερβάλλοντα-ἀπώλεσας | ἀγαθά, τὰ *νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακά Men. 4, 227 (2, 16). ἔστι δέ | γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος Men. 4, 278 (197).

ὑπερβολαῖοι: ὑπερβολαίους-ἀνοσίους, | καὶ νιγλάρους Pher. 2, 331 cf. 334 (1, 24).

ὑπερβολή: *τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα- ‖ εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 6). τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη, | ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει Men. 4, 129 (3). Μνησίθεος-φησι δεῖν | φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί Alexid. 3, 481. ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν | -, ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ Philem. 4, 51 (47). στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν Antiph. 3, 45 (2, 11). ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν | ἔστιν Anaxipp. 4, 460 (v. 39). ἐγὼ δ' ἀνόητος εὐτελὴς ὑπερβολῇ Men. 4, 266 (137). ἅλμη-λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ Philem. 4, 13 (1, 3). πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ | τοὺς δακτύλους-Ἰδαίους ἔχω Crobyli 4, 568 (1, 1).

Ὑπέρβολος: v. 1, 188—195. Lydum facit Plat. 2, 672 (8). Phrygem Polyz. 2, 869 (5). Hyperboli matrem cum τηλίᾳ comparat, ipsius ossa εἰς τηλίαν coniecta finxit Eup. 2, 503 (8). caeterum cf Herm. 2, 383 (1). 384 (2). ad Eup. 2, 503 (7). Hyperbolum mature ad rempublicam accessisse dixit Cratin 2, 169 (14). cf. Eup. 2, 516 (20). φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν (triremium) ἑκατὸν εἰς *Καλχηδόνα | ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέρβολον Eup. (?) 2, 577 (v. 13). Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον Cratin. 2, 126 (14). μετὰ *τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος *(εὐθέως | μέγ') ὑπερέβαλλεν *ὁ *(κεραμεὺς) *Ὑπέρβολος anon. 5, 123 (392). ἄγαμαι *κεραμέως Ὑπερβόλου *Eup. 2, 573 (90). *οἶσθ' ἃ τοῦ (οἶσθά που ed. min.) Παάπιδος | Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν Leucon. 2, 749 (1). πονηρῷ καὶ ξένῳ | ἐπέλαχες ἀνδρί, †οὐδέπω γὰρ ἐλευθέρῳ...‖ Ὑπερβόλῳ βουλῆς γὰρ-ἐπέλαχον Plat. 2, 670 (3. 4). καὶ τοσοῦτον εὐερίας *ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος, | ὥστε** ἀθλιώτατός ἐστι ib. 671 (5) cf. 5, 48 et add. Caeterum v. Plat. 2, 669 (1). 669 (2) sive p. 393 (6) ed. min.

Ὑπερβόρεοι: *Ὑπερβορέους αἴθρια τιμῶντας (an τιμῶντας αἴθρια?) στέφη Cratin. 2, 34 (5).

ὑπεργέμω: γόγγρου δ' ὁμοῦ *σωρευτὰ πιμελῆς μέλη | ὑπεργέμοντα Alexid. 3, 416. οὐθ' ὑπεργέμων | ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός Alexid. 3, 481.

ὑπεργηρᾶν κακόν mon. 608.

Ὑπερείδης: ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει. | Β. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ, | ὀψοφάγος- Timocl. 3, 591 (v. 7). τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην *πέρα, | ὅς- ‖ μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος ib. 602 (3). voluptuosam Hyperidis vitam exagitavit Philetaer. 3, 292 (2).
ὑπερείδω: *ὑπερείδοντα (vulg. ὑπερείδοντας) τοὺς νεανίας anon. (230) 5, 120.
ὑπερέχω: ὁ χάνης - τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ Cratet. 2, 236 (5). αὗται δ' ἁπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν Anaxil. 3, 347 (1, 7). ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ Men. 4, 259 (96).
†ὑπερηλιάζομαι: v. Phryn. 2, 605 (11) cf. 5, 41 add.
ὑπερήμερος: ὑπερήμεροί μοι τῶν γάμων αἱ παρθένοι Anaxand. 3, 200 (17).
ὑπερηφανία μέγιστον ἀνθρώποις κακὸν mon. 515. τὸ - προθύμως μὴ *πονήσαντ' εὐτυχεῖν | *εὐδαιμονίας εἴωθ' ὑπερηφανίας (f. ὑπερηφανίαν ed. min.) ποιεῖν Men. 4, 143 (1) cf. 5, 103.
ὑπερήφανος: τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα, | ἅπαντα χρυσᾶ, -νὴ τὸν οὐρανόν, | ὑπερήφανα (?) Philippid. 4, 476 (5). ὑπερήφανόν που γίγνεθ' ἡ λίαν τρυφή Men. 4, 251 (60, 1). ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή mon. 734. ὑπερηφάνως: *ὑπερηφάνως (vulg. ὑπερήφανος) ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 6). ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας | οὐχὶ μετρίως-σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως Diph. 4, 389 (1, 20).
ὑπέρθεα v. ad mon. 243.
ὑπερθύω: μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον- | κοίλην ὑπερθύουσαν Alexid. 3, 385 (4).
ὑπέρκομπος: τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων' Men. 4, 158 (1, 2).
ὑπερκύπτω: ναστὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος- | λευκός· τὸ *πάχος γὰρ ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ Nicostr. 3, 284 (1).
ὑπερμεγέθης: *τιλτὸν μέγιστον- | -, ὃν (f. ὅ γ') οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν | τριῶν-· | ὑπερμέγεθες (an ὑπερμεγέθης et ὃν οὐκ?) γάρ ἐστι Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (2, 8).
ὑπερνικᾶν: [καλὸν τὸ νικᾶν, ὑπερνικᾶν δὲ σφαλερὸν mon. 299].
ὑπερορῶ: οὐδὲ σηπίας, | ἃς οὐδὲ μάκαρας ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς Eriphi 3, 558 (3, 4). ῥῆμά τι | ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς- | τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις | τούτοις· *ὑπερεῖδε (libr. ὑπὲρ δὲ) ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν Men. 4, 142 (1, 6). τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι | τάλαντον ὑπεριδόντι; anon. 4, 668 (282, 2).
ὕπερος: ὑπέρου περιτροπή Philem. 4, 11. εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται; Plat. 2, 616 (2).
ὑπεροχή: οὐ *κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας-; Ephipp. 3, 325 (2, 3). τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν Antiph. 3, 102 (v. 4).
ὑπερπηδῶ: θεοῦ-πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός mon. 251.
ὑπερπλησθεῖς: *τριχίας-καὶ τὰς *πρημνάδας- | *ἐπὶ δεῖπνον ἠκούσας ὑπερπλησθεῖς Nicoch. 2, 845 (1).
ὑπερσοφιστής: Λάμπρος- | -, *μινυρὸς ὑπερσοφιστής Phryn. 2, 601 (1).
ὑπέρτατος: οἰνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος anon. 4, 694 (363). [θεὸς γάρ ἐστιν εἷς πατὴρ ὑπέρτατος Plat. 1, 196 (v. 1)].
ὑπέρτονος: βοάσομαι-τὰν ὑπέρτονον | βοάν Phryn. 2, 598 (4).
ὑπερτρέχω: τὸν Κτησίαν-τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ Philetaer. 3, 292 (v. 3).
ὑπέρφευ: μηδὲν ὑπέρφευ Cratin. 2, 215 (133).

ὑπερφιλῶ: λυποῦντα λύπει, καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφίλει mon. 322.
ὑπέρφοβος: οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν | τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα *Men. 4, 217*(3).
ὑπερφρονῶ: νέμεσιν φυλάσσου μηδὲν ὑπερφρονῶν (f. μηδ' ἄγαν ὑπερφρόνει) mon. 374.
ὑπερφυὴς Κρόνος anon. 4, 680 (311[b]).
ὑπέρχολος γενόμενος Antiph. 3, 159 (92).
ὑπέρχομαι: σκορπίος αὖ- B. παίσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών Plat. 2, 673 (1, 21). ὑπελήλυθέν τέ μου | νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα Men. 4, 217 (1). λόγος τις ὑπῆλθ' ἡμᾶς ἀμαθὴς *συοβαύβαλος Cratin. 2, 187 (33[b]). τελέως *μ' ὑπῆλθεν (an δέ μοὐπῆλθ'?) ἡ κατάρατος μαστροπός Epicrat. 3, 369 cf. 4, 27. ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε (an μοὐπῆλθε?) γῇ τε κοὐρανῷ | λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα Philem. 4, 26 (v. 1).
ὑπερῶ: ἐγὼ δ' *ὑπερῶ (vulg. ὑπαίρω) τὸν ὅρκον Aristophan. 2, 1188 (52).
ὑπερῷον: ὁρᾶτε τὸ διῆρες ὑπερῷον Plat. 2, 655 (4) cf. 5, 46.
ὑπεύθυνος: ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύνων χορῶν Eup. 2, 518 (30).
ὑπέχω: ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ | τὴν χεῖρα-, πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2).
ὑπήκοος: ἀγαθῆς γυναικός ἐστιν-, | μὴ κρείττον' εἶναι τἀνδρὸς ἀλλ' ὑπήκοον Philem. 4, 50 (44).
ὑπηνέμιος: ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠά Plat. 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5).
ὑπήνη: ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρῳ Pher. 2, 342 (4). ὁ κουρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβών | ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν Eup. 2, 539 (6). τῇ σπαθίδι τὸν πώγωνά μου | καὶ τὴν ὑπήνην μύρισον Eubul. 3, 253 (7). ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε Plat. 2, 657 (3).
ὑπηνόβιος: τὸν ὑπηνόβιον σπαρτιοχαίτην ῥυποκόνδυλον Plat. 2, 656 (2).
ὑπηρεσία σοι παντελής, γραῦ, κεραμίων Axionici 3, 535 (3, 3).
ὑπηρέτης: μόνον δίδου· | αὐτοὺς γὰρ ἕξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας Men. 4, 234 (10, 9).
ὑπηρετῶ: τοῖς ἤθεσιν γάρ, *οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί (servi), | προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται Alexid. 3, 407 (3). μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ mon. 350. *ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1). εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις | ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν; Alexid. 3, 453 (2).
ὑπήτριον: θύννων-λευκῶν-ὑπήτρια Theop. 2, 811 (1).
ὑπηχεῖν: *ἤλουν-, | ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας Pher. 2, 254 (1, 4).
†ὕπισχλοι (cod. A ὕποσχλοι l. ἔπτυσχλοι) Herm. 2, 412 (6).
ὑπίσχομαι: τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι Aristophan. 2, 1187 (49).
ὕπνος: οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινά | σύγκρασιν- ‖ ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὢν ‖ ὕπνος, βροτείων-παυστὴρ πόνων Alexid. 3, 493 (1). ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν πάντων ὕπνος mon. 596. ὕπνος πέφυκε σωμάτων σωτηρία mon. 520. ὕπνος δὲ πάσης ἐστὶν ὑγιεία νόσου mon. 522. †ὕπνος δεινὸν (num ὑπόνοια δεινόν ἐστιν? cf. mon. 732' H. I.) ἀνθρώποις κακόν mon. 523. ὅ τι *προῖκα μόνον ἔδωκαν ἡμῖν (an μόνον ἡμῖν προῖκ' ἔδωκαν? ed. min.) οἱ θεοί, | τὸν ὕπνον, τί *τοῦτο πολυτελὲς *σαυτῷ ποιεῖς; anon. 4, 670 (289). ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους- ‖ -ἡδὺν-καὶ πρᾶόν τινα | ὕπνον καθεύδειν Men. 4, 149 (1, 5). ζῆν δ' ἔστι μοι | τάλαντον ὑπεριδόντι; τεύξομαι

δ' ὕπνου | προέμενος; anon. 4, 668 (282, 2). οὐ σῖτον ἄρασθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος Cratin. 2, 141 (2). ὕπνος (i. e. Ὕπνος Ganymedis amator) αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει Eubul. 3, 213 (1). ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά | οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν οὐδὲν ἂν λάβοι, | *οὐθ' ἂν λέγῃ τις οὐδαμῶς μάθοιμεν ἂν Alexid. 3, 511 (13). τὸν τρίτον (int. κρατῆρα) δ' ὕπνου, | ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι | οἴκαδε βαδίζουσ' Eubul. 3, 249 (1, 4). εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον** | ὕπνον *ἀποδαρθόντ' αὐτὸς αὐτὸν αἰτιῶ (ita ed. min.) Nicoch. 2, 846 (3) cf. 5, 56. περὶ πρώτους ὕπνους Eubul. 3, 210 (4). ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια Mnesim. 3, 579. τούτων (malorum) ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανεὶς | ἀνέπαυσε (ἀπέλυσε?) τοὺς ἔχοντας ἀναπαύσας ὕπνῳ Diph. 4, 418 (5, 4).

ὑπό: 1. gen. ὑπ' ἀναδενδράδων ἁπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες Pher. 2, 305 (2). ὑπὸ μάλης v. supra p. 600. ὑπὸ τῆς ὑπήνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν Eup. 2, 539 (6). εἶτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπεψηφισμένος | ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' -Ἔρως; Aristophont. 3, 361 (2, 2). προτετιμημένους | ὑπὸ τῆς πόλεως Alexid. 3, 391 (2, 4). ὀψονόμους-αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς ap. Sophil. 3, 581 (2). εἰ μὲν μὴ λίαν *(ὑπὸ τουδ') - ἠναγκαζόμην | στρέψαι δεῦρ' Plat. 2, 647 (1). παῖς ὢν μετ' ἀδελφῆς-ἐνθάδε | ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου Antiph. 3, 91 (1, 2). αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν (pisces) ὑπὸ τῶν ἁλιέων Alexid. 3, 413 (v. 5). δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι | λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν Aristophan. 2, 948 (11, 5). ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον | ἴδιον ἐφεύρηκάς τι Euphron. 4, 486 (v. 16). ἐσχάρας κεκαυμένος | πλείστας ὑπ' Εὐρυφῶντος ἐν τῷ σώματι Plat. 2, 679 (2, 5). ἢ βαδίζων ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν Antiph. 3, 116 (1, 8). ἄρρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης Anaxand. 3, 192 (1, 4). λεπομένους ὁρᾶν | αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς Apollod. Car. 4, 442 (v. 11). τὰς πόλεις-, | ὑπὸ *λαισποδιῶν γάρ εἰσιν ἀνατετραμμέναι, | σκόπει Apollod. 4, 454 (1, 16). ἡ-Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει | ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην Theop. 2, 815 (2). πέτεται κοῦφος ὤν, | δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος (int. πάππος) Eubul. 3, 255 (1, 22). φύσκης ἕτερος (int. τόμος) | διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον Mnesim. 3, 569 (v. 16). εἴ γε-οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι Antiph. 3, 105 (v. 3). λέγεται-λόγος | ὑπὸ τῶν σοφιστῶν Alexid. 3, 392 (1, 2). ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη Men. 4, 249 (51). πλούσιος | καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός ib. 266 (140). τοῖς εἰρημένοις | ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς ib. 235 (13, 2). κάπηλος ἠδικημένος | ὑπ' οἰνοπώλου Diph. 4, 376 (1, 6). ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται Sosip. 4, 482 (v. 5). ἐρριπίζετο | ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός Antiph. 3, 117 (2, 6). ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν Philonid. (?) 2, 425. ὑφ' ἡδονῆς ὁ φρόνιμος οὐχ ἁλίσκεται mon. 518. ψυχῆς *πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται Philem. 4, 63 (112). ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 16). ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ mon. 733. ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ γίγνεται κακά mon. 524. ὅτι δεῖ γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους | ἁπαλούς, ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους (τούτων 429) παθεῖν Alexid. 3, 404 (3). cf. ib. 429 (1, 11). ἀπόλλυμ' ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων anon. 4, 669 (286). ὑπὸ τῆς ἀνίας *ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία *Pher. 2, 313 (8). ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι Eup. (?) 2, 577 (v. 17). ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σήπεται Men. 4, 235 (12, 2). σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς Men. 4, 74 (3). ἐξε-

στηκὼς ὑπὸ γήρως anon. 4, 680 (311^b). παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας ibid. δῆμος ἄστατον κακόν | καὶ *θαλάττη πάνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται anon. 4, 615 (48). ἐς Συρίαν δ' ἐνθένδ' ἀφικνεῖ μετέωρος ὑπ' αὔρας Cratin. 2, 132 (1). ὑπὸ *(τοῦ) γέλωτος εἰς *Γέλαν ἀφίξομαι Aristophan. 2, 1189 (56). ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν Philippid. 4, 468 (1, 6). ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς Diocl. 2, 839. τούς | δειπνοῦντας εἰς τὰ *βατάνι' ἐμβαλεῖν ποιῶ | ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς Alexid. 3, 394 (v. 4). cf. ib. 430 (1, 23). ὑπὸ τῆς ἀπληστίας | διακόνιον ἔπησθεν (ἐπήσθι'?) Pher. 2, 342 (6). ὑπὸ κνισολοιχίας | χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι | ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophil. 3, 582. ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπ' ἀγαλαξίας Autocr. 2, 892 cf. 5, 58. οἵ (int. κοχλίαι) περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας Anaxil. 3, 354 (2). ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι (i. e. οἱ ἀετοί) καὶ λαγώς | μετέωρ' ἀναρπάζοντες *ὑπὸ (vulg. ἀπὸ) τῆς ἰσχύος Epicrat. 3, 365 (2, 10). ὑπὸ τῶν κακῶν | καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι Alexid. 3, 495 (1, 1). ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν | τῶν συμπεσόντων τοῦ τε συμβάντος πάθους | οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα Philem. 4, 40 (16, 3). ὑπὸ γὰρ ἀνοίας οὐχ ἑαυτὸν (an αὐτὸν οὐχὶ?) μέμφεται Philem. 4, 46 (34^b). ὑπὸ τῆς *γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται | ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί Hegesipp. 4, 480 (v. 22). οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν Diph. 4, 389 (1, 21). †ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος (al. aliter) Cratin. 2, 224 (152). 2. dat. ὀπταὶ κίχλαι- | περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ'-, | ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι Pher. 2, 300 (1, 25). καθήμενον | ὑψηλῶς ὑπὸ *σκιαδείῳ ib. 276 (1, 2). *δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον | ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ Aristophan. 2, 964 (16). ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις | *αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 1). λευκοὺς ὑπὸ *ποσσὶν ἔχων πίλους Cratin. 2, 77 (5). ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοιψι μαστροποῖς ποιῶν Diph. 4, 395 (2, 22). 3. acc. εὖ δ' ἐν πεδίλῳ *πόδα τιθεὶς ὑπὸ ξυρόν (? Dobr. ὑποξύλῳ) Ephipp. 3, 332 (v. 8). ἥδε γὰρ δαμάζεται, | ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη, | ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλας (?) Anaxand. 3, 176 (1, 17). ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' (?) εὐθὺς ἐκβεβηκότα Diph. 4, 395 (2, 23). ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων Men. 4, 169 (2). τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ὑπὸ Πλάτωνα καί (num ὑποπλατωνίκων? 5, 85 an ὑποπλατώνικος? ed. min.) Ephipp. 3, 332 (v. 2). περὶ δύσιν Πλειάδος - | -ὑπὸ τροπάς τ' Damox. 4, 530 (v. 20). ὑπό τι δυσώδης Diph. 4, 406 (v. 5). *ὑπό τι (legeb. εὔποτε) νυστάζειν γε κἀυτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1, 1). αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα | ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ (num μισθῷ? an μίσθι'? ed. min.) ἔλυσαν Metag. 2, 751 (1, 4). Aristag. 2, 761 (1, 4).

ὑποβάλλω: κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων | ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα Eubul. 3, 247 (1, 2).

ὑποβινητιῶντα βρώματα Men. 4, 206 (1, 11).

ὑποβλέπω: ἀχθόμεθ' ἢν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα Pher. 2, 335 (3, 2).

ὑποβολιμαῖος: ἐλέγχεται | ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος anon. 4, 693 (360).

ὑποβρέχω: Θασίοις οἰναρίοις- | τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος Alexid. 3, 505 (5).

ὑπογαστρίδιον: ὦ *λοπαδάγχαι | λευκῶν ὑπογαστριδίων Eubul. 3, 269 (16).

ὑπογάστριον: ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως ‖ ὑπογάστρι' ἐλθών, ὅσα Ποσειδῶν

ἀπολέσαι Antiph. 3, 108. Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω Nicostr. (Philetaer.) 3, 279 (1). ἰχθύων δὲ δή | ὑπογάστρι' Theop. 2, 799 (1). ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων Stratt. 2, 773 (3). θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει | ὑπογάστρι' ὀπτῶν Eubul. 3, 223 (2). ὑπογάστριον θύννου τι Stratt. 2, 766 (2). οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου | ὑπογάστριον Aristophan. 2, 1099 (6). οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι | ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον | λάβρακος Eriphi 3, 558 (3). · ὑπογάστριον (i. q. οὖθαρ) Antidot. 3, 528.
ὑπογλωττίς: *στεφανοῦσθ' ὑπογλωττίσιν, *ὅταν πίνητέ που Plat. 2, 632 (4, 2).
ὑπόγραμμα: κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα Aristophan. 2, 1078 (6, 5).
ὑπογράφω: ὑπογεγραμμένη Aristophan. 2, 1221 (272).
ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ | καὶ πρᾶον Nicomach. 4, 583 (v. 1).
ὑποδερίς: *ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας Aristophan. 2, 1079 (6, 14).
ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις Philonid. 2, 422 (2).
ὑποδέω: ὑποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας Theop. 2, 811 (3). ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα-τῆς δεξιᾶς | ἐμβάδος *ἀπέρρηξ' Men. 4, 101 (2, 2). εἶτα *γνούς πως τοὐθ' ὑποδεῖται Pher. 2, 335 (3, 4). εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ | ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1).
ὑπόδημα: αὐτοσχεδὶς (cod. A αὐτοσχιδὲς) ὑπόδημα Herm. 2, 387 (5). ὑποδήματα-τῶν ἁπλῶν Stratt. 2, 772 (4). φορεῖτε *γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4). δεξιὸν εἰς *ὑποδήματ' (vulg. ὑπόδημα), ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα Aristophan. 2, 1188 (55).
ὑποδιάκονος: ὁ μάγειρος *ἂν-ὑποδιακόνους ἔχων | πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ Posidipp. 4, 521 (v. 10).
ὑποδοχή: ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς (an ὑποδοχή?) Men. 4, 205 (1, 1).
ὑποδύομαι: νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους Diph. 4, 385 (1, 4).
ὑποζύγιον: ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι Pher. 2, 278 (3). ἐμβαλόντες- | εἰς σακκοπήραν αὐτὸν (?) ἐπιθήσουσί που | ἐφ' ὑποζύγιον Apollod. Car. 4, 440.
ὑποζυγιώδης: ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα Aristophan. 2, 1221 (273).
ὑπόθεσις (i. q. ὑποθήκη) Men. 4, 316 (324).
ὑπόθετον: *κυλιχνίσιν, | σικύαισιν, ὑποθέτοισιν Antiph. 3, 120 (2).
ὑποθῆκαι: Χείρωνες ἐλήλυμεν, ὡς ὑποθήκας- Cratin. 2, 153 (9).
ὑποθηλύτερος: διάλεκτον- | οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν Aristophan. 2, 1199 (98).
ὑποκαθίημι: εὖ δ' *ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη Ephipp. 3, 332 (v. 7).
ὑποκάω: τούτους δ' ὕλην | κόπτειν- | -καὶ προσάγοντας || -*ὑποκάειν (libr. ὑποκαίειν) Ephipp. 3, 323 (1, 12) cf. add. περιαγγέλλειν *τ' οὐχ *ὑποκάειν (libr. ὑποκαίειν) | Λυκίων πρυτάνεις (?) ib. (1, 18).
ὑποκονίομαι: v. anon. p. 1257 (396) ed. min. cf. add.
ὑποκόρισμα: καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι | παράσιτον ὑποκόρισμα Alexid. 3, 467 (1, 2). τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν | ὄνομ' ἐστίν, ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης | μοίρας ib. 484 (3, 5).
ὑποκρίνομαι: ἄκων κτενῶ σε τέκνον, ὁ δ' ὑπεκρίνατο (l. σ', ὦ τέκνον, ὁ δ' οὖν ὑπεκρίνετο)- Aristophan. 2, 1194 (81) cf. 5, 70. ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις (parasitorum genus) Alexid. 3, 434 (1, 6).

ὑποκριτής: ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής Alexid. 3, 402 (2). ὁ *Σῖμος δ' ἐστὶ τίς; | Α. - ἐπὶ τραγῳδίαν | ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ | κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός - | -, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής Alexid. 3, 444 (1, 14. 16). ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, | οὐδεὶς ὑποκριτής ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος Demetr. 4, 539 (v. 2).
ὑποκροῦσαι Alexid. 3, 398. τάχ' ἄν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι πότ' ἐνθάδε | νῦν εἰσι *κἀνέροιτο· (?) παρ' ἐμοῦ πεύσεται Helioch. 3, 563 (v. 4). ἐρίφιον *ἐτακέρωσε, πνικτὸν (vel πνικτῷ) διέλαβεν, | *περικομματίῳ διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ Athenion. 4, 558 (v. 31).
ὑπολαμβάνω: ἔστιν *ἔνδον ὄξος ὀξύ σοι; | Β. ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὁπὸν εἰλήφαμεν Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 2). *ὥστ' οὐ στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον | ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι Diph. 4, 401. εἶναί θ' ὑπέλαβον | τὸν τοῖς *(τοιούτοις) παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 9). ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανδοκεῖον ὑπολαβὼν Philippid. 4, 474 (1). πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει Men. 4, 71 (9, 2). εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα Philippid. 4, 472 (v. 4). ὑπολαμβάνω τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ | λεγόμενον *οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399. οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν | κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ Men. 4, 214 (6). ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεούς | τἀργύριον *ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον ib. 233 (10, 3). τὸ-ὑποληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη (Monimus) Men. 4, 142 (1, 7).
ὑπολέγειν v. ὑπολογεῖν.
ὑπολεπτολόγος, *γνωμοδιώκτης Cratin. 2, 225 (155) cf. 5, 24.
ὑπολογεῖν (cod. B ὑπολέγειν) Theop. 2, 822 (31).
ὑπολύω: τί οὐχ ὑποπίνεις; | οὐχ ὑπολύσεις *σαυτόν (libr. αὐτόν an ὑπολύσει αὐτίς?); Pher. 2, 335 (3, 6). αὐλητρίδας, αἵ τε τάχιστα | ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ (an μισθῷ?) ἔλυσαν ('f. μίσθ' ἔλ.' ed. min.) Metag. 2, 751 (1, 4). Aristag. 2, 761 (1, 4). ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν Pher. 2, 358 (87).
ὑπόμακρον Alexid. 3, 526 (75).
ὑπομένω: καλῶς-ἐτελεύτησ' (Sophocles) οὐδὲν ὑπομείνας κακόν Phryn. 2, 592 (1, 4). πληγὰς *ὑπέμενον *κονδύλων καὶ τρυβλίων- Axionici 3, 534 (1, 3). ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων Aristophont. 3, 357 (1, 6). πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν | τέττιξ ib. 361 (1, 6). φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων ib. 363 (5, 10). ἔδει δ' ὑπομεῖναι *μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥῖγος, σιωπήν Alexid. 3, 475 (3). οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι | -ἑταιρεῖν Phoenicid. 4, 511 (v. 1).
ὑπομιμνήσκω: οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι | -· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον | δεῖ τὸν ποιητήν Antiph. 3, 105 (v. 4).
ὑπόμνημα: τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη, | οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων Sotad. 3, 586 (1, 35).
ὑπόμνυσθαι: ὑπώμνυτο | ὁ μὲν οἶνος ὄξος *αὐτὸν εἶναι γνήσιον, | τὸ δ' ὄξος οἶνον *αὐτὸ μᾶλλον θατέρου Eubul. 3, 236.
ὑπομόχθηρον: τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο μοι λέγε anon. 4, 654 (202).
ὑπομυκτηρίσαι: σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας | εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 580 (v. 38).
ὑπομύξαι: ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' (?) εὐθὺς ἐκβεβηκότα Diph. 4, 395 (2, 23).
ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν mon. 732. cf. supra v. ὕπνος.
ὑπονοῶ: κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ *οἶδ', ὑπονοῶ δ' *(ὧδ') ἔχειν Cratin.

min. 3, 378 (1). αὐτὸν-οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο, | ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν Men. 4, 145 (2). ἱδρύσαθ' ἱερὸν μητρός, οὐ δείξας σαφῶς | ποίας, ἐάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς τοὔνομα Alexid. 3, 520 (35, 6). εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως | ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι Men. 4, 92 (5, 5). τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-, | δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται, | εἰ μή τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς (Iacobs. ἐπινοεῖς); Alexid. 3, 509 (10, 8). de Men. 4, 289 (249) v. 5, 108.

ὑπόξυλος: Aristophan. 2, 1222 (275). ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον (f. ὑπόξυλοι) Alexid. 3, 473 (7). οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος Men. 4, 188 (7). ὑπόξυλος (i. e. παρεγγεγραμμένος) anon. 5, 123 (396). Cf. ὑπό.

ὑποπάρθενος: τὰς ὑποπαρθένους (int. ἑταίρας), ἁλμάδας ὡς ἐλάας, στιφράς Aristophan. 2, 997 (5).

ὑποπάττω: εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα | ἐνθεὶς τὸ τέμαχος Alexid. 3, 470 (1, 7).

ὑποπίνω: ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις; Pher. 2, 335 (3, 5). ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός Antiph. 3, 146 (33). *ὑποπεπώκαμεν (legeb. ὑποπεπτώκαμεν)-καὶ καλῶς ἠρίσταμεν Aristophan. 2, 1154 (17). ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας Apollod. Car. 4, 442 (v. 12). ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς Alexid. 3, 515 (22). ὑποπίνειν (i. q. μεθύσκεσθαι) Nicoph. 2, 850 (6).

ὑποπίπτω: cf. ὑποπίνω. καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες Aristophan. 2, 1192 (68).

ὑποπλατωνικος: v. ad Ephipp. 3, 332 (v. 2) supra p. 85 et add.

ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Aristophan. 2, 1094 (7).

ὑπόπτερος: τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος-ἄρα | ἢ κηροπλαστήσας Ἔρωθ' ὑπόπτερον; Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 2).

ὑπορρωδῶ: καὶ πάλαι γ' ἂν ἦν ἀνήρ, | εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρρώδει κακόν Eup. 2, 461 (9).

ὑποσακίζω: ὑποσακίζεται τὰ χρήματα anon. 4, 667 (279).

ὑποσίδηρος: *σκυτάλιον ὑποσίδηρον Aristophan. 2, 1118 (4).

ὑποσκαφιόκαρτος: μειράκιον- | ὑποσκαφιόκαρτόν τι [καὶ] κεχλαμυδωμένον Nicostr. 3, 289 (6).

ὑποσκελίζω: πολὺς-εἷς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς | ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας Eubul. 3, 249 (1, 12).

ὑπόστασις: ὑποστάσεις ποιῶν, | κάνδαυλον Men. 4, 206 (1, 10).

ὑποστῆναι: ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης Herm. 2, 395 (1, 4). τὸν βδόλον *(δ') οὐκ *ἔστιν ἥτις | ῥὶς ὑποστῆναι *δύναιτ' ἂν anon. 4, 622 (65).

ὑποστορέννυμι (ὑποστρώννυμι): οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί; Eubul. 3, 247 (1). οὐχ ὑποστρώσεις ποτέ | τρίκλινον; Amphid. 3, 319 (10). κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι | *στρώμαθ' ἁλουργῆ Anaxand. 3, 183 (1, 6).

ὑποτάττω: ὅτε | ὁ λέγων ὑποτάττει (an ὅταν-ὑποτάττῃ?) τοῖς λόγοις τὰ πράγματα Antiph. 3, 149 (46). κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν, ὥσπερ Νικίας Phryn. 2, 603 (3). ὑποτεταγός seorsum positum.

ὑποτείνω: *ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδὶ λαβὼν | ὑπότεινε Men. 4, 83 (10) cf. 5, 100.

ὑποτεκμαίρομαι: τί ὑποτεκμαίρει καὶ *κακῶς ἄνδρας λέγεις-; Aristophan. 2, 1033 (16, 7).

ὑποτεταγός (?): † κείνη μεμνήσθω με ξύλον ὑποτεταγός Phryn. 2, 583 (2).

ὑποτίθημι: *φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν Telecl. 2, 371 (2). τῆς ὀριγάνου | πρώτιστον *ὑποθεὶς (libr. ὑποτιθεὶς) εἰς λοπάδα- | τὸ τρῖμμ' Alexid. 3, 471 (2, 2). δραχμὴν ὑπόθες. Α. κεῖται πάλαι. | πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; Diph. 4, 411 (1, 2). ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου Posidipp. 4, 521 (v. 15).

ὑποτιμῶ: τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν *τινί | ἰχθὺν ὑποτιμήσας (an ἐπιτιμήσας?) ἀποδῶτ' ἐλάττονος | ἧς εἶπε τιμῆς Alexid. 3, 438 (3, 4).

ὑποτρίβω: τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως Cratin. 2, 35 (7). σήσαμ' ὑποτρίβοντας (Reisig. ἐπιτρίβοντας) εἰς ταύτην (i. e. ἅλμην) Damox. 4, 531 (v. 38).

ὑπότριμμα: τὸν γαλεόν; Β. ἐν ὑποτρίμματι | *ζέσαι Antiph. 3, 130 (v. 3). βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι Nicostr. 3, 278 (1, 3). τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια *χὑποτρίμματα anon. 4, 670 (288). βολβός, τευτλίον, | *ὑπότριμμα (vulg. περίκομμα cod. Falck. ὑποτρίκομμα) Aristophan. 2, 1000 (17, 2).

ὑποτριμμάτιον: ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς *βουλομένοισι παρῆσαν Telecl. 2, 361 (1, 9).

ὑποτύφω: ὑπετέθυπτο Apolloph. 2, 882 (2).

ὕπουλος: ὕπουλα γόνατα Cratin. 2, 207 (91). †ὕπουλος ἀνὴρ δίκτυον κεκρυμμένον mon. 587.

ὑπουργία: ἀντὶ τῆς ὑπουργίας | τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην Amphid. 3, 308 (1, 5).

ὑπουργῶ: ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα** | τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν, | -ἑταίρα τοὔνομα | προσηγορεύθη Anaxil. 3, 350 (2, 2).

ὑποφαίνω: ὑπέφαινεν φῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας Alexid. 3, 502 (1, 10). ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον λαμπρὸν (an λαμπρά?) πάνυ Anaxand. 3, 165 (1, 6).

ὑποχέω: *οὐ Χίου δύο | κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει Sophil. 3, 581 (v. 3). ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κυάθους Men. 4, 72 (11). ἔσθ' *ὑποχέασθαι (libr. ὑποσχέσθαι) πλείονας Diph. 4, 377 (1). Cf. ἐπιχέω.

ὑπόχυτος: οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος (de Sophocle) Phryn. 2, 605 (13). ὑπόχυτος (de cive) anon. 5, 123 (396).

ὕπτιος: κεῖσθαι παχύν, | ὕπτιον, μόλις λαλοῦντα Men. 4, 74 (3, 5). ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν Philippid. 4, 468 (1, 6). νεῖν ἐξ ὑπτίας Aristophan. 2, 1216 (223).

ὑπώβολος: τὴν οἰκίαν | τὴν *Πουλυτίωνος κειμένην *ὑπώβολον (vulg. ὑπόβολον) Pher. 2, 277 (2).

ὑπώπια: κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις Apolloph. 2, 880 (1). στάσιν στάσει, *μάχῃ μάχην, ὑπωπίοις δὲ πύκτην (int. ἐξελαύνειν) Antiph. 3, 139 (13, 5). ἕκτος (int. κρατὴρ) δὲ κώμων· ἕβδομος δ' ὑπωπίων Eubul. 3, 249 (1, 8).

ὑρισός. ὑρισσός v. ὑριχός.

ὑριχός: *ὑριχοὺς (vulg. ὑρισσοὺς cod. A ὑρισοὺς) δ' ἴδοις ἂν *νιφόμενα σύκων ὁμοῦ τε μύρτα Aristophan. 2, 1171 (1, 5). Caeterum cf. ad Alexid. 3, 437 (1, 3).

ὕρχη: ὕρχας (an ὄρχας? 5, 66) οἴνου Aristophan. 2, 1125 (26).

ὗς: cf. σῦς. κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας Antiph. 3, 73 (2, 5). οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὗν θύειν μέλλεις Pher. 2, 263 (6). πόδας-καταφαγεῖν ἐφθοὺς ὑὸς Ecphant. 2, 12. τῶν-τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν (? cf. 5, 43) ἔδει | ἡμᾶς τὸ λοιπόν, πλὴν ὑῶν Plat. 2, 624 (1, 2). κοὐδὲν

*ἀφ' ὑὸς γίγνεται | πλὴν ὕστριχες *καὶ πηλὸς ἡμῖν καὶ βοή* ib. (1, 3). *ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ* (int. *Ἀφροδίτη*) *ταῖς ὑσίν, | -ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τὸ | ζῷον* Antiph. 3, 68 (v. 3). *ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος-ἐσθ' ὑός* Pher. 2, 297 (3). *δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὑὸς | ῥύγχος* Anaxil. 3, 344 (2). *ὗς διὰ ῥόδων* Cratet. 2, 234 (6). *παχὺς γὰρ ὗς ἔχει τ' ἐπὶ στόμα* Men. 4, 74 (1).

†*ὑσθάτου* (f. *οἶσθ' ἅ τοῦ* an *οἶσθά που*?) *Παάπιδος | Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκεν* Leucon. 2, 749 (1).

†*ὑσοριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα* Cratet. 2, 244 (1, 4).

ὕστατος: *ἡ δ' ὑστάτη ποῦσθ'; B. ἥδε* (Cobet. *τίς ἥδε; B.*) *Κύζικος* Eup. 2, 510 (5, 1) cf. 5, 38. *τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει* Alexid. 3, 520 (37). *τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν *πλατειῶν | τοῖς ὑστάτοις* Aristophan. 2, 1130 (1) cf. 5, 66. *τὸν-ὕστατον | τρέχων δίαυλον τοῦ βίου* Alexid. 3, 490 (1). *ἐπὶ τούτοις ἅπασιν †ὕστατος* (f. *ὕστατον | πόπανον ἁ)πάντων καὶ λιβανωτὸς ἐπετέθη* Antiph. 3, 89 (2, 3).

ὑστερίζω: *ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν | ὡς ὑστερίζων* Men. 4, 179 (2, 5). *ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς* Alexid. 3, 452 (1, 10).

ὕστερος: *ὅταν ἐγγὺς *ᾖ δ' †ὅδ' ὕστερος* (Dobr. *ὁ σταυρός*), *ἀρτύω φακῆν* Anaxipp. 4, 460 (v. 41). **ἐπιχέας | φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, | τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον* Alexid. 3, 432 (3, 3). *τυχεῖν-αὐτῶν-σπουδάζομεν, | ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον λυπούμεθα* anon. 4, 690 (346). *οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον | ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὁρᾷ* Men. 4, 202 (2). *ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ, | ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα* Men. 4, 274 (178). *φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην* Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532. *ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύχος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς* Eubul. 3, 212 (v. 12). *ὕστερον ἀρᾶται-τῷ πατρί* Pher. 2, 314 (10) cf. 5, 28. *τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει | μικράς, ἔπειτα δ' ὕστερον λύπας μακράς* Antiph. 3, 148 (40). *τὴν αὐτὴν ὁδόν || προεληλύθασιν. εἶτα χἠμεῖς ὕστερον | εἰς ταὐτὸ *καταγωγεῖον αὐτοῖς ἥξομεν* Antiph. 3, 29 (2, 4). *εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι | τῶν εὐπόρων *τινὲς παρασίτους ἑλόμενοι | τρέφειν παρεκάλουν* Diod. 3, 544 (v. 31). *οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω | εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι* (int. *ἅλες*). | *ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς* (f. *ὡς δ' ἤρεσαν τοῖς*) *ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας | προσάγουσιν ἤδη* Athenion. 4, 558 (v. 21). *οὔπω γὰρ εἰδὼς οὗτος οἷον ἦν κακόν | ἐλάμβανεν γυναῖχ'· ὁ δ' ὕστερον λαβὼν | εἰς προὔπτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν* Aristophont. 3, 359 (v. 4). *ὕστερον δ' *αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν εἱλωτισμένην | -εἶδον* Herm. 1, 98 (5) cf. 5, 3.

ὑστερῶ: *οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις- | τὸ λεβήτιον· *τὰχ τοῦ νίτρου· πάλιν ὑστερεῖς;* Anaxipp. 4, 465 (1, 5). *ἀσυμβόλου δείπνου-ὅστις ὑστερεῖ* Amphid. 3, 318 (3). **νυνὶ δὲ πρότερον *τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν | προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ* Clearch. 4, 563 (v. 5).

ὕστριχες: *κοὐδὲν ἀφ' ὑὸς γίγνεται | πλὴν ὕστριχες *καὶ πηλὸς ἡμῖν καὶ βοή* Plat. 2, 624 (1, 4).

ὑφαίνω: *τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς | ἀραχνίοις* (f. *ἀραχνιδίοις* ed. min.), **ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει* Plat. 2, 620 (1) cf. 5, 42. *ὥσπερ ξυστίδα | ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον* (cod. A *ποικίλον ἠμφιεσμένον* f. *τῶν ποικίλως ὑφασμένων*) Antiph. 3, 52 (2). *εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν* **Men. 4, 300 (311).** *αὐτὸς τεκὼν καὶ αὐτὸς ὑφήνας* **ad anon. 4, 701 (385).**

ῥαιροῦμαι: ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη Anaxand. 3, 177 (2, 10). χρυσίδ' οἴνου-ἐκπιὼν ὑφείλετο Herm. 2, 393 (2). ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο Eup. 2, 514 (13). ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο Aristophan. 2, 1106 (10, 4)?
ράπτειν τοῦ *φλέω Pher. 2, 320 (4).
ραρπάζω: οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς | ἀκκισμὸς οὐδὲ λῆρος, οὐδ' ὑφήρπασεν Philem. 4, 4 (1, 14).
ρασμα: *καιροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν *Ὡρῶν Herm. 2, 381 (3).
φιέναι: ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναιξίν Pyrilampes dicebatur anon. 4, 678 (308).
ροδῶ: πόστην *ὑφοδώσεις (vulg. ὑφ' ὁδοῦ ὡς εἶναι) παιδάριον ῥύμην; Philippid. 4, 473 (1).
φόλμιον: mortariorum Aristophan. 2, 963 (12). tibiarum Pher. 2, 354 (58).
φος: Pher. 2, 354 (59). ἐν λεπτοπήνοις *ὕφεσιν (libr. ὑμέσιν) ἑστώσας Eubul. (Philipp.) 3, 237 (v. 5) = Eubul. 3, 246 (v. 4).
ψερειφὲς (al. ὑψιρεφὲς) δῶ Herm. 2, 410 (2, 9).
ψηλῶς: *μυροπωλεῖν-καθήμενον | ὑψηλῶς ὑπὸ *σκιαδείῳ Pher. 2, 276 (1, 2).
ψιπέταλοι-κράμβαι συχναί Polyz. 2, 870 (2).
Ὑψιπύλη: Ὑψιπύλης πατὴρ | Θόας Aristophan. 2, 1098 (2).
ψος: ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών *ἐστιν τριῶν Euang. 4, 572 (v. 9). ἄνθρωπος εἶ, | οὗ μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος (al. οἶκτον) καὶ πάλιν | ταπεινότητα ζῷον *οὐδὲν λαμβάνει Men. 4, 227 (2, 11). Cf. ὑψοῦ.
ψοῦ: Χία-κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται Herm. 2, 403 (3). ὦ Πόσειδον, ὡς *ὑψοῦ (vulg. ὕψους) σφόδρα Antiph. 3, 30 (1, 18). οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἠρμένοι, | καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἰθραν Anaxil. 3, 348 (1, 30). ὑψοῦ διάττει anon. 4, 661 (237).
ὕω: τὸν Δία δὲ πῶς ὕοντα; anon. 4, 672 (295[b]). τηρῶ τὸν Δία | ὕοντα *πολλῷ Men. 4, 299 (306). ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὕσει τάχα Cratin. 2, 92 (11). ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει Pher. 2, 316 (1, 6). νιφέτω μὲν *ἀλφίτοις, | ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει Nicoph. 2, 851 (2, 2). ἠλειφόμην *ὑόμενος (libr. θυόμενος) *ἰρίνῳ μύρῳ Alexid. 3, 410 (1, 8). σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι Cephisod. 2, 883 (1). ὁ δ' ὄνος ὕεται Cratin. 2, 48 (7).

Φ.

φαγᾶς Cratin. 2, 216 (137[b]).
φαγεσωρῖτις: *φαρμακῖτιν (Bk. Poll. φαγεσωρῖτιν) γαστέρα dixit anon. 4, 682 (320).
φαγέσωρος (i. e. ἄπληστος) anon. 4, 682 (320).
φάγρος: μαινίδες Καρύστιαι, | φάγροι δ' Ἐρετρικοί Antiph. 3, 108. κόκκυξ, φάγρος, μύλλος, λεβίας Ephipp. 3, 330 (1, 4). σμύραινα, φάγρος, | μύλλος, λεβίας Mnesim. 3, 570 (v. 39). εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἀθρούς | ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους Stratt. 2, 779 (1). πολλοὺς δὴ (an ἤδη?) μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας ib. 771 (2). καὶ *ξυνεγιγνόμην ἀεὶ τοῖς ἀγαθοῖς φάγροισιν Eup. 2, 438 (6). τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι'- | *ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις Metag.

2, 753 (1, 6). *ὀρφοῖσι (an ὀρφῷσι?) σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορά Amips. 2, 705 (4). σὲ γὰρ-συγκατῴκισεν σαπράν | ὀρφοῖσι (scr. ὀρφῷσι) σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν Plat. 2, 634 (1).

Φαίαξ: ἅπαξ πότ' ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας Eup. 2, 429 (3).

Φαίδιμος: εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ γ' ἐτύγχανεν | ὁ (Hermann. ὢν ὁ) Χαβρίου Κτήσιππος- Diph. 4, 391 (1, 1). Φαίδιμε anon. 4, 692 (354).

Φαίδρα: ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι | Φαίδραν Aristophan. 2, 1134 (2). ἀλλ' ἴσως | Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις Eubul. 3, 261 (2, 12).

φαιδρός: *μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι τρισκελεῖς Cratin. 2, 177 (9). φαιδρὸς-κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ | ἕστηκε Alexid. 3, 435 (v. 1).

Φαινέστιος: ἐν Φαινεστίου Antiph. 3, 137 (8).

φαινίνδα παίζων Antiph. 3, 137 (8).

φαίνω: cf. φᾶναι. ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν Philippid. 4, 472 (1). σαφὴς ὁ χειμών ἐστι τῆς πενίας *λύχνος· | ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ Aristophont. 3, 356 cf. add. ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς (num μὴ 'κφήνῃς? mon. 418 μὴ 'κφάνῃς) φίλου Philem. 4, 53 (52b). πέφηνας (i. q. εἴρηκας?) Men. 4, 311 (379). ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος Eubul. 3, 215 (2, 4). ἢ τὸ πνεῦμα- | αὐτοὺς τὸ σῷζον *ἧκεν ἢ 'φάνη λιμὴν Philem. 4, 10 (1, 8). τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις | ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις Nausicr. 4, 575 (1, 3). τούτων ὁ θάνατος καθάπερ ἰατρὸς φανείς | ἀνέπαυσε (ἀπέλυσε?) τοὺς ἔχοντας Diph. 4, 418 (5, 3). ἥτις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί Aristophan. 2, 1184 (34). ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχῃ δ' ἐστὶν λαγώς Posidipp. 4, 521 (v. 9). τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ *σεμνύνῃς, καλόν | ἔξω φανεῖται Men. 4, 115 (1). εἰ μὴ-ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις | ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν; Alexid. 3, 453 (2). ἕτερόν σοι τυχὸν | φανήσεται τὸ πρᾶγμα Sosip. 4, 482 (v. 10). πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται Aristophan. (an Chionid. 5, 14?) 2, 1181 (20). τὸ συμφέρον-οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν, | ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν δ' ἀναλογισμῷ φαίνεται Men. 4, 202 (1). ὁ μὲν λόγος *(σου) συνέσεως πολλῆς γέμει, | τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται Men. 4, 324 (465). ἡ λέγων φαίνου τι *δή | καινὸν- ἢ μὴ *κόπτ' ἐμέ Hegesipp. 4, 479 (v. 2). ἥ *τ' εὐρυθμία τό τ' ἦθος ἡ *τάξις θ' ὅση | ἐν τῷ τι *πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο Damox. 4, 536 (v. 8). ὡς *δὴ καλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον anon. 4, 616 (49, 2). τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς-, | δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται-; Alexid. 3, 509 (10, 7). οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται, | ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἷον θηρίον Men. 4, 244 (34). νακότιλτος ὡσπερεὶ κῳδάριον ἐφαινόμην Cratin. 2, 41 (8). φαίνεσθαι χρυσῆν, κατ' ἀγροὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην Cratin. 2, 232 (178). ὥστε τῆς ποιήσεως | τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν, | ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά Pher. 2, 327 (1, 12). ὦ δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν | ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). τοῖς-μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις | ἅπασα νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά Apollod. 4, 451. ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων | ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι Cratin. 2, 95 (5, 5). ἰχθὺς τί σοι | ἐφαίνεθ' *οὑφθός; Β. *μιαρὸς ἦν Philem. 4, 13 (1, 2). νοεῖς | τὸν τύπον; Β. Ἄπολλον. *Α. καὶ τί φαίνεται; Β. τέχνη Damox. 4, 531 (v. 52). ὅσον ἔμοιγε φαίνεται Aristophan. 2, 1071 (5). ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι | φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις Alexid. 3, 490 (1, 2). παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ Sotad. 3, 588. ἆρ' ἀράχνιόν τι *φαίνετ' ἐμπεφυκέναι Nicoph. 2, 849 (3). ὁ δ' ὁρᾶν

τοὺς νόμους | λίαν ἀκριβῶς συκοφάντης φαίνεται Men. 4, 257 (89). εὐλοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται | τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου Men. 4, 200 (1). ἐλεεινότατόν μοι φαίνετ' ἀτυχία φίλου mon. 180. εὐηθία μοι φαίνεται- | τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ Men. 4, 255 (76). ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται | εὐθάνατος- ib. 74 (3). τἀργύριον εἶναι μειράκιόν σοι φαίνεται | οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον | τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν ib. 156 (1, 1). ἦ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται | καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία, | ἢ πλουσιακὸν τούτῳ** προσπίπτει (al. προσπίπτειν) κακόν Alexid. 3, 509 (10, 3). ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται Timocl. 3, 610. ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται Anaxand. 3, 168 (v. 1). θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν Damox. 4, 536 (v. 3).

φαιός: cf. νυμφαῖος. λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός Antiph. 3, 17 (v. 3) cf. 5, 73. λευκοὺς μὲν ὀκτώ (int. ἄρτους), τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους Alexid. 3, 436 (1, 4).

φακέα: ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα *τὸν ψυκτηρίαν, | τὸ *τευτλίον δὲ *σεῦτλα, *φακέαν (libr. φακέα) τὴν φακῆν Euphr. 4, 489 (v. 2).

φακῆ: cf. φακοί. ἐπὰν-καλέσῃ- | -*φακέαν (libr. φακέα) τὴν φακῆν Euphr. 4, 489 (v. 2). κυάμους †φακῆν (l. ἀφάκην) ζείας αἴρας *ἀκεάννους Pher. 2, 345 (17). *ἄρτοι, κάραβοι, βολβοί, φακῆ (an φακοί?) Aristophan. 2, 1008 (6). μάραθ', ᾠά, φακῆ (al. φακή), τέττιγες, *ὄποί Anaxand. 3, 184 (1, 58). λέκιθον *ἕψουσ' ἢ φακῆν (al. φακήν) Pher. 2, 263 (4). πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν *ἕψειν ἢ φακῆν; Aristophan. 2, 1008 (7). φακῆν | *ἕψειν μ' ἐδίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τις εἰς Antiph. 3, 95 (2). ἑψήσω φακῆν (al. φακήν) Men. 4, 145 (1). φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα Diph. 4, 406 (v. 2). ὅταν ἐγγὺς *ᾖ δ' ὅδ' ὕστερος (? Dobr. δ' ὁ σταυρός), ἀρτύω φακῆν, | καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ Anaxipp. 4, 460 (v. 41). βεμβράδων τρόπους, | φακῆς γένη παντοδαπά Hegesipp. 4, 479 (v. 10). ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν. ‖ *A.* φακῆν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας; ib. (v. 17). ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὔθυνος φακῆν Euphr. 4, 486 (v. 9). παρ' Ἀγαθοκλεῖ-πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ | -*(τὴν) τυραννικὴν φακῆν Demetr. 4, 539 (v. 6). ὄξος ἡ φακῆ | οὐκ εἶχε Diph. 4, 395 (2, 35). εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν Diph. 4, 403 (1, 7). ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα Antiph. 3, 102 (v. 5). ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς Aristophan. 2, 953 (3). ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον Stratt. 2, 780 (1). τραγικὸν ἡ φακῆ 'στιν Sophil. 3, 583 (2).

φακοί: cf. φακῆ. ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί (al. φακῆ) Amphid. 3, 318 (4). ἀπὸ κρουνῶν τριῶν | ὕδατι *περίρραν' ἐμβαλὼν ἅλας, φακούς Men. 4, 101 (1, 7). *τῇ νῦν *καταδέχεσθε τοὺς φακοὺς Eup. 2, 559 (29) ἰδοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί. | *A.* μή μοι φακούς-. | ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακόν Pher. 2, 280 (1).

φάλαγξ: 1. λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ Diph. 4, 394 (1, 3). 2. τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς | ἀραχνίοις (f. ἀραχνιδίοις ed. min.), *ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει Plat. 2, 620 (1) cf. 5, 42.

φαλακρός: *κἀκείνους τοὺς Ἱππέας | συνεποίησα τῷ φαλακρῷ *(τούτῳ) Eup. 2, 453 (16). ἐς *τὸν δὲ φαλακρὸν ἑπτακαίδεκ' Eup. 2, 537 (4, 5). Myconium hospitem calvum dixit Apollod. Car. 5, 113 (5).

Φαλήνιος: ἐπὶ *Φαληνίου Alcibiadem natum finxit Aristophan. 2, 1166 (13).

Φαληρικός: *Φαληρικὸν τεῖχος* ap. Aristophan. 2, 1166 (12). *μηδὲ τὰ *Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια* Aristophan. 2, 1152 (10). *ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν* Sotad. 3, 586 (1, 30). *τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ* (libr. *φαληρὶς ἡ*) *κόρη* Eubul. 3, 242 (1, 4). *εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί* (int. *κωβιοί*) Antiph. 3, 119 (v. 7).
φαληρίς v. *Φαληρικός*.
†φάλτον *Δία* Antiph. 3, 58 (3).
†φᾶναι: *εὔχρως †τε φᾶναι* (f. *πεφάνθαι*) *καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός* Theop. 2, 800 (1) cf. 5, 54. Cf. *φημί*.
φανερός: *τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα | θεῖναι* Alexid. 3, 383 (2, 4). *τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς | δεῖ ζῆν φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ | ποιεῖν* ib. 507 (8, 2). *εἴ τι κομψὸν ἢ σοφὸν | ἢ γλαφυρὸν οἶσθα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, | φανερὸν ποίησον τοῦτο τῷ διδασκάλῳ* Dionys. 3, 551 (1, 3). *ἀφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ* mon. 18. *τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστι φανερὰ ζημία* Antiph. 3, 150 (48). *κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν, | ἢ πολλὰ* **φανερῶς**, **ἀλλὰ μετ' ὀνείδους λαβεῖν* Men. 4, 263 (120).
Φανίας: *ὦ Φανία* Men. 4, 149 (1, 1). *Φανία* ib. 265 (135). **Φανία* (libr. *Πανία*) ib. 277 (193).
φανόν (i. q. *λευκόν*) Phryn. (?) 1, 159.
φανός: *ποῖος γάρ ἐστι φανός- | τοιοῦτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος* Alexid. 3, 418 (1, 3). **οὔκουν λαβὼν τὸν φανὸν ἅψεις μοι λύχνον;* Anaxand. 3, 193. *ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν. | Β. ἔπειτα φυσᾶν - οὐκ ἠδύνω;* Philippid. 4, 472 (1). *ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί* Men. 4, 87 (4). *ὁ κάπηλος- | ἄν τ' οἶνον ἄν τε φανὸν ἀποδῶταί τινι | ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψ' - δοὺς ὕδωρ* Nicostr. 3, 286. *φανός* (an *πανός*?) viteus Aristophan. 2, 1103 (21).
Φᾶνος: *Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων | καὶ Φυρόμαχος καὶ *Φᾶνος* (vulg. *Φανός* cf. 5, 91) Alexid. 3, 483 (2, 16).
φάος: *χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα †εἰς φάος ἄγει* Philem. 4, 61 (97).
φάραγξ: *μεμαγμένη - Δήμητρος κόρη | *κοίλην φάραγγα* (libr. *κοίλη φάραγγος*) *δακτύλου πιάσματι | σύρει* Eubul. 3, 242 (1, 11).
Φαρέφατταν v. *Φερσέφαττα*.
φαρμακεία: *γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν, | *καὶ φαρμακεῖαι, καὶ νόσων χαλεπώτατος | φθόνος* Men. 4, 231 (6, 9).
φαρμακεύω: **πεφαρμάκευσ'* (libr. *ἐπεφαρμάκευσο, ἐπεφαρμάκευσον* al. vulg. *ἐπιφαρμάκευσον*)-*ἀναλυθεὶς μόλις* Men. 4, 129 (4). *οὐ πεφαρμακευμένον* (piscem) | *τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον* Philem. 4, 26 (v. 5).
φαρμακίτης annulus Eup. 2, 454 (22). Cf. *φαρμακῖτις*.
φαρμακῖτις: **φαρμακῖτιν* (vulg. *φαρμακίτην* Bk. *φαγεσωρῖτιν*) *γαστέρα* dixit anon. 4, 682 (320).
φάρμακον: *ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης* (i. e. *κοτυλίσκης*) *φάρμακον* Pher. 2, 282 (3, 6). *τοῖς ποτοῖς - φαρμάκοις κεράννυται* (int. *οἶνος*) anon. 4, 605 (16, 7). *τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ* anon. 4, 672 (294). *ἀμυγδαλῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον* Phryn. 2, 604 (6). *τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα | εὕρητ' ἐκεῖθεν* (i. e. *ἐκ τῆς ἰατρικῆς*) Nicomach. 4, 584 (v. 34). *τούτων* (i. e. ciborum) **ἄν τίς εὕροι φάρμακα | ἐρῶντι* (an *ἐρῶν γ'*?) *ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;* Alexid. 3, 513 (18). *εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες -, | *ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει· | νῦν δ' οὐκ ἔχεις· τὸ φάρμακον εὕρηκας κενόν | πρὸς τὸ κενόν* Men. 4, 100 (1). *οὐκ ἔστιν - φάρμακον μέθης | οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω | λύπην τίν'*

Amphid. 3, 317 (2). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον Philem. 4, 23 (1, 1). ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος mon. 550. λέγουσι δ' αὐτὸν (i. e. λόγον) - | ἀστεῖον εἶναι φάρμακον Men. 4, 240 (23). οὐκ ἔστιν ὀργῆς - φάρμακον | ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου ib. 256 (84). μέγιστον *ὀργῆς ἐστι φάρμακον λόγος mon. 346. ἆρ' ἐστὶ θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος mon. 37. λόγῳ με πεῖσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ mon. 313. λογισμός ἐστι φάρμακον λύπης μόνος mon. 315. ὁ - λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον Antiph. 3, 47 (2, 6). ἀσπίδι - φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον (int. γυναῖκ' ὁ διδάσκων γράμματ') Men. 4, 269 (154).

φαρμακοπώλης: τὴν οἰκίαν - εὗρον - ὅλην | κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ Theop. 2, 792 (1).

φαρμακοπωλῶ: τοὺς - ὄφεις - | ἐν κίστῃ που κατασήμηναι | καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν Aristophan. 2, 956 (11).

φαρμακός: ὦ φαρμακέ Aristophan. 2, 1194 (80).

Φαρνάβαζος: εἶδες δ' ἂν αὐτῆς (i. e. Λαΐδος) Φαρνάβαζον θᾶττον ἂν Epicrat. 3, 366 (2, 17).

φᾶρος: ἀμφὶ στέρνοις (num ἀμφὶ δὲ στέρνοισι?) φᾶρος οὐ καθήσεις -; Philetaer. 3, 300 (1).

Φαρσάλιοι: τῶν Φαρσαλίων | ἥκει τις, ἵνα *(καὶ) τὰς τραπέζας καταφάγῃ; Mnesim. 3, 578 (2).

φαρυγίνδην anon. 4, 661 (238).

φάρυγξ: δωδεκάκρουνον *(τὸ) στόμα, | Ἰλισσὸς ἐν τῇ *φάρυγι (vulg. φάρυγγι) Cratin. 2, 119 (7, 3). τὴν (al. τὸν) φάρυγα (al. φάρυγγα) *μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας Aristophan. 2, 1187 (48). ξηρὰν ἔχουσιν τὴν *φάρυγα (vulg. φάρυγγα). Β. δώσω πιεῖν Pher. 2, 281 (3). κώθωνα, παῖδα *φάρυγος (libr. φάρυγγος) Henioch. 3, 560. ἀπὸ τῶν φαρύγγων (scr. φαρύγων) καὶ φοιτητῆς μανίας ἐπιδείπνων (?) anon. 4, 610 (34). ὀπταὶ - κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν *φάρυγ' (libr. φάρυγγ') εἰσεπέτοντο Telecl. 2, 362 (1, 12). ἐφθάρη μαρίλης τὴν *φάρυγα (vulg. φάρυγγα) πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9).

φάσηλος: ἢ σῦκον ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτό τι Demetr. 2, 877 (1).

Φασιανός: Aristophan. 2, 1125 (27).

φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς Mnesim. 3, 578 (3, 3).

† φάσκον v. σφάκος.

φάσκω: ὁπότε μὲν χρείη *διητώμην λέγειν, | ἔφασκε *δητώμην Plat. 2, 669 (1) cf. 5, 48. *ταῦτ' αὐτὰ πράττω, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν (ita ed. min. c. Dobr.) Cratin. 2, 166 (8). εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', *ἔφασκ' Ἐκφαντίδης Cratin. 2, 194 (52ᵃ). *τὸν ἀρκεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. | Α. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Antiph. 3, 120 (1, 7. 8). ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμάρτοιν; Cratin. 2, 47 (6). ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν | ἀφύας φαγεῖν Pher. 2, 297 (4). οὗ καὶ νῦν τις ἐκκεκράγει μέγα | μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας φάσκων ἔχειν Antiph. 3, 68 (2, 3). ἔπειτ' ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν *φάσκομεν (libr. πάσχομεν); Alexid. 3, 450 (v. 4). τὸ τοιοῦτον γέρας | τίς οὐκ ἂν *αὑτῷ κτῷτο φάσκων νοῦν ἔχειν; Alexid. 3, 506 (7, 8). οὐ Μενεκράτης - ἔφασκεν εἶναι *Ζεὺς θεός; Ephipp. 3, 337 (2) cf. 5, 86. οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν Baton. 4, 503 (1, 4). τοὺς ἀποκρυπτομένους - καί | *πράττειν μετρίως φάσκοντας Alexid. 3, 507 (8, 6). ἐμὲ - διέτριψεν ὁ | - Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον | φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα | καθ' αὑτόν Men. 4, 162 (2). φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν Apollod. Car. 4, 447 (v. 4).

φάσκωλος: οἷον *ἔπνευσεν ὁ μιαρός | φάσκωλος εὐθὺς *λυόμενός μοι τοῦ μύρου Aristophan. 2, 1078 (4).

φάτνη: πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι | ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην Eubul. 3, 270 (17). φάτνην ἔχειν f. Men. 4, 303 (327).

φάττα: φάτται, νῆτται, χῆνες, *ψᾶρες Antiph. 3, 145 (30). νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί Anaxand. 3, 185 (1, 63). τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις Eubul. 3, 268 (15[a], 5) = Ephipp. 3, 325 (2, 8).

φάττιον: ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον Ephipp. 3, 334 (1, 8).

φαύλιος: φαυλότεροι | φαυλίων μήλων Telecl. 2, 363 (2). φαύλια μῆλα Theop. 2, 798 (2).

Φάυλλος: *νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φάυλλος προσγέγονε χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 4).

φαῦλος: καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται mon. 294. ἀνδρῶν δὲ φαύλων (al. δ' ἀπίστων) ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφε mon. 25. θέλων καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φαύλων φρόνει mon. 232. ῥύου δὲ σαυτὸν παντὸς ἐκ φαύλου τρόπου mon. 473. ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους | ἐρημία Men. 4, 207 (1). πολλοὶ-*(εὖ) λέγουσιν ἀδικίας χάριν, | τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοὐ φρονοῦσιν εὖ Philem. 4, 48 (40[c]). ὅστις-αὐτὸς αὑτὸν οὐκ αἰσχύνεται | συνειδόθ' αὑτῷ φαῦλα διαπεπραγμένῳ Philem. 4, 53 (51[d]) = Diph. 4, 421 (15). ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος mon. 214. ὀργῇ-φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀσχήμονα mon. 687. γήρως δὲ φαύλου τίς γένοιτ' ἂν *ἐκτροπή; mon. 113. οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν | τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα *Men. 4, 217 (3). κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον Cephisod. 2, 885 (2). διὰ τὴν ἐπικαρπίαν-τῶν ἀδρῶν | ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ' ἀνέχομαι Antiph. 3, 9 (1, 6). ὦ τὰ μὲν κομψοὶ τὰ δὲ φαυλότεροι | φαυλίων μήλων Telecl. 2, 363 (2). Caeterum cf. 1, 160. **φαύλως**: πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἓν καλῶς μεμαθηκέναι | ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα Men. 4, 326 (474). διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος Eup. (?) 2, 577 (v. 5).

φαυλουργοί Aristophan. (?) 2, 1222 (276).

φαύστιγγες (φαύσιγγες?) Aristophan. 2, 1222 (277).

Φάων: 1. de Phaonis et Veneris amore Cratin. 2, 178 (13). εἰ-Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ | ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί Plat. 2, 674 (2, 5). Σαπφώ | τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων' Men. 4, 158 (1). 2. Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων | καὶ Φυρόμαχος καὶ *Φᾶνος Alexid. 3, 483 (2, 15). Cf. 1, 323.

φέγγος: χαῖρε φέγγος ἡλίου Aristophan. 2, 1019 (9).

Φειδίας: Φειδία Antiph. 3, 139 (12, 1). εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, *Φειδία, | ζητεῖν (libr. φιλιάζειν) ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει Men. 4, 100 (1, 1).

Φείδιππος: παριόντα *Φείδιππον (libr. Φίλιππον) πάνυ | τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχύν Timocl. 3, 606 (v. 5). Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος Alexid. 3, 482. Cf. ib. 385 (5).

φείδομαι: φείδεσθε τοὐλαίου σφόδρ' Plat. 2, 685 (15). οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν-, | ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν (an κἀσθίειν?)· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ (an φειδός?) Amips. 2, 710 (1, 5). ὁ μὲν-αὑτῷ συλλέγει καὶ φείδεται Men. 4, 155 (6). *παραμενεῖν *αὐτῷ δοκῶν | τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ' Timocl. 3, 597 (2, 2). οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν (i. e. πατρῴαν γῆν) οὐκ ἐφείσατο Men. 4, 175 (2, 6). ἂν *δῇ δὲ φείσασθαι τι τοῦ γήρως χάριν, | οὐ φεισόμεσθ' ἐφόδια περιποιούμενοι; ib. 242 (28).

φειδός: anon. 4, 626 (86). Cf. φείδομαι.
Φειδύλος: *Φειδύλε (cod. A φείδυλε al. φίδυλε φίλυδε) Philippid. 4, 468 (2).
φειδωλία: ὅστις ἐκ φειδωλίας | κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας Men. 4, 256 (80ᵇ).
φειδωλός: cf. φιλφδός. ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου | πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ Eup. 2, 493 (16). φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής Men. 4, 217 (2). ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός, | φειδωλός Men. 4, 72 (13). οὐδεὶς-οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα | ἄνθρωπος, οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους, | ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει | τῆς οὐσίας ib. 137 (1, 3).
Φείδων: ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ | Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυρίττεται Antiph. 3, 106 (v. 21). τούς-μαθητὰς τοὺς ὡραίους, | οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους | μελετᾷ Φείδων καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 7).
φελλεύς: βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ †Φιττέως (f. Φηγέως ed. min. p. VI. Bentl. Φελλέως) Cratin. 2, 69 (2). φελλεῖς (i. e. πετρώδεις τόποι) ap. Cratin. 2, 169 (17) cf. 5, 22.
φελλός: τυγχάνει μικρά τις οὖσα, φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν | ἐγκεκάττυται Alexid. 3, 423 (1, 7). κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς f. anon. 4, 652 (196).
φενακίζω: τὸ-φενακίζειν προσὸν | ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται Theop. 2, 795 (2).
Φερεκράτης: μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον | *Φερεκράτης (vulg. Φιλοκράτης) λέξει πολὺ τού|του *κακηγορίστερον Pher. 2, 293 (16, 6).
φερέσβιος: μᾶζαν, ἣν φερέσβιος | *Δηὼ (libr. Δημήτηρ) βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον Antiph. 3, 3 (1, 2).
Φερέφαττα: v. Φερσέφαττα.
φερνή: φερνήν (al. φέρνην) Men. 4, 317 (425). φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν | ἵππων ἀγέλας, αἰγῶν τ' ἀγέλην Anaxand. 3, 183 (1, 23).
φερνίον: ἁλιεύς, παρ' οὗ τὸ φερνίον (Eust. φέρνιον) τρίτην | ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν Men. 4, 253 (69).
φέροικος: Cratin. 2, 70 (7).
Φερρέφαττα v. Φερσέφαττα.
Φερσέφαττα: ἐπομνύουσα τὰν Κόραν, τὰν Ἄρτεμιν, | τὰν *Φερσέφατταν (libr. Φερέφατταν vel Φαρέφατταν f. Φερρέφατταν) Epicrat. 3, 369.
Φερτάτος: παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς Antiph. 3, 97 (2, 5).
φέρω: *τούτοισι δ' ὄπισθεν ἴτω δίφρον φέρων (al. φέρων δίφρον) Λυκοῦργος Cratin. 2, 31 (1). *θάργηλον οὗτος ἀγκάλῃ χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 (v. 4) cf. 4, 721. ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι, | κοίτας φέροντες, σταμνί' Men. 4, 108 (3, 2). ὡς *εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο | φέροντας εἴσω Alexid. 3, 418 (2). †σῖτον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν | ἀγάπημα *φέρων κατὰ τῶν ὤμων Axionici 3, 531 (1, 6). οὐ δύναμαι φέρειν | σκεύη τοσαῦτα Aristophan. 2, 1084 (12). ὃ-φέρει νῦν οὗτος (i. e. ἀγρός), εἷς ὄνος φέρει anon. 4, 691 (350, 12). οὗτοι τὸ γῆράς ἐστιν- | τῶν φορτίων μέγιστον, ἀλλ' ὃς ἂν φέρῃ | ἀγνωμόνως αὔθ', οὗτός ἐστιν αἴτιος Anaxand. 3, 195 (2, 2). δεῖ | αὐτὴν (i. e. τύχην) φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον Apollod. 4, 456 (5). ἔστιν-οὔτε κοῦφος (Amor), οὔτε ῥᾴδιος | ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 6). νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν Philem. 4, 63 (110) cf. mon. 383. ἔνεγκε

λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως mon. 151. *ἔνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως* Men. 4, 242 (29, 1). *ὃ δ' ἐμφρόνως δεξάμενος* (int. *τὸ λυποῦν*) *ἤνεγκεν καλῶς* Antiph. 3, 54. *πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά,* | *ἃ καλῶς· *ὅταν ἐνέγκῃς ἀγαθὰ γενήσεται* Philem. 4, 56 (66). **ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθά* | *καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν* Men. 4, 264 (126). *ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τἀγαθά* anon. 4, 607 (22). *ἀγαθὸς ἂν εἴη *γὼ φέρων καλῶς κακά* (an *καλά*?) ib. (23). *ἐνταῦθ' ἀνὴρ γάρ ἐστιν ἀνδρὸς διάφορος, ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν* Philem. 4, 56 (67). *τὸ δ' εὖ φέρειν* | *ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν* Men. 4, 254 (72). *ὁ μὴ φέρων - εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ* | *ἀγαθῶν* ib. 255 (77). *οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα, καὶ πλοῦτον φέρειν* ib. 163 (1). *ἢ μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν* | *μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ* ib. 226 (1, 1). *ῥᾷον φέρειν - κρειττόνων τυραννίδα* ib. 253 (68). *τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν* mon 727. *οὐχ ἱκανὸς ἦν* | *τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν* Nicol. 4, 579 (v. 11). *γνάθον* | *ἀκάματον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν* ib. 580 (v. 29). *ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός* Antiph. 3, 45 (2, 9). *ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν* mon. 442. *βραδὺς πρὸς ὀργὴν ἐγκρατὴς φέρειν γενοῦ* mon. 60. *δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν* Philem. 4, 9 (1, 2). *ἥξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρον* mon. 209. *φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πρᾴως φέρειν* mon. 739. *φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχην* mon. 740. *ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φέρειν* Men. 4, 293 (281^b). *σοφοῦ - ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν* Alexid. 3, 499. *τὰ* (al. *τὰ τῆς* f. *τἀπὸ τῆς*) *τύχης φέρειν δεῖ *γνησίως τὸν εὐγενῆ* Antiph. 3, 155 (66) cf. 5, 79. **τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ* Men. 4, 127 (4). *σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ *(τῆς) τύχης καλῶς* anon. Athen. 458^c. *κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας* mon. 280. *ῥᾷον φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας* mon. 470. *ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν* Men. 4, 293 (283) = mon. 13. *πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν* Men. 4, 291 (265) cf. *εὐχερῶς φέρειν* mon. 707. *ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν *ὀρθῷ τρόπῳ* Antiph. 3, 155 (67) cf. 5, 79. *στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ* mon. 480. *τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα* Men. 4, 293 (281^c). *ὁ - μετρίως πράττων περισκελέστερον* | *ἅπαντα τἀνιαρά - φέρει* ib. 71 (9, 4). *αἰσχυνόμενος αἴσχιστα πενίαν *(ἂν) φέροις* ib. 291 (264). *πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ* mon. 463. *πενίαν φέρειν καὶ γῆράς ἐστι δύσκολον* mon. 461. *πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον* | *γενόμενον ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει* Timocl. 3, 593 (v. 11). cf. ib. ad (v. 19). *οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'* Men. 4, 164 (1, 14). *ὅς τά *(γ') αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει* ib. 242 (29, 4). *ὁ μὴ φέρων - κατὰ φύσιν τὰ πράγματα* ib. 247 (43). **φύσιν - ἐνεγκεῖν *οὐ φύσις βιάζεται* ib. 270 (163) cf. 5, 107. *ἔφερον - δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ* Antiph. 3, 104 (v. 8). *μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι* | *χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε* Men. 4, 123 (2). *οἰστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον* ib. 227 (2, 9). *ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δὴ φέρε* ib. (2, 18). *καπνὸν οὐ φέρων* (int. *μάγειρος*), **πῦρ οὐ φέρων* Posidipp. 4, 513 (v. 8). *φέρειν τὸν οἶνον* (i. e. *νήφειν*) Diophant. 1, 492. *οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός* (i. e. *οἰνίσκος*). *ἆρ' οἴσει τρία;* Cratin. 2, 117 (3). *τὸν - ἴσον ἴσῳ φέροντ'* ib. 118 (5). *ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων* ib. 185 (29). *ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ* (al. *φέρω*) Telecl. 2, 369 (1). *Ἀργείας φέρειν* | *σχιστάς* Eup. 2, 532 (2). *δακτύλιον χαλκοῦν φέρων* (al. *φέρειν*) *ἀπείρονα*

Aristophan. 2, 1049 (7). δεινὸν . . . κεραυνὸν ἐν *γλώττῃ φέρει (Pericles) anon. 4, 677 (307). πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει Timocl. 3, 592 (v. 3). οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινόν, ἀλλ' ἐν τῷ καλῶς | ἑκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει Men. 4, 253 (66). *συννενησμένος | πανταχόθεν (Amor), ἐνὶ τύπῳ *(τε) πόλλ' εἴδη φέρων Alexid. 3, 496 (1, 9). ἐξαιρέσεις καὶ τἄλλα τἀκόλουθ' ὅσα ‖ περικόμματος - τάξιν ἢ θέσιν φέρει Dionys. 3, 552 (1, 14). πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει Men. 4, 273 (177). οὐ χρὴ φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά mon. 435. ἐν πήρᾳ φέροις | ἄρτους ἄν, ἀλλ' οὐ ζωμόν, ἢ διαφθερεῖς Diph. 4, 403 (1, 5). εἰσῆλθεν *ἡταίρα φέρουσα τὸν γλυκὺν | ἐν 'ργυρῷ ποτηρίῳ Alexid. 3, 408 (1, 1). αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι | ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ Anaxand. 3, 183 (1, 13). τήν τ' εὐπρόσωπον λοπάδα *τοῦ θαλαττίου | γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον** Eubul. 3, 225 (1). ἥξω φέρων *γε δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὅλον *Antiph. 3, 111 cf. 5, 78. ἐπὶ τράπεζαν - φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα | εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ Men. 4, 228 (3, 7). *ποῖ δὴ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις; Aristophan. 2, 1119 (8). ποῖ τὴν ἀργυρίδα τηνδὶ φέρεις; Pher. 2, 320 (6). οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει *(;) Ephipp. 3, 328 (2). *κὰς τοῦ καπήλου 'γὼ φέρω παίζων ἅμα Herm. 2, 389 (1, 3). σὺ δὲ τὴν μέλην - ταυτηνὶ λαβὼν | *ἔνεγκον (libr. ἔνεγκ') ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνῃ Anaxipp. 4, 466. εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | ὁ παῖς Damox. 4, 529 (v. 1). εἰσοίσεις (an εἶτ' οἴσεις?) μόνος | ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία Epigen. 3, 539 (2, 2). φέρε τὴν σιβύνην Alexid. 3, 442 (3). ζωμήρυσιν *φέρ'· οἶσ' (vulg. φέροις) ὀβελίσκους δώδεκα ‖ οὐ μὴ πρότερον *οἴσεις (libr. νεύσεις) - | τὸ λεβήτιον· *τὰκ τοῦ νίτρου Anaxipp. 4, 465 (1, 1. 4). *(οἶσ') εἰσιὼν | πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι Men. 4, 87 (5). οὐκ ἰσχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; (an οἴσεις; τ. μ.?) Pher. 2, 281 (2, 2). ἐνθάδ' οἴσεις τι (?) καταφαγεῖν | ἐπὶ τὴν θύραν -; Antiph. 3, 146 (31). ἀτάρ | πόσους φέρεις; B. ἐκκαίδεκ'. *A. οἶσε (libr. οἴσω) δεῦρό *(μοι). | λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους Alexid. 3, 436 (1). αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων Philyll. 2, 858 (2). ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πλείστους (?) φέρων | εἰς τὴν ἑορτὴν Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν *ῥοῶν Antiph. 3, 34 (2). ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω Eubul. 3, 204 (4). ἔτνους χρὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν | καὶ τῆς ἀθάρης Cratet. 2, 235 (2). ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω Aristophan. 2, 957 (15). *ἐρῶντι δέ - τί μᾶλλον συμφέρει | ὧν νῦν φέρων πάρειμι; Alexid. 3, 461 (1). φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων | ἥκειν Apollod. Car. 4, 447 (v. 4). ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα Men. 4, 104 (3). ὃν τοῖς θεοῖς | φέρει *Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν Philem. 4, 27 (v. 23). Ἄρτεμι -, τοῦτόν σοι φέρω | - ἀμφιφῶντα ib. 21 (1). *ἐὰν - πέπερι *φέρῃ τις πριάμενος Antiph. 3, 141 (17). βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ Aristomen. 2, 732 (3). τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρον Men. 4, 188 (6). οὐ τοὺς ἀώρους εἰπά σοι - | πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους Philem. 4, 52 (51a). ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε, | παρ' οὗ φέρειν εἴωθα Antiph. 3, 70 (1). ἐξιόντι *γάρ | ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας Plat. 2, 625 (3). εἰς ἀγρόν | ἦλθεν φέρων πότ' ἰχθυοπώλης μαινίδας | καὶ τριγλίδας Antiph. 3, 36 (v. 7). *ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3. 104 (v. 18). δασύπους *ἄν τις εἰσέλθῃ (Ddf. ἂν ἐπέλθῃ τις), φέρε Ephipp. 3, 334 (1, 9). συντάξαι τί πρῶτον οἰστέον, | ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι Alexid. 3, 470

(1, 3). γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο Sotad. 3, 585 (1, 5). ἀνεβόησ' ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν, ἄλλος μετάκερας Amphid. 3, 303. τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις Posidipp. 4, 523 (1, 10). φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ Aristophan. 2, 1154 (16). κέλευσόν *(μοί) τινα | φέρειν ἀπονίψασθαι Antiph. 3, 74 (1). τράπεζαν ἡμῖν *(εἴσ)φερε Aristophan. 2, 1160 (5). σὺ δὲ τράπεζαν *(εἴσ)φερε,| καὶ κύλικα κἀντραγεῖν Pher. 2, 280 (1). τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους || ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον *ἐπισείων φέρω Alexid. 3, 471 (3, 6). ἀλλὰ *φέρεθ' ἡπάτιον, ἤ- | κόλλοπά τιν' · εἰ δὲ μή, πλευρόν, ἤ- || ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο Aristophan. 2, 1151 (9). ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ' ὄρχεις φέρων | πολλοὺς Philippid. 4, 468 (1, 1). χόνδρον *ἕψει καὶ φέρει | μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς Men. 4, 222 (1, 10). τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον Nicostr. 3, 283 (2). δὸς δὴ τὸν *χόα | αὐτῷ *σύ-καὶ τὸ κυμβίον φέρων Anaxand. 3, 174. ταχύ νυν *ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε Aristophan. 2, 1028 (6). λέγ' ὅτι μύρον *αὐτῇ φέρεις | τοιοῦτον- Stratt. 2, 775 (1). μέλλει τε συνθεὶς σοι φέρειν | τὰ *κινναμώμινα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα Antiph. 3, 18 (2). μή σύγε | δῷς (int. παλάθας?), ἀλλ' ἀπόδος. B. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι Anaxil. 3, 342. ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα Alexid. 3, 449 (4). στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ | δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν Plat. 2, 638 (1, 8). φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις anon. 4, 676 (305, 4). *(στεφάνους) ἐνεγκεῖν (f. ἔνεγκε) δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο Antiph. 3, 145 (29). χιτῶνά μοι | φέρων δέδωκας *δαιδάλεον Theop. 2, 806 (2). φέρ' αὔτ' ἀνύσας. B. ἀλλ' ἐστὶ πενθηρὸν πάνυ Anaxil. 3, 355 (5). φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα *τόνδ' ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1). *ἐκ τοῦ δωματίου-νῷν φέρε | κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον Aristophan. 2, 957 (14). πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω Cratin. 2, 165 (6). ἀμίδα μοι | ἔνεγκε πρῶτον Diph. 4, 395 (2, 35). τὴν ἀμίδα φέρειν Epicrat. 3, 368 (v. 4). τὸν κότυλον φέρει Plat. 2, 632 (3). φέρε τὴν θυΐαν, αἶρ' ὕδωρ ib. 630 (1, 4). ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους Amips. 2, 701 (2). σπονδή· *φέρ' ὦ παῖ Σωσία· σπονδή· καλῶς. | *ἔγχει Men. 4, 153 (3, 2). φέρε τὸν λιβανωτόν ib. 200. τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο Straton. 4, 546 (v. 34). ἅλας φέρε ib. (v. 38). βούλει καὶ σύ, φιλτάτη, πιεῖν; | B. καλῶς *ἔχει μοι. A. τοιγαροῦν φέρε... Antiph. 3, 90 (3) cf. 5, 77. φέρε τοῦτ' ἐμοί | δεῖξον τὸ κανοῦν δεῦρο *μὴ μάχαιρ' ἔνι Plat. 2, 647 (2) cf. 5, 46. φέρε σὺ τὰ καταχύσματα | ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης Theop. 2, 797 (3). φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ *Τελεμησσεῖς; Aristophan. 2, 1159 (2). τί ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι; | φέρ' (ap. Cobet. ζητητέον. φέρ') εἰ γενοίμην**γαλῇ Sannyr. 2, 874 (1). caeterum cf. ad 2, 788 (2). 3, 133 (4, 1). *(ἔν') Ἀντιγόνου-νίκης καλῶς, | καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου. | φέρε τὸν τρίτον** Alexid. 3, 432 (3, 6). λαβὲ τῆς ὑγιείας δὴ σύ. φέρε, *τύχἀγαθῇ Nicostr. 3, 285 (2, 3). φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; Pher. 2, 257 (4). φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; Aristophan. 2, 1027 (3). φέρε δὴ κατακλινῶ (κατακλίνω?) Pher. 2, 280 (1). φέρε *καθίζωμ' ἐνθαδί Archipp. 2, 729 (9). φέρε νῦν σοι | -καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω Ξενοφῶντος Cratin. 2, 46 (4). φέρε νῦν ἀγήλω τοὺς θεούς-, | καὶ θυμιάσω Herm. 2, 383 (1). οἱ δὲ τοὺς τρόπους | ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίᾳ, | εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον Philetaer. 3, 299 (v. 5). θεὸς οὐδεὶς εἰς *τὸ προκόλπιον φέρει | ἀργύριον Men. 4, 126 (1, 1). ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει ἥκειν φέροντάς φασι

τοὺς Πυλαγόρας Aristophan. 2, 1083 (11). χρὴ - εἰς ὄχλον φέρειν | ἅπανθ' ὅσ' ἂν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ Anaxand. 3, 196 (3, 5). ὁπότε *προστάττοιτό τις | εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | ἐγέλων - ‖ -. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι | ἀληθὲς ἦν· φέρομεν γὰρ *ἄνθρωποι δέκα | ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φοράν | *οὐδείς. σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει, | τοῦτ' ἔστιν Antiph. 3, 67 (1, 4. 8. 9. 10). ἔρανον ἐμαυτῷ τοῦτον οἴομαι φέρειν ib. 152 (59). ἐράνους φέροντες οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς Alexid. 3, 446 (1, 5). ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων Men. 4, 199 (6). θεοὺς-φαίνεθ' ἡ νῆσος (Cos) φέρειν Damox. 4, 536 (v. 3). σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ᾠόμην φέρειν (Siciliam) Philem. 4, 25 (2, 5). ἣ (i. e. Πάρος) κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν, | κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας Alexid. 3, 393 (1). ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα Telecl. 2, 361 (1, 3). αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον Cratin. 2, 215 (135). οἷα δ' ἡ χώρα φέρει | διαφέροντα -, | τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. Β. σῦκα μὲν νὴ τὸν Δία | πάνυ φέρει (Attica) Antiph. 3, 98 (v. 1. 4). τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ *ὀξαλείους χωρία | συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους Apollod. Car. 4, 448 (v. 4). ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ (al. φέρει) Amphid. 3, 318 (6). ὀνησιφόρα γένοιτο. Α. τοῦτο γίγνεται. | ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος (i. e. ἀγρός), εἰς ὄνος φέρει anon. 4, 691 (350, 12). φέρει γὰρ (ager) ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά Men. 4, 97 (4, 2). ὧν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει (int. ἀγρός), | πυρούς, ἔλαιον, οἶνον Philem. 4, 44 (28, 2). ἔρως δίκαιος καρπὸν εὐθέως φέρει mon. 140. κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι mon. 293. καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι mon. 303. καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν (num ψεῦδος εἰς κέρδος?) φέρει Diph. 4, 425 (30). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, | ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις Men. 4, 194 (8, 4). βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει· | ἅπαντα ταῦτα Philem. 4, 42 (22, 4). ὁ δ' ἡλίκον μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν, | μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος ib. 5 (2, 3). στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | *οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον Men. 4, 183 (2). φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532. ἅπαν τὸ κέρδος ἄδικον ὂν φέρει βλάβην mon. 6. κέρδος πονηρὸν ζημίαν ἀεὶ φέρει mon. 301. τὰ μικρὰ κέρδη *ζημίας μεγάλας φέρει mon. 496. τὸ μὲν γὰρ ἔλεον τὸ δ' (i. e. πλουτεῖν κακῶς) ἐπιτίμησιν φέρει Antiph. 3, 154 (62). τοῦ-πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει Antiph. 3, 152 (58c). πάντα δέ | τὰ μηδὲ προσδοκώμεν' ἔκστασιν φέρει Men. 4, 112 (1). καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει mon. 291 cf. 5, 110. τὸ γυναῖκ' ἔχειν- | -μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει Men. 4, 260 (103). ἡ δ' ἡμέρα | ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519. ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ | πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει Diph. 4, 424 (25). εἰ δ' ἤνεγκεν ἂν | οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων anon. 4, 670 (287, 3). ἅπαντα μεταμέλειαν *ἀνθρώποις φέρει (?). | μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει Men. 4, 269 (153) cf. add. γυναιξὶ πάσαις κόσμον ἡ σιγὴ φέρει mon. 83. φέρει - τοῖς μὲν χρωμένοις | δόξης τιν' ὄγκον τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν, | κόσμον δὲ τῷ βίῳ Alexid. 3, 506 (7, 5). τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον | ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φέρειν εὐθυμίαν Philem. 4, 36 (9, 4). cf. ad anon. 4, 605 (16, 11). *πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς (scr. εἰς τὸ) φῶς φέρει mon 459. cf. ad Diph. 4, 425 (30). ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει anon. 4, 699 (381). ὅπως δὲ τὴν νύμφην- | μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος *ἀναθήσεις φέρων

(libr. ἀναθήσει συμφέρειν) Arar. 3, 276 (2). πλήσας γάρ ἔφερεν (?) ἐκ παρατάξεώς ποθεν | τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας Men. 4, 85 (5). φέρει τιν' *ὥρας ἄνεμος (int. εἰμί) Antiph. 3, 110 (v. 5) cf. 5, 78. τοῦψον πριάμενος οἴχεται | φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν Alexid. 3, 403 (1, 7). ἀλλ' *αὐτὸς ἀπαρτὶ τἀλλότρι' οἰχήσει φέρων Plat. 2, 635 (3). τόν τε κότυλον πρῶτον *ἤνεγκ' ἐνέχυρον τῶν γειτόνων Herm. 2, 390 (4). τὸν κότυλον τοῦτον φέρε Aristophan. 2, 979 (18). ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι Aristophan. 2, 987 (8, 4). σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἔπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων Archipp. 2, 722 (11). εἰ νῦν γε διώβολον *φέρων ἀνὴρ *τρέφει γυναῖκα Theop. 2, 812 (2). τέτταρας τῆς ἡμέρας | ὀβολοὺς φέρων Men. 4, 177 (3). ἐπὶ ταύτῃ φέρων | εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας Diph. 4, 406 (v. 3). ἥξει *φερόμεν' (libr. φέρομεν) αὐτόματα πάντα τἀγαθά Diph. 4, 380. ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφοράν | εἴωθε τοῖς *ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα Sosip. 4, 483 (v. 42). κἂν μὲν σφοδρὸς (al. σφοδρῶς) φερόμενος (int. ὁ καπνός) εἰς ὀρθὸν τρέχῃ Diph. 4, 404 (2, 5). τὰς φλέβας-ὅποι φέρονται Antiph. 3, 20 (1, 7). οἱ δ' ἐρᾶσθαι προσδοκῶντες εὐθὺς εἰσιν ἠρμένοι, | καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν Anaxil. 3, 348 (1, 30). δεῖ χαρίεντα πολλά | τὸν κόλακ' *εὐθέως λέγειν, ἢ φέρεται (an ἢ 'κφέρεται?) θύραζε Eup. 2, 485 (1, 13). ναυαγός, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος Philem. 4, 30 (1, 3). τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα | φερόμενον Theophil. 3, 631 (2, 2). ἐφέρετο (f. ἐφερόμεσθ' οὖν) πρὸς Δίωνα Timocl. 3, 603 (4, 4). *ἐπὶ τὸ καινουργεῖν *φέρου, | οὕτως, *ἐκείνως Antiph. 3, 15 (1). κἂν μὲν σιωπῶ, φέρεται (num δυσφορεῖ καὶ?) πνίγεται Pher. 2, 275 (4). λήκυθον ‖ ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν Aristophan. 2, 1141 (1). γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης Antiph. 3, 151 (53). ἢν δ' αὖ λάβῃ | μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (αὖθις?) γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 7). οἴσεις 2, 281 (2). 3, 146 (31). ad 3, 539 (2). 4, 164 (1, 14). *465 (1, 4). οἴσει 2, 117 (3). 4, 523 (1, 10). οἶσε *3, 436 (1, 3). *οἶσ' 4, 87 (5). 465 (1, 1). οἰστέον 3, 470 (1, 3). 4, 227 (2, 9). ἤνεγκεν 3, 54. 4, 194 (8, 4). 670 (287, 3). *ἤνεγκ' 2, 390 (4). ἐνέγκῃς 4, 56 (66). ἐνεγκεῖν 3, 34 (2). 45 (2, 9). 155 (67). 303. 4, 270 (163). ἐνεγκεῖν (ἔνεγκε?) 3, 145 (29). ἔνεγκε 4, 395 (2, 35). mon. 151. ἔνεγκ' 4, 242 (29). *ἔνεγκον 4, 466 ἐνεγκάτω 2, 165 (6).

φεῦ v. ad Philem. 4, 3 (v. 1).

φεύγω: ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ | τὴν λοπάδ' ἔχων, ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας Philem. 4, 27 (v. 15). φεύγειν ταχὺ τοὺς ἑτέρους δεῖ, | τοὺς δὲ διώκειν Plat. 2, 665 (2, 5). σφαῖραν λαβὼν | τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα Antiph. 3, 136 (7, 2). ἔφευγε, κἀγὼ τῆς (l. τῆσδ' 5, 70) ὑπαντὰξ εἰχόμην Aristophan. 2, 1187 (50). ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε ib. 980 (22). πολλοί, φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι | ὄντες πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτνην Eubul. 3, 270 (17). οὐκέτ' ἂν | φύγοιμι ** στιβάδος (f. κοίτην στιβάδος,) ἐξ ὅτου 'φαγον Eup. 2, 526 (4) cf. 5, 38. caeterum v. ad Eup. 2, 554 (12). οἱ (Argivi) μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας | πάσας μάχονται- Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί Ephipp. 3, 322. ἀνὴρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται mon. 45. ὃ δεῖ παθεῖν σε μηδαμοῦ σκέψῃ φυγεῖν· | οὐ γὰρ δυνήσῃ †φεύγειν ὅ σε δεῖ παθεῖν Philem. 4, 41 (20). ἀλογίστου τρόπου | ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον Men. 4, 143 (2). †μὴ λέγε ἐκφυγὼν θάνατον ὅτι [καὶ] φεύξομαι πάλιν· | ὡς γὰρ πέφευγας προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν Philem. 4, 59 (82) cf. add. [πάντ' εἰς

χρόνον | πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας Philem. 4, 67 (1, 4)]. τί τῶν κοινῶν κάτω | καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν; Alexid. 3, 397 (1, 7). ὅτι πάντα (ἅπαντα?) τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκεται, | ἂν μὴ προαποστῇς μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς ib. (1, 2). πάντ' ἔστιν ἐξευρεῖν, ἐὰν μὴ τὸν πόνον | φεύγῃ τις Philem. 4, 13. μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον mon. 341. εἰ τοὺς ἀδικηθέντας - φευξούμεθα, | τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥᾳδίως; Men. 4, 150 (3). φεύγειν ἀεὶ δεῖ δεσπότας θυμουμένους mon. 534. νέμεται δ' ἀμέριμνος (int. κοχλίας) τοὺς κακοὺς φεύγων ἀεί Philem. 4, 41 (19, 4). ἀνδρὸς πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν ἀεί mon. 24. δόλιον - ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον mon. 131. θορύβους ὀχλώδεις φεῦγε καὶ παροινίας mon. 239. φεῦγ' ἡδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην Alexid. 3, 522 (44) = mon. 532. φεῦγε τὴν πανουργίαν mon. 398. ἦθος πονηρὸν φεῦγε καὶ κέρδος κακόν mon. 204. ἰσότητα δ' αἱροῦ καὶ πλεονεξίαν φύγε mon. 672. ὅρκον δὲ φεῦγε καὶ δικαίως κἀδίκως mon. 441. Μνησίθεος - φησι δεῖν | φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί Alexid. 3, 481 (v. 4). μί' ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεί Men. 4, 127 (3, 3) = mon. 339. δίωκε *δόξαν κἀρετήν, φεῦγε ψόγον mon. 137. φεῦγε τὰς λύπας *(μόνον) Philem. 4, 42 (22, 5). *ἤνπερ φρονῇς εὖ φεῦγε τὴν Βοιωτίαν Pher. 2, 343 (7). Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν | μὴ φεῦγ' Laon. 4, 574. *οἰκοῦσιν φεύγοντες ἀίδρυτον κακὸν ἄλλοις Cratin. 2, 135 (3).

Φηγεύς: v. φελλεύς.

φηγός: φηγόν, κισθόν, θύμα, θύμβραν Eup. 2, 426 (1, 5). φηγούς, κάρυα Καρύστια Eubul. 3, 268 (13). γογγυλίς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός Alexid. 3, 456 (1, 12).

φήληξ: Aristophan. 2, 1158 (39).

φηλῶ: δύ' οἰκίας | φηλοῦν (al. φηλῶν) γερόντων - ἀβελτέρων Men. 4, 77 (11).

φήμη: φήμης ἱερᾶς ἐξοιγνυμένης ὥσπερ *πέπονος δοθιῆνος Herm. 2, 390 (3). σοῦ - ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν | *Θρῄκην κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος, | Στρυμών Antiph. 3, 55. †φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι Aristophan. 2, 1011 (17).

φημί: Οἰδίπουν - ἂν *(μόνον) | φῶ, *τἄλλα πάντ' ἴσασιν Antiph. 3, 106 (v. 6). *ἐξολοίμην, φαθὶ λέγων Aristophan. 2, 990 (12) cf. 5, 60. λιβάδα *νυμφαίαν δροσώδη; Β. *παραλιπὼν ὕδωρ φάθι Antiph. 3, 27 (1, 13). ἐν *πυρικτίτοισι γᾶς· | Τιμόθεος ἔφη ποτ' -, τὴν χύτραν *οἶμαι λέγων Anaxand. 3, 163. †ἐγῴδα τοὐπίνικος (f. ἐγὼ δέ γ', οὐπίνικος ed. min.) ὀργισθεὶς ἔφη, | τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ *(χοὶ Λέσβιοι) Stratt. 2, 778. "οὐκοῦν, ἔφη, | τὰ μῆλα *πρόβατα. μανθάνεις;" Straton. 4, 545 (v. 22). κἂν μὲν σιωπῶ, - πνίγεται, | καί φησι, τί σιωπᾷς; *ἐὰν δέ γ' ἀποκριθῶ, | οἴμοι τάλας, φησίν, χαράδρα κατελήλυθεν Pher. 2, 275 (4). καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησί'' | πατριῶτα Nicon. 4, 578. προστίθημι, *φησί, σοί | τὸν δῆμον αὐτῶν Antiph. 3, 119 (v. 6). ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς, πόσου τοὺς κεστρέας | πωλεῖς δύ' ὄντας; δέκ' ὀβολῶν, φησίν Alexid. 3, 391 (2, 9). "ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας | δραχμὰς *ἀποβάλω, φησί, τὴν προαίρεσιν; -" Straton. 4, 546 (v. 33). "ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ." φήσ'. "ἅλας φέρε-" ib. (v. 38). τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῇς, ἀμίδα μοι | ἔνεγκε πρῶτον, φησίν. ὄξος ἡ φακῆ | οὐκ εἶχε. πάλιν ᾔτησας, οἰμώξει μακρὰ | πρῶτος μαγείρων, φησίν Diph. 4, 395 (2, 35. 37). πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; | ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι Theophil. 3, 627 (v. 4). οὐ σοβήσετ' ἔξω, φησί, τὰς | ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν; Men.

4, 118 (5). *πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι *στρώματα | αὐτὴν *κέλευε, φησί* (libr. *κέλευ᾽ ἔφη*), *καὶ*- Nicostr. 3, 285 (1). *τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ | ἔπειτα "χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας-"* Timocl. 3, 606 (v. 3). *αἳ λαλοῦσ᾽ ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ᾽ ἐν αἰνιγμοῖς τισιν ‖ εἶτα τετράπους μοι γένοιτο, φησί-* | *εἶτα δὴ τρίπους τις, εἶτα, φησί, παιδίσκη δίπους* Anaxil. 3, 348 (1, 25. 26). *τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοὶ βούλομαι* anon. 4, 684 (326). *καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροί* Philippid. 4, 468 (1, 4). *τὴν στοὰν *διεξέπαιεν - μήτρας δύο | κρεμαμένας δείξας, ἐκεῖνον πέμπε, *φάς* (libr. *φής*), *ἐὰν ἴδῃς* Dioxipp. 4, 541. *οὐδεὶς παρέσται, φημί. "τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;"* Straton. 4, 545 (v. 16). *εἶτ᾽ ἐπέτυχες γάρ, φησί* (Charondas), *γήμας τὸ πρότερον, | εὐημερῶν κατάπαυσον* (an *κατάλυσον*?) anon. 4, 618 (50, 7). *διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων | -δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις | ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν* (int. *οἱ νομοθέται*) *ἐκ τῆς Ἀττικῆς* Alexid. 3, 421 (1, 5). *διόπερ ἐγώ σέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον | εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως- | αὐτόν* Men. 4, 107 (2, 9). *οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν | ἔστ᾽, ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν* ib. 264 (128). *Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν | φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί* Alexid. 3, 481. *(ὁ) *Μνησίθεος *δ᾽ ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεούς | θνητοῖς καταδεῖξαι- | ἀγαθὸν μέγιστον* anon. 4, 604 (16, 1). *τἀγαθὸν *Πλάτων | ἁπανταχοῦ φησ᾽* (libr. *φῄς*) *ἀγαθὸν εἶναι* Alexid. 3, 453. *τὸ γὰρ ὑποληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη* (Monimus) Men. 4, 142 (1, 7). *ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τἀγαθόν | τὴν ἡδονὴν δήπουθεν* Baton. 4, 502 (1, 7). *εἴ *τι δ᾽ αἰτοίμην, ἔφη | οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον* Phoenicid. 4, 511 (v. 19). *ζητούντων τῶν μειρακίων | λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι, | ποίαν δ᾽ ἄλλος* Epicrat. 3, 371 (1, 25). *εἴ τίς φησι* (f. *εἴ φησι᾽* H. I.) *τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν, | ἢ πού τίς ἐστι τοὺς τρόπους ἀβέλτερος* Antiph. 3, 150 (51). cf. *τίς φησι κτλ.* Theophil. 3, 630 (1, 1). *τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρῶντας ζῆν μόνους;* *Alexid. 3, 490 (2, 1). *εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς | *φήσει* (vulg. *φήσειέ*) *με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ᾽ ἂν *σοι φράσαι* ib. 484 (3, 7). *καὶ νὴ Δί᾽ εἰ Πάμφιλόν γε φαίης | κλέπτειν τὰ *κοίν᾽* Plat. (an Aristophanis? 1, 168) 2, 618. *ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ | τοῦτο* (f. *ἐν ἅλμῃ | θερμῇ τοῦτο*) *φάγοι γ᾽ ἐφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων* Axionici 3, 532 (1, 12) *τουτονὶ δ᾽ ὃν ἀρτίως | ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν | πολλῶν τε δείπνων* Dionys. 3, 548 (v. 37). *ἴα καὶ ῥόδ᾽ ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι* Diod. 3, 545 (v. 37). *οὓς καὶ Τιμοκλῆς | ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων δύο σκόμβρους ἔφη | ἐν τοῖς σατύροις εἶναι* Alexid. 3, 413. *μόνοισι γάρ | τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη, | δι᾽ εὐσέβειαν* Aristophont. 3, 362 (4, 4). *†Ἀρχάγαθος ἔφη πο γεγραφέναι ἧς καὶ ῥοφοῦντ᾽ Ὀρέστην τῆς νόσου πεπαυμένον* Sophil. 3, 583 (2). *οὗτος δέ φησι ταῦτα* (ova) *τὴν Λήδαν τεκεῖν* Eriph. 3, 557 (2). *φησὶν* (non recte al. *φασὶν*) *τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ᾽ εἶναι* Antiph. 3, 33 (1, 7). Eriph. 3, 557 (1, 7). *μή φῶσί σε, Δωριάς, *ἀλούτους σηπίας εἰληφέναι* Antiph. 3, 12 (1, 3). *φασὶ *(μὲν) γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον- | οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης* Eup. (?) 2, 577 (v. 6). *φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον, | καὶ μίαν λέξαι τιν᾽ αὐτῶν* ib. (v. 9). *φασὶν αἰτεῖσθαί τιν᾽ ἡμῶν ἑκατὸν εἰς *Καλχηδόνα* ib. (v. 12). *γυναῖκα δὲ ζητοῦντες *ἐνθάδ᾽ ἥκομεν, | ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ* Aristophan. 2, 1132 (1). *λαμπροῖς δείπνοις-, | οὐδὲν *ὁμοίοις τοῖς Ἰφικράτους | τοῖς ἐν Θρᾴκῃ· καίτοι φασίν | *βουβαύκαλα ταῦτα γενέσθαι* Anaxand. 3, 183 (1, 4) cf. 5, 81. *ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι | Κότυν ἐν Θρᾴκῃ, γάμον Ἰφικράτει* ib. (1, 30). *ὅν φασί*

*ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον- || -ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίου | μετρεῖν ἀνέχοντος Eubul. 3, 261 (1, 5). Κηφισόδωρον- | τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας Nicostr. 3, 287. Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον | πλάνον τίν' ἐν Ἀθήναις γενέσθαι Dionys. 3, 553 (2, 1). καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις | -ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447 (v. 1). τὸν νομοθέτην φασὶν Χαρώνδαν ἔν τινι | νομοθεσίᾳ τά τ' ἄλλα καὶ *ταυτὶ λέγειν anon. 4, 618 (50, 1). ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει | ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς Πυλαγόρας Aristophan. 2, 1083 (11). οὔ φησιν (f. οὔ φασιν) εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας | στατηριαίας Theop. 2, 799 (3). οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν (int. χόνδρον) εἶναί φασι δέ; Antiph. 3, 18 (1, 3). ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει | φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας, ἡ Κύπρος | ἔχει πελείας-, ἡ δ' ἐν Σάμῳ | Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος ib. 96. καὶ τἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους | εἶναι τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν ib. 80 (v. 1). ἀεί θ' *ὥσπερεί | *Ὀλυμπιασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν, | βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν ib. 134 (5, 6). οὗ (i. e. apud Triballos) φασι τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις | δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον- | πωλεῖν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (2, 2). τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ | δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον Eriphi 3, 557 (1, 12). τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλούμενον || -σόφισμ', ὅ φασι παῖδας Λεσβίων | εὑρεῖν Theop. 2, 805 (1). ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη Nausicr. 4, 575 (1, 4) cf. 577. ὡς μέγα μέντοι *πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου Plat. 2, 624 (2). ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν | ἰχθύν γέ φασι τὸ παράπαν Pher. 2, 311 (3). φασὶ fort. delendum Sosip. 4, 483 (v. 30). καρποῦ- *οἷόν φασι τὰς περιστεράς | τρώγειν Antiph. 3, 117 (2, 10). σιωπῇ φασι τούτῳ τῷ θεῷ | οὐ δεῖν προσιέναι Men. 4, 109 (8). μέχρι γὰρ τριῶν *(δεῖν) φασι τιμᾶν τοὺς θεοὺς Antiph. 3, 90 (3, 3). μετὰ μαινομένων φασὶν χρῆναι μαίνεσθαι πάντας ὁμοίως Calliae 2, 740 (1). πάντα τὰ ζητούμενα | δεῖσθαι μερίμνης φασὶν οἱ σοφώτατοι Men. 4, 124 (4). *εὑρετικὸν εἶναί φασι τὴν ἐρημίαν | οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες Men. 4, 82 (4). οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν Ephipp. 3, 340 (4). εἶτ' οὐκ ἐπῳδούς φασιν ἰσχύειν τινές; Antiph. 3, 125 (1, 15). πλούσιος. | τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους | *(εἶναι) Alexid. 3, 419 (v. 2). φασὶν κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς κακοὺς mon. 737. τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν, | τἄνω κάτω, φασίν, τὰ κάτω δ' ἄνω Men. 4, 221 (1). ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καί | ἑτέρων ἀκούειν- | κατὰ μικρὸν ἀεί, φασί, φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6, 5). ἡ Κύπρος | ἔχει πελείας-, ἡ δ' ἐν Σάμῳ | Ἥρα τὸ χρυσοῦν, φασίν, ὀρνίθων γένος Antiph. 3, 96 (v. 4). κοὐδὲ εἷς (philosophorum) εὕρηκέ πω | τί ἐστιν. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καί | *λέγουσι πάντα μᾶλλον ἢ τί τἀγαθόν Philem. 4, 22 (v. 4). τὸ δέ | ζῆν εἰπέ μοι τί ἐστί; B. τὸ (?) πίνειν φήμ' ἐγώ Antiph. 3, 138 (10, 2) cf. 5, 79. πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, | ὅν φημι, τοῦτον Men. 4, 211 (2, 9). ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑλένης (al. Ἑκάτης) βρώματα, | ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας Antiph. 3, 36 (v. 15). δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. H. ὀψαρτυσία, | ὥς φησι τοὐπίγραμμα Alexid. 3, 444 (1, 10). ἐνθάδε γάρ εἰσιν (Musae et Gratiae), ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος Aristophan. 2, 1086 (16). τὰ δὲ δύο μόλις ἕν ἐστιν, ὥς φησιν Πλάτων Theop. 2, 796 (2). κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ, | ὥς φησίν· οὐ διὰ τοῦτό γ' (an τοῦτο δ' ?) Diph. 4, 407 (1, 7). τοὺς τὰς τῶν λόγων, | ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις Alexid. 3, 421 (1, 4). Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε, | ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν Diph. 4, 388

(v. 4). ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες, | αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά Antiph. 3, 27 (1, 16). εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες | αἴσθησιν εἶχον -, ὥς φασίν τινες Philem. 4, 48 (40ᵃ). ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν, | ὥς φασιν αἱ γυναῖκες Antiph. 3, 49 (1, 4). Epicrat. 3, 368 (v. 7). τὸ δ' εὖ | κελευόμενον μέν ἐστιν ἀσφαλέστατον | *δοῦλον ποιεῖν, ὥς φασι Men. 4, 196 (1). νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ὠνθυλευμένην | ὀπτᾶν ὅλην Alexid. 3, 401 (2). τοῦτο δέ | δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν, μόνον Alexid. 3, 457 (2, 2). καὶ τοὐρανοῦ *γ' ὥς (vulg. πῶς) φασιν ἔστιν ἐν καλῷ (Athenis) anon. 4, 616 (49, 5). σὺ γάρ, ὥς *φασι Χείρων' (vulg. φασιν, ὦ Χείρων), ἐξέθρεψας Περικλέα; Plat. 2, 683 (7). ἠκούσαμεν | καὶ τοῦτο - οἴκοι ποθ' ὡς | *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται, | ὥς *φασιν (libr. φησιν), *αὐλητὴς παρ' *ὑμῖν Eubul. 3, 235 (3, 4). συνεποίεις (Euripidi), *ὥς φασι, τὴν (cod. φησὶ καὶ τὴν) μελῳδίαν Aristophan. 2, 1177 (4). Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά *τις, | ὥς φασ' (al. φησ'), Ἀρίστιππος Alexid. 3, 400 (1, 4). τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον, | ὥς φασι, χαλκῆν - εἰκόνα | στῆσαι ib. 407 (1, 2). †καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν (al. φησιν), | ὁπόταν - τοὺς δύο σκόμβρους | ξενίσῃ Timocl. 3, 600 (1). τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν. | Γ. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς Aristophan. 2, 1171 (1, 14). ἐν *τῇ Κύπρῳ φῄς, εἰπέ μοι, διήγετε | πολὺν χρόνον; Antiph. 3, 116 (2, 1). οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, *πίει; τί φῄς; Ephipp. 3, 329 (v. 3). τί φῄς; *B. ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς | Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ὡς ταχύ Men. 4, 109 (6). μὰ Δία. Α. τί φῄς; οὐκ οἶσθα νάβλαν; Philem. 4, 14 (v. 4). νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Α. τί φῄς, ὦ φίλτατε, | ἀνθρωποφάγους; πῶς; Antiph. 3, 36 (v. 12). καί τοι τί φημι καὶ τί δρᾶν *βουλεύομαι; Theophil. 3, 626 (v. 1). τί φῄς; ** ἐνθάδ' οἴσεις τι (?) καταφαγεῖν | ἐπὶ τὴν θύραν -; Antiph. 3, 146 (31, 1). τί φῄς; λαθεῖν ζητῶν τι πρὸς *γυναῖκ' *(ἄρα) | ἐρεῖς τὸ πρᾶγμα; ib. 151 (57). τί φῄς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ -; Amphid. 3, 307 (2, 1). πότερον ἐγὼ | τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς; | ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω (ποιῶ σοι? 5, 86); Ephipp. 3, 338 (1). τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. B. τί φῄς; | Α. ἐγώ Sosip. 4, 482 (v. 12). οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε | ἕψειν ἐν ἅλμῃ*; B. φημί Antiph. 3, 130 (v. 2). ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς ἂν οἴνου μόνον | ὀσμὴν ἴδωσιν. B. συμφορὰν λέγεις *ἄκραν. | Α. φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω Alexid. 3, 485 (4, 5). πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά | τοιοῦτο πρᾶγμα; λῆρος, εἰ *κἄφησέ (libr. κἂν φήσειέ) τις Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 8). "οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον';" οὐκ ἔφην ἐγώ Straton. 4, 545 (v. 19). ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ | τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). εἰπέ μοι· νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς Magnet. 2, 10. ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν | χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον; Men. 4, 327 (478). σὺ δέ | Παύσωνι φῄς τὸ δεῖνα προσλελαληκέναι; Henioch. 3, 562 (v. 3). φημὶ δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγὼ | καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθά Eup. 2, 486 (2). ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω | ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ | τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν Aristophont. 3, 362 (4). δωρεὰν ἔφη τινά | παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν, καὶ ταῦτ' ἀεί | ἔλεγεν Phoenicid. 4, 511 (v. 7). τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν; Euphron. 4, 492 (v. 4). πονηρὸς ὢν - χρηστὸς εἶναί φησί τις Axionici 3, 534 (1, 12). πάντες σχεδόν | εἶναι μάγειροί φασιν, *οὐδὲν εἰδότες Sosip. 4, 482 (v. 4). ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν

ἡ χάρις, | ἣν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἕξειν ἔφη Men. 4, 325 (472). τρεῖς *(ἀργυροῦς) *στήσειν ἔφη | τρίποδας *Cratin. 2, 232 cf. 1230. εἶτ' εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους (int. πωλεῖν τοὺς ἰχθυοπώλας) Alexid. 3, 439 (4, 17). θαρρεῖν κελεύσας ἕνεκ' ἐμοῦ ταῦτ', οὐδὲ ἓν | φήσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην γλαῦκον μέγαν Alexid. 3, 429 (1, 8). ἔπειτα *φάναι (libr. φᾶναι num φῆσαι?), μικρὸν ὀψιαίτερον | δι' ἀσχολίαν *ἥκειν Eubul. 3, 262 (1, 11). οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν Antiph. 3, 62 (1). *ἠσί (vulg. φησί) Herm. 2, 382 (6). οὐδὲ *βατίς; B. *οὐδ' ἤμ' (libr. οὐδὲ φήμ' Pors. al. οὐ φήμ') ἐγώ Aristophan. 2, 1076 (3, 4). *σφίσι (vulg. φασί) Pher. 2, 324 (1, 4).

φθάνω: οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν anon. 4, 658 (222).

φθέγγομαι: φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν *ἀναστήσας (vulg. ἀναστοιχήσας an ἀνατειχίσας? 5, 69) ἄνω Aristophan. 2, 1183 (27). *ἀκράχολον καὶ δύσκολόν *(τι) φθέγγεται anon. 4, 661 (239). καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ (f. κατὰ 5, 63) τὸν Πετόσιριν Aristophan. 2, 1047 (1). ἐκεῖνος (Monimus) ῥῆμά τι | ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς- | τῷ γνῶθι σαυτόν Men. 4, 142 (1, 4). νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει (al. φθέγγεται Grot. ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται) Plat. 2, 668 (2) cf. add.

φθέγμα: φθέγμα κεκράτηκεν Aristophan. 2, 1183 (28). οὐ τρυγερὰ τὰ φθέγματ' (Poll. Bk. οὐ πρᾳότερα τὰ φθέγματα vulg.) Polyz. 2, 872 (2).

φθείρ: πρὸς φθεῖρα κείρασθαι Eubul. 3, 221 (3). φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων Aristophont. 3, 363 (5, 9).

φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης anon. 4, 696 (368).

φθείρω: φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί Men. 4, 132 (2) = mon. 738. ἐφθάρη μαρίλης τὴν *φάρυγα πλέαν ἔχων Cratin. 2, 167 (9). φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες Sannyr. 2, 875.

φθίνω: πέμπτῃ φθίνοντος ap. Men. 4, 221. φύεσθαί τ' ἀεί | καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν (de somno) Alexid. 3, 493 (1, 4). φθίνει δόμος Xenarch. 3, 614 (v. 1).

φθισικός: φθόνος | φθισικὸν (an φθισικοὺς?) πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ Men. 4, 235 (12, 7).

Φθιώτης: Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ (Cinesiam dicit) Stratt. 2, 769 (5).

φθόγγος: φθόγγους-ἀλύρους | θρηνοῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν Alexid. 3, 456 (1, 6).

φθόη: φθόης προφήτης (Cinesias) Plat. 2, 679 (2, 4).

φθοῖς: σὺν φθοῖσι *προπεπωκώς Eup. 2, 570 (71).

φθονερός: μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον Eup. 2, 554 (15). ὁ φθονερὸς αὑτῷ πολέμιος καθίσταται Men. 4, 254 (70). Cf. φοβερός.

φθόνος: πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον Philem. 4, 55 (62). ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον Dionys. 3, 555 (v.3)? ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, | φθόνον *τ' ἐπήρειάν *(τε) καὶ μῖσος πολύ Philem. 4, 35 (7, 2). Διογένους | εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ anon. 4, 619 (52). τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον (an ἔφεδρος? ed. min.) ἀνοσιώτατος (al. ἀνοσιώτατον) φθόνος Timocl. 3, 611. *ὃ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων, φθόνος | φθισικὸν πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ Men. 4, 235 (12, 6). καὶ φαρμακεῖαι, καὶ *νόσων χαλεπώτατος | φθόνος, μεθ' οὗ ζῇ πάντα τὸν βίον γυνή ib. 231 (6, 10). ὁ φθόνος ἐν ἑαυτῷ (?) τοῦθ' ἓν ἐπιεικῶς ποιεῖ· | τὸν *αἱρετιστὴν ὄντα τῶν αὑτοῦ τρόπων | λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνών Philem. 4,

50 (43). πρόνοιαν τῆς ψυχῆς dixit φθόνον Men. 5, 109 (519) sive fr. 968 ed. min.

φθονῶ: ἐργῶδές ἐστιν ἐν βίῳ βεβιωκότα (f. εὖ βίου βεβηκότα 5, 117) τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν Nicomach. 4, 587. ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ (parasitus), | μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών Antiph. 3, 45 (2, 5). ἐπιχαιρέκακος εἶ καὶ φθονεῖς τοῖς πλησίον Alexid. 3, 406. τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἷς ὅλως φθονεῖ Dionys. 3, 555 (v. 2). τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει ib. (v. 5). mon. 43. *οὐδὲ εἷς ἂν εὐλόγως | ἡμῖν φθονῆσαι νοῦν ἔχων Alexid. 3, 484 (3, 2). ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης mon. 563. ζῆν αἰσχρόν, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη mon. 666. εἰ *μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις, | τί ἂν φθονοίης - τούτων τινί; Men. 4, 107 (2, 6). οὐ καὶ *σιτία | πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει anon. 4, 676 (305, 2). μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι, | ἠλειφόμην *ὑόμενος *ἰρίνῳ μύρῳ Alexid. 3, 410 (1, 7). μὴ *φθονεῖθ' ὅταν τις *ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων Eup. 2, 546 (1, 8). οἱ δ' *ἑαυτοῖσιν σοφοί | πρῶτον μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κριτήν, | εἶτα φθονοῦνται Anaxand. 3, 196 (3, 5).

φθορά: λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί Antiph. 3, 101 (5, 5).

φιάλη: ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο Eubul. 3, 229 (3). φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες Alexid. 3, 427. φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια Antiph. 3, 132 (1, 4). φιάλην τε λεπαστήν, | χιόνος τε πρόχουν Anaxand. 3, 183 (1, 26). φέρουσα τὸν γλυκὺν | ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ *πετάχνῳ τινί, | -οὔτε τρυβλίῳ | οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν Alexid. 3, 408 (1). δέχεσθε φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους Cratin. 2, 49 (9). λαβοῦσα πλήρη *χρυσέαν μεσόμφαλον | φιάλην (φιάλαν? ed. min.) Theop. 2, 793 (2). φιάλην ἑκατέρᾳ | ἔδωκε κεράσας ζωρότερον Ephipp. 3, 329 (3). ἡ τἀγαθοῦ δαίμονος - | -φιάλη Xenarch. 3, 616 (1). πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν | ἐργῶδες Philippid. 4, 469 (v. 8). φιάλας Ἄρεος dixit Anaxand. 3, 201 (22). φιάλην *Ἄρεος, | κατὰ Τιμόθεον Antiph. 3, 58.

φιάλιον: ὅμοιον (int. γραμματικῷ ἐκπώματι) οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο | ἔχων φιάλιον Eubul. 3, 239.

φιβαλέος: ὡς (an ὦ?) καλοὶ καὶ φιβαλέοι Telecl. 2, 363 (3).

φιβάλεως: τῶν μυρρινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν *βούλομαι ‖ τὰς φιβάλεως *δὲ (hodie τὰς ed. min.) πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας Apolloph. 2, 880 (1). τῶν *φιβάλεων (vulg. φιβαλέων) τρῶγε σύκων τοῦ θέρους Pher. 2, 287 (1, 2). τῶν *φιβάλεων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκεων Herm. 2, 406 (10).

Φίλα: Ἰσθμιὰς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ *Φίλα Philetaer. 3, 294 (1, 5). *(ἐν') Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς, | καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου. | φέρε τὸν τρίτον** | Φίλας Ἀφροδίτης Alexid. 3, 432 (3, 7).

φιλαδελφία: Alexid. 3, 526 (76).

φιλακόλουθος ἄρχεται Aristomen. 2, 734 (2).

Φιλάμμων: ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ *Κωρύκῳ anon. 4, 603 (10) cf. 5, 117 sq.

φιλάνθρωπος: εἰρήνη 'στίν· ὦ Ζεῦ φίλτατε, | τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ Philem. 4, 22 (v. 8). πάνυ γάρ ἐστι τῇ φύσει | **φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα Men. 4, 198 (5). τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ ib. 207 (2) cf. ad 244 (34). δύναται τὸ

πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν ib. 76 (7) = mon. 120. *χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας | καὶ φιλανθρώπου λογισμοῦ anon. 4, 602 (7).
φιλαργυρία τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἀφεὶς σκοπεῖν | τὰ δίκαια τοῦ κέρδους διὰ παντὸς δοῦλος ᾖς Diph. 4, 421 (14). σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν | εἴρηκας· ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ' ἔνι Apollod. Gel. 4, 439 (2).
φιλάργυρος: πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ κἀλιτήριος, | ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου Eubul. 3, 247 (1). φιλάργυρος | ὁ γέρων. ὁ μισθὸς μικρός Euphron. 4, 492 (v. 13). ἀνελεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ φιλάργυροι mon. 36. οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς, | ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον Men. 4, 209 (2).
φιλαρχικώτεροι (an φιλορχικώτεροι?) Pher. 2, 258 (7).
φίλαρχοι (an φίλορχοι?) Pher. 2, 258 (7).
φίλαυλος: Μοσχίων φίλαυλος Axionici 3, 532 (1, 13).
φιλεργός v. φυγεργός.
φίλερις: φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι Axionici 3, 534 (1, 9).
φιλεριστής: Alexid. 3, 523 (56).
φιλεταιρία: Alexid. 3, 526 (76).
φιλέταιρος: ἀλλ' ἐγὼ | φιλέταιρον εἶχον *ἦθος Cratin. min. 3, 379 (1). εἰ δ' ἔστι *(τὸ) φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν, | ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους Timocl. 3, 595 (v. 4).
Φιλέψιος: Plat. 2, 690 (34).
φίλη: v. φίλος.
φιληδῶ: ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ (Venus) ταῖς ὑσίν Antiph. 3, 68 (v. 3).
φίλημα: φίλημα δοῦναι Nicoph. 2, 850 (5). παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων. | Α. ** ἀγεννῶς οὐκ ἐῶ | παίζειν Plat. 2, 630 (1, 5). cf. ad (1, 6) et 5, 44. θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας | καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἐννέα Eubul. 3, 203 (3, 4).
Φιλητᾶς: ὥστε με | τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων | σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων Straton. 4, 546 (v. 43).
φιλία: φύλαξ | φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας, | τράπεζα Timocl. 3, 599 (2). παῖ τὴν μεγάλην δός, *ἐπιχέας | φιλίας κυάθους *(μὲν) τῶν παρόντων τέτταρας, | τοὺς τρεῖς δ' *ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον Alexid. 3, 432 (3, 2). τήνδ' ἐγὼ | μεστὴν *ἅπαξ ἐπονομάσας προπίομαι | συγγενέσι πίστωμα φιλίας Clearch. 4, 562 (1). φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί mon. 736. φιλίας δικαίας κτῆσις ἀσφαλεστάτη mon. 743. [χωρισμὸς φίλων δοκιμαστήριον φιλίας mon. 537]. αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μέν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι ex Antiph. (?) 3, 160 (99).
Φιλῖνος: Σουσαρίων λέγει τάδε, | υἱὸς Φιλίνου Susar. 2, 3 (v. 2). ὁ *Φιλῖνος (cod. φίλιννος) οὗτος, τί ἄρα πρὸς ταύτην βλέπεις; Eup. 2, 518 (28). ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος Straton. 4, 545 (v. 13). *Φιλῖνε anon. 4, 679 (311). *Φιλῖν' (vulg. φιλεῖν) Apollod. 4, 452 (1, 1).
φίλιος: νὴ τὸν φίλιον Pher. 2, 293 (16, 4). μαρτύρομαι τὸν φίλιον-Δία Men. 4, 85 (6). τὸ-παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος, | ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως Diod. 3, 543 (v. 5). ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος ib. 544 (v. 20).
Φιλιππίδης: πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν | νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην Aristophont. 3, 360 (1, 2). ἐν ἡμέραις *τρισίν | ἰσχνότερον αὐτὸν ἀποφανῶ Φιλιππίδου ib. 360 (v. 2). ὁ λιμὸς ὑμῶν (Bentl. ὑμῖν) τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν | Φιλιππίδου λεπτότερον

ἀποδείξει νεκρόν Men. 4, 180 (4). ψυκτηρίδιον *δὲ δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου | λεπτότερον Alexid. 3, 383 (2, 7). Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου | κληροῦχε ib. 419. de Philippidis quadam lege Crobyl. 4, 491.

φιλιππιδοῦσθαι: ἀκαρὴς νὴ *Δία | *πεφιλιππίδωσαι (libr. πεφιλιππῶσθαι) Alexid. 3, 449 (5) cf. 4, 600.

Φίλιππος: Philippus orator Aristophan. 2, 992 (18). †ὡς σφόδρα | Φίλιππος. ἆρ' ἦν εὐτυχής τις νὴ Δία Antiph. 3, 67 (1, 15). Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου Heraclid. 3, 565 (v. 1). Cf. Φειδιππος.

φιλίτια: βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ *φιλίτια (libr. φειδίτια) Antiph. 3, 22 (v. 3).

φιλόγελως: ἡ-εὐπάτειρα φιλόγελώς τε *παρθένος | Νίκη Men. 4, 282 (218).

φιλογύνης: εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγώ-; Antiph. 3, 54 (v. 1).

φιλόδειπνος: οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι-, | τραγήμασιν *χαίρω δὲ μᾶλλον Alexid. (Antidot.) 3, 458 (v. 1).

φιλοδεσποτεύομαι: Anaxil. 3, 355 (9).

φιλόδωρος: †πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης; Cratin. 2, 175 (6).

φιλοθεωρός: Alexid. 3, 523 (57).

φιλοκηδής: φιλοκηδῆ λόγον Aristophan. 2, 1222 (278).

Φιλοκλῆς: ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν Cratin. 2, 226 (156). †Φιλοκλέα-, | εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). Caeterum v. Telecl. 2, 369 (6) cf. 1, 90.

Φιλοκράτης: cf. Φερεκράτης. εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο | ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης (libr. φιλοκτήτης). | ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι Eubul. 3, 261 (1, 2).

Φιλοκτήτης: χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ Timocl. 3, 593 (v. 15). Caeterum v. ad anon. 4, 673 (299). Cf. Φιλοκράτης.

†Φιλόκτητος ad Telecl. 2, 369 (6) cf. 1, 89.

φιλολόγος: οἶνος φιλολόγους-ποιεῖ ap. Alexid. 3, 512 (17).

φιλόμουσος: φιλόμουσον *εἶν' (libr. εἶναι) αὐτὸν πάνυ Men. 4, 150 (6).

φιλομόχθηρος: Philonid. 2, 425 (8).

φιλόμυρος: ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ *Σάρδεων γένος Alexid. 3, 411 (1).

φιλόνεικος δ' ἐστὶ-γυνή | εἰς μῆνιν Men. 4, 330 (499).

φιλονεικῶ: διότι φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 7).

φιλόξενος: σὺν ἀνδρὶ θείῳ καὶ φιλοξενωτάτῳ || Κίμωνι Cratin. 2, 15 (1, 2).

Φιλόξενος: ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων Eup. 2, 514 (14). de eo cf. Phryn. 2, 598 (3). Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία Plat. 2, 672 (1, 4). πολὺ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος | ὁ Φιλόξενος- || -θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν | ἐκεῖνος, εἰδὼς *τὴν ἀληθῶς μουσικήν Antiph. 3, 121. *τὸν ἀρκεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης. | Α. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Β. ἀλλὰ τίς; | Α. Φιλόξενος δήπουθεν ib. 120 (1, 9). μεσαύχενας νέκυας Philoxeni exagitavit Aristophan. 2, 1215 (213). de Philoxeni musica ib. 1198 (94) cf. 1, 90. Δούλωνα Philoxenum dixit anon. 4, 634 (122). ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην μετὰ | Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὤν Axionici 3, 534 (1, 2). Πτερνοκοπίδα dixit etiam Men. 4, 148 (5).

φιλόπονος: ἔργοις φιλόπονος ἴσθι μὴ λόγοις μόνον mon. 177. φιλό-

πονος ἴσθι, καὶ βίον κτήσῃ καλόν mon 527. **φιλοπόνως:** ἐξ ἱσταρίου *δ' ἐκρέματο φιλοπόνως πάνυ Men. 4, 111 (3).

φιλοπονῶ: ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν Philem. 4, 62 (102).

φιλοπότης: κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κἀμελής (Cimon) Eup. 2, 512 (10, 1). κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον | τὸν τῶν φιλοποτῶν (al. πολυποτῶν) ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον | ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων Amphid. 3, 316 (1, 2). οὐδεὶς φιλοπότης *ἐστὶν ἄνθρωπος κακός Alexid. 3, 512 (16, 1).

φιλορχικός: v. φιλαρχικός.

φίλορχος: v. φίλαρχος.

φίλος: ὦ φίλε Ζεῦ Eup. 2, 541 (13). ὦ φίλ' ἥλιε Stratt. 2, 781 (2). Aristophan. 2, 1110 (4). Ἡράκλεις φίλε Alexid. 3, 461 (v. 3). ὦ φίλοι θεοί Men. 4, 199 (7). ὦ Μοῖραι (an Μοῦσαι?) φίλαι Plat. 2, 669 (1, 1). Μοῦσαι φίλαι Alexid. 3, 458 (4). Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα Philem. 4, 21 (1). νὴ τὴν φίλην Δήμητρα Antiph. 3, 11 (v. 2). νὴ τὴν φίλην | Δήμητρα Philippid. 4, 468 (1, 4). ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική Aristophan. 2, 990 (13). χαῖρ' ὦ φίλη γῆ Men. 4, 76 (8, 1). τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης Philem. 4, 27 (v. 22). τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός Aristophan. 2, 1065 (2, 1). ὦ φίλε Κινησία (an Κνησία?) Anaxil. 3, 344 (2). ὦ φίλε *Θέων Apollod. 4, 454 (1. 15). ὦ φίλε Anaxand. 3, 168 (v. 6). ὦ φίλ' mon. 175. φίλ' ἄνερ Men. 4, 115 (1, 2). φίλε ib. 284 (230). εἶτα *φίλ', ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων; anon. 4, 620 (54). ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον *ἐκπήδα, φίλος (an Φίλων?) Men. 4, 187 (3). ὦ Ζεῦ φίλτατε Philem. 4, 22 (v. 7). ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ Phryn. 2, 602 (2, 1). ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ib. 605 (10). φίλτατε | Εὐριπίδη Nicostr. 3, 288 (2). χαῖρε πάππα φίλτατε Philem. 4, 14 (2, 2). τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον Men. 4, 238 (17, 5). ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς mon. 216. ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ Men. 4, 175 (2, 1). ὦ φιλτάτη κλίνη anon. 4, 671 (293). ὦ φίλτατε Antiph. 3, 36 (v. 12). Timocl. 3, 604 (v. 5). ὦ φίλτατε (al. φίλταται) Epicrat. 3, 366 (2, 24). τί με καλεῖς σὺ *φίλτατε; (vulg. φιλτάτη; an καλεῖς σύ; A. φιλτάτη?) Theop. 2, 804 (v. 5). φίλτατε Antiph. 3, 9 (1, 3). 18 (1). Diph. 4, 391 (3, 3). Arar. 3, 276 (1). Sosip. 4, 482 (v. 20). ὦ φιλτάτη Pher. 2, 327 (1, 19). Antiph. 3, 150 (49). κἀγώ, (an ἄγ' ὦ?) φιλτάτη, | -ἔγχεον Nicostr. 3, 285 (2). φιλτάτη Antiph. 3, 90 (3). Men. 4, 81 (2). 248 (46). Hipparch. 4, 432 (v. 3). αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα anon. 4, 663 (252). οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι Men. 4, 208 (4). Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος Antiph. 3, 104 (v. 4). εὐθὺς ἐπιχειρήσασα φίλον εἰχόν τινα | στρατιωτικόν Phoenicid. 4, 511 (v. 4). ἦν ἐκείνῃ τις φίλη | Ἄντεια Anaxand. 3, 164 (1, 2). τήν τ' ἐναύλιον | ᾠδῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην anon. 4, 676 (305, 7) cf. 5, 121. οἷα παίζουσιν φίλαι | παρθένοι Λυδῶν κόραι Autocr. 2, 891. *παῖδα Λαέρτα φίλον (an Λαέρτα φίλον παῖδ'?) Cratin. 2, 97 (8). κέρμα φίλον *διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν Theop. 2, 802 (1, 2). ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος | *Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον (al. φίλων) Antiph. 3, 3 (1, 3). Ἀναγυράσιος ὀρφώς-. | B. *τούτῳ (l. οἶδ', ᾧ ed. min.) φίλος Μυνίσκος *ἔσθ' Plat. 2, 668 (3). *Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος Antiph. 3, 129 (v. 4). Ἔλεγχος - | *(ὁ) φίλος ἀληθείᾳ *(τε) καὶ παρρησίᾳ | θεός Men. 4, 307 (351) cf. 5, 108 et add. τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος Alexid. 3, 411 (v. 3).

*καιρῷ τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος | καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου Men. 4, 267 (145). πολλοὶ τραπεζῶν, οὐ *φίλων εἰσὶν φίλοι mon. 627. πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι mon. 708. τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων Eup. 2, 489 (7). οὐ τοῖς φίλοις θύω γὰρ ἀλλὰ τοῖς θεοῖς anon. 4, 679 (310). ἑστιᾶν (num ἑστιάσω?) τοὺς φίλους Men. 4, 333 (511). Λαχάρους τινός (?), | ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους Demetr. 4, 539 (v. 8). Νικομήδης, γογγυλίδα μασώμενος, | ἀφύης τότ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον Euphron. 4, 494 (1, 14). ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν Pher. 2, 335 (2, 1). δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα ib. (3, 10). ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον | καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο Eubul. 3, 240 (v. 3). καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν-ἄναξ | σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι *(καὶ) φίλον Nicol. 4, 580 (v. 45). ὅν φασί *ποτε κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον (?) πρὸς φίλου τινός | εἰπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου-‖ἥκειν- Eubul. 3, 261 (1, 5. 6). Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν | ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1). ὁρῶ γὰρ-τῶν φίλων | προσιόντα μοι Λάμιππον. B. -‖-τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι | -Κεραυνόν Anaxipp. 4, 464 (1, 1. 4). χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις Alexid. 3, 467 (1, 7). οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους ‖ κἄστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα Antiph. 3, 45 (2, 3. 7). τοῖς φίλοις | *τοιουτοσί τίς εἰμι ib. 110 (v. 2). τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος | ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον ib. 111 (v. 12). ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων Timocl. 3, 595 (v. 9). τίς ποτε, | ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι (an ἆρα?) τῶν φίλων; Antiph. 3, 12 (1, 7). τίς γὰρ (?) οἶδ' ἡμῶν τὸ μέλλον ὅ τι παθεῖν | πέπρωθ' ἑκάστῳ τῶν φίλων; ib. 133 (3, 10). ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων Men. (?) 4, 308 (354). ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος | τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ Hegesipp. 4, 480 (v. 26). ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι mon. 32. τῶν δυστυχούντων εὐτυχὴς οὐδεὶς φίλος mon. 502. τῶν εὐτυχούντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι mon. 507. ἅπαντας εὖ πράττοντες ἤδομεν φίλους mon. 38. ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι mon. 558. ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἕξομεν φίλους mon. 165. εὔχου δ' ἔχειν τι, κἂν ἔχῃς ἕξεις φίλους mon. 174. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους mon. 500. πάντα σοι γενήσεται, | φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι Philem. 4, 20 (1). πάντα σοι γενήσεται ‖ φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου Men. 4, 234 (10, 8). ὧν δ' ἕκατι τοῦτ' ἔδωκε καίπερ εὖ εἰδὼς ἐγώ | οὐκ ἐρῶ· φίλος γὰρ ἀνήρ, σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ Telecl. 2, 371 (1, 5). ἐθέλω δίκην | δοῦναι πρόδικον *ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν *ἐνί Aristophan. 2, 1056 (1). πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του Pher. 2, 286 (13). γάμους, ἑορτάς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους (pacis dona) Philem. 4, 22 (v. 9). ὁ-κόλαξ | καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις | ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ Diph. 4, 385 (1, 2). ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις- | ἔρανον εἰσοίσουσιν. εὔχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων, | εἰ δὲ μή, γνώσει σεαυτὸν ἄλλο μηδὲν πλὴν σκιάν Philem. 4, 31 (1, 13. 14). οὗ περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι | ἀγαθὸν ἕκαστος, ἂν ἔχῃ φίλου σκιάν Men. 4, 241 (24, 4). διὰ τὴν τέχνην (an τύχην?) μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην | πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους Posidipp. 4, 526 (6). φίλος φίλου δεόμενος οὐκ ἔστιν φίλος mon. 590. αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ Men. 4, 267 (142). εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου, | ἔστιν θεωρεῖν-τὴν τοῦ φίλου | εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας Apollod. 4, 455 (2). ἀνδρὸς φίλου *καὶ

συγγενοῦς γὰρ οἰκίαν | αὐτοῦ νομίζειν δεῖ τὸν ὀρθῶς συγγενῆ Diph. 4, 423 (21). ὅταν ξενισθῇς ἐν πόλει πρὸς τὸν φίλον ‖ ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος *(ἦν) *λέγῃ πόλιν, | σὺ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὴ *σύγκριν', ἐπεὶ | ἐχθροὺς ποιοῦσι τοὺς φίλους αἱ συγκρίσεις Philem. 4, 40 (17) cf. 5, 99. Κορινθίῳ πίστευε (?) καὶ μὴ χρῶ φίλῳ Men. 4, 282 (216). τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν- | τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου Herm. 2, 410 (2, 12). φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει mon. 530. μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ, | *κοὐ μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον Men. 4, 272 (168). πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, *κεἰ σφόδρα | *ζῶν ἐχθρὸς ἦν τις, γίγνεται φίλος τότε Dionys. 3, 555 (2). ξένον προτίμα, καὶ φίλον κτήσῃ καλόν mon. 618. ξένοισι πιστοῖς πιστὸς ὢν γίγνου φίλος mon. 390. δίκαιος ἴσθι καὶ φίλοισι καὶ ξένοις mon. 570. ἴσος ἴσθι κρίνων καὶ φίλους καὶ μὴ φίλους mon. 266. μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής mon. 343. διάλυε, μὴ σύγκρουε μαχομένους φίλους mon. 122. τοῖς εἰρημένοις | ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς | ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι Men. 4, 236 (13, 3). ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος, | ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ Philem. 4, 42 (24, 5). τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς | *χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου Men. 4, 252 (65). cf. ib. ad (65, 3). λύπης ἰατρός ἐστιν ὁ χρηστὸς φίλος mon. 577. ἰατρὸς οὐδὲ εἷς- | τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους Philem. 4, 50 (46ᵃ). ἧς (i. e. πενίας) γένοιτ' ἂν εἷς | φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως Men. 4, 149 (2). τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις Antiph. 3, 134 (4, 3). κοινὰ τὰ τῶν φίλων Men. 4, 72 (12). πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος | ἢ πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις ib. 107 (2, 15). ἐν τοῖς κακοῖσι τοὺς φίλους εὐεργέτει mon. 147. ἐν ταῖς ἀνάγκαις χρημάτων κρείττων φίλος mon. 143. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου mon. 423. φίλους ἔχων νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν mon. 526. *ἀρετῇ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν Antiph. 3, 122 (1, 1). σὺν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν ἀεὶ θέλε mon. 488. ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς mon. 263. 673. γονεῖς δὲ τίμα καὶ φίλους εὐεργέτει mon. 105. ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον mon. 735. φίλος φίλῳ γὰρ συμπονῶν αὑτῷ πονεῖ mon. 741. νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους mon. 377. οὐδεὶς ὁμαίμου συμπαθέστερος φίλος Plat. 2, 686 (19). οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος Men. 4, 185 (1). ἴσον θεῷ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε mon. 269. μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου mon. 357. *ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος Men. 4, 325 (470) = mon. 40 ἀδίκοις φίλοισιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκου mon. 54. πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον mon. 453. ῥαθυμίας περίφευγε καὶ κακοὺς φίλους mon. 467. φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις Men. 4, 271 (167). κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι mon. 293. ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη anon. 4, 608 (26). κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ mon. 276. ἡ δ' ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται Men. 4, 267 (143). πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους (f. πολλοὺς φίλους ὁ κ. οὐκ ὄντας ποιεῖ) mon. 446. τῶν φίλων-τοὺς τρόπους | οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι Antiph. 3, 152 (60, 3). φίλων τρόπους γίγνωσκε, μὴ μίσει δ' ὅλως mon. 535. cf. 742. φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ mon. 533. φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖσι μὴ προδῷς mon. 529. ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς (an μὴ 'κφήνῃς?) φίλου· | ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν *(ἂν) εἶναί σου φίλον Philem. 4, 53 (52ᵇ). cf. mon. 418. 406. ὀργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν mon. 442. καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν

mon. 279. ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἑκουσίως mon. 9. σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις mon. 714. μὴ μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις mon. 613. οὐκ ἔστιν ὀργῆς-φάρμακον | ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου Men. 4, 256 (84). λόγος | εὔκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων (Dobr. φίλου) | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ Philem. 4, 42 (25[b]). ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις Men. 4, 291 (266). λόγον παρ' ἐχθροῦ μήποθ' ἡγήσῃ φίλον mon. 325. 683. καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ | ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς Philem. 4, 40 (18[b]). φίλων ἔπαινον μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε mon. 744. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον mon. 310. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐχ αὑτῷ φίλος mon. 407. μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους Apollod. Car. 4, 447 (6). *αἰσχρὸν δὲ φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι Cratin. 2, 173 (3). πενθεῖν δὲ μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους Antiph. 3, 29 (2, 1). νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ *(;) Aristophan. 2, 954 (6). εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους (i. e. πάππους) διά τινα | τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν Men. 4, 229 (4, 9). [χωρισμὸς φίλων δοκιμαστήριον φιλίας mon. 537]. [θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται 4, 292 (275) Vind. cod. Pindaro ascribit]. ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις ὡραίων φίλων (l. ὡραῖον φιλῶν cf. 5, 85) | τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρείς Amphid. 3, 307 (2, 2). βολβός, φίλοις (? an σιφλοῖς?) | ἑφθὸς βοηθῶν Xenarch. 3, 614 (v. 5).

φιλοσοφία: φιλοσοφίαν καινὴν-οὗτος (Zeno) φιλοσοφεῖ Philem. 4, 29 (v. 1).

φιλόσοφος: πάλιν φιλόσοφός (int. ἂν γένοιτο) τινι μαθήσει χρώμενος Men. 4, 234 (11, 3). οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν-, | περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος, | τί ἐστιν ἀγαθόν (Brunck. τί τἀγαθόν ἐστι) Philem. 4, 22 (v. 1). τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ || τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας Baton. 4, 499 (1, 1). *ἑόρακας οὖν φιλόσοφον εἰπέ μοί τινα | μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον; ib. 502 (1, 11). philosophi τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀπόρρητα διορύττοντες ib. 504 (3). τρίτῳ συνέζευξ' ἡ τύχη με φιλοσόφῳ, | πώγων' ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον Phoenicid. 4, 511 (v. 16). οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν Theognet. 4, 549 (v. 6). ἀλλὰ τοὺς *γε φιλοσόφους | ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον, | ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ Anaxipp. 4, 465 (2). ἕτερ' ἐστὶ (int. βρώματα) τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις | καὶ τοῖς τελώναις Anaxipp. 4, 460 (v. 30). τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας· | ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν | ἐστιν ib. (v. 38). φιλόσοφός τις εἶ | εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα | *Σίμου τέχνην ἔλαβες Alexid. 3, 444 (1, 10). τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος | οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον Xenarch. 3, 621 (1, 4). φιλοσόφως anon. 4, 672 (295[b]).

φιλοσοφῶ: φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος (Zeno) φιλοσοφεῖ· | πεινῆν διδάσκει Philem. 4, 29. περὶ λόγους γάρ ποτε | διέτριψε μειρακίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν | ἐπέθετο Alexid. 3, 400 (1, 2). ὑπὸ τῶν κακῶν | καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι Alexid. 3, 495 (1, 2). πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν Theognet. 4, 549 (v. 9). οἴμοι, φιλοσοφεῖς Anaxipp. 4, 465 (2). ληρεῖς ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν anon. 4, 690 (345). καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα | σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης Anaxipp. 4, 460 (v. 21). φιλοσοφεῖ-τοὐθ' ὅπως | *καταπράξεται τὸν γάμον Men. 4, 139 (3).

φιλοστέφανος: Κοννᾶς-φιλοστέφανος (al. πολυστέφανος) Cratin. 2, 222 (143) cf. 5, 24.
φιλοτάριχος: οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ' Antiph. 3, 97 (3).
φιλότεκνος: ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός Men. 4, 261 (112).
φιλοτησία: τῆς φιλοτησίας ἐγώ | μεστὰς προπίνω *(γ') ἴσον ἴσῳ κεκραμένας Alexid. 3, 408 (3). φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγώ | -κύλικα *προπίομαι Alexid. 3, 515 (24). φιλοτησίαν δὲ *(τήνδε) σοι προπίομαι Theop. 2, 804 (v. 9).
φιλοτήσιος: ὁ *χορὸς ὁ φιλοτήσιος Aristophan. 2, 1202 (109).
φιλοτιμία: ἡ σφοδρότης (Amoris)-θηρός, ὁ δὲ πόνος | ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος Alexid. 3, 496 (1, 13). ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι, | ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά Men. 4, 230 (5, 12).
φιλοτιμοῦμαι: ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κυάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος Men. 4, 72 (11).
φιλοτίμως: Theophil. 3, 627.
φιλοτραγήμων: οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἑκάστοτε Eubul.3,228(5).
Φιλουμένη: εὐηθία μοι φαίνεται, *Φιλουμένη (vulg. δηλουμένη) Men. 4, 255 (76). πρόαγε. Β. ποῖ; | Α. *ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην Crobyli 4, 567 (1).
Φιλούμενος: φράζε δή, *Φιλούμενε (libr. φιλούμενον), | ὄψῳ τίνι χαίρεις; Antiph. 3, 36 (v. 4).
φιλοφρόνως: θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν anon. 4, 649 (184).
φιλοχωρῶ: *οὓς ᾔσμεν ὄντας ἀδοφοίτας καὶ θαμά | ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας Aristophan. 2, 1005 (1, 5).
φίλτρον: *ἓν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος Men. 4, 259 (100).
Φιλύλλιος: μὴ λαβόντες λαμπάδας | μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον *Φιλυλλίου Stratt. 2, 776 (1).
φιλύρα: φιλύρας εἶχε- | ὁ παῖς ἄφυλλον στέφανον Xenarch. 3, 625.
φιλῶ: cf. Φιλούμενος. ὅτι τὸν κατασπείραντα λυπῶ κοὐ φιλῶ Diph. 4, 422 (18, 3). Στράτιε, φιλεῖς δήπου με; Σ. μᾶλλον τοῦ πατρός Alexid. 3, 476 (2, 5). εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ | ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς ib. 449 (3). εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν φιλεῖς τέ με, | ἀπέχω πάλαι (al. πάλιν), *Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν anon. 4, 679 (311). ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ, | παύσῃς καταιγίζοντα Alexid. 3, 497 (v. 2). μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ, | μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος Men. 4, 229 (4, 1). ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος ib. 105 (4). cf. mon. 425. μισθοῦ-ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ anon. 5, 122 (390). μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους Apollod. Car. 4, 447 (6). λυποῦντα λύπει, καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφίλει mon. 322. δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν, οὐ λόγους ἔχειν mon. 115. ὀργὴ φιλοῦντος μικρὸν (al. φιλούντων ὀλίγον) ἰσχύει χρόνον mon. 410. λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἕξεις φίλον mon. 310. φιλεῖ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα mon. 528. ἔσθιε-, ὄφρα σε λιμός | ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ-σε φιλήσῃ (al. νικήσει om. σε) Cratin. 2, 222 (143) cf. 5, 24. τἆλλα καὶ φιλώμεθα anon. 4, 660 (233). ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως Anaxil. 3, 348 (1, 24). ὁ-τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός (int. μειράκιον ἐρωμένην ἔχον), | πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων Anaxipp. 4, 460 (v. 37). φιλῶ | αἰσθητικὴν γραῦν Alexid. 3, 409 (1, 4). φιλῶ *σ', Ὀνήσιμε, καὶ σὺ *(γὰρ?) περίεργος εἶ Men. 5, 110 (520). ὁμι-

λίας δὲ τὰς γεραιτέρων φίλει mon. 421. ἡμεροκαλλεῖ-τῷ φιλουμένῳ Cratin. 2, 73 (1, 5). ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταίρας | ἢ *(σὺ) τὰς ὑποπαρθένους-; Aristophan. 2, 997 (5). τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς; ib. 1027 (3). φιλῶ γε πράμνιον οἶνον Λέσβιον Ephipp. 3, 339 (1). εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας (int. μάζας) Telecl. 2, 361 (1, 6). φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ ib. 370 (2). λύχνων-ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες Plat. 2, 675 (2, 15). *τί γάρ; αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει (φιλήσεις?) Eubul. 3, 252 (3, 4). λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν Eunici 2, 856. παί|ζειν- | τὴν *κυνητίνδ' - | τοὺς καλοὺς *φιλοῦσ' ἀεί Cratet. 2, 243 (2). εἰσιόντ' - | -ἐκολάκευσεν ἡδέως, | ἐφίλησεν (an ἐφίλησέ τ'?), οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα, | ὥσπερ πολέμιον (al. πολέμιος) Ephipp. 3, 326 (1, 3). ὁ *διαγρυπνήσας- | -τῶν παρου|σῶν ἣν θέλει φιλήσει Callipp. 4, 561 cf. 5, 116. ἐγὼ δ' ἅπαξ | ἀψάμενός εἰμι *καὶ φιλήσας ἐν βυθῷ Men. 4, 232 (7, 10). ἣν ὁ (num χὠ? an οὐδ' ὁ?) πατὴρ ἐφίλησεν οὐδεπώποτε Diph. 4, 418 (6). ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις Philippid. 4, 475 (3). ἵνα μή τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν Alexid. (Antiph.) 3, 494 (3, 3). ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα Pher. 2, 318 (2, 3). οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν | τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα *Men. 4, 217 (3). φιλεῖ-ἡ μακρὰ συνουσία | καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ-ποιεῖν | σκῶψιν Alexid. 3, 454 (1, 1). Caeterum cf. ad 4, 679 (311).

φιλῳδός: *φιλῳδοὺς (vulg. φειδωλοὺς) κερμάτων παλευτρίας Eubul. 3, 245 (v. 1).

Φίλων: ὦ Φίλων Men. 4, 142 (1, 1). Cf. ad Men. 4, 187 (3).

Φιλωνίδης: Φιλωνίδην *δ' οὐ (cf. 5, 45) τέτοκεν ἡ μήτηρ *ὄνον | τὸν Μελιτέα-; Plat. 2, 637 (2). ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης Theop. 2, 793 (1). cf. seq. ἀπαιδευτότερος εἰ Φιλωνίδου | τοῦ Μελιτέως Nicoch. 2, 843 (2). ἥτις κάμηλος (an κάμηλον? ed. min.) ἕνεκε τὸν Φιλωνίδην Philyll. 2, 865 (5).

φιμός: ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ Diph. 4, 413 (4).

Φινεῖδαι: ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί Timocl. 3, 593 (v. 13).

†Φιττέως v. φελλεύς.

φῖτυ: Pher. 2, 354 (60). ἤγαγες καινόν *(τι) φῖτυ (al. φίτυμα) τῶν βοῶν Eup. 2, 442 (8). πόθεν τὸ φῖτυ, τί τὸ γένος, τίς ἡ σπορά Aristophan. 2, 1065 (1).

φίτυμα: v. φῖτυ.

φλέγμα: ἔμει καταμηλῶν· *φλέγματος γὰρ εἶ πλέως Phryn. 2, 604 (9). τοιοῦτος ὁ βίος, ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων Antiph. 3, 133 (1, 6).

φλεγμονή: ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν Philem. 4, 42 (25b).

φλεγυρός: Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν | ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1).

φλέγω: πυρὸς φλέξον μένος anon. 4, 605 (17, 2).

Φλεήσιον Aristophan. 2, 1222 (279).

φλέψ: τὰς φλέβας *(θ') ὅποι (an τάς τε φλέβας ὅποι?) φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω | τεταμένας, δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος Antiph. 3, 20 (1, 7). φλεβὸς τροπωτήρ, πουλύπους Xenarch. 3, 614 (v. 8).

φλέως: ὑφάπτειν τοῦ *φλέω (vulg. φλέως) Pher. 2, 320 (4). πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων; Aristophan. 2, 954 (4).

φλήναφος: ἡ πρόνοια δ' ἡ θνητὴ καπνὸς | καὶ φλήναφος Men. 4, 213 (3, 6). ὦ φλήναφε Men. 4, 101 (2, 3).

ηναφῶ: τί ταῦτα ληρεῖς, φληναφῶν ἄνω κάτω | Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν-, | λήρους σοφιστῶν; *Alexid. 3, 394 (v. 1).
ιάσιος οἶνος Antiph. 3, 138 (11, 2).
ιει v. φνεῖ.
ογίδες: ταύρου-φλογίδες, | αἱ δολιχαί τε κάπρου φλογίδες (an σχίδες?) Archipp. 2, 717 (2). θερμὰς-κάπρου φλογίδας Stratt. 2, 67 (1).
όμος: *φλόμον (vulg. φλόον) ἄφθονον Cratin. 2, 215 (135, 3). άμινον, φλόμον, ἀνθέρικον, φηγόν Eup. 2, 426 (1, 5).
όξ: cf. φύλαξ. χρόαν-τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογί | αἰγυπτιάσει αἰγυπτιώσει) anon. 4, 628 (95b). στίλβη θ' ἡ- | *φλόγ' ἀνασειράζεις ἐπὶ τῷ | *λυχνείῳ Aristophan. 2, 1168 (2). τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας (an τὸν ἄνθρακα? ed. min.) | ἔρραν' λαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα Arched. 4, 435 (1, 5) cf. 5, 113. τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν *ὀπτῶσιν φλογί | ἅλας οὐ προσάγοντες Athenion. 4, 558 (v. 18).
υαρία: ἐσθίουσ' ἑκάστοτε | ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας Eubul. 3, 222 (v. 3).
ύαρος: τίνι δεδούλωταί ποτε; | ὄψει; φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν | ἥρων Men. 4, 236 (14, 2). πολλῶν φλυάρων καὶ ταὼν ἀντάξια Stratt. 2, 774 (7).
λυαρῶ: παῦσαι φλυαρῶν Philem. 4, 30 (1, 1).
λῶ: 1. οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες, | πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες; Aristophan. 2, 948 (11). cf. 5, 123 (397). 2. κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ τοιαῦτα φλῶν Antiph. 3, 104 (v. 19). ἕκαστος** | κύψας καθ' αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα Men. 4, 280 (206).
νεῖ (al. τοφνεῖ Phot. φλιει) Aristophan. 2, 1223 (280).
οβερός: ἀσπίδι-φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον Men. 4, 269 (154). [θεὸς ὁ πάντων δεσπότης, | οὐ τοὔνομα φοβερόν, οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμ' ἐγώ Philem. 4, 67 (1, 12)]. φοβερὸν (an φθονερὸν?) ἀνθρώποις-| κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα Cratin. 2, 72. φοβερός (i. q. φοβούμενος) Pher. 2, 354 (61).
όβη: *ἀνθρύσκου φόβη (num φόβησί τε μίλῳ τε καὶ θρυαλλίδι? 5, 17) Cratin. 2, 73 (1, 6).
όβος: χωρίς-θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς (int. δίκαιος ὤν) Aristophan. 2, 1181 (19). τὸ μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον Men. 4, 255 (80a). πρὸ τοῦ παθεῖν σε (an δὲ? int. τὸν νόμον) τῷ φόβῳ προλαμβάνου Men. 4, 268 (152). ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος, | κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται Philem. 4, 56 (70). οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν *(ἄρα)· | λύπη, φόβος, φροντίς Men. 4, 196 (2). πατὴρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον Men. 4, 203 (5). ἔστι δέ | γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος ib. 278 (197). ἑτέρων τύραννος (int. κύριος), τῶν τυραννούντων φόβος Philem. 4, 11 (v. 3). φόβος, | πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός anon. 4, 688 (339).
φοβοῦμαι: ἀεὶ-τετρεμαίνοντα καὶ φοβούμενον Xenarch. 3, 617 (1, 19). ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, | φοβούμεθ' Men. 4, 230 (5, 11) v. annot. φοβοῦ παρ' αὐτῆς *πλεῖον' ὧν λέγει κακά *Sosicr. 4, 592 (3). τὸ-φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς Aristophan. 2, 1133 (1). φοβοῦμαί σ' ἐσχάτως Men. 4, 301 (318). φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ mon. 533. μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ, | *κοὐ μὴ φοβηθῇς (legeb. καὶ οὐ φοβηθήσῃ) αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον Men. 4, 272 (168). ὅστις φοβεῖται τὸν πατέρα κἀσχύνεται Timocl. 3, 612 (1).

[ἀρχὴν νόμιζε τὸν θεὸν φοβεῖσθαι mon. 53]. φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους Men. 4, 291 (268). νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσῃ νόμῳ ib. 288 (244). δούλῳ γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων (mon. δουλεύειν) φοβοῦ Men. 4, 268 (149) cf. mon. 138.

Φοῖβος: ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν | Φοῖβε μαχαίρας Aristophan. 2, 1179 (11). ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | ὁ Φοῖβος, οὐ προσῳδά anon. 4, 676 (305, 6).

†**Φοινικελίκτην** (num Φοίνιχ' ἑλικτὴν an ἑλικτὸν?) καὶ λόγων ἀλαζόνα anon. 4, 648 (179) cf. 5, 120.

†**Φοινικέλικτον** v. 5, 120.

Φοινίκη: Φοινίκη *καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν Herm. 2, 408 (1, 22). τῆς ** Φοινίκης ** | σεμίδαλις Antiph. 3, 18 (1, 4).

Φοινικίδης: Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν (int. ἐπολέμησ') Antiph. 3, 25. Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος ‖ ἔφερον - δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ ib. 104 (v. 4). Φοινικίδης-ὡς εἶδεν ἐν πλήθει *νέων | μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων Euphron. 4, 491.

Φοινικικός v. φοινίκινος.

φοινίκινος: λοῦται- | -μύρῳ ‖ φοινικίνῳ (al. φοινικίῳ)-τὰς γνάθους καὶ τιτθία Antiph. 3, 56 (v. 4). σταμνάρια-οἴνου μικρὰ τοῦ *φοινικίνου (legeb. Φοινικικοῦ) Ephipp. 3, 340 (3). φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεῴγνυτο ib. 327 (1, 2).

φοινίκιος v. ad Ephipp. 3, 328 (1, 2).

φοινικίς: κἂν φοινικίσι †Σαρδιανικαῖσιν κοσμησάμενοι κατάκεινται Plat. 2, 683 (8).

φοινικόπτερος: ὄρνιθα φοινικόπτερον Cratin. 2, 82 (4).

Φοῖνιξ: εὐθὺς δὲ Φοῖνιξ γίγνομαι anon. 4, 687 (334). de anon. 4, 648 (179) cf. †Φοινικελίκτην. Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου, | ναύκληρον Criton. 4, 537 (v. 1).

φοῖνιξ: ἐν Ἡλίου μέν φασι γίγνεσθαι πόλει | φοίνικας Antiph. 3, 96. Φοινίκη *καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν Herm. 2, 408 (1, 22). βότρυς, ῥόας, φοίνικας Antiph. 3, 35 (1). κάρυα, *ῥόας, φοίνικας Ephipp. 3, 340 (3, 1).

φοιτητῆς μανίας ἐπιδείπνων (?) anon. 4, 610 (34).

φοιτῶ: †φοιτάτην (leg. ἐφοιτάτην) πότ' ἐς διδασκάλου anon. 4, 615 (45). πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις Cratin. 2, 38 (3). ἀνεπαγγέλτων †αὐτῷ φοιτήσας (f. φοιτησάντων) ἐπὶ δεῖπνον ib. 39 (4). οὐ πῦρ, *οὐδὲ σίδηρος, | οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει | μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eup. 2, 487 (3). πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ | ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνων τε σύντροφα | -μειρακύλλια Eubul. 3, 242 (1, 2). φοιτῶν καὶ κολακεύων *(ἐμέ τε καί) | τὴν μητέρ' ἔγνω μ' Men. 4, 243 (32).

φολιδωτός: ὅστις (?) ἂν θώρακ' ἔχῃ | φολιδωτὸν Posidipp. 4, 521 (v. 8).

φονεύς: καυχώμενος τὸ δῶρον ὃ δέδωκας φίλῳ | ἔργῳ στρατηγὸς γέγονας, ἐν λόγῳ φονεύς Philem. 4, 40 (18b).

φονεύω: *ἄγχειν, φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον | τύχῃ τις εἰπὼν Antiph. 3, 111 (v. 8).

φοξῖνος: *φοξῖνος (vulg. φυξίκινος) ὅλος, κορακῖνος ὅλος Mnesim. 3, 569 (v. 33).

φορά: φέρομεν-*ἄνθρωποι δέκα | ἔρανόν τιν', οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν | οὐδείς Antiph. 3, 67 (1, 9). ὀβολῶν *δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς Aristophan. 2, 1072 (7). τί ('an ἀλλ' εἰς τί?' Bk.) μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά; (cod. A. Ald. τιμῆς· εἴποι τις πόση ἡ

διαφορά) Eup. 2, 534 (7). φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε (an γέγονε τούτου?) καλή Men. 4, 285 (231).

φόρημα: *ὅσα περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων Aristophan. 2, 1078 (5). βουβάλια καρπῶν παρθένου *φορήματα (legeb. φρονήματα) Diph. 4, 402.

φορητά v. φορῶ.

φορίνη: de humana cute Aristomen. 2, 732 (6).

φορμίς: φορμὶς *ἰσχάδων Alexid. 3, 525 (69).

Φορμίσιος: 1, 182. Ἐπικράτης τε καὶ *Φορμίσιος Plat. 2, 656 (1). cf. ib. ad (2). ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα, | ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν *Φορμίσιον Philetaer. 3, 295 (2, 3).

Φορμίων: 1. Asopichi filius Ath. Eup. 2, 439 (10). 525 (1). 526 (3). (4). 528 (5). Aristophan. 2, 977 (16). 1105 (4). 2. Phormio surdus Stratt. 2, 766 (5). 3. Phormio moechus Cratin. ib. 4. Phormio Crotoniata Cratin. 2, 143 (9). *(ὁ) Φορμίων τρεῖς *(ἀργυροῦς) *στήσειν ἔφη | τρίποδας *Cratin. 2, 232 cf. ib. p. 1230. 5. Phormio vetus Ath. Eup. 2, 479 (40). 6. μέγα, | ὦ Φορμίων, γλωττόκομον Apollod. Car. 4, 444 (2).

†φορμιῶσαι v. ὅρμος.

φορμός: φορμῷ σχοινίνῳ Aristophan. 2, 1014 (34).

φόρος: πολεών τε φόρους αὐτάς τε πόλεις Telecl. 2, 372 (4). Dionysiis Athenas allati Eup. 2, 516 (21). ἐλευθέρι' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε, | ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν Henioch. 3, 563 (v. 11). λαμβάνοντες βασιλικοὺς | φόρους (piscarii) Alexid. 3, 475 (v. 4).

φόρτακες anon. 4, 683 (323).

φορτηγεῖν Aristophan. 2, 1223 (281)?

φορτηγικός: *φορτηγικῶν (libr. φορτητικῶν)-βρωμάτων Dionys. 3, 549 (v. 42).

φορτηγοί: Aristophan. 2, 1223 (281). ἀνδρῶν φορτηγῶν Metag. 2, 751 (1, 4). Aristag. 2, 761 (1, 4).

φορτικός: προβῦσαι φορτικὸν γέλωτα anon. 4, 666 (274).

φορτίον: ναύκληρος- ‖-φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος Diph. 4, 395 (2, 12). ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις | τὸ φορτίον θείς; Men. 4, 196 (1). *ὅλην μύσας ἔκπινε. B. μέγα τὸ φορτίον Antiph. 3, 4 (4). οὔτοι τὸ γῆράς ἐστιν- | τῶν φορτίων μέγιστον Anaxand. 3, 195 (2, 2). δεῖ | αὐτὴν (i. e. τύχην) φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον Apollod. 4, 456 (5). πενίας *βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον mon. 450. οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων | ὄντως (?) γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης Antiph. 3, 151 (53). μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή mon. 334.

φορῶ: cf. ῥοφῶ. ἱμάτιον ἐφόρει μαλακὸν anon. 4, 684 (326). παρθένος δ' εἶναι δοκεῖ | φορῶν κροκωτοὺς καὶ γυναικείαν στολὴν Arar. 3, 273 (1). χορηγὸς αἱρεθεὶς | ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ Antiph. 3, 116 (1, 6). τοὺς Πυθαγοριστάς- | -φορεῖν τρίβωνας ἡδέως Aristophont. 3, 362 (3, 3). χορταῖον φορεῖν ap. Aristophan. 2, 1223 (283). σὺ δὲ τόνδε φορήσεις | στέφανον Eubul. 3, 252 (3). ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν | Ἐφεσήια γράμματα καλά Anaxil. 3, 345 (1, 6). τασδί-τὰς κρηπῖδας ἃς *αὕτη φορεῖ Plat. 2, 630 (1, 8) cf. 5, 44. διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 8). φορεῖτε *γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν Plat. 2, 632 (4, 1). *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς Ephipp. 3, 339 (3). γλῶττάν τέ σοι | δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν | καλῶν λόγων ἀείνων anon. 4, 608

(27ᵈ). ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ Alexid. 3, 423 (1, 21). ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε Anaxil. 3, 343 (1). καλάμινα σκέλη φορῶν Plat. 2, 679 (2, 3). ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ anon. 4, 603 (11). ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ (al. φέρω) Telecl. 2, 369 (1). κρανία δισσὰ φορεῖν Cratin. 2, 102 (2). τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε (int. Ἔρως) τῇ Νίκῃ φορεῖν | ἔδοσαν Aristophont. 3, 361 (2, 8). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς Eubul. 3, 250 (1, 7). ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς anon. 4, 657 (216). ἵνα | πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμον' ἔκλυτον (an ἐκκλυστον?) φορῇ Eup. 2, 491 (11). ὁ συκάμινος σικάμιν'-φορεῖ (al. φέρει) Amphid. 3, 318 (6). φοροῦσιν ἁρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας | τὸ χρυσίον Eup. 2, 495 (19). ἂν δ' *ἀπαίδευτος μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος Philem. 4, 31 (1, 11). πάντα φορητὰ πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ χορῷ Cratin. 2, 194 (52ᵇ).

φράγμα: *δεινὸν** σὺ φράγμα (vulg. πρᾶγμα) τῆς νύμφης λέγεις Men. 4, 298 (305).

φράγνυμι: †αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον (al. δορίαλον) φράγνυνται (al. δορύαλον φράγονται) Aristophan. 2, 1101 (13).

φράζω: εἴ τις μὴ *φράσει' ὀρθῶς ὁδόν Diph. 4, 405 (3, 2). τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον; Aristophan. 2, 1001 (18). τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3, 1). βούλει δραμὼν | εἰς τὴν ἀγορὰν καταγοράσαι (an κᾆτ' ἀγοράσαι?) μοι; B. φράζε τί Ephipp. 3, 339 (2, 2). ἀγόρασον εὐτελῶς· | *ἅπαν γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δή ποτε ib. 334 (1, 2). φράζε δή- | ὄψῳ τίνι χαίρεις; Antiph. 3, 36 (v. 4). ποίαις ἐπῳδαῖς, ἢ λόγοις ἁλίσκεται | τίσιν, φράσον γάρ,-; Anaxand. 3, 175 (1, 14). ποίαν, φράσον γάρ, ἥδε τὴν συναυλίαν | ταύτην; (?) Antiph. 3, 24 (v. 1). ποδαπὸς εἶ (Elmsl. σύ); φράσον Amphid. 3, 317 (1, 1). βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ φράσω τίς εἰμ' ἐγώ; Philyll. 2, 859. στολὴν δὲ δὴ τίν' εἶχε; *τοῦτό μοι φράσον Cratin. 2, 37 (1). τί δαί; *τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι Pher. 2, 289 (7). προσάγων τὴν *ῥῖν' ἔδει' αὐτοῦ φράσαι, | πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις; (an λαμβάνει?) Diod. 3, 545 (v. 39). ἃ δ' *ἀνάγκα 'σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν Phryn. 2, 606 (14). εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς | *φήσει με κρίνειν οὐκ ἔχοιμ' ἂν *σοι φράσαι Alexid. 3, 484 (3, 7). ἓν δέ σοι φράσω, | ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει Aristophan. 2, 1147 (1, 2). φρασάτω, τί καλοῦσιν *ἰδυίους; ib. 1031 (15, 3). ἄγρυκτα κἄλεκτ', ἀλλὰ βούλομαι μόνῃ | αὐτῇ φράσαι σοι Pher. 2, 346 (20). ἐγὼ γὰρ ὑμῖν νῦν φράσω Plat. (Canth.) 2, 664 (1). ἐγὼ δ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα *δὴ φράσω Plat. 2, 670 (4, 1). οἴμοι περιπλοκάς | λίαν ἐρωτᾷς. B. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω Antiph. 3, 41 (2, 2). οὐδὲν λέγεις γάρ. A. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω ib. 109 (v. 6). παῦσαι *μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον anon. 4, 659 (228). ἀπὸ γλώττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς Cratin. 2, 86 (1). φράσω δέ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων Eup. 2, 467 (18). ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω Sosip. 4, 483 (v. 38). τίνα τρόπον; A. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω Athenion. 4, 557 (v. 8). φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος Aristophan. 2, 1199 (97). φράσαι †ἀεὶ (f. δεῖ τὸν) λόγον anon. 4, 648 (175). ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι Timocl. 3, 606. [δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς Philem. 4, 39 (15, 3)]. ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, | δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές (?) ib. (15ᵇ). ὑπὲρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμιον mon. 516. οὐκοῦν κελεύεις νῦν με *πάντα μᾶλλον ἢ | τὰ προσόντα φράζειν Timocl. 3, 598 (1, 2). πε-

ριέργως *(γε) νὴ τὸν οὐρανόν, | ἐξὸν φράσαι τράπεζα συντόμως ib. 599 (2, 5). εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν Antiph. 3, 26 (1, 6). ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; ib. 27 (1, 11). *οὐ γένος τίς ἂν δύναιτο *παρανομώτερον φράσαι; Anaxil. 3, 347 (1, 2). οἶσθ' οὓς φράζω; Mnesim. 3, 568 (v. 8). μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω ib. 569 (v. 21). κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω Anaxand. 3, 182 (1, 1). εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὡς ἔφραζέ μοι Timoth. 3, 589. βλέψον *δευρί· πῶς αὐτὰ φράσεις; Mnesim. 3, 569 (v. 23). τί τοῦτο διαφέρει | ἢ πᾶσι τοῖς κήρυξιν ἐν ἀγορᾷ φράσαι (int. τὸ πρᾶγμα); Antiph. 3, 151 (57, 3). κεκράξεται *φράσει τε πρὸς τὸν αἰπόλον Eup. 2, 428 (2, 3). οὐκοῦν, εἰ φράσαι τις, οὐκ ἔτι | ἔξεστι κυαθίζειν γάρ** Antiph. 3, 61 (2) cf. 5, 75.

φράτερες: ξυγγενεῖς | καὶ φράτερας (al. φράτορας) καὶ δημότας εὑρὼν μόλις Cratin. min. 3, 377 (v. 3). Cf. φράτορες.

φράτορες: ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες (an φράτερες?) Aristophan. 2, 1061 (1).

φρατόριος: v. φράτριος.

φράτριος: Ζεύς ἐστι μοι | ἑρκεῖος, ἔστι *φράτριος (libr. φρατόριος), τὰ τέλη τελῶ Cratin. min. 3, 377 (v. 5).

φρέαρ: τὴν δ' ἀσπίδα | ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες Aristophan. 2, 1066 (3). οὐχ ἱμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ Alexid. 3, 465 (3, 9). τόν τε τοῦ λάκκου κάδον | λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς | τὰς ἱμονιὰς *πεποίηκα Apollod. Gel. 4, 438. δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν φρέαρ Antiph. 3, 111 (v. 7). ὁ πατὴρ (f. πατήρ μ') ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν, | ὥσπερ τὸν οἶνον-, καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). οἶνον-πιεῖν || ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι Stratt. 2, 784 (1). πρᾶγμα δ' ἐστί μοι *μέγα | φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος Alexid. 3, 468 (2).

φρεατιαῖον ὕδωρ Herm. 2, 394 (4).

φρενοβλαβής: ὦ φρενοβλαβεῖς Eup. 2, 501 (5, 7).

φρές: †ἔνθα ταθεὶς φρές (num ἔνθα σταθεὶς φρές? Dind. Lehrs. ἐνθάδ' εἴσφρες) μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον anon. 4, 651 (188).

φρήν: ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον Pher. 2, 335 (2, 3). κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες Philem. 4, 8 = Men. 4, 201 (5). ἐκ-τοῦ λέγειν τε (τι) καὶ | ἑτέρων ἀκούειν καὶ θεωρῆσαί *(τί που) | κατὰ μικρὸν ἀεί, φασί, φύονται φρένες Philem. 4, 35 (6, 5). ἥβης ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου (al. δὲ τοὐδε) καὶ φρενῶν Cratin. 2, 56 (1). ποῦ *ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι | τὸν χρόνον, *(ὅτ') οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ἡρούμεθα; Men. 4, 244 (35). τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας Cratin. dixit 2, 172 (1). μαίνεταί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν Eup. 2, 546 (1, 6). τῶν μετρίων αἱ μείζονες | λῦπαι ποιοῦσι τῶν φρενῶν (al. τοῦ φρονεῖν) μετάστασιν Alexid. 3, 522 (46). ὅστις κορακῖνον ἐσθίει- | γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας Amphid. 3, 310 (3). οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας Alexid. 3, 522 (43). τύχη κυβερνᾷ πάντα. ταύτην καὶ φρένας | δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν (θεῶν Bentl.) καλεῖν μόνην Men. 4, 213 (3b 9). θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον mon. 240. ἡ φρενῶν ἀκίς (Amor) Timoth. (?) 3, 589.

Φρίξος: ἐὰν δὲ κριόν (int. ὑφέληται), Φρίξος· *ἂν δὲ κῳδάριον, Ἰάσων (vocatur) Anaxand. 3, 177 (2, 11).

φρόνημα: δειλοῦ-ἀνδρὸς δειλὰ καὶ φρονήματα mon. 128. φρόνημα λιπαρὸν (?) οὐδαμῶς ἀναλίσκεται (an ἁλίσκεται?) mon. 536. Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων Telecl. 2, 366 (1). κυψέλαι φρονημάτων anon. 4, 665 (268).

φρόνησις: ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησίς ἐστ' ἀεί mon. 12. ζητοῦσιν- ‖ τί ἐστιν ἀγαθόν (an τί τἀγαθόν ἐστι?) - | -. ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι Philem. 4, 22 (v. 4) ἡ μὲν- ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους | φρόνησις οὖσα, διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς | πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα | ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς | τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται | διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικὸν | καὶ θερμόν Amphid. 3, 316 (1). *οὐδὲ μεθύω τὴν φρόνησιν Alexid. 3, 514 (21). πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως mon. 705. *ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ Diph. 4, 425 (32). ἡδύ γε πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων mon. 669. φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις Men. 4, 271 (167). ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι (i. e. ἐν τῇ μαγειρικῇ) Philem. min. 4, 68 (1, 9). κατὰ τὴν ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ mon. 306.

φρόνιμος: ὑφ' ἡδονῆς ὁ φρόνιμος οὐχ ἁλίσκεται mon. 518. οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν (al. οὐ πανταχῇ δ' ὁ φρόνιμος [i. e. prudentia] ἁρμόττειν δοκεῖ. cf. mon. 691) Men. 4, 196 (2). τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις | -ὥσπερ ἀποδεδρακότα Baton. 4, 499 (1, 3). cf. ib. 502 (v. 14). ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, *τοῦτο τἀγαθόν ib. 500 (2, 3). σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὢν | ἀπαρτὶ ταύτης τῆς τέχνης Telecl. 2, 375 (8).

φροντίζω: ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ Men. 4, 118 (7). τίς δ' ἐστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; B. Μέτων Phryn. 2, 589 (3). *βιβλί' ἐν ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν | τί *Σόφων καταλέλοιπ' Baton. 4, 501 (v. 3). ὃς (Socrates) τἆλλα μὲν πεφρόντικεν, | ὁπόθεν *δὲ καταφαγεῖν ἔχοι τούτου κατημέληκεν Eup. 2, 553 (10). εἰς αὔριον δὲ *(μηδὲ) φροντίζειν *ὅ τι | ἔσται Philetaer. 3, 295 (2, 8). ἀλλ' *οὐδὲ τὰ βίου νῷν ἴσως δεῖ φροντίσαι Men. 4, 167 (10). μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον *χρημάτων Philem. 4, 53 (52[a]). ξενίας ἀεὶ φρόντιζε mon. 396. οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν Men. 4, 260 (107). πεφροντικὼς *αὐτοῦ - οὐκ ἔσται κακός Machon. 4, 497 (v. 4). οὐκ ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος | θεός Men. 4, 276 (187). ἀλλ' *αὖ γέλοιον ἄνδρα *μου μὴ φροντίσαι | μηδέν Plat. 2, 645 (4). ἐβλίμαζον αὐτήν, ἡ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἕν Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3). ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας Pher. 2, 287 (1, 1). προσκέκαυκε. B. μηδὲν φροντίσῃς. | ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί Alexid. 3, 439 (5, 3). *ὁ δὲ Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον· | εἰ δὲ νέον ἢ παλαιόν, οὐ πεφρόντικεν ib. 481 (2). *ἂν- ‖ -μὴ *προΐδηται τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,| *οὐκέτι μάγειρος Dionys. 3, 547 (v. 8). ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν, ἡ δ' ἡμέρα | ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει Posidipp. 4, 519.

φροντίς: ἡ πολλάκις ἐννυχίαισιν | φροντίσι συγγεγένημαι, | καὶ διεζήτηχ' - Eup. (?) 2, 577 (v. 4). καὶ *πρᾶγμά γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ | *ἔχον τε πολλὰς φροντίδων *διεξόδους Henioch. 3, 562 (v. 5). λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες | τρέφουσ' ἐκείνους Alexid. 3, 483 (2, 8). ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν; Epicrat. 3, 370 (1, 4). εἰν ἀγορῇ μὲν | νείκεα-, ἐν δὲ δόμοις | φροντίδες Plat. (?) 2, 697 (v. 3). πολλῶν-μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων Men. 4, 203 (6). λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἕν ib. 196 (2). παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τἀγαθά ib. 234 (11, 8). ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν | εἰκῇ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). παραψυχὰς-φροντίδων ἀνεύρατο (ἀνεύρετο?) | ταύτας Timocl. 3, 592 (v. 4). οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ Herm. 2, 387 (6).

φροντιστικός: ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικός (int. γίγνεται) Antiph. 3, 146 (33).

φρονῶ: cf. φρήν. ἡνίκ' *ἦ νεώτερος, | ἐδόκουν μὲν ἐφρόνουν δ' οὐδέν Pher. 2, 338 (7, 4). οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν Men. 4, 258 (92). εἰ τἄλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἴωθεν χρόνος | ἡμῶν, τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ ib. 264 (130). ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ. μή μοι βρέφη Ephipp. 3, 339 (2, 3). τὴν γυναῖκα δέ | αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω Aristophan. 2, 1175 (1). σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' (an κεὐτυχοῦντ'?) ἰδεῖν τινα | τῶν ἐξ ἑαυτοῦ Men. 4, 261 (109). ἡ δ' ἄνοια (Amoris) μανίας, ὁ δὲ λόγος | φρονοῦντος Alexid. 3, 496 (1, 12). ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται Men. 4, 292 (276). ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν (al. σωφρονεῖν), | ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις Crobyl. 4, 566 (2). ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν mon. 420. τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν dixit Eubul. 3, 267 (11) = Ophel. 3, 380 (1). ἐπισκοτεῖ - τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν Antiph. 3, 148 (41). πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν | καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ Men. 4, 263 (119). πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ mon. 447. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν mon. 497. τὸν πλησίον - οἴεται μᾶλλον φρονεῖν | ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί Men. 4, 183 (4). εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν | ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον Nicostr. 3, 288 (1). ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν Men. 4, 324 (466). τοὺς - φιλοσόφους | ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον Anaxipp. 4, 465 (2, 2). μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω, | ἀλλ' εἰ φρονούντων τοὺς λόγους ἀνδρῶν ἐρῶ Men. 4, 258 (91). πᾶς ὁ μὴ φρονῶν | ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἁλίσκεται ib. 277 (195). οὐ τοῖς - ὀμνύουσι τὸν φρονοῦντα δεῖ, | τοῖς πράγμασιν δ' αὐτοῖσι πιστεύειν ἀεί Alexid. 3, 458 (3). ὀργῆς - ἀλογίστου κρατεῖν | ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ Men. 4, 241 (25). θυμὸν φυλάττου· τὸ φρονεῖν γὰρ οὐκ ἔχει mon. 574. ὁ ποιῶν δ' ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον *(κακόν), | ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ Philem. 4, 42 (23). ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ ib. 51 (47). φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πράως φέρειν mon. 739. [μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ Men. 4, 226 (1, 13)]. εἰ μὴ - ἀνθρώπου τύχαις | ὑπηρετήσω, *ποῦ φανήσομαι φρονῶν; Alexid. 3, 453 (2). θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς mon. 238. ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε Diph. 4, 415 (1). τρεῖς - μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω | τοῖς εὖ φρονοῦσι Eubul. 3, 248 (1, 2). *ἥνπερ φρονῇς εὖ φεῦγε τὴν Βοιωτίαν Pher. 2, 343 (7). ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν, | σὺ (i. e. γῆρας) τηνικαῦθ' ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν ib. 359 (88). πολλοὶ - *(εὖ) λέγουσιν ἀδικίας χάριν, | τὰ δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα κοὐ φρονοῦσιν εὖ Philem. 4, 48 (40[c]). ἂν εὖ φρονῇς, τὰ πάντα γ' ε'δαίμων ἔσῃ mon. 649. πᾶσιν - εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη mon. 462. ὦ πόλις, πόλις, | ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eup. 2, 510 (7, 3). ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράττοντες καλῶς mon. 163. τί δ' ὄφελος *(εὖ) λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῇ; Men. 4, 324 (464). ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν | *ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει, πάνυ δοκεῖ κακῶς φρονεῖν Eup. 2, 546 (1, 4. 5). γέρων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα Philem. 4, 60 (88). θέλων καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φαύλων φρόνει mon. 232. μὴ τὰ τῶν ἄλλων φρόνει mon. 448. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων mon. 454. θνητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς mon. 243. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τἀνθρώπινα mon. 1. εἰ θνητὸς εἶ -, θνητὰ καὶ φρόνει Antiph. 3, 148 (42[a]) = mon. 173. ὅστις - μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ Antiph. 3, 20 (1, 3). *μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν (int. τοὺς στρατηγούς) Alexid.

3, 391 (2, 4). δοῦλος μεῖζον οἰκέτου φρονῶν Men. 4, 289 (255). cf. mon. 323. *τοὐλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα (int. ἐχρῆν) Men. 4, 128 (2). θνητὸς γεγονώς-μὴ φρόνει μέγα mon. 603. ὅτ' εὐτυχεῖς μάλιστα μὴ φρόνει μέγα mon. 432. ἐπὶ *χρήμασιν δ' ὢν ἔμπορος φρονεῖ (Dobr. φρονεῖς) μέγα Antiph. 3, 83. μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν | αὐτῶν τε δόξῃ *κἀπὶ κάλλει σωμάτων Men. 4, 233 (9, 5). *τί δὴ σὺ *σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Calliae 2, 739 (2). *ὃς (int. Διόνυσε) τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν *ποιεῖς μόνος Diph. 4, 415 (1, 3). ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε, | τὸ δοκεῖν τιν' (an τις?) εἶναι Men. 4, 114 (3).

φροῦδος: *ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι *φροῦδαι (cod. φροῦδε) Aristophan. 2, 1104 (1). φροῦδον τὸ χειρόνιπτρον Eup. 5, 37 (31).

φρούριον: τοὺς περιπόλους *ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια Eup. 2, 566 (56) cf. add. βίον | ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια | τηροῦντες, οἳ (an ἢ?) τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι Men. 4, 92 (5, 3).

φρουρῶ: νεανίας | φρουροῦντας ἀτεχνῶς κἂν σάμακι κοιμωμένους Chionid. 2, 5 (1). ἐν τῇδε-τῇ πόλει φρουρῶν *(ἐγώ) ποτ' Eup. 2, 510 (5, 2). σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους | *φρουρῶ τὸν (vulg. φρουρατὸν) Ἐνδυμίωνα Alcaei 2, 827 (1).

φρύαγμα: εἶτ' ἐστὶ τὸ | φρύαγμα †εἴπως ἀνυπόστατον; ('f. πως ὑπόστατον;' H. I.) Men. 4, 189 (1, 13) cf. 5, 104.

φρυάττεσθαι Men. 4, 316 (419).

φρύγανα: *ὃς (Mnesilochus) φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν Telecl. 2, 371 (2).

φρυγανίστρια: Aristophan. 2, 1211 (174).

φρύγετρον: αἱ χύτραι- καὶ τὸ φρύγετρον Polyz. 2, 869.

φρυγεύς: φρυγεύς, θυεία (θυΐα), λήκυθος Theop. 2, 811 (4).

Φρυγία: ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας Herm. 2, 408 (1, 18).

Φρυγικός: v. φρύγω.

Φρύγιος: θεράπαινα Φρυγία ap. Men. 4, 308 (352). ἰσχάς, | Φρυγίας *εὑρήματα συκῆς Alexid. 3, 456 (1, 16). πότερ' ἦν τὸ τάριχος Φρύγιον ἢ Γαδειρικόν; Eup. 2, 506 (23).

φρύγω: πάντας ἑλὼν ὑμᾶς-, | φρύξας, ἑψήσας, *κἀπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτήσας Cratin. 2, 95 (5, 2). νῦν δ' ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ, πτίσσειν, φρύγειν, ἀναβράττειν Pher. 2, 345 (18). οἷσι νῦν | φρύγουσιν ἤδη τὰς κάχρυς τοῖς κύρβεσιν Cratin. 2, 217 (139[a]). τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους Pher. 2, 341 (2). *φρύγει τι (vulg. Φρυγικόν τι al. Φρύγες ἐστὶ) δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ Telecl. 2, 371 (2). Cf. φώγνυμι.

φρυκτός: φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους Anaxand. 3, 175 (1, 11). τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας Alexid. 3, 455 (2, 3).

Φρύνη: Φρύνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν | συνέλεγεν οὔπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει Timocl. 3, 607 (1). de eius divitiis Amphid. 3, 310 (2). ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ, | τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει; Anaxil. 3, 348 (1, 18). περὶ-τὸν πανάθλιον | εὕδουσι γρᾶες, - | Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη Timocl. 3, 608 (1). Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη | πολὺ τῶν ἑταιρῶν Posidipp. 4, 517 (v. 1).

*Φρῦνις (vulg. Φρύνης codd. Φρύννις Φρύνις) δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα, | κάμπτων με καὶ στρέφων ὅλην διέφθορεν Pher. 2, 327 (1, 14).

Φρυνίχειος: τὸ Φρυνίχειον (? imo ἐκλακτίζειν) ap. Eup. 2, 569 (66).

Φρύνιχος comicus ap. Herm. 2, 412 (7).

Φρυνώνδας: Eup. 2, 439 (9). 479 (41). Aristophan. 2, 1140 (10). ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ Aristophan. 2, 958 (17).
Φρύξ: cf. φρύγω. *ὁ τῶν Φρυγῶν τύραννος - | - Λαομέδων καλούμενος Antiph. 3, 40 (1, 2). τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν ‖ πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας Aristophan. 2, 1177 (6). τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον ib. 1173 (3). Hyperbolus Phryx Polyz. 2, 869 (5). Φρὺξ γὰρ ὢν (Tantalus) οὐχ ἱκανὸς ἦν | τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν Nicol. 4, 579 (v. 10). οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι· τοῦ ζῆν ἦν ὁρῶ | *κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι Apollod. 4, 451. cf. anon. 5, 124 (400). δειλότερος λαγὼ Φρυγός f. anon. 4, 652 (196).
φυγαδεύω: δεῦρ' αὐτὸν (Amorem) ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω Aristophont. 3, 361 (2, 7).
φυγάς: φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβὼν Eubul. 3, 240 (v. 5). αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἐστίν - | ἢ φυγάδος ἢ πεινῶντος ἢ μαστιγίου Diph. 4, 420 (10).
φυγεργός: βλᾶκες (βλᾶκες 5, 66) φυγεργοί (al. φιλεργοί) Aristophan. 2, 1131 (3).
φυή: *οὐδὲ δεινοῦ φυὴν (libr. οὐ δεινούφην) μελανούρου Cratin. 2, 141 (1).
φύκη: καρῖδα, φύκην, κωβιόν Alexid. 3, 429 (1, 13).
φυκίον v. φυκίς. φῦκος.
φυκίς: μαινίς, καρίς, | τρίγλη, φυκίς Antiph. 3, 72 (1, 8). *σαῦρος, [φυκία al. φυαία] φυκίς, βρίγκος, τρίγλη Ephipp. 3, 330 (1, 3). *σαῦρος, | τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη Mnesim. 3, 569 (v. 38). θυννίδες ὀπταί (al. ἐφθαί), φυκίδες ἑφθαί (an ὀπταί?) Anaxand. 3, 184 (1, 49). ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς, | καρῖδα, φύκην Alexid. 3, 429 (1, 12).
φῦκος: 1. *ὄστρεια-*τινα | ἰδὼν *γέροντα *φῦκος (vulg. φυκίοισιν codd. φυκίοις an φυκί'?) *ἠμφιεσμένα Alexid. 3, 429 (1, 2). 2. κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα Aristophan. 2, 1078 (6, 5). τοῖς συγκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον | τὸ πρόσωπον Philippid. 4, 473.
φυλακή: γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττειν Pher. 2, 326 (4). γυμνῷ φυλακὴν ἐπίταττε Philem. 4, 7 (1). ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει, | μήτ' - Men. 4, 192 (4, 3).
φύλαξ: ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ, | φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Philem. 4, 49 (41, 7). αὑτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας (al. φλόγας) Ἡφαίστου κύνας Eubul. 3, 242 (1, 7). *πνευμάτων πολλῶν φύλαξ (i. e. πρωκτός) Eubul. 3, 254 (1, 9). βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ | φιλίας-, | τράπεζα Timocl. 3, 599 (2).
φύλαρχος: στεῖχ' εἰς ἀγορὰν | πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς, | οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι Mnesim. 3, 568 (v. 4).
Φυλάσιοι: τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι | Φυλασίων Men. 4, 106 (1).
φυλάττω: †κύων μελετήσας σαρκῶν ἀπογεύεσθαι φυλάττειν οὐκέτι δύναται τὴν ἀγέλην Antiph. 3, 160 (98) cf. add. †αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ φυλάττειν Eubul. 3, 255 (1, 27) cf. 5, 83. φύλαττε (int. χρήματα) μηδενὶ | ἄλλῳ μεταδιδούς Men. 4, 107 (2, 3). οἷς χαλεπώτερον | τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ', ἀπολεῖς τὰ μείζονα mon. 172. ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε mon. 4. [οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν | λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων Men. 4, 226 (1,

5)]. ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον mon. 144. σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον mon. 485. νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος, | ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος Men. 4, 268 (151). τὸ γὰρ δίκαιον πανταχοῦ φυλακτέον Eup. 2, 457 (3). ταῦτ' ἔστι (an ταυτὶ τὰ?) τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστίν Polyz. 2, 867 (1, 4). δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' (i. e. διαβολὴν) ὀρθῶς ἔχει Men. 4, 94 (1, 3). τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ ib. 255 (76). θυμὸν φυλάττου mon. 574. νέμεσιν φυλάσσου mon. 374. ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή, | εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ Diph. 4, 394 (2, 8). *ἔστιν δ' αὐτούς *(γε) φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον Phryn. 2, 580 (1, 1). Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο Cratin. min. 3, 377 (v. 1). ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ (?) *φυλάττου, μὴ πεσὼν | σαυτὸν παρακρούσῃ (an περικρούσῃ?), καὶ παράσχῃς διαβολὴν | ἑτέρῳ Διοκλείδᾳ - . | E. φυλάξομαι Phryn. 2, 602 (2, 1. 4). οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα Eup. 2, 528 (5).

φυλή: διότι φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' Amphid. 3, 306 (1, 6). †οὗ πόλιν ὅλην φυλήν δὲ (f. αὐτοῦ πόλιν φυλήν θ' ὁ) μαλακὸς ἀνατρέπει Apollod. 4, 454 (1, 14).

Φυλή: τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον | Φυλήν Men. 4, 106 (1).

φυλλάς: κολοκύντη, ἔτνος, | θρῖον, φυλλάς Mnesim. 3, 569 (v. 31). *ἡ φυλλὰς ἡ δριμεῖα περιοισθήσεται Diph. (Sosipp.) 4, 383 (2, 4). *φυλλὰς ἡ δείπνων κατάλυσις ἥδε Calliae (Diocl.) 2, 737 (4).

φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον Plat. 2, 671 (6).

φύλλον: βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τινῶν Antiph. 3, 98.

φυλλορροεῖν: τὰ δὲ δὴ δένδρη - χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις | φυλλορροήσει Pher. 2, 316 (1, 10) cf. 5, 28.

φυλλοτρῶγες: Ἕλληνες μικροτράπεζοι | φυλλοτρῶγες Antiph. 3, 94 (v. 2).

φῦλον: περιήλθομεν καὶ *φῦλον ἀμφορεαφόρων Eup. 2, 507 (25).

φύραμα: ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί Mnesim. 3, 569 (v. 11).

Φυρόμαχος: 1. Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι καὶ Φάων | καὶ Φυρόμαχος καὶ Φᾶνος Alexid. 3, 483 (2, 16). 2. τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι; | ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ *Νείλου βία; Euphron. 4, 492 (v. 6).

φύσημα: Λούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι Diph. 4, 419 (7, 4).

φυσικός: φυσικόν *(γε) τοὔθ' · ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις | ἥδιστα *πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται Apollod. 4, 452 (2).

φύσις: περὶ - φύσεως ἀφοριζόμενοι | διεχώριζον ζῴων τε βίον | δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη Epicrat. 3, 370 (1, 13. 15). τῶν - γηθύων | ῥίζας, ἐχούσας *σκοροδομίμητον φύσιν Aristophan. 2, 945 (6). τί ποτε Προμηθεύς - | - τοῖς μὲν θηρίοις | ἔδωχ' ἑκάστῳ κατὰ γένος μίαν φύσιν; ‖ οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει | ἡ δ' αὐθέκαστος, ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας | ἀλώπεκάς τις *συναγάγῃ, μίαν φύσιν | ἁπαξαπασῶν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα Philem. 4, 32 (3, 3. 6. 8). ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν | ἕκαστον (int. τῶν θηρίων), εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει ib. 36 (8, 5). τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν | σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν Antiph. 3, 126 (1, 20). μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν | αἱ ξανθοχρῶτες Nausicr. 4, 575 (2, 1). τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν; | A. ὕπνος Alexid. 3, 493 (1, 8). οὐδέν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν ib. 512 (15). ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν | τρόπον τιν' ἐστί ib. 405 (6, 1). ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει Timocl. 3, 592 (v. 2). ὦ πῶς (?) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις | τὸ σύνολον Philem. 4, 3 (v. 1). ἀσθενέστατον

γὰρ ὄν (homo) | φύσει, μεγίστοις οἰκονομεῖται (διαπονεῖται?) πράγμασιν Men. 4, 227 (2, 14). οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει Cratet. (Antiph.?) 2, 247 (1, 4). ἀεὶ δ' ὁ σωθείς ἐστιν ἀχάριστον (ἀχάριστος mon. 34) φύσει Men. 4, 325 (472) = mon. 34. εὔπιστον (an εὔπειστον?) ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει Men. 4, 183 (4, 1). καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν ib. 175 (4). φύσει γάρ ἐστ' ἔρως | τοῦ νουθετοῦντος κωφόν ib. 86 (1). φύσει γυνὴ δυσάνιόν ἐστι καὶ πικρόν ib. 290 (259ᵃ). γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστι δαπανηρὸν φύσει mon. 97. ὡς ἔστ' ἄπιστος (al. ἄπιστον) ἡ γυναικεία φύσις mon. 560. ἤ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν | ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις Eubul. (Arar.) 3, 226 (2, 3). *τόδε δ'-τὸ γένος (int. piscarii) ὥσπερ θηρίον | ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ Diph. 4, 407 (1, 4). πάνυ γάρ ἐστι τῇ φύσει | **φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα Men. 4, 198 (5). τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου Axionici 3, 534 (1, 16). οὐ γὰρ τὸ πλῆθος-τοῦ ποτοῦ | ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πιόντος δ' ἡ φύσις Men. 4, 256 (82). ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν | εἶναι δίκαιος κοὐ δοκεῖν εἶναι θέλει Philem. 4, 37 (10, 7). ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). πολλοὺς δι' ἀνάγκην-πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ | ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας, οὐ φύσει | ὄντας τοιούτους ib. 254 (71). πολλοὺς-ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται | ἀνάξι' αὑτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποιεῖν Timocl. 3, 609. φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον mon. 531. ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει mon. 203. τοῖς ἤθεσιν-, *οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεί, | προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται Alexid. 3, 407 (3, 4). οἷς ἂν τῇ φύσει | ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν, | ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα Men. 4, 229 (4, 2). ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ τῇ φύσει πρὸς τἀγαθά, | κἂν Αἰθίοψ ᾖ-, ἔστιν εὐγενής ib. (4, 11). *πῶς *(γὰρ) ἐγένου δίκαιος; ** | Α. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον *(ἔστ'), ἔπειτα δὲ | κἀγὼ *προθύμως *τῇ φύσει (vulg. τὴν φύσιν) συνελάμβανον Eup. 2, 457 (4). ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος | χρηστός, διπλασίως ὁ προσιὼν ἁλίσκεται Men. 4, 259 (99). ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων ib. 258 (92). ὁ βαθὺς τῇ φύσει | στρατηγὸς ἕστηκεν, *τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο Posidipp. 4, 523 (1, 4). δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν, | ἐπὶ τί μάλισθ' *ὥρμηκε Alexid. 3, 444 (1, 7). ἡ φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ mon. 213. οὐκ ἔστιν οὐδὲν-ἐν ἀνθρώπου φύσει | μεῖζον λογισμοῦ *τῷ διαθέσθαι πράγματα Men. 4, 141 (1). ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν, | ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις Crobyl. 4, 566 (2). αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπων (al. ἀνθρώπου) φύσιν Men. 4, 157 (2, 3). ἡ φύσις μία | πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν *τρόπος ib. 185 (2). τὸν τῇ φύσει | οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ anon. 4, 690 (347). φύσει γὰρ οὐδεὶς δοῦλος ἐγενήθη ποτέ Philem. 4, 47 (39, 2). γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις mon. 100. τούτῳ (asino) κακὸν δι' αὐτὸν οὐδὲν γίγνεται, | ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν *αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Men. 4, 230 (5, 6). ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι, | ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά ib. (5, 13). τί τἀργύριον-τιμιώτερον | αὑτοῦ (Dobr. αὐτοῦ) τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί- | αὐτοὶ δι' αὑτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει Philem. 4, 34 (5, 2). πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν | λύπη ib. 43 (27ᵇ). πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν *ἀνθρώποις κακῶν | ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν Men. 4, 263 (123). οὐκ ἔστι λύπης- | ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώποις φύσει ib. (121). τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει | πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων ib. 203 (6). ὁ δ' ἡλίκον

μὲν ἡ φύσις φέρει λαλῶν, | μηδὲν ποιῶν δ' ἄσχημον, οὗτος κόσμιος Philem. 4, 5 (2, 3). βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει· | ἅπαντα ταῦτα. φεῦγε τὰς λύπας *(μόνον) ib. 42 (22,4). ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν, | ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις Men. 4, 194 (8, 4). ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φύσιν τὰ πράγματα | τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ib 247 (43). εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν· ταῦτα γάρ | κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως. καὶ τί μάντεως ἔδει; Alexid. 3, 454 (1, 7). ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιὼν τιν' ἅλμην ἀπέθανεν. | παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. μάλ' εἰκότως Anaxipp. 4, 459 (v. 18). μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον, | *φύσιν δ' ἐνεγκεῖν *οὐ φύσις βιάζεται Men. 4, 270 (163) cf. 5, 107. τοὺς τῆς φύσεως οὐκ ἔστι λανθάνειν νόμους mon. 492. μεστὴν *ὁρῶντα τὴν πόλιν νεωτέρων, | τούτους τ' ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν Philem. 4, 4 (1, 6). cf. ad Amphid. 3, 308 (1, 6). ἀσύμβολον κλίνειν-ἀναγκάζει φύσιν Anaxand. 3, 176 (1, 18). τὴν φύσιν | ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα Anaxipp. 4, 460 (v. 46). ὧν ἡ φύσις δεῖται-ἐπιμελῶς φέρει (int. ἀγρός) Philem. 4, 44 (28, 2). ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις mon. 668. τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις | θνητοῖς μεγίστας Alexid. 3, 517 (30, 1). ἡ φύσις ἑκάστου *τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς mon. 210. ἡ φύσις πάσης τέχνης | ἀρχέγονόν ἐστ' Damox. 4, 530 (v. 7). καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς. | *A.* καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός ib. 531 (v. 34). περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους Sosip. 4, 482 (v. 17). *ἄρ' εἰ κάτοπτρον *φύσεος (vulg. φύσεως) ἦν πλῆρες δοθῆς (de Thericleo poculo) Theop. 2, 804 (v. 3). ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις | *αὐτῆς Antiph. 3, 112 (1, 1). ἡ μὲν φύσις-ἣν λέγεις ἐστὶν πόλις ib. (1, 6). θήλεια μὲν *νῦν ἐστι φύσις ἐπιστολή ib. (1, 17).

φύσκη: ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκαι (al. φῦσται) προσπεπατταλευμέναι κατακρέμανται Cratin. 2, 107 (1, 3). σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν Aristophan. 2, 1052 (12). χορδαί, φύσκαι (Bk. φῦσκαι), πᾶσται, ζωμοί (al. ζωμός) ib. 1184 (32). τευθίς, *ἄρ|νειον κρέας, φύσκης τόμος Pher. 2, 269 (1, 4). φύσκαι (Bk. φῦσκαι)-καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι ib. 299 (1, 8). τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου, | χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος Mnesim. 3, 569 (v. 15). γαστήρ τε λαγῴ, φύσκη, χορδή Eubul. 3, 234 (1, 6). ἰχθῦς κωλᾶς φύσκας Plat. 2, 619 (3). φυσκῶν, ζωμοῦ, τεύτλων, θρίων Anaxand. 3, 184 (1, 40). ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ, | κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον Philem. 4, 18 (1, 2).

φυστή: ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν καὶ φυστὴν (vulg. φύστην) δρυπεπεῖς τ' ἐλάας καὶ πράσα ex Chionid. 2, 8 (4). *πράσα, *γήτειον, κρόμμυα, φύστη (an φυστή?) Anaxand. 3, 184 (1, 56). Cf. φύσκη.

†φυστημινείς Antiph. 3, 76.

φυσῶ: πέτεται κοῦφος ὢν (int. πάππος), | δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος Eubul. 3, 255 (1, 22). ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν. | *B.* ἔπειτα φυσᾶν- οὐκ ἠδύνω; Philippid. 4, 472 (1). ἀνέπλησα τὠφθαλμὼ πάλης φυσῶν τὸ πῦρ Pher. 2, 279 (5). τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν ex Arched. 1, 459. εἰψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ | ὁ τυχὼν δύναιτ' ἂν Dionys. 3, 548 (v. 16). πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον | ἐποίουν Anaxipp. 4, 459 (v. 12). ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα | φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ *οὔ; Henioch. 3, 562 (v. 8). ψυχρὸν τουτί (f. τουτί·) | παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων· | *σβέννυ Κελτούς, μὴ *προσκαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 20). ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα Men. 4, 157 (2, 2). οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε-; Antiph. 3, 63.

φυτεύω: ἐπίσταμαι-αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν Eup. 2, 430 (9a). εἰς ὥρας ἐγώ | πλεύσω, φυτεύσω Philem. (?) 4, 41 (21). συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς Aristophan. 2, 986 (2). τὴν-Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ | δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον (int. ῥόας) Eriph. 3, 557 (1, 12). πεφυτευμένη *δ' αὕτη 'στὶν ἡ ψιλὴ μόνον (?); Eup. 2, 509 (3). σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν anon. 4, 672 (296a).

φυτόν: τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο καὶ τίνος γένους | εἶναι τὸ φυτόν (i. e. κολοκύντην); Epicrat. 3, 370 (1, 19). εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν-; Alexid. 3, 446 (1, 1). κακὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή mon. 304.

φύω: ἐγὼ δὲ *τοῦτ' ὀλίγον χρόνον *φύσας (vulg. φήσας) ἀφειλόμην ἂν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). οὐ γὰρ ἄν ποτε | θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά Alexid. 3, 428 (1, 6). φύεσθαί τ' ἀεὶ |*καινῶς φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν (de somno) Alexid. 3, 493 (1, 3). κάλλιστον ἐν κήποισι φύεται ῥόδον mon. 286. ἐκεῖ (i. e. apud Scythas) μόνον- *οὐχὶ φύετ' ἄμπελος Antiph. 3, 32 (v. 3). σικύους *ἐνθάδε πῃ φυομένους Aristophan. (?) 2, 1200 (101) cf. add. ἐν τοῖς ὄρεσιν *(δ') αὐτομάτοισιν τὰ *μιμαίκυλ' ἐφύετο (vulg. μιμαίκυλα φύεται) πολλά Aristophan. 2, 1178 (8) cf. add. εἰκὸς δή που πρῶτον ἁπάντων | ἔφυσα φῦναι | καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας ib. 1169 (4). ἄγνου-ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος Chionid. 2, 6 (2). τὰ δὲ μῆλ' *ἐκρέματο - | ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ *οὐδενὸς πεφυκότα Pher. 2, 300 (1, 27). ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ *βαλλαντίου Telecl. 2, 371 (1, 2). παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε | πάντων ἀνθρώπων Plat. 2, 615 (1, 2). ὦ θεῖε Μόρυχε, *πῶς γὰρ *οὐ δαίμων ἔφυς; Plat. 2, 652 (1) cf. 5, 46 et add. Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος Nicol. 4, 579 (v. 2). παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ (int. τρίγλη) Plat. 2, 673 (1, 20). *κἂν αἰγέρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι anon. 4, 621 (61). οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ | φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς, | ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν Men. 4, 194 (8). οὐδὲ φύεται | αὐτόματον ἀνθρώποισιν-νοῦς | ὥσπερ ἐν ἀγρῷ *θύμος (an θύμ'?)· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν *τε (cod. τι) καὶ | ἑτέρων ἀκούειν- | κατὰ μικρὸν ἀεί, φασί, φύονται φρένες Philem. 4, 34 (6). ὀργῇ †παραλογισμός ποτ' (an ὀργῇ, πάτερ, λογισμὸς?) οὐδεὶς φύεται Men. 4, 252 (64). οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται *πιστὴ χάρις ib. 241 (27b). ἐξ ἡδονῆς-φύεται τὸ δυστυχεῖν mon. 184. λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ mon. 320. ὕβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφυ mon. 517. τῶν φίλων-ὢν φίλος | ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). ὅστις ἄνθρωπος-φύς | ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται- ib. 115 (1, 1). θνητὸς πεφυκὼς τοὐπίσω πειρῶ βλέπειν mon. 249. θνητὸς πεφυκὼς μὴ γέλα τεθνηκότα mon. 670. θνητὸς πεφυκὼς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι Diph. 4, 426 (35). δοῦλος πεφυκὼς εὐνόει τῷ δεσπότῃ mon. 116. ξένος πεφυκὼς τοὺς ξενηδόχους σέβου mon. 402. νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε mon. 373. ξυνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν πανουργίαν mon. 398. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. B. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις Aristophan. 2, 961 (3). κακὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή mon. 304. μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή mon. 334. ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠργυρωμένος mon. 469. τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνθρώποις γυνή mon. 493. βίου σπάνις πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή mon. 77. ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή mon. 261. ὕπνος πέφυκε σωμάτων σωτηρία mon. 520. ἡ *δ' ἀργία πέφυκεν ἀνθρώποις κακόν mon. 602. δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα mon. 658. τιμὴ πέφυκε

πᾶσι παιδεία βροτοῖς mon. 721. λιμὴν πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς mon. 312. θεοῦ πέφυκε δῶρον εὐγνώμων τρόπος mon. 241. θεὸς πέφυκεν ὅστις οὐδὲν δρᾷ κακόν mon. 234. *καιρῷ τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος | καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου Men. 4, 267 (145). αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος καταγέλως ib. 274 (181) cf. add. τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13, 6). τί τἀργύριον-τιμιώτερον | αὐτοῦ (Dobr. αὐτοῦ) τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει; Baton. 4, 499 (1, 8). μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί- | αὐτοὶ δι' αὐτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει Philem. 4, 34 (5, 2). ταῦτα- | κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως Alexid. 3, 454 (1, 7). πάντα δ'-ὅλως | ἑτέρων πέφυκεν *ἧττον', ὧν δὲ μείζονα Philem. 4, 11 (v. 6). αἰσχρόν γ' ὅταν τις †ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς | γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους Men. 4, 257 (87). Caeterum cf. ad Men. 4, 259 (95). adde 5, 101.

φώγνυμι: ἰσχάδας μοι *πρόελε τῶν πεφωγμένων (al. πεφρυγμένας al.) Pher. 2, 281 (2).

φῷδες: φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν *χειμῶν' ὅλον Aristophan. 2, 1092 (1).

φῴζειν: ἀνδρείως φῴζειν ὥσπερ μύσταχα σεαυτόν (an σαυτόν?) Stratt. 2, 789 (6) cf. add.

Φᾶκος: de Callia et Φάκου uxore Cratin. 2, 220 (140).

φωνάριον: τούτοις-τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ | τὸ φωνάριον ἡμῶν *περίσαρκον γίγνεται Clearch. 4, 563 (2).

φωνή: Ἑρμῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων Plat. 2, 682 (6, 2). ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας | – κρεάδι' ἀρνός *ἐστι πίονος | οὐ ζῶντος· -καὶ | ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐάν | δείξῃ τις ἢ φωνήν *τι ἢ ψυχὴν ἔχον, | ἀδικεῖν *ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 8). ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχειν | ἰχθύν γέ φασι τὸ παράπαν Pher. 2, 311 (3). πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς *ἰχθῦ δύ' ἔχουσαι | πόλλ' ἐλάλουν Antiph. 3, 109 (v. 15). εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, | ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι; Xenarch. 3, 625. βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη (Theanus) δὲ κοψίχου Anaxil. 3, 348 (1, 21). ῥῆξαί με *(φωνὴν) καὶ φράσαι *δεῖ *(τὸν) λόγον anon. 4, 648 (175). φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν *ἀναστήσας ἄνω Aristophan. 2, 1183 (27) cf. 5, 69. κλαγκταῖσι φωναῖς** Antiph. 3, 136 (7, 4). de vocibus hominum frigore congelantibus, aestate exauditis Antiph. 3, 160 (97). σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς | *αὐτοῦ τιν', οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν Posidipp. 4, 524 (2, 2). ὥσπερ χρυσίου | φωνῆς ἀπότισον-καταλλαγήν Euphron. 4, 489 (v. 4). τόν τ' ἰχθυόρρουν ποταμὸν Ὑπερείδην *πέρα, | ὃς ἠπίαις φωναῖσιν ἔμφρονος λόγου | κόμποις παφλάζων- Timocl. 3, 602 (3, 2). σεμναὶ δ' αὐλῶν *ἀγαναὶ φωναί Mnesim. 3, 570 (v. 56). ἀκούειν *προβατίων βληχωμένων | τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης Aristophan. 2, 1108 (1, 6). βαῦ βαῦ καὶ κυνὸς φωνὴν *ἱείς anon. 4, 652 (195).

φωνῶ: οὐδὲν λαλῆσαι δυναμένη πρὸς οὐδένα, | προσηγορεύθη (Niobe) διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος Philem. 4, 40 (16, 6).

φώρ: Ἀργεῖοι φῶρες Aristophan. 2, 965 (22).

φώς: Προιτίδας ἁγνίζων κούρας καὶ τὸν πατέρ' αὐτῶν, | -καὶ γραῦν πέμπτην ἐπὶ τοῖσδε, | δᾳδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ, πόσα (Grot. τόσα) σώματα φωτῶν Diph. 4, 416 (3, 3).

φῶς: ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα | ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους | εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δή | ὁρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 13). [κἀκ βυθοῦ πλάνης | εἰς φῶς ἀνέλκων ἐκ μακρᾶς ἀταξίας Plat. 1, 196 (v. 4)]. ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς | ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον Timocl. 3, 611 (v. 1). *τοὐπτάνιον ὀρθῶς

καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς | *λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν | ἔστιν- Sosip. 4, 483 (v. 39). φῶς | μόνον πολὺ *ποίει Men. 4, 87 (5). ἀπνευστὶ *τ' ἐκπιὼν ‖ -, διὰ τί νῦν μὴ κωμάσω | ἄνευ *λυχνούχου πρὸς τὸ *τηλικοῦτο φῶς; Alexid. 3, 495 (v. 6). ἔγχελυς, *ἃ μέγα μοι μέγα σοι φῶς ** ἐναργές (f. ἃ μέγ' ἐμοὶ μέγα σοι φῶς ἔσσετ' ἐναργές vel φάος ἔσται ἐναργές) Eubul. 3, 222. φῶς ἐστι τῷ νῷ πρὸς θεὸν βλέπειν ἀεί mon. 589. ἔρχεται τἀληθὲς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον Men. 4, 198 (3). ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος mon. 11. †πάντα ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς (l. πάντ'-εἰς τὸ) φῶς φέρει mon. 459. χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα πρὸς *(τὸ) φῶς ἄγει mon. 592. cf. Philem. 4, 61 (97).

φώσσων: ὅτ' ἐν φώσσωνι (Bk. φώσωνι) τὴν *ἴσην ἔχων | μετ' ἐμοῦ *διῆγε μοῖραν Cratin. 2, 164 (4) cf. add.

φωσφόρος: ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους Aristophan. 2, 1180 (17). κύων ἀκράχολος | Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου Aristophan. 2, 1195 (82). αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον Κόρην | δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι. | Β. τρίγλας (al. τρίγλαν) λέγεις Nausicrat. 4, 575 (2, 4). νὴ τὴν Φωσφόρον Antiph. 3, 33 (1, 6) = νὴ τὴν Ἄρτεμιν Eriph. 3, 556 (1, 6).

X.

Χαβρίας: ὁ Χαβρίου Κτήσιππος Timocl. 3, 592. Diph. 4, 391 (1, 2).

Χαιρέας: Chaereae peregrinam originem notavit Eup. 2, 454 (19). οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ ἀλλὰ δήμιος | ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν Alexid. 3, 393 (2).

Χαιρέστρατος: κεραμεύων *ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος | ἑκατὸν *(ἂν) τῆς ἡμέρας *ἔκαεν οἴνου κανθάρους Phryn. 2, 586 (1).

Χαιρέφιλος: τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς (an ποιεῖν? ed. min.) Ἀθηναίους, ὅτι | εἰσήγαγεν τάριχος Alexid. 3, 413. Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους Timocl. 3, 600 (1). παριόντα *Φείδιππον πάνυ | τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τὸν παχὺν ib. 606 (v. 6).

Χαιρεφῶν: 1. Socraticus: ab Cratino ut αὐχμηρὸς et πένης notatus 2, 131 (22). eundem et πύξινον vocavit Eup. 2, 516 (22) et Calliae adulatorem ib. 490 (8b). furem dixit Aristophan. 2, 1062 (6), sycophantam ib. 1162 (14), item νυκτὸς παῖδα ib. 1175 (15). 2. parasitus: Χαιρεφῶν οὕτως ** | *μεμάθηκε κωμάζειν ἄδειπνος Antiph. 3, 114 (1). καλὸς ὁ καιρός, Χαιρεφῶν Nicostr. 3, 287 (v. 3). ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν | ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος Alexid. 3, 480 (2). ἀεί γ' ὁ Χαιρεφῶν τιν' εὑρίσκει τέχνην· | καὶ νῦν πορίζεταί γε (?) τὰ δεῖπν' ἀσύμβολα ib. 501 (v. 1). εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν-, | *ἂν μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν Timoth. 3, 589. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς | οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ' Timocl. 3, 597 (2, 3). ἐμὲ-διέτριψεν ὁ | κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον | φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα | καθ' αὑτόν Men. 4, 162 (2). διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ | *ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν ib. 179 (2). adde ib. 85 (1). 148 (6). καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις | ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447 (v. 1). καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ, | ἄκλητος ἥξει ib. 449.

Χαιρήμων: οὐ κύλικας ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει *(;) Ephipp. 3, 328 (2).

Χαίριππος: τὸν ἄμητα, *Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά Men. 4, 215 (11). τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον (?) | Χαίριππον Phoenicid. 4, 510 (v. 2).

Χαῖρις: tibicen Cratin. 2, 85 (12). κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; | Β. *(ὁ) Πεισίου Μέλης. Α. μετὰ *(δὲ) Μέλητα *τίς; | Β. -Χαῖρις Pher. 2, 257 (4) cf. add.

χαίρω: cf. χαρίεις. αἰτῶ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἰτ' εὐπραξίαν, | τρίτον δὲ χαίρειν, εἰτ' ὀφείλειν μηδενί Philem. 4, 56 (68). χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν ; Alexid. 3, 394 (v. 5). χαίρειν προσήκει τοῖς παθῶν ἐλευθέροις mon. 591. γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον Pher. 2, 313 (7). χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ Mnesim. 3, 570 (v. 54). γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ *πτερύττομαι Diph. 4, 404 (2, 6). σφαῖραν λαβὼν | τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα Antiph. 3, 136 (7, 2). τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος Epigen. 3, 538 (3). χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς οὐδέποτε χρὴ πράγμασιν mon. 544. ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς Eup. 2, 561 (38). πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ, | καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν Eup. 2, 484 (1, 10). χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε, ταῖς ἐπίβδαις Cratin. 2, 192 (51, 1). οὐδεὶς-χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ Alexid. 3, 502 (2). εἰ μή τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς Men. 4, 213 (3, 11). μὴ *φθονεῖθ' ὅταν τις *ἡμῶν μουσικῇ χαίρῃ νέων Eup. 2, 546 (1, 8). ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη Men. 4, 252 (63). θεοὺς | ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς- || χαίρειν *ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε anon. 4, 613 (41, 5). ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ Antiph. 3, 89 (2, 1). χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις Timocl. 3, 595 (v. 10). ὄψῳ τίνι χαίρεις; Antiph. 3, 36 (v. 5). εἴ τις- | -Βυζαντίας-θυννίδος | ὀσμαῖσι χαίρει (al. εὐφροσύναις ὀσμαῖσι χαίρει f. εὐφραίνετ' ὀσμαῖς) ib. 43 (1). χαίρω λαγῴοις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις Telecl. 2, 370 (2). τραγήμασιν *χαίρω δὲ μᾶλλον Alexid. (Antidot.) 3, 458 (v. 2). τούτοισι χαίρω ib. (v. 6). προσκατέδει τοὺς δακτύλους | σαυτῷ (Dobr. αὐτῷ) γε χαίρων Alexid. 3, 462 (1, 6). θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ | τοῖς ὀψαρίοις, ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω; ib. 464 (2, 1). οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἑφθοῖς ἄγαν, | οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου | ἠρτυμένοισι χαίρων (f. ἠρτυμένοις ἔχαιρεν) ὥστ' ἐπαινέσαι anon. 4, 671 (292). οὔτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν anon. 4, 606 (18). μεγάλαισιν οἴ|νου χαίροντα λεπασταῖς Philyll. 2, 858 (3). ἔχει | σύκων κυλιστὸν στέφανον· ἀλλ' ἔχαιρε καὶ | ζῶν τοῖς τοιούτοις Alexid. 3, 384 (3). βίος ἐστὶν ἄν τις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν mon. 656. πῶς οὖν οὐκ *ἄν τις ὁμιλῶν χαίροι τοιᾷδε πόλει- Eup. 2, 536 (3). ὁ-Βρόμιος οὐ χαίρει συνὼν | ἀνδράσι πονηροῖς Alexid. 3, 512 (16). ὅταν *(δ') ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος Philippid. 4, 469 (3). χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν Anaxand. 3, 177 (2, 6). ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα Alexid. 3, 423 (1, 22). εἴτε κάκκαβόν τινες | χαίρουσιν ὀνομάζοντες (al. χαίροντες ὀνομάζουσιν) εἴτε σίττυβον Antiph. 3, 99 (1, 7). χαίρει (int. ὁ χρόνος) μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα Diph. 4, 414. χαίρεις, οἶμαι, μεταπεττεύσας αὐτὸν *διακλιμακίσας τε Plat. 2, 656 (2). πρῶτος-ἡμᾶς, ὦ Κλέων, | χαίρειν προσεῖπας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν *Eup. 2, 556 (21). λυπουμένῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ | χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει Philem. 4, 5. εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ', *ἔφασκ' Ἐκφαντίδης Cratin. 2, 194 (52ª). v. Ecphant. 2, 13 (2). Διόνυσε χαῖρε. μή τι πέντε καὶ δύο; Eup. 2, 429 (4). Οἰνόμαος οὗτος χαῖρε, πέντε καὶ δύο-Nicoch. 2, 842. χαίρετ' ἄνδρες συμπόται, | ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι Alexid. 3, 432 (3, 7). ὦ *(χαῖρε)

*χρυσόκλυστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν Nicomach. 4, 588 (2). ἄνθρωπε χαῖρε, *περὶ πόδ' εἰ τῷ δεσπότῃ Athenion. 4, 558 (v. 39). χαῖρε χρυσόκερω (al. χαῖρ' ὦ χρυσόκερως) βαβάκτα κήλων, | Πάν Cratin. 2, 182 (22). χαῖρε δὴ Μοῦσα, χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ' | ἦλθες οὐ πρίν *γε δεῖν ib. 144 (10). χαῖρ' ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν | ἀσπάζομαι Men. 4, 76 (8, 1). ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική, | χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον Aristophan. 2, 990 (13, 2). χαῖρ' ὦ *Γλυκέριον. Γ. καὶ σύ. Α. πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε Men. 4, 167 (9). *χαῖρ' ὦ διαπόντιον | στράτευμα, τί *πράττομεν; Herm. 2, 402 (1, 1). χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων Plat. 2, 646 (1). ὡς εἶδεν αὐτόν "χαῖρε πάππα φίλτατε" | εἶπας- Philem. 4, 14 (2). χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος Men. 4, 335 (1). χαίρετε πάντες *ὅσοι πολύβωτον ποντίαν Σέριφον Cratin. 2, 137 (6). χαίρετε δαίμονες, οἳ Λεβάδειαν ib. 142 (3). προσαγήλωμεν ἀπελθόντας. Β. χαίρετε πάντες. Α. δεχόμεσθα Eup. 2, 468 (19). Caeterum v. ad anon. 4, 694 (362). λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου Aristophan. 2, 1019 (9). παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν ἔα Stratt. 2, 778 (1). πολλὰ *(χαίρειν?) ταῖς κίχλαις ἤδη λέγει Diph. 4, 406 (v. 6). οὐκ ἂν ὑπομείναιμ' ἔτι | -ἐπαιρεῖν. χαιρέτω Phoenicid. 4, 511 (v. 2). οὐ γάρ- | χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ Eup. 2, 457 (2). ἀεὶ σὺ χαίρεις (? an παίζεις?) ὦ γύναι μ' αἰνίγμασιν Alexid. 3, 493 (1, 6).

χαλαζᾶν: δραχμὴ χαλαζῶσα anon. 4, 635 (123).

χαλαίρυπος: Cratin. 2, 212 (117).

χαλαρός: λαβὼν ἀνῆκέ με (Melanippides Musicam) | χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 326 (1, 5).

χαλεπός: χαλεπή-καὶ προσάντης- | ὁδός ἐστιν, ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε | παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5). χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος mon. 745. χαλεπὸν *τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν Apollod. 4, 456 (5). χρηστὸς τρόπος | εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον Men. 4, 263 (124). ἐν ἀγορῇ μὲν | νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες Plat. (?) 2, 697 (v. 2). *νόσων χαλεπώτατος | φθόνος Men. 4, 231 (6, 9). ξενία χαλεπὴ (f. γέ τοι χαλεπὴ 'στι) κατὰ πολλοὺς τρόπους mon. 395. εἰκῆ λαβεῖν, | ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν Men. 4, 228 (3, 12). ἔχομεν (Lamiam) -ῶς (al. τῶν) χαλεπῶν χαλεπώτατον (f. τῶν χαλεπῶν χαλεπωτάτην) ib. 191 (2, 4). χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον ib. 76 (6) = mon. 750. χαλεπόν *(γ') ἀκροατὴς ἀσύνετος καθήμενος Philem. 4, 46 (34[b]). χαλεπόν γε τοιαῦτ' ἔστιν ἐξαμαρτάνειν, | ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες Men. 4, 254 (75). χαλεπὸν (f. χαλεπόν γ') ὅταν τις ὢν *πίῃ πλέον λαλῇ ib. 256 (83). ἢ πού *(τι) χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν ib. 292 (271). χαλεπὸν - | ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη ib. 245 (36). *ἔστιν δ' αὐτούς *(γε) φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον Phryn. 2, 580 (1, 1). οἷς χαλεπώτερον | τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον Men. 4, 272 (172) = Diph. 4, 422 (20). χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον Philem. 4, 10 (2). οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ | εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα "μὴ κακῶς ἔχε" Philippid. 4, 471 (v. 1). **χαλεπῶς** ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις Plat. 2, 649 (3, 1).

χαλέπτω: σύγγνωθί μοι καὶ μὴ *χαλεφθῇς (editur χαλεφῇς) anon. 4, 615 (47).

χαλινός: ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς mon. 549.

χαλκεύς: βασκάνιον ἐπὶ κάμινον (Bk. ἐπικάμινον) ἀνδρὸς χαλκέως Aristophan. 2, 1185 (39). χαλκεὺς οἷά τις | γέμων καπνοῦ *(τε) καὶ

μαρίλης anon. 4, 697 (369). χαλκεὺς ferro validior, pene inferior Diph. 4, 399 (2).
χαλκεύω: κεχαλκεῦσθαι τοίνυν (f. τανῦν ἐφ' 5, 52) ἑσπέρας Calliae 2, 738 (8).
Χαλκιδεύς: Μυνίσκος -ὁ Χαλκιδεύς Plat. 2, 668 (3). τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς | καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι Alexid. 3, 449 (4).
χαλκίδια Herm. 2, 412 (5).
χαλκιδίζειν anon. 4, 648 (180).
Χαλκιδική: ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή Polyz. 2, 870 (3).
χαλκιδῖτις anon. 4, 631 (106).
χαλκίζειν Alexid. 3, 526 (77).
χαλκίον: χαλκία (i. e. aenea vasa) Herm. 2, 412 (5). χαλκίον μακρὸν (i. q. ἐλαιηρὰ ἐπίχυσις) Eup. 2, 497 (24). οὐκ ἀλλὰ *τοῦτό γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου Aristophan. 2, 1028 (7). τὸ *χαλκίον | θέρμαινέ θ' ἡμῖν καὶ θύη *πέττειν τινά | κέλευ' Eup. 2, 470 (22). τὸ χαλκίον θερμαίνεται Aristophan. 2, 1086 (18). ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ *χαλκίον Eup. 2, 529 (8). πάλαι *δή | ἡμᾶς *ἔδει τῷ *χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν Aristophan. 2, 990 (15) cf. 5, 60. ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον †τοῦτ' ἐστὶ κοττάβειον ἱστάναι καὶ μυρρίνας Aristophan. 2, 1038 (18). τὸ Δωδωναῖον-χαλκίον Men. 4, 89 (3, 3). παραλαβὼν *τὼ χαλκίω | τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4).
χαλκίς: χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ *κύβηλιν Cratin. 2, 198 (62).
Χαλκίς: χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις Philisci 3, 580 (3).
χαλκός: οὐ πῦρ, *οὐδὲ σίδηρος, | οὐδὲ χαλκὸς *ἀπείργει | μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον Eup. 2, 487 (3). ἔρωτα παύει λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις mon. 156.
χαλκοτύπος: τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία, | ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων-; Pher. 2, 315 (1, 2). Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον (al. χαλκότυπον) πεφύλαξο Cratin. min. 3, 377 (v. 1).
χαλκοῦς: cf. εὔχαλκος. 1. χαλκοῦς ποδανιπτὴρ *(ἢ) λέβης Diocl. 2, 838 (1). τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι Anaxand. 3, 183 (1, 10). χαλκοῦν μέγα | ὁλκεῖον Men. 4, 91 (9). κύαθον | χαλκοῦν κλέψας Stratt. 2, 785 (3). χαλκῷ περὶ κοττάβῳ Eup. 2, 454 (20). δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα Aristophan. 2, 1049 (7). χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα | στῆσαι Alexid. 3, 407 (1, 2). ὁ βοῦς *(ὁ) χαλκοῦς ἦν *ἂν ἐφθὸς δεκάπαλαι Henioch. 3, 560. de Plat. 2, 688 (24) cf. 5, 50. †Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά (Ven. Cob. μαστεύων. τίνα) | ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν. (Ven. πρὸς ἦν) | οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος ** | ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. πότερα (Ven. πότερον) Δαιδάλειος ἦν; Cratin. 2, 62 (2). ὥστε μηδ' ἂν εἰ *χαλκοῦς ἔχων | μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν | εἰκῆ Antiph. 3, 125 (1, 5). ἔχει-χεῖρα κραταιάν, | χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377 (v. 5). 2. παρ' ἐμοῦ δ' - | χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις Alexid. 3, 389 (1, 2). ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν ib. (1, 4). μῦς ἑπτὰ χαλκῶν ib. (1, 5). κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ | ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ Philippid. 4, 469 (v. 6). τέτταρας | χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος Timocl. 3, 598 (v. 6). ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἡμῖν *ἐνέχεεν | καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα Β. - | - χαλκοῦ θερμὸν ἦν Philem. 4, 19 (2). χαλκοῦς ὀφείλεις πέντε μοι. μέμνησ'; Β. ἐγὼ | σοὶ πέντε χαλκοῦς, σὺ δὲ *(γ') *ἐμοὶ τριτήμορον. | τοὺς ἓξ ἀποδοὺς τοὺς πέντε χαλκοῦς ἀπόλαβε ib. 24 (2).

χαλκώματα: χαλκώματα, προσκεφάλαια Aristophan. 2, 1128 (7). πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι *στρώματα | αὐτὴν κέλευε-καὶ παρ' Ὤκιμον | χαλκώματα Nicostr. 3, 285 (1) v. annot.

Χαλυβδικός: Χαλυβδικὸν (al. Χαλυβικὸν) στόμωμα Cratin. 2, 158 (14).

χαλῶ: τοὺς *κάλως ἔκλυε καὶ χάλα πόδα Epicrat. 3, 372 (2, 5).

χαμᾶθεν: ἀλαζονεύεται μὲν- | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ *χαμᾶθεν (vulg. χθαμᾶθεν) ἐσθίει Eup. 2, 490 (10). cf. Aristophan. 2, 1190 (61) et 5, 37.

χαμαί: εἶθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι ** καί τις ὄψεται; Antiph. 3, 146 (31). ἐπὶ τοῦ χορήματος καθέζομαι χαμαί Aristophan. 2, 1145 (15). ἀπασκαρίζειν ὡσπερεὶ πέρκην χαμαί ib. 1154 (18). *διαπυτιοῦσ' οἶνον-τοιοῦτον χαμαί Arched. 4, 437 (2, 12).

χαμαιευνάδες: οὗτοι ἀνιπτόποδες χαμαιευνάδες ἀερίοικοι Eubul. 3, 269 (16).

χαμαιτύπη: *ὅσον τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ | χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι, βαβαί Timocl. 3, 607 (v. 2). ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη | κρίζει τις Men. 4, 295 (294) v. fragm. 835 ed. min. Cf. anon. 4, 631 (106).

χαμόθεν ἄκρας τῆς κόμης | καθεῖλκεν (int. τὴν πίτυν) Cratin. 2, 217 (138) cf. add.

χάνος (i. e. στόμα) anon. 4, 681 (315).

Χάονες: καὶ Χαόνων καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων Eup. 2, 519 (32).

χαρά: πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε anon. 4, 694 (362).

χαράδρα: ἄγνου-ἐν χαράδρᾳ πεφυκότος Chionid. 2, 6 (2). ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντες *ἅλιμα καὶ κακά | τοιαῦτα Antiph. 3, 87. οἰνῳάπασ' ἔρρει χαράδρα Telecl. 2, 361 (1, 4). *ἐὰν δέ *(γ') ἀποκριθᾶ, | οἴμοι τάλας, *φησίν, χαράδρα κατελήλυθεν Pher. 2, 275 (4).

χαρακισμός: δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ Pher. 2, 315 (1, 2).

χαρακτήρ: ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται Men. 4, 91 (8) = 111 (4) = mon. 26.

χαρακῶ: μᾶζα κεχαρακωμένη | ἀχύροις Antiph. 3, 133 (1, 1).

χάραξ: πολλοὶ-ἐκλελοιπότες | τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν Men. 4, 91 (2). *εἶτ' ἐν χάρακι μὲν ταῦτα καὶ παρεμβολῇ Theophil. 3, 630 (2). cf. Diph. 4, 429 (51). de Timostrato v. 1, 500.

Χάρης: Χάρη Theop. 2, 821 (22). ἕνα (Adaeum) κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισεν | Χάρης Ἀθηναίων τόθ' Heraclid. 3, 565 (v. 5). de Charete et Aristophonte anon. 4, 688 (337).

Χαριάδης: ὦ Χαριάδη *Eubul. 3, 209 (3). *θρῖον τὸ λευκὸν οὐξ Ἀθηνῶν Χαριάδης Euphr. 4, 486 (v. 7). *Βοιδίων καὶ Χαριάδης | ἐγώ τε Sosip. 4, 482 (v. 11).

Χαρίδης v. Ἐπιχαρίδης.

χαρίεις: ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε *τούτω Eup. 2, 484 (1, 5). οὐ δεῖ χαρίεντα πολλά | τὸν κόλακ' εὐθέως λέγειν ib. 485 (1, 12). τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος οὐ *γεύει χαρίεντος ὄψου Axionici 3, 532 (1, 16). νάρκη-*ἑφθὴ βρῶμα *χάριεν (vulg. χαρίεν) γίγνεται Plat. (Canth.) 2, 667 (7). κραμβίδιον ἑφθὸν χάριεν ἀστεῖον πάνυ Antiph. 3, 5 (6). ὀρνιθάριά τε τῶν ἀγρίων τούτων συχνά· | *χάριεν (libr. χαίρειν) γὰρ Nicostr. (Philetaer.) 3, 280 (3, 6). τὸ πρᾶγμα χάριεν, *οὐ Χίου δύο | κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει Sophil. 3, 581 (v. 2). *χάριεν (vulg. χαρίεν) οἷς γιγνώσκεται | τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος Henioch. 3, 562 (v. 8). ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν (f. ὃς ἂν) ἄνθρωπος ᾖ mon. 562. εὔχρως †τε φᾶναι (f. πεφάνθαι) καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός

Theop. 2, 800 (1, 2) cf. 5, 54. *ξένος γε χαρίεις ἦν ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρός* (?) Demetr. 2, 876 (1, 4). *παρασίτους ἑλόμενοι | τρέφειν παρεκάλουν, οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους | ἐκλεγόμενοι τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους | καὶ πάντ' ἐπαινεῖν* Diod. 3, 544 (v. 33). *σὺ δὲ τόνδε φορήσεις | στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων, | γρυπότατον* (?), *χαριέστατον, ὦ Ζεῦ* Eubul. 3, 252 (3). *χαριέντως: ἔστι γὰρ προοίμιον | δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου* Alexid. 3, 429 (1, 4).

*χαριεντίζομαι: *χαριεντίζει* (libr. *χαριεντίζῃ* vel *χαριεντίζεις*) *καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει* Aristophan. 2, 1010 (14).

*χαρίζομαι: σφόδρα μοι *κεχάρισαι - | ταυτὶ προείπας* Dionys. 3, 547 (v. 1). *ὥς μοι κέχρησαι* (f. *κεχάρισαι*) Damox. 4, 531 (v. 49). *ἐφ' ᾧ χαριεῖ πολὺ μᾶλλον ἢ μυρίνην προσεγχέας* Diph. 4, 381 (1, 10). *χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς* mon. 635. cf. 747. *θυμῷ χαρίζου μηδέν* mon. 245. *φίλοισι χαριζόμενον πονηρὸν αὐτὸν εἶναι* Cratin. 2, 173 (3). *παρ' ἐμοὶ τὰ λίαν μειράκια χαρίζεται | τοῖς ἡλικιώταις* Theop. 2, 803 (2).

***Χαρικλέης** (vulg. Χαρικλῆς) *-ἔδωκε μνᾶν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ | ὡς ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ *βαλλαντίου* Telecl. 2, 371 (1, 1).

Χαρῖνος: *Στίλπωνός ἐστι βύσμαθ' ὁ Χαρίνου λόγος* *Diph. 4, 386 (2).

Χαριξένη: **οἷα τἀπὶ Χαριξένης* Cratin. 2, 98 (9). Theop. 2, 811 (2).

χάρις: καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις | χάρις Alexid. 3, 485 (4, 7). *πέρας *τι κάλλους -. οὔτ' ἀκήκοα | ἔμπροσθεν οὔθ' *ἑόρακα τοιαύτην χάριν* Damox. 4, 536 (v. 10). *ἐν δ' εὐπροσηγόροισίν ἐστί τις χάρις* mon. 663. *τὸ δέ | ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν* Damox. 4, 531 (v. 24). *ἅπαντα καιρῷ χάριν ἔχει τρυγώμενα* mon. 7. *πάντα μὲν λήψει σχεδόν | ἀεὶ γάρ, οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων *χάριν* (libr. *ἀρχήν*) | **ἔχεις ὁμοίαν, οὐδ' ἴσην τὴν ἡδονήν* Dionys. 3, 548 (v. 22). *ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν* Cratin. 2, 222 (143). *χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοὺς ἐπιλάθου* mon. 749. *χάριν λαβὼν εὔκαιρον ἐν καιρῷ δίδου* mon. 746. *χάριτας δικαίας καὶ δίδου καὶ λάμβανε* mon. 748. *νικᾷ παλαιὰς χάριτας ἡ νέα χάρις* mon. 386. *καλὸν τὸ* (an *καλόν τι*?) *θησαύρισμα κειμένη χάρις* mon. 295. *οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν* Anaxand. 3, 200 (15). *οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται *πιστὴ χάρις* Men. 4, 241 (27[b]). *παιδευθεὶς-εὖ | τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν* ib. 176 (1, 4). *ἕξεις μοι χάριν* Eubul. 3, 218 (3). *ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις* (= mon. 645), | *ἣν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἕξειν ἔφη* Men. 4, 325 (472). *†τέθνηκεν ἀνθρώποισιν ἅπασα χάρις* mon. 498. *μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις* mon. 347. *λόγος εὐχάριστος χάριτός *ἔστ' ἀνταπόδοσις* mon. 330. *ὁ-*(θεὸς) δεδωκὼς τἀγαθὰ | *ὧν μὲν *πεπόρικεν οἴεται χάριν τινὰ | ἔχειν ἑαυτῷ* Alexid. 3, 507 (8, 4). *πονηρὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναί φησί τις, | ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν* Axionici 3, 534 (1, 13). *εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν φιλεῖς τέ με, | ἀπέχω πάλαι* (al. *πάλιν*) *-*παρὰ σοῦ τὴν χάριν· | τούτου γὰρ αὐτὴν *ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην* anon. 4, 679 (311). *καί τοι *(τί) λογίζομ' -προσδοκῶν | χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι;* Men. 4, 241 (27[a]). *χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύειν δοκεῖς* mon. 635. cf. 747. *υἱῷ-ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάριν* Antiph. 3, 152 (59). *πρὸς χάριν ὁμιλεῖ τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ* Nicol. 4, 580 (v. 36). *αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι, καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ* Diph. 4, 385 (1, 5). *ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα ** | τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν-* Anaxil. 3, 350 (2, 2). *καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην *νόσων | πασῶν, διώκειν, ὕβρεος οὐ πόθου χάριν* Eubul. (Philipp.) 3, 238 (v. 9). *τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο*

διατριβῆς χάριν | ὄνομ' ἐστίν Alexid. 3, 484 (3, 4). σχεδόν | ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν Theognet. 4, 550 (v. 3). ἐστι- | τὰ πολλὰ τοῖς *πολλοῖσι τοῦ δείπνου χάριν anon. 4, 610 (34). ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν | ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). γυνὴ δὲ κολακεύει σε τοῦ λαβεῖν χάριν mon. 600. ἂν *δῆ δὲ φείσασθαί τι τοῦ γήρως χάριν- Men. 4, 242 (28, 3). *οὐδὲν ἡδέως | ποιεῖ-οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν Diph. 4, 395 (2, 14). πολλοὶ-*(εὖ) λέγουσιν ἀδικίας χάριν Philem. 4, 48 (40c). ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φάνῃς φίλου ib. 53 (52b). cf. mon. 418. Cf. Χάρις.

Χάρις: τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις, | σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ἡδίστης θεῶν Antiph. 3, 134 (4, 4). ὃς χαρίτων *μὲν ὄζει, | καλλαβίδας δὲ βαίνει Eup. 2, 494 (17, 1). ὦ Χάριτες αἷσι μέλουσιν ἑψητοί Eup. 2, 430 (8). μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας Aristophan. 2, 1086 (16, 2).

χαρίσιος: *πέψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον Aristophan. 2, 1027 (2). πέττουσα τὸν χαρίσιον Eubul. 3, 203 (2).

χαριτοβλέφαρος: μᾶζα χαριτοβλέφαρος Eubul. 3, 258 (2, 4).

χάρμα: αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἥν- | *Δηὼ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον Antiph. 3, 3 (1, 3).

χάρται: τὰ γραμματεῖα τούς τε χάρτας ἐκφέρων Plat. 2, 684 (10).

Χάρυβδις: *τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ Χίμαιρα πύρπνοος, | ἢ Χάρυβδις ἢ-Σκύλλα- || εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται τοῦ καταπτύστου γένους; Anaxil. 3, 347 (1, 4).

Χάρων: τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους | ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ *τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει Antiph. 3, 47 (2, 4). πλὴν Ξενίου νόμοισι καὶ Σχοινίωνος, ὦ Χάρον *Cratin. 2, 194 (52c).

Χαρώνδας: τὸν νομοθέτην-Χαρώνδαν anon. 4, 618 (50, 1).

χάσκω: γέρανος-*τουδί | τοῦ χάσκοντος διατειναμένη | διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν | διακόψειεν τὸ μέτωπον Anaxand. 3, 185 (1, 66). μέμνησ' ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω. | χάσκεις αὐτός; Mnesim. 3, 569 (v. 22). ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός Eubul. 3, 255 (1, 23). χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα Eubul. 3, 260 (v. 3). λύκος ἔχανεν Aristophan. 2, 1087 (20). ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 11). τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν | λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην Euphron. 4, 487 (v. 30). Cf. χαυνῶ.

χάσμα: οἰκεῖ τις, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χάσματι | λιβανωτοπώλης Cratin. min. 3, 374 (1, 3).

χασμῶμαι: τῆς θύρας χασμωμένης | ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν Alexid. 3, 501 (v. 7).

χαυνῶ: ἐφίλησεν οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα | ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις | χαυνοῦσ' (? an χανοῦσ'? ed. min.) ὁμοίως Ephipp. 3, 326 (1, 5).

χεζητιῶ: ὡς χεζητιῶν | μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων (?) ἀνήρ, | δάκνων τὰ χείλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν Eubul. 3, 230 (2, 4).

χέζω: εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται Stratt. 2, 783 (1, 1). ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ *λάσαν' ὅπου χέσω Eup. 2, 519 (31). σησαμίδας δὲ χέζει, | μῆλα δὲ χρέμπτεται Eup. 2, 494 (17, 3).

χείλη: διότι *δ' ἔστ' ἀμφίστομος, | κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει (int. ἰχνεύμων) Eubul. 3, 254 (1, 16). χεζητιῶν | μακρὰν βαδίζων,- | δάκνων τὰ χείλη Eubul. 3, 230 (2, 6). οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος Alexid. 3, 442 (2). οὔτε στόματα γὰρ οὔτε

χείλη πέντ' ἔχω Lync. 4, 433 (v. 13). ξυλήφιον | μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν Alexid. 3, 423 (1, 25). πρὸς δέ γ' αὐτοῦ (Periclis) τῷ τάχει | πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν Eup. 2, 458 (6, 5). περὶ τὰ χείλη τῆς νεώς Eup. 2, 559 (32).

χειμάζω: χοὶ μὲν πλέοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν | ἢ νύκτα χειμασθέντες εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ | σωτηρίας ἐπέτυχον Philem. 4, 10 (1, 6). ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν· οὐκ εἰς ἡμέραν | χειμάζομαι μίαν γάρ, εἰς τὸ ζῆν δ' ὅλον ib. (1, 10). ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ | χειμαζόμενος ζῇ Men. 4, 192 (4, 7). χειμάζειν (i. e. ἐνοχλεῖν) Men. 4, 128 (6).

χειμάρρους: παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις Antiph. 3, 138 (10, 3).

χείμαστρον: Aristophan. 2, 1223 (282).

χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ (an αὖ? 5, 59) Aristophan. 2, 963 (13).

χειμών: τίν' ἔχει διαφοράν- | γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει Damox. 4, 530 (v. 18). κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος anon. (?) 4, 689 (340). ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν Aristophan. 2, 1171 (1, 1). ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου Euphron. 4, 494 (1, 4). φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν 'χειμῶν' ὅλον Aristophan. 2, 1092 (1, 2). χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο anon. 4, 654 (206). καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ, | -τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος Philem. 4, 53 (53). ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος Aristophont. 3, 361 (1, 5). σαφὴς ὁ χειμών ἐστι τῆς πενίας *λύχνος Aristophont. 3, 356 cf. add. χειμὼν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδίαν mon. 751. οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίγνεται | μόνοισι χειμών, - ἀλλὰ καί | τοῖς περιπατοῦσί που - ἐν τῇ στοᾷ Philem. 4, 10 (1, 2). μὴ θεομάχει, μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι | χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε Men. 4, 123 (2). *νυνὶ δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασιν | τούτοις Φάυλλος προσεγένετο χειμὼν τρίτος Alexid. 3, 403 (1, 4). χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις ib. 467 (1, 7). χειμὼν κατ' οἴκους ἀνδράσιν κακὴ γυνή mon. 540.

χείρ: ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' Eup. 2, 567 (61). ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα | τὴν χεῖρα *πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον Plat. 2, 631 (2) cf. 5, 44. οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον | ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; Antiph. 3, 59. κοῦφα πηδῶσαι κόμαν (?), | κἀνακρούουσαι χεροῖν (?) Autocr. 2, 891 (v. 4). τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ τῇ δὲ λαμβάνω anon. 4, 687 (334). καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν | ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν Euphr. 4, 487 (v. 24). χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλοι δὲ δακτύλους mon. 543. κατὰ χειρὸς ὕδωρ Eup. 2, 545 (26). Amips. 2, 709 (4). Alcaei 2, 829 (3). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός (Phot. χειρῶν) Telecl. 2, 361 (1, 2). πάντα μοι | κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένῳ Pher. 2, 338 (7, 5). κατὰ χειρὸς ἐδόθη· τὴν τράπεζαν ἧκ' ἔχων - Alexid. 3, 502 (1, 2). πρῶτον ὠμῶν κειμένων | τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι· | "δίδου κατὰ χειρός" Arched. 4, 435 (1, 3). καταλαμβάνομεν - | - κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας | καὶ στέφανον Nicostr. 3, 287. φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ Aristophan. 2, 1154 (16). τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς, ὅτι μετά | *(τὸ) δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν Demonici 4, 570 (v. 3). λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. - | - *(ἡ) παῖς ἐπιτίθει | ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα Clearch. 4, 563. ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν (Eust. χειρῶν ἐχέομεν) Antiph. 3, 147 (36). ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι Philyll. 2, 857 (1). οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι Men. 4, 208 (4). τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις Posidipp. 4, 523 (1, 10). κἀπονίψει κατὰ τρόπον | τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν

γῆν Antiph. (Epigen.) 3, 21. κοσμίως ποιῶν τὴν ἔνθεσιν | μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ *πρόσθε, μεστὴν δ' ἔνδοθεν | τὴν χεῖρα Antiph. 3, 48. εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί, | ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίγνετο Eriphi 3, 559. μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ | τοῦ Κορύδου· -ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν, | χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ Cratin. min. 3, 377 (v. 4). ὅταν- ‖ ἀσύμβολον -χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ Ephipp. 3, 338 (v. 3). ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας Alexid. 3, 503 (1, 11). ὡς εἶδεν ἐν πλήθει *νέων | μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων, | ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας Euphron. 4, 492 (v. 3). ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί, | ὃν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται Antiph. 3, 13 (1, 16). ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους, ἡμῶν δ' ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι Cratet. 2, 239 (3, 2). τὴν χεῖρα μὴ 'πίβαλλε, μὴ κλάων κάθῃ Cratin. 2, 231 (176). οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν | ἀπὸ τοῦ σκυταλίου *(τοῦδε? 5, 56) καὶ τῆς διφθέρας; Nicoph. 2, 848 (2). ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ | ἕλκειν ἀπνευστί Antiph. 3, 41 (2, 13). μάστιγα δ' ἐν *χεροῖν (cod. χερσὶν) ἔχων *τευτάζεται (an ἐτεύτασεν?) Phryn. 2, 594 (1). τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία | ἔχοντα Anaxipp. 4, 460 (v. 24). *κάεται λύχνος, | καὶ *βιβλί' ἐν ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν- Baton. 4, 501 (v. 3). ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ anon. 4, 624 (76b). παρὰ (an μετὰ?) χερσὶ δὲ μῆλον *(ἕκαστος) ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον Cratin. 2, 146 (2). λάμβανε χερσίν | σχῖνον μεγάλην Cratin. 2, 151 (7). ἰχθύδια | -βεβασανισμένα | ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ Aristophan. 2, 1108 (1, 10). εὐπρόσωπος ἦσθ' ὀνόματος οὐδὲν ἐπὶ χεῖρας φέρων Cratin. 2, 185 (29). τῇ χειρὶ *νῆσαι μαλθακωτάτην κρόκην Eup. 2, 556 (19). μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων Plat. 2, 674 (2, 14). τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην (an φύσιν?) Amphid. 3, 308 (1, 6). μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας Antiph. 3, 54 (v. 4). πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν Timocl. 3, 607 (v. 6). λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου· | μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον Plat. 2, 681 (5a). αὐτοῦ παραλαβὼν *τὼ χαλκίω | τὸν ἰὸν ἐκ τῆς χειρὸς ἐξεσπόγγισεν Eubul. 3, 245 (4). τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 25). ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ | τὴν χεῖρα, -πονηρὰ βούλεται Men. 4, 159 (2). διὰ χειρὸς δανεῖσαι Timostrat. 4, 595. ἔργων πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε mon. 148. ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους (int. ἄρτους), | μίμημα χειρὸς ἀττικῆς Antiph. 3, 96 (1, 6). εἰς χεῖρα δοῦλον δεσπότῃ μὴ συμβάλῃς Philem. 4, 63 (111b). ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη | τευθίς Antiph. 3, 126 (1, 19). [δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20)]. [οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον | ῥᾷον κατασχεῖν- Men. 4, 257 (88)]. †ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν (f. οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς | δέξαιτ' ἂν αὐτῶν) Alexid. 3, 412 (3) cf. add. τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς (f. τῶν χοίρων μνοῦς ἔρι') ἐστίν Aristophan. 2, 1054 (16). Caeterum cf. πρόχειρος. σκέλος.

χειραγωγός: †ἔχει γὰρ χειραγωγὸν τὸν πλοῦτον ὁ γέρων Philem. 4, 47 (36).

χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας | θετταλότμητον κρέας Philetaer. 3, 296.

χειρόμακτρον: παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον Aristophan. 2, 1154 (16).

χειρόνιπτρον: κἄν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον (al. χειρόνιπτρα Aristophan.), | ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης, | -οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16). φροῦδον τὸ χει-

ρόνιπτρον Eup. 5, 37 (31) i. e. fr. 181 ed. min. cf. 5, 40. χερόνιπτρον Eup. ap. Poll. Bk. 6, 92 vulg. χειρόνιπτρον.

χειρονομησείοντας Cratin. 2, 209 (100).

χειροτονῶ: μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν Ἀγύρριον Plat. 2, 681 (5[a]).

χειροῦμαι: ἥδε (i. e. piscariorum ars) γὰρ δαμάζεται, | ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη Anaxand. 3, 175 (1, 16). ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον (patrem) οὐ δυνήσομαι | *ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥαδίως χειρώσομαι Men. 4, 251 (59).

χειρουργία: τῶν ζωγράφων-ἡ καλὴ χειρουργία | ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται Anaxand. 3, 175 (1, 1).

χείρων: ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρονας | ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον Men. 4, 135 (2, 18). δούλου-χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ mon. 133. οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς mon. 413. οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν mon. 414. πολὺ χεῖρόν ἐστιν ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα Men. 4, 290 (258). τὴν *ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν οὐ προσδοκᾷ (pauper) Diph. 4, 423 (23). χαίρει μεταπλάττων (int. ὁ χρόνος) πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα ib. 414. πολλοὶ σχολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα mon. 704. λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. B. μηδαμῶς. καλῶς ἔχει. | A. λάβ' ὠγάθ'. οὐδὲν χεῖρον Clearch. 4, 563. ἢν δέ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ μηδὲ ἓν χεῖρον φρονῶν | ἐπιτιθῆται τῇ ποιήσει Eup. 2, 546 (1, 4).

Χείρων: σὺ γάρ, | ὥς φασι Χείρων', (vulg. φασιν, ὦ Χείρων, an ὥς φασι, Χείρων'?) ἐξέθρεψας Περικλέα; Plat. 2, 683 (7) cf. 5, 49 et add. σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν, ὡς ὑποθήκας- Cratin. 2, 153 (9).

χελιδόνειος: *χελιδονείων (libr. χελιδονίων int. σύκων) - σκληρῶν ἁδρός | πινακίσκος Epigen. 3, 537 (1). *χελιδόνειος (libr. χελιδόνιος) ὁ δασύπους Diph. 4, 375 (1).

χελιδόνια: *πῦον, χόρια, *χελιδόνια (vulg. χελιδόνα), τέττιγας, ἐμβρύεια Aristophan. 2, 1171 (1, 4).

χελιδών: 1. κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας (Thebani vocatis) Stratt. 2, 781 (3, 6). εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν | ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες | ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ Nicostr. 3, 288 (1). ἡ μὲν χελιδὼν *τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ Philem. 4, 64 (114). πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται Aristophan. (imo Chionid. 5, 14) 2, 1181 (20). μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ Cratin. 5, 16 (14). ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 3). 2. σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδὼν Ephipp. 3, 330 (1, 5). σπάρος, αἰολίας, | θρᾶττα, χελιδὼν Mnesim. 3, 570 (v. 41).

χελυνοίδης: anon. 4, 667 (280).

χέλυς Men. 4, 160 (7).

χελώνη: τάριχος ἐλεφάντινον | ἧψε ποντιὰς χελώνη πευκίνοισι κύμασιν Cratet. 2, 244 (1, 2).

χερνιβεῖον: v. χερνίβιον.

χερνίβιον: Aristophan. 2, 1074 (18). τὸ χερνίβιον (l. χερνιβεῖον) πρῶτον ἡ πομπὴ σαιρής (?) Antiph. 3, 35 (2).

χερνίμματα: Philonid. 2, 424 (6).

χέρνιψ: αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις Eup. 2, 429 (5). ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα Straton. 4, 546 (v. 39).

χερνίψασθαι v. ad Philonid. 2, 424 (6).

χερόνιπτρον v. χειρόνιπτρον.

Χερρονησίτης: τυροῦ Χερρονησίτου Eubul. 3, 268 (15[a]) = Ephipp. 3, 325 (2, 5).

χερσαῖος: τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει | παρ' ἐμοῦ ταυτί Antiph. 3, 73 (2, 1).

χέω: ἐπεὶ δ' ὁ τρίπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν (Eust. χειρῶν ἐχέομεν) Antiph. 3, 147 (36). πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς | ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας Eubul. 3, 249 (1, 11). φῦσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι | παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ' ἐκέχυντ' (Poll. Bk ἐκέχυτ') ἀντ' ὀστράκων Pher. 2, 299 (1, 9). ὀπταὶ κίχλαι- | περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ' ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν, | ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι ('nonne κεχυμένους?' ed. min.) ib. 300 (1, 25). καὶ χοάς γε *χεόμενοι (libr. χέομεν) | αἰτούμεθ' αὐτοὺς- Aristophan. 2, 1148 (1, 13).

χηλεύω: σκύτινα *χηλεύσει (libr. χηλεῦσι Bk. χηλεύει) Eup. 2, 574 (110).

χῆμαι: χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς Philyll. 2, 861 (1, 2).

χήν: πόσῳ κάλλιον-τρέφειν | ἄνθρωπόν ἐστ' ἄνθρωπον-, | ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα Eubul. 3, 260 (v. 3). εἴ τις ὥσπερ χῆνα *σιτευτὸν λαβών | ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2). λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι Theop. 2, 796 (1). φάτται, νῆτται, χῆνες, ψᾶρες Antiph. 3, 145 (30). ὀρνιθαρίων ἀφάτων πλῆθος, | νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουθοί Anaxand. 3, 185 (1, 63). κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον) | χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός Mnesim. 3, 570 (v. 47). Δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι Diph. 4, 419 (7, 4). εἶτα χόνδρον αὐτῷ (i. e. κυνί) δεύσετε | γάλακτι χηνός Eubul. 3, 247 (1, 5). εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις ib. 253 (5). οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος | ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν· θεοὺς δ' ἐσίγων Cratin. 2, 155 (11).

χήνειος: ᾠὰ λευκά γε | καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ Eriph. 3, 557 (2).

χηνίζω: *ἐχήνισας (vulg. ἐχηνίασας). ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ | παρὰ Τιμοθέῳ *(;) Diph. 4, 413 (5).

χηνίσκος: διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη Eubul. 3, 211 (v. 3).

χηνοβοσκοί, βουκόλοι Cratin. 2, 42 (12).

χήρα: ἀμίαν-χήραν Sotad. 3, 586 (1, 26).

χθές: καὶ μὴν χθὲς *γ' ἦν (legeb. γὰρ ἦν) Πέρδιξ χωλός (an παρῆν | Πέρδιξ ὁ χωλός?) Aristophan. 2, 962 (11) cf. add.

χθονία: χθονίας Ἑκάτης Aristophan. 2, 1153 (14).

χθών: ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική, | χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός Aristophan. 2, 990 (13). "ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός" Ephipp. 3, 332 (v. 13). ἐπιχώριος *δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός (Archedemus) Eup. 2, 453 (18) cf. 5, 35. χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται mon. 539. ὁ γὰρ θανὼν | τὸ μηδὲν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός anon. 4, 607 (20b, 3).

χιάζειν: ἐν *(θ') ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων Aristophan. 2, 1200 (102).

χιδρίας: Aristophan. 2, 1184 (33).

χίλιοι: δίδωμι χιλίας δραχμάς, | ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε Aristophan. 2, 985 (1, 2). κώμνύουσι μὴ 'κπιεῖν ἀλλ' ἢ μίαν. | ἡ δὲ κρείττων ἡ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων Pher. 2, 324 (1, 10).

χιλιοτάλαντος: ὀφρῦς *ἔχον (parasitorum genus) | χιλιοταλάντους Alexid. 3, 434 (1, 7).

χίμαιρα: ὀβολοῦ *χίμαιρ' ἐν Ἅιδου *Pher. 2, 296 (21).

Χίμαιρα: *τίς γὰρ ἡ δράκαιν' ἄμικτος, ἡ Χίμαιρα πύρπνοος, | ἡ Χάρυβδις- || εἰς ὑπερβολὴν ἀφῖκται-; Anaxil. 3, 347 (1, 3). τὴν Πλαγ-

γόνα, | ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους ib. (1, 9). ὁ Βελλεροφόντης ἔστιν (int. φυτόν) ἀπὸ τοῦ Πηγάσου | τὴν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηκοντικῶς Epinici 4, 508 (v. 10).

Χίος: αὕτη Χίος, καλὴ πόλις Eup. 2, 509 (2, 1). *ὅκως ἔχων τὸν παῖδα *πωλήσει 'ς Χίον Aristophan. 2, 1164 (2, 3).

Χῖος: Χῖος παραστὰς Κῷον οὐκ ἐᾷ λέγειν Stratt. 2, 771 (3). Χῖος δεσπότην ὠνήσατο Eup. 2, 533 (3). *Βάστας Χῖος (sive ὁ Χῖος) Eup. 2, 449 (8) cf. 5, 35. *Μητρᾶς ὁ Χῖός ἐστι τῷ δήμῳ φίλος Antiph. 3, 129 (v. 4). ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ; Aristomen. 2, 733 (1). Χῖοι πολὺ | ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν Timocl. 3, 613 (3). *Σημωνακτίδης | ὁ Χῖος Baton. 4, 501 (v. 5). Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἧψε τοῖς θεοῖς Euphron. 4, 486 (v. 6). τοῦτον (i. e. Thasium) ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον | τῶν ἄλλων οἴνων, μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον Herm. 2, 410 (2, 5). Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος Epilyc. 2, 889 (1). οὐ Χῖον, *οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον Aristophan. 2, 1076 (1, 2). Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν Eubul. 3, 263 (4). παρέξω Λέσβιον, Χῖον, σαπρόν (an Σαπρίαν?), Θάσιον Philyll. 2, 865 (6). Χῖον ἐκ Λακαινᾶν Aristophan. 2, 1038 (19, 3). ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων, | Χῖον πίνων Anaxil. 3, 345 (1, 5). *οὐ Χίου (libr. οὐχὶ) δύο | κυάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει Sophil. 3, 581 (v. 2). οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον Aristophan. 2, 1160 (6). Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται | περὶ πασσαλόφιν Herm. 2, 403 (3). cf. Pher. 2, 344 (13).

χιτών: χιτὼν εὐνητήρ anon. 4, 684 (325). χιτῶνά μοι | φέρων δέδωκας *δαιδάλεον Theop. 2, 806 (2, 1). φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα *τόνδ' ἐπενδύτην Nicoch. 2, 843 (1). σαράβαρα καὶ χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες Antiph. 3, 115 (3). ἀλλ' *ἦν χιτών σοι Men. 4, 112 (8). ἦν (ἦν?) χιτὼν ἀμόργινος, | ἕτερος δὲ περιηγητός ἐστιν *οὑτοσί Antiph. 3, 84. χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, *κομμώτριον Aristophan. 2, 1079 (6, 8).

χιτωνάριον: διαφανὲς | χιτωνάριον ἔχουσα Men. 4, 287 (241).

χιτώνιον: cf. κομμώτριον. ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον Aristophan. 2, 1194 (78). τὴν πτέρυγα *παραλύσασα τοῦ χιτωνίου | καὶ τῶν ἀποδέσμων ib. 1084 (14). γαλῇ χιτώνιον Stratt. 2, 790 (11).

χιτωνίσκος: λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός Antiph. 3, 17 (v. 3) cf. 5, 73. σχιστὸν χιτωνίσκον τίν' ἐνδέδυκας *(;) Apollod. 4, 453.

χιών: ἤδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας; Herm. 2, 394 (3). πρῶτος μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία Euthycl. 2, 890. οἶνον - πιεῖν ‖ ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι *(καὶ) χιόνι μεμιγμένον Stratt. 2, 784 (1). φιάλην τε λεπαστήν, | χιόνος τε πρόχουν Anaxand. 3, 183 (1, 27). καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν Alexid. 3, 447 (1, 10). εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω Dexicrat. 4, 571.

χλαῖνα: ἥκεις | καὶ σὺ (i. e. Socrates) πρὸς ἡμᾶς καρτερικός τ' εἶ; πόθεν ἄν σοι χλαῖνα γένοιτο; Amips. 2, 703 (1, 2). χλαῖναν *(δέ) σοι | -παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν Theop. 2, 796 (5).

χλαμύδιον: πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον Antidot. 3, 528 (1, 2). λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ *παῖδ' ἕνα Men. 4, 200 (2).

χλαμυδῶ: μειράκιον- | ὑποσκαφιόκαρτόν τι *κεχλαμυδωμένον Nicostr. 3, 289 (6).

χλαμύς: μαλλωταὶ χλαμύδες (Bk. Poll. χλανίδες) Plat. 2, 617 (4). χλαμὺς ὁλόλευκος Philetaer. 3, 300 (2). χρῆσόν *(γέ) μοι τὴν χλαμύδα σου Plat. 2, 691 (38). ἐγὼ γὰρ ἐς (?) τὴν χλαμύδα κατεθέμην

ποτέ | καὶ τὸν πέτασον Philem. 4, 12. χλαμύδα, καυσίαν, | λόγχην, ἀορτήν Men. 4, 167 (11). χλαμύδα καὶ λόγχην ἔχων Antiph. 3, 7.

χλανίς: cf. χλαμύς. χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν Aristophan. 2, 1150 (5, 1). ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός (senex)· | λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός Antiph. 3, 17 (v. 3). ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος Ephipp. 3, 332 (v. 10). σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων ib. 336 (1, 4). χλανίδας θ' ἕλκων, βλαύτας σύρων Anaxil. 3, 345 (1, 2). χλανίδες δ' οὖλαι καταβέβληνται, || βλαύτης δ' οὐδεὶς *ἔτ' ἔρως λευκῆς Herm. 2, 397 (2, 1). οὐδὲ χλανίδ' εἶχον (iuvenis)· ἀλλὰ νῦν. | οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν Men. 4, 178 (1, 3). τὴν χλανίδα πάντες, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἐμέ | προσηγόρευον Posidipp. 4, 526 (5). *παρθενικαὶ τρυφεραὶ χλανίσιν (libr. χλανίδανα χλανίδινα vulg. χλανίδια) μαλακαῖς κατάθρυπτοι Eubul. 3, 257 (2). ἐκ-τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν Aristophan. 2, 964 (18).

χλευάζω: ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ' Anaxand. 3, 177 (2, 1). ἦ που δεινῶς ὠργίσθησαν | χλευάζεσθαί τ' ἐβόησαν Epicrat. 3, 371 (1, 31).

χλιαίνω: προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν Alexid. 3, 452 (1, 11). ἔγχελυς Βοιωτία || χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται Antiph. 3, 125 (1, 4).

χλιαρός: ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαρούς | σίζοντας-; Magnet. 2, 10 (2). δρόσον βάλλων ἕωθεν χλιαρὸς ταγηνίας Cratin. 2, 90 (8). μετὰ κολλάβων | χλιαρῶν (al. χλιερῶν) Aristophan. 2, 1151 (9, 6). τέμαχος ὀρφῶ χλιαρὸν Cratin. 2, 99 (11). εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην- | χλιαρὸν (al. χλιερὸν) ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων | ὑμῶν φαίνηται, κατατρώξομαι ib. 95 (5, 4).

χλίδων: Διονύσιος | χρυσοῦν ἔχων *χλίδωνα (cod. χραιδόνα) καὶ τρυφήματα Polyz. 2, 871 (1, 2). χλίδωνα (vulg. χλιδῶνα), περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας Aristophan. 2, 1079 (6, 11).

χλιερός: v. χλιαρός.

χλόη: πνικτὰ ταχερὰ μηκάδων μέλη, | χλόην καταμπέχοντα Antiph. 3, 3 (1, 5). βοτανίων, ὄξους, ἐλαῶν, εἰς ἀβυρτάκην χλόης ib. 78 (1, 3). ἡ βατίς; Β. χλόη ib. 130 (v. 5). γλαύκου φέρω κεφάλαια-δύο, | -λιτῶς προσαγαγὼν | χλόην κύμινον ἅλας ὕδωρ *ἐλάδιον. | λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην-, | ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ Sotad. 3, 585 (1, 7. 9). τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα, | κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω ib. 586 (1, 32).

Χλόη: θῦσαι γάρ με δεῖ | κριὸν Χλόῃ Δήμητρι Eup. 2, 502 (7).

χλοῆσαι: *ἀμβλυστονῆσαι καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν Eup. 2, 464 (12).

χλωρός: χαἰ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν Eubul. 3, 219 (4). χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα | ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως Crobyl. 4, 569 (2, 1). περιπάσας ἡδύσμασιν | *λεπτοῖσι χλωροῖς Alexid. 3, 416 (v. 5). χλωρῷ τρίμματι βρέξας Axionici 3, 531 (1, 8). ἐάν-ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τρώγων καθεύδῃ χλωρά Nicoph. 2, 850 (1, 2). *βόλιτα χλωρὰ *κώσπωτὴν πατεῖν Cratin. 2, 41 (6). τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός, | τυρὸς κοπτός Antiph. 3, 73 (2, 7). τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου Alexid. 3, 462 (1, 12). χλωρόν (i. q. ἀκμάζον) Men. 4, 316 (420). Cf. χρυσίον add.

χναῦμα: σπλάγχν' ὀπτᾶται, *χναῦμ' (cod. A χναυῶ al. χαύνω) ἥρπασται (an ἤρτυται?) Mnesim. 3, 569 (1, 12). χναύματα (i. e. περικόμματα) anon. 4, 682 (320).

χναυμάτια: μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες *ἂν ἠστρα-

γάλιζον Telecl. 2, 362 (1, 14). καὶ δελφακίων·*κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα Aristophan. 2, 1026 (1).
χναυρός: πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα | χναυρότατα παρέχει' Pher. 2, 300 (1, 17).
χναυστικός: κάθαλος, *κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός Posidipp. 4, 513 (v. 7).
χναύω: ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσιν (Ephipp. κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν an χναύειν τε κοινῇ τ.?) σηπίδια Eubul. 3, 268 (15a, 6) = Ephipp. 3, 325 (2, 9). πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν. | *ἐμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅσ' εἴχομεν Ephipp. 3, 328 (1, 4).
χνοάζω: ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας Metag. 2, 751 (1, 3). Aristag. 2, 761 (1, 3).
χνοῦς: εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν Aristophan. 2, 980 (23).
χοαί: καὶ χοάς γε *χεόμενοι | αἰτούμεθ' αὐτοὺς- Aristophan. 2, 1148 (1, 13).
Χόες: σοφιστιᾷς-καὶ Χοῶν *δέει | τῶν μισθοδώρων Eubulid. 3, 559.
χοῖνιξ: τῆς χοίνικος τὸν πύνδαχ' εἰσέκρουσεν Pher. 2, 298 (7). κοτύλη (Dobr. κοτύλῃ) δ' ἀνὰ χοίνικα μάττει Stratt. 2, 785 (3, 3). *κἂν ὀξυβάφῳ *χρῆσται *(μάττειν) τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων Phryn. 2, 593 (4). ἀλφίτων-πριάμενος τρεῖς χοίνικας Aristophan. 2, 1139 (7).
χοιρίδιον: χοιρίδιον ἓν θύομεν Men. 4, 222 (1, 3). χοιρίδια *περιφόρινα κρομβώσας ὅλα Diph. 4, 419 (7, 3). αἱ δ' ἀλεκτρυόνες ἅπασαι | καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε Stratt. 2, 784 (2).
*Χοιριλεκφαντίδης (cod. Χοιρίλα ἐκφαντίδες) Cratin. 2, 199 (66).
Χοιρίλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα (Herm. ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα) | παντοδαπὰ Alexid. 3, 444 (1, 6).
χοιρίον: *χοιρίων (libr. χοιρέων) | σκέλη καπύρ' Antiph. 3, 100 (2).
χοιροπῶλαι Aristophan. 2, 1175 (14).
χοῖρος: κρέα τ' ἄλλα (τὸ πλῆθος ἀμύθητον) | χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός Mnesim. 3, 570 (v. 47). εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, *λαγὼς Euang. 4, 572 (v. 6). *ταδὶ δ' ἅμα χοίρων ἀκροκώλια μικρῶν- Archipp. 2, 717 (2). ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν χοῖρον λαβὼν Henioch. 3, 560 (v. 2). ἡμῖν-παιδικῶν *ἅλις | ὅκως περ ἀρνῶν ἐστι γαλαθηνῶν τε καὶ | χοίρων Cratet. 2, 233 (1). ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις Cratin. 2, 20 (7). Cf. χείρ.
χοιροτροφεῖον: Eup. 2, 575 (116). Phryn. 2, 596 (3).
χολή: οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν | καὶ τὴν χολὴν *ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς | ἐπιθέντες Men. 4, 108 (3, 6). θεοὺς | ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης ‖ χαίρειν *ἀπαρχαῖς anon. 4, 613 (41, 3). καθ' οὗτος (i. e. πυρετὸς) ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολὴν Nicoph. 2, 850 (1, 4). κινεῖται γάρ εὐθύς μοι χολή, | ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης (int. κοτυλίσκης) φάρμακον Pher. 2, 282 (3, 5). μάλιστ' ἐμοὶ δήπουθε κινοῦσιν χολὴν | οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν Baton. 4, 503 (1, 3). ἐάν με κινῇς καὶ ποιήσῃς τὴν χολὴν | ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι- Anaxipp. 4, 463. τίθημ' ἔχειν χολὴν σε καλλιωνύμου | πλείω Men. 4, 79 (2). οὐχ ᾤου *(σύ) με | χολὴν ἔχειν, ὡς δ' ἡπάτῳ μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ, | ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ Diph. 4, 412 (2). σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας | εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες Nicol. 4, 580 (v. 39). *(ὁ δ') ὄγδοος (int. κρατὴρ) *κλητῆρος· ὁ δ' ἔνατος χολῆς· | δέκατος δὲ μανίας Eubul. 3, 249 (1, 9). ταῦτ' (i. e. verba) οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς; Alexid. 3, 391 (2, 12). ἐπειτ'

ἔχειν προῖκ' οὐχὶ τιμὴν (f. ποινὴν ed. min.) πάσχομεν (an φάσκομεν?); | πικράν γε καὶ μεστὴν γυναικείας χολῆς ib. 450 (v. 5). πολλῇ χολῇ Cratin. 2, 74 (2).

χόλικες: δίεφθ' ἀκροκώλια | -, καὶ χόλικες (Poll. χόλιξ) βοός Pher. 2, 300 (1, 15). κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός Eubul. 3, 234 (1, 4). βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν Aristophan. 2, 982 (27). χορδαί, φύσκαι, πάσται, ζωμοί, | χόλικες (Bk. χορδαί, φῦσκαι, πασταί, ζωμός, χόλ.) ib. 1184 (32). χολίκων (al. κολλίκων), δημοῦ, | φυσκαν, ζωμοῦ Anaxand. 3, 184 (1, 39). ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας Dioxipp. 4, 541.

χολλάδες: Pher. 2, 346 (19). ἔχοντα πολλὰς *χολλάδας (vulg. χολάδας) κεῖσθαι παχύν Men. 4, 74 (3).

χολῶ: ὃ δὲ *χολᾶν (cf. 3, 158) ποιεῖ, | γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ | ἡμῶν τι τούτων Antiph. 3, 49 (1) cf. 5, 75. Epicrat. 3, 368 (v. 7). ἐγὼ κέκληκα *Μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾷς Straton. 4, 545 (v. 7).

χονδρεύω: † οὐθὲν χονδρεύουσι διαφέρω τ' Ἀσπενδίου (f. οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τἀσπενδίου) Anaxipp. 4, 460 (v. 26) cf. add.

χόνδρος: ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια Herm. 2, 407 (1, 6). ἐν ταῖς *τρισὶν (i. e. σπυρίσι) μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός. | Α. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ; Antiph. 3, 18 (1). καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολύς Alexid. 3, 473 (6). πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζειάς Aristophan. 2, 1122 (15). εἶτα χόνδρον αὐτῷ (cani) δεύσετε | γάλακτι χηνός Eubul. 3, 247 (1, 4). παρῆν δὲ χόνδρος *γάλατι κατανενιμμένος | -καὶ *πύου τόμοι Pher. 2, 300 (1, 18). χόνδρον *ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν | ἐδίδου ῥοφεῖν ἂν Aristophan. 2, 1029 (10). ὁ μάγειρος- | -χόνδρον *ἕψει καὶ φέρει | μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς Men. 4, 222 (1, 10). λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι Athenion. 4, 558 (v. 33). ῥαφανῖδας ἀπλύτους, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι Antiph. 3, 143 (21). μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν, | καρύων, χόνδρου Anaxand. 3, 184 (1, 45). καὶ μετὰ *δεῖπνον κόκκος** | ἐρέβινθος** κύαμος, | χόνδρος, τυρός, | μέλι Ephipp. 3, 330 (2, 3). χόνδρος μετὰ *ταῦτ' εἰσῆλθε, μύρον Αἰγύπτιον ib. 327 (1, 1).

χορδάριον: χορδαρίου τόμος ἧκεν Alexid. 3, 442 (1).

χορδή: Eup. 2, 433 (18). τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις | φυλλοροήσει Pher. 2, 316 (1, 9). χορδαί τ' ἐρίφων, ἧπάρ τε κάπρου ‖ γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή, | πνεύμων, *ἀλλᾶς τε Eubul. 3, 234 (1, 3. 6). χορδαί, φύσκαι, πάσται, ζωμοί, | χόλικες (Bk. χορδαί, φῦσκαι, πασταί, ζωμός, χόλικες) Aristophan. 2, 1184 (32). τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου, | χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος | διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον Mnesim. 3, 569 (v. 15). ὡς λεπτός-ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος Cratin. 2, 126 (15). ἀλλᾶντα τέμνω, παραφέρω χορδῆς τόμον Axionici 3, 535 (2, 4). ἐκτεμὼν χορδῆς *μεσαῖον Antiph. 3, 40 (3). ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων Aristophan. 2, 1138 (2). χορδήν τιν' αἱματῖτιν αὐτῷ σκευάσαι | ἐκέλευσε *ταυτηνί με Sophil. 3, 582. χορδῆς ὀβελίσκους- | δύ' ἐχθὲς ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας, | καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες Euphr. 4, 487 (v. 32). ταῦτ' οὐ-Γνήσιππος *οὐδὲ Κλεομένης | ἐν *ἐννέ' ἂν χορδαῖς (libr. ἐννέα χορδαῖσιν) *κατεγλυκήνατο Chionid. 2, 6 (1). λαβὼν ἀνῆκέ με | χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα Pher. 2, 326 (1, 5) ἐν *ἑπτὰ χορδαῖς (libr. πέντε χορδαῖς Vat. πενταχόρδαις) δώδεκ' ἁρμονίας ἔχων

ib. 327 (1, 16). κἂν ἐντύχῃ πού μοι βαδιζούσῃ μόνῃ, | *ἀπέδυσε κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα (an ἕνδεκα?) ib. 327 (1, 25).

χορεία: εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν Antiph. 3, 94 (1, 1).

χορεύω: εἶεν, γυναῖκες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὅλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε Eubul. 3, 203 (3). *ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά Phryn. 2, 583 (1). οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας- | πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας Eriph. 3, 556. ὁμοῦ δὲ τευθὶς καὶ *Φαληρικὴ κόρη || πηδᾷ χορεύει, πῶλος ὡς *ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). δέπας | μεστόν, κύκλῳ χορεῦον, *ἕλκουσι Antiph. 3, 140 (15, 3).

Χορηγίς Calliad. 1, 450.

χορηγός: ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες; (Par. Bk. εἶδες χορηγὸν πώποτε ῥυπ. | τοῦδε;) Eup. 2, 551 (7). χορηγὸς αἱρεθεὶς | ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ Antiph. 3, 116 (1, 5).

χορηγῶ: τοὺς Ἴβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι, βοηθῆσαι δρόμῳ Aristophan. 2, 1165 (10). τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας | καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων-, | ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα Anaxipp. 4, 460 (v. 35).

†Χορίλα ἐκφαντίδες v. Χοιριλεκφαντίδης.

χόριον: βοτρύδιόν τι, *χόριον (libr. χορεῖον), ἐν ποτηρίῳ | γλυκὺν Alexid. 3, 462 (1, 13). *(τοὺς σοὺς δὲ) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια (al. χορεῖα) καί | βατάνια ib. (1, 17). νεοτρόφοιο γέννας | χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη *Cratin. 2, 226 (158). οὐδὲ *χόρι' (libr. χόριον), οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου, | *οὐδὲ σχαδόνες-; Aristophan. 2, 1077 (3, 5). μήτραν, *χόρια, πῦον (libr. χωριάπυον), λάβρακος κρανίον Eubul. 3, 258 (1). μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, δίκαι, | πυός, πυριάτη ib. 241 (v. 4). σχαδόνας, ἐλάας, | *πῦον, χόρια, *χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια Aristophan. 2, 1171 (1, 4). μέλιτος, τυροῦ, χορίων, πυρῶν Anaxand. 3, 184 (1, 44).

χοροκτόνος: *σκηνὴ μέν *(ἐστιν ἥδε) τοῦ χοροκτόνου | Κινησίου Stratt. 5, 53.

Χορόνικος ὁ ποιητὴς ὁδί Alexid. 3, 388.

χορός: πρασοκουρίδες, αἵ- | -πεντήκοντα ποδῶν | ἴχνεσι βαίνετ' - || χοροὺς ἑλίσσουσαι Stratt. 2, 787 (1, 5). ἀλλ' ἀπίωσιν ἐν χορῷ (?) Cratin. 2, 137 (7). καὶ στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων νῆστις χορός Theop. 2, 796 (1, 1). παίζειν (Bk. παίζει) δ' ἐν ἀνδρικοῖς χοροῖσι | τὴν *κυνητίνδ' Cratet. 2, 242 (2). *ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς καλεῖ δή | μ' ὁ *χορὸς (libr. χρόος) ὁ φιλοτήσιος Aristophan. 2, 1202 (109). οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ *χορός (legeb. κόρος) Philetaer. 3, 296. ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν Pher. 2, 358 (67). ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροί | ᾄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον Aristophan. 2, 1150 (5). κιθαρῳδὸν ἐξηγεῖραι' Ἀράβιον *χορόν Canth. 2, 835 (1). ὥσπερ τῶν χορῶν | οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινές | ἢ τρεῖς παρεστήκασι- | εἰς τὸν ἀριθμόν Men. 4, 117 (2). χορηγὸς αἱρεθείς | ἱμάτια *χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ Antiph. 3, 116 (1, 6). ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι *Σοφοκλέει χορόν, | τῷ *Κλεομάχου δ' Cratin. 2, 27 (2). παρατιλτριῶν ἔχων χορὸν ib. 163 (2). καὶ *Σάκαν, | *(ὃν) οἱ χοροὶ μισοῦσιν Calliae 2, 739 (3). τοῖσι χοροῖς αὐτὸς (i. e. Aeschylus) τὰ *σχήματ' ἐποίουν Aristophan. 2, 1177 (5). Σαννυρίων | ἀπὸ τῶν *τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν | Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν *κυκλίων Κινησίας ib. 1005 (1, 9). *τίς χορὸς οὗτος; Eup. 2, 568 (64). ἓξ ζυγὰ τοῦ χοροῦ esse docet Cratin. 2, 114 (5). ὁ χο-

ὃς δ' αὐτοῖς (i. e. comicis) εἶχεν δάπιδας ῥυπαρὰς καὶ *στρωματό-
εσμα Pher. 2, 290 (9). ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας
καὶ στρωματόδεσμα Aristophan. 2, 1052 (12). προβατικὸν χορόν Ca-
'arum chorum dixit Eup. 2, 427 (1). ἄνδρες λογισταὶ τῶν ὑπευθύ-
ων χορῶν Eup. 2, 518 (30). πάντα φορητὰ πάντα τολμητὰ τῷδε τῷ
ορῷ Cratin. 2, 194 (52b). μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας
ristophan. 2, 1086 (16, 2). ἡμῶν ἴσως *σὺ *καταπλιγήσει τῷ *χο-
ῷ (legeb. χρόνῳ) ib. 1033 (16, 3).
τάζω: θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν Aristophan. 2, 1008 (8).
ὁ καυλοῖσιν- | οὐδ' ἱεροσύλοις-παροψίσι | βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτά-
ων ἐλήλυθα Eubul. 3, 205 (v. 5). χορταζόμενοι γάλα λευκόν Cra-
n. 2, 95 (4). *χορταζόμεσθα (libr. χορταζόμενα) πᾶσιν ἀγαθοῖς
mphid. 3, 312. χορτάζεσθαι Arar. 3, 277 (3). ἐγὼ κεχόρτασμαι
ἐν-σὺ κακῶς, | ἀλλ' εἰμὶ πλήρης Eubul. 3, 220 (1). ἱκανῶς κεχόρ-
τασμαι γάρ Nicostr. 3, 286 (3, 3). γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής-|-
ορτασθήσομαι Sophil. 3, 582 (1). χορτασθείς Men. 4, 207 (3).
ταῖος: Aristophan. 2, 1223 (283).
τασμός: Anaxand. 3, 202 (27).
ς: Κότυν περιεζῶσθαι | ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῖ χρυσῇ Anaxand. 3,
83 (1, 13). τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὀξίς, χοῦς, ἀμίς Axionici
, 535 (3, 1). συντρίψω-αὐτοῦ τοὺς χόας ‖ καὶ τἄλλα πάντ' ἀγ-
εῖα τὰ περὶ τὸν πότον Cratin. 2, 122 (8, 3). δὸς δὴ τὸν *χόα (legeb.
ὅ') | αὐτῷ *σύ-καὶ τὸ κυμβίον φέρων Anaxand. 3, 174. τὸν χοᾶ
l. χόα) | ἐκκέχυκας Men. 4, 323 (461). χοῦς κεκραμένος ψιθίου
naxand. 3, 201 (20). χοῦς κεκραμένου | οἴνου Men. 4, 129 (6). κε-
άσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα | ὀβολοῦ Eubul. 3, 245 (1, 4).
τον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο *χόας (libr. χοέας) | πίνουσ' Cratin.
, 179 (16, 2). πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον | ὑμῶν,
όας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς Alexid. 3, 389 (1, 19). ἔστι δ' ἐλέ-
ας.-ῥυτόν | *χωροῦν δύο χόας (al. χοᾶς)·-‖ ἕτερον τριήρης· *τοῦτ'
σως χωρεῖ χόα Epinici 4, 506 (v. 5. 8). ῥυτόν | δίκρουνον (int. ἐλέ-
φας), ἡλίκον τι τρεῖς *χωρεῖν χόας (al. χοᾶς) Damox. 4, 529 (v.
). † οἴνου κόφινος δυνάμενος τρεῖς χόας Stratt. 2, 768 (1). Cf.
ζόες.
ῦς: τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν Pher. 2, 313 (6). Cf. ὄχθος.
εία: *τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς | *λαβεῖν ὅσον
εῖ- | -μεγάλην χρείαν τίν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει Sosip. 4, 483 (v.
41). τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία-;
Pher. 2, 315 (1, 1). τῆς θηρικλείου (θηρικλείας? 5, 116) τῆς μεγάλης
ρεία *'στί μοι Dioxipp. 4, 542 (1). τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ
κακῶς | *χρεία 'στ' (vulg. χρεί 'στιν) ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου
Men. 4, 252 (65). χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφόν | Καρχη-
δόνιον (?) *Men. 4, 146 (6). "νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ
μου | γαστήρ" Diph. 4, 402 (1, 2).
ρέμης: ἂν ἔν τι τούτων παραλίπῃ | Χρέμης τις ἢ Φείδων τις ἐκσυ-
ρίττεται Antiph. 3, 106 (v. 21). Chremes avarus Men. 4, 323
(462b).
ρέμπτομαι: μῆλα δὲ χρέμπτεται Eup. 2, 494 (17, 4).
ρεμψιθέατροι (vulg. χρεμψιθέατρον) anon. 4, 649 (181).
ρέος: πάνυ μόλις | ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (an τι κατάχρεων?) κεφά-
λαιον ἐκτίνει (int. ἡ γῆ) | τὸ σπέρμα Philem. 4, 33 (4, 9).
ρεών: v. χρή.
ρή: ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους Aristophan. 2, 1199 (96). τὸν σαπέρδην

ἀποτῖλαι χρή ib. 1184 (31). *οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρύβλιον φέρειν* Cratet. 2, 235 (2). *τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι, | ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρέμασθαι* Antiph. 3, 41 (2, 4). *ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χρὴ ταῦτα δρᾶν* Theop. 2, 818 (10). *φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ *Τελεμησσεῖς* (*Τελεμησσῆς*?); Aristophan. 2, 1159 (2). *λούσαντα χρὴ* (al. *δεῖ*) *καὶ βακκάριδι κεχριμένον* Magnet. 2, 10 (1). *καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρὴ** | ἰχθῦς τ' ὀπτᾶν τούς τε ταρίχους, ἡμῶν δ' ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι* Cratet. 2, 239 (3, 1). *τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν- | τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου* Herm. 2, 410 (2, 11). *ἀφυπνίζεσθαι *(καὶ δὴ) χρὴ πάντα θεατὴν* Cratin. 2, 174 (5) cf. 5, 23. *ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν* Aristophan. 2, 965 (19). *χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν | ἅπανθ' ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ* Anaxand. 3, 196 (3, 5). *τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν* Alexid. 3, 518 (31, 5). *ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι* Cratin. 2, 113 (3). *οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον, | ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα* Men. 4, 111 (6). *στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ* mon. 480. *χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν* mon. 546. *ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φέρειν* Men. 4, 293 (281b). **καὐτόν τι πράττειν, οὐ μόνον τὰς ἐλπίδας | ἐπὶ τῇ τύχῃ *(χρή)-πάντως* (an *πάντων*?) *ἔχειν | ὧν βούλεταί τις* Philem. 4, 16 (1, 2). *οὐ χρὴ φέρειν τὰ πρόσθεν ἐν μνήμῃ κακά* mon. 435. *οὐ μέντοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ | τὸν ἀγαθὸν οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς* Herm. 2, 413 (1). [*οὔποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν | λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων* Men. 4, 226 (1, 4)]. *οὐδενὸς χρὴ πράγματος | τὸν εὖ *πονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε* Men. 4, 109 (5a). *χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς οὐδέποτε χρὴ πράγμασιν* mon. 544. *κακοῦ μεταβολὴν ἀνδρὸς †χρὴ σιωπᾶν* (f. *οὐ χρὴ προσδοκᾶν*) mon. 282. *οὐ χρὴ *πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον* (f. *οὐ χρῆν-θνητὸν ἄνδρ'* an *οὐ χρεὼν πόλλ' ἔχειν θν. ἄνθρωπον ὄντ'*? ed. min.), | *ἀλλ' ἐρᾶν* Amips. 2, 710 (1). *ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν* Aristophan. 2, 944 (2). *ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν | ἀμελοῦσιν* (mulieres) Alexid. 3, 450 (v. 9). *ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους, | καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς* Men. 4, 175 (2, 3). *εἰ- | -βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ-καὶ πλευρὸν ὕειον, | τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον *ἕν' ὄντα* Herm. 2, 399 (3). *ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον* Men. 4, 128 (2). *Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα* Aristophan. 2, 1053 (9). *ὃν χρῆν- | *προστρόπαιον τῆς πόλεως κάεσθαι *τετριγότα* Eup. 2, 469 (20). *ὃν χρὴ* (an *χρῆν*? 5, 83) *δεδειπνάναι πάλαι* Eubul. 3, 248 (3). *τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη †προχείρους εἶναι* (l. *προχειρίσασθαι* ed. min.) Plat. 2, 638 (1, 5). *χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν· | εἶτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες- | ᾄδωμεν* Aristophan. 2, 1150 (5). *ἅλμης δ' ἐχρῆν τι περιφέρειν ποτήριον* Antiph. 3, 41 (2, 10). *ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν *χρῆν* (libr. *χρὴ*) **ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα* Cratet. 2, 237 (1, 8). **κᾆτα μυροπωλεῖν τί μαθόντ'* (Dobr. *παθόντ'*) *ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον | ὑψηλῶς-;* Pher. 2, 276 (1). *καί σε τί χρὴ παραταιναρίζειν;* Herm. 2, 391 (7). **ἀλλὰ χρὴ κἄξεστιν* Men. 4, 302 (323). *μετὰ μαινομένων φασὶν χρῆναι μαίνεσθαι πάντας ὁμοίως* Calliae 2, 740 (1). *ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν' ἂν χρῇ* (an *ἄν με χρῇ*?) Eup. 2, 431 (12) *ἀλλ' ἐάν με χρῇ, | ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι* Eup. (?) 2, 577 (v. 16). *ἀλλ' ὁπότε μὲν χρείη *διῃτώμην λέγειν, | ἔφασκε *δητώμην, ὁπότε δ' εἰπεῖν δέοι | ὀλί-*

γον, *(ὀλίον) ἔλεγεν Plat. 2, 669 (1) cf. 5, 48. χρεών: μεσημβρία, | ἡνίκα *γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών Aristophan. 2, 1093 (2). μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών anon. 4, 607 (20b). χρῆς suo loco vide.

χρῆμα: μένει δὲ χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ῥυθμῷ Eup. 2, 549 (4). *ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα Men. 4, 305 (334). ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα Plat. 2, 687 (21). ἐὰν δ' ἀνῇς, ὑβριστὸν *(ἐστι) χρῆμα (mulier) κἀκόλαστον ib. 648 (2) cf. 5, 46. τῶν ταῶν-ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | σπάνιον ὂν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3, 2). τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν Aristophan. 2, 972 (1). *ἦν μέγα τι χρῆμ' ἔτι (legeb. ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἢ) τρυγῳδοποιομουσική ib. 1085 (15, 1). οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα Γιγάντων Telecl. 2, 362 (1, 15). †αὗται μόνον κρείττους (l. αὗται μόναι κρεῖττον) πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονήν (int. παροψίδες) | *ἢ καταλαβεῖν Plat. 2, 629 (1) cf. add. αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἔθρεψέ τε *δημοσίοισιν | χρήμασιν εἰς ἥβην Cratin. 2, 112 (2). ἄρξαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα anon. 4, 624 (79). εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα Aristophan. 2, 1040 (22). πόλιν *(γε) θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσιν ἀφθονεστάτην τε χρήμασιν Eup. 2, 554 (13). ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν Aristophan. 2, 1040 (23). οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα Plat. 2, 616 (1). τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας | ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα Antiph. 3, 104 (v. 12). τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα Herm. 2, 400 (6). οὐδεὶς †πῦρ εἰς (Haupt. πυρετοῦ) χρήματα διδοὺς ἐπαύσατο mon. 439. ὑποσακίζεται τὰ χρήματα anon. 4, 667 (279). ἁμαξιαῖα χρήματα anon. 4, 663 (256). ἔχοντες εὐπαθῆ βίον | παρουσίαν τε χρημάτων Cratet. 2, 240 (4). νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος Archipp. 2, 725 (3). *λαιμὰ βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα Men. 4, 100 (1). κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν, | ἢ πολλὰ φανερῶς, *ἀλλὰ μετ' ὀνείδους λαβεῖν ib. 263 (120). ὅταν δανείζῃ τις πονηρῷ χρήματα | ἀνήρ Axionici 3, 536 (1). πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων Men. 4, 222 (3). πένης ὢν τὴν γυναῖκα χρήματα | λαβὼν ἔχει δέσποιναν, οὐ γυναῖκ' ἔτι Anaxand. 3, 195 (1, 4). ὅταν πένης ὤν- | τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα, | αὑτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει Men. 4, 251 (57). ἦθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ mon. 211. κρεῖττον γάρ ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν | γυναῖκ' ἄπροικον ἢ κακῶς μετὰ χρημάτων Diod. 3, 546 (v. 4). ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ, | ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει, | μήτ' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου | ἐπαμφιάσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν Men. 4, 192 (4, 5). χρήματα γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν, | ἃ σοι *τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο ib. 247 (41). οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα, | οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). ἐγὼ μὲν αὐτὸν οὔποτ' ὄλβιον καλῶ, | φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα Philem. 4, 49 (41, 7). οὐ δεῖ λέγειν *(γὰρ) μακάριον τὸν χρήματα | ἔχοντα πλεῖστα, τὸν δὲ μὴ λυπούμενον Apollod. 4, 453. ἐπὶ *χρήμασιν δ' ὢν ἔμπορος φρονεῖ (an φρονεῖς?) μέγα, | ὧν ἐστι πάντων ἐνίοτ' ἄνεμος κύριος Antiph. 3, 83. *ὀστᾶ *(τε) καὶ κούφη κόνις | ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν | καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν Men. 4, 233 (9, 5). περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος ib. 107 (2, 1). "ἀλλὰ χρήματ' ἐστὶν ἡμῖν." ἅ γε τάχιστ' ἀπόλλυται Philem. 4, 30 (1, 6). ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα | ταῦτ' ἔστιν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) =

Men. 4, 273 (175). *μαθημάτων φρόντιζε μᾶλλον [ἢ] χρημάτων· | τὰ γὰρ μαθήματ' εὐπορεῖ τὰ χρήματα* Philem. 4, 53 (52ª). *τοῦ γάρ τις ἄλλου-οὕνεκα* (f. *οὕνεκ' ἂν*) | *εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,* | *ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις-;* Antiph. 3, 133 (4, 2). *ἐν ταῖς ἀνάγκαις χρημάτων κρείττων φίλος* mon. 143. *ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἕξομεν φίλους* mon. 165. *τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους* mon. 500. *ὅπλον μέγιστον ἐν βροτοῖς τὰ χρήματα* mon. 619. *δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα* mon. 658.

χρῆς: *πάρα μὲν θεσμοί | τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ' ὅ τι χρῆς* Cratin. 2, 87 (2).

χρῆσαι. κέχρηκεν. v. *κίχρημι.* *χρήσασθαι* (i. q. *δανείσασθαι*) Antiph. 3, 158 (85).

χρήσιμος: *εἰς τὴν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον* (int. *οἶνος*) anon. 4, 605 (16, 6). *τούτων *ἂν τίς εὕροι φάρμακα | ἐρῶντι* (f. *ἐρῶν γ'* ed. min.) *ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα;* Alexid. 3,513 (18, 4). *ἆρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος* Philem. 4, 42 (25ª). *ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι | ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος* Damox. 4, 530 (v. 20). *ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ, | πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον* Antiph. 3, 16 (1). **παρέλειπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν | ἔνδον παρ' *αὐτῷ* (Both. *αὐτῶν*), *πρᾶγμα χρησιμώτατον* Men. 4, 242 (30). *οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα, | τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, *τήθη δὲ τίς-* Men. 4, 228 (3, 3). *τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν | ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους* Aristophont. 3, 362 (3, 7). *τὸ μηδὲν εἰκῇ πανταχοῦ 'στι χρήσιμον* mon. 728. *τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ 'στι χρήσιμον* mon. 730. cf. 584. *χρησιμώτερον γὰρ ἦν | τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους* Men. 4, 139 (1). *ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον* (int. *θαυμασθήσεται*) *ἂν ᾖ χρήσιμα* anon. 4, 690 (344). *Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον* Dionys. 3, 548 (v. 25). **οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον* Men. 4, 294 (288). *μηδέν ποτε κοινοῦ τῇ γυναικὶ χρήσιμον* mon. 361. *ἐχθροῦ παρ' ἀνδρὸς οὐδέν ἐστι χρήσιμον* mon. 166. *ἔστι καὶ ταὐτόματον ἔνια χρήσιμον* Men. 4, 214 (6). *νοῦς ἐστι πάντων ἡγεμὼν τῶν χρησίμων* mon. 579. *ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεούς | τἀργύριον *ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον* Men. 4, 233 (10, 3). *ἔγχεον | αὐτῷ Διὸς-τήνδε σωτῆρος, θεῶν | θνητοῖς ἁπάντων *χρησιμωτάτου* (libr. *χρησιμώτατον*) *πολύ* Alexid. 3, 489 (3, 3). *οὐδέν ἐστι γὰρ | ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος* (parasitis) Timocl. 3, 595 (v. 3). *κἂν ταῖς ἀπορίαις ἐσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος* (al. *χρήσιμον*) Men. 4, 327 (479). *ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος* mon. 554. *μάχιμος γὰρ *ἀνήρ, χρήσιμος δὲ τῇ πόλει* Alexid. 3, 497 (v. 5). *ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης, | νικᾷ τε *(πάντας) χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον* Eup. 2, 467 (16).

χρῆσις: *ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω | εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι* Athenion. 4, 558 (v. 20).

χρησμός: *ποιοῦντες | χρησμοὺς *αὐτοὶ διδόασ' ᾄδειν | Διοπείθει* Amips. 2, 704 (2). †*συγκεχωρῆσθαι τῷ χρησμῷ* v. ad anon. 4, 687 (333).

χρησμῳδός: *βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ* Eup. 2, 515 (16).

χρῆσται: cf. 5, 27. *τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε τί σε *χρῆσται* (vulg. *χρῆσθαι*) *καλεῖν* Pher. 2, 299 (8). **κἂν ὀξυβάφῳ *χρῆσται μάττειν* (legeb. *χρῆσθαι*) *τρεῖς χοίνικας ἢ δύ' ἀλεύρων* Phryn. 2, 593 (4). *ἀλλὰ πῶς *χρῆσται* (legeb. *χρῆσθαι*) *ποιεῖν;* Aristophan. 2, 1101 (11).

Χρήστη: v. ad Men. 4, 334 (516). cf. Philem. 4, 65 (119).

χρηστήριος: *χρηστήρια (σκεύη)* Plat. 2, 623 (6).

χρηστός: *χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικός.* | *A. οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναί φασι δέ;* Antiph. 3, 18 (1, 3). **(στεφάνους) ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο,* | *καὶ δᾷδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί* ib. 145 (29). *τευθὶς ἦν χρηστή* Theophil. 3, 627 (v. 3). *ἀρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος ἦν *ἐβοᾶτε; A. ναί·* | *χρηστὴ γὰρ ἦν* Alexid. 3, 389 (1, 8). *ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν* ib. 472 (5). *ἔστιν ὄψον χρηστόν, ἐπαγωγὸν πάνυ* Antiph. 3, 144 (28). *οὐδ' ἔχειν* | *ὀψάρια χρηστὰ* Philem. 4, 12. *εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην* Arched. 4, 437 (2, 10). *χρηστόν τι *περιμένων κέλευσόν μοι τεμεῖν* Antiph. 3, 70 (1, 4). *τρίπους* | *πλακοῦντα χρηστόν-* | *ἔχων* ib. 79 (1). *ἰδών τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνῃς ὅλως* mon. 271. *νέος πεφυκὼς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε* mon. 373. **ὀτιὴ *πιήλας χρηστὰ λ* (?) *ἀπωλόμην* Phryn. 2, 581 (2, 3). *ὅτι* | *χρηστά με *λέγοντ' οὐκ εὖ *ποιήσειν προσδοκᾷς* Men. 4, 275 (186). *ἔστι δέ* | *γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος* ib. 278 (197). *τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,* | *ὅταν *(τι) περιπλάττωσι* (?) *τοῖς χρηστοῖς λόγοις* ib. 260 (106). *μισῶ πονηρὸν χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον* mon. 352. *ἀρ' ἐστὶ θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος* mon. 37. *βουλὴ πονηρὰ χρηστὸν οὐκ ἔχει τέλος* mon. 568. *γέροντι *μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν* anon. 4, 699 (380). *τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου* Men. 4, 288 (246b). *ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα* mon. 548. *γνώμης-ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται* mon. 112. *τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,* | *ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν* Men. 4, 250 (52). *φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί* Men. 4, 132 (2) = mon. 738. **ὡς μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ* Diph. 4, 425 (32). *χρηστὸς τρόπος* | *εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον* Men. 4, 263 (124). *κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον* | *εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστόν* ib. 238 (18a). *ὁμοῦ δὲ *τῇδ'* (i. e. *γυναικί*) *ἐπεισκομίζεται λαβὼν* | *καὶ δαίμον' ἤτοι χρηστὸν ἢ τοὐναντίον* anon. 4, 690 (349, 4). *ἤτοι *προσηνῆ *(γ') ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον* Men. 4, 251 (58). *ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος* | *χρηστός* ib. 259 (99). *ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή·* | *Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως* | *Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νὴ Δία* | *χρηστὴ *τίς ἦν μέντοι, τίς; οἴμοι δείλαιος,* | *ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον* Eubul. 3, 260 (2, 11). 261 (2, 13. 14). *γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας* mon. 99. *χρηστὴ γυνὴ κτῆμ' ἐστὶν ἀνδρὶ σώφρονι* mon. 634. *χρηστὴ* (*ἑταίρα* an *Χρήστη*?) Philem. 4, 65 (119). cf. Men. 4, 334 (516). *ἔστιν ἀνήρ μοι πτωχός, κἀγὼ* | *γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός,* | **χἤδ' ἡ χρηστή* Alexid. 3, 456 (1, 3). *ὦ χρηστὲ σύ* Anaxand. 3, 175 (1, 5). *ὀλίγον *ἀνάγαγε* | *ἀπὸ τῆς διφροφόρου· χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος* Nicoph. 2, 852 (3). *χρηστῶν σφόδρ' ἔσθ' ἡ Χαλκὶς Ἑλλήνων πόλις* Philisci 3, 580 (3). *Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν* | *μὴ φεῦγ'· ὁ μὲν γὰρ χρηστὸς ἡ δ' *ἐφίμερος* Laon. 4, 574. *ἐκλελάκτικεν* | *ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός* Men. 4, 77 (10). *πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν* (f. fatuum) *δραμὼν* | *Τηλέμαχον Ἀχαρνέα* Timocl. 3, 603 (4, 5). *δούλῳ-πατρίδος ἐστερημένῳ* | *χρηστὸς γενόμενός ἐστι δεσπότης πατρίς* Antiph. 3, 150 (50). *ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν* Philem. 4, 55 (63b) = Men. 4, 274 (179). cf. Philippid. 4, 478. *ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν* mon. 556. *τί διακενῆς εἶ χρηστός;* Men. 4, 250 (53). *δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε* mon. 114. **χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας* | *καὶ φιλανθρώπου λογισμοῦ* anon. 4, 602 (7). *ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ* Men. 4, 127 (3). *κοινὸν δὲ καλόν* (f. *γὰρ ἀγαθόν*) *ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν* mon. 681. *τοῖς εἰρημένοις* | *ἡμῶν ὑπὸ*

τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς | ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι Men. 4, 236 (13, 3). λύπης ἰατρός ἐστιν ὁ χρηστὸς φίλος mon. 577. πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ mon. 451 = 701. ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ | τὰ σῦκα προστεθέντα (nomini sycophantae) δηλοῦν τὸν τρόπον Alexid. 3, 468 (1, 3). πονηρὸς ὢν τι χρηστὸς εἶναί φησί τις, | ἐγκωμιάζων τοῦτον ἀπέλαβον χάριν Axionici 3, 534 (1, 12). τῶν φίλων-ὢν φίλος | ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον Antiph. 3, 111 (v. 13). ἐκ τῶν λόγων μὴ κρῖνε-σοφόν | ἢ χρηστὸν ἄνδρα Philem. 4, 48 (40c). *ἅπας ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ Men. 4, 178 (1). χρηστοὺς νομιζομένους ἐφόδιον ἀσφαλὲς | εἰς πάντα καιρόν ib. (2). ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος ib. 288 (246a). κἀν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος ib. 327 (479). ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε mon. 28. χρηστοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν mon. 546. χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν Men. 4, 289 (249) cf. 5, 108. *οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ ib. 292 (273). χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις mon. 542. †μήθ' ὁ (f. μηδ' αὖ) πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον Men. 4, 325 (470). καὶ γνήσιος | ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος ib. 151 (1). οὐδείς ἐστί μοι | ἀλλότριος ἂν ᾖ χρηστός ib. 185 (2). χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἐάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ, | ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας Antiph. 3, 118 (3, 3). ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενής, σφόδρα | γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει Men. 4, 135 (2, 14). ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης, | νικᾷ τε *(πάντας) χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον Eup. 2, 467 (16, 3). †χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον *Plat. 2, 653 (4). ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τίν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός Men. 4, 182 (2). θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεί | ὁ νοῦς γὰρ ib. 72 (14). χρηστῶς: ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι | χρηστῶς ἀγοράζειν Antiph. 3, 36 (v. 4). τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον | δεῖ *τοὖψον Alexid. 3, 452 (1, 6). περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ, | παράσχισον χρηστῶς (int. τὸν σαῦρον) ib. 443 (v. 4). οὕτω παρέζων †χρηστῶς οὐκ (f., Χρῆστε, κοὐκ) ἔζων τότε Anaxand. 3, 162 (3, 4).

Χρῆστος: v. χρηστός.

χρηστότης: τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης | δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα ‖ προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα Aristophont. 3, 363 (v. 4). γέρα γὰρ αὐτοῖς (parasitis) ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια | νικῶσι δίδοται χρηστότητος *οὕνεκα, | σίτησις Timocl. 3, 595 (v. 17). μακάριόν *(γ') ἡ χρηστότης | πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῳ Men. 4, 209 (1, 1). μέγιστον ἀγαθόν ἐστι μετὰ νοῦ χρηστότης ib. 288 (246c). ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη ib. 292 (274). ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη | μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον ib. 249 (51).

χρίω: βακκάριδι κεχριμένον Magnet. 2, 10 (1). oleo pedes unguentem fecit Antiph. 3, 16 (2). οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους | κεχριμέναι (al. κεχρισμέναι) Eubul. 3, 250 (1, 3). Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου Aristophan. 2, 1176 (2).

χρόα: χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | *αἰγυπτιώσει anon. 4, 628 (95b).

χρόνιος: ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας Alexid. 3, 518 (33). χαῖρε δὴ Μοῦσα, χρονία μὲν ἥκεις, ὅμως δ' | ἦλθες οὐ πρὶν *γε δεῖν Cratin. 2, 144 (10, 2).

χρόνος: ἀνιαρὸν-ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν· | βουλοίμην γὰρ κἂν

λήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι Pher. 2, 262 (2). συναγατοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ | ἕκαστος αὐτῶν (an αὐτῷ?) τὸν πατα, παύεται | τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν Men. 4, (13, 7). ὀφθαλμιῶν- | -ἕν ἀγαθὸν πάσχει μόνον, | *ὅτι οὐχ ὁρᾷ ·αῖκα τοῦτον τὸν χρόνον Antiph. 3, 151 (55). ὃς δ' ἂν πλεῖστα άσῃ καὶ πίῃ | -τὸν χρόνον | τοῦτον ὃν ἀφεῖται Alexid. 3, 485 (3,). τὸν χρόνον *διευτυχηκότες Apollod. Car. 4, 445 (3). ἐξόν τε ρὸν διαπορηθῆναι χρόνον, | τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἱρούμεθα tiph. 3, 66 (v. 8). ὀργὴ φιλοῦντος μικρὸν (al. φιλούντων ὀλίγον) ύει χρόνον mon. 410. ὁ-κόλαξ | -τὰς πόλεις | ἀνατρέπει λόγῳ καύργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον Diph. 4, 385 (1, 3). ἐγὼ δὲ *τοῦτ' γον χρόνον *φύσας ἀφειλόμην ἄν Aristophan. 2, 1171 (1, 11). κύεντες | χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον Epicrat. 3, 371 (1, 22). ἂν όδρ' εἴπῃ πολλὰ καὶ πολὺν χρόνον Philem. 4, 37 (11, 4). ψευδόνος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον mon. 547. ἐτρύφησεν ὥστε μὴ λὺν τρυφᾶν χρόνον Men. 4, 74 (2). ἐν *τῇ Κύπρῳ φής-διήγετε | λὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος Antiph. 3, 116 (2, 2). κὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον | ἔμεινα Damox. 4, 536 . 11). ἵνα-ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον Cratin. 2, 33 (3). εἶτα χῆεῖς ὕστερον | εἰς ταὐτὸ *καταγωγεῖον αὐτοῖς (mortuis) ἥξομεν, | κοινῇ ν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον Antiph. 3, 29 (2, 6). διόπερ ἐγὼ έ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον | εἰ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως- | αὐτόν Ien. 4, 107 (2, 9). μικρόν τι *τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον Ien. 4, 194 (9). πολὺν χρόνον βιοὺς Phryn. 2, 592 (1). αἳ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον Henioch. 3, 563 (v. 3). ἀβουλία καέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον ib. (v. 14). οὐχὶ μόνον οὗτος εὗρε πῶς αλήσομεν | *αὐτοῖς, ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον Philem. 4, (v. 2). ζητοῦσιν- | περὶ τοῦτό τ' αὐτοῖς πολὺς ἀναλοῦται χρόνος, | ι ἐστιν ἀγαθόν ib. 22 (v. 2). ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ ρόνῳ Diph. 4, 422 (19). ἡ πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ *γίγνεται μεαλλαγῇ | πραγμάτων Eup. 2, 549 (4). μακρὰν συνήθειαν *βραχεῖ ῦσαι χρόνῳ Men. 4, 277 (193). γενήσομαι | Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ib. 178 (1, 6). οὐ ῥάδιον | ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεαστῆσαι χρόνῳ ib. 219 (3). ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου | ἄνοιαν ἡμέρᾳ μεταστῆσαι μιᾷ ib. 146 (3). διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν | ἀσπάζομαι ib. 76 (8, 1). ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου *μ' ἐλιπάρει | δρυπεπέσι-Telecl. 2, 374 (7). ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτέ Pher. 2, 319 (3). πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; Eup. 2, 500 (5, 1). χρόνου πολλοῦ *νόστον προμαθόντες anon. 4, 645 (162). ὄψει-αὐτὴν ἐκτὸς (l. ἐντὸς) οὐ πολλοῦ χρόνου | -καταπιττουμένην Cratin. 2, 127 (17). πολλοστῷ χρόνῳ | ὁρῶ σε Men. 4, 167 (9). μεθυστέρῳ *ἐν χρόνῳ (μεθυστέρῳ | χρόνῳ ed. min.) Cratin. 2, 86 (14). ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ *Alexid. 3, 395 (v. 10). ποῦ *ποθ' αἱ φρένες | ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι | τὸν χρόνον, *(ὅτ') οὐ ταῦτ' ἀλλ' ἐκεῖν' ᾑρούμεθα; Men. 4, 244 (35). *οὐδεὶς στρατηγὸς ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου | *ἐδύναθ'- | -τῆς τοῦδε νίκης πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν Eup. 2, 456 (1, 1). καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα | τῶν τότε χρόνων *εἰ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας Posidipp. 4, 517 (v. 3). ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς, | μικρὰ διακινήσω σε-, | ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον Sosip. 4, 483 (v. 23). χρόνον-εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς, | ἅπαντα λήξει Apollod. 4, 457 (7). οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον Men. 4, 212 (2, 16). ἥ τε κατὰ πόλιν | αὕτη τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ' ὀλίγον χρόνον ib. 207 (1, 5). ὀλίγος οὑπὶ

γῇ χρόνος Amphid. 3, 303. τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς; Euphron. 4, 490 (2). γῆρας ψέγοντες καὶ *πολὺν χρόνον βίου Men. 4, 271 (164). ὀχληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολύς ib. 241 (26, 1). εἰ τἄλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἴωθεν χρόνος | ἡμῶν ib. 264 (130). οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι, | οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους ib. 137 (1, 9). ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται | διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος; ib. 220 (3, 4). πολιὰ χρόνου μήνυσις, οὐ φρονήσεως mon. 705. ἴσχυε σοφίᾳ κἀρετῇ, χρόνῳ δὲ μή mon. 606. ὁ-χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός- Cratet. 2, 248 (2) cf. 5, 25. πολιὸς (an σκαιὸς?) τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος Diph. 4, 414. οὐκ ἔστι *δυσαρεστότερον οὐδὲ ἓν χρόνου· | οὐδέποτ' ἀρέσκει ταὐτὰ τούτῳ τῷ θεῷ Nicostr. 3, 288 (4). πολλὰ ποικίλλει χρόνος | παράδοξα καὶ θαυμαστὰ Men. 4, 247 (42). ὁ πολὺς χρόνος πάντ' ἐξελέγχει anon. 4, 693 (359). μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν συνειδότων | ὁ χρόνος Antiph. 3, 156 (72). χρόνος τὰ κρυπτὰ πάντα †εἰς φάος ἄγει Philem. 4, 61 (97). cf. mon. 592. *πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος *εἰς τὸ φῶς φέρει mon. 459. ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος mon. 11. χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ Philem. 4, 61 (96). ἤθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος mon. 219. ἤθη τὰ πάντων ἐν χρόνῳ πειράζεται mon. 573. ὁ χρόνος ἐπιμελὴς γίγνεται πάντων κριτής mon. 620. χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει mon. 545. πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν | χρόνος ἐστίν Men. 4, 264 (131). λύπης δὲ πάσης γίγνετ' ἰατρὸς χρόνος Diph. 4, 426 (36). ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος Philippid. 4, 477 (8). σύμβουλος οὐδείς ἐστι βελτίων χρόνου mon. 479. ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ | πλέον Men. 4, 97 (5). ὅσαι τέχναι γεγόνασι, ταύτας- | πάσας ἐδίδαξεν ὁ χρόνος, οὐχ ὁ διδάσκαλος Philem. 4, 54 (56). πᾶν τοὔργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα Men. 4, 293 (278). ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν | χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι ib. 272 (170) cf. add. πάλιν χρόνῳ τἀρχαῖα καινὰ γίγνεται Nicostr. 3, 288 (3). ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε *βούλητ' ἄν τε μή Alexid. 3, 423 (1, 26). ὁ χρόνος οὐ μόνον τὰ σώματα | αὔξει βαδίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα Philem. 4, 54 (55). ὃν τρόπον μηδέποτε μηδὲ εἰς πάλιν | ἐπιλήσεθ' ἡμῶν μηδέν, ἐμβλέψας δέ που | τάχ τοῦ χρόνου τοῦ παντὸς εἴσετ' Philem. 4, 6 (v. 5). εἰ μὲν-οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι | *ἅπαντα τὸν χρόνον Men. 4, 107 (2, 3). [πάντ' εἰς χρόνον | πεφευγέναι τὸ θεῖον Philem. 4, 67 (1, 3)]. [πάνθ' ὁ χρόνος ὁ μέγας μαραίνει Philem. 4, 64 (117) add.]. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος (f. αὐτοῖς τ. ἐ. χρόνον) Men. 4, 233 (9, 7). μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον | προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου Athenion. 4, 558 (v. 29). τῶν ἰχθύων-τὰς δυνάμεις καὶ τὰς *τύχας | ἐντεῦθεν *εἴσει παρακολουθήσεις (f. παρακολουθήσας) χρόνοις, | πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος (v. annot.) Nicomach. 4, 583 (v. 20). πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον, | ὅν φημι, τοῦτον *ἢ 'πιδημίαν Men. 4, 211 (2, 8). Cf. χορός.

χρυσένδετος: σπάθην παραφαίνων-χρυσένδετον Philem. 4, 21 (4).

χρύσεος: v. χρυσοῦς.

χρυσιδάριον Aristophan. 2, 982 (30).

Χρύσιλλα: Periclis amica Telecl. 2, 367 (4).

χρυσίον: cf. χρυσοῦς. ἆρ' ἔστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον· | μόνου γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεί | τὸ χρῶμα ταὐτό Antiph. 3, 152 (60, 1). τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν-τὸ χρυσίον; anon. p. 1260 ed. min. v.

add. ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεούς | τἀργύριον *ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον Men. 4, 233 (10, 4). ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ Diph. 4, 423 (22). ἐκ *Κυΐνδων χρυσίον Men. 4, 74 (4, 1). ἁρπάζουσιν ἐκ τῆς οἰκίας | τὸ χρυσίον, τἀργύρια πορθεῖται Eup. 2, 495 (19). ἔχων στατῆρας χρυσίου τρισχιλίους Eup. 2, 473 (32). ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι - | ἕστηκα τηρῶν Men. 4, 183 (5). Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει. || καὶ Μοιροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολύ Timocl. 3, 591 (v. 3). ᾤμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι | ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθὺς ἠγορασμένην | ἅβραν ἔσεσθαι Men. 4, 87. ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ | τὴν χεῖρα, - πονηρὰ βούλεται ib. 159 (2). εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον || ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον Philem. 4, 23 (1, 3). ὥσπερ χρυσίου | φωνῆς ἀπότισον (an ἀπότισαι?) - καταλλαγήν Euphr. 4, 489 (v. 3). *χρυσί' ἔστ' ἄπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμφερῆ (?) anon. 4, 695 (364). ἀποδοῦναι πόλιν τὰ χρυσία Pher. 2, 271 (6). ὅτι τοὺς κόρακας τὰξ Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσεν Cratin. 2, 63 (3). γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, οὐ τὰ χρυσία (cf. Poll. 7, 103) mon. 92.

χρυσίς: χρυσίδι (al. ῥυσίδι?) σπένδων Cratin. 2, 90 (7). χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο Herm. 2, 393 (2). κὡμφαλωτὰς χρυσίδας Pher. 2, 320 (5).

Χρυσίς: Χρυσίς, Κοραλλίς (f. Κοβαλίς ed. min.), Ἱερόκλεια, Λοπάδιον Timocl. 3, 608 (1, 4). Χρυσίδα, Κορώνην Men. 4, 154 (4).

χρυσόκερως: χαῖρ' ὦ χρυσόκερως (al. χαῖρε χρυσόκερω) βαβάκτα κήλων, | Πάν Cratin. 2, 182 (22).

χρυσοκέφαλος: ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι Phryn. 2, 599 (2).

χρυσόκλυστα: ὦ *(χαῖρε) *χρυσόκλυστα (vulg. χρυσοκλαῦστα) καὶ χρυσοῦς ἐμῶν Nicomach. 4, 588 (2).

χρυσοκόλλητος: ἐκ χρυσοκολλήτου - κάλπιδος Antiph. 3, 56 (v. 2). χρυσοκόλλητον δέπας | μεστόν ib. 140 (15).

χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ | ἐγχειρίδιον Men. 4, 77 (13).

χρυσόπαστος: ταῖς ξυστίσιν ταῖς χρυσοπάστοις Eubul. 3, 271 (19).

χρυσός: ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ Cratet. 2, 241 (3). χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος Aristophan. 2, 1095 (8). χρυσὸς - οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρί, | ἡ δ' ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται Men. 4, 267 (143). κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ mon. 276. χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα mon. 538.

χρυσότευκτος: ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος Eubul. 3, 215 (2, 4).

χρυσοῦς: †Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστάω τινά | ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσεον προσῆν Cratin. 2, 62 (2). λαβοῦσα πλήρη *χρυσέαν (libr. χρυσέων) μεσόμφαλον | φιάλην Theop. 2, 793 (2). φαίνεσθαι χρυσῆν, κατ' ἀγροὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην Cratin. 2, 232 (178ª). ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν | χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον; Men. 4, 327 (478). ζωμόν - φέρειν ἐν χοΐ χρυσῇ Anaxand. 3, 183 (1, 13). πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν Anaxil. 3, 355 (8). κοτύλας χωροῦν δέκα | - κόνδυ χρυσοῦν Men. 4, 152 (1, 2). χρυσοῦν - σάκος Anaxand. 3, 183 (1, 25). ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς Plat. 2, 656 (1, 3). τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα, | ἅπαντα χρυσᾶ Philippid. 4, 476 (5, 2). τά τε κυμβία | *(ἄρ') ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων; Alexid. 3, 422 (3). ἔχον κύκλῳ τὰ γράμματ'. B. *ἆρά γ' ἕνδεκα | χρυσᾶ Διὸς σωτῆρος; ib. 510 (12, 5). κύλιξ, στέφανον κύκλῳ | ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ *ἐπίτηκτόν τινα ib. 421 (2). πέδην τινὰ | χρυσῆν Philem. 4, 29. *(ἁλύσιον) | χρυσοῦν

ἐπόρισας· εἴθε λιθοκόλλητον ἦν Men. 4, 181 (3) cf. add. σανδάλια-τῶν λεπτοσχιδῶν, | ἐφ' οἷς τὰ χρυσᾶ ταῦτ' ἔπεστιν ἄνθεμα Cephisod. 2, 884 (2). χρυσοῦν ἔχων *χλίδωνα καὶ τρυφήματα Polyz. 2, 871 (1). χορηγὸς αἱρεθεὶς | ἱμάτια *χρυσᾶ (libr. καὶ χρυσία al. καὶ χρυσᾶ) παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ Antiph. 3, 116 (1, 6). ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα Plat. 2, 677 (4). ἑταίρας-‖ ἦθός τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης Antiph. 3, 124 (1, 5). εἶτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία; Amphid. 3, 308 (1). νυνί-καινὸν εἰσφέρει νόμον τινά | χρυσοῦν Alexid. 3, 439 (4, 15). τὸν υἱὸν-σεσωσμένον | πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον Men. 4, 174 (1, 4). τὸ χρυσοῦν-ὀρνίθων γένος, | τοὺς καλλιμόρφους-ταὼς Antiph. 3, 96 (v. 4). τὰ χρυσᾶ μῆλα Antiph. 3, 33 (1, 7). Eriphi 3, 557 (1, 7). χρυσοῦς ἔχων *κικίννους Aristophan. 2, 1039 (20). χρυσοῦς (int. στατήρ): *χρυσόκλυστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν Nicomach. 4, 588 (2). ὁ λαβρώνιος χρυσῶν-εἴκοσιν Diph. 4, 414 (v. 4). ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον (int. ὁ λαβρώνιος) Hipparch. 4, 432. δύ' εἰ λάβοι | τάλαντα, χρυσοῦς *ἓξ ἔχων ἀποίσεται Philem. 4, 60 (91).

χρύσοφρυς: ἱεροὺς Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Archipp. 2, 722 (12). ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς δὲ δώδεκα Eup. 2, 492 (14).

χρώζω: ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα, | τὸ καλὸν δὲ χρῶμα *δευσοποιῷ χρώζομεν Alexid. 3, 447 (1, 9). Cf. χρώννυμι.

χρῶμα: τὸ καλὸν δὲ χρῶμα (int. τῆς μάζης) *δευσοποιῷ χρώζομεν Alexid. 3, 447 (1, 9). ἆρ' ἔστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον· | μόνου γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεὶ | τὸ χρῶμα ταὐτὸ Antiph. 3, 152 (60, 3). πρόσωπον ἰταμόν, χρῶμα διαμένον, γνάθον | ἀκάματον Nicol. 4, 580 (v. 28). *λύπη-ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς | ὥσπερ *πονηρῷ ζωγράφῳ τὰ χρώματα | πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἡ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες Timocl. 3, 607 (v. 3). χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων | γίγνεται ὠχρὸν Alexid. 3, 456 (1, 8). ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον· | αἰσχύνεται γὰρ *πελιτνὸν ὂν τῷ χρώματι ib. 429 (1, 17). μὴ *χρώμασιν (vulg. ομμασιν) τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλε Antiph. 3, 151 (56). *(τὰ) μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν | ὡς εὖ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 4).

χρῶμαι: τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφορεῖς (al. προσφέρεις), | ἃ μετ' ὀδύνης εἴασε κοὐκ ἐχρήσατο; Men. 4, 270 (158) cf. add. διόπερ ἐγώ σέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον | εἰ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως- | αὐτόν, ἐπικουρεῖν πᾶσιν- ib. 107 (2, 10). *ἂν οἷς ἔχομεν τούτοισι μηδὲ χρώμεθα, | ἃ δ' οὐκ ἔχομεν ζητῶμεν- Philem. 4, 49 (41, 1). ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι *μήθ' ὁρᾶν (?) | κονιορτός Aristophont. 3, 361 (1, 7). ὀλίσβοισιν χρήσονται Cratin. 2, 202 (78). χρήσῃ γὰρ αὐτοῖς (i. e. στεφάνοις καὶ μύροις) *αἰσθόμενος μεθ' ἡδονῆς Philem. 4, 58 (80). μετρίοισι χρωμένους ποτηρίοις | λαλεῖν τι Alexid. 3, 386 (v. 9). τί λέγεις; μέτρῳ | ἐχρῶντο κοφίνῳ; Stratt. 2, 768 (1). ἀλτῆρσι *θυλάκοισι χρῆται τὸ μέγεθος Cratet. 2, 236 (4). *ὄψῳ-χρῆσθαι *σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις Aristophan. 2, 1108 (1, 7). τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν | ἐχρᾶτο, *πάντ' ἀφεῖλον εἶναί θ' ὑπέλαβον | τὸν τοῖς *(τοιούτοις) παντοπώλην χρώμενον Anaxipp. 4, 459 (v. 9. 10). τῶν-ἀκοντίων | συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα *Antiph. 3, 57 (2). ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι *τούτῳ τί χρῇ; Alexand. 4, 553. Εἰρήνης φίλης | πιστὴ τροφός, ταμία-, | θυγάτηρ, ἀδελφή, πάντα ταῦτ' ἐχρῆτό μοι Aristophan. 2, 1065 (2, 3). μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· | χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς Men. 4, 103 (2). τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς | θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις | ἀγαθὸν

μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοὔμπαλιν· | τροφὴν-γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις anon. 4, 604 (16, 2. 4). *ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν- | οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς | μόνος καθέστηκ', ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων | συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς* Alexid. 3, 452 (1, 3. 4). *τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολύ | κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ | τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής* ib. 444 (1, 16). **μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας | πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ* Antiph. 3, 82. *φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις* Men. 4, 271 (167). *βεβαίοις χρῶ φίλοις* mon. 61. *Κορινθίῳ πίστευε (?) καὶ μὴ χρῶ φίλῳ* Men. 4, 282 (216). *ὅστις *αὐλοῖς καὶ *λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος* Aristophan. 2, 1037 (17). *εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτόν | ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;* Alexid. 3, 446 (1, 2). *τοῖς-κακοῖς | τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ* ib. 482. *τοῦ ζῆν ἣν ὁρῶ | *κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι* Apollod. 4, 451. *φθίνει δόμος | *ἀσυστάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος | τύχαις* Xenarch. 3, 614 (v. 2). *πολλοὶ-νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι, | εἰς ταὔριον δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην | ἀγορᾷ κέχρηνται* Anaxand. 3, 163 (1, 5). *χρῶμαι-αὐτοῦ* (Euripidis) *τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ* Aristophan. 2, 1142 (4). *ὀνόμασιν | *ἰδίοισι καὶ καινοῖσι χρῆται πανταχοῦ* Antiph. 3, 121 (v. 3). *πάλιν φιλόσοφός* (int. *ἂν γένοιτο) τινι μαθήσει χρώμενος* Men. 4, 234 (11, 3). [*οὐ χρῆται νόμοις* (int. *ἡ τύχη*) *καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα* Men. 4, 176 (2, 3)]. *δίκαιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσῃ νόμῳ* mon. 135. *ἴσχυε μέν, μὴ χρῶ δὲ συντόνως *θράσει* mon. 604. *φέρει δὲ* (int. *τὸ καλῶς βαδίζειν*) *τοῖς μὲν χρωμένοις | δόξης τίν' ὄγκον* Alexid. 3, 506 (7, 5). *διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους | τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν* Diod. 3, 545 (v. 41). *οὐ δυνάμενος-τῇ τέχνῃ* (i. e. parasitica) *χρῆσθαι καλῶς | ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν* Nicol. 4, 579 (v. 3). *ἐὰν δ' | εὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς *τύχης | *καιρὸν δ' ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη* Dionys. 3, 548 (v. 34). *τὴν ὥραν ἰδὼν | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται* Sosip. 4, 483 (v. 34). *λαβὼν | ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω. | B. ὥς μοι †κέχρησαι* (f. *κεχάρισαι*) Damox. 4, 531 (v. 40). Cf. *χρῆσται*.

χρωματίζω: *σιραίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ | πυκνῷ πατάξας* Alexid. 3, 471 (2, 4).

χρώννυμι: *κεστρεύς, λεπισθεὶς ** πασθείς, στραφείς, | χρωσθείς* Antiph. 3, 125 (1, 11) cf. ib. p. 127.

χρώς: *ξανθοῖς-μύροις χρῶτα λιπαίνων* Anaxil. 3, 345 (1, 1). *ἐν χρῷ κουριῶντας* dixit Pher. 2, 355 (69) sive p. 92 (13) ed. min. cf. add.

χρωτίδιον: *ὡς *(δὲ) μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον *(ἔστ'* an *ἦν?), ὦ θεοί* Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3).

χύδην: *μηδὲν κοτυλίζειν, ἀλλὰ καταπάττειν χύδην* Pher. 2, 357 (78). *τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην* Diph. 4, 394 (2, 3). *Ἀδώνια | ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων πορνῶν χύδην* ib. 395 (2, 40). *στεφάνων-τουτωνὶ χύδην πεπλεγμένων* Alexid. 3, 406 (2).

χυλός: *πιοῦ|σα χυλὸν ἀναπαύου κακῶν* Cratin. 2, 211 (111). *κόγχαι, χυλός, | Διὸς ἐγκέφαλος* Ephipp. 3, 330 (2, 6). **σίναπι παρατίθημι τούτοις, καὶ ποιῶ | χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος* Anaxipp. 4, 460 (v. 46).

χυμίον: *ἑψητὸν δὲ μετὰ *ταύτας τινά, | ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον* Sotad. 3, 585 (1, 19).

χυμός: *ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν *ἀποδίδωμ', ἔχοντα τοὺς | χυμοὺς ἐν *αὐτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν* Arched. 4, 436 (1, 9). *εἰς τοὺς πόρους | ὁ*

χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται. | χυμὸς †λέγεις Δημόκριτος- | -ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν Damox. 4, 531 (v. 30. 31).
χυτός: ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου Epinici 4, 505 (v. 8).
χύτρα: *πότερ', ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, *(χύτραν) λέγω, | ἢ *τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος | πλαστὸν ἐκ *γαίας, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ-; Antiph. 3, 26 (1, 1). ἐν *πυρικτίτοισι γᾶς· | Τιμόθεος ἔφη ποτ' -, τὴν χύτραν *οἶμαι λέγων Anaxand. 3, 163. κρατῆρας ὀκτώ, *δέκα (vulg. δὲ) χύτρας, δύο τρυβλίω, | -ἓξ θρόνους, χύτραν (?) Eup. 2, 520 (36, 2. 3). πατάνια, σεῦτλον, σίλφιον, χύτρας, λύχνους Antiph. 3, 39 (2). εὐτρέπιζε** ‖ χύτραν, θυΐαν, κάκκαβον, ζωμήρυσιν ib. 146 (32). τρύβλια, χύτρα, λοπάδιον, ὀξίς, χοῦς, ἀμίς Axionici 3, 535 (3). οὗπερ αἱ χύτραι κρέμανται καὶ τὸ φρύγετρον Polyz. 2, 869. ἀπὸ λασάνων θερμὴν ἀφαιρήσω χύτραν Diocl. 2, 840 (3). ἣν- | -θερμὴν τὴν χύτραν | εἰς τοὔξος *ἐνθῇς Alexid. 3, 440 (5, 6). τοὐπίθημα τῆς χύτρας | ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν Hegesipp. 4, 479 (v. 13). ἀνάβαινε μᾶζα. τὴν χύτραν *χρῆν *ἐξερᾶν τὰ τεῦτλα Cratet. 2, 237 (1, 8). ἐν χύτρᾳ δέ μοι | ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι Antiph. 3, 97 (2, 1). σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον Aristophan. 2, 1198 (92). τὴν χύτραν, | ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' *ἧψες ἐζωμευμένα ib. 1185 (36). εἰ μὴ γνωρίμως μοι πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν Antiph. 3, 26 (1, 6). χρῆσόν μοι σύ-τὰς χύτρας | ἐν *αἷσιν ἧψες τοὺς κυάμους Timocl. 3, 606 (v. 3). *θάργηλον οὗτος (Telemachus) ἀγκάλῃ χύτραν φέρει Timocl. 3, 594 (v. 4) cf. 4, 721. κυάμων χύτρας ἀεὶ (?) σιτούμενος (Telemachus) anon. 4, 607 (21[a]). ἧψε χύτραν ῥαφάνων Alcaei 2, 831 (3). κέρχνων τε χύτραν, | βολβῶν τε σιρὸν (an κέρχνων τε σιρόν, | βολβῶν τε χύτραν?) δωδεκάπηχυν Anaxand. 3, 183 (1, 27) cf. 5, 81. μαρτύρομαι - Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας, | μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ Aristophan. 2, 1048 (4). σκυτίνῃ πότ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον | ἧψε ποντιὰς χελώνη Cratet. 2, 244 (1, 1). ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις | χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας Pher. 2, 281 (2, 4). λαβοῦσα τῶν ὤτων φίλησον τὴν χύτραν Eunici 2, 856.
χυτραία: λήκυθον | τὴν ἑπτακότυλον, τὴν *χυτραίαν, τὴν καλὴν (Lobeck. Bk. χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην) Aristophan. 2, 1141 (1).
χυτρεᾶ: v. χυτραία.
χυτρίδιον: τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου Alexid. 3, 494 (v. 2).
χυτρίζειν: Pher. 2, 357 (81).
χυτρίς: Λεσβίου *χυτρῖδε (vulg. χυτρίδε) λαμβάνειν δύο Baton. 4, 500 (2, 2).
χυτρόπολις: cf. χυτρόπωλις.
χυτρόπωλις: ἠχὼ πετραίαν χυτρόπωλιν (an χυτρόπολιν?) Aeginam dixit anon. 4, 637 (130[b]) cf. 5, 119.
χύτρος: χύτρον μέγαν παρὰ τοῦ μαγείρου Diph. 4, 393. Caeterum v. ad 4, 465 (1, 5).
χωλός: χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ Timocl. 3, 593 (v. 15). Πέρδιξ χωλός Aristophan. 2, 962 (11) cf. add. ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' Eup. 2, 567 (61).
χώνη: πλήρεις κύλικας οἴνου- | ἤντλουν διὰ χώνης Pher. 2, 300 (1, 31).
χώννυμι: ὁ σὸς-τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος Plat. 2, 679 (1, 1).
χώρα: ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ Stratt. 2, 790 (12). χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστιν βίος Men. 4, 117 (2, 5). ἂν δ' ἀληθινὸν | σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει. | ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώ-

ραν δίδου Posidipp. 4, 521 (v. 15). οἷα δ' ἡ χώρα (Attica) φέρει | διαφέροντα †πάσης-τῆς οἰκουμένης Antiph. 3, 98 (v. 1). ἣ κάλλιστα φέρει χώρα (i. e. Πάρος) δύο τῶν συναπασῶν Alexid. 3, 393 (1, 2). τούτῳ δ' ὁπόταν ναίεται χώρας | ἰχθύν τιν' ἕλωσ'- Ephipp. 3, 323 (1, 1).

χωρίζω: [θᾶσσον-οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται (mulier) Men. 4, 226 (1, 15)].

χωρίον: τὸ χωρίον-γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὀλυμπία Henioch. 3, 563 (v. 6). τουτὶ-οὐ πᾶσαν ποιῶ | τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον Men. 4, 76 (8, 3). τὰ κακῶς τρέφοντα χωρί' ἀνδρείους ποιεῖ ib. 87 (3). τὰ λοιπὰ μὲν-*ὀξαλείους χωρία | συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους Apollod. Car. 4, 448 (v. 3). ἀπόλλυμαι. τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον Anaxil. 3, 346 (3). ἄστικτον χωρίον Men. 4, 302 (322). φράσω δέ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων (?) Eup. 2, 467 (18).

χωρίς: ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα | χωρὶς Θεανοῖ *δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους Antiph. 3, 13 (1, 24). *τρέφει-χωρίς, ὡς *ἐλευθέραν πρέπει Men. 4, 201 (3). ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας Eup. (?) 2, 577 (v. 23). Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἑταίραις ἡ πόλις· | ἕτερα δὲ χωρίς ἐστι ταῖς ἐλευθέραις Alexid. 3, 499 (1, 2). καὶ πιεῖν χωρὶς μέτρῳ | ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινὸν Eubul. 3, 236 (v. 1). τὰς *λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας Herm. 1, 97 (2). καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς *πρίω μοι βάκχαριν Cephisod. 2, 883 (1, 3). τῷ δ' ἄρα | βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι Timocl. 3, 609 (v. 6). χωρὶς-*οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν anon. 4, 667 (280). ἧς (i. e. ἐρημίας) χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν *ἐξευρίσκεται anon. 4, 624 (78). θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν mon. 250. χωρὶς γυναικὸς ἀνδρὶ κακὸν οὐ γίγνεται mon. 541. ἄλυπον *ἄξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου mon. 56. cf. 595. χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς Aristophan. (?) 2, 1181 (19). ἡδύ τι (f. τι τὸ) κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν | συννεύματ' οὐ *προβλήμαθ' (?) Antiph. 3, 24 (v. 6) cf. 5, 74. ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν | αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προσπορίζομεν Men. 4, 230 (5, 7).

χωρῶ: 1. ὅδ' ἀπ' *Αἰγίνης νήσου χωρεῖ Telecl. 2, 373 (5). χωρεῖ *ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων Aristophan. 2, 1057 (5). ὥστε γ' εἴσιθι· | μὴ μέλλε, χώρει Antiph. 3, 126 (1, 25). χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον Theop. 2, 803 (v. 1). ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν Aristophan. 2, 990 (15). ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν *(τὸν) κωπητῆρα λαβόντα Herm. 2, 404 (5). χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς Aristophan. 2, 1190 (60). πρόποσις χωρεῖ· *λέπεται κόρδαξ Mnesim. 3, 569 (v. 18). τὴν ἔνθεσιν | χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς Pher. 2, 299 (1, 7). 2. ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κώλυγα mon. 226. ποτήρια | πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ'-, | κοὐχὶ *χωροῦντ' (libr. δωροῦντ') οὐδὲ κόγχην Pher. 2, 324 (1, 3). λοπὰς ἔστ' αὐτῷ | δυνατὴ τούτους (?) χωρεῖν ἑκατόν Ephipp. 3, 323 (1, 5). δεῖνος μέγας | χωρῶν μετρητὴν Dionys. 3, 554 (1, 3). ὄξους δὲ κοτύλην.-ὀξὶς μέτρον | χωρεῖ τοσοῦτο τῶν Κλεωναίων Diph. 4, 419 (8). κύλικα** θηρίκλειον- | πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' ἀγαθῆς τύχης Theophil. 3, 630. μάνην-, | χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως Nicon. 4, 578. κοτύλας χωροῦν δέκα | -κόνδυ χρυσοῦν Men. 4, 152 (1, 1). τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων | -.-ῥυτόν | δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς *χωρεῖν (vulg. χωροῦν) χόας Damox. 4, 529. ἔστι δ' ἐλέφας.-ῥυτόν | *χωροῦν δύο χόας-. ‖ ἕτερον τριήρης· *τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόας Epinici 4, 506 (v. 5. 8).

Ψ.

ψάγδα (ψάγδας): ψάγδαν (al. σάγδαν) ἐρυγγάνοντα Eup. 2, 505 (14). τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν (al. σάγδαν) φιλεῖς; Aristophan. 2, 1027 (3).
ψάγδαν: Αἰγυπτίῳ ψάγδανι τρὶς λελουμένη Eubul. 3, 253 (6).
ψαθάλλω: τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου Herm. 2, 414 (4). ἐψάθαλλε (Bgk. 2, 956 πέος ἐψάθαλλε "malim πέος ψάθαλλε" ed. min.) λεῖος ὤν Plat. 2, 635 (4).
ψαιστά: *λεκανίσκαισιν δ' † ἀνάπαιστα (f. ἂν ψαιστὰ) παρῆν ἡδυσματίοις κατάπαστα Telecl. 2, 362 (1, 11) cf. 5, 30. λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς- | -, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων Antiph. 3, 118 (v. 3). ψαιστά, λιβανωτόν, *αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι anon. 4, 679 (310).
ψακάδιον: κοχλίας γενομένου ψακαδίου | *ἠγρεύετ' ἂν Polioch. 4, 590 (v. 5).
ψακάζω: νιφέτω μὲν ἀλφίτοις, | ψακαζέτω (al. ψεκαζέτω) δ' ἄρτοισιν Nicoph. 2, 851 (2).
ψακαστός: *μύροις | λοῦμαι ψακαστοῖς Ephipp. v. ad 3, 340 add.
ψαλάκανθα: καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔδουσιν Eubul. 3, 219 (4).
ψαλίς: ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα Aristophan. 2, 1078 (6, 1).
ψάλτης: psaltis se et geometris multa dicit dedisse senex Men. 4, 216 (15).
ψάλτρια: αὐλητρίδας - καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας Men. 4, 161 (1, 4). ὁ νῦν ἔχων *Ἁβροτόνιον τὴν ψάλτριαν ib. 300 (312).
ψαμμακόσιοι: ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους Eup. 2, 543 (16).
ψάρ: χῆνες, *ψᾶρες, | κίττα, κολοιός Antiph. 3, 145 (30, 2).
ψαύω: ἤθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος mon. 214.
ψαφαρόν Plat. 2, 656 (10).
ψέγω: τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν ἀνδρὸς κακοῦ mon. 506. ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε | ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος Antiph. 3, 155 (70). γῆρας ψέγοντες καὶ *πολὺν χρόνον βίου Men. 4, 271 (164). ἃ ψέγομεν ἡμεῖς, ταῦτα μὴ μιμώμεθα mon. 5
† ψεθείθαμεν v. ad Antiph. 3, 24 (v. 4).
ψέλια Phryn. (?) 1, 159.
ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρτον anon. 4, 628 (97) sive 2, 1195 (83).
ψευδαλάζοσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων anon. 4, 618 (51, 2).
ψευδηγορεῖν: ἀνὴρ - πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ Philem. (?) 4, 39 (15, 5).
ψευδής: οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ | ψευδής Men. 4, 94 (1). ψευδὴς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται mon. 553. ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν | ψευδῆ Diph. 4, 389 (1, 17). ἤ πού *(τι) χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν Men. 4, 292 (271). Cf. ψεῦδος.
ψεύδομαι: μίαν εἵλκυσε πέρκην· | καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτήν | ἦγεν (?) Antiph. 3, 109 (v. 3). ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον mon. 547. ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ Apollod. 4, 454 (1, 12). ἐστι γάρ *(σ') ἐψευσμένος (deus) | ἄτοπόν τε πεποίηκ' Men. 4, 227 (2, 5).
ψευδομαρτύριον Cratin. 2, 213 (121).

ψεῦδος: καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος Amips. 2, 706 (1). οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν Antiph. 3, 62 (1). παρὰ Περδίκκου *ψεύδη (vulg. ψευδῆ al. ψεύδεα) ναυσὶν πάνυ πολλαῖς Herm. 2, 407 (1, 8). ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος mon. 554. τὸ *ψεῦδος (libr. πιθανὸν) ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει | ἐνίοτε μείζω καὶ πιθανωτέραν ὄχλου Men. 4, 255 (78). κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν ib. 292 (270). τὸ ψεῦδος ἐπὶ σωτηρίᾳ | λεγόμενον *οὐδὲν περιποιεῖσθαι δυσχερές Diph. 4, 399. Caeterum v. ad Diph. 4, 425 (30).
ψῆγμα: χρυσοτεύκτου ψήγματος Eubul. 3, 215 (2, 4).
ψήκτρα: Aristophan. 2, 961 (4).
ψηλαφίζει Anaxil. 3, 355 (12).
ψῆττα: καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς Ephipp. 3, 330 (1, 6) = Mnesim. 3, 570 (v. 42). συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται Anaxand. 3, 184 (1, 50). κέστρας ὀσφύς, | †ψήττας κίσχος (f. ψῆττα, ξίφιος vel ξιφίας) Antiph. 3, 72 (1, 7). ψήττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας Henioch. 3, 561 (v. 3). ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας, ψήττας τινάς Alexid. 3, 429 (1, 12). θρᾶτταν ἢ ψῆττάν τιν' ἢ | μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα | θαλάττιον Antiph. 3, 123 (2, 3). Γλαυκέτης *ἡ ψῆττα Plat. 2, 652 (1, 2).
ψηττάδιον: v. ψηττάριον.
ψηττάριον: συμπαίζει καριδαρίοις ‖ καὶ *ψητταρίοις (vulg. ψηττιδίοις) μετὰ *κωθαρίων Anaxand. 3, 172 (v. 3).
ψηφίζομαι: τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον | -χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα | στῆσαι Alexid. 3, 407 (1, 1).
ψήφισμα: ψήφισμα ἔθηκεν Cratin. 2, 170 (20). Plat. 2, 656 (9). εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός Aristophan. 2, 1039 (21). λαβὼν-τὰ ψηφίσματα | καὶ τὴν ἀνάγκην ib. 1186 (43).
ψηφολογεῖον: ἐκδότω δέ τις | καὶ *ψηφολογεῖον (libr. ψηφολόγον vel ψηφολογίον) ὧδε καὶ δίφρω δύο Aristophan. 2, 1093 (4).
ψηφοπαίκτης: Eudoxi 4, 508.
ψηφοπεριβομβήτρια: μάλ' ἀνδρικὴν | τῶν θηρικλείων-, | *κωθωνόχειλον, ψηφοπεριβομβήτριαν Eubul. 3, 231 (1, 3).
ψῆφος: δίκαιος ὁ λόγος. Α. ἀβάκιον, ψῆφον (an ψήφους?)· λέγε Alexid. 3, 389 (1, 3). οὐ γιγνώσκων ψήφων ἀριθμούς Ephipp. 3, 336 (1, 3). δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί Phryn. 2, 593 (2). Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν | ψῆφος δύναται φλεγυρὰ δείπνου φίλων ἀπείργειν Cratin. 2, 43 (1).
ψήχω: †ψήχει (l. ψῆχ' an ψήχειν? 5, 59) ἠρέμα τὸν βουκέφαλον Aristophan. 2, 961 (2).
ψιάθιον: σκιμπόδιον ἓν καὶ κῴδιον καὶ ψιάθιον Philem. 4, 10 (1).
ψίαθος: ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονώς anon. 4, 700 (383).
Ψίθιος: οἶνον γάρ με Ψίθιον γεύσας | ἡδὺν ἄκρατον Eubul. 3, 264 (6). χοῦς κεκραμένος ψιθίου Anaxand. 3, 201 (20).
ψιθύρα: Thracibus ascribitur hoc inventum Canth. 2, 837 (3).
ψιθυρίζω: οὐκ ἐπίσταμαι | ἐγὼ ψιθυρίζειν anon. 4, 611 (38, 2).
ψίθυρος: τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον *Aristophan. 2, 1189 (59). ψίθυρός τε καλοῦ (an καλεῖ?) καὶ ψωμοκόλαξ *Aristophan. 2, 1011 (15).
ψίλαξ: Aristophan. 2, 1223 (284).
ψιλός: πεφυτευμένη *δ' αὕτη 'στὶν ἢ ψιλὴ μόνον (? an ἢ 'ψιλωμένη?); Eup. 2, 509 (3). τὴν ὀσφὺν κομιδῇ ψιλήν Pher. 2, 261 (1, 4).
ψιμύθιον: δυοῖν ὀβολοῖν *ἔγχουσα καὶ *ψιμύθιον (legeb. ψιμμύθιον)

Amips. 2, 702 (4). *ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον Aristophan. 2, 1078 (6, 3). συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμυθίῳ Alexid. 3, 423 (1, 17). οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις Eubul. 3, 250 (1, 1). ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι | εἴξασι πολιαῖς, ἀνάπλεῳ ψιμυθίου ib. (1, 8).

ψό: v. 2, 1223 (285).

ψόγος: δίωκε *δόξαν κἀρετήν, φεῦγε [δὲ] ψόγον mon. 137. τὸ γὰρ πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει Men. 4, 269 (155).

ψοθοίου v. ψόθος.

ψόθος: †πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου (f. πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου Aristophan.) 2, 1224 (285). Caeterum v. 1, 159.

ψόφησις: εὐδαίμον' ἔτικτέ σε (?) μήτηρ ἰκρίων ψόφησις (al. ψόφησιν cf. 5, 23) Cratin. 2, 192 (51, 3).

ψόφος: ἐὰν *θίγῃ μόνον | αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος | ἔσται πάνυ πολύς Antiph. 3, 30 (1, 11). *κόπῳ κόπον (int. ἐξελαύνειν), ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην Antiph. 3, 139 (13, 3). πᾶς ὁ μὴ φρονῶν | ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἁλίσκεται Men. 4, 277 (195).

ψοφῶ: τί τὸ ψοφῆσάν *ἐσθ'; Β. ἀλεκτρυὼν | τὴν κύλικα καταβέβληκεν Aristophan. 2, 953 (1). ἐψόφηκε τὴν θύραν *τις ἐξιών Men. 4, 280 (208[b]). ἀρεταὶ δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι | κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων *Alexid. 3, 395 (v. 9).

ψύαι: λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι Euphron. 4, 491.

ψυγεύς: ἐπὰν-καλέσῃ ψυγέα *τὸν ψυκτηρίαν Euphron. 4, 489 (v. 1). τρικότυλον ψυγέα Alexid. 3, 411 (2).

ψυκτήρ: εὐτρέπιζε** | ψυκτῆρα, λεκάνην, τριπόδιον, *ποτήριον Antiph. 3, 146 (32). ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλός (Dobr. κάδος,) | ψυκτήρ· τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθείας κέρας ib. 57 (1, 3). τρίποδα καὶ κάδον | παραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου** | μεθύσκεται ib. 61 (1). λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος, | ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις Alexid. 3, 386 (v. 12). ἄκρατον, ἐβόων, τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις | προὔπινεν *αὐτοῖς Men. 4, 220 (2). ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα Epigen. 3, 539 (2, 3). *ἐξ Θηρικλείους ἔλαβεν, εἶτα τοὺς δύο | ψυκτῆρας Dioxipp. 4, 543 (2). ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον | χαλκοῦν κλέψας ἀπορῶν κεῖται Stratt. 2, 785 (3, 1). κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον (?) Hipparch. 4, 431 (v. 6).

ψυκτηρίας: ἐπὰν-καλέσῃ ψυγέα *τὸν ψυκτηρίαν Euphron. 4, 489 (v. 1). Caeterum v. ad 4, 431 (v. 6).

ψυκτηρίδιον-δέκ' ὀβολοὺς (int. ἦγε), Φιλιππίδου | λεπτότερον Alexid. 3, 383 (2, 7).

ψυκτήριον: ὀξίς-καὶ ψυκτήριον | τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον Nicostr. 3, 282.

Ψύλλος: Men. 4, 80 (8).

Ψύρα: Ψύρα-τὴν Σπάρτην ἄγεις Cratin. 2, 84 (7). *Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες ib. 207 (92).

ψυχαγωγῶ: ὁ-νοῦς- | πρὸς ἀλλοτρίῳ-ψυχαγωγηθεὶς πάθει Timocl. 3, 592 (v. 6).

ψυχή: ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας | –· κρεάδι' ἀρνός *ἐστι πίονος | οὐ ζῶντος·-καί | ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐάν | δείξῃ τις ἢ φωνὴν *τι ἢ ψυχὴν ἔχον, | ἀδικεῖν *ὁμολογῶ Alexid. 3, 397 (1, 8). εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις *Eubul. 3, 253 (5). ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων Antiph. 3, 4 (3). τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς Timocl. 3, 612 (2, 1). ἄνθρωπος εἰ-καὶ ψυχὴν ἔχεις; Cratin. min. 3,

378 (1). ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον mon. 552. μετὰ δακρύων διέσωσε (Phryne) τὴν ψυχὴν μόλις Posidipp. 4, 517 (v. 7). τὸ γὰρ | ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν Diph. 4, 402. τροφήν τε γὰρ δίδωσι (int. οἶνος) τοῖσι χρωμένοις, | ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν anon. 4, 605 (16, 5). χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν *Alexid. 3, 394 (v. 5). νέος ὢν ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθὼν Diocl. 2, 841 (1, 3). ἀνεπτερῶσθαι (τὴν ψυχήν) Cratin. 2, 229 (166). [δεδιότα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα Xenarch. 3, 617 (1, 20)]. λόγους μέν | περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει, | ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης Herm. 2, 395 (1, 4). εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ (f. κἂν) ψυχὴν *(πάλιν) | λάβοιμ' ἐγώ Men. 4, 170 (7). ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω anon. 5, 118 (73ª) i. e. anon. fr. 34 ed. min. ὦ ξένη, | βλοσυρὰν-τὴν ψυχὴν ἔχεις Nicostr. 3, 290 (9). ἀεὶ-τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ | τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει Men. 4, 237 (16). καιρός ἐστιν ἡ νόσος | ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' †εἴσω δὴ τιτρώσκεται ib. 236 (14, 8). ψυχῆς ὄλεθρός ἐστι σωμάτων ἔρως mon. 593. βέλτιόν ἐστι σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν mon. 75. τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς | *χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου Men. 4, 252 (65). ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφοῦ (l. σοφός ed. min.) mon. 622. ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος mon. 550. ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους mon. 674. ψυχῆς-οὗτος (i. e. λόγος) μόνος ἔχει θελκτήρια (al. ψυχῶν-ἔχει κουφίσματα) Men. 4, 240 (23). ψυχῆς *πόνος-ὑπὸ λόγου κουφίζεται Philem. 4, 63 (112). ψυχῆς ἰατρὸν κατέλιπεν τὰ γράμματα ib. 6 (v. 6). ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς mon. 549. *ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν, | καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν Men. 4, 271 (166). ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα mon. 548. ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ καθὰ δύνῃ mon. 551. ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα | ταῦτ' ἔστιν ὄψις Antiph. 3, 154 (63) = Alexid. 3, 521 (41) = Men. 4, 273 (175). τὸν φθόνον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς dixit Men. 5, 109 (519) sive fr. 968 ed. min. φθόνος ‖ ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις Men. 4, 235 (12, 8). †ψυχῆς ἀρχαίας οὐδέν ἐστι γλυκύτερον mon. 636. διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ ψυχὴν ἔχειν Euphron. 4, 486 (v. 2). ὅμοσόν μοι μὴ τεθνάναι. *B. τὸ σῶμ' ἐγώ, | ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ Plat. 2, 640 (3) cf. 5, 45 et add. Cf. τύχη.

ψυχικός: Alexid. 3, 525 (67ª).

ψυχορροφεῖν Plat. 2, 694 (58) cf. 5, 51.

ψῦχος: Herm. 2, 417 (21).

ψυχρολουτρῆσαι: ἐψυχρολουτρήσαμεν (Wyttenb. ἐψυχρολουτήσαμεν) Aristophan. 2, 1046 (44).

ψυχρός: ὄξος λαβὼν-εἰς λεκάνην τίν' ἐγχέας | ψυχρόν Alexid. 3, 440 (5, 6). ψυχρά σοι | ἅπαντα παραθῶ (int. τὰ ὀψάρια); B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ; ib. 464 (2, 4). τούτοις-ἄγγελλ' ὅτιὴ | ψυχρὸν τοὔψον, τὸ ποτὸν θερμόν Mnesim. 3, 569 (v. 10). ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, | ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων ib. (v. 28). πρᾶγμα δ' ἐστί μοι *μέγα | φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἀραρότος Alexid. 3, 468 (2). πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον; | ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι Theophil. 3, 627 (v. 4). ψυχρὸν τουτί (f. τουτί·) | παύου φυσῶν-· | *σβέννυ Κελτούς, μὴ *προσχαύσῃς Ephipp. 3, 323 (1, 19). τοῦτ' ἔστι σοι | τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα | ψυχρόν Eup. 2, 521 (2). cf. ad Myrt. 2, 418 (1).

ψύχω: *ψῦξον τὸν οἶνον Diph. 4, 402. οἶνον-πιεῖν ‖ ψυχόμενον ἐν τῷ

φρέατι *(καὶ) χιόνι μεμιγμένον Stratt. 2, 784 (1). καὶ παρατίθει γ' αὐτά (int. τὰ κρεάδι') - | -ἐψυγμένα Alexid. 3, 440 (5, 15). ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ χρόνῳ *Alexid. 3, 395 (v. 10).
†Ψύψαρα v. 2, 207 (92).
ψῶζα: θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν Eup. 2, 506 (21).
ψωθία: λήψει δ' ἐν Ἅιδου *κραπάταλον τριωβόλου | καὶ ψωθία Pher. 2, 288 (4).
ψωθίαι: numi apud Pher. 2, 288 cf. 1, 84. 85.
ψωλός: ψωλὸν γενέσθαι-ἄχρι τοῦ (f. μέχρι) λάρυγγος Diph. 4, 393 (2).
ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί Philippid. 4, 469 (4).
ψωμοκόλαξ: ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' *ουτοσί Philem. 4, 5. ψίθυρός τε καλοῦ (an καλεῖ?) καὶ ψωμοκόλαξ *Aristophan. 2, 1011 (15). φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες Sannyr. 2, 875. ψωμοκόλακες Philippid. 4, 469 (4).
ψωμοκόλαφος: σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην Diph. 4, 399 (1).
ψωμός: Epilyci 2, 889 (3). βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν (al. ζωμὸν) καταπίνειν Amips. 2, 707 (1, 2).
ψώρα: παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισιν Herm. 2, 407 (1, 7). †ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον, ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι Phryn. 2, 590 (8) cf. 5, 41.
ψώσματα Aristonymi 2, 700 (2).

Ω.

ὦ: ὦ Ζεῦ v. Ζεύς. †ὦ Ζεῦ (l. ὦζε) 2, 234 (2). ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' (πολυτίμηθ'). ὦ φίλε Ζεῦ. ὦ Ζεῦ φίλτατε. ὦ Ζεῦ σῶτερ. Ζεῦ σῶτερ. ὦ Ζεῦ ξένιε καὶ μακάριε (f. Καραιέ) 2, 85 (10). ὦ Βδεῦ δέσποτα 4, 688 (338b). ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ. κατ' εὐχήν | σήν, δέσποτ' ἄναξ 4, 158 (1). ἄναξ Ἄπολλον. Ἄπολλον. *Ἄπολλον Ὧρε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σαβάζιε 3, 629 (1, 6). ἀλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν | Φοῖβε μαχαίρας, | καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους 2, 1179 (11). ἀποτρόπαι' 2, 577 (v. 16). ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ. ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ. Ἑρμῆ θεῶν προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου | κληροῦχε, νυκτός τ' ὄμμα 3, 419. ὦ Πόσειδον. Πόσειδον. ὦ Ἡράκλεις. Ἡράκλεις. Ἡράκλεις ἄναξ. Ἡράκλεις φίλε. ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι (an Ἡράκλειδες?) καὶ θεοί 4, 301 (319). ὦ γῆ καὶ θεοί. ὦ θεοί. ὦ πολυτίμητοι θεοί. πολύτιμοι θεοί. †βέρβεια πολυτίμητε 3, 557 (1, 13). ὦ φίλοι θεοί. Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι 3, 458 (4). ὦ Μοῖραι (an Μοῦσαι?) φίλαι 2, 669 (1). Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι 2, 407 (1, 1). ἔγειρε δὴ νῦν Μοῦσα κρητικὸν μέλος. | Χαῖρε δὴ Μοῦσα 2, 144 (10). ἐμοὶ μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην, θεά 4, 131 (1, 1). ὦ Χάριτες αἷσι μέλουσιν ἐψητοί 2, 430 (8). χαίρετε δαίμονες, οἳ Λεβάδειαν- 2, 142 (3). εὔιε κισσοχαῖτ' ἄναξ χαῖρ' (χαῖρε). Διόνυσε χαῖρε 2, 429 (4). *(Διόνυσε) 2, 1011 (16). *Διονῦ 2, 584 (5). ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε καὶ σοφώταθ' 4, 415 (1). ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη | Βραύρωνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον, | Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε, | ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν 4, 388. Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω, | ὦ πότνι', ἀμφιφῶντα 4, 21 (1). δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι, | τρίμορφε, τριπρόσωπε, | τρίγλαις κηλευμένα 4, 556. ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι 3, 617 (1, 21). ὦ Δάματερ (al. Δήμητερ)

2, 799 (1). ὦ Διοσκόρω 3, 303 (1, 4). χαῖρ' ὦ χρυσόκερως (al. χαῖρε χρυσόκερω) βαβάκτα κήλων, | Πάν, Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων 2, 182 (22). Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν 4, 265 (136). ὦ φίλ' ἥλιε. χαῖρε φέγγος ἡλίου 2, 1019 (9). ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις μέρος 4, 278 (199). ὦ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ 2, 357 (82). μάκαρ Ἀήρ 4, 416 (3, 6). Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον *βοεικόν 2, 987 (8). ὦ μεγίστη τῶν θεῶν | νῦν οὖσ' ἀναίδει' 4, 144 (2). ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη 4, 252 (63). ὦ φιλτάτη κλίνη.- | Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὐδαῖμον λύχνε 4, 671 (293). ὦ λυχνίδιον 2, 411 (3). ὦ γαῖα *κεραμί 3, 226 (2). *οἶνος, ὦ κέρας, γενοῦ Herm. 2, 389 (1) cf. annot. σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, | δίδωμι τιμήν 2, 859. χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον 2, 803 (v. 1). παρατεθέντος καράβου, | ὡς εἶδεν αὐτόν "χαῖρε πάππα φίλτατε" | εἶπας 4, 14 (2). *παρατίθου τράπεζα. | -μάττε θυλακίσκε. | ἔγχει κύαθε.- | ἀνάβαινε μᾶζα.- | ἰχθὺ βάδιζ' 2, 237 (1). ἄνδρες ἰχθύες 2, 723 (14). ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες θαλάσσιαι 2, 599 (2). ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα 2, 873 (2). καὶ (al. ὦ) στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων νῆστις χορός 2, 796 (1). ὦ κύων 2, 716 (6). πρασοκουρίδες 2, 787 (1). ἀλλ' ὦ περιστέριον ὅμοιον *Κλεισθένει, | πέτου 2, 322 (2). χαῖρ' ὦ φίλη γῆ 4, 76 (8). ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ 4, 175 (2, 1). ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική, | χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός 2, 990 (13). ὦ καλλίστη πόλι πασῶν, ὅσας Κλέων ἐφορᾷ 2, 535 (1). *δέσποιν' ἁπασῶν, πότνι' Ἀθηναίων πόλι (ita ed. min.) 4, 616 (49, 1). ὦ πόλις πόλις 2, 510 (7). ξυνίετ' οὐδὲν πᾶσα Θηβαίων πόλις 2, 781 (3, 1). ἰὼ Λακεδαῖμον (Λακεδαίμων). χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειόγελως ὅμιλε, ταῖς ἐπίβδαις, | τῆς ἡμετέρας σοφίας κριτὴς ἄριστε πάντων 2, 192 (51). χαῖρε παλαιογόνων ἀνδρῶν θεατῶν ξύλλογε παντοσόφων 2, 646 (1). *χαῖρ' ὦ διαπόντιον | στράτευμα 2, 402 (1). χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος 4, 335 (1). ὦ πονηρὰ καρδία 3, 198 (8). ὦ γῆρας. ὦ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων 4, 239 (21, 1). ὦ γῆρας βαρύ 4, 241 (26, 1). ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα 2, 1065 (2, 5). νύμφα ἀπειρόγαμος- | -παρέσται, | ἔγχελυς, *ὦ (libr. φῶ) μέγα μοι μέγα σοι φῶς**ἐναργές (f. ἃ μέγ' ἐμοὶ μέγα σοὶ φῶς ἔσσετ' ἐναργές) 3, 222. ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα, | ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις *(ἁρμόττον, ἴθ') ὦ γλυκὺς ἀγκών Plat. 2, 677 (4) cf. 5, 49. ὦ *(καὶ) κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς 2, 593 (3). ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος 2, 885 (1). ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ 4, 657 (219). *ὦ (vulg. ὡς) σαπρὰ καὶ πασιπόρνη καὶ κάπραινα 2, 384 (2). ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ 2, 958 (17). ὦ *(χαῖρε) *χρυσόκλυστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν 4, 588 (2). ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν ἀναπνέων δ' ὑάκινθον, | καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρώς· | ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα, | γελῶν δ' ἱπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων, | ἔγχει 2, 318 (2). ὦ ξανθοτάτοις *βοτρύχοισι κομῶν 2, 355 (67). *πῶς ὦ (legeb. πόσῳ) πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας 2, 440 (1). ὦ *ῥύμβοισι μαστίξας ἐμέ 2, 452 (15). ὦ τὴν *εὐτειχῆ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ 3, 393 (1, 1). Σώκρατες ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ' 2, 703 (1). ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν 2, 554 (15). ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν 2, 605 (10). ὦ μεγίστη *γλῶττα τῶν Ἑλληνίδων 2, 173 (4). ἀλλ' *ὦ (legeb. ὡς) πάντων *ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι 2, 364 (4). ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων anon. 5, 121 sive fr. 489 ed. min. cf. add. ἃ τὰ μὲν κομψοὶ

τὰ δὲ φαυλότεροι | φαυλίων μήλων 2, 363 (2). ὡς (an ὦ?) καλοὶ καὶ φιβαλέοι ib. (3). ὦ *λοπαδάγχαι | λευκῶν ὑπογαστριδίων (an ὑπογαστρίων? ed. min.) 3, 269 (16). Ἱερόκλεες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ 2, 515 (16). ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε 2, 657 (3). ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων 2, 615 (1, 1). Πανδιονίδα πόλεως *βασιλεῦ | τῆς ἐριβώλακος 2, 44 (3). βασιλεῦ Σατύρων 2, 395 (1, 1). *μηκέτ', *ὦναξ *Μιλτιάδη καὶ *Περίκλεες, | ἐᾶσατ' ἄρχειν μειράκια- 2, 464 (13). ὦναξ δέσποτα 2, 1180 (15). ὦ δέσποτ' *ὦναξ (vulg. ἄναξ) 4, 272 (170). ὦ *κατάλαβρ' ὦ (cod. V καλαβρὲ) κιθαραοιδότατε 2, 540 (9). Ὦλκαῖε Σικελιῶτα *Πελοποννήσιε ib. (8). παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων 3, 323 (1, 20). Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ 2, 769 (5). Εὐρύβατε *κνισολοιχέ 3, 304 (2). *Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε 2, 1177 (4). καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα | Εὔκρατες *στύππαξ 2, 1197 (87). εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε 4, 481 (v. 4). στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε | *ὥσπερ ἱερεῖον 4, 55 (63ª). ἄνθρωπε βασκανώτατε 4, 671 (291). ἄνθρωπ' ἀλάστωρ 4, 499 (1, 5). φίλ' ἄνερ 4, 115 (1, 2). ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός 3, 332 (v. 13). ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι 3, 410 (1, 7). χαίρετ' ἄνδρες συμπόται 3, 432 (3, 7). ἄνδρες ἑταῖροι 2, 438 (5). ἄνδρες γλυκύτατοι 4, 205 (1). ὦνδρες Pher. 2, 338 (7, 3). Plat. 2, 647 (1). *Aristophan. 2, 1154 (17). ἄνδρες *Eubul. 3, 215 (2, 1) annot. Alexid. 3, 489 (2, 3). Sophil. 3, 582 (1, 3). Philem. 4, 48 (40ª). Men. 4, 74 (4, 3). 231 (7, 1). Cf. p. 182. ὦ πάντες ἄνθρωποι 4, 441 (v. 1). ἀκούετε λεῴ (al. λεώς) Susar. 2, 3 (v. 1). ὦ δημόται. ὦ πολῖται. ὦ λιπερνῆτες πολῖται (?) Cratin. 2, 123 (11) cf. 5, 21. ὦ στρατιῶται. ὦ θεαταί. *ὦ (vulg. οἱ) σοφώτατοι Men. 4, 72 (14). ὦ συνήλικες. ἡμεῖς - οὐχ οὕτω τέως ᾠκοῦμεν *οἱ (legeb. ὦ) γέροντες Eup. 2, 466 (15, 3). ἢ (f. ὦ) *πρεσβῦται πάνυ *γηραλέοι Cratin. 2, 88 (5). παῖδες v. παῖς. ὦ μείρακες. ὦ παρθένοι. ὦ γυναῖκες. γυναῖκες. κέστραν μὲν ὕμμες ὠττικοὶ (l. ὠττικοὶ cf. 5, 54) κικλήσκετε Stratt. 2, 773 (2). ὦ Τελεμησσεῖς (Τελεμησσῆς). ὦ θεῖε Μόρυχε, *πῶς γὰρ οὐ δαίμων ἔφυς; | καὶ Γλαυκέτης *ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας- Plat. 2, 652 (1) cf. 5, 46 et add. μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι | ὑμεῖς 4, 521 (v. 1). Λέρκιππε καὶ Μνήσιππε 4, 235 (13, 1). ὦ Γνήσιππ' 2, 74 (2). Ἐρασμονίδη Βάθιππε 2, 22 (9). Ἀρχίλοχε 4, 409 (1). ὦ Χάρον 2, 194 (52ᶜ). ὦ Κρέων 2, 776 (2). ὦ Σόλων 3, 386 (v. 1). Σόλων 4, 4 (1, 1. 4). ὦ Κλέων 2, 556 (21). al. 4, 30 (1, 1). *ὦ Μεγάκλεες 2, 749 (1). φίλτατε | Εὐριπίδη 3, 288 (2). ὦ Πλάτων 3, 305. ὦ Θρασύμαχε 2, 1033 (16, 8). ὦ Καλλιμέδων 3, 12 (1, 7). λαλῶ Πτολεμαίῳ (f. λάβ' ὦ Πτολεμαῖε) 3, 419 (2) cf. 5, 88. ὦ †Καλαίδη (f. Καλλιάδη) 3, 532 (1, 14). ὦ Χαριάδη 3, 209 (3, 2). ὦ φίλε Κινησία (f. Κνησία) 3, 344 (2). ὦ φίλε *Θέων 4, 454 (1, 15). ὦ Γλαυκία 3, 440 (5, 13). ὦ Κρίτων 3, 543 (v. 1). *Κρίτων 3, 487 (1, 2). ὦ Κράτων 4, 85 (6). *Κράτων 4, 134 (2, 1). ὦ Στράτων 4, 174 (1, 2). Μοσχίων 4, 211 (1, 2). ὦ Φορμίων 4, 444 (2). ὦ Φίλων 4, 142 (1, 1). φίλος (f. Φίλων) 4, 187 (3). ἠριστηκότων | σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἓξ (f. τι, Δήμων, ἓξ) ἀκροκωλίου τινός Alexid. 3, 435 cf. add. Ἕρμων 2, 744 (1). Κνήμων 4, 322 (457). Σίμων v. ad Men. 4, 233 (10, 4). ὦ Παρμένων. Παρμένων p. 809. *Τέχνων ad 3, 524 (62). *Κτήσων 3, 461 (1, 1). Κλειτοφῶν p. 535. Νικοφῶν p. 654. Σιμωνίδη 2, 335 (3, 9). *Σμικρίνη p. 949. Στρατοφάνη 4, 200 (2). Χάρη 2, 821 (22). ὦ Λάχης. ὦ Λάχης Λάχης. Λάχης v. p. 572. *Αἰσχέα ad Dioxipp. 4, 542 (1, 3). ὦ Δημέα 4,

105 (1, 2). *Δημέα* (al. *Σιμύλε* f. *Δημύλε*) Men. 4, 164 (1, 5). *"Ἀρεσία* 3, 245 (3). *ὦ Γοργία. Γοργία* 4, 96 (3. 2). **Κλεινία* (vulg. *Κυάνια*) 2, 868 (4). *Λαμπρία* 4, 71 (9, 4). **Μαντία* v. ad Plat. 2, 681 (5b) add. **Σιμία* p. 940. *ὦ Φανία. Φανία* p. 1104. *Φειδία* v. *Φειδίας. *Φειδύλε* 4, 468 (2). *Λερκύλε* 4, 608 (24). **Δημύλε* 4, 482 (v. 2). cf. *Σιμύλε* 4, 164 (1, 5). *ὦ Πάμφιλ'. *Πάμφιλε* v. p. 792. cf. ad Diph. 4, 422 (17). *Ἱππόνικε* 3, 98 (v. 2). *Ναυσίνικε* 3, 433 (1, 1). *Ναυσίνικ'* ib. 434 (1, 14). *Τρόφιμε. Τρόφιμ'* p. 1074. *Φαίδιμε* 4, 692 (354). **Φιλούμενε* 3, 36 (v. 4). **Φιλῖνε. *Φιλῖν'* v. *Φιλῖνος. *Χαίριππ'* 4, 215 (11). [*ὦ Νικήρατε* 4, 67 (1, 1)]. *Νικόμαχε* 4, 669 (285, 1). **Δίων* ad anon. 4, 608 (25). *Πυργόθεμι* 4, 489 (v. 4). **ὦ Στρούθι'* 3, 449 (5, 1) cf. 5, 89. *Στρουθία* 4, 152 (1, 2). *Στράτιε* 3, 476 (2, 5). *Σμικυθίων* 2, 266 (1, 1). *Χαιρεφῶν* 3, 287 (v. 3). **Σόφων* ad Damox. 4, 532 (v. 61). *Δαίδαλε* 4, 589 (v. 2). *Λύκε* 4, 486 (v. 1). *Καρίων* 4, 492 (v. 1. 5). *Δράκων* 4, 394 (2, 1). *Δρόμων* 3, 551 (1, 1). *παῖ Δρόμων* 4, 572 (v. 8) cf. annot. *Δρία παῖ* Men. 4, 100 (3) cf. add. *ὦ Δευκαλίων* 2, 311 (2). *Δῶρι* 4, 402. **Κῶμε* 3, 174 (v. 2). **Πίστ'* 3, 36 (v. 3). **Χρῆστε* ad Anaxand. 3, 162 (3, 4). *Ὀνήσιμε* p. 702. *Σπινθὴρ *τάλας* 2, 804 (v. 8). *Μάνη* 3, 568 (v. 2). **Μανῆ* 3, 395 (v. 6). **ὦ Σίκων, *(Σίκων)* ib. 394 (v. 4). **ὦ παῖ Σωσία* item *Σωσία* v. p. 995. *ὦ Γέτα. Γέτα* 4, 170 (7. 8). *Συρίσκε* 4, 466 (v. 1). *ὦ Σύρε* 3, 559 (v. 1). *Σύρε* 4, 479 (v. *4. 20). *οὗτος Σύρε* 3, 194. cf. supra p. 772. *Σύρα, Σύρα* 4, 44 (30). **ὦ Σύρα* 4, 444 (1). *γραῦ Θεολύτη, γραῦ* Theop. 2, 804 (v. 5). *δεῦρο παρ' ἐμὲ Θεολύτη* ib. (v. 6). *Δωριάς* 3, 12 (1, 4). *ὦ Σιβύνη* 4, 501 (v. 1). *ὦ Γλύκη* 2, 282 (4, 1). **Τρύφη* 3, 488 (1, 3). 4, 200. *Πυθιάς* 4, 511 (v. 2). *Αἰγίδιον* 3, 252 (3, 1). *χαῖρ' ὦ *Γλυκέριον* 4, 167 (9). *Γλυκέρα τί κλάεις;* 4, 248 (46, 1). *Παμφίλη* v. *Πάμφιλος* p. 792. *ὦ Νικοστράτη* 4, 50 (44, 1). *Ῥόδη* 4, 140 (1, 6). 141 (2, 5). **Φιλουμένη* 4, 255 (76). *Δωροῖ συκοπέδιλε* 2, 57 (2). *Λήδα, σὸν ἔργον* 2, 82 (2, 1). *ὦ γυνή. ὦ γύναι* p. 278. adde Alexid. 3, 493 (1, 6). Philem. 4, 64 (114). *γύναι* Alexid. 3, 420. 461 (v. 4). Philem. 4, 56 (65). 61 (95). Men. 4, 140 (1, 1). 141 (2, 1). 178 (1, 1). Philippid. 4, 470 (1, 1). Cf. p. 278. *ὦ κόρη* v. *κόρη*. cf. *κόρη* ad Pher. 2, 282 (3, 4) add. *παρθένε* p. 808. *ὦ παρθέν'* v. ad 3, 218 (3). *ὦ γραῦ. γραῦ* v. *γραῦς*. adde *γραῦ* Alexid. 3, 449 (4, 3). de Plat. 2, 634 (1) v. annot. *τίτθη (τιτθή)* p. 1050. *ὦ μάμμη* 2, 282 (4, 4). *ὦ μῆτερ. μῆτερ* p. 632. *ὦ θύγατερ* 2, 954 (7). *θυγάτριον* 4, 327 (482). *ὦ ξένη* 3, 290 (9). *δέσποιν'* p. 297. *ὦ παῖ. ὦ παῖ Ζηνός. παῖ* v. *παῖς*. adde **ὦ παῖ* ad Philem. 4, 62 (99). *παῖ Τελαμῶνος* v. ad Aristophan. 2, 1220 (263) cf. 5, 72. *ὦ τέκνον. τέκνον* p. 1013. *παιδάριον* p. 785. *παιδίον* p. 786. *ὦ μειράκιον. μειράκιον* p. 609. *ὦ γέρον. γέρον* v. *γέρων*. *ὦ πρεσβῦτα* p. 887. *πρέσβυ* ibid. *ὦ δέσποτα (δέσποτ')* item *δέσποτα (δέσποτ')* v. p. 297. *δέσποτα* Men. 4, 114 (2). *ἴθ' ὦ ἄνα* Eup. (?) 2, 577 (v. 8). *ὦ πάτερ. πάτερ* p. 820. *πατρίδιον* 3, 627 (v. 3). **παππία* 3, 339 (2, 1). *δοῦλε* 4, 268 (149). *πατριῶτα* 4, 578 (v. 2). *ὦ ξένε. ξένε* p. 665. *ἄνθρωπε* Men. 5, 109 (518). mon. 317. *ἄνθρωπε, μέγας *εἶ* Dionys. 3, 548 (v. 36). reliqua v. p. 183. *μάγειρ'. *ὦ μάγειρ'* v. *μάγειρος*. *παράσιθ'* 4, 412 (3, 1). *ὦ σοφιστά* 2, 553 (11). *ὦ ῥαψῳδέ* 2, 543 (17). *θεοπρόπε* 4, 610 (33). *ὠγαθέ. ὠγάθ'* v. *ἀγαθός*. *ὦ βέλτιστε. ὦ βέλτιστ' (βέλτισθ'). ὦ βέλτιστε σύ. βέλτιστε σύ* v. *βέλτιστος*. *βέλτιστε* mon. 173. Diph. 4, 381 (1, 2). 389 (1, 20). *βέλτιστ'* 388 (1, 1). v.

supra p. 239. ὦ χρηστὲ σύ 3, 175 (1, 5). ὦ φίλε. ὦ φίλ'. φίλε. φίλ'. φίλος (?). ὦ φίλτατε. φίλτατε v. p. 1121. *ὦ γλυκύτατ' 4, 129 (4). ὦ μακάριε (μακάρι') p. 597. μάκαρ 4, 649 (184). ὦ 'γαθή (al. ὦ 'γαθέ ed. min.) Pher. 2, 270 (2). ὦ φιλτάτη. ὦ φίλταται. φιλτάτη v. φίλος. ὦ γλυκεῖα 3, 457 (2, 1). γλυκυτάτη 4, 442 (v. 13). ὦ πονήρα 2, 558 (26). ὦ πόνηρε (πόνηρ'). ὦ πονηρέ. ὦ πονηρὲ σύ p. 872. *ὦ μοχθηρός. *ὦ μοχθηρέ p. 642. κάκιστε 3, 559 (v. 1). *ὦ λακκόπρωκτε 2, 883 (1, 4). *ὦ λάγνα 3, 230. φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες 2, 875. μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε 2, 711 (2). ὦ τοιχωρύχε 4, 285 (232). ἱερόσυλ' 4, 133 (3). ὦ μαστιγία. μαστιγία p. 603. ἀκάθαρτε 4, 502 (v. 2). ὦ φαρμακέ 2, 1194 (80). ὠλιτήριε 4, 530 (v. 8). θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ 4, 465 (1, 4). ὦ κακόδαιμον. κακόδαιμον v. κακοδαίμων. ὦ δαιμόνιε v. δαιμόνιος. ὦ δυστυχὴς v. ad Men. 4, [172 (10)]. 110 (12). 130 (8) add. δυστυχής 4, 472 (1, 2). cf. δυστυχής. ὦ δύστηνε (δύστην') p. 326. ὦ μέλε 4, 204 (1). ἄθλιε v. p. 145. ὦ τάλαν. τάλαν. τάλας p. 998. ἀπόπληκτε 4, 546 (v. 35). ἐμβρόντητε σύ 4, 14 (v. 3). ὦ φρενοβλαβεῖς Eup. 2, 501 (5, 7). ὦ κατάρατε 2, 282 (4). ὦ τρισκατάρατε 4, 90 (7). κατάχωλε 2, 825 (1). ὦ μάταιε 3, 580 (1). ὦ μῶρε, μῶρε 2, 1108 (1, 1). ὦ φλήναφε 4, 101 (2, 3). βάρβαρε 4, 557 (v. 3). ὦ τᾶν v. τᾶν. *ὦ οὗτος 2, 852 (3). ὦ δύσθεον μίσημα v. Aristophan. 2, 1012 (19). ὦ †προνοία (Bgk. πορνεία al. παρανοία) καὶ ἀναιδεία 2, 1031 (14). ὦ τάλας ἐγώ v. τάλας. ὦ τάλαιν' *ἐγὼ κακῶν ib. ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς- 3, 450 (v. 1). ὦ μακάριόν *μ' Men. 4, 69 (1). ὦ (l. ὡς) μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ 4, 425 (32). ὦ μάκαρ ἥτις- 3, 251 (2, 1). ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια | τὰ θηρί' 4, 36 (8, 1). ὦ τρισάθλιοι (tyranni) Men. 4, 92 (5, 1). ὦ τρὶς κακοδαίμων v. κακοδαίμων. cf. ὦ. ὦ *κακοδαίμων (legeb. κακόδαιμον), ὅστις-ἀπεβάφθη 2, 1123 (19). ὦ τοιχωρύχον | ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων λαγύνιον- (?) 4, 376 (1, 1). ὦ πῶς (al. φεῦ ὡς) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις | τὸ σύνολον 4, 3 (1, 1). ὦ πρὸς τῶν θεῶν Alexid. 3, 418 (1, 3). ἐπίτεινον τὸ πῦρ. | ὁμαλιζέτω (an ὁμαλίζετ' ὦ?) τοῖς τάχεσιν Damox. 4, 531 (v. 50) cf. add. Ὑμὴν ὦ, Ὑμέναι' ὦ v. ad Men. 4, 304 (332). de corrupto ὦ Χείρων v. ad Plat. 2, 683 (7) et add. Crases: ὠγαθέ (ὠγάθ'). ὦ 'γαθή. ὠλιτήριε. Ὠλκαῖε. ὦναξ. ὦνδρες. ὠττικοί (?).

ὦ: *πάρες, ὦ (vulg. παρέσο) Aristophan. 2, 1092 (1). ὦ πώγωνος πολυτρίχου (an ὦ πολ. πώγ.? cf. Bk.) Philonid. 2, 424 (5). ὦ περιβοήτου-λαβρωνίου Hipparch. 4, 432 (v. 3). ὦ ταλαιπώρου βίου Apollod. 4, 450 (v. 4). *Arched. 4, 436 (2, 3). *ὦ (legeb. ὡς) τρισκακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ mon. 757. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς | οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ', ὦ ταλάντατος (?) Timocl. 3, 597 (2, 4).

ὦα: τηνδὶ περιζωσάμενος ὦαν λουτρίδα | κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον Theop. 2, 807 (2). ἤδη μὲν ὦαν λουμένῳ προζώννυται (num προζώννυτε? ed. min. an λούμενος προζώννυται? Bentl. Bk.) Pher. 2, 279 (7). ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ὦαν περιδεῖσθαι | περὶ τὴν ὀσφὺν Herm. 2, 405 (6). νικᾷ δ' ὦα λιθίνην μάκτραν ib. 403 (4).

ὠάρια: Anaxand. 3, 201 (21). κάρυα, *ῥόας, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα, || ὠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια Ephipp. 3, 340 (3).

ὧδε: ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα Eup. 2, 528 (5). τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ' εἰληφότες Plat. 2, 677 (5). οὐκ *οἶδ', ὑπονοῶ δ' *(ὧδ') ἔχειν Cratin. min. 3, 378 (1). ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην- | τὰ στόματα τῶν νεωτέρων *κατακάει', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιου-

τοσί-; Anaxand. 3, 175 (1, 5). τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένος (ἀνειμένως?) | εὔπιστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει-; anon. 4, 613 (41, 1). γαυριῶσαι δ' ἀναμένουσιν ὧδ' ἐπηγλαϊσμέναι | *μείρακες φαιδραὶ τράπεζαι Cratin. 2, 177 (9). πῶς ἂν (?) κομίσειέ μοί τις (?) | θυμαλώπων ὧδε μεστὴν ἐσχάραν; Stratt. 2, 786 (5). ἐκδότω δέ τις | καὶ *ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο Aristophan. 2, 1093 (4). τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι Cratin. 2, 46 (5).

Ὠιδεῖον: *(ὁ) Περικλέης, τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου | ἔχων Cratin. 2, 61 (1). φληναφῶν ἄνω κάτω | Λύκειον, *Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας (al. ᾠδεῖον πύλας) *Alexid. 3, 394 (v. 2) cf. 5, 88.

ᾠδή: πότερα βούλεσθε τὴν *(νῦν) διάθεσιν | ᾠδῆς ἀκούειν, ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον; Eup. 2, 548 (3). μὴ ποθοῦντ' (an ποιοῦντ'?) ᾠδὰς *ποιητὴν καὶ μέλη Alexid. 3, 509 (11, 2). μέλπειν δ' ᾠδαῖς | τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον, | τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους | τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν (f. μεταβάλλοντας cf. 5, 81) Anaxand. 3, 183 (1, 19). μισθωτῶν ᾠδὴν commemoravit Telecl. 2, 365 (8).

ᾠδί: ἐξὸν ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας | αὐλουμένους *ᾠδί Apollod. Car. 4, 442 (v. 13).

ᾠδός: μετὰ Λέσβιον ᾠδόν Cratin. 2, 159 (19). ἴσχε, τὸν ᾠδὸν (poculum) λάμβανε Antiph. 3, 46 (1, 2). *οὐκ ἀλλ' ἔθυον δέλφακα †ωδον (l. νωδὸν ed. min.) θήσειν Eup. 2, 541 (11).

ὠθισμός: ἐπὶ τίνα δ' *(ὧδ') ἄλλην τέχνην- || ὠθισμός ἐστι δακτύλων *τοιουτοσί | ἢ πνιγμός, *ἂν μὴ ταχὺ δύνηται καταπιεῖν; Anaxand. 3, 175 (1, 7).

ὠθῶ: παίειν με τύπτειν *λακπατεῖν ὠθεῖν δάκνειν Pher. 2, 323 (6). βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις Aristophan. 2, 1129 (8). τήν τ' ἐναύλιον | ὠθῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην anon. 4, 676 (305, 7) cf. 5, 121. τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης Aristophan. 2, 1108 (1, 6). ὁ δ' ἕτερος (fluvius) *ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν Metag. 2, 753 (1, 3). Φοίνικα- | ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν, | *κἀφ' ὅρμον ὦσαι (libr. καὶ φορμιῶσαι an κἀκφορτιῶσαι? ed. min.) ναῦς ἀναγκάσας δύο Criton. 4, 537 (v. 3).

Ὠκεανός: ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο Diph. 4, 416 (3, 5).

†ὠκερας (l. ὦ κέρας) Herm. 2, 389 (1, 2) cf. ed. min.

ὤκιμον: χοροὺς ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων | πέταλα καὶ θριδακινίδων | εὐόσμων τε σελίνων Stratt. 2, 787 (1, 5). Κόρινθον ἦλθον· ἡδέως ἐνταῦθά πως | λάχανόν τι τρώγων ὤκιμον διεφθάρην Eubul. 3, 229 (1, 2). Cf. Ὤκιμον.

Ὤκιμον: ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὤκιμον (libr. ὤκιμον) λαμπρὸν (an λαμπρὰ?) πάνυ Anaxand. 3, 165 (1, 6). πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα- | -καὶ παρ' Ὤκιμον Nicostr. 3, 285 (1).

ὠκύπτερα: ταῶν-, | οὓς βόσκεθ' ὑμεῖς ἕνεκα τῶν ὠκυπτέρων Stratt. 2, 774 (7).

ὠλεκρανίζειν (rectius ὀλεκρανίζειν) anon. 4, 681 (316) cf. add.

†ὦλεν (Lobeck. ὁ δεῖν') Pher. 2, 274 (1).

Ὦλος καὶ Εὐρύβατος ap. Cratin. 2, 24 (14) cf. Τριβαλλός.

ὤμιλλα: *εἴσειμ' ἐνθάδε μείνας | εἰς ὤμιλλαν Eup. 2, 539 (7). εἰς ὤμιλλαν ἀριστήσομεν; | ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα; ib. 525 (1).

ὠμόγραυς: *σπαρτοπόλιος ὠμόγραυς (vulg. σπαρτόπωλις ὁμογραῦς) Men. 4, 312 (387) cf. 5, 109.

ὠμόλινα: ὠμολίνοις κόμη βρύουσ', ἀτιμίας πλέως (?) Cratin. 2, 20 (8) v. annot.

ὦμος: τήν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται Alexid. 3, 423 (1, 9). τὸν ὦμον θλίβομαι Aristophan. 2, 1084 (12). λίχνων ἀνδρῶν | ἀγάπημα *φέρων κατὰ τῶν ὤμων Axionici 3, 531 (1, 6).
ὠμός: μύκητας ὠμοὺς ἂν φαγεῖν *(ἐμοὶ) δοκῶ Antiph. 3, 103 (1, 2). πρῶτον ὠμῶν κειμένων | τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι Arched. 4, 435 (1, 1). χορδῆς ὀβελίσκους- | δύ' ἐχθὲς ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας Euphron. 4, 487 (v. 33). ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ, | βαρὺ καὶ κοπῶδες Alexid. 3, 474 (1).
ὠμοτάριχος: πίναξ- | ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν Nicostr. 3, 278 (1). ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν Alexid. 3, 389 (1, 4).
ὠμότης: ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης mon. 267.
ὠμόυπνος: οἰμώξει μακρά, | ὁτιή μ' ἀνέστησ' (f. ἀνίστης) ὠμόυπνον Eup. 2, 551 (8).
ὠνή: v. ad 2, 1084 (13).
ὠνητής: *ἐὰν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν | λάβωσιν (pisces) Antiph. 3, 88 (v. 7).
ὠνητιῶν v. ad 2, 809 (2).
ὤνιος: οὐ τὰ *βιβλί' ὤνια Eup. 2, 550 (6). πρῶτος-εἶδεν εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία Euthycl. 2, 890. τῆς οὐσίας-εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι (pisces), | ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει Alexid. 3, 413 (v. 7). οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα *τιμιώτερον· | θανάτου γάρ ἐστιν ὤνιον Men. 4, 180 (5). τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου | ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος anon. 4, 673 (296). τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν, | φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους-; Anaxand. 3, 175 (1, 11).
ὠνοῦμαι: πόσου τοὺς κεστρέας | πωλεῖς δύ' ὄντας; δέκ' ὀβολῶν, φησίν. βαρύ· | ὀκτὼ λάβοις ἄν; -εἴπερ ὠνεῖ τὸν ἕτερον Alexid. 3, 391 (2, 10). ὃν *ἂν δ' ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον | παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις ὠνούμενον ib. 415 (1, 7). ἐν Πάρῳ (Vlixen vidi), | σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον Cratin. 2, 97 (8). ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος | τιμήν, ὁ δ'- | ἐρίν' ἀπέδοτο σῦκα πωλεῖν ὀμνύων Alexid. 3, 437 (1, 6). τῶν-ὠνουμένων | προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν | ἐκ κραιπάλης ib. 386 (v. 6). αὐτοί (pisces) τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων, | τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους ib. 413 (v. 6). θᾶττον ἀποπέμψουσι (piscarii) τοὺς ὠνουμένους ib. 439 (4, 18). ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ | ὠνήσομαι λύχνον τίν' ἢ στίλβην Herm. 2, 392 (8). ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ | ὠνήσομαι στίλβην τιν', ἥτις μὴ πότις Plat. 2, 685 (15). μὴ *κλᾶ'. ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι Aristophan. 2, 961 (1). ψαιστά, λιβανωτόν, †μόνα τ' αὐτῶν ἥσομαι (f. αὐτὰ ταῦτ' ὠνήσομαι) anon. 4, 679 (310). δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς *ἐώνημαι (libr. ἐωνημένος al. ἐωνημένοι) μόνον- Eup. 2, 492 (14). *ἰχθὺς (vulg. ἰχθῦς) ἐώνηταί τις- || ἢ νῆστις ὀπτᾶτ'-; Aristophan. 2, 1076 (3, 1). κρούων-αὐτὰς ἐωνούμην ἐγὼ Eup. 2, 505 (15). †ὤνητο (al. ὠνητιῶν) δέρμα τοῦ θηρός (f. ὠνεῖτο δέρμα θηρὸς cum Bergkio et Bk.) Theop. 2, 810 (2). Χῖος δεσπότην ὠνήσατο Eup. 2, 533 (3). ἡ δ' (i. e. ἑταίρα) οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος | *ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον Amphid. 3, 301 (v. 4). πρίασθαι v. supra p. 887 sq.
ᾠόν: ᾠὰ λευκά γε | καὶ μεγάλα· χήνει' ἐστίν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ. | οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν Eriph. 3, 557 (2). ἀνεμιαῖον ᾠὸν ex Arar. 3, 274 (2). cf. supra 179. πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ | ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις Plat. (cf. 5, 42) 2, 619 (1). Aristophan. 2, 1016 (5). cf. add. ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών Aristophan. ib. (4). ἀπολωλεκὼς | ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα Theop. 2,

795 (3). οὐαίδιον- | οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα | ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοιῶν Nicomach. 4, 587 (1). τεττάρων ᾠῶν-| τὸν νεοττόν (l. τὸ νεοττίον [νεόττιον] an τὸν νοττόν?) Men. 4, 81 (2). ᾠῶν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχεν νεόττια Diph. 4, 427 (40). διέτρεχε τούτων σκορπίος, | ὑπέφαινεν ᾠῶν ἡμίτομα τοὺς ἀστέρας Alexid. 3, 502 (1, 10). ᾠὸν ἐπιτετμημένον ib. 462 (1, 10). μόνος φύσκην ποιῶ, | κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον Philem. 4, 18 (1). οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σύ | εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι, | σεμίδαλιν, ᾠά Men. 4, 222 (1, 8). κάνδυλον, ᾠά τ', ἀμύλιον Euang. 4, 572 (v. 8). οὐ βολβόν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας, | οὐκ ᾠόν, οὐ ξύλ' Alexid. 3, 465 (3, 8). μάραθ', ᾠά, φακή, τέττιγες, *ὀποί Anaxand. 3, 184 (1, 58). καππάριδος, ᾠῶν, ταρίχους, καρδάμων, θρίων, ὀποῦ Antiph. 3, 78 (1, 4). βολβούς, κοχλίας, κήρυκας, *ᾤ' (libr. ὠά), ἀκροκώλια Alexid. 3, 513 (18, 2). ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων, | Χῖον πίνων Anaxil. 3, 345 (1, 4). ἴτρια *τραγήμαθ' ἧκε, πυραμοῦς, ἅμης, | ᾠῶν ἑκατόμβη Ephipp. 3, 328 (1, 4). μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέροι; B. τρώγοιμι καί | ᾠὸν δὲ καταπίνοιμ' ἄν (an ναί. | A. ᾠὸν δέ; B. καταπίνοιμ' ἄν?) Antiph. 3, 77 (v. 5). ᾠά, κάρυα, ἀμυγδάλαι (an ᾤ', ἀμυγδάλαι, | καρύδι'? ed. min.) Philyll. 2, 864 (3). κάρυ' *ἐντραγεῖν, *ᾤ' (legeb. ὠὰ), ἐγκρίδας Antiph. 3, 143 (21). ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ᾠά, *σησαμαῖ Amphid. 3, 303 (1, 3). πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά, σήσαμα Philippid. 4, 473. ᾠὰ cottabi praemium v. ad Antiph. 3, 29 (1, 2) cf. 5, 74. τῶν-κροκοδείλων οὗτος (ichneumon) ᾠὰ λαμβάνων, | πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον *καταγνύει Eubul. 3, 254 (1, 13).

ὥρα: v. ad Plat. 2, 616 add.

ὥρα: ὥρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς mon. 753. τὸ δέ | ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν Damox. 4, 531 (v. 24). ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδών | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 33) συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν | δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθὺν ἀγοράσαι Dionys. 3, 548 (v. 19). προνοησάτω (an περινοησάτω?) δ' ὅπως | *(ἔτι) νέος ὢν *ἀγαθόν τι τῇ ψυχῇ παθὼν | *ὥρᾳ (cod. εἰς ὥραν) *καταλύσει Diocl. 2, 841 (1, 4). ἐμοὶ μὲν εἰκός ἐστ' ἐρᾶν, | σοὶ δ' οὐκέθ' ὥρα Pher. 2, 284 (6). ὥρα βαδίζειν *μοὔστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην Aristophan. 2, 1139 (6). ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν *(τὸν) κωπητῆρα λαβόντα Herm. 2, 404 (5, 1). ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ᾠὰν περιδεῖσθαι ib. 405 (6). ὥρα περαίνειν *ἐγχέλεια, καράβους, | κόγχας Posidipp. 4, 517 (v. 1). *ἀφαιρεῖν | ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι Philyll. 2, 857 (1, 2). ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν *καναχῶν *ὀλόφωνος ἀλέκτωρ Cratin. 2, 162 (1). ὥρα et ἡμιώριον ap. Men. 4, 314 (400). εἰς ὥρας ἐγώ | πλεύσω, φυτεύσω Philem. (?) 4, 41 (21, 3). αὑτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ Apollod. 4, 454 (1, 5). ὥραν *ἀπολείβειν καὶ τρυφὴν ex anon. 4, 612 (39). Cf. Ὧραι. ὥρασιν.

Ὧραι: ὕφασμα καινὸν *Ὡρῶν (codd. ὡρῶν) Herm. 2, 381 (3). *ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς Alexid. 3, 502 (1, 6).

ὡραΐζεσθαι: Cratin. 2, 170 (21). *ὡραζομένη (cod. ὡραϊζομένη) καὶ θρυπτομένη Eup. 2, 557 (23). ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους Men. 4, 295 (291).

ὡραῖος: τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί Alexid. 3, 470 (1, 5). ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις *ὡραῖον φιλῶν (libr. ὡραίων φιλων) | τρόπων ἐραστής ἐστι, τὴν ὄψιν παρεὶς Amphid. 3, 307 (2, 2) cf. 5, 85. τούς-μαθητὰς τοὺς ὡραίους, | οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους | μελετᾷ Φεί-

δων καὶ καταβαίνειν Mnesim. 3, 568 (v. 5). ὡραῖον-μειρακύλλιον | ποίαις ἐπῳδαῖς, ἢ λόγοις ἁλίσκεται | τίσιν-, *ἂν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην *(τὴν) τῶν ἁλιέων; Anaxand. 3, 175 (1, 12). ὑμῖν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας | ὡραίας πρότερον Metag. 2, 751 (1, 2). Aristag. 2, 761 (1, 2). καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα Men. 4, 154 (4). θρασεῖαν, ὡραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἅμα Men. 4, 131 (1, 2). ἀλλ' ἔλαβεν αἰσχράν· οὐ βιωτόν ἐστ' ἔτι ‖ ἀλλ' ἔλαβεν ὡραίαν τις· οὐδὲν γίγνεται | μᾶλλόν τι τοῦ γήμαντος ἢ τῶν γειτόνων Anaxand. 3, 195 (1, 11). ὑπερήφανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὡραία γυνή mon. 734. εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν Herm. 1, 97 (4).

ὥρασιν: μὴ *ὥρασι μέν | τὰ (vulg. ὥραισι | μετὰ v. annot. et add.) τῶν κακῶν ἔχοιθ' ὁ τοὺς θέρμους φαγών Alexid. 3, 507 (9, 1).

Ὠρεός: *Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ Archipp. 2, 719 (2).

ὡρικός: πάνυ γάρ ἐστιν ὡρικώτατα (al. ὡρικωτάτη ita ed. min.) | τὰ τιτθί' (an ὡρική, | τά τε [vel δὲ] τιτθί') ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα Cratet. 2, 248 (4). ὡρικὸν μειράκιον Aristophan. 2, 1047 (45). ὡρικὴ κόρη (an ὡρικῶς c. Dobr.?) ib.

ὥριμος: πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος (int. ἰχθὺς)· ἢ πόθ' ὥριμος (an πόθ' ὥριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἀώριος?) Nicomach. 4, 584 (v. 21).

ὡρολόγιον: ὥστε περιφέρειν | ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 14).

Ὦρος: *Ἄπολλον Ὦρε (libr. Ἀπολλόδωρε) καὶ Σαβάζιε Theophil. 3, 629 (1, 6).

ὠρύομαι: ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται Plat. 2, 659 (1, 2).

Ὠρώπιοι: κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὠρωπίοις Xenon. 4, 596.

ὡς: ἐάσαθ' οὕτως *ὡς ἔχει (libr. ἔχειν) Philem. min. 4, 68 (1, 1). ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει Sotad. 3, 585 (1, 12). παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν (an ὡς ἔχομεν εἰς?) Τάρταρον Pher. 2, 300 (1, 21) cf. 5, 28. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας Plat. 2, 677 (6). τὰ πράγμαθ' ὡς πέφυκεν οὕτως γίγνεται Philem. 4, 38 (13, 6). ταὐτόματον, ὃ γίγνεται | ὡς ἔτυχ' ἑκάστῳ, προσαγορεύεται τύχη ib. 51 (48). ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα Men. 4, 84 (13) = mon. 190. γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἐᾷ | ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ' Men. 4, 164 (1, 8). ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται ib. 288 (245). καλὸν δὲ (?) τὸ ζῆν, ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ anon. 4, 599 (2[a]). τὴν ὥραν ἰδών | τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται Sosip. 4, 483 (v. 34). ἀλλ' εὐθύς, ὡς βούλει *σὺ χὤν βούλει τρόπον Philem. 4, 4 (1, 15). *τρέφει δὲ χωρίς, ὡς *ἐλευθέραν πρέπει Men. 4, 201 (3). ἔγχει *κάπιβόα τρίτον παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν Pher. 2, 318 (2, 5). ὡς μὲν ἀνθρώπων λόγος. ὡς ὁ παλαιὸς | λόγος acc. c. inf. ὡς ὁ λόγος. ὡς λόγος p. 586. ὡς λέγουσ' (λέγουσι λέγουσιν). ὡς λέγουσιν ἡμῖν. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί v. p. 576. ὡς ὑμεῖς λέγετ'. ὡς λέγεις. ὡς λέγω σοι ibid. ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὥς φασίν τινες. ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν. ὥς φασ' (φασι φασιν). ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος. ὥς φησι τοὐπίγραμμα. ὥς φησιν Πλάτων. ὥς φησιν (φησι. φησ'). ὡς σὺ φῄς supra p. 1115. 1116. ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης Antiph. 3, 120 (1, 7). ὡς ἔφραζέ μοι Timoth. 3, 589 (v. 2). ὡς ἀκούομεν Alexid. 3, 483 (1, 1). ὡς ἀκήκοα Philem. 4, 22 (v. 1). ὡς εὖ οἶδ' ἐγώ Phryn. 2, 603 (3). ὡς γασί σοι (?) Eubul. 3, 218 (2). ὡς ὁρᾷς. ὡς ὁρᾶτε supra p. 715. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ Timocl. 3, 598 (v. 3). cf. δοκῶ. δίμυξον ἢ τρίμυξον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ (al. δίμυξον*, ὡς ἐγὼ δοκῶ) Metag. 2, 758 (3) cf. add. ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ 3, 557 (2). ὡς *γοῦν ἐδόκει Timocl. 3, 609 (v. 3). κράτιστος

ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ | τοῖς χρωμένοις Alexid. 3, 444 (1, 15). ὡς ἐμοὶ δοκεῖς. ὡς δοκεῖ. οὐχ ὡς δοκεῖ v. p. 319. 320. ὡς ἔοικας. ὡς ἔοικέ που. ὡς ἔοικε (ἔοικ') v. ἔοικα. adde ὡς ἔοικεν (ἔοικε) Cratin. min. 3, 374 (1, 3). Philem. 4, 10 (1, 2). Men. 4, 72 (14). Apollod. Car. 4, 447 (v. 5). Posidipp. 4, 526 (5). Amips. 2, 703. Eubul. 3, 208 (2, 3). 240 (v. 2). Amphid. 3, 317 (2, 1). 318 (5). Alexid. 3, 521 (42). Philem. 4, 5 (v. 2). Men. 4, 81 (1). 127 (3, 2). 184 (7). 256 (84). 326 (477). mon. 216. Diph. 4, 407 (1, 3). ὡς ἔοικεν (Ddf. ἔοικ') Anaxand. 3, 181 (v. 11). οὗτοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, -| τῶν φορτίων μέγιστον Anaxand. 3, 195 (2, 1). ἐγένετ' ἐμβρόντητος, *(ὡς) | οἶμαι δικαίως Antiph. 3, 149 (44, 4). ἂν ἀνατραπῇ - πλοῖον, εἶθ', ὡς γίγνεται, | ληφθῇ νέων τις Alexid. 3, 413 (v. 3). ἐὰν ἀγαθοῦ *(δὲ) γείτονος γείτων ἔσῃ, | ὡς προσδιδάσκεις *ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις Men. 4, 240 (22, 4). ὡς γὰρ πέφευγας προσδόκα καὶ μὴ φυγεῖν Philem. 4, 59 (82). †ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει Men. 4, 270 (159). κρίνει φίλους ὁ καιρός, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ mon. 276. ὡς σπλήνιον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος || εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ Philem. 4, 42 (25b). *κἀθ' ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους | ἀπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην Men. 4, 178 (1, 7). οὐκ ἔστιν - φάρμακον μέθης | οὐδὲν τοσοῦτον ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω | λύπην τίν' Amphid. 3, 317 (2, 2). οὐκ ἔστιν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα, | οὐδ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή Alexid. 3, 521 (40). οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν -| - ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή Men. 4, 259 (101). οὐδὲν - οὕτως ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τἀλλότρια ex Men. 4, 330 (496). σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς (Bk. ὥς γ') Ἀχιλλεὺς οὐδὲ εἷς Phryn. 2, 600 (5) cf. 5, 41. ὡς οὐχ ἕτερον (?) ἄνδρα σάρκινον Aristophan. 2, 1183 (26). φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης anon. 4, 696 (368). οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα (num λέγοντά σε?) | "ἥμαρτον", †ὥστε πρὸς σέ με (f. ὡς τὸ πρόσθε ed. min.) συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4). Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς Λεόντινος (Λεόντιος?) | εὔχρως τε φᾶναι (num πεφάνθαι?) καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός Theop. 2, 800 (1). πρὸς τὸν πόλεμον καὶ θάνατον ὁρούειν, ὡς ἱερεῖα ex Philem. 4, 66 (127). ὡς Πυθαγοριστῇ θύομεν τῷ Λοξίᾳ Mnesim. 3, 567. μή ποθ' ὡς λύκος χανὼν | καὶ τῶνδ' ἁμαρτὼν ὕστερον συχνὸν δράμῃς Eubul. 3, 212 (v. 11). ὡς ὄνος ἀπωτέρω (num ὄνοι δ' ἀπωτέρω?) κάθηνται τῆς λύρας Cratin. 2, 150 (6). τὰς ὑποπαρθένους, ἁλμάδας ὡς ἐλάας, | στιφράς Aristophan. 2, 997 (5). ὁρῶ - ὡς ὄμφακα (l. στόμφακα) διασαυλούμενον Aristophan. 2, 1192 (67) cf. 5, 70. ὡς δ' ἠπάτῳ μοι διελέγου Eubul. 3, 234 (2). ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών Aristophan. 2, 1016 (4). ἐνταῦθα περὶ τὴν ἐσχάτην δεῖ κερκίδα | ὑμᾶς καθιζούσας θεωρεῖν ὡς ξένας Alexid. 3, 402 (1). στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον Antiph. 3, 141 (17). κτώμεθ' αὐτὰς (mulieres) ὡς ἀναγκαῖον κακόν mon. 305. ἔχομεν (Lamiam) - ὡς χαλεπῶν χαλεπώτατον (an τῶν χαλεπῶν χαλεπωτάτην?) Men. 4, 191 (2, 4). [καταγέλα ὡς κενοῦ] Damox. 4, 530 (v. 14). *κατέπαρδ' αὐτῶν | ὡς ληρούντων Epicrat. 3, 371 (1, 29). ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα Cratet. (Antiph.) 2, 247 (1). τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (an ὄν? 5, 80), | ὠνόμασεν ὀρθῶς Anaxand. 3, 169 (1, 2). Ἀρχέστρατος - δοξάζεται | παρά τισιν οὕτως ὡς λέγων τι χρήσιμον Dionys. 3, 548 (v. 25). τὰ σῖγμα συλλέξαντες, ὡς αὐτοὶ (Fritzsch. αὐτὸς) σοφοί Eubul. 3, 218 (3). οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὡς ἀπόρθητοί ποτε -; Antiph. 3, 63. σὺ λαλεῖς ἐν ἀνθρώποισιν ὡς ἄνθρωπος ὤν -; Philem.

4, 43 (27ᵃ). ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν | ὡς ὑστερίζων Men. 4, 179 (2, 5). ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος τιμήν Alexid. 3, 437 (1, 6). τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι | διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων Hegesipp. 4, 479 (v. 16). εὖ γ' *ἐξεκολύμβησ' οὑπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον Aristophan. 2, 975 (11). χωρεῖ 'πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς *εἰς ἐμβολήν ib. 1190 (60). *μινθώσας ἄφες | ὡς ἐκ διατριβῆς Damox. 4, 530 (v. 16). ζῆθι προσεχόντως, ὡς μακρὰν ἐγγὺς βλέπων mon. 191. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος Men. 4, 177 (2). ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ Telecl. 2, 369 (1). ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστὶν ὡς ἠνδρωμένη Cratin. 2, 209 (102) cf. ib. 1230. *(τὸ) γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὖσ' ἐπτέτης (ἐπτέτις Fritzsch.) anon. 4, 627 (94). σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει | τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν Antiph. 3, 129. οὐ δώσω δὲ κἂν Ἅιδου δίκην | ὡς ἠσεβηκὼς εἰς τάλαντον ἀργυροῦν; anon. 4, 668 (282). μήτε μετεχέτω λόγου | παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον κακόν | κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος anon. 4, 618 (50, 5). τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον | -χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα | στῆσαι-ἐν τοῖς ἰχθύσιν ‖ ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσι τῆς τέχνης μόνον | σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν Alexid. 3, 407 (1, 5). *ὡς τἄλλα (vulg. ὥστ' ἄλλα) μὲν- | δαπάνην ματαίαν οὖσαν αὐτῶν οὕνεκα, | τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ τοῦτ' ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς Antiph. 3, 90 (2, 5). ἐὰν δὲ "*σεῦτλον", ἀσμένως ἠκούσαμεν· | ὡς οὐ τὸ σεῦτλον ταὐτὸν ὂν τῷ τευτλίῳ Alexid. 3, 448 (2, 7). ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν *ἑστιῶν | ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον Demonici 4, 570. ἀνθρώπων ὁρῶ | πλῆθος προσιόν, ὡς τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν | ἐνθάδε συνόντων Alexid. 3, 428 (1, 2). ἐπείσαμεν | λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα ‖ ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος Eubul. 3, 215 (2, 4). τῷ τε μαγείρῳ μὴ λυμαίνεσθ', | ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων, | ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων Mnesim. 3, 569 (v. 27). ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένῳ δ' οὕτω λαλεῖν (f. τούτῳ λαλεῖς) Men. 4, 215 (12). ὡς ὑμῖν ἐγὼ | *πάντ' ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ κατηγορούμενα Eup. 2, 510 (6) cf. 5, 38. ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι | ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ Ephipp. v. ad 3, 340 (6) add. εἰς καιρὸν ἥκεις, ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη ‖ σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ' Alexid. 3, 451 (v. 1). ὡς *ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι Xenarch. 3, 616 (1, 1). ὡς οὐκέτ' ἂν | φύγοιμι** στιβάδος ἐξ ὅτου 'φαγον Eup. 2, 526 (4) cf. 5, 38. ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι *φέρειν | σκεύη τοσαῦτα Aristophan. 2, 1084 (12). φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος ib. 1199 (97). οὐ μέλλειν ἐχρῆν, ὡς ἀγοράσω | ἀπαξάπανθ' *ὅσ' ἂν κελεύῃς ib. 944 (2). ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ *πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί ib. 1049 (5). ἥκει- | Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς *εἰς καλὸν | τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον | πρῶτος λέγω σοι Men. 4, 174 (1, 2). ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν· | *ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὡς καλεῖ δή μ' | ὁ *χορὸς ὁ φιλοτήσιος Aristophan. 2, 1202 (109) cf. 5, 70 et add. εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι *δή | ἡμᾶς ἔδει τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν ib. 990 (15) cf. 5, 60. ὡς ὅστις αὐτῆς *(τῆς) ἀκμῆς τῶν σωμάτων | ἐρᾷ-, | τῆς ἡδονῆς ἔστ', οὐχὶ τῶν φίλων φίλος Alexid. 3, 411 (v. 1). δεῖ- | -τὸν βίον διασκοπεῖν, | ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν, καὶ τὴν ἀκμὴν | -πρὸς τί καταθέμενος (f. κατατιθέμενος)· ὡς | αὐτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ | μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν Apollod. 4, 454 (1, 4) v. annot. οὗ (i. e. κοπρῶνος) πλήρει *βροτῷ | οὐκ ἔστι μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν | μακρὰν βαδίζων-ἀνήρ | -παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν Eubul. 3, 230 (2, 4). ὡς ὁ

μὲν κλέπτης, ὁ δ' ἅρπαξ- Myrt. 2, 419 (v. 1). *ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός* Pher. 2, 297 (3). *ὡς μὲν γάρ εἰσι νήστιδες, γιγνώσκεται* Aristophan. 2, 1007 (4). **ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει | ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὁ δ'-* Posidipp. 4, 513 (v. 3). cf. annot. p. 514. *ἔδωκε μνᾶν, ἵν' αὐτὸν μὴ λέγῃ | ὡς ἔφυ τῇ μητρὶ παίδων πρῶτος ἐκ *βαλλαντίου* Telecl. 2, 371 (1, 2). *ἔλεγον *(ἂν) τάδε, | ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν-* Antiph. 3, 104 (v. 10). *ἦν *ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος ὡς δὶς παῖς *γέρων* Cratin. 5, 16 (13). *ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακή· | Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν* Eubul. 3, 260 (2, 10). *ἔφα τις ὡς ἅλμῃ θερμῇ | τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν ἀνὴρ Μοσχίων φίλαυλος* Axionici 3, 532 (1, 12). *ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὡς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;* Aristomen. 2, 733 (1). *νῦν δ' οἶδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐ μία* Philem. 4, 6 (v. 1). *ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν | ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις* Eubul. (Arar.) 3, 226 (2, 4). *ἠκούσαμεν | καὶ τοῦτο - οἴκοι πόθ' ὡς | *(ὅσ') ἂν ὁ μάγειρος ἐξαμάρτῃ, τύπτεται, | ὥς *φασιν, *αὐλητὴς παρ' *ὑμῖν* Eubul. 3, 235 (3). *ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι | φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις, | ὡς ἀκίνητοι †νῦν εἶναι βοᾶν* (f. *τε βοᾶν ἐστε*) *καὶ πονεῖν μόνον* Alexid. 3, 491 (1, 3). *μέμνησο νέος ὢν ὡς γέρων ἔσῃ ποτέ* mon. 354. *μηδ' εἰδέναι | ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥάδιον παραινέσαι* anon. 4, 692 (354). *λαλοῦσ' ἁπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν, | ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως* Anaxil. 3, 348 (1, 24). *ἐπομνύουσα τὰν Κόραν- | -, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, | ὡς πῶλος ἀδμής* Epicrat. 3, 369. *σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ, | ὡς ἔστ' ἐραστής, ὅστις- | τρόπων ἐραστής ἐστι-; | -οὔτε τοῦτο πείθομαι, | οὔθ' ὡς πένης ἄνθρωπος- | -οὐ λαβεῖν τι βούλεται* Amphid. 3, 307 (2, 2. 5). *ἐγὼ λίθον μὲν τὴν Νιόβην- | οὐδέποτ' ἐπείσθην, οὐδὲ νῦν πεισθήσομαι, | ὡς τοῦτ' ἐγένετ' ἄνθρωπος* Philem. 4, 40 (16, 3). *ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης* Men. 4, 247 (43, 1). *ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται* Eup. 2, 501 (6). *ὡς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν* (f. *ὅπως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον*) *εἴπαθ' ἡμῖν* Pher. 2, 269 (1, 1). *μόνος *οἶδ' ὥς *γ' ἐμοὶ κεράννυται, | οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον* Antiph. 3, 11. *ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;* Alexid. 3, 442 (v. 1). *ὡς ἵμερός *μοὐπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ | λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα* Philem. 4, 26 (v. 1. 2). *ἀκούεις ὡς στένει;* anon. 4, 685 (328). *ἀκούσαθ' ὡς ἐσμὲν *ἅπαντα κομψοὶ | ἄνδρες* Eup. 2, 484 (1, 2). *βούλομαι δεῖξαι σαφῶς | ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον | καὶ τῶν θεῶν εὕρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας | οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί* Diod. 3, 543 (v. 2). *τεκμήριόν τι παμμέγεθες οἶμαί γ' ἐρεῖν, | ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος* Timocl. 3, 595 (v. 15). *τοὺς-τραγῳδοὺς-σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας* ib. 593 (v. 9). *ὡς μέγα μέντοι *πάνυ τὴν Αἴτνην ὄρος εἶναί φασι τεκμαίρου-* Plat. 2, 624 (2) cf. 5, 43. *τότ' αὐτὸν* (f *τόθ' αὐτὸν*) *ἔστ' ἰδεῖν | ὡς ἄθλιον ζῇ καὶ ταλαίπωρον βίον* Men. 4, 193 (5). *ᾔσθου τὸν Ἄβυδον ὡς | ἀνὴρ γεγένηται;* Herm. 2, 402 (1, 7). *ὅρα | ὡς διασέσυρκε τὴν τέχνην* Diph. 4, 412 (3). *οὐχ ὁρᾷς | ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς* (mulieres Euripides) *ὡς στυγεῖ;* Diph. 4, 411 (1, 5). *ἵνα θεωρῶσ' οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ* Alexid. 3, 423 (1, 21). **ἐνθυμεῖσθε τῆς γῆς ὡς γλυκὺ | ὄζει-* Cratin. min. 3, 374 (1, 1). *ἔγημε θαυμαστὴν γυναῖχ' ὡς σώφρονα* Men. 4, 287 (238). *ὦ Ζεῦ *πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναῖ* *Men. 4, 327 (480). *ὡς* (an *ὦ*?) *καλοὶ καὶ φιβαλέοι* Telecl. 2, 363 (3). *ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν* Aristophan. 2, 972 (1). *ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ, ὡς*

σεμνὸν σφόδρ' εἶ | τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον Men. 4, 175 (2, 1). ὦ πόλις, πόλις, | ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς Eup. 2, 510 (7). ὦ καλλίστη πόλι-, | ὡς εὐδαίμων πρότερόν τ' ἦσθα νῦν τε μᾶλλον ἔσει ib. 535 (1). *πότνι' Ἀθηναίων πόλι, | ὡς *δὴ καλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον, | ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς anon. 4, 616 (49). ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε | Διόνυσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ· | *ὅς- Diph. 4, 415 (1). ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἄν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ mon. 756. ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης mon. 563. ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν *κρίνῃ τις ἄν Men. 4, 220 (5). ὡς ἡδὺ πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ | πατήρ ib. 276 (190). ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους | ἐρημία ib. 207 (1). ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν | ὦ μῆτερ ἐστι Archipp. 2, 727 (1). ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον Alexid. 3, 481 (v. 1). ὡς ἡδὺ κάλλος, ὅταν ἔχῃ νοῦν σώφρονα mon. 555. ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη Men. 4, 292 (274). *ἡδύ γ' (libr. ὡς ἡδύ γ') ἐν ἀδελφοῖς ἐστιν ὁμονοίας ἔρως ib. 290 (262). ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν mon. 556. ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν | ἢ- Philem. 4, 55 (63^{b}) = Men. 4, 274 (179). cf. ad Philippid. 4, 478. ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινός | πατέρα Men. 4, 114 (4). ὡς χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν (ὃς ἂν?) ἄνθρωπος ᾖ mon. 562. ὡς αἰσχρὸν εὖ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν mon. 564. ὡς αἰσχρὸν ἀνθρώποισιν *ἐστ' ἀπληστία mon. 561. ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη Men. 4, 151 (8) = mon. 758. *(ὡς) εὐμετάβολός ἐστιν ἀνθρώπων βίος Diph. 4, 426 (37). ὡς μέγα τὸ μικρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν mon. 752. *ὡς (vulg. ὦ) μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ Diph. 4, 425 (32). ὡς ἄτοπόν ἐστι μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν Pher. 2, 295 (19). ὡς ἔστ' ἄπιστος ἡ γυναικεία φύσις mon. 560. ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν Antiph. 3, 151 (52). ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ | καὶ πανταχῇ λυπηρόν Pher. 2, 359 (88, 1). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ | ποθεινόν, ὡς εὔδαιμον, εἶθ' ὅταν παρῇς, | ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν Antiph. 3, 51. ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ μόνον τοῦ σώματος Anaxand. 3, 198 (8). Ἄπολλον, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος | ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει (an ἔχων? 5, 85) Amphid. 3, 316 (2). ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ, | ὃς μήτε- Men. 4, 192 (4, 2). οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι | καὶ "σκέψομαι" λέγοντες ib. 205 (2, 1). ὡς δυστυχεῖς, ὅσοισι τοῦ κέρδους χάριν | ἐπίπροσθε ταἰσχρὰ φαίνετ' εἶναι τῶν καλῶν Antiph. 3, 148 (41). μόλις; | ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία Pher. 2, 252 (1, 3). ὡς μικρολόγος εἶ. *A.* σὺ *δέ γε λίαν πολυτελής Ephipp. 3, 334 (1, 10). ὡς σκαιὸς εἶ *κἄγροικος αἰσχροεπῶν· *ἔα ib. 339 (3). πῶς ἔχεις; ὡς *ἰσχνὸς εἶ; Anaxil. 3, 346 (3). τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν Diph. 4, 408 (2). ὦ δέσποθ' ὑγίαιν'. ὡς χρόνιος ἐλήλυθας Alexid. 3, 518 (33). *(ὡς) ὀκνηρός, πάντα μέλλων Men. 4, 139 (4). ὡς γενναῖος ἦν Heraclid. 3, 565 (v. 5). αὗται δὲ ῥόαι. | *B.* ὡς εὐγενεῖς Eriphi 3, 557 (1, 11). οἴμ' ὡς ἁπαλὸς καὶ λευκός (int. οἰνίσκος). ἆρ' οἴσει τρία; Cratin. 2, 117 (3). ὡς λεπτός, ἦ δ' ὅς, ἔσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος Cratin. 2, 126 (15). οἷον *αὖ τὸ πνῖγος, ὡς ἀσελγές Pher. 2, 348 (29) cf. 5, 29. οἵων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν Dioxipp. 4, 541. ὡς *δὴ παχεῖαν τὴν περιζώστραν ἔχει Anaxand. 3, 202 (26). ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει Philetaer. 3, 293 (v. 1). ἐβόων ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς Philem. 4, 13 (1, 5). ὡς εὐφυὲς ζῷον *κοχλίας νὴ τὸν θεόν ib. 41 (19, 1). *βίον

ὡς μοχθηρὸν ἔτριβες ad Eup. 2, 440 (1). βίον | ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια | τηροῦντες Men. 4, 92 (5, 3). ὡς οἰκτρόν, ἢ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη- ib. 129 (3). ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν | εἰκῇ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ Diph. 4, 425 (28). ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις | ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ Men. 4, 177 (1). οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη | λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ Antiph. 3, 154 (65). ὦ πῶς (al. φεῦ ὡς) πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις | τὸ σύνολον Philem. 4, 3 (v. 1). ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος Euang. 4, 572 (v. 7). ὡς Πριαμίδαισιν (5, 118) ἐμφερὴς ὁ βουκόλος anon. 4, 619 (53). Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος Aristophan. 2, 972 (2). *ὡς εὔγνωστον ἡ γυνή μ' ἔχει | δέσποινα καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο ad Men. 4, 189 (1, 6) cf. 5, 104. ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα Cratin. 2, 17 (3, 2). ὡς *εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν Aristophan. 2, 979 (20). ἔπειτα *(τὰ) μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν | ὡς εὖ κέκραται Antiph. 3, 121 (v. 5). ὡς εὖ νεναυάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου Eubul. 3, 244 (3). ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι mon. 755. ὡς σφοδρῶς (an σφόδρ' ἔστ'? 5, 87) *Αἰγυπτιώδης Cratin. min. 3, 375 (2). ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα Aristophan. 2, 1005 (2, 11). καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα | ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει Antiph. 3, 13 (1, 17). ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι | οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα | Φίλιππος (?) ib. 67 (1, 14). ὦ Πόσειδον, ὡς *ὑψοῦ σφόδρα ib. 30 (v. 18). τουτὶ τί ἐστιν; ὡς *ἀνεκὰς (ἄνεκας) τὸ κρίβανον Pher. 2, 357 (80). εἰπέ μοι, | ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων Plat. 2, 641 (1). ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα mon. 754. ἢ (cod. ὡς) πολλά γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ *γίγνεται μεταλλαγῇ | πραγμάτων Eup. 2, 549 (4). ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρῇ mon. 557. ὡς οὐδὲν ᾔδει πλὴν χελιδόνας γράφειν, | ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ Eubul. (Arar.) 3, 226 (3, 3). ὦ Πλάτων, | ὡς οὐδὲν οἶσθα (al. ᾔσθα) πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον Amphid. 3, 305. ὦ γῆρας βαρύ, | ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις | τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά Men. 4, 241 (26). ὡς πάντα τιμῆς ἐστι πλὴν τρόπου κακοῦ mon. 559. ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι mon. 558. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς Alexid. 3, 440 (5, 13). ὡς κακῶς ἔχει | ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ Philem. min. 4, 68 (2). ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ πρότερον κακά Philem. 4, 55 (61). ὡς μόλις *ἀνήρρησ'· οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί Eup. 2, 517 (27[a]). ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα Plat. 2, 687 (21). ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά Alexid. 3, 511 (13, 1). ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε | ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος Antiph. 3, 155 (70). ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους Men. 4, 295 (291). καιρῷ τιθέμενον κέρδος ὡς καρπὸν (f. καιρῷ τιθέμενον ψεῦδος εἰς κέρδος) φέρει Diph. 4, 425 (30). ὡς οὐψώνης διατρίβειν | ἡμῶν *ἄριστον ἔοικεν Aristophan. 2, 1153 (12). ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει ib. 1110 (3). ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος Eup. 2, 562 (42). ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο Men. 4, 246 (39, 1). ὥς τοι κακὸν ὄζει τἀμά- (?) Pher. 2, 292 (14). οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι ib. 300 (1, 20). οἴμοι κακοδαίμων, τὸν τράχηλον ὡς ἔχω Antiph. 3, 135 (6). οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ Timocl. 3, 596 (1, 1). *ἐς μακαρίαν τὸ λουτρόν, ὡς διέθηκέ με Antiph. 3, 137 (9, 1). εἶεν, γυναῖκες, ** ὡς ὑμῖν πάλαι | οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι Plat. 2, 674 (2, 1). ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν | γῆν καταφάγοι, πλεῖν

τοῦτον ἤδη διὰ τέλους Men. 4, 175 (2, 3). καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει | ἅπαντας, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνήμεθα (an ὡς ὠνήμεθ' ἄν?) ib. 228 (3, 2). ἄγαμαι, *Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς *σεσέλλισαι Phryn. 2, 584 (5). ὥς μοι †κέχρησαι (f. κεχάρισαι) Damox. 4, 531 (v. 40). ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν ‖ *οἷον δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν Theop. 2, 802 (1). ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι *κενὸς ὡς (an ὤν?) ξηραίνεται Eubul. 3, 245 (2, 6). ὁ μὲν γὰρ εὐφυής τις εἶναι φαίνεται, | ὡς δ' *εὐρύθμως λαβὼν τὸ μελετητήριον | εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως Anaxand. 3, 168 (v. 2). ὡς δ' ἐδείπνει κοσμίως Eubul. 3, 227 (4, 1). τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι Metag. 2, 754 (2). ὡς δ' ἀεί ποτε | περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστής Hennioch. 3, 562 (v. 9). ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι, | κοίτας φέροντες, σταμνί' Men. 4, 108 (3, 1). καὶ γὰρ *οὑτοσί | προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει Euphr. 4, 493 (v. 16). ὡς *(δὲ) μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιόν *(ἐστ' an ἦν?), ὦ θεοί Cratin. 2, 183 (23). Cratet. 2, 248 (3). ὡς δ' ὀρθοπλήξ Aristophan. 2, 961 (3). νῦν ὡς (al. δ' ὡς) ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος Archipp. 2, 725 (3). εὐθὺς γὰρ ὡς ἐβαδίζομεν (num ἐκαθεζόμην?) *ἐν Ἄγρας Pher. 2, 267 (3). ὡς εἰσῆλθε γάρ | εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα Straton. 4, 545 (v. 4). ὡς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους, | εὐθὺς ἀνεκλίνετο Eubul. 3, 258 (2). ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἡ τράπεζ' ἐπήγετο Anaxand. 3, 162 (3). ὡς *εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο | φέροντας εἴσω- | -, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων- Alexid. 3, 418 (2). ὡς δ' ἐδείπνησαν- | καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον Antiph. 3, 95 (1, 3). ὡς δ' ἦν ἠρμένη | βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ Timocl. 3, 599 (2, 1). μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδαλὰς ἐγὼ παρέθηκα- Men. 4, 112 (7). παρατεθέντος καράβου, | ὡς εἶδεν αὐτόν "χαῖρε πάππα φίλτατε" | εἴπας, τί ἐποίει; τὸν πατέρα κατήσθιεν Philem. 4, 14 (2). Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει *νέων | μεστὴν-λοπάδα-, | ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας Euphron. 4, 491 (v. 1). ὡς τοῦτο δ' εἶδεν, εὐθὺς ἦν ἄνω κάτω anon. 4, 601 (4). ξηραινομένους ὡς εἶδε τοὺς ἰχθῦς, μάχην | *ἐποίησ' ἐν αὐτοῖς Xenarch. 3, 621 (1, 9). ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ, | *(ὡσπερεὶ) Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4, 7). ὡς δὲ τὴν ἄκραν | *κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ | ἀνηγάγοντο Men. 4, 76 (9). ὡς θᾶττον ἡ παῖς *δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν | ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν Antiph. 3, 84 (1). ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον | -, Προστίθημι, φησί, *σοί | τὸν δῆμον αὐτῶν ib. 118 (v. 5). ὡς ἦν σκότος Apollod. Car. 4, 447 (v. 3). τῶν ταὧν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | -πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων Antiph. 3, 117 (3, 1). ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς | ἐμπειρίαν τίν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης, | ἐπὶ πλεῖον ηὔξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην Athenion. 4, 557 (v. 14). ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς (f. ὡς δ' ἤρεσαν τοῖς) ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας | προσάγουσιν ἤδη ib. 558 (v. 21). ὡς πολὺ *(δὲ)- | ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ, | *αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν ib. (v. 34). *ὡς (libr. ἴσως) δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν, | *αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο ib. 557 (v. 12). ὡς δὲ λίαν ἦν θρασύς | -, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερά ‖ δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν Aristophont. 3, 361 (2, 4). ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ', ὡς ὁδοιπορεῖς Men. 4, 233 (9, 2). ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην Pher. 2, 274 (3). ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι Apollod. Car. 4, 447 (v. 2). †ἔνθα ταθεὶς φρές (num ἔνθα σταθεὶς φρές? Dind. Lehrs. ἐνθάδ' εἴσφρες) μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον anon. 4, 651 (188). πρόαγε. Β. ποῖ; | Α. *ὅποι

μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην Crobyl. 4, 567 (1, 2). ὡς αυ (Ven. οὖν num ἂν?) τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων; Eup. 2, 514 (15). ὡς τὸν πατέρ' ἀπελθεῖν οἴκαδε | παρ' ἀνδρός Anaxand. 3, 197 (5, 2). δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὡς ἡμᾶς κάτω Aristophont. 3, 361 (2, 7). *ἅπαντας ἀναπέπεικεν ὡς αὐτὸν φέρειν Antiph. 3, 104 (v. 18). σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτὼν μίαν | ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν Dionys. 3, 547 (v. 3). ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος Alexid. 3, 406 (3). ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ τοῦτο ποιῶ ib. 469. βολβοὺς μὲν- | ὡς πλείστους διάτρωγε Plat. 2, 672 (1, 10). ἀγρόθεν πλείστους (?) φέρων | εἰς τὴν ἑορτὴν †ὅσον οἷον (Schneidewin. ὡς ἄν, οἶομ',) εἴκοσι Alcaei 2, 830 (1) cf. 5, 55. παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον Eubul. 3, 245 (1, 5). ἀλλ' ὡς τάχιστα τὸν γέρονθ' ἱστὸν *ποίει Pher. 2, 312 (4). λαβοῦ λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου Plat. 2, 681 (5ª). ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο Aristophan. 2, 1106 (10, 4)? ἐπὰν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος Alexid. 3, 447 (1, 16). ἀπνευστί *τ' ἐκπιὼν | ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον ib. 495 (v. 4). ὡς ἀληθῶς Anaxil. 3, 350 (2, 6). τὴν δύναμιν- | τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ Alexid. 3, 518 (31, 3). ὡς ἂν μᾶλλον τοῖς πηδαλίοις ἡ ναῦς ἡμῶν πειθαρχῇ Cratin. 2, 94 (2). ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ Diph. 4, 413 (4). δεῖ σ' ὅπως- | ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις-, | ἐπὶ τῷδ' *ἐπῴζουσ', ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλόν | ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοὐδ' ὄρνεον Cratin. 2, 82 (2, 3). μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἂν | *καιναῖσι παρῳδαῖσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον Metag. 2, 756 (1). ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν *ἐμπεπωκότες Cratin. 2, 198 (63). σκῆψιν μὲν Χείρωνες ἐλήλυμεν, ὡς ὑποθήκας- ib. 153 (9). οἱ λόγοι | ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι, | πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον | δεῖ τὸν ποιητήν Antiph. 3, 105 (v. 4). εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας anon. 4, 673 (299). ὥς μοι δοκεῖν | εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον, | τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον Theop. 2, 816 (1). ὥς τ' οὖν (num ὥστ'?) ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι Cratin. 2, 82 (5). ὡς (l. ὦ) σαπρὰ- Herm. 2, 384 (2). †ὡς ἡ ποτὲ αὐτὸν ἦν κάμη τις, εὐθέως | *ἐρεῖ [πρὸς αὐτόν] Eup. 2, 428 (2) cf. 5, 34. ὡς (l. πῶς γάρ) ἐγένου δίκαιος; ib. 457 (4). †καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἔν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν Aristophan. 2, 964 (17). †ὡς ἄν τις ἂν οὖν ἤτι (al. ἤτι ὅτι) ποιήσας, ὡς Τελεμισσεῖς; (Mein. ad Steph. 613 πῶς ἄν τις ἂν οὖν ταῦτ' εἰδείη; τί ποιήσας; ὦ Τελεμησσῆς) Aristophan. 2, 1159 (1). ὡς δὴ σύ τί (σύ τι) | ποιεῖν δυνάμενος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων (;) Antiph. 3, 4 (3). †ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν ὅπου | τοῦ διαλάβοι κραιπάλην ἑλληνικῶς ib. 101 (4, 3) cf. 5, 77. *ἀτὰρ ὡς ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο | ἔχων φιάλιον· τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται | ὅμοια Eubul. 3, 239. [τοὺς θανόντας- || καὶ γῆν καλύψειν, ὡς ἀπὸ τοῦ πάντ' εἰς χρόνον | πεφευγέναι τὸ θεῖον ὡς λεληθότας Philem. 4, 67 (1, 3)]. †ἐπὶ τοὐδ' αὖθις (al. αν τις) οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφη (ἔφυ), | *ὡς (Bentl. ὃς vulg.) οὐκ ἂν ἐκδοίη *γε θυγατέρ' ἄσμενος Men. 4, 99 (1) cf. 5, 101 et add. Cf. ὦ. ὥ. ὥς. ὡσεί. ὥσπερ. ὥστε.

ὥς: Ἀριστόδημος ὡς ἀρχημονῶν (Bergk. ὡς ἀσχημονῶν an ὥν?) Cratin. 2, 104 (4) cf. 5, 20. πηδᾷ χορεύει, πάλος ὥς *ἀπὸ ζυγοῦ Eubul. 3, 242 (1, 6). δεινὸν μὲν ἰδόντα παριππεῦσαι | Κυπρίους ἄρτους· μαγνῆτις γάρ | λίθος ὥς ἕλκει τοὺς πεινῶντας ib. 243 (2).

ὡσεί *τε προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς | ἔκρουσε πώλυπόν τιν' Amphid. 3, 313 (1, 9).

ὥσπερ: ὥσπερ τῶν χορῶν | οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινές |

-παρεστήκασι- | -, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει Men. 4, 117 (2). τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι Alexid. 3, 399 (2). ῥοπή 'στιν *ἡμῶν ὁ βίος, ὥσπερ ὁ ζυγός mon. 465. ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε τοὺς δ' ἐλάττοσιν Alexid. 3, 434 (1, 11). ἀλλὰ δεῖ | αὐτὴν (i. e. τύχην) φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον Apollod. 4, 456 (5). ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη | ἓν ἀγαθὸν ἐπιχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά Diph. 4, 424 (26). *λύπη-ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς | ὥσπερ *πονηρῷ ζωγράφῳ τὰ χρώματα | πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος Antiph. 3, 52 (1). ἡ λύπη δ' ἔχει | ὥσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον Philem. 4, 23 (1, 8). οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ | φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς Men. 4, 194 (8, 2). οὐδὲ φύεται | αὐτόματον ἀνθρώποισιν-νοῦς | ὥσπερ ἐν ἀγρῷ θύμος Philem. 4, 35 (6, 3). πάντ-ἐστιν ὡρικώτατα (al. ὡρικωτάτη) | τὰ τιτθί' (an ὡρική, | τά τε [vel δὲ] τιτθί'?) ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα Cratet. 2, 248 (4). ὥσπερ-τὰς ῥαφάνους ὅλην | κάμπτων με κατεμέστωσε Pher. 2, 334 (1, 25). ὥσπερ *κνεφάλλων ἢ *πτίλων σεσαγμένος Plat. 2, 650 (4). εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον | εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος, | ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν Anaxil. 3, 353 (1, 4). ἆρ' ἀράχνι' ὥσπερ ταῖς *σιπύαισι ταῖς κεναῖς Pher. 2, 325 (3). φήμης ἱερᾶς ἐξοιγνυμένης ὥσπερ *πέπονος δοθιῆνος Herm. 2, 390 (3). ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος Alexid. 3, 478. περιφοραῖς κυκλούμενος, | ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος Eubul. 3, 241. ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν (int. ἀμίαν) εἰς πολλὴν τέφραν Sotad. 3, 586 (1, 29). οὐσίδιον- | οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα | ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν Nicomach. 4, 587 (1). ἵν' ὥσπερ οἱ (an ὡσπερεὶ?) μύκητες ἀποπνίξαιμί σε Ephipp. 3, 340 (5). ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ anon. 4, 603 (11). ὥσπερ κόσκινον αἰρόπινον τέτρηται Aristophan. 2, 1145 (12). ὥσπερ κίσηρις λήψεται (int. ἡ χύτρα) διεξόδους | σομφάς Alexid. 3, 440 (5, 9). ἀλλ' ὥσπερ λύχνος | ὁμοιότατα *καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου Aristophan. 2, 1059 (5). ὥσπερ οἱ δίμυξοι τῶν λύχνων Philonid. 2, 423 (5). καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν | ὥσπερ ἐν *καινῷ λυχνούχῳ | πάντα τῆς ἐξωμίδος Aristophan. 2, 947 (10). ἐπιφέρει τραγήματα | ἡμῖν ὁ παῖς-ἀκίδας Κρητικάς, | ὥσπερ ἐρεβίνθους Mnesim. 3, 577 (1, 6). ὥσπερ αἱ παροψίδες | τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων Pher. 2, 336 (4). πάσαις γυναιξὶν- | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος Aristophan. 2, 1016 (3). ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται (i. e. νέα γυνή) | ἑνὶ πηδαλίῳ Theophil. 3, 628 (1). ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου | ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα Aristophan. 2, 1176 (2). ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται Aristophan. 2, 989 (11). ὁ πατὴρ (f. πατήρ μ') ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ, ἐμοὶ δοκεῖν, | ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους, καθεικέναι Lysipp. 2, 744 (1). †ὥσπερ ξυστίδα ὥσπερ τὸ ποικίλως ὑφασμένον (f. ὥσπερ ξυστίδα | τῶν π. ὑφασμένων) Antiph. 3, 52 (2). τὸν πέπλον-τοῦτον | *ἕλκουσ'- | εἰς ἄκρον ὥσπερ *ἱστίον τὸν *ἱστόν Stratt. 2, 772 (1). ὥσπερ λύραν *ἐπιτείν' (cibum) ἕως ἂν ἁρμόσῃ Machon. 4, 497 (v. 9). αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν, | καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει Antiph. 3, 106 (v. 15). εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός Telecl. 2, 361 (1, 2). ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἴρομαι Eubul. 3, 213. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ | πρόσεστι καὶ μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης; Antiph. 3, 30 (v. 13). τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν Antiph. 3, 155 (69). πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον | ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά ib. (68). ἐν ὀνά-

ριον - ‖ ὥσπερ (an ὡσπερεί? v. annot.) κανοῦν μοι πάντ' ἀνεσκευασμένον Diph. 4, 417 (4). πάνυ μόλις | ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος (an τι κατάχρεων?) κεφάλαιον ἐκτίνει (terra) | τὸ σπέρμα Philem. 4, 33 (4, 9). ὥσπερ χρυσίου | φωνῆς ἀπότισον-καταλλαγήν Euphr. 4, 489 (v. 3). ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῴζειν ὥσπερ μύστακα σεαυτόν (σαυτόν? ed. min.) Stratt. 2, 789 (6). ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν (?) Alexid. 3, 389 (1, 17). ὥσπερ ἀνέμου *'ξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου Eup. 2, 558 (25). καὶ πῶς γυνή | ὥσπερ *θάλαττα νῆσον ἀμφιέννυται; Anaxil. 3, 354 (4). ἡ μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη- | ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν *θηρίον | τίκτει ib. 352 (1). *τόδε δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος (i. e. οἱ ἰχθυοπῶλαι) ὥσπερ θηρίον | ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ Diph. 4, 407 (1, 3). στρατιῶτα, κοὐκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε | *ὥσπερ ἱερεῖον (libr. ὡς τὰ ἱερεῖα), ἵν' ὅταν ᾖ καιρὸς τυθῇς Philem. 4, 55 (63ª). οὐ- | -λοιπὸν τὸν σπόνδυλον (σφόνδυλον?) αὐτόν | ὥσπερ ῥινήσαντες †ἐνέμεθ' ὥσπερ καὶ τοῖς κυσὶν ἡμῖν; Pher. 2, 261 (1, 5). ἀλλ' ὥσπερ ἵππῳ *μούπιβαλεῖς τρυσίππιον Eup. 2, 555 (17). καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς (int. Χίος), ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος ib. 509 (2, 3). καὶ (al. ὦ) στῆτ' ἐφεξῆς κεστρέων νῆστις χορός | λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι Theop. 2, 796 (1). ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα *σιτευτὸν λαβών | ἔτρεφέ με Epigen. 3, 537 (2). ὀφθαλμὸν ὤρυττέν τις ὥσπερ ἰχθύος | Μάτων προσελθὼν Antiph. 3, 62 (2). ἐάν με κινῇς καὶ ποιήσῃς τὴν χολήν | ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι Anaxipp. 4, 463. ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος *μελικήρας Pher. 2, 264 (7). †ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορούμενα (προφορουμένῳ) Calliae 2, 737 (7) cf. annot. ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς (i. e. Plato) τὰς ὀφρῦς Amphid. 3, 305. τὸ σῶμ' ἔχουσι λεῖον ὥσπερ *ἐγχέλεις Eup. 2, 565 (52). λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς Aristophan. 2, 1039 (20). ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν *καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ Cratin. 2, 162 (1). ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει ib. 40 (5). ἔδω δ' ἐμαυτὸν *ὥσπερ πουλύπους (libr. ὡς πολύπους) Alcaei 2, 832 (1). ὥσπερ τοὺς πουλύποδας πρώτιστά σε Plat. 2, 648 (3). κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω Aristophan. 2, 1104 (2). ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα, διατελεῖ τὴν ἡμέραν | ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε, | ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον | μυρρίνης ἔχουσα λεπτὸν-ἐν τοῖς χείλεσιν Alexid. 3, 423 (1, 23). †ὠρχοῦντο ὥσπερ (f. ὠρχοῦνθ' ἅπερ) καρῖδες ἀνθράκων ἔπι | πηδῶσι κυρταί Ophel. 3, 380. ἢ κόψομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρτυγα; Eup. 2, 525 (1). λέξεις ἄρα | ὥσπερ τὰ παιδί', ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε Aristophan. 2, 1110 (4). οὐκ ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ, | ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ Diph. 4, 412 (2, 3). ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους Aristophan. 2, 1194 (79). ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροί | ᾄδωμεν ib. 1150 (5). τί †ὅτι (f. ποθ') ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι; Stratt. 2, 788 (4). ὥσπερ *ἀγαθοὶ δρομῆς | ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει (Pericles) λέγων τοὺς ῥήτορας Eup. 2, 458 (6, 2). εἰθ' ὥσπερ οἱ πτωχοὶ χαμαί | ἐνθάδ' ἔδομαι** καί τις ὄψεται; Antiph. 3, 146 (31). ὥσπερ αἱ κανηφόροι | λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις (ἐντετριμμένος?) Herm. 2, 389 (2). πύελον ἥκεις ἔχων καὶ *χαλκίον, | ὥσπερ λεχὼ *στρατιῶτις Eup. 2, 529 (8). νῦν δ' ὥσπερ ἡ (an ὡσπερεὶ?) θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας Cephisod. 2, 884 (2). *οὐδεὶς στρατηγὸς- | *ἐδύναθ' ὥσπερ μειαγωγὸς ἑστιῶν (? 5, 35)** | **τῆς τοῦδε νίκης *πλεῖον' ἑλκύσαι σταθμόν Eup. 2, 458 (1). ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων Herm. 2, 384 (5) cf. 5, 32. τί κέκραγας ὥσπερ Βουζύγης ἀδικούμενος; Eup. 2,

474 (34). *Κύων δέ τις | ἐβόα δεδεμένος** ὥσπερ Βούδιος* Lysipp. 2, 748 (4). *ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος | ** ὥσπερ Εὔαθλος παρ' * ὑμῖν τοῖς νέοις* Aristophan. 2, 1121 (13). *πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν | ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός;* Anaxand. 3, 192 (1). *ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ * Κωρύκῳ* anon. 4, 603 (10) cf. 5, 117. *σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας* Philem. 4, 61 (95). *ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή* Polyz. 2, 870 (3). *τὴν Πλαγγόνα, | ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους* Anaxil. 3, 347 (1, 9). *συμπεριπατήσεις-τρίβων' ἔχουσ' ἐμοί, | ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή* Men. 4, 104 (1). *ὡς ἔγωγ' ἀπορουμένη | ἄνω κάτω τε περιπατοῦσ' ὥσπερ Πλάτων | σοφὸν οὐδὲν εὕρηκ'* Alexid. 3, 451 (v. 2). *ὅτε τὰς μορίας ἔτρωγεν, ὥσπερ* (l. *ὡσπερεὶ* an *ὥσπερ καί*?) *Πλάτων* Anaxand. 3, 170 (1). *κοὐχ ὑποταγεὶς ἐβάδιζεν, ὥσπερ Νικίας* Phryn. 2, 603 (3). *ψυχὴν δ' * ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ* Plat. 2, 640 (3) cf. 5, 45 et add. *γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα, | ὅσον εἵλκυσεν, * τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην* Diph. 4, 390 (2, 7). *ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος | πρῶτον σιωπῇ* Amphid. 3, 313 (1, 6). *εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθὺς ὥσπερ * Οἰδίπους* Anaxil. 3, 348 (1, 27). *πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιών, | ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος* Diod. 3, 544 (v. 20). *καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι τοὺς ἀνουμένους, | ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί* Alexid. 3, 439 (4, 19). *καὶ θυόμεν γ' αὐτοῖσι* (mortuis) *τοῖς ἐναγίσμασιν | ὥσπερ θεοῖσι* Aristophan. 2, 1148 (1, 13). *αὐτοῖς-τοῖς θεοῖσι τὴν κέρκον μόνην | καὶ μηρὸν ὥσπερ παιδερασταῖς θύετε* Eubul. 3, 270 (18). *καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν | ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους* Antiph. 3, 33 (1, 2). Eriph. 3, 556 (1, 2). *τρέφει γὰρ οὗτος* (ager) *ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με* Philem. 4, 38 (12, 2). *ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει | ἔμψυχον οὐδέν* Antiph. 3, 75 (3, 1). *ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα, | ὥσπερ πολέμιον* (al. *πολέμιος*) Ephipp. 3, 326 (1, 4). *τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις | καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα* Baton. 4, 499 (1, 4). cf. ib. 502 (v. 15). *τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν * ὥσπερ* (libr. *ὡς περὶ*) *πράγματος* ib. 502 (v. 18). *σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδικημένος, | εἰ μὴ κέκληκα * Λαιτυμόνα* (cf. 5, 116) Straton. 4, 545 (v. 17). *ὥσπερ ἀπ' ὄχθου* (al. *χοός*) *πεσών* Eup. 2, 571 (80). *ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται* Plat. 2, 659 (1). *εὔχρως †τε φᾶναι* (f. *πεφάνθαι*) *καὶ χαρίεις ὥσπερ νεκρός* Theop. 2, 800 (1). *κεφαλὰς ἔχοντες* (*ἔχων*?) *τρεῖς ὥσπερ Ἀρτεμίσιον* Diph. 4, 427 (42). *εἰσὶ γάρ τινες | ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἀδοφοῖται; Β. νὴ Δία | μάλιστά γ'. * Α. ὥσπερ Θρακοφοῖται; Β. πάντ' ἔχεις* Aristophan. 2, 1005 (1, 7). *ἀηδία γάρ ἐστιν ἀττική*; | Α. ὥσπερ ξενικὴ* Lync. 4, 433 (v. 5). *ὁ δὲ κανδύταλις | οὗτος τί δύναται, καὶ τί ἐστιν; Β. ὥσπερ *(εἰ) | εἴποις ἀορτάς* Diph. 4, 393. *ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα, | ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν * Φορμίσιον* Philetaer. 3, 295 (2, 3). *τὸν νόμον ἐμαυτῷ τουτονί | τίθεμαι δοκιμάζων, ὥσπερ εἴρηται ποιεῖν* Diod. 3, 546 (v. 2). *κἂν ταῦτα ποιῇς ὥσπερ φράζω* Anaxand. 3, 182 (1, 1). *οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει | μέχρι ἂν διδῷ τις* Phoenicid. 4, 510 (v. 2). *ὥσπερ εἰκός* Cratet. 2, 242 (2). *σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν* Aristophan. 2, 1191 (64). *γένοιτό σοι τέκνων | ὄνησις, ὥσπερ καὶ δίκαιόν ἐστί σοι* Philem. 4, 55 (64). *ἐβουλόμην ἂν * ὕμιν* (*ἧμιν*) *ὥσπερ καὶ προτοῦ* Phryn. 2, 594 (2). *οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον | ὥσπερ τέως ἦν* Aristophan. 2, 1159 (3). *οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε | ἕψειν ἐν ἅλμῃ*;* Antiph. 3, 130 (v. 1).

περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἰσθμίοις Diph. 4, 389 (1, 23). μέχρι ἂν ὥσπερ ἐν ἐράνῳ | εἷς λοιπὸς ἢ κάπηλος ἠδικημένος | ὑπ' οἰνοπώλου ib. 376 (1, 4). ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα Posidipp. 4, 521 (v. 17). τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς | ἐπὶ κιόνων ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου | ἐπὶ τῆς θαλάττης Cratet. 2, 238 (2, 3). ὥσπερ ἐν Καλλιππίδῃ (Elmsl. Καλλιππίδου Toup. Bk. ὡσπερεὶ Καλλιππίδης) | ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί Aristophan. 2, 1145 (15) cf. 5, 67. ὥσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος ἔρρει πᾶς ἀνὴρ Eup. 2, 515 (18). ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα | ἀφειμένους ἐκ τοῦ θανάτου- | εἰς τὴν διατριβὴν εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ' ὃ δὴ | ὁρῶμεν Alexid. 3, 484 (3, 11). τοῖς τρόποις ἁρμόττον *ὥσπερ (legeb. ὡς) περὶ πόδα Plat. 2, 660 (3). τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας Phoenicid. 4, 510 (v. 4). *σφίσι δέ γ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ ὁλκάδας | οἰναγωγούς Pher. 2, 324 (1, 4). μετὰ τὴν πορφύραν | τοῦτ' ἔστιν, οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα, | ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης (num τῇ κρόκῃ?) κεκραμένη Men. 4, 244 (33, 4). ὥσπερ ἐμὸν αὐτῆς ἴδιον Phryn. 2, 596 (5). ἡ τάξις σοφὸν | ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κἂν πάσῃ τέχνῃ, | ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδὸν Sosip. 4, 483 (v. 47). ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες Metag. 2, 752 (2). Aristag. 2, 761 (2). ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν | -, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει | *ἡμᾶς τι (?) παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον Philem. 4, 15 (v. 1). οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα | δεῖπνόν ἐστιν; ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει | τοὺς παρόντας; Men. 4, 179 (3, 2). οὐκ ἐπίσταμαι | ἐγὼ ψιθυρίζειν, οὐδὲ κατακεκλασμένως | πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν, | ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε | πολλοὺς ἐν ἄστει καὶ πεπιττοκοπημένους anon. 4, 611 (38). οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμυθίοις, | οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους | κεχριμέναι Eubul. 3, 250 (1, 2). οὐχ ὥσπερ ἄλλαι, τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας, ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν | ἀπέβρυχον αἰσχρῶς, ἀλλ' ἑκάστου μικρὸν *ἂν | ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία ib. 227 (4). ἐπὶ κῶμον- | ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν Antiph. 3, 114 (1). πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρός | ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν ib. 92 (2, 2). ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, | οὐκ ἔστιν ὥσπερ γέγονεν, ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω (?) Antiph. 3, 64 (v. 9) cf. πῶς. item ὡσπερεί.

ὡσπερεί: νακότιλτος ὡσπερεὶ κωδάριον ἐφαινόμην Cratin. 2, 41 (8). τί *ὦ πονηρέ μ' ἐξορίζεις (ἐκκορίζεις?) ὡσπερεί (vulg. με ὦ π. ἐξ. ὥσπερ) | κλιντήριον; Aristophan. 2, 1103 (1). ἀπασκαρίζειν ὡσπερεὶ πέρκην χαμαί ib. 1154 (18). ὁπόταν δ' | ἤδη πεινῶσι σφόδρα, | ὡσπερεὶ τοὺς *πουλύποδας | **νύκτωρ περιτρώ|γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους Pher. 2, 255 (2). τί ποτ' ἐστὶν** ἅπαντα διαπεπρισμένα | *ἡμίσε' ἀκριβῶς *ὡσπερεὶ τὰ σύμβολα; Eubul. 3, 239. ὡσπερεὶ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον Alexid. 3, 423 (1, 15) cf. 5, 88. λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια | λέγειν, Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι Anaxand. 3, 161 (1, 6). οἷς (i. e. στρατηγοῖς) ὡσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν Eup. 2, 466 (15, 6). οὓς ἐκ κοινοῦ (?) ** | ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον, ἀεὶ θ' *ὡσπερεί (vulg. ὥσπερ) | *Ὀλυμπίασί φασι ταῖς μυίαις ποιεῖν | βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ Antiph. 3, 134 (5, 5). *ὡσπερεί (vulg. ὥσπερ) σπονδὴν διδοὺς | ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφεν τὰ ποτήρια Eubul. 3, 235 (4). ὡσπερεί | αὐτὰ τὰ *ποτήρι' οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι Epigen. 3, 538 (1, 3) cf. annot. ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ, | *(ὡσπερεί) Κηφισόδωρος περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο Timocl. 3, 603 (4, 8). Cf. ὥσπερ.

ὥστε: *Κινησίας δέ* *(μ')- ‖ *ἀπολώλεχ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως | τῶν διθυράμβων- | ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά* Pher. 2, 327 (1, 10). *ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὑσίν | -, ὥστε σκατοφαγεῖν ἀπεῖρξε τό | ζῷον* ** *τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγκασεν* Antiph. 3, 68 (v. 4). *οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος, | ὥστ'* (al. *ὡς*) *οὐδὲ* *δειπνῶν - *ἐμπίμπλαται* Eubul. 3, 224 (3). *οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ' - | τἀργύριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει* (Lais) Epicrat. 3, 366 (2, 24). *τῇ ματτύῃ | οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ', ὥστ' οἴομαι | οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι* Nicostr. 3, 281. *οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς | - αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τούς | δειπνοῦντας εἰς τὰ* *βατάνι' *ἐμβαλεῖν ποιῶ | -τοὺς ὀδόντας* Alexid. 3, 394 (v. 2). cf. ib. 430 (1, 21). *καὶ τοσοῦτον εὐεργίας* *ἀπολέλαυχ' -, | ὥστε* ** *ἀθλιώτατός ἐστι* Plat. 2, 671 (5) cf. 5, 48 et add. *οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν, | ὥστε* (al. *ὡς*) *τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν | νέμειν ἑκάστῳ -;* Men. 4, 120 (5). *πληγὰς* *ὑπέμενον κονδύλων καὶ τρυβλίων | -τὸ μέγεθος -τοσαύτας ὥστε με | ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα | ἔχειν* Axionici 3, 534 (1, 4). *προσκάεθ'· ὥστε μηδ' ἂν εἰ* *χαλκοῦς ἔχων | μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν | εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν* Antiph. 3, 125 (1, 5). *σίγυνον, ἀσκοπήραν, θύλακον, | *ὥστ' οὐ* (vulg. *ὥς που*) *στρατιώτην ἄν τις ἀλλὰ καὶ κύκλον | -βαδίζειν ὑπολάβοι. | τοσοῦτός ἐσθ' ὁ ῥῶπος ὃν σὺ περιφέρεις* Diph. 4, 401 (v. 3). *κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ | κατάρατος*, *ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν* Philem. 4, 45 (32). *μέλαινα δ' οὕτως ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος* Diph. 4, 418 (6, 3). *οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον | αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν* Antiph. 3, 117 (2, 16). *οὕτως ἐξελαύνει γὰρ* *(ταχύ), | σφόδρα λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους* *ὄντως δοκεῖν* Amphid. 3, 317 (2, 4). *οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι- | ἄμφω νοσοῦσιν, ὥστε τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν | εἶναι μέλη γιγγραντά* Axionici 1, 417 (1, 2). *πνίγομαι | οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν | ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν* anon. (5, 52) 2, 746 (2, 10) sive fr. 63 ed. min. *οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου | ἠρτυμένοισι χαίρων* (f. *ἠρτυμένοις ἔχαιρεν*) *ὥστ' ἐπαινέσαι* anon. 4, 671 (292). *δύνασαι σιωπᾶν; B. ὥστε* *(τοὺς) *τὰς διαλύσεις | συντιθεμένους κεκραγέναι* ** *δοκεῖν* Phoenicid. 4, 509. *ὀψοφάγος [γὰρ] ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους* Timocl. 3, 591 (v. 9). *ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον* Men. 4, 74 (2). *παρέξω Λέσβιον, - Μενδαῖον, ὥστε μηδένα* (*M. ἡδὺν ὥ. μηδὲ?*) *κραιπαλᾶν* Philyll. 2, 865 (6). *δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων | ἀθρόους τεμαχίτας, ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἓν* Eubul. 3, 207 (v. 4). *στενωπὸν εἰς στενὸν στῆσαί τινας | ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα* Nicostr. 3, 287. *εἰσέρχομαι | -σιωπῇ καὶ ποιήσας εὐσταλῆ | ἐμαυτόν, ὥστε μὴ 'νοχλεῖν τὸν συμπότην* Diod. 3, 544 (v. 18). *εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα | μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν* Euphr. 4, 488 (v. 14). *ὕψος τῆς τραπέζης πήχεων* **ἐστιν τριῶν, | ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν* Euang. 4, 572 (v. 10). *οὐκ ἔχει τις ἰσχία, | ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν | ἀναβοᾶν τοὺς* **εἰσιδόντας* Alexid. 3, 423 (1, 11). *δύ' ἁρπάσασα κατέπιεν, | ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν* Philippid. 4, 468 (1, 6). *ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου | *παρέθηκε νὴ Δί' ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν* Euphr. 4, 494 (1, 5). *παραφέρω χορδῆς τόμον, | ῥύγχος εἰς ὄξος* *πιέζων, ὥστε πάντας ὁμολογεῖν | τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν* Axionici 3, 535 (2, 5). *οὕτως* (?) *ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ, | ἴσασιν οὐ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου, | καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν* *ὥσπερ πράγματος, | ὥστ'*

ἐκπεπλῆχθαι πάντας Baton. 4, 502 (v. 19). *ἤλουν ὄρθριαι τὰ σιτία, | ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας Pher. 2, 254 (1, 4). καὶ *φλόμον ἄφθονον ὥστε παρεῖναι πᾶσι τοῖς *ἀγροῖσιν Cratin. 2, 215 (135, 3). ποταμοὶ- | -ἔρρεον | αὐταῖσι μυστίλαισι, καὶ ναστῶν τρύφη, | ὥστ' εὐμαρῆ *γε καὐτομάτως (2, 754) τὴν ἔνθεσιν | χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς Pher. 2, 299 (1, 6). αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν Philem. 4, 44 (29a). ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν, | ὥστ' ἢ γεγονέναι λαμπρὸν ἢ τεθνηκέναι Antiph. 3, 66 (v. 5). εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας, ὥστε μήτε τοὺς τρόπους | μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὔσας ἔτι Alexid. 3, 422 (1, 5). ἔχων τινά | σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει | μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεί | καινῶς φθίνειν τε-πάλιν ib. 493 (1, 2). ἂν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς, | ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν, | ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ- ib. 452 (1, 11). ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα ‖ μίστυλλα, μοίρας-ὀβελούς. ὥστε με | τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων | σκοπεῖν- Straton. 4, 546 (v. 42). εἰσηγησάμην | νόμον τίν' οὐκ ἄχρηστον-, | ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρός | τὸ μνῆμα Diph. 4, 392 (1, 4). ἀπηγξάμην ἂν ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην Philem. 4, 48 (40a). ἐμβλέπων γάρ- | *τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺς γίγνομαι, | ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι | λαλεῖν πρὸς αὐτούς Antiph. 3, 91 (1, 5). πλὴν τό *(γ') οἰνάριον πάνυ | ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ᾐσχυνόμην Apollod. Car. 4, 448 (v. 2). ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ | ὑπεδησάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας Eubul. 3, 220 (1). τοὺς δὲ γομφίους | ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστ' | οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν | ἀμυγδάλην κατᾶξαι Phryn. 2, 603 (4). μύρτα (Attica fert), *θύμα, πυρούς, ὕδωρ*, | ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν *πίνων ὕδωρ Antiph. 3, 98 (v. 5). ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων | καὶ τῶν λόγων ταῦθ', ὥστε τοὺς ἀρνουμένους | μάλιστα τούτους καταφανεῖς ποιεῖ ib. 139 (12, 5). ἄν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος, ὥστ' ἤδη πάλαι | ** ζωμὸς καλοῦμαι Aristophont. 3, 357 (1, 2). εἴληφε καὶ Δήμων *τι καὶ Καλλισθένης. | B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω Timocl. 3, 591 (v. 6). τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν, | ὥστ' ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα Alexid. 3, 492 (v. 6). δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον | -, ὥστε πολλάκις | αὐτὸν ὁ κεκληκὼς-εὔχεται | λῆξαι πνέοντα ib. 467 (1, 4). τοὔψον πριάμενος οἴχεται | φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν, ὥστε γίγνεται | ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη ib. 403 (1, 7). ξυλήφιον | μυρρίνης ἔχουσα-ὀρθὸν ἐν τοῖς χείλεσιν, | ὥστε τῷ χρόνῳ σέσηρεν, ἄν τε *βούλητ' ἄν τε μή ib. 423 (1, 26). καί τί που *κἀμαρτύρησας ψεῦδος, ὥστ' *ἀνεψύχης Amips. 2, 706 (1). οἷς (i. e. τοῖς στρατηγοῖς) ὡσπερεὶ θεοῖσιν ηὐχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν· | ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν Eup. 2, 466 (15, 7). ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν, | ὥστ' ἀφθονία τὴν ἔνθεσιν ἦν ἄρδονθ' ἁπαλὴν καταπίνειν Telecl. 2, 361 (1, 10). κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν. | ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ Aristophan. 2, 1171 (1, 7). ὥστ' οὐδαμῶς κακοῦ γ' ἁμαρτεῖν γίγνεται Anaxand. 3, 195 (1, 13). γραῦς μὲν αὕτη, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον· | *ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι (libr. ὡς τὰ πολλά γ' εἰσὶ) ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν Anaxil. 3, 348 (1, 14). ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γάρ-ποτέ | τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις· | ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα Eubul. 3, 240 (v. 5). μεταβολὴ μὲν ἡδὺ δ' οὔ. | ὥστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ *δὴ γλυκύ (an πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ?) anon. 4, 685 (327, 6). ταῖς *βεμβραφύαις προσέοικεν-. |

ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων Aristonym. 2, 699 (2). οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μέν | ἦν αὐταῖς (Dobr. ἦν, οὐκ ἦν) ὁ λόγος Antiph. 3, 109 (v. 17). ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον, | καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν | ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον Baton. 4, 500 (1, 13). ὁ δ' ἔνατος (crater) χολῆς· | δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ Eubul. 3, 249 (1, 10). τὰ θερμὰ λουτρὰ-ἄξω τοῖς ἐμοῖς ‖ -, ὥσθ' ἑκάστῳ ῥεύσεται | εἰς τὴν πύελον Cratet. 2, 238 (2, 4). ἀλλ' ηὔλουν ἔτι | μαθόντες, ὥστε τοὺς αὐλοὺς σύ τε | *αὐτή τε λήψεσθ' Antiph. 3, 24 (v. 3). ὥσθ' ἅττ' ἔχω ταῦτ' *ἐς ταρίχους ἀπολέσω Plat. 2, 633 (7) cf. 5, 44. ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου Straton. 4, 546 (v. 25). ὥστ' *εἴ τι βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν, | ἔπειγ' ἔπειγε Eubul. 3, 212 (v. 10). ὥστε γ' εἴσιθι· | μὴ μέλλε, χώρει Antiph. 3, 126 (1, 24). τὰ *νυνὶ δ' ἔστι μέτριά σοι κακά. | ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δὴ φέρε Men. 4, 227 (2, 18). ὥστε μηδείς- | πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ ib. 155 (1). ὥστ' ἐν ἡμέραις δέκα | εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον Posidipp. 4, 518 (1). ὥστ' ἔχειν *οὐδὲν παρ' ἡμῖν Timocl. 3, 603 (4, 1). ὥστ' ἔγωγ' ηὐφραινόμην | θεώμενος Aristophan. 2, 1187 (47). ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἱλόμην που σαυνίῳ πεπληγμένος Men. 4, 219 (2). ὥστ' ἐνίοτ' ἂν- | σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα-μίαν | ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν Dionys. 3, 547 (v. 1). ὥστ' ἐξελὼν *ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον | μικροῦ κατακαύσας *ἔλαθ' ἑαυτόν Alexid. 3, 426. ὥστε ποιοῦντες | χρησμοὺς αὐτοὶ *διδόασ' ᾄδειν | Διοπείθει Amips. 2, 704 (2). ὥστε Μαραθῶνος-μεμνημένοι | πάντες ἐμβάλλουσιν ἀεὶ μάραθον Herm. 2, 413 (2). ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐδέν Plat. 2, 659 (1) cf. 5, 47. ὥστ' *ἀνακύπτον καὶ *κατακύπτον τοῦ σχήματος *οὕνεκα τοῦδε | κηλώνειον τοῖς κηπουροῖς Aristophan. 2, 1185 (40) cf. 5, 70. οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην πάτερ" λέγοντα *(σε?) | "ἥμαρτον", †ὥστε πρὸς σέ με (f. ὡς τὸ πρόσθε ed. min.) συγγνώμης τυχεῖν Philippid. 4, 475 (4, 2). Cf. ὡς.

ὠστίζομαι: τῶν-πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός Telecl. 2, 362 (1, 13).

ὠτάρια: Anaxand. 3, 191. *ὠτάρι' ὕει', ἠπάτιον- Alexid. 3, 429 (1, 16).

ὠτογλυφίς: ὠτογλυφίδα *λαβοῦσ' ἀνασχάλλεται (f. ἀνασκαλεύεται) Plat. 2, 666 (3).

ὦτοι: ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων anon. fr. 489 ed. min. cf. 5, 121 (331).

ὠτοκάταξις: Aristophan. 2, 983 (35).

ὠφέλημα: τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' (al. ὠφέλειαν) ἔχει (int. οἶνος) anon. 4, 605 (16, 8).

Ὠφέλης: ἐβάδιζεν ὡς πρὸς Ὠφέλην (an Ὠφελίαν?) Pher. 2, 274 (3).

ὠφελῶ: τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην mon. 508. ἂν μὲν οὖν τύχῃ ‖ εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην Alexid. 3, 452 (1, 9). τὸ φάρμακον εὕρηκας κενόν |-· οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε Men. 4, 101 (1, 4). τοὺς-τραγῳδοὺς-σκόπει, | ὡς ὠφελοῦσι πάντας Timocl. 3, 593 (v. 9). μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν mon. 348. σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκεῖνον ὠφελεῖς Men. 4, 250 (53, 3). οὐ-ὠφελεῖ | τὰ δάκρυ' ἀναισθήτῳ *γεγονότι καὶ νεκρῷ ib. 269 (157). ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ Euphr. 4, 493 (v. 12).

ὠχρός: χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων | γίγνεται ὠχρόν Alexid. 3, 456 (1, 9).

ὦχρος: ὦχρος ἐξήνθηκέ τις Antiph. 3, 148 (37). γογγυλίς, ὦχρος, λάθυρος, φηγός Alexid. 3, 456 (1, 12). κυάμων, λαθύρων, ὤχρων, δολίχων Anaxand. 3, 184 (1, 43).

SVPPLEMENTVM INDICIS

*) simplici numero supplementa nostra notavimus, addito p. indicis paginas.

οἴκημα: ἐν τῴκήματι 85.
οἰκία: ἀγρός, οἰκίαι cf. 230.
οἶκος: τίς οὐκ ἂν οἶκος εὖ πράττοι-; 119.
οιν optativi 32.
Οἰνεύς: 76.
οἰνηρός: κεράμιον οἰνηρὸν 48.
οἰνοκάχλη (οἰνομάχλη) 120.
οἶνος: σπονδή. φέρ' οἶνον 256.
οἶμαι pro οἴμοι 224. p. 694, 37 τί πώποτ' οἰόμεσθα δὴ τοὺς Π. 199. l. 47 ἀμφίβληστρον-πολλοῖς περιβάλλειν οἰηθεὶς 170.
οἴχομαι: οἴχεται μὲν τυρὸς- 91. l. 9 αὐτὸς φέρων | ἐμαυτὸν εἰς ἀπωλίαν οἰχήσομαι 100. ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων 361.
Οἰώνιχος: μουσικήν τ' Οἰωνίχου | μανθάνει 46. Οἰωνίχου μουσεῖον 373.
ὀκνῶ: l. 3 ἂν ὀκνῇς τι μανθάνειν 232. ὀκνεῖς λαλεῖν; 360.
ὀλίγος: ὀλίγας ἐγγύτατα τὰς ὀσφῦς ἔχων | ἐπὶ τῶν κοχωνῶν (?) 148. caeterum v. 104. 354.
ὀλκαῖον 218.
ὄλλυμι: ὄλωλα 354.
ὅλος: βοῦν ἔφερεν ὅλον ἐν γνάθῳ 368. γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα 362.
Ὅμηρος: Cratin. 2, 16 (2).
ὄμμα: ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων 96.
ὅμοιος ὢν τῷδε 371. l. 15 ὡς ὅμοιον-ᾤχετο | ἔχων φιάλιον τῷδε Β. πολλὰ γίνεται | ὅμοια 184. l. 24 οὐδέποθ' ὁμοίους ζωγραφοῦσιν 174.
ὁμοίωμα: v. ὄνομα.
ὁμολογῶ: ἐν ἀγαθοῖς ὁμολογουμένοις (pro εὐνοούμενός) τις ὢν 278.
ὁμοῦ: p. 701 extr. ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν π. ἢ κ. 280. ἤδη γάρ ἐστιν ἥδε τῷ τίκτειν ὁμοῦ; 146.
Ὀνήσιμε 266.
ὀνίνημι: 269. τοῖς τρόποις ὀνητέος (pro ὠνητέος) | ἄνθρωπός ἐστιν 191.
ὄνομα: l. 4 αὐτῷ τίθεσθαι τοὔνομα 137. l. 25 ἐγγύς τ' εἰμὶ θοὐμοιώματος pro τοὐνόματος Badham. ad Iph. T. 337.
ὀξίνης: cf. 66.
ὀξύς: ἥν ποτ' ὀξὺς ἔλθῃ (ποταμός) 130.
ὀπέα 122.
ὁποδαπός 194.
ὅποι: οὐκ ἔχεις ὅποι χέσῃς 368.
ὁποῖα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν 267.
ὁπόσος: τὸν χρόνον- | ὁπόσον ἂν ἀγνοῶμεν 311.
ὅπου: τίς ἂν φράσει' ὅπου 'στι τὸ Διονύσιον; 130.
Ὀπώρα: ἐρρέτω μέλαιν' Ὀπώρα 210.
ὅπως: πῶς; - Β. ὅπως; 170. 222. οὐκ οἶδ' ὅπως πέποιθας ἀργυρίῳ 312.
ὀργάζω: εἰργασμένον (ὠργασμένον?) ἱμάτιον 360.
ὀργῆς φάρμακον 278. οὐδεὶς-ὀργῆς χάριν ἀπείληφεν 279.
ὀργίζομαι: ἐπίσχες ὀργιζόμενος 279.
ὀρεινόν (ἱμάτιον) 360.
ὀρθός: l. 24 ὀρθῶς γε 207.
ὀρθῶ: στρεβλὸν ὀρθοῦται ξύλον 364.
ὀρίγανος: 18.
ὀρκωτὴς λέγω 45.
ὀρνιθίων (ὀρνιθείων?) λεκάνην 120.
ὅρος: ἐπὶ γήρως ὅρῳ (ὅροις) pro ὁδῷ 276.
ὀρφανὸν (ὀρφὸν ἢ) ταρίχιον 52.
ὀρφῷ 123.
ὀρχηστρίδες γυμναί τ' ἔπαιξαν 50.
ὁρῶ: 187. 227. 319. p. 714 extr. ναῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν 68. ταῦτ' εἶδε νύκτωρ 292. p. 717, 4 Β. τίς ὄψεται; 173.
ὅς: p. 721, 32 [εἶτα φίλ', ὅς] 333. l. 46 cf. τοιοῦτος p. 1053.
ὅσος: οὐδεὶς ξύνοιδεν-ὅσον (pro πόσον) | ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος 265. ὅση 'στὶ κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά 216.
ὅστις: p. 728, 3 a f. παρασχεῖν ὅ τί τις εὔξαιτ' ἔμβραχυ 42. p. 730 τοῦτο δὲ τί ἐσθ'; Α. ὅ τι ἐστίν; 213.
ὁστισοῦν: ὁτιοῦν γάρ ἄν μου καταφάγῃ τὴν καρδίαν- 218.
ὄστρακον: 341.
ὀσφύς: †ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας | ἐπὶ τῶν κοχωνῶν 147.
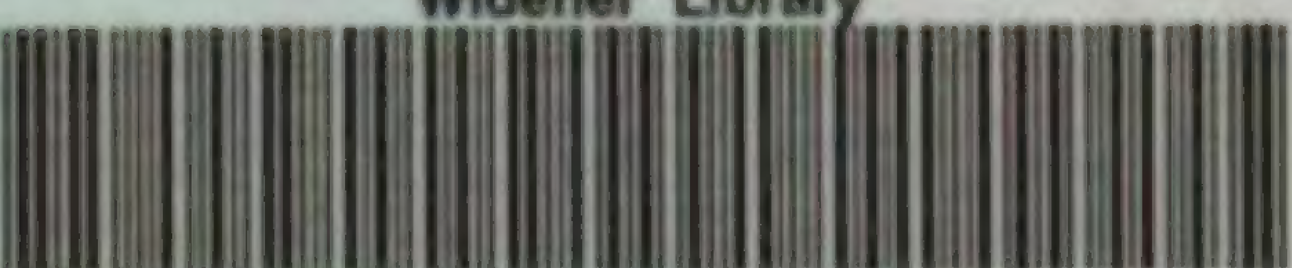
Quinto hoc volumine continentur